

MANUALI HOEPLI

E. BRIGHENTI

DIZIONARIO
ITALIANO — GRECO MODERNO

MILANO - ULRICO HOEPLI - EDITORE

C. U. Clark,
Accademia Americana
Sianicolo,
Rome, 18 VII '18

DIZIONARIO

GRECO - MODERNO — ITALIANO

E

ITALIANO - GRECO — MODERNO

MANUALI « HOEPLI »

DIZIONARIO
GRECO-MODERNO-ITALIANO
E
ITALIANO-GRECO-MODERNO

DELLA LINGUA SCRITTA E PARLATA

CON SCHEMI GRAMMATICALI

DEL GRECO MODERNO IN RELAZIONE CON L'ANTICO

contenente

I NOMI PROPRI

DUE LISTE DI VERBI IRREGOLARI

L'INDICAZIONE DELLA PRONUNCIA ECC.

compilato

DAL PROF. **ELISEO BRIGHENTI**

Dottore in Legge, Lettere e Filosofia

~~~~~  
PARTE II.

ITALIANO — GRECO-MODERNO  
~~~~~


ULRICO HOEPLI

EDITORE LIBRAIO DELLA REAL CASA

MILANO

1912.

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΟ — ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΙΤΑΛΟ — ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΜΕΤΑ ΠΙΝΑΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ
περιλαμβάνον
ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΚΤΛ.
συνταχθέν

ΥΠΟ **ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΜΠΡΙΓΚΕΝΤΗ**
Καθηγητοῦ, Διδάκτ. τῆς Νομικῆς, τῆς Φιλολογίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΙΤΑΛΟ — ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Παρά ΟΥΔΕΡΙΧΟΥ ΗΟΕΡΛΙ

ΕΚΔΟΤΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΕΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΙΣ

PA1139

.I 8 B 7

PROPRIETÀ LETTERARIA

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS:

OCT 23 '61

320959

INDICE DEI VERBI IRREGOLARI O CONSIDERATI TALI
PIÙ IN USO

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΕΣΤΑΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ
Η ΩΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

INFINITO PRESENTE	INDICATIVO PRESENTE	PASS. RIMOTO (<i>Aoristo</i>)	FUTURO SEMPLICE	PARTIC. PASS. (<i>Perfetto</i>)
accêndere	accêndo	accêsi	accenderò	accêso
accôrgersi	m' accôrgo	m' accôrsi	m' accorgerò	accôrtomi
addûrre	addûco	addûssi	addurrò	addôtto
affliggere	affliggo	afflissi	affliggerò	afflitto
allûdere	allûdo	allûsi	alluderò	allûso
andâre	v(âd)o	andâi	andrò	andâto
annêtere	annêtto [sco	annêssi	annetterò	annêso
apparîre	appâio, -arî-	appârvi	apparirò	appârso
appartenêre	appartêngo	appartênni	apparterrò	appartenûto
appêndere	appêndo	appêsi	appenderò	appêso
apîre	âpro	apêrsi, aprîi	aprirò	apêrto
ârdere	ârdo	ârsi	arderò	ârso
aspêrgere	aspêrgo	aspêrsi	aspergerò	aspêrso
assîdersi	m' assîdo	m' assîsi	m' assiderò	assîso
assîstere	assîsto	assîstêtti	assisterò	assîstîto
assôlvere	assôlvo	assôlsi	assolverò	assôlto
assûmere	assûmo	assûnsi	assumerò	assûnto
bê(ve)re	bêvo	bêvvi, bevê-	be(ve)rò, ber-	bevûto
cadêre	câdo	câddi [(tt)i	cadrò [rò	cadûto [so]
cêdere	cêdo	cedê(tt)i, cês-	cederò	cedûto (cês-
chiêdere	chiêdo	chiêsi [si	chiederò	chiêsto
chiûdere	chiûdo	chiûsi	chiuderò	chiûso
cîngere	cîngo	cînsi	cîngerò [rò	cînto
côgliere	côlgo [-âio	côlsi	coglierò, cor-	côlto
comparîre	comparîsco ,	compârvi	comparirò	compârso
cômpî(e)re	cômpio(-îsco)	compîi (-piêi)	compirò	compîuto
comprimere	comprîmo	comprêssi	comprimerò	comprêso
condûrre	condûco	condûssi	condurrò	condôtto
connêtere	connêtto	connêssi	connetterò	connêso
conôscere	conôscio	conôbbi	conoscerò	conosciûto
consistere	consîsto	consîstêtti	consisterò	consistîto
coprîre	côpro	copêrsi	coprirò	copêrto
côrrere	côrro	côrsi	correrò	côrso
crêscere	crêscio	crêbbi	cresterò	crêsciûto
cuôcere	cuôcio	côssi	c(u)ocerò	côtto
dâre	do	diêdi (dêtti)	darò	dâto

decidere	decido	decisi	deciderò	deciso
dedurre	deduco	dedussi	dedurrò	dedotto
deludere	deludo	delusi	deluderò	deluso
deprimere	deprimo	depressi	deprimerò	depresso
difendere	difendo	difesi	difenderò	difeso
dire	dico	dissi	dirò	detto
dirigere	dirigo	dirèssi	dirigerò	diritto
discutere	discuto	discussi	discuterò	discusso
dispêdere	dispêdo	} dispersi	disperderò	} disperso
dispêgere	dispêgo		dispergerò	
dissuadere	dissuado	dissuasi	dissuaderò	dissuaso
distinguere	distinguo	distinsi	distinguerò	distinto
dividere	divido	divisi	dividerò	diviso
dolere	dôlgo	dôlsi	dorrò	doluto
dovere	dêvo, dêbbo	dové(tt)i	dovrò	dovuto
emêrgere	emêrgo	emêrsi	emergerò	emêrso
êmpî(e)re	êmpio	empi	empi(e)rò	empî(û)to
erigere	erigo	erèssi	erigerò	eretto
escludere	escludo	esclusi	escluderò	escluso
espêllere	espêllo	espûlsi	espellerò	espûlso
esprimere	esprimo	esprèssi	esprimerò	espresso
estinguere	estinguo	estinsi	estinguerò	estinto
evadere	evado	evâsi	evaderò	evâso
fâre	fâccio, fo	fêci	farò	fâtto
fêndere	fêndo	fendêi (fèssi)	fenderò	fêssso
fîggere	figgo	fissi	figgerò	fitto
fôndere	fôndo	fûsi	fonderò	fûso
frângere	frângo	frânsi	frangerò	frânto
frîggere	friggo	frîssi	friggerò	fritto
giacere	giâccio	giâcqui	giacerò	giaciûto
giûngere	giûngo	giûnsi	giungerò	giûnto
illudere	illudo	illûsi	illuderò	illûso
immêrgere	immêrgo	immêrsi	immergerò	immêrso
imprimere	imprimo	imprèssi	imprimerò	impresso
incidere	incido	incisi	inciderò	inciso
incutere	incuto	incussi	incuterò	incusso
indurre	induco	indussi	indurrò	indotto
infliggere	infliggo	inflissi	infliggerò	infitto
influire	influisco	influii	influirò	influito
insistere	insisto	insistê(tt)i	insisterò	insistito
introdurre	introduco	introdussi	introdurrò	introdotto
invadere	invado	invâsi	invaderò	invâso
istruire	istruisco	istruîi	istruirò	istruito
lêdere	lêdo	lêsi	lederò	lêso
lêggere	lêggo	lêssi	leggerò	lêtto
mêscere	mêscio	mescêi	mescerò	mesciûto
mêttre	mêtto	mîsi	metterò	mêssso
môrdere	môrdo	môrsi	morderò	môrso

morire	muôio	morii	morirò	môrto
mûngere	mûngo	mûnsi	mungerò	mûnto
muôvere	muôvo	môssi	moverò	môsso
nâscere	nâsco	nâcqui	nascerò	nâto
nascôndere	nascôndo	nascôsi	nasconderò	nascôsto
(negligere)	(negligo)	neglêssi	(negligerò)	neglêtto
nuôcere	n(u)ôccio	nôcqui	nocerò	nocûto
offêndere	offêndo	offêsi	offenderò	offêso
offrire	ôffro	offêrsi, offrii	offrirò	offêrto
opprimere	opprimo	opprêssi	opprimerò	opprêso
parêre	pâio	pârvi	parrò	pârso
percuôtore	percuôto	percôssi	percoterò	percôssso
pêrdere	pêrdo	perdei, pêrsi	perderò	perduto
persistere	persisto	persistêtti	persisterò	persistito
piacêre	piâccio	piâcqui	piacerò	piaciuto
piângere	piângo	piânsi	piangerò	piânto
pîngere	pîngo	pînsi	pingerò	pînto
pûngere	pûngo	pûnsi	pungerò	pûnto
piôvere	piôve	piôvve	pioverà	piovuto
pôrgere	pôrgo	pôrsi	porgerò	pôrto
pôrre	pôngo	pôsi	porrò	pôsto
possedêre	possiedo	possedê(tt)i	possederò	posseduto
potêre	pôssso	potêi	potrò	potuto
prediligere	prediligo	predilêssi	prediligerò	predilêtto
prêmere	prêmo	prêmêtti	premerò	prêmuto
prêndere	prêndo	prêsi	prenderò	prêso
presûmere	presûmo	presûnsi	presumerò	presûnto
prodûrre	prodûco	prodûssi	produrrò	prodôtto
protêggere	protêggo	protêssi	proteggerò	protêtto
râdere	râdo	râsi	raderò	râso
recidere	recido	recisi	reciderò	reciso
redîmere	redîmo	redênsi	redimerò	redênto
rêggere	rêggo	rêssi	reggerò	rêtto
rêndere	rêndo	rêsi	renderò	rêso
reprîmere	reprîmo	reprêssi	reprimerò	reprêssso
resistere	resisto	resistê(tt)i	resisterò	resistito
rîdere	rîdo	rîsi	riderò	rîso
ridûrre	ridûco	ridûssi	ridurrò	ridôtto
riflêttore	riflêtto	riflêttêi	rifletterò	riflêttuto
rimanêre	rimângo	rimâsi	rimarrò	rimâsto
rispôndere	rispôndo	rispôsi	risponderò	rispôsto
rôdere	rôdo	rôsi	roderò	rôso
rômperre	rômpo	rûppi	romperò	rôtto
salire	sâlgo	salii	salirò	salito
sapêre	so	sêppi	saprò	saputo
scadêre	scádo	scáddi	scadrò	scaduto
scêgliere	scêlgo	scêlsi	sceglìerò	scêlto
scêndere	scêndo	scêsi	scenderò	scêso

sciogliere	sciòlgo	sciòlsi	scioglierò	sciòlto
scorgere	scòrgo	scòrsi	scorgerò	scòrto
scrivere	scrivo	scrissi	scriverò	scritto
scuotere	scuòto	scòssi	scoterò	scòsso
sedere	sêggo, siêdo	sedètti, -èi	sederò	sedùto
sedurre	sedúco	sedùssi	sedurrò	sedòtto
seppellire	seppellisco	seppellii [si	seppellirò	sepòlto
soffrire	sòffro	soffrii, soffèr-	soffrirò	soffèrto
solere	sòlgo, sòglio	fùì sòlito	sarò sòlito	sòlito
sommêrgere	sommêrgo	sommêrsi	sommergerò	sommêrso
sopprimere	sopprimo	sopprèssi	sopprimerò	sopprèso
sorgere	sòrgo	sòrsi	sorgerò	sòrto
sospêndere	sospêndo	sospèsi	sospenderò	sospèso
spandere	spàndo	} spàrsi	spanderò	} spàrso
spargere	spàrgo		spargerò	
sparire	sparisco	sparii	sparirò	sparito
spêgnere	spéngo	spènsi	spegnerò	spènto
spêndere	spéndo	spèsi	spenderò	spèso
stare	sto	stètti	starò	stàto
stringere	strìngo	strìnsi	stringerò	strètto
struggere	strùggo	strùssi	struggerò	strùtto
sussistere	sussisto	sussistètti	sussisterò	sussistìto
svellere	svèllo, svèlgo	svèlsi	svellerò	svèlto
tacere	tàc(c)io	tàcqui	tacerò	taciùto
tendere	tèndo	tèsi	tenderò	tèso
tenere	tèngo	tènni	terrò	tenùto
têrgere	têrgo	têrsi	tergerò	têrso
tîngere [re.	tîngo	tînsi	tingerò	tînto
togliere, tôr-	tòlgo	tòlsi	togliere	tòlto
tôrcere	tôreo	tôrsi	torcerò	tòrto
tradurre	tradúco	tradùssi	tradurrò	tradòtto
trarre	tràggo	tràssi	trarrò	trátto
uccidere	uccido	uccisi	ucciderò	ucciso
udire	òdo	udii	udirò	udito
ungere	úngo	únsi	ungerò	únato
uscire	éscò	uscii	uscirò	uscìto
valere	válgo	vàlsi	varrò	vàlso
vedere	vèdo, vèggo	vìdi	vedrò	vedùto
venire	véngo	vènni	verrò	venùto
vilipêndere	vilipéndo	vilipèsi	vilipenderò	vilipèso
vincere	vìncò	vìnsi	vincerò	vìnto
vivere	vìvò	vìssi	vivrò	vissùto
volere	vòglio	vòlli	vorrò	volùto
vôlgere	vòlgo	vòlsi	volgerò	vòlto

SPIEGAZIONE DEI SEGNI E DELLE ABBREVIATURE

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΩΝ

Voce ecclesiastica	†	᾽Εκκλησιαστικὴ λέξις.
Vedi ciò che segue	→	᾽Ιδε τὰ ἐξῆς.
Altro significato o tipo grammaticale		᾽Άλλη σημασία ἢ γραμματικὸς τύπος.
Ripetizione della parola o di alcune lettere	— —	᾽Επανάληψις τῆς λέξεως ἢ ἐνίων γραμμάτων.
Equivalenza	=	᾽Ισοδυναμία.
Parola popolare o inelegante	* ()	Λέξις δημώδης ἢ ἄκομπος.
Aoristo	a.	᾽Αόριστος.
Accusativo	acc.	Αἰτιατικὴ.
Aggettivo	agg.	᾽Επίθετον.
Agricoltura	agr.	Γεωργία.
Anatomia	anat.	᾽Ανατομία.
Architettura	arch.	Τεκτονική.
Aritmetica	aritm.	᾽Αριθμητική.
Articolo	art.	᾽Αρθρον.
Astratto, -ttamente	astr.	᾽Αφηρημένος, -ένως.
Astronomia, -mico	astron.	᾽Αστρονομία, -μικός.
Attivo, transitivo, -vamente	att.	᾽Ενεργητικόν (ῥῆμα), -κῶς.
Avverbio, -ialmente	adv.	᾽Επίρρημα, -ματικῶς.
Parola bassa	b.	Λέξις χυδαία.
Barbarismo	barb.	Ξενισμός.
Botanica	bot.	Βοτανική.
Chimica	chim.	Χημεία.
Come sopra	c. s.	᾽Ὡς ἀνωτέρω.
Comune, -nemente	cm.	Συνήθης, -ήθως.
Commercio	comm.	᾽Εμπόριον.
Comparativo	comp.	Συγκριτικόν.
Congiunzione	cong.	Σύνδεσμος.
Dativo	dat.	Δοτική.
Derivato, -i	der.	Λέξις, -εις παραγομένη, -αι-
Diminutivo	dim.	᾽Υποκοριστικόν.
Eccetera	ecc.	Καὶ τὰ λοιπά.
Femminile	f.	Θηλυκόν.
Figuratamente, per metafora	fig.	Τροπικῶς, μεταφορικῶς.
Fisica	fis.	Φυσική.
Futuro	fut.	Μέλλον.
Genitivo	gen.	Γενική.

Grammatica, -ale, -almente	<i>gr.</i>	Γραμματική, -κός, -κῶς.
Impersonale	<i>imps.</i>	Τριτοπρόσωπον.
Interiezione	<i>inter.</i>	Ἐπιφώνημα.
Interrogativo, -vamente	<i>interr.</i>	Ἐρωτηματικός, -κῶς.
Invariabile	<i>inv.</i>	Ἄκλιτος.
Pesce, ittiologia	<i>itt.</i>	Ἰχθύς, ἰχθυολογία.
Legge, legale	<i>leg.</i>	Νομική λέξις.
Maschile	<i>m.</i>	Ἀρσενικόν.
Marineria	<i>mar.</i>	Ναυτική.
Matematica	<i>mat.</i>	Μαθηματική.
Medio (verbo)	<i>med.</i>	Μέσον (ῥῆμα).
Medicina	<i>medc.</i>	Ἱατρική.
Militare, milizia	<i>mil.</i>	Στρατιωτική λέξις.
Mineralogia	<i>min.</i>	Ὄρυκτολογία.
Mitologia, -gico	<i>mit.</i>	Μυθολογία, -γικός.
Maschile e femminile	<i>m. f.</i>	Κοινοῦ γένους, διγενής.
Musica	<i>mus.</i>	Μουσική.
Neutro, -tralmente, intransitivo, -vamente	<i>n.</i>	Γένος οὐδέτερον, -τέρως, ἀμετάβατον (ῥῆμα), -βάτως.
Neologismo	<i>neol.</i>	Νεολογία.
Numero, -rale	<i>num.</i>	Ἀριθμός.
Participio	<i>part.</i>	Μετοχή.
Passivo, -vamente	<i>pass.</i>	Παθητικός, -κῶς.
Per esempio	<i>p. es.</i>	Παραδείγματος χάριν.
Perfetto	<i>pf.</i>	Παρακείμενος.
(Nel) plurale	<i>pl.</i>	(Ἐριθμὸς) πληθυντικός, -κῶς.
Poetico, -camente	<i>poet.</i>	Ποιητικός, -κῶς.
(In senso) proprio	<i>pr.</i>	Κυρίως.
Preposizione	<i>prep.</i>	Πρόθεσις.
Presente	<i>pres.</i>	Ἐνεστώς.
Pronome, -minalmente	<i>pron.</i>	Ἀντωνυμία, -ικῶς.
Proverbio	<i>prov.</i>	Παροιμία.
Qualche cosa	<i>qcc.</i>	Τί.
Qualcheduno	<i>qcd.</i>	Τίς.
Riflessivo	<i>rif.</i>	Αὐτοπαθής.
Sostantivo, -vamente	<i>s.</i>	Οὐσιαστικόν, -κῶς.
(Nel) singolare	<i>sing.</i>	Ἐνικόν, -κῶς.
Sottinteso	<i>sott.</i>	Ἐπάκουος, -ούεται.
Specialmente	<i>sp.</i>	Ἐξαιρέτως.
Superlativo	<i>sup.</i>	Ἐπερθετικόν.
Vedi	<i>v.</i>	Ἴδε.
Verbo	<i>vb.</i>	Ῥῆμα.
Vocativo	<i>voc.</i>	Κλητική.
Voce teatrale	<i>t.</i>	Θεατρική λέξις.
Zoologia	<i>zool.</i>	Ζωολογία.

DIZIONARIO

ITALIANO - NEOELLENICO

Α

A, a, prep. = *dat.*, (εις *acc.*) || *státo*, ἐν, (εις); *móto* εις; *vicinánza*, ἐπί, παρὰ; *direnzióne*, πρὸς || all' A. R. del Príncipe N., τῇ Αὐτοῦ Βασιλικῇ Ὑψηλότητι τῷ Πρίγκιπι N.; al Sig. N., via d'Er-més, (ad) Ατῆνε, πρὸς τὸν Κ(ύριον) N., (κατὰ) τὴν ὁδὸν Ἑρμουῦ, (εις) Ἀθῆνας || *viêni a me*, ἐλθὲ πλησίον μου || *ad oriênte*, πρὸς ἀνατολάς || *mézzo, dat.* ο μετὰ (μέ): *fâr a mâno*, ἐργάζομαι (ιδίαις) χερσίν || *têmpo*: al mio têmpo, κατ' ἐμέ, ἐπ' ἐμοῦ; *âlletre*, εις τὰς τρεῖς; *circa âlla stêssa ora*, περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν; *a tre mêsi dâta, comm.*, μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ σήμερον; *a diêci giôrni vîsta*, μετὰ δέκα ἡμέρας (ἀπὸ) τῆς ἐμφανίσεως || *distrib.*: *a due a due*, ἀνὰ ο κατὰ δύο || *conformità*, κατὰ *con l' acc.*, ἐπὶ *col gen.*: *fâr a sênno d'alcúno*, πράττω κατὰ τὴν θέλησίν τινος; *âll' italiána*, κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον, ἰταλικῶς, ἰταλιστί || *fine*, *v. per ecc.*: *a ciò*, εις τοῦτο; *a dir il véro*, ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν || *prézzo*: *ad álto prézzo*, πολλοῦ, ἐπὶ πολλῷ, ἀντί μεγάλης τιμῆς; *a diêci drámme*, δύο δραχμῶν, πρὸς δέκα δραχμάς || *v. con*: *câsa a due piáni*, οἰκία μὲ δύο πατώ-

ματα, οἰκία διώροφος ο δίστεγος; *câmpo seminâto a grâno*, ἀγρὸς ἐσπαρμένος ἐκ σίτου || *v. da*: *fâcile a lêggersi*; εὐανάγνωστος || *imparâr a lêggere*, μανθάνω ἀναγινώσκειν ο τὴν ἀνάγνωσιν || *da câpo a piêdi*, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν; *fino a quândo?* ἕως πότε; || *in môdi avverbîali, v. voce prin-cipâle*: *a vita*, διὰ βίου; *a tôrto*, ἀδίκως; *a cavâllò* ἐφ' ἵππου; *a piedi*, πεζῇ.

âbaco, m., ἄβαξ || *v. -âbbaco*.

abadia; -bazia, v. *abbadia*.

âbâno, m., τριπαππος, ἐπίπαππος, (προπάππους) || *v. antenâto*.

abâte, m., ἡγούμενος, ἄββας, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης || *κληρικός*, ἱερεύς, (καλόγερος, παππᾶς).

abbacchiâre, ῥαβδίζω, τύπτω, (καταιβάζω), διὰ τῆς ῥάβδου.

abbacchiâtûra, f., (δένδρον) ῥάβδισμός, -ισμα; κτύπημα.

abbacinâmênto, m., θάμβωσις, θάμβος, θάμπωμα; τύφλωσις || ζάλη, σκοτοδινίασις || πλάνη.

abbacinâre; ἐκθαμβῶ, θαμβόνω, περιαστρέπτω; τυφλῶ, ἀμαυρῶ, σκοτίζω || (ἐξ)ἀπατῶ, (ἀπο)πλανῶ (ξίππάζω).

abbacinâto, -a, ἐκθαμβος, θαμβωμένος, τετυφλωμένος, ἡμαυρωμένος, ἐσκοτισμένος.

abbaco, *m.*, πίναξ, ἀβάκιον; ἀρι-
θμετική.

abbadâre, *v.* badâre.

abbadêssa, *f.*, ἡγουμένη, (-ένισσα),
ἀρχιμανδρῆτις || ἰέρεια, (καλογραῖα,
παππαδιά.) [ἀββατεία.

abbadiâ, *f.*, μονή, μοναστήριον ||
abbagliamênto, *v.* abbaicinamênto.

abbagliânte, σκοτίζων, περιλαμπής,
περιλαμπρος, περιουγής || ἐξαισίος,
θαυμάσιος, ἕξοχος.

abbagliâre, ἐκθαμβῶ, θαμβόνω, ἐ-
πισκιαῖζω, ἐπισκοτίζω || (ἀπο)πλα-
νῶ; ἐκπλήττω.

abbâglio, *m.*, (ἐπι)σκοτισμός, -ισις;
λάθος, ἀστοχία, σφάλμα, πλάνη.

abbaiamênto, *m.*, ὑλαγή, -γμός,
(γαύγισμα).

abbaiâre, ὑλακτῶ, (γαυγίζω) || κα-
κολογῶ, καταλαλῶ || — diêtro a
qed., ὑλακτῶ τινα.

abbaiatôre, -trîce, ὑλάκτης, -τητής,
ὑλακόμωρος, (γαυγισιάρης) || κρᾶ-
κτης, (φωνακλᾶς) || κακολόγος.

abbaiño, *m.*, στεγόθυρον, φεγγίτης.

abbandonâre, (ἐγ)καταλείπω, πα-
ραιτῶ, ἐκχωρῶ; παραδίδω, (εἰς
τὴν διάθεσιν ἄλλων) || -rsi, ἐγκα-
ταλείπομαι, παραδίδομαι, ἀφο-
σιοῦμαι εἷς τι; *v.* scoraggiârsi.

abbandôno, *m.*, ἐγκατάλειψις, πα-
ραιτησις, παρα-(ἐκ)χώρησις; ἀφεςις
|| ἀφέλεια, ἑραστώνη, ἀμέλεια, ἀ-
φροντισία || *v.* abbattimênto.

abbarbagliâre, *v.* abbagliâre.

abbarbicârsi, ῥιζοῦμαι, ῥιζοβολῶ ||
περιελίσσομαι, περιπλέκομαι, προσ-
κολλῶμαι, προσηλοῦμαι.

abbarrâre, *v.* sbarrâre.

abbaruffamênto, *m.*, ἀταξία, σύγ-
χυσις, σύγκρουσις, ταραχή; *v.* ba-
ruffa.

abbaruffâre, ἀτακτῶ, συγχέω, θο-
ρυβοποιῶ || -rsi, *v.* azzuffârsi.

abbassamênto, *m.*, καταβιβασμός,
(καταίβασις), ἐλάττωσις, μείωσις,
ἐκ-(κατά)πτωσις, χαμήλωσις, -ωμα
|| ταπεινώσις, ἐξευτελισμός.

abbassâre, καταβιβάζω, (καταιβᾶ-
ζω), ἐλαττῶ, μειῶ, χαμηλῶ, (-όνω)

|| ὑποβιβάζω, ταπεινῶ, ἐξευτελίζω;
v. umiliâre.

abbâsso, *v.* giù.

abbastânza, *avv.*, (ἐπ)ἀρκούντως,
ἐπαρκῶς, (ἀρκετά), ἱκανῶς (-νά).

abbâte, *v.* abâte.

abbâttere, καταβάλλω, καταρρίπτω,
κρημνίζω, ἀνατρέπω, κατεδαφίζω,
ἀφαιρῶ || ἐξασθενίζω, ἐλαιτῶ τὰς
δυνάμεις || *di dîberi*, τέμνω, κόπτω
|| *v.* atterrâre || -rsi, *v.* scorag-
giârsi; imbâttersi.

abbattimênto, *m.*, κατάρριψις, κρή-
μνησις, ἀνατροπή, καταστροφή ||
ἀσθένωσις, χαύνωσις, -νότης, κατά-
πτωσις δυνάμεων; βαρυνθυμία, ἀ-

abbazia, *v.* abbadiâ. [θυμία.

abbaziâle, ἡγουμενικός, κοινοβια-
κός, μοναστηριακός.

abecedârio, *v.* abec-.

abellimênto, *m.*, καλλωπισμός, ἐ-
πικάλλυνσις, ἐπικόσμησις, ἐξωραϊ-
σμός, -αῖσις, -αῖσμα; κόσμημα,
ἀγλαῖσμα || στολίδια.

abellîre, καλλωπίζω, (ἐπι)καλλύνω,
εὐμορφαίνω, (ἐξιῶραῖζω; κοσμῶ,
στολίζω, ἀγλαῖζω, (πλουμίζω) ||
διαποικίλλω.

abellitôre, -trîce, (ἐγ)καλλωπιστής,
καλλυντήρ, ὠραῖστής, κοσμητής.

abbenchè, *v.* benchè.

abbeverâre, ποτίζω || *fig.*, πληρῶ.

abbeveratôio, *m.*, ποτηστήριον,
ποτιστρα, (γοῦρνα).

abbiçi, *m.*, ἀλφάβητον; *v.* abece-
dârio || non sa l'—, δὲν ἤξεύρει
οὐδὲ τὸ ἄλφα, εἶναι ἀναλφάβητος.

abbiêtto e der., *v.* abiêtto ecc.

abbigliamênto, *m.*, ἔνδυμα, -υσις,
στολή, ἱματισμός; καλλωπισμός.

abbigliâre, (ἐπ)ἐνδύω, στολίζω, καλ-
λωπίζω; *v.* ornâre.

abbigliatôre, -trîce, ἐνδυτής, ἀμ-
φιεστής, κοσμητής.

abbinâre, *v.* accoppiâre.

abbindolâre, ἐξελίσσω, ἀναπηνίζω
(τυλιγαδιάζω) || *fig.*, ἀπατῶ.

abbisognâre, *v.* bis-.

abbiûra ecc., *v.* abiur-.

abboccamênto, *m.*, συνομιλία, ἀν-

τάμωσις, συνά(πά)ντησις, συνέν-
τευξις.

abbocciare, δάκνω; *v.* imbocce- ||
-rsi. συνομιλώ, (άνταμόνομαι), συν-
διαλέγομαι, έντυγχάνω.

abbocciato, -a, ήδύς, εύγεστος. [stare.

ab(b)ominare ecc., *v.* esecrare, dete-

abbonacciare, *v.* rabbon-, calmare.

abbonamento, *m.*, παραδοχή (λογα-
ριασμοῦ κτλ.) || συνδρομή.

abbonare, άναγνωρίζω ο άποδέχο-

μαι λογαριασμόν, χρέος, μερίδα ||

v. scontare || έγγραφω συνδρομη-

τήν, καταγράφω εις συνδρομήν ||

-rsi, γί(γ)νομαι →

abbonato, -a, συνδρομητής.

ab(b)ondante, *m. f.*, άφθονος, δα-

ψιλής, περισσός.

ab(b)ondantemente, *adv.*, άφθόνως,

δαψιλώς, περισσώς, (μπόλικά).

ab(b)ondanza, *f.*, άφθονία, δαψί-

λεια, περισσειά; εύφορία.

ab(b)ondare, άφθονῶ, περισεύω,

εύπορῶ, πλεονάζω, πλήθω, γέμω,

έχω *c. s.*

abbonire, *v.* rabbonire. [stévole.

***abbordabile**, *v.* accessibile; acco-

abbord(aggi)o, *m.*, ώθισμός, πρόσ-

(σύγ)κρουσις πλοίων || εισπήδησις,

έφοδος, έπαραγμός || **v.* approdo

|| **uōmo di facile abbordo*, *v.* ac-

costévole.

abbordare, προσκρούω ο έπαράσσω,

(-άζω,) εις πλοῖον || **v.* approdare;

accostare.

abborracciamento, *m.*, άτελής έρ-

γασία; άυτοσχεδιασμός, κακοσχέ-

διον, κυκεών.

abborracciare, (συν)άθροίζω γνά-

φαλα; γεμίζω έκ γναφάλων || *cm.*

fig. κακοσχεδιάζω, κακοτεχνῶ, τα-

χυκακοεργῶ; γράφω άμελῶς ο ά-

πειροκάλως.

abborracciatore, -trice, άυτοσχεδια-

στής, κακότεχνος, άδόκιμος τε-

χνίτης, άδέξιος συγγραφεύς.

ab(b)orrere, *v.* detestare; rifuggire.

abbottonare, (έγ)κομβῶ, -όνω, (κουμ-

βόνω, -μπόνω), (έμ)πορπῶ, (θη-

λυκόνω).

abbottonatura, *f.*, κομβία και κόμ-
βιοδόχαι; σειρά κομβίων.

abbozzare, σχεδιάζω, ύπο-(δια)τυπῶ,
σκιαγραφῶ || *par.*, στερεῶ.

abbizzo, *m.*, σχέδιον, ύποτύπωσις,

(προ)σχεδίασμα, σχεδιογράφημα.

abbracci(ament)o, *m.*, άσπασμός,

έναγκαλισμός, (άγκάλιασμα); φί-

λημα; περιπτυξις.

abbracciare, άσπάζομαι, έναγκαλί-

ζομαι, (άγκαλιάζω), ένστερνίζομαι,

περιπτύσσομαι; φιλῶ || *fig.*, περι-

λαμβάνω, περικυκλῶ; περιέχω;

έκλέγω, παραδέχομαι.

abbrancare, *v.* afferrare.

abbreviamento, *m.*; -atura, *f.*,

βράχυνσις, (κόντημα), έπιτομή,

σύνοψις.

abbreviare, βραχύνω, (κονταίνω),

(μικραίνω, (σ)μικρύνω), έπι-(συν)-

τέμνω, έλαττῶ, περιορίζω.

abbreviatamente, *adv.*, συγκοπικῶς,

βραχέως, έν βραχυλογία, (εις κον-

τολογία), συντόμως.

abbreviativo, -a, συγκοπικός, βρα-

χυντικός, έπιτομικός.

abbreviazione, *f.*, συγκοπή (λέξεως),

λέξις συγκεκριμένη; σύντμησις,

abbrivo, *m.*, *par.*, όρμή. [ύφαίρεισις.

abbrivire, *v.* rabbr-

abbronzare; -zire, χαλκοχρoῖζω || (έ-

πι)καίω, (περι)φλέγω; *v.* abbrun-

abbruciare, *v.* bruc-. [nare.

abbrunare; -nare, έπισκοτιζω, μελαί-

νω, -ανῶ, άμαυρῶ || -rsi, πενθη-

φορῶ.

abbrustolare, φλογίζω, ξηραίνω, κα-

ψαλίζω; φρύγω, (καβουρδίζω); πε-

ριφλέγω (όρνίθια), (τσουδίζω).

abbrutimento, *m.*, άποκτήνωσις,

ήλιθίωσις; άναισθησία.

abbrutire, άποκτηνῶ, άποζωῶ, ή-

λιθιῶ, (μπουνταλιάζω, ξεκουτιαί-

abbruttire, *v.* imbrutt-. [νω).

abbuiare, *v.* oscurare. [to.

abbuono, *m.*, *v.* approvazione; scōn-

abbruttare, κρησερίζω, (κνησαρί-

ζω), (δια)σήθω, κοσκινίζω || -rsi,

παραφέρομαι || *v.* malmenare; rag-

girare.

abdicaire, παραιτοῦμαι (τῆς ἀρχῆς),
 παραιτῶ (τὸν θρόνον), παρατίθε-
 μαι τὴν βασιλείαν. [(ἀπό)θεσις.
 abdicaziōne, *f.*, παραίτησις, κατά-
 abecedario, *m.*, ἀλφαβητάριον.
 aberraziōne, *f.*, *astr.*, ἀκτινοσκεδα-
 σμός; ἀποπλάνησις (τῶν ἀστέρων
e τοῦ νοῦ); *fig.*, παραλογισμός.
 abetâia; -tina, *f.*, δάσος ἐλατῶν,
 φυτεία ἐξ ἐλατῶν.
 abête, *m.*, ἐλάτη. [λωσ.
 abiettamente, *adv.*, εὐτελῶς, φαύ-
 abiettezza, *f.*, εὐτέλεια, ἀγένεια,
 φαυλότης, ἀνανδρία; ἐξευτελισμός,
 ταπεινώσις.
 abiétto, -a, εὐτελής, ἀπόρριπτος,
 οὔτιδανός, φαῦλος, χαμερπής; τα-
 abieziōne, *f.*, *v.* abiettezza. [πεινός.
 abigeato, *m.*, ζωοκλοπή.
 âbile, *m.f.*, ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἐπιδέ-
 ξιος, ἔμπειρος, δεινός. [ἐπιδειξιότης.
 abilità, *f.*, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης,
 abilitàre, καθίστημι ὁ ἀναδεικνύω
 ἱκανόν ὁ ἐνήλικα.
 abilitàziōne, *f.*, ἀνάδειξις ἱκανότης.
 abilmente, *adv.*, ἐπιτηδειῶς, ἐπι-
 δεξιῶς, ἐμπειρῶς.
 abisso, *m.*, ἄβυσσος, βάραθρον.
 abitabile, *m.f.*, (κατ)οικήσιμος.
 abitante, *m.f.*, κάτοικος, οἰκητής.
 abitare, (κατ-ἐν)οικῶ.
 abitatore, -trice, οἰκῆτωρ, κάτοικος.
 abitaziōne, *f.*, *v.* casa, dimora.
 âbito, *m.*, ἱμάτιον, ἔνδυμα, ἐσθῆς,
 φόρεμα || *di cerimonia, frâc*, *φρά-
 κος, *βελάδα; *chiuso*, ἐπιγονατίς,
 (ῥεδεγκότα) || *v.* abitudine.
 abituale, *m.f.*, συνήθης.
 abitualmente, *adv.*, συνήθως, κατὰ
 τὸ εἰωθός, καθ' ἔξιν.
 abituare, (συν)ἐθίζω.
 abituato, -a, (συν)εἰθισμένος.
 abitudine, *f.*, συνήθεια, (-ήθι), ἔξις.
 abituato, *m.*, οἰκίσκος, καλύβη, ῥυ-
 παρὸν οἶκημα.
 ablativo, *m.*, ἀφαιρετικὴ (πτῶσις).
 abluziōne, *f.*, ἀπόλουσις, ἀπόνιψις,
 χειρονηψία; (ἐξ)ἀγνισμός, καθα-
 ρισμός. [ρησις.
 abnegaziōne, *f.*, ἀπάρνησις, στέ-

abolibile, *m.f.*, ἀκυρώσιμος, εὐκατ-
 ἀργητος.
 abolire, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, καταργῶ,
 καταλύω, βάλλω εἰς ἀχρηστίαν.
 aboliziōne, *f.*, ἀκύρωσις, ἀναίρη-
 σις, κατάργησις.
 aborigeno, -a, αὐτόχθων.
 abortire, ἐκτιρῶσκω, ἐξαμβλῶ,
 ἀποβάλλω (τὸ ἔμβρυον), τίκτω
 ἀκαίρως || *fig.*, ἀποτυγχάνω.
 abortivo, -a, ἐκτρωματικός.
 aborto, *m.*, ἔκτρωσις, ἐξάμβλωσις,
 ἀποβολή (τοῦ ἔμβρυου); ἔκτρωμα,
 ἐξάμβλωμα, ἀπόβαλα.
 abrogare, (νόμον) ἀκυρῶ, καταλύω;
v. abolire *ecc.*
 abrostone; -o, *m.*, *v.* lambrusca.
 abrotano; -tine, *m.*, *bot.*, ἀβρότονον.
 abrupto (ex —), *adv.*, ἐξ ἀπροόπτου,
 ἀπροόπτως. [λιον *e* ἀφήλιον.
 âbside, *f.*, ἀψίς || *astron.*, προσή-
 abusare, καταχρῶμαι, κακομεταχει-
 abusivo, -a, καταχρηστικός. [ρίζομαι.
 abuso, *m.*, κατάχρησις.
 abuzzâgo, *m.*, *zool.*, κίρκος.
 acacia, *f.*, ἀκακία, γαζία.
 acalù, *m.*, ἀνακάρδιον, (μαόνι).
 acanto, *m.*, ἀκανθα; -os.
 âcaro, *m.*, ἄκαρι.
 acâule, *m.f.*, ἀκανλος.
 ac(e)ademia, *f.*, ἀκαδημία.
 ac(e)adêmico, -a, ἀκαδημαϊκός, -μ(α)-
 κός. [τυγχάνω.
 accadere, συμβαίνω, συμπίπτω,
 accagionare, *v.* incolpare.
 accagliare, (συν)πηγνύω, -υμι, πή-
 γω, (πήζω), συμπυκνῶ, τυρῶ.
 accalpariare, *pr. e fig.*, παγιδεύω,
 συλλαμβάνω διὰ παγίδος || *fig.*,
 ἀπατῶ, φενακίζω.
 accaldare; -lorare, *v.* riscaldare.
 accampamento, *m.*, στρατοπέδευσις,
 -τόπεδον, κατασκήνωσις.
 accampare, στρατοπεδεύω, κατα-
 σκηνῶ || **fig.*, *v.* allegare. [λύσσα.
 accanimento, *m.*, μανιώδης ὀρμή,
 accanire, (δι)ἐρεθίζω, παροξύνω,
 παροργίζω || -rsi intórno a *gee.*,
 λυσσαιάζω διὰ, ἀκρατῶς (κατακέ-
 φαλα) δίδομαι εἰς.

accanito, -a, ὄργισμένος, ἐμμανής, λυσσώδης, θυμοειδής.

accânito, αυ. *e prep.*, πλησίον, ἐγγύς, παρά, *v.* prêssso.

*accantonâre, *v.* acquartierâre.

accaparrâre, ἀρραβωνίζω, (καπαριάζω, -ράρω) || *v.* incettâre; acquistâre.

accapigliârsi, συμπλέκομαι μετὰ τινος, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, (πιάνομαι ἀπὸ τὰ μαλλιά, γίνομαι μαλλιά κουβάρια).

accappatôio, *m.*, *da pettinârsi*, κτενισματοφόριον, (χτενισματοφόρι) || *da bågno*. λουτροχιτών, (πεστεμάλι) || *vêste da camera*, ἐφεστρίς, περιβόλαιον.

accapponâre, ἀλέκτορα ἐκτέμνω, μεταποιῶ εἰς κάπωνα, εὐνουχίζω || -ârsi, *della pelle*, *v.* rabbividiro.

accarezzâre, θωπεύω, (χαδεύω) ||

φιλοφρονοῦμαι; κολακεύω || ποιῶ, *accarezzêvole*, *v.* carezz- [ἐπιδιώκω.

accartocciâre, φακελλ(οποι)ῶ, (κάμνω μπόγον); συσπειρῶ, ἐντυλίσσω, (κουλλουριάζω).

accasamênto, *m.*, ἐγ-(ἀπο)κατάστασις, συνοικέσιον; ὑπανδρεία; γάμος.

accasâre, ἐγ-(ἀπο)καθιστάνω, νυμφεύω, ὑπανδρεύω || δωματῶ, (σπιτόνω).

accasciamênto, *m.*, καταπόνησις, ἀδυναμία, ἀθυμία, ἐξασθένησις.

accasciâre, ἀποκάμνω, ἐκλύω, ἐξασθενίζω.

accasermâre, *v.* acquartierâre.

accatarrâre, καταρροῦ(ά)ζομαι, ῥευματίζομαι. [πυκνῶ || *v.* catastâre.

accatastâre, συσ-(ἐπι)σωρεύω, συμ-

accatabrighe, *m.f.*, φίλερις, φιλό-

νεικος, στρεψοδίκης.

accattâre, ἐπαιτῶ, (ζητιανεύω); δανείζομαι || ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω.

accattonâggio, *m.*, ἐπαιτεία (ζητιαν(ε)ιά). [πένης, (ζητιάνος).

accattône, *m.*, ἐπαίτης, πτωχός, *accavallâre*, ἐπιφορτίζω, ἐπιτίθημι, ὑπερβάλλω, ἐπισωρεύω.

accecamênto, *m.*, τύφλωσις, -λότης,

(στραβομάδα) || ἀπάτη, ἀπεριοκείψια. [θαμβῶ, ἐκπλήττω.

accecâre, τυφλῶ, (στραβόνω) || *fig.*, *accêdere*, *v.* accostârsi. [ὁδοῦσιν).

accestâre, δάκνω, ἀναρπάζω (τοῖς acceleramênto, *m.*, ἐπιτάχυνσις, ἐπίσπευσις. [(κατ)ἐπειγῶ.

accelerâre, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, *accelerâto*, -a, ἐσπευσμένος.

accêdere, ἀνάπτω, -αύω, (-άφτω, -αύγω), φωτίζω, φλογίζω || *fig.*, (ἀνα)φλέγω, θερμαίνω, ἐρεθίζω.

accendibile, *m.f.*, εὐάναπτος, εὐπρηστος, καύσιμος. [πτρον.

accenditôio, *m.*, παραύστης, πύρα- *accenditôre*, -trice, λυχνάπτης, ἀνάπτων.

accennâre, νεύω, ποιῶ σημεῖον; δεικνύω; ὑπαινίττομαι.

accênno, *m.*, νεῦμα, εἰδοποίησις, εἶδησις.

accensióne, *f.*, ἐμπρησμός, ἀναψις.

accênto, *m.*, τόνος, προσφῶδία || προφορά, ἔκφρασις || *poet.*, *v.* raiôla.

accentrâre, συγκεντρῶ.

accentuâre, τονίζω || *fig.*, ἀνατείνω.

accentuaziône, *f.*, τονισμός. *accerciamênto*, *m.*, περικύκλωσις, περίφραξις.

accerciâre, περικυκλῶ, (-κυκλόνω), -ζωννύω, -ζώνω, -κλείω, -βάλλω.

accertamênto, *m.*, διαβεβαίωσις.

accertâre, (δια)βεβαιῶ, (-όνω).

accêso, -a, ἀναμμένος, πεπυρωμένος, διακαής || λαμπρός.

accessibile, *m.f.*, *pr. e fig.*, εὐπρόσιτος, προσιτός, προσβατός || *fig.*, εὐπροσήγορος; εὐαίσθητος.

accêssit, *m.*, *barb.*, δευτερεῖον.

accêssso, *m.*, πρόσσδος, εἰσδος, προσέλευσις, πλησίασις, προσορμὴ || *medc.*, εισβολή, παροξυσμός, περίσδος.

accessôrio, -a, πρόσθετος, παρεπόμενος, ἐπουσιώδης, δευτερεύων || *s. m.*, προσθήκη, ἐπακολούθημα; σύνεργον.

accêtta, *f.*, πέλεκυς, ἀξίνη, σκέπαρνον, -νίς, (μπαλταῖς; -ταδάκι, τσεκούρι).

- accettabile, *m. f.*, παρα-(ἀπο)δεκτός, εὐπρόσδεκτος; εὐάρεστος.
- accettante, *m. f.*, ἀποδέκτης (συναλλαγματικῆς).
- accettâre, παρα-(ἀπο)δέχομαι || ἐπιδοκιμάζω, συναινῶ.
- accettaziône, *f.*, παρα-(ἀπο)δοχή || συναίνεσις.
- accêtto, -a, δεκτός, ἄρεστος, εὐάρεστος, προσφιλής. [σημασία.
- acceziône, *f.*, προσωποληψία || *gr.*,
- acchiappare, ἀρπάζω, ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, (τσακόνω).
- acchito, *m.*, πρωτοβολή (εἰς τὸν μιλλιάρδρον) || *em.*, di primo —, κατ' ἀρχάς, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, εὐθύς κατὰ πρῶτον, ἐξ ὑπαρχῆς, ἀμέσως.
- accia, *f.*, λῖνον, (λινάρι), νῆμα, μίτος, κλωστή; στυπεῖον.
- acciabattâre, πηλοδομῶ || *fig.*, αὐτοσχιδιάζω ὁ κάμνω ἀτελῶς, *v.* abborracciâre.
- acciaccâre, *v.* ammaccâre.
- acciacco, *m.*, ἄρρωστία, κακοδιάθεσία, ἀσθένεια || *r.*, *v.* ingiùria.
- acciaiâre, χαλυβ(οποι)ῶ.
- acciaiino, *m.*, σιδηρὰ ἀκόνη.
- acciarino, -a, χαλυβικός || *s. m.*, πυρεῖον, πυρεκβόλος, (τσακμάκι); λύκος (τοῦ πυροβόλου).
- accidentâle, *m. f.*, *v.* accessório; casuâle *ecc.* [guâle.
- accidentâto, *v.* apoplético; *dis-
- accidente, *m.*, συμβάν, συμβεβηκός, σύμβαμα, περίστασις ἀπροσδόκητος, τύχη || συμφορά, δυστύχημα || *medc.*, ἀποπληξία.
- accidia, *f.*, ὀκηρία, ἀκηδία, ἀργία.
- accidiôso, -a, ὀκηρός, ἀκηδής, ἀργός. ῥάθυμος. [πάζω.
- accigliârsi, συνοφρουοῦμαι, σκυθρω-
- accingere, *v.* cingere || -rsi, (προ)ἐτοιμάζομαι, (προ)παρασκευάζομαι,
- accio(celè). *v.* affinchè. [ἐπιχειρῶ.
- acciottolâre, (λιθο)στρώνω, -ννύω, χαλικῶ, (-κόνω).
- acciottolâto, -a, λιθόστρωτος || *s. m.*, -τον, -μα, (ντοσεμές).
- acciottolio, *m.*, κλαγγή, κρότος συγκρουομένων κεράμων.
- acciuflare, λαμβάνω ἀπὸ τῆς κόμης; *v.* acchiappare.
- acciuza, *f.*, ἐγκρασίχολος, ἀφύη, (ἀντζούια, χαψί).
- accivettâre, *v.* scaltrire; lusingâre.
- acclamâre, ἀν-(ἐπ)ευφημῶ, ἐπικροτῶ || *v.* proclamâre *ecc.*
- acclamatôre, -trice, ἀνευφημηστής; ἀναγορεύω.
- acclamaziône, *f.*, ἀνευφημία, προσ-(ἐπι)φώνησις || *per* —, ἄνευ ψηφηφορία, ὁμοφώνως.
- *acclim(at)âre, ἐγκλιματίζω, ἐξοικειῶ μὲ τὸ κλίμα.
- acclino, *v.* inclinâto.
- acclive, *m. f.*, *v.* ripido.
- accludere; acchiù-, *v.* inchiu-.
- accoccâre, ἐντίθημι τὸ βέλος τῷ τόξῳ || συνενῶ || ῥίπτω || -ria a *qed.*, ἀπατῶ, καταδολιεύομαι, περιπαίζω τινά.
- accoccolârsi, (ἐν)ὀκλάζω, ἀνακάθημαι ὁ καθίζω ἀνακούρκουδα; κυρτοῦμαι, κύπτω.
- accodâre, στοιχῶ ἵππους κεφαλὴν μὲ οὐράν || -rsi, κατὰ πόδας ἐπομαίτινι, παρέπομαι, παρακολουθῶ.
- accoglienza, *f.*, ὑποδοχή, δεξίωσις, φιλοφρόνησις.
- accogliere; -orre, ὑποδέχομαι, δεξιοῦμαι, φιλοφρονοῦμαι || *v.* raccogliere *ecc.* [† κληρικός.
- accollito, *m.*, *pr.* e *fig.*, ἀκόλουθος;
- accollâre, φορτίζω ἐπ' ὤμων; *pr.*, e *fig.*, ἐπιφορτίζω, (-τόνω) || ζευγνύω, ζυγῶ, συζεύγω || ἐπιβάλλω ὑποχρέωσιν, ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω, ἐργολαβῶ.
- accollatário, *m.*, ἀναδοχεύς, ἐργολάβος, κατακυρολήπτωρ.
- accollo, *m.*, ἐπιφόρτωμα || ἐπιδί-κασις, κατακύρωσις || προβολή ὁ ἐξοχή οἰκοδομήματος.
- accolta, *f.*, συνάθροισις, συνέλευσις,
- accoltellâre, μαχαιρώνω.
- accoltellâta; -o, *v.* colt-.
- accoltellatôre, -trice, κίονομάχος, μαχαιροβγάλτης, (μαχαιρεῖς).
- accomandatário, *m.*, συνέταιρος ἑτερόρρουθμος, (κομμαντιτάριος).

accomândita, *f.*, ἑτερορρυθμός ἐταιρία, (κομμαντίτα); (συν)είσφορά.
accomand(it)âre, *comm.*, καταβάλλω ἑτερορρυθμῶς.
accom(m)ialâre, *v.* licenziâre *ecc.*
accomodâbile, εὐσυμβίβαστος, εὐδιόρθωτος, εὐδιάλλακτος.
accomodamênto, *m.*; -**atûra**, *f.*, συμβιβασμός, ἐπιδιόρθωσις, διακόσμησις, ἐπισκευή, διαλλαγή, συμφωνία; *racconciamênto*, διόρθωμα, ἐπισκευή, (σιάσμα, φθειάσιμον); *di un âbito ecc.*, διόρθωμα, ἐπίρρομα, (μπάλ(λ)ωμα); *di ûna cása*, διόρθωμα, (μερεμέτι).
accomodâre, συμβιβάζω, διορθῶ, ἐπισκευάζω, διευθετῶ, φιλιόνω (ταιριάζω, συγυρίζω) || *l'accomoderò io pel di delle feste*, θά τὸν συγυρίσω καθὼς πρέπει || *v.* *racconciâre*.
accompagnamênto, *m.*, συνακολούθησις, -θημα, συνόδευσις, συνοδία || *mus.*, ὑπήχησις.
accompagnâre, συν-(παρ)ακολουθῶ, συνοδεύω, προπέμπω, (ξεπροβοδ(ίξ)ῶ) || συνενῶ || *mus.*, συνάδω, συνηγῶ, συμφωνῶ, (ταιριάζω).
accompagnatôre, -**tríce**, ἀκόλουθος, προπομπός || συν-(προσ)φδός, βοηθός. [κοινῆ || -*rsi*, συνοικειοῦμαι.
acomunâre, κοινὸν ποιῶ, τίθημι
acomunâre, *avv.*, ἀρμοδίως, ἐπιτηδεύω, κοσμίως, ὀρθῶς; ἐγκαίρως.
acomunâre, *v.* *acomodâre*. [μοδίως.
acconcio, (in—), *avv.*, ἐγκαίρως, ἀρ-
accondiscendere, *v.* cond- *e* →
acconsentire, συναινῶ, ἀποδέχομαι, συγκατανεύω, ὁμολογῶ.
accontentâre, *v.* *appagâre*.
accontto, *m.*, προσπληρωμὴ εἰς λογαριασμόν, προσλόγισμα.
accoppâre, κτείνω (κτυπῶν κατακέφαλα, διὰ ῥοπάλου), αὐχενίζω, φωνεύω.
accoppiamênto, *m.*, σύζευξις, βάτευμα; συνένωσις, συνδυασμός.
accoppiâre, συζευγνύω, (ζευγαρώνω), βατεύω, συνενῶ, συνδυάζω.

accorâre, *v.* addolorâre.
accorciâre, *v.* abbreviâre.
accordâbile, *m. f.*, *di strumênto*, εὐάρμοστος || *di persôna*, εὐσυμβίβαστος || *di favôre*, παραχωρητέος.
accôrd(amênt)o, *m.*, συμφωνία, ἄρμονία, συνήχησις; ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη, ὁμολογία, συνθήκη, συμβιβασμός || *l'accôrdo di quinta*, ἡ διὰ πέντε || *di comûne accôrdo*, ἐκ μιᾶς γνώμης, συμφώνως || *d'acôrdo*, βεβαίως; συμφώνως.
accordâre, *concedere, dare*, παρέχω, δίδω(μι), ἐπιτρέπω, συγχωρῶ || *acomodâre, conciliâre*, συμφωνῶ, συμβιβάζω, συνδιαλλάσσω, φιλιόνω, (ταιριάζω) || *mus.*, (*anche fig.*), χο(υ)ρδίζω, συναρμῶζω || *gr.*, συντάσσω || — *ûna grâzia*, χαρίζω.
accordatôre, -**tríce**, χο(υ)ρδιστής || εἰρηνοποιός.
accordatûra, *f.*, ῥύθμησις; συμφωνία. [κατανοῶ.
accôrgersi, αἰσθάνομαι, παρατηρῶ,
accorgimênto, *m.*; -**rtêzza**, *f.*, ἀγχίνοια, ὄξυδέρκεια, ταχύνοια, ὀξύνοια; δεξιότης; πανουργία; μηχανήμα. [ηθῶ.
accôrrere, ἐπι-προς-(συν)τρέχω, βο-
accôrto, -**a**, ἀγχίνους, ὄξυδερκής, δεξιός, ἔμπειρος.
accosciârsi, *v.* *accoccolârsi*.
accostâre ecc., *v.* *avvicinâre*.
accostêvole, *m. f.*, εὐπρόσιτος, εὐπροσῆγορος.
accostumâre, *educâre*, ἐκπαιδεύω || *avvezzâre*, (συν)ἐθίζω.
accovacciârsi, ἐμφωλεύω, κρύπτομαι (συμμαζευμένος) || κατακλίνομαι, ὀχλάζω, συστέλλομαι, (ζαρόνω, στρυμόνω, συμμαζόνομαι).
accovonâre, ἀμαλλεύω, δραγματεύω, δεμετιάζω, χειροβολιάζω.
accôzza(mênt)o, *m.*, (συν)ἄθροισμα, σωρός, συρφετός.
accozzâre, ἀθροίζω, (ἐπι)σωρεύω, μαζεύω, συνάπτω.
accreditâre, καθιστῶ πιστευτόν, παρέχω πίστιν, (κρεντιτάρω); φη-

- μίζω || διαπιστεύω πρέσβυν || *passar a crédito*, πιστῶ, -όνω.
- accrêscere**, *v.* aumentare. [γιάζω].
- accucci(ol)ârsi**, κατακλίνομαι, (πλα-
accudire, επιμελοῦμαι, φροντίζω.
- accumulâre**, (ἐπι)σωρεύω, ἀθροίζω.
- accumulatôre**, -tríce, ἐπισωρευτής.
- accuratamênte**, *avv.*, ἀκριβῶς, ἐπι-
μελῶς, προσεκτικῶς.
- accuratêzza**, *f.*, ἀκριβεία, ἐπιμέλεια,
(μεγάλη) φροντίς.
- accûsa**, *f.*, κατηγορία; ἐπίμεμψις.
- accusâbile**, *m. f.*, κατηγορήσιμος,
-ρητέος.
- accusânte**, *m. f.*; -tôre, -tríce, κατή-
γορος, -ρητής; καταγγέλλων.
- accusâre**, κατηγορῶ; ἐνάγω, καταγ-
γέλλω, καταμηνύω, (μαντατεύω);
δηλ(οποι)ῶ, (δείχνω) || — ricevûta,
δηλοποιῶ ο βεβαιῶ τὴν παραλα-
βήν || -rsi, προδίδομαι.
- accusatîvo**, *m.*, αἰτιατική (πτῶσις).
- accusâto**, -a, κατηγορούμενος.
- acéfalo**, -a, ἀκέφαλος. [δάμνων.
- acerâia**; -rêta, *f.*, δάσος ἐκ σφεν-
acerbêtto, -a, ὑπόξυς, (ξί(ο)ινούτσι-
κος), ὑπόστυφος, (στυφούτσικος).
- acerbità**; -bêzza, *f.*, δξύτης, (ξινά-
δα), στ(ρ)υφ(ν)ότης, (στυφάδα),
δριμύτης; *pr. e fig.*, πικρότης,
πικρία; *fig.*, σκληρότης, χαλεπότης,
δεινότης.
- acêrbo**, -a, στ(ρ)υφ(ν)ός, δριμύς,
πικρός || σκληρός, χαλεπός, τραχύς
|| ἄωρος, νεαρός.
- acerîno**, -a, σφενδάμνινος.
- âcero**, *m.*, σφένδαμνος.
- acêrvo**, *m.*, *poet.*, σωρός.
- acetâbolo**, *m.*, ὀξίς, ὀξοδοχεῖον,
(ξειδερόν). [(ξειδᾶς).
- acetâio**, *m.*, ὀξοποιός, -πώλης,
acetâto, -a, ὀξηρός, ὀξωτός, (ξει-
δάτος) || *s. m.*, *chim.*, ὀξικὸν ἄλας.
- acêto**, *m.*, ὄξος, ὀξειδίου, (ξειδι,
γλυκάδι).
- acetôsa**, *f.*, ὀξάλις, ξυνήθρα.
- acidità**, *f.*, ὀξύτης, (ξινάδα) || — di
stômaco, πύρωσις. [(ξί(ο)ινός).
- âcido**, -a, ὀξύς, ὄξυνος, ὀξηρός,
acidulâre, ὑποξύνω, (-νίζω).
- acîdulo**, -a, ὑποξύς, ὑπόξ(ο)ίνος,
(ξοινούτσικος), δριμύλος. [ρῆν.
- âcino**, *m.*, ῥάξ, (ῥῶγα), κόκκος, πυ-
âene, *f.*, ἀγλή, φυμάτιον.
- acônito**, *m.*, ἀκόνιτον. [πτόγαμος.
- acotilêdone**, *m. f.*, ἀκοτιλήδονος, κρυ-
âequa, *f.*, ὕδωρ, νερόν || *pioggia*,
βροχή || *orina*, οὔρος || *sott'âequa*,
fig., κρυφίως, λάθρα.
- acquacedratâio**; **acquafrescâio**, *m.*,
λεμοναδο-ὑδρο-(ποτο)πώλης, (νε-
ρουλαῖς). [(ὑδρό)γλυφον.
- acquafôrte**, *f.*, νιτρικὸν ὀξύ || νιτρό-
acquafortista, *m. f.*, νιτρογλύπτης,
ὑδρογλύπτης.
- acquâio**, *m.*, ὑδροχόη, νεροχύτης.
- acquapendênte**, *m.*, κλιτύς, κατάρ-
ρους, (γέρσιμον).
- acquârio**, *m.*, ἰχθυο-(ἐνυδρο)τρο-
φεῖον || *astron.*, ὑδροχόος.
- acquartierâre**, ἐπισταθμεύω, δια-
μοιράζω εἰς κατοικίας τὰ στρα-
τεύματα; *v.* alloggiare.
- acquaticcio**, *v.* vinello. [ὑδάτινος.
- aquâtico**, -a, (ἐν)ὑδροβίος, ἐνυδρος,
acquattârsi, *v.* appiattârsi, acco-
vacciârsi, nascôndersi.
- acquavitâio**, *m.*, ῥακιοπώλης, -ποιός.
- acquavite**, *f.*, οἰνόπνευμα, πνεύ-
μοινον, ῥακή, (-ί).
- acquazzône**, *m.*, ῥαγδαία βροχή,
ἄμβρος, (μπόρα). [λήν.
- acquedôtto**, *m.*, ὑδραγωγεῖον, σω-
âcqueo, -a, ὑδατώδης, -τινος, -τηρός.
- acquerellâre**, ὑδρο(χροιο)γραφῶ. [φος.
- acquerellista**, *m. f.*, ὑδρο-(χροιο)γρά-
acquerûgiola, *f.*, μικρὰ βροχή, ὑ-
δάτιον, ψεκάς, (ψικάλα).
- acquiescênza**, *f.*, συναίνεσις, συγ-
κατάθεσις; ἡσυχία.
- acqu(i)êtare**, *v.* calmare. [κῆτωρ.
- acquirênte**, *m.*, ἀγοραστής, ὄνητής,
acquistâre, ἀποκτῶ, (προσ)κτῶμαι,
πορίζομαι; ἀγοράζω || κερδαίνω.
- acquistato**, *m.*, ἀπόκτησις; ἀγορά,
-ασμα || ὄνησις. [τος).
- acquitrîno**, *m.*, τέλεσμα, ἔλος, (βάλ-
acquitrinôso, -a, τεσματώδης, ἐλώ-
δης, (βαλτώδης).
- acquolina**, *f.*, *v.* acquerûgiola ||

avêr l'— in bôcca, λιχνεύομαι, *τρέχουν τὰ σάλια μου.
 acquôso, -a, ύδατώδης, ύδαρής, ύγρός, (ζουμερός). [σκληρός.
 âcre, *m. f.*, δριμύς, πικρός || χαλεπός, *acredine*; *acrimônia*, *v.* acerbità.
 âcro, *m.*, *miséria*, πλέθρον.
 acrobata, *m.*, άκρο-(σχοινο)βάτης.
 aerobático, -a, άκροβατικός.
 aeromático, -a, άχρώματικός.
 aeromatismo, *m.*, άχρωματισμός.
 aerôpoli, *f.*, άκρόπολις. [-χίς, -χία.
 acrôstico, -a, άκροστιχικός || *s. m.*,
 acrotêrio, *m.*, άκροτήριον. [κονῶ.
 acuire; acuminâre, δξύνω, θήγω, ά-acûleo, *m.*, άκανθα || κέντρον.
 acûme, *m.*, *v.* acutêzza.
 acústico, -a, άκουστικός || *s. f.*, -ή.
 acutângolo, δξύγωνιος.
 acutêzza, *f.*, δξύτης || δξύνοια, δξύ-δέρκεια, άγγίνοια, λεπτότης.
 acûto, -a, δξύς, (μυτερός, σουβλερός) || *di suôno*, διαπεραστικός || *di dolôre*, σπαρακτικός || *di mênite*, άγγίνους. [βρέχω.
 adacquâre, ποτίζω, άρδεύω, (κατα)-
 adacquâtûra, *f.*, πότισις, -σμός, άρδευσις, κατάβρεξις.
 adagiâre, έντεινώ, (κατα)κλίνω, πλαγιαζώ.
 adâgio; -gino, *ανν.*, βραδέως, γλυκέως, ήσυχα, σιγά(λά), άγάλια, άργά, μετρίως καλά, (καλούτσικα) || *s. m.*, *mus.*, άργόν μέλος, άργομελούργημα || *v.* pronêrbio.
 adattâbile, *m. f.*, προσαρμόσιμος, έφαρμοστέος.
 adattabilità, *f.*, εύαρμοστία.
 adattamênto, *m.*, (προσ)έφαρμογή, συν-(έφ)άρμοσις.
 adattâre, προσ-(έφ)αρμόζω; έπιπροσθέτω; διακοσμῶ || -rsi, άρκοῦμαι, συμμορφοῦμαι, έξομοιοῦμαι.
 adâtto, -a, άρμόδιος, κατάλληλος.
 addârsi, *v.* accôrgersi. [παχύνω.
 addensâre, (συν)πυκνῶ, συμπύσσω,
 addentâre, άρπάζω διὰ τῶν δόντων, δάκνω || δδοντῶ, (δοντόνω).
 addentellâto, -a, δδοντοφόρος, -τοιδής || *s. m.*, λίθοι προσδόκιμοι,

άκρογωνιαῖος, (άγκωνάρι) || συν-τροχώμα, *v.* ingranâggio.
 addestramênto, *m.*, (έκ)παίδευσις, διδασκαλία. [έξασκῶ; συνηθίζω.
 addestrâre, έκπαιδεύω, γυμνάζω,
 addêtto, -a, άνήκων, καθιερωμένος, πρόσθετος; άκόλουθος (πρεσβείας).
 addiêtro, *ανν.*, όπισω, όπισθεν.
 ad(d)iettîvo *ecc.*, *v.* aggett-
 addio, χαῖρε, (*pl.* -ετε), έρρωσο, (ύπαγε) εις τὸ καλόν, (άντιο, στὸ καλό) || *s. m.*, άποχαιρετισμός.
 addire, προσήκω, άρμόζω || *s'addice*, -ει, πρέπει.
 additâre, δακτυλοδεικτῶ, δεικνύω.
 addivenire, *v.* av-(di)venire.
 addizionâre, *v.* sommâre.
 addiziône, *f.*, προσθήκη, -θεισις; συναρίθμησις.
 addôbb(amên)to, *m.*, καλλώπισμα, (έξ)ώραισμός, στολισμός, κόσμος, σκεῦος. [στολίζω, κοσμῶ.
 addobbâre, καλλωπίζω, εύπρεπίζω,
 addoleire, *pr. e fig.* γλυκαίνω; *fig.*, (κατα)πραῦνω, μετριαζώ; *v.* mitigâre, rabbonire. [βασανίζω.
 addolorâre, λυπῶ, άνιῶ, θλίβω,
 addolorâto - a, *v.* dolênte.
 addôme, *m.*, ύπογάστριον, ήτρον, κοιλία, γαστήρ. [(έξ)ήμέρωσις.
 addomesticamênto, *m.*, οικειότης,
 addomesticâre, έξοικειῶ, έξημερῶ, τιθασσεύω, (μερεύω) || -rsi, συνοικειοῦμαι, έθίζομαι.
 addominâle, *m. f.*, ύπογάστριος.
 addormentâre; *poet.* -mire, (άπο)-κοιμίζω || *fig.*, ναρκῶ || -rsi, άποκοιμῶμαι, -μίζομαι.
 addormentatôre, -trîce, (άπο)κοιμιστής, ύπνοδότης, ύπνωτιστής.
 addossâre, (έπι)φορτίζω, έπωμίζω.
 addôssso, *ανν.*, *e prep.* επάνω, επ' ὤμων, επί. [(δοκτοράτο).
 addottoramênto, *m.*, διδακτορία,
 addottorâre, διδάκτορα ποιῶ.
 addottrinâre, *v.* istruire.
 addurre, προ-(άνα)φέρω, προβάλλω, προτείνω; προσάγω (εις μαρτυριαν) || — úna scûsa, προφασίζομαι || *poet.*, *v.* condurre.

adduttôre, (*mãscolo*), *m.*, ἀπαγωγός
 adegnâre, ἐξιῶ, (ἐξ)ὀμαλίζω. [(μῦς).
 adeguâto, -a, ἴσος || ἀνάλογος || ἀρ-
 μόδιος.
 adempibile, *m. f.*, ἐκτελεστός.
 adêmpî(e)re, ἐπι-(ἐκ)τελῶ, ἐκπληρῶ.
 adempimênto, *m.*, ἐκτέλεσις, ἐκπλή-
 adêpto, *v.* iniziâto. [ρωσις.
 aderbâre, τρέφω ἐκ χλόης (μέ χόρ-
 τον). [φυής || ὁμόφρων, ὁπαδός.
 aderênte, *mf.*, συγκεκολλημένος, συμ-
 aderênza, *f.*, συγ-(προσ)κόλλησις,
 προσήλωσις || *pl.* προστάται, ὑπερ-
 ασπισταί, φίλοι, γνώριμοι.
 aderîre, εἶμαι συγκεκολλημένος,
 πρόσκειμαι, προσενοῦμαι, συνδέο-
 μαι || συναινῶ, ὁμοφρονῶ, συνο-
 μολογῶ; εὐνοῶ || *accconsentîre*, συγ-
 κατανεύω.
 adescamênto, *m.*, δέλεαρ; ἡδυλογία.
 adescâre, δελεάζω, δολώνω; προσ-
 ἄγομαι; ἀπατῶ.
 adescatôre, -tríce, δελεαστής, ἔλκων.
 adesiône, *f.*, *v.* aderênza || συναί-
 νεσις, ὁμοφροσύνη; συγκατάνευσις.
 adêsson, *avn.*, νῦν, τώρα, ἤδη, *v.*
 ôra || (παρ)εὐθύς. [σιόχωρος.
 adiacênte, *m. f.*, προσκείμενος; πλη-
 adiacênza, *f.*, συνάφεια, συνέχεια ||
 adiânto, *m.*, ἀδιάντων. [*pl.* περίχωρα.
 âdipe, *m.*, πάχος, λίπος.
 adipôso, -a, παχύς, πιμελής, -λώ-
 δης; στεατώδης.
 adirâre, παρ-(ἐξ)οργίζω, ἐρεθίζω,
 παροξύνω, (θυμόνω) || -rsi, -ομαι,
 θυμοῦμαι, (-μόνω), παραφέρομαι,
 τραχύνομαι, χαλεπαίνομαι, ἀφη-
 adirâto, *v.* irritâto. [νιάζω.
 adîre, (*un'eredità*), ὑπαισέρχομαι
 (κληρονομίαν). [δρόμος.
 âdito, *m.*, εἴσοδος, προσέλευσις;
 adocchiâre, προσβλέπω, ἀτενίζω ||
 ἐπιθυμῶ. [σκος, μειράκιον.
 adolescênte, *m. f.*, ἔφηβος, νεανί-
 adolescênza, *f.*, ἐφηβία, ἡβη, νεότης.
 adombrâre, ombreggiâre, σκιάζω,
 ἐπισκοτιζῶ || accennâre, σκιαγρα-
 φῶ, σχεδιάζω || *simboleggiâre*, συμ-
 βολίζω, ὑποτυπῶ || -rsi, καταπτο-
 οῦμαι.

adonestâre, παρ-(συγ)καλύπτω,
 πραῦνω, εὐφημῶ.
 adontâre, *r.*, (ἐξ)ύβριζω || -rsi, ἀγανα-
 κτῶ, (παρ)ὀργίζομαι. [εὐχρηστος.
 adoperâbile, *m. f.*, εὐμεταχειρίστος,
 adop(e)râre, μεταχειρίζομαι, χρῶ-
 μαι || -rsi, ἐργάζομαι, κοπῶ, συμ-
 πράττω. [τρεντός, ἀξιέραστος.
 adorâbile, *m. f.*, ἀξιολάτρευτος, λα-
 adorâre, λατρεύω, προσκυνῶ; ὑπερ-
 αγαπῶ. [προσκυνητής; ἐραστής.
 adoratôre, -tríce, λάτρεις, -τρευτής,
 adoraziône, *f.*, λατρεία, προσκύνη-
 σις; μεγάλη ἀγάπη. [κομπός.
 adornâre, *v.* ornâre. [κομπός.
 adôrno, -a, κεκοσμημένος, εὐκοσμος,
 adottâre, υἰοθετῶ, υἰοποιοῦμαι ||
fig., ἀπο-(παρ)δέχομαι; αἰροῦμαι.
 adottîno, -a, θετός, εἰσποιητός.
 adoziône, *f.*, υἰοθεσία, -θέτησις,
 -ποίησις || παραδοχή, ἐκλογή.
 adragânte, *f.*, τραγάκανθα, (τετραγ-
 καθον) || *gômma* —, τραγακάνθι-
 νον κόμμι.
 adulâre, (φαυλο)κολακεύω, θωπεύω.
 adulatôre, -tríce, (φαυλο)κόλαξ, θω-
 πευτής.
 adulatôrio, -a, κολακευτικός. [μα.
 adulaziône, *f.*, (φαυλο)κολακεία; -ευ-
 adulterâre, *r.*, μοιχεύω || *fig.*, κιβδη-
 λεύω, φθειρῶ, νοθεύω; *v.* fattu-
 râre. [φθορεύς.
 adulteratôre, -tríce, κιβδηλεῶν,
 adulteraziône, *f.*, κιβδήλωσις, -λεία,
 φθορά, νόθευσις. [διδος.
 adulterîno, -a, μοιχογέννητος, -χι-
 adultêrio, *m.*, μοιχεία.
 adûltero, *m.*, μοιχός, -χευτής || -a,
f., -χαλῖς, -χεύτρια.
 adûlto, -a, ἔφηβος, τέλειος.
 adunânza, *f.*, σύνοδος, σύλλογος,
 ὁμήγυρις, συνέλευσις, συνεδρία,
 -ίαισις, συνάθροισις || tenêr —, συ-
 νεδριάζω || sciôglier l' —, διαλύω
 τὴν συνεδρίαν.
 adunâre, (συν)ἄθροίζω, συνάγω,
 συγκαλῶ, (μαζώνω) || -rsi, συνα-
 θροίζομαι, συνέρχομαι.
 adûnco, -a, καμπύλος, γρυπός, ἀγ-
 κιλωτός, ἀγκιστροειδής.

adunghiàre, συλλαμβάνω διὰ τῶν
δυνύχων, ἀρπάζω.

adûnque, *cong.*, λοιπόν, ἄρα || ὥστε.

adûsto, -a, ξηρός, περικαῆς.

âere, *m.*, *poet.*, *v.* ἀγία. [λος.

aêreo, -a, (ἐν)ἀέριος, αἰθέριος; ἀυ-
aerificaziône, *f.*, *chim.*, ἀεροποίησης.

aerifôrme, *m. f.*, ἀεροειδής.

aerôlito, *m.*, ἀερόλιθος.

aerômetro, *m.*, ἀερόμετρον.

aeronâuta, *m.*, ἀεροστατικός || *s. f.*,

aerôstato, *m.*, ἀερόστατον. [-ή.

âfa, *f.*, πνῆγος.

afêllo, *m.*, ἀφήλιον.

afêresi, *f.*, ἀφαίρεσις.

affâbile, *m. f.*, εὐπροσήγορος, φι-
λόφρων, προσηνής.

affabilità, *f.*, εὐπροσηγορία, φιλο-
φροσύνη, πολιτισμός.

affaccendârsi, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, μοχ-
θῶ, τυρβάζομαι περί τι.

affaccendâto, -a, πολυάσχολος, -ύ-
φροντις, -υπράγμων.

affaccetiàre, *v.* face-.

affacciàre, ἐπιδεικνύω, παρουσιάζω,
προτείνω || -rsi, προκόπτω, προ-
βάλλω, ἐμφανίζομαι, φαίνομαι.

affagottàre, φακελλῶ, κακοσυγυρίζω.

affamàre, προξενῶ πείναν, φέρω
λιμόν, λιμαγχῶ || κινῶ τήν ὄρεξιν,
ἐρεθίζω.

affamâto, -a, πειναλέος, λιμαῖος ||
fig., ἐπιθυμητικός, ἀπληστος || ês-
ser —, πεινῶ, λιμοκτονῶ, -οῦμαι.

affannâre, λυπῶ, ἀνιῶ || -rsi, ἀνη-
συχῶ, ἐνοχλοῦμαι; *v.* riscaldârsi.

affanno, *m.*, λύπη, ἄλγος, κόπος,
ἀνησυχία || *medc.*, ἄσθμα, δύσπνοια.

affannôso, -a, ἀνιαρός, θλιβερός,
ὀχληρός; ἀνήσυχος, κατάπονος;
ἀσθμαίνων || respîro -o, δύσπνοια.

affarâccio, *m.*, κακὸν ὁ δύσκολον
πρᾶγμα, (βρωμοδουλειά).

affardellàre, φακελλῶ, (δεματιάζω),
συσκευάζω.

affàre, *m.*, ἔργον, πρᾶγμα, ἀσχο-
λία, ὑπόθεσις, (δουλειά) || ὑπο
d' -i, ἀνθρώπος ὑποθέσεων; *d' âl-
to -e, ἐπιφανής, ἐπίσημος ἀνὴρ
|| ristâgno négli -i, στάσις, ἀπραξία

ἐν τῷ ἐμπορίῳ || andâr per i prò-
pri -i, πηγαίνω πρὸς χρεῖαν μου.

affascinàre, βασκαίνω, (ματιάζω),
μαγεύω || *fig.*, γοητεύω, θέλω.

affascinatôre, -trice, βάσκανος, -αν-
τικός; μαγευτικός, γοητευτικός.

affastellàre, φακελλῶ, (δεματιάζω)
|| συσσωρεύω, συγγέω, ἀναμιγνύω,
κακοσυγυρίζω.

affaticàre, καταπονῶ, κοπῶ, (κου-
ράζω) || -rsi, κοπιῶ, (-ιάζω), ἀπο-
κάμνω, (κουράζομαι); ἐνοχλῶ.

affaticânte, καιαπονητικός, (κου-
ραστικός), ἐπίπονος, (κοπιαστικός).

affatto, *adv.*, ὅλως, ἐν-(όλο)τελῶς

|| οὐδὲ ὅλως, οὐδαμῶς. [γάρε.

affaturàre, *v.* affascinàre, fattu-
affermàre, βεβαιῶ, καταφάσκω;
πιστοποιῶ. [σις, κατάφασις.

affermatîva; -aziône, *f.*, βεβαίω-
affermatîvo, -a, βεβαιωτικός, κα-
ταφατικός.

afferràre, συλλαμβάνω, δρᾶττω,
ἀρπάζω, (πιάνω, γραπόνω) || *v.*
comprêndere.

affettàre, tagliâr a fêtte, ἀπο-(δια)-
τέμνω, (ἀπο)κόπτω, τεμακίζω,
(κομματιάζω) || simulàre, usâr ar-
tificio, προσποιοῦμαι, ἐπιτηδεύω,

-ομαι || bramàre, *r.*, ὀρέγομαι; bri-
gàre, *r.*, σπουδαρχῶ; piégàre, *r.*,
πτύσσω. [ποίητός, ἐπιτηδευμένος.

affettâtto, -a, ἀποκομμένος || προσ-
ποίητός, ἐπιτηδευμένος.

affettaziône, *f.*, προσποίησης, ἐπι-
τήδευσις, περιέργεια.

affettîvo, -a, παθητικός. [σίωσις.

affêtto, *m.*, στοργή, ἀγάπη, ἀφο-

affêtto, -a, disprôsto, διατεθειμένος,
ἐπικληνής || *v.* (am)malâto.

affettuosità, *f.*, εὐνοια, φιλοφρό-
νησις, ἀγάπη.

affettuôso, -a, φιλόστοργος, εὐ-
νοϊκός, προσφιλής.

affezionàre, εὐνοῦν ποιῶ, ἔρωτα
ὑποκινῶ || -rsi, φιλιοῦμαι, προσκο-
λῶμαι. [νους, φιλόστοργος, φίλος.

affezionâtto, -a, ἀγαπητικός, εὐ-

affeziône, *f.*, *v.* affêtto || πάθος,

affiatàre, *v.* accordàre. [νόσος.

affibbiâglio, *m.*, ἐπιπορπίς, πόρπη, περόνη, (κόψα, κόπτα).
affibbiâre, ἐπι-(ἐμ)πορπῶ, (θηλυκόνω) || *fig.*, κτυπῶ; ἀπατῶ.
affidâre, ἐγχειρίζω, παρακαθίστημι, ἐμπιστεύω.
affievolimênto, *m.*, ἀδυναμία, ἐξασθενώσεις. [-νῶ.
affievolîre, ἀδυνατίζω, ἐξασθενίζω,
affiggere, προσηλῶ, ἐμπήγω, προσκολλῶ; τοιχοκολλῶ (εἶδησιν).
affi(g)liâre, *v.* aggregâre.
affiliâre, ἀκονῶ (-νίζω), θήγω, ὀξύνω, τροχίζω. [ψις.
affilatûra, *f.*, ἀκόνησις || ἀκμή, κό-
affinâre, λεπτόνω, ὀξύνω || τελειοποιῶ || διυλίζω, (λαγαρίζω), καθαρίζω (μέταλλον κλ.).
affinchè, *cong.*, ἵνα, (νά), ὅπως.
affîne, *m. f.*, συγγενής, κηδεμῶν || ὅμοιος; ἀνάλογος || — *di*, *c. s.*
affiuità, *f.*, συγγένεια, ἀγχιστεία, (συμπεθεριό) || ὁμοιότης, ἀναλογία, σχέσις. [νιάζω).
affiocâre; -*chîre*, βραγχιῶ, (βραχ-
affissâre, *v.* *fiss*-.
affissióne, *f.*, τοιχοκόλλησις.
affisso, -*a*, πρόσθετος, προσπεπηγμένος || τοιχοκόλλητος || *s. m.*, τοιχοκόλλημα, πρόγραμμα, εἶδησις.
affittâbile, *m. f.*, μισθώσιμος, ἐνοικιάσιμος. [οικιάζω.
affittâre, (ἐκ)μισθῶ, (πακτόνω), ἐν-
affitto, *v.* *fitto ecc.*
affîggere, *v.* *addolorâre*. [άλγος.
afflizióne, *f.*, θλίψις, λύπη, ἀνία,
affluênte, ἐπιρρέων, συμβάλλον; ἄφθονος || *s. m.*, (ποτάμιον) συμ(εἰσ)βάλλον.
affluênza, *f.*, *concorso*, συρροή || *abbondanza*, ἀφθονία, περισσεΐα.
affluîre, εἰσ-(συρ)ρέω || ἀφθονῶ, πλεονάζω. [μα || ἄμπωτις.
afflûsso, *m.*, συ-(κατα)ρροή, ἑυ-
affocâre, φλέγω, ἀν-(ἐξ)άπτω.
affogâre, (ἀπο)πνίγω, κατακλύζω || ὄνα -*âte*, αὐγὰ ῥοφητά, ὡὰ νερο-
affollatamênte, *adv.*, σωρηδόν, παμπληθεῖ; ἀτάκτως.

affollâre, στοιβάζω, ἐπισωρεύω; στενοχωρῶ; συμπιέζω || -*rsi*, συντρέχω πλήθος, συνωθοῦμαι.
affondamênto, *m.*, βύθισις, ἔμπηξις || βυθός, κοίλωμα || κατάδυσις, ναυάγιον, καταποντισμός.
affondâre, ἐμπήγνυμι, βαθαίνω, -*θύνω* || καταδύω, βυθίζω, καταποντίζω.
afforzâre, *v.* *rinf*.; *fortificâre*.
affossâre, περιταφρεύω || *occhi -âti*, κοῖλοι ὀφθαλμοί.
affralîre, ἐξασθενίζω, ἐκ-(παρα)λύω.
affrancâre, ἀπελευθερῶ (δοῦλον), ἀπολύω || — *una lettera*, προκαταβάλλω (τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα), πληρῶν.
affrancâto, -*a*, ἀπελεύθερος, -*ρω*-*θεις* || ἀπαλλαγμένος || ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν, πληρωμένος.
affrânto, -*a*, κατάποντος, κεκμηκώς.
affratellamênto, *m.*, ἀδελφοποίησις, -*φότης*, οἰκειότης.
affratellâre, ἀδελφοποιῶ, -*φίζω* || -*rsi*, -*φοποιῶμαι*, συναδελφοῦμαι.
affreddâre, *v.* *raffr*-.
affrêseo, *m.*, τοιχογραφία, -*φημα*.
affrettâre, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, ἐπείγω. [τάχει, κατεσπευσμένως.
affrettatamênte, *adv.*, ταχέως, ἐν
affrittellâre, τηγανίζω, φρύγω (ῶά).
affrollîre, *v.* *frollâre*.
affrontâre, προσβάλλω, ἀντιμετωπίζω, ἐπιπύπτω, ἐφορμῶ || — *un pericolo ecc.*, κινδυνεύω, ὑπομένω κίνδυνον, βάσανον, κτλ. || -*rsi*, εἰς χεῖρας ἔρχομαι.
affrônto, *m.*, προσ-(παρα)βολή, ὕβρις, περιφρόνησις.
affumicamênto, *m.*, (ὑπο)κάπνισις.
affumicâre, (ὑπο)καπνίζω.
affus(ol)âre, ἐξισῶ ἀτράκτω, στενῶ πρὸς τὰ ἄνω || *r.*, καλλωπίζω, ἐπικοσμῶ || -*âto*, -*a*, ἀτρακτοειδής.
affûsto, *m.*, ὑποστάτης (κανονίου), καλλίβας, διευθέτης.
afonia, *f.*, ἀφωνία.
âfono, -*a*, ἄφωνος.
aforisma, *m.*, ἀφορισμός.
aforistico, -*a*, ἀφοριστικός.

afôso, -a, πνιγηρός, -γματώδης.
 âfrico, *v.* libêccio.
 afrodisiaco, -a, ἀφροδίσιος, -σιακός.
 âfta, *f.*, ἄφθα, (ἄφτρα).
 agá, *m.*, *barb.*, ἀγᾶς.
 âgape, *f.*, ἀγάπη, συμπόσιον.
 agârico, *m.*, ἀγαρικόν, ἀμανιτά-
 âgata, *f.*, ἀγάτης. [ριον.
 âgave, *f.*, ἀγαυή.
 agênte, ἐνεργῶν || *s. m.*, ἐνεργητής;
 πράκτωρ, ἐπίτροπος || — *consolâre*,
commerciále, *d' affâri*, πράκτωρ
 προξενικός, ἔμπορικός; πραγμα-
 τεπίτροπος || — *di câmbio*, κόλλυ-
 βιστής, (σαρράφης) || — *di negôzio*,
 ἔμπορικός ὑπάλληλος || — *di poli-
 zia*, ἀστυνομικὸς κλητήρ. [σις.
 agenzia, *f.*, πρακτορεῖον, διεύθυν-
 agêvole e der., *v.* fâcile ecc.
 agganciâre, ἔμπορῶν, (θηλυκόνω)
 || συσφίγγω || ἀρπάζω, (γραπτόνω).
 aggavignâre, δρᾶττομαι, ἐπιλαμ-
 aggentilîre, *v.* ing-. [βάνομαι.
 aggettivamênte, *adv.*, ἐπιθετικῶς.
 aggettivo, *m.*, ἐπίθετον.
 agghiacciâre; -iadâre, πηγνύω, (πή-
 ζω), παγῶ, (-όνω); ἀποψύχω; *v.*
 raffreddâre.
 ag(g)hindâre, ἀνελκύω || *v.* abbigliâ-
 re. [βος, (ἄζιο).
 âggio, *m.*, ἐπικαταλλαγή, κόλλυ-
 aggiogâre, ζευγνύω; ὑποζυγῶ, ὑπο-
 δουλῶ.
 aggiornamêto, *m.*, κλήσις, κλή-
 τευσις || **v.* dilaziône, πρόρογα.
 aggiornâre, *citâre*, κλητεύω || *fissâr
 il giòrno*, ὀρίζω τὴν ἡμέραν ||
rischiarâre, φωτίζω || *fârsi giòrno*,
 ἐξημερόνει, (ξημ-) || **differîre, pro-
 rogâre*, ἀναβάλλω.
 aggotâggio, *m.*, κόλλυβοθηρία,
 χρηματισμός. [χρηματιστής.
 aggotatôre, *m.*, κόλλυβοθήρας,
 aggiramêto, *m.*, περιστροφή, πε-
 ριδίτησις || *fig.*, ἀπάτη, δόλος.
 aggirâre, περιστρέφω, περικυκλῶ,
 γυρῶ || (ἐξ)ἀπατῶ.
 aggiratôre, -trîce, περικυκλῶν || ἀ-
 πατεῶν, πλάνης, πανοῦργος.
 aggiudicâre, ἐπιδικιάζω, κατακυρῶ.

aggiudicatârio, *m.*, κατακυρολή-
 πτωρ, πλειοδότης. [τακύρωσις.
 aggiudicaziône, *f.*, ἐπιδίκασις, κα-
 aggiûngere, προστίθημι, προσθέ-
 τω, ἐνόνω. [(προεπ)αὔξησις.
 aggiûnta, *f.*, προσθήκη, πρόσθεσις,
 aggiûnto, -a, πρόσθετος, προστε-
 θείς || *s. m.*, συμβοηθός, πάρεδρος
 || *v.* aggettivo.
 aggiustamêto, *m.*, εὐπρεπισμός,
 συναρμογή, διαλλαγή.
 aggiustâre, διορθῶ, διευθετῶ, συν-
 αρμόζω, συμβιβάζω || — *un cònto*,
 ἀποτίω λογαριασμόν.
 aggiustatêzza, *f.*, ὀρθότης, ἀκρι-
 βεια; σύνεσις.
 agglomeramêto, *m.*; -aziône, *f.*,
 συνεπισώρευμα, -ρευσις. [σπειρῶ.
 agglomerâre, (συν)ἐπισωρεύω, συ-
 agglutinâre, προσ-(συν)κολλῶ ||
medc., ἐπανακολλῶ.
 aggobbîre, κυρτοῦμαι, κυφοῦμαι,
 ὑβοῦμαι, (καμπουριάζω) || *fig.*, κα-
 ταπονοῦμαι, (κατακοπιάζω).
 aggomitolâre, τολυπεύω, (κουβα-
 ριάζω); συσπειρῶ || -rsi, συσπει-
 ρῶμαι, *v.* ragg-. [v. grad-.
 aggradimêto, *m.*, εὐαρέστησις,
 ag(g)raff(i)âre, δρᾶττομαι, συλλαμ-
 βάνω, (ἀφ)ἀρπάζω. [siderâre.
 aggranchi(â)re, *v.* rattappare; as-
 aggrandire ecc., *v.* ingr-.
 aggrappâre, *v.* aggraffiâre || -rsi,
 προσκολλῶμαι εἰς τι, πιάνομαι
 ἀπό τι; ἀνέρπω.
 aggraticciâre, κιγκλιδῶ, (καφασόνω)
 || περιτυλίσσω, περιπλέκω.
 aggravamêto, *m.*, ἐπιβάρυνσις,
 προσαύξησις; νόσου ἐπίτασις.
 aggravâre, ἐπι-(κατα)βαρύνω, ἐπ-
 αυξάνω, δεινῶ.
 aggrâvio, *m.*, φόρος, δασμός; βά-
 ρος || *imputaziône*, ἔγκλημα.
 aggraziâre, ἀπονέμω χάριν, καλ-
 λύνω, ἐξευγενίζω, ἠδύνω, (νοστι-
 μίζω), κομψεύω. [ἡδύς.
 aggraziâto, -a, ἐπίχαρις; κομψός;
 aggredîre, προσβάλλω, ἐφορμῶ.
 aggregamêto; -âto, *m.*, ἀθροισμα,
 σύστημα; σωρός.

aggregâre, συναθροίζω, συνενῶ; κατατάσσω ἐν τοῖς συνεταιροῖς.
aggregaziône, *f.*, συνάθροισις, συν-
 ἐνωσις; συνεταιρισμός.
aggressiône, *f.*, προσβολή, ἐπι-
 θεσις, ἐπιχειρήσις.
aggressôre, *m.*, προσβάλλον, (προ)-
 ἐπιτιθέμενος, πρωταίτιος; ληστής.
aggricchiâre, *v.* assiderâre.
aggrinzire, ῥυτιδῶ, σκληρύνω.
aggrondâre, → [σκυθροπάζω.
aggrottâr le ciglia, συνοφρουοῦμαι,
aggrovigliâre, περιελίσσω, συστρέ-
 φω, περιπλέκω, συγχύζω.
aggru-, *v.* raggru-.
agguagliâre, *v.* ragg-, ug-.
agguantâre, (συλ)λαμβάνω, (πιάνω),
 δρᾶττομαι.
agguâtto, *m.*, ἐνέδρα, ἐπιβουλή,
 (καρτέρι, χωσιά) || pôrsi in —, ἐ-
 νεδρεύω, (κάμνω καρτέρι κτλ.),
 παραμονεύω.
agguerrire, γυμνάζω, ἐξασκῶ εἰς
 πόλεμον; *v.* fortificâre.
agguindolâre, *v.* abbînd-.
aghêtto, *m.*, βελονάκι; σφαιρωτήρ
 || σειράδιον, -ρίδιον, (-ρήτι).
aghifôrme, *m. f.*, βελονοειδής.
agiatamênte, *adv.*, εὐπόρως || ἀνέ-
 τως || εὐκόλως, εὐχερῶς.
agiatêzza, *f.*, εὐπορία || *r.*, βραδύ-
 της, ἄνεσις.
agiâtto, -*a*, εὐπορος, εὐκατάστατος,
 πλούσιος || *r.*, εὐχερής.
âgile, *m. f.*, εὐσταλής, εὐκίνητος,
 ἐλαφρός, εὐστροφος.
agilità, *f.*, εὐστάλεια, εὐκινησία,
 ἐλαφρότης, εὐστροφία, ταχύτης.
âgio, *m.*, ἄνεσις, ἐνάπαυσις || και-
 ρός, εὐκαιρία || viver fra gli -i,
 εὐπορῶ || a bell'—, ἀνέτως.
âgire, *v.* operâre.
agitâre, διακινῶ, (δια)σείω; σαλεύω;
 (συν)ταράττω || *v.* commuôvere;
 trattâre.
agitâtore, -*trice*, σείων, θορυβο-
 (ταραχο)ποιός, ταραξίας.
agitaziône, *f.*, κίνησις, σάλος; τα-
 ραχή; ἀνησυχία. [λιά].
agliâta, *f.*, σκοροδάλη, (σκορδα-

âglio, *m.*, σκόρ(ο)δον || specchio
 d'—, ἀγλίζ, (σκελλίδα) || rêsta d'—,
 σκορδοκουλοῦρα.
agnâto, -*a*, ἀρρενογενής, ὁμόγονος.
agnaziône, *f.*, ἀρρενογονία.
agnellino, *m.*, ἀμνιον, ἀρνιον; *pr.*
e fig., ἀρνάκι(ον).
agnêllo, *m.*, ἀμνός, ἀρνιον || -*a*,
f., ἀμνάς, προβατίνα || *fig.*, *c. s.*
agnellôtto, *m.*, *cm. pl.*, εἶδος πλα-
 κουντίων βραστῶν. [ριά].
agnocâsto, *m.*, ἄγνος, (ψευδοπιπε-
âgo, *m.*, ῥαφίς, βελόνη, (-i).
agognâre, ὑπερεπιθυμῶ, ὀρέγομαι.
agonâle, *m. f.*, ἀγώνιος, -ικός.
âgone, *m.*, ἀγών; στάδιον, πάλη ||
 μεγάλη βελόνη, ἀκέστρα, σακ-
 κορράφα.
agonia, *f.*, ἀγωνία, ψυχορραγία ||
fig., στενοχωρία, ἀδημονία.
agonista, *m.*, ἀγωνιστής, ἀθλητής.
agonizzânte, ἀγωνιῶν, ψυχορραγῶν,
 -γής, θνήσκων. [ψυχομαχῶ.
agonizzâre, ἀγωνιῶ, ψυχορραγῶ,
agorâio, *m.*, *r.*, βελονοποιός, -πώ-
 λης || *cm.*, βελονοθήκη.
agostino, *m.*, αὐγουστιανός.
âgosto, *m.*, αὐγουστος.
agrârio, -*a*, ἀγροτικός || lêgge -*a*,
 κληρουχικός νόμος || *s. f.*, γεωργι-
 γή, γεωδεσία. [ἀγριος.
agrêste, *m. f.*, ἀγροικικός, -οτικός,
agrêsto, *m.*, ὄμφαξ, (ἀγουρίδα).
agrîcolo, -*a*, γεωργικός, γεωπονικός.
agricoltôre, *m.*, γεωργός, γεωπόνος.
agricoltûra, *f.*, γεωργία, γεωπονία
 || -ική.
agrifôglio, *m.*, πρίνος, (πρινάρι).
agriôtta, *f.*, ἀγριοκέρασον, μαρά-
 σκιον, μαυροκέρασον.
âgro e der., *v.* acêrbo ecc. [ξυνος).
agrodôle, *m. f.*, δξύγλυκος, (γλυκό-
agronomia, *f.*, ἀγρονομία, γεωργική.
agrônomo, *m.*, ἀγρονόμος.
âgrûme, *v.* acerbità || -i, *m.*, *pl.*,
 πορτοκάλια, λεμόνια κτλ., κίτσια.
agucchiâre; -*ugliâre*, ῥάπτω; ῥα-
 φιδεύω, ποικίλλω, κεντῶ. [ράφα.
agucchiôtto, *m.*, ἀκέστρα, σακκορ-
âgûglia, *f.*, *r.*, *v.* âgo; anguilla;

âquila || μαγνητικογνώμων || πυραμίσ, ὀβελίσκος; θόλος.

aguzzamênto, *m.*; -atûra, *f.*, θῆξις, ἀκόννημα, τρόχισις.

aguzzâre, θῆγω, ἀκονῶ, (-νίζω), τροχίζω || — l'arpetito, διεγείρω τὴν ὄρεξιν || — l'occhio, ἐνατενίζω.

aguzzîno, *m.*, δεσμοφύλαξ, κατεργαροφύλαξ || *fig.*, τύραννος.

agûzzo, -a, ὄξυς, ὄξυτενής; θηκτός.

ah! *inter.*, ᾄ, αἶ, ὦ, φεῦ, οἶμοι!

âhi(mè)! *inter.*, ὦ, οἶμοι, ἀλλοιμονον, τάλας ἐγώ!

âia, *f.*, ἄλως, (ἀλώνι) || menâre il can per l' —, παρατείνω τι || *f. di* →

âio, *m.*, παιδονόμος, παιδαγωγός.

âirone, *m.*, ἐρωδίδς.

aitâre *ecc.*, *poet.*, *v.* aiutâre || -ânte, *m.f.*, εὐρωστος, ισχυρός, ῥωμαλέος.

aiûola, *f.*, ἀνδηρος, πρασιά, (βραγιά, ταχτᾶς).

aiutânte, *m.*, βοηθός, ἐπίκουρος || — di câmpo, ὑπασπιστής || *sott'ufficiale*, ἀνθυπασπιστής, ἀντιδιάκτορος || *v.* aitâre. [τρέχω.

aiutâre, βοηθῶ, προστατεύω, συν-

aiûto, *m.*, βοήθεια, -θημα, ἐπικουρία, συνδρομή || —! Εἰς βοήθειαν! Βοήθεια! Τρεχᾶτε!

izzâre, ἐρεθίζω, προκαλῶ.

la, *f.*, πτέρυξ, πτερόν, (πτεροῦγα, φτέρουγα, φτερόν) || — *di esêrcito*, κέρας, μέρος || *fâr* —, διανοίγω θέσιν πρὸς διάβασιν || *taçrâr le -i*, ἐξασθενίζω.

alabânda, *f.*, δόρυ, λογχοπέλεκυς, (ἀλαμπάρδα).

alabardiêre, *m.*, δορυφόρος, λογχοπελεκυφόρος, (ἀλαμπαρδέρης).

alabastrîno, -a, ἀλαβάστρινος.

alabâstro, *m.*, ἀλάβαστρος.

âlacre, *m. f.*, γοργός, εὐθυμος; φιλόπονος. [φιλοπονία.

âlacrità, *f.*, γοργότης, εὐθυμία;

alamâro, *m.*, βρανδεβούργιον, λέγωνον, (γαλόνη). [λος).

âlano, *m.*, μολοσσός, (μανδρόσκυ-

âlâre, *m.*, πυροστάτης, ξυλοστάτης.

âlâto, -a, πτερωτός, πτερόεις.

âlba, *f.*, αὐγή, ὄρθρος, περιορθρον, λυκαυγές, χαράγματα.

albagîa, *f.*, ἔπαρσις, οἴησις, κενοδοξία, ἀλαζονεία.

albâna, *f.*, εἶδος σταφυλῆς λευκῆς.

albanêlla, *f.*, *zool.*, πύγαργος.

albâtro, *m.*, *zool.*, κλυδωνομάντις || *bot.*, κόμαρος, (κουμαριά).

albeggiâre, χαράζει, ἡμέρα διαφώσκει, διαυγάζει || *diancheggidre, r.* λευκάζω, -ανθίζω.

alberâre, *inalberâre, r.*, (ἀν)ύψω σημαίαν || *mar.*, ἀνίστημι τοὺς ἱστούς || καταρτίζω πλοῖον || *agr.*, φυτεύω δένδρα || -âto, -a, δενδρόφυτος. [τισμοί.

alberatûra, *f.*, *mar.*, ἱστοί, καταρ-

âlber(êlla)a, *f.*, *bot.*, κερκίς, λεύκη.

alberêllo, *m.*, μικρὸν ἀγγεῖον, φιαλίδιον || δενδ(ρῦφ)ιον, (δενδράκι; καταρτάκι).

alberêse, *m.*, ἀσβεστόλιθος.

albergâre, οἰκίζω, ξενίζω, φιλοξενῶ || *n.*, διαμένω, ἐνοικῶ; κοιμῶμαι.

albergatôre, -trîce, ξενοδόχος, πανδοχεύς, ξενίζων.

albêrgo, *m.*, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, κοινοτροφεῖον || κατάλυμα; καταφύγιον.

alberîno, *m.*, *min.*, δενδρίτης.

âlbero, *m.*, δένδρον, (δενδρί) || *mar.*, ἱστός, (κατάρτι) || — *genealogico*, πίναξ γενεαλογικός.

albicôcca, *f.*, βερύκοκκον, ἀρμενιακὸν μῆλον, (καῖσι, ζαρταλούδι).

albicôcco, *m.*, βερυκοκκία, (-οκκιά; *a nocciolo dolce*, καισιά; *amâro*, ζαρταλουδιά).

albigêsi, *m. pl.*, ἀλβιανοί.

albîno, -a, *s.*, λευκανθίσις, λευκίτης.

âlbis (domênica in —), *f.*, κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

âlbo, -a *e der.*, *v.* biâneo || *s. m.*, λεύκωμα, λευκοδέλιον; σημειω-

albôre, *m.*, *v.* âlba. [ματάριον.

albûgine, *f.*, λεύκωμα, γλαύκωμα, ἄργεμον, (ἀσπράδι) (τοῦ ὀφθαλμοῦ). [χρους.

albuginôso, -a, λευκωματώδης, -τό-

albûme, *m.*, λευκόν, λεύκωμα.

albuminoso, -a, λευκωματώδης, -κα-
 albumina, *f.*, λευκάδιον. [διώδης.
 albúrno, *m.*, περιμητρον.
 alcade, *m.*, *barb.*, ἀλκάδης.
 alcáico, -a, ἀλκαϊκός.
 alcalescēnte, *m. f.*, ἀλκαλοειδής.
 alcali, *m.*, *sing. e pl.*, (ἀλ)κάλιον,
 (ἀλ)κάλι, (καλιά) || —fissi, ἀλκάλεια
 ἔμμονα.
 alcalino, -a, ἀλκαλικός, καλιακός,
 -λιώδης, (ἀλ)καλιούχος.
 alcalizzāre, ἀλκαλοποιῶ, καλαινώ,
 álce, *mf.*, ἀλκή, ἰπέλαφος. [-λιάζω.
 alchechēngi, *m.*, ἀλικάκαβον, φυ-
 σαλῖς. [μεξίου, κοκκέγγυτον.
 alchērmes, *m.*, ῥοσόλιον ἐκ κρε-
 alchimia, *f.*, ἀλχημεία.
 alchimista, *m.*, ἀλχημιστής.
 alciōne, *m.*, ἀλκυών, (θαλασσο-
 πούλι, ψαροπούλι).
 álcool, *m.*, οἰνόπνευμα, (σπίρτο).
 alcoólico, -a, οἰνοπνευματώδης, ἀλ-
 κοολικός. [πνευματῶ.
 alcoolizzāre, ἐκπνευματῶ, οἰνο-
 alcoolizzaziōne, *f.*, οἰνοπνευμά-
 alcorāno, *v.* corāno. [τωσις.
 alcōna, *f.*, παστός, κλινοστάσιον.
 alcūno, -a, τίς, κάποιος, *v.* qual-
 e(hed)ūno || οὐδείς.
 aldermāno, *m.*, *barb.*, δημοτικὸς
 σύμβουλος, εἰρηνοδίκης.
 álea, *f.*, *v.* rischio.
 aleático, *m.*, ῥοζακιά. [ριφέρομαι.
 alleggiāre, πτερυγίζω, πετῶ || πε-
 alenāre, (ἀνα)πνέω, ἀσθμαίνω.
 alessandrino (vērso —), *m.*, (στίχος)
 ἀλεξανδρινός, δωδεκασύλλαβος.
 alfabético, -a, ἀλφαβητικός || per
 ordine -o, -ῶς, κατὰ τάξιν -ήν.
 alfabêto, *m.*, ἀλφάβητον.
 alfāna, *f.*, φορὰς ἀραβική.
 alfiēre, *m.*, σημαιοφόρος || *agli*
sedechi, τρελλός.
 álga, *f.*, φύκι(ον), φῦκος.
 álgebra, *f.*, ἄλγεβρα.
 algēbrico, -a, ἀλγεβρικός.
 algebrista, ἀλγεβριστής.
 algēnte, *m. f.*; álgido, -a, *poet.*,
 ψυχρός, ῥιγηλός, παγετώδης.
 algoritmo, *m.*, ἀριθμολογία.

algōso, -a, φυκιούχος, φυκώδης.
 alguazile, *m.*, *barb.*, ἀλγουαζίλος.
 aliāre; alioggiāre, *v.* alegg-
 álibi, *m.*, ἄλλοθι.
 álíce, *v.* acciūga.
 alienābile, *m. f.*, ἀλλοτριώσιμος.
 alienāre, (ἀπ)ἀλλοτριῶ, ἐκποιῶ, ἀ-
 ποξενῶ || ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω,
 καθιστῶ ἐχθρικόν || -áto, -a, *s.*,
 φρενοβλαβής, τρελλός.
 alienaziōne, *f.*, (ἀπ)ἀλλοτριώσεις,
 ἀποξένωσις || — d'ánimo, ἀπέχθεια
 || — di mēnte, φρενοβλάβεια, πα-
 ραφροσύνη, τρέλλα.
 alienista, *m.*, φρενίατρος.
 aliēno, -a, ξένος, μὴ οἰκεῖος || ἐναν-
 τίος, ἀντίθετος || ésser — da qce.,
 ἀπεχθάνομαι τι, παραιτοῦμαι ἀπό-
 τινος.
 alimentāre, (δια)τρέφω, ἐπισιτίζω.
 alimentário, -a, θρεπτικός, τρόφι-
 μος, -μαῖος. [ψις.
 alimentaziōne, *f.*, (δια)τροφή, θρέ-
 alimēnto, *m.*, τροφή.
 aliōsso, *m.*, ἀστράγαλος, (κότσια).
 alípede, *m. f.*, πτερόπους. [πλάσιος.
 aliquoto, -a, (συμ)ποσοποιός, ὑπο-
 alisêi (vēnti —), *m. pl.*, ἐτησίαι,
 aliso, *m.*, κρίνον, -ος. [(μελτέμια).
 álito *e der.*, *v.* respíro; sôffio.
 allacciamēnto, *m.*; -atūra, *f.*, σύν-
 δεσις, σύμπλεγμα, σύσφιγξις, θη-
 λύκωμα.
 allacciāre, συνδέω, δένω, περισυμ-
 πλέκω, συσφίγγω; ἐμπορῶ, θη-
 λυκόνω. [ἐπικλυσμός.
 allagamēnto, *m.*, πλημμύρα, -ρίς,
 allagāre, πλημμυρῶ, καταδύω.
 allampanāto, -a, λειπόσαρκος, ξη-
 ρός, πειναλέος.
 allantōide, *f.*, ἀλλαντοίς.
 allappāre, στύφω, αἰμωδιῶ.
 allargamēnto, *m.*, εὐρυνσις, πλά-
 τυνσις, -υσμός; ἐπαύξησις.
 allargāre, εὐρύνω, πλατύνω; ἐπαυ-
 ξάνω, ἐπεκ-(παρα)τείνω || — la
 máno, ἀνοίγω τὴν χεῖρα, εἶμαι
 μεγαλόδωρος.
 *allarmāre, θορυβῶ, ταράττω, ἐκ-
 φοβῶ, φοβίζω, ((ἐξ)ἰπιάζω).

allârme, *m.*, ἀνακραυγή εἰς τὰ ὄπλα, συναγερομός || θόρυβος, κατὰπληζις, φόβος, ἀνησυχία.
***allarmista**, *m. f.*, σπερμοφόβος.
allâto, *adv. e prep.*, πλησίον, πλαγίως, (σὸ πλάγι, σὸ πλάϊ); παρὰ.
allattamênto, *m.*, θηλασμός, γαλούχησις, (βύζαγμα).
allattâre, θηλάζω, γαλουχῶ, γαλακτοτροφῶ, τιθεύω, (βυζά(ί)νω).
alleânza, *f.*, συμμαχία || ἔνωσις; ἐπιγαμία, (συμπεθεριό).
alleâre, συνενῶ, συνδυάζω || *-rsi, di regnânti*, συμμαχῶ; *di famîglie*, συγγενεύω.
alleâto, *-a*, σύμμαχος, ὁμόσπονδος.
allegâbile, *m. f.*, προσβλητέος.
allegâre, προσάγω, ἀναφέρω, προτείνω, *v. addirre* || προσαρτῶ, ἐνόνω || συμμιγνύω (μέταλλα) || ἐρεθίζω τοὺς ὀδόντας, *v. allappâre*.
allegâto, *m.*, προσάρτημα, ἀποδεικτικόν, ἀπόδειξις, ἔγγραφον.
alleggerimênto, *m.*, ἀνακούφησις, ἐλάφρωσις; ἄνεσις; πρᾶυνσις.
alleggerire, ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω || *fig.*, πρᾶυνω, μετριάζω.
allegorîa, *f.*, ἄλληγορία.
allegôrico, *-a*, ἄλληγορικός.
allegrâre, *v. rall.*
allegrezza, *f.*, ἀγαλλίασις, χαρὰ, εὐφροσύνη, εὐθυμία.
allegria, *f.*, φαιδρότης, εὐθυμία, εὐφροσύνη, χαρμοσύνη, γηθοσύνη, (τσακίρ-κέϊφι, κέφι).
allêgro, *-a*, ἰλαρῶς, φαιδρός, εὐθυμος, εὐφρόσυνος, χαρμόσυνος, περιχαρής, (χαρούμενος, ἀνοικτόκαρδος) || *s. m., mus.*, γοργόν, ἐπίτροχον, εὐφρόσυνον (μέλος); *-étto*, ὑπόγοργον (μέλος).
allelûia, ἄλληλουΐα.
allenâre, ἐνισχύω, (ἐνδυναμόνω), ἐξασκῶ, γυμνάζω || — *un cavâllo*,
allentâre, *v. rall.* [ἵππον δαμάζω.
allêssso e der., *v. lèss-*.
allestire, παρασκευάζω, (προ)έτοιμάζω, διευθετῶ || — *una nâve*, ἐξαρτύω, *-τίζω*, ἐφοπλίζω, (ἀρματόνω,) πλοῖον.

allettamênto, *m.*; *-atîva*, *f.*, δελέασμα, δέλεαρ, θέλγητρον, μαγεία.
allettâre, δελεάζω, (προσ)ἐλκύω, ἐπάγω, θέλγω, μαγεύω.
allettatôre, *-trîce*, δελεαστής, ἐπαγωγός, γόης, μάγος. [δευσις.
allevamênto, *m.*, ἀνατροφή, ἐκπαί-
allevâre, (ἀνα)τρέφω, ἐκπαιδεύω.
allevatôre, *-trîce*, τροφός, παιδαγωγός || ζωοκόμος.
alleviâre ecc., *v. alleggerire*.
allibire, ὠχρῶ; καταπλήττομαι.
allietâre, εὐφραίνω, τέρω, εὐαρεστῶ, χαροποιῶ.
alliêno, *-a*, μαθητής; τρόφιμος.
alligatôre, *m.*, κροκόδειλος.
alligaziône (rêgola di —), *f.*, μέθοδος τῆς μίξεως.
allignâre, ῥιζοῦμαι, ῥιζοβολῶ.
allineâre, εὐθυγραμμῶ, στιχίζω, σταθμίζω. [τέλευτον.
allitteraziône, *f.*, παρήχησις, ὁμοιο-
allivellâre, (καθ)ῶμαλίζω, (ἐξ)ισῶ.
allividire, ὠχρῶ, (κιτρινίζω, χλωμάζω).
allôeco, *m.*, γλαύξ, βύας, (μποῦφος) || *fig.*, βλάξ, ἡλίθιος, ἀμαθής.
allocuziône, *v. arînga*. [κτῆμα.
allôdio, *m.*, ἐλεύθερον ο ἀσύδοτον
allôdola, *f.*, κορυδαλός, (σκορδαλός).
allogâre, *collocâre*, τακτοποιῶ, τοποθετῶ, διευθετίζω || *affittâre*, ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω || *maritâre*, ὑπανδρεύω.
alloggiamênto, *m.*, *mil.*, στρατόπεδον, -δευσις || *v. allôggio*.
alloggiâre, *att.*, ξενίζω, φιλοξενῶ, (κατ)οικίζω || *n.*, κατοικῶ, καταλύω || *mil.*, στρατοπεδεύω, κατασκηνῶ.
alloggiatôre, *m.*, ξενοδόχος, πανδοχεύς.
allôggio, *m.*, κατοικία, οἶκημα, -ησις, -ητήριον; κατάλυμα || ξενοδοχεῖον.
allontanamênto, *m.*, ἀπομάκρυνσις, ἀποχώρησις; ἀπόστασις; ἀποπομπή. [ἀποπέμπω.
allontanâre, ἀπομακρύνω, ἀφίστημι;
allôra, *adv.*, τότε, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον || *in tal caso*, οὕτως ἔχοντος

τοῦ πράγματος || — — πρὸ μικροῦ
 || -rchè, -rquândo, ὅτε, ὅταν.
allôro, m., δάφνη || *fig.*, νίκη, δόξα.
allucinâre, ἐκθαμβῶ, παρακρούομαι, ἔξαπατῶ. [αἰσθησις, ἔξαπάτη.
allucinaziône, f., ἀμβλυωπία, παρ-
allûdere, (ὑπ)αἰνίττομαι.
allûme, m., στυπηρία, στύφισ.
allumîna, f., λευκάργιλλος.
allumînio, m., ἀργίλ(λ)ιον, λευκαργιλλίτις. [(μάκρεμα).
allungamênto, m., (ἐπι)μήκυνσις,
allungâre, (ἐπι)μηκύνω, παρατείνω, (μακραίνω) || — il pàssò, ἐπισπεύδω τὸ βῆμα, (ἀνοίγω τὰ ποδάκια) || *di vîno ecc.*, ὕδωρ ἐπιχέω, βάλλω ὕδωρ εἰς τὸν οἶνον, (νερόνω τὸ κρασί) || *v.* differire; dâre.
allusiône, f., ὑπαίνιξις, -ιγμός, συνέμφασις. [τικός.
allusîno, -a, ὑπαινικτικός, ὑποφαν-
alluviône, f., πρόσχωμα, -ωσις || ἀνάχυσις, κατάκλυσις, -υσμός.
almanaccâre, ὄνειροπωλῶ, φαντασιοκοπῶ, ματαιοπονῶ || κατατρύχομαι τὸν νοῦν, (τσακίζω τὸ κεφάλι μου). [λανδάριον).
almanâcco, m., ἡμερολόγιον, (κα-
almêno, avv., τοῦλάχιστον.
âlmo, -a, poet., ζωοποιός; θαυμάσιος; ἱερός.
âlno, m., κληῖθρα, (σ)κληῖρος.
alòè, m., ἀλόη.
âlone, m., *astron.*, ἄλως, στέφανος.
alopezîa, f., ἀλωπηκία(σις).
âlpe, f., ὄρος; Ἄλπεις.
alpêstre, m. f.; **alpîno, -a**, ὄρεινός, ἄλπεις; τραχύς, πετρώδης, ἄγριος.
alpigîano, -a, ὄρειτης, ὄρεινός, βουνίτης, (βουνήσιος).
alpinîsta, m. f., ἡλιβάτης.
alquânto, -a, ὀλίγος, ἀρκετός, τίς;
âlt, v. âlto. [*pl.* ἔνιοι || *avv.*, ὀλίγον.
altalêna, f., αἰώρα, (κούνια) || *fig.*, ἐνδοιασμός, δισταγμός, ἀμφιβολία || *far l' —*, αἰωροῦμαι, (κουνιοῦμαι). [τόν, τερψιθεά.
altâna, f., καλλισκοπεῖον, ἡλιακω-
altâre, m., βωμός, θυσιαστήριον || — maggiôre, μείζων ἀγία Τράπεζα.

altêa, f., ἀλθαία, δενδρομαλάχη, (ἀγριο(δενδρο)μολόχα).
alterâbile, m. f., ἀλλοιωτός, -ώσιμος, φθαρτός || ὀργίλος.
alterâre, ἀλλοιῶ, (δια)φθειρῶ || -rsi, ἀλλοιοῦμαι, ξερεθίζομαι, ἐξοργίζομαι, διαταράττομαι || *v.* adulterâre. [|| ὀργή.
alteraziône, f., ἀλλοίωσις, διαφθορά
altercâre, ἐρίζω, φιλονεικῶ, (μαλόνω, ἔχω μαλώματα).
altêro, m., ἀμφισβήτησις, ἔρις, φιλονεικία, λογομαχία, (μάλωμα).
alterêzza; -rîgia, f., μεγαλο-(ὑψηλο)φροσύνη, ὑπερηφάνεια, τύφος, ἔπαρσις. [σω.
alternâre, (ἐπ)ἀμείβομαι, ἐναλλάσ-
alterna(tiva)mênte, avv., ἐναλλάξ, ἀμοιβαδόν.
alternatîvo, -a, ἐναλλακτικός, ἐναλλασσόμενος, ἀμοιβαῖος || *s. f.*, ἀλληλοδιαδοχή; ἐκλογή μεταξύ δύο, αἴρεσις.
altêrno, -a, ἐναλλάξ (κείμενος), ἐναλλάσων, ἐπάλληλος; ἀμοιβαῖος.
altêro; -tiêro, -a, ὑψηλόφρων, ἀγέρωχος || μεγαλοπρεπής, ὑψηλός.
altêzza, f., ὕψος, ὕψωσις, -ωμα || — d'ânimo, μεγαλοψυχία || *di sudno*, ὀξύτης || *titolo*, ὑψηλότης, ὕψος αὐτοῦ. [-θυσος, (μισομεθυσμένος).
alticcîo, -a, οἰνόληπτος, ἡμιμεθής,
altimetrîa, f., ὑψομετρία.
altipîano, m., ὄροπέδιον.
altitûdine, f., ὕψος.
âlto, -a, ὑψηλός || βαθύς; μέγας; ὀξύς || *avv.*, ὑψηλῶς, ἄνω || âlt(o) ! στῆθι, παῦσον, (στάσου, στέκα) ! || *far —*, αὐλίζομαι, σταματῶ || *s. m.*, *fermâta*, ἀνάπαυσις, (ἐπι-)στάσις, (σταματισμός).
alresî, v. *similmênte*; *anche*.
altrettâle, m. f., τοιοῦτος, τοιόσδε, προσόμοιος.
altrettânto, -a, τοσοῦτος || *avv.*, ἄλλο τόσον; παρομοίως, ἐξίσου.
altriêri (l'—), avv., προχθές.
altrimênti, avv., ἄλλως, ἀλλέως, ἐτέρως || *se no*, εἰ δὲ μή.
âltro, -a, ἄλλος; ἕτερος; διάφορος.

altrôve, *avn.*, ἀλλαχοῦ, ἄλλοθι; ἄλλαχόσε, ἄλλοσε.
 altrûi, *m. f.*, ἀλλότριος.
 altûra, *f.*, κορυφή, γήλοφος, γεώλο-
 alûnno, *v.* alliêno. [φος; *v.* altêzza.
 alveâre, *m.*, κυψέλη.
 âlveo, *m.*, ῥεῖθρον.
 alvêolo, *m.*, κυψέλιον; φατνίον, βόθρουον, κύτταρον.
 âlvo, *m.*, γαστήρ, κοιλία; μήτρα.
 alzâre, (ἀν)ύψῶ, αἴρω, ((ἀ)ψηλόνω, σηκόνω), ἀνατείνω, ἀνορθῶ || αὐ-
 ξάνω || —il gômîto, κατοικοῦμαι ||
 —le cârte, κόπτω τὰ χαρτοπαίγνια
 || -rsi, ἀνίσταμαι. [νά]στάσις.
 alzâta, *f.*, ὑψωσις || —dî scûdi, (ἀ-
 âlzo, *m.*, *mil.*, ὑψομέτρης.
 amâbile, *m. f.*, ἐράσμιος, ἀξιέραστος, ἀξιαγάπητος; ὑποχρεωτικός || *di vî-
 no*, *v.* abboceâto. [σηγορία].
 amabilità, *f.*, ἐρασμιότης, εὐπρο-
 amâca, *f.*, στρωῶμα κρεμαστόν, αἰω-
 ροκλίνη, αἰώρα, (μπράντα).
 amâlgama, *m.*, συνυδραργύρωμα, μίγμα, φύρ(α)μα.
 amalgamâre, συνυδραργυρῶ, συμ-
 φύρω, (συμ)μιγνύω.
 amândorla *ecc.*, *v.* mand-
 amânte, *m. f.*, ἐραστής, ἀγαπητ(ικ)ός, ἐρωμένος, ἐρωτόληπτος, φίλος.
 amanuêse, *v.* copista.
 amarânto, *m.*, ἀμάραντον.
 amarâsca, *v.* mar-
 amâre, ἐρῶ, ἀγαπῶ; ἀρέσκομαι, μοι ἀρέσ(κ)ει.
 amareggiâre, πικραίνω || λυπῶ, θλί-
 βω. [ρασον; *v.* marâsca.
 amarêna, *f.*, μαράσκιον, ἀγριοκέ-
 amarêzza, *f.*, πικρία, -ρότης, (-ρά-
 δα): λύπη.
 amarêtto, -a, ὑπόπικρος, (πικρού-
 τσικος) || *s. m.*, ἀμυγδαλωτόν, μά-
 καρρον. [βερός, σκληρός].
 amâro, -a, πικρός || λυπηρός, θλι-
 amârta, *f.*, πρυμνήσιον, ναυσιπέ-
 δη, κάλωξ, (παλαμάρι, παράγγι).
 amatôre, -trîce, ἐραστής, φίλος,
 amatôrio, -a, ἐρωτικός. [*v.* amânte.
 amâzzone, *f.*, ἀμαζών || *âbito*, -ζό-
 νειον.

ambâgi, *f. pl.*, λοξοὶ λόγοι, ἀμ-
 φιλογίαι, (ἐμπορδευμένα λόγια).
 ambasceriâ, *f.*, πρεσβεία.
 ambâscia, *f.*, *v.* affânno.
 ambasciatôre; -sciadôre, *m.*, ἀγγε-
 λιαφόρος || πρέσβυς, -βευτής || -drî-
 ce, *f.*, -βεύτειρα, (-βίνα).
 ambasciâta, *f.*, παραγγελία, ἐντο-
 λή || πρεσβεία. [δύο.
 ambedûe, *m. f.*, ἀμφότεροι, καὶ οἱ
 ambiâre, βαδίζω κατὰ πέδη, πε-
 δοδρομῶ.
 ambidêstro, -a, ἀμφιδέξιος.
 ambiênte, *m. f.*, περικυκλῶν, -κεχυμέ-
 νος, -λαμβάνων || **s. m.*, περιέχον,
 ἀτμόσφαιρα; κατάστασις. [τερισμός].
 ambiguità, *f.*, ἀμφιλογία, ἐπαμφο-
 ambîguo, -a, ἀμφίλογος, ἀμφίβο-
 λος, διφορούμενος. [(τσακίβι).
 âmbio, *m.*, πέδη, ὑποσακκισμός,
 ambîre, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, ἐπιζητῶ.
 âmbito, *m.*, κύκλος, περίβολος ||
brôglio, ψυφοθηρία, σκευώρημα.
 ambiziône, *f.*, φιλοδοξία, φιλοτιμία,
 φιλοπρωτία, δοξομανία.
 ambiziôso, -a, φιλόδοξος, φιλότιμος.
 âmbo, *m.*, δυάς || *m. f.*, *v.* ambedûe.
 âmbra, *f.*, ἤλεκτρον, (κεχρμπάρι);
 ἄμβραρον.
 ambrêta, *f.*, *bot.*, κύονος, ἰβίσκος,
 κετμία, (μοσχοβότανον) || εἶδος ἄ-
 ambrôsia, *f.*, ἀμβροσία. [πιδίου.
 ambrôsiano, -a, ἀμβροσιανός.
 ambrôsio, -a, ἀμβρόσιος.
 ambulânte, *m. f.*, μεταβατικός, πλα-
 νητικός, περικίνητος. [περίακτον.
 ambulânza, *f.*, νοσοκομεῖον κινήτόν,
 ambulatôrio, *m.*, περίπατος. || *c. s.*
 âmen, ἀμήν.
 amenità, *f.*, τερπνότης, γλυκύτης;
 ἰλαρότης || χαριεντισμός, γελωτο-
 ποιὸν ῥήμα. [κτικός, χαρίεις.
 amêno, -a, τερπνός, εὐάρεστος, θελ-
 amenorrêa, *f.*, ἐπίσχεσις καταμη-
 ametista, *f.*, ἀμήθυστος. [νίων.
 amiânto, *m.*, ἀμιάντος.
 amichêvole, *m. f.*, φιλόφρων, φιλικός,
 εὖνους, συμβιβαστικός. [φροσύνη.
 amicizia, *f.*, φιλία, ἀγάπη, φιλο-
 amîco, -a, φίλος; ἐραστής.

amidáceo, -a, ἀμυλώδης.
 âmido, *m.*, ἄμυλον, (σιταρό)κολλα, καταστατόν, νισεστές).
 amimaccâre, συντριβώ, μωλωπίζω.
 amimaccatûra, *f.*, σύντριψις, σαρκόθλασμα, μώλωψ, (ζούλισμα, ζούπημα, πλήγωμα). [εὐπειθήs.
 ammaestrâbile, *m. f.*, εὐδίδακτος,
 ammaestramênto, *m.*, διδασκαλία, ἐκπαίδευσις, παιδεία.
 amimaestrâre, διδάσκω, ἐκπαιδεύω.
 ammaestratîvo, -a, διδακτικός.
 ammaestratôre, -trice, διδάσκων, διδάσκαλος, παιδαγωγός.
 ammainâre, ὑποστέλλω, καταπιβάζω τὰ ἰστία, (καταιβάζω τὰ πανιά).
 ammalâre, *att., r.*, νοσοποιῶ, μολύνω || *cm. n.*, νοσῶ, ἀρρωστῶ, ἀσθενῶ; πάσχω.
 ammalatîccio, *v. infermiccio ecc.*
 ammalîare, *v. affascinâre ecc.*
 ammandorlâto, -a, ῥομβοειδής.
 ammanettâre, δεσμεύω, ἐμβάλλω χειροπέδας, χειροδένω.
 ammannâre; -nnire, δραγματεύω || ἐτοιμάζω, παρασκευάζω.
 ammansâre; -sire, πρᾶννω, τιθασεύω, *v. addomesticâre.*
 ammantâre, περιβάλλω ἐφεστρίδα; ἐπενδύω || κρύπτω.
 ammânto, *v. mânto.*
 ammassâre, ἐπι-(συσ)σωρεύω, (συν)ἀθροίζω, (μαζεύω), θησαυρίζω.
 ammasso, *m.*, σωρός, σωρεία, (στοίβα).
 amnattîre, *att., r.*, ἐκμαίνω, (*att. e n.*, τρελλαίνω) || *cm. n.*, -ομαι, παραφρονῶ. [κο]στρώνω.
 ammattonâre, πλινθῶ, πλινθο-(πλα-
 ammattonâto, *m.*, πλινθό-(λιθό)-στρωτον, πλακόστρωμα.
 ammazzâre, (ἀπο)κτείνω, φονεύω, (σκοτόνω), σφάζω || — il têmpo, σπαταλῶ τὸν χρόνον, (σκοτόνω τὸν καιρόν).
 ammiênda, *f.*, ζημία, πρόστιμον; τιμωρία (χρηματική), *v. multa.*
 ammiêtere, ἀπο-(παρα)δέχομαι.
 ammezzâre, διχοτομῶ || *v. infraci-*
 dâre || -âto, *s. m.*, *v. mezzanino.*

ammiccâre, (δια)νεύω τοῖς ὀφθαλμοῖς, σκαρδαμύσσω, -υκτῶ.
 amminiccolo, *m.*, στήρημα, ἐπιβοήθεια || ἔνδεξις || σόφισμα, τέχνημα.
 amministrâre, διαχειρίζομαι, διοικῶ, διέπω, κυβερνῶ. [διοικητικός.
 amministratîvo, -a, διαχειριστικός,
 amministratôre, -trice, διαχειριστής, ἐπιμελητής, κυβερνήτης; διευθυντής.
 amministraziône, *f.*, διαχείρισις, -ρισμός, οἰκονομία, διοικήσις, κυβέρησις; διευθύνσις || διευθυντήριον, διοικητήριον || — dêi sacramenti, ἅγια μετάδοσις. [ἐξαίσιος.
 ammirâbile, *m. f.*, θαυμαστός, -άσιος,
 ammiragliâto, *m.*, ναυαρχία, -χεῖον.
 ammirâglio, *m.*, ναύαρχος || nâve
 ammirâre, θαυμάζω. [-a, ναυαρχίς.
 ammiratîvo, -a, θαυμαστικός || punto -o, -όν (σημεῖον).
 ammiratôre, -trice, θαυμαστήs.
 ammiraziône, *f.*, θαυμασμός; ἐκπληξίς. [δεκτός.
 ammissibile, *m. f.*, ἀπο-παρα-(προσ)
 ammissibilitâ, *f.*, παραδεκτότης.
 ammissiône, *f.*, ἀπο-(παρα)δοχή.
 ammobi(g)liâre, *v. arredâre.*
 ammodernâre, ἀνακαινίζω, ὀνανεῶ, νεοποιῶ, νεοσκευάζω.
 ammogliâre, συζευγνύω, ὑπανδρεύω || -rsi, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι, γυναικα ἄγομαι || -âto, ἔγγαμος.
 ammoînâre, θωπεύω, θέλω, ἠδυλογῶ.
 ammollâre, ἐμ-(δια)βρέχω, ὑγραίνω.
 ammollîente, *m. f.*, μαλακτικός, καταπραϋντικός. [σις.
 ammollimênto, *m.*, μάλαξις, πρᾶν-
 ammollîre, μαλάσσω, μαλακόνω, ἀπαλύνω (-λαίνω); (κατα)πρᾶννω || *commuôvere*, συγκινῶ || *snervâre*, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω, μαλθακῶ, ἀπογυναικῶ || *v. ammollâre.*
 ammoniaca, *f.*, ἀμμωνιακὸν ἄλας, ἀμμωνία.
 ammonimênto, *m.*; -iziône, *f.*, παραινέσις, νουθεσία, ἐπίπληξις.
 ammonire, παραινῶ, νουθετῶ, ἐπιπλήσσω.

ammonitôre, -tríce, παραινέτης.
 ammonitâre; -ticchiâre, ἐπι-(συσ)-
 σωρεύω, *v.* ammassâre || 1' -târe,
m., comm., τὸ στήσιμον. [δυσωδῶ.
 ammorbâre, μολύνω, μιάινω || *n.*,
 ammorbidâre; -dîre, μαλάσσω, ἀπα-
 λύνω, πραῦνω. [τος μὲ αὐγά.
 ammorsellâto, *m.*, περίκομμα κρέα-
 ammortâre; -tizzâre, *v.* spègnere;
 sedâre || *comm.*, ἐξαγοράζω ὀφει-
 λήν, χρεωλυτῶ.
 ammortizzaziône, *f.*, *comm.*, ἐξα-
 γορὰ ὀφειλῆς, χρεωλυσία.
 ammostâre, πατῶ σταφυλάς, λη-
 νοβατῶ. [ριον.
 ammostatôio, *m.*, ληνός, πατητή-
 ammostatûra, *f.*, πάτησις, -ημα.
 ammuccchiâre, *v.* ammassâre.
 ammuflire, εὐρωτιῶ, (μουχλιάζω).
 ammusârsi, συναντῶμαι κατὰ πρό-
 σωπον. [ἀνταρσία, ταραχή.
 ammutinamênto, *m.*, στάσι(ας)ις,
 ammutinâre, παρακινῶ εἰς στάσιν,
 ὀχλαγωγῶ || -rsi, στασιάζω, ἀπο-
 στατῶ.
 ammutolîre, *att.*, *r.*, βουβαίνω, φι-
 μῶ, (ἀποσβολόνω) || *n.*, βουβαίνο-
 μαι, (ἀπο)σιωπῶ.
 amnesia, *f.*, ἀμνημοσύνη.
 âmnio, *m.*, ἀμνίον.
 amnistia, *f.*, ἀμνηστεία.
 amnistîare, ἀμνηστεύω.
 âmo, *m.*, ἄγκιστρον, (-ίστρι) || *fig.*,
 δέλεαρ, θέλγητρον. [(μουαρές).
 amôerro, *m.*, (ὑφασμα) κυματωτόν,
 amômo, *m.*, ἄμωμον. [ἔρωσ.
 amorâzzo, *m.*, κακὸς ὁ ἀκόλαστος
 amôre, *m.*, ἔρωσ, (ἔρωτας), ἀγάπη,
 στοργή, φιλία || — prôprio, φιλαυ-
 τία, φιλοτιμία.
 amoreggiâre, κάμνω ἔρωτα; *cor-*
teggiâre, ἐρωτεύομαι, (ἐργολαβῶ,)
 γυναῖκα, (ζαχαρόνω). [ζαχάρωμα.
 amorêtto, *m.*, ἐρώτιον, -τάριον,
 amorêvole, *m.f.*, εὐπροσήγορος, χα-
 ρίεις, ἐρωτικός. [εὐμένεια; φροντίς.
 amorevolêzza, *f.*, εὐπροσηγορία,
 amôrfo, -a, ἄμορφος. [lêtto.
 amorîno, *m.*, *v.* rêveda || *v.* angio-
 amorôso, -a, *v.* amânte || *tedtro*, νέος

παριστῶν πρόσωπον ἐραστοῦ, πρω-
 τόνεος. [κινήτος.
 amonîbile, *m.f.*, μεταθετός, -θέσιμος.
 amonibilitâ, *f.*, μεταθέσιμον, -μότης.
 ampiêzza, *f.*, εὐρύτης, πλατύτης,
 εὖρος, πλάτος, ἔκτασις. [νος.
 âmpio, -a, εὐρύς, εὐρύχωρος || ἄφθο-
 amplêssò, *m.*, ἐναγκαλισμός, (-λια-
 σμα), περιβολή, περίπτυξις, ἀσπα-
 σμός, φίλημα. [αὔησις.
 ampliâmentò, *m.*, (ἐπ)ἔκτασις, (ἐπ)-
 ampliâre; -ificâre, εὐρύνω, πλατύ-
 νω, ἐκτείνω || (ἐπ)αὐξάνω (τὸν
 λόγον), πλατυλογῶ.
 amplificaziône, *f.*, πλατυσμός, αὔ-
 ησις λόγου, μάκρυνσις, μεγαλο-
 ποιήσις.
 amprôlla, *f.*, φιάλη, λήκυθος || φλύ-
 κταίνα, φουσκαλίδα, (πρήξιμον);
 φυσαλ(λ)ίς || → [γαλορρημοσύνη.
 ampollosità, *f.*, στόμος, ὄγκος, με-
 ampollôso, -a, στομφώδης, κομπώ-
 δης, πομπώδης. [κρωτηριάζω.
 amputâre, ἐκ-ἀπο-(περι)τέμνω, ἀ-
 amputaziône, *f.*, ἐκτομή, ἐκ-(ἀπο)-
 κοπή. ἀκρωτηριασμός.
 amulêto, *m.*, φυλακτήριον, -τόν-
 (-τάρι), προβασκάνιον, περιάπτον.
 anabattista, *m.f.*, ἀναβαπτιστής.
 anacârdo, *m.*, ἀνακάριον.
 anacolûto, *m.*, ἀνακόλουθον (σχῆμα).
 anacorêta, *m.*, ἀναχωρητής, ἀσκη-
 τής, ἐρημίτης. [*s.f.*, ὠδή —.
 anacreôntico, -a, ἀνακρεόντειος ||
 anacronismo, *m.*, ἀναχρονισμός.
 anacrûsi, *f.*, ἀνάκρουσις.
 anâfora, *f.*, ἀναφορά.
 anagogîa, *f.*, ἀναγωγή, -γία.
 anagôgico, -a, ἀναγωγικός.
 anâgrafe, *f.*, ἀναγραφή || ἀστικὸς-
 κατάλογος, ληξιαρχικὸν βιβλίον.
 anagrâmma, *m.*, ἀνάγραμμα.
 anagrammatico, -a, ἀναγράμματος.
 analfabetismo, *m.*, ἀγραμματοσύνη,
 -τία, ἀμάθεια, -θία.
 analfabêta, *m.f.*, ἀναλφάβητος,
 ἀγράμματος, ἀμαθής.
 anâlisi, *f.*, ἀνάλυσις.
 analîtico, -a, ἀναλυτικός.
 analizzâre, ἀναλύω.

analogia, *f.*, ἀναλογία, ὁμοιότης.
 analógico, *-a*, ἀναλογικός.
 análogo, *-a*, ἀνάλογος, παρεμφερής.
 ananás(so), *m.*, *piânta*, ἀνανασία;
frûtto, -άσιον.
 anapêsto, *m.*, ἀνάπαιστος. [ταξία.
 anarchia, *f.*, ἀναρχία || ταραχή, ἀ-
 anárchico, *-a*, ἀναρχικός.
 anastômôsi, *f.*, ἀναστόμωσις.
 anâstrofe, *f.*, ἀναστροφή.
 anâtema, *m.*, ἀνάθεμα, ἀφορισμός.
 anatemizzâre, ἀναθεματίζω, ἀφο-
 ρίζω. [|| *fig.*, ἐξακριβώσεις.
 anatomia, *f.*, ἀνατομία, -μή, -μική
 anatômico, *-a*, ἀνατομικός.
 anatomista, *m. f.*, ἀνατόμος.
 anatomizzâre, ἀνατέμνω || *fig.*, ἀκρι-
 βολοῶ. [ἀντσα).
 ânea, *f.*, ἰσχίον, γόμφος, (γοφός,
 ancêlla, *f.*, θεραπευαίνις -παινα.
 ânche, *cong.*, καί; ὡσαύτως, ὁμοίως,
 ἐπίσης, προσέτι.
 ancilôsi, *f.*, ἀγκύλωσις.
 ancípite, *m. f.*, *gr.*, κοινός.
 âncora, *f.*, ἄγκυρα, (ἄγκουρα) ||
 ad —, ἄγκυροειδής || —, *oroló-*
gio, ἀγκύριον ὠρολόγιον.
 ancôra, *cong.*, *avn.*, (εἰς)ἔτι, ἀκόμη
 || *di nuôno*, πάλιν, καὶ αὐτίς ||
 non —, οὐκέτι, (ὄχι ἀκόμη) || *-tehè*,
 εἰ καί, καὶ ἄν, κἄν.
 ancorâggio, *m.*, ἄγκυροβόλ(ι)ον,
 ὄρμος, (καραβοστάσιον).
 ancorâre, ἄγκυροβολοῶ, (ἀράζω).
 andamêto, *m.*, *v.* andatûra; *fig.*,
 διαγωγή, τρόπος, (φέρσιμον).
 andante, *m. f.*, κοινός, συνήθης, τρέ-
 χων || *mus.*, μέτρον, -ίως; -tino,
 συντονώτερον; τεμάχιον μουσικῆς.
 andâre, πορεύομαι, ὑπάγω, πηγαί-
 νω, βαδίζω || — *di còtro*, ἀφοδεύω,
 ἀποπατῶ || *lasciâr* —, ἀφίνω; ἀ-
 ποσιωπῶ.
 andâta, *f.*, βάδισμα, -ισις, πορεία,
 (παγεμός) || — *e ritôrno*, ἔλευσις
 καὶ ἀναχώρησις, δρόμος, (πηγαί-
 νοερχομός).
 andatûra, *f.*, βάδισμα, περιπάτημα,
 (-ησιά). [*v. môda*.
 andâzzo, *m.*, ἐπιρροή (τοῦ χρόνου);

andirivieni, *m.*, δρόμος, (πηγαίνο-
 ερχομός, σύρτα φέρτα).
 ândito, *m.*, δίοδος, πάροδος, εἴσο-
 δος, διάδρομος, στενόν, (μακρυνάρι).
 andrôgino, *m.*, ἀνδρόγυνος, ἐρμα-
 φρόδιτος. [δος.
 andrône, *m.*, διά-(πρό)δρομος, δίο-
 aneddôtico, *-a*, ἀνεκδοτικός.
 anêddoto, *m.*, ἀνέκδοτον.
 anelânte, *m. f.*, ἀσθμαίνων, πνευσ-
 τιῶν, (λαχανιασμένος) || ἐπιθυμη-
 τικός.
 anelâre, ἀσθμαίνω, ἀγκομαχῶ, πνε-
 στιῶ, (λαχανιάζω) || σφοδρῶς ἐπι-
 θυμῶ. [ἀναπνοή.
 anêlito, *m.*, ἄσθμα, δύσπνοια ||
 anêllo, *m.*, δακτυλίδιον, -ύλιος,
 (βεργέτα) || κρίκ(ελλ)ος, (χαλκῆς),
 κύκλος || *di capêlli*, βόστρυχος,
 (σγουρόν).
 anemiâ, *f.*, ἀναιμία, λειψαιμία.
 anêmico, *-a*, ἀναιμικός, λειψαιμικός.
 anêmona, *m.*, ἀνεμώνη.
 anemoscôpio, *m.*, ἀνεμοσκοπίον.
 anestesîa, *f.*, ἀναισθησία.
 anêto, *m.*, ἀνηθον.
 aneurisma, *m.*, ἀνεύρισμα, -μός.
 anfanâre, *v.* oicalâre. [βλακία.
 anfanîa, *f.*, μωρολογία, -λήρος,
 anfesibêna, *f.*, ἀμφίσβαινα.
 anfîbio, *-a*, ἀμφίβιος.
 anfîbologîa, *m.*, ἀμφιβολογία. [τος.
 anfîbolôgico, *-a*, ἀμφίβολος, δυσνόη-
 anfiteâtro, *m.*, ἀμφιθέατρον.
 ânfora, *f.*, ἀμφορεύς.
 anfrattuosità, *f.*, ἀνωμαλία, σκο-
 λιότης, τραχύτης.
 anfrattuôso, *-a*, ἐλικοειδής, πολυ-
 καμπής, ἀνώματος.
 angaria *ecc.*, *v.* angher-.
 angêlico, *-a*, ἀγγελικός || *s. f.*, *dot.*, -ή,
 ângelo, *m.*, ἄγγελος. [(ἀγγέλικα).
 angherîa, *f.*, ἀγγαρεία (-ριά), βι-
 αιοπραγεία. [ἐκβιάζομαι.
 angheriâre, ἀγγαρεύω; ἐπιβαρύνω;
 angîna, *f.*, κυνάγκη.
 angiolêto, *m.*, ἀγγελάκι.
 angiologîa, *f.*, ἀγγειολογία.
 angipôrto, *m.*, τυφλή ὁδός, ἀνεκ-
 βατος, ἀδιέξοδος; στενωπός.

anglicanismo, *m.*, ἀγγλικανισμός.
 anglicano, -a, ἀγγλικανικός.
 anglicismo, *m.*, ἀγγλισμός. [νιαῖος.
 angolâre, *m. f.*, γωνιακός, ἀκρογων-
 ângolo, *m.*, γωνία; ἀγκών.
 angolôso, -a, γωνιῶδης, πολυγώνιος.
 angôscia, *f.*, στενοχωρία, ἀδημο-
 νία, βάσανος, ἀγωνία.
 angosciâre, ἀγγω, θλίβω, βασανίζω.
 angosciôso, -a, τεθλιμμένος, ἀδή-
 μων, ἐναγώνιος.
 ângue, *poet.*, *v.* serpente, rêttile.
 anguierinito, -a, ὄφιοπλόκαμος.
 anguilla, *f.*, ἔγχελος, (χέλι). [φείων.
 anguillâia, *f.*, ἔγχελέων, -λεοτρο-
 anguinâia, *f.*, βουβών, ἀκρομήριον.
 angûria, *f.*, ὕδροπέπων, (καρπούζι).
 angûstia, *f.*, πενία, ἀχρηματία;
 στενοχωρία || λύπη, ἀδημονία || —
 di têmpo, χρόνου βραχύτης.
 angustiâre, *v.* angosciâre.
 angûsto, -a, στενός, -νόχωρος, πε-
 ριορισμένος.
 ânice, *m.*, ἀνισον, (γλυκάνισος).
 ânidro, -a, ἀνυδρος.
 ânima, *f.*, ψυχή; αἴσθημα, πνεῦμα,
 καρδία; νοῦς, διάνοια || *intêrno*,
 ἔνδον, κοίλωμα || *abitante*, κάτοικος.
 animalâccio, *m.*, μέγας κτῆνος,
 βλάξ, κνώδαλον.
 animâle, *agg. m. f.*, ζωϊκός, ψυχικός
 || *s. m.*, ζῶον; ἔμψυχον || *fig.*, κτῆ-
 νος, θηρίον, βλάξ.
 animalêseo, -a, ζωῶδης, ζωϊκός.
 animalêtto, *m.*, ζωῦφιον.
 animalità, *f.*, ζωότης. [ἐνθαρρύνω.
 animâre, ἐμψυχῶ || *fig.*, διεγείρω,
 animâto, -a, ἔμψυχος, ζωηρός, ὀρ-
 μητικός || *mus.*, γοργός.
 animaziône, *f.*, ἐμψύχωσις; ζωη-
 ρότης, θερμοότης. [(γλυκάδι).
 animêlla, *f.*, ἀδήν, θύμος, νεφρός,
 ânimo, *m.*, *v.* -a; corâggio.
 animosità, *f.*, ἀπέχθεια, μῖσος.
 animôso, -a, θαρραλέος; ἀνδρεῖος,
 γενναῖος, τολμηρός. [σόρρακον).
 anisêtto, *m.*, ἀνισωτόν, (γλυκανι-
 ânitra, *f.*, νῆσσα, νῆττα, (πάπ-
 (π)ια). [νήττιον, (παπ(ἀκ)ί).
 anitrino; -trôccolo, *m.*, νησάριον,

annacquâre, ὕδατῶ, (νερόνω) || *fig.*,
 μετριάζω.
 annaffiâre, *c. s.*; *v.* inaff-
 annalista, *m.*, χρονογράφος.
 annasâre, ὀσφραίνομαι, (μυρίζομαι).
 annaspâre, ἀναπηνίζομαι, (τυλιγα-
 διάζω) || *fig.*, μωρο-(ληρο)λογῶ.
 annâta, *f.*, ἐνιαυτός, ἔτος, (χρονιά)
 || buôna, cattiva —, εὖ-δυσ-ετη-
 ρία. [μίχλη, ἐπισκότησις.
 annebbiamênto, *m.*, συννεφία, ὀ-
 annebbîare, συννεφιάζω, -φῶ || *fig.*,
 ἐπισκοτιζώ. [(ῥεμματίσμα).
 annegamênto, *m.*, πνιγμός, πνίξις,
 annegâre, *att.*, καταβυθίζω, πνίγω
 || *n.*, -ομαι, (ῥεμματίζω).
 *annegaziône, *f.*, (αὐτ)ἀπάρησις.
 anneghittîre, ὀκνῶ, ἀμελῶ.
 annerîre; -râre, μελαίνω, (μαυρίζω).
 annessiône, *f.*, ἔνωσις, προσάρτησις.
 annêssô, -a, ἐπισυνημμένος, πρόσθε-
 τος || *s. m.*, προσθήκη, προσ-(παρ)-
 ἄρτημα. [τω, προσ-(ἐπι)δέω.
 annêttêre, ἐπισυνάπτω, ἐπιπροσθέ-
 annichilîre; annientâre, ἐξουδενῶ,
 ἐκμηδενίζω, ἐξαφανίζω.
 annidâre, κτίζω φωλεάν, φωλεύω,
 (φωλιάζω); νεοσσεύω || -rsi, ἐμφω-
 λεύω, ἐγκρύπτομαι.
 annientamênto; annichilimênto,
m., ἐξουδένωσις, ἐξαφανισμός.
 anniversârio, -a, ἐπέτειος, ἐνιαύ-
 σιος || *s. m.*, ἐπέτειος (ἐορτή), τὰ
 γενέθλια, χρονικὸν μνημόσυνον.
 ânno, *m.*, ἐνιαυτός, ἔτος, χρόνος,
 (χρονιά) || — di grâzia, σωτήριον
 annobilitâre, *v.* nob-. [ἔτος.
 annodâre, ἀμματίζω, περικομβῶ,
 κομβοδένω; συνδέω, συνενῶ.
 annodatûra, *f.*, ἄμμα, (περι)κόμ-
 βωσις, -ωμα, (κούμβωμα); σύνδε-
 σις, -εσμός.
 annoiâre, ἀνιῶ, ἀηδίζω, βαρύνω,
 (-ραίνω), ἐνοχλῶ || -rsi, ἀνιῶμαι,
 ἀηδιάζω, -δίζομαι, βαρύνομαι, ἄχ-
 annôna, *f.*, σιτοπομπεία. [θομαι.
 annouârio, -a, σιτικός.
 annôso, -a, πολυετής, παλαιός.
 annotâre, ἐπι-(προ)σημειῶ, σχολιά-
 annotatôre, -trîce, σχολιαστής. [ζω-

annotaziône, *f.*, (ἐπι)σημείωσις; σχόλιον; ὑπόμνημα.

annottâre, νύξ ἐπέρχεται, (νυκτόνει).

annoverâre, ἀπ-ἐξ-(προσ)αριθμῶ.

annuâle, *m. f.*, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος,

annualità, *f.*, ἐπέτειον. [ἐπέτειος.

annualmênte, *avn.*, ἐτησίως, κατ' ἔ-
τος. [λόγιον.

annuârio, *m.*, ἐπετηρίς, ἐπετειο-

annuire, (συγ)κατανεύω, συναινῶ,
v. acconsentire.

an(n)ulâre, δακτυλιωτός, -λιοειδής

|| (dito) —, -λιώτης, τέταρτος,
παράμεσος. [annientamêto.

annullamêto, *m.*, ἀκύρωσις; *v.*

annullâre, ἀκυρῶ, καταργῶ; χαλ-
(ν)ῶ; οὐδενίζω, ἀφανίζω.

annunciâre; -nziâre, ἀν-προ-(εἰς)αγ-
γέλλω, κηρύττω, εἰδοποιῶ, δηλο-
ποιῶ.

annunciaziône, *f.*, † εὐαγγελισμός.

Annunziâta, *f.*, † Εὐαγγελιστρια.

annunziatôre, -trice, ἀγγελιαφόρος,
ἀγγελιαλόγος, ἄγγελος, κήρυξ.

annûnzio; -ncio, *m.*, (ἀν)ἀγγελία,
μήνυμα || δημοσίευσις.

ânnuo, -a, *v. annuâle.*

annusâre, *v. annas.*

annuvolâre, ἐπινεφῶ, ἐπισκιάζω,
ἐπισκοτιζῶ || -rsi, συννεφῶ, -φιάζω;
v. rann.

âno, *m.*, δακτύλιος, πρωκτός, (κω-
λοτρυπίδα, πάτος).

anodîno, -a, ἀνώδυνος.

anomalia *ecc.*, *v. irregolarità ecc.*

anônino, -a, ἀνώνυμος.

anormâle, *m. f.*, ἀνώμαλος, ἀκανό-
νιστος, ἄτακτος, *v. irregolâre.*

ânsa, *f.*, λαβή, -ίς, ὄπιον, (αὐτί,
χέρ(ούλι) || occasiône, pretêsto, εὐ-
χαιρία, περίστασις, πρόφασις ||

bâia, κολπίσκος, ἀγκυροβόλιον,
ansâre, *v. anelâre.* [(λιμενάκι).

anseâtico, -a, ἀνσεατικός.

ânsia; ansietà, *f.*, ἀδημονία, ἀμη-
χανία || διακαῆς ἐπιθυμία.

ansiôso, -a, ἀδημονῶν, ἔμφροντις,
(στενοχωρημένος), ἀμήχανος || ὑ-

περεπιθυμῶν. [ἀντιζηλία.

antagonîsmo, *m.*, ἀνταγωνισμός,

antagonîsta, *m. f.*, ἀνταγωνιστής,
ἀντίπαλος.

antârtico, -a, ἀνταρκτικός.

antecêdere *ecc.*, *v. precedere.*

antecessôre, *m.*, προκάτοχος, προ-
τύτερος || *v. antenâto.*

antelmîntico, -a, ἀντελμιντικός.

antelucâno, -a, ὄρθριος. [πύργιον.

antemurâle, *m.*, προτειχισμα, προ-

antenâto, -a, πρόγονος, προπάτωρ.

antêna, *f.*, κεραία, ἱστοκεραία,
(ἀντέννα).

antepôrre, προτιμῶ || προτίθημι.

antêra, *f.*, ἀνθήλη, γονοθυλακίς.

anteriôre, *m. f.*, ὁ πρόσθεν, (ἐμ)πρό-
σθιος, -θινός, προηγούμενος.

anteriorità, *f.*, προτεραιότης.

antesignâno, *m.*, πρόμαχος, ση-
μαιοφόρος || *fig.*, ὁδηγός, διδάσκα-
λος, ἀπόστολος.

anti-; ante-, ἀντι-; ἀ(ν)-; προ-.

anticâglia, *f.*, ἀρχαιότητες, ἀρχαϊ-
κόν, (παληάτσα, παλιουριά, κου-
ρέλ(λ)ι). [ἀρχαῖον.

anticamênte, *avn.*, (τὸ) πάλαι, τὸ
anticâmera, *f.*, προθάλαμος, πρό-
δομος, (ἀντικάμαρα) || fâr —, ἀνα-
μένω τινά.

antichità, *f.*, ἀρχαιότης || -ολογία
|| οἱ ἀρχαῖοι || *v. -câglia.*

anticipâre, προλαμβάνω, φθάνω νά
κάμνω || — il pagamêto, προκα-
ταβάλλω τὴν πληρωμὴν, προπλη-
ρῶνω || — di un giôrno, προλαμ-
βάνω μίαν ἡμέραν.

anticipatamênte, *avn.*, προλαβόν-
τως, προηγουμένως, πρότερον,
πρὸ τοῦ καιροῦ, (παρ' ὄμπερός,
παρομπροστά).

anticipaziône, *f.*, προκατάβλημα,
προπληρωμή || *gr.*, προκατάληψις.

antîco, -a, ἀρχαῖος, παλαιός; γη-
ραιός; ἀρχαϊκός.

anticolêrico, -a, ἀντιχολερικός.

anticonsigliêre, *m.*, τηρητὴς τῶν
νόμων.

anticorriêre, *m.*, πρόδρομος.

anticôrte, *f.*, προαύλιον.

anticostituzionâle, *m. f.*, ἀντισυν-
ταγματικός.

anticristiânico, -a, ἀντιχριστιαν(ικ)ός.
 anticristo, *m.*, ἀντίχριστος. [σμός.
 antidáta, *f.*, προχρονολόγησις, -νι-
 *antidatâre, προχρονολογῶ, -νίζω.
 antidiftêrico, -a, ἀντιδιφθερικός.
 antidiluviânico, -a, προκατακλυσμαῖ-
 antidoto, *m.*, ἀντίδοτον. --[ος.
 antifâto, *m.*, ἀντίφερνα.
 antifebre, *m. f.*, ἀληξιπύρετος.
 antifilosôfico, -a, ἀντιφιλοσοφικός.
 antiflogístico, -a, ἀντιφλογιστικός.
 antifona, *f.*, † ἀντίφωνον, τροπά-
 ριον || *fig.*, θρύλ(λ)ημα, ἔδόμενον;
 (κακὴ) ἀγγελία; ὑπαιγνισμός.
 antifonário, *m.*, ἀντιφωνάριον,
 ψάλτης.
 antifôssô, *m.*, προτάφρευμα.
 antifrasi, *f.*, ἀντίφρασις.
 antiguário, *m.*, *v.* avanguardia.
 antiliberal, *m. f.*, ἀνελεύθερος;
 συντηρητικός.
 antilogia, *f.*, ἀντιλογία.
 antilope, *f.*, αἰγαγρος. [βρίας.
 antimeridiânico, -a, ὁ πρὸ μεσημ-
 antimonârchico, -a, ἀντιμοναρχικός.
 antimônio, *m.*, ἀντιμόνιον, στίμιμ.
 antimuro, *m.*, ἀντι-(προ)τείχισμα,
 προμαχών.
 antinazional, *m. f.*, ἀντεθνικός.
 antinefrítico, -a, ἀντινεφρικός.
 antipápa, *m.*, ἀντιπάπας, ψευδῆς
 πάπας.
 antipásto, *m.*, προπαρατιθέμενον,
 παραφάγια || *colazióne*, πρόγευμα.
 antipatia, *f.*, ἀντιπάθεια, ἀπέχ-
 θεια || *pronár* —, ἀντιπαθῶ.
 antipático, -a, ἀντιπαθής, -θητι-
 κός, μισούμενος.
 antipenúltimo, -a, προπαραλήγων.
 antipodo, -a, ἀντίπους; ἐκ διαμέ-
 τρου ἐναντίος.
 antipolítico, -a, ἀντιπολιτικός.
 antipôrta, *f.*, ἀντίθυρον; προδο-
 μάτιον, πρόθυρον, προπύλαιον.
 antiquário, *m.*, ἀρχαιολόγος, -οπώ-
 λης || -a, *f.*, -ολογία.
 antiquário, -a, ἀπρηχαιωμένος.
 antireligioso, -a, ἀντίθρησκος.
 antirepublicano, -a, ἀντιδημοκρα-
 τικός.

antisapêre, προγινώσκω, προόιδα,
 προβλέπω.
 antisociável, *m. f.*, ἀντικοινωνικός.
 antispasmódico, -a, ἀντισπασμωδι-
 antistêrico, -a, ἀνθυστερικός. [κός.
 antistrôfe, *f.*, ἀντιστροφή.
 antitesi, *f.*, ἀντίθεσις.
 antitético, -a, ἀντιθετικός.
 antiteto, *m.*, ἀντίθετον.
 antivanguardia, *f.*, ἱππικὴ σκοπία.
 antivedere, *v.* prevedere.
 antivegnente, *m. f.*, προλαμβάνων.
 antivelêno, *m.*, ἀντιφάρμακον, ἀν-
 τίδοτον.
 antivenéreo, -a, ἀνταφροδισιακός.
 antivenire, *v.* pren-
 antivigília, *f.*, ἡ πρὸ τῆς παρα-
 μονῆς ἡμέρα, ἀντιπρωτεραία.
 antlia, *f.*, ἀντλία.
 antologia, *f.*, ἀνθολογία.
 antonomásia, *f.*, ἀντονομασία.
 antonomástico, -a, (λεγόμενος)
 κατ' ἀντονομασίαν.
 antro, *m.*, ἀνθραξ.
 antracite, *f.*, ἀνθρακίτης.
 antro, *m.*, ἀντρον, σπήλαιον.
 antropofagia, *f.*, ἀνθρωποφαγία.
 antropófago, -a, ἀνθρωποφάγος.
 antropologia, *f.*, ἀνθρωπολογία.
 antropometria, *f.*, ἀνθρωπομετρία.
 antropomôrfico, -a, ἀνθρωπόμορφος.
 antropomorfismo, *m.*, ἀνθρωπομορ-
 anulâre, *v.* annul-. [φισμός.
 ânzí, *cong.*, καὶ μάλιστα, μᾶλλον
 δέ, ἀπ' ο ἔξ ἐναντίας || -chè, μᾶλ-
 λον ἢ, πρὶν ἢ || — che no, μᾶλ-
 λον || *v.* prima. [της.
 anzianità, *f.*, ἀρχαιότης, παλαιό-
 anziânico, -a, πρεσβύτερος, παλαιό-
 τερος || ἡλικιωμένος || *s. m.*, (δη-
 anzidêtto, *v.* predêtto. [μο]γέρων.
 aoristo, *m.*, ἀόριστος.
 aormâre, ἰχνηλατῶ.
 aorta, *f.*, ἀορτή, μεγάλη ἀρτηρία.
 apállage, *f.*, ἀπαλλαγή. [αισθησία.
 apatia, *f.*, ἀπάθεια, ἀναλγησία; ἀν-
 apático, -a, ἀπαθής, ἀναίσθητος;
 âpe, *f.*, μέλισσα. [ἀδιάφορος.
 aperitivo, -a, διαφορητικός, ἀποφρα-
 κτικός, ἀναστομωτικός || *s. m.*, -όν.

apêrto, -a, ἀνοικτός, ἀνεωγμένος || φανερός, προφανής || εὐρύχωρος || *di persôna*, ειλικρινής, ἄδολος || *di mente*, δξύς || *indifeso*, ἄφρακτος, ἀτείχιστος || *s. m.*, ὕπαιθρον, ἔξοχή.

apertûra, *f.*, *vâno*, *spácco*, ἄνοιγμα, ὀπή, τρύπα, σχίσμα, (σχίσιμον), χάσμα || *principio*, ἔναρξις, ἀρχή, ἄνοιξις || *mus.*, προεισαγωγή.

apêtalo, -a, ἀπέταλος.

apiário, *v.* alveäre.

âpice, *m.*, κορυφή, ἄκρα || *gr.*, τόνος || *fig.*, κολοφών. [γός, -οτρόφος.

apicultôre; apiário, *m.*, μελισσοῦρ-
apicultûra, *f.*, μελισσοουργία.

âpio, *v.* âppio.

apiressia, *f.*, ἀπυρεξία.

*âpis, *v.* lâpis.

apocalisse, *f.*, † ἀποκάλυψις.

apocalítico, -a, † ἀποκαλυπτικός || *fig.*, σκοτεινός, γριφώδης.

apôcino, *m.*, ἀπόκυννον.

apocopâre, ἀποκόπτω.

apôcope, *f.*, ἀποκοπή.

apôcrifo, -a, ἀπόκρυφος, ὑποβολι-
μαῖος, ἀδέσποτος. [-υτρον.

apodit(t)êrio, *m.*, ἀποδυτήριον,

apodîtico, -a, ἀποδεικτικός.

âpodo, -a, ἄπους.

apôfisi, *f.*, ἀπόφυσις.

apoftêgma, *m.*, ἀπόφθεγμα.

apogêo, *m.*, *astron.*, ἀπογειότης,

-γειον || *fig.*, ἔπακρον, κολοφών,

apôgrafo, *m.*, ἀπόγραφον. [ἀκμή.

apollineo, -a, ἀπολλώνειος.

apologêtico, -a, ἀπολογητικός.

apologia, *f.*, ἀπολογία, συνηγορία,
ἐγκώμιον. [μιαστής.

apologista, *m.*, ἀπολογιστής, ἐγκω-

apôlogo, *m.*, ἀπόλογος, μῦθος.

apoplessia, *f.*, ἀποπληξία, (γού-
σουρα, νταλμαῖς). [po —, *c. s.*

apoplêtico, -a, ἀποπληκτικός || cõl-

apostasia, *f.*, ἀποστασία, -ασις.

apôstata, *m.*, ἀποστάτης, ἀρνησί-
θρησκος, παραβάτης.

apostatâre, ἀποστατῶ, ἀρνοῦμαι
τὴν θρησκείαν. [ημα.

apostêma, *m. f.*, ἀπόστημα, ἐμπύ-

apostolâto, *m.*, ἀποστολή, -λικὸν
ἐπάγγελμα. [τριαρχικός.

apostôlico, -a, ἀποστολικός || πα-
apôstolo, *m.*, ἀπόστολος.

apostrofâre, ἀποστρέφομαι, ἀπο-
τείνω τὸν λόγον || ἐλέγχω, ἐπι-
πλήττω, κολαφίζω || *gr.*, ἐπιγρά-
φω ἀπόστροφον.

apôstrofe, *f.*, ἀποστροφή || ἐπιπλη-
ξις, κολαφισμός.

apôstrofo, *m.*, ἀπόστροφος.

apotêgma, *v.* apoft-. [ἀποθεῶ.

apoteôsi, *f.*, ἀποθέωσις || *far 1'* —,

appaciâre, *v.* pacificâre.

appagâbile, *m. f.*, ἐπαρκέσιμος,
εὐεκπλήρωτος.

appagamênto, *m.*, εὐχαρίστησις.

appagâre, εὐαρεστῶ, χαρίζομαι ||
-rsi, ἀρκοῦμαι, εὐχαριστοῦμαι,
χαίρω.

appaïamênto, *m.*, συναρμογή, συ-
ζυγία, (ζευγάρισμα), συνδυασμός.

appaïâre, συνάπτω, συναρμολῶ,
συνδυάζω, ζευγαροποιῶ, (-ρόνω,
κάμνω ταίρια).

appalesâre, *v.* pal-. [σωρεύω.

appallottolâre, συσπείρω, συνεπι-

*appaltâre *e der.*, *v.* aggiudicâre ||
ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω || -rsi, -γίνο-
μαι συνδρομητής.

appâlto, *m.*, *aggiudicazióne*, κατα-
κύρωσις || *monopolio*, μονοπώλιον
|| *abbonamênto*, συνδρομή.

appannâggio, *m.*, κληροδότημα,
προικισμός || *fig.*, ἴδιον. [σκότισις.

appaunamênto, *m.*, ἀμαύρωσις, ἐπι-
appaunâre, ἀμαυρῶ, (ἐπι)σκοτιζῶ,
(σκοτεινιάζω).

apparâto; -rêcchi(amênt)o, *m.*, πα-
ρασκευή, (προ)έτοιμασία || ἐπικό-
σμησις, στολισμός || **di stoffe*, κόλ-
λα.

apparecchiâre, *v.* preparâre || — (la
tâvola), ἐτοιμάζω τὴν τραπέζαν,
(στρώνω τὸ τραπέζι, βάλλω τρα-
πέζι).

apparecchiatûra, *f.*, ἐτοιμασία τρα-
πέζης, τραπέζωμα, -ωσις.

apparênte, *m. f.*, φαινόμενος, προσ-
ποιητός || προφανής, φανερός.

apparentemênte, *avn.*, κατὰ τὸ φαινόμενον || προφανῶς || πιθανῶς.
 apparêntza, *f.*, εἶδος, φαινόμενον, ἔξωτερικόν, πρόσχημα || *salvâr le -e*, τὸ πρέπον τηρῶ, οἰκονομῶ εὐσχήμως τὸ πρᾶγμα. [ραϊάρε.
 apparigliâre, συζευγνύω, *v.* *apparârre*, (ἐπι)φαίνομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι.
 appariscênte, *m. f.*, ἐπιφανής, εὐειδής, εὐπρεπής.
 appariscênza, *f.*, ἀξιο-(εὐ)πρέπεια.
 appariziône, *f.*, ἐπι-(ἐμ)φάνεια, ἐμφάνησις, παρουσία || ὀπτασία, φάντασμα. [τήριον, -κία.
 appartamênto, *m.*, οἶκημα, κατοικη-
 appartâre, (ἀπο)χωρίζω, ἀπομακρύνω || *-rsi*, ἀποχωρῶ.
 appartâto, *-a*, χωριστός, κεχωρισμένος || μονήρης, ἔρημος.
 appartenênte, *m. f.*, ἀνήκων τινί, ἀφορῶν, ἴδιος, ἰδικός (μου *ecc.*).
 appartenênza, *f.*, τὸ ἀνήκον; παρ-
 άρτημα.
 appartenêre, ἀνήκω, εἶμαι τινος; ἀροφῶ || *imps.*, *convienne*, πρέπει.
 appassionâre, παθαίνω, παθοποιῶ || *-rsi*, παθαίνομαι; ἐνδιαφέρομαι πρὸς τι, ἐρωτεύομαι, ἐπιθυμῶ διακαῶς || *-âto, -a*, περιπαθής, περίλυπος; ἐνθερμος; ἐρωτόληπτος. [*n.*, -ομαι.
 appassîre, *att.*, μαραίνω, ξηραίνω ||
 appastâre, *v. imp.*-
 appellâbile, *leg., m. f.*, ἐφεσίβλητος.
 appellânte, *m. f., leg.*, ἐκκαλῶν, ἐφε-
 σείων.
 appellâre, *v. chiamâre* || *-rsi, leg.*, κάμνω ἔφεσιν, ἐκκαλῶ, (ἀπελάρω).
 appellâtivo, *-a*, προσηγορικὸς || *s. m.*, -όν.
 appêllo, *m.*, **chiamâta*, (πρόσ)-
 κλήσις, ἐκφώνησις; *mil.*, συγκλη-
 τήριον, (σάλπισμα) || — *nominâle*,
 ὀνοματοκλησία || *leg.*, ἐκκλησις δι-
 κης, ἔφεσις || *côrte d'—*, ἐφετεῖον.
 appêna, *avn.*, μόλις, δυσκόλως,
 μετὰ βίας || — *che*, ἅμα, εὐθύς
 ἀφ' οὗ ο ὀποῦ.
 appêndere, (ἐπι)κρεμῶ, ἀναρτῶ.

appendice, *f.*, προσθήκη, παράρ-
 τημα || *di giornale*, ἐπιφυλλίς.
 *appendicista, *m.*, ἐπιφυλλιδογράφος.
 appetâre, δυσωδῶ, καταβρωμίζω
 || μολύνω, διαδίδω τὸν λοιμόν,
 (φέρνω τὴν πανοῦκλαν) || *-âto, -a*,
 λοιμόσσω, (πανουκλιάρης). [τός.
 appetibile, *m. f.*, ὀρεκτός, ἐπιθυμη-
 appetire, ὀρέγομαι, (ὑπερ)ἐπιθυμῶ.
 appetito, *m.*, ὀρεξις; πείνα || ἐπι-
 θυμία, ἔφεσις, ὀρμή.
 appetitôso, *-a*, ὀρεκτικὸς, νόστιμος;
 ἐπιθυμητικὸς. [ράφι(ον).
 appezzamênto (di têtta), *m.*, χω-
 appianamênto, *m., pr. e fig.*, ἐξ-
 (δι)ομάλυνσις.
 appianâre, ἐξομαλύνω, διομαλίζω,
 ἐξιῶ, ἰσάζω, ἐπιπεδῶ || *fig.*, διευ-
 κολύνω. [κύλινδρος.
 appianatôio, *m.*, δμάλιστρον, *-a*;
 appiasticciâre, *v. imp.*- [φυλλον.
 appiâstro, *m.*, μελισσόχορτον, με-
 λισσόφυλλον. [ψις.
 appiattamênto, *m.*, ἀπό-(κατά)κρυ-
 appiattâre, ἀπο-(συγ)κρύπτω, (κρύ-
 βω), ἐπικαλύπτω || *-rsi*, ἐγκρύπτο-
 μαι, συστέλλομαι, (περι-(συμ)μα-
 ζόνομαι, ζαρόνω).
 appicâgnolo, *m.*, ἄγκιστρον, (-ίστρι),
 ἀρπάγη, ἀγκυρίς, (τσεγκέλι).
 appiccâre, κρεμῶ, (-μάζω), ἀν-
 (προσ)αρτῶ, ἀπάγχω, σκαλόνω ||
 συνδέω; προσκολλῶ || — *discôrso*,
 ἀρχομαι τῆς συνδιαλέξεως || *di*
malattia, μεταδίδομαι || *v. impicc.*-
 appiccaticcio, *-a*, λξώδης, κολλώδης,
 γλίσχρος, γλοιώδης || μεταδόσιμος,
 λοιμώδης, (κολλητικὸς).
 appiccicâre, (προσ)κολλῶ.
 appicciolire, *v. imp.*-
 appicco; -igliio, *m.*, πρόφασις, ἀφ-
 ορμή, εὐκαιρία.
 appiê(di), *avn.*, παρὰ πόδας, πρὸ
 ποδῶν, εἰς τὴν ἄκραν ο βάσιν.
 *appiedâre, διατάσσω ἀποβαίνειν
 τῶν ἵππων || *n.*, ἀποβαίνω τοῦ ἵπ-
 που, (ξεπεξεύω). [ἐκμίσθωσις.
 appigionamênto, *m.*, ἐνοικίασις,
 appigionâre, ἐνοικιάζω, (ἐκ)μισθῶ,

δίδω εἰς ἐνοίκιον || -ónasi, ἐνοικιάζεται, ἐκμισθοῦται; ἐνοικια-
appigliàre, *v.* attaccàre. [στήριον.
âppio, *m.*, (ἀγριο)σέλινον.

appioppâre, χαρακῶ τὴν ἄμπελον, (τὴν δένω εἰς παλούκια) || -fla a *gcd.*, ἀπατῶ, φενακίζω || *v.* dâre, assestâre.

appisolârsi, νυστάζω, ἐλαφρῶς κοιμῶμαι || âto, -a, ἡμικεκοιμημένος, νυσταλέος; ἀπιόμηλον.

appi(u)ôla, *f.*, μῆλον ἐρυθρόχρουν, **applaudênte**, *m. f.*; -ditôre, -tríce, ἐπι(χειρο)κροτῶν; ἐπαινέτης.

applaudîre, χειροκροτῶ || ἐπιδοκιμάζω, ἐπαινῶ, ἐπευφημῶ.

applâuso, *m.*, χειροκροτήσεις; ἐπιδοκιμασία, ἐπευφημία.

applicâbile, *m. f.*, ἐφαρμοστέος, -στός, -σιμος.

applicâre, ἐφαρμοζῶ || ἐπιθέτω, ἐπικολλῶ || ἐναφέρω τι εἰς τι || -rsi, *attendere*, προσέχω, ἐνασχολοῦμαι, ἐπιδίδομαι εἰς τι.

applicaziône, *f.*, ἐφαρμογή; ἐπιθεσις, ἐπικόλλησις || *della mente*, προσοχή, ἐπιμέλεια, σπουδή.

âppo, *proet.*, *v.* apprêsson.

appoggiâre, (ἐπι)στηρίζω, (προσ)ἐρείδω, (ἀκ(κ)ουμβῶ, στυλόνω).

appoggiatôio, *m.*, ὑπαγκώνιον, χεῖρόθετον, (ἀκ(κ)ουμβιστήριον).

appoggiatûra, *f.*, στήριξις τῆς φωνῆς, τόνος.

appôggio, *m.*, ἔρεισμα, (ὑπο)στήριγμα, -ίξις || βοήθεια, πρόστασία, ὑποστάτης || *rianto d' —*, ὑπομόχλιον || *v.* -atôio,

appollaiâre, *em.*, -rsi, κάθημαι, κοιτάζω, (κουρνιαζῶ).

appôrre, βάλλω, (προσ)ἐπιθέτω || *accusâre*, κατηγορῶ || -rsi, μαντεύω, τεκμαίρομαι.

apportâre, (προσ)κομίζω, (ἐπι)φέρω; προξενῶ || *r.*, *v.* approdâre. [ρεύς.

apportatôre, -tríce; κομιστής, φο-
appositizio; -osticcio, *v.* posticcio.

appôsito, -a, εὐάριστος, ἀρμόδιος.

apposiziône, *f.*, (προσ)ἐπιθεσις, προσκόλλησις || *gr.*, προσθήκη.

appôsta, *avn.*, ἐπίτηδες, ἐπὶ τούτῳ, ('πιταυτοῦ, ξάργου(τοῦ)).

apostamênto, *m.*, ἐνέδρα, (παραμόνευμα). [|| τοποθετῶ.

apostâre, ἐνεδρεύω, (παραμονεύω)
apprêndere, μανθάνω, (μαθαίνω) ||

ἀκούω, πληροφοροοῦμαι || *insegnâre*, διδάσκω.

apprendimênto, *m.*, (ἐκ)μάθησις || εὐμάθεια, δξύνοια.

apprendista, *m. f.*, μαθητής, ἀρχάριος, πρωτόπειρος, (μαθητούδι).

apprensione, *f.*, φόβος, δειλία.

apprensivo, -a, δειλόψυχος, περιδεής, (φοβιστάριος). [stâre.

appresentâre, *v.* rapp-; manife-

apressamênto, *m.*, πλησίασις, προσέγγισις. [προσεγγίζω, (σιμόνω).

apressâre, πλησιάζω, προσπελάζω,

apressso, *prep. e avv.*, παρὰ, ἐπὶ,

πρὸς || πλησίον, (κοντά); ἔπειτα, ὕστερον, (ὕστερα ἀπό), ἀκολούθως.

aprestâre, *v.* preparâre. [σις.

aprezzamênto, *m.*, ἐκτίμησις, κρί-

aprezzâre, *v.* stimâre; giudicâre.

aprocciâre, *v.* apressâre.

apprôccio, *m.*, προσέγγισις || *mil.*,

μέτωπον ὀχυρώματος, τάφρος, χάνδαξ.

aprodâre, προσορμίζομαι, καταπλέω, ἀράσσω, (-άζω, πιάνω τὸν λιμένα) || *fig.*, εἰσέρχομαι, καταφθάνω; ὠφελῶ.

approfitâre, ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι, καρποῦμαι ἀπὸ τινος || *fâr profitto*, προοδεύω.

approfondire; -dâre, (ἐμ)βαθύνω, κοιλαίνω || *fig.*, ἔξακριβῶ, διερευνῶ.

appropriârsi, ιδιοποιοῦμαι, σφετερίζομαι.

appropriâto, -a, ἀρμόδιος, ἴδιος.

appropriaziône, *f.*, ιδιοποίησις, οἰκειοποίησις, σφετερισμός.

aprossimâre, *v.* apressâre.

aprossimatîvo, -a, προσεγγιστικός, παραπλήσιος. [-γγισμός.

aprossimaziône, *f.*, προσέγγισις,

aprovâbile, *m. f.*, ἀπο-(προσ)δεκτός,

ἐπαινετός.

aprovâre, ἀπο-(παρα)δέχομαι, ἐγ-

κρίνω, καλὸν κρίνω, ἐπιδοκιμάζω, ἐπαινῶ || *n.*, ἐπαληθεύω.
approvatôre, -trice, ἀπο-(παρ)δε-
 χόμενος, ἐπαινέτης.
approvaziône, *f.*, παραδοχή, ἐπιδο-
 κιμασία, ἔγκρισις.
approvigionamênto, *m.*, ἐπισίτισις,
 -τισμός, ἐφοδιασμός.
approvigionâre, ἐπισιτιζῶ, ἐφοδιά-
 ζω, σιτηρεσιάζω. [ἀντάμωσις.
appuntamênto, *m.*, συνέντευξις,
appuntâre, ὀξύνω, θήγω, (ἀκονίζω)
 || (ἐπι)σημαίνω, σημειῶ, (μαρκάρω).
appuntîno, *avn.*, ἀκριβῶς, -βέστα-
 τα, (σωστά); ἴσια ἴσια; ἐγχαίρωσ,
 ἐν ὄρα. [στα || ναί δά, ἀληθῶς.
appûnto, *avn.*, *c. s.*, || καλῶς, μάλι-
appûnto, *m.*, *biásimo*, ἔλεγχος,
 μέμφις || *nôta*, σημειώσεις, (νότα).
appurâre, καθαίρω, -αρίζω || διυλί-
 ζω, ἐξελέγχω, βεβαιώνω.
apricâre, (ἡ)λιάζομαι.
aprico, -a, ἡλιαζόμενος, εὐήλιος.
aprile, *m.*, ἀπρίλιος || *p̄scoe d' —*,
 πρωταπριλιά.
aprire, ἀνοίγω; τρυπῶ, σχίζω ||
 — *e chiudere*, ἀνοίγοσφαλῶ.
âpside, *v.* âbs-.
âqua e der., *v.* aeq-.
âquila, *f.*, ἀετός.
aquilino, -a, ἀέτειος, γρυπός, ἀγ-
 κυλωτός || *nâso -o*, ἀετομύτι ||
s. m., *v.* -lôtto.
aquilonâre, *m. f.*, βόρειος, ἀρκτικός.
aquilône, *m.*, βορρᾶς, βορέας, (βο-
 ρειᾶς), ἀπαρκτίας. [λονι.
aquilôtto, *m.*, ἀετιδεύς, ἀετόπου-
âra, *f.*, βωμός, θύσιαστήριον ||
misâra, ἐκατόμετρον τετραγωνι-
 κόν, πλέθρον.
arabescâre, (ἐπι)κοσμῶ ἐκ ποικιλ-
 μάτων ἀραβικῶν, ποικίλλω; δια-
 γραμμίζω.
arabêscô, -a, ἀραβικός, -βότευκτος
 || *s. m.*, -βουρρημα. διαγράμμισμά.
arâbico, -a, ἀραβικός. [μος.
arâbile, *m. f.*, ἀρόσιμος, γεωργήσι-
arâcê; *m.*, *barb.*, ὄρυζόρρακον. [δής.
aracnôide, *m. f.*, ἀραχνοϋφής, -νοει-
aragâico, *m.*, στρόφοι, σφάκελοι.

arâldico, -a, σηματοουργικός, συμ-
 βολικός || *s. f.*, ἡ τῶν οἰκοσήμεων
 ἐπιστήμη, σηματοουργική.
arâlia, *f.*, ἀραλία. [κάλλι(ον)].
arância, *f.*, χρυσόμηλον, (πορτο-
aranciâia, *f.*, χρυσομηλεών; φυ-
 τοχειμάδιον; ὑπόστεγος.
aranciâto, -a, χρυσόχρους, -οειδής,
 (πορτοκαλλόχρους) || *s. f.*, χρυσο-
 'μηλόποτον, (πορτοκαλάδα).
arâncio, *m.*, χρυσομηλέα, (πορτο-
 καλλιὰ) || *agg.*, *c. s.*
arâre, ἀροτριῶ, -τρεύω, ἀρῶ, (ἀ-
 λετριζῶ, ὀργόνω) || — *dritto*, *fig.*,
 βαδίζω τὴν εὐθείαν ὁδόν.
arativo, -a, *v.* arâbile.
aratôre, *m.*, γεωργός, ἀρότης,
 ζευγηλάτης, (ἀλετριᾶς).
aratôrio, -a, γεωργικός.
arâtro, *m.*, ἄροτρον, (ἀλέτρι).
arâtura, *f.*, ἄροσις, (ἀλέτρισμα,
 ὄργωμα). [θήκη ταπήτων.
arazzeria, *f.*, ταπητουργία || ἀπο-
arazziêre, *m.*, ταπητουργός, δα-
 πεδωτής, θαλαμοστόλος, (ταπι-
 σιέρης). [τασμα.
arazzo, *m.*, δαπέδωμα, περιπέ-
arbitrâggio, *v.* -âto. [σιμος.
arbitrâle, *m. f.*, διαιτητικός, διαιτή-
arbitrâre, διαιτῶ.
arbitrârio, -a, προαιρετικός, ἐθε-
 λούσιος || *dispôtico*, αὐθαίρετος,
 δεσποτικός. [τησις.
arbitrâto, *m.*, αἰρετοκρασία, διαί-
arbitrio, *m.*, θέλησις, ἐξουσία,
 αὐθαίρεσία, δύναμις, ἰδιοτροπία,
 φαντασία || *libero —*, αὐτεξού-
 σιον || *avêr l' — di fare*, εἶναι εἰς
 τὴν ἐξουσίαν μου νὰ κάμω.
ârbîtro, -a, διαιτητής, αἰρετοκρι-
 τής, ἀνάμορφωτής || *padrône*, κύ-
 ριος ἀπόλυτος.
arbôreo, -a, δένδρινος, δενδρώδης.
arborescênte, *m. f.*, δενδροειδής,
 δενδρώδης, ξυλώδης. [πος].
arborêto, *m.*, δενδρῶν, (δενδρότο-
arboricultôre, *m.*, δενδροκόμος.
arboscêllo, *m.*, δενδρίον, (δενδράκι).
arbûsto, *m.*, χαμόδενδρον, θάμνος.
ârea, *f.*, κιβώτιον || *l' — di Noè*, del-

l'alleânza, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, τῆς διαθήκης ο τοῦ Κυρίου.

árcade, *m. f.*, ἀρκάδιος.

arcáico, *a.*, ἀρχαϊκός. [λέξις.

arcáismo, *m.*, ἀρχαϊσμός, ἀρχαία

arcângelo, *m.*, ἀρχάγγελος.

arcão, *-a*, ἀπόρρητος, ἀπόκρυφος || *s. m.*, -ον, μυστήριον, -στικόν.

arcâta, *f.*, ἀψίς, καμάρα.

arcâto, *v.* arcuáto.

arcâvolo, *m.*, τρι-(ἐπί)παπτος || *-a, f.*, τριμάμμη, ἐπιτήθη.

archeologia, *f.*, ἀρχαιολογία.

archeolôgico, *-a*, ἀρχαιολογικός.

archeólogo, *m.*, ἀρχαιολόγος.

archêtipo, *m.* ἀρχέ-(πρό)τυπον.

archêtto, *m.*, τοξάριον, πλῆκτρον.

archiâtro, *m.*, ἀρχίατρος.

archibugiâta, *f.*, βολή στομιτόξου, (τουφεκιά).

archibugiêre, *m.*, στομιτοξοφόρος || όπλοποικός, (τουφεξής). [φέκι).

archibûgio, *m.*, στομίτοξον, (του-archibusiêra, *v.*, feritôia.

archiginnâsio, *m.*, ἀρχιγυμνάσιον.

archimandrîta, *v.* vêscono.

archipênzolo, *m.*, στάθμη, (στάφνη), μολυβδίσ.

architettâre, προσχεδιάζω || τεχνάζομαι, μηχανεύομαι, ύφαίνω.

architêtto, *m.*, ἀρχιτέκτων.

architettônico, *-a*, ἀρχιτεκτονικός.

architettûra, *f.*, ἀρχιτεκτονική, ολικοδομητική.

architrâve, *m.*, ἐπιστύλιον. [ἀρχείους.

archiviâre, ἀνα-(ἐγ)γράφω ἐν τοῖς

archívio, *m.*, χαρτοφυλάκιον, γραμματοφυλακείον, ἀρχεῖον, (ἀρχίβιον).

archivista, *m.*, ἀρχαιο-(γραμματο)-φύλαξ.

ârci-, ἀρχι-; πρωτο-; πολύ, πάνυ.

arcíâsino, *m.*, πρωτογαΐδαρος.

arcicônsole, *m.*, πρωθύπατος.

arcidiaconâto, *m.*, ἀρχidiaconία.

arcidiâcono, *m.*, ἀρχιδιάκονος.

arcidûca, *m.*, ἀρχιδούξ.

arciducâto, *m.*, ἀρχιδουκία.

arciduchêssa, *f.*, ἀρχιδούκισσα.

arcíêre, *m.*, τοξότης, (σαίττευτής), βάλλιστροφόρος.

arcíigno, *-a*, κατηφής, απότομος, τραχύς, σκυθρωπός || *fâr viso -o* ἀπεχθῶς βλέπω, κατηφῶ, (σκυθρωπάζω, στραβομουτσουιάζω, κατσοφιάζω) || *fâccia -a*, σκυθρωπασμός, -πία, μούτρα.

arcíðne, *m.*, ἀστράβη, (καλτάκι); ἐφίππιον, (σέλλα). [γαῖον πέλαγος.

arcipêlago, *m.*, ἀρχιπέλαγος || *Al-*

arciprête, *m.*, ἀρχιπρεσβύτερος, (πρωτόπαπ(π)ας).

arcivescovâdo, *m.*, ἀρχιεπισκοπή.

arcivescovile, *m. f.*, ἀρχιεπισκοπικός.

arcivêscovo, *m.*, ἀρχιεπίσκοπος.

âreo, *m.*, τόξον || *â(â)ψίς*, καμάρα; θόλος || — *di triðnfo*, θριαμβευτική ἀψίς, θριαμβική πύλη.

arcobalêno, *m.*, ἴρις, οὐράνιον τόξον, δόξα, (κυρασελένη).

arcolâio, *m.*, πηνιστήρ, ἐξελίτρα, (τη-(τυ)λιγάδι, γλυτῆρι).

arcõnte, *m.*, ἀρχων.

arcoreggiâre, ἐρεύγομαι.

arcuâre, κάμπω τοξοειδῶς, ἀψιδῶ, καμαρῶ, κυρτῶ || *-âto, -a*, τοξοειδής, καμπτός, καμπύλος.

arcuaziðne, *f.*, κύρτωσις.

ardênte, *m. f.*, καυστικός, διακαής, διάπυρος, φλογερός, (λαβρερός); (ἐν)θερμός, όρμητικός, περιπαθής.

ârdere, *att.*, (κατα)καίω, (κάβγω), φλέγω || *n.*, καίω, -ομαι, φλέγομαι; θερμαίνω || — *d'amõre, di desid-rio*, τήκομαι ο κυριεύομαι ἐκ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεπιθυμῶ.

ardêsia, *f.*, σχιστόλιθος, (πλάκα).

ardimênto, *m.*, αὐθάδεια, τόλμη, (ἀποκοτιά), θρασύτης, θάρρος, εὐψυχία, ἀνδρεία.

ardire, (ἀπο)τολμῶ, (ἀποκοτῶ), θρασύνομαι || *s. m., c. s.*

ardito, *-a*, αὐθάδης, εὐτολμος, τολμηρός, (ἀπόκοτος); ἀνδρείος; προπετής, ἀναιδής,

ardõre, *m.*, καύσων, θερμότης || *fig.*, μεγάλη ἐπιθυμία, όρμή, ζέσις.

ârduo, *-a, v.* difficile.

ârea, *f.*, ἄλω, (άλώνι) || *pidanta, olκόπεδον, (σπιτότοπος) || super-*

fície, ἐπιφάνεια.

arê(m)me, *m.*, *barb.*, γυναικωνίτις, -ωνίτης, -ών, χαρέμι(ον).

arêna, *f.*, ἀμφιθέατρον, στάδιον, κονίστρα, παλαιστρα || *sabbia*, ψαμμίον, (ψ)ἄμμος.

arenâre, ἐξοκέλλω, *v.* incagliâre.

arenôso, -a, (ψ)ἄμμώδης.

areonâuta *ecc.*, *v.* aereo-.

aeropagîta, *m.*, ἀρεοπαγίτης.

areopâgo, *m.*, ἄρειος πάγος; συν-έλευσις νομομαθῶν.

arfasâtto, *m.*, μηδαμινὸς ἄνθρωπος, ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος.

argauâre, συρματοποιῶ, στρεβλῶ.

arganêllo, *m.*, στρόφαλος || -φεῖον, βαροῦλκον; ἀργυροσπάστης || φράκτης διόδου σταυροειδῆς, σταυρός, χίασμα.

ârgano, *m.*, βαροῦλκον, ἐργάτης, (μποτζαργάτης); γέρανος, (γεράνι).

argentâre, ἀργυρ(όνω)ῶ, (ἀσημόνω).

argênteo, -a, ἀργυροῦς, (ἀσημένιος).

argenteria, *f.*, σκεύη ἀργυρᾶ, ἀργυρώματα, (ἀσημικά).

argentiêre, *m.*, ἀργυροτέχνης, -οχός, -οπράτης, -ευτής.

argentifero, -a, ἀργυροῦχος.

argentino, -a, ἀργυρώδης, -ροειδής || νόσε -a, λιγυρὰ φωνή.

argênto, *m.*, ἄργυρος, (ἀσήμι) || — vivo, ὑδράργυρος. [γλήκα].

argilla, *f.*, ἀργιλ(λ)ος, (πηλός,

argilloso, -a, ἀργιλ(λ)ώδης.

arginâre, προχώννυμι.

arginatûra, *f.*, πρόχωσις.

ârgine, *m.*, πρό-(ἐπί)χωμα || *fig.*, ἐμπόδιον, κώλυμα. [γος.

ârgo, *m.*, *fig.*, φύλαξ ἀγρυπνος, ἄρ-argumentâre, προτείνω ἐπιχειρήματα, συλλογίζομαι, εὐρεσιολογῶ || νομίζω, εἰκάζω, διανοοῦμαι, διασκέπτομαι.

argomentatôre, -tríce, σοφιστής, εὐρεσίλογος, λογομάχος.

argomentaziône, *f.*, ἐπιχειρήσεις, τεκμηρίωσις, εὐρεσιολογία.

argomênto, *m.*, συλλογισμός, εἰκασία, ἐπιχειρήμα, λόγος; τεκμήριον; μέσον || *v.* matêria, (s)og- gétto.

argonâuta, *m.*, ἀργοναύτης || *itt.*, ναυτίλος.

arguire, συμπεραίνω, τεκμαίρομαι. || *riprêndere*, μέμφομαι || *v.* argomentâre.

argûto, -a, ὀξύς, λιγυρός, λεπτός, ὀξύνους, ἀγγίνους, εὐφυής, πνευματώδης; λεπτολόγος, ἀστεῖος.

argûzia, *f.*, ἀστειότης, χαριεντισμός, -ισμα || *sottigliêzza*, φιλολογία, σοφιστεία, σόφισμα.

âria, ἀήρ, (ἀέρας, ἀέρι) || ἄνεμος || *fig.*, εἶδος, ἥθος, ὄψις, φυσιογνωμία || *mus.*, σκοπός, μέλος;

ariêtta, ἀσμάτιον, (τραγουδάκι) || dârsi dêll'—, βρενθύομαι, (μεγαλοπιάνομαι) || *prênder* —, κάμνω περίπατον, (παίρνω τὸν ἀέρα.

arianêsimo, *m.*, ἀρειανισμός. [μου].

ariâno, -a, *m.*, ἀρειανός.

aridità, *f.*, ξηρότης, ξηρασία, ἀνυδρία.

ârido, -a, ξηρός, ἀνυδρος || *stérile*, ἄγονος, ἀφόρος, ἄκαρπος.

arieggiâre, ἐξαερῶ || ὁμοιάζω, φαίνομαι || -âto, *v.* ariôso.

ariête, *m.*, κριός, (κριάρι).

arînga, *f.*, δημηγορία, συνηγορία. || *itt.*, μαινίς, ((ἀ)δέγκα), ἀφύη.

aringâre, δημηγορῶ, ἀγορεύω; δικη-(συνη)γορῶ. [τωρ.

aringatôre, -tríce, δημηγόρος, ῥή-aringo, *m.*; στάδιον, κονίστρα; ἀγών || ἱππικοί ἀγῶνες, ἱπποδρομία || βῆμα || *côrrer il primo* —, ἀγορεύω πρώτος.

ariôso, -a, εὐάρεος, εὐπνους.

arîsta, *m.*, ἀθήρ, (ἄγανον); (ἀ)στάχυς || νῶτα χοίρου, (φιλέτον).

aristârco, *m.*, Ἄρισταρχος, δητικὸς ἐπικριτής.

aristocrâtico, -a, ἀριστοκρατικός.

aristocrazia, *f.*, ἀριστοκρατία.

aristotêlico, -a, ἀριστοτελικός. [-ή-arithmêtico, -a, ἀριθμητικός || *s. f.*,

arlecchinâta, *f.*, γελοτοποιία, ἀρ-λεκινία.

arlecchino, *m.*, μῖμος, ἀρλεκίνος || || *âbito da* —, πολυποίκιλον (ἀρ-λεκινικὸν) ἔνδυμα.

άρμα; -e, *f.*, ὄπλον, (άρμα) || *stemma*, οἰκόσημα, οἰκογενειακὰ σύμβολα.
armacôllo (ad—), χιαστί ἀπὸ τῶν
armadillo, *m.*, πολύζωνος. [νώτων.
armâdio; -ârio, *m.*, σκευοθήκη, ἐρ-
 μάρειον, -αλεῖον, (άρμαρι, ντου-
 λάπι). [(τουφεκτζῆς).
armaiuôlo, *m.*, ὄπλοποιός, -πώλης,
armamentârio, *m.*, ὄπλοθήκη ||
 ναύσταθμος. [ἐξάρτυσις πλοίου.
armamêto, *m.*, (ἐξ)ὄπλησις || *mar.*,
armâre, ἐξ-(καθ)οπλίζω, (άρμα-
 τόνω) || *mar.*, ἐξαρτώ.
armâta, *f.*, στόλος, δύναμις ναυ-
 τική || **v.* *esêrcito*.
armatôre, *m.*, *mar.*, ἐφοπλιστής;
 ναύκληρος || πειρατής.
armatûra, *f.*, ὄπλις, πανοπλία ||
 σιδηροσσκευή, -ρώματα.
armeggiâre, μονομαχῶ ἔφιππος,
 διαμάχομαι || πάλλομαι || θορυβοῦ-
 μαι; μωρολογῶ || μηχανῶμαι, τε-
 χνάζομαι.
armeggiô, *m.*, κενολογία || περι-
 πλοκή, σύγχυσις || μηχανήμα, τέ-
 χνασμα, στρατήγημα.
armellino, *v.* *erm*-.
armentârio, -a, ποιμενικός, ἀγε-
 λαῖος, (κοπαδιαστός).
armêto, *m.*, ποιμνιον, (μάντρα),
 ἀγέλι, (κοπάδι). [σιον.
armeria, *f.*, ὄπλοθήκη, ὄπλοστά-
armigero, -a, ἀρειμάνιος, φιλοπό-
 λεμος, πολεμικός || *s. m.*, ὑπασπι-
 στής. [σφαῖρα.
armillâre (sfêra —), *f.*, κρικωτή
armistizio, *m.*, ἀνακωχή, ἐκεχειρία.
armonia, *f.*, ἀρμονία || ὁμόνοια;
 σύμπνοια, ἀγάπη.
armônico, -a, ἀρμονικός || *s. m.*,
mus., -όν, -ή, (φυσαρμόνικα).
armonioso, -a, ἀρμονικός.
armonista, *m.*, ἀρμονιστής, ἀρμο-
 νιοδιδάσκαλος.
armônium, *m.*, ἀρμόνιον. [βιβάζω.
armonizzâre, ἐναρμονίζω || *fig.*, συμ-
arnehmse, *m.*, *utensile*, ἐργαλεῖον,
 σκεῦος || *abit*i, *ornamêto*, ἱμάτια,
 ἐπιπλα, στολισμός, κόσμος || *bar-*
datâra, ἵπποσκευή || *fortezza*, φρού-

ριον || un bell'—, *di persôna*, γε-
 λοῖος; πονηρός, πανοῦργος.
ârnia, *f.*, κυφέλι(ον).
arniône, *m.*, νεφρός.
arôma, *m.*, ἄρωμα.
aromatîco, -a, ἀρωματικός, εὐώδης.
aromatizzâre, ἀρωματίζω.
ârpa, *f.*, ψαλτήριον, μάγαδις, κι-
 νύρα, (άρπα, -η, σαντούρι).
arreggiâre, κρούω τὴν κινύραν || ἀλ-
 ληλοδιαδόχως ο ἐπιτροχῶς κρούω,
 ἐπισχερῶ.
arreggiô, *m.*, ἀλληλοδιάδοχον κροῦ-
 σμα, ἐπίτροχον, γοργόν.
arria, *f.*, ἄρπυια || στρίγγλα, κα-
 κεντρεχῆς ο γλισχρα γυνή.
arriône, *m.*, στρόφιγξ, στροφεύς,
 (ῥεζές) || κόραξ, ἀρπάγη, (τσεγ-
 κέλι), κοντός, (γάντζος).
arriista, *m. f.*, ψαλτήρ, -τωδός,
 κινουριστής, κιθαριστής, (*f.* -στρίς).
arriône, *m.*, *mar.*, ἄκαινα, τρῖαινα,
 ἰχθυόκεντρον, κάμαξ, (καμάκι); *v.*
arriône || *mus.*, κιθάριον.
ârta, *v.* *carâra*.
arrabbattârsi, ἀγωνίζομαι, κοπιά-
 ζω; κινούμαι; *v.* *armeggiâre*.
arrabbîâre, λυσοῶ, σκυλιάζω, (ἐπι)-
 μαίνομαι || -âto, -a, λυσο(ι)ασμένος,
 λυσοῦδης, λυσοαλέος; μανιώδης;
sêcco. ἰσχνός.
arraffâre, δρώττομαι, (ἀφ)ἀρπάζω.
arrampicâre; *em.* -rsi, ἀνέρπω,
 ἀναρριχῶμαι, (καντσαρόνω).
arrancâre, ὑποσχάζω, (ὑπο)χωλεύω,
 χωλαίνω, (κουτσαίνω) || *v.* *vogâre* ||
 -rsi, *v.* *arrabbattârsi*.
arrancidîre, *v.* *irr*-.
arrangolâre; -rsi, *v.* *arrabbîâre* ||
 -âto, -a, λυσοῦδης, (λυσοιάρης);
 χαλεπός, ἐπίπνοος.
arraspâre, *v.* *raspâre*; *rubâre*.
arrecâre, *v.* *apportâre*.
arredâre, συσκευάζω (μὲ τὰ ἐπι-
 πλα); ἐπιπλῶ || στολίζω, κοσμῶ.
arrêdo, *m.*, κατα-(οἰκο)σκευή, ἔ-
 πιπλα, (μόμπιλα) || στολή, κόσμος.
arrembâre, *v.* *abbordâre ecc.* ||
 -âto, -a, παραλυτικός, ἠγκυλωμέ-
 νος, (πιασμένος).

arrêndersi, παραδίδομαι, παραχω-
ρῶ, ὑπείκω, νικῶμαι.

arrêndêvole, *m. f.*, εὐκαμπτος; εὐά-
γωγος, πειθήνιος, εὐπειθής, συγ-
καταβατικός. [πέθεια.

arrêndevolêzza, *f.*, εὐκαμπσία; εὐ-
arrêtâre, ἀναχαιτίζω, (σταματῶ,
κρατῶ), φυλακίζω || -rsi, ἵσταμαι,
παραμένω, (στέκομαι).

arrêsto, *m.*, ἀναχαιτίσις, σταμά-
τημα, σύλληψις, κράτησις, (πιά-
σιμον) || *mêtter âgli -i*, βάλλω
ὑπὸ κράτησιν || *mandâto d'—*, ἐν-
ταλμα φυλακίσεως.

arrêtâre, ὀπισθοδρομῶ, -θοπορῶ,
ἀποσύρομαι, (τραβιοῦμαι ὀπίσω,
ἀποτραβιοῦμαι).

arrêtâto, -a, μεμακρυσμένος, ὀπι-
σθοχωρήσας || -i, καθυστεροῦντα.

arrî, *inter.*, αἶ, αἶ; ντέ, ντέ.

arricchimêto, *m.*, πλουτισμός.

arricchire, *att. e n.*, πλουτίζω
(-ταίνω) || *n.* -τίζομαι, -τῶ.

arricciamêto, *m.*; -atûra, *f.*, βο-
στρύχισμα, -χησις, σγούρωφα ||
φρικιάσις.

arriccîâre, ἐνουλίζω, βοστρυχίζω,
-χῶ, (σγουραίνω, κατσαρόνω) ||
συστρέφω, συνελίσσω || φρίσσω,
(ἀνατριχιάζω) || *v. intonacâre*;
adirârsi.

arrîdere, ὑπο-(προσ)μειδιῶ; βοηθῶ.

arrînga ecc., *v. aring-*. [re, ardire.

arrischîâre; -isicâre *ecc.*, *v. rischiâ-*

arrivâre, ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι, φθά-
νω || — *a buôn pôrto*, κατευοδοῦ-
μαι || *v. riuscire*.

arrivederci! Καλὴν ἄν-(ἐν)τάμωσιν,
ὥρα καλή, ὑγιαίνετε, ἔχε(τε) ὑ-
γείαν, μὲ τὸ καλὸν νάνταμωθῶ-
μεν, (στὸ καλό).

arrîvo, *m.*, ἄφιξις, ἔλευσις, (ἔρχο-
μός, φθάσιμον).

arrobbiâre, ἐρρυθροδανῶ.

arroccâre, πληρῶ τὴν ἡλακάτην
(τὴν ῥόκαν) || *âgli scâcchi*, βραχο-
ποιῶ. [τιάζω), περιτυλίσσω.

arroccîâre, κατακόπτω, (κομμα-

arrochîre, βραγχιιάζω, (βραχνιάζω).

arrogânte, *m. f.*, ἀλαξονικός || *s. m.*,

ἀλαζών, ὑπερήφανος, *m. f.*, αὐθά-
δης, (ἀπόκοτος).

arrogânza, *f.*, ἀλαξονεία, ὑπερη-
φάνεια, αὐθάδεια, (ἀποκοτιά).

arrogârsi, ἴδιο-(οἰκείο)ποιοῦμαι.

arrolamêto, *m.*, στρατο-(ναυτο)-
λογία, -λόγιον.

arrolâre, στρατο-(ναυτο)λογῶ, κα-
ταλέγω, καταγράφω || -rsi, κατα-
(ἀπο)γράφομαι. [γος.

arrolatôre, *m.*, στρατο-(ναυτο)λό-

arrocigliâre, συλλαμβάνω διὰ τῆς
ἀρπάγης, (γαντζόνω) || -rsi, πε-
ριελίσσομαι, περιτυλίττομαι, συ-
στρέφομαι. [αἰσχύνη, αἰδώς.

arrossimêto, *m.*, ἐρρυθρίασις || *fig.*,

arrossîre; -âre, *att. e n.*, ἐρρυθραί-
νω; *n.*, -ομαι, ἐρρυθριῶ (*att. e n.*
κοκκινίζω) || *fig.*, αἰσχύνομαι, ἐν-
τρέπομαι.

arrostimêto, *m.*; -itûra, *f.*, ὀπη-
σις, (ψήσιμον) || καῦσις.

arrostîre, ὀπτῶ, ψήνω || *del sôle*,
(κατα)καίω.

arrôsto, *m.*, ὀπτόν, ψητὸν (κρέας),
(ῥόστον, κεμπάμπι). [χίζω.

arrotdâre, *v. affilâre* || *supplizio*, τρο-

arrotdîno, *m.*, τροχιστής, ἀκονιστής.

arrotdlâre, κυλινδῶ, -δίω, περιτυ-
λίσσω.

arrotdndâre, στρογγυλῶ, -λεύω,
(-λόνω, -λαίνω) || *fig.*, αὐξάνω,
ἐντείνω || — *un periodo*, τορνεύω.

arrovdllâre, παροξύνω, παρ-(ἐξ)-
οργίζω || -rsi, -ομαι, ἐκμαινομαι.

arroventamêto, *m.*, πυράκτωσις,
(ἐκ)πύρωσις.

arroventâre, πυρακτῶ, (ἐκ)πυρῶ;
ἐρρυθραίνω, (κωκκινίζω), διὰ τοῦ

arrovesciâre, *v. rov-*. [πυρός.

arrozzîre, καθιστῶ ἀγροῖκον ο ἄ-
πολίτευτον || *n.*, γίνομαι -ος.

arrubinâre, ἐρρυθραίνω, (κοκκινίζω),
φοινίσσω.

arruffarôpolo, *m.*, στασιάρχης.

arruffâre, χαλῶ τὰς πλεξίδας, (δια)-
ταράττω τὴν κόμην, (ἀναμαλλιά-
ζω) || συγγέω || — *il pêlo*, ὀρθῶ
τὰς τρίχας.

arruffâto, -a, ἀκομψος, ἀκτένιστος,

ἀπλεκτος, (ἀναμαλλιάρης); φριξό-
arruffio, *m.*, σύγχυσις, ἀταξία. [φριξ.
arrugginire, *att.*, ἰῶ, (ἰόνω), σκω-
 ριάζω, (σκουριάζω); *fig.*, διαφθει-
 ρω, ἐξασθενίζω, ἀμβλύνω || *n.*,
 ἰοῦμαι, σκωριάζω, δξυδοῦμαι; *fig.*,
 ἐξασθενῶ, ἀμβλύνομαι. [χύνομαι.
arruvidire; -**dâre**, σκληρύνομαι, τρα-
arsella, *f.*, μῦαξ, (μῦδι).
arsenâle, *m.*, ναύσταθμος, νεώριον,
 (τερσανᾶς) || *fig.*, σκευοθήκη; συρ-
 φετός.
arseniâto, *m.*, ἀρσενικὸν ἄλας. [χος.
arsenicâle, *m.f.*, ἀρσενικώδης, -κοῦ-
arsênico, *m.*, ἀρσενικόν, (ποντικο-
 φάρμακον, ζερνίκι).
arsiccio, -**a**, ἥλιοκαῆς, ἡμίκανστος,
 περιφλεκτος, (καψαλισμένος), ξηρός.
arsidone; **arsûra**, *f.*, ἐμπρησμός;
 ξηρασία; καυσώδης δίψα.
ârte, *f.*, τέχνη || — **liberâle**, ἐλευ-
 θέρα — || ἐπιτηδειότης, τέχνα-
 σμα; δολιότης, πανουργία || **ad** —,
 ἐπίτηδες; κακεντρεχῶς.
artefâtto, -**a**, *v.* artificiaïle; -**ciôso**.
artêfice, *m.*, τεχνίτης, χειρο-(καλ-
 λι)τέχνης || (πρωτ)αίτιος.
artemisîa, *f.*, ἀρτεμισία.
artêria, *f.*, ἀρτηρία.
arteriôso, -**a**, ἀρτηριώδης.
arterite, *f.*, ἀρτηριτίτις.
artesiâno, -**a**, ἀρτεσιανός.
artêzza, *v.* strettêzza.
ârtico, -**a**, ἀρκτηικός, βόρειος.
articolâre, ἐν -(δι)αρθρῶ, (-όνω) ||
 προφέρω καθαρῶς || *agg. m.f.*, ἀρ-
 θρικός, γωνατώδης.
articolatamênte, *adv.*, εὐκρινῶς,
 σαφῶς, καθαρῶς, (παστρικά).
articolaziône, *f.*, διάρθρωσις, ἀρ-
 μός, κλειδώσις; ἐνάρθρωσις, προ-
 φορά.
artículo, *m.*, *articolaziône*, *c. s.*,
 ἄρθρον, (κότσι) || *gr.*, ἄρθρον ||
giornâli, *leggè ecc.*, ἄρθρον, παρά-
 γραφος, κεφάλαιον || **com. m.*, πρᾶ-
 γμα, κεφάλαιον, εἶδος, ἐμπόρευμα
 || *punto*, στιγμή; « *in articulo*
môrtis », εἰς τὰ λοιπθια || — *di*
fêde, δόγμα.

artiêre, *m.*, τεχνίτης, ἐργάτης,
 χειρῶναξ, βανουσουργός.
artificiaïle, *m.f.*, τεχνητός, κίβδη-
 λος || **fuochi -i**, πυροτέχνημα, (φυ-
 σέκλον).
artificio, *m.*, βιομηχανία; τέχνη, τέ-
 χνασμα, -νευμα; πανουργία, δόλος.
artificiôso, -**a**, τεχνικός, ἔντεχνος
 || πολύπειρος || πανοῦργος, δόλιος.
artificiêre, *m.*, πυροτέχνης, πυρο-
 σκευαστής.
artigiâno, *m.*, ἐργάτης, χειρῶναξ.
artigliêre, *m.*, πυροβολιστής, -λη-
 τής, (τοπζής). [(τέχνη).
artiglieria, *f.*, πυροβολικόν || -**η**
artiglio, *m.*, ὄνυξ, (νύχι).
artimône, *m.*, ἀρτέμων.
artista, *m.f.*, καλλι-(ἀριστο)-τέχνης.
artistico, -**a**, καλλιτεχνικός. [**strêtto**.
ârto, *m.*, ἄρθρον, μέλος || *agg.*, *v.*
artritico, -**a**, ἀρθριτικός.
artrit(id)e, *f.*, ἀρθριτίτις, ποδάγρα.
arûspice, *m.*, ἱερο-(θυο)σκόπος.
arzâgola, *f.*, κερκιθαλλίς, φασκάς
 ἢ ποτάμιος, (ἀγριοπάπια).
arzigogolâre, ὄνειροπολῶ, φαντά-
 ζομαι; μικρολογῶ; μηχανῶμαι;
 σοφίζομαι. [νημα; σοφισμα.
arzigôgolo, *m.*, περίφρασις; μηχά-
arzilla, -**a**, ζωηρός, εὐεργός, τολ-
asâro, *m.*, ἄσαρον. [μηρός.
asbêsto, *m.*, ἄσβεστος.
ascâride, *f.*, ἄσκαρις.
ascella *f.*, μασχάλη.
ascellâre, *m.f.*, μασχαλιαῖος.
ascendênte, *m.f.*, ἀνιών, ἀναβαίνων
 || **linea** —, γραμμὴ ἀνιοῦσα || *s.m.*,
 ἀνιών συγγενής, πρόγονος; *in-*
fluênza, δύναμις, ὑπεροχή.
ascendênza, *f.*, ἀνιόντες, πρόγο-
 νοι; ἀναγωγή.
ascêndere, *v.* salire, *sommâre*.
ascensîone, *f.*, ἀνάβασις; ὑψωσις
 || *di pallôni*, ἀεροδρομία || *astron.*,
 ἐπιτολή ἀστέρος || † ἀνάληψις.
ascensôre, *m.*, ἀνυψωτήρ.
ascêssso, *m.*, ἀπόστημα, ἐμπύημα.
ascêta, *m.*, ἀσκητής.
ascêtico, -**a**, ἀσκητικός. [τισμός.
ascetismo, *m.*; ἀσκητικὸς βίος, ἀσκη-

âscia; âsce, *f.*, πέλεκυς, ἀξίνη, σκέπαρνον, (μπαλτᾶς, τσικούρι).
 asciâta, *f.*, πελέκημα, (τσικουριά).
 asciôlvete, προγεύομαι || *s. m.*, πρόγευμα, προάριστον, (καφαλί, κο-
 ascêiro, *m.*, ἄσκυρον. [λατσιόνε).
 ascîssa, *f.*, ἀποτετμημένη.
 ascîte, *f.*, ἀσκίτης.
 asciugamâno; -gatôio, *m.*, χειρόμακτον, (μπόλια, πετσέτα, πεσίκιρι).
 asciugamênto, *m.*, ἀπόμαξις, ξήρανσις, -αμα.
 asciugânte, *m. f.*, ξηραντικός.
 asciugâre, ἀπομάσσω, (ἀπο)ξηραίνω, (σπο-(σφο)γγίζω); *seccâre*, στεγν(όνω)ῶ; (*as*)têrgere, ἀπομοργύω.
 asciuttêzza, *f.*, ζηρασία.
 asciutto, -a, (ἀπο)ξηρανθείς. ξηρός, ἄνυδρος, στεγνός || ἰσχνός, ἄσαρκος, λεπτός || ἄχαρις, αὐστηρός, ἀπότομος, ἄγριος, τραχύς || *ad occhio* -ο, ἀδακρυτί, ἀσπλάγχχνως.
 asclepiadêo, -a, ἀσκληπιάδειος.
 ascoltâre, ἀκούω, ἀκροῶμαι, -οάζομαι, (ἀγροικῶ, γρυκῶ) || (εἰς)ὑπακούω, ὑπέκω.
 ascoltaziône, *f.*, ἀκρόασις.
 ascôlto (*stâre in* —), ὠτακουστῶ || *dâre* —, *v.* ascoltâre.
 ascôndere, *v.* nasc-.
 ascrivere, συγκατατάττω, συναριθμῶ || προσγράφω, αἰτιῶμαι; ἀπονέμω. [ρον] || κουβαρίς.
 asêllo, *m.*, ὀνίσκος, (γαῖδουρόψα-
 asfaltîte, *f.*, ἀσφαλτίτης.
 asfâlto, *m.*, ἄσφαλτος.
 asfissîa, *f.*, ἀσφυξία, ἀπόπνιξις.
 asfissîare, ἐπιφέρω ἀσφυξίαν, (ἀπο)πνίγω, (κρούβω).
 asfîtico, -a, ἀποπνικτικός.
 asfodillo; -dêlo, *m.*, ἀσφόδελος,
 asiâtico, -a, ἀσιατικός. [(σφεδούκλι).
 asilo, *m.*, ἄσυλον, καταφύγιον.
 asimetria, *f.*, ἀσυμμετρία.
 asimettrico, -a, ἀσύμμετρος.
 asinâccio; -nône *m.*, ἄθλιος ὄνος, κτήνος, νωθρός. [δης).
 asinâio, *m.*, ὄνηλάτης, (γαδουριά-
 asîndêto, *m.*, ἀσύνδετον. [-ρόπαυλον).
 asinêllo, *m.*, ὄνάριον, (γαδουράκι,

asinerîa; -nâggine, *f.*, εὐθήθεια, ἄνοησία, κτηνωδία, (γα(ῖ)δουριά, μπουνταλάγρα).
 asinêscio, -a, ὄνώδης, (γαδουρίστικος), βλάξ, ἡλίθιος.
 âsino, *m.*, ὄνος, κανθήλιος, (γά(ῖ)-δαρος, γαῖδούρι) || — *selvâtico*, ὄναγρος || *fig.*, εὐθήτης, (χονδροκέφαλος), *v.* asinâccio.
 asîntote, *f.*, ἀσύμπυτος γραμμή.
 âsma, *f.*, ἀσθμα, δύσπνοια.
 asmâtico, -a, ἀσθματικός.
 âsola, *f.*, κομβιοδόχη, (κομποθηλεία, -ότρυπα).
 aspâlat(r)o, *m.*, ἀσπάλαθρος.
 asparagêto, *m.*; (a)sparagiâia, *f.*, ἀσπαραγών, (σπαραγγότοπος).
 asparagiâna, *f.*, *chim.*, ἀσπαραγίνη.
 aspârago, *m.*, ἀσπάραγος, (σπα(σφα)ράγγι).
 asperêlla, *f.*, ἴππουρις.
 aspêrge(s), *v.* aspersôrio.
 aspêrgere, (ἐπι)ρῥαίνω, ἐπιβρέχω, ῥαντίζω; (ἐπι)πάσσω, (κουκκίζω), ῥίπτω ἐπάνω. [(ἐπι)ρῥάντισις.
 aspersiône, *f.*, ῥάντισμα, -μός,
 aspersôrio, *m.*, † ῥάντριστρον, (ἀγιαστοῦρα, βρεχτοῦρα).
 aspettâre, περι-προσ-(ἀνα)μένω, ἀπαντέχω || -rsi, προσδοκῶ, ἐλπίζω; φοβοῦμαι. [σις || →
 aspettatîva, *f.*, προσωρινή παῦ-
 aspettaziône, *f.*, ἀναμονή, καρτέρηςις, ἀπάντεξις || ἀπεκδοκὴ, προσδοκία, ἐλπίς.
 aspêtto, *m.*, θέα, (ἐπ-ἄπ)ῶψις, πρόσωπον || *sâla d'* —, πρόδρομος || *mus.*, διακοπή, διάψαλμα; παῦ-
 âspide, *m.*, ἀσπίς. [λα.
 aspirânte, *m. f.*, εἰσπνέων || ἐποφθαλμιῶν, ὑποψήφιος, δόκιμος || *pômpa* —, ἀναρροφητικὴ ἀντλία.
 aspirâre, εἰσπνέω || *gr.*, προφέρω δασέως, δασύνω || — *a qce.*, ἐποφθαλμιῶ, ἐπιδιώκω, θηρεύω, ἐφιεμαί τι.
 aspiraziône, *f.*, εἰσπνοή || δασεῖα προφορά, δασύτης, δασεῖα || διακαῆς πόθος, ἐπιθυμία, ὄρεξις.
 âspo, *m.*, πηνηστήρ, (τυλιγάδι).

asportâbile, *m. f.*, ἐξαγώγιμος.
 asportâre, ἐξάγω, ἐκφέρω, ἀποκομίζω || ἐκτέμνω.
 asportaziône, *f.*, ἐξαγωγή, ἐκ-(μετα)φορά || ἐκ-(ἀπο)τομή.
 asprêzza, *v.* acerbità *ecc.*
 asprîno, *m.*, ἀρχειός οἶνος.
 âspro, -a, *gusto*, δριμύς, στρυφνός, στυφός, δξύς, (ξυνός) || *tatto e udito*, τραχύς || *manière ecc.*, τραχύς, σκληρός, αὔστηρός; ἄγριος, ἀγροῖκος; χαλεπός, ἀνώμαλος.
 âssa, *f.*, *v.* âsse || — *fétida*, ὀπὸς ὀμηδικός, (σκορδολάσσαρον).
 assnettâto, *v.* allampanâto.
 assaggiâre, προ-(ἀπο)γεύομαι, (γουστάρω); δοκιμάζω; (ἀπο)πειρῶμαι; ἀπολαύω.
 assaggiatôre, -trice, προγεύστης; οἰνογνώστης || δοκιμαστής, ἀργυρο-(χρυσο)γνώμων. [-μασία, -μιον.
 assâggio, *m.*, πρόγευσις, δοκιμή, *assâi*, *avn.*, *abbas'ânza*, ἀρκούντως, (ἀρκετά) || *mólto*, πολύ, σφόδρα.
 assaîssimo, *avn.*, παρὰ πολύ. [μῶ.
 assalîre; -Itâre, προσβάλλω, ἐφορ-assalitôre, -trice, προσβάλλον, ἐπιτιθέμενος; ἐπιχειρητής.
 assâlto, *m.*, προσβολή, ἔφοδος, ἐφόρμησις || *medc.*, εἰσ-(προσ)βολή, παροξυσμός.
 assannâre, δάκνω; δράττομαι, κατασπαράττω διὰ τῶν ὀδόντων.
 assaporâre, (ἀπο)γεύομαι, νοστιμεύομαι; *v.* assaggiâre.
 assassînâre, δολοφονῶ, (δολο)φονεύω, ληστεύω || φθείρω.
 assassînio, *m.*, δολοφονία, φονικόν.
 assassîno, *m.*, δολοφόνος, φονεύς, (φονιᾶς), ληστής || -o, -a, *agg.*, φονικός.
 âsse, *f.*, σάνις, -ίδι(ον), πίναξ, -ακωτή || *m.*, ἄξων, (ἄξόνι, -ονας) || *monêta*, ἀσσάριον.
 assecçâre; -cchîre, *v.* (dis)secçâre.
 assecondâre, *v.* sec-
 assediâre, πολιορκῶ || *fig.*, (παρ)ένοχλῶ, πιέζω. [λιορκητής.
 assediatôre, -trice; -ânte, *m. f.*, πο-

assêdio, *m.*, πολιορκία, ἀποκλει-
 assignâbile, *m. f.*, (εὐ)δριστός. [σμός.
 assignamêto, *m.*, *v.* assêgno || *fâr* —, πέποιθα, θαρρεύομαι, ἐλπίζω, ἀνατίθημι τὰς ἐλπίδας εἰς τινα.
 assignâre, (προσ)διορίζω.
 assignatêzza, *f.*, φειδώ, οἰκονομία.
 assignâto, -a, ὠρισμένος || *da pagarsi*, χρεωστικός, ὀφειλόμενος.
 assêgno, *m.*, *rêndita*, *pensiône*, πρόσσδος, σύνταξις, οἰκοτροφία || *comm.*, ἐπιταγή.
 assiguîre, *v.* arrivâre, conseguîre.
 assemblêa, *f.*, συνέλευσις, *v.* adunânza.
 assembramêto, *m.*, *v.* somigliânza || *cm.*, συναγερμός, συνάθροισις, ἔνωσις || στρατός.
 assembrâre, *v.* sembrâre; somigliâre || (συν)ἄθροίζω, (συν)ένῶ.
 assennatêzza, *f.*, φρόνησις, σύνεσις.
 assennâto, -a, φρόνιμος, συνετός, στοχαστικός.
 assênsio; -ntimêto, *m.*, συναίνεσις, συγκατάθεσις, συγκατάνευσις.
 assênte, *m. f.*, ἀπών, ἀπουσιάζων.
 assentîre *ecc.*, *v.* (ac)cons-
 assênza, *f.*, ἀπουσία; ἀποχώρησις: ἔλλειψις. [*fig.*, πικρία, λύπη.
 assênzio, *m.*, ἀψίνθιον, (-θιά) ||
 asserenâre, *v.* rass-
 asserîre, δια-(ἐπι)βεβαιῶ, καταφάσκω, ὑποστηρίζω.
 âssero, *m.*, δοκός, -ις, (-ά(ρά)κι).
 asseragliâre, ἐμ-(ἀπο)φράττω, ἀποκλείω. [κός.
 assertîvo; -tôrio, -a, ἐπιβεβαιωτικόν.
 assêrto, *m.*, βεβαιωτική, *v.* -rziône.
 assertôre, -trice, διαβεβαιῶ; συνήγορός. [τάφασις, ἀπόφανσις.
 asserziône, *f.*, διαβεβαίωσις, κα-
 assessorâto, *m.*, παρεδρία.
 assessôre, *m.*, πάρεδρος (δικαστικός); βοηθός.
 assestamêto, *m.*, διάταξις, διακόσμησις, διάθεσις, διευθέτησις, (ἀρά-διασμα) || ισοσταθμια, ισορροπία.
 assestâre, διατάττω, διακοσμῶ, διαθίττω, διευθετῶ, (ἀραδιάζω, σιάζω, συγυρίζω) || ισοσταθμίζω || —

un cõnto, ἐκκαθαρίζω, ἐξοφλῶ
 λογαριασμόν || — un cõlpo, κτυπῶ.
 assetâre, δίσταν ἐπιφέρω ο ἔμποιῶ
 || *fig.*, ἐπιθυμίαν (δι)ἐγείρω.
 assetâto, *v.* sitibõndo.
 assettâre, τακτοποιῶ, *v.* assestâre.
 assêtto, *m.*, τάξις, *v.* -estamênto.
 asseverâre, *v.* asserire.
 assicêlla, *f.*, σανίδιον.
 assicuiâre, (δια)βεβαιῶ, (ἐξ)ἀσφα-
 λίζω, (σιγουράρω).
 assicurâto, -a, βέβαιος, ἀσφαλής,
 στερεός; ἠσφαλισμένος, ἐγγυημέ-
 νος.
 assicuratõre, -trice, (ἐξ)ἀσφαλιστής,
 ἐγγυητής, (σιγουραδῶρος).
 assicuraziõne, *f.*, (δια)βεβαίωσις,
 (ἐξ)ἀσφάλις || *compagnia d' —*,
 ἀσφαλιστικὴ ἔταιρία.
 assideramênto, *m.*, ῥίγος, ῥίγωσις,
 (τούρτουρον).
 assiderâre, *att.*, καταψύχω || *n.*,
 ῥιγῶ, (τρέμ(ουλιάζ)ω ἀπὸ τὸ κρύον,
 τουρτουρίζω, ταρταρίζω).
 assiduitâ, *f.*, ἐνδελέχεια, συνέχεια,
 ἀδιάλειπτος παρουσία, ἐπιμονή ||
diligênza, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, προ-
 θυμία.
 assíduo, -a, ἐνδελεχής, ἐπίμονος,
 σπουδαῖος, ἐπιμελής.
 assiême, *v.* insiême.
 assiepâre, περιφράττω, περικλείω.
 as(s)illo, *m.*, οἶστρος, μύψ, (βο-
 (ῖ)δό-(ἀλογό)μυγα, ντάβανος).
 assimilâre, ἐξ-ἀφ-συν-(παρ)ομοιῶ ||
 μετουσιῶ. [τουσίωσις.
 assimilaziõne, *f.*, ἀφομοίωσις || με-
 assiõma, *m.*, ἀξιῶμα.
 assiomâtico, -a, ἀξιωματικός.
 assisa, *v.* divisa. [δικεῖον.
 assis(i)e, (cõrte d'), *f.*, κακουργιο-
 assistênte, *m. f.*, παριστάμενος,
 παραστεκόμενος, (συμ)βοηθός, πάρ-
 εδρος.
 assistênza, *f.*, *presênza*, παρουσία
 || *soccorso*, βοήθεια, συνδρομή ||
cûra, παράστασις.
 assistere, πάρειμι, παρίσταμαι, παρ-
 ευρισκομαι || βοηθῶ, παραστέκο-
 μαι, ἐπιμελοῦμαι, (ἐννοιάζομαι).

assîto, *m.*, ξυλότοικος, σανίδωμα,
 (διά)φράγμα. [ῶτος.
 assi(u)õlo, *m.*, βύας, (μποῦφος),
 âsso, *m.*, μονάς, μονόσημον, (ἄσ-
 σος) || *lasciâr in —*, καταλείπω,
 προδίδω(μι).
 associamênto, *m.*, συντροφικὴ πα-
 ραχώρησις ζῶων, κτηνομίσθωσις,
 (κολ(λ)εγγιά).
 associâre, συντροφικῶς, (κολλιγι-
 κῶς,) παραχωρῶ κτήνη.
 associâre, συνεταιρίζω; συνάπτω,
 ἐνόνω || -rsi, συνεταιρίζομαι; γί-
 νομαι συνδρομητής.
 associâto, -a, ἑταῖρος, συνέταιρος,
 συγκοινωνός || συνδρομητής.
 associaziõne, *f.*, ἑταίρ(ε)ία, συνε-
 ταιρισμός, συντροφία, ἔνωσις ||
abbonamênto, συνδρομή.
 assodâre, στερε(οποι)ῶ.
 assoggettâre, (καθ)ὑποτάσσω, ὑπο-
 δουλῶ, (καθ)ὑποβάλλω.
 assolât(i)o, -a, ἠλιοέκθητος, -όβλη-
 πτος, εὐήλιος.
 assoldâre, *v.* arrolâre.
 assolutamente, *adv.*, ἀπολύτως; δε-
 σποτικῶς; ἐντελῶς, ὅλως, καθόλου.
 assolutismo, *m.*, ἀπολυτοδοξία,
 αὐταρχία, ἀπόλυτος βασιλεία, παμ-
 βασιλεία, δεσποτισμός. [χικός.
 assolutista, *m. f.*, ἀπολυτοδόξος, -ταρ-
 assolûto, -a, ἀπόλυτος, δεσποτικός,
 τυραννικός || *bêne -o*, αὐτοάγαθον.
 assolutõrio, -a, ἀπολύσιμος; ἀφε-
 τικός; σύγχωρητικός.
 assoluziõne, *f.*, ἀπόλυσις || † ἄφεις,
 συγχώριον, -ρησις.
 assomigliânza, *v.* som-
 assomigliâre, *att.*, παραβάλλω,
 συγκρίνω || *n.*, (ἀφ)δμοιάζω, -μοιῶ-
 assommâre, *v.*, terminâre; som-
 mâre.
 assonânza, *f.*, συν-(παρ)ήχησις,
 ὄμο-(συμ)φωνία.
 assonâre, συνηχῶ, συμφωνῶ.
 assonnâre, *v.* addormentâre.
 assopîre, (ἀπο)καρῶ, (ἀπο)ναρκῶ,
 ἀποκοιμίζω || *fig.*, (κατ)εὐνάζω,
 (κατα)πραῖνω || -rsi, (ἀπο)καρῶ-
 μαι, ἀποκοιμίζομαι, νυστάζω.

assorbênte, *m. f.*, ἀπορροφητικός, ἀπομυζητικός, ξηραντικός.
 assorbire, (ἀπορ)ῥοφῶ, (-ρουφῶ), καταπίω. [φησις, -ημα.
 assorbimênto, *m.*, ἀπο-(καταρ)ῥό-
 assorbitôre, -tríce, ἀπορροφητικός.
 assordamênto, *m.*, ἐκκώφευσις.
 assordâre, ἐκ-(ἀπο)κοφῶ, (ξηκου-
 φαίνω); ἐκπλήττω.
 assorellâre, ἀδελφίζω, -φοποιῶ.
 assôrgere, *v.* alzârsi.
 assortimênto, *m.*, συγκρότημα, (τα-
 κίμι, χρειαζόμενα, σορτιμέντο);
 συναρμογή, (ταιριασμα).
 assortire, ἐκλέγω, (συν)ἀρμόζω,
 συνδυάζω, (ταιριάζω); κατασκευά-
 ζω, προμηθεύω τὰ χρειαζόμενα.
 assortito, -a, κατεσκευασμένος.
 assôrto, -a, *assorbîto*, ἀπορροφη-
 θεῖς || *immêrso*, βεβυθισμένος ||
pensôso, σύννους.
 assottigliamênto, *m.*, λέπτυνσις,
 λείανσις, (λιάνεμα).
 assottigliâre, λεπύνω, (λιαναίνω),
 ψιλαίνω, ὀξύνω, (παρ)ἀκονῶ || —
l'ingêgno, τὸν νοῦν ἀναπτύσσω.
 assuefâre, *v.* abituâre *ecc.* [(-ήθι).
 assuefaziône, *f.*, ἔξις, συνήθεια,
 assûmere, (ἀνα)λαμβάνω, ἀναδέχο-
 μαι || *intraprêndere*, ἐπιχειρῶ ||
innalzâre, ἀνυψ(όνω)ῶ.
 assûnto, -a, ἀνειλημμένος, πιασμέ-
 νος || ἀνυψωθεῖς || *s. m.*, ἀναδοχή,
 ἐπιχειρήσις, -ημα, βάρος, ἔργον,
 ὑποχρέωσις; ἀντι-(προ)κείμενον,
 θέσις || *s. f.*, †, →
 assunziône, *f.*, ἀνύψωσις || † μετά-
 στασις, κοίμησις ἢ ἀνάληψις (τῆς
 Θεοτόκου). [πία, ἀλογία, μωρία.
 assurdità, *f.*, παραλογισμός; ἀτο-
 assûrdo, -a, παράλογος, ἀτοπος,
 ἄφρων || *s. m.*, *c. s.*
 âsta, *f.*, ῥάβδος, (ῥαβδί), χάμαξ,
 ξυστόν || *di bandiêra*, ξυστόν ||
lância, δόρυ, λόγχη || *di comprâsso*,
 βραχίων, σκέλος || — *pûbblica*,
 ἀποκήρυξις, δημοπρασία, -πρα-
 τεῖον, -πρατήριον || *vênder àll'* —,
 πωλῶ ἐν δημοπρασίᾳ, δημοπρατῶ,
 πλειστηριάζω.

âstaco, *m.*, ἀστακός.
 astânte, *m. f.*, παρών, περιεστῶς,
 θεατής || νοσοκόμος, νοσηλεύων,
v. assistênte.
 astâto, -a, δορυ-(λογχο)φόρος.
 astêmio, -a, ἀ(πό)οῖνος, τοῦ οἴνου
 ἀπεχόμενος. [κρατεύομαι.
 astenêre, ἀπέχω || -rsi, -ομαι, ἐγ-
 astensióne, *f.*, ἀποχή.
 *astensionîsta, *m. f.*, ἀφεκτικός.
 astergênte, *m. f.*; -rsivo, -a, διαλυ-
 τικός, ἀποσμηκτικός, καθαρτικός.
 astêrgere, ἀποσμήχω, ἐκ-(ἀπο)πλύ-
 νω, καθαρίζω.
 asterisco, *m.*, ἀστερίσκος.
 asterôide, *m.*, ἀστρίτης.
 astersióne, *f.*, ἀπόσμηξις, ἐκπλυν-
 σις, κάθαρσις.
 astinênte, *m. f.*, ἐγκρατής τινος;
 μέτριος, -όσιτος, -οπότης.
 astinênza, *f.*, ἀποχή || ἐγκράτεια;
 ἀσιτία, νηφαλιότης, νηστεία; δίαι-
 τα. [μένεια.
 âstio, *m.*, φθόνος, μνησικακία, δυσ-
 astiôso, -a, φθονερός, μνησίκακος.
 astôre, *m.*, ἀστηρίας.
 astrâgalo, *m.*, ἀστράγαλος.
 astrâle, *m. f.*, ἀστρώος, ἀστρικός.
 astrârre, ἀποχωρίζω, ἀφαιρῶ, θεω-
 ρῶ κατ' ἀφαιρέσιν.
 astrâtto, -a, ἀφηρημένος || *di còsa*,
 δυσπερί-(δυσκατά)ληπτος, ὑψηλός
 || *di persôna*, μονολόγιστος; σύν-
 νους.
 astraziône, *f.*, ἀφαίρεσις, ἀπομερι-
 σμός || *fâtta* — *da*, ἄνευ, χωρὶς.
 astringênte, *m. f.*, στυπτικός.
 astringere, στύφω, ἐπι(συ)σφίγγω
 || *costringere*, (κατ)ἀναγκάζω, βιά-
 ζω, (κατ)ὑποχρε(όνω)ῶ.
 âstro, *m.*, ἄστρον, ἀστήρ, (ἀστέρι)
 || *bot.*, ἀστήρ.
 astrolâbio, *m.*, ἀστρολάβιον, -αβον.
 astrologâre, ἀστρολογῶ || ὠροσκο-
 πῶ || ὄνειροπολῶ, στοχάζομαι.
 astrologia, *f.*, ἀστρολογία.
 astrolôgico, -a, ἀστρολογικός.
 astrôlogo, *m.*, ἀστρολόγος, -ορᾶν-
 τισ. [μετρον.
 astrômetro, *m.*, ἀστροόμετρον, ἡλιό-

astronomiã, *f.*, ἀστρονομία.
 astronômico, *-a*, ἀστρονομικός.
 astrônomo, *m.*, ἀστρονόμος.
 astruserin, *f.*, ἀκατάληπτος, ἀσαφές; ψιλολογία.
 astruso, *-a*, δύσληπτος, δυσνόητος, ἄδηλος, σκοτεινός.
 astúccio, *m.*, θήκη, (κουτί).
 astúto, *-a*, ἐπιδέξιμος, ἀπατεών, δόλιος, πανουργός, πονηρός, (μαριόλος, τετραπέρατος); *v.* fúrbo.
 astúzia, *f.*, λεπτότης, πανουργία, πονηρία.
 ateísmo, *m.*, ἀθεότης, ἀθεΐα.
 ateístico, *-a*, ἄθεος.
 atenêo, *m.*, ἀθήναιον, πανεπιστή-
 âteo, *-a*, ἄθεος. [μιον.
 atlânte, *m.*, ἄτλας.
 atlântico, *-a*, ἀτλαντικός.
 atlêta, *m.*, ἀθλητής.
 atlético, *-a*, ἀθλητικός.
 atmosfêra, *f.*, ἀτμόσφαιρα.
 atômico, *-a*, ἀτομικός.
 atomismo, *m.*, ἀτομισμός.
 atomista, *m.*, ἀτομιστής.
 âtomo, *f.*, ἄτομον.
 atonia, *f.*, ἀτονία, ἀδυναμία.
 âtono, *-a*, ἄτονος; -νικός.
 atrabile, *f.*, μελαγχολία.
 atrabiliâre, *m. f.*; -ârio, *-a*, μελαγχολικός, ὑποχονδριακός.
 atrêpice, *f.*, ἡμεροκαλλίς.
 âtrio, *m.*, πρόδομος, προαύλιον || *di têmprio*, πρόναος,
 âtro, *-a*, μέλας, σκοτεινός, σκιερός.
 atrôce, *m. f.*, δεινός, φοβερός, φρικαλέος || σκληρός, ἀπηνής, ὠμός ἀνάληγτος, ἀπάνθρωπος.
 atrocità, *f.*, μέγα δεινόν, δεινότης, φοβερότης || σκληρότης, ὠμότης ἀναληγσία, ἀπανθρωπία.
 atrofia, *f.*, ἀτροφία, μαρασμός.
 atrôfleo, *-a*, ἀτροφος, -φικός.
 atrozizâre, ἀτροφῶ, μαραίνομαι.
 attaccâbile, *m. f.*, εὐπρόσβλητος, εὐέφοδος.
 attaccâgnolo, *v.* appiccâgnolo.
 attaccamênto, *m.*, (συν)ἔνωσις, συναφή, σύνδεσις || προσκόλλησις, ἀφοσίωσις.

attaccâre, συνενῶ, συνάπτω, συνδέ(ν)ω, προσκολλῶ || (συ)ξευγνύω, ζεύγ(ν)ω || *assâlire*, προσβάλλω, ἐφορμῶ.
 attaccaticcio, *v.* appiccaticcio.
 attaccatûra, *f.*, σύνδεσις, κόλλησις, ἔνωσις.
 attâcco, *m.*, προσ-(εἰς)βολή, ἔφοδος, ἐπίθεσις || συνωρίς, (ζευγάρι).
 attagliâre, ἀρμόζω || ἀρέσκω.
 attalentâre, ἀρέσκω. [λαβίδος.
 attanagliâre, βασανίζω δι' ἐμπύρου
 attecchimênto, *m.*, (ἐπ)αὔξεισις, ἐπίδοσις. [αὐξάνομαι.
 attecchire, βλαστάνω, φύομαι ||
 atteggiamênto, *m.*, παράστασις, (διά)θέσις, (φέρσιμον), σχῆμα, χειρονομία.
 atteggiâre, *att.*, σχηματίζω; ἐμψυχῶ ἄγαλμα || *n.*, *gestire*, *fâr attî*, χειρονομῶ; ἀκίζομαι, διαθρύπτομαι, (καμαρόνω) || -rsi, *muoversi*, μετακινούμαι, σαλεύω || -rsi a, καθίσταμαι, γίνομαι, *attempârsi*, γηράσκω. [ἀποβαίνω.
 attempâto, *-a*, ἡλικιωμένος, προβηκῶς, γέρων.
 attemperâre, *v.* temp-. [σκηγῶ.
 attendâre, στρατοπεδεύω, κατα-
 attendênte, *m.*, *mil.*, διάκτορος; διαγγελεύς.
 attendere, *occupârsi*, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι || *fâr attenziône*, προσέχω || *aspettare*, -rsi, παραπροσ-ἀνα-(περι)μένω; προσδοκῶ, ἐλπίζω.
 attendibile, *m. f.*, προσεκτέος.
 attenêza, *v.* appartenêza.
 attenêre, *mantenêre*, τηρῶ || -rsi, (δια)τηρῶ, ἀκολουθῶ, φυλάττω || ἀν-(προσ)ήκω.
 attentâre, ἐπιβουλεύομαι || -rsi, *v.* ardire. [γῆμα, ἀθεμίτουργία.
 attentâto, *m.*, ἐπιβουλή, ἀνοσιούργ-
 attenuânte, *m. f.*, λεπτυντικός, ἐλαφρυντικός || (*circostânza*) —, ἐλαφρυντική ἡ ἀθωωτική περίστασις.
 attenuâre, ἐλαττῶ, μειῶ, σμικρύνω, -ραίνω, (ὀλιγοστεύω); ἐλαφρύνῶ, μετριάζω.

attenuaziōne, *f.*, ἐλάττωσις, λέπτυνσις, ἐλάφρυνσις.
 attenziōne, *f.*, προσοχή, προθυμία || *diligēza*, φροντίς, ἐπιμέλεια || *cortesìa*, περιποίησης φιλοφρόνη-
 attempidire, *v. int(i)er*-. [σις.
 attergâre, τίθημι ὀπισθεν || *σημειῶ ἐν ὀπισθογράφῳ.
 atterramēnto, *m.*, ἀνατροπή, -στροφή, καθάρσεις. [v. abbattere.
 atterrâre, καταβάλλω, κατεδαφίζω,
 atterrîre, ἐν-(κατα)πλήττω, καταπτοῶ, (ἐκ)φοβῶ, (ξυπ(π)άζω).
 attêsa, *f.*, παρα-(προσ)μονή, (ἀπαντοχή) || προσδοκία, ἐλπὶς.
 attêso, *prep.*, διὰ, ἔνεκα || -chè, ἐπειδή, διότι, καθότι. [μαι.
 attestâre, ἐπιβεβαιῶ. ἐπιμαρτύρο-
 attestâto, *m.*, *certificâ'o*, ἀποδεικτικόν, πιστοποιητικόν || *ségno*, σημειῶν || → [στοποίησις.
 attestaziōne, *f.*, ἐπιμαρτυρία, πισ-
 atticismo, *m.*, ἀττικισμός.
 atticista, *m. f.*, ἀττικιστής.
 atticizzâre, ἀττικίζω.
 âttico, -a, ἀττικός.
 attiguo, -a, συν-(προσ)εχής, συναφής, πλησιόχωρος.
 attilâre, κομψεύω, καλλωπίζω, στολίζω || κολλῶ. [κόλλησις.
 attilatêzza; -tûra, *f.*, καλλωπισμός ||
 attilâto, -a, κεκαλλωπισμένος, ἐπιτετηδευμένος, κομψός, ὑπερστολισμένος || *strétto*, ἀκριβῶς ἐφαρμοζόμενος, κολλητός.
 âttimo, *m.*, στιγμή, ἀκαρές || in un —, ἐν ἀκαρεῖ.
 attinēnte *ecc.*, *v. appartenēnte ecc.*
 attîngere, ἀρύομαι, ἀντλῶ.
 attirâglio, *v. trêno*.
 attirâre, προσ-ἀν-(ἐφ)έλκω, ἐπισύρω || ἐπάγω, δελεάζω, θέλγω.
 attitûdine, *f.*, *v. atteggiamēnto* || διάθεσις, ἐπιτηδειότης, (ἐπι)δεξιότης, ἱκανότης πρὸς τι.
 attirâre, βάλλω εἰς ἐνέργειαν, ἐνεργῶ; ἐπείγω.
 attività, *f.*, ἐνέργεια, -γητικότητα; κίνησις, ζωηρότης, γοργότης; ἐπιμέλεια.

attivo, -a, ἐνεργός, -γητικός, δραστήριος || πρακτικός; ἐπιμελής, φιλόπονος, (ἀκούραστος) || *gr.*, ἐνεργητικός || *s. m.*, *comm.*, ἐνεργητικόν, τὸ λαβεῖν.
 attizzamēnto, *m.*, ἀνασκάλευσις, συνδαυλίσις, -λισμός || διεγερσις, ἐρεθισμός.
 attizzâre, ἀνα-(ὑπο)σκαλεύω τὸ πῦρ, συνδαυλίζω || παροξύνω, ἐξ-άπτω, ἐρεθίζω.
 attizzatōio, *m.*, σκάλευθρον.
 attizzatōre, -trice, συνδαυλιστής.
 âtto, *m.*, *aziōne*, προᾶξις, προᾶγμα; ἔργον; ἐνέργεια || σχῆμα, *v. atteggiamēnto* || *cénno*, νεῦμα, σημειῶν || *documento, scrîtto*, ἔγγραφο; συμβόλαιον || *mêtter in -i*, ἀνα-(ἐγ)γράφω || *di dramma*, προᾶξις || *di accusa*, κατηγορητήριον || -i *dégli Apóstoli*, αἱ τῶν Ἀποστόλων πράξεις || *fâr — di presenza*, ἐμφανίζομαι.
 âtto, -a, κατάλληλος, ἀρμόδιος, ἱκανός, ἐπιτήδειος.
 attônito, -a, ἐκπληκτος, ἐκθαμβος, ἐκστατικός.
 attôcere; -cigliâre, περι-(συ)στρέφω, (περι)πλέκω.
 attorcî(glia)mēnto, *m.*, περι-(συ)στροφή, περιέλιξις.
 attôre, -trice, ὑποκριτής, ἠθοποιός || *leg.*, ἐγκαλῶν, ἀπαιτητής.
 attorniâre, *v. circondâre ecc.*
 attôrno, *avv. e prep.*, περίξ, κύκλω, τριγύρω; περί || *qua e là*, τῆδε ἠκαεῖσε || *tutto —*, ὀλόγουρα.
 attortigliâre, *v. attôcere*.
 attôrto, -a, συνεστραμμένος, στρεπτός, περίπλεκτος.
 attos(si)câre, *v. avvelenâre ecc.*
 attraēnte, *m. f.*, ἐλκυστικός, ἐπαγωγός, θελκτικός, χαρίεις.
 attrappirsi, *v. ratt*-.
 attrârre, *v. attirâre*; *allettâre*.
 attrattiva, *f.*, θέλγητρον; δέλταρ.
 attraversâre, διαβαίνω, διέρχομαι, διαπερ(ν)ῶ || — *di cōrsa*, ἀ πύδτω *ecc.*, διατρέχω, διανεύω (περνῶ τρέχοντας, κολυμβῶντας) κτλ. ||

oppórsei, ἐμποδίζω, διακωλύω, ἐναντιοῦμαι.

atravêrso, *adv. e prep.*, διὰ μέσου, (ἀπὸ τὴν μέσην, ἀνάμεσα); διά.

attraziône, *f.*, ἔλξις, ἐφελκυσμός.

attrezzâre, ἐξαριύω.

attrezzatûra, *f.*, ἐξάρτυσις, -ύματα.

attrêzzo, *m.*, σκεῦος, ἐργαλεῖον || *mar.*, *c. s.*

attribuire, ἀπο-(προσ)νέμω, ἀποδίδω(μι) || *riferire*, ἀναφέρω || -*rsi*, ἀντι-(οἰκειο)ποιοῦμαι, σφετερίζομαι.

attribûto, *m.*, προσόν, κατηγορημα; ἰδιότης, χαρακτηριστικόν; σύμβολον

|| *gr.*, κατηγορούμενον; ἐπίθετον.

attribuziône, *f.*, ἀπονομή, ἀπόδοσις: ἁρμοδιότης || ἐξουσία.

attristâre, *v. ratt.*

attrito, *m.*, (σύν-παρά)τριψις || *v. inimicizia* || -ο, -α, *agg.*, συγ-(κατα)τετριμμένος.

attriziône, *f.*, *c. s.*, συντριβή, (τριψιμον) || μετάνοια, *v. contriz.*

**attruppamênto*, *m.*, συναγυρμός; (σύ)στάσις. [θροίζω, (μαζόνω).

**attruppâre*, συναγείρω, (συν)ἀ-*attuâbile*, *m. f.*, πρακτός.

attuâle, *m. f.*, *reale*, ἀληθινός, πραγματικός || *presente*, παρών, ἐνεστώς, ὁ νῦν, (τωρινός).

attualità, *f.*, πραγματικότητα, πρακτικότης || τὸ νῦν συμβαῖνον, τὸ ἐνεστώς.

attualmênte, *adv.*, (τὰ) νῦν, κατὰ τὸ παρόν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, (τώρα).

attnâre, πραγματοποιῶ, ἐκτελῶ, βάλλω εἰς πρᾶξιν, (δια)πράττω.

attuârio, *m.*, δημόσιος γραμματεὺς, γραφεὺς δικαστηρίου. [ποίησις.

attuaziône, *f.*, ἐνεργο-(πραγματο)-*attuffâre*, *v. tuff.*

attutire, (κατα)πραῦνω, μετριάζω.

audâce, *m. f.*, εὐτολμος, τολμηρός, φιλοκίνδυνος; θρασύς, αὐθάδης.

audâcia, *f.*, τόλμα, θρασύτης, αὐθάδεια, προπέτεια.

auditôre, *v. ud.*

audiziône, *f.*, ἀκοή, (ἀκούσιμον); *di testimônî*, ἀκρόασις.

âuge, *m.*, *v. apogéo* || φήμη, ὄνομα.

augêllo, *poet.*, *v. uccêllo*. [τικός.

augurâle, *m. f.*, οἰωνοσκοπικός, μαν-
augurâre, οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι,

μαντεύω || *desiderâre*, εὐχομαι, ἐπιθυμῶ, ἐλπίζω. [μαντις.

âugure, *m.*, οἰωνοσκόπος, οἰωνό-

augûrio, *m.*, οἰώνισμα, οἰωνός ||
εὐχή, ἐπιθυμία || *di buôn* —,

benaugurâto, εὐωϊώνιστος, αἴσιος,
καλοσήμαντος, δεξιός || *di cattivo*

—, *malaugurâto*, δυσωϊώνιστος,
ἀπαίσιος, κακοσήμαντος.

âula, *f.*, αὐλή, αἴθουσα.

aulêdo, *m.*, αὐλωδός.

âulico, -*a*, αὐλικός || *consiglio* —,
(συμβούλιον) αὐλικόν, βασιλικόν.

aulênte ecc., *v. olênte*, *odorôso ecc.*

aumentâbile, *m. f.*, αὐξήσιμος.

aumentâre, *att. e n.*, (ἐπ)αὐξάνω;
(-αίνω, αὐγατίζω), ἐπιτείνω, με-

γεθύνω || *n.*, -ομαι, αὐξομαι, ἐκ-
τείνομαι || *rincarâre*, ἀνατιμῶμαι,
(ἀκριβαίνω).

aumênto, *m.*, (ἐπ)αὐξησις, (αὐ-
γάτισμα); ἐπίδοσις || — *di prezzo*,

ὑπερτίμησις || *gr.*, αὐξησις.

âura, *f.*, αὔρα, ζέφυρος; *poet.*, *v. âria* || — *popolâre*, ἡ τοῦ λαοῦ

aurêlia, *f.*, αὐρηλία. [εὐνοια
âureo, -*a*, χρυσοῦς, (μαλαμματένιος)

* || *fig.*, εὐτυχής, ἐκλεκτός.

aurêola, *f.*, (ἀκτινοειδῆς) στέφανος,
(φωτεινός) κύκλος, δόξα || *fig.*, ἀγλη, λαμπηδών, εὐφημία.

auricola, *f.*, οὖς τῆς καρδίας.

auricolâre, *m. f.*, ὠτικός, ἀκουστικός
|| *testimônio* —, αὐτήκοος μάρτυς

|| *dito* —, ὠτίτης.

aurífero, -*a*, χρυσοφόρος, χρυσοῦ-
auriga, *m.*, *v. cocchière*. [χος.

âuro, *poet.*, *v. ôro*.

aurôra, *f.*, ἠώς, αὐγή, λυκαυγές,
((γλυκο)χαράγματα) || — *boreâle*,

βόρειον σέλας || *principio*, ἀρχή.

ausiliâre, *m. f.*; -*ârio*, -*a*, βοηθικός,
ἐπικουρικός || *s. m.*, ἐπικουρος, βοη-

θός || *vêrbo -e*, βοηθικὸν ῥήμα.
ausilio, *poet.*, *v. aiûto*.

auspicâto, -*a*, αἴσιος.

- ἀuspice, m. f., v.** ἀugure || *prónubo*, παρανυμφίος || *promotóre, protetóre*, προστάτης, ὑπερασπιστής, (πρωτ)αἴτιος.
- auspício; -izio, m.,** οἰωνός, *v.* augúrio || προστασία, ὑπεράσπισις || *sotto gli -i di qcd.*, ὑπὸ τὴν προστασίαν ὁ διεύθυνσιν τινος.
- austerità, f.,** αὐστηρότης, ἐγκράτεια || τραχύτης, στυφότης, (-φάδα).
- austêro, -a,** αὐστηρός, ἐγκρατής || δριμύς, τραχύς. [ἀνταρκτικός.
- austrâle, m. f.,** μεσημβρινός, νότιος;
- âustro, m.,** νότος, (ὄστρια) || *sud*, μεσημβρία, νότος.
- autenticâre,** καθιστῶ ἀυθεντικόν, ἐπικυρῶ, ἐπισημοποιῶ.
- autenticaziône, f.,** (ἐπι)κύρωσις, πιστοποιήσις. [κῦρος; ἀξιοπιστία.
- autenticità, f.,** ἀυθεντία, -τικότης,
- autêntico, -a,** ἀυθεντικός, ἐπίσημος; γνήσιος, ἀξιόπιστος.
- autôcrata, m.,** αὐτοκράτωρ, -άτης.
- autocrático, -a,** ἀπόλυτος.
- autocezaiâ, f.,** αὐτοκρατ(ορ)ία, ἀπόλυτος κυριαρχία.
- autôctono, -a,** αὐτόχθων, γηγενής.
- autôgrafo, -a,** αὐτόγραφος, ἰδιόχειρος || *s. m., -ov.* [τος μηχανή.
- autôma, m.,** αὐτόματον, αὐτοκίνη.
- automático, -a,** αὐτόματος, -τικός.
- automatismo, m.,** αὐτοματισμός.
- automôbile, αὐτοκίνητος** || *s. f., -ov.*
- autonomía, f.,** αὐτονομία; ἀνεξαρ.
- autônomo, -a,** αὐτόνομος. [τησία.
- autopsia, f.,** αὐτοψία, νεκροψία, -οσκοπία.
- autôre, -trice,** δημιουργός || *scrittóre*, συγγραφεύς (-έας) || *câusa*, αἴτιος, ὁ (δια)πράξας || *inventóre*, ἐφευρέτης.
- autorêvole, m. f.,** ὑπέροχος, ἰσχυρός, ἀξιότιμος || *déyno di féde*, ἀξιόπιστος || *dôtto*, ἐλλόγιμος.
- autorità, f.,** ἀρχή, ἐξουσία, δύναμις, ὑπεροχή; ἀξίωμα; ἀυθεντ(ε)ία || πίστις, ἀξιοπιστία || *testimoniânza*, γνώμη, μαρτυρία || *di privâta* —, αὐτογνωμόνως || *le* — οἱ ἀξιοματικοί, οἱ ἐν τέλει.
- autorizzâre,** δίδω ἀδειαν ὁ ἐξουσίαν, ἐξουσιοδοτῶ; ἐπιτρέπω.
- autorizzaziône, f.,** ἐξουσιοδότησις, ἐξουσία, ἀδεια.
- autunnâle, m. f.,** φθινοπωρινός.
- autûnno, m.,** φθινόπωρον, (χυνόπωρον).
- avallânte, m. f.,** τριτεγγυητής.
- avallâre,** τριτεγγυῶμαι.
- avâllo, m.,** (τριτ)ἐγγύησις.
- avambrâccio, m.,** πῆχυς.
- avampôsto, m.,** προφυλακή.
- avanguârdia, f.,** ἐμπροσθο-(πρωτο)φυλακή.
- avanîa, f.,** συκοφαντία, (ἀβανία); ἀρπαγή, ἀδικία, -κημα, ἐξ-(περι)ύβρισις, βλάβη, προσβολή.
- avanpôtto, m.,** ἰχθύδιον, γόνος, ἀφρός, ἀφύαι, (τσαμούχια) || *fig.*, βλάξ, εὐήθης.
- avânti, avv. e prep.,** ἐμπροσθεν, ἐμπρός; πρότερον, πρὶν; πρό || — *di o che*, πρὶν νά, (πρὸ τοῦ νά, προχοῦ νά) || —! (παρ') ἐμπρός! || *a chi éntra*, ὄρισε, ὄριστε!
- avantrêno, m.,** προόλκαιον.
- avanzamêto, m.,** πρόοδος, προχώρησις, προκοπή || *promozziône*, προοβιασμός.
- avanzâre, att.,** φέρω εἰς τὰ πρόσω, προφέρω, προάγω, προοβιάζω; προτείνω || *sorpassâre*, ὑπερβάλλω || *accumulâre*, θησαυρίζω, φειδομαι || *n.*, προχωρῶ, προβαίνω, (πηγαίνω ἐμπρός); προηγοῦμαι, προοδεύω || *non avânzi più niênte da me*, δὲν σοὶ (σοῦ) χρεωστῶ ὁ ὀφείλω (θέλω) πλέον τίποτε || *che più m'avânza?* τί πλέον μοὶ ὑπολείπεται;
- avanzaticcio, m.,** ὑπόλειπον, λείψανον, (ἀπομεινάρι(ον)).
- avanzâto, -a,** προοβηκώς, προοχωρηκώς, προωδευμένος || *rimâsto*, ὑπό-(κατά)λοιπος || *nôtte -a*, νύξ βαθεία || *pôsto -o*, προφυλακή || *ôpera -a*, προμαχών, προτειχισμα.
- avânzo, m.,** ὑπό-(κατά)λοιπον, λείμμα, λείψανον, (ἀπομεινάρι(ον)); περισσευμα || *risparmiô*,

φειδώ, οικονομία || -i mortâli, λείψανον, -α || -i del pâsto, λείψανα ο περισσεύματα τῆς τραπέζης, περιλείμματα, (ἀποφάγια) || — di galêra, πονηρός, βάραθρος, (κατεργάρης) || d' —, περισσός.

avarìa, *f.*, πλοίου βλάβη, ἀβαρία.

avariâto, -a, βεβλημένος, ἀβαριά-

avariâre, βλάπτω, ἀβαριῶ. [τος.

avarizia, *f.*, φιλαργυρία.

avâto, -a, φιλάργυρος, γλίσχρος || φειδωλός, οικονομός.

âve, χαῖρε, ἔρρωσο.

avellâna, *f.*, λεπτοκάρυον, κάρυον ποντικόν (χονδροφούντουκον).

avêllo, *m.*, τάφος, μνήμα, *v.* tòmha.

avemmarìa, *m.*, τὸ χαῖρε Μαρία; *v.* salutazione || κωδωνοκρουσία || κόκκος, σπυρί.

avêna, *f.*, βρόμος, (-η, -ι).

avêre, ἔχω; κέκτημαι || *imps.*, εἶναι, ὑπάρχει || *s. m.*, περιουσία, τὸ ἔχειν, κτήματα, πλοῦτος.

avêrno, *v.* infêrno. [ἀπληστία.

avidità, *f.*, ἄκρα ἐπιθυμία, ὄρεξις,

âvido, -a, πλεονέκτης, ἀπληστος, ἀκόρεστος, (ἀχόρταγος).

avîto, -a, διαδοχικός, κληρονομικός, παππικός.

avocâre, (ἐπ)ἀναφέρω, ἐπανάγω || τὴν δίκην ἐκκαλοῦμαι. [ἔκκλησις.

avocaziòne, *f.*, ἐπαναγωγή || *leg.*,

âvo(lo), *m.*, *v.* nônno || *antendto*,

avoltôio, *m.*, γύψ. [πρόγονος.

avôrio, *m.*, ἐλέφας, ἐλεφάντινον (ὄστοῦν), (φίλτ-(φίλδ)ισι) || d' —, ἐλεφάντινος, (φιλτισένιος).

avûncolo, *m.*, μητροάδελφος.

avvalêrsi, *v.* approfittâre. [-λωμα.

avvallamênto, *m.*, κολιανσις; -λότης,

avvallâre, *v.* avâll- || καταβάζω, ὑποβιβάζω, καθίημι; ταπεινῶ, (χαμηλόνω); ἔξευτελίζω, ἀποθαρρύνω.

avvalorâre, ἐνισχύω; (ἐπι)κυρῶ; αὐξάνω; ἐνθαρρύνω.

avvampamênto, *m.*, πυρπόλησις, φλογισμός, καῦμα.

avvampâre, *att.*, καίω, φλέγω, φλογίζω || *n.*, -ομαι. [-rsi, πλεονεκτῶ

avvantaggiâre, βελτιῶ, αὐξάνω ||

avvedêrsi, *v.* accòrgersi *ecc.*

avvedimênto, *m.*; -dutêzza, *f.*, πρόνοησις, προαίσθησις; διάνοια, σύνεσης, ἀγχίνοια, ἐπιδεξιότης.

avvedûto, -a, προνοητικός, συνειτός, φρόνιμος, ὀξύνοος, (περι)έσκεμμένος, στοχαστικός, ἐπιδέξιος.

avvegnachè, *v.* bènchè.

avvelenamênto, *m.*, δηλητηρίασις, φαρμάκευσις, -ευμα, -ωμα.

avvelenâre, δηλητηριάζω, φαρμακεύω, -κῶ || *fig.*, μολύνω, πικραίνω.

avvelenatôre, -trîce, φαρμακευτής, -κεύς. [στος, κομψός.

avvenênte, *m. f.*, χαρίεις, εὐάρε-

avvenênza, *f.*, χάρις, ὠραιότης, κομψότης.

avvenimênto, *m.*, συμβάν, συμβεβηκός, περιπέτεια, πρᾶξις || ἄφιξις.

avvenîre, συμβαίνω, συμ-(προσ)πίπτω; γίνομαι || -rsi, συναπαντῶμαι μετά τινος || *s. m.*, μέλλον ||

agg., μέλλων.

avventâre, ῥίπτω, (ῥήχτω) βάλλω, (πετῶ) || -rsi, ῥίπτομαι, ἐφορμῶ.

avventatêzza; -ntatâggine, *f.*, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀσυνεία, ἀστοχασία.

avventâto, -a, ἄφρων, ἄλογος, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, (ἀστόχαστος).

avventîzio, -a, *casuale*, τυχαῖος, τυχηρός || *straniêro*, ξένος, ἔπηλυσ

ἐπίκτητος, ἐπεισακτος.

avvênto, *m.*, ἀφιξις || † τεσσαρακονθήμερον, (σαραντά(ή)μερον).

avventôre, *m.*, ὠνητής, ἀγοραστής, ἐργοδότης, (μουστερῆς).

avventûra, *f.*, συμβάν, περιπέτεια; τύχη, κίνδυνος.

avventurâre, δια-(ῥιψο)κινδυνεύω, ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον; *v.* rischiâre.

avventurâto, -a, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος, (καλότυχος, καλορρίζικος).

avventuriêre, -a, τυχοδιώκτης, ἀνέστιος; φιλοκίνδυνος. [-râto.

avventurôso, -a, φιλοκίνδυνος || *v.*

avveramênto, *m.*, *verificaziòne*, ἐπικύρωσις, (δια)βεβαίωσις || *effettuaziò-*

ne, πραγματοποίησις, ἐπιτέλεσις.

- avverâre, (δια)βεβαιῶ; πραγματο-
ποιῶ || -rsi, -οῦμαι, ἐπιτελοῦμαι,
ἀληθεύω, γίνομαι.
- avverbiâle, *m. f.*, ἐπιρορηματικός.
- avvêrbio, *m.*, ἐπίρορημα.
- avversâre, ἐναντιοῦμαι (-όνομαι);
καταδιώχω.
- avversârio, -a, ἀνταγωνιστής, ἀν-
τίπαλος; ἐναντίος, ἐχθρός, πο-
λέμιος; *leg.*, ἀντίδικος.
- avversativo, -a, ἐναντιωματικός.
- avversióne, *f.*, ἀποστροφή, ἀντι-
πάθεια, ἀπέχθεια; βδελυγμός.
- avversità, *f.*, ἀτυχία, κακοδαιμονία;
συμφορά.
- avvêrso, -a, ἐναντίος, ἐχθρός.
- avvertênza, *f.*, *attenzióne*, προσοχή;
φροντίς, ἐπιμέλεια || *avvedimênto*,
πρόνοια, σύνεσις || *prefazióne*, πρό-
λογος, προοίμιον || *nôta*, σημείω-
σις || →
- avvertimênto, *m.*, προάγγελμα,
εἶδο-(γνωστο)ποίησις || *ammoni-
zióne*, παραινεσις, νουθεσία.
- avvertire, *avvisâre*, (προ)ἀγγέλλω,
εἶδο-δηλο-(γνωστο)ποιῶ; ὑπομι-
μνήσκω || *ammonire*, παραινῶ, νου-
θετῶ || *fâr attenzióne*, προσέχω ||
osservâre, παρατηρῶ || -îto, *v.* av-
vedûto.
- avvezzâre *ecc.*, *v.* abituâre *ecc.*
- avviâre, *indirizzâre*, προάγω, κατ-
ευθύνω || *addestrâre*, γυμνάζω,
διδάσκω || *cominciâre*, (ἐν)ἄρχομαι,
ἀρχίζω || — *un negôzio*, προμηθεύω
ἀγοραστὰς εἰς κατάστημα, περισυ-
νιστάνω || -rsi, ἐμβαίνω εἰς τὸν
δρόμον, πορεύομαι, βαδίζω; *fig.*,
εὐοδοῦμαι.
- avviâto, -a, προαχθεῖς || *di negôzio*
ecc., περισύστατος, πολυφοίτητος,
(συχναζόμενος). . . [ἀμοιβή.
- avvicendamênto, *m.*, ἐναλλαγή,
avvicendâre, ἐπ-(ἐν)ἀλλάσσω, ἀμεί-
βω. [πλησίασις, προσέγγισις.
- avvicinamênto, *m.*, προσαγωγή,
avvicinâre, προσάγω, πλησιάζω,
προσπελάζω, προσεγγίζω, (σιμόνω)
|| — *una persôna*, πλησιάζω, (ζυγόν-
ω,) τινά.
- avvignâre, ἀμπελο-(φυτο)στατῶ.
- avvilimênto, *m.*, ταπεινώσις, -νό-
της, ἐξευτελισμός; ἀποθάρρυνσις,
ἀθυμία. [θαρρύνω.
- avvilire, ταπεινῶ, ἐξευτελίζω; ἀπο-
avviluppâre, ἐμ-(περι)πλέκω, περι-
ελίσσω || συγγέω, ταράττω. [νω].
- avvinâre, ἐγγέω οἶνον, οἴνω, (κρασό-
avvinazzâre; -nacciâre, οἴνω, ὑπο-
μεθύσκω, (φέρω εἰς τὸ κέφι), *v.*
ubbriacâre. [γω.
- avvincere, περι-(συν)δέω, συσφίγ-
avvinghiâre, *c. s.*, περιπλέκω, πε-
ριτυλίσσω. [λισμός, συμπλοκή.
- avvisâglia, *f.*, ἀψιμαχία, ἀκροβο-
avvisâre, εἶδο-δηλο-(γνωστο)ποιῶ,
ἀναγγέλλω, μηνύω; *v.* avvertire;
pensâre || -âto, *v.* avvedûto.
- avvisatôre, -trice, (προ)ἄγγελος,
προμηνηυτής.
- avviso, *m.*, (ἀπ)ἄγγελία, εἶδ(οποί)-
ησις || *manifesto*, πρόγραμμα, (δια-
λαλοχάρτι), δημοσίευσις, τοιχοκόλ-
λημα || *opiniónne*, γνώμη, δόξα ||
cautelâ, εὐλάβεια, (προ)φύλαξις ||
nâve, ἀγγελιοφόρον || *v.* avverti-
mênto. [περίπλεξις.
- avviticchiamênto, *m.*, περιέλιξις,
avviticchiâre, περιπλέκω, περιδέω
|| -rsi, ἐγκισσεύομαι; ἐναγκαλιζο-
μαι περιπαθῶς.
- avvivâre, *v.* ravvivâre.
- avvizzire, μαραίνομαι || *fig.*, ἔτυ-
δοῦμαι; φθείρομαι.
- avvocatêssa, *f.*, συνήγορος, ὑπερ-
ασπίτρια, προστάτις.
- avvocatêscio, -a, δικηγορικός.
- avvocâto, *m.*, δικηγόρος, συνήγο-
ρος || *protettôre*, ὑπερασπιστής,
προστάτης, (διαφεντευτής) || — *dêl-
le cause pârse*, δικηγοράκι, δι-
κογράφος. [târ l' —, -ρω.
- avvocatûra, *f.*, δικηγορία || *eserc-
avvôlgere; -oltolâre*, περιπλέκω,
-ελίσσω, -στρέφω, -τυλίσσω, -δέω.
- avvolgimênto, *m.*, περιπλοκή, περι-
στροφή, ἐλιγμός || *fig.*, ῥαδιουργ-
γία, δολοπλοκία, ἀπάτη.
- aziênda, *f.*, διοίκησις, διαχείρισις.
- âzimo, -a, ἄζυμος.

aziõne, *f.*, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον
|| ἐνέργεια, κινήσις || *teatro*, ὑπό-
θεσις δράματος, μῦθος, πρᾶξις
|| *leg.*, ἀγωγή || *comm.*, μετοχή,
-χόγραφοι. [μέτοχος.

azionista, *m. f.*; -nário, *m.*, *comm.*,

azótico, -a, ἄζωτικός.

azoto, *m.*, ἄζωτον.

âzza, *f.*, σάγαρις.

azzannâre, *v.* assann-.

*azzardâre, *v.* (ar)rischiâre *ecc.*

*azzârdo, *v.* rischio || giuochi d' —,
τυχηρὰ παιγνίδια.

azzecagarbûgli, *m.*, δικορῶφος.

azzecâre, *toccare*, ἐφάπτομαι, ἐγ-
γίξω || *colpire*, κτυπῶ || *afferrâre*,
δράττομαι, (τσακόνω) || *indovinare*,
κατανοῶ, εὐρίσκω || -*rla a qcd.*,
ἀπατῶ, φενακίζω τινά.

azzeruôla, *f.*, ἀμαμηλίσ.

azzeruôlo, *m.*, ἀμάμηλον.

azzimâre, (δια)κοσμῶ, καλλωπίζω,
âzzimo, *v.* âzimo. [στολλίζω.

azzimûtto, *m.*, ἄξιμούθ, -ουθος;
μεσεμβρινορίζω.

azzoppîre; -ppâre, *att.*, χωλαίνω,
-λεύω, (κουτσαίνω) || *n.*, -ω, -ομαι.

azzuffamênto, *m.*, συμπλοκή, ἔρις,
ταραχή, μάχη.

azzuffârsi, (δια)μάχομαι, συμπλέ-
κομαι, συγκρούομαι, *v.* accapri-
gliârsi.

azzurreggiâre, (ὑπο)κυανίζω.

azzurrîno, -a, ὑποκύανος.

azzûrro, -a, κυανούς, γαλανός. (γα-
λάζιος, συρανύς, καλαίτιος, μπλά-
βος, μαβύς) || *s. m.*, κυανούιν, (μα-
βύ), οὐράνιον ο γαλάζιον χρωμα;
κυανέα κόνις. [νοειδής, -όχρους.
azzurrôgnolo, -a, ὑποκύανος, κυα-

B

babbêo; babbâccio; -âno; -uâsso,
m., βλάξ, εὐήθης, ἡλίθιος, ἀβέλ-
τερος, μωρός, χάσκαξ, (μπουδ-
(μπουντ)αλαῶς, μαμμακούθος).

bâbbo, *m.*, πατήρ, (πατέρας, μπαμ-
πᾶς, παπάκης). [μογίρε.

babborivêggoli (andâre a —), *v.*

babbûccia, *f.*, εὐμαρίς, (παπούτσι,
συρτόν, τερλίκι, παντόφλα).

babbuino, *m.*, πίθηκος, κυνοκέφα-
λος || *fig.*, μαϊμού, *v.* babbêo.

babêle, *f.*, βαβέλ, βαβυλών, -ωνία,
ἀσυμφωνία, σύγχυσις.

babôrdio, *m.*, τὰ ἀριστερά, τὸ -όν.
bacâre, σκοληκῶ, -κιοῦμαι, (-κιάζω,
σαρακιάζω).

bacât(icci)o, -a, σκοληκώδης, -κό-
βρωτος, (-κιασμένος, -κιάρης) ||
fig., νοσηρός; ὑπουλος, ἐλαττω-
ματικός.

bâcca, *f.*, κόκκος, (κουκκούτσι).

baccalà, *m.*, ὀνίσκος, (γαϊδουρό-
ψαρον,) τεταρτικευμένος καὶ ἐξη-
ραμενος, ὀνίσκος ξηρός, (βακκα-
λάρος, βα-(μπα)καλάος). [της.

baccalaureâto, *m.*, λυτεία, δοκιμῶ-

baccauâle, *m.*, βακχικά, βακχεία,
διονύσια; ὄργια || κραιπάλη, (με-
θυσιό). [(πατιροντί).

baccâno, *m.*, ταραχή, θόρυβος,
baccânte, *m.*, βακχεύων, μαινόμε-
νος; *f.*, βακχίς, -ιάς, μαινάς.

baccarà, *m.*, βακκαρᾶς. [ματίς.

bâccaro, *m.*; -a, *f.*, βακκαρίς, κλη-

baccellierâto, *v.* baccalaureâto.

baccelliêre, *m.*, λύτης, δόκιμος,
δαφνηφόρος.

baccêllo, *m.*, λοβός, (-ί), λέπυρον
|| *fig.*, → [θρωπος), *v.* babbêo.

baccellône, *m.*, ἀγροῖκος, (χονδραν-
baccêtta, *f.*, ῥάβδος, -δίον, (-δάκι,
βέργ(ίτσ)α) || — da fuicê, ὀβελός.

bacchetône, *m.*, θρησκομανής,
περισσόθρησκος, ψευδ(ο)ευλαβής,
ὑποκριτής, (ταρτοῦφος).

bacchettonerîa, *f.*, περισσοθρησκευ-
-σμός, μωροευλάβεια, ψευδευλά-
-βεια, (ταρτουφισμός).

bacchiâre, *v.* abbacch-.

bâccico, -a, βακχικός, βακχεῖος.

bâcco, *m.*, βάκχος || per —, μὰ τὸν
Θεόν, (γιὰ τὸ Θεό), διάβολε!

- bachêca, *f.*, δακτυλιο-άδαμαντο-
(χρυσο)θήκη, (βιτρίνα).
- bacherôzzolo, *m.*, σκολήκιον, (-κά-
κι), κάμπη. [σπασμός.
- baçiamâno, *m.*, χειροφίλημα, χειρα-
baçiapîle; -asânti, *v.* bacchettône.
- baçiâre, φιλω, άσπάζομαι || — álla
francêse, κατακνίζω, (τσιμποφιλω).
- baçile, *m.*, *v.* vassôio || χειρόνι-
πτρον, νιπτήρ, λεκάνη.
- baçinêlla, *f.*, λεκάνιον, -νίς(κη).
- baçinêtto, *m.*, *v.* celâta.
- baçino, *m.*, *v.* baçile || *vâsca*, δεξαμε-
νή, (χαβουζα, γούρνα) || *di fûame*,
λεκανοπέδιον || *pêlvi*, λεκάνη ||
mar., άγκυροβόλιον, νεώριον ||
dim. di bâcio, φιλημάτιον. [σμός.
- bâcio, *m.*, φίλημα, (φιλί), άσπα-
baçio, -a, άνήλιος || *s. m.*, τόπος
κείμενος προς βορρᾶν.
- baç(i)ôcco, *v.* babbêo. [έκ καρδίας.
- baçiôzzo, *m.*, καταφίλημα, φίλημα
- baçinechiâre, συχνοφιλω.
- bâco, *m.*, σκώληξ, (σκουλήκι) || — *da*
sêta, βόμβυξ, -ύκιον, μεταξο-(ση-
ρικο)σκώληξ, (μεταξάρον).
- baçolîno, *m.*, σκολήκιον, (σκουλη-
κάκι, μαμμούδι).
- baçologîa, *f.*, βομβυκολογία.
- baçolôgîco ecc., *v.* serîcolo ecc.
- baçûcco, *m.*, κορδύλη, καράκαλλον,
(κουκ(κ)ούλα).
- bâda (tenêre a —), παρατείνω, δια-
βουκολω || *stâre a* — ένδοιάζω,
όκνω.
- badalône, *v.* scioperâto; babbêo.
- badaluccâre, *scaramuccidre*, άπι-
μαχῶ, άκροβολῶ || *trastullârsi*,
τέρπομαι, διασκεδάζω.
- badalûcco, *m.*, *v.* scaramuccia.
- badâre, προσέχω, φροντίζω, θερα-
πεύω, φυλάττω || προφυλάττομαι
|| — *che non*, προσέχω μή || *non* —,
άμελω. [ράτσα).
- badêrla, *f.*, πέρπερος, -ρηθρα, (κε-
badia, *v.* abbadia. [εύρύς.
- badiâle, *m. f.*, ύπέρμεγας; παχύς;
- badiâno, *m.*; -a, *f.*, γλυκανισόδεν-
badilâta, *f.*, πτυαριά. [δρον.
- badîle, *m.*, πτύον, (πτυάρι, φτυάρι).
- bâffo, *cm. pl. -i, m.*, μύσταξ, (-ά-
κι(α), τζουλούρι). [ρας).
- baffûto, -a, μουστακάς, (τζούλα-
bagagliâio, *m.*, άμαξα σκευοφόρος;
άπήνη. [έπιπλα.
- bagâglio, *m.*, άποσκευή, σκευή,
- bagagliône, *m.*, σκευοφόρος.
- bagâscia, *f.*, έταίρα, πόρνη, παλ-
λακίς, -κή.
- bagâsciô(ne), *m.*, πορνοκόπος, θη-
λυδρίας, καλλακός; κίναιδος, γυ-
ναικοπαθής, (πούστης).
- bagattêlla, *f.*, ούτιδανόν, γούτη,
(κουροφέξαλον).
- bagattelliêre, *v.* prestigiâtore.
- baggêo; baggiâno, *v.* babbêo.
- baggianâta, *f.*, βλακία, μωρία.
- bagliôre, *m.*, λάμπις, άστραπή,
μαραυγία, αύγή. [ρης, χαματζής).
- bagnaiûdlo, *m.*, βαλανεύς, (λουτρά-
bagnânte, *m. f.*, λουόμενος.
- bagnâre, ύγραίνω, (κατα)βρέχω,
(μουσκεύω), δροσίζω || λούω || -rsi,
-ομαι, κάμνω λουτρόν. [ρα || →
- bagnaiûra, *f.*, ή τῶν λουτρῶν ὠ-
bâgno, *m.*, λούσις, λουτρόν; βα-
λανεϊον || *stânza da* —, λουτρών
|| — *sêcco*, άμμοχασία || -magia,
άμφιπυριβατον, άμφίξεστον, μα-
ριόλουτρον || — *penâle*, δεσμοτή-
ριον, είρκτή, κάτεργον, (μπάνιο).
- bâgola, *f.*, άγριομέσπιλον; μυρτί-
δανον.
- bagôrdo *m.*, *v.* crâpula, baldôria.
- bâia, *f.*, *inêzia*, λήρος, φλυαρία ||
mottêggio, σκῶμμα || *sêno*, κόλπος,
όρμος || *dar la* —, σκώπτω, έμ-
παίζω, περιγελῶ.
- bâilo, *m.*, διευθυντής, διοικητής,
προστάτης || πρέσβυς έν Κοιν)πόλει
τῆς Ἐνετίας || παιδαγωγός.
- bâio, -a, καστανόχρους, μελανοκόκ-
κινος, έρυθρόφαιος, βάϊος.
- baïôcco, *m.*, βαϊόκκος, -ον; πεν-
τάρα. [(γ)ιονέτ(τ)τα).
- baionêtta, *f.*, λόγχη, βαϊονίς, (μπα-
bairâm, *m.*, βαϊράμι(ον), μπαϊράμι,
bâiulo, *v.* facchino. [-η.
- balâno, *m.*, βάλανος || κλειτορίς.
- balâscio, *m.*, ζουβίνιον ύπόξανθον.

balaústro, *m.*; -úst(r)a, *f.*, *bot.*, βαλαύστιον.

balaustrâta, *f.*, κιγκλίδωμα, δρύφακτον, -ος, (καγκλωσιά, κάγκελα).

balaustrâto, -a, δεδρυφακτωμένος στυλίσ.

balaústro, *m.*, κιγκλίσ, (κάγκελον).

balbettâre; -butîre; -beggiâre, ψελίζω, τραυλίζω, (τσευδίτζω); βατταρίζω; *cominciâr a parîdre*, ἀρχίζω νὰ ὀμιλῶ, ψελλίζω. [βδός].

bâlbo, -a, ψελλός, τραυλός, (τσεbalbûzie, *f.*, ψελλότης, τραυλότης, -λισμα, (τσέβδισμα). [v. bâlbo.

balbuziênte, *m. f.*, βραδύγλωσσος, **balconâta**, *f.*, κιγκλιδωτὸν ἐξώστεγον. [(μπαλκόνι).

baleône, *m.*, ἐξώστης, -τεγον, -τοον, **baldacchino**, *m.*, ὑπόστυλον θόλωμα, οὐράνωμα, οὐρανός, σκιάς, σκιάδειον. [εὐτολμία, τόλμη.

baldânza; -dêzza, *f.*, θαρραλεότης, **bâld(anzôs)o**, -a, θαρραλέος, εὐ-(παρά)τολμος; ἀγέρωχος.

baldôria, *f.*, *v. falò* || *em.*, ἀγαλλιασις, φαγήσια, (φαγοπότι, ἀποκρηά, μεθύσι) || *fâr* —, εὐωχοῦμαι; *trubaldrâcca*, *v. bagâscia*. [φερῶς ζῶ.

balêna, *f.*, φάλαινα, κῆτος (φάλιανος, μπαλαίνα).

balenamêto, *m.*, ἀστραπή.

balenâre, ἀστράπτω || σφάλλομαι, κλονοῦμαι, δονοῦμαι, κινοῦμαι.

baleniêra, *f.*, φαλαινικὸν πλοῖον.

baleniêre, *m.*, φαλαινοθήρας.

balêno, *m.*, ἀστραπή; λάμψις; κερανός; *v. âttimo*.

balenôtt(er)o, *m.*, κητόπουλον, (μπαλαινόπουλον).

balêstra, *f.*, βαλλιστ(ρ)α, -στρίς, πετρο-(λιθο)βόλος.

balestrâre, βαλλιστρίζω, (ἐκ)τοξεύω, ἐξακοντίζω || *v. sbal*.

balestriêra, *v. feritôia*. [δοφόρος.

balestriêre, *m.*, τοξότης, βαλλιστρι-

balestrîglia, *f.*, ἀστρολάβιον. [λος.

bali, *m.*, στρατιωτικὸς δικαστής, βάλ-
bâlbia, *f.*, τροφός, θηλάστρα, τιτθή, (παραμάννα, βυζάστρα).

balia, *f.*, ἐξουσία, δύναμις.

ballâggio, *m.*, δικαστήριον στρατιωτικόν. [φεῖα.

balliâtico, *m.*, τὰ θρέπτρα ο τρο-

bâllo, *v. bâilo*.

balista, *m.*, βαλλίστρα, βελο-πετρο-(λιθο)βόλος, καταπέλτης.

balistica, *f.*, βληματομετρική.

bâllo, *f.*, δέσμη, δέμα, (μπάλλα).

ballâbile, *m. f.*, ἀρμόδιος πρὸς ὄρχησιν, χορευτικός || *s. m.*, *v. bâllo*.

ballâre, χορεύω, ὀρχοῦμαι || — *sûlla côrda*, σχοινοβατῶ.

ballâta, *f.*, χόρευσις, χορός || *poesia*, ἔσμα πρὸς χόρησιν, χορῳδία.

ballatôio, *m.*, στοά, (γαλαρία), περιδρομος, πάροδος, (μακρυνάρι).

ballerîno, *m.*, χορευτής || φιλόχορος || χοροδιδάσκαλος || — *di côrda*, σχοινοβάτης, (τζαμπάξης). [το].

ballêtto, *m.*, μιμόρρημα, (μπαλλέ-
bâllo, *m.*, χορός, ὄρχησις, -χευμα, (μπάλλος). [ἄλλομαι.

ballonz(ol)âre, χορεύω ἀτάκτως;

ballôtta, *f.*, κάστανον (βραστόν) || *vôto*, ψῆφος.

ballottâggio, *m.*, ἀνα-(δια)ψήφισις.

balneâre; -ârio, -a, *m. f.*, βαλανευτικός.

balocêare, τέρπω, διασκεδάζω || || -rsi, παίζω, διασκεδάζω, τέρπομαι, ἀθύρω || *pêrder il têmpo*, διατρέβω.

balôcco, *m.*, ἄθυρμα, παίγνιον (-γνίδ(άκι) || *fig.*, *di persôna*, βλάξ, χάσκαξ, (χάχας).

balôgia, *v. ballôtta*.

balordâggine, *f.*, βλακεία, εὐήθεια, μωρία || ἀνόητος λόγος; ἄτοπον ἔργον. [ἐμβρόντητος, ἐκπληκτος.

balôrdo, -a, *v. babbêo*; βραδύνους,

balsâmico, -a, βαλσαμικός, -μώδης.

balsamêlla, *f.*, γαλακτέμβασμα, (σάλτσα). [μον.

balsamîna, *f.*, βαλσαμίνη, βούφθαλ-

balsamîno, *m.*, βαλσαμόδευδρον.

baltà, *f.*, *barb.*, πέλεκυς, (μπαλτᾶς).

bâlteo, *v. budriêre*.

baluârdo, *m.*, προτείχισμα, προμαχών, προπύργιον, ὀχύρωμα.

bâlza, *f.*, *rûpe*, κρημνός, βράχος,

πέτρα || *di abiti ecc.*, κράσπεδον, ἄρτημα, παρυφή, (φαλμπαλαῖς, ἀκροπρεπιδία) || *cortinaggio*, παραπέτασμα || *vêlo da câro*, ἐπικάλυμμα.

balzâno, -a, λευκιληδόπους || *v. stravagante*; *bisbético* || *s. f.*, *v. bálza*. [ἄλλομαι, *v. saltâre*.

balzâre, ἀνα-(ἐκ)πηδῶ, σκιρτῶ; *balzellâre*, ὑπο-(συχνο)πηδῶ, (τζιληπουρδῶ). [δασμός, (δόσιμον). *balzêllo*, *m.*, ἀσυνήθης φόρος, *balzellôni*, *avv.*, σκιρτηδόν, πηδητικῶς; (-ηχτά, -ηστά).

bâlzo, *m.*, σκιρτημα, πήδημα, ἄλμα || *v. bálza*. [παμβακίς.

bambâgia, *f.*, βάμβαξ, (βαμβάκι), *bambagino*, -a, βαμβιερός, -κινος || *s. f.*, λινobάμβακον (ὑφασμα).

bambîna, *f.*, κοράσι(ον), κορίσκιον, κορίτσ(άκι).

bambinâggine; -âta; -erîa, *f.*, παιδαριότης, παιδ(αρ)ιώδες, νηπιότης; *v. puerilità*.

bambinâia, *f.*, παιδοτρόφος, -δονόμος, (παραμάνα, νταντά).

bambinêseo, -a, παιδικός; παιδαριώδης, (παιδι(α)κίσιος, παιδίστικος).

bambîno, *m.*, παῖς, παιδί(ον), -δάριον, νήπιον, (νινί, ἀγοράκι).

bambocciâta, *v. bambinâggine*; *balordâggine*.

bambôccio, *m.*, πλαγγών, νανίον, (νινί, κοῦκλα) || *v. bambîno*; *babbêo*.

bambocciône, *m.*, χονδροκαμωμένος, (πατατοῦχος). [κλα).

bâmbola, *f.*, πλαγγών, κόρη, (κοῦbamboleggiâre, παίζω, (κάμνω τρέλλαις), *v. fanciulleggiâre*.

bâmbolo, *v. bambîno*.

bambù, *m.*, Ἰνδοκάλαμος.

banâle, *v. triviâle ecc.*

banâno, *m.*, βάνανον, βανάνα.

bânca, *f.*, τράπεζα, (μπάγκα) || *v.*

bancârio, -a, τραπεζιτικός. [rânca.

bancarôtta, *f.*, χρεωκοπία, (φαλιμέντο, -ίδα, μουφλουζλούκι).

*bancarottière, *m.*, χρεωκόπος, (μουφλούξης).

banchettâre, συμποσιάζω || *att.*, *v. convitâre*.

bauchêtto, *m.*, συμπόσιον, δεῖπνον, εὐωχία, (ζιαφετί). [κέρης).

banchiêre, *m.*, τραπεζίτης, (μπαγbanchîna, *f.*, θρανίδιον, (παγκάκι)

|| κρηπίς, προκυμαία, -αιον || *mil.*, λόφος.

bânco, *m.*, ἔδρανον, θρανίον, (μπάγκος, σκαμνί) || ἄβαξ, (τεξιάκι), γραφεῖον || *comm.*, *v. bânca* || *dichîesa*, προσκυνητάριον || *mar.*, σκόπελος, ὕφαλος, σύρτις, (ξέρα) || *tenêr il* —, παίζω μόνος πρὸς πάντας, (κρατῶ τὸν μπάγκον).

bancouôta, *f.*, χαρτονομίσμα, γραμματίον τραπεζικόν.

bânda, *f.*, μέρος, *v. parte* || ταινία δεσμός, (φασκιά) || συμμορία, συντροφία, ἔταιρία || μουσική.

bandeggiâre, *v. esiliâre*.

bandêlla, *f.*, ταινίδιον, ἐπιδεσμίς || *di ûna rôtta*, γίγγλυμος, στροφειοκράτης.

banderuôla, *f.*, παράσειον, (φάμπουργον), ἀνεμοδείκτης, (-οδούρι) || *fig.*, ἀνθρῶπος εὐμετάβολος, ἄλλοπρόσαλλος.

bandiêra, *f.*, σημαία, (μπανδιέρα) || *voltâr* —, ἀποσκιρτῶ μερίδος.

bandîre, διακηρύττω, δημοσιεύω, ἐπαγγέλλω || ἐξορίζω; ἀπομακρύνω.

bandîsta, *m.*, μουσικός; (-κάντες).

bandîta, *f.*, θήρα ο ἀλιεία ἀπαγορευμένη; τόπος φυλαττόμενος διὰ βοσκήν, περίφρακτον.

bandîto, -a, ἐξόριστος || *s. m.*, δολοφόνος, ληστής.

banditôre, *m.*, δημόσιος κήρυξ, (τελάλης) || διαδοτικός.

bândo, *m.*, κήρυγμα, (δια)κήρυξις, δημοσίευσις || ἀειφυγία, *v. esilio* || — *âi complimenti*, ἄνευ περιφορῶν, χωρὶς συστολήν, ἐλεύθερα!

bandoliêra, *f.*, τελαμών; ζωστήρ || *a* —, χιαστὶ ἀπὸ τῶν νότων.

bândolo, *m.*, κεφαλή, ἄμμα || *trovâr il* —, ὁδὸν εὐρίσκω, ἀνευρίσκω τὸν μῖτον.

bâno, *m.*, βάνος, ἡγεμῶν βανάτου.
bâr, *m.*, *barb.*, ποτοπωλεῖον, ἀνα-
bâra, *f.*, *v. fêretro.* [ψυκτῆριον.
barâcca, *f.*, καλύβη, κλισία, παρὰ-
 πηγμα, (μπαράκα), καλυβόσπιτον
 || καπηλεῖον. [ταραχή.
baraônda, *f.*, τύρβη, σύγχυσις,
barâre, (ἐξ)άπατῶ || *cm.*, κλέπτω ἐν
 χαρτοπαιγνίῳ.
bâratro, *m.*, βάραθρον; ἄβυσσος.
barattâre, ἀνταλλάσσω.
baratteria, *f.*, μεταπρασία || *cm.*,
 δολιότης, δόλος, ἀπάτη, ἀγυρτεία
 || *mar.*, ναυταπάτη.
barattiêre, *m.*, ἀνταλλάκτης, μετα-
 πράτης || *cm.*, ἀπατεῶν, πανουῆρ-
 γος; νοσφιστής; κλέπτης.
barâtto, *m.*, ἀνταλλαγή || *c. s.*
barâtto, *m.*, ἀγγεῖον, δοχεῖον.
bârba, *f.*, γένειον, γενειάς, πώγων
 || ῥίζα || *v. zio.*
barbabiêtola, *f.*, πορφυρίς, σευ-
 τλῖς, τευτλῖς, (κοκκινογούλι, παν-
 τζάρι).
barbagiânni, *m.*, βύας, αἰγωλιός
 (μπεῖκουζου) || *fig.*, ἀμαθῆς, ἄ-
 φρων, (μποῦφος), *v. habbêo.*
barbâglio, *m.*, θάμβωσις, σκοτοδι-
 νίασις; ἀνταύγεια.
barbareggiâre, βαρβαρίζω.
barbarêscio, *-a*, ἀραβικός, (μπαρ-
 μαρέζ(ικ)ος) || →
bârbar(ie), *-a*, βάρβαρος, *-τικός* ||
 σκαιός, ἀγροῖκος, ἀπαίδευτος; ἄ-
 πηνης, ἀπάνθρωπος, σκληρός.
barbârie, *f.*, βαρβαρότης || σκαιό-
 τής, ἀμάθεια; ἀπανθρωπία.
barbarismo, *m.*, βαρβαρισμός.
barbassôro, *m.*, ἔξοχος ἀνὴρ; ἀκ-
 κιστικός, καμαρόνων.
barbatêlla, *f.*, μόσχευμα, καταβολάς.
barbazzâle, *m.*, ψάλιον.
bârbero, *m.*, ἵππος λιβυκός, (μπαρ-
 μαρέζικος), κέλης.
barbicâre, *v. abbarb.*
barbicêlla, *f.*, ῥίζιον.
barbiêre; *-bitonsôre*, *m.*, κουρεὺς,
 ξυριστής, (μπαρμπέρης, περρου-
 κέρης). [μπεριόν).
barbiêria, *f.*, κουρεῖον, (μπαρ-

bârbio, *m.*, τρίγλη, *-λίον*, (μπαρ-
 μπούνι, *-νάκι*). [μωρολόγος.
barbôgio, *-a*, ἡλίθιος, κρονόληρος,
barbône, *m.*, γενειο-(πώγωνο)φόρος,
 γενειάτης, πωγωνίας, μακρογέ-
 νειος || *cân* —, κύων οὐλόθριξ.
barbugliâre, τραυλίζω, βατταρίζω.
barbûta, *f.*, κράνος || κρानοφόρος
 στρατιώτης. [*v. barbône.*
barbûto, *-a*, γενειο-(πώγωνο)φόρος.
bârea, *f.*, λέμβος, πλοιάριον, (βάρ-
 κα), ἀκάτιον, πορθμεῖον, (καῖμι).
barcaiûolo, *m.*, λεμβοῦχος, πορ-
 θμεύς, (βαρκάρος, καϊκῆς).
barcamenârsi; *-cheggiâre*, *v. de-*
streggiâre. [λεμβωδία.
barcarôla, *f.*, πορθμικὸν ἄσμα,
barchêtta, *f.*, ἀκάτιον, ἐφόλκιον,
 σκαφί(δι)ον, (βαρκάκι, *-κούλα*,
 καϊκάκι). [νησις.
barcollamênto, *m.*, κλόνησις, δό-
barcollâre, κλονοῦμαι, δονοῦμαι.
bareône, *m.*, φορταγωγόν.
bardâna, *f.*, ἀγκαθολάπαθον, (πλα-
 τομανδήλα).
bardâssa, *f.*, *v. bagasciône.* [μένος).
bardâto, *-a*, ἐπεστρωμένος, (σελλο-
bardatûra, *f.*, ἵπποσκευή, (τακίμι-
 τοῦ ἀλόγου), σάξις, κιάσας.
bârdo, *m.*, βάρδος,
bardôssio (*a* —), *avn.*, ἐπὶ γυμνοῦ,
 ἐν χοῳ, (κατάσαρκα).
bardôtto, *m.*, ἡμιονίσκος, (μουλα-
 ράκι) || κτήνος τοῦ ἀγωγιάτου || *r.*,
 ὑπηρέτης, ἀρχάριος.
barêlla, *f.*, φορεῖον, (λετέρα).
bargêllo, *m.*, ἀρχιχωροφύλαξ; ἀ-
 στυνόμος.
bargiglio, *m.*, κάλλαιον, (χαρχάλι).
barilâio, *m.*, βυτιδουργός, βαρελο-
 ποιός, (βαρελάς). [λι(ον).
barile, *m.*, βυτίον, κάδος, βαρέ-
barite, *f.*, βαρῦτις.
baritono, *m.*, βαρῦτονος.
barlêtta, *f.*, κίρκος. [λαμπις.
barlûme, *m.*, ἀμυδρὸν φῶς, ὑπό-
bâro, *m.*, ἀπατεῶν, πανουῆργος;
 κλέπτης. [ξενιά.
barocchismo, *m.*, ἀλλόκοτον, παρα-
barôccio, *v. bir.*

barôcco, -a, ἀλλόκοτος, παράξενος, ἄτοπος, γελοῖος.

barométrico, -a, βαρομετρικός.

barômetro, *m.*, βαρόμετρον.

baronâta, *f.*, πανουργία, κακουργία, φαυλότης, (κατεργαριά).

baronâle, *m. f.*, βαρονικός.

barône, *m.*, βαρόνος, (μπαρόνος) || πονηρός, φαῦλος, (κατεργάτης); *v.* bâro. [-ονίς, -όνα.

baronêssa, *f.*, βαρόνησσα, -ονέσσα,

baronêtto, *m.*, βαρονίσκος.

baronia, *f.*, βαρονία.

baroscôpio, *m.*, βαροσκόπιον.

bârra, *f.*, *v.* sbârra, μοχλός, (ἀμπάρα). [ρεῶς, (ἐμ)φράττω.

barricâre, ὄδοφραγῶ; κλείω στε-
barricâta, *f.*, ὁδόφραγμα, ἔμφραγμα.

barriêra, *f.*, φραγμός, διάφραγμα, δρύφακτον || *vôrta*, πύλη, εἴσοδος || *siêpe*, περίβολος.

barrire, βρυχῶμαι.

barrito, *m.*, βρύχημα, -ηθμός.

barûffa, *f.*, συμπλοκή, ἔρις, θόρυβος, ταραχή, (καυγᾶς).

barzellêta, *f.*, ἀστειότης, -εἰσμός, (χωρατό); χαριεντισμός.

basâltico, -a, βασάλτικός, -τώδης.

basâlto, *m.*, βασάλτης, μελανόλιθος.

basamênto, *m.*, βάσις, ὑπόβαθρον,

bascià, *v.* pascià. [ὑπόθεμα.

bâse, *f.*, βάσις, κρηπίς, θεμέλιον.

basêtta, *f.*, μύσταξ, (μουστάκι), ὑπόρρινα.

basettône, *m.*, μαυρομύσταξ.

basilica, *f.*, βασιλική, μητρόπολις.

basilico, *m.*, βασιλικός, -κόν.

basilisco, *m.*, βασιλίσκος.

basîre, ξεψυχῶ, λιγο-(λειπο)θυμῶ; θνήσκω.

basoffiône, *m.*, πολύσαρκος, μεγαλόσωμος || πολυφάγος, (φαγᾶς).

bassêtta, *f.*, *giûoco*, βασσέττα || δορὰ ἀμνοῦ || *v.* disputa.

bassêzza, *f.*, ταπεινότης, χαμέρπεια, μικροπρέπεια; φαυλότης; χυδαιότης: αἰσχρὸν προᾶγμα.

bâsso, -a, χαμηλός, ὁ κάτω || βαθύς || ταπεινός, χαμερπής, ἀγενής,

ἀσήμαντος || χυδαῖος, ἀγοραῖος || *di euôni*, βαθύς, καθειμένος ||

-o ufficiale, ὑπαξιωματικός || *prêz-*

zo -o, εὐωνία, εὐθηνία || -a gênte, χυδαῖος λαός, σκυλολόγιον || *fâr*

mân -a, φονεύω, σφάζω || *s. m.*,

mus., βαρυφωνία, -ωνον. [(ῥηγά).

bassofôndo, *m.*, ὑφαλος, βράχεια,

bassorillêno, *m.*, ἀνάγλυφον.

bassôtto, -a, βραχύκωλος, -ῦπους,

(κοντόχονδρος).

bassûra, *f.*, κοίλανσις, φάραγξ.

bâsta, *f.*, (ἐπι)πτυχή, (πιέτα), ῥαφή,

ἀνάσταλμα.

bastâgio, *v.* facchino. [ραῖς).

bastâio, *m.*, σαγματοποιός, (σαμα-

bastânte, *m. f.*, ἐπαρκής, ἀρκετός,

ἱκανός.

bastârdo, *m.*, νόθος, (μπάσταρδος).

bastardûme, *m.*, νοθεία.

bastâre, (ἐξ-ἐπ-δι)ἀρκῶ.

bastêvole, *v.* bastânte.

bastimênto, *m.*, *v.* nâve.

bastiône, *m.*; -î(t)a, *f.*, προμαχών,

προτείχισμα, προπύργιον, φρούριον.

bâsto, *m.*, σάγμα, (σαμάρι).

bastonâre, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ, (ξυ-

λίζω), δέρω, τύπτω.

bastonâta, *f.*, ξυλοκόπημα, -πία,

(ξυλιά, ῥαβδιά). [κοπία.

bastonatûra, *f.*, ῥαβδισμός, ξυλο-

bastoncêllo; -cino, *m.*, ῥαβδίον,

(-δάκι, βεργίτσα).

bastône, *m.*, ῥάβδος, (ῥαβδί, μπα-

στούνι, βέργα); ῥόπαλον, σκῆ-

πτρον || *alle carte*, μπαστούνι.

batâcchio, *m.*, *c. s.* || *v.* battâglio;

babbêo.

batista, *f.*, βατίστα, (μπατίστα).

batôsta, *v.* barûffa.

battâglia, *f.*, μάχη; συμπλοκή || — *campâle*, μάχη ἐκ παρατάξεως || *ordine di* —, τάξις.

battagliâre, μάχομαι, πολεμῶ ||

fig., ἐρίζω.

battagliêro, -a, μάχιμος, ἀρειμάνιος.

battâglio, *m.*, γλῶσσα, ῥόπτρον.

battagliône, *m.*, τάγμα, λόχος.

battêllo, *m.*, *v.* bârca.

battênte, *m.*, φύλλον θύρας ο πα-

ραθύρου, (παρα)θυρόφυλλον, κλεισία, (κανάτι).

bâttere, τύπτω, κτυπῶ, πλήττω, δέρ(ν)ω, κρούω || — *monêta*, κόπτω νόμισμα || — *il grâno*, άλωνίζω, στουπίζω || — *gli ôcchi*, βλεφαρίζω, (παίζω τὰ μάτια) || — *le mâni*, χειροκροτῶ || — *la campâgna*, περιτρέχω τὸν τόπον; *fig.*, παραλαλῶ, (παραμιλῶ) || *cârne ecc.*, κοπανίζω, λεαίνω || — *il nemico*, *v.* *vincere* || -*rsi*, μάχομαι, μονομαχῶ.

battesimâle, *m. f.*, βαπτισματικός || *fônte* —, κολυμβήθρα || *fêde* —, βαπτιστικόν.

battêsimo, *m.*, βάπτισμα, -ισις.

battezzâre, βαπτίζω || — *il vîno*, συγκιρῶ, (νερόνω,) τὸν οἶνον.

battezzatôre, *m.*, βαπτίζων, -ιστής.

battieuôre, *m.*, παλμός, καρδιοκτύπημα, (-οχτύπι), σπαραγμός || φόβος.

battilâno, *m.*, ξάντης, γναφεύς.

battimâno, *v.* *applâuso*.

battipâlle, *m.*, πίεστρον.

battista, *v.* *batista*. [κολυμβήθρα.

battistêr(i)o, *m.*, βαπτιστήριον,

battistrâda, *m.*, πρόδρομος.

bâttitô, *m.*, κτύπημα, παλμός, *v.* -*ieuôre*. [στρον, ἰσωτήρ.

battitôia, *f.*, ὀμάλιστρον, ἐξίσω-

battitôio, *m.*, *v.* *battênte* || ῥόπτρον θύρας.

battitôre, -*trîce*, πλήκτης || *di grâno*, άλωνεύς, -νιστής, στουπιστής || *esploratôre*, πρόσκοπος.

battitûra, *f.*, κτύπημα, πλήξις, πληγή || ῥάβδισμα, κοπάνισμα || ἄλώνισμα, -νισις, ἀλόησις, στούπισμα || *têmpo d'ella* —, ἀλοητός.

bat(t)ûffo(lo), *m.*, τολύπη.

bâttola, *v.* *tabêlla*, *raganêlla*.

battûta, *f.*, κτύπημα, κρούσις || — *di rôlso*, σφυγμός || *mus.*, ῥυθμός, χρόνος, μέτρον.

battûto, -*a*, *v.* *percôssso* || *di via*, πολυπάτητος, πεπατημένος || *fig.*, κοινός, τετριμμένος || *s. m.*, *v.* *soffritto*.

baûle, *m.*, κιβώτιον, ζύγαστρον, ῥίσκος, (σεπέτι, σενδούκι).

bâna, *f.*, σιάλος, σίελον, (σάλιο) || γνάφαλον. [(σαλιαρίστρα).

bavaglîno, *m.*, σαλιό-(σιελό)πανον,

bavâglio, *m.*, φίμωτρον, ἐπιστόμισμα || *mêtter il* —, ἐπιστομίζω.

bavêlla, *f.*, γνάφαλον. [φιμῶ.

bâvero, *m.*, περιλαίμιον.

bavôso, -*a*, σιελώδης, (σαλιάρικος).

bazâr, *m.*, *barb.*, ἀγορά, (παζάρι).

bâzza, *f.*, τύχη, εὐτυχία || ἀφθονία.

bazzêcola, *f.*, μηδαμηνότης, λῆρος.

bazzâna, *f.*, βύρσα. [(μασκαραλίκι).

bâzzica, *f.*, τριανταμία. [χνάζω).

bazzicâre, ἐπιφοιτῶ, θαμίζω, (συ-

bazzôtto, -*a*, ἡμίοπτος, ἡμίβραστος.

beâ(tificâ)re, εὐδαίμονα ποιῶ, εὐ-
τυχιζώ, (καλοτυχιζώ) || † μακαριό-
ποιῶ || -*rsi*, εὐδαιμονῶ.

beatificaziône, *f.*, μακαριοποιία.

beatitudîne, *f.*, εὐδαιμονία; μακα-
ριότης || *Sûa* —, ἡ Αὐτοῦ Ἁγιο-
της. [ριος.

beâto, -*a*, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακά-

beccâccia, *f.*, σκολόπαξ, (ξυλόκοττα,
μπεκάτσα). [(μπεκατσίνι).

beccaccîno, *m.*, μικρὸς σκολόπαξ,

beccafîco, *m.*, συκαλῖς, (συκοφάγος).

beccâio, *m.*, κρεωπώλης, κρεουρ-
γός, (μακελάρης, χασάπης) || *fig.*,
ἄνθρωπος ἀπηνής, ὤμος.

beccamôrti, *v.* *becchino*.

beccâre, κεντῶ, (τσιμπῶ,) διὰ τοῦ
ῥάμφους, ῥαμφοκοπῶ, κολάπτω,
(μπιμπικίζω) || -*ârsi*, ἀρπάζω; κερ-
δαίνω; λαμβάνω.

beccâta, *f.*, νυγμός, (τσιμπηματιά).

beccatêllo, *m.*, ἔρεισμα κορωνίδος,
ὑποστήριγμα.

beccatôio, *m.*, σκαφίδιον.

beccheggîare, προνευστάζω, (σκαμ-
παναβαίνω).

becchêggio, *m.*, προνευστασμός,
(σκαμπαναίβασμα).

beccherîa, *f.*, κρεωπωλείον, κρεουρ-
γεῖον, σφαγεῖον, μακελείον, (μα-
κελειό, χασάπικο) || *fig.*, κρεουργία,
σφαγή.

becchino, *m.*, τυμβοσκάπτης, τυμ-

βωρύχος, νεκροθάπτης, -οφόρος
 || *din. di* →
bêcco, *m.*, δάμφος, (μύτη) || *fig.*,
 ἄκρον; ἀκμή; μυκτῆρ, ἀκρολύ-
 χνιον || *zool.*, τράγος || *di marit.*,
 κερατίας, (-τᾶς).
befâna, *f.*, φάντασμα, μορμώ, μορ-
 μολύκειον || *fig.*, δυσειδής ο κα-
 κοήθης γυνή, (μαῖμοῦ) || *v.* Epi-
 fania. [χλευασμός.
bêffa, *f.*, ἐμπαιγμός, (περίπαιγμα),
beffârdo, -a; -atôre, -tríce, περι-(ἐμ)-
 παίκτης, περιγελαστής, χλευαστής.
beff(eggi)âre, ἐμπαίζω, σκώπτω,
 περιγελῶ, χλευάζω, μυκτηρίζω.
beghîno, *v.* bacchettône.
belâ(mên)to, *m.*, βληχῆ(θμός), βέ-
 λασμα, -μός.
belâre, βληχῶμαι, (βελάζω).
bêlla, *f.*, *v.* amânte.
belladôna, *f.*, στρύχνος ὁ μανια-
 κός, εὐθάλεια, (μπελαντόνα).
bellamênte, *avn.*, εὐπρεπῶς, κομ-
 ψῶς, ἀρμοδίως, ὁμορφα, πρᾶως,
 σιγά. [(βοῦρκος, λάσπη).
bellêtta, *f.*, ἰλύς, πηλός, βόρβορος.
bellêtto, *m.*, ψιμμύθιον, φύκος,
 μίλτος, (φυκκισιδι(ον), φθιασίδι,
 νιψίδι, κοκκινάδι).
bellêzza, *f.*, κάλλος, -ονή, ὠραιό-
 της, εὐμορφία || θῆλγητρον.
bellîco, *m.*, ὀμφαλός, (φάλι).
bêllico, -a, πολεμικός.
bellicôso, -a, μάχιμος, ἀρειμάνιος,
 φιλοπόλεμος || ὀργίλος.
belligerânte, *m. f.*, ἐμπόλεμος; ἀν-
 τιμαχόμενος. [γυναικᾶρεσκος.
bellimbûsto, *m.*, (χαυνό)κομπός,
bêllo, -a, καλός, ὠραῖος, εὐμορφος,
 (ὁμορφος), εὐπρόσωπος, εὐειδής;
 κομπός; λαμπρός; || *nel più* -o, ἐν
 καταλληλοτάτῳ χρόνῳ || *s. m.*, *v.*
bellêzza; amânte.
bellôccio, -a, εὐχαρις, εὐμορφος,
 (ὁμορφούτζικος).
beltà, *v.* bellêzza.
bêlva, *f.*, θῆρ(ιον).
belvedêre, *m.*, *v.* altâna.
belzuino, *v.* benzoino.
bemôlle, *m.*, ἡμιτονόφετον.

benaugurâto, -a, αἴσιος, εὐοιώνι-
 στος, (ὄγουρλούδικος).
benchè, *cong.*, ἄν καί, καίπερ, καί-
 τοι, (μ' ὄλον ὅτι, μολονότι, ἄν
 καλὰ καί, ἀγκαλὰ καί ο νά).
bencreâto, -a, καλῶς εὐπαιδευτος,
v. educâto. [κάλυμμα.
bênda, *f.*, ταινία; κεφαλόδεσμος;
bandâre, ταινιῶ, (περι,δέ(ν)ω || —
gli occhi, (ἀπο)τυφλῶ.
bandatûra, *f.*, ταινιώσις, περιδεσις,
 ἐπίδεσμος, (δέσιμον).
bandêlla, *f.*, ταινίδιον, (δεμαδάκι).
bêne, *m.*, ἀγαθόν, καλόν || *utilità*,
 συμφέρον, ὄφελος || *pl.*, περιουσία,
 ὑποστατικόν, πλοῦτος || *avn.*, εὔ,
 καλῶς, -λά.
benedêtto, -a, εὐλογημένος, -γητός
 || *acqua* -a, ἀγίασμα, -μός. [νιάζω.
benedîre, εὐλογῶ; ἀγιάζω; ἐγκαι-
benediziône, *f.*, εὐλογία, εὐχή.
benefattôre, -tríce, εὐεργέτης.
beneficâre, εὐεργετῶ, ἀγαθοεργῶ.
beneficênza, *f.*, εὐεργεσία, ἀγα-
 θοεργία. [γηματικός.
beneficiâle, *m. f.*; -ârio, -a, χορη-
beneficiâta, *f.*, θεατρικὴ παράστα-
 σις εὐεργητικῆ ὑπὲρ τινος.
beneficiâto, -a, εὐεργετούμενος ||
 † εἰσοδηματοῦχος.
beneficio, *m.*, εὐεργέτημα, -γεσία
 || ὠφέλεια, κέρδος || † ἐκκλησια-
 στικὸν ἀξίωμα μετὰ εἰσοδήματος,
 προίκισμα.
benêflico, -a, εὐεργετικός, ἀγαθοεργ-
 γός || *utile*, χρήσιμος, ὠφέλιμος.
benemerênza, *f.*, εὐεργέτημα, ἀξία.
benemêrito, -a, πολλοῦ ἄξιος, ἐπά-
 ξιος, ἄξιος εὐγνωμοσύνης.
beneplicito, *m.*, *v.* approvaziône;
 arbitrio.
benêssere; -stâre, *m.*, τὸ εὔ εἶναι,
 τὸ καλῶς ἔχειν, εὐπορία, (καλὸν
 στάσιμον).
benestânte, *m. f.*, εὐπορος, εὐκα-
 τάστατος, πλούσιος.
benevolênza, *f.*, εὐνοια, εὐμένεια,
 καλοθέλεια. [λοθελ(ητ)ής.
benêvolo, -a, εὐνους, εὐμενής, κα-
beniamino, *m.*, ἀγαπητός, φίλτα-

τος, μαμμόθρεπτος, (μονάκριβος, χαϊδευμένος); *v.* favorito.

benignità, *f.*, αγαθότης, ήπιότητα, εὐμένεια.

benigno, -*a*, αγαθός, ήπιος, εὐμενής || *di malattia*, εὐήθης || *di rimedi*, ελαφρός. [λούτζικα].

benino, *avn.*, όπωσοῦν καλῶς, (κα-
*benintêso, -*a*, εὐάρμοστος, επι-
τήδειος || — *che*, με συμφωνίαν

bennâto, -*a*, εὐγενής. [όμως νά.

benservito, *m.*, πιστοποιητικόν κα-
λῆς ύπηρεσίας || *dâre il* —, απο-
πέμπω.

bensi, *cong.*, ναί, βεβαίως || αλλά.

bentrovâto, -*a*! καλῶς σὰς ηὔρα-
με(ν)!

benvenuto, -*a*, εὐπρόσδεκτος || —!
καλῶς ώρίσατε, καλῶς μάς ἔρχε-
σαι ο ἔρχεσθε!

benvisto, -*a*, άρεστός, προσφιλής.

benvolêre, *v.* amâre.

benzina, *f.*, βενζίνη.

benzôico, -*a*, στυρακιός, βενζοϊκός.

benzoïno, *m.*, στύραξ, βενζόη, μο-
σχολίβανον.

beône, -*a*, οίνοπότης, μέθυσος,
-υστής, (-ύστακας, κρασοπατέρας).

bequâdro, *m.*, επαναγωγή.

bercilôcehio, *m.*, στραβός, παρα-
βλώψ, (άλλοίθωρος).

bêre, πίνω || *fig.*, ἔρω || *s. m.*, πό-
σις, ποτόν, (πιτόν, -τί) || *dâra*
a —, άπατῶ, φενακίζω.

bergamôtto, *m.*, κιτρόμηλον, βερ-
γαμότον, (περγαμότο).

berillo, *m.*, βήρυλλος.

berlina, *f.*, κύφων || *mêtter alla* —,
κυφωνίζω; *fig.*, στηλητεύω, θεα-
τρίζω || *carrôzza*, βερολίνιον.

berlingâccio, *m.*, τυρινή πέμπτη,
(τσικνοπέμπτη).

berlingôzzo, *m.*, πλακούντιον.

berndeccolo, *m.*, οίδημα, πρήσιμα,
(πρήξιμον), φύ-(φῦ)μα, ὄγκος.

bernoccolûto, -*a*, λίαν κυφόνωτος,
πλήρης κυφωμάτων, (καμπουρω-
τός). [-πώλης, (σκουφᾶς)].

berrettâio, *m.*, πιλο-(πλεκτο)ποιός,
berrettino, *m.*, πιλίδιον.

berrêto, *m.*; -*a*, *f.*, πῖλος, πιλί-
σκος, καλύπτρα, (σκοῦφος, σκού-
φια, φέσι, μπονές). [|| *v.*, sbirro.

berroviêre, *m.*, κακοῦργος, ληστής
bersagliâre, έξακοντίζω, βάλλω,
δίπτω, (τουφεκοβολῶ) || *fig.*, κα-
ταδιῶκω.

bersagliêre, *m.*, άκροβολιστής.

bersâglio, *m.*, σκοπός, (σημάδι).

berteggiâre, *v.* beffâre. [γιον.

bertêsa, *f.*, προμαχών, προπύρ-

bertûccia, *f.*, πίθηκος, (μαϊμού).

bessâggine, *v.* balordâggine.

bestemma, *f.*, βλασφημία.

bestemmiâre, βλασφημῶ.

bestemmiatôre, -*trice*, βλάσφημος,
άθεόφοβος.

bêstia, *f.*, ζῶον, κτήνος, θηρίον,
v. animale || *andâr in* —, ὀργί-
ζομαι. [-νοπρεπής, θηριώδης.

bestiâle, *m. f.*, ζωάδης, κτηνώδης,

bestialità, *f.*, κτηνωδία, θηριωδία;

v. balordâggine.

bestiâme, *m.*, κτήνη, θρέμματα,
βοσκήματα || — *grôss*o, άγέλη ||
— *minûto*, ποιμνιον.

bestiôl(in)a, *f.*, ζούφιον, ζωάριον.

bêtel, *m.*, μαλάβαθρον.

bêttola, *f.*, καπηλειον, οίνοπωλειον,
(ταβέρνα), μαγειρειον, ((παληο)-
μαγειριό), κωθωνιστήριον.

bettoliêre, *m.*, κάπηλος, οίνοπώ-
λης, (κάπελας, ταβερνάρης), κα-
πηλομάγειρος, ὑπαροξενοδόχος ||
φοιτητής τῶν καπηλειῶν.

bettolino, *m.*, μικρόν καπηλειον.

bet(t)ônica, *f.*, κέστρον, βετονίκη,
(μπετόνικα) || *conosciûto come*
la —, πασίγνωστος.

betûlla, *f.*, σημύδα.

bevânda, *f.*, ποτόν, (πιτό), πόμα.

beverâggio, *m.*, *c. s.*, || *v.* -*tône*;

beverino, *m.*, σκαφίδιον. [mância.

beverône, *m.*, γαλάκτισμα διὰ τούς
ἔππους || δηλητήριον.

bevibile, *m. f.*, πόσιμος, ποτός.

bevitôre, -*trice*, πότης, *s.* beône.

bevûta, *f.*, πόσις || κραιπάλη, (με-
θοκόπημα).

bêy, *m.*, *barb.*, βέης, (μπέης).

bezzicâre, *v.* beccâre.

bezzuârro, *m.*, παντζέρι.

biâcca, *f.*, ἀνθρακωτὸς μόλυβδος, ψιμύθιον, (σουλμᾶς).

biâda, *f.*, βρόμος, (-η, -ι) || -ε, σῆτος, τὰ σιτηρά. [πώλης.

biadaiûolo, *m.*, σιτέμπορος, σιτοbiancâstro, -a, ὑπόλευκος, (ἀσπριδερός). [-ανσις, (ἄσπρισμα).

biancheggiamênto, *m.*, λευκασμός,

biancheggiânte, *m. f.*, ἐπίλευκος, *v.* -câstro.

biancheggiâre, λευκαίνομαι.

biancheria, *f.*, ὀθονο-(λινο)στολή, λευκὰ ῥούχα, (πανικά, ἀσπρόρουχα). [δα).

bianchêzza, *f.*, λευκότης, (ἀσπρά-

biânco, -a, λευκός, (ἄσπρος) || καθαρός, (παστρικός) || *s. m.*, λευκὸν (χρῶμα), (ἄσπρον). [λεύκωμα.

biancosêgno, *m.*, ἐνυπόγραφον

biancospîno, *m.*, λευκάκανθα.

biancovestîto, -a, λευκοφόρος, -κόστολος. [λίζω).

biasicâre, μασταρίζω, (μασσου-

biasimâre, (ἐπι)μέμφομαι, ψέγω; κατακρίνω; ἐλέγχω.

biasimatôre, -trîce, ψέκτης, ψογερός, ἐπιτιμητής, ἐπικριτής.

biasimêvole, *m. f.*, (ἀξιό)μεμπτός, ἐπονειδιστος, ἐπίσογος, κατακρίτέος.

biâsimo, *m.*, μομφή, (ἐπι)μέμψις, ψόγος, ἔλεγχος, κατηγορία.

bîbbia, *f.*, βίβλος, (ἀγία) Γραφή.

biberône, *v.* porpatôio.

bîblico, -a, βιβλικός, ιερογραφικός.

bibliografia, *f.*, βιβλιογραφία.

bibliogrâfico, -a, βιβλιογραφικός.

bibliôgrafo, *m.*, βιβλιογράφος.

bibliômane, *m.*, βιβλιομανής.

bibliomania, *f.*, βιβλιομανία.

bibliotêca, *f.*, βιβλιοθήκη.

bibliotecârio, *m.*, βιβλιοφύλαξ, -οθηκάριος.

bîca, *f.*, σωρός, θημών(ια). [κικόν.

bicarbonâto, *m.*, ἄλας διττανθρα-

bicchierâta, *v.* bevûta.

bicchîere, *m.*, ποτήρι(ον). [ράκι).

bicchierîno, *m.*, κύπελον, (ποτη-

biciclêtta, *f.*, ποδήλατον, τροχήλατον || venditôre o noleggiatôre di -e, ποδηλατοπώλης ο ἐνοικιαστής ποδηλάτων.

biciclista, *m. f.*, ποδηλάτης, -τιστής (*f.* -τίστρια); τροχηλάτης.

bicîpete, *m.*, δικέφαλος || *s. m.*, διχαλωτὸς (μῦς).

bicôcca, *f.*, εὐτελής οἰκία; (παληόσπιτο) || μικρὸν φρούριον || *v.* altâna.

bicolôre, *m. f.*, δίχρους, δίχρωμος.

bicôneavo, -a, ἀμφίκουλος.

biconvêssô, -a, ἀμφίκυρτος.

bicôrne, *m. f.*; -nîto, -a, δίκερως.

bicûspide, *m. f.*, δικόρυφος.

bidêllo, *m.*, ὑπηρέτης, κλητήρ.

bidênte, *m.*, δίκελλα, σμινύη, (διχάλη) || διετής ἀμνάς.

bidêtto, *m.*, ἰσπάριον, (ἀλογάκι) || λεκάνη, -νίς.

biêco, -a, στραβός, παραβλώψ*, (ἀλλοίθωρος) || ἄτιμος, αἰσχρός || guardâr -o, λοξῶς βλέπω.

biennâle, *m. f.*, διετής.

biênnio, *m.*, διετηρίς, -τία. [παζι).

bîet(ol)a, *f.*, τεῦτλον, (σεῦτλον,

bietolône, *v.* babbêo.

bîetta, *f.*, σφήν.

bîffa, *f.*, *v.* traguârdo; segnâle.

bîfido, -a, δισχιδής.

bîfôleo, *m.*, βουκόλος, γεωργός, ζευγηλάτης, ἀρώτης, (ὄργωτής).

bîforeârsi, δικρανῶμαι, διχαλοῦμαι.

bîforeaziône, *f.*; -amênto, *m.*, δικράνωσις, διχάλωσις, -ωμα.

bîforeûto, -a, δισχιδής, δίκρανος.

bîfôrme, *m. f.*, διμορφος.

bîfrônte, *m. f.*, διπρόσωπος.

bîga, *f.*, δίτροχον ἀμάξιον.

bîgamia, *f.*, διγαμία.

bîgamo, *m.*, δίγαμος.

bîgâtto, *v.* bâco. [(σαγιάκι, ἀμπᾶς).

bîgêllo, *m.*, ἐρέα, σάγος, σάγιον,

bîghellonâre, *m.*, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι; ματαιοσχολῶ.

bîghellône, *m.*, περιπλανητής, περιγαγοραῖος || ἡλίθιος, εὐήθης.

bîgîo, -a, λευκόφαιος, ψαρός, με-

bîglia ecc., *v.* bili. [λαψός.

bigliétto, *m.*, ἐπιστόλιον, γραμματί(ιδιον, (-τάκι, μπιλλιέτο, -τάκι) || δελτίον || — galânte, ἐρωτικὸν γραμματίον, (ῥαβασάκι) || — d'ingrêso, ferρονιάριο, εἰσιτήριον || — d'invito, προκλητήριον || — di banca, τραπεζιτικὸν γραμματίον, χαρτονόμισμα || — di visita, ἐπισκεπτήριον.

bigôncia, *f.*, κάδος, (μαστέλα, μποῦτα) || λεκάνη || *v.* tribûna.

bigôtto, *v.* bacchettône.

bilancêtta, *f.*, τρυτάνιον, ζυγίον, σταθμίον, (βεζνές).

bilância, *f.*, τρυτάνη, πλάστιγξ, ζυγός. (ζυγαριά, μπαλάντσα).

bilanciâre, *v.* pesâre || *dondolâre*, αἰωρῶ, ταλαντεύω || *equilibrâre*, ἰσορροπιζῶ, ἰσοσταθμιζῶ || *contrappesâre*, ἀντισταθμῶ, ἀντισηκῶ || *esaminâre*, ἐξετάζω, ἐρευνῶ.

bilanciêre, *m.*, ταλάνθρωτον; ῥυθμότροχον. [λεπαδνοδέκτης.

bilancéino, *m.*, *v.* -cêtta || *di vettûra*,

bilâncio, *m.*, προῦπολογισμός || ἰσολογισμός. [φοτεροβαρής.

bilaterâle, *m. f.*, δίπλευρος || ἀμβίλε, *f.*, χολή || ὄρηγ.

bîlia, *f.*, θυλάκιον.

biliârdo, *m.*, σφαιρίστρα, (μπιλλιάρδος) || *liôgo*, σφαιριστήριον.

biliârrio, *-a*, χολικός.

bîlico, *m.*, ἰσορροπία || *stâre in* —, ἀμφιταλαντεύομαι.

bilingue, *m. f.*, δίγλωσσος.

biliône, *m.*, δισεκατομμύριον, (διλιόν(ύ)νι(ον)). [ὄργιλος.

biliôso, *-a*, χωλερικός, χωλώδης || **bîlli**, *v.* birillo.

bilûstre, *m. f.*, δεκαετής.

bîubo, *v.* bambino.

bimêmbre, *m. f.*, δίκωλος. [νιαῖος.

bimestrâle; *-ensîle*, *m. f.*, διμη-

bimêstre, *m.*, δίμηνον.

binârio, *-a*, δυαδικός || *s. m.*, σιδηροτροχιά.

bîndolo, *m.*, πηνιστήρ, (τυλιγάδι) || πηγαδομάγγανον || *v.* (r)aggirabîndoccolo, *m.*, δλοπον. [tôre.

bînômio, *m.*, διώνυμον.

bîdceolo, *m.*, τολύπη, (τουλούπα).

biografia, *f.*, βιογραφία.

biogrâfico, *-a*, βιογραφικός.

bîografo, *m.*, βιογράφος.

biologia, *f.*, βιολογία.

bîologo, *m.*, βιολόγος.

biondeggiâre, ξανθίζω, -θοῦμαι.

biondella, *f.*, κενταυρίς, -ριον, ξάνθιον, χαμαιδάφνη.

biondêtto; *-dino*, *-a*, ὑπόξανθος.

biondêzza, *f.*, ξανθότης.

bîndo, *-a*, ξανθός; -όθριξ || *s. m.*, ξανθὸν (χρῶμα).

bîossido, *m.*, διττοξύδιον.

bîpartire, διχοτομῶ.

bîpartîto, *-a*, διχότμητος, σχιστός.

bîpede, *m. f.*, δίπους.

bîpênne, *v.* scûre.

bîrba; *-bânte*, *m. f.*, *-bône*, *-a*, πονηρός, φαυλόβιος, πανούργος, βάραθρος, κάθαγμα, παγκάκιστος (κατεργάτης, μαριόλος, κρεμάλας).

bîrbonâta; *-neria*, *f.*, πανουργία, δολιότης. [|| *v.* hercîlôcchio.

bîrcio, *-a*, μύωψ, (κοντόφθαλμος)

bîrême, *f.*, διήρης.

bîribisso, *m.*, κύβων.

bîrichîno, *m.*, ἀγυιόπαις, (σοκακό(κατεργαρό)παιδον) || *v.* bîrba, monêllo.

bîrillo, *m.*, πασσαλίσκος, (τσουνί) || *giuôco dêi* -i, πασσαλοπαίγνιον, -λισμός || *giocâre âi* -i, παίζω τοὺς πασσαλίσκους ο πατταλίνδα, πασσαλίζω. [καρραγωγεύς.

bîroccîâio, *m.*, ἀμαξεύς, (-ξᾶς),

bîroccîno, *m.*, ἀμαξάριον || δίφρος, (καβριολέτο), διφροτίλβουρον.

bîrôccio, *m.*, ἀμάξιον, (κάρρο).

bîrra, *f.*, ζύθος, (μπίρα).

bîrrâio, *m.*, ζυθοπώλης, -ποιός.

bîrraria, *f.*, ζυθοπωλεῖον, -ποιεῖον, (μπιραρία).

bîrreria, *v.* sbîrrâglia. [ῥαβδοῦχος.

bîrro, *m.*, κλητῆρ ἀστυνομικός,

bis, *avn.*, δὶς, ἐκ δευτέρου, πάλιν || *chiedere il* —, *v.* bissâre.

bisânte, *m.*, κωνσταντινάτον.

bisâvola, *f.*, προμάμμη.

bisâvolo, *m.*, πρόπαππος.

bisbêtico, -a, ἰδιότροπος, δύσκολος, ἀλλόκοτος, παράξενος.
bisbigliâre, ψιθυρίζω, ὑποτονθυρίζω, κρυφομιλῶ.
bisbiglio, *m.*, ψιθυρισμός, ὑποτονθυρισμός, (τσουτσούρισμα).
bisca, *f.*, χαρτοπαικτεῖον, κυβευτήριον || πορνεῖον.
biscazzâre, ἐπιφοιτῶ εἰς τὰ κυβευτήρια, χαρτοπαικτῶ.
biscazziêre, *m.*, χαρτοπαίκτης.
bischero, *m.*, *mus.*, κόλοψ, κόλλαβος, (στρηφτάρι).
biscia, *f.*, ὄφιν, ἔχιδνα, (ὄχενδρα).
biscottâre, ἀνέψω, (ξαναψήνω, παξιμαδιάζω).
biscottino, *m.*, μικρὸν δίπυρον, (παξιμαδάκι); ἀμυγδαλόπηκτον, -δαπαξήμαδον, (μπισκοτίνι).
biscotto, *m.*, δίπυρος (ἄρτος), διπυρίτης, (παξιμάδι); αὐγοπαξήμαδον, (μπισκό(τ)το) || γαλέτα.
biserôma, *f.*, διπλῆ ἀγκύλη, ἐκκαιδεκατημόριον.
bisdôso, *v.* bardôssu.
bisestile, *m. f.*, ἐμβόλισμος, -μαῖος, δίσ-(βίς)εκτος.
bisetrice, *f.*, διχοτόμος (γραμμῆ).
biseziône, *f.* διχοτομία.
bisillabo, -a, δισύλλαβος.
bislâcco, -a, *v.* stravagante.
bislûngo, -a, ἐπι-παρα-(προ)μήκης.
bismûto, *m.*, βισμούθιον.
bisnipôte, *m.*, ἑξαδελφιδουῖς.
bisnôno, *v.* bisânolo.
bisôgna, *f.*, πρᾶγμα, ἔργον, ἐργασία, (δουλειά); ἀνάγκη.
bisognâre, δέομαι, χρειάζομαι, ἔχω ἀνάγκην || *impers.*, πρέπει, δεῖ, προσήκει, ἀνάγκη ἐστίν.
bisognêvole, *m. f.*, ἀναγκαῖος, *v.* -gnôso || *s. m.*, τὰ -a.
bisôgno, *m.*, ἀνάγκη, χρεία || *in caso di* —, ἐν ἀνάγκῃ, χρείας τυχούσης; καταλλήλως || *vâdo a fare i miêi* -i, ὑπάγω πρὸς χρείαν μου.
bisognôso, -a, ἐνδεής, ἄπορος,
bisônte, *m.*, βόναςος. [πενόμενος.
bisquâdro, *v.* beq-.
bissâre, προκαλῶ δευτέρωσιν, κρᾶ-

ζω τὸ πάλιν || ἐπαναλαμβάνω, δι-
 σεύω, (δευτερόνω).
bistêcca, *f.*, ψητὸν βόειον, (πι-
bisso, *m.*, βύσσος. [φτέκι).
bisticcîare, ἐρίζω, φιλονεικῶ.
bisticcio, *m.*, λογοπαίγιον, παρ-
 ἤγημα, παρονομασία.
bistrattâre, *v.* maltrattâre.
bisturî, *m.*, σμίλη, -λίον, (νυστέρι).
bisûleo, -a, δίχληλος, διχότομος,
 σχιζόπους. [(λιγδιαρίκος).
bisûnto, -a, λιπαρός, ἑσπώδης,
bitôrzolo, *m.*, οἶδημα, κύρτωμα,
 (καμποῦρα), *v.* bernôccolo.
bitta, *f.*, πάσσαλος.
bitûme, *m.*, ἄσφαλτος, (κατράμι).
bituminâre, ἀσφαλτῶ, (κατραμόνω).
bituminôso, -a, ἀσφαλτώδης.
bivaccâre, ἀγραυλῶ, (ἐπ)αὐλίζομαι.
bivâcco, *m.*, στρατοπέδευσις ὁ δια-
 νυκτέρευσις ἐν ὑπαίθρῳ, (ἐπ)αὐ-
 λισμός, ἀγραυλία.
bivâlno, -a, δίθυρος.
bivio, *m.*, ἄμφοδος, τρίοδος, (δί-
 στρατον) || δισταγμός, *v.* alterna-
 tiva.
bizza, *f.*, ὀργή, θυμός || *montâr*
in —, ὀργίζομαι.
bizzarrîa, *f.*, ἰδιο-(ξενο)τροπία, δυσ-
 κολία, (παραξενιά); *v.* capriccio.
bizzârro, *v.* bisbêtico, eccêntrico.
bizzêffe (a —), *avn.*, ἀφθόνως,
 δαψιλῶς.
bizzôso, -a, ὀργίλος, θυμώδης.
blandîre, *v.* accarezzâre.
blandîzia, *f.*, ἀρέσκειμα, ἠδυλο-
 γία, θωπεία, κολακεία.
blândo, -a, φιλοφρονητικός, θωπευ-
 τικός, κολακευτικός || *mîte*, ἥπιος,
 μέτριος. [φῶ.
blasonâre, οἰκοσημολογῶ, -μογρα-
blâtta, *f.*, σίλφη, (βρωμοῦσα) ||
v. piâttoia.
blat(t)eramênto, *m.*, φλυαρία,
 μωρο-(περισσο)λογία, ἀδολεσχία,
 λαλαγή, κωτιλία.
blat(t)erâre, βληχῶμαι, βελάζω ||
em. fig., ληρῶ, φλυαρῶ, μωρο-
 (ματαιο)λογῶ, ἀδολεσχῶ.
blenorrea, *f.*, βλενόρροια.

blêso, *v.* bálbo.
 blindâre, (περι)θωρακίζω.
 blinde, *f. pl.*, διασταυρώματα.
 bloccâre, ἀποκλείω, πολιορκῶ.
 blôcco, *m.*, ὄγκολιθος || ἄθροισμα, σωρός || *in* —, ὄλοσχερῶς, συλλήβδην, (χονδρικῶς, κουντουροῦ); ἐργολαβικῶς || *mil.*, ἀποκλεισμός, (μπλόκος), πολιορκία. [δριον.
 blockhaus, *m.*, *barb.*, ξυλοτειχὺ-
 blâsa, *f.*, *barb.*, χειτωνίσκος, (πμλοῦ-
 ζα). [χηλίτης.
 bôa, *m.*, *zool.*, βόας || *fig.*, ὄφιοτρα-
 boâro, *m.*, βοηλάτης, βουκόλος, (βουδοβοσκός).
 boâto, *m.*, μυκηθμός, (μούγγρισμα) || *della terra ecc.*, βρύχημα, (βόι-
 σμα).
 bôcca, *f.*, στόμα || ἄνοιγμα, ὀπή, στόμιον; ἐκβολή; στενόν, πορθμός || *fâr venire l' aequolina in* —, διεγείρω τὴν ἐπιθυμίαν, ὄρεξιν κινῶ || — *da fuôco*, τηλεβόλον.
 bocceccêscio, -a; -êvole, *m. f.*, βοκ-
 κάκκειος.
 bocceccia, *f.*, χάσμα, αἰσχρὸν στό-
 μα: μορφασμός || *fâr le -e*, μορ-
 φάζω, (σκυθρ(ωπ)άζω).
 bocceâle, *m.*, βαυκάλιον, (μποκάλι).
 boccapôrto, *m.*, ὀπαῖον, καταβά-
 θρα, καταρράκτης, (μπουκαπόρτα, ταμπούκι). [κα, πμουκιά, καψιά].
 bocceâta, *f.*, ἔνθεσις, βλωμός, (βοῦκ-
 bocceâta, *f.*, φιάλ(ιδ)ιον, -λῖς.
 boccheggiamênto, *m.*, ψυχορραγία, (-ομαχητόν); φυσιασμός, (λαχά-
 νιασμα).
 boccheggiâre, ψυχορραγῶ, ἀγωνιῶ, (ψυχομαχῶ); φυσιῶ, (λαχανιάζω).
 bocchêtta, *f.*, στόμιον; *v.* apertûra.
 bocchino, *m.*, *c. s.*, || σιγαροκράτης || *di rîra*, ἄκρα καπνοσύριγγος, (τσιμπουκιού), στόμιον.
 bôccia, *f.*, φιάλη, (μποτίλλια; κα-
 ράφα) || *pâlla*, σφαῖρα, (μπάλλα).
 bocciône, *m.*, πτυίνη, (δαμετζάνα).
 bocciûdlo, *m.*, κάλυξ, (μπουμπούκι, κοντζέξ) || *innestâre a* —, ἐγ-
 κεντρῶζω αὐλοειδῶς.
 bôccola, *f.*, *v.* bôrchia; orecchino.

bocconcino, *m.*, μικρὰ ἔνθεσις, (βουκίτσα).
 boccone, *m.*, *v.* bocceâta; τμήμα, τεμάχιον, (κομμάτι) || *pîllola*, κα-
 ταπότιον, (χάπι) || *avn.*, ἐπὶ στόμα, πρηγής, (πρόμυτα, πίστομα).
 bodoniâno, -a, βοδονιανός || *legâr*
 âlla -a, ναστοχαρτῶ.
 bofonchiâre, γογγύζω, ψιθυρίζω, (μουρμουρίζω).
 bohême, *f.*, *barb.*, ἀνέστιοι, ἡμε-
 ρόβιοι, ἀθίγγανοι, (γύφτοι, ἀτσιγγ-
 γανοι), ἀθίγγανολόγιον, (τσιγγα-
 ναρειό); *v.* scapestratâggine.
 bôia, *m.*, δήμιος, (μπόγιας) || *fig.*,
 φονεύς, *v.* birbâ(nte). [ρης].
 boiârdo, *m.*, εὐπατριδής, (βογιά-
 bolêro, *m.*, βολερός.
 bolêto, *m.*, βωλίτης. [sâccia].
 bôlgia, *f.*, βόθρυξ, λάκκος || *v.* bi-
 bôlide, *m.*, βολῖς, ἀερόλιθος.
 bôlla, *f.*, φυσάλις, πομφόλυξ, (φοῦ-
 σκα(λίδα)) || *gonfiamênto*, *pîstola*,
 φλυκτίς, -ταινα, -ταινίδιον || *sug-
 gèllo*, (μεταλλο)σφραγίς; χρυσό-
 βουλλον || — *parâle*, διάταγμα τοῦ
 Πάπα, (βοῦλλα). [|| *v.* ingannâre.
 bollâre, ἐπισφραγίζω, (ἐπι)σημειῶ
 bollâto, -a, σφραγιστός, σεσημειω-
 μένος || *cârta -a*, χαρτόσημον.
 bollênte, *m. f.*, ζέων, ζεστός; διάπυ-
 ρος, διακαής, φλογερός || *fig.*, ὄξύ-
 θυμος; θερμοεργός, ὀρμητικός.
 bollêtta, *f.*, (ἀντ)ἀποχή, ἔξοφλη-
 τικόν || *èssere in* —, εἶμαι ἀνάργυ-
 ρος, δὲν ἔχω ὀβολὸν ο λεπτόν || *v.*
 -ttîno.
 bollettârio, *m.*, διπλότυπον βιβλίον.
 bollettino, *m.*, δελτίον, -τάριον,
 ψηφοδέλτιον, γραμματίον, ἀπο-
 bollimênto, *v.* bollôre. [δεικτικόν.
 bollire, *att.*, βράζω. ἔψω || *n.*, (ἀνα)-
 βράζω, -άσσω, ζέω, ζεματῶ, πα-
 φλάζω, (χοχλακίζω). [κρέας].
 bollîto, -a, βραστός || *s. m.*, -ὄν
 bollitûra, *f.*, ἀνάζεσις || *decoziône*,
 ἀφέψημα.
 bóllo, *m.*, σφραγίς; χαρτοσήμασμα
 || — *della rôsta*, ταχυδρομικὴ
 σφραγίς, ἐπισήμασμα.

bollôre, *m.*, ἀνάψεις, (ἀνά)βράσις, -σμός, πάφλασμα, (χοχλάκισμα) || *fig.*, ζέσις, ὀρμή; ταραχή.

bôlo, *m.*, βῶλος; καταπότιον.

bolsâggine, *f.*, δύσπνοια, ἄσθμα.

bôlso, -*a*, ἄσθματικός, -τώδης.

bômba, *f.*, ὄλμος, (βόμβα) || *fig.*, ἀλαζονοφλυαρία, (παλάβρα); ψευδός || *tornâr a* —, ἐπανακάμπτω εἰς τὸ προκείμενον.

bombârda, *f.*, καταπέλτης || ὄλμο- (βομβο)βόλον, (βομβάρδα).

bombardamênto, *m.*, καταβόμβησις, (κατα)βομβολισμός, (βομβαρδισμός). [δίξω, -δοβολῶ].

bombardâre, βομβοβολῶ, (βομβαρ-

bombardiêre, *m.*, ὄλμοβόλος, βομβολητής, βομβιστής, (βομβαρδιστής) || βομβοποιός.

bombardône, *v.* *contrabbâsso*.

bômbice, *v.* *bâco* (da *sêta*). [πρέσο].

bomprêssô, *m.*, πρόβολος, (πομ-

bonâccia, *f.*, νηνεμία, γαλήνη, (μπονάτσα). [πράότης, ἀπλότης.

bonarietà, *f.*, ἀγαθότης, ἀκακία,

bonârio, -*a*, ἄκακος, ἀνεξίκακος, ἤμε-

***bonêtto**, *v.* *berrêtto*. [ρος, ἀπλοῦς.

bonificamênto, *m.*; -*aziône*, *f.*, βελτίωσις, (καλ(λ)ιτέρευσις).

bonificâre, βελτιῶ, (καλ(λ)ιτερεύω).

bontà, *f.*, ἀγαθότης, καλοσύνη; χρηστότης, καλοκαγαθία, ἀρετή.

bônzo, *m.*, βόνγος.

boôte, *m.*, βοώτης.

borâce, *m.*, βόραξ, χρυσόκολλα.

borâccico, -*a*, βορικός, χρυσοκολλικός.

borbottamênto, *m.*, ψιθυρισμός, (μουρμούρισμα).

borbottâre, γογγύζω, μορμυρίζω, (μουρμουρίζω), ψιθυρίζω.

borbottatôre, -*trice*, γογγυστής, μεμψίμοιρος, (μούρμουριάρης).

bôrchia, *f.*, ὀμφάλιον || ἦλος.

bôrda, *f.*, ἀρτέμων.

bordâta, *f.*, διαδρομή, (βόλτα, μπορντάδα) || συστοιχοπυρεία.

bordeggiâre, λοξοπλοῶ, -πορῶ, διαδρομῶ, (βολτετσάρω).

bordellâre, πορνοκοπῶ.

bordelliêre, *m.*, πορνοκόπος, πόρνος.

bordello, *m.*, πορνεῖον, πορνοσιάσιον, (προ)ἀγωγεῖον, χαμαιτυπεῖον, (μπορδέλλι, πουταναρειό) || θόρυβος, ταραχή.

bôrdo, *m.*, πλευρά || πλοῖον || *andâr a* —, ἀναβαίνω εἰς πλοῖον, ἐπιβαίνω, (ἐμβαρκαρίζομαι) || *v.* *ôrlo*.

bordône, *m.*, βακτηρία, ῥάβδος || *tenêr* —, συνάδω, ὑποβοηθῶ, συμπράττω.

bôrea, *m.*, βορρᾶς, βορέας.

borcâle, *m. f.*, βόρειος, ἀρκτικός.

borgâta, *f.*; **bôrgo**, *m.*, κώμη, πολίχνιον, κωμόπολις, (κεφαλοχώρι).

borghêse, *m. f.*, πολίτης, δημότης, ἀστός, (νοικοκύρις) || ιδιώτης.

borghesia, *f.*, πολῖται, ἀστοί, κοινόν, μεσαία τάξις.

borghêtto, *m.*, κώμ(ιδ)ιον, χωρίδιον.

borghigiâno, *m.*, κωμίτης, χωρίτης.

borgomâstro, *m.*, δήμαρχος.

bôria, *f.*, ὑπεροψία, κενοδοξία. [ὄξύ.

bôrlico, -*a*, βορικός || *ácido* -*o*, -*òn*

boriôso, -*a*, ὑπεροπτικός, ὑπερήφανος, μεγαλόφρων, κενόδοξος.

bôrra, *f.*, γνάφαλον, (χονδρομαλλον).

borrâccia, *f.*, πάγουρος; βαυκάλιον, λάγηνος, (λαήνι).

borracina, *v.* *mûsco*.

borrâggine; -*âna*, *f.*, βού-(ἀρνό)-γλωσσον, (πουράντσα).

borrâre, ἐμβύω. [φάραγξ, (φαράγγι).

bôrro, *m.*, χείμαρ(ρ)ος; χαράδρα,

bôrsa, *f.*, βαλάντιον, (πουγγί, σακκοῦλα) || — *da tabâcco*, καπνο-

σακκοῦλα || — *da viâggio*, σάκκος, *v.* *valigia* || *di stûdio* συν-

τροφία || ἡ τῶν ἐμπόρων σύνοδος, συναλλακτήριον, χρηματιστήριον || *v.* *scrôto*.

borsaiuôlo, *m.*, βαλαντιοτόμος.

borsellîno, *m.*, βαλαντίδιον, νομισματοφυλάκιον. [-πιον.

borsêtta, *f.*, θύλαξ, -άκιον, κόλπος,

borsuâle, *m. f.*, χρηματιστικός. [νος.

borzacchîno, *m.*, ἐμβάτης, κόθορ-

boscâglia, *f.*, δάσος, δάση, δρυμός, δρυμών; θαμνών, ἀκανθών, (βάτα).

boscaiuôlo, *m.*, ξυλοτόμος, ξυλο-

(δασο)κόπος || δασοφύλαξ.

boscherêccio, -a. ἀλσοδίαυτος, δασόβιος; ὄρεινός: ἄγριος, ἀγροτι-
boschêtto, m., ἄλσος. [κός.
bôseo, m., δάσος, (ὄρμάνι) || συγ-
 κλάδωμα, (κλαδιά).
boscôso, -a, δασώδης.
bôsmân, m., barb., ὑπαξιωματικός; *v. postrho.*
bôssô, f., πύξος, (τσιμισίρι).
bôssolo, m., πυξίς, κυτίς, (κουτί).
bossolôtto, m., πυξίδιον, κυτίδιον, (κουτάκι) || πυξίς τῶν θαυματο-
 ποιῶν, ψηφοθήκη || *giuôeo dêi -i,*
 ψηφοπαιξία.
botânica, f., βοτανική.
botânico, -a, βοτανικός. [(κλαβάνη).
bôtola, f., καταπακτή, καταρρακτή,
bôtolo, m., pr. e fig., κυνάριον, (σκυλάκι). [ράγγι).
bôtro, m., χαράδρα, φάραγξ, (φα-
bôtta, f., zool., φρῦνος, φρῦνη ||
côlpo, κτύπος; *πληγή* || *môtto,*
 σκῶμμα.
bottâio, m., βυτιδουργός, -δοπη-
 γός, -νοπηγός, -δοποιός, καδο-
 ποιός; -πώλης, (βαρελᾶς, βουτσᾶς).
bôtte, f., βύτις, βούτι(ν)ον, πίθος,
 μαγγάνα, (βουτσι, βαγένι, βα-
 ρέλλα).
bottêga, f., ἀποθήκη, (μαγαζί,
 -ζεῖον). πωλητήριον, ἐργαστήριον,
 ἐργοστάσιον, *v. negôzio.*
bottegâio, m., ἐργαστηριάρχης,
 πωλητής, (ἐργαστηριάρχης, μαγα-
 ζετζής).
botteghîno, ἐργαστηράκι || — *del*
lôtto, γραφεῖον τοῦ λαχείου.
botticêlla, f., βυτίον, βῆκος, (βα-
 ρέλλ(λ)ι).
bottiglia, f., φιάλη, (μποτίλλια);
 βαυαλίς, -άλιον, (μποκάλι).
bottigliêre, m., ποτοπώλης, κά-
 πηλος || οἰνοχόος, οἰνοφύλαξ.
bottiglieria, f., καπηλεῖον, *v. o-*
steria || κυλικεῖον.
bottîno, m., λάφυρον, λεία || *il fâr*
 —, λεηλασία, διαρπαγή || *fâr* —,
 λεηλατῶ, λαφυραγωγῶ, διαρπάζω.
bottoncîno, m., μικρὸν κομβίον ||
 μπουμπουκάκι.

bottône, m., κομβί(ον), (κουμπί);
 πόρπη || *v. bocciuôlo.*
bottoniêra, f., σειρὰ κομβίων.
bovâro, v. boâro.
bôve, v. bûe.
bovîle, m., βουστάσιον.
bovîna, f., βόλ(β)ιτον, -ος, (βου-
bovîno, -a, βόειος. [νιά).
boxe, f., barb., γρονθοκοπία ἀγ-
 γλική, πυγμαχία, *v. pugilâto.*
bôzza, f., ὕβος, (καμποῦρα) || *ab-*
bôzzo, ὑποτύπωσης, ὑπογραφή || —
di stâmpa, τυπογραφικὸν δοκίμιον,
 διόρθωσης.
bozzâg(r)o, m., κίρκος.
bozzêtto, m., σχέδιον, -ίασμα, δια-
 (ὑπο)τύπωσης. [φύραμα, μαζαλίσ.
bôzzima, f., λεύκανσις ὀθόνης,
bozzimâre, λευκαίνω ὀθόνην.
bôzzolo, m., θύλαξ, -άκιον, (κουκ-
 (κ)ούλιον); βομβύλιον.
brâca, f., σχοινίον || *pl.,* περισκελίσ,
 -ελίδες, -έλιον, σκελέα, ἀναξυρίδες,
 (βρακί(ά), βράκαι(ς)).
braccâre, ἔιν-(ιχ)ηλατῶ; ἀναζητῶ.
bracchiêre, m., κυνηγός, κυναγω-
braccêtto (a -), ἀγκαλιά. [γός.
bracciâle, m., περιβραχιόνιον.
braccialêtto, m., ψέλλιον, βρα-
 χιόλι(ον), -ονιστήρ, (περι)βραχιό-
 νιον.
bracciânte, m. f., ἡμεροδουλευτής,
 (-ροκαματάρης), ἐργάτης.
bracciâta, f., ἀγκαλίσ, (-λιά).
bracciêre, m., ἀκόλουθος (κυρίας).
brâccio, m., βραχίων, (μπράτσον);
 ὠλένη, ἀγκάλη || *misûra,* πῆχυς ||
 — *di mâre,* πορθμός, στενόν,
 ἀγκών || — *di fûme,* κέρας, κλά-
 δος, ἀγκών || — *di vilânciâ,* ζυ-
 γός || *fôrza, aiûto,* δύναμις, ἰσχύς,
 ἐξουσία, βοήθεια || *pl., operâti,* ἐρ-
 γάται || *a* —, διὰ μόνον τῶν χει-
 ρῶν; *v. braccêtto* || *parlâr a* —,
 αὐτοσχεδιάζω.
bracciuôlo, m., ἀγκών || *sêdia a -i,*
 δίφρος, κλιντήρ(ιον).
brâcco, m., θηρευτικὸς κύων.
brâce, f., ἀνθρακιά, ἀ(ι)θάλη, σπο-
 δός, (θράκα, χόβολη).

brachière, *m.*, ἐπι-(ὑπό)δεσμος, ζώνη; ἀνάδεμα; κρεμαστήρ.

bracière, *m.*, πύραυνον, (μαγκάλι) || *v.* brâce.

braci(u)ôla, *f.*, φλογίς, (μπριζόλα).

brâgia, *v.* brâce.

brâma; -mosia, *f.*, διακαῆς πόθος, ἄμετρος ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἔφεις, ἀπληστία.

bramanêsimo, *m.*, βραχμανισμός.

bramâre, ἐπιθυμῶ, ἐπιποθῶ, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι. [νός.

bramâto, -a, ἐπιθυμητικός, ποθει-bramînico, -a, βραχμανικός.

bramîno, *m.*, βραχμάν.

bramîre, βρέμω.

bramîto, *m.*, ὠρυγή, -γμός, βρωμή.

bramôso, -a, ἐπιθυμητικός, -μῶν; ἄπληστος.

brânca, *f.*, *pr. e fig.*, κλάδος || ὄνυξ. [χνα).

brânchie, *f. pl.*, βράγchia, (σπάρα-brancicâre, χειρομαλάσσω, (μαλάζω), χειραπτάζω, βλιμάζω, ψηλαφῶ, (ψάχνω). [|| πλήθος.

brânco, *m.*, ἀγέλη, ποιμνιον ||

brancolâre, πασπατεύω, ἐρεβοδιψῶ, ψηλαφῶ, *v.* -cicâre.

brancolôni, *avn.*, πασπατεύοντας, ψηλαφηστί, -φῶν.

brânda, *f.*, αἰώρα, αἰωροκλίνη, κρεββάτι κρεμαστόν. [δαίνω.

brandîre, (ἐπι)σειώ, πάλλω, κρα-brandêllo, *m.*, ῥάκιον, ῥάκος, λακίς, (κουρέλ(λι)); μερίδιον, κομμάτι(ον), τεμάχιον.

brândo, *m.*, *poet.*, ξίφος.

brâno, *m.*, ῥάκος; μέρος, τεμάχιον, ἀπόσπασμα, χωρίον, *v.* -ndêllo.

brâttea, *f.*, παραφυλλίς, (φυλλαράκι).

bravâccio, *m.*, κομπορρήμων, θρασύδειλος, (ψευδοπαλληκαρῶς); φίλερις. [ψηφῶ), ἀπειλῶ.

bravâre, περιφρονῶ; ὀλιγορῶ, (ἀ-bravâta, *f.*, θράσος, αὐθάδεια, μεγαλαυχία.

braverîa, *f.*, θρασυδειλία, κομπορορημοσύνη, (ψευδοπαλληκαριά).

brâno, -a, *valente*, ἐπιδέξις, ἔμπει-

ρος; σοφός || *buôno*, καλός, ἀγαθός || *valoroso*, ἀνδρεῖος, γενναῖος || —! καλῶς, (-λά), κάλλιστα; εὐγε! || *s. m.*, μαχαιοφόνος, ἀνδροφό-νος; κακοῦργος.

bravûra, *f.*, *v.* abilità || ἀνδρεία, θάρρος, εὐτολμία.

brèccia, *f.*, ῥήγμα, χαλάστρα. χάλασμα || ἀμυγδαλίτης λίθος; χάλιξ, (-ίχι), κάχλιξ.

brefotrôflo, *m.*, βρεφοτροφεῖον.

brênta, *f.*, κάδος, *v.* ettôlitro.

bretâgna, *f.*, ὑάκινθον. [ράντα).

bretêlle, *f.*, *pl.*, ἀναρτήρες, (τε-

brêno, *m. f.*, βραχύς; μικρός; σύντομος || *gr.*, βραχύς; συνεσταλμένος || *s. m.*, παπικὸν θέσπισμα; ἐπιστολή ἡγεμόνος || *v.* reliquiârio || *avn.*, —→

brevemênte, *avn.*, βραχέως, βραχυλόγως, διὰ βραχέων || ἐπὶ τέλους, τέλος (πάντων). [πλωμοδοτῶ.

brevettâre, ἀπονέμω δίπλωμα, δι-brevêtto, *m.*, δίπλωμα || — d' invenziône, προνόμιον.

breviârio, *m.*, (καθημερινή) ἀκολουθία ο λειτουργία, εὐχολόγιον || *v.* riassûnto.

breviloquênza, *f.*, βραχυλογία.

brevità, *f.*, βραχύτης; μικρότης; ὀλιγότης, συντομικότης, *c. s.*

brèzza, *f.*, αὔρα, (ἀεράκι).

briâco, *v.* ubbriâco *ecc.*

briccia, *v.* briciola; bagattêlla.

bricco, *m.*, πρόχοος, -χους, θερμορρόη, ((καφέ-)ἱμπρῖκι) || *v.* âsino.

briccône, *v.* birbante.

briciola, *f.*, ψίξ, ψιχί(δι)ον.

briciolino, *m.*, ὀλίγιστον, ἐλάχιστόν τι.

briciolo, *m.*, ὀλίγον τι, σμικρόν τι, τμήμα, (κομματάκι).

brîga, *f.*, *moléstia*, δυσχέρεια, ἀηδία, μέριμνα, ἀνησυχία || *lite*, ἔρις, φιλονεικία, διαφορά || pigliârsi la —, λαμβάνω τὸν κόπον.

brigadière, *m.*, ὑποστράτηγος; δεκανεὺς || *déi carabinieri*, ἐνωμοτάρχης. [ἄρπαξ.

brigante, *m.*, ληστής; κακοῦργος,

brigantina, *f.*, πλοiάριον, δρομάς, (μπρατσέρα).

brigantino, *m.*, πλοiάριον, μυοπάρων, (μπριγκαντίνι, βριγαντίνι).

brigâre, *att.*, ἐπιδιώκω, ζητῶ ἐπιμόνως, θηρῶ, σπουδάζω περί τι || *n.*, σπουδαρχῶ, δημοκοπῶ.

brigâta, *f.*, δμήγυρις, συνάθροισις, συνουσία, ἐταιρία || *mil.*, μοῖρα, ἴλη; *di carabinieri*, ἐνωμοτία χοροφυλακῆς.

briglia, *f.*, χαλινός, (-νάρι), ἡνία, ῥυτῆρ || *côrrere a — sciôlta*, ἐλαύνω ἀπὸ ῥυτῆρος, ἀχαλίνως, ἐσπευσμένως, (τρέχω με ἔξαπολυτὸν χαλινάρι ο στα τέσσερα).

brigôso, *-a*, χαλεπός, δύσκολος, δυσχερῆς || φίλερις.

brik, *m.*, *barb.*, πάζων, (μπρίκι, βρίκιον). [cettâre.

brillantâre, γωνιοτομῶ, *v.* affacbrillânte, *m.f.*, λαμπρός, στιλπνός || *s. m.*, (πολύεδρος) ἀδάμας, ((μ)πριλλάντι).

brillâre, *n.*, λάμπω, στίλβω, ἀστράπτω || *att.*, λεαίνω, καθαρίζω, λεπι-brillâto, *-a*, καθαρισμένος. [ζω.

brillo, *-a*, ἀκροθώραξ, ἀκρομεθυσμένος, ὑποινος || *s. m.*, οἰσύα λύγος, (λυγαριά).

brinâre, παχνίζει. [χλη.

brinâ(ta), *f.*, (δροσο)πάχνη, δμί-brinâto, *-a*, παχνώδης; ὑπόλευκος, ὑποπόλιος, πολιόθριξ.

brindâre, προπίνω, κάμνω πρόποσιν, πίνω εἰς ὑγείαν.

brïo, *m.*, ζωηρότης, ἐνθουσιασμός; παιδρότης, ἰλαρότης.

brïoso, *-a*, ζωηρός, παιδρός, ἰλαρός, (χαρούμενος), εὐφραντικός.

briscola, *f.*, βρίσκιον.

brivido, *m.*, ῥίγος, ῥίγησις, φρίκη, -κίαισις, -κίαισμα, (ἀνατριχίλα, -ίχαισμα, τρεμούλιασμα, τούρτου-brizzolâto, *v.* brinâto. [ρον).

brûcea, *f.*, ὕδρια, λάγηνος, στάμνος, κρῶστος, (λαγήνα, στάμνα) || *v. râmo.*

broccatello, *m.*, ὑπέμπαστον.

broccâto, *m.*, ἀτταλικόν, ἔμπαστον.

broccêttô, *m.*, λαγήνιον, κρῶσιον, σταμνίον, (-νάκι).

brôccolo, *m.*, λαχανοβλάσταρον; ἀνθοκράμβη (ἰταλική), (μπρόκολα).

brôda, *f.*, ὕδωρ βορβορῶδες, πηλῶδες ὕδωρ || ἄθλιος ζωμός, περισσευμα ζωμοῦ || *gettâr la — addosso a qcd.*, αἰτιῶμαί τινα.

brodêtto, *m.*, ἄρτυμα, καρύκευμα || κρεατόζωμος με ὄα || *pêsee in —*, ψάρια ἐψημένα ἐντὸς χύτρας.

brôdo, *m.*, ζωμός, (ζουμί), κρεατόζωμος.

brodolôso, *-a*, ζωμερός, ζωώδης.

brogliaccio, *v.* scartafaccio.

brogliâre, ῥαδιουργῶ, *v.* brigâre.

brôglio, *m.*, σπουδαρχία, φατρία, μηχανήμα. [κηπος.

brôlo, *m.*, λαχαγό-δενδρό-(ὀπωρό)-brômo, *m.*, βρώμιον.

bromûro, *m.*, βρωμοῦχον.

brônchi, *m.*, *pl.*, βρόγχοι, -χια.

bronchite, *f.*, βρογχίτις.

brônccio, *m.*, μούτρον, (στραβοστόμισμα, -βομουτζουνιάσματα); ὀργή || *fâr il —*, σκυθροπάζω, ἐξοργίζομαι, (κάμνω μούτρα ο μούρηγ, στραβομουτζουνιάζω, τὰ καταιβάζω) || *tenêr il —*, μνησικακῶ

brônco, *v.* stêrpo. [κατά τινος.

brontolâre, ψιθυρίζω, (ὑπο)τονθυρίζω, γογγύζω, (μουρμουρίζω).

brontolio, *m.*, ψιθυρισμός, τονθυρισμός, μεμψιμοιρία.

brontolône, *-a*, γογγυστής, μεμψιμοιρος, (μουρμουριάρης, γρινιάρης). [μπρουντσάρισμα).

bronzatûra, *f.*, χαλκοχρόϊσμα, **bronzino**; *-zeo*, *-a*, χαλκόχρους; ἠλιοκαής. [τσᾶς).

bronzista, *m.*, χαλκουργός, (μπρουν-brônzo, *m.*, ὀρειχαλκος, (μπρουν-sos) || *cuôr di —*, σκληρὰ καρδιά || *sâeri -i*, ἐκκλησιαστικοὶ κώδωνες || *pl.*, *poet.*, τηλεβόλα, (κανόνια). [διαβιβρώσκω.

brucâre, ἀποφυλλίζω, φυλλοτομῶ; **bruciacchiare**, κατακαίω, περιφλέγω, φλογίζω, καυσαλίζω, (καψαλίζω, τσουρουφλίζω).

- bruciàre, καίω, (κάβγω), φλέγω, v. àrdere || κνίζω.
- bruciàta, f., κάστανον ψητόν.
- bruciatiào, m., καστανοπώλης.
- bruciàt(ìcci)o, -a, καυστός || (odóre di) —, ὄσμη καυματώδης, κνίσσα, (τσίκνα). [θμός, (φαγοῦρα).
- bruciàre, m., κνίσμα, -μός, κνη-
- brûco, m., κάμπη, -πια, σκώληξ, (σκουλήκι). [ἀγεώργητος.
- brughiera, f., ἐρεικόμενος τόπος, γῆ
- brulicàme; -chiò, m., μυρμηκιά; πληθυσμός.
- brulicàre, βρούω, πληθύω.
- brûllo, -a, λυπρός, γυμνός, v. àrido.
- brulòtto, m., πυρπολικὸν πλοῖον, (μπρουλότον).
- brûma, f., (θαλασσία) ὀμίχλη, ἀχλύς || καρδιά τοῦ χειμῶνος; χειμερινὸν ἡλιοστάσιον || zool., τερηδών, (τερηδόνι).
- brumàio, m., ὀμιχλώδης (μῆν).
- brumàle, m. f., ὀμιχλώδης, ἀχλωδής. χειμερινός.
- brunêito, -a, ὑπομέλας, -λάγχρους, (ψιλομελάχρινος, μελαγχρινός, μελα(γ)χο(ο)ινός, f. -νοῦλα). [μέλαν.
- brunêzza, f., φαῖον (χρῶμα), ὑπο-
- brunimènto, m.; -itûra, f., στίλβωμα, -ωσις, (ὑάλισμα).
- brunire, στιλβ(όνω)ῶ, -οποιῶ, στιλπνῶ, λαμπρύνω, (ὑαλίζω).
- brunitiòio, m., στίλβωτρον, -τήρ(ιον), (ὑαλιστήρι). [στής.
- brunitóre, m., στιλβωτής, (ὑαλι-
- brûno, -a, φαῖός, μελάγχρους, ὑπομέλας, (μελα(γ)χρινός, μελαψός, μαυρειδερός) || s. m., v. làtto.
- brûsca, f., ψῆκτρα, (βούρτσα).
- brûsco, -a, ὄξύς, δριμύς, τραχύς || di vîno, ὄξύς, δυνατός || di persóna, αὐστηρός, ἀπότομος, σκληρός || di movimènto ecc., αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος, ὀρμητικός.
- brûscolo, m., κάρφος, ξυλάριον.
- brutàle, m. f., κτηνώδης, θηριώδης, βάρβαρος, σκαιός, ἄγριος, (χωριάτης).
- brutalitá, f., κτηνωδία, θηριωδία; ἀπανθρώπια, σκαιότης, ἀγριότης.
- brûto, -a, ἄλογος, v. -tále || s. m., -ον, κτῆνος, θηρίον.
- bruttàre, v. imbrattàre; deturpàre.
- bruttèzza, f., δυσειδία, δυσμορφία, ἄσχημία, -μοσύνη, (-μάδα); ἀκοσμία, ἀπρέπεια, ἀχρειότης.
- brûtto, -a, δυσειδής, δύσμορφος, ἄσχημος; ἀπρεπής, κακός, αἰσχρός.
- bruttûra, f., ἀκαθαρσία, ἔυπαρξία, μόλυσμα: αἰσχρότης, αἴσχος.
- bûa, f., vóce infantile, μικρὸν κἄκον, βαβά, μιμί.
- buaggine, v. balordâggine.
- bûbbola, f., v. àrupa || ψεῦδος, λῆρος, φλυαρία.
- bubbolàre, sottrarre, ὑπεξαιρῶ, ὑποκλέπτω || tremàre, ὑποτρέμω, ῥιγῶ || v. brontolàre; scialacquàre.
- bubbòne, m., βουβών.
- bubbònico, -a, βουβωνικός.
- bubûlea, f., v. iàgero.
- bûca, f., κοῖλον, -λότης, -λωμα, ὄργυμα, βόθρος, λάκκος, (γοῦβα), v. búco || fòssa, λάκκος, τάφος || — delle lettere, γραμματοκιβώτιον, ἐπιστολοδοχεῖον.
- bucanêve, m., λευκίον.
- bucàre, (δια)τρυπῶ, διαπερῶ, (δια)τιτραίνω, διανοίγω.
- bucàto, m., πλύσις, (πλύσιμον) || πλυνόμενα ἐνδύματα, (μπουγάδα) || fàre il —, πλύνω, ἔχω πλύνιν || mèttere in —, δίδω τὰ ῥοῦχα εἰς τὴν πλύνιν || prèzzo del —, πλυστικόν, πλύντρον.
- buccia, f., di ridante ecc., φλοιός, (φλοῦδα); di fràtti ecc., λέπυρον, λέπος, (τσώφλοιο, φλούδι); pelle, δέρμα.
- buccina, f., (καμπύλη) σάλπιγξ.
- buccinàre, (δια)σαλπίζω; διαθρυλ-
- bûccola, f., v. orecchino. [λῶ.
- bucintòro, m., βουκένταυρος.
- bucinàre, v. susurràre.
- bûco, m., ὀπή, τρεῖμα, τρεῦ(ύ)πα || fàr un — nell'acqua, ματαιοπονῶ, (κάμνω μίαν τρεῦπαν στὸ νερό).
- bucòlico, -a, βουκολικός || s. f., -ή ποίησις. [ἐντόσθια || f., στενωπός.
- budèllo, m., ἔντερον; χορδή; pl.,

budino, *m.*, είδος πλακοῦντος.
budrière, *m.*, λωρί(ον) τοῦ ξίφους, τελαμών, ἀορτήρ.
bûe, *m.*, βοῦς, (βῶδι).
bûfalo, *m.*, βούβαλος, (-βάλι).
bufëra, *f.*, κταιγίς, θύελλα, λαΐλαψ, (ἀνεμοστρόβιλος, -μοζάλη, ἀντάρα), χειμών, τρικυμία, (φουρ-
buffäre, *v.* soffière. τοῦνα).
buffëtto, *m.*, κτύπημα ο κονδυλισ-
 μὸς δι' ἐνὸς δακτύλου, σκανθα-
 ρισμὸς, (σκορδομυτιά, τσικνότη) ||
 däre un —, σκανθαρίζω, σκιμα-
 λίζω || *credënza, κυλικεῖον, πο-
 τηριο-(σκευο)θήκη || *tävola e sala,
 ἄβαξ; ὀψοφόριον || *caffè della sta-
 zionè, ἐδεσματοπωλεῖον || päne —,
 ἄρτος ἀπαλός, σεμιδαλίτης.
bûffo, -*a*, γελοῖος, ἀστεῖος || *s. m.*,
 γελωτοποιός, μῆμος, κωμικός ||
 sôffio, πνοή, φύσημα.
buffône *m.*, βωμολόχος, γελωτο-
 ποιός, μῆμος, (χωρατατζής, μασκα-
 ρᾶς), κωμωδόγελος, (παλιάτσος).
buffoneggiäre, βωμολογῶ, ἀστεϊ-
 ζομαι, χαριεντίζομαι, (χωρατεύω,
 κάμνω μασκαράλεια).
buffoneria; -*nâta*, *f.*, βωμολογία,
 γελωτοποιία, ἀστεῖσμός, (μασκαρά-
 λεια). [γελωτοποιός, σκωπτικός].
buffonêscio, -*a*, γελοῖος, ἀστεῖος,
bufonchiäre, *v.* buf-
buggeräre, *b.*, *v.* ingannäre.
bugia, *f.*, ψεῦδος, ψέ(ῦ)μα, ψευ-
 δολογία, (ψευτιά) || κηροπήγιον
 ὠτόεν (μὲ χειρούλι), κηρολυχνί-
 διον.
bugiardâccio, *m.*, ἀναιδής ψεύστης.
bugiârdo, -*a*, ψευδής, ψευδολόγος,
 ἀπατηλός || *s.*, ψεύστης, (ψεύτης.
 ψεμ-(ψομ)ματάρης).
bugigâtto, *m.*, οἰκημάτιον, οἰκί-
 σκος; δωμάτιον; κρύπτη.
bûgno, *m.*, σίμβλον, κυψέλη.
bûio, -*a*, ἀμυδρός, σκοτεινός, -τώ-
 δης, ζοφερός || *s. m.*, σκότος, -τία,
 -τεινότης, ζόφος, ζοφερότης, ἀ-
 μυδρότης, ἀμαυρότης.
bûlbo, *m.*, βολβός, (κρομμύδι).
bulbôso, -*a*, βολβώδης.

bulicâme, *m.*, ἀνάβλυσις ο πηγῆ
 ζέοντος ὕδατος || *fig.*, βριθήσις;
 βορβορυγή, -γμός, (γουργούρουσμα).
bulicäre, ἀναβλύζω, παφλάζω ||
 βριθῶ; βορβορούζω, (γουργουρύ-
 ζω). [βολική πείνα].
bulimîa, *f.*, βουλιμία, -ίσις, ὑπερ-
bulinäre, γλύφω, (ἐγ)χαράττω.
bulino, *m.*, γλύφανον, -φεῖον, -φίς.
bullëtta, *v.* boll-. [της].
buonânima, *f.*, τεθνηκώς, μακαρί-
buondî! καλή ἡμέρα (σας), καλη-
b(u)onîno, -*a*, καλούτσικος. [μέρα!
buôno, -*a*, ἀγαθός, καλός || *alla* -*a*,
 ἀπλῶς; ἐλευθέρως, χωρὶς συστο-
 λήν || *con* *le* -*e*, διὰ καλῶν τρώ-
 πων || *s. m.*, *comm.*, ὁμόλογον,
 χρηματικὸν ἔνταλμα; *v.* bigliëtto
 (di bânca).
buontempône, *m.*, φιλήδονος, ἡδυ-
 παθής, διασκεδαστής, εὐωχητής,
burattäre, *v.* abbur-. [(γλεντιστής).
burattêllo, *m.*, κρησέρα, σῆστρον
 (κόσκινον). [στων θιευθυντής].
burattinâio, *m.*, ὁ τῶν νευροσπά-
burattinâta, *f.*, γελωτοποιία, παί-
 γνιον, ἀπάτη.
burattîno, *m.*, νευρόσπαστον, πλαγ-
 γών, (κοῦκλα, καραγκιόζης) || κοῦ-
 φος ἀνθρωπος.
burâtto, *m.*, κρησέρα, τηλία.
burbânza, *v.* albagia.
bûrbero, -*a*, αὐστηρός, τραχύς, ἀ-
 πότομος, δύσκολος, δύστροπος,
 σκυθρωπός. [-μῖς, περαμάτιον.
burchiêllo, *m.*, πορθμεῖον, -μίδιον,
bûrchio, *m.*, πλοιάριον, λέμβος,
bûre, *v.* stêgola. [πέραμα, (βάρα).
burêllo, *m.*, σάγιον, -γος, (-γιάκι),
 νακτόν, (ἀμπᾶς). [πολιάρχος.
burgrâvio, *m.*, διοικητής φρουρίου,
bûrla, *f.*, ἀστεῖσμός, (χωρατό, -τᾶς),
 ἐμπαιγμός, περιγέλασμα, παιγνί-
 δι(ον) || *per* —, ἀστεῖσμοῦ χάριν.
burläre, περι-(κατα)γελῶ, (δια)-
 χλευάζω, μυκτηρίζω, (περιπαίζω),
 (ἐπι)σκώπτω; *v.* buffoneggiäre.
burlêscio, -*a*, γελοῖος, γελοιώδης,
 ἀστεῖος, κωμικός. [*v.* bûrla.
burlëtta, *f.*, ἀστεῖσμός, παιγνίδι(ον),

burlône, *m.*, γελωτοποιός, μιμολόγος, χλευαστής, ἐμπαίκτης, περιγελαστής, *v.* buffône.
burocrático, *-a*, γραφειοκρατικός.
burocrazia, *f.*, γραφειοκρατία.
burrâsea, *f.*, θύελλα, χειμών, τρικυμία, (φουρτοῦνα), *v.* bufêra || *esser in* —, κυμαίνομαι || *fig.*, ταραχή, θόρυβος; συμφορά, ἀτυχία; κίνδυνος.
burrascôso, *-a*, θυελλώδης, χειμέριος, τρικυμιώδης || *fig.*, ταραχώδης, θορυβώδης; δύσκολος.
burrâio, *m.*, βουτυροποιός, -πώλης,
bûrro, *m.*, βούτυρον. [(βουτυράς).
burrône, *m.*, φάραγξ, (-άγγι), χαράδρα, κρημνός.
burrôso, *-a*, βουτυρώδης.
bûsea, *v.* cêrea; fuscêllo.
buscâre, *v.* rubâre || *-rsi*, πορίζομαι, προμηθεύομαι, κτῶμαι, προξενῶ εἰς ἔμαυτόν.
buscherâre, *v.* ingannâre.
buscherîo, *m.*, ταραχή || σωρός,
buschêtta, *f.*, κάρφος. [πλήθος.
busêcchia, *v.* trippa. [κάλυμα.
busillis, *m.*, δυσκολία; δυσχέρεια;
bûssa, *f.*, πληγή, ξυλοκόπημα, -πία.
bussamênto, *m.*, κροῦσις.
bussâre, κρούω, τύπτω, κτυπῶ.
bûsso ecc., *v.* boss-
bûssola, *f.*, (ναυτική) πυξίς, πολο-

δείκτης, (μπούσολας) || *pôrta*, θύρα φεγγιτωτή, (τζαμόπορτα), ἀλεξάνεμον || *sédia chiûsa*, φορεῖον περικλειστον, ἄμαξα || *pêrder la* —, ταράττομαι, θορυβοῦμαι, (χάνω τὸν μπούσολα, τὰ χάνω).

bûsta, *f.*, θήκη, περικάλυμμα || — *da lettera*, φάκελλος || *plêco*, περιεῖλημα, φάκελλος, (πλῆκος).
bustâio, *m.*, στηθοδεσμοποιός, -πώλης.

bûsto, *m.*, στήθος, θώραξ || *scultûra*, ἐντομή || *da dônna*, στηθόδεσμος, -έσμι, περιθωζάκιον, (μποῦστος, στηθοπάρι, κορσές).

butîrro, *v.* bûrro.

buttafuôri, *m.*, *mar.*, ψευδοκεραία, (μπουταφόραις) || *tedêro*, διευθυντής. [(αὐγοτάραχον).

buttâgra; -ârga, *f.*, ὠτάριχον,
buttâre, ῥίπτω, (ἀπο)βάλλω || — *giù*, καταβάλλω || — *in su*, ἀναβάλλω || *germogliâre*, φυλλοφυῶ, βλαστάνω.

butterâto, *-a*, κατάστικτος ἐκ τῆς εὐλογιᾶς, εὐλογοικομμένος, -γιάρης.

bûttero, *m.*, στίξις ἐκ τῆς εὐλογιᾶς, εὐλογοικομματιά || *cavallâro*, ἵπποφορβεύς, -βός. [*v.* brôncio.

bûzzo, *m.*, *b.*, γαστήρ, κοιλία ||
buzzône, *m.*, *b.*, προγαστωρ, γαστροπέων, (κοιλαράς, -λιάρης).

C

câbala, *f.*, κάββαλα, ἀριθμομαντεία; σολωμονική || *fig.*, ραδιουργία, δόλος, σκευοφορία.
cabalista, *m.*, καββαλιστής; σολωμονιστής.
cabalístico, *-a*, καββαλιστικός, σολωμονικός || μυστηριώδης. [κάμαρα).
cabîna, *f.*, κοιτωνίσκος, (καμπίνα),
cabot(t)âggio, *m.*, ἀκτοπλοῖα.
cabottiêre, *m.*, ἀκτοπλεύστης.
cacadûbbî, *m. f.*, (καχ)ῦποπτος, δύσκολος.
cacaiuôla, *b.*, *v.* diarrêa.
cacâre, ἀποπατῶ, κοπρίζω (χέζω,

κακκῶ, κάνω τὸ χονδρό μου), *v.*

cacastêcchi, *v.* anâro. [evacuâre.

cacâta, *f.*, χεσιά, (χέσιμον), κόπρος, ἀφόδευμα, ἀποχώρημα, σκατόν.

cacatôio, *b.*, *v.* cêssso.

cacazibêtto, *v.* zerbinôtto.

cac(c)abâldole, *v.* moine.

cacatûra, *f.*, μυιόσκατον, -όχεσμα, -όπτυσμα; *v.* cacâta.

câcca, *f.*, κάκκη, (κακκά); σκῶρ, κόπρος, *v.* cacâta.

cac(c)âo, *m.* κακάον || *bot.*, κακαόδενδρον, κακακέα.

câccia, *f.*, θήρα, κυνήγι(ον) || κυ-

νηγοσυνοδία || (ἐπι)διώξεις, ἔχνευσις
 || da —, θηρευτικός, κυνηγετικός.
cacciagiōne, *f.*, θήραμα, ἄγρα,
 (ἄγριμι, κυνήγι).
cacciamōsche, *m.*, μυιοσόβη, -σό-
 βιον, ((ξε)μυιαστήρι(ον)); *per ca-*
vālli, πλέγμα.
cacciapāssere, *v.* spaurācchio.
cacciāre, *andār a cacciā*, θηρεύω,
 κυνηγῶ || *dār la cacciā*, (ἐπι)διώκω
 || *espēllere*, ἀποπέμπω, ἀπο-(ἐκ)-
 βάλλω, (ἐβγάλλω), ἔξωθῶ, || *get-*
tāre, *lanciare*, ῥίπτω, (ῥίχνω,) ἀπο-
 τόμως, ἐκσφενδονίζω. [ἀπέλασις.
cacciāta, *f.*, ἀποπομπή, ἐκβολή,
cacciātōre, -*trice*, κυνηγός, -γέτης,
 θηρευτής || διώκτης || στρατιώτης
 εὗζωνος. [(κατσαβίδι, βιδολόγι).
cacciavite, *m.*, χοχλιοστρόφιον,
cacciū, *v.* cauteiū.
cāccole, *f.*, *pl.* λήμη, (τσιμπλα).
caccolōso, -*a*, λημώδης, -μαλέος,
 (τσιμπλιάρης).
cachērēllo, *m.*, σπύραθος, -άθιον,
 (βιρβιλιά), *v.* cacatūra.
cachessīa, *f.*, καχεξία.
cachēt(t)ico, -*a*, καχεκτικός.
caciāiō(lo), *m.*, τυροκόμος, τυροποι-
caciceo, *m.*, κάσικος. [ός, -πώλης.
cācio, *m.*, τυρός, -ρίον, (-ρί); -*ca-*
vāllo, τυρός βύειος, (κασκαβάλλι).
caciōla, *f.*, τυρίδιον.
caciōso, -*a*, τυρώδης.
cacofonia, *f.*, κακοφωνία.
cacografia, *f.*, κακογραφία.
cācto, *m.*, κάκτος, (φραγκοσυκιά).
cacūne, *m.*, *v.* cima, vètta.
cadaūno, *v.* ognūno, ciascūno.
cadāvere, *m.*, νεκρός, πτώμα.
cadavērico, -*a*, νεκρώδης, πτωμα-
 τώδης; νεκρικός.
cadēnte, *m. f.*, (κατα)πίπτων, -πε-
 σμένος || κακῶς ἔχων || *stēlla* —,
 διάπτων ἀστήρ || *vēcchio* —, ὑπέρ-
 (ἐσχατό)-γηρος. [ἀμαρτάνω.
cadēre, πίπτω, (πέφτω) || *fallāre*,
cadētto, -*a*, δευτερό-(ύστερό)τοκος
 || *s. m.*, *mil.*, εὐελπις || *mar.*, δό-
 κιμος. [(καδῆς).
cadī, *m.*, ειρηνοδίκης, δικαστής,

caducēo, *m.*, κηρύκειον.
caductā, *f.*, σαθρότης, ματαιότης-
cadūco, -*a*, εὐκατάπτωτος, ἐπισφα-
 λής, σαθρός || *māl -o*, ἐπιληψία,
 σεληνιασμός. [τημα-
cadūta, *f.*, πτώσις || *fāllo*, ἀμάρ-
caffè, *m.*, καφ(φ)ές || *luōgo*, καφε-
caffēina, *f.*, καφεΐνη. [νεϊον-
caffēista, *m.*, καφεπότης.
caffettiēra, *f.*, πρόκουσ, θερμορρόη,
 (μπρίκι, καφεδόμπρικο, καφετιέ-
cāffo, -*a*, περιττός. [ρα).
cagionāre, γίνομαι (παρ)αίτιος, τ
 προξενῶ, παρέχω.
cagionē, *f.*, αἰτία, αἴτιον.
cagionēvole, *m. f.*, νοσώδης, ἐπί-
 νοσος, ἀσθενικός, (φιλάσθενος, ἀ-
cagliāre, πήγω, (πήζω). [διάθετος).
cāglio, *m.*, πυτία, (-τία, -θυά, μα-
cāgna, *f.*, κύων, σκύλα. [γιά).
cagnāccio, *m.*, ἄθλιως κύων.
cagnēscō, -*a*, κύνειος, -νικός, σκυ-
 λάκινος || *guardār in —*, ὑποβλέ-
 πω ἄγριως, (ἄγριοκοιτάζω).
cagn(ol)ētto; -*lino*, *m.*, κυνάριον, τ
 -νίδιον, σκυλάκι(ον).
cagnōtto, *v.* sghērro.
caiceo, *m.*, πλοιάριον, (καΐκιον).
caimāno, *m.*, κροκόδειλος τῆς Ἀ-
 μερικής. [*stīva*, κῦτος, (ἀμπάρι).
cāla, *f.*, κόλπος, ὄρμος, ἀποβάθρα ||
calabrōne, *m.*, κηφήν, βομβυλιός, τ
 (ἄγριομέλισσα, μπούμπουρας).
calafatāre, πακτῶ, (καλαφατίζω).
calafā(t)o, *m.*, πακτωτής, (καλα-
 φάτης).
calamāio, *m.*, μελανοδοχεῖον, (κα-
 λαμάρι(ον)) || *itt.*, τευθίς, (καλα-
 μάρι).
calamita, *f.*, μαγνήτης, -ῆτις || μα-
 γνητική βελόνη || *fig.*, θέλγητρον.
calamità, *f.*, συμφορά, ἀ-(δυσ)τυ-
 χία, θεομηνία, ὄλεθρος.
calamitāre, μαγνητίζω.
calamitōso, -*a*, πολυπαθής, πολυ-
 σύμφορος, δυστυχής.
cālamo, *m.*, κάλαμος || *poet.*, *v.* pēn-
 na; *dārdo*; *stēlo*.
calāndra, *f.*, καλάνδρα.
calāppio, *m.*, παγίς, πάγη, βρόχος-

calàre, *abbassàre*, καταβιβάζω, χαλῶ, (χαμηλόνω) || *scemàre*, ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι || *discéndere*, καταβαίνω; ἐπιπίπτω; καθίπταμαι.
 calàta, *f.*, κατα-(ὑπο)βίβασις.
 cãlea, *f.*, ὄμιλος, ὄχλος, πλήθος.
 calcãgno, *m.*, πτέρνα.
 calcamênto, *m.*, πάτησις, -ησμός.
 calcãre, πατῶ, (κατα)πιέζω; βαρύνω || *un diségnò*, ἐπιχνογραφῶ || *s. m.*, ἀνθρακική τίτανος. [δης.
 calcãreo, -a, τιτανώδης, ἀββεστώ-
 cãlee; calcãina, *f.*, τίτανος, ἀββεστος, (-έστη(ς)). [τροκονίαμα.
 calcestrũzzo, *m.*, ἄμμοκονία, πε-
 calciãre, λακτίζω, (κλωτσῶ).
 calcinãccio, *m.*, ἀββεστώ-(γυψό)-
 τριμμα. [-τοποιῶ; δια-(κατα)καίω.
 calcinãre, ἀββεστώ; -τοβροχῶ;
 calcinatũra; -aziõne, *f.*, ἀσβέστω-
 μα (ἀγροῦ) || ἀποτιτάνωσις, ἀββε-
 στοποίησης, διά-(κατά)καυσις.
 cãlcio, *m.*, λάκτισμα, (κλώτσημα,
 -σιά) || *del fucile*, κοντάκιον || *me-
 tãllo*, χάλκμον.
 calcitrãre, *v. recal*; calciãre.
 cãlco, *m.*, ἐπιχνογράφημα, ἐκτύ-
 πωμα. [-φεῖον.
 calcografia, *f.*, χαλκογραφία ||
 calcõgrafo, *m.*, χαλκογράφος.
 calculãbile, *m. f.*, εὐ(ὑπο)λόγιστος,
 (εὐκολολογάριαστος).
 calculãre, λογιστεύω, (ὑπο)λογίζο-
 μαι, (λογαριάζω). [λογιστικός.
 calculatõre, -tríce, λογιστής; (ὑπο)-
 cãlcòlo, *m.*, λογισμός, (λογαρια-
 σμός); ἀριθμητική || *med.*, λιθια-
 calculõso, -a, λιθιακός. [σις, πέτρα.
 caldãia, *f.*; -o, *m.*, λέβης, κακ-
 κάβη, (καζάνι). [γμός.
 caldãna, *f.*, καύσων, θάλπος, πνι-
 caldanino, *m.*, λεβήτιον, κακκά-
 βιον, (καζανάκι, ζέντζερης), θερ-
 μαστήριον.
 caldarrõste *ecc.*, *v. bruciãta ecc.*
 caldeggiãre, περιθάλπω, περιποιού-
 μαι, ὑπερασπίζω.
 calderãio, *m.*, λεβητοποιός, -πώ-
 λης, χαλκεύς, -κουργός, -κωματο-
 ποιός, -κωματοπώλης, (-κωματᾶς).

calderuõla, *f.*, *v. caldanino*.
 caldêzza, *f.*, θερμότης, ζέστη.
 cãldo, -a, *pr. e fig.*, (ἐν)θερμός,
 ζεστός; *fig.*, πρόθυμος, διάπυρος,
 διακαής, ζωηρός, ὀρμητικός ||
s. m., θάλπος, καύσων, *c. s.*
 caldũccio, -a, ὑπόθερμος, χλιαρός.
 calcidoscõpio, *m.*, καλεῖδοσκόπον.
 calendãrio, *m.*, ἡμερολόγιον, (κα-
 λανδάρι).
 calẽnde, *f.*, *pl.*, καλάνδαι, νουμη-
 νία || *rimandãr àlle* — *grêche*,
 ἀναβάλλω ο παραπέμπω εἰς ἀν-
 ὑπαρκτον χρόνον, εἰς τὰς ἑλληνι-
 κὰς καλάνδας, (τὸν κόκκινον μᾶϊ,
 τὴν κόκκινην πέμπτην, τὸν μῆνα
 ποῦ δὲν ἔχει σάββατον).
 calẽre, *poet.*, *v. importãre*.
 calẽsse, *m.*, ὄχημα, ἄμαξα (ἀσκε-
 πής), καλιάσκα.
 calessino, *m.*, ὄχημάτιον, ἄμαξις,
 -ξάριον, -ξάκιον; *v. birocchino*.
 calibrãre, διαμετροποιῶ, ὀγκοτυπῶ;
 μετρῶ τὴν διάμετρον ο τὴν χω-
 ρητικότητα, διαμετρῶ.
 cãlibro, *m.*, πάχος; ὀλκή; χωρη-
 τικότης || *fig.*, φύσις, ιδιότης, ποιό-
 της.
 cãlice, *m.*, κύλιξ, ποτήριον || †
 ἄγιον ποτήριον, δισκοπότηρον ||
bot., κάλυξ.
 califfãto, *m.*, καλιφάτον, -φία.
 califfò, *m.*, καλίφης. [|| σκότος.
 caligine, *f.*, ὀμίχλη, ἀχλύς, ζόφος
 caliginõso, -a, ἀχλωδης, ζοφώδης
 || σκοτεινός.
 cãllã(ia), *f.*, κενὸν διάστημα φρά-
 γματος, χάσμα, δίοδος.
 cãlle, *m.*, ἀτραπός, ὀδός, ἀγυιά.
 calliditã *ecc.*, *v. furberia ecc.*
 calligrafia, *f.*, καλλιγραφία.
 calligrãfico, -a, καλλιγραφικός.
 calligrafo, *m.*, καλλιγράφος.
 callista, *m.*, τυλ-(ποδ)ιατρός.
 cãllo, *m.*, τύλος, ἤλος, (κάλος, κότσι-
 (ασμα)) || *fãr il* — *fig.*, ἐθίζομαι.
 callositã, *f.*, τύλωμα, -ωσις, *c. s.*
 || σκληρότης.
 callõso, -a, τυλώδης, (κοτσιασμέ-
 νος) || σκληρός, -ρυνθείς.

cálma, *f.*, γαλήνη, νηνεμία, (μπονά-
τσα) || ήσυχία, εὐθυμία, ἀταραξία.
calmãnte, *m. f.*, καταπραϋντικός,
παυσώδυνος || *s. m.* -όν, -ον.
calmãre, κατευνάζω, (κατα)πραϋνώ,
καθησυχάζω, ήρεμίζω, γαληνίζω
|| -rsi, καταπαύομαι, κοπάζω, γα-
ληνῶ. [φίμων.
calmiêre, *m.*, διατίμησις τῶν τρο-
cálmo, -a, γαλήνιος, ήσυχος, ήρε-
μος || *s. m.*, θαλλός.
cálo, *m.*, *v. discêsa*; ribásson.
colomelãno, *m.*, πρωτοχλωροϋχος
ύδράργυρος, καλομέλανον.
calôre, *m.*, θερμότης, ζέστη, *v. cál-*
do || *fig.*, προθυμία, ζέσις, όρμή.
caloria, *f.*, θερμογόνος μονάς ||
κόπρισμα άργροῦ.
calôrico, *m.*, θερμογόνον.
calorífero, -a, θερμογόνος, -μαγω-
γός, -μαντικός || *s. m.*, *v. stúfa*.
calorímetro, *m.*, θερμογονόμετρον.
calorôso, -a, (έν)θερμός, θερμοαν-
calôscia, *v. gal*-. [τικός.
calôtta, *f.*, *da cáro*, πιλίσκος, -ί-
διον, (κουκκοῦλα, φέσι) || *d' oroló-*
gio, πλάξ, σκέπασμα.
calpestãre, ποδοκτυπῶ, καταπατῶ.
calpestatôre, -tríce, καταπατῶν.
calpestio, *m.*, ποδοκρότησις; -ότη-
μα, -ουσία, πετροκόπημα.
calúggine, *v. pelúgia*, lanúggine.
calúnnia, *f.*, διαβολή, συκοφαντία.
calunniãre, διαβάλλω, συκοφαντῶ.
calunniatôre, -tríce, διαβολεύς,
συκοφάντης, ψευδοκατήγορος.
calunniôso, -a, συκοφαντικός.
calvãrio, *m.*, *pr. e fig.*, Γολγοθῆς.
calvinismo, *m.*, καλβινισμός.
calvinista, καλβινικός || *s.*, -νιστής.
calvizie; -vêzza, *f.*, φαλακρότης,
cálvo, -a, φαλακρός. [(φαλάκρα).
cálza, *f.*, περικνημῖς, περιπόδιον,
(κάλτσα). [-πώλης.
calzaiuôlo, *m.*, περικνημιδοποιός,
calzãnte, *m. f.*, ἐπιτήδειος, κατάλ-
ληλος, πρόσφορος.
calzãre, βάλλω ὑποδήματα κτλ.,
ὑποδέ(ν)ω, (καλικόνω) || *fig.*, *v.*
convenire || *s. m.*, ὑπόδημα.

calzêtta, *v. cálza*. [(καλικοσιά).
calzatûra, *f.*, ὑπόδεσις, -δημα-
calzolãio, *m.*, ὑποδημα-(σανδαλο)-
ποιός, -πώλης, (ὑποδηματῆς, κουν-
τουρῆς).
calzoleria, *f.*, σκυτοτομεῖον, ὑπο-
δηματο-(σανδαλο)ποιεῖον, -πωλεῖ-
ον, (παπουτσιδικο).
calzoncîni, *m.*, *pl.*, μικραὶ περι-
σκελίδες, (βρακάκι).
calzôni, *m.*, *pl.*, περισκελίδες,
(πανταλόνι), *v. brãca*.
camaldolêse, *m. f.*, καμάλδουλος.
camaleônte, *m.*, χαμαιλέον.
camamilla, *v. camom*-.
camarilla, *f.*, συμμορία, καμαρο-
κρατία, (καμαρίλλα).
cambiãbile, *m. f.*, εὐμετάβολος,
-άτρεπος, μεταβλητός; παλίμβου-
λος, ἐλαφρόνους.
cambiãle, *f.*, συναλλαγματική.
cambiamênto, *m.*, μεταβολή, (μετ)-
ἀλλαγή, μετατροπή.
cambiãre, μεταβάλλω, μετ-δι-(άντ)-
αλλάσσω, μετατρέπω, μεταποιῶ.
cambiãrio, -a, συναλλαγματικός.
cambiatôre; -iamonête; -îsta, *m.*,
ἀργυραμοιβός, νομισματαλλάκτης,
κολλυβιστής, κερματιστής, (σαρ-
(ρ)άφης).
cãmbio, *m.*, *v. -biamênto* || *comm.*,
ἀνταλλαγή, χρηματισμός, κολ-
λυβισμός; *aggio*, ἐπικαταλλαγή,
(κάμπιο) || — *marittimo*, θαλασ-
σοδάνειον || *denãri di* —, *v. spic*-.
camêdrio, *m.*, χαμαιδρυς. [cioli.
camêlia, *f.*, καμελεία.
cãmera, *f.*, δωμάτιον, θάλαμος, κοι-
τών, (δοντῆς, κάμαρα) || — *dêi depu-*
tãti, βουλή, συνέδριον || — *di com-*
mêrcio, ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον.
camerãta, *f.*, συσκήνιον, (μάγκα) ||
m., σύντροφος, σύσσιτος; συστρα-
τιώτης; συνάδελφος.
camerêta; -rêlla, *f.*, μικρὸν δω-
μάτιον, θάλαμιον, -μίσκος, κοι-
τωνίσκος, (καμεροῦλα, -ράκι, ὄν-
τοράκι).
cameriêra, *f.*, θαλαμηπόλος, (κα-
μαριέρα), θεράπαινα.

cameriêre, *m.*, θαλαμηπόλος, (καμαριέρης); *v.* garzône.
 camerino, *m.*, *v.* -rêtta, gabinétto; cabina; cêssô.
 cânice, *m.*, στιχάριον.
 camiciêtta; -cinôla, *f.*, χιτωνίσκος, ((ύ)ποκαμισάκι); ύποχιτών, (καμιζόλα).
 camícia, *f.*, χιτών, ((ύ)ποκάμισον).
 camiciôtto, *m.*, έπενδύτης, χιτωνίσκος, (μπλούζα).
 camîno, *m.*, καπνοδόχη, -δόχος, -δοχείον, (ότζάκι, μπουχαρί, καμίνι).
 cam(m)elliêre, *m.*, καμηληλάτης.
 cam(m)ello, *m.*, κάμηλος, (-ήλα).
 cammêo, *m.*, αναγλυφόλιθος, καμείον.
 camminâre, βαδίζω, πορεύομαι, όδεύω, όδοιοπορώ.
 camminâta, *f.*, βάδισις, δρόμος, περιπάτησις.
 camminatôre, -trice, βαδιστής, όδευτής, (περιπατηκτής), εϋ-(ώκύ)-camminatûra, *v.* andata. [πους.
 cammîno, *m.*, όδός, δρόμος || *mar.*, πλοῦς, διάβασις. (-μήλι).
 camomilla, *f.*, χαμαί-(χαμό)μηλον.
 camôrra, *f.*, συμμορία, (φάρα, μάγκα).
 camorrista, *m.*, ξάδιουργός, (μάγcamosciâre, αίγαροβυρσεύω. [κας).
 camosciatûra, *f.*, βύρσης κατεργασία.
 camôscio, *m.*, αίγαγρος, (άγριόγιδον, -οκάτσικον) || *pelle di* —, αίγαγρόβυρσα.
 campâgna, *f.*, πεδιάς, -ιον; έξοχή || *stâr in* —, διαμένω έν τή έξοχή || *mil.*, έστρατεία, στρατηλασία. [δίαιτος, άγρότης, (χωρικός).
 campagnuôlo, -a, άγροτικός; άγροcampâle (battâglia o giornâta —), *f.*, μάχη εκ παρατάξεως.
 campâna, *f.*, κώδων, (κουδούνι, καμπάνα). [-νοποιός.
 campanâio, *m.*, κωδωνοκρούστης ||
 campanêllo, *m.*; -a, *f.*, κωδώνιον, (κουδούν(ά)κι, καμπανάκι).
 campanile, *m.*, κωδωνοστάσιον, (καμπαναρείον, -ρειό) || *fig.*, εκκλησία, παροιμία, (γενεθλιάς).

campâre, *v.* vivere; salvâre.
 campeggiâre, στρατοπεδεύω; κατασκηνώ; πολιορκώ || χρωματίζω, άννυψώ.
 campêggio, *m.*, σοκκινόξυλον.
 campêstre, *m. f.*, άγροικος, άγροτικός, (χωρικός); πεδινός.
 campicêllo, *m.*, χωρίδιον. [των.
 campionârio, *m.*, συλλογή δειγμάτων.
 campîone, *m.*, μονομάχος; μαχητής; *difensôre*, ύπερ-(πρό)μαχος || *comm.*, δείγμα, (μόστρα, όρνέκι).
 câmpo, *m.*, άγρός, (χωράφι); πεδιάς, -ιον, (κάμπος) || *mil.*, στρατός, -όπεδον; στάδιον || *soggétto*, ύλη, άντικείμενον || *opportunitâ*, εύκαιcamposânto, *v.* cimitêro. [ρία.
 camuffâre, μετασηματίζω, μεταμφιάζω, μεταμορφώ.
 camûso, -a, σιμός, πλακωτός.
 canâglia, *f.*, συρφετός, σκυλολόγιον || κακοῦργος, κάθαρμα.
 canâle, *m.*, ύδραγωγείον, σωλήν, διώρυξ, όχστός, (αύλάκι, χανδάκι, κανάλι) || στενόν θαλάσσης, κατάcanapâccio, *v.* canavâccio. [στενον.
 canapâio, *m.*, κανναβών. [πές).
 canapè, *m.*, άνάκλιντρον, (κανacanapîno, -a, καννάβινος.
 cânapo, *m.*, κανναβόσχοινον, κλώδιον, κάλως, κάμιλος, ναυσιπέδη, (γούμενα, καραβόσχοινον, παράγγι, παλαμάρι).
 canapûccia, *f.*, κανναβόσπερμα, -βόσπορος, (-βούρι).
 canapîno, *m.*, κανάρι(ον), (-ρίνι).
 cana-(cano)vâccio, *m.*, κανναβόπανον, (-βάτσον); άπόμακτρον, (πατσαβούρα, σφουγγαρόπανον); (κανναβο)δίμιτον. [έξιτηλος.
 cancellâbile, *m. f.*, εύεξάλειπτος,
 cancellâre, έξαλείφω, διαγράφω, (σβύνω), άφανίζω.
 cancellâta, *v.* balaustrâta: cancello.
 cancellatûra, *f.*, έξάλειμμα, διαγράφημα.
 cancellaziône, *f.*, έξάλειψις, διαγραφή, (σβύ-(σβέ)σιμον), άφανισμός.
 cancelleria, *f.*, σφραγιδοφυλάκιον,

σφραγίδο-γραμματο-(ἀρχεῖο)φυλα-
κειῶν, (καγκε-καντσι)λ(λα)ρία).
cancelliêre, *m.*, σφραγίδο-(ἀρχεῖο)-
φύλαξ: (ἀρχι)γραμματεὺς, (καγκελ-
λάριος, καντσιλ(λ)ιέρης).
cancello, *m.*, δρύφακτον, κιγκλῖς,
(κάγκελλον); φραγμός; διάφραγμα.
cânchero, *v.* câncero. [γεδαινώδης.
canc(h)erôso, -a, καρκινώδης, φα-
cancrêna, *f.*, γάγγραινα.
cancerênare, γαγγραινῶ || -rsi, -oũ-
μαι, (-ιάζω). [κώδης.
cancerênoso, -a, γαγγραινώδης, ἐλ-
câncero, *m.*, καρκίνος, φαγέδαινα,
(φάγουρα) || *astron.*, καρκίνος.
candêla, *f.*, κηρίον, (κερί) || — di
sêgo, ἀλειμματόκηρον, -κήριον
(-κέρι).
candelâbro, *m.*, πολυφώτιον, λυ-
χνία, -νοστάτης, -νοῦχος, (πολυ-
κάνδηλον, -κέρι).
candel(l)âia; -lôra, *f.*, † ὑπαπαντή.
candelliêre, *m.*, λυχνία, κηροπή-
γιον, (σαμδάκι, κανδηλιέρι).
candidâto, *m.*, ὑποψήφιος.
candidatûra, *f.*, ὑποψηφιότης.
candidêzza, *f.*, *v.* candôre.
cândido, -a, λευκός, λαμπρός, || κα-
θαρός, ἀπλοῦς, ἀκακος, ἄδολος,
ἀγνός. [ρόνω.
candîre, μελιτῶ, σακχαρῶ, ζαχα-
candîto, -a, ζαχαρωτός, (καδιωμέ-
νος || *s. m.*, καρπός —, κρυσταλ-
λοζάχαρον, (κάντιον, κάδιο).
candôre, *m.*, (λαμπρὰ) λευκότης ||
καθαρότης, ἀπλ(οῖκ)ότης, ἀκακία,
ἀγνότης.
câne, *m.*, κύων, (σκύλος) || — da
câccia, — θηρευτικός || — da fêr-
ma, — παρακαθήμενος || — da
prêsa, — συλλήπτωρ || — del fu-
cile, λύκος, (πετεινός) || *khan*,
χάνης. [οἰσουργός.
canestrâio, *m.*, καλαθοποιός, (-θῆς),
canestrâta, *f.*, καλαθιά, κανιστριά.
canestrino, *m.*, καλαθάκι.
canêstro, *m.*, κάλαθος, κάνιστρον,
(πανιέρι).
cânfora, *f.*, καφουρά, (κάμφορα).
canforâto, -a, καφουροῦχος, -ρώδης.

cangiante, *m. f.*, ἑτερό-(ἀλλονό)-
χρους, ποικίλος.
cangiare *ecc.*, *v.* cambia-
cânicola, *f.*, Σείριος, Κύων || κυ-
νόκαυμα, αἱ ἐπὶ κυνὶ ἡμέραι.
cânicolâre, *m. f.*, κυνικός.
cânicile, *m.*, κυνο-(σκυλακο)στάσιον
|| *fig.*, πενιχρὰ κλίνη, (παληοκρέβ-
βατο); ἑυπαροκατοικία, (βρωμό-
σπιτο).
câniño, -a, κύνεις, κυνικός, (σκυ-
λίτικος) || dente -o, κυνόδους,
(σκυλόδοντο) || *s. m.*, *v.* cagno-
cânizie, *f.*, πολιότης. [lêtto.
cânpa, *f.*, κάννα, κάλαμος, (καλά-
μι) || *tubo ecc.*, σωλήν || *v.* bastône.
cânnella, *f.*, κίνναμον, κιν(ν)άμω-
μον, (κανέλ(λα) || *chianêtta*, κρου-
νός, (μαστάρι, μουσλούκι) || *v.* -o.
cânnellâre, ῥαβδῶ, αὐλακίζω.
cânnêllo, *m.*, καλαμίσκος; σωλήν(ι-
σκος), σύριγξ.
cânnêto, *m.*, καλαμών.
cânnêtta, *f.*, *da scrivere*, καλαμῖς,
(κονδύλι, πένα).
cânnibale, *m. f.*, ἀνθρωποφάγος.
cânnibalismo, *m.*, ἀνθρωποφαγία.
cânniccio, *m.*; -ceiâta, *f.*, *v.* gra-
tice; cânnêto. [(κιάλι).
can(n)occhiâle, *m.*, τηλεσκοπίον,
cânnonâta, *f.*, τηλεβόλημα, κατα-
φέτισμα, (κανονιά).
cânnône, *m.*, τηλεβόλον, καταφέ-
της, κανόνι(ον) || *v.* *tubo*.
cânnoneggiamênto, *m.*, κανονοβο-
λισμός, (κατα)πυροβόλησις.
cânnoneggiâre, τηλεβολῶ, καταφε-
τίζω, κανονοβολῶ, καταπυροβολῶ.
cânnoniêra, *f.*, κανονοβολίστρα ||
nave, τηλεβολήτρια, κανον(ι)οφό-
ρος. [πυροβολιστής, (κανονιέρης).
cânnoniêre, *m.*, κανονοβολητής,
cânpoa, *f.*, ἀκάτιον, σκαφῖς.
cânone, *m.*, κανών, νόμος || ἅγιο-
(εὐχο)λόγιον, λειτουργικὸν (βιβλί-
cânonica, *f.*, οἶκος κανονικός. [ον).
cânonicâle, *m. f.*, κανονικός.
cânonicâto, *m.*, κανονικάτον || *fig.*,
ἀργομισθία. [νική.
canonichêssa, *f.*, *(μοναχή) κανο-

canônico, -a, κανονικός || *s. m.*,
(ιερεύς) —.

canonista, *m.*, κανονομαθής.

canonizzâre, κανονίζω, άγιωνυμῶ,
(καθ)άγιαίξω. [γιωνυμία, άγιασμός.

canonizzaziône, *f.*, κανονισμός, ά-
canôro, -a, άρμονικός, εϋμολπος.

canottâggio, *m.*, κωπηλασία. [της.

canottiêre, *m.*, λεμβίτης; -βηλά-

canôtto, *m.*, λέμβος, -βάδιον,
φλοιοπλοιον, *v.* barchêtta.

cânova, *v.* dispênsa; bêttola.

canovâccio, *v.* canav-.

cansâre, *v.* scansâre, evitâre.

cantâbile, *m.f.*, μελωξητός, εϋμέ-
λιστος, άσματικός || *s.m.*, σχολαιο-
μουσφδία.

cantânte, *m.*, ψάλτης, (τραγουδι-
στής); *f.*, ψάλτρια, μουσουργός,
(τραγουδίστρα).

cantâre, ᾄδω, ψάλλω, (τραγουδῶ,
τραγωδῶ) || (ἔξ)ύμνῶ || *di uccélli*,
κελαδῶ, (κηλαϊδῶ). [(χρυσόμυγα).

cantarêlla; -târîde, *f.*, κανθαρις,
cântaro, *m.*, κεντηάριον, (καντά-
ριον). [to, âria.

cantâta, *f.*, διαπροσφδημα; *v.* cân-
cantatôre, -trîce, *v.* -tânte || *di*

uccélli, κελαδιστικός.

canterâle; -âno, *m.*, ίματιο-(σκευο)-
θήκη, φωριασμός, (κομμό, σκρί-
νιο). [ύπάδω.

canterellâre; -ticchiâre, ύποψάλλω,

cântica, *f.*, ἔσμα, ποίημα, *v.* can-
tâta; →

cântico, *m.*, ύμνος, ψαλμός, ἔσμα.

cantiêre, *m.*, ναυπηγεϊον, -γιον,
(ταρσανᾶς).

cantilêna, *f.*, άβρομελφδημα, κα-
ταβανκάλησις, (νανούρισμα), σκο-
πός. [γειον || *v.* bêttola.

cantîna, *f.*, οινῶν, οίνοθήκη, ύπό-

cantiniêre, *m.*, οίκονόμος, σκευο-
φύλαξ, οίνοφύλαξ.

cantîno, *m.*, *mus.*, ύπάτη.

cânto, *m.*, *poesîa*, ᾠδή, ἔσμα,
ύμνος, ποίημα, (τραγουδί), ἔαψφ-
δία || *mus.*, άοιδή, ψάλμα, (ψάλσι-
μον, τραγουδHEMA); ψαλμφδία, μέ-

λος || *di uccélli*; κελάδημα || *parte*,

μέρος, πλάγιον, (πλά(γ)ι, πλευρά).

cantonâle, *m. f.*, καντονικός.

cantonâta, *f.*, γωνία, (κώχη) || *v.* ab-
bâglio. [καντόνιον.

cantône, *m.*, *v.* ângolo || έπαρχία,

cantoniêra, *f.*, σκευοθήκη τρίγω-
νος || πόρνη τῶν άγνιῶν.

cantoniêre, *m.*, ὄδοκόμος, ὄδοεπι-
στάτης || άγύρτης, δόλιος.

cantôre, *m.*, *v.* -tânte, -tatôre; ύ-
μνωδός, ποιητής. [τῶν.

cantorîa, *f.*, στασιδιον τῶν ψαλ-

cantûccio, *m.*, γωνίδιον || δίπτυρον,
(παξιμάδι).

canutîglia, *f.*, χρυσό-(άργυρό)νη-
μα, σειστόν, (τρέμουσα, τυρτήρι,
τιρτίρι). [κομάλλης).

canûto, -a, πολιός, λευκόθριξ, (λευ-
canzonâre, *v.* burlâre. [ᾠδή.

canzône, *f.*, ἔσμα, (τραγουδί),

canzonêtta, *f.*, ἄσματιον, (τραγου-
δάκι). [δάριον.

canzoniêre, *m.*, ἄσματολόγιον, ᾠ-
câos, *m.*, χάος; κυκεῶν, σύγχυσις,

capacciûto, *v.* capârbio. [άταξία.

capâce, *m.f.*, χωρητικός, δεκτικός,
εύρύχωρος || ίκανός, έπητήδειος,
ἔμπειρος, *v.* âtto, âbile.

capacità, *f.*, χώρημα, χωρητικότης,
εύρύτης || **v.* abilità.

*capacitâre, *v.* persuadêre.

capânnâ, *f.*, καλύβη, (-βόσπιτον),
οίκημάτιον, (καλυβάκι, σπιτάκι).

capannêlla; -nnûccia, *f.*, καλύβιον,
(-βάκι). [σις.

capannêllo, *m.*, σύλλογος, συνέλευ-

capânno, *m.*, *v.* -a.

caparbierîa; -etâ, *f.*, ίσχυρογνωμο-
σύνη, πεισμονή, πείσμα.

capârbio, -a, ίσχυρογνώμων, δυσ-
πειθής, (πεισματάρης). [ένέχυρον.

capârra, *f.*, άρραβών, (καπάρον) ||

caparrâre, *v.* accap-; προνάρε.

capâta, *f.*, κτύπημα κατακέφαλον
|| έπίσκεψις. [(-πί).

capêcchio, *m.*, γνάφαλον, στυπειον,

capêllo, *m.*, θριξ, (τριχα) || a —,
άκριβῶς, έντελέστατα || *pl.*, *v.* ca-

pigliâtura.

capellâto, -a, τριχωτός, βαθύ-(πο-

λύ)θριξ, (μακρομάλλης, μαλλια-
 capelvénege, *m.*, άδιάντων. [ρός'.
 caperózzolo, *m.*, κεφαλίς.
 capestreña, *f.*, ιδιοτροπία, (παρα-
 ξενιά); πανουργία.
 capéstro, *m.*, σχοινίον, άγχώνη,
 στραγγάλη, (καπίστρι, κρεμάλα).
 capezzâle, *m.*, ύπαυχένιον, προσ-
 κεφάλαιον, (-κέφαλον, -κεφαλά-
 διον), -κεφαλάδα, μαξιλάρι).
 capézzolo, *m.*, θηλή, (δῶγα).
 capigliatura, *f.*, τρίχες, κόμη,
 (μαλλιά).
 capillare, *m. f.*, τριχώδης, -χοειδής.
 capillarità, *f.*, τριχώδες, -χοειδές,
 -χοειδία. [λος, (ποταμίδα).
 capinêra, *f.*, ύπολαΐς, μαυροκέφα-
 capino, *m.*, κεφαλίς.
 capire, *inténdere*, εν-(κατα)νοῶ,
 καταλαμβάνω, (-λαβαίνω) || *èsser*
contenuto, έμπεριέχομαι.
 capitale, *m. f.*, κεφαλαῖος, κύριος,
 πρώτιστος || *mortale*, θανάσιμος,
 -ατικός, -ατηφόρος || *s. m.*, κεφά-
 λαιον, (καπιτάλι), περιουσία, χρέ-
 μάτα || *s. f.*, πρωτεύουσα.
 capitalista, *m.*, κεφαλαιοῦχος.
 capitalizzâre, κεφαλοποιῶ || χρη-
 ματοποιῶ. [πετανική γαλέρα.
 capitana, *f.*, *mar.*, ναυαρχίς, κα-
 capitanaire, στρατηγῶ; ναυαρχῶ.
 capitano, *m.*, στρατηγός, λοχαγός,
 στρατηλάτης, άρχηγός; *mar.*, πλοί-
 αρχος, (καπετάνος). [έμπιπτω.
 capitare, συμβαίνω, έπέρχομαι,
 capitazióne, *f.*, επικεφάλαιον.
 capitello, *m.*, κιονόκρανον, (κεφα-
 λοκόλονον).
 capitolare, *m. f.*, συνεδριακός, συνο-
 δικός || *vb.*, *mil.*, συμβιβάζομαι,
 συνθηκόλογῶ, -οῦμαι.
 capitolazióne, *f.*, σύμβασις, συν-
 θήκη, -κολόγησις.
 capitolo, *m.*, κεφάλαιον || άρθρον
 || θέμα, ύπόθεσις || † σύλλογος,
 σύνοδος, συνέδριον.
 capitolabolâre, πίπτω κατακέφαλα,
 καταπίπτω, κυβιστώ, (κουλου-
 μουνδρίζω).
 capitolombolo, *m.*, κυβίστημα, -ησις,

(κουλουμουνδρα, τοῦμπα, τακλᾶς)
 || καταστροφή. [γάλη έγγελυς.
 capitóne, *m.*, χονδρομέταξα || με-
 capo-, άρχι-, πρωτο-.
 câpo, *m.*, *têsta*, κεφαλή || *principio*,
 άρχή || *fine*, τελευτή, τέλος || *cima*,
 άκρα, κορυφή || *comandante ecc.*
 άρχηγός, όδηγός, ήγεμών || *pro-*
montório, άκροτήριον || *v.* capitolo.
 capócehia, *f.*, κεφαλή.
 capócechio, *v.* babbéο.
 capocênso, *m.*, επικεφάλαιον.
 capocómico, *m.*, άρχικωμιμός.
 capocúdo, *m.*, άρχιμάγειρος.
 capofila, *m.*, πρωτοστάτης.
 capofitto (a —), *avn.* κατακέφαλα.
 capogiro, *m.*, ίλιγγος, -γγιάσις,
 σκοτοδινίασις, ζάλη, (σκοτούρα,
 ζαλάδα, άντραλλά). [φίως).
 capolino (fâr —), προκύπτω (κρυ-
 capoluogo, *m.*, πρωτεύουσα.
 capomâstro, *m.*, άρχιτέκτων. [ρία.
 caponâggine; -neria, *v.* caparbie-
 capopârte, *m.*, κομματάρχης, φα-
 τριάρχης. [γωγός, φατριαρχης.
 caporópolo, *m.*, δημοκόπος, δημα-
 caporâle, *m.*, δεκανεύς, λοχίας.
 caporióne, *v.* câpo. [βάσις.
 caposâldo, *m.*, (πρώτον) θεμέλιον,
 caposóldo, *m.*, έπιμίσιον.
 caposquâdra, *m.*, στολάρχης.
 capotâsto, *m.*, ύπομαγάδιον.
 caponêrso, *m.*, άρχή στίχου || πα-
 ράγραφος. [-ποδογυρίζω.
 caponólgere, ανατρέπω, -στρέφω,
 câppa, *f.*, ιερατικόν έμφιον, φαι-
 νόλης, (φαιλόνη, φελόνι); *v.* man-
 tello || *conchiglia*, κογχύλη || *mar.*,
 μεγίστη, (μαΐστρα) || *gr.*, κάππα.
 cappella, *f.*, παρεκκλησίον, ναΐδιον,
 (έκκλησίτσα) || — *ardente*, λαμπα-
 दाψία. [(καππελ(λ)άρος, -λλᾶς).
 cappellâio, *m.*, πιλοποιός, -πώλης,
 cappellanía, *f.*, παρεκκλησιαρχία.
 cappellâno, *m.*, παρεκκλησιαρχης,
 (καπελλάνος). [(π)ελ(λ)άδικο).
 cappelleria, *f.*, πιλοποιείον, (καπ-
 cappellêtta, *f.*, ναΐσκος.
 cappellêtra, *f.*, πιλοθήκη.
 cappellino, *m.*, πιλίδιον, -λίσκος,

- (κα(π)ελ(λ)άκι, -λίνο) || *v.* tortellino. [διον, (κα(π)έλ(λ)ον).
cappêllo, *m.*, πῖλος, πέτασος, σκιά-
cappellûto, -*a*, λοφωτός.
câppero, *m.*, κάππαρις || -*i*! βαβαί, παπαί, διάβολε!
eâppio, *m.*, ἄμμα, κόμβος, (θηλειά).
capponâia, *v.* stia.
capponâre, *v.* castrâre.
cappône, *m.*, κάπων, (-πόνοι).
cappôtta, *f.*, *cappêllo da dônna*, καλύπτρα || →
cappôtto, *m.*, χείμαστρον, -άμυνα, ἐφεστρίς, (κα(π)ότα, -ον) || *al gîoco*, καπότον. [(καπουτσίνι).
cappuceîna, *f.*, *bot.*, τροπαίολον,
cappuceîno, *m.*, καπουκῖνος, κου-
 κουλοφόρος || *bârba di* —, πικρο-
 μάρουλον (πικραλίδα).
cappûccio, *m.*, κορδύλη, καράκαλ-
 λον, (κουκ(κ)οῦλα).
câpra, *f.*, αἶξ, (γίδα, κασίκα).
caprâio, *m.*, αἰγινόμος, αἰγοβοσκός,
 (γιδβοσκός).
caprêolo, *m.*, ἔλιξ, (ψαλίδα).
caprêtto, *m.*, ἔριφος, -φίον, (ῥίφι), →
caprêtta, *f.*, αἰγίδιον, (γιδίτσα, κατσικάκι).
capriccio, *m.*, ἴδιο -(φρενο)τροπία, φαντασία, -σιοπληξία, (παραξενιά).
capricciôso, -*a*, ἰδιότροπος, ἀλλό-
 κotos, (παράξενος), ἄστατος, ἀλ-
 λοπρόσαλλος.
capricôrno, *m.*, αἰγόκερως.
caprificâre, ἐρινάζω.
caprifico, *m.*, ἐριν(ε)ός, -νάς.
caprifôglio, *m.*, αἰγόκλημα, (ἀγριό-
 κλημα).
caprîno, -*a*, αἰγίος, τράγιος. [δημα.
capriôla, *f.*, ἀνασκίρτημα, ἀναπή-
capriôlo, *m.*, δόρκος, -κάς, (ζαρκά-
câpro, *m.*, τράγος. [δι], αἰγαγρος.
caprône, *m.*, γηραιότεραγος || ἀνήρ
 αἰσχρός, (κάπρος).
caprûggine, *f.*, γλυφή, χηλή.
câpsula, *f.*, καψύλλιον, -ψάκιον,
 (-ψούλι) || *bot.*, περικάρπιον.
capziôso, *v.* fraudolênto.
carabâttole, *f.*, *pl.*, οὔτιδανὰ σκεύη,
v. bazzêcole.
carabîna, *f.*, κοντοτούφεκον, (κα-
 ραβίνα).
carabiniêre, *m.*, ἰππεὺς καρabiνο-
 φόρος; χωροφύλαξ. [πεύω.
caracollâre, περιελαύνω, περιῖπ-
caracôllo, *m.*, περιέλασις.
carâffa, *f.*, βῆσσα, φιάλη, (καράφα).
carâmbola, *f.*, συσφαιρισμός, (κα-
 ραμπόλα). [ἀκριβῶς.
caramênte, *avn.*, (προσ)φιλικῶς ||
carâto, *m.*, καράτιον.
carâttere, *m.*, *pr. e fig.*, χαρακτήρ;
pr., γραφή; *fig.*, φύσις, ἦθος;
 ἰδιότης.
caratteristico, -*a*, χαρακτηριστικός,
 διακριτικός. [κρίνω.
caratterizzâre, χαρακτηρίζω, δια-
caravanserrâglio, *m.*, κιρβανοκα-
caravêlla, *f.*, καραβέλλα. [τάλυμα.
carbonâia, *f.*, ἀνθρακοθήκη, (καρ-
 βουναρειό). [λης, (καρβου(νι)άρης).
carbonâio, *m.*, ἀνθρακεύς, -κοπώ-
carbonarismo, *m.*, καρβοναρισμός.
carbonâto, -*a*, ἀνθρακοῦχος, -κι-
 κός || *s. m.*, -κικόν (ἄλας) || *s. f.*,
 ἀνθρακίς, φλογίς.
carbônchîo, *m.*, *agr.*, ἐρυσίβη ||
mede., ἀνθραξ, (καρβούνι, μαυρο-
 τήγανον, μπουμπούνι) || *gêmma*,
 ἀνθράκιον, (ῥουβί(νι), ῥουμπί(νι)).
carbouchiôso, -*a*, ἀνθρακώδης.
carbône, *m.*, ἀνθραξ, (κάρβουνον)
 || — *fôssile*, γαιάνθραξ.
carbônico, -*a*, ἀνθρακικός.
carbônio, *m.*, ἀνθραξ, ἀδάμας.
carbonizzâre, (ἀπ)ἀνθρακῶ.
carbûro, *m.*, ἀνθρακοῦχον.
carcâme, *m.*, σκελετός, (καρκάσι);
 θνησιμαῖον, (ψοφίμι).
carcâssa, *f.*, *c. s.*; *mar.*, ἐσχάριον.
carcerâre, *v.* imprigionâre.
carceriêre, *m.*, δεσμοφύλαξ, (φυ-
 λακάτωρας).
cârcere, *m.*, (*pl. f.*), *v.* prigiône.
carcinôma, *m.*, *v.* cânero.
carciôfâia, *f.*; -*fêto*, *m.*, κιναρών,
 (ἀγκιναρότοπος).
carciôfo, *m.*, (ἀγ)κινάρα.
cârdamo, *m.*, κάρδαμον.
cardamômo, *m.*, καρδάμων.

cardâre, ξαίνω, (λαναρίζω). [στής).
cardatôre, -trice, ξάντης, (λαναρι-
cardatûra, *f.*, ξάνσις, (ξάσιμον,
λανάρισμα). [δερίνα).

cardellino, *m.*, άκανθ(υλ)ίς, (καρ-
cardiaco, -a, καρδιακός.

cardialgia, *f.*, καρδιαλγία, (-διόπο-
νος). [τον).

cardinalâto, *m.*, καρδιναλία, (-λά-
cardinâle, *m.f.*, πρώτιστος, κύριος
|| número —, άριθμός άπόλυτος ||
s. m., καρδινάλιος.

cardinalizio, -a, καρδιναλικός.

cârdine, *m.*, στρόφιγξ, -φεύς, (-φίδι,
γάγγαβον, ρεζές).

cardiopâlmo, *m.*, καρδιοπαλμία,
(-όκτυπος, -οχτύπι).

cârdô(ne), *m.*, σκόλυμος, (άγριαγ-
κινάρα, γαδουράκανθος) || -o, *da*
cardâre, γνάφος.

carêna, *f.*, τρόπισ, (καρίνα).

carenâggio, *m.*, τρόπισμα || *luogo*,
νεώριον. [δεια, σπάνις, έλλειψις.

carestia, *f.*, σιτοδεία, λιμός; έν-
carêzza, *f.*, θωπεία, (χάδι), κολα-
κεία || *comm.*, ύπερτίμησις, άκρι-
βεία. [λακεύω; έπιψαύω; ποθῶ.

carezzâre, θωπεύω, (χαδεύω); κο-
carezzêvole, *m.f.*, θωπευτικός, κο-
λακευτικός, ήδυλόγος.

cariâtide, *f.*, καρυάτις.

cariâto, -a, σαπρός, σαθρός.

cariâre, τερηδονίζομαι, σήπομαι,
σαπρύνω, (σαπίζω).

cârica, *f.*, *v. ufficio* || *assalto*, έφο-
δος, προσβολή, έφόρμησις || *di*
un'arma πλήρωσις, (γέμισις, γέ-
μισμα, γόμωσις).

caricâre, (έπι)φορτίζω, (φορτόνω)
|| *assalire*, προσβάλλω, έφορμῶ ||
un'arma, βάλλω γόμωσιν, γεμίζω
|| *un orologio*, στρέφω, (κουρδίζω).

caricâto, *v. affettâto*.

caricatôio, *m.*, αποβάθρα. [στής).

caricatôre, *m.*, φορτωτής || γεμι-
caricatûra, *f.*, γελοιογραφία, -φη-
μα || άλλόκοτον πρόσωπον.

caricaturista, *m.*, γελοιογράφος.

cârico, -a, πεφορτισμένος, κατά-
(έμ)φορτος, (φορτωμένος); γέμων

(γεμάτος) || *di armi*, πλήρης, (γε-
μάτος) || *di colori*, βαθύς, (σκοῦ-
ρος) || *s. m.*, *pêso*, βάρος, φόρτος,
-τίον, άχθος; *mar.*, φορτίον, γό-
μος || *v. accûsa*; *impôsta*; *incârico*.
cârie, *f.*, τερηδών, σαπρότης, ση-
πεδών.

carigliône, *m.*, κωδωνόρρυθμος,
συγκωδωνισμός || *a* —, κρουσιμε-
λής, (μὲ μουσικήν).

carità, *f.*, άγάπη, φιλοπτωχία;
φιλανθρωπία, έλεος || έλεημο-
σύνη, (ψυχικόν).

caritatêvole, *m. f.*, φιλόπτωχος,
(φιλ)έλεθμων, (ψυχικάρης), φιλαν-
θρωπικός.

carlôna (âlla —), *avn.*, άμελῶς.

cârme, *m.*, ποίημα, ψῆδή, ἔσμα.

carmelitâno, -a, καρμηλιανός.

carmínio, *m.*, μίλτος, κιννάβαρι.

carnagiône, *f.*, (σαρκο)χρoία.

carnâio, *m.*, παστοφυλακείον, -ο-
κρεωθήκη || *fig.*, σφαγή.

carnâle, *m.f.*, σαρκικός; ὑλικός, φι-
λήδονος, άσελγής; *v. sensuâle ecc.*

carnâme, *m.*, *v. -âio*; θνησιμαῖον,
(ψοφίμι).

cârne, *f.*, σάρξ, (σάρκα); *côte*
cibo, κρέας || *fig.*, σῶμα; σαρκικοί
πόθοι. [βόρος, αίμοχαρης.

carnêfice, *m.*, δήμιος || *fig.*, αίμο-
cârneo, -a, σάρκινος, *v. -nicino*.

carnevâle, *m.*, άπόκρεως (-κρηά).

carnevaleggiâre, άποκρεύω, -κρεῶ.
carnevalêscio, -a, άποκρεωτικός
(-κρηάτικος). [(κρεατός).

carnicîno, -a, κρεατό-(σαρκό)χρους,
carniêre, *m.*, πῆρα, κυνούχιον,
-οῦχος, (τσάντα, ταργαντσίκια).

carnificina, *f.*, σφαγή, αίματοχυσία.

carnivoro, -a, σαρκοφάγος, -οβόρος.

carnosità, *f.*, εύσαρκία, ύπερσάρ-
κωσις; σάρκωμα || άπαλότης, ά-
βρότης.

carnôso, -a, σαρκώδης, εύ-(πολύ)-
σαρκος, εύτραφής, παχύς || *molle*,
άπαλός, άβρός.

câro, -a, *amâto*, άγαπητός, προσ-
φιλής, εύάρεστος || *costoso*, ύπερ-
τίμιος, πολύτιμος, άκριβός || *s. m.*,

ἀνα-(ὑπερ)τίμησις || pagâr -ο, ἀνα-
 κριβοπληρόνω. (ψοφίμυ).
 carôgna, *f.*, πτώμα, θνησιμαῖον,
 carôla, *f.*, κυκλικὸς χορὸς, ὕρμος,
 (συρτός).
 carolâre, χωρεῦω ἐγκυκλίως.
 carosêllo, *m.*, ἵπποδρομίον, -μία.
 carôta, *f.*, δαῦκος, -κί(ον), καρω-
 τόν, (καβούτσι) || *fig.*, ψεῦδος, πλά-
 σμα, τερατολογία.
 carôtide, *f.*, καρωτίς (ἀρτηρία).
 caronâna, *f.*, κιρβάνιον, καραβά-
 νιον, συνοδεία.
 caronaniêre, *m.*, κιρβανηλάτης.
 carovanserrâglio, *v.* carav-
 carpentiêre, *m.*, ξυλουργός, (μα-
 cârpine, *m.*, ζυγία. [ραγικός).
 carpiône, *m.*, κυπρίνος.
 carpire, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ.
 cârro, *m.*, καρπός.
 carpône, *ανν.*, τετραποδητί.
 carradôre, *m.*, ἀμαξοποιός, -ξηλά-
 τής, -ξεύς, (-ξιάς).
 carrâta, *f.*, ἀμαξεία, (-ξιά).
 car(r)atêllo, *m.*, βαρέλιον, κάδος.
 carreggiâbile, *m. f.*, ἀμαξιτός.
 carreggiâre, ἀμαξεύω.
 carreggiâta, *f.*, ἀμαξιτός ὁδός;
 τροχία. [-ξάκι(ον).
 carrêta, *f.*; -ο, *m.*, ἀμάξιον, -ξίς,
 carrettâio; -ttiêre, *m.*, *v.* -rradôre;
 καρραγωγεύς.
 carrettône, *m.*, ἀπήνη.
 carriâggio, *m.*, ἀποσκευή; *v.* cârro.
 carriêra, *f.*, δρόμος, ὁδός, στά-
 διον || *di* —, ἀπὸ ῥυτῆρος, δρόμω
 ἀχαλίνω, (στά τέσσερα).
 carriolâta, *f.*, χειραμαξία.
 carri(u)ôla, *f.*, ἀμάξιον μονότρο-
 χον, χειραμάξιον, -μαξα.
 cârro, *m.*, ἀμάξιον, (κάρρο, ἀραμ-
 πᾶς), ἀμαξα; ἄρμα.
 carrôccio, *m.*, πολεμικὸν ἄρμα.
 carrôzza, *f.*, ἄμαξα, (ἀμάξι), ὄχημα.
 carrozzâbile, *m. f.*, ἀμαξιτός.
 carrozzâio, *m.*, ἀμαξουργός, -ξο-
 πηγός, -ξοπώλης.
 carrozzâre, ὀχοῦμαι.
 carrozzâta, *f.*, ἀμαξεία, (-ξιά).
 carrozzîno, *m.*, μονόκλιντρον.

carrûba, *f.*, κεράτιον, (ξυλοκέρα-
 τον, χαρούπι). [ρατιά, χαρουπιά).
 carrûbo, *m.*, κερατων(ε)ία, (ξυλοκε-
 carrûcola, *f.*, τροχαλία, (καρούλι,
 μακαρᾶς).
 cârta, *f.*, χάρτης, -τί(ον) || — geo-
 grâfica, πίναξ ὁ χάρτης γεωγρα-
 φικός || sâcre -ο, θεῖαι Γραφαί ||
 — sugânte, χάρτης ἀπορροφητικός
 ὁ μελανόρροφος, (στυπόχαρτον) ||
 — da giuôco, παιγνιόχαρτον, χαρ-
 τίον || — bianca, *fig.*, πληρεξουσιό-
 τής || *pl.*, *documenti*, ἔγγραφα ||
v. bigliëtto.
 cartâccia, *f.*, παλαιόχαρτον, (-λήθ-
 χαρτο, κωλόχαρτο).
 cartâceo, -a, χάρτινος. [φθέρα.
 cartapêcora, *f.*, περγαμηνή, δι-
 cartapêsta, *f.*, χάρτης διαλελυμένος.
 cartastrâccia, *f.*, *v.* cartâccia,
 σπογγιστικὸς χάρτης, (στυπόχαρ-
 τον, χαρτί στράτσο).
 cartêggio, *m.*, *v.* corrispondênza.
 cartêlla, *f.*, γραμμάτιον; χρεώ-
 γραφον, μετοχόγραφον || *bûsta*,
 χαρτοφυλάκιον, χαρτονοθήκη, σχε-
 διοφυλάκιον.
 cartêllo, *m.*, γραμμάτιον; πινακί-
 διον || — *di sfida*, πρόκλησις ὁ
 προκλητήριον εἰς μονομαχίαν ||
v. avviso; appigiônasi; insêgna.
 cartellône, *m.*, εἰδοποίησις (θεά-
 τρου), πρόγραμμα.
 cartesiâno, -a, καρτεσιανός.
 cartiêra, *f.*, χαρτοποιεῖον. [(ῥοκάνι).
 cartilâgine, *f.*, χόνδρος, τραγανόν,
 cartilâgineo; -nôso, -a, χονδρώδης.
 cartîna, *f.*, χαρτίον; φάκελλος.
 cartôccio, *m.*, περι-(ἐν)εἴλημα, πε-
 ριτύλιγμα, δέμα, φάκελλος, (πα-
 κέτο) || *per capêlli*, σγουρόχαρτον
 || *v.* cartûccia.
 cartografia, *f.*, χαρτογραφία.
 cartolâio, *m.*, χαρτοπώλης, -τέμπο-
 ρος. [πόριον.
 cartoleria, *f.*, χαρτοπωλεῖον, -τεμ-
 cartolina (postâle), *f.*, δελτάριον.
 cartomanziâ, *f.*, χαρτομαντεία.
 cartonâggio, *m.*, ναστοχάρτωμα.
 cartoncino, *m.*, λεπτόν ναστόχαρτον.

cartône, *m.*, ναστοχάρτης, χονδρόχαρτον, (χαρτόνι, μουκαβάς).

cartúccia, *f.*, πυριτοβολή, φυσίγγιον, (φυσέκι).

cartuccière, *m.*; -a, *f.*, φυσιγγοδόχη, -γγοθήκη; -γγοζώνη.

carúncola, *f.*, σαρκωμάτιον, -κίδιον.

câsa, *f.*, οἶκος, -κία, (σπίτι) || οικογένεια || — di salute, νοσηλευτήριο; φρενοκομείον || — di correzione, κρατητήριο || — di giuoco, κυβευτήριο || — militare, σωματοφυλακή || — di tolleranza, *v.* postríbolo.

casâcca, *f.*, ἐπενδύτης, τρίβων, (καζάκα, πατατούκα). [νίσκος.

casacchîno, *m.*, τριβώνιον, χιτω-

casâle, *m.*, χωρίδιον, (χωριουλάκι).

casalingo, -a, οἰκουρ(ικ)ός; οἰκειός,

casamâta, *f.*, γοργύρα. [οικιακός.

casamêto, *m.*, μέγας οἶκος, οἰκοδόμημα, κατάστημα. [ὄνομα.

casâto, *m.*, οικογένεια || -ειακὸν

cascâmi, *m.*, *pl.*, περισσέματα.

cascamôrto, *m.*, γυναικοπίης || fâr il —, ἐργολαβῶ, (κορτετζάρω), χαριεντίζομαι.

cascânte, *v.* cadênte; fiâcco.

cascâre, *v.* cadêre.

cascâta, *f.*, πτώσις, (πτέσιμον) || — d'acqua, καταρράκτης.

cascaticcio, -a, ἐτοιμόρροπος. [λαία.

caschêtto, *m.*, κράνος, περικεφα-

casçina, *f.*, τυροποιεῖον, τυροκομείον, γαλακτοκομείον.

caseggiâto, *v.* casamêto, casâle.

caseîna, *f.*, τυρίνη. [τράγωνον.

casêlla, *f.*, χώρισμα; θήκη || τε-

casellânte, *m.*, ὁδοκόμος.

casellârio, *m.*, χωρισματολόγιον.

casello, *m.*, οἰκίσκος, καλύβη; *v.*

caserêccio, *v.* casalingo. [casôto.

casêrma, *f.*, στρατών, (καζάρμα).

casêtta, *f.* οἰκί(δι)ον, -ίσκος, (σπιτάκι). [κάρης).

casigliâno, *m.*, ἐνοικήτωρ, (νοι-

casimîro, *m.*, κασ(ι)μίριον.

casîno, *m.*, ἀγροτικὸν ἐνδιαίτημα, ἔπαυλις || club, λέσχη, (καζίνο) ||

v. postríbolo.

casística, *f.*, ἠθικοθεολογία.

câso, *m.*, περίπτωσις, περίστασις || sôrte, τύχη, συμβάν || *gr.*, πῶσις.

casolâre, *m.*, *v.* casuccia, capâna.

casôto, *m.*, (στρατιώτου) σκοπία.

câssa, *f.*, κιβωτός, -τιον, σάνδυξ, κύτος, θήκη, (σεντούκι, κάσ(σ)α,

κασσόνι) || ταμείον || — di risparmio, ἀποταμιευτήριο || -fôrte,

χρηματοκιβώτιον || fêretro, νεκροθήκη, -οκράββατον, φέρετρον,

(κάσ(σ)α). [τροφαγωγός.

cassamâdia, *f.*; κάρδοπος || ἄμαξα

cassapâna, *f.*, θρανίδιον.

cassâre, *v.* cancellâre. [καστήριον.

cassaziône, *f.*, ἀκύρωσις; -ωτικὸν δι-

câssero, *m.*, ὑπερκατάστρομα.

casseruôla, *f.*, χύτρα, (κατσαρόλα).

cassêta, *f.*, κιβώτιον, -τίσκος, (κασσέτ(ί)ν)α).

cassêtto, *m.*, συρτάρι(ον), -τοθήκη.

cassettône, *v.* canterâle.

câssia, *f.*, κασσία.

cassiêre, *m.*, ταμίας, (κασσιέρης).

cassône, *m.*, κιβωτός || σκευοφόρον

câsta, *f.*, φυλή. [ἄρμα.

castâgna, *f.*, κάστανον.

castagnêto, *m.*, καστανεών.

castagnêtte, *f.*, *pl.*, *mus.*, κρέμβαλα, (ζίλια).

castâ(g)no, -a, καστανόχρους (-τάνος) || *s. m.*, καστανέα, (-νιά).

castagnôla, *f.*, πυροκρόταλον, (τράκα(τρούκα)). [tôre.

castâldo, *m.*, οἰκονόμος; *v.* fat-

castellâno, *m.*, πυργοδεσπότης || -a, *f.*, -δέσποινα. [(—)κι).

castellêtto, *m.*, πυργίσκος, -ίδιον,

castêllo, *m.*, πύργος, φρούριον; ἀκρόπολις || *mar.*, ὑπερκατάστρομα || fâr -i in âria, κτίζω πύργους εἰς τὸν αέρα, (κτίζω φούρνους μὲ καρβέλια). [δεύω.

castigâre, τιμωρῶ, κολάζω, παι-

castîgo, *m.*, τιμωρία, κόλασις, παιδεία. [κοσμιότης.

castità, *f.*, ἀγνότης, σωφροσύνη,

câsto, -a, ἀγνός, σόφρων, ἐγκρατής.

castône, *m.*, σφενδόνη. [ρι(ον).

castôro, *m.*, κάστωρ || stôffa, -τό-

castrâre, εὐνουχίζω, ὄρχοτομῶ, ἐκτέμνω, (μουνουχίζω) || *di castâgne*, τέμνω, χαράσσω.
 castrâto, *m.*, εὐνουχός || πρόβατον (εὐνουχισμένος).
 castratûra, *f.*, εὐνουχισμός, ὄρχοτομία, (μουνουχισμα), ἐκτομή.
 castroneria, *v.* balordâggine.
 casuale, *m. f.*, τυχαῖος, -ηρός.
 casualità, *f.*, τυχαῖον.
 casuccia, *f.*, οἰκίσκος, -ίδιον, (σπιτάκι), καλύβη.
 casûpola, *c. s., v.* capâanna.
 câsus bellî, *m.*, ἀφορμὴ πολέμου.
 cataclisma, *m.*, κατακλισμός.
 catacômbe, *f., pl.*, κατακόμβαι,
 catacrêsi, *f.*, κατάχρησις. [κρύπται.
 catafâlco, *m.*, κενόταφος; φερετροβάθρον.
 catafâscio (a —), *ανv.*, ἀτάκτως, φύρδην μίγδην, ἀναμίξ, συμμίκτως, ἄνω κάτω, (ἀνάκατα).
 catalêssi(a), *f.*, κατάληψις.
 catalêttico, -a, καταληπτικός.
 catalêtto, *m.*, φέρετρον, νεκροκράβ-
 eatâlogo, *m.*, κατάλογος. [βατον.
 catapêcchia, *v.* capâanna.
 cataplâsma, *m.*, κατάπλασμα.
 catapûlta, *f.*, καταπέλτης. [κός.
 catarrâle, *m. f.*, καταρροῶδης, -ροῦ-
 catârro, *m.*, κατάρρους, -ροή; βρογχίτις.
 catarrôso, -a, καταρροϊκός.
 catâsta, *f.*, θημωνία, σωρός.
 catastâle, *m. f.*, κτηματογραφικός.
 catastâre, κτηματογραφῶ. [φία.
 catâsto, *m.*, κτηματολόγιον, -τογρα-
 eatâstrose, *f.*, καταστροφή.
 catechismo, *m.*, κατήχησις.
 catechista, *m.*, κατηχητής.
 catechistico, -a, κατηχητικός.
 catechizzâre, κατηχῶ.
 categoria, *f.*, κατηγορία.
 categôrico, -a, κατηγορικός || σαφής, ἀκριβής.
 catêna, *f.*, ἄλυσις (-ος, -ίδα); δεσμός || *fig.*, δουλεία || *del camîno*, κρεμάθρα, -άστρα.
 catenâccio, *m.*, σιδεροῦς μοχλός, ὄχεύς, μάνδαλος, ἐπιβλής, ἀντι-

βάτης, κλειθρον, (σύρτης, σουρ-
 μές, ξεμπερέκι, περάτης, ἀμπάρα).
 catenêlla, *f.*, ἄλυσιον, -ίδιον, (-ίτσα, -ιδίτσα) || *pûnto a* —, ἄλυσοβελονιά. [φρακτής.
 caterâtta, *f.*, καταρράκτης; ὕδρο-
 catêrva, *f.*, ὄχλος, πλήθος.
 catêto, *m.*, κάθετος.
 catinêlla, *f.*, λεκάνη, -άνιον, -άνις.
 catino, *m., c. s.*, νιπτήρ. [πισσα.
 catrâme, *m.*, πισσάσφαλτος, ὑγρό-
 cattedra, *f.*, καθέδρα, ἔδρα.
 cattedrâle, *f.*, μητρόπολις, ἐπισκοπική ἐκκλησία.
 cattedrâtico, -a, διδασκαλικός, δι-
 δακτορικός, σχολαστικός. [gnârsi.
 cattivârsi, *v.* acquistârsi, guada-
 cattivêria, *f.*, κακία, μοχθηρία, φασλότης, ἀχρειότητα.
 cattività, *f.*, αἰχμαλωσία, δουλεία.
 cattivo, -a, κακός; μοχθηρός, πο-
 νηρός, κακεντρεχής, κακοήθης, κα-
 κοῦργος, φαῦλος, ἀχρεῖος; αἰσχρός
 || βλαβερός || ἄχρηστος || ἄπειρος
 || *v.* prigioniero.
 cattolicismo, *m.*, καθολικισμός.
 cattolicità, *f.*, καθολικότης; -κοί.
 cattolico, -a, καθολικός, δυτικός
 χριστιανός, παπιστής.
 cattûra, *f.*, σύλληψις, λεία, λάφυ-
 ρον: *di persône*, προσωποκράτη-
 σις || *mandâto di* —, ἔνταλμα συλ-
 λήψεως. [mar., ἄλισκομαι.
 catturâre, συλλαμβάνω, κατάσχω;
 caudâle, *m. f.*, οὐραῖος.
 caudatârio, *m.*, κρασπεδοφόρος,
 οὐροκράτωρ.
 candâto, -a, κερκοφόρος, οὐρὰν
 ἔχων. [τσάνι), καλάμη.
 câule, *m.*, καυλός, στέλεχος, (κο-
 câusa e der., *v.* cagione ecc. || *leg.*,
 δίκη, κρίσις.
 causalità, *f.*, αἰτιολογία, αἰτιατό-
 τής. [λογικός.
 causâle, *m. f.*; -satino, -a, αἰτιο-
 causidico, *m.*, δικηγόρος.
 causticità, *f.*, καυστικότης || δητι-
 κότης.
 câustico, -a, καυστικός || δητικός,
 σατυρικός, σκωπτικός, χλευαστικός.

cauteiù, *m.*, ἐλαστικόν, (λάστικο, κόμμι, καουτσού).
 cautêla, *f.* προφύλαξις, περισκεψις, πρόνοια, φρόνησις.
 cautelâre, βεβαιῶ, ἀσφαλίζω || -rsi, (προ)φυλάττομαι, ἀσφαλίζομαι.
 cautêrio, *m.*, καυτήρι(ον).
 cauterizzâre, καυτηριάζω. [-ασμα.
 cauterizzaziône, *f.*, καυτηρίασις,
 cãuto, -a, (προ)φυλακτικός, προνοητικός, εὐλαβής, ἔμφρων.
 cauziône, *f.*, ἐγγύη(σις).
 cãna, *f.*, ὑπορυγή, (μίνα, λαγούμι), ὑπόνομος; μεταλλεῖον; λατομεῖον; μαρμαρωρυχεῖον.
 canadênti, *m.*, *dentista*, ὀδοντοῖατρος || *tandglie*, ὀδοντάγρα.
 cavalcãre, ἵππεύω, ἱππάζω, ἐποχοῦμαι, πορεύομαι ἔφιππος, (καβαλ(λ)ικεύω, πηγαίνω καβάλα).
 cavalcãta, *f.*, ἱπ(ηλ)ασία, ἱπποδρομία || ἔφιππος περιδρομή, ἵππευμα. [ἵππος.
 cavalcãtura, *f.*, ζῶον ἱππασίμον,
 cavalcãvia, *m.*, ὁδογέφυρα.
 cavalcãiône, *avn.*, περιβάδην, διασκελα, ἱππαστί, (καβαλ(λ)ικευτά).
 cavalierãto, *m.*, ἀξίωμα ἱππότου.
 cavaliêre, *m.*, ἱππεύς, ἱππαστής, ἱπποβάτης, ἱππότης, ἀναβάτης, ἔποχος, (καβαλ(λ)άρης) || *títolo*, ἱππότης, (καβαλιέρος); — *dell' òrdine del Salvatòre*, — τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος || — *d' indústria*, ἀγύρτης, λαοπλάνος, λωποδύτης, (κατεργάρης) || *èsser a* —, ὑπέρχομαι.
 cavãlla, *f.*, φορ(β)άς, (φοράδα).
 cavallãro, *m.*, ἱπποκόμος, ἱπποβοσκός || ἱπποπώλης, ἱππέμπορος.
 cavalleggiêre, *m.*, ἱππεὺς ψιλός, ἱπποδρόμος.
 cavallerêscò, -a, ἱπποτικός; ἔλευθέριος, εὐγενής.
 cavalleria, *f.*, ἱππικόν, ἱππεῖς, ἵππος, (καβαλ(λ)αρία) || ἱπποτία; γενναιότης, εὐγένεια.
 cavallerizza, *f.*, ἱππασία, πώλευσις, ἱππευτική, ἱπποδαμαστική || *lúogo*, ἱππευτήριον, ἱπποδαμαστήριον.

cavallerizzo, *m.*, ἵππογυμναστής, -οδαμαστής, -ηλάτης, πωλοδάμνης.
 cavallêtta, *f.*, ἀκρίς, (-ίδα).
 cavallêtto, *m.*, βάσταξ, ὑποστήριγμα, ὀκρίβας || *strumento di tortúra*, στρεβλωτήριον.
 cavallina, *f.*, ἵππειος κόπρος, (καβαλ(λ)ίνα) || νεαρά φορβάς.
 cavallino, -a, ἵππειος, ἱππικός || *s. m.*, ἱππάριον, ἱππίδιον, ἱπίσκιος, (ἀλογάκι), πῶλος, (πωλάρι, πουλάρι).
 cavãllo, *m.*, ἵππος, (ἄλογον) || — *varòre*, ἄτριππος || *a* —, ἔφ' ἵππου, ἔφιππος, (καβάλλα); *v. cavalcãiône*, *v. fãtto*, ὄνδα. [*ciône*.
 cavãre, ἐκβάλλω, ἐξάγω, ἐξελευώ, ἀφαιρῶ || — *sãngue*, φλεβοτομῶ || *v. scavãre*; *levãre*; *attingere*.
 cavastivãli, *m.*, ὑποδηματοσύρτης, (ποδηματοσύρι).
 cavastrãcci, *m.*, ἔλιξ, (κατσαβίδι).
 cavatina, *f.*, *mus.*, μονωδία, ἄσματιον.
 cavatãppi; -*turãccioli*, *m.*, ἀπόβυστρον, (ἐκ)πωμαστήρ, ἔλκυστήρ, (ξεστουμπωτήρι).
 cavêrna, *f.*, σπήλαιον, (-λιά), ἄντρον, σπέος. [κωφος.
 cavernôso, -a, σπηλαιώδης; ὑπό.
 cavêzza, *f.*, φορβεία, (καπίσρι).
 caviãle, *m.*, ὠσάριχον, (χαβιάρι).
 caviechia, *f.*; -o, *m.*, πασσάλιον, γόμφος, σφήν, (σφήνα, ξυλοκάρφι, καβίλια).
 caviglia, *f.*, ἀστράγαλος τοῦ ποδός, σφυρόν, (κότσι) || *c. s.* [ἐρίζω.
 cavillãre, σοφιστεύω, στρεψοδικῶ;
 cavillãtore, -*trice*, στρεψοδικῆς, μικρολόγος, λογομάχος.
 cavillo, *m.*, στρεψοδικία, σοφιστεία, σόφισμα, διαστροφή, μικρολογία.
 cavillôso, -a, σοφιστικός, στρεψόδικος.
 cavità, *f.*, κοιλότης, -λωμα, κύτος; ὀπή, (τρύπα).
 cãvo, -a, κοῖλος, βαθυλός || *s. m.*, *c. s.*
 cavolfidre, *m.*, ἀνθοκράμβη, (κωνοπίδιον, κουνουπίδι).
 cãvolo, *m.*, κράμβη, λάχανον || — *sa-*

lâto, κράμβη ἀλμειτή ο ταριχευ-
τή, ξυνολάχανον.

cazzeruôla, *v.* casset-.

câzzo, *b., v.* mêmbro. [κονδυλίτζω.

cazzottâre, γρονθοκοπῶ, -θίζω,

cazzôtto, *m.*, πυγμή, γρόνθος,
-(ν)θιά || *a* -*i*, πύξ, (μὲ ταις
γρο(ν)θιαίς) || *fâr âi* -*i*, παίζω
ταις γρο(ν)θιαίς.

cazzuôla, *f.*, μύστρον, -τρίον,
τρούλλιον, (μ(ο)υστρί, παχτρί).

cêce, *m.*, ἐρέβινθος, (ῥεβίθι).

cecità, *f.*, τυφλότης, -λωσις, (-λά-
δα), ἀβλεψία.

cêdere, *att.*, παρα-(ἐγκατα)λείπω,
παραχωρῶ || *n.*, ὑποχωρῶ, ὑπέικω,
ὑποκύπτω.

cedêvole, *m. f.*, εὐκαμπτος, εὐλύ-
γιστος, εὐστροφος; ἀπαλός; εὐ-
πειθής.

cedevolêzza, *f.*, εὐκαμπσία, εὐστρο-
φία; ἀπαλότης; εὐπειθεια, ὑπειξις.

cedibile, *m. f.*, παραχωρητός, -ήσι-

cediglia, *f.*, ὑπόστιγμα. [μος.

cêdola, *f.*, χρεωστικὸν γραμματίον
|| τοκομερίδιον, (κουπόνι) || *v.* car-
têlla.

cedrâto, -*a*, κίτροσμος, κιτρόγευ-
στος || *s. m.*, *âlbero*, κιτρέα, -ρία,
-ρηά, -ρόφυτον; *frûtto*, κίτρον,
-ρόμηλον. [τροόχοτρον.

cedrina; -dronêlla, *f.*, κεδρίνη, κι-
cedrino, -*a*, κέδρινος. [κεδρίς.

cêdro, *m.*, *piânta*, κέδρος; *frûtto*,

cêduo, -*a*, τμητός || *bêscio* -*o*, ὕλο-
τομείον, -μιον, λόχημη. [νος.

cefalalgia, *f.*, κεφαλαλγία, -λόπο-

cefâlico, -*a*, κεφαλικός.

cêfalo, *m.*, κέφαλος.

ceffâta, *f.*; ceffône, *m.*, ῥάπισμα,
-μός, κολάπισμα, -μός, κόλαφος.

cêffo, *m.*, ῥύγγος, (μούτσουνον,
μούτρον, μούρη).

ceffonâre, *v.* schiaffeggiâre.

celâre, *v.* nascôndere.

celâta, *f.*, κράνος, περικεφαλαία.

celâto, -*a*, κρυπτός, κρύπιος.

celebrânte, *m.*, † *ier*-(λειτ)ουργός.

celebrâre, φημιζω, ἐξυμνῶ, δια-
θρυλλῶ, ἐγκωμιάζω || *solemnizzâ-*

re, πανηγυρίζω, ἐορτάζω || † *ier*-
(λειτ)ουργῶ. [υμνῶν, ἐγκωμιαστής.
celebratôre, -*trice*, ἐπαινέτης, ἐξ-
celebraziône, *f.*, ἐορτασμός, πανή-
γυρις || † *ierouργία*, *ierotelestia*.
cêlebre, *m. f.*, ἔνδοξος, περιφημος,
εὐ-(περι)κλεής.

celebrità, *f.*, εὐκλεια, φήμη, δόξα.

cêlere, *m. f.*, ταχύς, γοργός, ὠκύ-
(που)ς, (ὀγλήγορος).

celerità, *f.*, ταχύτης, ὠκύτης.

celêste, *m. f.*, οὐράνιος, θεῖος || →

celestino, -*a*, οὐρανόχρους, ἀέρινος,
κυανοῦς, *v.* azzûrr(in)o. [schêrzo.

cêlia, *f.*, χαριεντισμός, *v.* burla,

celiâre, χαριεντίζομαι, ἀστείζομαι,

celibâto, *m.*, ἀγαμία. [(χωρατεύω).

cêlibe, *m.*, ἄγαμος, (ἐργένης) ||
vêcchio —, γερωντοπαλλήκαρον.

celidônia, *f.*, χελιδόνιον.

cêlla, *f.*, οικίακος, σηκός, (κελλι-
(ον)) || οἰνοθήκη.

cêllula, *f.*, κύτταρον, κυψέλη.

cellulâre, *m. f.*, πολύσηκος; κυτταρώ-
δης, κυψελώδης. [*s. f.*, κυψέλωμα.

cellulôso, -*a*, σπογγώδης, *c. s.* ||

cêltico, -*a*, κελτικός || *mâlto* -*o*, γαλ-
λικὸν πάθος, συφιλίς.

cêmbalo, *m.*, (κλειδο)κύμβαλον ||
τύμπανον, (ντέφι).

cementâre, λιθοκολλῶ; ἀνθρακιάζω,
καθαρίζω || *fig.*, ἀσφαλιζω, παγιῶ.

cemênto, *m.*, ἀνθρακία, (ἀμμο)κο-
νία, λιθόκολλα, (τσιμέντο).

cêna, *f.*, δείπνον, -ος. [τόριον.

cenâcolo, *m.*, δειπνητήριον, ἐστια-

cenâre, δειπνῶ. [(κουρελᾶς).

cenciaiûolo, *m.*, ῥακοςυλλέκτης,

cêncio, *m.*, ῥάκος, (κουρέλι).

cencîdso, -*a*, ῥακώδης, ῥακένδυτος,
-δύτης, (κουρελιάρης). [μπούγαδα).

cenerâccio, *m.*, ἀπόστακτα, (ἀθο-

cenerâcciolo, *m.*, κονιατήρ, (στα-

κτόπανον). [(στακτολούλουδον).

cenerâria, *f.*, *bot.*, τεφρόφυτον,

cenerârio, -*a*, τεφροδόχος || *ûrna* -*a*,

θήκη —, λειψανοθήκη.

cênere, *f.*, τέφρα, σποδός, (στάκτη)

|| *pl.*, ὄστᾶ.

cenerêntola, *f.*, φιλόσποδος, (στα-

κτομποῦτα), πινακοπλύστρα, παραμαγειρίσσα, (λυγδιάρα).

cenerino; -**rôgnolo**, -**a**, τέφρινος; σποδο-(τεφρο)ειδή; , σποδό-(τεφρό)-χρους, (στακτερός, -κτύς).

cennamêlla, *f.*, αὐλὸς ποιμενικός, κάλαμος, τίτυρος, (φλογέρα).

cêhno, *m.*, νεῦμα, νεῦσις, σημείον || *v.* **comândo**. [ριον.

cenôbio, *m.*, κοινόβιον, μοναστή-
cenobita, *m.*, κοινοβιάτης.

cenobitico, -**a**, κοινοβιακός.

cenotâfio, *m.*, κενotáφιον. [θμης.

censimênto, *m.*, ἀπογραφή, ἀπαρί-
censire, ἀπογράφω, ἀπαριθμῶ ||

φόρον ἐπιτίθημι. [τικός ἐκλογεύς.

censitârio (**elettôre** —), *m.*, τιμημα-
censito; -**suârio**, *v.* **tributârio**.

cêuso, *m.*, κῆνσος; **tribúto**, φορο-
δοσία || — **elettôrâle**, ἐκλογικὸν

τίμημα || **patrimônio**, κτήματα, πε-
ριουσία, πρόσοδος.

censôre, *m.*, **stôria**, κήνσωρ, τι-
μητής || **riprensôre**, ἐπικριτής, ἐπι-

τιμητής, φιλοκατήγορος, λογοκρι-
τής || **nêlle scuôle**, ἐπιτηρητής τῶν

σπουδῶν, ἐπόπτης. [κός.

censôrio, -**a**, τιμητικός, λογοκριτι-
censûra, *f.*, κησορία, τιμητεία ||

riprensiónne, ἐπιτίμησις ἐπίπληξις;
λογοκρισία. [μεμτος, ἐπικρίσιμος.

ceusurâbile, *m. f.*, ἐπιτιμητέος, ἐπι-
ceusurâre, ἐπι-(κατα)κρίνω, κατα-

δικάζω, ἀποδοκιμάζω, ἐπιτιμῶ.

centaurêa, *f.*, κενταυρίς, -αύριον,
(θερμασοβότανον).

centâuro, *m.*, κένταυρος.

centell(in)âre, χειλοποτῶ, (σιγοπί-
νω), συχνοπίνω, (σβανάρω), πίνω

ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ῥουφηκτά.

centelliuo, *m.*, ῥουφηματιά, ῥόφη-
μα, σπάσις.

centeuârio, -**a**, ἑκατοντούτης; δι' ἑ-
κατοστοῦ ἑνιαυτοῦ || *s. m.*, ἑκατον-

ταετηρίς.

centesimâle, *m. f.*, ἑκατονταδικός.

centêsimo, -**a**, ἑκατοστός || *s. m.*,

ἑκατοστημόριον; **monêta**, ἑκατο-

στόν, λεπτόν. [θρον.

centiâro, *m.*; -**a**, *f.*, ἑκατοστόπλε-

centigrado, -**a**, ἑκατοντάβαθμος.

centigrâmmo; -**a**; *m.*; ἑκατοστό-
γραμμον.

centilitro, *m.*, ἑκατοστόλιτρον.

centimetro, *m.*, ἑκατοστόμετρον.

centina, *f.*, ψαλὶς, ἀψίς, καμάρα.

centinâio, *m.*, ἑκατοντάς, -οστή,
(-οσταριά).

centinâie, ἀψιδῶ, καμαρῶ.

cênto, *inv.*, ἑκατόν.

centogâmba, *m.*, κουβαρίς, (-ίδα).

centomila, *inv.*, ἑκατόν χιλιάδες.

centône, *m.*, κέντρων.

centrâle, *m. f.*, κεντρικός.

***centralizzâre**, *v.* **accentrâre**.

centrîfugo, -**a**, κεντρόφυξ, φυγό-
κεντρος. [λος.

centrîpeto, -**a**, κεντροφερέης, -ομό-
cêntro, *m.*, κέντρον; μέσον.

centuplicâre, ἑκατονταπλασιάζω.

cêntuplo, -**a**, ἑκατονταπλοῦς, -πλά-
centûria, *f.*, ἑκατονταρχία. [σιος.

centuriône, *m.*, ἑκατοντάρχης.

cêppo, *m.*, πρέμνον, (κουτσούρα)
|| *pl.*, ποδοκάκ(κ)η, ποδοστράβη,

(τομπρούκι); *v.* **catêne**.

cêra, *f.*, κηρός, (κερί) || -**lâcea**,
σφραγιστικός ὁ ἰσπανικὸς κηρός,

(βουλ(λ)οκέρι) || **aspêtto**, ὄψις,
πρόσωπον, μορφή.

cerainôlo, *m.*, κηρουργός, -ροπώλης.

cerâsta, *f.*, κεράστη, (λαφιάτης).

cêrbero, *m.*, κέρβερος. [νεβρός.

cerbiâtto, *m.*, ἐλάφιον ((ἐ)λαφάκι),

cerbottâna, *f.*, σίφων, σαρβακάνα.

cêrca, *f.*, ζήτησις, (γύρευμα); ἐπαι-
τεία || **fâr la** —, ἐπαιτῶ, (ζητεύω).

cercâre, (ἀνα)ζητῶ, (ἐξ)έρευνῶ,
ἐξιχνιάζω; (ἐπι)διώκω || **procurâre**,

προσπαθῶ, πειρῶμαι, σπουδάζω.

cercatôre, -**trice**, (ἐπι)ζητητής ||
ἐπαίτης, πένης.

cêrchia, *f.*, περίβολος, περίφραγμα,
v. **recinto**; **cîrcolo**.

cêrchîare, περιδέω διὰ στεφάνης ||
v. **accêrch-**, **cîrcondâre**.

cêrchio, *m.*, κύκλος || **di bôtte**, στε-
φάνη, (-άνη, τσέρκιο) || **sottâna**,

κολπωτήριο, (κρινολίνι) || *v.* **cîr-**
cêrcine, *m.*, τύλη; σρεῖρα. [colo.

- cereâle, *m. f.*, δημητριακός, σιτηρός || *s. m. pl.*, σιτηρά.
 cerebrâle, *m. f.*, ἐγκεφαλικός.
 cêrebro, *poet.*, *v.* cervêllo. [*v.* cêro.
 cêreo, -a, ἐκ κηροῦ, κήρινος || *s. m.*,
 cerimônia, *f.*, πομπή, τελετή || φιλοφρόνησις, -φροσύνη, περιποίησησις, *v.* complimênto. [ταξία.
 cerimoniaâle, *m.*, τελετικόν, ἐθιμο-
 cerimoniaêre, *m.*, τελετάρχης, ἀυλάρχης.
 cerimoniaôso, -a, φιλοφρονητικός, περιποιητικός, ὑπερδεξιοτικός.
 cerfôglio, *m.*, χαιρέφυλλον, (φραγκομαγδανός).
 cerino, *m.*, ἄπτρα, θρυαλλίς, (φτίλι) || *fiammifero*, θειοκηρίς, (θειαφοκέρι), πυρεῖον, φωσφόρον, (σπί-
 cêrnere; -nêre, *v.* scêgliere. [ρ(ι)το).
 cerniêra, *f.*, γιγγλυμός, (ῥεζές), στρόφιγξ.
 cêro, *m.*, λαμπάς, (-άδα), κηρίον.
 cerôtto, *m.*, κηρωτόν, -τή, ἔμπλαστρον || *fig.*, ἄνθρωπος φιλάσθενος
 cerretâno, *v.* ciarlatâno. [ο ἄνιαρός.
 cerrêto, *m.*, δρυμών.
 cêrro, *m.*, δροῦς, ἄσπρις.
 certâme, *m.*, *v.* combattimênto || singolâr —, μονομαχία.
 certamênte, *adv.*, βεβαιώς, ἀληθῶς, ἀναμφιβόλως.
 certêzza, *f.*, βεβαιότης, -αίωσις.
 certificâre, *v.* accertâre, attestâre.
 certificâto, *v.* attestâto.
 cêrto, -a, βέβαιος, ἀληθινός, ἀναμφίβολος || *indefinito*, τις, (κάποιος) || *adv.*, *v.* -tamênte.
 certôsa, *f.*, μοναστήριον τοῦ τάγματος ἁγίου Βρούνου, καρθουσία.
 certôsino, *m.*, βρουνονίτης, καρθουσιανός. [(μερικοί).
 certûni, πρόσωπά τινα, τινες,
 ceruleo, -a, κυανούς, *v.* azzûrro.
 cerûme, *m.*, κήρωμα, κυψέλη, -λῖς,
 cerûsico, *v.* chirûrgo. [(λέρα).
 cerûssa, *f.*, ψιμ(μ)ύθιον, (σουλμάς, φυκασίδι).
 cêrna, *f.*, θηλεῖα ἔλαφος.
 cervellâccio, *m.*, *fig.*, ἄνθρωπος ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος.

- cervellêtto, *m.*, παρεγκεφαλίς.
 cervellino, *m.*, *fig.*, ἄφρων, ἄνους, κουφόνους, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος; ἰδιότροπος.
 cervêllo, *m.*, ἐγκέφαλος, μυελός, (μυαλό) || *fig.*, κεφαλή, νοῦς, κρίσις.
 cervellôtico, -a, φανταστικός, ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος.
 cervicâle, *m. f.*, ἀχρηνικός.
 cervice, *f.*, ἀχρην, (σβέρκος).
 cervino, -a, ἐλάφειος.
 cêrno, *m.*, ἔλαφος, (λάφι) || — volante, *zool.*, ξυλοκάνθαρος; *giudico*, ἀετός, (πουλί, σμυρνίος).
 cervôgia, *f.*, χορτόζυθος, *v.* birra.
 *cerziôrâre, *v.* assicurâre, accertâre.
 cêsare, *m.*, τίτολο, καῖσαρ || μονάρχης, βασιλεύς.
 cesâreo, -a, καισάρειος, -ρικός || tâglio, -ο, καισαρική τομή.
 cesarismo, *m.*, καισαρισμός, ἀπολυταρχία. [φω, σκαλίζω.
 cesellâre, τορρεύω, σμιλεύω, ἐγγλύ-
 cesellatôre, *m.*, γλυφεύς, σκαλιστής || arte del —, τορρευτική.
 cesellatûra, *f.*; -llamênto, *m.*, τόρρευμα, ἐγγλυφή, σκάλισμα.
 cesêllo, *m.*, τορρεύς, σμίλη, -λίον, (-λάκι), γλυφίς.
 cêsio, -a, κυανόχρους.
 cesôie, *f.*, *pl.*, ψαλῖς, (-ίδι).
 cêspite, *m.*, *v.* sorgênte || *poet.*, →
 cêspo, *m.*, θάμνος. [λάς.
 cespûglio, *m.*, *c. s.*, βάτος, φυλ-
 cessâre, παύω, -ομαι. [κοπή.
 cessaziône, *f.*, (κατά)παῦσις, δια-
 cessionârio, *m.*, παραχωρησιοδόχος.
 cessiône, *f.*, παρα-(ἐγ)χώρησις, μεταβίβασις. [καῖον.
 cêsso, *m.*, ἀπόπατος, χρεῖα, ἀναγ-
 cêsta, *f.*, κάλαθος, φορμός, κἀνιστρον, (-ίστρι, καλάθι, πανιέρι, κοφίνι). [canestrâio.
 cestarôlo, *m.*, καλαθοπλόκος, *v.*
 cestino, *v.* canestro.
 cestire, πυκνοῦμαι.
 cêsto, *m.*, *v.* -a; cêspo || *ginnasticca*, χεῖρις, ἰμάς, ἐπίσφαιρον || *cinto di Venere*, κεστός.
 cestône, *m.*, κίστη; ἀρρίχη.

cesura, *f.*, τομή, τμήσις. [κῆτος.
ceſàceo, *m.*, κητώδης || *s. m.*, -ες,
cèto, *m.*, τάξις.

cètra, *f.*, κιθάρα, λύρα.

ceſtriùolo, *m.*, σικυός, (ἀγγούριον).

chaffèur, *m.*, *barb.*, ὀδηγός (αὐτοκινήτου).

che, *pron. relativo*, ὅς(τις), ὁ ὀποῖος, ((ὀ)ποῦ, ποῦ); *interr.*, τί || *cong.*, *dichiarativa finale ecc.*, ὅτι, πῶς, (πῶς), ὡς; (Ἔ)νά; ὅπως; μή(ν); ἄς; *comparativa*, ἤ, παρὰ, ἀπό.
chè, *v.* *perchè*.

checchè(ssia), οἰονδήποτε, ὀτιοῦν.

chelidro, *m.*, χελώνη θαλασσία.

chèppia, *f.*, θρῖσσα, (φρῖσσα). [ζι].

chêrmes, *m.*, πρινοκόκκι(ον), (κιρμί-

chermisino, -*a*, φοινικούς, πορφυρόχρους, (βυσσινός), κόκκινος, κοκκινο-(ισγυνο)βαφής.

cherùbico, -*a*, χερουβικός.

cherubino, *m.*, χερουβίμ; ἀγγελάκιον, (-λούδι). [κρυφίως.

chetichèlla (alla —), *avn.*, λάθρα,

chi, *pron.*, (ἐκεῖνος) ὅστις || —, —, ὁ μὲν... ὁ δέ || —? τίς; ποῖος; (ποιός);).

chiâcchiera, *f.*, ἀδολεσχία, φλυαρία, λῆρος, (φαφλατιά, τσαμπούνισμα).

chiacchierâre, ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ, μωρολογῶ, (φαφλατίζω, τσαμπουνίζω), ἀκριτομυθῶ. [φλυαρία.

chiacchierâta, *f.*, ματαιολογία,

chiacchierino, -*a*, λάλος, ἀθυρογλωσσος, μωρολόγος.

chiacchierio, *m.*, λήρημα, λάλημα, φλυάρημα, (τσαμπούνισμα).

chiacchierone, *m.*, λάλος, φλύαρος, ἀδόλεσχος, πολυ-(μωρο)λόγος, (-γάς), ἀκριτόμυμος, (φαφλατᾶς, σαλιάρης).

chiâma, *f.*, (πρόσ)κλήσις, ἐκφώνησις || *fâr la* —, ἐκφωνῶ.

chiamâre, καλῶ, ὀνομάζω; κρᾶζω, φωνάζω || *citâre*, κλητεύω || — *in tribunale*, ἐγ-(προσ)καλῶ, ἐνάγω || *invitàre*, *fâr venire*, (προσ)καλῶ, μεταπέμπομαι || *fâr la chiâma*, *c. s.* || -*rsi*, καλοῦμαι, ὀνομάζομαι.

chiamâta, *f.*, *v.* *chiâma*; *mil.*,

συγκλητήριον, (σάλπισμα); *leg.* - ἔκκλησις δίκης, ἔφεσις.

chiâppa, *b.*, *v.* *nâtica*.

chiappâre, *v.* *acch-*, *prêndere*.

***chiâra**, *f.*, *v.* *albume*.

chiarètto, -*a*, ὑπόλευκος || *s. m.* - οἶνος —, *v.* *vinello*.

chiarèzza, *f.*, *evidènza*, σαφήνεια, ἐνάργεια || *di liquididi*, καθαρότης, διαφάνεια, διαύγεια || *di ciêlo ecc.*, καθαρότης, λαμπρότης || *celebrità*, λαμπρότης, περιφάνεια || *nobiltà*, εὐγένεια. [λος.

chiarina, *f.*, τρανοσάλπιγξ; βαρύναν-

chiarî(ficâ)re, λαμπρύνω, διασαφηνίζω, δηλ(οποι)ῶ || *di liquididi*, καθαρίζω, διυλίζω, διηθῶ, (σουρόνω). [λισμός || *v.* *schiarimènto*.

chiarificaziône, *f.*, καθαρισμός, διυ-

chiarito, -*a*, σαφής, λαμπρός; καθαρός, διαυγής || *persuâso*, πεισθεῖς, || *accertâto*, βεβαιωθείς.

chiâro, -*a*, *evidente*, *intelligibile*, σαφής, ἐναργής, φανερός, (πρό)δῆ-

λος, τρανός, εὐληπτος || *di liquididi*, καθαρός, διαυγής || *luminôso*, *piùto*, φαινός, φωτεινός, φαιδρός, λαμπρός, καθαρός; αἶθριος, εὐδιος, ἀνέφελος || *illûstre*, λαμπρός, εὐ-

κλεής, ἔνδοξος, ἐπιφανής; εὐγενής || *di colôri*, ἀνοικτος, ὑπο- || *di suôni*, λαμπρός, λιγυρός || *s. m.* - *v.* *chiarèzza*, →

chiarôre, *m.*, λαμπρότης, λάμψις, φῶς. [φως.

chiaroscûro, *f.*, φωτοσκίαμα, σκίο-

chiaroveggènate, *m. f.*, ὀξυδερκής, διορατικός || *s. f.*, *v.* *sonnâmbula*.

chiaroveggènza, *f.*, ὀξυδέρκεια, δι-

chiâsmo, *m.*, χιασμός. [ορατικόν.

chiassâta, *f.*, λoidορία, φιλονεικία, λογοτριβή.

chiâsso, *m.*, θόρυβος, πάταγος, ταραχή, κραυγαί || *v.* *vicolo*.

chiassône, *m.*, θορυβο-παταγο-(ταραχο)ποιός, φιλοτάραχος.

chiassôso, -*a*, θορυβώδης, *c. s.*

chiassuôlo, *v.* *vicol(ètt)io*.

chiâtta, *f.*, σχεδία, (κιάττα, σάλι), πορθημείον.

chiavârda, *f.*, βλῆτρον, γόμφος, κνώδαξ.

chiavâre, κλειώ, κλειδ(όνω)ῶ, (σφαλνῶ) || *inchiodâre*, καθηλῶ, (καρφόνω) || *b.*, *v.* ingannâre, imbrogliâre; usâre || *fârsi* —, *v.* cœdersi.

chiavâta, *f.*, *b.* τὸ βινεῖν, (γαμήσι), συνουσίασις, -ασμός, *v.* cœito.

chiavatûra, *f.*, σιδηρώματα, κλειθρον, *v.* serratûra.

chiâve, *f.*, κλείς, κλειδί(ον) || *mus.*, κλείς, χαρακτήρ || — *fâlsa*, ἀντίκλεις, -κλειδί(ον) || *fig.*, πρόσ-εἶσ(πάρ)οδος.

chiaverîna, *f.*, ἀκόντιον, δοράτιον.

chiavêtta, *f.*, *di un vâso, di un barile ecc.*, *robinêtto*, στρόφιγξ, ἐπιστόμον, (στρηφτάρι) || *cannêlla*, κρουνός, (μανούλα, μουσ(ου)λούκι, μαστάρι).

chiâvica, *f.*, ἀμάρα, καταγώγιον, ὑπόνομος || θυρουδροφράκτης.

chiavistêllo, *m.*, μοχλός, μάνδαλος.

chiâzza, *f.*, κηλῖς, σπῖλος, (λεκές).

chiazzâre, κηλιδῶ, σπιλῶ, (λεκιάζω, λερόνω), στίζω.

chiazzâto, -a, στικτός, ποικιλλόστικτος; πιναρός, ἔυπαρός, (λερωμένος). [τράγημα, (γλυκόν).

chiêca, *f.*, ζαχαρωτόν, γλύκυσμα,

chiêchera, *f.*, κύπελλον, κύμβη, φιάλιον, (τάσι, φλυ(τ)ζάνι).

chiêchessia, *pron.*, ὅστις καὶ ἂν ἦναι, ὅστις-(ὁποιοσ)δῆποτε.

chiêchirichî, *m.*, κοκκυσμός, (κουκ-

chiêcco, *v.* grân(êll)o. [κουρκίο).

chiêdere, *v.* domandâre.

chiêrica, *f.*, τριχοκουρία, κουρά.

chiêrico, *m.*, κληρικός, νεόφυτος.

chier(i)cûto, *m.*, κεκαρμένος, (κουρευμένος, χειροτονημένος).

chiêsa, *f.*, ἐκκλησία, (-ά). [cappêlla.

chiêsêtta, *f.*, ναῖδιον, -ίσκος, *v.*

chiesuôla, *c. s.* || *v.* ericca, congrêga.

chiglia, *f.*, τρόπις, (καρίνα).

chilificâre, μεταποιῶ εἰς χυλόν, χυλ(οποι)ῶ. [σις.

chilificaziône, *f.*, χύλωσις, -λοποίη-

chilo, *m.*, χυλός || * →

chilogrâmma, *m.*, χιλιόγραμμα.

chilômetro, *m.*, χιλιόμετρον.

chimêra, *f.*, χίμαιρα, ὄνειρον, φαντασία, πλάνη.

chimêrico, -a, χιμαιρικός, φαντασιώδης, μάταιος, κοῦφος.

chîmica, *f.*, χημεία.

chîmico, -a, χημικός.

chîmo, *m.*, χυμός.

chîna, *f.*, (ἐπί)κλίσις, κατωφέρεια, πρηγές, κάταντες, *v.* cœsta || *bot.*, (κιγ)κίνα.

chînâre, ἐπι-(ἐγ)κλίνω, κύπτω || — *il câpo, fig.*, (ὑπο)κύπτω, (κατα)βάζω τ' αὐτιά, ἐνδίδω, ὑπείκω || -rsi, κύπτω, (σκύφτω), κυρτοῦμαι, κάμπτομαι.

chîncagliêre, *m.*, *barb.*, (σιδηρο)κατασκευαστός, σιδηρικοπώλης, *v.* minutiêre, ferranêcchio.

chîncaglieria, *barb.*, *v.* minuteria.

chînêa, *f.*, ἰπάριον, (ἀλογάκι).

chînîna, *f.*, κινίνη.

chîno, -a, ἐπικλινής, κυρτός.

chiôccia, *f.*, ἐπωάζουσα ὄρνις, κλῶσσα, (κλωσσοῦ).

chiocciâre, κλώζω, κλώσσ(ιζ)ω.

chiôcciola, *f.*, κοχλίας, (σάλιαγκας, -κάρι) || *a* —, *agg.*, ἐλικοειδής; *avn.*, -δῶς. [(καρφᾶς).

chiodaiuôlo, *m.*, ἡλοποιός, -πώλης,

chiodâre, *v.* inch-. [(καρφάδικο).

chioderia, *f.*, ἡλοποιεῖον, -πωλεῖον,

chiôdo, *m.*, ἥλος, (καρφί(ον)) || — *di garôfano*, μοςχοκάρφιον, (γαρόφαλον).

chiôma, *f.*, κόμη, τρίχες, (μαλλιά) || *dêgli âlberi*, φύλλωμα || *dêgli animâli e dêll' êlmo*, χάλιτη || *dêlle comête*, οὐρά.

chiomâto, *v.* capellûto. [λιον.

chiôsa, *f.*, ἐρμηνεία, ἐξήγησις, σχό-
chiôsâre, ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ, σχολιάζω. [γνητής, σχολιαστής.

chiosatôre, *m.*, ἐρμηνευτής, ἐξη-

chiôscio, *m.*, *barb.*, περιπτερον, (κίοςκι). [μοναστήριον, κοινόβιον.

chiôstro, *m.*, περίστοον; μονή,

chiôtto, *v.* zitto.

chiôzzo, *m.*, κωβίος, (γουβίδι).

chirâgra, *f.*, χειράγρα. [-άφος.
 chirografário, -*a*, χειρογραφικός;
 chirografo, *m.*, χειρόγραφον.
 chiromante, *m.*, χειρόμαντις.
 chiromanziã, *f.*, χειρομαντεία.
 cirurgiaã, *f.*, χειρουργία.
 chirúrgico, -*a*, χειρουργικός.
 chirúrgo, *m.*, χειρουργός, (ζερά-
 chitârra, *v.* κιθάρα. [χης).
 chitarrista, *m.f.*, κιθαριστής, -ρω-
 chiù, *m.*, ὄτος. [δός.
 chiudênda, *f.*, περι-(διά)φραγμα, πε-
 ρίβολος, κλαδοφραγή, δρύφακτον.
 chiudere, κλειδῶ, (-όνω), ἐγ-(περι)-
 κλειώ, ἐμ-ἀπο-(περι)φράσσω, (πε-
 ρι)κυκλῶ || *finire*, περαίνω, ἀποτε-
 λῶ, τελευτῶ || — un ócchio, *fig.*,
 παρορῶ.
 chiûnque, *pron.*, ὅστις(δήποτε),
 οἴσοσδήποτε.
 chiûrlo, *m.*, *zool.*, κολυγίον, (τουρ-
 λουλή) || *caccia*, κυνηγέσιον κατὰ
 τῆς κιννάβης || *fig.*, *v.* babbeo.
 chiûsa, *f.*, *fine*, *conclusiõe*, τέλος,
 τελευτή, πέρας, κατάληξις; ἐπί-
 λογος, συγκεφαλαίωσις || *idráulica*,
 θυρυδρο-(ύδατο)φράκτης, θυρίςκα-
 ταρράκτου || *v.* chiudênda; girâro.
 chiûso, -*a*, κλειστός || *strétto*, στενός
 || *di tempo*, συνεφώδης, σκοτεινός
 || *s. m.*, περίφρακτος τόπος, γεώρ-
 γιον, παράδεισος; *porcile*, *stalla*,
 σοφορβιον, (χοιρῶ)μάνδρα.
 chiusûra, *f.*, *v.* serratûra; chiu-
 dênda; chiûsa || (κατά)κλεισις,
 (κλείσιμον, σφάλισμα).
 cì, *avn.*, ἐνταῦθα, αὐτόθι, ἐδῶ,
 ἐκεῖ || *pron.*, ὑμᾶς, ὑμῖν, μᾶς.
 ciabatta, *f.*, παλαιοπέδιλον, (πα-
 ληοπάπουτσο(ν)); ἐμβάδιον, (πα-
 πούτσι πατημένο).
 ciabattino, *m.*, σκυτεύς, παλαιορ-
 γάφος, (μπαλωματῆς, -τᾶς, (ἐ)σκι-
 τῆς) || *fig.*, ἀπειρότεχνος, κακοερ-
 γάτης. [ρος || παράσιτος.
 ciaccio, -*a*, ἑυπαρός || *s. m.*, χοῦ-
 ciãlda, *f.*, πλακούντιον λεπτόν,
 ψαιστή μᾶζα, ψαιστόν, →
 cialdõe, *m.*, ψαθύριον, (-θύρι),
 ὀπτολάγανον.

cialtrõna, *f.*, βρωμα, (-μογυναῖκα)-
 cialtrõne, *m.*, βρωμερός, ἑυπαρός,
 ἀναιδής; *v.* birbã(nte).
 ciambella, *f.*, ἀρτολάγανον, (τη-
 γανήτα), στρεπτός, κολλύρα, (κουλ-
 λούρα, -ι) || *v.* cêrcine.
 ciambellâio, *m.*, κολλυροποιός,
 -πώλης, (κουλλουράς).
 ciambellâio, *m.*, θαλαμηπόλος,
 κοιτωνάρχης, κλειδοῦχος.
 ciambellôtto, *m.*; -lêtta, *f.*, κολ-
 λύριον, (κουλλουράκι).
 ciãncia, *f.*, φλήναρος, -νάρημα, φλυ-
 αρία; λέξις; *v.* chiacchiera *ecc.*
 ciãnciafrúscola, *f.*, κοσμημάτιον,
 (στολιδάκι), ἀπειρόκαλα στολίδια,
 ἀλλόκοτος ἱματισμός; λῆρος, (μα-
 σκαραλίκι); *v.* ciãgra.
 ciãfrusãglia, *c. s.*, *v.* bagattella.
 ciãnico, -*a*, κυανικός. [νόφυλλον.
 ciãno, *m.*, κύανος, κενταύριον, κυ-
 ciãnõgeno, *m.*, κυάνιον.
 ciãnûro, *m.*, κυανιοῦχον.
 ciãppa, *f.*, ἄγγιστρον πόρπης.
 ciãppola, *f.*, γλυφίς.
 ciãramella *e der.*, *v.* ciãncia, chiac-
 chiera *ecc.*
 ciãrta, *f.*, ματαιολογία, φλυαρία,
c. s., *v.* võe.
 ciarlãre, *v.* chiacchierãre. [τολογῶ.
 ciarlãtaneggiãre, ἄγυρτεύω, τερα-
 ciarlãtaneria; -nãta, *f.*, ἄγυρτεία,
 τερατολογία, (τσαρλατανία).
 ciarlãtanêscõ, -*a*, ἄγυρτικός, τερα-
 τολογικός. [(τσαρλατανισμός).
 ciarlãtanismo, *m.*, ἄγυρτισμός,
 ciarlãtãno, *m.*, ψευδοῖατρός, ἀπα-
 τεών, ἀγύρτης, (τσαρλατάνος).
 ciãrliêro; -lõe, *v.* chiacchierõe.
 ciãgra, *f.*, *indumento*, ἐπωμίδιον,
 περιτραχήλιον, (σάρπα) || *cintãra*,
 ζώνη || *cinghia*, μασχालιστήρ ||
rõda vile o vécchia, παληόρουχον,
 γρύτη, γρυμαῖα, ῥῶπος, ῥάκη,
 (κουρέλ(λ)ι); *spec. pl.*, →
 ciãrpãme, *m.*, ῥάκι, -κία, γρύτη,
 -τάρια, (παληόπανα, κουρέλ(λ)ια).
 ciãsc(hed)ûno, -*a*, ἑκαστος, καθείς,
 (κάθε). [-ομαι, τρώγω.
 cibãre, διατρέφω, σιτίζω || -rsi-

cibària, *f.*, ζωοτροφία; ἐφόδια, ἐπισίτια.
 cibàrio, -a, θρεπτικός, τροφιμαῖος.
 cibo, *m.*, τροφή, βρῶμα, ὄψον, σι-
 τίων, ἕδεσμα, (φαγητόν). [τήριον.
 cibòrio, *m.*, † ἀρτοφόριον; δισκοπο-
 cibrèo, *m.*, καρύκευμα, (φρικασές,)
 ἔξ ὀρνιθίων.
 cicàla, *f.*, τέττιξ, (τζίτζικας).
 cicalàre, πολυλογῶ, φλυαρῶ, *v.*
 cicatrìce, *f.*, οὐλή. [chiahieràre *ecc.*
 cicatrizzàbile, *m. f.*, ἐπουλώσιμος.
 cicatrizzàre, κλείω τὴν πληγὴν,
 (συν)οὐλῶ, ἐπουλῶ.
 cicatrizzaziòne, *f.*, συν-(ἐπ)οὐλώσις.
 cicca, *f.*, κομμάτι καπνοφύλλου ὁ
 σιγάρου, καπνομάσητα (ἀποσί-
 γαρο, βόπα).
 ciccaiuòlo, *m.*, ἀποσιγαριάρις.
 ciccàre, μασσῶ καπνόφυλλα, κα-
 ciccìa, *v.* càrne; gràsso. [πνομασσῶ.
 cicciolo, *m.*, *em. pl.*, χοίρινον κρέας
 ἔξ οὗ ἀφηγήθη ὁ χυμός, σύμπα-
 χον, (σύγλυνον).
 cicciòne, *v.* grassòne; forùncolo.
 cicciòso, -a, εὐ-(πολύ)σαρκος, πα-
 χύς, -υλός, (-ουλός, γεμάτος).
 ciccèrbita, *f.*; σόγχος, (ζόχος).
 ciccèrchia, *f.*, ἄρακος, (-κᾶς), λάθυ-
 ρος, (-θούρι). [νεύς.
 cicceròne, *m.*, ξεναγ(ωγ)ός, ἐρμη-
 cicceroniàno, -a, κικερώνειος.
 ciccishèo, *m.*, φιλογύνης, λάτρης
 (γυναικός), καλλωπιστής, (γαλάν-
 cicclamìno, *m.*, κυκλάμινον. [της).
 cicclìco, -a, κυκλικός.
 cicclismo, *m.*, ποδηλασία.
 cicclista, *m. f.*, ποδηλάτης.
 cicclo, *m.*, κύκλος || — della Tàvola
 rotònda, — τῆς στρογγύλης τρα-
 cicclòide, *m. f.*, κυκλοειδής. [πέξης.
 ciclometria, *f.*, κυκλομετρία.
 ciclòne, *m.*, κύκλων.
 ciclòpico, -a, κυκλώπειος; πανάρ-
 χαιος, πελασγικός; γιγαντιαῖος.
 ciclòpe, *m.*, κύκλωψ.
 cicògna, *f.*, πελαργός, (λελέκι).
 cicòria, *f.*, χικόριον, (ράδικι(ον)).
 cicùta, *f.*, κώνειον.
 ciccàre, *v.* accièc-.

cicèco, -a, ἀόμματος, τυφλός, (στρα-
 βός) || àlla -a, τυφλῶς.
 cièlo, *m.*, *pr. e fig.*, οὐρανός || *fig.*,
 παράδεισος; Θεός; φῶς, κλῆμα ||
 a — apèrto, ἐν ὑπαίθρῳ.
 cièra, *v.* cèra, aspètto.
 cìfra, *f.*, συνθηματικὸς χαρακτήρ,
 κρυπτογραφικόν || μονόγραμμα,
 γραμματόπλεγμα, (τίφρα) || *a-*
ritm., χαρακτήρ, ψηφίον || *v.*
 sòmma.
 cìfràre, γράφω συμβολικῶς ὁ συν-
 θηματικῶς, κρυπτογραφῶ || ἐπι-
 τίθημι τὸ μονόγραμμα.
 cìgàr(r)o, *v.* sigaro.
 cìglio, *m.*, ὄφρυσ, (φρύδι), βλεφα-
 ρίς, (ματόκλαδον, ματοτσούναρα,
 ματοτσύνοδον); *v.* òcchio || òrlo,
 margine, ὄφρυσ, χεῖλος, ἄμβη,
 ἄκρα, → [ὑψωμα γῆς, λόφος.
 cigliòne, *m.*, ὄφρυσ, (φρύδι) || ridlto,
 cìgna e der., *v.* cinghia *ecc.*
 cìgnàle, *v.* cinghiàle.
 cìgno, *m.*, κύκνος || di —, κύκνειος
 || *fig.*, ποιητής; μουσικός.
 cigolàre, τρίζω, κρίζω, σίζω.
 cigolio, *m.*, τριγμός, κριγμός, (τρι-
 (τρέ)ξιμον).
 cilècca, *f.*, μυκτηρισμός, ἀπάτη.
 cilèstro, *v.* celestino, azzùrro.
 cilicìo; cilizìo, *m.*, κιλίκιον.
 cilliegèto, *m.*, κερασών.
 cilliegia, *f.*, κεράσιον; βύσσινον.
 cillègio, *m.*, κερασιά, κερασος.
 cillindràre, κυλινδρο(όνω)ῶ.
 cilindrìco, -a, κυλινδρικός, -δροει-
 cilindro, *m.*, κύλινδρος. [δής.
 cìma, *f.*, ἄκρα, κορυφή || — d'ùomo,
 ἔξοχος ἀνήρ.
 cimàsa, *f.*, κῦμά(τιον), λέσβιον.
 cimatùra, *f.*, γνάφαλον || τριχοτο-
 μία, (ἀπό)χάρσις.
 cimberli (èssere in —), ὑπερχαίρω,
 cimèlio, *m.*, κειμήλιον. [*v.* alticcio.
 cimentàre, *mèttre a rischio*, εἰς
 κίνδυνον ἐτίθημι, διακινδυνεύω,
 διακυβεύω || *esperimentàre*, δοκι-
 μάζω, πειρῶμαι || -rsi, εἰς κίνδυ-
 νον ὑποβάλλομαι, διακινδυνεύω,
 δοκιμάζομαι; τολμῶ.

cinênto, *m.*, κίνδυνος; δοκιμή, πείρα. [ρυζα].
 cîmice, *f.*, κόρις, (κορ(ε)ιός, κό-
 cîmiciâria, *f.*, *bot.*, κοριόφυξ. [ρον.
 cîmiêro, *m.*, λόφος, φάλος, φάλα-
 cîmitêro, *m.*, κοιμητήριο, νεκρο-
 ταφείον, πολυάνδριον.
 cîmôs(s)a, *f.*, *v.* vivâgno.
 cîmûrro, *m.*, κόρυζα, κραῦρα.
 cîna, *v.* china. [ἄμιον, κιννάβαρι.
 cînâbro, *m.*, θειοῦχος ὑδράργυρος,
 cîncischiâre, στραβο-(κατα)κόπτω,
 λεπτοτομῶ || *v.* ingarbugliâre.
 cînêdo, *m.*, κίναιδος.
 cînegêtico, -a, κυνηγετικός || *s.f.*, -ή.
 cînerârio, *v.* cen-
 cînga-(cincia)llêgra, *f.*, αἰγίθαλος,
 μελισσοφάγος.
 cîngere, περιβάλλω, περιέχω, περι-
 κυκλῶ, περιζωννύω, (περι)τειχίζω.
 cînghia, *f.*, ἱμάς, λωρίον, (λουρί).
 cînghiâle, *m.*, ἀγριόχοιρος, σύα-
 γρος, μονιός, κάπρος.
 cîngolo, *m.*, ζώνη, ζωστήρ.
 cînguettâre, κελαδῶ, (κε-(κι)λαϊ-
 δ(άω)ῶ), μινυρίζω, ἄδω, λαλῶ ||
 φλυαρῶ || *v.* balbettâre.
 cînguettîo, *m.*, κελάδημα, (κε-(κι)-
 λαϊδισμός), μινυρισμός, ῥῆθῆ, λά-
 λημα || *v.* chiacchierîo.
 cînico, -a, κυνικός || *fig.*, ἀναιδής.
 cînîgia, *f.*, θερμοσποδία, αἶθαλος,
 -άλη, (ἀθάλη, ἀχιλία, χόβολη).
 cînîglia, *f.*, σηρικίστρεπτον.
 cînîsmo, *m.*, κυνισμός || *fig.*, ἀναι-
 σχυντία, ἀναίδεια.
 cînnamô(mo), *m.*, κιννάμωμον; (κα-
 νέλλα); σιμόρνα. [(πενήντα).
 cînquânta, *num.*, *inv.*, πενήτηνonta.
 cînquantenârio, -a, πεντηκονταετής.
 cînquantêsimο, -a, πεντηκοστός.
 cînquantîna, *f.*, πενήτηκοντάς, (πε-
 νηνηταριά).
 cînque, *num.*, πέντε || *alle carte*, πεν-
 τάσημον, (πεντάρι). [στός.
 cînquecentêsimο, -a, πεντακοσιο-
 cînquecentista, *m.f.*, συγγραφεὺς
 τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος.
 cînquecênto, *num.*, *inv.*, πεντακόσιοι
 || *s. m.*, δέκατος πέμπτος αἰών.

cînquîna, *f.*, πεντάς, -ἀριθμον,
 (τσινκουίνα).
 cînto, -a, περιεζωσμένος, περιφρα-
 κτος, περιτειχιστος || *s. m.*, — dî
 Vênerο, *v.* cêsto || — erniârio,
 ἐντεροκηλική ζώνη, ἐπίδεσμος ||
v. cîntûra || *s.f.*, *v.* cêrchia.
 cîntola, *f.*, vîta, ὀσφύς, (μέση) || →
 cîntûra, *f.*, ζώνη, ζωστήρ. [ξιφιστήρ.
 cînturîno, *m.*, ζωστήρ, ζωνάριον,
 cîò, *pron.*, τοῦτο; ἐκεῖνο, -να.
 cîòcca, *f.*, πλώκαμος, -μῖς, σκόλ-
 λυς, κόρυμβος, βόστρυχος, (πλε-
 ξοῦδα, σκουλί, περτζές).
 cîòcco, *m.*, κορμός, πρέμνον, κόσ-
 σουρον, (κούτσουρον) || *fig.*, *v.*
 babbêo. [λάτα, (τσικολάτα).
 cîoccolâta, *f.*, σοκολάτον, τσοκο-
 cîoccolatiêra, *f.*, ἀγγεῖον ο θερ-
 μορροή, (ἱμπρίκι,) τοῦ σοκολάτου,
 σοκολαθεψάνη.
 cîoè, τοῦτ' ἔστιν, τοὔτέστι, ἦ(τοι),
 δηλαδή, δηλονότι.
 cîòmpo, *m.*, ξάντης, γναφεύς || χα-
 μερπής, φαῦλος.
 cîoncâre, οἰνοποτῶ, (πολυ)ποτῶ,
 (ὑπερ)πίνω, κναθίζω, κωθωνίζω,
 cîoncatôre, *v.* beêne. [(σβανάρω).
 cîòneo, *v.* alticcio. [λάντευσις.
 cîondolamêuto, *m.*, κλόνησις, τα-
 cîondolâre, *dondolâre*, κλονοῦμαι,
 σείτομαι || *pêndere*, ἐξήρηται, κρέ-
 μαμαι || *êsser lênto*, χρονοτριβῶ,
 ἀργοπορῶ.
 cîòndolo, *m.*, κρόταλον, -άλιον.
 cîondolône, *pendênte*, ἐκκρεμής,
 κρεμαστός || *lênto*, βραδύ(κίνητος),
 ἀργός, ἀδρανής || *avn.*, ἐν ἐκκρε-
 μεῖ τρόπῳ, μετεώρως, (κρεμαστά).
 cîòtola, *v.* scodêlla.
 cîottolâre *ecc.*, *v.* acciott-
 cîòttolo, *m.*, κάχλιξ, κρόκ(άλ)η,
 κόχλαξ, (-άδι, -άκι), χάλιξ, (-ίκι).
 cîpîglio, *m.*, (συν)ὀφρύωμα, -ωσις,
 σκυθρωπασμός, (ἀγριο-(στραβο)-
 κύτταγμα). [|| βολβός.
 cîpòlla, *f.*, κρόμμυον, (-ύδι(ον))
 cîpollîna, *f.*, ἀσκαλώνιον κρόμ-
 μυον, σκορδόπρασον.
 cîppo, *m.*, στήλη.

cipressêto, *m.*; -ssâia, *f.*, κυπαρισσών, (-ώνας).
 ciprêso, *m.*, κυπάρισσος, (-ίσσι).
 cîpria, *f.*, κόνις όρυζίου, (πούδρα).
 cîrea, *prep.*, περί, ώς πρός || *avn.*, περίπου, σχεδόν, ώς έγγιστα, (κοντά, άπάνω κάτω, τριγύρου). [μιος.
 circêse, *m.f.*, κερκήσιος, ίπποδρό-
 cîreo, *m.*, άμφιθέατρον, κίρκος.
 circolânte, *m.f.*, κυκλοφορών.
 circolâre, *m.f.*, κυκλοειδής, (έγ)-
 κύκλιος, κυκλικός || *vb.*, κινούμαι
 κυκλικώς, κυκλοφορώ, -οῦμαι, πε-
 ριοδεύω.
 circolatôrio, -a, κυκλοφορικός.
 circolaziône, *f.*, κυκλοφορία.
 cîcolo, *m.*, *mat.*, κύκλος, περιφέ-
 ρεια || *riuniône, compagnîa*, κύκλος,
 συνάθροισις, συναναστροφή, όμή-
 γυρις || *club*, λέσχη, (καζίνο), σύλ-
 λογος || — *di lettûra*, κύκλος άνα-
 γνωστικός, άναγνωστήριον || *v.*
cêrchio; *circondârio*. [περιτέμνω.
circoneidere, έκτελώ περιτομήν,
circoncisiône, f., περιτομή.
circoneiso, m., περίτμητος, (-τε-
 τμημένος).
circondâre, περικυκλώ, περιβάλλω,
 περιστοιχώ, περικλείω; *v.* *chiû-
 dere*.
circondârio, m., νομός, έπαρχία,
 περιφέρεια || *dintôrni*, περίχωρα.
circonferênza, f., περιφέρεια.
circonflêso, -a, περικάμπτω, συνε-
 στραμμένος, περισπώμενος || *ac-
 cênto -o, -ομένη*.
circonflêtere, περικάμπτω, συ-
 στρέφω, συμπτύσσω, άναδιπλώ.
circonfôndere, περιχέω; *v.* *circon-
 dâre*. [ρητος, -ρρους.
circonfûso, -a, περίχυτος, περιρ-
circonlocuziône, f., περιφρασις.
circonvallâre, περιταφρεύω, -τει-
 χίζω, -χαρακώ.
circonvallaziône, f., περιτάφρευμα,
 άποτειχισμα, περιτειχισις, -χισμός.
circonvenîre, περικυκλώ, περικατα-
 λαμβάνω || έξαπατώ, παραπείθω.
circonvicino, -a, περικείμενος, πε-
 ρίχωρος, περιόικος.

circonvoluziône, f., περιστροφή,
 περιδρομή, περικύλι(νδη)σις.
circoseritto, -a, (περι)όρισμένος.
circoserivere, περιγράφω; *limitâ-
 re*, (περι)όρίζω || *mat.*, προσπε-
 ριγράφω.
circoseriziône, f., περιγραφή, πε-
 ριορισμός || περιοχή, όριον, *v.* *circ-
 condârio* || *mat.*, προσπεριγραφή.
circospêtto, v. *câuto ecc.*
circostânte, m.f., περικείμενος ||
presênte, παριστάμενος, παρών.
circostânza, f., περίστασις, -ατικόν,
 συμβάν || *opportunitâ*, καιρός, εὔ-
 καιρία.
circostanziâle, m.f., περιστατικός.
circostanziâre, διεξέρχομαι λεπτο-
 μερώς ο έμπεριστατωμένως, άκρι-
circuire, v. *circondâre*. [βολογώ.
circûito, m., κύκλος, γύρος, πε-
 ριαγωγή, *v.* *cêrchia*.
circumnavigaziône, f., περίπλους.
circumpolâre, m.f., περιπόλιος.
cîrro, m., r., βόστρυξ, πλόκαμος;
 κόμη, (μαλλιά) || μαυρονεφέλη ||
bo', έλιξ, (σγουρόν) || *itt., pl.*, ίνες
 (περί τὸ στόμα) || *v.* *scîrro*.
cîrrôso, -a, έλικοφόρος.
cisalpîno, -a, παρ-(προσ)άλπειος, ό
 έντεῦθεν τῶν Ἑλλησπον.
cîspa, f., λήμη, (τύ-(τί)μπλα).
cispadâno, -a, ό έντεῦθεν τοῦ Πά-
 δου. [(τσι)μπλιάσμα).
cispositâ, f., λημόρροια, (τυ-
cispôso, -a, λημώδης, λημαλέος.
cistêrna, f., όμβροφρέαρ, -οδέκτης,
 δεξαμενή, (στέρνα) || βάραθρον,
cîsti, f., κύστη, (φοῦσκα). [φάραγξ.
cîstico, -a, κυστικός.
cîstîte, f., κυστίτις.
citâre, άπομνημονεύω, παρατίθε-
 μαι, άναφέρω εις μαρτυρίαν || *leg.*,
 κλητεύω, ένάγω.
citarêdo, m., λυρωδός.
citareggiâre, καθαρίζω, λυρωδῶ,
 κρούω τήν λύραν.
citatôre, -trice, άπομνημονευτής
 || *leg.*, ένάγων, κατήγορος.
citatôria, f., (πρόσ)κλησις, κλητή-
 ριον.

citaziōne, *f.*, ἀπομνημόνευσις || *leg.*, κλήτευσις, *c. s.* [νος.
 ceteriōne, *m. f.*, ὁ ἐντεῦθεν κείμε-
 cētiso, *m.*, κύτισος.
 citrāto, *m.*, κιτρικὸν ἄλας.
 citrico, -a, κιτρικός.
 citrūllo, *v.* babbēo. [ἄστυ.
 città, *f.*, πόλις, (χώρα, πολιτεία);
 cittadēlla, *f.*, ἀκρόπολις, φρούριον
 || *v.* -dina.
 cittadīnānza, *f.*, πολῖται || πολιτο-
 γράφησις, πολιτεία, ἀστικὸν δι-
 καιον.
 cittadīno, -a, ἀστικός, δημοτικός,
 (νοικοκυρικός), πολιτικός || *s. m.*,
 πολίτης; ἀστός || *s. f.*, πολίχινιον,
 citri(u)ōlo, *v.* cetr-. [-νη.
 ciūco, *v.* āsino ecc. [κι], κρωβυλίσκος.
 ciuffētto, *m.*, σκολλύθριον, (σκούλά-
 ciūffo, *m.*, κόρυμβος; σκόλλυς,
 (σκουλί), κρώβύλος προκόμιον,
 (περτσές, τοῦφα, ζουλούφι).
 ciūro, *m.*, βέμβιξ, ῥόμβος, στρόμ-
 βος, (σβοῦρος).
 ciūrma, *f.*, ἑρετικόν, ἐρέται, κωπη-
 λάται || κατάδικοι (κωπηλατοῦν-
 τες), δεσμῶται.
 ciurmāglia, *f.*, ὄχλος συρφετώδης,
 συρφετός, χυδαῖος λαός, σκυλλό-
 γιον.
 ciurmāre, μαγεύω, γοητεύω, ἐπάδω
 || ἀπατώ, παραπειθῶ, δολιεύομαι.
 ciurmatōre, -trīce, ἀπατεῶν, ἀγύρ-
 τῆς. [ἀπάτη, ἀγύρτεία.
 ciurmerīa, *f.*, μαγεία, γοητεία;
 ciūschero, *v.* alticcio, ubbriāco.
 cināia, *f.*, *v.* legūmi.
 cinētta, *f.*, γλαῦξ, (κουκουβάγια,
 -αῖα) || γυνή ἐρωτότροπος, ἀνδρο-
 μανής, (φιλ)ἄρεσκος, φιλόκομπος.
 civettāre, ἀρεσκέυομαι, ἐρωτιῶ;
 κομψεύομαι, καλλωπίζομαι; ἀκκι-
 ζομαι, (κάμνω τσακκίσματα) || ὀρ-
 νυθοθηρῶ διὰ τῆς γλαυκός.
 civetterīa, *f.*, φιλαρέσκεια, ἐρω-
 τοτροπία; φιλοκοσμία, φιλοκομ-
 ψία, φιλωραϊσμός; ἀκκισμοί, (τσακ-
 κίσματα).
 civettōne, *m.*, ἀνήρ ἐρωτότροπος,
 φιλάρεσκος, παρθενο-(γυναικο)πί-

πης; φιλόκοσμος, φιλόκομπος;
 ἐλαφρός, κοῦφος.
 cīvico, -a, ἀστικός, πολιτικός.
 cīvile, *m. f.*, πολιτικός, ἀστικός ||
educāto, εὐπροσήγορος, εὐγενικός,
 -νής || *dēn vestito*, κόσμιος, κομψός
 || *stāto* —, τάξις τῶν πολιτῶν, πο-
 λιτικὴ κατάστασις || *lista* —, βασι-
 λικὴ ἐπιχορήγησις || *v.* intestino.
 civilista, *m.*, ὁ περὶ τὸ πολιτικὸν
 ὁ ἀστικὸν δίκαιον ἀσχολούμενος.
 *civillizzāre, *verb.*, *v.* incivillire.
 civiltà, *f.*, πολιτισμός, ἀνθρωπι-
 σμός, ἐξευγενισμός || εὐγένεια, κομ-
 ψότης || πολιτικὴ κοινωνία.
 cīvismo, *m.*, φιλονομία, φιλοπατρία.
 clāmide, *f.*, χλαμύς.
 clamōre, *m.*, κραυγή, καταβοή,
 θόρυβος. [δης.
 clamorōso, -a, θορυβώδης, ταραχώ-
 clandestīno, -a, λαθραῖος, κρύφιος.
 clangōre, *m.*, σάλπισμα, βυκάνημα.
 clarētto, *v.* chiarētto. [-νισμός.
 clarinētto, *m.*, τράναυλος, (κλαρι-
 classāre, *v.* -ssificāre. [νέτ(τ)ο).
 clāsse, *f.*, τάξις, (κλάσις); βαθμός.
 clāssico, -a, κλασικός, δόκιμος, ἐξ-
 αίρετος, ἔγκριτος, ἄριστος.
 classificāre, ταξινομῶ, φυλοκρινῶ,
 (διακριῶ εἰς κλάσεις). [νότο.
 classificaziōne, *f.*, ταξινόμησις || *v.*
 clāusola, *f.*, κεφάλαιον, ἄρθρον,
 ῥήτρα. [ριακός, κοινοβιακός.
 claustrāle, *m. f.*, μοναστικός, -στη-
 clausūra, *f.*, ἐγκατάκλεισις (ἐν μο-
 ναστηρίῳ), περίφραξις || μονή ||
fig., ἐρημικὸς βίος.
 clāva, *f.*, ῥόπαλον, κορύνη, (χουρ-
 χούδι, ματσούκι).
 clavicēmbalo, *v.* pianofōrte.
 clavicōla, *f.*, κατακλείδιον, (κλει-
 δοκόκκαλον).
 clavicōlare, *m. f.*, κατακλείδιος.
 clemātide, *f.*, κληματίς, (-ματιδα).
 clemēnte, *m. f.*, ἥπιος, ἐπεικής,
 συγγνώμων, εὐμενής, συγκαταβα-
 τικός.
 clemēnza, *f.*, ἡπιότης, ἐπεικεία,
 συγγνωμοσύνη, εὐμένεια, συγκα-
 clericāle, *m. f.*, κληρικός. [τάβασις.

clêro, *m.*, κληρός, ιερατεῖον.
 clessidra, *f.*, κλεψύδρα, ὑδροφο-
 cliênte, *m. f.*, πελάτης. [λόγιον.
 clientêla, *f.*, πελατεία, -ατικόν,
 -άται. [τόπος.
 clima, *m.*, κλίμα; οὐρανός, χώρα,
 climatêrico, -a, κλιμακτικὸς.
 climático, -a, κλιματικὸς || staziône
 -a, πρόσκαιρος διαμονή, εὐκρα-
 τος τόπος.
 clínico, -a, κλινικὸς || *s. f.*, -ή.
 clipeo, *m.*, ἀσπίς.
 clistere, *m.*, κλυστήριον, κλύσμα.
 clitôride, *f.*, κλειτορίς, (πετεινός).
 clivo, *m.*, *proet.*, *v.* china; collina.
 cloaca, *f.*, ὀχετὸς βορβόρου, *v.*
 fôgna, chiávica.
 clorâto, *m.*, χλωρικὸν ἄλας.
 cloridrico, -a, χλωρουδρικός.
 clórico, -a, χλωρικός.
 clôro, *m.*, χλόριον.
 clorofilla, *f.*, φυλλοχλωρίτις.
 clorofôrmio, *m.*, χλωροφόρμιον,
 χλωρομυρμήκιον.
 cloroformizzâre, χλωροφορμίζω.
 clorôsi, *f.*, χλώρωσις.
 clorôtico, -a, χλωρωτικός.
 clorôro, *m.*, χλωροῦχον.
 coabitâre, συνοικῶ, συγκατοικῶ,
 συζῶ, συμβιῶ.
 coabitaziône, *f.*, συνοίκησις, συμ-
 βίωσις. [νος.
 coaccusâto, -a, συγκατηγορούμε-
 coadintôre, -trice, σύνεργος, -γά-
 τής; † πρωτοσύγγελος.
 coadiuvâre, *v.* aiutâre, cooperâre.
 coagulamêto, *m.*, πήξις, (πήξιμον).
 coagulâre, (συμ)πηγνύω, (πήζω) ||
 coâgno, *v.* câglio. [-rsi, -ομαι.
 coaliziône, *v.* uniône, lêga.
 coartâre, *v.* re-(co)stringere.
 coattivo, -a, καταναγκαστικός.
 coâtto, -a, (κατ)ήναγκασμένος, βε-
 βιασμένος.
 coaziône, *f.*, καταναγκασμός, βία.
 cobâlto, *m.*, γλαυκόχαλκος, κοβάλ-
 cêca, *f.*, *bot.*, κόκα. [τιον.
 cõcca, *f.*, έντομή τοῦ βέλους, γλυ-
 φίς; βέλος || *ângolo*, γωνία, (κώχη)
 || *gallina*, ὄρνις, (κοκώνα).

coceârda, *f.*, ἐπίσημον, ἐθνόσημον,
 (κοκάρδα). [χος, (καρροτσέρης).
 cocchiêre, *m.*, ἀμαξηλάτης, ἡνίο-
 cõchio, *m.*, ὄχημα, ἀμαξα, *v.* car-
 rōzza. [στόμιον, (τάπα.)
 cocchiûme, *m.*, ξύλινον πῶμα, ἐπι-
 cõcia, *v.* guârdia, conchiglia.
 coccige, *m.*, κόκυξ.
 coccigêo, -a, κοκκυγικός.
 cocciniglia, *f.*, (ίνδο)κόκκος, (κερ-
 μίσι), ὕσγη, (πρινοκόκκι). [μιον.
 cõccio, *m.*, (ἀπο)σύντριμμα; κερά-
 cocciûto, *v.* capârbio, ostinâto.
 cõcco, *m.*, *pidnta*, κοκκοφοῦνιξ ||
frûtto, κοκκίμηλον, κοκκοβάλανος
 || *uôno*, ὠάριον, (αὐγουλάκι, κοκό).
 coccodrillo, *m.*, κροκοδείλιος.
 cõccola, *f.*, κόκκος.
 coccolône, *avn.*, ὀκλαδόν, (ἀνακούρ-
 κουδα); *v.* accoccolâr (si).
 cocênte, *m. f.*, καυστικός, φλογε-
 ρός, διακαής, διάπυρος.
 cõclea, *f.*, *parte dell' orëchio*, κόγ-
 χη || *v.* madrevite; chiõcciola.
 cocleâria, *f.*, κοχλιάρια, δράβη.
 cocõlla, *f.*, τριβων, ῥάσον || *prên-*
der la —, γίνομαι μοναχός, (κα-
 λογηρεύω).
 cocollâto, -a, τριβωνοφόρος.
 cõcoma, *v.* cõgoma.
 cocomerâio, *m.*, πεπωνοφυτεία, σι-
 κυών, (καρπουζότοπος, μπιστάνι).
 cocõmero, *m.*, ὑδροπέπων, χειμω-
 νικόν, (*pidnta*, καρπουζιά; *frûtto*,
 -ούζι(ον)). [φαλῆς]; *v.* cima.
 cocõzzolo, *m.*, κορυφή (τῆς κε-
 cõda, *f.*, οὐρά, κέρκος || *di capëlli*,
 πλόκαμος, (πλεξίδα) || *in* —, κα-
 τόπιν, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.
 codardia, *f.*, δειλία, ἀνανδρία.
 codârdo, -a, δειλός, ἀνανδρος.
 codâzzo, *m.*, ἀκολουθία, συνοδία.
 codeina, *f.*, κοδιΐνη.
 codêsto, -a, *pron.*, οὗτος, ἐκεῖνος.
 cõdice, *m.*, κώδηξ || *manoscritto*,
 χειρόγραφον ἀρχαῖον.
 codicillâre, *m. f.*, ἐπιδιάθετος, -ατε-
 θειμένος || *vb.*, ἐπιδιατίθημι τι ἐν
 διαθήκη. [κελλος.
 codicillo, *m.*, ἐπιδιαθήκη, κωδί-

codificãre, κωδηκοποιῶ.
 codificaziõne, *f.*, κωδηκοποιῖα.
 codiño, -a, *fig.*, ἀντεπαναστατικός, συντηρητικῆς || *s. m.*, οὐράδιον; *fig.*, ἀντεπαναστάτης, *v.* *raggiucõne*.
 coditrêmula, *f.*, σεισοπυγίς, (σουσουράδα). [προσθῆτης.
 coefficente, *m.*, πολλαπλασιαστής,
 coercibile, *m. f.*, στενοχωρητός, συσταλτός, συνθλιπτικός.
 coercitivo, *v.* *coattivo*.
 coerêde, *m. f.*, συγκληρονόμος.
 coerente, *m. f.*, συμφυῆς, συνημμένος, συνεχόμενος, συναφῆς.
 coerênza, *f.*, συμφυῖα, συνέχεια; συνάφεια, ἀκολουθία.
 coesiõne, *f.*, συνοχή, *c. s.*
 coesistente, *m. f.*, συνυπάρχων.
 coesistênza, *f.*, συνυπαρξία, -αρξίς.
 coesistere, συνυπάρχω.
 coetãneo, -a, ὁμηλιξ; →
 coêno, *c. s.*; *v.* *contemporãneo*.
 cõfano, *m.*, κιβωτός, κόφινος, *v.* *bañle, cãssa*.
 cogitabõdo, *v.* *pensierõso*.
 cõglia, *f.*, *v.* *scrõto*.
 cõgliere, *poet.* *cõrre*, συλλέγω, δρέπω, -ομαι || *κατα-*(συλ)λαμβάνω || (ἐπι)τυγχάνω (τοῦ σκοποῦ).
 coglionãre, *b.*, *v.* *burlãre*.
 cogliõne, *b.*, *v.* *testicolo*; *babbêo*.
 coglioneria, *b.*, *v.* *balordãggine*.
 cognãta, *f.*, *sorëlla dëlla môglie o del marito*, γυναικ-(ἀνδρ)ἀδέλφη, (κουνιάδα); *môglie del fratëllo*, νύμφη; σύννυμφος, (-ννυφάδα).
 cognãto, *m.*, *fratëllo dëlla môglie o del marito*, γυναικ-(ἀνδρ)ἀδελφος, (κουνιάδος); *marito dëlla sorëlla*, γαμβρός; ὁμό-(σύγ)γαμβρός.
 cognaziõne, *f.*, (ἠγλεο)συγγένεια, κηδεστία.
 cogniziõne, *f.*, γνῶσις, αἴσθησις, νόησις || *ιδέα*, (διά)γνῶσις, ἔννοια.
 cognõme, *m.*, ἐπώνυμον, -ύμιον, οἰκογενιακὸν ὄνομα, (παρὰνόμι).
 cognominãre, ἐπ-(προσ)ονομάζω, (ἐπι)καλῶ.
 cõgoma, *f.*, κουκούμιον, ὕδροθερμαντήρ, *v.* *caffettiëra*.

coincidente, *m. f.*, σύμπτωτος, -ωτι-
 coincidênza, *f.*, σύμπτωσις. [κός.
 coincidere, συμπίπτω.
 cointeressãto, -a, συνδιαφερόμενος.
 coinvõlgere, *v.* *implicãre*.
 cõito, *m.*, συνουσία, -ίαισις, -ιασμός, γάμημα, σαρκική μῆξις, τὸ βινεῖν, (γάμησι, πλάκωμα). [(κόκο).
 cõk(e), *m.*, *barb.*, ἀνδρακοτίτανος,
 colà, *v.* *là*. [πητήρ, (-τόν, -τή).
 colabrõdo, *m.*, ἠθητήρ(ιον), *τρυ-*
colãre, att., (δι)ἠθῶ, διῦλιζω, στραγγίζω, σακκ(ελ)ίζω, (σουρόνω, λαγαρίζω) || *n.*, διηθοῦμαι, (καταρ)δέω, (ἀπο)στάζω.
 colaseiõne, *m.*, μάγαδις.
 colatõio, *m.*, διῦλιστήριον, ἠθητήρ(ιον), ἠθμός, στραγγιστήριον, *v.* *filtro*. [|| *far* —, προγευματίζω.
 colaziõne, *f.*, πρόγευμα, ἀκράτισμα
 colbãc(co), *m.*, *barb.*, πῖλος μαλλωτός, (καλπάκι, κατσοῦλα).
 cõlchico, *m.*, κολχικόν, (σκυλοβότανον). [τατος.
 colendissimo, -a, *tìtolo*, σεβασμῶ-
 coleõttero, *m.*, κολεόπτερον.
 colêra, *m.*, χολέρα.
 colerina, *f.*, χολερίνη.
 colerõso; -a, χολερικός, -ρώδης.
 colibrì, *m.*, κολίβριον.
 cõlica, *f.*, στρόφος, εἰλεός, κωλικόπονος, (κώλικας).
 cõlico, -a, κωλικός.
 colino, *v.* *colabrõdo, -atõio*.
 cõlla, *f.*, κόλλα || — *fõrte*, — *δυ-*
νατή, ταυρό-(ξύλο)κολλα || — *di pêsce*, ιχθυόκολλα, (ψαρόκολλα) || — *di farina*, ἀλευρόκολλα.
 collaborãre, συνεργάζομαι, συμ-
 πράττω.
 collaboratõre, -trice, συνεργάτης, συμπράκτωρ. [σύμπραξις.
 collaboraziõne, *f.*, συνεργασία,
 collãna, *f.*, περιδέριον, ὄρμος, ἄλυσος, -υσις || *v.* *raecõlta*.
 collãre, *m.*, περιλαίμιον, περιτραχήλιον, περιαιχένιον, ζεύγλη, κλοιός.
 collarëtto, -rino, *v.* *collëtto*.
 collaterãle, *m. f.*, πλάγιος, παράλληλος; ἐκ πλαγίου συγγενῆς.

collaudâre, *v.* approvâre, accettâre.
 collândo, *m.*, ἐπιδοκιμασία, ἀποδοχή. [ραθέτω.
 collazionâre, παραβάλλω, ἀντιπα-
 collaziône, *f.*, παραβολή, ἀντιπα-
 ράθεισις.
 còlle, *m.*, (γῆ)λόφος, (βουνάκι).
 collêga, *m. f.*, ἑταῖρος, συνάδελ-
 φος; συνάρχων, συστράτηγος, συν-
 collegamênto, *m.*, συναφή, σύνδε-
 σις, (συν)ἔνωσις, συναρμογή.
 collegâre, συνάπτω, συνδέω, (συν)-
 collegâto, *v.* alleâto. [ἐνώ.
 collegiâle, *m. f.*, συλλογικός || *s.*
m. f., μαθητῆς παιδαγωγείου.
 collegialmênte, *adv.*, κοινῶς, ὁμοῦ.
 collegiâta, *f.*, ἐκκλησία αὐτοκέ-
 φαλος.
 collêgio, *m.*, σύλλογος, συνέδριον,
 συμβούλιον || — elettorâle, ἐκλογι-
 κὸς σύλλογος || sâcro —, συμβού-
 λιον τῶν καρδινάλιων || — (di edu-
 caziône), ἐκπαιδευτήριον, παιδα-
 γωγεῖον, οἰκοτροφεῖον, ἐσωτερι-
 κὸν διδασκαλεῖον || — degli αννο-
 câti, σύλλογος τῶν δικηγόρων.
 còllera, *f.*, ὀργή, θυμός, μῆνις.
 collêrico, -a, ὀργίλος, θυμώδης,
 ὀξύχολος.
 collêtta, *f.*, συνεισφορά, ἔρανος,
 (σύναξις) || fâr ûna —, κάμνω ἔρα-
 νον, ἐρανίζω.
 collettivamênte, *adv.*, ἅμα, ὁμοῦ,
 συλλήβδην || *gr.*, κεριληπτικῶς.
 collettivo, -a, ἀθροιστικός || *gr.*,
 περιληπτικός.
 collêtto, *m.*, περιλαίμιον, περιτρα-
 χήλιον, (τραχηλιά, γιακάς).
 collettôre, *m.*, εἰσπράκτωρ, δασμο-
 λόγος; συλλογεύς; (ἔρανο)συλλέ-
 colleziône, *v.* raccôlta. [κτης.
 collicêllo, *m.*, λοφί(δι)ον.
 collidersi, συγκρούομαι. [φος.
 colligiâno, -a, ὀρεισίβιος, -σίτρο-
 collimâre, συμβιβάζομαι.
 collîna, *f.*, λόφος, (βουνάκι).
 collinêtta, *f.*, λοφί(δι)ον, βουνίς.
 collîrio *m.*, κολλύριον.
 collisiône, *f.*, σύγκρουσις, παρά-
 τριψις.

còllo, *pr. e fig.*, λαιμός; τραχηλος,
 αὐχὴν || *v.* collêtto.
 collocamênto, *m.*, τοποθέτησις ||
 di denâro, δανεισμός, τοκισμός ||
 ufficio di —, γραφεῖον τοποθε-
 τήσεως || *v.* matrimônio.
 collocâre, (ἐπι)τίθημι, (θέτω), το-
 ποθετῶ, (καθ)ίστημι; παρατάττω
 || di denâro, δανείζω ἐπὶ τόκῳ,
 τοκίζω || *v.* maritâre.
 collocaziône, *f.*, τοποθέτησις; τα-
 κτοποιήσις; ἴδρουσις. [νος.
 collocutôre, -trice, συνδιαλεγόμε-
 collocutôrio, *v.* parlatôrio.
 collôquio, *m.*, διαλεκτήριον, συν-
 διάλεξις, συνομιλία, συναναστρο-
 φή. [chettône.
 collotôrto, *m.*, ὑποκριτής, *v.* bac-
 collôtto, *f.*, αὐχὴν, (σβέρκος).
 colluttaziône, *f.*, συμπλοκή, πάλη,
 (πάλευμα). [θροισις.
 collûvie, *f.*, ὄχλος, συρροή, συνά-
 colmâre, ὑπερπληρῶ, (παρα)γεμίζω,
 ὑπερχειλίζω, (ξεχειλίζω).
 colmâta, *f.*, ἰλυοπίανσις, πρόσ-
 (παρά)χωμα.
 còlmo, -a, ὑπέρπλεως, ὑπερχειλής,
 (ξεχειλισμένος) || *s. m.*, ἐπίμετρον,
 (ξεχειλισμα); sommità, κορυφή,
 ἄκρα; arosêo, κολοφών, κορωνίς,
 ὕψιστος βαθμός. [(τέρι).
 colômba, *f.*, *pr. e fig.*, περιστερά,
 colombâccio, *m.*, φάσσα, πελειάς,
 ἀγρία περιστερά, (ἀγριοπερίστε-
 ρον). [-ρ(ε)ών, (-ρώνας).
 colombâia, *f.*, περιστροφοφείον
 colombîna, *f.*, περιστρεφίδεός, -ρί-
 διον || κόπρος περιστρεφῶν, ὄρνιθό-
 κοπρος, (κουτσουλιά). [(τέρι).
 colômba, *m.*, περίστερος, -τερά,
 || — viaggiatôre, ταξειδιῶτις ὁ ἀγ-
 γελιοφόρος περιστερά.
 còlon, *m.*, κῶλον, (-λάντερον).
 colônia, *f.*, ἀποικία.
 coloniâle, *m. f.*, ἀποίκιος, -κιακός
 || *s. m. pl.*, -κιακά εἶδη.
 colônico, -a, ἀγροῖκος, -κικός, γεωρ-
 γικός, γεωπονικός || cása -a, ἀγρο-
 colonizzâre, ἀποικίζω. [κία.
 colonizzatôre, -trice, ἀποικιστής.

colonizzaziōne, *f.*, ἀποικισμός.

colōpna, *f.*, κίων, στῦ(ύ)λος, στήλη, (κολώνα) || — vertebrāle, σπονδυλική στήλη, ἄκανθα, ῥάχης || *di un giornale ecc.*, στήλη || *sostegno*, αἶθλο, στῦ(ύ)λος, ἔρεισμα, (ὑπο)στήριγμα, προστασία || *mil.*, στήλη, φάλαγξ, τάξις, τάγμα.

colonnāto, *m.*, περίστυλον, κιονοστοιχία. [-*a, f.*, -χίνα.

colonnello, *m.*, συνταγματάρχης ||

colonnēta, *f.*, στηλίδιον, στυλίσκος.

colōno, *m.*, ἄποικος || γεωργός.

colorānte, *m. f.*, χρωματιστικός.

coloraziōne, *f.*, χρω̄σις, χρωμάσις, -τισμός.

colōre, *m.*, χρω̄μα; βαφή; *v.* -rito || — politico, χαρακτήρ πολιτικός, γνώμη, φρόνημα || *pretēsto*, πρόφασις, πρόσχημα.

colorire; -rāre, χρωματίζω, *v.* dipingere || *fig.*, καλλύνω, ώραίζω; συγκαλύπτω, (ἀποσκεπάζω).

colorista, *m. f.*, χρωματογράφος, ἐπιχρωματιστής.

colorito, -a, χρωματιστός || *s. m.*, carnagiōne, -ισμός, χρο̄α, χροιά || *ornamenti del discorso*, ἀνθηρότης, δεινότης, ἔμφασις.

coloritōre, -trice, ζωγράφος; ἀπεικονιστής; ἀνθηρός γραφεύς.

colossāle, *m. f.*, κολοσσ(ι)αῖος, γιγάντειος, -τ(ι)αῖος.

colōsso, *m.*, κολοσσός; γίγας.

colōstro, *m.*, πῦαρ, (πρωτόγαλα, κολά-(κολό)στρα).

cōlpa, *f.*, ἀμάρτημα, -τία, παράπτωμα, ἔγκλημα, σφάλμα || *chi ne ha* —? τίς πταίει: || *per* — *di*, διά, ἔνεκα. [ἔγκληματίας.

colpēvole, *m. f.*, ἔνοχος, ὑπαίτιος,

colpevolēzza, *f.*, ἔνοχη.

colpīre, τύπτω, πλήσσω, (κτυπῶ) || — nel ségno, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ || — *di paura ecc.*, ἐμβάλλω φόβον κτλ.

cōlpo, *m.*, βολή, τύψις, (κτύπος, παΐξιμον); πληγή, τραῦμα || *in un* —, διά μιᾶς || *al primo* —, παρευθύς, (μὲ τὴν πρώτην) || — *di*

cannōne, *di coltello ecc.*, βολή τηλεβόλου, πληγή μαχαίρας κτλ. || — *di sole*, βολή ἡλίου, ἡλιοβλησία, ἐγκεφαλίτις || — *d'aria*, προσβολή ἀέρος || — *di stato*, πραξικόπημα || — *di grazia*, τελευταῖον κτύπημα || *medc.*, ἀποπληξία.

colpōso, -a, ἔνοχος. [μάχαιρον).

coltellaccio, *m.*, κοπεύς, (κρεατοcoltellata, *f.*, πληγή μαχαίρας, (μαχαιριά).

coltelliēra, *f.*, μαχαιροθήκη.

coltellināio, *m.*, μαχαιροποιός, -πώλης. [(·)άκι).

coltellino, *m.*, μαχαιρίς, -ίδιον,

coltello, *m.*, μάχαιρα, -αίρι(ον).

coltivābile, *m. f.*, γεωργήσιμος, καλλιεργήσιμος.

coltivāre, γεωργῶ, καλλιεργῶ || *fig.*, ἐπιμελοῦμαι τινος, διατρέιβω περίτι; ἀσκῶ, γυμνάζω; θεραπεύω; παιδεύω.

coltivatōre, *m.*, γεωργός, γεωπόνος, καλλιεργητής. [νία, καλλιέργεια.

coltivaziōne, *f.*, γεωργία, γεωπο-

cōlto, -a, *part. di cogliere*, σύλλεκτος, συνειλεγμένος, (συλ)ληφθεῖς

|| *coltivato*, γεωργοῦμενος, καλλιεργημένος, εἰργασμένος || *istruito*, πολυμαθής, πεπαιδευμένος || *s. m.*, ἄρουρα, γεώργημα.

cōltre, *f.*, *coperta da letto*, κλινοσκέπη, -σκέπασμα, ἐπί-(περί)στρωμα, ἐγκοίμητρον, ἐφάπλωμα, (πάπλωμα) || *drappo mortuario*, σινδῶν νεκρική. [materasso.

cōltrice, *f.*, ὑπόστρωμα; *c. s.*; *v.*

cōltro, *v.* νόμερο.

coltroucino, *m.*, κλινοσκέπιον, ποδοσκεύασμα, (πουπουλένιο, παπλωματάκι).

coltrōne, *v.* imbottita.

coltūra, *f.*, *v.* -tivaziōne || ἐκπαίδευσις, ἀγωγή, πολυμαθία.

colubrīna, *f.*, ὄφιτης, πύροφισ.

cōlūbro, *poet.*, *v.* sērpē(nte).

colūi, *pron.*, ἐκεῖνος, (κεῖνος).

colūro, *m.*, κόλουρος.

cōma, *m.*, *medc.*, βαθὺς λήθαργος, βυθός, κῶμα || *v.* virgola.

- comandamênto, *v.* comândo || *i - i* di Dio, αὶ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.
- comandante, *m.*, ἀρχηγός, ἄρχων; στρατηγός; φρούραρχος; *mar.*, στόλ-(πλοί)αρχος; (κομμαντάντες).
- comandâre, κελεύω, διατάττω, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, (προστάζω), ὀρίζω || *ésser a cápo*, διοικῶ, διευθύνω, κυβερνῶ || *n.*, ἄρχω, κρατῶ, ἡγεμονεύω || *comândi, éccomi!* ὀρίστε! || *che comânda il signóre?* τί ὀρίζετε, κύριε;
- comândo, *m.*, ὀrdine, δια-(προσ)ταγή, παραγγελία, ἐντολή || *direzióne, govérno, autorità*, πρόσταγμα (στρατιωτικόν), παράγγελμα; ἀρχηγία, διοίκησις; ἀρχή, ἡγεμονία, ἐξουσία.
- comâre, *f.*, ἀνάδοχος, συντέκνισσα, (κουμπάρα) || *μαία, v. levatrice* || γύναιον πολυπράγμων καὶ φλύαρον, (κερατσίτσα).
- combaciamênto, *m.*, συνένωσις, συνάρμωσις, -μωγή.
- combaciâre, *att., r.*, συνενῶ, συν-προσ-(ἐφ)αρμόζω, συνάπτω || *cm. n.*, συν-προσ-(ἐφ)αρμόζομαι.
- combattênte, *m.f.*, μαχητής, πολεμιστής; ἀγωνιστής.
- combattere, μάχομαι, πολεμῶ, παλαίω, (-λεύω); (δι)ἀγωνίζομαι.
- combattibile, *m. f.*, μαχητός.
- combattimênto, *m.*, μάχη, πάλη, ἀγών || *navdle*, ναυμαχία.
- combinâre, *unire*, συνδυάζω, συνάπτω, συνενῶ || *concertâre*, συμπρο-παρασκευάζω, (συν)τεχνάζομαι, συνδιαβουλεύομαι || *concludere, stipulâre*, συμβάλλομαι, συμφωνῶ || *accordârsi, andâr d' accordo*, συμφωνῶ, συνάδω, συνδυάζομαι, ὁμονοῶ, (-νοιάζω).
- combinazióne, *f.*, συνδυασμός, συναρμογή, σύναξις, σύγκρασις, σύνθεσις, συνένωσις || **câso*, σύμπτωσις, περίστασις || *per* —, κατὰ σύμπτωσιν.
- combriccola, *f.*, συμμορία, (φάρα); φατρία. (μάγκα), ἔταιρ(ε)ία, σύνοδος, συνέλευσις.
- combustibile, *m. f.*, καύσιμος, εὐφλεκτος, εὐπρηστος || *s. m.*, ὕλη καύσιμος.
- comònstibilita, *f.*, καυσιμότης, εὐφληξία. εὐφλεκτον.
- combustióne, *f.*, καῦσις, (καύσιμον).
- cóme, *cong.*, ὡς, ὡσπερ, καθὼς, ὅπως, καθά(περ), ὡσεὶ, ὡσάν (σά(ν)); πῶς (πῶς) || *quânto*, πόσον || —? πῶς; τίνι τρόπῳ; || —! πῶς! τί! || *v. quando*; *che.*
- comédia *ecc.*, *v.* comm-.
- comênto *ecc.*, *v.* comm-.
- comêta, *f.*, κομήτης.
- cometário, -a, κοιμητικός.
- cômico, -a, κωμικός || *fig.*, γελοῖος, ἄστεϊος || *s. m.*, κωμικός, κωμωδός; κωμωδοποιός, -ποιητής.
- comîgnolo, *m.*, ὀροφή, στέγη.
- cominciânte *ecc.*, *v.* principiânte *ecc.*
- cominciâre, ἀρχομαι, (-χίζω, -χινῶ).
- comîno, *m.*, κύμινον, (-ος).
- comitâto, *m.*, εἰσηγηταί, ἐπιτροπή, συμβούλιον, συνέδριον.
- comitîva, *f.*, *séguito*, παρακολουθοῦντες, ἀκολουθία, συνοδία || *v. compagnia, brigâta.*
- comîzio, *m.*, συνέλευσις || *stória*, ἀρχαιρεσία; -i *curiâti, centuriâti, tribùti*, φρατρική, λοχίτις, φυλέτις ἐκκλησία || — *agrário*, ἀγρονομική ἔταιρία.
- commândita, *v.* acc-.
- commédia, *f.*, κωμικὸν δράμα, κωμωδία || *fig.*, πρᾶγμα γελοῖον.
- commediânte, *m. f.*, κωμικός, κωμωδός, μῆμος || *fig.*, ὑποκριτής.
- commediógrafo, *m.*, κωμωδ(ι)οποιός, -γράφος, -ποιητής.
- commemorâre, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω, μνημονεύω, (ἐνθυμίζω).
- commemorâtivo, -a, ἀναμνηστικός.
- commemorazióne, *f.*, ἀνάμνησις, μνήμη.
- commênda, *f.*, ἀξίωμα ο βαθμός, πρόσοδος ο σύνταξις τοῦ commendatôre. [dâre.
- commendâre, *v.* lodâre; *raccoman-*
- commendatário, *m.*, ὁ ἔχων ἐκκλησιαστικὴν σύνταξιν.

commendatizia (lèttera —), *f.*, συστατική ἐπιστολή, συστατικόν, σύστασις.

commendatôre, *m.*, μεγάλου βαθμοῦ ἱππότης (ἔχων πρόσδοδον ο σύντάξιν). [δαιτημῶν, σύσσιτος.

commensâle, *m. f.*, ὁμοτροπέζος, συν-

commensurâbile, *m. f.*, σύμμετρος.

commensurabilità, *f.*, σύμμετρία.

commentâre, ἐρμηνεύω, σχολιάζω, ὑπομνηματίζω || *interpretâr mâle*, παρηξηγῶ, -οῦμαι.

commentârio, *m.*, *sp. pl.*, ὑπομνήματα || *v.* -ênto.

commentatôre, *m.*, σχολιαστής, ὑπομνηματιστής.

commênto, *m.*, σχόλιον, ὑπόμνημα, ἐρμηνεία. σημειώσεις || *maligna interpretaziône*, παρεξήγησις.

commerciable, *m. f.*, ἐμπορεύσιμος, ἀγοραστός.

commerciâle, *m. f.*, ἐμπορικός, (πραγματευτάδικος).

commerciânte, *m. f.*, ἔμπορος, πραγματευτής; *in piccolo*, κάπηλος.

commerciâre, ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι; *in piccolo*, καπηλεύω.

commiêrcio, *m.*, ἐμπορία, -ριον, (κομέρτζιο) || *fig.*, σχέσις, συναναστροφή, κοινωνία || — *carriâle*, συνουσία(σις), σαρκική μίξις.

commiêssso, *m.*, ὑπάλληλος; γραφεύς; ἐπιστάτης || — *viaggiaatôre*, περιοδευτικός ἐμποροῦπάλληλος, ἐμπόρου περιοδευτής.

commestibile, *m. f.*, ἐδώδιμος, (φαγώσιμος) || *s. m., pl.*, ἐδώδιμα, τρόφιμα, σιτία, ὄψα, (φαγώσιμα, -ωσερά, -ητά).

commiêttete, *unire*, συνάπτω, συναρμολῶ, συνενῶ || *fare (in mâle)*, διαπράττω || *dâr commissiêne*, δίδω ἐντολήν, παραγγέλλω || *affidâre*, ἐγχειρίζω, ἐμπιστεύομαι.

commettimâle, *m.*, στασιαστής, ταρχοποιός.

commettitûra; -essûra, *f.*, συναρμογή, συνάρθρωσις, ἔνωσις.

commiâto, *m.*, *licenziamênto*, ἀποπεμψις, -πομπή || *destituziône*, ἀπο-

βολή, ἀπόλυσις || *salûti*, ἀποχαιρετισμός || *prênder* —, ἀποχαιρετῶ || *v.* *congêdo.

commilitône, *m.*, συστρατιώτης.

comminâre, ἀπειλῶ.

comminatôrio, -a, ἀπειλητικός || *s. f.*, -ῆ ἀπόφασις. [παθῶ.

commiserâre, οἰκτείρω, ἐλεῶ, συμ-

commiseraziône, *v.* compassiône.

commissariâto, *m.*, ἐπιτροπεία, ἐπιμελητεία, ἔφορσία || — *di polizîa*, ὑπαστυνομία.

commissârio, *m.*, ἐπίτροπος, ἐπιμελητής, ἔφορος || — *di polizîa*, ὑπαστυνόμος.

commissiouârio, *m.*, ἐντελοδόχος, παραγγελιοδόχος, προμηθευτής.

commissiône, *f.*, *comitâto*, ἐπιτροπή || *incârico*, *richiêsta*, ἐντολή, παραγγελία || *comm.*, *côsa richiêsta e sùo còsto*, προμήθεια. [mescolâto.

commiêsto, -a, σύμμικτος, *v.* *misto*,

commisurâre, σύμμετρῶ, ἀναλογίζω.

committênte, *m. f.*, ἐμπιστευτής; ἐντελο-(παραγγελιο)δότης.

commodôro, *m.*, μοίραρχος. [ραχθείς.

commodôssso, -a, συκινηθείς; διατα-

commotîno, -a, συγκινητικός, θικτικός; ἀναγωγικός, προτρεπτικός (εἰς ἀρετήν).

commozîône, *f.*, κλονισμός, τίναγμα, -μός || κίνησις, ταραχή; ἐξέγεσις || ψυχική ταραχή. συγκινησις. [παθητικός.

commonênte, *m. f.*, συγκινητικός,

commuôvere, (συγ)κινῶ; ἐξ-(δι)εγείρω; ταράττω.

commutâbile, *m. f.*, εὐμετάβλητος.

commutâre, (μετ)ἀλλάσσω, μεταβάλλω.

commutatîvo, -a, (ἀντ)ἀλλακτικός, εὐμετάβλητος, μεταβλητικός.

commutaziône, *f.*, ἀνταλλαγή, μεταβολή || — *di rêna*, ποινῆς μεταβολή.

comodâto, *m.*, δάνειον ἄτοκον.

comodîno, *m.*, νυκτοτραπέzion.

comodità, *f.*, εὐχέρεια, εὐχρηστότης; εὐπορία; εὐκαιρία || *pl.*, *agi*, εὐκολία, ἀναπαύσεις.

εὐκόμοδο, -α, *accóncio, servibile*, πρόσφορος, ἀρμόδιος, εὐχρηστος, εὐμεταχειριστος || *lento, agévole, άνετος, άργός, άναπαυτικός*; εὐκόλος || *agiáto, εὐπορος* || *pl., v. comodità* || *fa il tuo* —, κάμει τὴ δουλειά σου || *con* —, ἐν εὐκαιρία, ἐν ἀναπαύσει || *luogo -o, v. cesso*.

compraesâno, *v. concittadino*.

compâgine, *f.*, (συν)ἄθροισις, συναρμογή, σύναψις, σύνδεσις.

compâgna, *f.*, ἑταίρα, φίλη, σύντροφος (-τροφίσα) || *móglie, σύζυγος, συμβία*.

compagnîa, *f.*, κοινωνία, ἑταιρία, (συντροφιά) || *riunióne, ὁμήγουρις, συναναστροφή* || *mil., λόχος, ἴλη* || *teatro, σύλλογος ὕψηκευτικός* || *†τάγμα* || *com., ἔμπορικὴ ἑταιρία* || *donna di* —, γυνὴ συνόμιλος.

compâgno, *m.*, συνέταιρος, σύντροφος; κοινωνὸς εἶς τι; συν- || *collega, συνάδελφος* || *marito, σύζυγος*.

companâtico, *m.*, πρόσόψημα, ὄψον, προσφάγημα, (-φάγιον).

comparâre, *v. paragonare ecc.*

comparatîvo, -α, παραθετικὸς, συγκριτικὸς || *s. m., gr., συγκριτικόν*.

compâre, *m.*, ἀνάδοχος, (σύντεκνος, κουμπάρος) || *v. -âgno*.

comparîre, (ἐπι)φαίνομαι, δεικνύομαι, παρουσιάζομαι; *leg.*, παρίσταμαι, ἐμφανίζομαι.

compârsa, *f.*, *apparizióne*, ἐπι-(ἐμ)-φάνεια, ἐμφάνισις, παρουσία || *leg.*, ἀναβολή; κλήσις || *teatro, ἄφωνον πρόσωπον, λαυροστάτης*. [*v. part.*

compartêcipe, *m. f.*, συμμέτοχος,

compartimênto, *m.*, διαίρησις, χώρισμα, *v. riparto*.

compassâto, -α, ἐξηκριβωμένος.

compassionâre, *v. compiangere*.

compassióne, *f.*, οἶκτος, ἔλεος, εὐσπλαγχνία, συμπάθεια.

compassionêvole, *m. f.*, *dégnio di c. s.*, οἰκτρόζ, ἔλεεινός, ἄθλιος || *misericordiôso, ἐλεήμων, εὐσπλαγχνος, συμπαθής* || *spregevole, ἄθλιος, ἀνάξιος, ποταπός*.

compârso, *m.*, διαβήτης, (κομπάσο, πριγέλι).

compatibile, *m. f.*, συμπαθής, συγγνωστός.

compatibilitâ, *f.*, συμπάθησις. →

compatimênto, *m.*, συμπάθεια || ὑπομονή, ἐπιείκεια, *v. scusa*.

compatîre, συμπαθῶ, -πάσχω || ἄν-έχομαι, συγχωρῶ, συγγινώσκω.

compatriôit(t)a, *m. f.*, συμπατριώτης, -πολίτης. [πηξίς.

compattêzza, *f.*, συμπύκνωσις, συμ-
compâtto, -α, σύμπηκτος, -παγής, πυκνός, ἄδρός.

compendiâre, *v. riassumere*.

compendiôso, -α, συνοπτικὸς, ἐπίτομος, βραχύς.

compentrâre, *v. pen-*. [της, -κόν.

compentrâzióne, *f.*, διαχωρητικὸ-
compensâble, *m. f.*, ἐπανορθώσιμος; ἀνταπόδοτος, ἀνταμειπτός.

compensâre, ἐπανορθῶ: ἀντισταθμίζω || *ricompensâre, ἀποζημιῶ, ἀνταποδίδω, (ἀντ)ἀμείβω*.

compensâtore, -trice, ἐπανορθωτικός; *v. rimunerâtore* || *s. m., -ωτής*.

compensazióne, *f.*, ἐπανόρθωσις.

compênsò, *m.*, *v. ricompênsa*.

còmpera, *v. compra ecc.*

competênte, *m. f.*, προσήκων; κύριος; ἱκανός || *leg.*, ἀρμόδιος.

competênza, *f.*, *v. abilità; autorità* || *leg.*, ἀρμοδιότης (δικαστηρίου) || *pl., onorârî, ἀμοιβή*.

compêtere, *convenire, spettdre*, ἀρμόζω, ἀνήκω; *leg.*, εἶμαι τῆς ἀρμοδιότης || *contêndere, gareggiâre, (ἀνθ)ἀμιλλῶμαι, ἀντιπαραγγέλλω, ἀντιζηλῶ, δι-(ἀντ)αγωνίζομαι, φιλονεικῶ*.

competitôre, -trice, ἐφάμιλλος, ἀντιζηλος, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.

compiacênte, *m. f.*, φιλοφρονητικός, περιποιητικὸς, ὑψηρετικός, πρῶθυμος.

compiacênza, *f.*, φιλοφρόνησις, περιποίησις, προθυμία, χάρις; *v. -címênto*.

compiacêre, εὐαρεστῶ, χαρίζομαι τινι, εὐχαριστῶ || -rsi, -στοῦμαι

κατ' ἑμαυτόν, ἀρέσκομαι, ἡδύνομαι, εὐφραίνομαι.

compiacimênto, *m.*, εὐχαρίστησις, ἀρέσκεια, εὐφροσύνη, ἡδονή.

compiângere, οἰκτεῖρω, ἐλε(εινολογῶ), συναλγῶ, συμπάσχω; λυποῦμαι.

compiânto, -a, λυπηρός, κλαυστός || *s. m.*, λύπη, θλίψις: μεμψιμοιρία, δεινολογία, παράπονον, -πόνευμα; θρηνηδία, θρηνηῶδες ᾄσμα, (λυπητερὸ τραγούδι).

cômpriere, *v.* comprire.

compiêta, *f.* † ἀπόδειπνον.

compilâre, (συν)ἐρανίζομαι, ἀπανθίζω, συλλέγω, συντάσσω, -τίθημι.

compilatôre, -trice, (συν)ἐρανιστής, συλλογεύς, συντάκτης, συγγραφεύς.

compilaziône, *f.*, συνεράνισμα, ἀπάνθισμα, συλλογή, σύλλεξις, σύνταξις.

comprimênto, *m.*, τελειοποίησις, (ἀπο)τελειώσις, ἐκ-(συν)πλήρωσις, ἀποπεράτωσις, ἐντέλεια || *v.* -plemênto.

comprire, τελειοποιῶ, ἀπο-ἐκ-(συν)τελῶ, ἐκ-(συν)πληρῶ, περαίνω.

compitâre, συλλαβίζω.

compitaziône, *f.*, συλλαβισμός.

compitêzza, *f.*, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία, περιποίησης, εὐγένεια, κομψότης.

comprito, -a, συντετελεσμένος, ἐντελής, τέλειος || *cortêse*, φιλοφρονητικός, εὐπροσήγορος, εὐγενής, κομψός.

cômprito, *m.*, ἔργον, καθήκον, κρέος || *scolástico*, γύμνασμα, θέμα, ἐξήγησις.

compleânno, *v.* anniversário.

complementâre, *m. f.*, συμπληρω(μα)τικός.

complemênto, *m.*, συμπλήρωμα.

complessiône, *f.* κατάστασις σωματική, (τοῦ σώματος) κρᾶσις, ἕξις.

complessità, *f.*, συμπλοκή, σύμ(περί)πλοκον; *v.* complicaziône; complêssso. [ὀλόκληρος.

complessivo, -a, σύμπας, ὀλικός,

complêssso, -a, συμπλεκτής, -εκτος, συμπεπληγμένος, σύνθετος, πολὺ(περί)πλοκος || *di nûmero*, συμμιγής || *di persôna*, μεγαλόκωλος, εὐεκτικός, εὐτραφής || *gr.*, σύνθετος || *s. m.*, σύμπαν, σύνολον, ἄθροισμα. [comprire.

completâre, συμ-(ἀπο)πληρῶ, *v.*

complêto, -a, πλήρης, τέλειος, ἐν(ὀλο)τελής, ἄρτιος.

complicâre, ἐμ-(περι)πλέκω, καθίστημι πολὺπλοκον; συγχέω. [πλοκή.

complicaziône, *f.*, συμ-ἐπι-(περι)-

cômplice, *m. f.*, συναίτιος, συνένοχος, συνεργός. [συνέργεια.

complicità, *f.*, συναιτία, συνενοχή,

complimentâre, προσφωνῶ; συγχαίρω τινὶ ἐπὶ τι.

complimênto, *m.*, *frâse lusinghiêra*, θωπευτικὸς λόγος, ἡδυλογία, (κομπλιμέντο) || *pl.*, *smôrfie*, ἀκκισμοί, θρύψεις, (τσακκίσματα) || *salûti*,

ἀσπασμοί, χαιρετισμοί, προσρήσεις || *cortêsie*, φιλοφρονήσεις, φιλοφροσύναι, περιποιήσεις, (τξε(τζι)ριμόνιας) || *sênza -i*, ἐλευθέρως, ἀφελῶς, εἰλικρινῶς, ἀπερίττως, χωρὶς συστολήν, (χωρὶς τξερεμόνιαν, δίχως τόσα πράματα).

complimentôso, -a, ἐπαινετικός, ἡδύλογος, (κομπλιμεντόζος); *v.* certimonioso. [θετικός.

compronênte, *m. f.*, συστατικός, συν-

compronimênto, *m.*, *v.* -osiziône || *scolástico*, γύμνασμα, θέμα || *letterário*, σύγγραμμα, πραγματεία || *riconciliaziône*, *convenziône*, συμ-

βιβασμός, συμφωνία, σύμβασις.

compôrre, συντίθημι, συνθέτω, συγκροτῶ || γράφω γύμνασμα, ἐκθέτω || συγγράφω, συντάσσω, σχεδιάζω || *riconciliâre*, συνδιαλλάσσω, ειρηνοποιῶ, συμβιβάζω, φιλιόνω || *tipografia*, στοιχειοθετῶ || *mus.*, μελοποιῶ.

comportâre, ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι, ὑποφέρω || -rsi, (προσ)φέρομαι,

compositivo, -a, συνθετικός. [διάγω.

compôsito (stîle —), *m.*, σύνθετον γένοζ.

compositiōio, m., συνθετήριον.
compositōre, -trice, συντάκτης; *scrittōre*, συγγραφεύς; *riconciliatōre*, συμβιβαστής; *tipografia*, στοιχειοθέτης; *mus.*, μουσουργός, μελοποιός.
composiziōne, f., σύνθεσις, συγκρότησις, σκευασία, ανάμιξις; σύνθεμα, μίγμα, κρᾶμα || *disposiziōne*, οἰκονομία, διάταξις || *tipografia*, στοιχειοθεσία, -θέτησις || *mus.*, μουσουργία, μελοποιία || *v. componimēnto*.
compōsta, f., ὀπωρέψημα, γλυκύεφθον, γλύκασμα, (κομπόστα, ῥετσέλι). [ψότης, εὐσχημοσύνη.
compostēzza, f., κοσμιότης, κομ-
compostiēra, f., γλυκασματοδόχη, (πατέλλα).
compōsto, -a, σύνθετος, μικτός || πεποιημένος; γεγραμμένος || *di persōna*, κεκοσμημένος, εὐστολος, κόσμιος, κομπός || *aritm.*, διαιρετός || *gr.*, σύνθετος || *s. m.*, *v. -posiziōne*. [*v. acqūisto ecc.*
comp̄ra, f., ὄνησις, ἀγορά; -ασμα;
comp̄rare, ἀγοράζω, ὀνοῦμαι.
compratōre, -trice, ἀγοραστής, ὠνητής.
comprēndere, contenēre, περιέχω, περιλαμβάνω || *intēndere*, ἐν-(κατα)νοῶ, καταλαμβάνω.
comprendimēnto; -dōnio, m., κατάληψις, (κατα)νόησις, σύνεσις, κρίσις, διάνοια, νοῦς. [νοητός.
comprensibile, m. f., καταληπτός,
comprensīōne, f., συνεκδοχή; γύρος, περιφέρεια || *v. -ndimēnto*.
comprensīvo, -a, περιεκτικός, περιληπτικός; καταληπτικός, κατανοητικός.
comp̄reso, -a, contenūto, περιεχόμενος, συμ-(ἐμ)περιλαμβανόμενος || *intēso*, κατειλημμένος, ἐννοητός || *piēno, prēso*, πλήρης, δαιμονιζόμενος. [θλιψις.
compressiōne, f., (συμ)πίεσις, σύν-
comp̄resso, -a, πιεστός, πεπιεσμένος, πλακωτός || *s. f.*, *medc.*, ἐπίδεσμος.

compressōre, m., συμπιεστήριον, συνθλιπτήριον. [συνθλιπτικός.
comprimēnte, m. f., συμπιεστικός,
comprimere, συμ-(κατα)πιέζω, συνθλίβω || *v. (raf)frenāre*.
comprimibile, m. f., πιεστός.
compromēssō, m., συνυποσχετικόν; διαιτησία, αίρετοκρισία; συμβιβασμός, συμφωνία.
***compromettēnte, m. f.**, διακινδυνευτικός, ἐνοχοποιητικός.
compromēttēre, leg., (ὑπο)βάλλομαι εἰς διαιτησίαν, συνυπισχνοῦμαι || *διακινδυνεύω, ἐνοχοποιῶ, ἐκδέτω; -rsi, διακινδυνεύω, ἐκτίθεμαι.
comproprietārio, m., συγκλήτωρ, συνιδιοκτήτης, μετέχων. [*fermāre*.
comp̄ronāre, v. (ap)pronāre;
compulsāre, r., εἰς τὸ δικαστήριον ὑπάγω || *sp.* ἐξετάζω, ἀναδιψῶ, ἀνερευνῶ, διατρέχω (βιβλῶν κτλ.).
comp̄rūnto, -a, κατηφής, περιλυπος; συντετριμμένος.
compunziōne, f., συντριβή (καρδίας), κατάνυξις, μετάνοια. [*re*.
computāre, συναριθμῶ || *v. calculā-*
computīsta, m. f., λογιστής, *v. contābile ecc.*
computisterīa, f., λογιστική.
comp̄nto, m., λογισμός, (λογαριασμός) || † πασχάλιον.
comunāle, m. f., δημοτικός, δημόσιος, δημοαρχικός.
comunānza, f., κοινότης, κοινωνία.
comūne, m. f., *di tutti, generāle*, κοινός, γενικός || *usūale*, κοινός, συνήθης, εἰθισμένος || *qualūnque, bāssō*, κοινός, τυχών, ἀγοραῖος, ἀγενής, χυδαῖος || *di sillaba*, κοινός, δίχρονος || *luōgo* —, *v. cēsso* || *in* —, κοινῇ, ὁμοῦ || *s. m.*, δῆμος, δημοαρχικόν || *palāzzo*, δημοαρχεῖον || *cāmēra dēi -i*, κοινότηριον. [μετα(δια)δόσιμος.
comunicābile, m. f., κοινωνήσιμος,
comunicāre, καθιστῶ κοινόν, εἰς κοινὸν φέρω, δια-(ἀνα)κοινῶ, κοινοποιῶ, μεταδίδω(μι) || *di luōghi*, συνέχομαι || *avēr rappōrti*, συναναστρέφομαι, ἀνταποκρίνομαι ||

notificadore, κοινο-(γνωστο)ποιῶ, κοινολογῶ || † κοινωνῶ: -rsi, -ωνῶ, -ωνοῦμαι, μεταλαμβάνω.
comunicativo, -a, μεταδοτικός, κοινωνικός || *s. f.* μεταδοτική εὐκολία, ὁμιλητική.
comunicaziõne, *f.*, ἀνακοίνωσις, μετάδοσις || συνέχεια, συνάφεια, -αψις || κοινολογία, κοινοποιήσις, εἰδήσις, ἀγγελία.
comuniõne, *f.*, κοινωνία, κοινόν || † (ἀγία) κοινωνία, μετάληψις, μετάδοσις, εὐχαριστία.
comunismo, *m.*, κοινοκτημονισμός.
comunista, *m. f.*, κοινοκτημονιστής.
comunità, *f.*, κοινωνία, κοινοότης, κοινόν. [πῶς.
comunque, *adv.*, ὅπωςδήποτε, οὕτω
con, *prep.*, σύν (*dat.*), μετά (*gen.*), (μέ, *acc.*).
conàto, *v.* *sforzo*, *tentativo*. [κόγχη.
cõnea, *f.*, σκάφη, πλυνός; *mede.*,
concatenàre, *v.* *collegàre ecc.*
concaità, *f.*, κοιλότης, (βαθούλω-
cõncavo, -a, κοῖλος. [μα).
concedere, *v.* *am*-(*per*)*mèttre*; *ac-*
cordàre || -rsi, *di dõnna*, παραδί-
 δομαι, παρέχω ἑμαυτὴν εἰς συνου-
 σίαν, (γαμηοῦμαι, τὸ δίδω, φθει-
 ἄνω).
concento, *v.* *accòrdo*, *armonia*.
concentramèto, *m.*; -aziõne, *f.*,
 συγκέντρωσις, συμπύκνωσις.
concentràre, συγκεντρῶ, (συν)πυ-
 κνῶ || -rsi, *v.* *raccògliersi*.
concentràto, -a, σύμπηκτος, (συν)-
 πυκνός, συμπετυκνωμένος; δυνα-
 τός || *v.* *raccòlto*; *pensieròso*.
concentrico, -a, ὁμόκεντρος, συγ-
 κεντρικός. [ληπτος, εὐνόητος.
concepibile, *m. f.*, καταληπτός, εὐ-
concepimèto, *m.*, *v.* -ceziõne.
concepìre, ἐν-κατα)νοῶ, ἀντιλαμ-
 βάνομαι, φαντάζομαι, ἐφευρίσκω
 || συλλαμβάνω ἐν γαστρὶ, ἐγκυ-
 μονῶ, κύω, (ἐγγαστρονόμαι).
concernere, *v.* *riguardàre*; *appar-*
tenere. [συναυλῶ || *v.* *combinàre*.
concertàre, *mus.*, συνάδω, συνωδῶ,
concertàto, *m.*, *mus.*, ἁρμονία.

concertatõre, *m.*, συνωδός, σύναυ-
 λος, διευθυντῆς ὀρχήστρας.
conceërto, *m.*, συναύλημα, συναυ-
 λία, (μουσική) συμφωνία. [πτης.
concessionàrio, *m.*, παραχωρησιολή-
concessiõne, *f.*, παρα-ἐκ-(ὑπο)χώ-
 ρησις; χάρις.
conceitino, *m.*, λεπτολογία, τερ-
 θρεία, σοφισμάτιον, ψευδολαμ-
 πρότης.
conceitõto, *m.*, ἐν-(ἐπί)νοια, (ἐπι)-
 νόημα; ιδέα; (δια)λογισμός || γνώ-
 μη; κρίσις; σκοπός; βουλή || *stima*,
 δόξα, πίστις, τιμή.
conceitòso, -a, ἐπινοητικός.
conceziõne, *f.*, ἀντίληψις, ἐπίνοια,
 -νόησις || σύλληψις ἐν γαστρὶ, κή-
 σις || † *Immacolàta* —, ἄμωμος
 Σύλληψις; *fèsta*, Σύλληψις (τῆς
 Παναγίας).
conchiglia, *f.*, κόγχ(ύλ)η.
conchigliàceo, -a, κογχυλικός, -λιο-
 ειδής, κογχώδης.
conchigliologia, *f.*, κογχυλιολογία.
conchiudere ecc., *v.* *conclu*-.
cõncia, *f.*, *aziõne*, βυρσοδέψησις,
 -σοποιία, -σευσις, (ἄργασμα); πα-
 ρασκεύασις || *sostanza*, βυρσοδεψι-
 κή ὕλη, δρυόφλοιος, (πίτυκα);
 ἄρωμα || *luògo*, βυρσοδεψεῖον,
 (ταμπάκιον).
conciàre, βυρσεύω, -σοδεψῶ, (ἄρ-
 γάζω); ἄρωματίζω; παρασκευάζω
 || *fatturàre*, καπηλεύω || *letamàre*,
 κοπρίζω, -πρῶ || *insudiciàre*, ὀυ-
 παίνω, μαιίνω, (λερόνω) || *malme-*
nàre, κακομεταχειρίζομαι, κακῶς
 διατίθημι, (χαλ(ν)ῶ), || *v.* (*r*)*accop-*
ciàre.
conciàto, -a, βυρσοδέψητος, (ἄρ-
 γαστος); εἰργασμένος, παρεσκευα-
 σμένος. [πάκης).
conciatõre, *m.*, βυρσοδέψης, (ταμ-
conciabolo, *m.*, (ψευδο)σύνοδος,
 (παρα)συναγωγή, (κρουφία) συνέ-
 λευσις, συμμορία.
conciiliàre, *cõse e persõne*, συμβι-
 βάζω, συνδιαλλάσσω; *persõne*,
 συμφιλιῶ, εἰρηνοποιῶ || *fàr venire*,
 ἐμποιῶ.

conciliativo, -a, συμβιβαστικός.
 conciliatôre, -tríce, συμβιβαστής, διαλλάκτης.
 conciliaziône, *f.*, συμβιβασμός, συνδιαλλαγή, συμφιλίωσις.
 concílio, *m.*, σύνοδος, συνέδριον.
 concimãia, *f.*, κοπρία, -προβολείον,
 concimãre, κοπρίζω, -πρω. [-πρών.
 concimaziône, *f.*, κόπρισις, -πρισμός.
 concime, *m.*, κόπρος, -πρία.
 cõncio, -a, *v.* conciato; *s. m., c. s.*
 concião ecc., *v.* aringa; assemblêa.
 *conciossiaclê, *v.* giacchê.
 concisiône, *f.*, συντομία, βραχυλογία, λακωνικότης. [κωνικός.
 conciso, -a, σύντομος, βραχύς, λα-
 concistoriãle, *m. f.*, συνεδριακός, συνοδικός. [καρδιναλίων), σύνοδος.
 concistôro, *m.*, συνέδριον (τῶν
 concitãre, *v.* agitãre, eccitãre.
 concittadino, *m.*, συμπολίτης, συνδημότης, συμπατριώτης.
 conclãve, *m.*, σύνοδος τῶν καρδιναλίων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πάπα, συνέδριον.
 conclavista, *m.*, συνεδρίτης.
 concludênte, *m. f.*, συμπερασματικός, ἐλεγκτικός, πειστικός, ἐνεργ(ητικ)ός.
 conclũdere, *finire*, (ἐκ)περαίνω, ἀποτελ(ει)ῶ, τελευτῶ; συγ-(ἀνα)κεφαλαιῶ || *dedurre*, συμπεραίνω, πορίζομαι || *leg.*, ἀποφαίνομαι, γνωμοδοτῶ || *v.* stipulãre.
 conclusionãle, *f.*, *leg.*, ἀπόφανσις, γνωμοδοτήσις.
 conclusiône, *f.*, πέρας, τέλος, τελευτή || *di un discorsso ecc.*, ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος || *conseguênza*, συλλογισμός, συμπέρασμα, πόρισμα || *leg., c. s.* || *in* —, ἐπὶ τέλους, τέλος (πάντων), τελευταῖον.
 conclusivo, -a, συμπερασματικός.
 concomitãnte, *m. f.*, συμπαρομαρτῶν, συνακόλουθος, συμπαρεπόμενος. [σις, συν-(ἐπ)ακολουθία.
 concomitãnza, *f.*, συμπαρομαρτη-
 concordãnte, *m. f.*, σύμφωνος, (προσ)ῆμοιος, ἀνάλογος.
 concordãnza, *f.*, συμφωνία, ὁμοιότης,

ης, προσομοίωσις, ἀναλογία, συναρμογή || *gr.*, συμφωνία, σύνταξις.
 concordãre, *att.*, συναρμόζω, -μολογῶ. *v.* aecordãre || *n.*, ὁμοιοῶ, (-νοιάζω), ὁμο-(συν)φωνῶ. [σμός.
 concordãto, *m.*, σύμβασις. -βιβασ-
 concôrde, *m. f.*, ὁμογνώμων, ὁμόφρων, ὁμόνους || *confôrme*, ὁμοιος, ἀνάλογος. [νη, συμφωνία, ἄρμονία.
 concôrdia, *f.*, ὁμόνοια, ὁμοφροσύ-
 concorrênte, *m. f.*, συνεργός, συντρέχων || *s. m. f.*, συν-(δι)αγωνιστής, συνεπιθυμητής, ἐφ-(συν)άμιλλος, ἀντίπαλος, -ἕξηλος; ὑποψήφιος.
 concorrênza, *f.*, *antagonismo*, ἀντ(δι)αγωνισμός, ἀντιξηλία, ἄμιλλα, ἀντιποίηση || *concôrso*, *incôntra*, συνάντησις, σύμπτωσις || *fino alla* — *di*, μέχρι συμπληρώσεως || *in* —, ἐφαμίλλως.
 concôrre, *v.* συντρέχω, συμπίπτω, συντείνω || *cooperãre*, συνεργῶ, συμπράττω || *compêtere*, ἀμιλλῶμαι, ἀντ-συν-(δι)αγωνίζομαι.
 concôrso, *m.*, *pr. e fig.*, συνδρομή; συνάθροισις, πλήθος || συνέργεια || ἀγών, συν-(δι)αγωνισμός, ἄμιλλα
bandire un —, κηρύττω διαγωνισμὸν περὶ τινος, ἀγῶνα τίθημι.
 concosiône, *v.* cottãra. [clũdere.
 concretãre, *v.* determinãre; *con-*
 concrêto, -a, συμπαγής, πηκτός, πεπηγώς || *positivo, reale*, πραγματικός, βέβαιος, ἀληθινός || *gr.*, συγκεκριμένος || *s. m.*, ὕλη, αἰσθητόν.
 concresziône, *f.*, (σύμ)πηξις, στερεο-(σωματο)ποίησις; σύμφυσις, -φυτῆ; σύγκριμα.
 concubina, *f.*, παλλακή, -κίς, σύγκοιτις, (μαντενοῦτά).
 concubinãto, *m.*, συμβίωσις μετὰ παλλακίδα, παλλακεία, -κισμα.
 concubino, *m.*, παλλακός, σύγκοιτος, *v.* drũdo.
 concũbito, *v.* cõito. [mere.
 conculcãre, *v.* calpestãre; oppri-
 concupiscênza, *f.*, σαρκικὸς πόθος, ἄλογος ὄρεξις.

concupiscibile, *m. f.*, ἐπιθυμητικός, ὄρεκτ(ικ)ός.

concussionário, *m.*, καταχραστής τοῦ δημοσίου, νοσφιστής, κλέπτῃς, σφετεριστής. [σφισμός, κλοπή.

concussiône, *f.*, κατάχρησις, νο-

condâna, *f.*, καταδική; τιμωρία || ἀποδοκιμασία, κατακρίσις.

condannabile, *m. f.*, καταδικαστέος, καταδικάσιμος || ἀξιοκατάκριτος, κατακρίσιμος, ἐπίφογος.

condannâre, καταδικάζω || *disapprovâre*, ἀποδοκιμάζω, κατακρίνω, κατηγορῶ, μέμφομαι.

condebitôre, -trice, συγχρεώστῃς, συνοφειλέτῃς.

condégno, -a, (ἐπ)ἄξιος, προσήκων.

condensâbile, *m. f.*, πυκνώσιμος.

condensamêto, *m.*; -aziône, *f.*, συμπύκνωσις, -ωμα.

condensâre, *pr. e fig.*, (συν)πυκνῶ, (-όνω); *fig.*, συστέλλω, συμπτύσσω, συσφίγγω. [νάστῃς.

condensatôre, *m.*, πυκνωτής, ἀερο-

côndilo, *m.*, ὄγκωμα ὀστοῦ, κόνδυλος, (-υλας).

condimêto, *m.*, ἄρτυμα, καρύκευμα, ἥδυσμα; ἄρτυσις, καρύκευσις || *fig.*, *v.* ornamento.

condire, ἀρτύω, καρυκεύω, ἡδύνω || *fig.*, διακοσμῶ, ποικίλλω, ἡδύνω, (νοστιμίζω), συμμίγνυμι.

condiscendênte, *m. f.*, συγκαταβατικός, ἐπεικῃς.

condiscendênza, *f.*, συγκατάβασις, ἐπεικεία, συγχώρησις.

condiscêndere, συγκαταβαίνω, συν(ὑπο)χωρῶ, ὑπείχω; χαρίζομαί τι.

condiscêpolo, *m.*, συμμαθητής, συσπουδαστής.

condito, -a, ἀρτυτός, καρυκευτός, ἡδυντός, (νόστιμος); σύμμικτος, μεμιγμένος. [pâre.

condivîdere, *v.* dividere; partecicondizionâle, *m. f.*, συνθηματικός, περιορισμένος || *gr.*, (inôdo) —, ὑποτεθική (ἐγκλισις).

condizionâre, περιορίζω, (ὑπο)βάλλω ὄρους || *preparâre*, βῆν *disporre*, παρα-(κατα)σκευάζω, ἐτοι-

μάζω προσηκόντως, εὐτ-(εὐπ)ρεπίζω, διευθετῶ.

condiziône, *f.*, *patto ecc.*, ὄρος, συνθήκη, συμφωνία || *stato*, κατάστασις, (στάσιμον), (διά)θέσις; τάξις || *professione*, ἐπάγγελμα, ὑπηρεσία, ἐπιτήδευμα || *famiglia*, γένος, καταγωγή || *a* —, ὑπὸ ὄρον, ἐπὶ συμφωνίᾳ.

condogliânza, *f.*, παρηγορία, συλλύπησις || *lettere di* —, παρηγορητικὴ ἐπιστολή, συλλυπητήριο.

condolêrsi, συλλυποῦμαι, συμπά-

condominio, *m.*, σύγκτησις. [σχω-

condonâre, *v.* perdonâre.

côndor, *m.*, κόνδωρ, (κόνδορος).

condôta, *f.*, ὁδηγία || *direziône*, διεύθυνσις, διοίκησις, ἐπιστασία, κυβέρνησις || *portamênti*, διαγωγή, συμπεριφορά, (φέρσιμον) || *distribuziône*, οἰκονομία || *v.* conduttûra.

condottiêre, *m.*, ἀρχηγός (μισθοφόρων), *v.* capitâno.

condôtto, *m.*, σωλήν, ὀχετός, (κίουνι), ὑδραγωγεῖον.

conducibile, *m. f.*, ἀγωγ(ικ)ός. [γόν-

conducibilitâ, *f.*, ἀγωγικότης, ἀγω-

condûrre, ἄγω; ὀδηγῶ; φέρω, (φέρνω) || *dirigere*, διευθύνω, ὀδηγῶ, ἐπιστατῶ, κυβερνῶ || — *a termine*, εἰς πέρας φέρω, διεκπεραίνω, ἀποτελῶ || — (*a prezzo*), ἐκμισθῶ, (ἐνοικιάζω) || -rsi, διευθύνομαι, διάγω, προσ-(συνπερι)φέρομαι; *v.* andâre, venîre.

conduttôre, *m.*, ὀδηγός; ἀγωγός, (ἐκ)μισθωτής, δημοσιώνῃς, (ἐνοικιαστής); ἀγρονόμος; *v.* proprietârio; direttôre. [γῶγιον.

conduttûra, *f.*, ἀγωγή || *pôrto*, ἀγῶγιον. [σις).

conduziône, *f.*, μίσθωσις, (ἐνοικια-

conestâbile, *m.*, (συν)ταγματάρχῃς, πρωτοστάτῳ. [γομαι.

confabulâre, συνομιλῶ, συνδιαλέ-

confabulaziône, *f.*, συνομιλία, συνδιάλεξις.

confacênte, *v.* conveniênte, adâtto-

confârsi, *v.* convenîre.

confederâre, συνιστῶ συμμαχίαν,

συνασπίζω, δημοσπονδίζω, συνενῶ
 || -rsi, συμμαχίαν ποιοῦμαι, συμ-
 μαχῶ, συνασπίζομαι, δημοσπονδῶ.
confederativo, -a, συμμαχικός, ὁ-
 μοσπονδικός. [σπονδος.
confederâto, -a, σύμμαχος, ὁμό-
confederaziõne, f., συμμαχία, ὁ-
 μοσπονδία, συνασπισμός || πολιτι-
 κῆ ἔνωσις κρατῶν, συμπολιτεία,
 ὁμοσπονδία.
conferênza, f., *abboccamênto*, συν-
 ομιλία, συνέντευξις || *esercitaziõ-
 ne scolástica*, συνδιαλεκτήριον ||
leziõne, (συν)διάλεξις || *discorso*,
 λόγος, διδαχῆ, ὁμιλία || *convêgno*,
 σύνοδος (διπλωματῶν), συνέδριον.
conferenziâre, m., συζητητής, δια-
 λέκτης.
conferimênto, m., μετάδοσις.
conferire, συνδιαλέγομαι, συσκέ-
 πτομαι περὶ || *dâre*, ἀπονέμω, παρ-
 ἐχῶ, μεταδίδω(μι) || *v. paragonâre*.
confermâre, (ἐπι)βεβαιῶ, ἐπικυρῶ
 || *v. rielêggere*; *cresimâre*.
confermativo, -a, (ἐπι)βεβαιωτικός,
 ἐπικυρωτικός. [τῆς, ἐγγυητής.
confermatõre, -trice, (ἐπι)βεβαιω-
confërma(zion)e, f., ἐπι-(δια)βεβαί-
 ωσις, ἐπικύρωσις || *v. crêsima*.
confessâre, ὁμολογῶ, ἀνακηρύττω
 || † ἔξομολογῶ, ἐξαγορεύω; -rsi,
 ἔξομολογοῦμαι, ἐξαγορεύομαι.
confessionâle, m., ἔξομολογητή-
 ριον, ἐξαγορευτήριον.
confessiõne, f., ὁμολογία; ἔξομο-
 λόγησις, ἐξαγόρευσις, (ξαγορία).
confessõre, m., ἔξομολογῶν, ἐξα-
 γορευτής.
confettâre, ἠδύνω, μελιτῶ, ζαχα-
 ρῶν, ταριχεύω, βράζω; *v. (r)ad-
 doliere*; *apparecchiâre*.
confettiêra, f., ζαχαροθήκη, (μπομ-
 πονιέρα).
confettiêre, v. pasticciêre.
confëtto, m., ζαχαρωτόν, γλύκισμα,
 (κουφέτο). [σματα.
confettûra, f., ἠδύσματα, γλυκύ-
 ***confezionâre, v.** ***condizionâre**; **eseguire**. [posizionê; âbito.
 ***confeziõne, v. confettûra**; com-

conficcâre, καθηλῶ, (καρφόνω),
 ἐμπηγ(νύ)ω, (μπήγω).
confidâre, avêr fêde in; *affidâre a*,
 ἐπαναπαύομαι, (δια)πιστεύω τινί ο
 εἰς τινα, ἐμπιστεύομαι, ἀναθέτω
 || *palesâre*, διακοινῶ μυστικῶς,
 ἐκμυστηρεύομαι, ἀνακαλύπτω ||
n., θαρρῶ, πέποιθα, ἐλπίζω, νο-
 μίζω.
confidênte, m. f., ἐμπεπιστευμένος,
 ἐμπιστευτικός, -ιστος, ἐπιστήθιος,
 πιστός, φίλος, οικεῖος || *fiduciâso*,
 θαρραλέος, θαρρῶν.
confidênza, f., *fiducia*, πίστις, ἐμ-
 πιστοσύνη; θάρρος || *amicizia*,
 στενὴ σχέσις, οικειότης, οικειοτάτη
 φιλία || *rivelaziõne*, διακοίνωσις
 μυστικοῦ, ἐκμυστήρευσις.
confidenziâle, m. f., ἐμπιστευτικός,
configgere, v. -ficcâre. [ἀπόρρητος.
configurâre, v. (ra)figurâre.
confinânte, m. f., ὁμ-προσ-(σύν)-
 ορος, γείτων, -τονικός, -τιάζων;
 πλησιόχωρος; ὁμοτοίχος.
confinâre, êsser limitrofo, ὁμορῶ,
 γειτνιάζω, (συνορεύω) || *esiliâre*,
relegâre, ἐξ-(ὑπερ)ορίζω, ἀπομα-
 κρύνω, ἀποπέμπω εἰς ὠρισμένον
 τόπον || *chiudere*, περιορίζω, καθ-
 εἶργω. [πτος.
confinâto, -a, ἐξόριστος, ἀπόπεμ-
confine, m., ὄρος, ὄριον; ὄροθετικὴ
 γραμμὴ, μεθόριον || *pêna*, ἐξορι-
 σμός, ἀπομάκρυνσις, ἀποχώρησις ο
 ἀποπομπὴ εἰς ὠρισμένον τόπον.
confisca, f., δήμευσις. [μος.
confiscâbile, m. f., δημευτός, -εὔσι-
confiscâre, δημεύω. [Κύριε. »
confiteor, (m.), « ἔξομολογοῦμαι,
conflagraziõne, f., κατάφλεξις, ἐμ-
 πρησμός, γενικὴ συντάραξις, πό-
 λεμος.
confitto, m., σύγκρουσις, φιλονει-
 κία, διαφορὰ, διαμάχη, ἀνταγω-
 νισμός. [συμβολή; *v. affl-*.
confluênte, m. f. e s. m., σύρρους;
confluênza, f., ποταμῶν συρροή.
confondere, mescolâre, συγχέω, συμ-
 μιγνύω, συγκυκῶ || *turbâre, affu-
 scâre*, σκοτίζω, ζαλίζω, ταράττω

|| *sconcertare*, ἐκπλήττω, (κατα)-
θορυβῶ, ταράττω || *scambiare*,
ταῦτίζω, ἀμαρτάνω || *convincere*,
chiuder la bocca, (ἐξ)ἐλέγχω; φιμῶ,
ἀποστομῶ || -rsi, ἐκπλήττομαι, θο-
ρυβοῦμαι, ταράττομαι, συγγέομαι,
ἐμπλέκομαι, (μπερδεύομαι, τὰ
χάνω); — in ringraziamenti, πολ-
λαπλασιάζω τὰς εὐχαριστίας μου.

confondibile, *m. f.*, συγχύσιμος,
ἐνθορυβήτος.

confonditōre, -trice, συγγέων, συν-
ταράττων, θορυβοποιός.

conformare, διαμορφῶ, διαπλάττω
|| παρομοιῶ, συμορφῶ τί τινι ||

-rsi, συμορφοῦμαι, ἔξομοιοῦμαι.

conformativo, -a, συμορφωτικός.

conformaziōne, *f.*, δια-συσμύρ-
φωσις, διάπλασις; *v. complessiōne*;
struttura.

confōrme, *m. f.*, σύμ-(ὁμοιό)μορ-
φος, παρόμοιος, ἀνάλογος. [κανός.

conformista, *m. f.*, καθαρὸς ἀγγλι-
conformità, *f.*, ὁμοιότης, ὁμοιό-
μορφον, ὁμοιότροπον || in —, ὁ-
μοιομόρφως, συμφώνως.

confortante, *m. f.*, παραμυθητικός,
παρηγορητικός || εὐζωϊκός, ἀπο-
λαυστικός || *v. corroborante*.

confortare, παραμυθῶ, παρηγορῶ;
ἀνακουφίζω, ἐνθαρρύνω; ἐνδυνα-
μῶ, ἐνισχύω, ἀναζωογονῶ || *esor-*

tare, παρακαλῶ, ἐπιτρέπω || *ri-*
creare, ἀναψύχω, ἀναπαύω, τέρω.

confortatōre, -trice, παρήγορος,
παρέχων παραμυθίαν.

confortino, *m.*, ἀρτολάγανον, (κα-
λογεράκι); *v. corroborante*.

confōrto, *m.*, παραμυθία, παρηγο-
ρία || *comodità*, ἀγι, εὐζωϊα, ἀνε-

confratello, *m.*, συνάδελφος. [σις.

confraternita, *f.*, †(συν)ἀδελφότης;
τάγμα μοναχῶν. [ciare.

confriare, *v. fregare*, stropic-
confrontare, *v. paragonare ecc.*

confusiōne, *f.*, σύγχυσις, ἀταξία,
κυκεών, ταραχή, θόρυβος, ἐκπλη-
ξις || αἰσχύνη, ἐρυσθρίασις || ἀσά-
φεια.

confuso, -a, σύμμικτος, συγκεχυ-

μένος, (ἀνακατωμένος), συμπεφυρ-
μένος, περιπεπληγμένος; ἐκπλη-
κτος, ἐμβρόντητος || αἰσχυνόμενος,
(ἐντροπιασμένος), αἰσχυντηλός ||
δυσδιάγνωστος, ἀσαφής, ἄδηλος.

confutabile, *m. f.*, εὐέλεγκτος, ἀνα-
σκευαστός, ἀναιρέσιμος. [ἀναιρῶ.

confutare, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω,
confutatōre, -trice, (ἐξ)ἐλέγχων,
ἀναιρῶν, ἀνατροπεύς. [ρετικός.

confutatōrio, -a, ἐλεγκτικός, ἀναι-
confutaziōne, *f.*, ἐξέλεγξις, ἀνα-
σκευή, ἀναιρέσις, ἀνατροπή.

**congedare*, *v. licenziare*.

**congêdo*, *m.*, *mil.*, ἀπόλυσις, ἔφε-
σις || *v. commiato*; *licenza*; *va-*

cânza. [αρμόζω.

congegnare, συνάπτω, συνενῶ, συν-

congêgno, *m.*, μηχανήμα, -νή;
σύμπηγμα, συναρμογή.

congellare, *v. gel-*. [νος, ὁμοειδής.

congènere, *m. f.*, συγγενής, ὁμόγο-

congênito, -a, συμφυής, κληρονο-
μικός. [συμμάζευμα.

congêrie, *f.*, σωρός, συμφόρημα,
congestionare, συμφορῶ.

congestiōne, *f.*, συμφόρησις.

congettura, *f.*, εἰκασία, συμπερα-
σμα, -μός, τεκμήριον.

congetturale, *m. f.*, εἰκαστικός,
συμπερασματικός.

congetturare, εἰκάζω, συμπεραίνω,
τεκμαίρομαι.

congiungere, συνάπτω, συνδέω,
συνενῶ, συζευγνύω, συνδυάζω,
συναρμόζω. [ένωσις, συνδυασμός.

congiungimênto, *m.*, συνάφεια, συν-

congiuntivo, -a, συνδετικός, -δεσμι-
κός, συζευτικός, συμπλεκτικός || *s.*

f., *medc.*, ἐπίβολος χιτών || *gr.*,
(môdo) —, ὑποτακτική (ἐγκλισις).

congiunto, -a, συναφής, σύνδετος, σύ-
ζυγος, συνημμένος, συνδεδημένος,
συνεξευγμένος || *parênte*, συγγενής.

congiuntura, *f.*, *medc.*, ἀρμός, συν-
άρθρωσις, (κλειδωσις) || *v. -ngi-*

mênto, →; *occiōne*.

congiunziōne, *f.*, σύνδεσις, συνένω-
σις, σύζευξις || *astron.*, συζυγία,
σύνοδος || *gr.*, σύνδεσμος.

congiûra, *f.*, συνωμοσία, σύστασις, συνεπιβουλή.

congiurâre, συνωμνύω, συνεπιβουλεύω, γίνομαι → [κώς.

congiurâto, -a, συνωμότης, -μωμο-

conglobâre, (συ)σφαιρῶ, συσπειρῶ, → [ζω), συσσωρεύω, συμφύρω.

conglomerâre, συνειλῶ, (κουβαριά-

conglomerâto, -a, σύνθετος.

conglutinâre, γλοιῶ, συγκολλῶ, συμπήγνυμι.

congratulârsi, συγχαίρω, συνήδομαι τινι || — con se stêssò, μα-

καρίζω ἑμαυτόν, χαίρω.

congratulâtório, -a, συγχαρητικός.

congratulaziõne, *f.*, σύγχαρμα, -χάρησις || lèttera di —, συγχαρητήριον. [σύλλογος ῥαδιούργων.

congrêga, *f.*, συμμορία, (φάρα),

congregâre, συναθροίζω, συναγείρω.

congregaziõne, *f.*, θρησκοσύλλογος, ἱερατική σύνοδος; *sp.*, (συν)ἀδελφότης. [λιον.

congrêssò, *m.*, σύνοδος || κοινοβού-

congruênte, *v.* conveniênte.

cõngruo, -a, *c. s.* || *s. f.*, ἐπιχορήγησις πρὸς ἱερέα, ἐφημεριακά.

congnâglio, *v.* parêggi(amênt)o.

coniâre, κόπτω (νομίσματα) || *fig.*, *v.* inventâre. [-τοποιοίς.

coniatôre, -trice, νομισματοκόπος,

cõnico, -a, κωνικός, -νοειδής, -νι-

conifero, -a, κωνοφόρος. [κόμορφος.

conigliêra, *f.*, κο-(κυ)νικλοτροφεϊόν.

coniglio, *m.*, κό-(κύ)νικλος, δασύπους, (κουνέλι).

cõnio, *m.*, ἔμβολον, σφήν, (σφήνα) || τύπος (τοῦ νομίσματος) || *fêmina da* —, *v.* meretrice.

coningâbile, *m. f.*, *gr.*, κλινόμενος, κλιτός.

coniugâle, *m. f.*, συζυγικός.

coniugâre, *r.*, συζευγνύω; -rsi, -ύομαι || *sp. gr.*, κλίνω, σχηματίζω. [γάμος.

coniugâto, *m.*, συνεζευγμένος, ἔγ-

coniugaziõne, *f.*, *gr.*, κλίσις, σχηματισμός, συζυγία.

cõniuge, *m. f.*, σύζυγος, σύμβιος.

coniûgio, *v.* connûbio, matrimônio.

connaturâle, *m. f.*, συμφυής, ἔμ-(σύμ)φυτος; ἀνάλογος; ἄρμόδιος.

connaturâre, ποιῶ τι ὅμοιον ο τῆς αὐτῆς φύσεως.

connazionâle, *m. f.*, ὁμοεθνής, -εθνος, συμπατριώτης.

connessiõne, *f.*, *uniõne*, σύναψις, σύνδεσις, -εσμός, συνάφεια, συνοχή || *relaziõne*, ἀναλογία, ἀναφορά, σχέσις.

connêssò, -a, συναπτός; συναφής.

connêttete, συνάπτω, συνδέω, συναρτῶ || non —, ὁμιλῶ ἀνοήτως, παραλαλῶ.

connivênza, *f.*, σύμπραξις, συνενοχή, συγκακουργία; *v.* complicità.

connivênte, *m. f.*, παρορατικός; συγγνώμων; *v.* cõmplice. [(-ιστικά).

connotâto, *m.*, χαρακτηρισμός,

connûbio, *m.*, σύζευξις, γάμος.

cõno, *m.*, κῶνος. [σκουλί).

conõccia, *f.*, ἡλακάτη, (ῥόκα,

conõide, *m. f.*, *v.* cõnico || *s. m.*, κωνοειδής. [θης, φίλος.

conoscênte, *m. f.*, γνώριμος, συνή-

conoscênta, *f.*, (ἐπι)γνώσις; εὐγνωμοσύνη; ἐπιστήμη; ιδέα; αἰσθησις || *relaziõne*, *amicizia*, σχέσις, γνωριμότης, -μία, οἰκειότης; *c. s.* || *fâr* —, γνωρίζομαι, σχετίζομαι || *pêrder la* —, λειποθυμῶ || *riprênder* —, ἀναλαμβάνω αἰσθησιν, συνέρχομαι.

conõscere, γινώσκω, γνωρίζω || *sapêre*, οἶδα, ἐπίσταμαι, ((ἡ)ξεύρω, ξέρω) || *êsser prático*, εἶμαι ἔμπειρος ο εἰδήμων, ἔχω πείραν, δύναμαι νὰ κρίνω || *accõrgersi*, αἰσθάνομαι || *giudicare*, κρίνω || *dâr a* —, *fâr* —, (ἐπι)δεικνύω, δηλο-(γνωστο)ποιῶ; (δια)φημίζω || *fârsi* —, δεικνύομαι, λέγω τίς εἶμαι, κάμνω ἑμαυτόν γνωστόν ο ἔνδοξον, ἀκούμαι, φημίζομαι.

conoscibile, *m. f.*, εὐγνωστος, (εὐκολογνώριστος).

conoscitôre, -trice, γνώστης, εἰδήμων, ἔμπειρος, -οπράγμων, -ογνώμων.

conoscîto, -a, γνωστός, ἔγνωσμέ-

νος, πασίγνωστος; περιφήμος, ἔνδοξος, (ἀκουσμένος).

conquassâre, κατα-(δια)σειώ, συγκλονῶ, συνταράττω, συντριβῶ; ἐξολοθρεύω, καταστρέφω.

conquâsso, *m.*, κατά-(διά)σεισις, διατάραξις; ὄλεθρος, καταστροφή; θόρυβος, ταραχή.

conquidere, *poet.*, *v.* -quistâre.

conquistâ, *f.*, κατάνησις, ὑποδούλωσις, αἴρεσις; τὰ ὄπλοις ἐπικτητα, (κατά)κτημα.

conquistâre, κατακτῶ(μαι), καθυποτάσσω, κυριεύω, χειρῶ, ὑποδουλῶ || δελεάζω.

conquistatôre, -tríce, κατακτητικὸς || *s.*, -τητής, δορικτήτωρ, νικητής; *v.* Don Giovánni.

consacrâre, ἀφ-(καθ)ιερωῶ, ἀφοσιῶ || *l'ostia*, (καθ)ἀγιαζῶ || *una chiesa*, ἐγκαινιάζω || *un vescovo*, χειροτονῶ || *destinare*, προσνέμω || -rsi, ἀφοσιοῦμαι, ἐπιδίδομαι εἰς τι, σπουδάζω.

consacraziône, *f.*, ἀφ-(καθ)ιέρωσις, ἀφοσιώσις || (καθ)ἀγιασμός, λειτουργία || ἐγκαινιασμός || χειροτονία. [τριος.

consanguineo, -a, ὁμαίμων, ὁμοπά-
consanguinità, *f.*, ὁμαιμότης, -μοσύνη, συγγένεια ἐξ αἵματος.

consapêvole, *m.f.*, συνειδώς, συναίτιος, συμμετοχος, συνένοχος || *esser* —, σύννοια || *fâr* —, δηλο-(γνωστο)ποιῶ.

consapevolêzza, *f.*, συνειδήσις.

cônsocio, -a, *v.* consapêvole.

consecutîvo, -a, συνεχής, συνακόλουθος, ἀλλεπάλληλος.

consêgna, *f.*, παράδοσις, ἐγχείρισις || *custodia*, φύλαξις || *deposito*, παρακατάθεσις; (*di merci da vendere*), ἐμποριοπίστευσις || *luogo*, παρακαταθήκη || *mil.*, παράδοσις τοῦ συνθήματος; *motto*, ὄρδινε, σύνθημα; ἐπίταγμα, -γή, παράγγελμα; *punizione*, ἀπαγόρευσις ἐξόδου, περιορισμός.

consegnâre, παραδίδω, ἐγχειρίζω; *v.* affidâre || παρακαταθέτω || *mil.*,

punire, εἴρω, περιορίζω, φυλακίζω.

consegnatârio, -a, ἐντελοδόχος ἐμπόρου; παρακαταθηκοφύλαξ; *chi prende merci altrui da vendere*, ἐμποροεπίτροπος.

consequênte, *m.f.*, ἐπόμενος; συνεπής, σύμφωνος ἑαυτῷ, λογικός.

consequênza, *f.*, *deduzione*, *corollario*, πόρισμα, συμπέρασμα || *giustezza*, *concordanza*, *logica*, συνέπεια, ἀκολουθία, συμφωνία || *sêguito*, *esito*, ἀκολουθία, συνέπεια, ἔκβασις, ἀποτέλεσμα || **v.* *importanza* || *per* —, ἐπομένως, κατ' ἀκολουθίαν, ἄρα, λοιπόν, ὅθεν.

consequibile, *m.f.*, ἐπιτεύξιμος, ἐκτελεστός, πραγματοποιήτος.

consequimênto, *m.*, ἐπίτευξις, ἐκτέλεισις, πραγματοποίησις.

consequire, (ἐπι)τυγχάνω, ἀπολαύω, προσκτῶμαι || →

conseguitâre, ἀκολουθῶ, ἔπομαι.

consenso; -entimênto, *m.*, συναίνεσις, συγκατάνευσις, συγκατάθεσις, ὁμολογία; γνώμη.

consentire, *v.* acc-; approvâre.

consenziênte, *m.f.*, σύναινος, ὁμόφρων || συναίτιος, συνένοχος.

conserva, *f.*, *credenza*, ὀψοθήκη, ὀψοφυλάκιον, (κελλάρι) || — *d'acqua*, δεξαμενή, (στέρνα) || — *di frutta ecc.*, ὀπωρέψημα, (κομπόστα), ταρίχευμα || *di* —, ὁμοῦ, συν-.

conservabile, *m.f.*, διαρκής, εὐφύλακτος, εὐσυντηρήτος.

conservâre, (δια)φυλάττω, δια(συν)τηρῶ || *frutti ecc.*, ταριχεύω.

conservatôre, -tríce, (ἐπι)τηρητής, φύλαξ || *politica*, συντηρητικὸς; *s.* -ρητής. [λεῖον μουσικῆς, ᾠδεῖον.

conservatôrio, *m.*, *di musica*, σχολοconservaziône, *f.*, δια-συν-(ἐπι)τήρησις; σωτηρία.

consêssso, *m.*, ὁμήγουρις, σύλλογος, σύνοδος, συνέδριον.

considerabile, *v.* -rêvole.

considerândo, *m.*, αἰτιολογικόν.

considerâre, σκέπτομαι, θεωρῶ;

παρατηρῶ, ἐξετάζω || *giudicare*, κρινῶ || *stimare*, τιμῶ, ὑπολήπτομαι, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, (ψηφῶ).

considerâto, -a, κατανοηθεὶς || *stimato*, εὐὑπόληπτος, περιβλεπτος || *prudente*, συνετός, φρόνιμος, περισκεμμένος, προσεκτικός.

consideraziõne, f., σκέψις, θεωρία, ἐνθύμησις, ἐξέτασις, ἔννοια || *attenziõne*, προσοχή, εὐλάβεια || *stima*, τιμῆ, ὑπόληψις || *motivo*, αἰτία, λόγος, *v. -ândo*.

considerêvole, m.f., λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος, περιβλεπτος, σπουδαῖος, σημαντικός; πολὺς, μέγας, ὑπέρογκος; διάσημος, ἔξοχος, ἐπιφανής. [νουθετῶ.

consigliâre, συμβουλευέω, παραινῶ,

consigliâto, v. *assennâto*, *prudente*.

consigliêre m., σύμβουλος, -λευτής, παραινέτης || — *di Stâto*, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

consiglio, m., συμβουλή, παραίνεσις, νουθεσία || *sénno*, *prudénza*, φρόνησις, εὐλάβεια || *assembléa*, συμβούλιον, συνέδριον, βουλή || — *déi ministri*, ὑπουργικὸν συμβούλιον.

consimile, m.f., προσ-(παρ)όμοιος.

consistênte, m. f., συνιστάμενος || *sódo*, *fórte*, εὐπαγής, στερεός, σταθερός; βέβαιος. [της, βεβαιότης.

consistênza, f., παγιότης, στερεό-

consistere, συνίσταμαι, σύγκειμαι.

consociaziõne, v. *assoc-*, *lêga*, *unione*.

consôcio, -a, συνέταιρος, ἐταῖρος.

consolânte, v. *confortânte*.

consolâre, m. f., ὑπατικός || προξενικός || *vb.*, παραμυθῶ, παρηγορῶ.

consolâto, -a, παρηγορηθεὶς, εὐθυμος || *s. m.*, *in Rôma*, ὑπατεία || *dignità odiêrna*, προξενία; *sêde*, -νεῖον.

consolatôre, -trice, agg., παραμυθητικός, παρηγορητικός, παρήγορος || *s.*, παραμυθητής, παρηγορητής. [γορία.

consolaziõne, f., παραμυθία, παρη-

consule, m., *romano*, ὑπατος; *odiêrno*, πρόξενος.

consolidamênto, m.; *-aziõne, f.*, στερεώσις, παγίωσις || ἐξασφάλισις δημοσίου χρέους, παγιοποιήσις.

consolidâre, στερεῶ, στηρίζω, παγιῶ || *riunire*, συνάπτω, συγκολλῶ || *comm.*, παγιοποιῶ.

consolidâto, m., ἐξησφαλισμένον χρέος, πάγιον; κεφάλαιον δημοσίου χρέους.

***consôlle, barb.**, *v.* *mênsola*.

consonânte, m.f. σύμφωνος, -νικός, σύν(δμό)ηχος, -χητικός; ὁμοιοκατάληκτος || *s. f.*, *gr.*, σύμφωνον.

consonânza, f., συμφωνία, συνήχησις; ὁμοιοκαταληξία, -ληξις.

consonâre, συμ-(δμο)φωνῶ, συνηχῶ, ἀναλογῶ.

consouo, -a, σύμφωνος, *v.* *confôrme*.

consôrte, m. f., συμμετοχος || *cm.*, σύζυγος, *v.* *marito*, *môglie*.

consorterîa, f., *r.*, ἑταιρία, συνεταιρισμός; *sp.* συμμορία, (φάρα), φατρία. [ρικός.

consorziâle, m.f., κοινωνικός, ἑται-

consôrzio, m., κοινωνία; ἑταιρία

— *agrârio*, ἀγρονομικὴ ἑταιρία.

constâre, ὑφ-(συν)ίσταμαι; *v.* *consistere* || *imps.*, φανερόν, πασίγνωστόν ἐστιν.

constatâre, (δι)βεβαιῶ, ἐπικυρῶ;

*δεικνύω, ἐξελέγγω.

constataziõne, f., (δια)βεβαίωσις, ἀπόδειξις, πίστωσις. [νος.

consuêto, -a, συνήθης, συνειθισμέ-

consuetudinârio, -a, c. s.; ἀνήκων εἰς τὰ ἔθιμα.

consuetudine, f., συνήθεια, ἔξις || ἔθος, ἔθιμον; ἔθιμολογία, ἄγραφοι νόμοι.

consulênte, m.f., γνωμοδότης, σύμβουλος (δικηγόρος, ἱατρός κτλ.).

consûlta, f., συμβούλιον, συνέδριον, γερουσία || *sâcra* —, ἱερὸν δικαστήριον. [ἔρωτῶ; ἐξετάζω.

consultâre, συμβουλευομαί τινι,

consultaziõne, f., συμβούλευσις; ἐξέτασις.

consultivo, -a, συμβουλευτικός, γνω-

μοδοτικός || νότο -ο, γνωμοδοτική ψήφος.
consûlto, m., συμβούλευσις; *di medicî*, ιατροσυμβούλιον, (κονσοῦλτο). [φθαρτός.
consumabile, m. f., ἀναλώσιμος, **consumâre**, (κατ)ἀναλίσκω, φθείρω; καταστρέφω; κατατρίβω || *di passîoni*, μαραίνω, φθείρω, (ἐκ)τήκω || *spêndere*, ἀναλίσκω, δαπανῶ, (ἐξοδεύω) || *dissipâre*, σπαταλῶ, ἄσωτεύω || *commettere*, (δια)πράττω || *compîre*, ἀποτελῶ || -rsî, ἀναλίσκομαι, φθείρομαι, καταστρέφομαι, μαραίνομαι, φθίνω.
consumâto, -a, ἀναλωθείς, τετριμμένος || *versatîssimo*, τέλειος, ἐντελής, δεινός, ἐμπειρότατος || *brôdo*, ζωμός εὐχυλος, χύλωμα.
consumatôre, -trice, καταναλωτής; **avventôre*, πελάτης, (μουστερεῖς).
consumaziône, f., κατανάλωσις, χρῆσις, (ἐξόδευσις) || *comprimênto*, ἐκπλήρωσις, ἐκτέλωσις, τελείωσις.
consûmo, m., κατανάλωσις, χρῆσις, δαπάνη, (ἐξόδευσις, ἔξοδον) || *spêrpero*, σπατάλη, ἄσωτία.
consuntîvo, -a, (συν)τηκτικός, διαβρωτικός, φθαρτικός || (*bilâncio*) -ο, ἰσολογισμός, ἀπολογισμός.
consûnto, -a, φθιτός, ἐκτακείς; φονευθείς. [φθίσις.
consunziône, f., μαρασμός, τηκεδών,
consustanziale, m. f., ὁμοούσιος.
contâbile, m., λογιστής, καταστ(ο)ιχογράφος.
contabilità, f., λογιστική, καταστ(ο)ιχογραφία || λογιστικόν, κατάστ(ο)ιχα || *ufficio*, λογιστήριον.
contadinêseo, -a, ἀγροτικός, ἀγροῦκος, χωρικός, (-ριάτικος).
contadino, m., ἀγρότης, -οδίατος, χωρίτης, -ικός, (-ιάτης, -ιανός); γεωργός, ζευγηλάτης, (ζευγᾶς).
contâdo, m., περιχώρα πόλεως; ἄγροί; ἔξοχή.
contâgio, m., *malattia*, μασμός, μίασμα, λοιμός, ἐπιδημία || *transmissiône*, μετάδοσις, μασμός.
contagiôso, -a, μεταδοτικός, διαδό-

σιμος, (κολλητικός), λοιμώδης, -μικός.
contaminâre, μολύνω, μαιίνω; κηλιδ(όνω)ῶ, ῥυπαίνω, (λερόνω, βρωμίζω). [σχυντή, φθορεύς.
contaminatôre, -trice, μαιίνων, αἰ-
contaminaziône, f., μόλυνσις, -υ-
 σμα, -υσμός, μίανσις, ῥυπαρία.
contânte (denâro —), m., (χρήματα) μετρητά, πραγματικὰ χρήματα, ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας || a -i, μὲ ο εἰς μετρητά.
contâre, (ἀπ)ἀριθμῶ, λογιζομαι, (λογαριάζω); μετρῶ || *valêre*, εὐδοκιμῶ, ἰσχύω || *stimdre, confiddre*, θαρρῶ, νομίζω, ἐλπίζω; διαπιστεύω, ἐμπιστεύομαι || — il denâro, *pagâre*, καταβάλλω, (πληρόνω εἰς μετρητά) || *raccontâre*, (δι)ῆγοῦμαι, ἔξιστορῶ, λέγω.
contatôre, m., ἀπαριθμητής, μετρητής; περιοδο-(στιγμο)μέτρης.
contâtto, m., ἐπ-προσ-(συν)αφή, ψηλάφησις || συναναστροφή, σχέ-
cônte, m., κόμης, (κόντες). [σις.
contêa, f., κομητεία, (-τάτον). [târe.
conteggiâre ecc., *v. calcolâre*, *con-*
contêgno, m., σχῆμα, (διά)θέσις, τρόπος, στάσις, (φέρεσιμον); διαγωγή, συμπεριφορά.
contegnôso, -a, βαρύς, σοβαρός, ἐμβριθής, σεμνός. [târe.
contemperâre, v. regolâre, *moder-*
contemplâre, θεωρῶ μετὰ προσο-
 χῆς; (ἐπι)σκοπῶ, σκέπτομαι, δια-
 λογίζομαι || **v. considerâre, pre-*
vedêre.
contemplatîvo, -a, θεωρητικός ||
vita -a, βίος -ός, ἀσκητικὸς βίος.
contemplatôre, -trice, θεωρητής.
contemplaziône, f., θεωρία, -ρησις.
contemporaneità, f., συγχρονισμός.
contemporâneo, -a, ὁμό-(σύν)χρονος.
contendênte, m. f., ἐρίζων, ἀντι-
 ποιούμενος, ἀνταγωνιστής, ἀντί-
 παλος || διάδικος, -καζόμενος.
contêndere, ἐρίζω, (μαλλόνω), φι-
 λονεικῶ, (ἀντ)ἀγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι; *leg.*, (δια)δικάζομαι; *v. dis-*
sputâre.

contenênte, *m. f.*, περιέχων; περιεκτικός, || *s. m.*, περιέχον.
 contenêntza, *f.*, χωρητικότης, περιεκτικότης.
 contenêre, περιέχω, χωρῶ, (ἐμ-)περιλαμβάνω, ἐγκλείω || *il contenûto*, τὸ ἐμπεριεχόμενον, τὸ χωρούμενον || *v. frenâre, trattenêre.*
 contentabile, *v. appagâbile.*
 contentamênto, *m.*, εὐχαρίστησις, εὐφροσύνη.
 contentâre, εὐχαριστῶ, χαρίζομαι, εὐαρεστῶ || *piacêre*, ἀρέσκω || *-rsi*, εἶμαι αὐτάρχης, ἀρκοῦμαι; στέργω.
 contentêntza, *f.*, εὐθυμία, εὐαρέσκεια, -ρέστησις, εὐφροσύνη, ἀγαλλίασις, χαρά.
 contênto, *-a*, περιχαρής, εὐφρόσυνος, εὐθυμος, (χαρούμενος) || *prâgo*, εὐχαριστημένος; αὐτάρχης || *s. m.*, *c. s.*
 contenziôso, *-a*, ἐριστικός, φιλόνηκος, φίλερις; ἀμφισβητος, -τούμενος || *s. m.*, -τούμενον.
 contêrmine, *v. confinânte.*
 conterrâneo, *-a*, ὁμόχωρος, *v. concittâdino.*
 contêsa, *f.*, ἔρις, (μάλλωμα, -λλιά, καυ-(καβ)γᾶς), φιλονεικία, (δι)ἀμφισβήτησις, διαφορά.
 contêssa, *f.*, κόμησσα, (κοντέσσα).
 contêssere, συνυφαίνω, συμπλέκω.
 contestâbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος || *s. m.*, *v. conest.*
 contestâre, ἀμφισβητῶ, διαφιλονεικῶ, δὲν ἀναγνωρίζω.
 contestaziône, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀντίστασις.
 contêsto, *-a*, σύμπλεκος, σύνθετος || *s. m.*, σύνολον, συγγραφή, περιεχόμενον. [πλοκή, ἀλληλουχία.
 contestûra, *f.*, συνυφή, συνάφεια,
 contiguità, *f.*, συνέχεια, συνάφεια, συνορία. [συναφής; πλησιόχωρος.
 contîguo, *-a*, σσνεχής, -χόμενος,
 continentâle, *m. f.*, ἡπειρωτικός.
 continênte, *v. astinênte, sôbrîo* || *s. m.*, ἡπειρος, ξηρά.
 contingênte, *m. f.*, ἐνδεχόμενος, ἐπιβάλλον (μέρος); συμπτωτικός, τυ-

χηρός || *s. m.*, *v. quôta, pârte.*
 contingêntza, *f.*, περί-(σύμ)πτωσις, συντυχία. [παρατείνω; διαρκῶ.
 continuâre, (ἐξ)ἀκολουθῶ, διατελῶ;
 continuâtivo, *-a*, ἐξακολουθήσεως δηλωτικός, *v. -tînuo*. [συνεχιστής.
 continuâtore, *-trice*, ἐξακολουθῶν,
 continuaziône, *f.*, ἐξακολουθήσις, συνέχεια, -χισμός.
 continuità, *f.*, συνέχεια, συνάφεια.
 contînuo, *-a*, συνεχής, διαρκής, διηνεκής, ἀδιάκοπος, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής.
 cònto, *m.*, λογισμός, (λογαριασμός) || *tornacònto*, ὄφελος, κέρδος, συμφέρον || — *corrênte*, συνεχής ὁ ἀνοικτὸς λογαριασμός || *mêtter a —, χρε(όνω)ῶ* || *saldâr un —*, ἀποτίω, πληρόνω -όν || *còrte dêi -i*, ἐλεγκτικὸν συνέδριον.
 contôrcere, συστρέφω, περιελίσσω; μορφάζω (τὸ πρόσωπον).
 contorcimênto, *m.*; *-rsiône, f.*, συν-(δια)στροφή, (στρέψιμον); μορφασμὸς προσώπου.
 contornâre, περιελίσσω, περιστρέφω, *v. circôndâre.*
 contôrno, *m.*, γύρος, περιφέρεια, περίμετρος; περίβολος, περιοχή || *pl.*, περίχωρα, γειτονία.
 contôrto, *-a*, συνεστραμμένος, σύστροφος || μοχθηρός, κακόριπος; *v. contraffâtto.*
 contra-, *v. contro.* [ρος.
 contrabbandiêre, *m.*, λαθρέμπο-
 contrabbândo, *m.*, λαθρεμπορία, (κατσιρμάς, κοντραμπάντο), λαθρεμπόρευμα || *esercitâr il —*, λαθρεπορεύομαι || *dî —*, ἀπόκρυφος, ἀπηγορευμένος; ἀθέμιστος; λάθρα, κρυφίως.
 contrabbâsso, *m.*, πάνυ βαρύτονος φωνή || ἀντιβιόλα, βαρύαυλος, (κοντραμπάσσα).
 contraccambiâre, ἀνταλλάττω, (-άζω), ἀνταμείβω, -μείβομαι, (-μεύγω).
 contraccâmbio, *m.*, ἀνταλλαγή, (ἀλλαξιά), (ἀντ)ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.

contracchiàve, *f.*, ἀντίκλεις, ἀντι-
(ψευδο)κλειδίων.
 contraccòlpo, *m.*, ἀντίκρουσις, ἀν-
τιτυπία, ἀντικτύπημα, ἀνανάκλα-
σις.
 contràda, *f.*, *v. via* || χώρα, τόπος.
 contraddànza, *f.*, ἀντόρχησις, (κον-
τραντάνσα).
 contrad(d)icènte, *m. f.*, ἀντιλεκτι-
κός, ἀντιφατικός, ἀντιλογικός.
 contrad(d)ìre, ἀντιλέγω, ἐναντιο-
λογῶ; ἀντίκειμαι. [gnàre.
 contraddistìnguere, *v. contrasse-*
contradditòre, -trice, ἀντιλέγων,
-λογος || *leg.*, -δικος.
 contradditòrio, -a, ἀντιλογικός, ἀν-
τιφατικός; ἐναντίος || *leg.*, κατ' ἀν-
τιμωλίαν.
 contraddiziòne, *f.*, ἀντιλογία, ἀν-
τίρρησις, ἀντίφασις || ἐναντιότης,
ἀντίστασις, ἀσυμφωνία. [τιπροίκι).
 contrad(d)òte, *f.*, ἀντίφερνα, (ἀν-
contraènte, *m. f.*, συσταλτικός ||
comm., συμφωνῶν, συμβαλλόμε-
νος.
 contraffàre, *imitàre*, (ἀπο)μιμοῦμαι,
ἐμπαίζω || *falsificàre, guastàre*,
παραποιῶ, νοθεύω, (δια)φθείρω,
χαλ(ν)ῶ || *svistàre*, παραμορφ(ό-
νω)ῶ, διαστρέφω.
 contraffatòre, -trice, μῖμος, μιμη-
τῆς, προσποιητῆς, ἐργοκλόπος;
παραποιῶν; παραχαράκτης.
 contraffàtto, -a, ἀπομίμητος, (πα-
ρα)πεπλασμένος || *defòrme*, στρε-
βλός, ἄσχημος, διάστροφος, δύσ-
μορφος, (σακάτης).
 contraffaziòne, *f.*, ἀπομίμησις, πα-
ραποίησης, παρατύπωσις, ἐργο-
(τυπο)κλοπία.
 contraffòrte, *m.*, ἀντίτοιχος, ἀν-
τέρεισμα; *di mònte*, ἀντιστήριγμα.
 contraggènio, *m.*, ἀντιπάθεια,
ἀποστροφή, ἀπέχθεια || *a* —, ἄκων,
ἀκούσιος, (στανικός); ἀκόντως,
ἀκουσίως.
 contràlto, *m.*, βαρυτάτη χαμηλή
φωνή γυναικός, ὄξυβαρυφωνία.
 contranmiràglio, *m.*, ὑποναύαρχος
|| (νάβε) -a, -χίς.

contrappàssò, *m.*, ἀμοιβαία συνάν-
τησις || *v. tagliòne*.
 contrappèllo, *v. controchiamàta*.
 contrappèlo, *m.*, τὸ ἔμπαλιν τῶν
τριχῶν, ἀντίτριχον || *andàre a* —
βαίνω ἀνάτριχα, (περδάκι), ἀντι-
θέτως, ἀντι-(ἀνα)στρόφως, (ἀνά-
ποδα). [τιζυγ(ίζω)ῶ, ἀντισηκῶ.
 contrappesàre, ἀντισταθμίζω, ἀν-
contrappèso, *m.*, ἀντίσταθμον,
ἀντίζυγον, -γιον, ἀντίρροπὸν, -πία.
 contrappòrre, ἀντιτάσσω, ἀντιτίθη-
μι; προβάλλω || -rsi, ἐναντιοῦμαι.
 contrapposiziòne, *f.*, ἀντίθεσις,
ἐναντιότης, -ίωσις. [-θεσις.
 contrappòsto, -a, ἀντίθετος || *s. m.*,
 contrappuntìsta, *m. f.*, μελο-(ἄσμα-
το)ποιός, ἄσματογράφος, συνωφ-
διουργός.
 contrappùnto, *m.*, σύνθεσις, πολυ-
σύνθετος μελο-(ἄσματο)ποιῶν, ἄ-
σματογραφία, συνωφδιουργία.
 contràrgine, *m.*, ἀντιπρόχωμα.
 contrariàre, ἐναντιοῦμαι; *a paròle*,
ἀντιλέγω; *a fàtti*, ἀντιπράσσω ||
molestàre, impedìre, ἐνοχλῶ, δυσ-
αρεστῶ, ἐμποδίζω.
 contrarietà, *f.*, ἐναντιότης, -ίωσις,
-ίωμα; ἀντιλογία, ἀντίφασις; ἐνό-
χλησις, δυσαρέσκεια, ἐμπόδισμα;
ἀτυχία, -χημα, συμφορά.
 contràrio, -a, ἐναντίος, ἀντίθετος,
ἀντικείμενος; δυσάρεστος, ἀπαί-
σιος; πολέμιος, ἐπιβλαβής || *al* —,
τοῦναντίον, ἐξ ἐναντίας, ἀντιθέτως.
 contràrre, συστέλλω, συσπῶ, (ζα-
ρόνω) || *malattìe ecc.*, λαμβάνω,
ἀποκτῶ || *dèbiti*, ὑποπίπτω εἰς
χρέη, χρεόνομαι || *amicizia, matri-*
mònio, συνάπτω || *gr.*, συναιρῶ.
 contràrte, *f.*, ἀντιτέχνασμα, ἀντι-
στρατήγημα, ἀντιπανούργημα.
 contrassegnàre, διαγινώσκω, δια-
κρίνω, *v. segnàre* || *con un secon-*
do seño, προσεπισημῶ, προσεπι-
σφραγίζω; *firmàndo*, προσυπο-
γράφω.
 contrassegnatùra, *f.*, προσεπισφρα-
γισμα, προσυπογραφή.
 contrassègno, *m.*, γνώρισμα, ση-

μείον, τεκμήριον, δείγμα, ἀπόδειξις. [μος.]
contrastabile, *m. f.*, ἀμφισβητήσι-
contrastare, *v.* contrariare; disputare; differire.
contrasto, *m.*, ἀντίστασις, διαφωνία, ἐναντιωμα || ἔρις, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις || ἀντίθεσις, διαφορά. [-τικός, (πραγματευτάδικος).]
contrattabile, *m. f.*, ἐμπορεύσιμος,
contrattâcco, *m.*, ἀντέφοδος.
contrattânte, *m. f.*, συμβαλλόμενος, συμφωνῶν.
contrattâre, *trattâr del prézzo*, πρᾶγματεύομαι, (παζαρεύω); *stipulâre*, συμβάλλομαι, συμφωνῶ.
contrattaziône, *f.*, συμφωνία, συναλλαγὴ, (παζαρλήμι).
contrattêmpo, *m.*, *v.* contrarietà || *mus.*, παραχρονισμός.
contrâttilo, *m. f.*, συσταλτός.
contrâtto, *-a*, συνεσταλμένος; κτηθείς; συνημμένος; πιασμένος; ἠγκυλωμένος, παράλυτος; συνηρημένος || *s. m.*, σύμβασις, *v. -taziône* || *strumento*, συμβόλαιον, συμφωνητικόν. [συμφωνητικός.]
contrattuâle, *m. f.*, συμβολιμαῖος,
contravvelêno, *m.*, ἀντι-(ἀλεξι)φάρμακον, ἀντίδοτον.
contravvenire, παραβαίνω, ἀπειτῶ || — *alle lêggi, âi pâtti ecc.*, παρανομῶ, παρασπονδῶ, παρα-
contravventôre, *m.*, παραβάτης; παράνομος. [παρανομία.]
contravvenziône, *f.*, παράβασις;
contravviso, *m.*, ἀντιπαραγγελία.
contravvite, *f.*, περικόχλιον, (παξιμάδι). [*gr.*, συναίρεσις.]
contraziône, *f.*, συστολή, συνολκή;
contribuênte, *m. f.*, συνεισφέρων, δασμοφόρος, φορολογούμενος.
contribuire, (συν)εισφέρω; συνεργῶ, συντελῶ.
contribûto, *m.*, (συν)εισφορά; *quota*, συνεισφορικός, ἔρανος, (μερίδιον, ῥεφενές).
contribuziône, *f.*, φόρος, δασμός, τέλος, (δόσιμον), *v. -hûto* || *mêtte* a —, ἐπιβάλλω συνεισφοράν,

δασμο-(φορο)λογῶ || *pagâr ûna* —, χρήματα εισφέρω, ἀποτίνω, (πληρόνω,) εισφοράν.
contrimboscâta, *f.*, ἀντενέδρα.
contrinvetriâta; **-impannâta**, *f.*, ἐπιφεγγίτης.
contristâre, *v.* addolorâre.
contrito, *-a*, συντετριμμένος, κατανευγμένος, μετανοῶν, λυπημένος.
contriziône, *f.*, συντριβὴ (καρδίας), κατάνυξις, μετάνοια, μεταμέλεια.
côntro, *prep.*, παρά (*acc.*) || κατὰ (*gen.*), ἐναντίον (*gen.*) || ἐπί, πρὸς (*acc.*) || *avv.*, ἐναντίον, ἀντικρῦ, ἀπέναντι || *s. m.*, τὸ ἐναντίον, τὸ κατὰ || *in composiziône*, ἀντι-
controbilanciâre, *v.* contrappesâre.
controchiamâta, *f.*, δευτέρα πρόσκλησις, ἀντονοματοκλισία.
controdiciharaziône, *f.*, ἀντιδήλωσις, ἀτιβεβαίωσις, ἀντιδιακήρυξις.
controdisêgno, *m.*, ἀντισχέδιον; ἀντιβούλευμα.
controfirma, *f.*, προσυπογραφή.
controfirmâre, προσ(υπο)γράφω.
controindicaziône, *f.*, ἀντένδειξις.
***controllâre**, *barb.*, (ἐξ)ἔλεγχω; ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω || *fig.*, ἐπικρίνω, ἐπιτιμῶ, ἐξετάζω.
***controllò**, *m.*, *barb.*, (ἐξ)ἔλεγχξις, -ἔλεγχος; ἐπίκρισις, ἐπιτίμησις || *libro*, ἔλεγχος, διπλότυπον || *ufficio*, ἐλεγκτήριον, λογιστήριον. [τότε.
controllôre, *v.* revisôre, verifica-
contromârea, *f.*, προσεπίσημον, ἀντισημείωμα, προσεπισφράγημα || *tedtro ecc.*, ἐπεισιτήριον.
contromârcia, *f.*, (ὑπο)στροφὴ, (ἐπ)ἀναστροφὴ, ἀντιπορεία.
contromîna, *f.*, ἀνθυπόρρυγμα, -πόνομος, (λαγούμι ἐναντίον); *fig.*, *v.* contrârte.
controminâre, ἀνθυπορούσσω, ἀνθυπονομεύω, (σκάπτω λαγούμι ἐναντίον) || *fig.*, ἀντιμηχανῶμαι, ἀνεπιβουλεύω.
contronôta, *f.*, ἀντιγραφὴ. [στροφὴ.
contropârte, *f.*, ἀντιφωνία, ἀντι-
contropôrta, *f.*, ἀντίθυρον, (δευτέρα πόρτα) || *mil.*, παραθύρα.

*controprogêto, *v.* controdiségno.
 contropropôsta, *f.*, ἀντιπρότασις.
 controrôna, *f.*, ἀντίτυπον, -πωμα
 || ἀντιδοκιμασία, ἀντιψηφοφορία.
 contrôrdine, *m.*, ἐναντίον παράγ-
 γελμα, ἀντιπαραγγελία, ἀντεπίτα-
 γμα, -ταγή. [οφρυσ.
 controscârpa, *f.*, ἀντίκρημος, ἀντ-
 controscênso, *m.*, παρανόησις, πα-
 ραλογισμός. [σις.
 controrivoluziõne, *f.*, ἀντεπανάστα-
 contronênto, *m.*, παραθυρόφυλλον,
 (κανάτι).
 contronêrsia, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀν-
 τιλογία, λογομαχία, συζήτησις,
 φιλονεικία.
 contronêrso, -a, ἀμφισβητούμενος,
 ἀμφίλογος, -λεκτος, -δοξος.
 controvertibile, *m. f.*, ἀμφισβητή-
 σιμος, φιλονεικήσιμος.
 contumâce, *m. f.*, φυγόδικος; ἐρή-
 μην καταδικασθεὶς.
 contumâcia, *f.*, φυγοδικία || giudi-
 cãre in —, δικάζω ἐρήμην.
 contumaciãle, *m. f.*, ἐρήμην γινό-
 μενος || giudizio o condãna —,
 ἢ κατ' ἐρήμην (κατα)δίκη.
 contumêlia, *f.*, ὕβρις, -ισία, (βρι-
 σιά), λοιδόρημα, *v.* ingiûria ecc.
 contundente, *m. f.*, ἀμβλύς, μωλω-
 πικός, θλαστικός. [(ζουλιζω).
 contũndere, μωλωπίζω, συνθλῶ,
 conturbãre, *v.* turb-.
 contusiõne, *f.*, μώλωψ, σύνθλασις,
 σαρκόθλασμα, (ζούλισμα).
 contũso, -a, μεμωλωπισμένος, συν-
 τεθλασμένος, θλαστός, (ζουλισμέ-
 νος).
 contutõre, *m.*, συνεπίτροπος.
 contuttochè, *v.* quantũnque.
 contuttociò, *v.* tuttavãia.
 convalescẽte, *m. f.*, ἀναλαμβάνων
 ἐκ νόσου, ἐξ ἀρρωστίας, ἀπ' ἀρ-
 ρωστίαν, ἀναρρωννύμενος.
 convalescẽza, *f.*, ἀνάρρωσις, ἀνά-
 ληψις || καιρὸς ἀναρρώσεως.
 convalidãre, διαβεβαιῶ, ἰσχυροποιῶ,
 (ἐπι)κυρῶ.
 convalidaziõne, *f.*, (ἐπι)κύρωσις.
 convãlle, *f.*, κοιλάς, *v.* vãlle.

convêgno, *m.*, συνέντευξις, ἀντά-
 μωσις; *v.* adunãza.
 convellẽte, *m. f.*, *v.* spasmõdico.
 convellere, συσπῶ; (ἀπο)στενῶ.
 convenêvole, → || *s. m. pl.*, *v.*
 complimẽti.
 conveniẽte, *m. f.*, πρέπων, προσή-
 κων, ἀνάλογος; εὐ-(ἀξιο)πρέπης ||
 vantaggiõso. συμφέρων, -φορος,
 ἐπωφελής, ὠφέλιμος, λυσιτελής ||
 matrimõnio —, γάμος ἀνάλογος.
 conveniẽza; -venevolêzza, *f.*, πρέ-
 πον, προσήκον, ἀρμοδιότης, κατ-
 αλληλότης, ἀναλογία; εὐπρέπεια,
 κοσμιότης || vantaggio, συμφέρον,
 ὄφελος, ὠφέλεια, λυσιτέλεια.
 convenire, *confãrsi*, προσήκω, ἀρ-
 μόζω || *esser vantaggiõso*, συμφέρω
 || *spettãre*, ἀνήκω || *piacere*, συμ-
 φέρω, ἀρέσκω, (κάμνω) || *accor-
 dãrsi*, συμφωνῶ || *confessãre*, ὁμο-
 λογῶ, συμφωνῶ || *adunãrsi*, συνέρ-
 χομαι || *leg.*, καλῶ τινα εἰς δίκην
 || *imps.*, πρέπει, εὐπρεπῆς ἐστίν,
 συμφέρει, ἀρμόζει.
 conventicola, *f.*, ἀπόκρυφος συνέ-
 λευσις, συνάθροισις ἀθέμιστος,
 συνόδιον, *v.* congrêga.
 convẽnto, *m.*, μονή, μοναστήρι(ον),
 κοινόβιον.
 conventuãle, *m. f.*, μοναστηριακός,
 -στικός, κοινοβιακός.
 convenzionãle, *m. f.*, συνθηματικός,
 συμβολιμαῖος || sêgno —, σύνθη-
 μα, σύμβολον, -λογράφημα.
 convenziõne, *f.*, σύμβασις, συμφω-
 νία, συνθήκη || *c. s.* (sêgno ecc.).
 convergẽte, *m. f.*, συγκλιτικός,
 -κλίνων, συμπτωτικός, -πίπτων,
 συμβάλλων.
 convergẽza, *f.*, σύγκλισις, σύμ-
 πτωσις, συγκέντρωσις.
 convêrgere, συγκλίνω, συμπίπτω.
 conversãre, συνομιλῶ, συνδιαλέγο-
 μαι, συναναστρέφομαι.
 conversaziõne, *f.*, συνομιλία, συν-
 διάλεξις, ἔντευξις, συναναστροφή
 || ἐπιφοίτησις, συγκοινωνία.
 conversiõne, *f.*, μεταβολή, μετα-
 τροπή, μεταποίησις, μετάλλαξις ||

- mil.*, (ἀνα)στροφή, μεταβολή || † ἐπιστροφή, μετάνοια, φωτισμός.
- convêrso**, *m.*, μοναχὸς δόκιμος, ὑποτακτικός.
- convertibile**, *m. f.*, μεταβλητός, εὐμετάβλητος, -άτρεπτος, μεταποιητός, ἐπι-(μετα)στρεπτός.
- convertire**, μεταβάλλω, μετατρέπω; μεταποιῶ; μεταλλάσσω || † ἐπιστρέφω (πρὸς Θεόν), φωτίζω, μεταφέρω εἰς ἄλλην ἄρρησκείαν, προσήλυτον καθίστημι.
- convertito**, -*a*, προσήλυτος, νεοπειθής, νεόθρησκος, νεοφώτιστος, νεοβάπτιστος.
- convertitôre**, -*trice*, μεταβάλλον || † προσηλυτιστής, φωτιστής. [της.
- convessità**, *f.*, κυρτότης, καμπυλό-
- convêsson**, -*a*, κυρτός, καμπύλος.
- convincênte**, *m. f.*, (κατα)πειστικός, πειστήριος.
- convincere**, δι-(ἐξ)ελέγχω, (κατα)πεῖθω, πληροφοροῦ || *di una cosa*, ἀποδεικνύω τινὰ ἔνοχόν τινος.
- convinto**, -*a*, ἐλεληγμένος, πεπεισμένος || *di un réo*, ἄλους.
- convinziône**, *f.*; -*vincimênto*, *m.*, πεποίθησις, πληροφορία.
- convitânte**, *m. f.*, ἐστιάτωρ, ξενιστής, φιλευτής.
- convitâre**, (προσ)καλῶ, ἐστιῶ, εὖωχοῦμαι; δίδω συμπόσια.
- convitâto**, -*a*, (προσ)κεκλημένος, (καλεσμένος); σύνδειπνος, *v. comensâle*.
- convito**, *m.*, συμπόσιον, εὖωχία.
- convitto**, *m.*, οἰκοτροφεῖον, παιδαγωγεῖον (δεχόμενον οἰκο-(ὑπο)τροφους), *v. collégio*.
- convittôre**, *m.*, τρόφιμος ἐν γυμνασίῳ, οἰκότροφος μαθητής.
- convivâle**, *m. f.*, συμποτικός, -ποσιακός. [τοικῶ.
- convivere**, συμβιῶ, συζῶ; συγκα-
- convocâre**, συγκαλῶ.
- convocatôre**, -*trice*, συγκλητής, (-καλεστής).
- convocaziône**, *f.*, σύγκλησις, (-κάλεσις) || *avviso di* —, -κλητήριον.
- convôglio**, *m.*, *ferroviario*, ἀμαξο-
- στοιχία, -ξοπομπεῖον || *fùnebre*, συνοδία νεκροῦ, κηδεῖα, ἐκφορά, (θανή) || *mil.*, ἐφοδιο-(σιτο)πομπεία, σιταγωγία; φρουρὰ συνοδεύουσα || *mar.*, συμπαραπομπή (πλοίων), πλοῖα συνοδεύοντα, (κομπόγιο).
- convôlvol**, *m.*, σμίλαξ, (-άγκι, ἀμπελοφάσουλον), κισσάμπελος, -άνθεμον.
- convulsioncêlla**, *f.*, σπασμάτιον.
- convulsione**, *f.*, σπασμός, σπάσμα, σπαραγμός || *fig.*, ταραχή, τινάγμος. [δης.
- convulsivo**, -*a*, σπασμ(ωδ)ικός, -ώ-
- convûlso**, -*a*, σπασμ(ατ)ώδης.
- coobligâto**, -*a*, συνυπόχρεως.
- coonestâre**, *v. giustificâre*.
- cooperâre**, συμπράττω, συνεργάζομαι, -γῶ, συντελῶ. [τικός.
- cooperatîvo**, -*a*, συνεργατικός, -γη-
- cooperatôre**, -*trice*, συμπράκτωρ, συνεργάτης, -γός.
- cooperaziône**, *f.*, σύμπραξις, συνεργ(ασ)ία, -γεια.
- coordinâre**, συνδιατάσσω, συναρμολῶ, διακοσμῶ.
- coordinâto**, -*â*, συνηρμωσμένος; *gr. e mat.*, συντεταγμένος. [συναρμογή.
- coordinaziône**, *f.*, σύν-(διά)ταξις,
- coôrte**, *f.*, τάγμα, λόχος, σπεῖρα || *poet.*, στρατός; πλήθος.
- copâle**, *f.*, κοπάλιον.
- coperechiâre**, (ἐπι)πωμά(τί)ζω. [κι].
- coperechino**, *m.*, πωμάτιον, (καπακά-
- copêrchio**, *m.*, σκέπαστρον, -ασμα, (ἐπί)πῶμα, (ποῦμα, καπάκι).
- copertamênte**, *adv.*, κρυφίως, κρύβδην, λάθρα, ὑπὸ μάλῃς, (σκαπαστά); ἐπισκιασμένος, δι' αἰνιγμῶν, ἀλληγορικῶς.
- copêrta**, *f.*, *da letto*, κλινοσκέπη, ἐπιστρωμα, ἐφάπλωμα, (πάπλωμα) || *da cavalli*, *mòbili ecc.*, ἐπιστρωμα, ἐπίβλημα, κάσας, (χασῶς), τσούλι || *mar.*, κατάστρωμα.
- copertina**, *f.*, ἐπικάλυμμα, καλυμμάτιον, ἐπίβλημα; *da letto ecc.* ἐπιστρωμάτιον || *per i pièdi*, *v. coltroncino*.

copêrto, -a, κεκαλυμμένος, καλυπτός, (ἐ)σκεπασμένος, σκεπαστός; ἐνδεδυμένος || *nascôsto*, κρυπτός, κρύφιος || *simulato*, προσποιητός; ἀλληγορικός || *di tempo*, νεφελώδης, συννεφώδης, (συννεφιασμένος) || *vía*, -a, κρυπτή ὁδός || *al* -o, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν -λεία, εἰς -λειαν, -λῶς; ὑπὸ σκέπην, ὑπὸ στέγην || *s. m.*, *pro-sáta*, περονομάχαιρον, (ποσάδα).
 copertûra, *f.*, σκέπη, -πασμα, (ἐπι-) κάλυμμα.
 cõria, *f.*, *di documenti*, ἀντί-(ἀπό-) γραφον, (κόπια); *di quiddri*, ἀπεικόνισμα; *esempláre*, ἀντίτυπον; *imitaziõne*, ἀπομίμημα || *v.* *abbondanza*.
 copîare, ἀντι-(μετα)γράφω, ἀντιτυπῶ, (κοπιάρω); ἀπομιμοῦμαι.
 copiatõre, -tríce, μιμητής; *v.* -pista.
 copiatûra, *f.*, ἀντιγραφή.
 copîõso, -a, *v.* *abbondante*. [πίστας].
 copista, *m. f.*, ἀντιγραφεύς, (κο-
 cõrpa, *f.*, κύπη, κύπελλον, (κοῦπα), ποτήριον || *b.*, *v.* *nûca*.
 corpâle, *v.* *corpâle*.
 corpêlla, *f.*, ἀποκαθαρητήριο, κύπελλον, χωνεῖον || *di* —, ἀποκεκαθαρισμένος, κυπελλωτός, ἀμιγής; καθαρός, ἐξαιρετός. [ζω, χωνεύω.
 corpellâre, (ἀπο)καθαρίζω, διῶλλι-
 cõrria, *f.*, δυάς, ζεῦγος, (-γάρι) || *a* -e, ἀνὰ δύο.
 corpiêre, *m.*, οἰνοχόος, (κεραστής).
 cõrro, *m.*, ἀγγεῖον, ὑδρία || *v.* *têgola*.
 corroni, *m.*, *pl.*, σχίδακες, σχίδαί, (πελεκούδια), ξέσματα, (ζοκανίδια).
 corribûsto, *m.*, ὑποχιτώνιον, (καμισόλα).
 corrifuõco, *m.*, ἀποχωρητήριο.
 corripiêdi, *v.* *coltroncino*.
 corpire, (ἐπι)καλύπτω, σκεπάζω || *vestire*, ἐνδύω, περιβάλλω || *pal-liãre, celãre*, συγκαλύπτω, σκεπάζω, (ἀπο)κρύπτω || *difendere*, ὑπερασπίζω, προστατεύω || *accoppiãre, di animãli*, ὀχεύω, ἐπιβαίνω, βατεύω || — *di qcc.*, βάλλω ἐπάνω, πληρῶ, γεμίζω; — *d' ingiurie*, καθυβρίζω; — *di glõria*, ὑπερ-

δοξάζω || *v.* *occupãre* || -rsi, *mét-tersi il cappêllo*, βάλλω τὸν πῖλον μου, καλύπτομαι.
 copritõre, *m.*, στεγαστής (οἰκίας).
 cõpula, *f.*, *v.* *cõito* || *gr.*, σύνδεσμος, -δετικόν.
 copulãre, *r.*, συμπλέκω, συνδέω, συνενῶ, συζευγνύω. [-δετικός].
 copulatîvo, -a, συμπλεκτικός, συν-
 corãggio, *m.*, θάρρος, ἀνδρ(ε)ία, γενναιότης, τόλμη, καρδιά || —! θάρρει, -εῖτε, (θάρσει, -εῖτε)! ἐμπρός!
 coraggiõso, -a, θαρραλέος, (εὐθαρσής), ἀνδρεῖος, γενναῖος, καρτερ(ικ)ός.
 corãle, *m. f.*, χορικός || *cãnto* —, χορωδία || *s. m.*, † ἀντιφωνάριον.
 corallifero, -a, κοραλλιοφόρος.
 corallino, -a, κοραλλιώδης, -ιόχρους, -ινος || *lãbbra* -e, χεῖλη κοράλλινα, (κόκκινα σὰν κοράλλι), ῥοδόχροα. [νι].
 corãllo, *m.*, κοράλλι(ον), (μερτζά-
 coramãio, *v.* *cuiãio*.
 corãme, *m.*, σκύτος, βύρσα, δέρμα, (τομάρι, πετσί). [πιον ἀπάντων.
 corampõrulo, *avn.*, δημοσίως, ἐνώ-
 corãno, *m.*, κοράνι(ον).
 corãta, *f.*, πνεύμων, (πλε-(φλε)-μόνι), → (τζι(γ)έρι(α)).
 coratella, *f.*, γλυκάδια, ἔγκατα,
 corãzza, *f.*, θώραξ.
 corazzãre, θωρακίζω; καταφράττω || -ãto, -a, τεθωρακισμένος, θωρηκτός, κατάφρακτος; ἀναίσθητος.
 corazziêre, *m.*, θωρακοφόρος, -κί-
 cõrba, *f.*, *v.* *cõsto*. [της].
 corbellãre *ecc.*, *v.* *minchionãre, burlãre*.
 corbêllo, *v.* *canêstro; minchiõne*.
 corbêzzola, *f.*, κόμαρον, (κούμαρον).
 corbêzzolo, *m.*, κόμαρος, (κουμαριά) || -i! ὦ διάβολε!
 cõrda, *f.*, σχοινί(ον), σχοῖνος, σπάργος, -ον, καλώδιον || *d' istrumênto*, χορδή, (κόρδα) || *della põrta*, σχοινί(ον) || *metãllica*, σύρμα, (τέλι) || *tortãra*, σχοινομός || *v.* *capêstro*.
 cordãio, *m.*, σχοιν(ι)ο-(καλω)στρό-

φος, σχοινοπλόκος; -πώλης, (σχοι-
νάς).
cordâme, *m.*, σχοινία, καλώδια.
cordëlla, *v.* fettúccia.
corderia, *f.*, σχοινοπλοκεῖον, (-νά-
δικον), -νέμπορος.
cordiãle, *m. f.*, ἐγκάρδιος, φιλικός,
εἰλικρινής; ἐνδόμυχος, ἀνυπόκρι-
τος, *v.* cortêse *ecc.* || *s. m.*, ῥωστικόν,
τονωτικόν ο στομαχικόν ποτόν.
cordialità, *f.*, ἐγκάρδιος ἀγάπη,
εἰλικρινής φιλία, φιλοφροσύνη,
φίλτρον.
cordicëlla, *f.*, σχοινίδιον, -νάριον,
θώμιγξ, (σχοινάκι, σπάγος).
cordôglio, *v.* dolôre; lamênto.
cordoncino; **cëllo**; **-nëtto**, *m.*, σει-
ράδιον, πλεκτανάκιον, συρμάτιον,
(κορδονάκι, γα(ε)ῖτανάκι, τεχρη-
λάκι).
cordône, *m.*, σειρίς, πλεκτάνη, -ά-
νιον, λῶρος, (κορδόνι, γα(ε)ῖτάνι,
γαῖτανόν, τεχρήλιον, λου-(λω)ρί) ||
gallône, σειράδιον, παρυφή, (σειρή-
τι(ον)) || *onorificênza*, παράσημον
|| *cinta*, διαζώμα, στεφάνη || — *mi-
litãre*, ἔνοπλος κύκλος || — *ombel-
licãle*, ὀμφαλικὸς λῶρος || *v.* brig-
lia; *corëggia*; *cordicëlla*.
cordonãno, *v.* marocchinô.
côre, *poët.*, *v.* euôre.
corêa, *f.*, χορεία, σκελοτύρβη.
corëggia, *f.*, ἱμάς, λάπαδνον, λω-
ρίον, (λουρί) || *v.* pêto.
corêgo, *m.*, χορηγός.
corêo, *v.* trochêo.
coreografia, *f.*, χορογραφία.
coreogrãfico, **-a**, χορογραφικός, χο-
ροδιδασκαλικός.
coreôgrafo, *m.*, χορογράφος.
coriãceo, **-a**, σκυτώδης, τραχύς,
σκληρόσαρκος, δυσμάσσητος, (δυσ-
κολομάσσητος, -μάσσιτος).
coriãmbico, **-a**, χοριαμβικός.
coriãmbô, *m.*, χορίαμβος.
coriãndolo, *m.*, κορίαννον, κολίαν-
coribãnte, *m.*, κορύβας. [δρον.
coricãre, (κατα)κλίνω, εὐνάζω, πλα-
γιάζω || **-rsi**, κατακλίνομαι, εὐνά-
ζομαι, πλαγιάζω, κοιτάζομαι, ἀνα-

πίπτω, (πέφτω) || *v.* atterrãre;
tramontãre. [μών.
corifêo, *m.*, κορυφαῖος; *fig.*, ἡγε-
côrilo, *m.*, λεπτοκαρύα, (φουντου-
κιά).
corimbifero, **-a**, κορυμβοφόρος.
corimbo, *m.*, κόρυμβος, (φοῦντα).
corintio; **-zio**, **-a**, κορινθιακός ||
ôrdine —, — ῥυθμός.
côrio, *m.*, *v.* placenta.
corista, *m. f.*, χοραοιδός, ψάλτης.
corizza, *f.*, κόρυζα, καταρροή.
côrna, *f.*, *pl. di côrno*.
cornãcchia, *f.*, κορώνη, (κουροῦνα)
|| *fig.*, φλύαρος, λάλος.
cornamûsa, *f.*, ἄσκός, (ἄσκομαν-
τοῦρα, ἄσκοτζαμποῦνα, γ(κ)αῖδα).
cornãre, *v.*, κεραυλῶ, βυκανίζω ||
κερατίζω, κυρίσω, κυρηβάζω,
(κουτουλ(ίζω)ῶ, κουτρίζω).
cornãta, *f.*, κεράτισμα, κυρηβασία,
(κουτουλιά, κούτρισμα).
côrnea, *f.*, κερατοειδής (χιτών).
cornêtta, *f.*, κεράτιον, -τίνη || βυ-
κανιστής.
cornêtto, *m.*, κεράτιον, (-τάκι);
— *acústico*, ἀκουστικόν — || σικύ-
διον, (ἀγγουράκι).
corníce, *f.*, στεφάνη, (-ι, περβά-
ζι), →
corniciône, *m.*, *architettura*, κορω-
νίς, (κορνίτζα), στεφάνη, ἀέτωμα
(οἰκοδομῆς), θριγκός.
corniôla, *f.*, κράνιον, (ἀκράνι).
corniôlo, *m.*, κράνος, -νεῖα, ((ἄ)-
κρανιά).
cornista, *m.*, κεραύλης, βυκανιστής.
côrno, *m.*, κέρας, -ατον || *per mêt-
ter le scârpe*, ὑποδετήριον, κέρας,
(κόκκαλον) || *mus.*, κέρας, -ατίνη,
βυκάκη; *c. s.* || *fãr le -a*, τίθημι
κέρατα, (κερατόνω).
cornucôpia, *f.*, κέρας Ἐμαλθείας.
cornûto, **-a**, κερατο-(κερασ)φόρος ||
(marito) -ο, κερατίας (-τᾶς).
côro, *m.*, χορός || *cãnto*, χορός, ὁ-
μοφωνία || *fãr* —, ὁμο-(συμ)φωνῶ,
συνφωδῶ.
coreografia, *f.*, χορογραφία.
coreogrãfico, **-a**, χορογραφικός.

corôide, *f.*, χωροειδής ο ἀμφιβλη-
στροειδής χιτών.

corôlla, *f.*, στεφάνη. [σμα.

corollârio, *m.*, πόρισμα, συμπέρα-

corôna, *f.*, στέφανος, (-άνη); διά-

δημα, στέμμα, (κορῶνα) || βασιλεία,

μοναρχία || κύκλος, περιφέρεια ||

† κομβολόγιον, (πατερ(η)μών, -μά,

κορονέττα) || — di spine, ἀκάνθινος

στέφανος || — del martirio, στέ-

φανος τοῦ μαρτυρίου || *v.* racôlta.

coronamênto, *m.*, *comprimênto*, ἐπ-

εξεργασία, τελείωσις || *v.* incorona-

ziône; corniciône.

coronâre, *v.* incor-.

corpacciâta, *v.* scorp-.

corpacciûto, *v.* corpulênto.

corpêtto, *v.* panciôtto.

corpicino, *m.*, σωματίον.

côpro, *m.*, *unâno e fig.*, σῶμα,

(κορμί); *unâno*, σκῆνος; *fig.*,

σύνολον, σύστημα || — d'armâta,

τάγμα; — di guârdia, φρουρά,

-ρεῖον, (κουλλούκι) || combatti-

mênto — a —, μονομαχία || an-

dâr di —, χέζω, (κακῶ), ἀπο-

πατῶ, κοπρίζω || muôvere il —,

τὴν κοιλίαν ἐκλύω || — di Bacco!

μὰ τὸν Θεόν! [† δὴθὼνη.

corpôrâle, *m. f.*, σωματικός || *s. m.*,

corpôrâtûra, *f.*, ἀνάστημα, σῶμα,

(κορμοστασιά, κορμή, μπόϊ).

corpôrâziône, *f.*, σωματεῖον; ἐται-

ρία, συντεχνία, (ἐσνάφι). [ύλικός.

corpôreo, -a, σωματικός, ἐνσώματος,

corpulênto, -a, σωματώδης, εὐ-(πο-

λύ)σαρκος. [τραφ(ε)ία, πάχος.

corpulênza, *f.*, εὐ-(πολυ)σαρκία, εὐ-

corpuscôlare, *m. f.*, ἀτομικός, μο-

ριακός.

corpûscolo, *m.*, σωματίδιον, ἄτομον,

μόριον. [ριακοῦ Σώματος.

Côrpus Dômini, *m.*, ἐορτὴ τοῦ Κυ-

corredâre, *v.* fornire; anvalorâre.

corredîno, *m.*, βρέφους σπάργανα,

σπαργανώματα.

corrêdo, *m.*, di sprôse, *suôre*, colle-

giâli. σκευή, φερνή; di sprôsa

παράφερνα, ((παρα)προικία); di

bambîni, *c. s.*; in gènere ἐνδύματα,

φορέματα, ἱματισμός, (ῥοῦχα, πα-

νικά) || *v.* arrêdo; arrôggio.

corrêggere, δι-(ἐπαν)ορθῶ || *moral-*

mênte, σωφρονίζω, παιδεύω || *am-*

monîre, *castigâre*, νουθετῶ, τιμω-

ρῶ, κολάζω || *temperâre*, μετριάζω,

πραῦνω, (συγκερνῶ).

correggibile, *m. f.*, εὐδιόρθωτος,

δι-(ἐπαν)ορθώσιμος. [ποδοτικός.

correlativo, -a, (συ)σχετικός, ἀντα-

correlaziône, *f.*, ἀμοιβαία σχέσις,

ἀναφορά, συνάφεια, συνέπεια,

συνακολουθία. [ύμодоξος.

correligionârio, -a, ὁμόθρησκος,

corrênte, *m. f.*, τρέχων; συνήθης,

κοινός || âcqua —, ὕδωρ ῥέον, (τρε-

χάμενον νερόν) || prêzzo —, ἐπι-

κρατοῦσα τιμὴ || scrittûra —,

γραφὴ πρόχειρος, εὐχερής; ταχυ-

γραφία || cònto —, ἀλληλόχρεος,

ἀνοικτὸς ο συνεχῆς λογαριασμός,

(τρέχουμένος) || di ânno o mèse,

τρέχων || di monêta, κυκλοφορῶν,

(ποῦ περνᾷ) || di persôna, *v.* corrivo.

|| êsser al —, ἔχω γνῶσιν || *s. f.*,

ῥοῦς, ῥεῦμα, (ῥέμα, τρέξιμον);

fig., κοινὴ γνώμη, συνήθης φορὰ

τῶν πραγμάτων.

correntemênte, *adv.*, (ἐπι)τροχάδην,

εὐκόλως, ἀπροσκόπως, ταχέως;

τρέχοντι καλάμφ.

correntêzza, *v.* facilità.

corrêto, -a, *v.* còmplice.

côrrere, βαδίζω δρομαίως, τρέχω,

θέω || — lo stâdio, σταδιοδρομῶ,

διαγωνίζομαι || — âll'ârgmi, τρέχω

εἰς τὰ ὄπλα || di fâma, διατρέχω,

διαθρυλλοῦμαι || di têmpo, δι-(παρ)-

έρχομαι || ci còrre, διαφέρει || *v.*

scorrêre *ecc.*

correspêtivo, *v.* correlativo.

correttêzza, *f.*, ὀρθότης, ἀκριβεία.

correttivo, -a, διορθωτικός || κολα-

στικός || μετριοστικός, συγκεραστι-

κός || *s. m.*, -όν.

corrêtto, -a, διορθωθεῖς; ὀρθός,

ἀκριβής; κανονικός.

correttôre, -trice, ἐπανορθωτής;

tipografîa *ecc.*, διορθωτής || σω-

φρονιστής.

correzìone, *f.*, δι-(ἐπαν)όρθωσις || *moralmente*, σωφρόνησις, παιδεία || *ammonizìone, castigo*, νουθεσία, τιμωρία, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις || *temperaménto*, μετρίασις, συγκέρασις || *figúra gr.*, ἐπανόρθωσις || *v. correttèzza*. [οδος, (μακρυνάρι).
 corridòio, *m.*, διάδρομος, δι-(πάρ)-
 corridòre, *m.*, *agg.*, δρομικός, ταχύς || *s.*, *persóna*, δρομεύς, ταχυδρόμος, (γλακιστής); *cavállo*, κέλης.
 corriêra, *f.*, ταχυπόρον, λεωφορεϊον, ἄμαξα δημοσία, ταχυδρομική ἄμαξα.
 corriêre, *m.*, δρομεύς, ταχυδρόμος, (κουριέρης), ἐπιστολοφόρος, γραμματοκομιστής || *pòsta*, ταχυδρομεϊον.
 corrispondènte, *m.f.*, σχετικός, ἀνάλογος, ἀντιστοιχῶν; ἀνταποκρινόμενος || *s. m. f.*, ἀνταποκριτής, ἀντεπιστολεύς.
 corrispondènza, *f.*, σχέσις, ἀναφορά, ἀναλογία, συμφωνία, ἁρμονία || *epistolàre*, ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις.
 corrispòndere, ἀναλογῶ, ἀντιστοιχῶ, συμφωνῶ, εἶμαι συμφώνως μέ, εἶμαι κατά || *èsser di frònte*, ἀντίκειμαι, κεῖμαι κατέναντι, (ἀντικρύζω) || *comunicàre*, συγκοινωνῶ, συνέχομαι || *per iscritto*, ἀνταλλάσσω ἐπιστολάς, ἀντεπιστέλλω, ἔχω ἀλληλογραφίαν, ἀλληλογραφῶ, ἀνταποκρίνομαι || *v. contraccambiàre*. [dèvole.
 corrìvo, -a, εὐσυμβίβαστος, *v. argen-*
 corrobòrante, *m. f.*, δυναμωτικός, ῥωστικός, τον(ωτ)ικός, ἀναληπτικός || *s. m.*, -όν. [τονῶ.
 corrobòrare, (ἐν)δυναμῶ, ῥωννύω,
 corrodènte, *m. f.*, διαβρωτικός.
 corròdere, δια-(κατα)βιβρώσκω; κατατρίβω; ὑποφθείρω.
 corròmpere, (δια)φθείρω, λυμαίνομαι, χαλ(ν)ῶ || *con dendro*, διαφθείρω, δωροδοκῶ, δεκάζω || *putrefàre*, σήπω, σαπίζω, (-πήνω).
 corrompìtòre, *v. corruttoère*.
 corrosìone, *f.*, διάβρωσις.
 corrosìvo, -a, διαβρωτικός.

corròso, -a, διαβρωθεὶς, -ωτος, (καταφαγωθεὶς).
 corròtto, -a, διεφθαρμένος; σηπτός || *di testimònio*, παρεσκευασμένος || *v. dissolùto* || *s. m.*, *v. lùtto*. [ecc.
 corrùcclo *ecc.*, *v. sdègno*; affàppo
 corrugamènto, *m.*, ῥυτιδωσις, ῥιγκωσις, ῥύσσωσις, (ζάρωμα); συνοφρῶσις, (σούφρωσις, -ωμα).
 corrugàre, ῥυτιδῶ, ῥικνῶ, ῥυσσῶ, (ζαρόνω) || — *la frònte*, *le ciglia*, ὀφρυάζω, συνοφρουοῦμαι, συστέλλω τὰς ὀφρῦς, (σουφρόνω, κατσου-
 corruscàre, *v. lampeggiàre*. [φιάζω).
 corruttoèla, *v. corruzìone*.
 corrutibile, *m.f.*, (δια)φθαρτός, εὐφθαρτός; εὐδιάφθορος, δωροδόκος, δεκάσιμος.
 corrutibilità, *f.*, φθαρτόν, -τότης, εὐφθαρσία; εὐδιάφθορον, δωροδοκία.
 corruttoère, -trice, φθοροποιός || *s.*, διαφθορεύς; δωροδόκος, δελεαστής.
 corruzìone, *f.*, φθορά || *fig.*, διαφθορά; δωροδοκία, δεκασμός || *putrefazìone*, σήψις.
 còrsa, *f.*, δρόμος, (τρέξιμον); (ταχυ)πορεία || *viàggio*, ὁδοπορεία; *gìro*, περιοδία, γῦρος || — *di cavàlli*, ιπποδρομία || — *a pièdi*, πεζοδρομία || *di* —, ἐπιτροχάδην.
 corsalètto, *m.*, (περι)θωράκιον || θώραξ.
 corsàro, *m.*, πειρατής, (κουρσάρος, -άρης) || πειρατικὸν πλοῖον.
 corseggiàre, πειρατεύω, (κουρσεύω).
 corsètto, *v. giubbètto*.
 corsìa, *f.*, εἴσοδος (νοσοκομείου κτλ.), πάρ-(δί)οδος, (πέρασμα) || *cannòne di* —, πυροβόλον ἐπίπρωρον. [—]; ἰταλικὸν στοιχεῖον.
 corsìvo, -a, *v. correntè* (*scrittùra*
 còrso, *m.*, δρόμος || *passèggio*, (δημόσιος) περίπατος || *andamènto*, φορά || *di tèmpo*, διάρκεια || *di stùdi*, σειρὰ μαθημάτων, διδασκαλία, παράδοσις; ἐγκύκλια μαθήματα || *di acque*: *correntè*, ῥοῦς, ῥοή, (τρέξιμον); *fiùme*, *ruscèllo*, ῥεῖθρον,

ῥύαξ; *lunghezza*, μῆκος || *di monéte*, κυκλοφορία, (πέρασις) || *di mérci*, τιμή, διατίμησις || *câmbio*, κόλλυβος, (κάμπιον). [(θηλειά).
corsôio (nôdo —), *m.*, βρόχος,
côrte, *f.*, αὐλή; ἀνάκτορον, (παλάτι) || κυβέρνησις || αὐλικοί || *leg.*, δικαστήριον, -ταί; *v.* *appêllo*, *assise ecc.* || — *rústica*, ὀπισθαύλιον, ὄρνιθοτροφεῖον || — *bandita*, τράπεζα προσφερομένη τοῖς πᾶσι, εὐωχία || *v.* *corteggiamêto*.
cortêccia, *f.*, φλοιός, (φλοῦδα, -ι) *fig.*, *v.* *apparênza*.
corteggiamêto, *m.*, φιλοφροσύνη (ἔρωτική), περιποίησης, θεραπεία, ἐργολαβία.
cortegiâre, κολακεύω, θωπεύω, περιέπω, περιποιῶμαι, περιθάλπω, ἐργολαβῶ, (κορτετζάρω).
corteggiatôre, *m.*, ἐργολάβος, *v.* *adoratôre*. [Ξις, →
cortêggio, *m.*, προπομπή, παράτα-
cortêo, *m.*, ἀκολουθία, συνοδία || *v.* *convôglio fûnebre*.
cortêse, *m.f.*, φιλοφρονητικός, φιλόφρων, εὐπροσήγορος, χαρίεις, ἐπίχαρις.
cortesia, *f.*, εὐγενεῖς τρόποι, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία, χάρις; φιλοφρόνημα, περιποίησης || *v.* *larghezza*, *bontà* || *per o in* —, πρὸς χάριν, παρακαλῶ.
cortêzza, *v.* *brevità*; *pochezza*.
cortigianeria, *f.*, αὐλικότης, αὐλοδουλεία, (αὐλο)κολακεία; ἀρεσκευματα. [πεποιημένος, πλαστός.
cortigianêscio, -*a*, *v.* *servile*; προσ-
cortigiâno, -*a*, αὐλικός || *s. m.*, ἀνθρώπος τῆς αὐλῆς, αὐλικός; αὐλοκόλαξ || *s. f.*, ἑταῖρα, πόρνη.
cortile, *m.*, αὐλή, ὀπισθαύλιον, ὄρνιθοτροφεῖον.
cortina, *f.*, *da letto ecc.*, παραπέτασμα, (μπερδές), αὐλαία, (κουρτίνα) || *mil.*, μετα-(μεσο)πύργιον.
cortinâggio, *m.*, γύρος τῆς κλί-
 νης, *c. s.*
côrto, *v.* *brêve*; *scarso*.
coruscâre, *v.* *lampeggiâre*.

corvêtta, *f.*, ἀναπήδησις ὁ ἀνασκιρ-
 τησις ἵππου, ὀκλασμός || *mar.* -
 θεωρίς, (κορβέττα).
corvettâre, ἀνασκιρτῶ, ὀκλάζω.
côrno, *m.*, κόραξ, (-ακας).
côsa, *f.*, πρᾶγμα || ἔργον; γεγονός; -
 κτήμα || *la* — *pública*, τὸ δημό-
 σιον, τὰ κοινά, ἡ πολιτεία || *qual-
 che* —, κάτι τι.
cosâccia, *f.*, κακὸν πρᾶγμα; αἰ-
 σχρολογία; σκύβαλον.
cosâcco, *m.*, κοζάκος; *fig.*, ἀγροῖ-
 κος, βάρβαρος.
côscia, *f.*, μηρός, -ρίον, (μερί).
cosciâle, *m.*, παραμηρίδιον, περι-
 μερίς, περισκελῖς, ((ἐ)μπροσθέλ-
 λα). [νόμενος.
cosciênte, *m.f.*, συνειδώς, συναισθα-
cosciênza, *f.*, συνειδησις, συναί-
 σθησις || *conoscênza*, γνώσις || *in*
 —, ἐν συνειδήσει || *con* —; εὐσυ-
 νειδότης, ὑπερακριβῶς.
coscienzîoso, -*a*, εὐσυνειδήτος.
coseritto, *m.*, στρατεύσιμος, κλη-
 ροῦχος, νεοσύλληκτος, νέος στρα-
 τιώτης || *padri* —*i*, ἑγγραφοὶ πα-
 τέρες. [συλλεξία.
coserizîone, *f.*, στρατολογία, νεο-
cosecânte, *f.*, συνδιατέμνουσα.
cosêno, *m.*, συνημίτονον.
coserêlla; *cosettina*, *f.*, πραγμά-
 τιον, (-τάκι); μηδαμινὸν πρᾶγμα,
 ἄθυρμά(τιον); μικρολόγημα.
così, *adv.*, οὕτω(ς), ὡσαύτως, (ἔ-
 τσι, ἔτζι), τοιούτῳ τρόπῳ, (τοιου-
 τοτρόπως) || *quîndi*, ὅθεν, διὰ
 τοῦτο || — *è*, οὕτως ἔχει || — —,
 μετρίως, (ἔτσι καὶ ἔτσι) || — *che*,
 ὥστε, (εἰς τρόπον ὥστε) || — *fôs-
 se*, — *sia*, γένοιτο! ἀμήν!
cosmêtico, *m.*, κοσμητικόν.
côsmico, -*a*, κοσμικός.
côsmo, *v.* *ûnivêrso*.
cosmogonîa, *f.*, κοσμογονία.
cosmogônico, -*a*, κοσμογονικός.
cosmografia, *f.*, κοσμογραφία.
cosmologîa, *f.*, κοσμολογία.
cosmopolita, *m. f.*, κοσμοπολίτης-
cosmopolitismo, *m.*, κοσμοπολιτι-
 σμός.

·côso, *m.*, πρᾶγμα... || *v.* babbêo.
 ·cospârgere, *v.* aspêrgere, spârgere.
 ·cospêtto, *v.* presênza || —! ἐρρέτω!
 φεῦ! *v.* câpperi!
 ·cospîcuo, -a, ὄρατός, προφανής,
 πρόδηλος || *v.* considerêvole.
 ·cospirâre, *v.* congiurâre ecc.
 ·costà, *avn.*, ἐκεῖ, (ἐδεκεῖ), αὐτόθι,
 αὐτοῦ, (ἐτοῦ).
 ·côsta, *f.*, *del mâre*, αἰγιαλός, ἀκτή,
 παράλιον, -λία, (ἀκρογιαλιά, -γιά-
 λι, ἀκροθαλασσιά) || *di un mônte*,
 κλιτύς, κλίτος, πλευρά, κατήφο-
 ρος, (πλάγι(α)) || *di un coltêllo ecc.*,
 ῥάχης (-χη) || *v.* còstola. [κός.
 ·costâle, *m. f.*, ἐπίπλευρος, πλευρι-
 ·costânte, *m. f.*, διαρκής; ἀνεκτικός,
 καρτερικός, εὐσταθής, σταθερός;
 μόνιμος, ἐπίμονος; πιστός.
 ·costânza, *f.*, ἀνοχή, καρτερία;
 εὐστάθεια, σταθερότης, ἐπιμονή;
 βαβαιότης; πίστις.
 ·costâre, τιμῶμαι, ἀξίζω, πωλοῦμαι,
 ἀγοράζομαι, (στοιχίζω, κοστίζω)
 || *fig.*, προξενῶ, γίνομαι παραίτιος
 τινος. [στήθος.
 ·costâto, *m.*, πλευραί; πλάγιον;
 ·costassù, *avn.*, αὐτοῦ ἄνω.
 ·costeggiâre, παρακολουθῶ || *mar.*,
 ἄκτοπλοῶ, παραπλέω.
 ·costellâre, *v.* risplêndere; rag-
 gruppâre; disseminâre.
 ·costellâto, -a, ἀστερόεις, κατάστε-
 ρος, ἔναστρος, πλήρης ἀστέρων.
 ·costellaziône, *f.*, ἀστερισμός.
 ·costernârsi, ἐκ-(κατα)πλήττομαι,
 συνταράττομαι. [ταραχή.
 ·costernaziône, *f.*, ἐκ-(κατά)πληξις,
 ·costì, *avn.*, ἐνταῦθα, ᾧδε, (ἐδῶ).
 ·costiêro, -a, (παρ)ἄκτιος || παρα-
 (ἄκτο)πλοῖκός || *s. f.*, σειρὰ ἀκτῶν,
v. còsta.
 ·costînci, *avn.*, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.
 ·costipâre, προξενῶ δυσκολιότητα,
 στεγνῶ, στύπτω || -rsi, *raffreddâr-*
si, καταρροῦζομαι, (συναχιάζω).
 ·costipâtivo, -a, στεγνωτικός τῆς
 κοιλίας, στυπτικός.
 ·costipaziône, *f.*, κατάρρους, -ρροή,
 κόρυζα, (κατάρρο, συνά(γ)χι, κα-

ταίβασιά) || *di vêntre*, δυσκολιό-
 της.

·costituênte, *m. f.*, συστατικός, συν-
 ταγματικός || *s. f.*, συντακτική
 συνέλευσις.

·costituîre, συν-(καθ)ιστῶ, (κατα-
 σταίνω), συγκροτῶ, συναπαρτίζω,
 (δι)ὀργαν(ίζω)ῶ || συνταγματίζω.

·costituîto, -a, συγκεκρισημένος,
 τεταγμένος || *autorità -e*, ἀρχαί ||
ben —, εὖ κεκραμένος. [δης.

·costitutivo, -a, συστατικός || οὐσιώ-
 ·costituzionâle, *m. f.*, συνταγματι-
 κός; κατὰ τοὺς νόμους, ἔννομος.

·costituzionalità, *f.*, συνταγματικό-
 της.

·costituziône, *f.*, σύστασις, συγκρό-
 τησις, σύνθεσις, κατάστασις, ὀρ-
 γανισμός; *física*, φύσις, κρᾶσις;
politica, σύνταγμα, πολίτευμα.

·còsto, *m.*, τιμή, ἀντίτιμον, δαπά-
 νη, (κόστος) || *ad ògni —*, ὅτι
 δήποτε συμβῆ, (ὅτι καὶ ἂν γείνη
 ο κοστίση). [-α].

·còstola, *f.*, πλευρόν, -ρά, (παγίδι,
 ·costolêtta, *f.*, πλευρίδιον, (κοστο-
 λέττα). [ρός, *v.* câro.

·costôso, -a, πολυδάπανος, δαπανη-
 ·costringere, *v.* obbligâre, forzâre.
 ·costrittivo, -a, ἀναγκάζων, -αστι-
 κός || *medc.*, συνεκτικός, συγκρα-
 τητικός, στυπτικός.

·costrittôre, *m.*, σφιγκτήρ.

·costruîre, κτίζω, οἰκοδομῶ, ἰδρύω;
 κατασκευάζω || *gr.*, συντάσσω, συν-
 θέτω.

·costrûtto, *m.*, *profitto*, ὠφέλεια,
 κέρδος || *gr.*, σύνταξις; λόγου συν-
 ἄφεια, *v.* contêsto, frâse.

·costruttôre, *m.*, κτίστης, οἰκοδό-
 μος, τέκτων; κατασκευαστής.

·costruziône, *f.*, κτίσις, (-σιμον), οἰ-
 κοδόμησις, -μή, κτίριον; κατα-
 σκευή, -εὔασμα; || *v.* edifizio ||
arte, κτιστική, οἰκοδομητική || *gr.*,
 σύνταξις.

·costûi, *pron.*, οὔτος, (τοῦτος).

·costumânza, *f.*, *v.* -ûme, usânza.

·costumâre, *v.* usâre; *v.* educâre.

·costumatêzza, *f.*, χρηστοθήθεια,

-τότης, εὐγενῆς συμπεριφορᾶ; ἐκπαίδευσις, εὐπαιδευσία.
costumâto, -a, χρηστοθήτης, εὐγενῆς, σεμνός, εὐπαιδευτός.
costûme, *m.*, ἔθος, ἔθιμον; συνήθεια || ἱματισμὸς ἔθνικός. [μα].
costûra, *f.*, ῥαφή, (ῥάψιμον, ῥάμ-
costangênte, *f.*, συνεφαπτομένη.
cotânto, *v.* tânto. [ἀκονόπητρα].
côte, *f.*, θήγανον, -άνη, ἀκόνη, (-ι,
cotêna, *f.*, φορίνη, (γουρουνοπέτσι,
 γουρουνοτόμαρον); δέγμα.
cotêsto, *v.* codêsto.
cotestûi, *v.* costûi.
côtica, *v.* cotêna.
cotidiâno, *v.* quot- [λιόν.
 *cotigliône, *m.*, *barb.*, τὸ κοτιλ-
cotilêdone, *m.*, κοτυληδών.
cotôgna, *f.*, κυδώνι(ον).
cotognâta, *f.*, κυδώνιον, (-νάτον).
cotôgno, *m.*, κυδωνέα, -νία, -νόμη-
 λον.
cotolêtta, *f.*, φλογίς, (κοτολέττα).
cotonâceo; -nôso, -a, βαμβακοειδῆς,
 -κώδης; γναφαλώδης, χνοώδης,
 (χνουδάτος) || μαλακός.
cotône, *m.*, βάμβαξ, βαμβάκι(ον);
tessûto, -κερόν || *bot.*, (ἐριό)ξύλον,
 βαβακοθάμνος, (-κιά, μπαμπακιά)
 || — *fulminânte*, βαμβακοπυρῆτις
 || *di* —, βαμβάκινος, (-κερός), ξύ-
 λινος.
cotonière, -a, βαμβακικός || *indû-*
stria -a, -κοβιομηχανία, -κοτεχνία
 || *s. m.*, -κουργός, -κοτεχνίτης
 (-κᾶς). [(-κόπανον, κρετόννι).
cotonîna, *f.*, λίτον, βαμβακερόν
côtta, *f.*, *cottûra*, ἔψησις, (ψήσιμον);
fornâta, κλιβανία, (φουρνιά) || —
d'armi, ἐπιθωράκιος χιτών, ἐπι-
 θωρακίδιον, φάρος; — *di mágli*,
 κρικοθώραξ, ἄλυστροτον || † φαι-
 νόλης, (φαιλόνη); *v.* túnica.
cottimânte, *m.*, ἐργολάβος. [μάχιον.
cottimîsta, *m.*, ἐργάτης κατὰ τε-
côttimo, *m.*, ἐργολαβία || *prendere*
o dare a —, λαμβάνω ο δίδω,
 (κάμνω,) κατ' -αν.
côtto, -a, ἐψημένος, (ἐ)ψητός, ὀ-
 πτός || *dal sôle*, ἡλιοκαῆς, ἡλιό-

βλητος || *innamorâto*, ἐρωτόλη-
 πτος -όβλητος, (-ευμένος), -ομα-
 νῆς || *ubbrido*, οἰνόπληκτος, οἰνο-
 βαρῆς, (μεθυσμένος).
cottûra, *f.*, (ἀφ)ἔψησις, (ψήσιμον).
cotur-(cotor)nice, *v.* pernîce; *quâ-*
glia.
cotûrno, *m.*, κόθορνος || τραγωδία
 || *calzare il* —, παριστάνω τρα-
côna, *v.* -o; -atûra. [γωδιαν.
covâre, ἐπωάζω, κλωσσῶ, νεοσσεύω
 || *fig.*, ὑποθάλλομαι, διατρέφω ἐν-
 δομύχως || — *côgli occhi*, ἐπο-
 φθαλμῶ || — *una malattia*, ὑπο-
 νοσῶ. [-σσωπούλια].
covâta, *f.*, νεοσσιά, (κλωσσαύγουλα,
covaticcio, -a, ἐπωαστικός || *gallina*
 -a, ὄρνις ἐπωάζουσα, κλώσσα,
 (-σοῦ(δα)).
covatûra, *f.*, ἐπώασις, κλώσσημα.
covêrta e der., *v.* copêrta *ecc.*
covile; *côno*, *m.*, φωλεός, -λεά,
 (-ληά); κοίτη || σπήλαιον, τρώγλη,
 (τρύπα); *v.* canîle.
covonâre, *v.* accov-.
covône, *m.*, ἄμαλλα, δέσμη, δρά-
 γμα, (χε(ι)ρόβολον, δεμάτι).
cozzâre, *urtâre*, προσ-(συ)κρούω,
 (σκουντρῶ), προσκόπτω || *contên-*
dere, διαγωνίζομαι, ἀνθίσταμαι,
 ἐναντιοῦμαι || *v.* covnâre.
côzzo, *m.*, (σύ)κροῦσις, πρόσκρου-
 σις, (σκούντρισμα) || *dâr di* —,
c. s.; *nel mûro*, ἀνθίσταμαι μάτην.
cozzône, *m.*, ἱπέμπορος, ἱπποπό-
 λης, (-πράτης, -κάπηλος) || *v.* mez-
 zâno. [(μούδιασμα).
crâmpo, *m.*, σπασμός, συνολκή,
crânio, *m.*, κρανίον, (κάρρα).
craniologîa, *f.*, κρανιολογία.
crâpula, *f.*, κραιπάλη, ἄσωτ(ε)ία,
 ἀκολασία, ἀκρασία, παραλυσία.
crapulâre, κραιπαλῶ, (μεθοκοπῶ),
 ἄσωτεύομαι, ἀκολασταίνω, τρυφῶ.
crapulône, *m.*, κραιπαλῶν, ἀκο-
 λασταίνων, λαφύκτης, ἄσωτος,
 τρυφητής.
crâsso, -a, παχύ(λό)ς || -a *ignorânza*,
 παχυλή ο δεινή ἀμάθεια.
cratère, *m.*, κρατήρ.

cravâtta, *f.*, λαιμοδέτης, (-ομάν-
 δυλον, γραβάτα).
creânza, *v.* educaziône.
creâre, δημιουργῶ, πλάττω, ποιῶ
 || ἐπινοῶ; ἐφευρίσκω. [κός.
creativo, -*a*, δημιουργικός, ποιητι-
creâto, *m.*, δημιουργία, πλάσις, κό-
 σμος, πᾶν.
creatôre, -*tríce*, *v.* -*tíno* || *s.* *m.*,
 Δημιουργός; ποιητής; ἐφευρέτης.
creatûra, *f.*, δημιούργημα, πλάσμα.
creaziône, *f.*, δημιουργία; ποίησις;
 ἐπινοήσις, ἐφευρέσις || *v.* *creâto*.
credênte, *m. f.*, πιστός.
credênza, *f.*, πίστις, πεποιθήσις;
 γνώμη, φρόνημα || *v.* *crédito*; -*den-
 ziêra*. [πιστωτήριον,
credenziâle, *f.*, πιστωτική ἐπιστολή.
credenziêra, *f.*, ὀψοφυλάκιον, τρα-
 πεζοκομείον, κυλικεῖον, σκευοθή-
 κη, (ντουλάπι). [δότης.
credenziêre, *m.*, οἰκονόμος, τροφο-
credenzône, *m.*, μωρόπιστος, *v.*
crédulo.
crêdere, πιστεύω, ἔχω ο δίδω πί-
 στιν, πείθομαι, πέποιθα || νομίζω,
 κρίνω, φρονῶ, στοχάζομαι || non
 —, ἀπιστεύω. [πιστος, πιθανός.
credibile, *m. f.*, πιστευτός, ἀξιό-
credibilità, *f.*, πιστευτόν, ἀξιόπι-
 στας, πιθανότης.
crédito, *m.*, *contrário di débito*,
 δάνειον, -εισμα, -εισμός; *préstito*,
 πίστωσις || *respiro*, πίστωσις, ἀνα-
 βολή, (βερεσέ); *dare o prendere*
a —, δίδω, πωλῶ ο παίρνω, ἀγο-
 ράζω ἐπὶ πιστώσει, μὲ πίστωσιν,
 ἐπὶ ἀναβολῇ, (βερεσ(ι)έ) || *riputa-
 zióne*, πίστ(ω)σις, (κρέντ-(κρέδ)ιτο);
 τιμή, ὑπόληψις, δύναμις, ἐπιγ-
 ροή || — *fondiário, mobiliare*, κτη-
 ματική, πιστωτική τράπεζα ||
bânca di —, δανειστήριον || *di —*,
 δανειστικός, πιστωτικός. [στής.
creditôre, -*tríce*, πιστωτής, δανει-
crêdo, *m.*, σύμβολον τῆς πίστεως,
 τὸ πιστεύω.
credulità, *f.*, εὐ-(μωρο)πιστία.
crédulo, -*a*, εὐπιστος, (εὐκολόπι-
 στος), ταχυπειθήης.

crêma, *f.*, πῖαρ, πῖον, (καϊμάκι,
cremâre, ἀποτεφρῶ. [κρέμα).
cremaziône, *f.*, ἀποτέφρωσις, καῦσις.
cremisino, *v.* *chermis*-. [γιά).
cremôre (*tártaro*), *m.*, τρυξ, (τρυ-
crêolo, -*a*, ἀποικογενής, ἀμφίχθων,
 (κρεόλος).
crepâccio, *m.*, ῥήγμα, σχίσμα, ῥα-
 γάς, (σχά-(σκά)σιμον, σχισμάδα,
 χαρα(γ)μάδα).
crepacuôre, *m.*, θλί(τ)ψις, ἀδημο-
 νία, (χολόσκασμα, σχά-(σκά)σιμον).
creparânica (*mangiâre a —*), πα-
 ρατρῶγω, ἐσθίω κατακόρως.
creparêlle (*ridere a. —*), γέλωτι
 ἐκθνήσκω, (σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια).
crepâre, *pr. e fig.*, (διαρ)ρήγνυ(ο)-
 μαι, σκῶ, (σκάνω) || *morire*, *b.*,
 θνήσκω, ψοφῶ || *fâr —*, διάρρη-
 γνύω, κάμνω νὰ σκάση || *crêpa!*
 σκάσε, νὰ σκάσης!
crepatûra, *f.*, διαρρωγή, ῥήγμα,
 ῥαγάς, σχισμή, *v.* *crepâccio*.
crepitâcolo, *m.*, *v.* *tabêlla*. [ζων.
crepitânte, *m. f.*, παταγώδης; τρέ-
crepitâre, παταγῶ, ψοφῶ, κροτῶ,
 σπινθηροβολῶ; τρέ-(κρί)ζω.
crepitiô, *m.*, πάταγος, ψόφος,
 κρότος, τρι-(κρί)σμός, (τρίξιμον,
 τριγμός). [φαῖος.
crepuscolâre, *m. f.*, λυκαυγής, κνε-
crepûscolo, *m.*, λυκαυγές, κνέφας,
 λυκόφως.
crescêndo, *m.*, (ἐπ)αὔξησις.
crescênte, *m. f.*, αὐξανόμενος ||
luna —, σελήνης αὔξησις, σελήνη
 αὐξανόμενη || *s. f.*, *frítto*, (ἀρτο)-
 λάγανον, ψαιστόν, ἐγκρίς, τηγα-
 νίτης, (λαλαγγήτα, τηγανήτα).
crescênza, *f.*, (ἐπ)αὔξησις, ἐπίδοσις.
crêscere, *att. e n.*, αὐξάνω, -ξομαι,
 (μεγαλόνω) || *n.*, φύομαι, βλα-
cresciône, *m.*, κάρδαμον. [στάνω.
crêsima, *f.*, μύρωσις, -ωμα, χρί-
crecimândo, -*a*, μυρώσιμος. [σμα.
crecimâre, μυρῶ, (-όνω) || -*rsi*, μυ-
 ροῦμαι, (-όνομαι).
crecimâtore, *m.*, μυρῶν (ιερεύς).
crêspa, *f.*, *piêga*, πτυχή, (δίπλα);
rûga, ῥυτίς, -ίδωσις, ῥίκνωμα;

(ζαρωματιά, -μάδα, σοῦφρα, -ρω-
erespàre, *v. incr.* [μα, δίπλα).
erespro, -a, ὑτιδώδης, (ζαρωμένος,
σουφρωτός); *ricciùto*, βοστρυχώ-
δης, οὐλόθριξ, οὔλος, (σγουρός) ||
s. m., κροκύφαντον, (κρέπι); πέν-
θιμος σκέπη, πένθιμον.
erèsta, *f.*, λόφος, κύρβασις, -σία,
(κρέστα, γαρχάλι) || — *di gállo*,
bot., ἀλεκτορολόφος || *fig.*, κορυφή,
erestàia, *v. modista*. [ἄκρα.
erestàto, -a, λοφωτός.
erestomazìa, *f.*, χρηστομάθεια, *v.*
antologia.
erèta, *f.*, κρητίς, κιμωλία, (τεμπε-
σίρι). [δης.
eretàcco, -a, κρητιδώδης, κιμωλιώ-
eretino, -a, εὐήθης, ἡλίθιος, βλάξ,
(κρετίνος, μπουῦφος).
eretinismo, *m.*, εὐήθεια, ἡλιθιό-
της, βλακεία, (κρετινισμός).
eribro e der., *v. erivèllo*, *váglio*.
ericea, *f.*, συμμορία, (φάρα), *v.*
congrèga || *alle carte*, τρία ὅμοια
ο τοῦ αὐτοῦ χρώματος χαρτία,
συνακολουθία.
ericecàre, *v. scricchiolàre*.
erimenlèse, *m.*, ἀδίκημα κατὰ τῆς
βασιλείας, ἔγκλημα καθοσιώσεως.
eriminàle ecc., *v. penàle ecc.*; *s.*, *v.*
delinquente.
eriminòso, *v. delittuòso*.
erîne; -o, *m.*, θριξ (τριχα) || — *di*
canàllo, ἀλογότριχα || — *vegetàle*,
φυτική θριξ || *v. chiòma*.
erinièra, *f.*, χαιτή, (μαλλιά τοῦ
ἀλόγου κτλ.).
erinito, -a, τριχώδης, κομοφόρος,
χαιτήεις; *v. capellàto*.
erinoiino, *m.*, *stòffa*, τριχοθόνη ||
vèste, κολπωτήριον, (κρινολίνι).
eripta, *f.*, κρύπτη.
erisàlide, *f.*, χρυσάλις, νύμφη.
erisantèmo, *m.*, χρυσάνθεμον, (-σο-
erisi, *f.*, κρίσις. [λούλουδον).
erisma, *m.*, μύρον, χρίσμα, ἔλαιον
ἡγιασμένον.
erisoèlla, *f.*, χρυσόκολλα.
erisòlito, *m.*, χρυσόλιθος, (-όπετρα).
eristallàio, *v. vetràio ecc.*

eristalleria, *f.*, *fàbbrica*, κρυστάλ-
λοποιεῖον; *arte*, -ποιία.
eristallino, -a, κρυσταλλώδης, -άλ-
λινος || *fig.*, διαφανέστατος, διαυ-
γέστατος || *s. m.*, *medc.*, κρυστάλ-
λιον. [σιμος.
eristallizzàbile, *m. f.*, κρυσταλλώ-
eristallizzàre, κρυσταλλ(οποι)ῶ.
eristallizzaziòne, *f.*, κρυστάλλωσις,
eristàllo, *m.*, κρύσταλλος. [-ωμα.
eristallografia, *f.*, κρυσταλλογρα-
φία.
eristianèsimo, *m.*, χριστιανισμός.
eristianità, *f.*, χριστιανοσύνη, *c. s.*
|| ἅπαντες οἱ χριστιανοί.
eristianizzàre, χριστιανίζω, κάμνω
χριστιανόν. [agg., -νός.
eristiàno, -a, χριστιανικός || *s. e*
eritèrio, *m.*, κριτήριον, γνώμων ||
κρίσις, *v. discernimènto*, *giudizio*.
eritica, *f.*, ἐπί-(κατά)κρίσις; ψόγος
|| κριτική (τέχνη).
eriticàbile, *m. f.*, ἐπίκριτος.
eriticàre, ἐπι-(κατα)κρίνω, ἀποδο-
κιμάζω, ψέγω.
eriticismo, *m.*, κριτική, ἐπίκρισις.
eritico, -a, (ἐπι)κριτικός || *medc. ecc.*,
κριτικός, κρίσιμος || *s. m.*, ἐπι-
(κατα)κριτής; φιλοκατήγορος.
erittògamo, -a, κρυπτόγαμος.
erittografìa, *f.*, κρυπτογραφία.
erivellàio, *m.*, κοσκινοποιός, -πώ-
λης, (κοσκινᾶς).
erivellàre, κοσκινίζω, -νέω, σι-
νιάζω, διασσῶ, (δια)σήθω || δια-
(κατα)τρυσπῶ; ἔ *erivellàto di fe-*
rìte, εἶναι κόσκινον ἀπὸ ταῖς πλη-
γαῖς.
erivèllo, *m.*, σινίον, (κόσκινον).
erocchiàre, τρίζω; φωνάζω || *v.*
chiocciàre; *cigolàre*.
eròcchio, *v. capannèllo*; *cìrcolo*.
erôce, *f.*, σταυρός || χριστιανισμός
|| *fig.*, στενοχωρία, ἀδημονία, ἀνία,
λύπη, βάσανος || *di monèta*, κορώνα
|| *onorificènza*, σταυρὸς τῆς τιμῆς,
παράσημον || *punto a* —, σταυρο-
βελονία || *esaltaziòne della* —,
ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ || *sè-*
gno della —, σταυρός, σημεῖον,

(-μάδι,) τοῦ σταυροῦ, (σταυροκόπημα): fârsi il sêgno d'ella —, κάμνω τὸν σταυρόν μου.
 erῶCEO, -a, κρόκινος, -κοτός, -κώδης, -κοβαφής.
 erocesignâto (cavalîere —), m., ἱππότης σταυροφόρος.
 erocêtta, f., σταυρίον, (-ρουλάκι).
 erociâta, f., σταυροφορία.
 erociâto, -a, erocifôrme, σταυροειδής; -ρωτός, χιαστός || s. m., sol-dâto, σταυροφόρος.
 erocicchio; erocenîa, m., τετραόδιον, (σταυροδρόμι).
 erocidâre, κρώζω.
 erociêtra, m., mar., περίπλους.
 erocifero, -a, σταυροφόρος.
 erociffiggere, (ἀνα)σταυρῶ, ἀναρτῶ ο κρεμῶ ἐπὶ ξύλου, (pr. e fig., σταυρόνω) || fig., καταθλίβω, βασανίζω. [v. erῶCEO.
 erociffissidne, f., σταύρωσις || fig.,
 erociffisso, -a, ἑσταυρωμένος || s. m., σταυρός, ἑσταυρωμένος.
 erociffissdne, m., σταυρωτής.
 erocifôrme, m. f., σταυροειδής, -ρόσχημος.
 erῶCEO, m., κρόκος, (ζαφρά).
 erogiolâre, ψυχροποιῶ, -χραίνω || ἔψω, (ψήνω,) καλῶς, φρύγω, (ξεροψήνω) || -rsi, θρυπτομαι; τέροπομαι ἐπὶ τι. [-νεῖον, χοάνη.
 erogi(u)ôlo, m., χωνευτήριον,
 erollânte, m. f., ἐτοιμόρροπος; καταρρέων, καταπίπτων.
 erollâre, att., τινάζω, κλονῶ, δονῶ, σειῶ, κινῶ, (σαλεύω) || — il câpo, σειῶ τὴν κεφαλὴν, ἀπονεύω || n., cadêre, καταπίπτω, καταρρέω, κρημνίζομαι, (βουλιάζω).
 erollâta, f., τιναγμός, κλονισμός, -νησις, δόνησις, κίνησις, σεισις, (σεισιμον, σάλευμα).
 erollo, m., κατάπτωσις, κατάρρευσις, κρήνισμα, (βούλιασμα); c. s. || ἀπώλεια, βλάβη.
 erôma, f., ἀγκύλη.
 eromâtico, -a, χρωματικός.
 eromâto, m., χρωμικὸν ἄλας.
 erômo, m., χρώμιον, χρωμόν.

eromolitografia, f., χρωματολιθογραφία. [|| del giòrno, -κόν.
 erônaea, f., χρονικά, -καὶ βίβλοι
 eroni(chi)sta, m., χρονογράφος.
 eronicità, f., χρονιότης.
 erônico, -a, χρονικός, -ιος.
 eronogrâmma, m., χρονόγραμμα.
 eronologia, f., χρονολογία.
 eronolôgico, -a, χρονολογικός. [στής.
 eronolôgista, m., χρονολόγος, -γί-
 eronométrico, -a, χρονομετρικός.
 eronômetro, m., χρονόμετρον.
 erôscio e der., v. ser-.
 erôsta, m., φλόγωμα, (κόρα, πέτσα; κύταλον, κρούστα) || medc., ἔσχαρα, (τούπα, τζίπα, πέτσα, κάρκαδον) || v. superficie; inerostaziône.
 erostâceo, -a, ὀστρακόδεσμος || s. m., -ον.
 erostâta, f., ζυμαρικὸν μὲ γλύκυσμα, λάγανον, πλακούς, (τοῦρτα, πῆττα, μπουρέκι).
 erostino, m., τεμάχιον κόρας, κυτάλιον, (πετσαλιδάκι), γωνία || con búrro ecc., ταρτίνα, (φελλί).
 erôtalo, m., zool., κροταλίας.
 erucciâre, v. addolorâre; adirâre.
 eruccio, v. sdêgno, ira ecc.
 erudêle, m. f., σκληρός, ἀπηνής, ὤμος, ἄσπλαγχνος, ἀνηλεής, ἀπανθρώπος, βάρβαρος.
 erudeltà, f., σκληρότης, ὠμότης, ἀπανθρώπια.
 erudêzza, f., ὠμότης, ἀτεραμνότης.
 erûdo, -a, ὤμος, ἄψητος || di acqua ecc., τραχύς; d' invernò ecc., δριμύς || v. dûro; poet., erudêle.
 eruênto, v. sanguinôso; -inolênto.
 erûna, f., τρυπαλιά, (βελονότρυπα).
 erup, m., (ὑμενο)κυνάγχη, (τὸ erurâle, m. f., μηριαῖος. [κρούπ).
 erûsca, f., πίτυρον, (πίτυρο, τὰ πίτερα) || accademia, Κρούσκα || del vólto, v. lentigginî.
 eruscâio, m., πιτυροπώλης || →
 eruscânte, m., ἀκαδημιακὸς τῆς Κρούσκας, ἀκριβολόγος; γελοῖος καθαριστής.
 eruscheggîare, ἐπιδιώκω τὴν καθαρὰν λέξιν, ἀκριβολογῶ.

eruschêllo, *m.*, πιτυράλευρον.
 cubàre, κυβίζω, ἀνάγω εἰς κύβον
 || κυβομετρῶ || *n., r., v.* giacere.
 cubatûra, *f.*, κυβομετρία.
 cûbico, -a, κυβικός.
 cubitâle, *m. f.* del cûbito, κυβιτι-
 κός, ὠλενικός || *lingo un cûbito*,
 πηχυαῖος; *lêttère -i*, κεφαλαῖα
 γράμματα.
 cûbito, *m.*, κύβιτον, ὠλένη, ἀγκών,
 (-ωνας) || *misûra*, πῆχυς.
 cûbo, *m.*, κύβος.
 cubôide, *m. f.*, κυβοειδής.
 cuccâgna, *f., v.* bâzza || *raêse dèlla*
 —, χώρα πλήρης τέρψεων, χώρα
 ἀφθονίας, γῆ τῆς ἐπαγγελίας ||
âlbero dèlla —, ἱστὸς τῆς ἐπαγ-
 γελίας. [κρεββατάκι].
 cuccêtta, *f.*, κοιτίδιον, κλινίδιον,
 cucchîâia; -âra, *f.*, ὀμαλιστήρ || *per*
scavâre, βυσσοκόρον || *mil.*, *pa-*
lêtta, πτύον, πτυάριον, γέμιστρον
 || ὑπαγωγεύς; *v.* cazzuôla, mêstola.
 cucchiaiâta, *f.*, κοχλιάριον, -ριά,
 (χουλιαριά, κουταλιά).
 cucchiaiîno, *m.*, (μικρὸν) κοχλιά-
 ριον, (χουλιαράκι, κουταλάκι).
 cucchiaiîo, κοχλιάριον, (χουλιάρι,
 κουτάλι).
 cucchiaiîone, *m.*, μέγα κοχλιάριον,
 (χουλιάρρα, κουτάλα), *v.* mêstolo.
 cûccia, *f.*, κούπη τῶν κυνῶν, κύνο-
 (σκυλακο)στάσιον.
 cucciâre, κατακλίνω, -ομαι, (πλα-
 cûccio(lo), *v.* cagnêtto. [γιάζω).
 cûcco, *v.* beniamîno; cûculo; scîde-
 cûccuma, *v.* cògoma. [co.
 cucîna, *f.*, *luògo*, μαγειρεῖον, (-ρεῖό)
 || *ârte*, -ρική || *vîtto*, σύνηδες γεῦμα,
 δίαιτα || *utensili di* —, μαγειρικά
 (σκεύη). [γητόν); ἔψω, (ψήνω).
 cucinâre, μαγειρεύω, σκευάζω (φα-
 cucinatûra, *f.*, σκευασία φαγητῶν,
 ὄψοποιία.
 cucinêtta, *f.*, μικρὸν μαγειρεῖον.
 cuciniêre, *m.*, μάγειρος, *v.* cûcco.
 cucîre, ῥάπτω || *fig.*, συρράπτω,
 συνδέω. [|| ῥαπτική (τέχνη).
 cucîto, -a, ῥαπτός || *s. m.*, ῥαφή
 cucitôre, *m.*, ῥάπτης, ῥαφεύς.

cucitrîce, *f.*, ῥάπτρια, (ῥάπτρα) ||
 ῥαπτική μηχανή.
 cucitûra, *f.*, ῥάψις, ῥαφή, (ῥάψι-
 μον, ῥάμμα) || (*grêzzo dèlla*) —,
 ῥαπτικόν.
 cûculo, *m.*, κόκκυξ, (κοῦκκος).
 cucûrbita, *f., v.* zûcca || *lambîcco*,
 σικύα.
 cucurbitâceo, -a, κολοκυνθοειδής.
 cucûzza ecc., *v.* zûcca; cocûzzolo.
 cûffia, *f.*, καλύπτρα, κεκρύφαλος,
 (σκούφια) || *uscîrne pel rôtto dèlla*
 —, ἀποσύρομαι, δεξιῶς ἀπαλλάτ-
 τομαι. [πρῶτος —.
 cugîno, *m.*, ἐξάδελφος || — *germâno*,
 cûi, *dat., acc.* (*e gen.*) *del pron.* che.
 culâta, *f.*, κτύπημα τοῦ προκτοῦ,
 (κωλιά); *v.* capitômbolo.
 culâtta, *f.*, τὰ ὀπίσθια; ὀπίσθιον
 μέρος πυροβόλου, κωλάθρα, οὐρά.
 cûlla, *f.*, κοιτίς, λίκνον, (κούνια) ||
fig., νηπιότης; γενέθλιος τόπος ||
fin dâlla —, ἐκ νηπιότητος, ἀπὸ
 τὰ σπάργανα.
 cullamêto, *m.*, λίκνησις, αἰώρησις,
 (κούνημα, -νισμα); βαυκάλημα,
 (νανά-(νανού)ρισμα).
 cullâre, (ἀνα)λικνίζω, αἰωρῶ, (κου-
 νῶ); ἀποκοιμίζω ταναρίζων, βαυ-
 καλίζω, (νανα-(νανου)ρίζω).
 culminânte, *m. f.*, κορυφαῖος, ἔπ-
 αρκος; οὐσιωδέστατος || *astron.*,
 κατακόρυφος.
 culminâre, κατακορυφοῦμαι.
 culminaziône, *f.*, κατακορύφωσις.
 cûlmine, *m.*, κορυφή, ἄκρα, κολο-
 cûlmo, *v.* stêlo. [φών.
 cûlo, *b.*, *v.* sedêre; fôndo.
 cûlto, *m.*, λαθρεία; θρησκεία ||
poet., *v.* còlto.
 cultôre, *v.* coltivatôre ecc.
 cultûra, *v.* coltûra.
 cumulâre, ἀθροίζω, συσσωρεύω,
 συνεπισωρεύω. [επισωρευτικός.
 cumulativo, -a, ἀθροιστικός, συν-
 cûmulo, *m.*, ἀθροισμός, συνεπισω-
 ρευσις; σωρεία, σωρός, θημῶν,
 cûna, *v.* cûlla. [(-ωνιά).
 cuneifôrme, *m. f.*, σφηνοειδής,
 -νόσχημος.

cúneo, *m.*, σφήν, (σφήνας), ἔμβο-
cunêta, *f.*, ὀχέτιον. [λος.

cunícolo, *m.*, *v.* mîna, galleria.

cuôcere, ἔψω, ὀπτῶ, (ψήνω); *v.*
cucinâre || *n.*, ἔψομαι, (ψηνομαι,
βράζω); φλέγομαι, καίομαι || *af-*
fliggere, pûngere, ἐνοχλῶ, βασανί-
ζω, καίω, κνίζω, δριμύσσω, (τσού-
ζω). [-a, *f.*, -είρισσα.

cuôco, *m.*, μάγειρος, (-ειρας) ||
cnoiâio, *m.*, δερματοουργός, βυρσο-
δέψης, -σεύς, (ταμπάκης); -σοπώ-
λης. [σκύτη.

cuoiâme, *m.*, βύρσαι, δέρματα,
cuôio, *v.* corâme.

cuôre, *m.*, καρδία, (-ά) || στῆθος ||
αἰσθήματα, ἀγάπη, σπλάγχνα ||
γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψυχή; κε-
φαλή, ζωή || *mézzo*, μέσον, (μέση),
κέντρον; ἀκμή || *alle carte*, καρδία,
(κοῦπα) || *v.* corâggio || *di tutto* —,
ἐξ ὅλης καρδίας, περιπαθῶς.

cuperôsa, *f.*, θεϊκὸν ἄλας.

cupêzza, *f.*, ἀμαυρότης, ζοφερότης,
σκοτός; βάθος; βαρύτης; στυγνό-
της, σκυθρωπότης.

cúpido *ecc.*, *v.* âvido, desiderôso.

cúpido, *poet.*, *v.* amôre.

cûro, -a, *tenebrôso, scûro*, ἀμυδρός,
ἀμαυρός, ζοφερός, σκοτεινός,
(μώρικος, σκοῦρος) || *profôndo*,
βαθύς; *di suôno*, βαρῦς || *chiûso*,
pensôso, στυγνός, σκυθρωπός, με-
λαγχολικός.

cûrola, *f.*, θόλος, (κουμπές) || a —,
θολοειδής; con la —, θολωτός.

*cupône, *m.*, *barb.*, τοκομερίδιον,
-μέρισμα, (κουπόνι).

cûpreo, -a, χαλκοῦς.

cûpro, *v.* râme.

cûra, *f.*, *premiara, rigûardo*, ἐπι-
μέλεια, φροντίς, σπουδή; προ-
θυμία; περιποίησις || *assisténza a*
malâti, ἐπίσκεψις, θεραπεία, νο-
σοκομία || *medc.*, θεραπευτικὴ ἀ-
γωγή ἢ μέθοδος, θεραπεία, ἱασις,
(ιάτρευμα, κούρα) || *pensiêro, af-*
fânnu, φροντίς, μέριμνα, (ἔγνοια),
ἀνησυχία || *amministraziône*, ἐπι-
στασία || *custôdia*, φυλακή || *par-*

rôcchia, ἔφημερία, ἐνορία; προσ-
βυτερεῖον || *leg.*, *v.* curatêla.

curâbile, *m. f.*, θεραπεύσιμος, -ε-
τός, ἰασιμος, (ιατρευτός). [ιατρός.

curânte (*médico* —), *m.*, θεραπεύων
curarôrti, *m.*, βυσσοκορικὸν πλοῖ-
ον, βορβοροφάγος, (καράκα).

curâre, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω,
κῆδομαι, προθυμοῦμαι, ἐξακριβῶ
|| θεραπεύω, ἰατεύω, νοσοκομῶ,
νοσηλεύω.

curâro, *m.*, σκοινοκῶνειον.

curasnêta, *f.*, κοπίς.

curassò, *m.*, *barb.*, κυρασόποτον,
πικρόρρακον, (γεραντσόποτον).

curatêla, *f.*, κηδεμονία, ἐπιτροπεία.

curatîno, -a, θεραπευτικός, ἰα(μα)-
τικός. [ρίας, (πάροκος).

curâto, *m.*, ἔφημέριος, ἱερεὺς ἐνο-
curatôre, *m.*, *leg.*, κηδεμών, ἐπί-
τροπος.

cûria, *f.*, *stôria e †*, κουρία, φρα-
τρία, φράτρα || σύλλογος τῶν δι-
κηγόνων, δικηγορικὸν σῶμα || *v.*
cancelleria; tribunale.

curiâle, *m.*, φρατριάς, φράτωρ,
-τηρ || *v.* avvocatô, causidico.

curiâto, -a, φρατριακός.

curiosâre, περιεργάζομαι, ὠτακου-
στῶ; πολυπραγμονῶ, (κουσκου-
ρεύω).

curiosità, *f.*, περιέργεια, -γία, πο-
λυπραγμοσύνη, (κουσκουρεία) ||
s. f., pl., περιέργα.

curiôso, -a, περίεργος, φιλο-(πολυ)-
πράγμων, (κουσκούρης) || *originale*
ecc., παράδοξος, (παρά)ξένος, ἀλ-
λόκοτος.

curiosône, -a, ὠτακουστής, *c. s.*

curûle, *m. f.*, ἀρμάτειος, κουρού-
λιος || *sedia* —, ἀγκυλόπους δί-
φρος, ἀρμάτειος ἔδρα.

curôre, *v.* uscîere; mësso.

cûrva, *f.*, καμπύλη (γραμμή).

curvâre, καμπυλῶ, (-όνω), κυρτῶ,
κάμπτω, κλίνω, λυγίζω, (στραβό-
νω), *v.* (in)chinâre.

curvâto, -a, (ἐπι)καμπτός, (ὑπο)-
κλινόμενος, *v.* cûrvo.

curvatûra, *f.*, καμπυλότης, -λωμα,

κυρτότης, -τώσις, -τώμα, κυφότης, (καμπουῦρα); *v.* ἀρεο.
curvilíneo, -a, καμπυλόγραμμος.
cûrno, -a, καμπύλος, κυρτός, τοξοειδής, κυφός, (σκυφτός).
cuscínêtto, *m.*, προσκεφαλάδιον, (μαξιλαράκι) || *per spílle ecc.*, ὑποστρωμάτιον, (στρωματάκι, μαξιλαράκι). [λαιον, (μαξιλάρι).
cuscíno, *m.*, προσκέφαλον, -φά-
cuscínone, *m.*, προσκεφάλα, (μαξιλάρα). [(κοσοῦθα).
cûscuta, *f.*, ἐπίθυμον, καδύτας,
cûspide, *m.*, ἀκωκή, ἀκίς, (ἀγκίδα), *v.* pûnta *ecc.* [|| *v.* portinâio.
custôde, *m. f.*, φύλαξ, (-ακας, -ακος)

custôdia, *f.*, φυλακή, -αξις, ἐπιτήρησις || *v.* bústa.
custodíre, φυλάττω, (-άγω), δια(ἐπι)τηρῶ || *v.* curâre.
cutâneo, -a, τοῦ δέρματος, δερματικός, ἐπιδερμικός.
cûte, *f.*, δέρμα, *v.* pèlle.
cuticâgna, *v.* collóttola.
cutícôla, *v.* epidêrmide.
cutrêttola, *f.*, σεισοπυγίς, σεισούρα, (σουσουράδα).
cûtter, *m.*, *barb.*, κέρκουρος, (κόταρον, κότερο).
czar, *m.*, τσάρος, αὐτοκράτωρ, καῖσαρ. [ρα, καισαρίνη.
czarína, *f.*, τσαρίνα, αὐτοκράτει-

D

da, *prep.*, *allontanaménto*, ἐκ, *da-vânti a vocale ἔξ*, (*gen.*), ἀπό, (*gen.*, **acc.*) || *proveniënza, oriígine*, ἐκ, ἔξ (*gen.*), ἀπό (*gen.*, **acc.*), παρὰ (*gen.*) || *agênte*, ὑπό (*gen.*) || *mêzzo*, διὰ (*acc.*, *gen.*) || *prêssô, a cásâ di ecc.*, παρὰ (*dat.*), εἰς (*acc.*) || *cong. consecutíva*, ὥστε || *và*, ὡς, καθὼς *ecc.* || *avêr da fâre*, ἔχω ἐργασίαν || *avêr da mangiâre*, ἔχω τι *và* φάγω || *da me (sôlo)*, ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἐγὼ μόνος || *da dône passò?* Da qui, πόθεν ο ἀπὸ ποῦ ἐπέρασε; Ἐπ' ἐδῶ.

dabbenâggine, *f.*, ἀπλότης, εὐήθεια, βλακεία.

dabbêne, *m. f.*, καλός, ἀγαθός, καλοκάγαθος. χρηστός, -οήθης, σεμνός, τίμιος, ἔντιμος || *dabbên nômio*, εὐήθης, βλάξ, ἡλίθιος, μωρός.

dacchè, *cong.*, ἔξ οὔ, ἀφ' οὔ, (ἀφ' ὄτου, ἀφόντις) || *v.* giacchè.

dâdo, *m.*, κύβος, (ζάρι) || *giuôco dêi -i*, κυβεία || *il — è trâtto*, ὁ κύβος ἐρροίφθη. [φίδιον.

dâga, *f.*, παραζωστρίς, ξυήλη, ξιδagherrotipia, *f.*, δαγερροτυπία.

dagherrotipio, *m.*, δαγερροτύπος.

dâino, *m.*, δόρκων, (ζαρκάδι, πλα-

τώνι) || *pèlle*, δόρκειον || -a, *f.*,

dâlia, *f.*, δάλεια. [δορκάς, κεμάς.

dalmâtica, *f.*, † στιχάριον.

dâma, *f.*, *v.* signôra; *gentildônna* || — *d'onôre*, κυρία τῆς τιμῆς || *âlle cârte*, δάμα; *âllo scacchiêre*, πεσσός, (δάμα) || *giôco dêlla —*, πεσσεία (δάμα); *giocâr a —*, πεσσεύω, παίζω τὴν δάμα.

damâre, φέρω πεσσὸν ἐπὶ ἄλλου, ὑπερβάλλω, διπλόνω.

damascâre, δαμασκηνῶ, διανθίζω.

damascâto, *m.*, διανθὲς ὕφασμα, δαμασκηνωτόν, (-σκάτον).

damaschinâre, δαμασκηνῶ, -νουργῶ.

damaschino, -a, δαμασκηνός. σκον).

damâsco, *m.*, δαμασκηνόν, (δαμά-

damerino, *m.*, (χαυνό)κομπός, καλ-

λωπιστής, (κυράτσης, -ριτσάκης);

γυναικάρεσκος, -κούλης, φιλογύ-

νης. [-a, *f.*, *v.* signorína, donzêlla.

damigêllo, *m.*, ἐπίδοξος ἱππότης ||

damigiâna, *f.*, πυτίνη, (δαμι-(δαμε)-

dâmo, *m.*, *v.* amânte. [τζάνα).

danâro *ecc.*, *v.* den-.

dânde, *f.*, *pl.*, κρατητήρ.

dannâbile, *m. f.*, ἀξιοκόλαστος.

dannâre, καταδικάζω εἰς τὴν κόλασιν, κολάζω || *fâr —*, *fig.*, βασανίζω, *v.* tormentâre.

dannâto, -a, (κε)κολασμένος.
dannaziône, f., (αλωνία) κόλασις.
danneggiâre, βλάπτω, ζημιῶ.
dânno, m., βλάβη, (βλάβιμον), ζημία, -ίωσις || *mîo* — ! χειρόν δι' ἐμέ!
 [ἐπιζήμιος, ὀλέθριος.
dannôso, -a, βλαβερός, ἐπιβλαβής.
dânte, v. dâino.
dânza, f., v. bâllo ecc. [τικός.
danzânte, m. f., ὀρχηστικός, χορευ-
dappocâggine, f., ἀπειροκαλία ||
 νωθρότης, ὀκνηρία, ἀδράνεια ||
 ἀμάθεια, ἄγνοια || ἀνανδρία, δει-
 λία; οὔτιδα-(μηδαμι)νότης.
dappôco, inv., inétto., ἀπειροκάλος,
 ἀνεπιτήδειος, ἀφυής || *infigârdo*,
 νωθρός || *ignorânte*, ἀμαθής; ἀπει-
 ρος || *vîle*, ἀνάνδρος; οὔτιδανός.
dappoichè, v. dacchè.
dardeggîare, ἀκοντίζω || *fig.*, ἐξ-
 (κατ)ἀκοντίζω, ἐκσφενδονίζω; *del*
sôle, ἀκτινοβολῶ. [βέλος.
dârdo, m., ἀκόντιον, (κοντάρι),
dâre, δίδω(μι), (δίνω), παρέχω ||
donâre, δωροῦμαι, χάριζω || *pro-*
curâre, προξενῶ, γίνομαι αἷτιος
 || *assegnâre*, προσδιορίζω || — *del-*
l' illustrissimo, del lârdo ecc., δί-
 δωμι τίτλον τοῦ ἐξοχωτάτου, ἀ-
 ποκαλῶ κλέπτην κτλ. || — *il buôn*
giôrno ecc., *v. augurâre...* || -*rsi*,
 (ἐκ)δίδομαι, ἀφιεροῦμαι; *prênder-*
si, λαμβάνω; *di dônna, v. con-*
dârseua, f., μυχός. [οἰδέρσι.
darwinîsmo, m., δαρβινισμός.
dâta, f., ἡμερομηνία, χρονοθεσία,
 χρονολογία || ἐποχή, χρόνος.
datâre, χρονολογῶ || *avér princîpio*,
 -οῦμαι, ἄρχομαι ἀπό τινος χρόνου.
datârio, m., ἐκδοσιπóλος, (δατά-
 ριος).
datîno, m., gr., δοτική (πτῶσις).
dâto, -a, δεδομένος, δοτός; δωρη-
 τός || *dédito, inclinâto*, ἐκδοτός,
 ἐπιρροπή, ἐπικλινής, καταφερής
 || *determinâto*, ῥητός, ὠρισμένος,
 ἀποφασισμένος || -*o che, ἦν*, τού-
 του δοθέντος, ὑποθετέον || *s. m.*,
 τεκμήριον, διδόμενον; *mat.*, δε-
 δομένον.

datôre, -trice, dotêr, δότης.
dâttero, m., frûtto, φοῖνιξ, δάκτυ-
 λος, (φοινικο)βάλανος, (χουρμαῖς)
 || *piânta*, (βαλανο)φοῖνιξ, (φοι-
 νικά, χουρμαδιά) || — *di mâre*,
 μύαξ, (μύδι).
dattilico, -a, δακτυλικός.
dattilifero, -a, φοινικοφόρος.
dâttilo, m., δάκτυλος || *v. dâttero.*
dattôrno, v. attôrno.
davânti, prep. e avv., πρό, ἐνώ-
 πιον, (ἐμ)πρόσθεν, (-θά, -τά) (*gen.*),
 ἐμπρός (εἰς) (*acc.*) || *di frônte*, ἀπ-
 ἐναντι, (κατ)ἀντικρύ, (ἀντικρυ,
 ἀγνάντια, κάρσι) (*gen.*) || *s. m.*,
 τὸ ἔμπροσθεν, ἐμπρόσθιον, (-θι-
 νόν,) μέρος.
davnêro, avv., ἀληθῶς, (-θινά),
 ὄντως, τῷ ὄντι, βεβαίως, (-αία);
 ναί δὴ; ναί, ναί! [νίζω.
daziâre, pagâre e impôrre, τελω-
daziêre, m., τελώνης, φορολόγος.
dâzio, m., δημοσιτὸς φόρος, δια-
 πύλιον; διαγῶγιον; δασμός, τέ-
 λος, φόρος || *ufficio*, τελωνεῖον,
 εἰσπρακτορεῖον || *v. dogâna.*
dêa, f., θεά.
debellâre, v. vincere.
debilitâre, v. indebolire.
debitamênte, avv., προσηκόντως,
 πρεπόντως, κατὰ χρέος.
dêbito, -a, προσήκων, πρέπων, πρόσ-
 φορος, ἄξιος, εὐκαιρός || *s. m.*, ὀ-
 φλημα, ὀφειλή, χρέος || *fig.*, χρέος,
 καθῆκον, πρέπον, *v. donêre.*
debitôre, -trice, ὀφειλέτης, χρεω-
 φειλέτης, χρεώστης.
dêbole, m. f., ἀσθενής, ἀδύναμος, -α-
 τος, ἄτονος, ἐκλελυμένος, φιλασθε-
 νής, ὀλίγου ἄξιος || *s. m.*, ἐλάττωμα,
 ἐπισφαλές μέρος; πάθος ἐπικρα-
 τοῦν; κακὴ κλίσις; ἰδιαιτέρα ἀγάπη.
debolêzza, f., pr. e fig., ἀσθένεια,
 ἀδυναμία, ἀτονία, ἐκλυσις.
debordâre, mar., ἀπομακρύνομαι
 τοῦ πλοίου. [licenziosità.
 ***debôscia ecc., barb.**, *v. corruzîone*,
 ***debuttânte ecc., barb.**, *v. esor-*
diênnte ecc.
décade, f., δεκάς.

decadênza, *f.*, παρακμή, ἐκ-(κατά)-πτωσις, παραφθορά || *leg.*, ἔκπτωσις || *dal trôno*, ἐκθρονισμός, πτώσις. [(ξεπέφτω); ἐξάσθενοῦμαι.

decadêre, παρακμάζω, ἐκπίπτω, **decaêdro**, *m.*, δεκάεδρον.

decâgono, *m.*, δεκάγωνον.

decagrâmma, *m.*, δεκάγραμμον.

decâlitro, *m.*, δεκάλιτρον.

decâlogo, *m.*, δεκάλογος.

decâmetro, *m.*, δεκάμετρον.

decampâre, ἀποστρατοπεδεύω, ἀποσκηνῶ || *fig.*, desistere; rinunziâre.

decâno, *m.*, πρεσβύτερος, προϊστάμενος || † πρεσβύτερος, πρωτόθρονος || *v.* decuriône.

decantâre, *di liquidî*, μεταγγίζω, μεταχέω || *celebrâre*, ἔξυμνῶ, διαθρυσθῶ.

decantaziône, *f.*, μεταγγισις, -ισμός.

decapitâre, ἀποκεφαλίζω, κάραιμο-(τραχηλο)τομῶ.

decapitaziône, *f.*, ἀποκεφαλισμός, κάραιμο-(τραχηλο)τομία.

decasillabo, -*a*, δεκάσύλλαβος.

decêmbre, *v.* dic.

decemvirâle, *m. f.*, δεκ(άδ)αρχικός.

decemvirâto, *m.*, δεκ(άδ)αρχία.

decêmviro, *m.*, δεκ(άδ)αρχης.

decennâle, *m. f.*, δεκαετής.

decênne, *m. f.*, δεκαέτης.

decênio, *m.*, δεκαετηρίς.

decênte, *m. f.*, εὐπρεπής, κόσμιος, εὐσχήμενος; *v.* conveniênte.

decentramênto, *m.*, ἀποκέντρωσις.

decentrâre, ἀποκεντρῶ. [κός.

decentratôre, -*tríce*, ἀποκεντρωτι-

decênza, *f.*, εὐπρέπεια, κοσμιότης,

εὐσημοσύνη; πρέπον, προσῆκον.

decêssô, *m.*, *v.* môrte.

decidere, *v.* risôlvere. [κρίνητος.

decifrábile, *m. f.*, ἀναγνωστός, διευ-

decifráre, διευκρινῶ, ἀποσυνθημα-

τίζω; ἀναγινώσκω, ἐρμηνεύω, δι-

εκλύω, διάσαφηνίζω, (ξεκαθαρίζω).

decigrâmma, *m.*, δεκάτόγραμμον.

decilitro, *m.*, δεκατόλιτρον.

dêcima, *f.*, δεκάτη, -άτον, (-αδιά).

decimâle, *m. f.*, δεκάδικος.

decimâre, (ἀπο)δεκάτεύω, -τίζω.

decimaziône, *f.*, (ἀπο)δεκάτευσις.

decimetro, *m.*, δεκατόμητρον.

decimo, -*a*, δέκατος || *s. m.*, -ατοστημόριον, -άτον.

decina, *f.*, δεκάς. (-άδα, -αριά).

***decisamênte**, *adv.*, ἀποφασιστικῶς, (-κά), ἀνάμφιβόλως, χωρὶς ἄλλο, ἐξ ἁπάντος.

decisiône, *v.* deliberaziône, risoluziône. [σιμος || ἀπότολμος.

decisivo, -*a*, ἀποφασιστικός || κρι-

declamâre, ἀπαγγέλλω, ῥητορεύω;

ἐκ-(ἀνα)φωνῶ; *v.* recitâre || κατη-

γορῶ, κατάβοῶ, *v.* inveire.

declamatôrio, -*a*, ἀπαγγελτικός, ῥητορικός, ἐμφάντικός, ὀγκώδης, πομπώδης.

declamaziône, *f.*, ῥητορική ἀπαγγελία; ἐκ-(ἀνα)φώνησις; στόμφος || καταβόησις, λοιδορολογία.

declinâbile, *m. f.*, κλιτός.

declinâre, *n.*, (ἀπο)κλίνω, φθίνω, παρακμάζω || *gr.*, *att.*, κλίνω || **v.*

rifutâre. [καμπτικός.

declinatôrio, -*a*, *leg.*, ἐκκλητικός,

declinaziône, *f.*, παρακμή, ἐλάτ-

τωσις, δύσις, κλίσις || *astron.*, ἀ-

πόκλισις || *gr.*, κλίσις.

declive, *m. f.*, πρηνής, κατωφερής.

declivio, *v.* pendio, china.

decollâre, *v.* decapitâre.

decomponibile, *m. f.*, εὐαποσύνθετος, ἀναλυτός.

decompôrre, ἀποσυνθέτω, ἀναλύω || *fig.*, φθείρω; σήπω, (σαπίζω).

decomposiziône, *f.*, ἀποσύνθεσις,

ἀνάλυσις || διάφθορά; σῆψις, (σά-

πίλα, -πριά).

decorâre, *di chiêse ecc.*, (περι)κο-

σμῶ, καλλωπίζω, ὠραίζω, στολίζω

|| *con onorificênze*, κοσμῶ διὰ πα-

ρασήμου, τιμῶ. [λιστικός.

decorativo, -*a*, κοσμητικός, στο-

decorâto, -*a*, παρασημοφόρος, ἀρι-

στειοῦχος. [στολιστής; σκηνογράφος

decoratôre, -*tríce*, (δια)κοσμητής,

decoraziône, *f.*, (ἐπι)κόσμησις, -ημά,

καλλωπισμός, ὠραϊσμός, στολι-

σμός; σκηνογραφία || παράσημον,

ἀριστεῖον.

decôro, *m.*, εὐπρέπεια, πρόπον, εὐσχημοσύνη.

decorôso, -a, εὐπρεπής, κόσμιος, εὐσχήμων, *v.* conveniênte.

decôrrere, *v.* (s)ôrrere, scadêre.

decôtto, *m.*; -coziône, *f.*, ἀφέψημα, -ησις, (δεκότο) || **v.* fallito; -imênto. [γῆρας.

decrepitêzza, *f.*, βαθὺ ο ἔσχατον decrepîto, -a, ὑπέρ-βαθύ-(ἐσχάτο)-γηρος.

decrêscere, *v.* calâre; diminuîre.

decretâle, *f.*, † ἐπιστολή θεσπιστική; κανόνες, κανών.

decretâre, ψηφίζω, θεσπίζω || *de-liberâre*, (διά)βουλεύομαι, κρίνω; *onôri ecc.* ἀπονέμω; *rêne ecc.*, ὀρίζω, ἀποφασίζω.

decrêto, *m.*, ψήφισμα, θέσπισμα.

decuplicâre, δεκαπλασιάζω.

dêcuplo, -a, δεκαπλοῦς, -πλάσιος || *s. m.*, -πλασιασμός.

decûria, *f.*, δεκ(αδ)αρχία.

decuriône, *m.*, δέκ(αδ)αρχος.

dêdalo, *m.*, λαβύρινθος || σύγχυσις.

dêdica, *f.*, ἀφιέρωσις, προσφώνησις.

dedicâre, *un libro ecc.*, ἀφιερῶ, προσφωνῶ || ἀνατίθημι, καθ-(ἀφ)-ιερῶ, *v.* consacràre. [φωνητικός.

dedicatôrio, -a, ἀφιερωτικός, προσ-dedicaziône, *f.*, *v.* dêdica || † καθ-ιέρωσις, ἐγκαινίασις.

dêdito, -a, ἀφωσιωμένος, *v.* dâto.

dediziône, *f.*, *rêsa*, παράδοσις; *assoggettamento*, ὑποταγή, (καθ)ὑπόταξις. [ἀφαιρέσιμος, -ετέος.

deducibile, *m. f.*, (ἐξ)ἀγώγιμος, dedurre, *trârre*, ἐξ-(παρ)άγω || *sot-trârre*, ὑπ-(ἀφ)αιρῶ, ἀποκόπτω || *inferire*, πορίζομαι, συμπεραίνω.

deduziône, *f.*, ἀφ-(ὑφ)αίρεσις || πόρισμα, συμπεράσμα, ἐπιχείρησις, ἐπαγωγή.

defalcâre, *v.* sottrârre, dedurre.

defecâre, διῦλίζω, ἀπαφρίζω || *v.* evacuâre, cacâre.

deferênte, *m. f.*, ὑποχωρητικός, ἐνδοτικός, συγκαταβατικός; *v.* rispettôso. [τάβασις; σεβασμός.

deferênza, *f.*, ὑποχώρησις, συγκα-

defezionâre *ecc.*, *v.* disertâre.

deferire, *v.* conferire, dâre. [ciênza.

deficiênza, *v.* mancânza, insuffi-dêficit, *m.*, *comm.*, ἔλλειμμα, -εἶπον.

definibile, *m. f.*, ὀριστός, εὐὀριστος.

definire, ὀρίζω; ἐρμηγνέω || *fiâre*, προσδιορίζω || *risolvere*, ἀποφασίζω. [ταῖος || ἀποφασιστικός.

definitivo, -a, ὀριστικός, τελευ-definiziône, *f.*, ὀρισμός || ἀπόφασις.

defforâre, φθειῶ παρθένον, διακορεύω, ἐκ-ἀπο-δια-(ξε)παρθενεύω, (ξεκορασεύω). [διακορευτής.

defforatôre, *m.*, παρθενοφθόρος,

defforaziône, *f.*, παρθενοφθορία, ἐκπαρθένευσις, (ξεπαρθένευμα).

deformâre, παραμορφῶ, διαστρέφω; διαφθείρω. [διαστροφή.

deformaziône, *f.*, παραμόρφωσις,

defôrme, *m. f.*, δύσμορφος, δυσειδής,

διάστροφος, ἄσχημος, εἰδεχθής.

deformità, *f.*, δυσμορφία, δυσειδία,

ἀσχημία, (-μάδα).

defraudâre, ἀποστερῶ; (ἐξ)ἀπατῶ.

defraudatôre, -trice, ἀποστερῶν τὸ ὀφειλόμενον, ἀποστερητής || ἀπατεών, δόλιος.

defûnto, -a, ἀποθανών, τεθνεώς, τελευτήσας, νεκρός, μακαρίτης.

degenerâre, ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, ἐκφυλίζομαι, ἀλλοιοῦμαι, νοθεύομαι, μεταβάλλομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, εἰς χεῖρον ἐκπίπτω.

degenerâto, -a, ἐκφυλος, ἐκτραπείς.

degeneraziône, *f.*, ἐκφυλισμός, ἀλλοίωσις, ἐκπτώσις, νοθεία, διαφθορά.

degênere, *m. f.*, ἐξεστώς, *v.* -râto.

deglutîre, καταπίνω, καταβροχθίζω.

deglutiziône, *f.*, κατάποσις. (-πιωμα), βροχθισμός.

degnârsi; *r. -âre*, ἀξιῶ, εὐδοκῶ, καταδέχομαι, εὐαρεστοῦμαι.

degnaziône, *f.*, φιλοφροσύνη, εὐνοια; *v.* bontà.

degnêvole, *m. f.*, εὐμενής, (καταδεκτικός), *v.* accostêvole.

dêgno, -a, ἄξιος; ἀντάξιος || *con-veniente*, ἄξιος, δίκαιος, ἀρμόδιος, κατάλληλος, ἀνάλογος || *stimabile*,

ragguardêvole, καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀξιότιμος, σεμνός.

degradâre, καθαιρῶ (τοῦ βαθμοῦ) || **v.* *avvilire ecc.*

degradaziône, *f.*, καθαιρέσεις, ἐκπτώσεις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ || **v.* *avvilimêto*.

degustâre, προγεύομαι, δοκιμάζω, *v.* *assaggiâre*.

deh! *inter.*, *di preghiêra*, εἶθε, ἱκετεύω σε, παρακαλῶ πολὺ; *di dolôre ecc.*, αἰ, αἰ; ᾄ, ᾄ; ὦ; φεῦ!

deicida, *m. f.*, θεοκτόνος.

deicziône, *v.* *evacuaziône*; *v.*, *avvilimêto*.

deificâre, ἀποθεῶ, θεοποιῶ, ἰσοθεῶ, ἐκθειάζω. [ποίησις.

deificaziône, *f.*, ἀποθέσεις, θεο-

deifôrme, *m. f.*, θεοειδής.

deïsmo, *m.*, μονοθεΐα.

deïsta, *m. f.*, μονοθεϊστής, -ῖτης.

delatôre, *m.*, (κατα)μηνυτής, συκοφάντης, διαβολεύς.

delaziône, *f.*, (κατα)μήνυσις, συκοφαντία, διαβολή.

delegâre, ἐντέλλομαι, ἐπιτρέπω, ἐμπιστεύω, διορίζω.

delegâto, *m.*, πληρεξούσιος, ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος || ἀστυνομικὸς ἐπίτροπος.

delegaziône, *f.*, ἐντολή, ἐπιτροπή, πληρεξουσιότητα, ἀντιπροσωπεία.

deletêrio, -*a*, δηλητηρίου, -ριώδης.

delfino, *m.*, δελφίν, (-ίνι) || *stôria*, δελφίν; -*a*, *f.*, -ίναινα.

delibâre, *poet.*, *v.* *assaggiâre*.

deliberâre, *insiême*, (δια)βουλεύομαι, δια-(συ)σκέπτομαι, συζητῶ; *da sôlo*, βουλεύομαι, σκέπτομαι, ἀποφασίζω.

deliberatamênte, *avn.*, ἐκ προνοίας, ἐκ προμελέτης, ἐκ προθέσεως; τολμηρῶς. [aggiudicatârio.

deliberatârio, -*a*, πλειοδότης, *v.*

deliberatîvo, -*a*, βουλευτικός.

deliberâto, *v.* *risolâto*.

deliberaziône, *f.*, βούλευσις, -ευμα, σύ-(διά)σκεψις; ἐπιψήφισις, ἀπόφασις.

delicatêzza, *f.*, ἀπαλότης, ἀβρό-

της, μαλακότης, τρυφερότης || ἡδύτης, (νοστιμάδα) || ἀσθένεια, ἀδυναμία || εὐθραστον || λεπτότης, λεπτοουργία || προσοχή, ἀκριβεία || ἄβρο-(φιλο)φροσύνη, εὐλάβεια || *pl.*, χαριεντισμοί, κομψότητες.

delicâto, -*a*, *môlle ecc.*, ἀπαλός, ἄβρός, μαλακός, τρυφερός || *dolce*, *gustoso*, ἡδύς, ἐκλεκτός, εὐχυλος, (νόστιμος) || *gracile*, ἀσθενής, ἀδύνατος || *fragile*, εὐθραυστος || *fine*, *leggicadro*, λεπτός, ψιλός, κομψός, ἔντεχνος, ἰσχν-(λεπτ)ουργής, (ψιλοδουλευμένος) || *scrupoloso*, ἀκριβός, εὐλαβής || *garbato*, ἀβρόφρων, εὐλαβής || *difficile*, *pericoloso*, δύσκολος, δυσχερής, δυσκατάρθωτος, ἀκροσφαλής, ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης.

delimitâre, *v.* *lim.*

delineamêto, *m.*, σχεδιάσμα, -διογραφία, ἰχνογράφημα.

delineâre, σχεδιάζω, σχεδιο-ἰχνο-(σκια)γραφῶ.

delinquênte, *m. f.*, ὑπόδικος, ἐγκληματίας, ἔνοχος, πταίστης.

delinquenza, *f.*, παρανομία, ἀνοσιουργία; ἐγκλήματα; ὑπόδικοι.

delinquere, πράττω ἐγκλημα, παρανομῶ, ἁμαρτάνω, ἀνοσιουργῶ.

deliquescênte, *m. f.*, διερός, εὐνότιστος, τηκτός.

deliquescenza, *f.*, διερότης, τήξις.

deliquio, *m.*, λειποθυμία, -οψυχία, (λιγοθυμία). [φρων, -φορος.

delirante, *m. f.*, παράληρος, παρά-

delirâre, παραληρῶ, -φρονῶ, -λαλῶ, (-μιλῶ).

delîrio, *m.*, παραλήρησις, -λάλημα, (-μιλιά, δελίριο) || *fig.*, ἄκρατος ἐνθουσιασμός, παραφορά.

delitto, *m.*, ἐγκλημα, ἀδίκημα, ἁμάρτημα || *in flagrante* —, ἐπ' αὐτοφόρῳ.

delittuoso, -*a*, ἐγκληματικός, παρανομιματικός, ἀξιοποινος.

delizia, *f.*, ἡδονή, τέρψις, ἡδυπάθεια || *pl.*, ἡδυ-(εὐ)πάθειαι, τρυφαί. [|| -*rsi*, -ομαι; ἡδυπαθῶ.

deliziâre, ἡδύνω, εὐφραίνω, τέρπω

- deliziôso, -a, ἡδονικός, τερπνός, θελκτικός; ἥδιστος, κάλλιστος.
- dêlta, *m.*, δέλτα.
- deltôide, *m. f.*, δελτοειδής. [gannâre.
- delûdere, (ἐξ)άπατῶ, φενακίζω, *v. in-*
- delusiône, *f.*, ἀπάτη, φενακισμός, πλάνη, διαβουκόλημα; ἀποτυχία.
- demagogia, *f.*, δημαγωγία.
- demagôgo, *m.*, δημαγωγός.
- demaniâle, *m. f.*, δημόσιος, ἐθνικός, βασιλικός.
- demânio, *m.*, κτήματα τοῦ δημοσίου, ἐθνικά κτήματα. [te.
- demênte, *m. f.*, *v. pazzo*; delirân-
- demeritâre, καθίσταμαι ἀνάξιός τι-
νος, γίνομαι ἀνάξιος, ἐκπίπτω.
- demêrito, *m.*, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα, -λεια. [-άτης.
- democrâtico, -a, δημοκρατικός || *s.*,
- democrazia, *f.*, δημοκρατία.
- demolire, κατεδαφίζω, καθαιρῶ,
κατασκάπτω, κρημνίζω, ἀνατρέ-
πω, καταστρέφω.
- demolitôre, -trice, κατεδαφιστής,
κατασκάπτης, καταστροφεύς.
- demoliziône, *f.*, κατεδάφισις, -ισμός,
κρήμνισις, -ισμός, ἀνατροπή.
- demoniaco, -a, δαιμονιακός.
- demônio; -one, *m.*, δαιμόνιον, δαι-
μων, διάβολος.
- *demoralizzâre, *v. corrômpere*; ri-
bellâre; scoraggiâre.
- denâro, *m.*, χρήματα, ἀργύριον,
(ἄσπρα), πλοῦτος || — contante,
(χρήματα) μετρητά. [τος.
- denarôso, -a, πλούσιος, βαθύπλου-
- denigrâre, *v. dif-(in)famâre*, ca-
lunniâre; *v.*, annerire.
- denominâre, (κατ)ονομάζω.
- denominatîvo, -a, ὀνομαστικός.
- denominatôre, *m.*, *mat.*, παρονο-
μαστής. [μα.
- denominaziône, *f.*, ὀνομασία, ὀνο-
- denotâre, σημειῶ, γνωστοποιῶ ||
(δια)σημαίνω, χαρακτηρίζω.
- denotatîvo, -a, χαρακτηριστικός.
- denotaziône, *f.*, γνωστοποιήσις,
(ἐπι)σήμανσις, χαρακτηρισμός.
- densità; -sêzza, *f.*, πυκνότης, συμ-
παγές, δασύτης.
- dênso, -a, πυκνός, συμπαγής, δασύς.
- dentâle, *m. f.*, ὀδοντικός, -τιος ||
gr., -τοπρόφερτος, -τόφωνος.
- dentâre, *méttere i denti*, ὀδοντο-
ποιῶ, -τοφυῶ, -τιῶ || *tagliâr a*
denti, -τίζω, -τῶ. [δουνίστρα).
- dentarôlo, *m.*, κρέμβalon, (κου-
dentâto, -a, ὀδοντωτός, χαρακτός,
πριονο-(ὀδοντο)ειδής || *s. f.*, δῆξις,
δῆγμα, (δαγκαματιά, δοντιά).
- dentatûra, *f.*, ὀδόντωμα, ὀδόντες.
- dênte, *m.*, ὀδούς, (δόντι) || *mâl di*
-i, ὀδονταλγία, ((ὀ)δοντόπονος).
- dentellâre, ἐντέμνω ὀδοντοειδῶς,
ὀδοντῶ, (-όνω), χαράττω.
- dentellâto, -a, ὀδοντοειδής, *v. den-*
tâto || *s. m.*, -τωμα.
- dentêllo, *m.*, τρίχαπτον, (δαντέλλα,
δόντι), ὀδοντοειδὲς τόρ(ν)ευμα,
ὀδόντωμα. [γρίς, (-ίδα).
- dêntice, *m.*, συνόδους, (-όδι), συνα-
dentiêra, *f.*, ὀδοντοστοιχία.
- dentifôrme, *m. f.*, ὀδοντοειδής,
-τόμορφος.
- dentifricio, -a, ὀδοντοσμητικός,
-τοκαθαρτικός || *pôlvare -a*, -τό-
σμηγμα, -τότριμμα.
- dentîno, *m.*, ὀδόντιον, (δοντάκι).
- dentîsta, *m.*, ὀδοντίατρος, (δεντί-
στας).
- dentiziône, *f.*, ὀδοντοφυῖα. -τίσις.
- dêntro, *prep.*, ἐν (*dat.*), εἰς (*acc.*),
ἐντός (*gen.*), (μέσα εἰς, μέσ, *acc.*)
|| *avn.*, ἔσω, ἔνδον, ἐντός, (μέσα).
- denudâre, (ἀπο)γυμνῶ; *v. spogliâre*;
snudâre.
- denûnzia, *f.*, καταμήνυσις, καταγ-
γελία, κατηγορία || *v. pubblica-*
ziône; *disdêtta*.
- denunziâre, δηλο-(γνωστο)ποιῶ,
κηρύττω || *leg.*, καταμηνύω, καταγ-
γέλλω, ἐγκαλῶ || *v. disdire*.
- denunziatôre, -trice, (κατα)μηνυ-
τής, μνηνύω, κατήγορος.
- deostruente, *m. f.*, ἐκφραστικός, δια-
λυτικός.
- depauperâre, *v. impoverire ecc.*
- deperire, *v. deteriorâre*, peggio-
râre. [(μαδ(ίζω)ῶ, χνουδίζω).
- depilâre, πισσοκοπῶ, πιπτῶ, ψιλῶ

depilatôrio, -a, ψιλωτικός, (μαδιστικός) || *s. m.*, ψιλωθρον.

depilaziône, *f.*, (ἀπο)ψίλωσις, (μάδημα, μάδισμα, χνούδισμα); τριχορροΐα.

deplorâbile; -rêvole, *m. f.*, οἰκτρός, ἔλεινός, ἀξιολύπητος; λυπηρός, δυστυχής, δυσάρεστος.

deplorâre, οἰκτεῖρω, ἔλεινολογῶ, καταδακρύω, ὀδύρομαι.

deponênte, (verbo —), *m.*, ἀποθετικὸν (ῥῆμα).

depopolâre, *v.* spopolâre, devastâre.

depôrre, ἀπο-(κατα)τίθημι, -θέτω, βάλλω κάτω, ἀποβιβάζω; ἀπεκδύομαι τι || *da un ufficio ecc.*, καθαιρῶ, ἀπολύω; ἐκθρονίζω || *un ufficio ecc.*, *dimettersi*, ἀποτίθεμαι, ἀποποιοῦμαι, παραιτοῦμαι, δίδω τὴν παραίτησίν μου || *di liquidi*, ὑφιζάνω, κατασταλάζω, (ἀφίνω καταπάτι) || *testimoniâre*, μαρτυρῶ, καταθέτω; *côntro*, καταμαρτυρῶ.

deportâre, *v.* bandire, confinâre.

depositânte, *m. f.*, καταθέτης.

depositâre, ἐμπιστεύω, *v.* -ôrre.

depositârio, *m.*, θεματοφύλαξ.

depôsito, *m.*, ἀπό-(κατά)θεσις, παρακαταθήκη; *rêgno*, ἐνέχυρον, (ἀμανάτι, ἔμανέτι) || ὑπόστασις, ὑποστάμη, (καταπάτι), *v.* fêccia || *magazzêno*, ἀποθήκη, (μαγαζί) || *câssa -i*, ταμείον τῶν καταθέσεων.

deposiziône, *f.*, (παρα)κατάθεσις; ἀποπομπή, παῦσις; ἐκθρονισμός || μαρτυρία || ὑπόστασις, *c. s.* || † καταβίβασις τοῦ Σταυροῦ. [τίρε.

depravâre, *v.* corrômpere, perver-

deprecativo, -a, εὐχητικός, εὐκτικός.

deprecaziône, *f.*, παράκλησις, ἰχασία, εὐχή. [πάζω.

depredâre, λεηλατῶ, ληῖζω, διαρ-

depradatôre, -tríce, λεηλάτης, ληστής. [διαρπαγή, σφέτερισμός.

depredaziône, *f.*, λεηλασία, ληστεία,

depressiône, *f.*, χαμήλωσις, -ωμα, ἔξασθνήσις || *medc.*, διάρρηξις ὀστοῦ, ἐμπέσμα. [χαμερπής.

deprêssô, -a, πιεστός; ποταπός,

deprimere, *opprimere*, (κατα)πιέζω, καταθλίβω || *abbassâre*, *umiliâre*, καταβιβάζω, ταπεινῶ, χαμηλῶ || *snervâre*, ἔξασθενίζω || *medc.*, διαρρηγνύω ὀστοῦν, ἐμπιέζω.

depurâre, *v.* purificâre.

deputâre, *v.* elêggere; delegâre.

deputâto, *m.*, πρεσβευτής, ἀπόστολος, ἀπεσταλμένος, ἀντιπρόσωπος; || *al parlamênto*, βουλευτής, (-τάς), ἀντιπρόσωτος; — *di dêstra*, — τῆς δεξιᾶς πτέρυγος.

deputaziône, *f.*, πρεσβεία, ἀντιπροσωπεία || βουλευτικὸν ἀξίωμα, βουλευτία; βουλευταί.

*deragliâre, *barb.*, *v.* sviârsi.

derelitto, -a, κατάλειπτος, ἔρημος.

deretâno, *v.* posteriôre; sedêre.

deridere, σκώπτω, περι-(ἐμ)παίζω, περιγελῶ, χλευάζω, σαρκάζω, *v.* burlâre *ecc.*

derisiône, *f.*, σκῶψις, περίπαιγμα, ἐμπαιγμός, περιγέλασμα, χλευή, σαρκασμός.

derisôre, *m.*, σκώπτης, περι-(ἐμ)παίκτης, περιγελαστής, χλευαστής, φιλοσκώμων.

derisôrio, -a, σκωπτικός, περιπαικτικός, χλευαστικός, σαρκαστικός, εἰρωνικός.

derîva, *f.*, ἔκκλησις πλοίου, ἐκτροπή, (ξεπεσμός) || *andâr alla —*, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, (ξεπέφτω), πλέω κατὰ ῥοῦν.

derivâre, *att.*, *acqua*, (παρ-(δι)ᾠχετεύω, ᾠχεταγωγῶ; *gr.*, παράγω; *mar.*, ἀποκάμπω, *c. s.* || *n.*, ἔχω τὴν ἀρχὴν μου, (ἐκ)πηγάζω, ἀπορρέω, ἀποβαίνω; *gr.*, παράγομαι.

derivâtivo, -a, παροχτετευτικός || *gr.*, μετοχικός, μετουσιαστικός, παράγωγος || *s. m.*, *medc.*, παροχτετευτικόν, ἀντισπαστικόν.

derivâto, -a, παράγωγος.

derivaziône, *f.*, ἐξ-(παρ)οχέτευσις:

dêrma, *m.*, δέρμα. [|| παραγωγή.

derogâbile, *m. f.*, ἐπιδεικτικὸς ἀθετήσεως, ἀκυρώσιμος. [ῥῶ.

derogâre, ἀθετῶ, παραβαίνω, ἀναι-

derogatôrio, -a, ἀναιρετικός.

dêroga(zîōne), *f.*, ἀθέτησις, παρά-
βασις, ἀναίρεσις.

derrâta, *f.*, ἐμπόρευμα, προϊόν ||
-e alimentâri, ἐδώδιμα, ὄνια.

derubâre, *v.* rubâre; spogliâre.

dêrvis, *m.*, *barb.*, δερβίσης.

dêscò, *m.*, *v.* tâvola, mênsa.

descrittîvo, -a, περιγραφικός.

descrittōre, -trice, περιγραφεύς,
-φητής, ἐξιστορητής, -ρῶν.

descrîvere, περιγράφω, ἐξιστορῶ ||
mat., διαγράφω.

descrîvibile, *m. f.*, περιγραπτός.

descriziōne, *f.*, περιγραφή, ἐξιστό-
ρησις || ἀπογραφή, κατάλογος ||
mat., διαγραφή.

desêrto, -a, ἀποκεχωρηκός, μονήρης,
ἔρημος || *s. m.*, ἔρημος -μία (-μιά).

desiderâbile, *m. f.*, ἐπιθυμητός,
ποθητός, ἐπιπόθητος, ἐφετός.

desiderâre, ἐπιθυμῶ; (ἐπι)ποθῶ,
ἐφίεμαι, ὀρέγομαι; εὔχομαι || fârsi
—, γίνομαι ἐπιθυμητός; ὑστερῶ.

desideratîvo, -a, ἐπιθυμητός, ἐφε-
τικός.

desiderâto, *m.*, *barb.*, ἐφετόν.

desidêrio, *m.*, ἐπιθυμία, πόθος,
ἔφεςις, ὄρεξις || εὐχή, ἐπεύχησις.

desiderôso, -a, ἐπιθυμητικός, -μῶν,
ἐφιέμενος.

designâre, σημειῶ, σημαίνω, δεικ-
νύω || ἐκλέγω, (προσ)διορίζω.

designaziōne, *f.*, σήμανσις, δήλω-
σις, δεῖξις, παράστασις || ἐκλογή,
διορισμός, ἀναγόρευσις.

desinâre, ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι,
γευματίζω || *s. m.*, ἀριστον, γεῦ-
μα, (γιόμα).

desinarêto, *m.*, γευματίον.

desinêntza, *f.*, κατάληξις.

desîo; -îre, *poet.*, *v.* -idêrio.

desistênza, *f.*, παῦσις || *leg.*, ἀπο-
χώρησις.

desistere, παύομαι τινος ο πρᾶτ-
των τι, λήγω; παραιτοῦμαι; ἀπο-
χωρῶ. [λυπηρός, θλιβερός.

desolânte, *m. f.*, ἀλγεινός, οἰκτρός,

desolâre, devastâre, ἐρημῶ, ἐκπορ-
θῶ, λεηλατῶ, καταστρέφω || *ad-
dolorâre, ὑπερλυπῶ, θλίβω.

desolâto. -a, ἔρημος, κατεστραμμέ-
νος || περίλυπος.

desolaziōne, *f.*, ἐρήμωσις, ἐκπορ-
θησις, καταστροφή || ἀδημονία,
θλίψις.

dêspota, *m.*, δεσπότης, τύραννος.

despôtico *ecc.*, *v.* disp-.

dêssò, -a, *pron.*, αὐτὸς οὔτος.

destâre, ἐξυπνίζω, -πνῶ, ἐγείρω ||
-rsi, ἀφ-(ἐξ)υπνῶ, ἐγείρομαι || *fig.*,
ἐξ-(δι)εγείρω, παρορφύνω, ἀναζω-
πυρῶ, κεντῶ.

destinatârio, -a, παραλήπτης.

destinâre, (προ)δρίζω, (ἀπο)τάσσω;
ἐπιφυλάττω.

destinaziōne, *f.*, scôpo e luôgo,
προορισμός || *leg.*, διάταξις.

destîno, *m.*, μοῖρα, πεπρωμένον,
εἰμαρμένη, τύχη; *v.* fatalità.

destituîre, da un ufficio, παύω, καθ-
αιρῶ, ἀπολύω, ἀποβάλλω, (ἐβ-
γάλλω, -άζω) || *privâre*, (ἀπο)στε-
ρῶ, ἀπογυμνῶ.

destituîto, -a, παυθείς, ἀπολυθείς
|| ἔρημος, ἐνδεής, ἄπορος.

destituziōne, *f.*, (κατά)παῦσις, καθ-
αίρεσις, ἄφεςις, ἀποβολή, ἀπο-
πομπή, (ἐβγαλμα).

dêsto, -a, ἐξυπνητός, (ἐ)ξυπνητός,
ἐγρηγορῶς || *fig.*, ἄγρυπνος, ζωη-
ρός, ὀγλήγορος, (ἐγρήγορος), δρα-
στήριος.

destreggiâre, φέρομαι δεξιῶς, πα-
νουργεύομαι, τεχνάζομαι, μηχαν-
νῶμαι.

destrêzza, *f.*, (ἐπι)δεξιότης, εὐστο-
χία, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, εὐ-
φυΐα, πανουργία || εὐστροφία, *v.*
agilità.

destrîere; -o, *m.*, μάχιμος ἵππος.

dêstro, -a, *pr. e fig.*, δεξιός; *fig.*,
ἐπιδέξιος, εὐφυής; *v.* âbile; ac-
côrto; âgile || *s. m.*, εὐχαιρία, -χέ-
ρεια || *s. f.*, mâno, δεξιὰ (χείρ);
pârte, δεξιὸν (μέρος, πλευρὸν *ecc.*),
δεξιὰ (μέρη *ecc.*) || a -a, δεξιᾶ.

desûmere, *v.* dedurre; congetturâre.

detenêre, κατέχω || *in prigiōne*, φυ-
λακίζω, καθείρω.

detentōre, -trice, κάτοχος.

detenûto, -a, φυλακισμένος, *v. prigioniero*. [κίσις, κάθειρξις.
 detenziône, *f.*, (δια)κατοχή || φυλά-
 detergênte, *m. f.* ἀποπλυντικός, (ἀπο)σμηκτικός, καθαριστικός || *s. m.*, -όν. [καθαρίζω, ἐκκαθαίρω.
 detêrgere, ἀποσμήχω, ἀπομάσσω,
 deterioramênto, *m.*, χειροτέρευσις, διαφθορά, βλάβη, (χαλασμός).
 deteriorâre, χειροτερεύω, διαφθείρω, (χαλ(ν)ῶ), *v. peggiorâre, guastâre*.
 determinâre, *indicâre*, (προσ)διορίζω, περιγράφω || *risolvere*, ἀποφασίζω || *indurre*, παρορμῶ, πείθω.
 determinatîvo, -a, ὀριστικός; ἀποφασιστικός; πειστικός.
 determinaziône, *f.*, (προσ)διορισμός; ἀπόφασις, βουλή, προαίρεσις.
 determinismo, *m.*, αὐτοαποφασιστικὸν.
 detersivo, -a, *v. -rgênte*. [κότης.
 detestâbile, *m. f.*, βδελυρός, -υκτός, στυγερός, ἀποτρόπαιος; κάκιστος.
 detestâre, βδελύσσομαι, στυγῶ, ἀποτροπιάζομαι, μισῶ, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι.
 detestaziône, *v. esecraziône*.
 detonaziône, *f.*, ἐκπυρσοκρότησις; βροντή.
 detrârre, *v. sottrârre* || *denigrâre*, κακολογῶ, δυσφημῶ, διασύρω, κακίζω, ἐκφαυλίζω.
 detrattôre, -trice, κακολόγος, (ἐκ)φαυλίζων, ἐκφαυλιστής, ψέκτης, *v. maldicênte*. [mênto.
 detrimênto, *v. danno*; deteriora-
 detronizzâre, ἐκθρονίζω.
 detronizzaziône, *f.*, ἐκθρόνισις, -ισμός, ἀποβολὴ βασιλέως.
 *dettâglio, *v. particolare ecc.* || al —, *v. (a) minuto*.
 dettâme, *v. precêtto*.
 dettâre, ὑπαγορεύω || *suggerire, ispirâre*, ὑποβάλλω, συμβουλεύω, ἐμπνέω || *comporre*, συντίθημι, συγγράφω.
 dettâto, *m.*, ὑπαγόρευμα || λεκτικόν, λέξις, (ἐκ)φράσις, ὕφος || *v. proverbio*.
 dettatôre, -trice, ὑπαγορεύων.

dettatûra, *f.*, ὑπαγόρευσις.
 dêtto, -a, εἰρημένος, ῥητός, (ἐπι)καλούμενος || *s. m.*, ῥῆμα, ῥῆσις, λόγος; *motto*, εὐφυλογία, ἀστειότης, χαριέντισμα; *opinione*, γνώμη, φρόνημα; *v. proverbio* || *stare al -o di qcd.*, γνώμη τινὸς ἐμμένω, παρέχω πίστιν εἰς τὰ λεγόμενά τινος.
 deturpamênto, *m.*, ἀσχημισμός, -ισμα, μολυσμός, κηλὶς, διαφθορά.
 deturpâre, ἀσχημίζω, παραμορφῶ, αἰσχύνω, μολύνω, κηλιδ(όνω)ῶ, (δια)φθείρω, (χαλ(ν)ῶ).
 deturpatôre, -trice, ἀσχημίζων, φθοροποιός, καταστροφεύς.
 deuteronomio, *m.*, δευτερονόμιον.
 devastâre, (ἐκ)πορῶ, λεηλατῶ, δηῶ, ἔρημ(όνω)ῶ, καταστρέφω.
 devastatôre, -trice, καταστρεπτικός, ἀφανιστικός || *s.*, (ἐκ)πορῆτης, καταστροφεύς.
 deviamênto, *m.*, (παρ)ἔκτροπή, ἔκκλισις, ἀποπλάνησις; *v. disguido* || *di deque*, παροχέτευσις.
 deviâre, *att.*, ἐκτρέπω; παροχετεύω || *n.*, -ομαι, ἐκκλίνω, ἀποπλανῶμαι; *fig.*, παρεκτρέπομαι, (ξελο)γιάζω). [(περι)χωρητικός.
 devolutivo, -a, μεταβιβαστικός, ἐκ-
 devolûto, -a, περιελθών, διανεμηθεὶς. [βασίς, ἐκ-(περι)χώρησις.
 devoluziône, *f.*, μεταβιβασμός, -βί-
 devolvere, *att.*, καταβιβάζω, ἐκχωρῶ || *n.*, περιέρχομαι.
 devôto, -a, εὐ-(θεο)σεβής, εὐλαβής, θρησκευτικός, θρησκός || ἀφωσιμένος, ἀφιερωμένος, πιστός, πρόθυμος.
 devoziône, *f.*, εὐ-(θεο)σέβεια, εὐλάβεια || *pr. e fig.*, ἀφοσίωσις; *fig.*, πίστις, φιλοστοργία; σεβασμός, ὑπόκλισις || *pl.*, θρησκευτικὰ καθήκοντα, *v. comuniône*.
 di, *prep.*, = *gen.* || *origine, causa, matêria*, ἐκ, (ἐξ *davanti a vocale*) (*gen.*), *ἀπό (*acc.*) || *intorno*, περί (*gen.*) || ὑπό, διά *ecc.* || *davanti a di*, *v. giorno*. [*un vb.*, νά, ὅτι.
 diabête, *m.*, διαβήτης.

diabético, -a, διαβητικός.
 diabólico, -a, διαβολικός, σατανικός; κακεντρέχης, μοχθηρός.
 diaccio e der., v. ghiaccio.
 diaconale, m. f., διακονικός.
 diaconato, m., διακονία.
 diaconessa, f., διακόνισσα.
 diacono, m., διάκονος, (διάκος).
 diadema, m., διάδημα; v. corôna.
 diáfano, -a, διαφανής.
 diafôresi, f., διαφόρησις.
 diaforético, -a, διαφορευτικός.
 diaframma, m., διάφραγμα. [χνη].
 diagnosi, f., διάγνωσις || -ωστική (τέ-
 diagnosticâre, διαγιγνώσκω.
 diagnôstico, -a, διαγνωστικός.
 diagonale, m. f., διαγώνιος || s. f.,
 — (γραμμή).
 diagramma, m., διάγραμμα.
 dialettale, m. f., τῆς διαλέκτου,
 ἐπαρχιακός, (χωριάτικος); κοινό-
 λεκτος.
 dialéttico, -a, διαλεκτικός || s. m.,
 —; f., -ή, συλλογιστική.
 dialétto, m., (ἐπαρχιακή (χωριάτι-
 κη)) διάλεκτος, (ντόπιο ἰδίωμα)
 (ὀμιλουμένη ο ἀπλή (-ή), (γλῶσ-
 dialógico, -a, διαλογικός. [σα].
 dialog(izz)âre, διαλέγομαι.
 diâlogo, m., διάλογος; συνομιλία.
 diamante, m., ἀδάμας, (διαμάντι)
 || ediziône —, ἀδαμαντίνη ἔκδοσις.
 diamantífero, -a, ἀδαμαντοφόρος.
 diametralmente, avv., διαμετρι-
 κῶς; ἐντελῶς.
 diâmetro, m., διάμετρος. [diâvolo!
 diâmine; diâneine; diâscolo! v.
 diâna, f., ἑωθινόν, ἐγερετήριο ||
 per —! μὰ τὸν Θεόν!
 diandria, f., διανδρία. [στιγμῆς.
 diânzi, avv., πρὸ ὀλίγου, πρὸ μιᾶς
 diâpason, m., ἡ διαπασῶν; stru-
 ménto, τὸ —, κρουστικὸν τονά-
 diarchia, f., διαρχία. [ριον.
 diâria, f., καθημερινὸς μισθός.
 diârio, v. giornale.
 diarrêa, f., διάρροια, κίνησις, κοι-
 λολυσία, (τσίρλα).
 diâspro, m., ἰασπις, (σομακί).
 diastêma, m., διάστημα.

diâstilo, m., διαστύλιον.
 diâstole, f., medic., διαστολή || gr.,
 diatêsi, f., διάθεσις. [ἀνάλυσις.
 diatônico, -a, διατονικός.
 diatriba, f., διατριβή, v. libello ||
 || em., v. controvêrsia, dibâtto.
 diavoleria, f., διαβολική ἐνέργεια,
 μαγεία, γοητεία || κακεντρέχεια,
 πανουργία, σκευοφορία, (διαβο-
 λιά, κατεργασία).
 diavolêrio, -lêto, v. -lio.
 diavolêssa, f., διαβόλισσα; ἔριννυς,
 γυνή μοχθηρά, δύστροπος, ὀργίλη;
 (διαβολογυναῖκα).
 diavolêtto, m., διαβολίσκος, (-λάκι)
 || per capèlli, σγουρόχαρτον.
 diavolio, m., θόρυβος, ταραχή,
 (σαματᾶς, πατιρντί).
 diâvolo, m., διάβολος, δαίμων,
 σατανᾶς || fig., πονηρός, διεστραμ-
 μένος || δεινός || θορυβώδης, ταρα-
 ξίας || fâr il — a quâttro, κάμνω
 μέγαν θόρυβον, (κάμνω τὸν κό-
 σμον ἄνω κάτω) || andâre al —,
 βάλλω εἰς κόρακας, (ὑπάγω εἰς τὸν
 διάβολον) || un rônvero —, ταλαί-
 πωρος, (κακόμοιρος) || un buôn —,
 ἀνθρῶπος ἀπλοϊκός, ἀγαθός ||
 ûna fâme del —, πείνα τοῦ δια-
 βόλου || dôve — s' è cacciâto? ποῦ
 (στό) διάβολο ἐπῆγε; || —! (ὦ)
 διάβολε, (διάτανε)!
 dibastâre, ἀποσάτω, (ξεσαμαρόνω).
 dibâttere, v. agitâre; discutere.
 dibattimênto, m., leg., ἀγών, συ-
 ζήτησις || →
 dibâtto, m., ἀμφισβήτησις, φι-
 λονεικία, (μάλωμα).
 diboscamento, m., ἀποδάσσις.
 diboscâre, ἀποδοσῶ.
 dicâce, v. loquâce; mordâce.
 dicastêro, v. tribunale; ministêro.
 dicêmbre, m., δεκέμβριος.
 diceria, f., λόγος, θρύλλος, φήμη,
 τὰ ἀδόμενα; v. cicalâta; r. di-
 discervellâre, v. scerv-. [scôrso.
 dicêvole, v. conveniênte.
 dichiarâre, manifestâre, δηλ(οποι)ῶ,
 δια-(ἐκ)δηλῶ, φανερῶ, ἀποφαίνω,
 ἀποδείκνυμι || annunziâre, procla-

màre, δια-(ἀνα)κηρύττω, ἀναγορεύω || *v.* *spiegàre*.
dichiarativo; **-tòrio, -a**, δηλο(ποιη)-τικός, ἀποφαντικός, σαφηνιστικός.
dichiaraziòne, f., δηλοποίησις, ἐκδήλωσις, ἀπόφανσις, ἐξομολόγησις, ἐξαγόρευσις || (δια)κήρυξις, ἀναγόρευσις.
diciannòve, num., inv. δεκαεννέα.
diciannovènne, m. f., ἐννεακαιδεκαέτης.
diciannovèsimo, -a, δέκατος ἔννατος. [(-αφτά).
diciassète, num., inv., δεκαεπτά,
diciassettènne, m. f., ἑπτακαιδεκαέτης.
diciassettèsimo, -a, δέκατος ἑβδομος. [κός, λεκτός.
dicibile, m. f., εὔρητος, ἐκφραστικὸς.
diciottènne, m. f., δεκάκαιδεκα(α)έτης.
diciottèsimo, -a, δέκατος ὄγδοος.
diciòtto, num., δεκαοκτώ, (δεκοχτώ).
dicitòre, v. *parlatòre*.
dicitùra, f., v. *dettàto*, (ε)locuziòne.
dicotilèdone, m. f., δικοτυλήδονος.
dicotonia, f., διχοτομία.
didascalìa, f., διδασκαλία.
didàttico, -a, διδακτικός || *s. f.*, -ή.
didascàlico, -a, διδασκαλικός.
dièci, num., inv., δέκα || *alle carte*, δεκάσημον, (δεκάρι).
diecìna, v. *dec-*.
dièresi, f., διαίρεσις.
diesàre, σημειῶ διὰ διέσεως, ὑψῶ καθ' ἥμισυν τόνον.
dièsis, m., δίεσις.
dièta, f., διαίτα, ἀποχή, ἐγκράτεια, ἀσιτία, νηστεία || *congrèssò*, σύνοδος, συνέλευσις. [-ή.
dietètico, -a, διαιτητικός || *s. f.*,
diètro, prep. e avv. μετά (*gen.*), κατά (*acc.*) || ὀπίσω, κατόπιν, ὑπισθεν; ἀκολούθως || — *giuramènto*, μεθ' ὄρκου || — *invìto o accòrdo*, κατὰ πρόσκλησιν ὁ συμφωνίαν || — *a lui*, ὀπίσω ὁ κατόπιν του || *di* —, *posteriòre*, ὀπισθίος || *il di* —, τὸ ὀπισθεν μέρος; *v.* *sedère* || **v.* *attòrno*.

difàtti, v. *infàtti*.
difèndere, ὑπερασπίζω, -ομαι, προστατεύω, προφυλάττω, ἀμύνομαί τινα, ὑπερμάχομαί τινος; *leg.*, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ τινος, ὑπεραγορεύω τινός, συνηγορῶ, (διαφεντεύω).
difendibile, m. f., ὑπερασπισίμος, προστατευτός, φυλάξιμος, εὐφύλακτος.
difensìvo, -a, ὑπερασπιστικός, προφυλακτικός, ἀμυντικός, (διαφεντευτικός) || *s. f.*, ἀμυντικὴ θέσις; *v.* *difèsa*.
difensòre, m., ὑπερασπιστής, ὑπερμαχος, ἀμυντήρ; *in tribundàle*, συνήγορος, (διαφεντευτής).
difèsa, f., ὑπεράσπισις, -ισμός, ἄμυνα, -ντήριον, (διαφέντευμα, -εσις); συνηγορία, ἀπολογία || *mil.*, προμαχών, προπύργιον.
difettàre, v. *mancàre, scarseggiàre*.
difettìvo, -a, gr., ἑλλ(ε)ιπής, ἑλλειπτικός.
difètto, m., ἀτέλεια, ἐλάττωμα, (ψεγάδι) || *mancànza*, ἑλλειψις, στέρησις, ἔνδεια.
difettòso, -a, ἑλλ(ε)ιπής, ἀτελής, ἐλαττωματικός; ἄτεχνος.
***dif(f)alcàre, v.** *sottràrre, tògliere*.
diffamànte, m. f., δύσφημος, στηλιτευτικός.
diffamàre, δυσφημ(ίζω)ῶ, κακηγορῶ, ἀτιμάζω, στηλιτεύω, διασύρω, κακολογῶ, (πομπεύω, -πιάζω).
diffamatòre, -trìce, δυσφημητής, κακήγορος, ἀτιμαστής. [βριστικός.
diffamatòrio, -a, δυσφημητικός, ὑdiffamazìòne, *f.*, δυσφημία, κακηγορία, διασυρμός, κακολογία.
differènte, m. f., διάφορος, ἀνόμοιος, ἄλλοῖος, (διαφορετικός, ἀλλοιώτικος).
differènza, f., διαφορά, -ρότης, ἀνομοιότης, ἀλλοιότης, (διαφορετικότης) || *fig.*, διαφορά, διαφωνία, ἕρις.
differenziàle, m. f., διαφορικός.
differenziàre, διάφορον ποιῶ, ἀναμοιῶ, διακρίνω, διαστέλλω || *mat.*,

λαμβάνω τὴν διαφορικὴν ποσότη-
differibile, *m.f.*, ἀναβόλιμος. [τα.
differimēnto, *m.*, ἀναβολή, ὑπέρ-
 θεσις, παράτασις.

differire, *rimandāre*, *prolungāre*,
 ἀναβάλλω εἰς ἄλλον χρόνον, ὑ-
 περτίθεμαι, παρατείνω, χρονίζω ||
tardāre, βραδύνω, χρονίζω, ἄρ-
 γ(οπορ)ῶ || *avér differēnza*, *discre-
 pāre*, ἔχω διαφοράν, διαφέρω τι-
 νός, παραλλάσσω; διαφωνῶ, ἕτε-
 ρογεννῶ.

difficile. *m.f.*; **-coltōso**, **-a**, δύσκολος,
 δυσχερής; χαλεπός; δεινός; ἐπί-
 πονος || *a comprēndersi*, δυσνόητος
 || *di persōna*, δύσκολος, ἰσχυρο-
 γνώμων, ἀσυμβίβαστος, ἰδιότροπος.
difficoltā, *f.*, δυσκολία, δυσχέρεια;
 χαλεπότης; ἔμπόδιον, κώλυμα ||
 — *di respirō ece.*, δύσπνοια; δυσ-
 (κολο)-.

diffida, *f.*, *leg.*, ὄχλησις, ἀναγκα-
 σμός; *intimaziōne*, κοινοποίησις,
 κλητεύσις.

diffidāre, δυσπιστῶ, ὑποπτεύω; προ-
 φυλάττομαι || *leg.*, προσκαλῶ εἰς
 ἐκπλήρωσιν, ὀχλῶ; *intimāre*, κοι-
 νοποιῶ, κλητεύω. [πτος, ὑπόπτῃς.

diffidēnte, *m.f.*, δύσπιστος, ὑπο-

diffidēnza, *f.*, δυσπιστία, ὑποψία.

diffōndere, ἐκ-(δια)χέω, διαδίδω(μι),
 διασπείρω, διασκορπίζω, *v. divul-
 gāre* || **-rsi**, **-ομαι**; *nel parlatōre*, μα-
 κρηγορῶ, μακρολογῶ, *v. partico-*

difformāre, *v. deform-*. [*lareggiāre*.

diffraziōne, *f.*, διάθλασις.

diffusiōne, *f.*, διάχυσις, διάδοσις ||
prolissitā, διεξοδικότης, μακρηγο-
 ρία, μακρολογία. [δόσιμος.

diffusīvo, **-a**, ἐκ-(δια)χυτικός, δια-
diffūso, **-a**, διάχυτος, δια-(συγ)κε-
 χυμένος || *prolisso*, σχοινοτενής,
 διεξοδικός, μακρολόγος.

diffilāto, *avv.*, εὐθές, -θύς, κα-
 τ' εὐθειᾶν, ἀπ' ο ἐξ εὐθείας, τα-
 χέως, (ὀγλίγωρα).

diftērico, **-a**, διφθερικός.

difterite, *f.*, διφθερίτις.

dīga, *f.*, πρό-(ἐπί)χωμα || *fig.*, ἐμ-
 πόδιον, -ισμα.

digāmma, *m.*, δίγαμμα. [χώνευτος).

digeribile, *m.f.*, εὐπεπτος. (εὐκολο-
digerire, πέπτω, (χωνεύω) || *fig.*,
 ἀνέχομαι, καταπίνω; διερευνῶ.

digestiōne, *f.*, πέψις, (χώνευσις).

digestīvo, **-a**, πεπτικός || *s. m.*, -όν.

digēsto, **-a**, *v.*, πεπτός || *s. m.*, παν-
 δέκτης, -έκται.

digitāle, *m.f.*, *v.*, δακτυλικός || *s.f.*,
 ἀνάρρινον, δακτυλίτις.

digitalina, *f.*, ἀναρρινίνη. [μαι.

digiuñare, νηστεύω || *fig.*, στεροῦ-
digiuñatōre, **-trice**, νηστευτής.

digiuño, **-a**, νηστικός, νῆστις, ἄγευ-
 στος, (ἀγευματίστος) || ἐνδεής, ἐ-
 στερημένος || *s. m.*, νηστεία, ἀσι-
 τία, ἀγευστία, ἀβρωσία || στέρησις
 || *a* —, ἀσίτως, ἀγεύστως, (νη-
 στικάτα) || *giōrno di* —, ἡμέρα
 νηστήσιμος, νηστεία.

dignità, *f.*, ἀξία, ἀξιοτής, σεμνό-
 τῃς, ἀξιοπρέπεια; μεγαλεῖον ||
ufficio, *grādo*, ἀξίωμα, ἀρχή,
 τιμή. [-ᾶνος.

dignitārio, *m.*, ἀρχων, μεγιστάν,

digradare, *v. degr-*; (di)scēndere.

digrassāre, *v. sgr-*.

digredire, παρεκβαίνω, παρενθή-
 καις χρῶμαι. [τροπή, παρενθήκη.

digressiōne, *f.*, παρέκβασις, παρα-

digressīvo, **-a**, παρεκβατικός.

digrignāre (i dēnti), βρύχω, τρι-
 (κρί)ζω (τοὺς ὀδόντας, τὰ δόντια).

digrossāre, *v. sgr-*. [ρίπου.

digrōsso (in —), *avv.*, σχεδόν, πε-

diguazzāre, βορβοροικῶ, ἀνακν-
 κῶ, διαταράττω ὕδωρ ο βόρβορον;
 πηλοβατῶ, (τσαλαβουτῶ).

dilacerāre, *v. lac-*, *dilaniāre*.

dilagāre, πλημμυρῶ, κατακλύζω.

dilaniāre, (δια)σχίζω, διασπῶ, σπα-
 ράττω, (κουρελ(λ)ιάζω) || *v. diffā-
 māre*.

dilapidāre, δαπανῶ ἀσώτως, κατα-
 (δια)σπαθῶ, σπαταλῶ, (κατ)ἄσω-
 τεύω.

dilapidatōre, **-trice**, καταδαπατη-
 τῃς, διασπαθῶν, σπάταλός, ἄσωτος.

dilapidaziōne, *f.*, κατασπάθησις,
 σπατάλη, κατασώτευσις, ἄσωτεία.

dilatabile, *m. f.*, διασταλτός, ἐντατός.

dilatabilità, *f.*, διασταλτικότης, -λτόν. [ρύνω.

dilatâre, διαστέλλω; πλατύνω, εὐ-

dilatâtore, -trice, διασταλτικός; διαστέλλον || *s. m.*, διαστολεύς.

dilataziône, *f.*, διαστολή, διά-(ἐν)-τασις. [μος.

dilatório, -a, ἀναβλητικός ἀναβόλι-

dilavâre, ἐκ-(ἀπο)πλύνω, διακλύζω.

dilavâto, -a, ὠχρός, ἄχρους.

dilazionâre, *v. differire.*

dilêggio *e der.*, *v. derisiône ecc.*

dilegnâre, *v. dispêrdere; sparire.*

dilêguo (mandâr in —), ἀφανίζω: (andâre in —), -ομαι.

dilêmma, *m.*, δίλημμα, ἐπιχείρημα διαφορούμενον.

dilettânte, *m. f.*, φίλος, ἐραστής, ζηλωτής; *d'ârte, di mûsica, di cacciâ ecc.*, ἐρασι-(φιλο)τέχνης, φιλόμουσος, ἐραστής τῆς μουσικῆς, φιλόμολπος, φιλόθηρος, φιλο-. [διασκεδάζω.

dilettâre, τέρπω, ἠδύνω, εὐφραίνω,

dilettêvole, *m. f.*: -tîoso, -a, τερπνός, εὐτερπής, ἠδύς, εὐάρεστος, ψυχαγωγικός.

dilêtto, -a, προσφιλής, ἐράσμιος || *s. m.* τέρψις, ἠδονή, εὐφροσύνη, εὐαρέστησις, θυμηδία, διασκέδασις.

diligênte, *m. f.*, ἐπιμελής, ἀκριβής, πρόθυμος, δραστήριος, φιλόπονος.

diligênza, *f.*, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια; προσθυμία, δραστηριότης, φιλοπονια || *v. corriêra.*

dilombârsi, *v. slomb.* [re.

dilucidâre, *v. rischiarâre, spiegâ-*

diluênte, *m. f.*, διαλυτικός.

diluire, διαλύω, διαβρέχω || *fig.*, μακρολογῶ, *v. diffôndersi.* [dersi.

dilungârsi, *v. allontanârsi; diffôn-*

diluviâle, *m. f.*, κατακλυσμαῖος.

diluviâre, *v. att.*, κατακλύζω, πλημμυρῶ: *v. divorâre* || *cm. n.*, *imps.*, βρέχει ῥαγδαίως.

dilûvio, *m.*, κατακλυσμός, -υσμα || ῥαγδαία βροχή || *fig.*, μέγα πληθυσ, ἀφθονία.

dimacchiâre, *v. smacc.*- [γνευμά).

dimagrimento, *m.*, ἰσχνανσις, (λί-

dimagrânte, *m. f.*, ἰσχναντικός.

dimagrîre; -grâre, *att.*, (κατ)ἰσχν(αί-

νω ᾧ, ἰσχυοποιῶ, λεπτύνω, ἐκθή-

κω, ἐξασθενῶ, (λυόνω, ἀδυναμίζω,

-ατίζω, -ατῶ) || *n.*, ἰσχναίνομαι, (λιγνεύω, -ναίνω, γλιναίνω, λυό-

dimenâre, *v. agitâre.* [νω).

dimensiône, *f.*, ἔκτασις, διάστασις.

dimenticâza, *f.*, ἀμνημοσύνη, (ἐπι)-

λησμοσύνη, λήθη, (λησμόνευμα, ξέχασμα); ἀμνησικακία.

dimenticâre, ἀμνημονῶ, (ἐπι)λαν-

θάνομαί τινος, ((ἀ)λησμονῶ, ξε-

χάνω); *il mâle. l'ingiûria*, ἀμνη-

σικακῶ || *omêtere, trascurâre*, πα-

ραλείπω, (λησμονῶ), ἀφίνω, πα-

ραμελῶ.

dimenticatôio (pôrre nel —), *c. s.*

dimêntico, -a, ἀμνήμων, ἐπιλήσμων,

((ἀ)λησμονιάρης, ξεχα(ν)σ(ι)άρης); ἀμνησίκακος.

dimêssso, -a, ταπεινός; ὑφειμένος ||

da un ufficio, παραιτηθεῖς, παρη-

dimêstico *ecc.*, *v. dom.* [τημένος.

dimêttete, *v. depôrre.* [μία.

dimezzamento, *m.*, διχοτόμησις,

dimezzâre, σχίζω εἰς δύο, διχο-(με-

σο)τομῶ, διαιρῶ, διχάζω.

dimezzâto, -a, ἡμίτομος. [βηκότως.

diminuêndo, *v. min.* || *mus.*, ὑποβε-

diminuîre, *att.*, μειῶ, (-όνω), ἐλατ-

τῶ, (-όνω), σμικρύνω || *n.*, -οῦμαι,

-ομαι; *v. dimagrîre.*

diminutîno, -a, μειωτικός, ἐλάττω-

τικός || *gr.*, ὑποκοριστικός. [σις.

diminuziône, *f.*, μείωσις, ἐλάττω-

dimissionârio, -a, ὁ δούς τὴν πα-

ραίτησίν του, παρητημένος.

dimissiône, *f.*, παραίτησις.

dimissôria, *f.*, ἀφετική ἐπιστολή,

έτεροχειροτονία.

dimodochè, *cong.*, (εἰς τρόπον) ὥστε.

dimôra, *f.*, διαμονή, οἴκησις, κατο-

οικία. [κος, -κῶν, διατρίβων που.

dimorânte, *m. f.*, διαμένων, κάτοι-

dimorâre, διαμένω, κατοικῶ, δια-

τρίβω. [εὐαπόδεικτος.

dimostrâbile, *m. f.*, ἀποδεικ(τι)ός,

dimostrante, *m. f.*, ἀποδεικνύων, -δείκτης, παραστάτης.
dimostrare, ἀποδεικνύω, τεκμηριῶ, ἐλέγχω; *v. mostrare, manifestare.*
dimostrativo, -*a*, ἀπο-(ἐπι)δεικτικός || *gr.*, δεικτικός.
dimostraziõne, *f.*, ἀπόδειξις, ἔλεγχος; ἐξήγησις || *di ròpòlo ecc.*, ἐπίδειξις, διαδήλωσις || *ségno, pòda*, σημεῖον, τεκμήριον, μαρτύριον || *mil.*, ψευδῆς ἐπίδειξις, ψευδελγία.
dinâmia, *f.*, δύναμις. [μός.
dinâmico, -*a*, δυναμικός || *s. f.*, -ή.
dinamismo, *m.*, δυναμισμός.
dinamitârdo, -*a*, δυναμιτιδοχρήστης.
dinamite, *f.*, δυναμίτις. [-έτης.
dinamômetro, *m.*, δυναμόμετρον,
dinânzi, *v. davanti.*
dinâsta, *m.*, δυνάστης.
dinastia, *f.*, δυναστεία.
dinástico, -*a*, δυναστικός.
dinêgare, *v. neg-, rifiutare.* [gliâto.
dinocolâto, *v. ciondolone; svodio, *m.*, Θεός || *uòmo* —, Θεάνθρωπος || *buòna* —, πανάγαθε Θεέ! *mío o grân* —, Θεέ μου! || *grâzie a* —, χάριτι θεία, δόξα τῷ Θεῷ || *a* — *piacêndo*, Θεοῦ θέλοντος ο εὐδοκοῦντος, ἂν δώση ὁ Θεός, σὺν Θεῷ || *per amor di* —, πρὸς Θεοῦ || *per* —, μὰ τὸν Θεόν. [κός.
diocesâno, -*a*, διοικησινός, ἐπισκοπιδιόcesi, *f.*, διοίκησις, ἐπισκοπή, ἐπαρχία ἐπισκοπική.
dionêa, *f.*, διώνη, μυιάγρα.
dionisiaco, -*a*, διονύσιος.
diorâma, *m.*, διόραμα.
diòttra, *f.*, διόπτρα.
dipanatôio, *v. arcolâio.*
dipanamênto, *m.*, ἀν-(ἐξ)έλιξις, ἀναπηνισμός, (τυλιγάδιασμα), τολύπευσις, (κουβάριασμα).
dipanâre, ἀνελίσσω, ἀναπηνίζομαι, ἀναμηρεύω, -ομαι; τολυπεύω, συσπειρῶ, (τυλιγαδιάζω, κουβαριά-
dipartîrsi, *v. partire.* [ζω).
dipendênte, *m. f.*, ἐξαρτώμενος, ἐξεργημένος; ὑποκείμενος, ὑπεξούσιος, ὑπήκοος.
dipendêntza, *f.*, ἐξάρτησις; *som-**

missiõne, ὑποταγή, ὑπεξουσιότης, ὑποδούλωσις || *annêssò*, ἐξάρτημα, παράρτημα || *adiacênza*, περίχωρα, προσκείμενα.
dipêndere, ἐξαρτῶμαι, κρέμαμαι ἔκτινος; ὑπόκειμαι, ὑποτάσσομαι; *impr.*, ἐξαρτᾶται, ὑπόκειται.
dipîngere, ζωγραφ(ίζω)ῶ, (ἀπ)εικονίζω; *colorâre*, χρωματίζω, χρωπνύω || *fig.*, περιγράφω, ἐξιστορῶ, ἀφηγοῦμαι, (ἀπ)εικονίζω.
dipînto, -*a*, ζωγραφητός || περιγεγραμμένος || *adâtto, preciso*, εὐάρμοστος, -μόττων || *s. m.*, ζωγράφημα, *v. quâdro.*
dipîntôre ecc., *v. pittôre.*
diplôma, *m.*, δίπλωμα, πτυχίον.
diplomâtico, -*a*, διπλωματικός || *s. m.*, -μάτης || *s. f.*, -ματογνωσία; -ματική. [χιούχος.
diplomâto, -*a*, διπλωμάτουχος, πτυδιπλομαζία, *f.*, διπλωματία || *fig.*,
dipôi, *v. pôi.* [ἐπιτηδειότης.
diportârsi, *v. portârsi, condûrsi ecc.*
dipôrto, *v. passêggio; passatêmpo.*
diprêssò (a un —), *v. circa.*
diradâre, ἀραιῶ, (-όνω).
diradicâre, *v. srad-*
diramâre, *v.*, ἀπονέμω τοὺς κλάδους, κλαδεύω || *em.*, *diffôndere*, διαδίδωμι || -*rsi, dividêrsi*, διακλαδοῦμαι. [δωσις.
diramazîõne, *f.*, διάδωσις || διακλάδι
dirazzâre, *v. degenerâre; estirpâre.*
dîre, λέγω, (λέω) || *narrâre*, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, ἀναφέρω || *esprimere, manifestâre*, ἐκφράζω, ἐκδηλῶ || *significâre*, σημαίνω || *recitâre*, ἀπαγγέλλω *arringâre*, ἀγορεύω || *comandâre*, κελεύω, διατάσσω || *v. parlâre* || *dir di sì o di no*, σύμφημι; ἀρνοῦμαι || *dir bène o mâle*, ἐπαινῶ; κατακρίνω, κακολογῶ, ὀνειδίζω || *dâr da* —, παρέχω ἀφορμὴν ο αἰτίαν λόγου || *per così* —, (οὗτ)ὼς εἰπεῖν. [εὐθύς, ἀμέσως.
dirrettamênte, *adv.*, ἀπ' εὐθείας,
dirrettissimo, *m.*, *trêno*, ταχυπόρον.
dirrettivo, -*a*, εὐθυνητήριος, ἰθύνων.
dirêtto, -*a*, εὐθύς, ὀρθός, (ἴσιος) ||

immediatb ecc., ἄμεσος || un tréno —, ἄμεσον ο ταχὺ ἀμαξοπομπείων || *v. rêtto*, *diritto*.

direttôre, -trice, διευθυντής, -θύνων || — *spirituále*, — πνευματικὸς.

direttôrio, *m.*, διευθυντήριον. [κός.

direziône, *f.*, διεύθυνσις, ἐπιστάσια. ἡγεμονία || διευθυντήριον.

dirigênte, *m.f.*, διευθύνων, διοικῶν.

dirigere, διευθύνω, διοικῶ, διέπω; ὀδηγῶ; κατευθύνω; *v. indirizzàre*.

dirimênte, *m.f.*, (*impedimênto*), ἀκυρωτικός, ἀναιρετικός, διαλυτικός.

dirimere, διαιρῶ, διαλύω, διακόπτω.

dirimpêtto, *v. davanti*.

diritto, -a, εὐθύς, ὀρθίος, ὀρθός; *v. dèstro* || *s.m.*, δίκαιον, -αιοσύνη, -αίωμα; νόμος, νομική; φόρος, τέλος, δασμός || *di una stoffa ecc.*, ὄψις.

dirittúra, *f.*, εὐθειά, ὀρθότης || a —, *avn.*, εὐθύ, ἀπ' εὐθείας, χω-

dirizzàre, *v.* (*rad*)*dirizz-*. [ρίς ἄλλο.

dirizzatúra, *f.*, διαφυσή, (χωρίστρα).

dirizzône, *m.*, εὐθύνσις; συνήθεια.

dirocçàre, κατεδαφίζω, κρημνίζω, κατασκάπτω, *v. demolire*.

dirocçàto, -a, κατεδαφισθείς, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, κατάπτωτος, (κατα)πίπτων. [*rompere*.

diròmpere, *v. ammollire*; (*pro*)**diròtto**, -a, ὑπέρ-(ἄ)μετρος; ἀδιάλειπτος; σφοδρός || *pioggia* -a, ῥαγάδα ο ἀφνίδιος βροχή, ὄμβρος.

dirozzamênto, *m.*, λέπτυνσις, λείωσις, ἀπό-(περί)ξισις, πελέκημα || *fig.*, ἐκπαίδευσις, προγύμνασις.

dirozzàre, λεπτύνω, λεαίνω, ἀπο-(περι)ξέω, πελεκῶ || *fig.*, ἐκπαιδεύω, ἀνθρωπιζώ, μορφῶ.

dirugginire; -nàre, ἐξιδῶ, (ξεσκο-(ξεσκου)ριάζω) || — *i denti*, *v. digrignàre*.

dirupàre, *att.*, κρημνίζω, καταρρίπτω, καταβάλλω || *n.*, κρημνίζω, καταρρέω, καταπίπτω; (*att. e n.*, βουλιάζω, -λῶ).

dirupàto, -a, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, ἀπορρέξ, ἀπότομος; δύσβατος; ὀλισθηρός.

dirûpo, *m.*, κρημνός, -νώρεια, τόπος κρημνώδης.

diruto, *v. dirupàto*, *dirocçàto*.

dîs-, *δυς-*, ἀ(ν)-, ἀπο-(ἀφ)-, ἐκ(ἐξ)-,

disabbellire, ἀποκοσμῶ. [(ξε-), ἀντι-.

disabitàto, -a, ἀκατοίκητος, μονήρης, ξρημος.

disabituàre, *v. svezzàre*.

disaccentràre, *v. decentr-*.

disaccêtto, *v. sgradîto*.

disaccòncio, *v. disadàtto*.

disaccordàre, *v. scord-*.

disaccòrdo, *m.*, ἀρρυθμία, κακοφωνία || ἀσυμ-(δια)φωνία, δυσαρμονία; ἀναρμοστία, διχοφροσύνη, διχόνοια. [re.

disacerbàre, *v. addolcìre*, *mitigà-*

disadàtto, -a, δύσχρηστος, ἀνεπιτήδειος, ἀνάρμοστος; ἄκαιρος || *di persóna*, ἀδέξιος, σκαιός, ἄχαρις, ἀφυσής.

disadòrno, -a, ἀποκεκοσμημένος, (ξεστολισμένος), ἀκομπος, ἄχαρις.

disaffezionàre, ἀπαλλοτριῶ τὴν ἀγάπην, παύω τὴν φιλίαν, ἀφαιρῶ τὴν εὐνοίαν || -rsi, (ἀπ)ἄλλοτριουῖμαι.

disagêvole, *v. difficile*, *disadàtto*.

disaggradêvole, *v. sgrad-*.

disagiàto, -a, στενοχωρημένος, ἐνωχλημένος || ἐνδεής, ἄπορος, πένης.

disâgio, *m.*, στενοχωρία, ἐνόχλησις || *di salûte*, ἀδιαθεσία, καχεξία, κακοπάθεια, κακουχία || *económico*, ἀχρηματία, ἔνδεια, ἀπορία, πενία || *stàre a* —, ἐνοχλοῦμαι, κακῶς ἔχω.

disalberamênto, *m.*, ἀφαίρεσις ο ἀπώλεια τῶν ἰσθῶν, ἀφίστωσις, (ξαμπούρισμα).

disalberàre, *mar.*, καταβάλλω τοὺς ἰστούς, ἀφιστῶ (ξαμπουρίζω, ξεκαταρτόνω).

disamàre, παύω ἀγαπῶν τινα.

disamêno, *v. inam-*

disâmina, *f.*, *v. esâme*.

disamoràre, *v. disaffezionàre*.

disancoràre, αἰρω ο ἀνέλκω τὴν ἄγκυραν, (σηκόνω τὸ σίδηρον, σαλπάρω).

disappaiâre, *v.* dispaiâre.
 disapprêndere, *v.* disimpariâre.
 disapplicâto, -a, ἀργός, ἀμελής, ἀπρόσεκτος. [-ισμος; ἀρνήσιμος.
 disapprovâbile, *m. f.*, κατακριτέος,
 disapprovâre, ἀποδοκιμάζω, ἐπιτιμῶ, κατακρίνω, μέμφομαι || *ricusdre*, ἀρνοῦμαι.
 disapprovatôre, -trice, ἀποδοκιμαστικός || *s.*, -αστής, ἐπιτιμητής.
 disapprovaziône, *f.*, ἀποδοκιμασία, ἐπιτίμησις, μέμψις.
 disappûnto, *v.* contrattêmpo; contrarietà. [ματα.
 disarginâre, ἀνατρέπω τὰ προχώ-
 disarmâre, ἀφ-(ἐξ)οπλίζω, ((ἐ)ξαρματόνων) || *fig.*, καταπραῦνω || *un facile ecc.*, *v.* scaricâre.
 disârmo, *m.*, ἀφοπλισμός, -ισις.
 disarmonia, *f.*, *v.* disaccôrdo, discôrdisarmonizzâre, *v.* discordâre. [dia.
 disarrieciâre, χαλῶ τοὺς βοστρύχους, (ξεκατσαρόνω).
 disarticolâre, ἐξαρθρῶ; ἀπαρθρῶ.
 disasprîre, *v.* addoleîre.
 disassortîre, διαρμῶζω, (ξεταιριάζω).
 disassuefâre, *v.* svezzâre. [ζω).
 disâstro, *m.*, (δεινή) συμφορά, δεινὸν ἀτύχημα, καταστροφή.
 disastrôso, -a, ὀλέθριος, καταστρεπτικός.
 disattênto, -a, ἀπρόσεκτος, ἀπερίσκεπτος, ῥεμβός, -βώδης, -βόμενος, ἀφηρημένος, ἀμελής.
 disattenziône, *f.*, ἀπροσεξία, ῥεμβασμός. [ματόνω), *v.* disalberâre.
 disattrezzâre, ἀποσκευάζω, ((ἐ)ξαρdisautorâre, *v.* esaut-.
 disavânzo, *v.* pèrdita, dèficit.
 disavvedûto, *v.* inavv-.
 disavvenête, *m. f.*, ἀσχήμων, δυσειδής; ἄχαρις. [εἶδεια, ἀπειροκαλία.
 disavvenênza, *f.*, ἀσχημοσύνη, δυσdisbôrso, *v.* sbôrso *ecc.* [gâre.
 disbramâre, *v.* soddisfâre, appadisbrigâre, *v.* sbr-, spacciâre.
 disbrigo, *m.*, ἐκτέλεσις, (δι)ἐκπεdiscacciâre, *v.* scacc-. [ραίωσις.
 discâpito, *v.* scap-, dânnο.
 discârico, *v.* scârico.

discâro, *v.* sgradito.
 discendentâle (linea —), *f.*, κατιούσα συγγενῶν γραμμή, ἀπογονία, κατιόντες συγγενεῖς.
 discendênte, *m. f.*, κατιών, πρὸς τὰ κάτω || ἀπό-(ἐκ)γονος.
 discendênza, *f.*, ἀπογονία, ἀπό-(ἐκ)γονοί, διάδοχοί, γενεά, γένος.
 discêndere, κατέρχομαι, καταβαίνω, (καταιβαίνω) || *fig.*, *decadêre*, ἐκπίπτω, (ξεπέφτω) || *esser inclinâto*, κλίνω πρὸς τὰ κάτω || *derivâre*, (ἐκ)πηγάζω, προέρχομαι || *avér origîne, di persône*, ἔλκω τὸ γένος, κατάγομαι.
 discentrâre, *v.* decentr-.
 discêpolo, *m.*, μαθητής, ὁμιλητής, διδασκόμενος || ὀπαδός, ζηλωτής, θιασώτης. [κατανοῶ.
 discêrnere, διακρίνω, διαγινώσκω,
 discernimênto, *m.*, διάκρισις, διάγνωσις || κρίσις, ἀγγίνοια.
 discêsa, *f.*, κατάβασις, κάθοδος || *di un nemico*, εἰσβολή || *v.* china, còsta. [μένος).
 discinto, -a, ἄζωστος, λυτός, (λυdisciplina, *f.*, πειθαρχία, τάξις, ἀγωγή || ἐκπαίδευσις, μάθησις, -ημα, διδασκαλία || *régola*, κανών || *sfërza*, μαστιξ || *castigo*, τιμωρία.
 disciplinâbile, *m. f.*, πειθαρχικός, εὐάγωγος, εὐδίδακτος.
 disciplinâre, *m. f.*, πειθαρχικός || *vb.*, ἐθίζω εἰς πειθαρχίαν, καθιστῶ πειθαρχικόν, εὐτακτον ποιῶ; τακτοποιῶ, κανονίζω || μαστιγῶ, τύπτω.
 disciplinâto, -a, πειθαρχικός, ὑποτακτικός, εὐτακτος, εὐπειθής,
 disco, *m.*, *da lanciâre*, δίσκος, (ἀμάδα, βόλι) || *del sòle ecc.*, δίσκος, κύκλος || — *girânte, ferrovia*, περιάκτος πλάξ.
 discòbolo, *m.*, δισκοβόλος.
 discòlo, *m.*, κακοήθης, πονηρός, φαυλόβιος, (κατεργάρης, -αρόπαιδον); ἀσελγής, ἀκόλαστος.
 discòlpa, *f.*, ἀπολογία, δικαίωσις, ἀθώωσις. [ἀθωῶ.
 discolpâre, ἀπολογῶ, δικαιο(ολογ)ῶ,

disconôscere, παραγνωρίζω || *ésser ingrato*, ἀχαριστῶ, ἀγνωμονῶ.
discordante, *m. f.*, διά-(ἀσύμ)φωνος, ἀνάρμοστος || *mus.*, ἀσύμφωνος, ἄρρυθμος, ἐκμελής, κακόφωνος.
discordanza, *f.*, *v.* disaccôrdo || *gr.*, ἀνακολουθία.
discordare, διαφωνῶ, διχονοῶ, διχογνωμῶ || *mus.*, ἀπηγῶ, παραφωνῶ.
 [ρος, *v.* -dante.
discôrde, *m. f.*, ἀσύμφωνος, διάφο-
discôrdia, *f.*, δια-(ἀσυσμ)φωνία, διχόνοια, διαφορά || ἔρις, φιλονεικία.
discôrriere, *v.* parlâre, conversâre; *v.* scôrriere.
discorsino, *m.*, λογιδ(ρ)ιον.
discôrso, *m.*, λόγος; ὁμιλία, (λακιρδί); *v.* ragionamênto; ciârta.
discostare, *v.* allontanâre.
discôsto, *v.* lontâno, distânto.
discrasia, *f.*, δυσκρασία.
discreditare, ἀφαιρῶ τὴν πίστιν, καταστρέφω τὴν τιμὴν, δυσφημῶ, ὑποτιμῶ, ἐξευτελίζω.
diserêdito, *m.*, ἀπώλεια πίστεως ὁ τιμῆς, δυσφημισμός, ὑποτίμησις, ἀνυποληψία.
discrepâre, *v.* discordâre.
discretêzza, *f.*, μετριότης || *prudênza*, σύνεσις, περίσκεψις, εὐλάβεια, φρόνησις, (-νιμάδα); ἐχεμυθία. [screzionâle.
discretivo, -a, διακριτικός, *v.* **diserêto**, -a, *mediôere*, μέτριος, ἀνεκτός, (ὑποφερότος), ὥπωςοῦν καλός || *prudênte*, *segré'o*, συνετός, περίσκεπτος, ἐχεμυθός, ἐχερρῆμων.
discrezionâle, *m. f.*, αὐτεξούσιος, αὐτόβουλος, αὐτοπρωαιρετος || *potêri -i*, αὐθαίρετος ἐξουσία.
discreziône, *f.*, *arbitrio*, *volontà*, ἐξουσία, θέλεις || a —, κατὰ θέλησιν, κατ' ἐκλογὴν || *têndersi a —*, παραδίδομαι τελείως || *v.* **discretêzza**; *moderaziône*; **discernimênto**.
discriminatûra, *v.* dirizzatûra.
discussiône, *f.*, *v.* **dibattimênto**, -ttito || συζήτησις, ἐξέτασις.
discutênte, *m. f.*, συζητητής.

discûtere, *disputâre*, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ || *esaminâre*, συζητῶ, (δι)ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
discutibile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος.
disdêgno ecc., *v.* sdegn- || ὑπεροψία, περι (κατα)φρόνησις, (ἀκαταδεξία).
disdêtta, *f.*, *v.* **commiâto** || *di un contrâtto*, ἀκύρωσις; διάλυσις || *sforziâna*, ἀπο-κακο-(ἀ)τυχία, ἀποτευξίς, -τευγμα, ἀτύχημα.
disdicêvole, *v.* sconveniênte *ecc.*
disdîre, *v.* **licenziâre** || *un contrâtto*, ἀκυρῶ, διαλύω || *rifiutâre ecc.*, ἀπ-(ἐξ)αρνοῦμαι || *rinunziâre*, παραιτῶ || -rsi, ἀρνοῦμαι τοὺς λόγους μου, ἀνακαλῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου, παλινωδῶ, ἀντιφάσκω || *eid* **disdice**, τοῦτο εἶναι ἀπρεπές, δὲν πρέπει.
disdôro, *v.* **disonôre**.
disegnâre, ἰχνο-(σκια)γραφῶ, διαγράφω, σχεδιάζω; παριστάνω || *propôrsi*, προτίθεμαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω. [γράφος.
disegnâtore, -trice, ἰχνο-(σχεδιο)-
disêgno, *m.*, ἰχνο-(σκια)γραφία; -φημα, διαγραφή, -γραμμα, σχέδιον, διατύπωσις || *prôthেসিস*, ἐπίνοια, βουλή, -ησις, σκοπός || — *di lêgge*, νομοσχέδιον.
disequilibrâre, *v.* **squil-**.
diseredamênto, *m.*; -aziône, *f.*, ἀποκλήρωσις.
diseredâre, ἀποκληρῶ, (-όνω), στερῶ τῆς κληρονομίας, (ἀπὸ τὴν -αν), ἀποκηρύσσω. [ρυκτος.
diseredâto, -a, ἀπόκληρος, ἀποκή-
disertâre, *att.*, *v.* **devastâre**; ἐγκαταλείπω || *n.*, ἀπολείπω θέσιν, αὐτομολῶ. [αὐτόμολος, φυγὰς.
disertôre, *m.*, *mil.*, λειποτάκτης.
diserziône, *f.*, ἐγκατάλειψις || *λειποταξία*, αὐτομόλησις.
disfâre, διαλύω, καθαιρῶ, (δια)φθείρω, (χαλ(ν)ῶ) || *seonfiggere*, καταθραύω, νικῶ, φυγαδεύω || *liquefâre*, *stemperâre*, διαλύω, τήκω || -rsi, -ομαι, καθαιροῦμαι, (δια)φθείρομαι, *v.* **consumârsi** || *alienâre*, ἐκποιῶ τι, ἀπαλλάττομαι τινος, πωλῶ, (ξικά(μ)νω) || *uccê-*

dere, κτείνω, φονεύω, θανατῶ, (ξεκά(μ)νω).

disfatta, *v.* *sconfitta*.

disfavôre, *m.*, δυσμένεια; ἔκπτωσις.

disfida ecc., *v.* *sfid*.

disfôrme, *v.* *def*; *differente*.

disgêlo, *v.* *sgêlo*.

disgiângere, διαχωρίζω, (ξεχωρίζω), διαζευγνύω, (ξεταιριάζω), δίστημι, λύω, διαιρῶ.

disgiuntîvo, -a, *gr.*, διαζευκτικός.

disgiûnto, -a, διαζευγμένος, (χωριστός).

disgiunziône, *f.*, (δια)χωρισμός, ((ξε)χώρισμα), διάζευξις, (ξεταιριασμα), διάλυσις, διαίρεσις.

disgradâre, *v.* *screditâre*; *sgradire*.

disgravâre, *v.* *sgri*.

disgrâzia, *f.*, δυστυχία, συμφορά, (κακορρ(ο)ιζικιά) || *dolorôso acci-dente*, λυπηρὸν συμβάν, δυστύχημα, συμφορά || *v.* *disfavôre*.

disgraziâto, -a, δυσ-(κακο)τυχής, ἄτυχος, κακόμοιρος, κακοδαίμων, ταλαίπωρος, (κακορρ(ο)ιζικός, καῦμένος); ἄθλιος; πτωχός; *v.* *deplorêvole*.

disgregâre, διαχωρίζω, διαλύω.

disgregaziône, *f.*, διαχώρισις, -ρισμός, διάλυσις.

**disguîdo*, *m.*, αποπλάνησις, παρεκτροπή; *ferroviârîo*, ἑκτροχιασμός.

disgustânte, *m. f.*; -*stôso*, -a, ἀηδής, (ἄνοστος); δυσάρεστος, ἀπάρεσκος, ἀνιαρός; *v.* *nauseânte*.

disgustâre, φέρω κόρον, ἀηδίαν παρέχω, ἀφαιρῶ τὴν ὄρεξιν, δυσαρρεστῶ, ἀνιῶ, ἀποστρέφω, ἀπομακρύνω || -*rsi*, ἀηδιάζω, -δίζομαι, ἀποστρέφομαι, ἀπεχθάνομαι τινα, ἀγανακτῶ κατὰ τινος, δυσχεραίνω, ὀργίζομαι.

disgûsto, *m.*, *per i cibi*, ἀνορεξία; *pr. e fig.*, κόρος, ἄση; *fig.*, ἀποστροφή, ἀηδία, ἀνία, δυσαρρέσκεια.

**disillusiône*, *v.* *delusiône*; *disinganno ecc.* [λοτάρω].

disimballâre, λύω δέμα, (ξεμπαλ-

disimpacciâre, *v.* *sbarazzâre*, *disimpegnâre*.

disimparâre, ἀπομανθάνω, (ξεμαθαίνω).

disimpegnâre, ἀπαλλάττω, ἀπολύω, ἀνακαλῶ πρόκλησιν; -*rsi*, ἔξαπαλλάττομαι, ἀπολύομαι (ἀπὸ) ὑποσχέσεως || *trâr di pégno*, ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι τὸ ἐνέχυρον.

disimpêgno, *m.*, ἀπαλλαγή, -λλαξις || ἐνεχύρου ἀνάληψις || ἐκπλήρωσις, *v.* *disbrigo*.

disimpuntîre, ἀφαιρῶ ὁ ἀναλύω τὰς διαρραφάς, (ξετρ(ο)υπῶνω, ξυ-(ξι)-

disincantâre, ἀπογοητεύω. [λόνω].

disinfettânte, *m. f.*, ἀπομολυμαντικός, καθαριστικός.

disinfettâre, ἀποβάλλω τὸ μόλυσμα, ἀπομολύνω, (ξεμολύνω), καθαρίζω. [θαρσιμός.

disinfeziône, *f.*, ἀπομόλυνσις, *disingannâre*, μεταπειθῶ, διαφωτίζω, ἐξάγω τῆς ἀπάτης.

disingânno, *m.*, μετάπεισις, διαφώτισις, συναίσθησις; διαβουκόλημα, *v.* *delusiône*.

disinnamorâre, *v.* *disaffezionâre*.

disinteressâre, ἀποζημιῶ || -*rsi*, -οῦμαι, ἀδιαφορῶ, ἀφροντιστῶ, ἀμελῶ, ὀλιγορῶ, οὐδέν μοι διαφέρει. [διάφορος, ἀμελής.

disinteressâto, -a, ἀφιλοκερδής; *disinteressè*, *m.*, ἀφιλοκέρδεια; ἀδιαφορία, ἀφροντισία, ὀλιγορία, ἀναισθησία.

disinvôlto, -a, ἀφελής, ἀπλοῦς; ῥάδιος, εὐστροφος; θαρραλέος εὐτολμος.

disinvoltûra, *f.*, ἀφέλεια, ἀπλότης, χάρις, κομπότης, ἡθὸς ἐλεύθερον; εὐστροφία, ἐπιδειξιότης, γοργότης; θαρραλεότης || *con* —, ἀφελῶς, εὐκόλως, θαρραλέως.

disistîma, *f.*, ἀνυποληψία, περιφρόνησις, ὀλιγορία.

disistimâre, δὲν ὑπολήπτομαι, περιφρονῶ, ὀλιγορῶ.

disl-, *v.* *sl*-. [τρως, ὑπερβαλλόντως.

dismisûra (a —), *avn.*, ὑπερμέ-

disobb-, *v.* *disubb*-.
**disobbligante*, *v.* *spiacêvole*; *scortêse*, *incivile*.

*disobbligare, *v.* dispiacere; disimpegnare.
 disoccupare, ἀπαλλάττω ο στερωῶ ἀσχολίας, ἀπασχολῶ || -rsi, παύω ἀσχολούμενος, καθίσταμαι ἀπράγμων, ἐμπίπτω εἰς ὀκνηρίαν, διακείμαι ἐν ἀργίᾳ, ἀργῶ.
 disoccupato, -a, ἄ(ν)εργος, ἀνάσχυλος; ἀργός, ἀπράγμων || essere —, ἀπρακτῶ, ἀργῶ, σχολάζω.
 disoccupazione, *f.*, ἀεργία, ἀνασχολία; ἀργία, ὀκνηρία; ἀπραγμοσύνη, ἀπραξία.
 disonestà, *f.*, ἀτιμία, -μωσις, αἰσχρότης; ἀναίδεια, ἀσέλγεια, βδελυρία; ἀπρέπεια, ἀδικία.
 disonesto, -a, ἄτιμος, αἰσχρός; ἀναιδής, ἀσελγής, βδελυρός; ἀπρεπής, ἄδικος, κακός.
 disonesto; -rêvole, *m. f.*, ἀτιμωτικός, αἰσχρός, ἐπονείδιστος.
 disonestare, ἀτιμάζω, καταισχύνω, καθυβρίζω, στιγματίζω.
 disonore, *m.*, ἀτιμία, αἴσχος, αἰσχύνη, ὄνειδος.
 disopulativo, *v.* deostruente.
 disordinare, φέρω ἀταξίαν, βάλλω εἰς ἀταξίαν, δια-(συν)ταράττω, θορυβῶ, συγγέω, (-χύζω) || eccedere, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, ἀσελγαίνω, ἀσωτεύομαι.
 disordinato, -a, ἄτακτος, ταραχώδης; ἄκοσμος, -μητος, (ἀστόλιστος, ἀσυγύριστος) || sregolato, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἄσωτος.
 disordine, *m.*, ἀταξία, ταραχή, σύγχυσις; τάρραχος, θόρυβος, στάσις; ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτ(ε)ία.
 disorganizzare, ἀνατρέπω, φθείρω ο διαταράττω τὸν διοργανισμόν, ἀποδιοργανῶ, συνταράττω, συγγέω, (-χύζω).
 disorganizzazione, *f.*, διάλυσις ὀργανισμού, ἀποδιοργάνωσις, συντάραξις, ἀταξία, σύγχυσις.
 disorientare, ἀποπλανῶ; ταράττω.
 *disormeggiare, λύω (τὰ ἀπόγεια, (τὰ παλαμάρια)). ἀναχωρῶ.
 disornare, ἀποκοσμῶ, (ξεστολίζω).

disossare, ἐξοστείζω, (ξεκοκκαλιάdisossidare, ἀποξειδῶ. [ζω).
 disossigenare, ἀποξυγονῶ.
 disostruente, *v.* deostr-.
 dispaccio, *m.*, ἄγγελμα, εἶδησις; τελεγράφημα. [(ξεταιριάζω).
 dispaiare, ἀνομοιῶ, ἕτεροζυγῶ,
 disparato, -a, δυσανάλογος, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
 dispari, *m. f.*, περιττός, (μονός), ἀνάρτιος || disugudle, ἀνόμοιος, ἄνισος.
 disparità, *f.*, δυσαναλογία, ἀναρμοστία, ἀσύμφωνία; ἀνομοιότης,
 disparire, *v.* spar-. [ἀνισότης.
 disparte (in —), *avn.*, κατὰ μέρος, ἰδίως, ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, ἰδιαιτέρως, κειχωρισμένως, (ξε)χωριστά, χώρια.
 dispendio, *m.*, δαπάνη, ἀνάλωμα, *v.* spesa. [δάπανος, *v.* costo.
 dispendioso, -a, δαπανηρός, πολυdispenza, *f.*, distribuzione, δια-(ἀπο)νομή, διάδοσις, χορηγία || essenziale, ἀπαλλαγὴ, ἀπόλυσις || fascicolo, παραδοσις, φυλλάδιον || guardaroba, ταμι(εῖ)ον, ὀψοφυλάκιον, ἀρμαλιοθήκη, (κελλάρι, ντο(υ)λάπι); *v.* credenziera.
 dispensare, δια-(ἀπο)νέμω, διαδίδω, χορηγῶ, διαμοιράζω || ἀπαλλάττω, ἀπολύω, ἐλευθερῶ || -rsi, astenersi, ἀπαλλάττομαι, ἀπέχομαι.
 dispensario, *m.*, φαρμακολογία, συνταγολόγιον, (ιατροσόφιον).
 dispensatore, -trice, δια-(ἀπο)νομεύς, χορηγός.
 dispensiere, *m.*, οἰκονόμος, ταμίας, ἐξοδευτής, τροφοδότης, (κελλάdispepsia, *f.*, δυσπεψία. [ρης).
 disperare, *att., r.*, ἀπελπίζω, ἀπογινώσκω || em., *n.*, -ομαι, δυσ-(ἀν)ελπιστῶ || -rsi, ἀδημονῶ, ἀγανακτῶ, καταθλίβομαι || far —, *fig.*, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.
 disperato, -a, ἀπελπισ, ἀπηλπισμένος || addoloratissimo, ἀδημονῶν, περίλυπος, (καταγανακτισμένος) || furioso, eccessivo, ἀπονενοημένος, ὑπερβολικός || di un ammalato ecc., ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.

disperaziône, *f.*, ἀπελπισία, (-ιά), -μός, ἀπόγνωσις || ἀδημονία, ἀγανάκτησις.

dispêrdere, (δια)σκορπίζω, διασπείρω, διαμοιράζω; *v.* spârgere; sbaragliâre.

dispersiône, *f.*, διασκορπισις, -πισμός, διασπορά, διάμοιρασμός.

dispêrso, -a, διεσκορπισμένος, διασπαρμένος.

dispêtto, *m.*, δυσαρέσκεια, ἀγανάκτησις, βαρυθυμία, (βαρυ-(κακο)-κάρδισμα), λύπη, πείσμα, ὀργή || *affrônto ecc.*, καταφρόνησις, ὀλιγωρία, πείραξις, -αγμα, ἐπηρθεασμός, ὕβρις; *v.* disprêzzo || a tuo —, ἄκοντός σου, (εἰς τὸ πείσμά σου, ὡς διαρραγείης).

dispettôso, -a, ἀγανακτικός, δυσάρεστος, πεισματικός, (-τάτης), καταφρονητικός, ὕβριστικός, -τής; δηκτικός, ἐριστικός, φίλερις, (μαλώτης).

dispiacêute, *m. f.*, *addolorâto*, λυπημένος, περιλύπος, (πικραμ(μ)ένος) || *v.* spiacêvole.

dispiacêre, *m.*, δυσαρέσκεια, -ρέστημα, λύπη, ἀνία, (κακοφανισμός) || *vb.*, δυσαρεστῶ, ἀπαρέσκω || *recâr dispiacêre*, ἐνοχλῶ; ἀνιῶ, λυπῶ, θλίβω || *ciò mi dispiâce*, ταῦτα μὲ δυσαρεστοῦσι, τοῦτο μὲ ἀπαρέσκει ο λυπεῖ, δυσαρεστοῦμαι ο λυποῦμαι ν' ἀκούω τοῦτο, (μοὶ **disp-**, *v.* sp- [κακοφαίνεται]).

dispnêa, *f.*, δύσπνοια. [θέσιμος.

disponibile, *m. f.*, πρόχειρος. δια-

disponibilitâ, *f.*, προχειρότης, διαθέσιμότης.

dispôrre, διατίθημι, -θέτω, διευθετῶ, εὐτρεπίζω, σκευάζω || *persuadêre*, (στα)πέιθω || *prescrivere*, *comandâre*, (δια)τάττω. κελεύω || *delibêrâre*, ἀποφασίζω || *per testamento*, διαθέτω || *avêr libero uso*, διαθέτω, κύριός εἰμί τινος || -rsi, δια-(προ)τίθεμαι, παρασκευάζομαι.

dispositivo, -a, διαθετικός, παρασκευαστικός || *s. m.*, *leg.*, διατακτικὸν (μέρος).

disposiziône, *f.*, διάθεσις, τακτοποίησις, διευθέτησις || διάταξις || — *testamentâria*, ὄρος διαθήκης || *inclinaziône*, διάθεσις, (ἐπι)γλίσις, ῥοπή, εὐφυΐα, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης || *pl.*, *preparativi*, προετοιμασίαι, προπαρασκευαί || *sôno a vostra* —, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας.

dispôsto, -a, διατεταγμένος; τακτοποιηθεῖς, προετοιμασθεῖς; ξτοιμος, παρεσκευασμένος; *ben* —, εὐδιάθετος || *s. m.*, *v.* -sitivo, *e. s.*

dispôtico, -a, δεσποτικός, τυραννικός.

dispotismo, *m.*, δεσποτισμός, -τεία, ἀπόλυτος ἔξουσία, τυραννία.

dispregiativo, -a, *gr.*, χειροτερευτικός.

disprêgio, *m.*, *v.* disprêzzo; ὕβρις.

disprezzâbile, *m. f.*, καταφρονητέος || οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός, ἐπονείδιστος.

disprezzânte, *m. f.*, περι-(κατα)φρονητικός, ὑπεροπτικός, ἀκατάδεκτος. [γωρῶ, ὑπερορῶ; ἀψηφῶ.

disprezzâre, περι-(κατα)φρονῶ, ὀλι-

disprezzâtore, -trice, περιφρονητής, ὑπερόπτης.

disprêzzo, *m.*, περιφρόνησις, ὀλιγωρία; ὑπεροψία, ἀκαταδεξία.

disputa, *v.* discussiône; *controvérsia*, *contêsa*.

disputâbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος.

disputâre, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ, ἐρίζω, (μαλόνω, ἔχω μαλώματα) || *volêr per sè*, διαμφισβητῶ, ἀγωνίζομαι περί τινος. [dissertâtore.

disputâtore, -trice, φιλόνεικος; *v.*

disquisiziône, *f.*, ἐξέτασις, ἔρευνα.

dissaldâre, ἀποκολλῶ, (ξεκολλῶ).

dissanguamênto, *m.*, ἀφαιμάξις || ἀπογύμνωσις, ἐξολόθρευσις, -ευμα.

dissanguâre, *pr. e fig.*, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ; *fig.*, ἀπογυμνῶ, ἐξολοθρῶ, φορολογῶ, ἐκδέρω, (γδέρνω). [|| ἐξολοθρευτής.

dissanguâtore, -trice, ἀφαιμάκτης

dissapôre, *v.* dissênso, *contrâsto*.

dissecâre, διαμελίζω, ἀνατέμνω.

disseccâre, *v.* secc-.
 dissecciâre, ἐκλιθοσοτρῶ.
 dissellâre, ἀποσάπτω, (ξεσελλόνω).
 disseminâre, *v.* spârgere.
 dissennâre, ἐκμαίνω, μωραίνω, τρελλαινῶ, (ξε)κουτιαίνω).
 dissênso, *m.*; -ensiône, *f.*, διαίρεσις, διχόνοια, διαφωνία.
 dissenteria, *f.*, δυσεντερ(ε)ία.
 dissentôrico, -a, δυσεντερικός.
 dissentire, *v.* discordâre.
 dissep(p)el(l)ire, *v.* esumâre *ecc.* [ζω).
 disserragliâre, ἐκφράττω, (ξεφρά-
 disserrâre, *v.* schiudere, aprire.
 dissertâre, γράφω διατριβήν, πραγματεύομαι, διατριβῶ.
 dissertatôre, -trice, συζητητής, διαλεκτικός, σχολαστικός.
 dissertaziône, *f.*, διατριβή, πραγματεία, συζήτησις, διάλεξις, ἐξέτασις.
 dissestâre, *spostâre*, *confôndere*, *disturbâre*, μετακινῶ, (δια)ταράττω, συγχέω; ἐνοχλῶ || *economica-mênte*. ζημι(όνω)ῶ, (χαλνῶ), καταχρεόνω; -rsi, -όνομαι, (χάνω), καταχρεοστῶ.
 dissêsto, *m.*, μετακίνησις, διατάραξις, σύγχυσις; ἐνόχλησις || ἀπώλεια, ζημία, στρόβιλος τῆς τύχης || *mentale*, ταραχή τοῦ νοός, παραζάλη. [στικός), δροσιστικός.
 dissetânte, *m. f.*, ἄδιψος, (ξεδιψα-
 dissetâre, καταπαύω ο σβέννυμι τὴν δίψαν, (ξεδιψάζω), δροσίζω.
 disseziône, *f.*, διαμελισμός, ἀνατόμησις, -μία.
 dissidênte, *v.* discordânte.
 dissidio, *v.* dissênso, contrâsto.
 dissillabo, -a, δυσύλλαβος.
 dissimile, *v.* differênte *ecc.*
 dissimulâre, ὑποκρύπτω, ὑποκρίνομαι, ἀποσιωπῶ. [ὑποκριτής.
 dissimulatôre, -trice, κρυψίνους,
 dissimalaziône, *f.*, ὑπόκρυψις, -υσία, προσποίησης.
 dissipâbile, *m. f.*, ἐπίδεκτικὸς διασκεδάσεως, σκεδαστός, διαλυτικός, ἀποσοβητικός.
 dissipâre, (δια)σκορπίζω, διασπείρω,

διασκεδάζω, διαλύω; *distruggere*, ἐξαφανίζω || *scialacquadre*, δαπανῶ ἀφειδῶς, καταναλίσκω, κατεξοδεύω, δια-(κατα)σπαθῶ, ἀσωτεύω.
 dissipâto, -a, *divagato*, ἀπρόσεκτος, ἀφηρημένος || *sciurpône*, ἄσωτος, ἀκόλαστος, →
 dissipatôre, -trice, καταδαπανητικός; ἄσωτος, σπάταλος, ἐξοδευτής, οἰκοφθόρος.
 dissipaziône, *f.*, διασκορπισις, -πισμός; ἐξαφάνισις || κατανάλωσις, σπατάλη, ἀσωτ(ε)ία, κατασώτευσις || ἀπροσεξία.
 dissociâre, διαχωρίζω, (ξεχωρίζω).
 dissodamênto, *m.*, ἀροτρίασις, νεασμός, (νιατόν).
 dissodâre, γῆν ο χέρσον ἀροτριῶ ο νειοποιῶ, νεάζω, (νιάζω, ξεχερσόνω).
 dissolutêzza, *f.*, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀκράτεια, ἀσωτ(ε)ία, (παραλυσία). [ἄσωτος, (παράλυμένος).
 dissoluto, -a, ἀσελγής, ἀκόλαστος,
 dissoluziône, *f.*, ἀνά-(διά)λυσις.
 dissolvênte, *m. f.*, (δια)λυτικός.
 dissolvere, ἀνά-(δια)λύω, τήκω; ἐξαφανίζω.
 dissonigliante, *v.* differênte *ecc.*
 dissonâre, *v.* discordâre *ecc.*
 dissotterrâre, *v.* esumâre *ecc.*
 dissuadere, μετα-(παρα)πείθω, ἀποτρέπω. [τρεπτικός.
 dissuasivo, -a, μεταπειστικός, ἀπο-
 dissuasiône, *f.*, μετάπεισις, ἀπο-
 dissuasôre, *m.*, ἀποτρέπων. [τροπή.
 dissugâre, *v.* spremere.
 dissuggellamênto, *m.*, ἀποσφράγισις, -γισμα, (ξεσφράγισμα, ξεβούλωμα).
 dissuggellâre, ἀποσφραγίζω, (ξεσφραγίζω, ξεβουλόνω).
 distaccamênto, *m.*, *mil.*, μέρος στρατοῦ, ἀπόσπασμα.
 distaccâre, *v.* staccâre, separâre.
 distânte, *m. f.*, ἀπέχων, ἀφεστηκώς; κενωρισμένος, μακρυνός || *avn.*, πόρρω, μακράν, (-ρῶν, -ρειά).
 distânza, *f.*, ἀπό-(διά)στασις, διάστημα.

*distanziâre, ὑπερβαίνω.

distâre, ἀπέχω; κείμαι μακράν ||

distêndere, v. st-. [v. differire.

distêso, -a, ἐκτενής; εὐρύ(χωρο)ς

|| s. f., ἐκ-(διά)τασις, (παρατέντω-

μα); μῆκος; πεδίον, -ιάς, (-ιάδα)

|| alla -a, ἀδιαπαύτως, ἀδιαλείπ-

dîstico, m., δίστιχον. [τως.

distillâre, διυλίζω, ἀποστ(αλ)άζω,

(λαμπικάρω). [v. filtro, lambiccò.

distillatôrio, -a, διυλιστικός || s. m.,

distillatôre, -trice, διυλιστής, (λαμ-

πικαριστής); c. s.

distillaziône, f., διυλισίς, ἀπόστα-

ξις, (λαμπικάρισμα).

distilleria, f., διυλιστική (τέχνη) ||

stabilimêto, ἀποστακτήριον.

distîgnere, διάκρινω, διαγινώσκω,

διορῶ || separâre, διακρίνω, δια-

(ἀπο)χωρίζω, διαστέλλω, διαιρῶ

|| caratterizzâre, χαρακτηρίζω ||

-rsi, segnalârsi, διακρίνομαι, ἀρι-

στεύω, πρωτεύω.

distinguibile, m. f., εὐδιάκριτος,

εὐδιάγνωστος.

distîntivo, -a, διακριτικός, ἴδιος,

χαρακτηριστικός || s. m., ségno,

σῆμα, -μεῖον (-μάδι); d' onôre,

παράσημον.

distînto, -a, διάκεκριμένος, εὐκρι-

νής, σαφής, καθαρός; διάφορος;

διορισθείς. v. riservâto || *di per-

sôna ecc., διακεκριμένος, ἀριστεύς;

ἐπιφανής, ἐξαιρετός, ἔξοχος; κομ-

ψός; ἀριστοκράτης || *s. f., v. nô-

ta, lista.

distînzîone, f., διάκρισις; χωρισμός;

διάφορά || ἀριστεῖον, v. distîntivo

|| *κομψότης. [dissuadêre.

distôgliere; -ôrre, v. allontanâre,

distorsîone, f., διαστροφή, (στρέ-

βλωσις, -ωμά).

distrârre, svagâre, sollevâre, ψυ-

χαγωγῶ, διασκεδάζω, εὐφραίνω,

τέρπω || rénder disattênto, περισπῶ,

διαταράττω || distôgliere, ἀποτρέ-

πω || levâr una parte, ἀφαιρῶ,

ἀποσπῶ || destinâr ad âl'r' uso, πα-

ρα-(κάτα)χρῶμαι || appropriârsi,

νοσφίζομαι, σφετερίζομαι.

distrâtto, v. disattênto.

distraziône, f., ψυχαγωγία, διασκέ-

δασις, μικρὰ τέρψις || περισπασμός,

ἀπροσεξία, ῥεμβασμός || ἀφαιρέσις,

ἀπόσπασις || κατάχρησις.

distrêtta, v. necessità, strettêzza.

distrêtto, m., ἐπαρχία, νομός, ὑ-

ποδιαίρεσις νομοῦ; ἔκτασις δι-

καιοδοσίας; περιφέρεια, περιοχή,

διαμέρισμα.

distrettuale, m. f., ἐπαρχι(α)κός.

distribuire, δια-(ἀπο)νέμω, διαδί-

δω, διαμοιράζω; διαιρῶ.

distributivo, -a, δια-(ἀπο)νεμητι-

κός; gr., ἐπιμεριστικός.

distributore, -trice, διανομεύς,

διαμοιραστής.

distribuziône, f., v. dispênsa || di-

sposiziône, διαίρεσις, διάταξις.

distrigâre, v. sbrogliâre, sbrigâre.

distrîgo, v. disbrîgo.

distrûggere, sterminâre, annullâre,

ἐξολοθρεύω, (δια)φθείρω; ἀφανί-

ζω, ἀνα-(δια)λύω || abbâttere, rozi-

ndre, καταστρέφω, ἐκπορθῶ, κα-

τάσκαπτω, καθαιρῶ, κατεδαφίζω,

κρημνίζω || -rsi, καταστρέφομαι,

v. consumârsi.

distruttivo, -a, ἐξολοθρευτικός, κα-

τα-(ἀνα)στρεπτικός, λυμαινόμενος.

distruttore, -trice, ἐξολοθρευτής, κα-

ταστροφεύς, καθαιρέτης, ὀλετήρ.

distrûtto, -a, ἀφάνιστος, κατάσκα-

πτος, ἀνάστατος; v. consûnto.

distruziône, f., ἐξολόθρευσις, -ευ-

μα, κατὰστροφή, ἐκπόρθησις, κα-

τεδάφισις.

disturbâre, (δια)ταράττω, συγχέω,

(-χύζω), θορυβοποιῶ || impedîre,

molestâre, (παρ)ενοχλῶ, ἐμποδίζω,

στενοχωρῶ, (φορτόνω).

disturbatôre, -trice, ταραξίας, θο-

ρυβοποιός, ἀνήσυχος; v. importâno.

distârbo, m., ἐνόχλησις, στενοχω-

ρία, φόρτος, ὀχληρότης; v. disâ-

gio; indisposiziône. [ἀπειθής.

disubbidiente, m. f., παρ-(ἀν)ήκοος,

disubbidienza, f., παρακοή, ἀπει-

θεια. [ἀνηκουστῶ.

disubbidire, παράκούω, ἀπειθῶ,

disubbriacârsi, ἀποκραπαλῶ, -λιζομαι, ἀνανήφω, (ξεμεθυίζω).
 disuguâle, *v.* differênte.
 disumâno, *v.* inumâno, crudèle.
 disumâre, *v.* esumâre.
 disûngere, *v.* sgrassâre. [dia.
 disuniõne, *v.* disgiunziõne; discõr-
 disurîa, *f.*, δυσουρία.
 disusâre, *v.* svezzâre; sméttere.
 disusâto, -a, ἀχρηστος, ἀ(συν)ήθης, ἀρχαίικός, ἀπηρχαιωμένος.
 disûso, *m.*, ἀχρηστία || andâre in —, ἀπηρχαιοῦμαι.
 disûtile, *v.* inûtile; disadâtto, i-
 disv-, *v.* sv-. [nétto.
 disvîo, *v.* disgnîdo. [θέλω πλέον).
 disvolêre, ἀρνοῦμαι, ἀνανεύω, (dèn
 ditâle, *m.*, δακτυλήθρα.
 ditâta, *f.*, δακτυλιά.
 dite, *poet.*, *v.* infêrno.
 ditirâmbico, -a, διθυραμβικός.
 ditirâmbò, *m.*, διθύραμβος.
 dito, *m.*, δάκτυλος, -ον || lûngo ecc.
 un —, δακτυλιαῖος.
 ditouo, *m.*, δίτονον.
 ditta, *f.*, ὄνομα ἐμπορικοῦ οἴκου,
 ἐπωνυμία, ὑπογραφή || cãsa, οἶκος.
 dittamo, *m.*, δίκταμ(ν)ον. [κύριος.
 dittatõre, *m.*, δικτάτωρ, ἀπόλυτος
 dittatoriâle, *m. f.*, δικτατορικός.
 dittatûra, *f.*, δικτατορία, ἀπόλυ-
 dittero, -a, δίπτερος. [τος ἔξουσία.
 dîtico, *m.*, τὰ δίπτυχα.
 dîtõngo, *m.*, δίφθογγος.
 diurêtico, -a, διουρητικός.
 diurnâle, *m. f.*, *v.* giornaliêro || *s.*
m., † μηνῆϊον.
 diurnîsta, *m. f.*, ὑπεράριθμος.
 diûrno, -a, ἡμερήσιος, (κάθ)ἡμε-
 ρινός || *v.* diurnâle.
 diutûrno, -a, μακρο-(πολυ)χρόνιος.
 diva, *poet.*, *v.* dâa. [diffõndersi.
 divagâre, *v.* distrârre; digredîre,
 divâgo, *m.*, *v.* distraziõne.
 divampûre, κατακαίομαι, πυρπολοῦ-
 μάι, φλέγομαι.
 divâno, *m.*, ἀνάκλιντρον, κλισμός,
 (καναπές, σοφᾶς) || tûrco, διβάνιον.
 divârio, *m.*, *v.* differenza. [indicâre.
 divedêre (dâr a —), *v.* mostrâre,

divêllere, *v.* svêllere, strappâre.
 divenîre; -ntâre, γί(γ)νομαι, (ἀπο)-
 καθίσταμαι. [têsa.
 divêrbio, *m.*, *v.* controversia, con-
 divergênte, *m. f.*, διῡστάμενος, ἀ-
 ποχωριζόμενος || *v.* discordânte.
 divergêntza, *f.*, διάστασις, διάσχι-
 σις, ἀποχωρισμός || *v.* disaccõrdo.
 divêrgere, διῡσταμαι, ἀποχωρίζω.
 || *fig.* διαφωνῶ, διχονοῶ, διχογνω-
 μῶ, διαφέρω. [ferîre.
 diversificâre, *v.* differenziâre, dif-
 diversiõne, *f.*, μετα-(ἀπο)στροφή,
 παρα-ἐκ-(ἀπο)τροπή; →
 diversîno, -a, ἐκτροπικός || *s. m.*,
 παρέκβασις, παρεκτροπή || διῡρῡξ-
 παροχετεύουσα || *v.* distraziõne.
 divêrso, -a, *v.* differênte || *pl.*, *v.*
 parêcchi, alcûni.
 divertênte, *m. f.*, τερπνός, ἐπιτερ-
 πής, διασκεδαστικός || *di persõna*,
 θυμηδής, ἀστεῖος.
 divertimênto, *m.*, τέρψις, διασκέ-
 δασις, ψυχαγωγία, ἄνεσις, (ξεφάν-
 τωμα, γλέντι).
 divertîre, τέρπω, εὐφραίνω, δια-
 σκεδάζω; *v.* distrârre || -rsi, -ομαι,
 διασκεδάζω, (ξεφαντόνω, γλεντίζω).
 divezzâre, *v.* svezz-.
 diviâto, *v.* difilâto.
 dividêndo, *m.*, *mat.*, διαιρετέος.
 (ἀριθμός) || *comm.*, μέροςμα, ἀνα-
 λόγημα.
 dividere, διαιρῶ, (δια)μερίζω; *di-*
stribuîre, διανέμω || *separâre*, διαι-
 ρῶ, διαλύω, χωρίζω; *di regiõni*,
 διορίζω || *tagliâre in due*, τέμνω,
 κόπτω, διχοτομῶ || *métter discõr-*
dia, φέρω εἰς διχόνοιαν οὐ στάσιν,
 βάλλω εἰς σύγχυσιν, διαστασιάζω,
 ταράττω || **v.* partecipâre.
 diviêto, *m.*, *v.* proibiziõne ecc.
 divinâre, *v.* indov-, presentîre.
 divinatõrio, -a, μαντικός.
 divinaziõne, *f.*, μαντική, μαντεία,
 μαγεία; *v.* presentimênto.
 divincolâre, *v.* svine-, contõrcere.
 divinitù, *f.*, θεότης; θεός.
 divinizzâre, *v.* deificâre.
 divîno, -a, θεῖος, (θεϊκός) || ὑπερ-

άνθρωπος, θαυμάσιος, έξοχος, έντελής. [v. unifórme, livréa.
divisa, *f.*, σύμβολον, έμβλημα;
divisâre, *v.* immaginâre; dispôrre.
divisibile, *m. f.*, διαιρετός, εὐδιαί-
 ρετος.
divisibilitâ, *f.*, διαιρετόν, -τότης.
divisiõe, *f.*, διαίρεσις, μερισμός,
 -ισμα: διανομή || χωρισμός, διά-
 λυσις || διχόνοια, διχογνωμία, διά-
 στασις || *mat.*, διαίρεσις || *mil.*,
 μοίρα, μεραρχία, τμήμα; *generâle*
 di — στρατηγός μεραρχίας, άν-
 τιστράτηγος.
diviso, -a, διηρημένος; μεριστός,
 χωριστός, άσύμφωνος.
divisõre, διαιρετικός (άριθμός);
s. m., διαιρέτης.
divisõrio, -a, διαιρετικός, (ανά-
 (διά)μέσος || *mũro* -o, διατείχι-
 σμα, (μεσότοιχον, -χία).
divo, *poet.*, *v.* divino.
divorâre, καταβιβρώσκω, (κατα-
 βροχθίζω; κατά-(πολυ)τρώγω, γασ-
 τριμαργῶ, λαιμαργῶ || *fig.*, κατα-
 στρέφω, φθείρω, έξαντλῶ, άφανί-
 ζω || — *con gli occhi*, έποφθαλμιῶ.
divorâtõre, -tríce, καταβρωτικός;
 άδη-(πολυ)φάγος, βορός, κατα-
 βροχθιστής, γαστρίμαργος, λαφύ-
 κτης, λαιμαργος, (φαγῆς) || *fig.*,
 άλέθριος, καταστρεπτικός. [μαι.
divorziâre, διαζευγνύομαι, χωρίζο-
divorziâto, -a, ζωντόχηρος. [λυσις.
divõrziõ, *m.*, διαζύγιον, γάμον διά-
divõto ecc., *v.* den-.
divulgâbile, *m. f.*, διαδόσιμος.
divulgamẽto, *m.*; -aziõe, *f.*, δια-
 θρούλλησις, διαφήμισις, -μισμός,
 κοινολόγησις, διάδοσις.
divulgâre, διαθρουλλῶ, δημοσιεύω,
 διασαλπίζω, διαφημίζω, κοινολο-
 γῶ, διαδίδωμι, διαλαλῶ.
divulgatõre, -tríce, διασαλπιστής,
 διαφημιστής, διαδότης.
dizionârio, *m.*, λεξικόν.
diziõe, *f.*, λέξις, φράσις; *v.* det-
 tâto; *r.*, giurisdiziõe.
do, *m.*, *mus.*, τὸ δό. [δόππια).
dob(b)lõne, *m.*, διπλοῦν, (δούμπια,

dõccia, *f.* canalêtto, σωλήν, (-ηνάρι),
 ὄχετός || *grõnda*, ὑδρορροή, -a ||
scalpêllo, σμίλη; -λίον, (-λάρι) ||
medc., έπίταξις, έπάντλημα, κα-
 τάχυμα ὕδατος, λουτρον τὸ δι' έπι-
 στάξεων ψυχρῶν, καταiónημα.
dõcciâre, λούω δι' έπαντλήματος,
 καταιον(ίζω)ῶ.
dõcciatûra, *f.*, καταiónησις, -ημα.
dõcile, *m. f.*, εὐπειθής, πειθήνιος,
 εὐάγωγος. [-θία.
dõcilitâ, *f.*, εὐπειθεια; εὐμάθεια,
dõcimasia, *f.*, δοκιμασία.
dõcimâstico, -a, δοκιμαστικός. [re.
documentâre, *v.* anvalorâre, pronâ-
documentõ, *m.*, άπόδειξις, έγγρα-
 φον || *prõva*, τεκμήριον, μαρτύριον
 || *insegnamẽto*, διδάγμα.
dõdecacõrdo, *m.*, δωδεκάχορδον ὄρ-
dõdecâdico, -a, δωδεκαδικός. [γανον.
dõdecâêdro, *m.*, δωδεκάεδρον.
dõdecâgono, *m.*, δωδεκάγωνον.
dõdecandria, *f.*, δωδεκανδρία.
dõdecasilabo, -a, δωδεκασύλλαβος.
dõdieẽnne, *m. f.*, δωδεκαέτης.
dõdiecêsimo, -a, δωδέκατος.
dõdieci, *num.*, *inv.*, δώδεκα || — *võl-*
te, -νάκις.
dõga, *f.*, βαρελοσάνιδον, (δό(ῦ)γα).
dõgãna, *f.*, τελωνιακὸν δικαίωμα,
 τελώνιον, δασμός || *ufficic*, τελω-
dõganâle, *m. f.*, τελωνιακός. [νεϊον.
dõganîere, *m.*, τελώνης.
dõgâre, βάλλω τὰς δόγας.
dõgarêssa, *f.*, δογάρησσα.
dõgâto, *m.*, δογάτιον.
dõge, *m.*, δόγης; δούξ, ήγεμών.
dõglia, *f.*, *v.* dolõre.
dõgliânza, *f.*, *v.* lamẽto.
dõgma, *v.* dõmma.
dõlee, *m. f.*, γλυκύς, ήδύς || *amâ-*
bile, *graziõso*, γλυκύς, ήδύς, τερ-
 πνός, χαρίεις, εὐάρεστος, έράσιμος
 || *mĩte*, *dõcile*, ήπιος, ήμερος,
 πρῶτος, μελίχιος, έπεικής, εὐκαμ-
 πτος || *al tâtto*, μαλακός, ὀμαλός,
 λεϊός || *di salita*, εὐβατος, ῥάδιος
 || *di clima*, εὐκρατος || *di acqua*,
 γλυκύς || *di metalli ecc.*, εὐήλατος,
 μαλακός || *spirito* —, ψιλῆ || *fâr*

- gli occhi -i, προβλέπω ἐρωτικῶς (ξίπτω ματιαίς) || *s. m.* γλυκόν, γλύκα-γλύκυ-(γλύκι)σμα, ζακαρωτόν, -ρόπηκτον, -ρόπηγμα, -ρικόν, (τραγάημα).
- dolcemênte**, *avn.*, γλυκέως, (-κά), ἡδέως, πρᾶϋς || *adagio, sommessamente*, βραδέως, σχολαίως, ἡρέμα, ἡσύχως, ἀσφοητί, ἀθορύβως, σιγῆ, (ἀργά, ἀγάλι(α), (ἀπὸ) γάλι, σιγά(λά), σιγανά, χαμηλά).
- dolcêzza**, *f.*, γλυκύτης, (-κάδα), ἡδύ(της) || τέρψις, ἡδονή || ἡπίοτης, ἡμερότης, πρᾶότης, εὐπροσηγορία, ἐπιείκεια, εὐκαμπία || μαλακότης, ὁμαλότης || εὐκρασία.
- dolciâstro**, *-a*, γλυκάζων, ὑπόγλυκος. (γλυκάνοστος).
- dolcificâre**, *v.* addolcîre.
- dolci(g)no**; *-cêtto*, *-a*, γλυκερός, ὑπόγλυκος, (γλυκούτσικος).
- dolciûmi**, *m. pl.*, γλυκύσματα.
- dolênte**, *m. f.*, *afflîtto*, περιλυπος, λυπημένος, καρδιαλγής, κατηφής, (πικραμμένος, κακοκαρδισμένος) || *dolorôso*, λυπηρός, ἀνιαρός || *lamentôso*, θρηνώδης, γοερός, (λυπητερός).
- dolêre**, ἀλγῶ, (πονῶ) || *mi duôle il câpo*, ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, (μοῦ πονεῖ ἢ κεφαλὴ, πονεῖ τὸ κεφάλι μου) || *-rsi, affliggersi*, λυποῦμαι, θλίβομαι, δυσανασχετῶ, ἄχθομαι, δυσφορῶ, (μοὶ κακοφαίνεται); *lamentârsi*, μεμψιμοιρῶ, δεινοπαθῶ, δεινολογῶ, ὀδύρομαι, (παρὰ) **dôllaro**, *m.*, δολλάριον. [πονοῦμαι].
- dôlo**, *m.*, *leg.*, δόλος, ἀπάτη; *v.* frôde, ingânno.
- dolorâre**, *v.* soffrîre.
- dolôre**, *m.*, ἄλγος, -γηδών, -γημα, ὀδύνη, πόνος; *morâle*, ἄλγος, -γηδών, λύπη, ἄχθος, ἀνία, θλίψις || *-i del pârto*, ὠδίνες, -νήματα, πόννοι, (κοιλοπονήματα); *avêr i —*, ὠδίνῶ.
- dolorôso**, *-a*, ἀλγεινός, ὀδυνηρός; *affliggênte*, λυπηρός, ἀνιαρός.
- dolôso**, *-a*, δόλιος, ἀπατηλός, *v.* fraudolênto.
- domâbile**, *m. f.*, δαμαστός, τιθασευτός.
- domânda**, *f.*, αἴτησις, -ημα || *interrogaziône*, ἐρώτησις, -ημα || *petiziône*, αἴτησις, ἀναφορά || *comm., richiêsta*, παραγγελία.
- domandâre**, αἰτῶ, -οῦμαι, ζητῶ || ἐρωτῶ, (ἐρωτ(άω)ῶ) || ἀναφέρομαι || *reclamâre*, ἀπαιτῶ.
- domâni**, *avn.*, αὔριον, (ταχύ(ά)) || — ὅττο, αὔριον ὀκτώ || —! *irônico*, τὸ ταχύ!
- domâre**, (κατα)δαμάζω, τιθασσεύω, ἡμερῶ; (καθ)ὑποτάσσω, (κατα)νικῶ, (καθ)ὑποδουλῶ.
- domatôre**, *-trice*, δαμαστής, τιθασευτής; *di cavâlli*, πωλοδάμνης.
- domatûra**, *f.*, *di cavâlli*, ἐκπόνησις.
- domênica**, *f.*, κυριακή.
- domenicâle**, *m. f.*, κυριακός. [χός].
- domenicâno**, *-a*, δομινικανός (μονα) **domesticâre**, *v.* addom-.
- domesticêzza**, *f.*, ἐξημερωτική κατάσταση, τιθασεία, (μέρωμα) || *familiarità*, στενή σχέσις, οικειότης.
- domêstico**, *-a*, *di animâli*, κατοικίδιος, (σπιτικός), ἡμερος, ἐξημερωμένος || *familiâre*, οικεῖος, οικιακός, οικογενειακός, (σπιτικός) || *s.*, *v.* sêrvo.
- domiciliâre**, *m. f.*, οικιακός || *visita —*, κατ' οἶκον δικαστικὴ ἔρευνα || *vb.*, *-rsi*, ὀρίζω διαμονὴν μου, ἐγκαθίσταμαι.
- domiciliâto**, *-a*, διαμένων, κατοικῶν.
- domicilio**, *m.*, διαμονή; ἐνδιαίτημα, οἶκος, συνήθης κατοικία || *al — del Sig. N.*, παρὰ τῷ Κ. Ν..
- dominânte**, *m. f.*, (ἐπι)κρατῶν, ὑπέροχος, -ρέχων, κυριότερος.
- dominâre**, ἄρχω, κρατῶ, ἐξουσιάζω, δυναστεύω, ὑπερέχω, κυριεύω, εἶμαι κύριος || *èsser più in alto*, ἐπικειμαι, ὑπερέχω.
- dominatôre**, *-trice*, ἀρχων, δεσπότης, ἐξουσιαστής, δυνάστης, κυρίαρχης, κύριος.
- dominaziône**, *f.*, ἀρχή, δεσποτεία, κυριαρχία || *pl.*, † κυριότητες.

- domineddio**, *v.* dio.
- dominio**, *m.*, κυριότης, κτήσις, ιδιοκτησία, κτήμα, τέμενος, κράτος, επικράτεια, ήγεμονία || *fig.*, περιοχή || *cōse di pùbblico* —, κτήματα δημοσίας χρήσεως.
- dōmino**, *m.*, *māschera*, δόμινον, -νοφόρος || *giùoco*, σκιραφ(ε)ία, (δό-
dōmma, *m.*, δόγμα. [μυνο(ν)).
- dommâtico**, -α, δογματικός; γνωμολογικός, άποφθεγματικός || *s. f.*, δογματική.
- dommatismo**, *m.*, δογματισμός.
- dommatista**, *m.*, δογματιστής.
- dommatizzâre**, δογματίζω; γνωμολογῶ.
- don**, *título*, κύριος, ἄρχων, ἐκλαμπρότατος; *per sacerdoti*, παπᾶ-, αἰδέσιμος, σεβάσμι(ώτατ)ος; (δόν) || *don Abbondio e don Rodrigo*, ὁ παπᾶ-² Αφθόνιος καὶ ὁ ἄρχων ¹ Ροδερίκος. [*v. conferire*; *giováre*].
- donâre**, δωροῦμαι, χαρίζω, δίδω ||
- donatário**, *m.*, δωρεοδόχος; λαμβάνων, λαβών.
- donatismo**, *m.*, δονατισμός.
- donativo**, *v.* dōno.
- donatōre**, -trice; **donante**, *m. f.*, δωρητήρ, χαριστής, δοτήρ, δότης.
- donaziōne**, *f.*, δωρεά, δῶρον || *strumento*, δωρητήριον.
- dōnde**; **d'ōnde**, *adv.*, (ὅπ)ῳθεν, ἀπὸ τὸ ὅποιον || *interr.*, πόθεν, διὰ τίνος μέρους ὁ μέσου, (ἀπὸ ποῦ); || *v. perchè*.
- dondolamēnto**; -lío, *m.*, περικλήσεις, αἰώρησις, (κούνημα).
- dondolâre**, *att.*, αἰωρῶ, τάλαντεύω; σάλεύω, σείω; (κουνῶ) || *n.*, -οῦμαι, -ομαι, (κουνιούμαι) || -rsi, *ozidare*, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι, ἔαθυμῶ, χρονοτριβῶ, ματαιοσκολῶ.
- dōndolo**, *m.*, αἰώρα, (ἀνεμόκουνια).
- dondolōne**, *m.*, *v.* oziôso; περιπλανητής, περιαγοραῖος, ματαιόσκολος || *adv.*, μετεώρως.
- don Giōvânni**, *m.*, δὸν Ζουάν; ἡδυλόγος ἀπατεών, διαφθορεύς; γυναικάρεσκος, -κοῦλος.
- dōnna**, *f.*, γυνή, (-ναῖκα) || *moglie*, σύζυγος, συμβία || *v. sèrva*, *cameriera* || *título*, κυρία, (δόνα).
- donnâccia**; **donnâcciera**, *f.*, γυναικάριον, βρωμ(ογυναῖκα); γυνή ἀναιδής ὁ δημοσία.
- donnâccola**, *f.*, ἔυπαρὰ γυνή, γύναιον φλύαρον, (κερατσίτσα).
- donnaiuōlo**, *m.*, φιλογύννης, γυναικοῦλος, -κεραστής, -κοφίλης, θηλυ-(γυναικο)μανής, (γυναικάς, ζαμπαράς).
- donnêscio**, -a, γυναικεῖος, (-κήσιος, -κήτικος, -κίστικος), -κοπρεπής.
- donnicciuōla**, *f.*, —; γυναικ(άρ)ιον, γυνή οὔτιδανή || *di uōmo*, γύνανδρος, γυναικόμιμος, ἀνθρῶπος γυναικώδης, θηλυδρίας.
- donnino**, *m.*; -ina; -ëtta, *f.*, μικρὰ γυνή, γύναιον, (γυναικοῦλα -κιδὸnnola, *f.*, γαλῆ, (νυφίτσα). [τσα].
- donnōna**, *f.*; -ōne, *m.*, γυναικάρα, -καρος.
- dōno**, *m.*, δῶρον, -ρημα, -ρεά, χάρισμα, ἐπίσταλμα, (πεσκέσι) || *in contraccōmbio*, ἀντίδωρον || *in sègno di riconoscénza*, χαριστήριον || *i -i del ciêlo*, δέλλο Σπίριτο Σάντο, χάριτες τοῦ οὐρανοῦ, χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος || — *di natūra*, δῶρον τῆς φύσεως, φυσικὸν χάρισμα, πλεονέκτημα, προτέρημα || -i *nuziáli*, γαμήλια δῶρα, ἔδνα, (κανίσκι, τραχώμα) || *in* —, δωρεάν, ἀμισθί, χάριν, χάρισμα, προῖκα. [*nōre*, δεσποινίς τῆς τιμῆς].
- donzella**, *f.*, *v.* signorina || — **d'odonzellëtta**, *f.*, *r.*, παιδίσκη, κορίσκη, (κοριτσάκι).
- donzello**, *m.*, *r.*, νεανίας εὐγενής || *v. damigello*, *paggio* || *cm.*, κλη-
donzellōna, *v.* zitellōna. [τήρ.
- dōpo**, *prep.*, μετὰ (*acc.*), ἐπὶ (*dat.*), (ὔστερον, -ρά ἀπὸ *acc.*) || *adv.*, ἔπειτα, (μετέπ)εῖτα, ὔστερον, (-ρα, ἀπαί), κατόπιν, ἀκολούθως || — *che*, ἀφ' οὔ || *v.* diêtro.
- dopoprânzo**, *v.* pomeriggio.
- dōppia**, *f.*, *r.*, *v.* ôrlo || *monêta*, διπλοῦν, (δούμπια, δόππια), πιστόλα.

doppiàre, *v.* raddopp- || *mar.*, — un cāpo, παρακάμπτω ἀκροτήριον, (καβαντζάρω). [*fia*, διπλοτυπῶ.
doppieggiàre, *v.* simulàre || *tipogra-*
doppière, *v.* candelàbro.
doppièzza, *f.*, διπλόη, -ότης || *fig.*, κακή πίστις, διπροσωπία, δολιότης, -λιοφροσύνη, ὑποδουλότης.
dôppio, -a, διπλοῦς, (-ός), -άσιος, || *finto*, διπρόσωπος, δίγλωσσος, ποικιλόφρων, δόλιος, ὑπουλος || *partita -a*, *comm.*, διπλογραφία || *s. m.*, διπλῆ ποσότης, διπλοῦν || a due, a tre -i, δί-τρι-πτυχος || il —, *avv.*, διπλασίως. [to.
doppiòne, *m.*, *v.* dôppia; duplicà-
doràre, (ἐπι)χρυσῶ, (χρυσόνω, χρυσανθόνω, βαρακόνω, μαλαμ(μ)ατο-(φλωρο)καπνίζω, μαλαμ(μ)ατόνω) || καθιστῶ ξανθόν, χρυσιζω.
doràta, *v.* oràta.
doràto, -a, ἐπίχρυσος, (χρυσωφωμένος, βαρακωμένος); χρυσοειδής, -όχρους, ξανθός, (χρυσονίτρινος) || λαμπρός, πλούσιος. [(μ)ωτής].
doratòre, -trice, χρυσωτής, (μαλαμ-
doratùra, *f.*, (ἐπι)χρυσώσις, -ωμα, (χρυσάφωμα, βαράκωμα, μαλα(γ)ματοκάπνισμα).
dòrico, -a, δωρικός.
dormicchiàre, *v.* sonnecchiàre.
dormiènte, *m. f.*, κοιμώμενος, ὑπνωμένος.
dormigliòne, *m.*, φίλυπνος, ὑπνηλός, ὑπνητικός, νυσταλέος, (ὑπνιαρός, -ναρῶς).
dormìre, κοιμῶμαι, (-οῦμαι), καθεύδω, ὑπν(ώπτω)ῶ, καθυπνῶ || *fig.*, κοιμῶμαι, ἀργῶ, ὀκνῶ, χρονοτριβῶ, ἀκνητῶ, (στέκομαι), *v.* poltrire || *èsser morto*, κοιμῶμαι ἐν Κυρίῳ, ἀναπαύομαι.
dormita, *f.*, ὕπνος, κοίμημα, -ησις || *fâr una buòna* —, κοιμῶμαι καλῶς, ἡσυχως, ἀταράχως, πολύ.
dormitina, *f.*, *v.* sonnellino.
dormitino, -a, κοιμιστικός, ὑπνωποιός, -νοφόρος, -νωτικός || *s. m.*, ὑπνωτικόν (φάρμακον). [τών.
dormitòrio, *m.*, ὑπνοτήριο, κοι-

dormivêglia, *f.*, νύστα(γμα), ἐλαφρὸς ὕπνος.
dorsàle, *m. f.*, νωτιαῖος, ῥαχιαῖος.
dôrso, *m.*, τὰ νῶτα, νῶτον, ῥάχις (-χη); τὸ ὀπίσθιον μέρος || a — d'âsino, *avv.*, ἀμφικλινῶς.
dosàre, διαιρῶ ο ἀνάλογίζω τὰς δόσεις, ὀρίζω τὴν δόσιν.
dòse, *f.*, δόσις || *v.* quantità. [ra.
dossière, *m.*, *φάκελλος || *v.* spallidòsso, *v.* dôrso. [-κειος.
dotàle, *m. f.*, προικῶς, -κιμάτιος,
dotàre, *pr. e fig.*, κροικοδοτῶ, -κίζω; *v.* fornire.
dotatòre, -trice, προικοδοότης.
dotaziòne, *f.*, προικοδοότησις, -κισμός, -κισμα.
dòte, *f.*, προίξ, (προῖκα), φερνή, (τράχωμα) || *fig.*, κόσμος, χάρις, *v.* qualità.
dòtto, -a, πολυμαθής, ἐπιστήμων, σοφός, ἐγγράμματος, λόγιος.
dottorèssa, *f.*, διδακτόρισσα || *fig.*, γυνὴ δοξομαθής, σχολαστική.
dottoràle, *m. f.*, διδακτορικός, ἐπιστημονικός, διδασκαλικός.
dottoràto, *m.*, διδακτορία, (δοκτοράτο), προλυτεία.
dottòre, *m.*, διδάκτωρ, (δόκτωρ), προλύτης || — (di medicina), διδάκτωρ τῆς Ιατρικῆς, Ιατροδιδάκτωρ, Ιατρός || — della chièsa, φωστήρ ο πατήρ τῆς ἐκκλησίας.
dottorèllo, *m.*, ἀμαθής ο ἄθλιος διδάκτωρ.
dottrina, *f.*, πολυμαθία, σοφία; ἐπιστήμη || διδασκαλία, δοξασία, δόξα, δόγμα || *catechismo*, κατήχησις. [γματικός.
dottrinàle, *m. f.*, διδασκαλικός, δο-
dottrinàrio, *m.*, δογματικός.
dòve, *avv.*, stàto, ὅπου, ὁποῦ, ἔνθα || *mòto a*, (ὀ)ποῦ, ποι || da o per —, ἀπὸ ποῦ, *v.* dònne || *interr.*, ποῦ, ἐν τίνι τόπῳ; || *quàndo*, in cāso che, ὅτε, ὁπότεν, ἐν περιπτώσει καθ' ἦν. [*v.* dovunque.
dovechessia, *avv.*, ὅπου ἂν ὑπάρχη,
dovère, *m.*, χρέος, καθήκον, πρέπον, δίκαιον; *v.* còmpito; *pl.*,

complimentî || *vb.*, *pr.* e *fig.*, ὀφείλω, χρεωστῶ; *ésser necessáριο*, δεῖ, χρῆ, πρέπει, εἶναι ἀνάγκη, δέον, (χρειάζεται); *ésser doverôso*, πρέπει, προσήκει; *azióne futúra*, μέλλω. [veniênte.

doverôso; dovûto, *v.* débito; condovizia, *v.* abbondânza, ricchêzza. dovûnque, *adv.*, παντ(αχ)οῦ || *cong.*, ὅπου (κεν ο ἄν).

dozzêna; -zzina, *f.*, δωδεκάς, (-άδα, -αριά) || οἰκοτροφία; *luógo*, -φείλον || *stâre a* —, εἶμαι οἰκοτρόφος, εἰς οἰκοτροφεῖον εἶμαι || *tenêr* —, ἔχω οἰκοτροφεῖον ο οἰκοτρόφους ο τινὰ οἰκοτρόφον.

dozzinâle, *v.* comúne, vile.

dozzinânte, *m. f.*, οἰκοτρόφος.

dracêna, *f.*, *bot.*, δράκαινα.

draconiâno, -a, δρακόντειος.

dracônzio, *m.*, *bot.*, δρακόντιον,

drâga, *f.*, βυσσοκόρον. [-τιά.

dragânte, *v.* adrag-. [βυσσοκόρου.

dragâre, βυσσοκορῶ, καθαρίζω διὰ

draghinâssa, *v.* durlindâna.

dragomâno, *m.*, διερμηνεύς, (δραγο(υ)μάνος).

dragôna, *f.*, ξιφοθύσανος.

drâgô(ne), *m.*, δράκων, (-κος) || *itt.*, -καινίς, -κόντιον || *mil.*, διμάχης, ἄμππος, (δραγών) || →

dragonêssa, *f.*, δράκαινα; *v.* diavolêssa; donnône.

dragontêa, *f.*, *bot.*, δρακόντιον, (ὄφιόχορτον, φιδόγλωσσον).

drâmma, *f.*, *monêta e misúra*, δραχμή || *tedtro*, δραῖμα || *fig.*, ἐλάχιστον μόριον, ὀλίγον; τρομερὸν συμβηβικός.

dram(m)âtico, -a, δραματικός; θεατρικός || *fig.*, συγκινητικός, παθητικός. [ξάνω, *v.* colorire.

dram(m)atizzâre, δραματοποιῶ; autodram(m)atûrgo, *m.*, δραματοουργός, -τοποιός.

drappeggiamênto, *m.*, παραπέτασις, στολισμός; ἀμφιασμός, στολίδωσις.

drappeggiâre, παραπεταννύω, ἐπικοσμῶ, στολίζω; *scultúra*, ἀμφιάζω, στολιδῶ, (σουφρόνω).

drappêllo, *m.*, *v.* schiêra, compagnia.

drapperia, *f.*, ἐριουχοποιεῖον, -πωλεῖον, (τσοχατζιδικο) || ἐριούχινα ο μεταξωτὰ ὑφάσματα, (τσοχικά).

drâppo, *m.*, ἐριούχον, (τσόχα, ῥούχον,) μάλλινον, μεταξωτὸν ὑφασμα; ἐπικάλυμμα || — mortuário, ἐντάφιον || *v.* pânno; stôffa; bandiêra.

drâstico, -a, δραστικός || *s. m.*, -όν.

drîade, *f.*, δρυάς.

drîtto, *v.* diritto. [ροίαξ, κάλως.

drizza, *f.*, *mar.*, κερουλικός, κεδrizzâre, (ἀπ)εὐθύνω, (ἀν)όρθῶ; ἀνυψῶ.

drôga, *f.*, ἄρωμα, (μπαχάρι(κό)); *pl.*, ἀρωματικά.

drogâre, ἀρωματίζω, σκευάζω με ἄρώματα. [λειον, (μπακάλικο).

drogheria, *f.*, ἀρωματο-(παντο)πωdroghiêre, *m.*, ἀρωματο-(παντο)πώλης, (μπακάλης, ἀχτάρης).

dromedârio, *m.*, κάμηλος μόνυβος, (κάμηλος) δρομάς, δρομοκάμηλος, (γοργοκάμηλος).

drûdo, -a, *v.* concubino, amante.

druidêssa, *f.*, δρυϊδισσα, -δίς.

druidico, -a, δρυϊδικός.

drûido, *m.*, δρυϊδης.

duâle, *m. f.*, δυϊκός || nel —, -κῶς.

dualismo, *m.*, ὑλοπνευματισμός, διθεΐα || → [contrâsto.

dualità, *f.*, δυάς || *v.* contrarietà,

dubbietà, *f.*, ἀπορία, ἀμφιβολία, ἐνδοιασμός, δισταγμός; ἀσάφεια, ἀδηλότης.

dubbio, -a, ἀμφίβολος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφιρρεπής, διφορούμενος, ἀσαφής, ἄδηλος, ἀβέβαιος || *s. m.*, ὑποψία; εἰκασία; φόβος.

dubbioso, -a, ἀμφίβολος, -ίδοξος, -ίρροπος, ἐνδοιαζόμενος. διχογνώμων, ἀναποφάσιστος || ὑποπτος, δύσπιστος.

dubitâre, *esitare*, *ésser incerto*. ἀπορῶ, ἀμφιβάλλω, ἀμφιταλαντεύομαι, ἐνδοιάζω, διστάζω, ἀμφιγνοῶ, διχογνωμῶ || *sospettare*, ὑποπτεύω, δυσπιστῶ || *congetturare*,

τεκμαίρομαι, ὑπολαμβάνω, εικάζω
 || *temere*, φοβοῦμαι.
 dubitativo, -a, διαπορητικός, δι-
 στακτικός, ἀπορηματικός.
 dubitaziôue, *f.*, *retórica*, διαπόρη-
 σις, δισταγμός.
 *dublé, *barb.*, *v.* similôro.
 dûca, *m.*, δούξ, (δοῦκας).
 ducâle, *m. f.*, δουκικός.
 ducâto, *m.*, *duchéa*, δουκάτον ||
monéta, —, (φλουρί).
 dûce, *v.* comandante; guída.
 duchêssa, *f.*, δούκισσα, (-κέσσα).
 duchiuo, *m.*, δούξ νέος, υἱὸς δουκός.
 dûe, *num.*, *inv.* δύο, (δύω) || *alle*
carte, δυόσημον, (δυάρι) || *una*
delle —, ἐν ἐκ τῶν δύο || *a* —
a —, ἀνὰ δύο.
 duecênto; dugênto, *num.*, *inv.*,
 διακόσιοι || *s. m.*, δωδέκατος αἰών.
 duellânte, *m. f.*, μονομάχος.
 duellâre, μονομαχῶ.
 duêllo, *m.*, μονομαχία.
 duêtto, *m.*, διωδία, διφωνία.
 dugencinquâta, *num.*, *inv.*, δια-
 κόσιοι πενήκοντα.
 ducentêsimio, -a, διακοσιοστός.
 dugentista, *m. f.*, συγγραφεὺς τοῦ
 δωδεκάτου αἰῶνος.
 dulcamâra, *v.* ciarlatâno.
 duleiuêa, *f.*, Γλυκερία, ἐρωμένη,
 (ἀγαπημένη).
 dûna, *f.*, θῖν, (ἀμμουδιά).
 dûnque, *cong.*, λοιπόν, ἄρα, τοίνυν,
 οὖν, ὅθεν || *su* —! δεῦτε οὖν!
 dûo, *v.* duêtto. [ἔλα λοιπόν!
 duodêcimo, *v.* dodicêsimio.
 duodêmo, *m.*, δωδεκαδάκτυλον (ἐν-
 τερον).
 duômo, *m.*, *v.* cattedrâle.
 duplicâre, *v.* raddoppiâre.

duplicâto, *m.*, διπλόγραφον; δι-
 dûplice, *m. f.*, *v.* dôppio. [πλοῦν.
 durâbile, *m. f.*; -atûro, -a, διαρκής;
fisso, *férmo*, μόνιμος, στερεός.
 durabilità, *f.*, διάρκεια, πολυχρο-
 νιότης, μονιμότης, ἐμμονή.
 durâciuo, -a, σκληρός || *pêscia* -a,
 σκληροροδάκινον, ξοδάκινον σκλη-
 ρόσαρκον. [μῆνιγξ.
 duramâdre, *f.*, σκληρὰ ο παχεῖα
 durânte, *prep.*, ἐπὶ (*gen.*), εἰς (*acc.*),
 διά (*gen.*), ἐν (*dat.*), κατὰ τὴν
 διάρκειαν.
 durâre, *andâr in lûngo*, *continudre*,
 διαρκῶ || *conservârsi*, διατηροῦμαι
 || *resistere*, ἀντέχω, (βαστῶ).
 durâta, *f.*, διάρκεια, μονιμότης.
 duratûro, -a; durêpole, *v.* durâbile.
 durêtto, -a, ὑπόσκληρος, (σκληροῦ-
 τσικος).
 durêzza, *f.*, σκληρότης, τραχύτης;
 ὤμοτης; αὐστηρότης, στρυφνότης;
 ἀφυῖα; βαρνηκοῖα; ἀναλγησία, ἀπ-
 ανθρωπία || τραχὺς λόγος, ὕβρις.
 durlindâna, *f.*, μακρὰ σπάθη, σπάθα.
 dûro, -a, σκληρός, τραχὺς || *crâdo*,
 ὤμος || *rîgido*, *pr.*, δύσκαμπος, *fig.*,
 αὐστηρός, σκληρός, στρυφνός ||
âspro, στρυφνός, στυφ(ν)ός || *dî*
stîle, τραχὺς || *capârbio*, ἰσχυρο-
 γνώμων || *ottûso di mênite*, ἀμβλύς,
 ἀφυῆς || *d'orêcchio*, βαρυνήκοος ||
dolorôso, λυπηρός, δεινός || *cru-*
dêlc, σκληρός, τραχὺς, ὤμος, ἀν-
 ἄλγητος, σκληροκαρδῖος, -όκαρ-
 δος, ἀπηνής.
 dûttile, *m. f.*, εὐήλατος, εὐκόλως
 σφυρηλατούμενος; *v.* malleâbile.
 duttilità, *f.*, εὐηλασία.
 dnumvirâto, *m.*, συν-(δι)αρχία.
 dûmviro, *m.*, σύν-(δί)αρχος.

E

e, *cong.*, καί, (κ(1)³); τε.
 e', *v.* égli.
 ebanista, *m.*, ἔβεν-(λεπτ)ουργός,
 ἐπιπλοποιός, τορευτής.
 ebanisteria, *f.*, ἔβεν-(λεπτ)ουργική,

ἔβεντορευτική, ἐπιπλοποιῖα, λε-
 πτουργοπωλία.
 êbano, *m.*, *bot.*, ἔβενος, -όδενδρον
 || *lêgno*, ἔβενος, ἔβένινον ξύλον,
 ἔβενόξυλον, (ἀμπανόζι).

ebbène, *cong.*, λοιπόν, ὥστε λοιπόν, ἔπειτά; *concessivo*, ἔστω.
 êbbro, *v.* ubbriàco; *fig.*, παράφορος, ἔξαλλος; êsser —, μεθύω.
 ebdomadârio, -a, *v.* settimanâle.
 êbete, *m. f.*, ἀμβλύς, ἀναισθητος, ἀνόητος, ἠλίθιος, ἀπεκτηνωμένος.
 ebetismo, *m.*, ἀμβλύτης, ἀναισθησία, ἀποκτηνώσις, ἀπομώρανσις.
 ebolliziône, *f.*, ἀναβρασμός, (ἀνά-) ζέσις, παφλασμός, (κόχλασμα).
 ebraicista, *m.*, ἑβραϊστής.
 ebraïco, -a, ἑβραϊκός, ἰουδαϊκός || *in -o*, ἑβραϊστί. [σμός.
 ebraïsmo, *m.*, ἑβραϊσμός, ἰουδαϊ-
 ebraizzàre, ἑβραϊζώ, ἰουδαϊζώ.
 ebrêo, -a, ἑβραῖος, ἰσραηλίτης, ἰου-
 δαῖος, (ὄβρηός, τζιφούτης). [νιος).
 ebúrneo, -a, ἐλεφάντινος, (φιλιδισέ-
 ecatômbe, *f.*, ἐκατόμβη || σφαγή.
 eccedênte, *m. f.*, πλεονάζων, περι-
 ρισσεύων, -σός, λοιπός.
 eccedênza, *f.*, πλεόνασμα, περι-
 πλέον, περίσσευμα, -σσεῦον.
 eccêdere, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω
 (τὰ ὄρια οὐ τὸ μέτρον), ὑπερέχω,
 (ξά-ξέ)περνῶ; πλεονάζω, περισ-
 σεύω, πάρεκβαίνω.
 eccellênte, *m. f.*, ἔξοχος, ἑξαίρετος,
 ἄριστος, τέλειος.
 eccellentissimo, -a, *título*, (ὑπερ)ἔ-
 ξοχος, ἑξοχώτατος.
 eccellênza, *f.*, ἑξοχότης, -χή, ὑπε-
 ροχή || *áll' — del Ministro*, (a Sua
 — il Ministro), πρὸς τὴν Αὐτοῦ
 ἑξοχότητα τὸν Κ(ύριον) Ὑπουργόν.
 eccêllere, ἐξ-(ὑπερ)έχω, διαπρέπω.
 eccêlso, -a, ὑψηλός; ἔξοχος, λαμ-
 πρὸς, μεγάλοπρεπής.
 eccentricità, *f.*, ἰδιοτροπία, ξενο-
 τροπία, δυσκολία τρόπων, (πάρ-
 ξεν(ε)ιά, -νάδα) || ἐκ-(ἀπό)κεντρον,
 ἑκκεντρικότης.
 eccêntrico, -a, ἰδιότροπος, ἀλλόκο-
 τος, παράδοξος, παράξενος || *mat.*,
 ἐκ-(ἀπό)κεντρος, ἑκκεντρικός.
 eccepîre, *v.* eccettuàre, ecceziône
 (fàre ùna —).
 eccessivo, -a, ὑπερβολικός, ἄμετρος,
 ὑπέμετρος, ἀραπολύς.

eccêsso, *m.*, *eccedênza*, ὑπερβολή,
 ὑπεροχή, περισσότης, -σσευμα ||
violênza, βίαιοπραγία, κάκωσις,
 ὑβρισία || *v.* disòrdine; delitto.
 eccêtera, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἐ-
 ξῆς; *ecc.*, κ(τ)λ.
 eccêtto, *prep.*, ἐκτός (*gen.*), πλήν
 (*gen.*), ἔξω ἀπό (*acc.*) || -chê,
 ἐκτός μόνον ὅτι, πλήν ὅτι; *con-*
diziônale, ἐκτός οὐ πλήν ἂν οὐ εἶ.
 eccettuàbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς ἐξ-
 αιρέσεως, ἑξαιρετέος, -ρέσιμος.
 eccettuàre, κάμνω ἐξαιρέσιν, ἐξαι-
 ρῶ, ἀποκλείω, (ἐβγάζω).
 eccettuativo, -a, ἑξαιρετικός. [cêtto.
 eccettuàto, -a, ἐξηρημένος || *v.* ec-
 cezioniâle, *m. f.*, ἑξαιρετικός, -ε-
 τος || μοναδικός, ἐκτάκτος, *v.* stra-
 ordinàrio.
 ecceziône, *f.*, ἐξαιρέσις || *sênza —*,
 ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὁμοίως || *fàre*
ùn' —, *leg.*, προτείνω ἐξαιρέσιν οὐ
 ἔντασιν, ἐνίσταμαι.
 ec(c)hîmòsi, *f.*, ἐκχύμωσις, -ωμά.
 eccîdio, *m.*, σφαγή, αἱματοχυσία,
 (σφάξιμον, μαχαιροσφάγι, σιοτω-
 μός), ἐξολοθίρευσις, καταστροφή.
 eccitâbile, *m. f.*, εὐερέθιστος.
 eccitabilità, *f.*, ἐρεθιστικότης.
 eccitamênto, *m.*; -aziône, *f.*, ἐρε-
 θισμός, παροξυσμός; ἐρέθισις,
 διέγερσις, παρακίνησις, προτροπή,
 πρόκλησις, παρόρμησις.
 eccitânte, *m. f.*, ἐρεθιστικός, (δι)ἐ-
 γερτικός; προτρεπτικός.
 eccitâre, ἐρεθίζω, παροξύνω, διε-
 γείρω; (παρα)κινῶ, παρακελεύο-
 μαι, (παρα)δύρνω, προτρέπω, προ-
 καλῶ, παρορμῶ || *incoraggiàre*, ἐν-
 (παρα)θαρρύνω, ἐπιρρώννυμι, (ἐγ-
 καρδιόνω, ἐμψυχόνω) || *cagionàre*,
 διεγείρω, προξενῶ, παρέχω.
 eccitatôre, -trice, ἐρεθιστής, διε-
 γέρτης, παρακινήτης, προτρέπων,
 παρορμῶν.
 ecclesiàste, *m.*, ἐκκλησιαστής.
 ecclesiàstico, -a, *agg. e s.*, ἐκκλη-
 σιαστικός.
 ec(c)lissàre, *pr. e fig.*, ἐπισκιάζω,
 ἀποκρύπτω, ἀμαυρόνω; *fig.*, ὑπερ-

βάλλω, ὑπερτεροῶ || -rsi, ἐκλείπω, ἐπισκοτιζομαι, ἐξαφανίζομαι, ἐξαιφρομαι, γίνομαι ἄφαντος; φεύ-
 ce(c)lisse, *m. f.*, ἐκλειψις. [γω.
 êcco, *avv.*, *cong.*, ἰδού, ἰδέ, νά ||
 — che, — πῶς, (ὁ)ποῦ || êccomi,
 ἰδοῦ ἐγώ; êccomi qua, νά με ἐδῶ!
 || êccolo che viêne, ἰδοῦ αὐτός
 ἔρχεται, νά τον ἔρχεται, (νά τος
 ποῦ ἔρχεται, νάτος καὶ φτάνει)!
 echeggiante, *m. f.*, ἠχώδης, ἀντη-
 χητικός; βαρύηχος, διαπύσιος.
 echeggiare, (ἀντ)ἠχῶ, ἀντιλαλῶ,
 ἀντιβοῶ, *v.* risonare.
 echino, *m.*, ἐχῖνος θαλάσσιος,
 (ἀχιν(ι)ός) || *v.* ònolo.
 eclampsia, *f.*, ἐκλαμψις.
 eclêttico, -a, ἐκλεκτικός.
 eclettismo, *m.*, ἐκλεκτισμός.
 eclittico, -a, ἐκλειπτικός || *s. f.*, -ή,
 ἐτησία τροχιά. [ἑρῦλλησις.
 êco, *m. f.*, ἠχώ, ἀντήχησις; δια-
 economâle, *m. f.*, οἰκονομικός.
 economâto, *m.*, ἀξίωμα οἰκονόμου,
 ταμεία; ufficio, οἰκονομεῖον.
 economiâ, *f.*, risparmio, φειδώ(λία),
 οἰκονομία || — politica, δημοσία ο
 πολιτική οἰκονομία, πλουτολογία
 || *v.* dispoziône, òrdine.
 econômico, -a, φειδωλός, πλουτολο-
 γικός || *proco costoso*, ὀλιγοδάπανος
 || *in genere*, οἰκονομικός. λόγος.
 economista, *m.*, οἰκονομο-(πλουτο)-
 economizzâre, φείδομαι, οἰκονομῶ.
 ecônomo, -a, φειδωλός || *s.*, οἰκονό-
 μος, ταμίας.
 ecumênico, -a, οἰκουμενικός.
 ed (*davanti a vocale*), *v.* e.
 edâce, *poet.*, *v.* vorâce, divoratôre.
 edêma, *m.*, οἰδημα, (πρήγμα).
 edematôso, -a, οἰδηματώδης.
 êden, *m.*, ἡ ἐδέμ; παράδεισος,
 êdera, *f.*, κισσός. [τερπνὴ διαμονή.
 ederâceo, -a, κισσώδης, κισσίνος.
 edicola, *f.*, περίπτερον, (κίοςκι) ||
 ναῖδιον || οἰκίδιον || ἐφημεριδοπω-
 λειον. [κός, χρηστοποιός.
 edificante, *m. f.*, *fig.*, οἰκοδομητι-
 edificare, οἰκοδομῶ, ἰδρύω, κτίζω,
 κατασκευάζω || *fig.*, οἰκοδομῶ τὴν

ψυχὴν, δίδω παράδειγμα ἀρετῆς
 καὶ εὐσεβείας, χρηστοποιῶ.
 edificatôre, -trice, οἰκοδομητής,
 ἰδρυτής. [*fig.*, χρηστοποίησης.
 edificaziône, *f.*, *v.* costruziône ||
 edifizio, *m.*, οἰκοδόμημα, ἰδρυμα,
 κατάστημα, *v.* costruziône.
 edile, *m.*, ἀγορα-(ἀστυ)νόμος.
 edilità, *f.*, ἀγορα-(ἀστυ)νομία.
 edlizio, -a, ἀγορα-(ἀστυ)νομικός;
 οἰκοδομικός. [ἐκτυπωθεῖς.
 êdito, -a, ἐκδοθεῖς, δημοσιευθεῖς,
 editôre, -trice, ἐκδότης.
 editto, *m.*, θέσπισμα, διάταγμα.
 ediziône, *f.*, ἐκδοσις; ἐκτύπωσις.
 edotto, -a, (πε)πληροφορημένος.
 educabile, *m. f.*, ἐκ-(εὐ)παιδαγωγ-
 γητος, ἐπιδεκτικὸς ἐκπαιδύσεως.
 educanda, *f.*, ἡ ἐν μονῇ ο ἐκπαι-
 δευτηρίῳ διδασκομένη νεῦνις.
 educandato; -catôrio, *m.*, ἐκπαι-
 δευτήριον, παιδαγωγεῖον, οἰκοτρο-
 φεῖον. [ἀνα-(ἐκ)τρέφω.
 educâre, (ἐκ)παιδεύω, παιδαγωγῶ;
 educativo, -a, (ἐκ)παιδευτικός, παι-
 δαγωγικός.
 educatôre, -trice, *c. s.* || *s.*, (ἐκ)-
 παιδευτής, παιδαγωγός, παιδοβο-
 σκός, ἀνατροφεύς.
 educâto, -a, πεπαιδευμένος, παιδευ-
 τός, εὐπαιδευτος; *v.* civile.
 educaziône, *f.*, (ἐκ)παιδευσις, παι-
 δεία, ἀγωγή, ἀνατροφή || κάλοὶ
 τρόποι, εὐκοσμία, ἀστικότης ||
sciênza, παιδαγωγία. [nâle.
 effemêrde, *f.*, ἐφημερίς, *v.* gior-
 effem(m)inâre, *v.* ammollire.
 effem(m)inatêzza, *f.*, μαλθακότης,
 ἀβρότης, ἐκπῆλυνσις.
 effem(m)inâto, -a, μαλθακός, ἀβρός,
 ἐκτεπλημένος, πηλυπρεπής.
 effendi, *m.*, *barb.*, κύριος, αὐθέν-
 τής, (ἐφέντης).
 efferatêzza, *f.*, ἀγριότης, ἀπήνεια,
 ὠμότης, ἀπανθρώπια.
 efferâto, -a, *v.* crudêle, inumâno.
 efferente, *m. f.*, ἐκφέρων.
 effervescente, *m. f.*, ἀναβράζων,
 ἀναζέων, ἀναβραστικός. [ζεσις.
 effervescênza, *f.*, ἀναβρασμός, ἀνά-

- effettivamênte, *avn.*, τῶ ὄντι, ὄντως, πράγματι(κῶς), ἀληθῶς.
- effettivo, -a, πραγματικός, ἐνυπόστατος.
- effetto, *m.*, ἀποτέλεσμα, ἀποβησόμενον, ἔκβασις || *efficácia*, ἐνέργεια, δύναμις || *impressione*, ἐντύπωσις || *fatto*, πρᾶγμα, ἔργον || *comm.* γραμματίον, γράμμα πιστωτικόν || **pl.*, *individenti*, ἰμάτια, φορέματα, πράγματα; *suppelléttili*, σκευή, πράγματα, (καλαμπαλήκι).
- effettuable, *m. f.*, πραγματοποιήτος, ἐκτελεστός.
- effettuâre, πραγματοποιῶ, ἐκ-(ἐπι)-τελῶ, ἐκπληρῶ, περαίνω.
- efficace, *m. f.*, ἐνεργός, -γητικός, δραστικός, τελεσιουργός, ἐπι-(συν)-τελεστικός, ἀποτελεσματικός.
- efficácia, *f.*, ἐνέργεια, δύναμις, δραστικότης, συντελεστικότης.
- efficiente, *m. f.*, ποιητικός, παρακτικός, προξενητικός || *câusa* —, ποιητικὸν αἶτιον.
- effigie, *v. immâgine*. [re.
- effigiâre, *v. rappresentâre*, formâ-
- effimero, -a, ἐφήμερος; ὀλιγοχρόνιος.
- efflorescênte, *m. f.*, (ἐξ)ἀνθῶν || εὐρωτιῶν, χνοῶδης || *chim.*, ἐξανθηματιζόμενος.
- efflorescênza, *f.*, ἐξάνθησις, -ημα; ἄνθος, χνοῦς, εὐρώς, (μούχλ(ια-σμη)α; ἐξανθηματισμός.
- effluvio, *m.*, *v. esalaziône*; flûsso.
- effondere, *v. spârgere*.
- effraziône, *f.*, (διάρ)ῥῆξις, *v. scâsso*.
- efôd, *m.*, *barb.*, ἐφοῦδ.
- êforo, *m.*, ἔφορος.
- egemonia, *f.*, ἡγεμονία.
- êgida, *f.*, αἰγίς || *fig.*, σκέπη, ὑπεράσπισις, προστασία.
- egira, *f.*, ἐγείρα.
- êgli, êlla, *pron.*, αὐτός, ἐκεῖνος.
- êgloga, *f.*, εἰδύλλιον, ἐκλόγιον.
- egoismo, *m.*, φιλαντία, (ἐγωϊσμός), ἰδιοτέλεια.
- egoista, *m. f.*, (ὑπερ)φίλαυτος, (ἐγωϊστής) || *esser* —, φιλαυτῶ.
- egoistico, -a, ἐγωϊστικός.
- egrêgio, -a, ἐξαιρέτος, ἄριστος, διάσημος, περιφανής.
- êgro, *v. malâto*; dêbole.
- eguale, *v. ug-*.
- eh! *inter.*, αἰ, ὦ, ἄ, ἄχ! || —? ἔ;
- êhi! *inter.*, *per chiamâre*, αἰ, ἔ,
- êhm! *inter.*, ἔ! [ὦ! καλὲ σύ!
- eiaculâre, ἀποσπερματίζω.
- eiaculaziône, *f.*, ἀποσπερματισμός.
- elaborâre, κατ-(ἐξ)εργάζομαι.
- elaboratôre, -trice, κατ-(ἐξ)εργαστικός; -στής.
- elaboraziône, *f.*, κατ-(ἐξ)εργασία.
- elargire, *v. larg-*.
- elasticità, *f.*, ἐλαστικότης || εὐκαμψία, εὐστροφία, ἀστασία.
- elástico, -a, ἐλαστικός; || εὐκαμπτος, εὐστροφος || *gòmma* -a, ἐλαστικὸν κόμμι || *s. m.*, *legâccio*, γονατόδεσμος, (καλτσοδέτα).
- elatêrio, *m.*, ἐλατήριον.
- êlee, *f.*, πρῖνος, (-νάρι).
- eldorâdo, *m.*, χρυσότοπος, *v. eucâgna* (ραῖσε δι —).
- elefante, *m.*, ἐλέφας, (-αντας, φίλι). [δης.
- elefantêseo, -a, ἐλεφαντοειδής, -τώ-
- elefantíaco, -a, *medc.* ἐλεφαντιακός.
- elefantiasi, *f.*, ἐλεφαντίασις.
- elefantino, -a, ἐλεφάντινος.
- elegante, *m. f.*, *graziôso*, *leggiâdro*, κομψός, γλαφυρός, εὐ-(ἐπί)χαρις, χαρίεις; εὐμορφος, εὐειδής || *nel vestire*, ἀβροστόλιστος, ἀστικός, κομψοπρεπής, καλλωπιστής || *nêl-lesprimersi*, καλλιεπής.
- eleganza, *f.*, κομψότης, γλαφυρότης, χάρις || καλλωπισμός || καλλιεπεία, καλλιλεξία, καλλι-κομψο(γλαφυρο)λογία, κόμπευμα.
- elêggere, ἐκλέγω, αἰροῦμαι. [μος.
- eleggibile, *m. f.*, ἐκλέξιμος, ἐκλόγι-
- eleggibilità, *f.*, ἱκανότης πρὸς ἐκλογήν, ἐκλεξιμότης, ἐκλογιμότης.
- elegia, *f.*, ἐλεγείον.
- elegiaco, -a, ἐλεγειακός, -γεῖος.
- elementâre, *m. f.*, στοιχειώδης || εὐκολος, ἀπλοῦς, ἀπλούστατος || *di scuola*, δημοτικός, προκαταρκτικός.

elemênto, *m.*, *pr. e fig.*, στοιχειῶν || *pl.*, -εῖα. [(ψυχικόν); *v.* cêrea.
 elemôsinâ, *f.*, ἐλεημοσύνη, ἔλεος,
 elemosinâre, ἐπαιτῶ, (ζητεύω, ζη-
 τιανεύω, ψωμοζητῶ). [νόμος.
 elemosiniêre, *m.*, ἐλεήμων, ἔλεο-
 elêncô, *m.*, ἔλεγχος, κατάλογος.
 elettivo, -a, ἐκλεκτικός, αἰρετός.
 elêtto, -a, ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός
 || domicilio -o, δεδηλωμένη κατοι-
 κία || *s. f.*, ἀνθος, ἐκλεκτόν.
 elettorâle, *m. f.*, ἐκλογικός, ἐκλεκτο-
 ρικός, ἀρχαιρεσιακός.
 elettorâto, *m.*, ἐκλεκτορικὸν ὁ ἐκ-
 λογικὸν δικαίωμα, ἐκλεκτωρία.
 elettôre, -tríce, ἐκλογεὺς, ψηφο-
 φόρος || *príncipe tedêscô*, ἐκλέκτωρ.
 elettricista, *m.*, ἠλεκτρολόγος.
 elettricità, *f.*, ἠλεκτρισμός, -τρι-
 elêtrico, -a, ἠλεκτρικός. [κότης.
 elettrizzâbile, *m. f.*, ἠλεκτρίσιμος.
 elettrizzânte, *m. f.*, ἠλεκτρίζων,
 -τρικός; συγκινητικός.
 elettrizzâre, *pr. e fig.*, ἠλεκτρίζω.
 elêttro, *m.*, ἠλεκτρον.
 elettrocalamita, *f.*, ἠλεκτρομαγνή-
 τῆς. [μικρός || *s. f.*, -ή.
 elettrodinâmico, -a, ἠλεκτροδυνα-
 elettrôforo, *m.*, ἠλεκτροφό(ι)ον.
 elettrôlisi, *f.*, ἠλεκτροδιάλυσις.
 elettrologia, *f.*, ἠλεκτρολογία.
 elettromagnêtico, -a, ἠλεκτρομα-
 γνητικός. [ταλλουργία.
 elettrometallurgia, *f.*, ἠλεκτρομε-
 elettrômetro, *m.*, ἠλεκτρόμετρον,
 -τρογνωμόνιον. [τικός, -τρογόνος.
 elettromotôre, -tríce, ἠλεκτροεγερ-
 electronegativo, -a, ἠλεκτροαρη-
 τικός. [κῆ.
 elettroplástica, *f.*, ἠλεκτροπλαστι-
 elettropositivo, -a, ἠλεκτροθετικός.
 elettroscôpio, *f.*, ἠλεκτροσκοπίον.
 elettrostática, *f.*, ἠλεκτροστατική.
 elettroterapia, *f.*, ἠλεκτροθεραπεία.
 elettrotipia, *f.*, ἠλεκτροτυπία.
 elettnârio, *m.*, ἔκλειγμα, (ματζούνι).
 elevâre, (ἀν)ύψω, (-όνω), ἐπ-(ἐξ)αί-
 ρω, (σηκόνω); προ-(ἀν)άγω, προ-
 βιβάζω || *augmentâre*, αὐξάνω, με-
 γεθύνω || — *qcd. a un officio*,

προάγω τινὰ εἰς ἀξίωμα || — *la*
mênte a Dio, ἀνάγω ὁ ἀνατείνω
 τὸν νοῦν πρὸς Θεόν.
 elevatêzza, *f.*, ὕψος, ὕψημα, ἔπαρ-
 σις, (σῆκωμα) || *fig.*, μεγαλοφρο-
 σύνη, -λοπρέπεια.
 elevaziône, *f.*, (ἀν)ὑψωσις; προα-
 γωγή, προβιβασμός || αὐξησις, με-
 γέθυνσις || † τὰ ἄγια. [ψηφηφορία.
 eleziône, *f.*, ἐκλογή, ἀρχαιρεσία;
 eliantêma, *m.*, ἠλιάνθεμον, (χρυ-
 eliânto, *m.*, ἠλιάνθος. [σόχορτον).
 eliâste, *m.*, ἠλιαστής.
 êlice, *f.*, ἔλιξ || *varôre a —*, ἀτμό-
 πλοῖον ἐλίτροχον ὁ ἐλικοκίνητον.
 elicôide, *m. f.*, ἐλικοειδής.
 elidêre, ἐκθλίβω, ἀποβάλλω, ἀπο-
 κόπτω, ἀφαιρῶ.
 eliminâre, ἀφαιρῶ, ἐξ-(ἀπ)αλείφω,
 ἐξωθῶ. [λειψις.
 eliminaziône, *f.*, ἀφαίρεσις, ἐξά-
 eliocêntrico, -a, ἠλιόκεντρος.
 eliografia, *f.*, ἠλιογραφία.
 eliotrôpio, *m.*, ἠλιοτρόπιον. [ρεσις.
 elisiône, *f.*, *gr.*, ἐκθλιψις, ἀφαί-
 elisir, *m.*, οἶνοπνευματοχύλισμα,
 ἐκχύλισμα, (λιξέρι).
 eliso, *m.*, ἠλύσιον; παράδεισος ||
 câmpi -i, ἠλύσια (πεδιά).
 êlla, *f. del pron. êgli.*
 ellêboro, *m.*, ἐλλέβορος.
 ellênico, -a, ἑλληνικός, γραικικός.
 ellenismo, *m.*, ἑλληνισμός.
 ellenista, *m. f.*, ἑλληνιστής.
 êllera, *v. êdera.*
 ellisse, *m.*, *mat.*, ἔλλειψις.
 ellissi, *f.*, *gr.*, ἔλλειψις.
 ellissôide, *m. f.*, ἑλλειψοειδής ||
 ellittico, -a, ἑλλειπτικός. [*s. m.*, -ές.
 elmêtto, *m.*, κόρυς, κράνος.
 elminto, *m.*, ἔλμινς.
 êlmo, *m.*, κράνος, περικεφαλαία,
 (σιδερόσκουφια) || *fuêco di sânt-*
t' Êlmo, διόσκυροι, πυρά, (φω-
 τιά, τελώνια).
 elocuziône, *f.*, ἔκφρασις, λεκτικὸν,
 ὕφος || *stilistica*, καλλι-(εὐ)πέεια;
 elôgio, *m.*, *v. lôde ecc.* [ἐρμηνεία.
 eloquênte, *m. f.*, εὐφραδής, εὐ-
 γλωττος, καλλι-(εὐ)επής.

eloquênza, *f.*, εὐφράδεια, εὐγλωττία, εὐέπεια.

elôquio, *m.*, *c. s.*; *v.* linguaggio.

êlsa, *f.*, λαβή, κόπη.

elucubraziône, *f.*, νυκτογραφία, φιλοπόνησις; νυκτογράφημα, πό-

elûdere, ὑπερ-(δια)φεύγω. [νημα.

elzevíro, *m.*, ἐλζεβίριον.

elzeviriano, *-a*, ἐλζεβιρικός.

emaciamentô, *m.*, μεγάλη ἰσχνότης, μαρασμός.

emaciâre, *att.*, (ἐξ)λοχναίνω; *n.*, -ομαι, *v.* dimagrire, consumare *ecc.*

emanâre, *scaturire, provenire*, (ἀνα)βλύζω, ἀναβρύ(ζ)ω, ἐκ-(ἀπορ)ρέω, πηγάζω, ἀποφέρομαι; κατάγομαι, φύομαι, ἐκπορεύομαι, προέρχομαι || *esaldre*, ἀν-(ἐξ)ατμίζω, ἀναθυμιῶ || *pubblicdre*, διαδίδω, δημοσιεύω.

emanaziône, *f.*, ἀπόρροια, ἐκπόρευσις || *esalaziône*, ἀναθυμίασις, ἀτμός.

emancipâre, χειραφετῶ || *fig.*, ἀπελευθερῶ, ἀπολύω || -*isi*, ἐλευθεροῦμαι ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἐλευθεριάζω, θρασύνομαι, αὐθαδιάζω, γίνομαι →

emancipâto, *-a*, χειράφετος || ἀπελευθερός, παράτολμος, (ἀπόκοτος).

emancipatôre, *-trice*, χειραφέτης || ἀπελευθερωτής.

emancipaziône, *f.*, χειραφεσία; ἀπελευθερώσις, ἀπόλυσις.

ematite, *f.*, αἱματίτης.

ematocèle, *m.*, αἱματοκήλη.

ematologia, *f.*, αἱματολογία.

ematôsi, *f.*, αἱμάτωσις, -τοποίησις.

ematûria, *f.*, αἱματοουρία.

emblêma, *m.*, ἔμβλημα, *v.* símbolo.

emblemático, *-a*, ἔμβληματικός.

embolismo, *m.*, ἔμβολισμός. [gola.

êmbriçe, *m.*, κεραμῖς, (-ίδι), *v.* tê-

embriçiâtô, *-a*, κεραμιδοσκεπής || -μ(ιδ)οειδής.

embriologia, *f.*, ἔμβρυολογία.

embrionâle, *m. f.*, ἔμβρυώδης || *fig.*, στοιχειώδης. [διον, πρώτη ἰδέα.

embriône, *m.*, ἔμβρυον || *fig.*, σχέ-

emênda, *v.* ammênda.

emendâre, *v.* corrêggere *ecc.*

emergênte, *m. f.*, ἀναδύων, ἐμφανής || συμπίπτων, συμβαίνων, περιστατικός. [contingênza, caso.

emergênza, *f.*, ἐκ-(ἀνά)δυσις || *v.*

emêrgere, ἀναδύω, ἀνακύπτω, ἀνα-(ἐκ)πηδῶ (τῆς θαλάσσης κτλ.)

|| *elevârsi*, ἀνυψοῦμαι || *apparire*, ἐμφανίζομαι, (ξεφουντόνω).

emêrito, *-a*, συνταξιούχος, παρητημένος, αὐτοπαραιτήτος, ἀπολυ-

emersiône, *f.*, ἀνάδυσις. [θεῖς.

emético, ἐμετικός || *s. m.*, -όν, (ξεραστικόν).

emêttete, ἐκφέρω, ἐκπέμπω, ἐκδίδω, ἐκδηλῶ || *v.* vomitâre.

emiciclo, *m.*, ἡμικύκλιον.

emierânia, *f.*, ἡμικρανία, *v.* cefalalgia || *soggétto a* —, ἡμικρανικός.

[-αναστάτης.

emigrânte, *m. f.*, μετοικῶν, -οικος,

emigrâre, μετοικῶ, μεταναστεύω.

emigrâto, *-a*, *volontário*, μέτοικος,

μεταναστάτης; *per sentênza ecc.*, μεταναστάτης, ἐξόριστος, φυγάς.

emigraziône, *f.*, μετοικεσία, -κησις, μετανάστευσις, -άστασις.

eminênte, *m. f.*, προκείμενος, προφανής; προέχων, ὑπέροχος; ἔξοχος, ἐξαιρέτος, ὑπερμεγέθης.

eminentíssimo, *m.*, *di cardinale*, πανιερώτατος.

eminênza, *f.*, *v.* altúra, prominenza || *título*, πανιερότης.

emiplegia, *f.*, ἡμιπληγία, ἡματο-

emiro, *m.*, ἐμίρης. [πληξία.

emisfêrico, *-a*, ἡμισφαιρικός.

emisfêro, *m.*, ἡμισφαίριον.

emissário, *m.*, ἀπόστολος, ὑπόπεμπτος, κατάσκοπος || *geografia*, λιμνοχετός, διῶρυξ.

emissiône, *f.*, ἐκβολή, ἐκπομπή, ἔκδοσις; — *di vóce*, ἐκφώνησις.

emistichio, *m.*, ἡμιστίχιον, -στιχον.

emolliênte, *m. f.*, μαλακτικός || *s. m.*, -όν.

emolumênto, *m.*, ὀφέλημα, κέρδος; μισθοδοσία.

emorragia, *f.*, αἱμορραγία.

emorragico, *-a*, αἱμορραγικός.

emorroidâle, *m. f.*, αιμορροϊ(δια)-
κός, (ζωχαδιακός).
emorrôidi, *f.*, *pl.*, αιμορροϊδες,
(έσωχάδες, ζωχάδες, άτριδόναις).
emostâsi, *f.*, αιμόστασις.
emostâtico, -a, αιμοστατικός.
emottisi, *f.*, αιμόπτυσις, -σία.
emoziône, *f.*, (ψυχική) συγκίνησις,
ταραχή. [έρπης.
empetîggine, *f.*, λειχήν, (-ήνα),
empiâstro, *v. imp.*
êmpî(e)re, *v. riempire.*
empietà, *f.*, ά-(δυ)σέβεια, άνοσιότης;
άνοσιουργία, -γῆμα; βλασφημία.
êmpio, -a, ά-(δυ)σεβής, άνόσιος,
-σιουργός; *bestemmiaâtore*, βλάσφη-
μος; *malvâgio*, κακούργος. μοχθη-
ρός; *crudêle*, ώμός, τραχύς.
empireo, *m.*, υπέρτατος ο έμπυρος
ούρανός.
empîrico, -a, *agg. e s.*, έμπειρικός.
empirismo, *m.*, έμπειρισμός.
emporêtico, -a, έμπορητικός.
empôrrio, *m.*, έμπορεϊον, -όριον.
emulâre, *v. gareggiâre, concorrere.*
emulatôre, -trice; êmulo, -a, ζη-
λωτής, ενάμιλλος, *v. antagonista,*
concorrênte.
emulaziône, *f.*, συναγωνισμός, ζή-
λος, άμιλλα, φιλοτιμία.
emulsionâre, γαλακτοποιώ.
emulsione, *f.*, γαλάκτωμα.
emulsivo, -a, γαλακτώδης.
enâllage, *f.*, έναλλαγή. [στος.
encâustico, -a, έγκαυστικός, -αυ-
encâusto, *m.*, έγκαυστος; ζωγρα-
φία έγκαυστος, έγκαυσμα, έγκαυ-
στοζωγραφία, κηρογραφία.
encefâllico, -a, έγκεφαλικός. [vêllo.
encêfalo, *m.*, έγκέφαλος, *v. cer-*
enciclico, -a, έγκύκλιος || *s. f.*, έπι-
στολή του Πάπα, ή έγκύκλιος.
enciclosedia, *f.*, έγκυκλοπαιδεία.
enciclopêdico, -a, έγκυκλοπαιδικός.
enciclosedista, *m. f.*, έγκυκλοπαι-
διστής. [λέξις, -όν.
enclîtico, -a, έγκλιτικός || *s. f.*, -ή
encomiâre, *v. lodâre ecc.* [νηγυρικός.
encomiâstico, -a, έγκωμιαστικός, πα-
endecâgono, -a, ένδεκάγωνος.

endecasillabo, -a, ένδεκασύλλαβος.
endêmico, -a, ένδημικός.
êndice, *m.*, φωλείτης, προσφώλαι-
ον (ών), (φώλος).
energîa, *f.*, ένέργεια, δύναμις, ζωη-
ρότης; άνδρεία.
enêrgico, -a, ενεργ(ητικ)ός, δρα-
στήριος, ζωηρός, ισχυρός.
energûmeno, *m.*, δαιμονιακός, -νι-
σμένος, δαιμονόσηπτος, (ένεργού-
μενος). [πασμός.
ênfasi, *f.*, έμφασις, στόμφος, κομ-
enfâtico, -a, έμφατικός.
enfîare, *v. gonfiâre.*
enfitêusi, *f.*, έμφύτευσις.
enfitêuta, *m.*, έμφυτευτής.
enfitêntico, -a, έμφυτευτικός.
enigma; -îmma, *m.*, αίνιγμα, γοῖ-
φος || *prâγμα δυσνόητον* || *parlâr*
per -i, αίνιγματίζομαι.
enigmâtico, -a, αίνιγματικός, -τώ-
δης; δυσνόητος, άκατάληπτος,
άδηλος, άσαφής.
enôfilo, *m.*, οινόφιλος.
enologia, *f.*, οινολογία.
enolôgico, -a, οινολογικός.
enôlogo, *m.*, οινολόγος.
enôrme, *m. f.*, παμμεγέθης, υπέρ-
ογκος, υπέρ-(ά)μετρος, πελώριος,
υπερβολικός || *δεινός, άποτρόπαιος,*
βδελυκτός.
enormità, *f.*, υπερμέγεθες, υπέρ-
μετρον, άμετρία || *δεινότης, βαρύ-*
της, βδέλυγμα; άπήνεια, ώμότης;
άνοσιούργημα, -γία.
êntasi, *f.*, έντασις.
ênte, *v. côrpo; êssere.*
entêrico, -a, έντερικός.
enterite, *f.*, έντεριτίς. [nia.
enterocêle, *m.*, έντεροκήλη, *v. êr-*
entimêma, *m.*, ένθύμημα.
entimemâtico, -a, ένθυμηματικός.
entità, *f.*, όντότης, ούσια, τὸ εἶναι
|| *v. importânza, gravità.*
entomologîa, *f.*, έντομολογία.
entomôlogo, *m.*, έντομολόγος.
entrâmbi, *v. ambedûe.*
entrânte, *m. f.*, εισερχόμενος || *in-*
simûdnte, allettânte, έπαγωγικός,
έλκουστικός || *persuasivo*, πειστι-

κός || *importâno*, παρεισδυτικός || *próssimo*, *di mèse*, προσεχής.
entrâre, εισέρχομαι, ἐμ-(εἰς)βαίνω, εισδύομαι || *intromèttersi*, παρεμβάινω, (μεσολαβῶ) || *cominciadre*, ἄρχομαι || *partecipâre*, μετέχω || *v. riguardâre*.
entrâta, *f.*, εἴσοδος, εισέλευσις, (ἔμβασμα) || *principio*, ἀρχή, ἔναρξις || *di pietânze*, εἰσητήριον || *réndita*. πρόσδοξ.
entratûra, *f.*, εἴσοδος || φόρος ἐπὶ τῆς εισαγωγῆς, δικαίωμα τῆς εισ-
êntro, *v. dêntro*. [αγωγῆς.
***entusiasmâre**, ἐνθουσιάζω || -rsi, -ομαι, ἐνθουσιῶ. [περθουμασμός.
entusiâsmo, *m.*, ἐνθουσιασμός; ὑ-
entusiâsta, *m. f.*, ἐνθουσιαστής, μέγας θαυμαστής || εὐκόλως ἐνθουσιαζόμενος. [ἐνθουσιώδης.
entusiâstico, -a, ἐνθουσιαστικός,
ênula, *f.*, ἐλένιον (ἐνούλα).
enumerâre, *v. contâre*, numerâre.
enunciâre, ἐκφράζω, ἐκφέρω, ἀπαγγέλλω, παριστῶ, ἀποφαίνομαι, ἐκδηλῶ.
enunciâtivo, -a, ἐκφραστικός, ἀποφαντικός, ἀπαγγελτικός.
enunciâto, *m.*, ὑπόθεσις, θέμα.
enunciaziône, *f.*, ἔκφρασις, ἀποφαι(ν)σις, παράστασις, ἔκθεσις.
eôlico, -a, αἰολικός.
êra, *v. pância*.
epanâfora, *f.*, ἐπαναφορά.
epanalêssi, *f.*, ἐπανάληψις.
epâtico, -a, ἥπατικός.
epatite, *f.*, *medc. e bot.*, ἥπατιτις.
epâtta, *f.*, ἐπακτή, ἐπακταὶ ο ἔμβόλμοι ἡμέραι.
epêntesi, *f.*, ἐπένθεσις.
epicârpo, *m.*, ἐπικάρπιον.
epicêdio, *m.*, ἐπικήδειον.
epicherêma, *m.*, ἐπιχείρημα.
epiciclo, *m.*, ἐπίκυκλος.
êpico, -a, ἐπικός, ἡρωϊκός || *poêta* -ο, ἐπικός, ἐποποιός || *s. f.*, ἐπική ποιήσις.
epicureísmo, *m.*, ἐπικουρείος φιλοσοφία, ἐπικουρισμός || φιληδονία, τρυφηλότης, ἡδυπάθεια.

epicurêo, -a, ἐπικουρείος, -ρικός || *fig.*, φιλήδονος, ἄβροδίαιτος, τρυφηλός, ἡδυπαθής.
epidemîa, *f.*, ἐπιδημία.
epidêmico, -a, ἐπιδημικός, -μιος, *v. contagiôso*.
epidêrmide, *f.*, ἐπιδερμῖς.
epidittico, *v. dimostrativo*. [Φῶτα.
Epifania, *f.*, Θεο-(Ἐπι)φάνεια, τὰ ἐπίφαισις, ἐπίφυσις.
epifonêma, *m.*, ἐπιφώνημα.
epifora, *f.*, ἐπιφορά.
epigamîa, *f.*, ἐπιγαμία. [στριος.
epigâstrico, -a, ἐπιγαστρικός, -ἀ-
epigâstriô, *m.*, ἐπιγαστριον.
epigênese, *f.*, ἐπιγένεσις. [φυλίτης].
epiglôttide, *f.*, ἐπιγλωττίς, (στα-
epigoni, *m., pl.*, ἐπίγονοι.
epigrafe, *f.*, ἐπιγραφή. [ἐπιστήμη.
epigrafia, *f.*, ἐπιγραφολογία, -φική
epigráfico, -a, ἐπιγραφικός. [-φεύς.
epigrafista, *m.*, ἐπιγραφολόγος,
epigrâmma, *m.*, ἐπίγραμμα, σίλλος || σκῶμμα, κερτομία, χλεύη.
epigrammâtico, -a, ἐπιγραμματικός.
epigrammatista, *m.*, ἐπιγράμματο-(σιλλο)γράφος, -ποιός.
epigrammeggiâre, ἐπιγραμματίζω.
epilâre, *v. pelâre*. [σμός, (γλυκειά).
epilessia, *f.*, ἐπιληψία, σηληνια-
epilêttico, -a, ἐπιληπτικός. [dere.
epilogâre, *v. riassumere*, conclû-
epinício, *m.*, τὰ ἐπινίκια, τὸ -ιον.
epîploon, *m.*, ἐπίπλοον.
episcopâle, *m. f.*, ἐπισκοπικός || *chiêsa* —, ἀγγλικὴ ἐκκλησία.
episcopâto, *m.*, *dignità*. ἐπισκοπή, -όπου ἔδρα || *sêde*, ἐπισκόπιον || *collégio déi véscovi*, σύλλογος τῶν ἐπισκόπων, ἐπίσκοποι.
episcopo, *v. véscovo ecc.* [-οδιώδης.
episôdico, -a, ἐπεισοδιακός, -όδιος.
episôdio, *m.*, ἐπεισόδιον.
epispástico, -a, ἐπισπαστικός.
epistâssi, *f.*, ἐπιστάξις.
epistilio, *m.*, ἐπιστύλιον.
epistola, *f.*, ἐπιστολή || *nêlla mëssa*, ἀπόστολος. [γραφικός.
epistolâre, *m. f.*, ἐπιστολικός, -λο-
epistolário, *m.*, ἐπιστολάριον.

epistolografia, *f.*, ἐπιστολογραφία.
 epistolôgrafo, *m.*, ἐπιστολογράφος.
 epistrote, *f.*, ἐπιστροφή.
 epitâf(f)io, *m.*, ἐπιτύμβιον, -τάφιον.
 epitalâmico, -a, ἐπιθαλάμιος.
 epitalâmio, *m.*, ἐπιθαλάμιον.
 epîtasi, *f.*, ἐπίτασις.
 epitetâre, ἐπιθέτοις χρῶμαι. [σμός.
 epîteto, *m.*, ἐπίθετον, χαρακτηρι-
 epîtome, *v.* riassunto. [μῶδης.
 epizootico, -a, ἐπιζωοτικός, ζωολοι-
 epizoozîa, *f.*, ἐπιδημία ζῴων ο
 ζῴων, ἐπιζωοτία, ζωολομία. [no.
 êpoca, *f.*, ἐποχή || **v.* tēmpo, giôr-
 êpodo, *m.*, ἐπωδή, -δός.
 epopêa, *f.*, ἐποποιία, ἔπος.
 epupûre, *v.* pûre. [μαργος, (φαγᾶς).
 epulône, *m.*, τρυφητής, λίχνος, λαί-
 epurâre, *v.* purificâre.
 equâbile, *v.* unifôrme, uguale.
 equânime, *m. f.* μετριόφρων, ἡσυ-
 χος; *v.* giûsto. [στολή.
 equanimità, *f.*, μετριοφροσύνη, συ-
 equatôre, *m.*, ἰσημερινός (κύκλος).
 equatoriâle, *m. f.*, ἰσημερινός || *s.*
m., -ρολόγιον.
 equaziône, *f.*, ἐξίσωσις.
 equêstre, *m. f.*, ἵππικός || *cavalle-*
rêscio, ἵπποτικός || *stâtua* —, ἔπιπ-
 πος ἀνδριάς || *ôrdine* —, ἵππική
 τάξις; ἵππεις.
 equiângolo, -a, ἰσογώνιος.
 equidifferente, *m. f.*, ἰσάλληλος.
 equidistânte, *m. f.*, ἀπέχων ἐξίσου,
 ἰσαπόστατος; παράλληλος.
 equilâtero, -a, ἰσόπλευρος.
 equilibrâre, ἰσορροπον ποιῶ, ἰσορ-
 ροπίζω, ἰσο-(ἀντι)σταθμίζω, ἀν-
 τισηκῶ, ἰσοζυγ(ιάζω)ῶ || -*rsi*, ἰσορ-
 ροπῶ. [*v.* equânime, ragionevole.
 equilibrâto, -a, ἀντι-(ἰσό)ρροπος ||
 equilibrio, *m.*, ἀντι-(ἰσο)ρροπία,
 ἰσοσταθμία, ἀντισήκωμα, ἰσοζύ-
 γιον, -υγον. [σχοινοβάτης.
 equilibrîsta, *m. f.*, ἰσοσταθμιστής,
 equimoltêplice, *m. f.*, ἰσοπολλα-
 equino, -a, ἵππειος, ἵππικός. [πλοῦς.
 equinoziâle, *m. f.*, ἰσημερινός, -ρια-
 equinôzio, *m.*, ἰσημερία. [κός.
 equipaggiamento, *m.*, ἐφοδίασις,

ἐξ-(ἐφ)οπλισμός, ἐξάρτυσις || ἵμα-
 τισμός στρατιώτου, ἐνδυμασία.
 equipaggiâre, παρασκευάζω; παρέχω
 τὰ χρειώδη, ἐφοδιάζω, ἐξ-(ἐφ)ο-
 πλίζω, ἐξαρτύω, κατ-(δι)αρτίζω;
 (ἀρματόνω).
 equipâggio, *m.*, (παρα)σκευή || *mar.*,
 πλήρωμα, ναῦται, *v.* ciurma ||
séguito, θεραπεία || *carrôzza*, πο-
 λυτελής ἄμαξα, ἀρμάμαξα || *v.*
 -*ggiamênto*. [gliâre.
 equiparâre, *v.* paragonâre; **ugua-*
 equipollênte, *v.* equivalênte.
 equità, *f.*, δικαιοσύνη, δίκαιον ||
 εὐθύτης, ἐπιείκεια.
 equitaziône, *f.*, ἵππασία, *v.* caval-
 lerizza.
 equivalênte, *m. f.*, ἴσος, ἰσοδύνα-
 μος, ἰσ-(ἀντ)άξιος, ἰσότημος || *s. m.*,
 ἀντίτιμον.
 equivalênza, *f.*, ἰσοδυναμία, ἰσο-
 στασία, ἰσοτιμία. [ἰσοτιμῶμαι.
 equivalêre, ἰσοδυναμῶ, ἐξισοῦμαι,
 equivocâre, *r.*, διλογῶ || *em.*, ἀμφι-
 βολία σφάλλομαι, ἀπατῶμαι, παρ-
 εξηγῶ, -οῦμαι.
 equívoco, -a, ἀμφίβολος, δίλογος,
 διαφορούμενος || ὑποπτος, ἀβέβαι-
 ος || *s. m.*, ἀμφιβολία, ἀμφι-(δι)-
 λογία.
 êquo, -a, δίκαιος, εὐθύς, ἐπιεικής.
 êra, *f.*, ἐποχή, χρονολογία.
 erariâle, *m. f.*, ἀνήκων τῷ δημο-
 σίῳ ταμ(ι)εῖω.
 erârio, *m.*, πόροι τοῦ δημοσίου,
 πρόσοδοι τοῦ κράτους, δημόσιον
 ταμεῖον.
 êrba, *f.*, χλόη, πόα, βοτάνη, -άνι-
 (ον), χόρτος, (χόρτον, -τάρι) || *dot-*
tore in —, μέλλων ἰατρος.
 erbâceo, -a, χλωδῆς, ποώδης,
 χορτώδης.
 erbâggio, *m.*, *em. pl.*, λάχανον
 (-ανικόν, χόρτον, -ταρικόν).
 erbaiuolo, *m.*, βοτανοπώλης, *v.*
 erbivëndolo. [βοτανικόν.
 erbârio, *m.*, φυτο-(βοτανο)λόγιον,
 erbêtta; -*bûccia*, *f.*, ποάριον, χορ-
 τάριον, (-ταράκι).
 erbivëndolo, *m.*, λαχανο-(χορτο)-

- πώλης, (χορταράς) || -α, *f.*, -πωλεις, (χορταροῦ).
 erbivoro, -α, ποη-βοτανο-χορτο- (φυτο)φάγος, χορτοβόρος.
 erborista, *m.*, φυτο-(βοτανο)πώλης.
 erborizzâre, φυτο-(βοτανο)λογῶ.
 erborizzatôre, -trice, φυτο-ποη- (βοτανο)λόγος. [λογία.
 erborizzaziône, *f.*, φυτο-(βοτανο)-
 erbôso, -α, κεκαλυμμένος ὑπὸ χόρ-
 των, πλήρης χόρτων, γλο-πο-βο-
 ταν-(χορτ)ώδης, (χορταρώδης),
 πολυβότανος, πολύχορτος, χορτο-
 βρυής.
 ercûleo, -α, ἡράκλειος, ῥωμαλέος.
 êrebo, *m.*, *poet.*, ἔρεβος, *v.* infêrno.
 erêde, *m. f.*, κληρονόμος; διάδο-
 χος, *v.* successôre || *nominare, costi-*
tuire, fare, lasciâr — διορίζω, καθ-
 ιστῶ, κάμνω, ἀφίνω κληρονόμον.
 eredità, *f.*, κληρονομία; -μημα.
 ereditâre, κληρονομῶ.
 ereditârio, -α, κληρονομικός, -μαϊ-
 ος; διαδοχικός.
 ereditiêra, *f.*, ἡ κληρονόμος. [τής.
 eremita, *m.*, ἐρημίτης, ἀναχωρη-
 eremítico, -α, ἐρημιτικός, μονήρης.
 êremo; -mitâggio, *m.*, ἐρημιτήριον,
 ἀναχωρητήριον. [κοδοξία.
 eresia, *f.*, *pr. e fig.*, αἵρεσις, κά-
 eresiârca, *m.*, αἰρεσιάρχης.
 ereticità, *f.*, αἰρετικότητα, -κόν.
 erético, -α, *agg. e s.*, αἰρετικός,
 κακόδοξος; *s.*, αἰρεσιώτης.
 eretismo, *m.*, ἐρεθισμός. [μος.
 erêttile, *m. f.*, ὀρθόσιμος, ἐγέρσι-
 erêtto, -α, ὀρθός, ὀρθιος, (σηκωτός).
 erettôre, -trice, ὀρθωτής, ἐγερτής
 || *múscolo*, -ôre, ἐγερτικός μῦς.
 ereziône, *f.*, ὀρθίασις, ὀρθωσις,
 (σῆκωμα, καῦλα) || *fabbricaziône*,
fondaziône, ἰδρυσις, (ἀν)ἔγερσις,
 θεμελίωσις.
 ergâstolo, *m.*, κάτεργον, *v.* bânno.
 êrica, *f.*, ἐρ(ε)ίκη, (δενδρουλάκι).
 êr(i)gere, *v.* (inn)alzâre, drizzâre.
 erînni, *f., pl.*, ἐριννύες.
 erístico, -α, ἐριστικός || *s. f.*, -ή.
 eritêma, *m.*, ἐρύθημα.
 êrma, *f.*, Ἐρμού ἀνδριάς, ἐρμῆς.

- ermafrodisimo, *m.*, ἐρμαφροδιτι-
 σμός, διφυία.
 ermafrodito, -α, ἐρμαφροδιτικός ||
s. m., ἐρμαφροδίτος, διφυής, ἀν-
 δρόγυνος, (-γύνης, ἀρσενικοθή-
 λυκος). [κοϊκίτις, (κακούμι).
 ermellino, *m.*, ἱκτίς ἀρκτώα, λευ-
 ermenêutico, -α, ἐρμηνευτικός ||
s. f., -ή. [κατάκλειστος.
 ermético, -α, ἐρμητικός, στεγανός,
 êrmo, *v.* desêrto; êremo.
 êrnia, *f.*, ἐντεροκήλη, (ξύγγι, σπά-
 σιμον, παρίπα) || *prênder fin'* —
 κηλοῦμαι. [λι(α)κός || *v.* cinto.
 erniário, -α, κηλώδης, ἐντεροκη-
 erniôso, -α, (ἐντερο)κηλήτης, (σπα-
 σμένος, σακάτης).
 erniotomia, *f.*, κηλοτομία.
 erôe, *m.*, ἥρως. [δαπανῶ.
 erogâre, ἀπο-(δια)νέμω, μοιράζω;
 erôico, -α, ἡρωϊκός || *prôma* -ο, ἔπος.
 eroicômico, -α, ἡρωϊκωμικός.
 erôide, *f.*, ἡρωΐς. [ῖσσα.
 eroína, *f.*, ἡρωΐς, -ῖνη, γυνὴ ἡρώ-
 eroísmo, *m.*, ἡρωϊσμός.
 erômpere, ἐξέροχομαι ὀρμητικῶς,
 ἐκρήγνυμαι, ἐξορμῶ, ἐκτρέχω.
 erosiône, *v.* corrosiône *ecc.*
 erôtico, *v.* amorôso.
 erotomania, *f.*, ἐρωτομανία.
 êrpete, *m.*, ἔρπης, λειχήν, (-ήνα).
 erpético, -α, ἐρπητικός, λειχηνώδης.
 erpetologia, *f.*, ἐρπετολογία.
 erpicâre, βολοκοπῶ, (σβαρνίζω,
 πέρνω σβάρινα), βολοστροφῶ, (δι-
 βολίζω, τρίβω μετὰ τὸ λισγάρι).
 erpicatôre, -trice, βολοκόπος, βο-
 λοστροφός, (σβαρμιστής).
 erpicatûra, *f.*, βολοκοπία, -πημα,
 (σβάρισμα).
 êrpice, *m.*, βολοκόπος, ὀξίνα, σφῦ-
 ρα, (βολοκόπι, σβάρινα).
 errânte, *m. f.*; errabôndo, -α, (πε-
 ρι)πλανητικός, πλανητός, πλά-
 ν(ήτ)ης, περιπλανώμενος, πλανό-
 βιος, ἀλητικός, *v.* vagabôndo || *ca-*
valiêri errânti, ἱππῶται πλανόβιοι.
 errâre, *vagâre*. περιφέρομαι τῆδε
 κάκεισε, (περι)πλανῶμαι, ἀλητεύω
 || *sbagliâre*, σφάλλομαι, ἀπατῶ-

μαι, (ἀπο)πλανῶμαι, ἁμαρτάνω, v. mancâre.

errâta-côrrige, *f.*, κατάλογος παραοραμάτων, πίναξ ἁμαρτημάτων, διόρθωσις σφαλμάτων.

errâtico, -a, (περι)πλανητικός, πλανώδης; *medc.*, ἄτακτος, πλάνης.

errôneo, -a, ἐσφαλμένος, ἐπισφαλής, σφαλερός, ἡμαρτημένος.

errôre, *m.*, *v.*, περιπλάνησις || *cm.*, λάθος, παρόραμα, σφάλμα, ἀπάτη, πταῖσμά, πλάνη, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα.

êrso, *m.*, ὄροβος, (ῥόβι).

êrta, *f.*, *v.* côsta, salita || stâre All' —, προφυλάττομαι, εὐλαβοῦ-

êrto, *v.* dirupâto, rîpido. [μαι.

erubescênza, *f.*, *v.* rossôre.

erûca, *f.*, *bot.*, εὐζωμον, (ῥόκα) || *zool.*, σκόληξ, κάμπη.

erudîre, *v.* istruîre.

erudîto, -a, πολυμαθής, πεπαιδευμένος, σοφός, λόγιος, *v.* dôtto.

erudiziône, *f.*, πολυμαθία, φιλολογία.

eruttâre, ἐξερευόγομαι, ἐξωθῶ, ἐκσφενδονίζω || *v.* ruttâre. [ματικός.

eruttîno, -a, ἐκρηκτικός || ἐξάνθη-

eruziône, *f.*, ἐκρηξις; — vulcânica, ἡφαιστείου ἐκρηξις || *medc.*, ἐξάνθησις, ἔκφυσις.

esacerbâre, ἐξαγριῶ, ἐξοργίζω, ἐρεθίζω, παροξύνω, ἐκτραχύνω; πικραίνω, λυπῶ. [*s. m.*, -εδρον.

esaêdro, -a, ἐξαεδρικός, -εδρος ||

esagerâre, ἐξογκῶ, μεγαλοποιῶ, (-λύνω, -λόνω), ὑπεραυξάνω, δειν(οποι)ῶ, λέγω ὑπερβολάς || *n.*, ὑπερβαίνω, -βάλλω.

esagerâto, -a, ὑπερβολικός, ὑπέρο-

μετρος.

esageratôre, -tríce, μεγαλοποιός, -λήγορος, ὑπερβολορρήμων.

esageraziône, *f.*, ὑπερβολή, ἐξόγκωσις, μεγαλοποίησις, δεινώσις, -νολογία.

esagonâle, *m. f.*, ἐξαγωνικός, -ωνος.

esâgono, *m.*, ἐξάγωνον.

esalâre, ἀν-(ἐξ)ατμίζω, ἀναθυμιῶ, ἀποπνέω, ἀχνίζω, *v.* evaporâre ||

— lo spirito, ἐκπνέω, ἀποψύχω, (ξεψυχῶ), θνήσκω.

esalaziône, *f.*, ἀνάδοσις, ἀναθυμίασις, ἐξάτμισις, ἀποπνοή.

esaltâre, (ἀν)ύψῶ, *v.* elevâre || *magnificdre*, ὑπεραίρω, ὑπερεπαινώ, ὑπερεγκωμιάζω, ἐκθειάζω || *infiammare*, παραφέρω, ἐξάπτω, ἐνθουσιάζω. [-σιῶν, θερμός-

esaltâto, -a, ὑψοθεῖς, ἐνθουσιώδης,

esaltaziône, *f.*, (ἀν)ύψωσις || ἔξαψις, ἐνθουσιασμός || — della Croce, ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

esâme, *m.*, ἔρευνα, ἀναζητήσεις, σκέψις, ἐξέτασις || *scolastico*, ἐξέτασις, δοκιμασία μαθητοῦ || *leg.*, ἀνάκρισις κατηγορουμένου.

esâmetro, ἐξάμετρος || *s. m.*, -ον.

esaminâre, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω. [κιμαστής-

esaminatôre, -tríce, ἐξεταστής, δο-

esângue, *m. f.*, ἀναιμος, ὠχρός, ἡμιθανής, *v.* esânime. [lire-

esanimâre, *v.* scoraggiâre, αννι-

esânime, *m., f.*, ἄψυχος, ἡμιθανής, τεθνεώς, (ἀποθαμένος, πεθαμένος) || ἔντρομος, λειπόψυχος.

esantêma, *m.*, ἐξάνθημα.

esâpodo, *m.*, ἐξάπους.

esârcia, *m.*, ἔξαρχος.

esarcâto, *m.*, ἔξαρχία.

esasperâre, ἐξερεθίζω ὑπερβολικῶς, *v.* esacerbâre.

esasperaziône, *f.*, ὑπερερεθισμός, ἐξερεθίσις, ἐξαγρώσις, ἐξόργισις, ἀγανάκτησις.

esâstilo, -a, ἐξάστυλος.

esattêzza, *f.*, ἀκριβεία, ἐπιμέλεια, φροντίς || ἀλήθεια.

esâtto, -a, *di persôna*, ἀκριβής, ἐπιμελής, τακτικός || *di côsa*, ἀκριβής, ἀπληκτιβωμένος, ἐξειργασμένος || *giusto, di cònti ecc.*, σωστός. || *véro, d'informaziôni ecc.*, ἀληθινός || *risôssso*, ἀνακτηθείς.

esattôre, *m.*, εἰσπράκτωρ, φορολόγος, ἀποδεκτής, (καιᾶς).

esattoria, *f.*, εἰσπρακτορεῖον.

esaudire, εἰσ-(ἐπ)ακούω, *v.* appa-

gâre, concêdere.

esauribile, *m. f.*, ἐξαντλήσιμος, -η-
(τι)τός. [estenuaziône.
esanrimênto, *m.*, ἐξάντλησις, *v.*
esaurire, *pr.*, ἐκκενῶ; *pr. e fig.*,
ἐξαντλῶ; *fig.*, ἐκλύω, ἐξασθενίζω,
ἀσθεν(οποι)ῶ, (ἀδυνατίζω), κατα-
πονῶ, κοπῶ, κατατρύχω, (κατα-
κουράζω) || *finire*, περαίνω || -rsi,
pr., ἐξαντλοῦμαι, ἀποσβέννυμαι,
ἐκλείπω, στειρεύω; *fig.*, ἀποκά-
μνω, ἐκλύομαι, ἐξασθενῶ, χασ-
νοῦμαι, (ἀδυναμιζω, -νατῶ, κα-
τακουράζομαι).
esâusto; -arrito, -a, ἐξηντλημένος;
ἀσθενής, ἀδύνατος, ἄτονος, ἄρ-
ρωστος, (ἀποκαμωμένος).
esantorire, ἀποβάλλω τινὰ τῆς ἀρ-
χῆς, παύω, ἀπολύω || ἀφαιρῶ τὴν
ἐξουσίαν ο ὑπόληψιν, *v.* avviliŕe.
esaziône, *f.*, *d' impôste*, εἰσπραξις,
φορολογία || *v.* riscossióne.
êscâ, *f.*, δέλεαρ, δόλωμα, *v.* allet-
tamênto || *da accêndere*, *pr.*, μύ-
κης, ἀγαρικόν, (ῦσκα); *e in gê-
nere*, προσάναμμα, ἔναυσμα, (ἀ-
γιζότι). [θυμία, θυμός, ὀργή.
escandescênza, *f.*, παραφορά, ὄξυ-
êscara, *v.* crôsta.
escavaziône, *f.*, *v.* scâno.
esclamâre, ἀνα-ἐπι-(ἐκ)φωνῶ; ἀνα-
κράζω, ἀναβοῶ.
esclamativo, -a, ἐπιφωνηματικός ||
pûnto -o, -ón ο θαυμαστικὸν (ση-
μεῖον). [νησις, ἀναβόησις.
esclamaziône, *f.*, ἀνα-ἐπι-(ἐκ)φῶ-
esclûdere, *respîngere*, *espèllere*, ἀπ-
ωθῶ, ἀποκρούω, ἀποκλειῶ, ἐκβάλ-
λω, (ἐβγάζω); *eccettuâre*, ἐξαιρῶ.
esclusióne, *f.*, ἀπώθησις, ἀποκλει-
σμός, -εἰσις, (ἐβγαλμα), ἐξαιρέσις.
esclusivismo, *m.*, ἀποκλειστικότης.
esclusivo, -a, ἀποκλειστικός, ἐξαι-
ρετικός; ἀσυμβίβαστος.
esclûso, -a, ἀποκεκλειμμένος, ἐκβλη-
τος || *avv.*, κατ' ἐξαιρέσιν, χωρὶς,
ἐκτός, πλὴν (*gen.*), (ἔξω ἀπὸ *acc.*)
escogitâre, *v.* immaginâre, trovâre.
escoriâre, ἀφαιρῶ τὴν ἐπιδερμίδα,
ἐκδέρ(ματίζω)ω, (ξεγδέρνω).
escoriaziône, *f.*, ἐκδερμάτισις, ἐκ-

δορά, (ξέγδαρμα). [ἐκκρι(μα)τικός.
escrementizio, -a, περιττωματικός,
escremento, *m.*, περιττωμα, ἐκκρι-
μα, ἀποχώρημα, σκῶρ, κόπρος,
(σ)πέλεθος, σπέλληξ, σκύβαλον,
(σκατόν).
escursiône, *f.* ἐκδρομή, περιόδευσις
(ἐκτός τῆς πόλεως) || *mil.*, ἐπιδρο-
μή || *digressióne*, παρεκβολή, πα-
ράβασις (λόγου).
esecrâbile, *m. f.*; -ândo, -a, βδελυ-
ρός, -υκτός, μυσαρός, μιαρός, ἀπο-
τρόπαιος, ἐπ-(κατ)άρατος, καταρά-
σιμος, (-ραμένος), *v.* detestâbile.
esecraziône, *f.*, βδελυγμία, μυσα-
ρότης, -ρία, ἀποστροφή; βδέλυ-
γμα, μύσαγμα; κατάρα.
esecutivo, -a, ἐκτελεστικός.
esecutôre, -trice, ἐκτελεστής.
esecutôrio, -a, ἐκτελεστός, -σιμος,
-στικός, -στήριος.
esecuziône, *f.*, ἐκ-συν-(ἐπι)τέλεισις;
ἐξεργασία || *mus.*, μουσουργία ||
supplizio, θανατική ἐκτέλεισις, θα-
νάτωσις, -ωμα. [σμός.
esegêsi, *f.*, ἐξήγησις, ὑπομνηματι-
esegético, -a, ἐξηγητικός, ἐρμη-
νευτικός. [ἀνυστός.
eseguibile, *m. f.*, ἐκτελεστ(έ)ός,
eseguire, ἐκ-ἐπι-(ἀπο)τελῶ, ἐκπο-
νῶ, κατα-(δια)πράττω, ἐξεργάζο-
μαι, (δι)ἀνύ(τ)ω, περαίνω || *mus.*,
μουσουργῶ, παίζω, τραγουδῶ.
esêmpio, *m.*, παραδειγμα, (ξόμπλι),
v. modêllo, → || *castigo esemplâre*,
παραδειγματισμός, -τώσις || *per* —,
παραδείγματος ο λόγου χάριν, ἐν
παραδείγματι.
esemplâre, *m. f.*, παραδειγματικός
|| *s. m.*, *modêllo*, πρωτότυπον, ὑπό-
δειγμα, ὑπογραμμός || *côpia di un*
libro, ἀντίτυπον; *di un ditto*, ἀν-
τίγραφον.
esemplificâre, παραδείγματα προ-
φέρω, ἐξηγῶ διὰ παραδειγμάτων.
esemplificaziône, *f.*, παραδειγμα-
τῶν χρῆσις, παράδειγμα.
esentâre, ἐλευθερῶ, ἐξαιρῶ, ἀπαλ-
λάττω, ἀνακουφίζω ἀπὸ βάρους
ο ὑποχρεώσεως.

esênte, *m. f.*, ἐλεῦθερος, ἐξηρη-
μένος, ἀπηλλαγμένος; *da impô-
ste*, ἀτελής, ἀλειτούργητος, (ἀσύ-
δοτος).

esenziône, *f.*, ἐξαιρέσις, ἀπαλλαγὴ;
ἀτέλεια, ἀλειτουργησία, (ἀσυδο-
esêquie, *f. pl. v. funerale*. [σία].
esercênte, *v. negoziante*.

esercitabile, *m. f.*, ἀσκήσιμος.
esercitaziône, *f.*, ἄσκησις, γύμνα-
σις || μελέτη.

esercitâre, *addestrâre*, (ἐξ)ἀσκῶ,
γυμνάζω || *usâre, fâre ecc.*, δοκι-
μάζω, χρῶμαι, χρῆσιν ποιῶμαι ο
κάμνω, ἐνεργῶ, πράττω || *ân' âr-
te ecc.*, ἐπαγγέλλομαι, μετέρχο-
μαι, ἐξασκῶ. [(ἀσκέρι).

esêrcito, *m.*, στράτευμα, στρατός,
esercizio, *m.*, ἄσκησις, γύμνασις;
scolastico, γύμνασμα || χρῆσις, ἐνέρ-
γεια, πράξις || ἐξάσκησις || *finan-
ziario*, χρῆσις || **v. negôzio*.

esibîre, *v. offrire, presentâre*.

esigênte, *m. f.*, ἀπαιτητικός; αὔ-
στηρός; ὀχληρός. [χρεία, δέον.

esigênza, *f.*, ἀπαίτησις; ἀνάγκη,
esigere, *richiedere*, ἀπαιτῶ || *riscuô-
tere*, εἰσπράττω. [τός, -τητέος.

esigibile, *m. f.*, ἀπαιτήσιμος, -τη-
esigibilitâ, *f.*, ἀπαιτητικότης, -τη-
τόν. [της.

esiguitâ, *f.*, ἀνεπάρκεια, σμικρό-
esiguo, -a, ἀκαρής, -ριαῖος, ἀνεπ-
αρκής, ἐλάχιστος, μικρό(τατο)ς,
ὀλίγ(ιστο)ς; *v. êsile*.

esilarâre, ἐξίλαρῶ, ἱλαρύνω, παι-
δρ(ύνω)ῶ, *v. divertire*.

êsile, *m. f.*, λεπτός, ἰσχνός, ψιλός,
λειπόσαρκος, (λιανός); ἀσθενής.

esiliâre, ἐξορίζω, φυγαδεύω, ἐξο-
στρακίζω || ἀποπέμπω, ἀπομακρύ-
esiliâto, -a, ἐξόριστος, φυγάς. [νω.

esilio, *m.*, ἐξορία, -ισμός, ἀειφυ-
γία. [(λιγνάδα).

esilitâ, *f.*, λεπτότης, ἰσχνότης,
esimere, *v. esentâre*.

esímio, *v. egrégio, eccellente*.

esistênte, *m. f.*, ὑπάρχων, ὑφεστώς,
ῶν; ζῶν.

esistênza, *f.*, ὑπαρξις, ὑπόστασις,

τὸ εἶναι || *realtà*, πραγματικότης,
ὄντοτης || *vita*, ζωή, βίος.

esistere, ὑπάρχω; ὑφίσταμαι, εἶ-
μαι; ζῶ.

esitâre, *v. dubitâre*; **vêndere*.

êsito, *m.*, ἔκβασις, τέλος, ἀποβη-
σόμενον, ἀποβαῖνον, ἀποτέλεσμα
|| *buôn* —, (καλή) ἔκβασις, ἐπι-
τυχία || *cattivo* —, κακή ἔκβασις,
ἀποτυχία || **v. vëndita, spâccio ecc.*

esiziâle, *m. f.*, ὀλέθριος, καταστρε-
πτικός; δελητήριος.

esizio, *m.*, *v. rovina*; *môrte*.

eslêge, *m. f.*, ἄνομος.

êsodo, *m.*, ἔξοδος.

esôfago, *m.*, οἰσοφάγος.

esonerâre, *v. esentâre ecc.*

esorbitâre, *v. eccêdere ecc.*

esorcîsmo, *m.*, ἐξορκισμός.

esorcista, *m. f.*; -izzatôre, -trice, -
ἐξορκιστής.

esorcizzâre, ἐξορκίζω, ἐκδιώκω τὰ
δαιμόνια, ἀποτρέπω κακόν τι.

esordiênte, *m. f.*, ἀρχάριος, πρω-
τόπειρος, πρωτοφανής, δόκιμος.

esôrdio, *m.*, πρόλογος, προοίμιον
|| ἀρχή, ἔναρξις.

esordire, προλογίζομαι; (προ)ἄρ-
χομαι, ἀρχίζω, κάμνω ἔναρξιν;
πρωτοβολῶ.

esornativo, -a, ἐπιδεικτικός.

esortâre, προτρέπω, παραινῶ, νου-
θετῶ, παροτρύνω, παρακινῶ, πα-
ρακελεύομαι, παρορμῶ.

esortativo; -atôrio, -a, προτρεπτι-
κός, παραινετικός, νουθετικός,
παρακινήτικός. [ρακαλευστής.

esortatôre, -trice, παραινέτης, πα-

esortaziône, *f.*, προτροπή, παραί-
νεσις, νουθεσία, παρακίνημα; παρ-
όρμησις.

esôso, *v. odiôso*; **spilôrcio*.

esôstôsi, *f.*, ἐξόστωσις. [κοινός.

esotêrico, -a, ἐσωτερικός, δημόσιος,
esoticità, *f.*, ἐξωτικότης, -κόν.

esôtico, -a, ἐξωτικός, ξενικός, ξένος.

espândere, δια-(ἐκ)χέω, -χύνω;
διασπείρω; *v. spârgere, diffôndere*
|| -rsi, -ομαι; ἐκτείνομαι.

espansiône, *f.*, διάχυσις, ἔκτασις,

διαπλατυσμός || *fig.*, ψυχική διάχυσις, (άνοιχτή καρδιά), κοινωνικότης. -κόν. [|| *fig.*, *c. s.*
espansività, *f.*, εὐδιαχυσία, ἐκτάτον
espansivo, -*a*, διαχύσιμος, -χυτικός, ἐκτάσιμος, ἐκπετάσιμος || *fig.*, κοινωνικός. [*esiliare*; *emigrare*.
***espatriare**, ἐκπατριζῶ, ἐξοικίζω, *v.*
espediente, *v.* *mêzzo*; *tronata*,
espellere, *v.* *cacciare*. [*invenzione*.
esperienza, *f.*, *próva*, πείρα, ἀπόπειρα, δοκιμασία, -μή, *v.* -*imênto* || *prática*, ἐμπειρία.
esperimentale, *m. f.*, πειραματικός; *di método*, ἐμπειρικός.
esperimentare, πειρ(α)ματουρῶ, -τίζω, δοκιμάζω. [*τουρῶς*, -*τιστής*.
esperimentatore, -*trice*, πειραμα-
esperimento, *m.*, *física ecc.*, δοκιμή || *v.* *esáme*.
esperire, *v.* -*imentare*, *provare*.
è spero, *poet.*, *v.* *vêsp(è)ro*.
esperto, -*a*, ἔμπειρος, πεπειραμένος, εἰδήμων, ἐμπειροπράγμων, *v.* *abile*.
espettorare, ἀποφλεγματίζω, ἀποχρέμπτομαι, ἐκπτύω, (βγάζω,) φλέγματα.
espettorazione, *f.*, ἀποφλεγματισμός, ἀπόχρεμψις, *v.* *spúto*.
espiabile, *m. f.*, εὐεξίλαστος.
espiare, *propiziare*, *purgare*, ἐξιλε(όν)ω, ἐξιλάσκομαι, (ἐξ)άγνίζω, καθαρίζω, (ἀπο)καθαίρω; *n.*, (ἐξ)άγνίζομαι || *scontare*, ἐξαγοράζω, (ξε)πληρόνω,) σφάλμα, ἐκ-(ἀπο)-τίνω, ὑπέχω δίκη. [*στής*: →
espiatore, -*trice*, ἐξιλαστής, ἀγνισπιαστήριον, -*a*, ἐξιλαστήριος, -τικός, ἐξιλωτικός, ἀγνιστήριος, (ἐξ)-ἀγνιστικός.
espiazione, *f.*, ἐξιλέωσις, -λασμός, ἀγνισμός, -ισμα, καθαρισμός || *luogo di* —, ἀγνευτήριον, -νιστήριον || — *dèi peccáti*, ἐξιλέωσις ὁ ἀγνισμὸς τῶν ἁμαρτημάτων.
espletivo, -*a*, παραπληρωματικός,
esplicare, *v.* *spiegare*. [*πλεονάζων*.
esplicito, -*a*, ῥητός, σαφής, *v.* *manifesto*, *chiáro*.

esplodente, *m. f.*; -*osíno*, -*a*, ἐκρηκτικός. [*piare*.
esplodere, ἐκρήγνομαι, *v.* *scop-*
esplorabile, *m. f.*, ἐξερευνήσιμος.
esplorare, (δι)ἐρευνῶ; *περιοδεύω*; *κατασκοπεύω*, -*πῶ*, *κατοπτεύω*.
esploratore, -*trice*, ἐξερευνητής, *κατοπτρευτής*, -*πτῆρ*; *viaggiatore*, *περιοδευτής*; *mil.*, *κατάσκοπος*, *κατοπτῆρ*.
esplorazione, *f.*, ἐξερεύνησις, *κατοπτευσις*, *κατασκοπεία*, -*πυσις*, -*πῆ*. [*κρότησις*, *βρόντημα*.
esplosione, *f.*, ἐκρηξις; ἐκπυρο-
esponente, *m.*, *mat.*, ἐκθέτης.
esponenziale, *m. f.*, ἐκθετικός.
esporre, *pr. e fig.*, ἐκτίθημι, ἐκθέτω || *mettere a rischio*, διακινδυνεύω || *narrare*, *rappresentare*, *spiegare*, *δηγοῦμαι*, *παριστάνω*, ἐξιστορῶ, ἐρμηνεύω, *δηλοποιῶ*.
esportare, ἐξάγω. [-*γεύς*.
esportatore, -*trice*, ἐξαγωγικός; *s.*,
esportazione, *f.*, ἐξαγωγή; τὰ ἐξαγώγημα. [*κός*.
espositivo, -*a*, ἐκθετικός, ἐξηγητι-
espositore, -*trice*, ἐκθέτης.
esposizione, *f.*, *pr. e fig.*, ἐκθεσις || *posizione*, θέσις, τοποθεσία || — *universale*, παγκόσμιος ἐκθεσις.
espòsto, -*a*, ἐκθετος || *s. m.*, *troua-tello*, -*on* (βρέφος); *ospizio degli* -*i*, ἐκθετοτροφεῖον.
espressione, *f.*, ἐκφρασις || *frase*, *parola*, φράσις, λέξις || *pittura*, ἀπεικασία, -κόνισις, *παράστασις* || *aspetto*, εἶδος, ὄψις, *παραστατικόν* || *energia ecc.*, ἐνέργεια, ἔμφασις.
espressivo, -*a*, ἐκφραστικός, ἐνεργητικός, ἐμφαι(ν)τικός.
espresso, -*a*, ῥητός, ὠρισμένος || *s. m.*, *corriere*, ἐπίτηδες ἀγγελιοφόρος, ἐκπεμπτος, ταχυδρόμος, (μενζίλης) || *v. diretto* (*trèno* —).
esprimere, ἐκφράζω; λέγω, σημαίνω, δηλ(οποι)ῶ; *rappresentare*, ἀπεικάζω, -*κονίζω*, *παριστάνω* || *v.*, *v. sprèmere*.
esprimibile, *m. f.*, ἐκφράσιμος, -*α*-*στός*.

espropriàre, ἀπαλλοτριῶ, ἀποστερεῶ τῆς ἰδιοκτησίας.
 espropriaziòne, *f.*, ἀπαλλοτριώσεις.
 espugnâbile, *m. f.*, αἰρεσίμος, εὐάλωτος, ἀλώσιμος, -ωτός.
 espugnâre, καταπολεμῶ, αἰρῶ, (παίρνω), κυριεύω, καθυποτάσσω.
 espugnatôre, -trîce, πολιορκητής, κατακτητής, νικητής. [σις.
 espugnaziòne, *f.*, ἄλωσις, κατάκτη-
 espulsiòne, *f.*, ἔξωσις, -ώθησις, ἄπωσις, ἀπο-(ἐκ)δίωξις, ἀπέλασις, *v.* cacciâta. [ἀπωστικός, ἔξελατός.
 espulsivo, -a, ἔξωστικός, -ωθητικός,
 espûlso, -a, ἐκβληθεὶς.
 espulsôre, *m.*, ἐξώστης.
 espûngere, ἐξαλείφω, καθαίρω.
 espurgaziòne *v.* pûrga(zziòne).
 essendochè, *v.* giacchè.
 essênza, *f.*, οὐσία, φύσις || *estratto*, *profumo*, ἀπόσταγμα, ὁσμὴ, μύρον.
 essenziâle, *m. f.*, οὐσιώδης; κύριος; ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος, ἀφευκτος || *s. m.*, κυριώτερον.
 êssere, εἶμι, εἶμαι, ὑπάρχω || *s. m.*, τὸ εἶναι, ὄν, ὑπαρξίς; *condiziòne*, *stato*, κατάστασις.
 êsso, -a, *pron.*, αὐτός, ἐκεῖνος;
 êst, *v.* oriênte, levânte. [οὗτος.
 êstasi, *f.*, ἔκστασις; θάμβος, ἐκπληξίς. [μαι, μένω →
 estâtico, -a, ἐκστατικός.
 estâte, *m. f.*, θέρος. (καλοκαίρι(ον)).
 estemporâneo, -a, αὐτοσχέδιος, -διαστικός, *v.* improvisâtô(re) || *poeta* -o, αὐτοσχεδιαστής.
 estêndere, ἐν-ἀνα-(παρ)ἐκτείνω, ((ἐ)ξαπλώνω); *v.* stêndere, allargâre. [τάσιμος.
 estendibile, *m. f.*, ἐκτάτ(ικ)ός, ἐκ-
 estensiòne, *f.*, ἔκτασις, ((ἐ)ξαπλωμα, -ωσις); μῆκος; ἐπέκτασις; *spazio*, διάστημα, χώρος.
 estensivo, -a, ἐκτατικός.
 estensôre, *m.*, ἐκτατικός, ἐπίτονος (μῦς) || *v.* redattôre, compilatôre.
 estenuâre, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω, (λιγνεύω); καταπονῶ, κοπῶ, (κατακουράζω); *v.* esaurire.
 estennaziòne, *f.*, *per debolèzza*, ἀ-

σθένωσις, ἐξασθένησις, ἀδυναμία; *per stanchèzza*, καταπόνησις; *maggrezza*, ἰσχνότης, (λιγνάδα, -νε(υ)μα), *v.* consunziòne.
 esteriôre, *m. f.*, ἐξωτερικός, -τερος, ὁ ἐκτός. ὁ ἔξω(θεν) || *s. m.*, →
 esteriorità, *f.*, ἐξωτερικόν. [stare.
 esternâre, *v.* esprimere, manife-
 estêrno, -a, *v.* esteriôre || *alunno* -o, μαθητῆς ἐξωτερικός ὁ ἔξωφοίτος, -κοίτος.
 êstero, -a, ξένος, ἀλλόφυλος, -οδαπός, *c. s.* || *il ministro degli affari* êsteri, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν (πραγμάτων ὁ σχέσεων) ὑπουργός || *all' -o*, εἰς τὰ ξένα, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. [πεπληγμένος.
 esterrefâtto, -a, ἐμβρόντητος, ἐκ-
 estêso, -a, ἐκτεταμένος, εὐρύ(χωρος), *v.* âmpio; *diffuso* || *per -o*, *ann.*, διεξοδικῶς, πολυλόγως, ἐν ἐκτάσει.
 estêtico, -a, αἰσθητικός || *s. f.*, -ή.
 êstimo, *m.*, *v.* fondiâria (impôsta —).
 estînguere, (ἀπο)σβέννυμι, -ύω, (σβύνω) || *fig.*, παύω; φθίνω, κτείνω; ἀφανίζω || *comm.*, *v.* ammort(izz)âre *ecc.*
 estînguibile, *m. f.*, ἐπιδεικτικός (ἀπο)σβέσεως. [v. môrto.
 estînto, -a, σβεστός, ἀπεσβηκῶς;
 estînzziòne, *f.*, σβέσις, (σβύσιμον) || *fig.*, παῦσις, τέλος; ἀφάνισις, -νισμός || *comm.*, ἀπόσβεσις, διάλυσις, (ἐξόφλησις,) χρέου; *v.* ammortizzaziòne.
 estirpâre, ἐκρίζω, (ξερρίζων), ἀνασπῶ || *fig.*, ἐξολοθρεύω, ἐξαλείφω, ἀφανίζω.
 estirpatôre, -trîce, ἐκρίζωτής || ἐξολοθρευτής, καθαιρέτης.
 estirpaziòne, *f.*, ἐκρίζωσις, (ξερρίζωμα) || κατάλυσις, ἀφανισμός.
 estivo, -a, θερινός, τοῦ θερους, (τοῦ καλοκαιριοῦ).
 estôrcre, ἀφαιρῶ, ἀφαρπάζω, ἐκθλίβω, ἐκβιάζω, ἐξαναγκάζω.
 estorsziòne, *f.*, ἐκθλιψίς, ἐξαναγκασμός. [κασθεὶς.
 estôrto, -a, ἐκβιασθεὶς, ἐξαναγ-

estradiziõne, *f.*, παρά-(ἐκ)δοσις (πρόσφυγος).

estradotáli (bêni —), *m., pl.*, παράφερνα, (παραπροίκια, ἐξώπροικια).

estragiudiziãle, *m. f.*, ἐξώδικος.

estrãneo, -a, ἐξωτερικός, ξένος, ἄλλοδαπός; ἄλλότριος.

estrãrre, ἐξάγω, ἐξέλκω, ἀποσπῶ, ἐκβάλλω, (ἐβγάζω).

estrattivo, -a, ἀφαιρετικός.

estrãtto, *m.*, *di un ãtto, di un libro*, ἀποτομή, ἀπόσπασμα || *riassunto*, ἐπιτομή, σύνοψις, περίληψις, συγκεφαλαίωσις, ἐκλογή || *súcco, essénza*, ἐκπίεσμα, ἐκχύλισμα.

estrattõre, *m.*, ἐξαγωγεύς.

estraziõne, *f.*, ἐξαγωγή, ἐξέλκυσις, -υσμός, ἀπόσπασις || *a sorte*, κλήρωσις || *del lóttto*, ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου || **v. condiziõne, nãscita*.

estremità, *f.*, ἄκρον, (πέρας), ἄκρα, ἔσχατιά, τέλος || *pl.*, τὰ ἄκρα, ἄκρωτήρια || *v. strettèzza*; →

estrêmo, -a, ἄκρος, ἔσχατος || -a unziõne, ἅγιον ἔλαιον, τελευταῖον χρῆσμα || *s. m. pl.*, ἀπορία, δυστυχία, ἀνάγκη, δεινὴ θέσις, κίνδυνος; *violénza*, βιαιοπραγία; *últimi istãnti dèlla víta*, ἔσχατα τοῦ βίου, λοίσθια.

**estrinsecãre, v. manifestãre.*

estrínseco, -a, ἐξωτερικός.

êstro, *m.*, *zool. e fig.*, οἶστρος; *fig.*, — ποιητικός, ἔμπνευσις, φαντασία, ἐνθουσιασμός.

estrôso, *v. eccêntrico*.

estuãrio, *m.*, ἔλος θαλασσώδης; *di fiume*, παραποτάμιος κόλπος.

esuberãnte, *m. f.*, δαψιλής, ὑπεράφθονος, περισσός.

esuberãnza, *f.*, δαψιλεία, ὑπεραφθονία, περισσὴ ἀφθονία.

esulcerãre, *v. esacerbãre; ulcerãre*.

êsule, *m. f.*, *v. esiliãto*.

esultãnte, *m. f.*, ἀγαλλιώμενος, ὑπερχαίρων, χαρμόσυνος.

esultãnza, *f.*, ἀγαλλίασις, -ίασμα, χαρμοσύνη, σκίρτησις ὑπὸ χάραξ.

esultãre, ἀγαλλιῶμαι, -λλομαι, ὑ-

περχαίρω, σκιρτῶ, ἀναπηδῶ, ποδοκροτῶ ἐκ μεγίστης χαρᾶς.

esumãre, ἐκθάπτω, ἀν-(ἐξ)ορύσσω, ἐκβάλλω τῆς γῆς. (ξεθάπτω, ξε-(παρά)χώνω) || ἄγω ο εἰσφέρω εἰς φῶς, ἀνευρίσκω.

esumaziõne, *f.*, ἐκθαψις, ἐκταφή, (ξεθάψιμον, ξέ-(παρά)χωμα), ἀν-(ἐξ)ορύξις, ἀνακομιδὴ; προαγωγή εἰς φῶς.

età, *f.*, ἡλικία || *têmpo, sécolo, época*, χρόνος, καιρός, αἰών, ἐποχὴ || *di che età!* ποίας ἡλικίας; || *di mèzza età*, μεσηλιξ, (μεσόκοπος) || *ho (l'età di) vènt' ànni*, εἶμαι τριάκοντα χρόνων.

etêra, *f.*, ἑταῖρα; πόρνη.

êtere, *m.*, αἰθήρ.

etêreo, -a, αἰθέριος, -ρικός; οὐράνιος. [τοποιῶ.

eterizzãre, ἐθεροποιῶ || ἀναισθη-

eternãre, (δι)αίωνίζω, (ἀπ)ἄθανατίζω.

eternità, *f.*, αἰωνότης, αἰδιότης; *immortalità*, ἀθανασία; *lingo tẽmpo*, χρόνος μακρός, αἰών.

etêrno, -a, αἰώνιος, αἰδιος (παντοτεινός), ἀτελεύτητος, ἄλητος, ἀκατάπαυστος || *s. m.*, Θεός ὁ

eteroclisia, *f.* ἑτεροκλισία. [Αἰόνιος.

eterôclito, -a, ἑτερόκλιτος.

eterodossia, *f.*, ἑτεροδοξία.

eterodôssso, -a, ἑτερόδοξος.

eterogeneità, *f.*, ἑτερογένεια.

eterogêneo, -a, ἑτερογενής.

**etichêtta, f., barb., cartèll(in)o, mârca*, ἐπιγραφή, -αμμα, ἐπισημείωμα, (τικέττα) || *cerimóni(dl)e*, ἐθιμοταξία, -τυπία, τελετικόν.

êtico, -a, ἠθικός || *tísico*, ἐκτικός, μαρασμώδης, φθισικός, (χτ-(φθ)ικιάρης) || *s. f.*, ἠθική.

etimologia, *f.*, ἑτυμολογία.

etimolôgico, -a, ἑτυμολογικός.

etimologista, *m.*, ἑτυμολόγος.

etimologizzãre, ἑτυμολογῶ.

etiologia, *f.*, αἰτιολογία.

etisia, *f.*, μαρασμός, φθίσις, τηκεδών, (χτ-(φτ)ικιόν).

êtnico, -a, ἐθνικός.

etnografia, *f.*, ἐθνογραφία.
 etnogrāfico, *-a*, ἐθνογραφικός.
 etnōgrafo, *m.*, ἐθνογράφος.
 etnologia, *f.*, ἐθνολογία.
 etnológico, *-a*, ἐθνολογικός.
 etnólogo, *m.*, ἐθνολόγος.
 etopêia, *f.*, ἠθοποιία.
 etrūseo, *-a*, τυρρηνικός, *-ναῖος*.
 ettacōrdo, *m.*, ἐπτάχορδον.
 ettaēdro, *m.*, ἐπτάεδρον.
 ettāgono, *-a*, ἐπτάγωνος || *s.m.*, *-ον*.
 êttaro, *m.*, μυριάμετρον τετραγων-
 νικόν, ἐκατόπλευθρον, (ἐκτάρι).
 êtte (un —), *v. niēnte*. [μον.
 êtto(gramma), *m.*, ἐκατοντάγραμ-
 ettōlitro, *m.*, ἐκατό(ντά)λιτρον.
 ettōmetro, *m.*, ἐκατό(ντά)μετρον.
 eucalitto, *m.*, εὐκάλυπτος.
 eucaristia, *f.*, εὐχαριστία, θεία
 μετάληψις.
 eucaristico, *-a*, εὐχαριστικός.
 eucolōgio, *m.*, εὐχολόγιον.
 eucrasia, *f.*, εὐκρασία.
 eufemismo, *m.*; *-mīa*, *f.*, εὐφημι-
 σμός, *-μία*.
 eufemístico, *-a*, εὐφημος.
 eufonia, *f.*, εὐφωνία.
 eufônico, *-a*, εὐφωνικός, *-ωνος*.
 eufōrbia, *f.*; *-o*, *m.*, εὐφόρβιον.
 eupūeo, *m.*, εὐνοῦχος, *v. êvirāto*.
 eupatōrio, *m.*, *bot.*, εὐπατόριον.
 euritmīa, *f.*, εὐρυθμία.
 êuro, *v. scirōceo*.
 evacuāre, *v. sgombrāre* || (ἐκ)κενῶ,
 (ἀδειάζω, εὐκαιρόνω) τὴν κοιλιάν,
 ἀφοδεύω, ἀποπατῶ, ἀποχωρῶ (ἐπι-
 τὰ ἀναγκαῖα), κοπρίζω, (χέζω).
 evacuativo, *-a*, κενωτικός, καθαρ-
 τικός.
 evacuaziōne, *f.*, (ἐκ)κένωσις, (ἀδεια-
 σμα, εὐκαίρωμα) || ἀποπάτησις,
 ἄφοδος.
 evādere, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω,
 ὑπεκφεύγω, φεύγω κρυφίως.
 evangēlico, *-a*, εὐαγγελικός.
 evangelista, *m.*, εὐαγγελιστής.
 evangelizzāre, εὐαγγελίζομαι.
 evangēlo, *m.*, εὐαγγέλιον.
 evaporābile, *m. f.*, ἐξατμιστός,
-μίσιμος.

evaporāre, *att.*, ἐξ-(ἀν)ατμίζω, ἀνα-
 θυμιῶ, ἐξαερῶ || *n.*, ἐξατμίζω, *-ο-*
 μαι, ἀναθυμιῶμαι, (ξεθυμαίνω).
 evaporativo, *-a*, ἐξατμιστικός.
 evaporāto, *-a*, ἀτμιστός.
 evaporaziōne, *f.*, ἐξάτμισις, ἀναθυ-
 μιάσις, (ξεθύμασμα), *v. esalaziōne*.
 evasiōne, *f.*, ἀπόδρασις, *-δρασμός*,
 δραπέτευσις, φυγή.
 evasīno, *-a*, προφασιστικός, ὑπεκ-
 φευτικός || *rispōsta -a*, ὑπεκφυγῆς
 ἀπόκρισις.
 evāso, *m.*, δραπέτης.
 eveniēnza, *f.*, *v. bisōgno*, →
 evēnto, *v. avvenimēnto*, *cāso*.
 eventuāle, *m.f.*, τυχαῖος, *-χηρός*,
 ἐνδεχόμενος.
 eventualità, *f.*, ἐνδεχόμενον, σύμ-
 πτωσις, *-ωμα*, τύχη.
 evidēnte, *m. f.*, ἐναργής, σαφής,
 κατα-(προ)φανής, κατά-(πρό)δη-
 λος, φανερός.
 evidēnza, *f.*, ἐνάργεια, σαφήνεια,
 κατα-(ἐμ)φάνεια, προδηλότης.
 evīncere, *leg.*, ἐκνικῶ, ἐκκρούω.
 evirāre, εὐνουχίζω, (μουνουχίζω),
v. castrāre.
 evirāto, *m.*, εὐνοῦχος, (μουνουῦχος),
 ἐκτομίας || *fig.*, ἀγενής, ἀνανδρος.
 eviraziōne, *f.*, εὐνουχισμός, (μου-
 νούχισμα), ὀρχοτομία.
 evitābile, *m. f.*, (ἀπο)φευκτός, φεύ-
 ξιμος, εὐδιάφευκτος.
 evitāre, ἀπο-δια-(ἐκ)φεύγω, ἐκκλι-
 νω, (ξεφεύγω, σκαπουλίζω), ἀπέ-
 χομαι. [κτησις, ἐκκρουσις.
 eviziōne, *f.*, *leg.*, ἐκνίκησις, ἀνά-
 êno, *m.*, *poet.*, αἰών, *v. etā* || *mē-*
dio —, μεσαιών.
 evocābile, *m. f.*, ἐκκλητός.
 evocāre, ἐμφανίζω φαντάσματα
 δι' ἔξορκισμῶν, ἐπάγω, ἐπικαλοῦ-
 μαι τὰς ψυχάς || *fig.*, ἀνακαλῶ,
 ἀναμιμνήσκω. [σις.
 evocaziōne, *f.*, ἐπαγωγή, ἐπικλη-
 evolūto, *-a*, *v. svōlto*; *colto*, *edu-*
cato, ἀνεπτυγμένος || *s. f.*, *mat.*,
 καμπύλη.
 evoluziōne, *f.*, ἐξέλιξις, (ἐξ)έλιγμός,
 ἀνάπτυξις || *fig.*, παραλλαγή, με-

τάπλασις || *mil.*, ἐξελιγμός, ἐξείλησις.
 evulsíōne, *f.*, ἀπό-(ἐκ)σπασις, ἐξέλκυσις, ἐκρίζωσις.
 evulsivo, -a, ἀπο-(ἐκ)σπαστικός.
 evniva, *inter.*, ζήτω! ζήτησαν! εὖ-

γε! || *gridár* —, ζητωκραυγάζω || *s. m.*, ζητωκραυγή, *v.* appláuso.
 ex-, πρῶην || *l' ex-ministro*, ὁ πρῶην ὑπουργός. [ρια.
 exequâtur, *m.*, ἐκτηλεστήριον, -ή-
 eziandio, *v.* anche, πῦρε.

F

fa, *mus.*, φά, δί.
 fabbricògno, *m.*, ὑπολογισμός.
 fâbbrica, *f.*, *officina*, *laboratório*, ἐργοστάσιον, ἐργαστήριον, τεχνουργεῖον, (φάμπρικα) || *edificio*, κτίριον, οἰκοδομή, -μημα || *v.* -caziōne || *prezzo di* —, τίμημα τῆς κατασκευῆς. [-μητός.
 fabbricâbile, *m. f.*, οἰκοδομήσιμος,
 fabbricânte, *m. f.*; -atōre, -trice, κατασκευαστής, (φαμπρικαδόρος), ἐργαστηριάρχης, τεχναστής || — *di* ..., -ποιός, -πλάστης, -ουργός.
 fabbricâre, κατασκευάζω, (φαμπρικάρω), ἐργάζομαι, τεχνιτεύω, τεχνουργῶ || *edificare*, κτίζω, οἰκοδομῶ || *inventare*, πλάττω, ἐφευρίσκω.
 fabbricativo, -a, κατασκευαστικός || οἰκοδομικός.
 fabbricaziōne, *f.*, κατασκευή, -εὐασμα, -ευσμός, ἐργασία, τεχνουργία || οἰκοδόμησις, -μή, -μία.
 fabbriceria, *f.*, τεχνουργεῖον ἐνιορακόν, ἐπιτροπικόν, -πή, νεωκορία.
 fabbricière, *m.*, ἐπίτροπος (ἐκκλησίας).
 fabbrile, *m. f.*, σιδηρουργικός, σφυρηλατικός; τεχνικός, χειροτεχνικός, βιομηχανικός.
 fâbbro, *m.*, σιδηρουργός, -ηροτέκτων, -ηρεὺς, χάλκευς, σφυροκόπος, -ρηλάτης, (σιδερεῶς, χαλκειῶς, γύφτος) || *v.*, *v.* artéfice.
 faccênda, *f.*, *v.* affâre.
 faccendière, *v.* intrigânte.
 faccêtta, *f.*, πλευρία, ἔδρα.
 faccettâre, πλευροτομῶ, ἔδροποιῶ, περιξέω.
 facchinâggio, *m.*, *trasporto*, δια-

μετακομιδή; *s'io prezzo*, διαμετακόμιστρα, τὰ ἀχθοφορικά, (χαμαλιάτικα).
 facchinâta, *f.*, *volgarità*, χυδαίότης, (προοτυχία) || *fatiga improba*, *v.* -neria.
 facchinêscò, -a, ἀχθοφορικός.
 facchineria, *f.*, ἐργασία ἀχθοφορική, ὑπερβολικὸς κόπος.
 facchino, *m.*, ἀχθοφόρος, βάσταξ, φορταγωγός, -τοβαστάκτης, νωτοφόρος, νωταγωγός, (βαστάζος, χαμάλης).
 fâccia, *f.*; *pr. e fig.*, πρόσωπον, ὄψις, *v.* vólto || *aspétto*, ἔποψις, φάσις || *lato*, πλευρά, ἔδρα || *superficie*, *apparénza*, ὄψις, ἐπιφάνεια || *coragggio*, *sfrontatèzza*, πρόσωπον; θρασύτης, αὐθάδεια, προπέτεια, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπία) || — *della terra*, ὄψις τῆς γῆς || *in* —, κατὰ πρόσωπον, *v.* cōntro, *davanti* || *v.* facciâta.
 facciâle, *m. f.*, προσωπικός.
 facciâta, *f.*, μέτωπον, (πρόσ)ὄψις, φάσις, τὸ ἔμπροσθεν || *v.* página.
 fâce, *v.* fiâccola. [|| λάμψις, φῶς.
 facèlla, *f.*, *c. s.*, δαδίον, λαμπάδιον
 facêto, -a, ἀστεῖος, φιλοσκώμμων, παιγνιώδης, εὐτράπηλος, *v.* buflōne.
 facêzia, *f.*, ἀστεῖσμός, ἀστειολογία, γελοιασμός, χαριεντισμός, μέτωρον, παιδιά, (χωρατᾶς).
 fachiro, *m.*, μηχανάγυρτης.
 fâcile, *m. f.*, εὐκόλος, ῥάδιος, εὐκόλος, εὐχερής || *di persona*, εὐμενής, συγκαταβατικός, εὐπροσήγορος || — *a fârsi*, *a prendersi ecc.*, εὐπρακτος, εὐληπτος, εὖ-, (εὐκολο-).

facilità, *f.*, εὐκολία, εὐκοπία, εὐ-
χέρεια, (ῥαστώνη) || — *di paròla*,
εὐροια (λόγου).

facilitàre, εὐκολον ποιῶ, δι-(εὐ)-
κολύνω, δι-(ἐξ)ομαλίζω. [λίσσις.

facilitaziòne, *f.*, *pr. e fig.*, ἐξομά-
facimàle, *m.*, ταραχοποιός, στα-
σιαστής; προπετής, αὐθάδης.

facinoròso, -*a*, ἀλητῆριος, κακο-
ποιός, κακοῦργος, κακεντρεχής,
παμπόνηρος, *v. delinquente*.

facoltà, *f.*, *potere, diritto*, ἐξουσία,
ἄδεια, δύναμις, δικαίωμα || *pro-*
proprietà, ιδιότης, ἐνέργεια || *sostàn-*
ze, ricchezza, οὐσία, πλοῦτος, τὰ
ὑπάρχοντα, (τὰ καλά) || — *di*
medicina, ιατρικὴ σχολή; *còrpo*
dégli insegnanti, συνάθροισις τῶν
καθηγητῶν || *le* — *déll' ànimo*,
αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις.

facoltativo, -*a*, προαιρετικός, αὐ-
τοπροαίρετος, θεληματικός.

facoltòso, -*a*, πλούσιος, εὐπορῶν,
εὐκατάστατος.

facòndia, *f.*, εὐ-(καλλι)έπεια, εὐφρά-
δεια, εὐστομία, εὐγλωττία, στω-
μυλία. [γλωττος, στωμύλος.

facòndo, -*a*, εὐεπής, εὐφράδης, εὐ-
fac-simile, *m.*, ἀφόμοιον, πανομοιό-

factòtum, *m.*, παντοπράκτης. [τυπον.

faeton, *m.*, *barb.*, φαεθόνιον.

faggèta, *f.*, φηγῶν.

fàggio, *m.*, φηγός, ὄξυη, (-υά) ||
di —, φήγινος.

fagianàia, *f.*, φασιανοτροφεῖον.

fagiàno, *m.*, φασιανός, (φάζανι).

fagianòtto, *m.*, φασιανιδεύς, (-νό-
πουλον, φαζανάκι).

fagiolino, *m.*, χλωρός φάσηλος.

fagi(u)òlo, *m.*, φάσηλος, -σιόλος,
(-σοῦλι) || *v. babbèo*.

fagottista, *m.*, *mus.*, βαρουαυλητής.

fagòtto, *m.*, δέμα, φάκελ(λ)ος ||
fàr —, φακελλῶ, συσκευάζομαι,
προετοιμάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν,
(μαζεύω τὰ μπαγκάκια μου) || *mus.*,
βαρούαυλος; *c. s.* [ἀτσιδι, σανξάρι).

faïna, *f.*, γαλή, ικτίς, (κουνάδι,
falange, *f.*, φάλαγξ || *fig.*, πλήθος.
falangètta, *f.*, φαλάγγιον.

falbalà, *v.* falpalà.

falcàto, -*a*, δρεπάνοειδής || *lùna* -*a*,
μήνη || *càrro* -*o*, δρεπάνηφόρον
ἄρμα. [κόσσα), θεριστήριον.

fâlce, *f.*, δρέπανον, -άνη, (-άνι,
falcètto, *m.*; -*ciùdla*, *f.*, δρεπά-
νιον, (-νάκι), φρυγανομάχαιρα;
κλαδευτήριον, (-τηράκι), ἄρπη.

falcìare, δρεπ(ανίζω)ῶ, χορτοκοπῶ,
(κοσσίζω), θερίζω.

falcìata, *f.*, δρεπανιά, μονοκόπημα,
μονοθέρισμα, (-ισιά).

falcìatòre, -*trice*, δρεπανιστής,
χορτοκόπος, θεριστής, (κοσσιστής).

falcìatùra, *f.*, δρέψις, χορτοτομία,
χορτοκοπία, (κόσσισμα). [κίδιος.

falcidia (*lègge* —), *f.*, νόμος φάλ-

falcidiàre, ἀφαιρῶ.

falcinètto, *m.*, κλαδευτήριον, (-ρά-
κι) || *zool.*, κολυρίων.

falconàre, θηρεύω διὰ τοῦ ἰέρακος.

fâlcò(ne), *m.*, ἰέραξ, (ι-(γ)εράκι).

falconerìa, *f.*, ἰερακαγωγία, -κοθη-
ρία || -κοτροφεῖον.

falconètto, *m.*, ἰερακιδεύς, -κίσκος,
(γερακόπουλον) || *mil.*, μικρὸν τη-
λεβόλον.

falconière, *m.*, ἰερακαγωγός, -κο-
τρόφος, -κοβοσκός, -κονόμος, -κά-
ρης.

fâlda, *f.*, πλάξ, πέταλον || *déll' àbito*,
κράσπεδον || *del cappèllo*, τὰ ἄκρα,
(γῦρος), τοῦ πέλου || *di nève*, νιφάς,
(τουλούπα) || *di un mònte*, ὑπώρεια.

falegnàme, *m.*, ξυλ-(λεπτ)ουργός,
(μαραγκός, πελεκάνος).

fâlèna, *f.*, φάλαινα. [οῖνος.

fâlèrno, *m.*, φαλερῖνος ὁ -έρνιος

fâlèncio, -*a*, φαλεύκιος.

fâlla, *f.*, ῥήγμα, διαρροή, (τρῦπα).

fallàce, *m. f.*, *v. bugiàrdo*, ingan-
fallàcia, *v. falsità*, sofisma. [natòre.

fallàre, *v.* sbagliàre, erràre.

fallibile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς
ἀπάτην ὁ ἁμαρτιαν, σφαλερός, ἁ-
μαρτητικός, λανθαστικός, ἐπισφα-
λής. [κόν, ἐπισφαλές.

fallibilita, *f.*, σφάλερὸν, ἁμαρτη-
fallimènto, *m.*, *v. bancaròtta*.

fallire, *comm.*, χρεωκοπῶ, (φα-

λίρω, μουφλουζεύω) || *v.* errāre, mancāre. [ζης].
fallito, -a, χρεωκόπος, (μουφλού-
fālo, *m.*, *v.* sbāglio, cōlpa || φαλλός.
falò, *m.*, πυρσός ο πυρὰ χαρᾶς.
faloppiāno, -a, φαλοπιανός.
falpalà, *m.*, περιαιπτον, παρυφή,
 -ύφασμα, (ἀκροπερεπίδια, φαλμπα-
 λᾶς, φερμπαλᾶς).
falsāre, *v.* falsificāre, alterāre.
falsarīga, *f.*, εὐθύστιχον, (χάρακας).
falsārio, -a; -sificatōre, -trīce, πα-
 ραποϊητής, νοθευτής; *di scrittūre*,
 πλαστο-(ψευδο)γράφος; *fabbrica-
 tōre di monēte fālse*, κιβδηλοποιός,
 παραχαράκτης.
falsētto, *m.*, λυχο-(λαρυγγο)φωνία.
falsificāre, παραποϊῶ, παρα-(δια)-
 φθείρω; νοθεύω, κιβδηλεύω, κα-
 πηλεύω || *scrittūre*, πλαστογραφῶ
 || *monēte*, παραχαράττω.
falsificaziōne, *f.*, παραποϊήσις, πα-
 ραφθορά, νόθευσις, κιβδηλεία;
 πλαστογράφημα; παραχάραξις.
falsità, *f.*, πλάσμα, ψεῦδος; ὑπό-
 κρισις.
fālo, -a, πλαστός, ψευδής; κιβδη-
 λος, νόθος; *ipōcrita*, ὑποκριτής,
 δόλιος || *s. m.*, πλαστογραφία,
 παραποϊήσις.
fāma, *f.*, κοινὸς λόγος, φήμη,
 θρύλλος, ἄδόμενον, διαδιδόμενον
 || *buōn nōme*, *celebrità*, ὑπόληψις,
 ὄνομα μέγα, εὐκλεία, δόξα.
fāme, *f.*, πείνα; *carestia*, λιμός,
 σιτοδεία || *fig.*, ὄρεξις, ἀπληστία ||
avēr —, πεινῶ.
famēlico, *v.* affamāto.
famigerāto, -a, διαβόητος; *r.*, *v.*
 famōso.
famiglia, *f.*, οικογένεια, οἰκία,
 οἶκος, ἐστία, (σπίτι(κόν), φαμιλία,
 φαμελία); οἰκεῖοι, συγγενεῖς ||
casato, οἶκος, πατριά, γένος || *pā-
 dre di* —, οικοδεσπότης, οικογε-
 νιάρχης, (φαμελίτης).
famiglio, *v.* sērvo.
famigliāre, *m. f.*, *v.* domēstico ||
abitudine, *avvèzzo*, συνήθης, συν-
 ηθισμένος || *fidēnte*, *frānco*, *dalla*

buōna, θαρρετός, ἐλεύθερος || *di
 stile*, οικιακός, συνομιλιτικός.
familiarità, *f.*, οικιότης, οικιακό-
 τής, στενή σχέσις || συνήθεια ||
 θάρρος, ἐλευθερία, πάρρησία.
familiarizzāre, ἐξ-(προσ)οικεῖω
 συνηθίζω.
famōso, -a, ἔνδοξος, περιβόητος,
 περίφημος, εὐ-(περι)κλής, ὄνομα-
 στος; *di libello*, δυσφημητικός ||
v. eccellēte.
fanāle, *m.*, φανός, φανάρι(ον),
 λαμπτήρ, λυχοῦχος || *mar.* φάρος,
Fānar, *m.*, φανάρι. [φανός, (φανάρι).
fanātico, -a, θρησκο-(θεο)μανής;
 ἐνθουσιώδης, -σιαστικός; παράφο-
 ρος, φανατικός.
fanatismo, *m.*, θρησκο-(θεο)μανία,
 (φανατισμός); ἐνθουσιασμός, πα-
 ραφορά. [ζω].
fanatizzāre, ἐνθουσιάζω, (φανατί-
fanciūlla, *f.*, κόρη, -ράσιον, -ρί-
 σκη, -ρίσιον, (-ριτσάκι); παρθέ-
 νος, νέα, (κορίτσι). [puerilità
fanciullāggine, *v.* bambināggine,
fanciulleggiāre, νηπιάζω, -πιεύο-
 μαι, νεανι(σ)εύομαι, μειρακειεύο-
 μαι. [της, μειρακειώδης.
fanciullēseo, -a, παιδικός, -δάριω-
fanciullētto, *m.*, παιδάριον || -a,
f., παιδίσκη, κορασίδιον.
fanciullēzza, *f.*, παιδική ηλικία,
 παιδιότης, νηπιότης.
fanciūllo, *m.*, παῖς, παιδίον, (-ί)
fandāngo, *m.*, φανδάγγιος.
fandōnia, *v.* frōttola, fāvola. [λέτο].
fanēllo, *m.*, σπίνος, αἰγιθος, (φα-
fanfalūca, *v.* ciāncia(frūscola).
fanfāra, *f.*, μουσική (στρατιωτική);
 βυκάνημα, σάλπισμα.
fanfarōne, *v.* spaccone.
fanghiglia, *f.*, ἰλύς, βόρβορος,
 (βουρκάρι).
fāngo, *m.*, *pr. e fig.*, πηλός, βόρ-
 βορος, ἰλύς, (βοῦρκος, λάσπη).
fangūso, -a, πηλώδης, βορβορώδης,
 ἰλυώδης, (λασπώδης, λασπερός).
fannullōne, -a, ὀκνηρός, ἀργός,
 ῥάθυμος, φυγόπονος, μίσεργος,
 (ἀκαμάτης, τεμπέλης).

fanône, *m.*, κεραιῶδες ἔλασμα, χόνδρος, γένειον. [της].
fantaccino, *m.*, πεζὸς (στρατιώ-
fantasia, φαντασία, ιδέα, διάνοια || πρᾶγμα φανταστικόν || ιδιοφαντασία, ιδιοτροπία, (παραξενάδα, -ξεν(ε)ιά || *a caválla*, φαντασία, θορυβοδρομία || *mus.*, φαντασία.
fantasiôso, -*a*, φανταστικός, -σιώδης. [σκιά, εἶδωλον.
fantâsma, *m.*, φάσμα, φάντασμα,
fantasmagoria, *f.*, φαντασμαγορία, εἰδωλοφάνεια. [κός, εἰδωλοφανής.
fantasmagôrico, -*a*, φαντασμαγορ-
fantasticâre, φαντάζομαι, -τάσιο-
 κοπῶ, ὄνειροπολῶ.
fantasticheria, *f.*, φάντασμα, -σιο-
 κοπία, ῥεμβασμός, ὄνειροπολία,
 -πόλησις.
fantástico, -*a*, φανταστ(ικ)ός, -σιώ-
 δης; χμιαρικός; *v.* capricciôso,
 bisbêtico. [κόπος, -σιόπληκτος.
fantasticatôre, -*trice*, φαντασιο-
fânte, *m.*, *v.* -taccino; *r.*, *v.* sêrvo
 || *dalle carte*, φάντης, -τες.
fanteria, *f.*, πεζική δύναμις, πε-
fantêscá, *v.* sêrva. [ζικόν.
fantino, *m.*, ἱππηλάτης.
fantôccio, *v.* bambôccio.
farabûtto, *m.*, πανοῦργος, ἀπατε-
 ῶν, *v.* birbá(nte).
farândola, *f.*, φαράνδολα.
farâone, *m.*, *re e giúoco*, φαραώ(ν).
farâello, *m.*, φορτίον, φάκελλος,
 δέμα.
fâre, ποιῶ, πράττω, δρῶ, ἐργά-
 ζομαι; δημιουργῶ; ἐκτελῶ, προ-
 ξενῶ, ἐνεργῶ, γίνομαι παραίτιος;
 συντίθημι. μορφῶ: (*in quâsi tútti*
i significâti, κάμνω).
farêtra, *f.*, φαρέτρα, (σποῦρδα).
faretrato, -*a*, φαφетроφόρος.
farfâlla, *f.*, ψυχή, χρυσαλλίς, (πε-
 ταλοῦδα, ψυχαροῦδα); *fig. v.* -llino.
farfallêtta, -llina, *f.*, μικρὰ ψυχή,
 (πεταλουδίτσα).
farfallino, *m.*, *fig.*, (ἀκατ)ἄστατος,
 κοῦφος, ἐλαφρό(μύαλο)ς, εὐμετά-
 βολος, ἄλλοπρόσαλλος.
farfallône, *m.*, *fig.*, μωρία, ἀνοη-

σία; σφάλμα, λάθος, παρόραμα ||
di persóna, *v.* civettône, Don
 Giovânni. [λεύκη.
fârfara, *f.*, *bot.*, βήχιον, χαμαι-
farina, *f.*, ἄλευρον, (ἀλεύρι) || *la*
 — *del diâvolo va in crûsca*, *prov.*,
 ἄλων δὲ φόρτος ὄθεν ἤλθεν ἐν-
 θ' ἔβη, (διαβολομαζώματα διαβο-
 λοσκορπίσματα).
farinâceo, -*a*, ἄλευρῶδης; πιτυρῶ-
 δης, ἄλφιτοειδής || *s. m. pl.*, ἄλευ-
 ρῶδη.
farinaiûdio, *m.*, ἄλευροπώλης, (-ρᾶς).
farînge, *f.*, φάρυγξ.
farîngêo, -*a*, φαρυγγικός.
farîngîte, *f.*, φαρυγγίτις.
farinôso, -*a*, ἄλευρῶδης.
farisâico, -*a*, φαρισαϊκός; ὑποκρι-
 τικός, δολευτικός.
farisaismo, *m.*, φαρισαϊσμός, ὑπό-
 κρισις. [δόλιος.
farisêo, *m.*, φαρισαῖος; ὑποκριτής,
farmacêutico, -*a*, φαρμακευτικός.
farmacia, *f.*, φαρμακοπωλεῖον, -κ(ο-
 ποι)εῖον, (σπετσιαρία) || *sciênza*,
 φαρμακευτική, -κοποιῖα || *raccolta*
di medicinâli, -κολόγιον || *profes-*
sione, -κεία.
farmacista, *m.*, φαρμακοπώλης,
 -κοποιός, (σπετσιαρῆς, -σέρης).
fârmaco, *m.*, φάρμακον, ἱατρικόν.
farmacologia, *f.*, φαρμακολογία.
farmacopêa, *f.*, φαρμακοποιῖα ||
 -κευτικόν.
farneticâre, παραφρονῶ, φρενιτιῶ
 (-νιάζω), παραλογίζομαι, ληρο-
 λογῶ; *v.* delirâre.
farnêtico, *v.* fren-. [(φανάρι).
fâro, *m.*, φάρος, φρυκτώριον,
farrâg(g)ine, *f.*, πολιμηξία, σύμ-
 μιγμα, πάνσπερμια, κυκεών, συρ-
 φετός.
farrag(g)inôso, -*a*, ἀναμειγμένος,
 ἀτάκτως σύμμικτος, (ἀνακατωμέ-
 νος); *v.* confûso.
farrâta, *f.*, πλακούντιον ἐκ φάρου.
fârro, *m.*, φάρος. [τιον.
fârsa, *f.*, κωμικὸν ὁ γελοῖον δραμά-
farsêtto, *m.*, προστερνίδιον, ὑπο-
 δύτης, *v.* panciôtto.

fascêta, *f.*, ταινίδιον, ἐπίδεσις, (φασκιουδάκι) || στηθόδεσμος, *v.* bûsto.

fascêtto, *m.*, φάκελ(λ)ος, δεσις.

fâscia, *f.*, ταινία, ἐπίδεσμος, σπείρον, (φασκιά) || *da bambino*, σπάργανον, -γάνωμα, (φασκιά, τὰ κωλόπανα) || *in fâsce*, εἰς τὰ σπάργανα, σπάργανωτός. [ρια].

fasciâme, *m.*, ἐπηγεκίδες, (μάδέ-
fasciâre, περι-(ἐπι)δέ(ν)ω, περιδε-
σμεύω, σπαργαν(όνω)ῶ, (φασκί-
ώνω) || *fig.*, περιζώννυμι.

fasciatûra, *f.*, ἐπίδεσις, ἐπίδεσμος, τύλιγμα; σπαργάνωσις; -ωμα; (φάσκιωμα).

fascicolo, *m.*, τεῦχος, φυλλάδιον.

fascîna, *f.*, δέσμη ο δεσις (φρυγάνων), φάκελλος ο ἀγκαλῖς, (-λιά, δέμά(τι)) ξύλων.

fascinâia, *v.* legnâia.

fascinâta, *f.*, *mil.*, φακέλλωσις, -ωμα.

fascinaziône, *f.*, βασκανία; *fig.*, γοήτευμα, -τεία.

fâscino, *m.*, μαγεία, γοητεία, θέλγητρον. [τάκι].

fascinôtto, *m.*, δεσιμίδιον, (δεμα-

fâscio, *m.*, δέσμη, δέμα, φάκελ(λ)ος; σύστρεμμα || φορτίον || σωρός, σύμμιγμα || — *d'ârmi*, σωρός ὄπλων, πυραμῖς || *pl.*, *consolari*, ἡάβδοι || *mandâr in —*, *v.* *sfasciâre*, *ro-*

fâse, *f.*, *pr. e fig.*, φάσις. [vinâre.

fastêllo, *v.* **fascinôtto**.

fastidio, *m.*, ἀνία, ἀηδία, ἐνόχλησις, (βαρεσιά), *v.* **distûrbo**, *nâusea ecc.*

fastidiôso, -*a*, ἀνιαρός, ἀηδής, ἐνόχλητικός, φορτικός, δυσχερής, ἐπαχθής, ὀχληρός, (βαρετός).

fastigio, *m.*, *v.* **sommità**, **cûlmine**.

fâsto, -*a*, δικάσιμος, ἐργάσιμος || *fig.*, αἴσιος, εὐτυχής, εὐνοϊκός || *s. m.*, *rômpi*, *ostentaziône*, πομπή, ἐπίδειξις; *bôria*, τύφος, ἀλαζωνεία; *pl.*, ἐφημερίδες, χρονικά.

fastôso, -*a*, πολυτελής, πομπώδης, ἐπιδεικτικός || ἀλαζών, ἀγέρωχος.

fâta, *f.*, νύμφη, νηρηῖς, (νεράιδα), γοήτις.

fatâle, *m. f.*, μοιραῖος, εἰμαρμένος, πεπρωμένος || *inevitâbile*, ἀφευκτος, ἀναπόδραστος || *funêsto*, ὀλέθριος, καταστρεπτικός, θανατηφόρος. [ξία.

fatalismo, *m.*, μοιροπιστία, -ροδο-

fatalista, *m. f.*, μοιρόπιστος, -ρόδοξος.

fatalità, *f.*, μοῖρα, εἰμαρμένη, πεπρωμένον, -μένη, ἀνάγκη, (γραπτόν) || *disgrâzia*, ἀτυχία, -χημα, κακὸν ἀναπόφευκτον.

fatâre, γοητέω, μαγεύω, βασκαίνω, (ματιάζω).

fatâto, -*a*, μαγικός, νηρηϊδικός; *invulnerâbile*, ἄτρωτος.

fatica, *f.*, κόπος, πόνος, μόχθος, κάματος, (κούρασις) || *lavôro*, ἐργασία, (δουλειά), ἔργον || *difficiltà*, δυσκολία.

faticâre, *n.*, κοπιῶ, καταπονοῦμαι, μοχθῶ, (κοπιάζω, κουράζομαι) || ἐργάζομαι, δουλεύω || *alt.*, *v.* **affat-**

faticatôre, -*trice*, φιλόπονος, φίλεργος, (δουλευτής).

faticôso, -*a*, ἐπί-(πολύ)πνος, ἐπιμοχθός, ἐργώδης, καταπονητικός, (κουραστικός); δυσχερής, δύσκολος.

fatidico, -*a*, μαντικός, χρησιμο-(μοιρο)λόγος.

fâto, *v.* **destino**, **fatalità**. [φύσις.

fâta, *f.*, εἶδος, τρόπος; ιδιότης,

fattâccio, *m.*, πρᾶξις ἄσεμνος.

fatterêllo, *m.*, πραγμάτιον; ἀνέκδοτον.

fattêzze, *f.*, *pl.*, μορφή, σχῆμα, εἶδος; χαρακτηριστικά, πρόσωπον.

fattibile, *m. f.*, πρακτός, ποιητός; δυνατός; εὐχερής, εὐκολος.

fattispêcle, *f.*, διήγησις; περίπτωσις παροῦσα; παράδειγμα.

fattizio, -*a*, *v.*, **artificiâle**, -**ciôso**.

fâtto, -*a*, πεποιημένος, τετελεσμένος, κατεσκευασμένος, (καμωμένος); *v.* **matûro** || *s. m.*, ἔργον, πρᾶγμα, πρᾶξις, πεπραγμένον, (κάωμα), γεγονός, συμβάν; ἰστόρημα; προκείμενον || *pl.*, *faccênde private*, οἰκειὰ πράγματα, ἀσχολίαι, ὑποθέσεις || **côglîer sul -o**,

καταλαμβάνω ἐπ' αὐτοφόρῳ, (πιάνω εἰς τὸ κάμωμα) || *vie di -o*, βία(ιοπραγίαι).

fattóre, m., *autóre*, δημιουργός, αἴτιος || *agente, amministratóre*, ἐπίτροπος ἐπαύλεως; πράκτωρ, μεταχειριστής || *mat.*, πολλαπλασιαστής; *pl.*, παράγοντες.

fattoría, f., ἐποίκιον, ἔπαυλις; ἐπαύλεως ἐπιτροπεία.

fattorino, m., *della rósta*, διανομεύς, γραμματοκομιστής || *di negozio ecc.*, ὑπάλληλος, *v. commesso*.

fattucchiáre ecc., *v. affascináre*, *stregáre*.

fattúra, f., ἐκτέλεσις, ἐργασία || *comm.*, τιμολόγιον, (φατουῦρα).

fatturáre, κιβδηλεύω, νοθεύω, καπηλεύω, δολ(όνω)ῶ || *comm.*, τιμολογῶ.

fatuità, f., κουφότης, κενοδοξότης, περπερία, περιφιλαυτία; μωρία.

fâtuó, -a, κοῦφος, κενόδοξος, πέρπερος, περιφιλαυτος; καλλωπιστής || *fuêco* —, φωτεινὴ ἀναθυμίασις, ἀτμὶς φωσφορική, (φωτιά).

fâuci, f., *pl.*, λάρυγξ, λαίμος; στόμα, ἄνοιγμα. [νος, ζῶα.

fâuna, f., ζωολόγιον, ζῶικόν γέ-
fâuno, m., φαῦνος, σάτυρος.

fâusto, -a, αἴσιος, δεξιός. εὐτυχής.

fautóre, -trice, συνεργός, συναίτιος, βοηθός; εὖνους.

fâva, f., κύαμος, (κουκ(κ)ι(ον)); *piânta*, -ιά || *vóto*, ψῆφος, κύαμος.

favagêllo, m., χελιδόνιον.

favâggine, f., ψευδοκάππαρις, κυάμιον, (κουκ(κ)άκι).

favagôla, f., ἵπποκύαμος.

favâta; -vêtta, f., ἔτνος, (φάβα).

favêlla, f., λόγος, γλῶσσα, ὀμίλια, φωνή, λαλιά.

favellâre, v. parlâre.

favêto; -vâlo, m., κυαμών.

favilla, f., σπινθήρ, ((ἀ)σπίθα).

fâvo, m., μελικηρον, κηρίον || μελόπηττα, μελικηρίς.

fâvola, f., μῦθος, (παραμῦθι), μυθιστόρημα, μυθολόγημα; ἀπόλογος || *invenzióne, menzógna*, πλά-

σμα, ψεῦδος || *di un dramma*, μῦθος, πρᾶγμα.

favoleggiáre, μῦθους διηγοῦμαι, μυθολογῶ.

favoleggiatóre, -trice, μυθολόγος.

favolista, m. f., μυθοποιός, -θο-

favolêllo, m., μυθάριον. [γράφος.

favolosità, f., μυθῶδες.

favolôso, -a, μυθώδης, μυθικός, μυθολογικός || πλαστός, φανταστικός, φατασιώδης || *imménso ecc.*, ἔκτακτος, παραδόξος, ἀπίστευτος.

favóre, m., *piacére, grázia*, χάρις, ἐπιείκεια || *benevolénza, protezióne*, εὖνοια, εὐμένεια, χάρις; προστασία, ὑπεράσπισις, βοήθεια || *crédito*, δύναμις, ἐπιρροή || *rôsto, entrâta ecc. di* —, θέσις, εἶσοδος, κτλ. κατὰ χάριν.

favoreggiáre, προστάτεῦω, ὑπερασπίζω, βοηθῶ; συνεργῶ, εὐκολύ-

favoreggiatóre, v. fantóre. [νω.

favorêvole, m. f., εὖνους, εὐνοϊκος, εὐμενής, αἴσιος || ἀρμόδιος, εὐθετος || *vénto* —, οὐριος ἄνεμος, εὐνημία || *navigâr con vénto* —, οὐριοδρομῶ.

favorire, εὖνοῶ, περιποιοῦμαι, χαρίζομαι τινι, (κάμνω χάριν); δωροῦμαι, (χαρίζω); *v. -oreggiáre* || *favorisca il sío nôme*, χαρίσετέ μοι τ' ὄνομά σας || *favorisca!* ὀρίσ(ε)τε!

favoritismo, m., σύστημα προστατευτικόν; εὖνοιοκρατία.

favorito, -a, προσφιλής, ἀγαπητός, ἠγαπημένος, εὖνοούμενος, (φαβορίτος) || *m.*, *pl.*, παραγναθίδες, (φαβορίταις, μαρμυπέταις).

fazionârío, -a, v. fazióso || **s. m.*, *mil.*, σκοπός, φύλαξ, φρουρός.

fazióne, f., φατρία, κόμμα, συμμορία || *mil.*, φυλακή, φρουρησις.

fazióso, -a, στασιώδης, -σιαστικός, -σιαστής, -σιώτης, πατριαστής, ταραχοποιός.

fazzolêtto, m., *da náso*, ῥινόμακτρον, (μυξομάνδηλον, μανδή-μανδύ-(μαντί)λι τῆς μύτης) || *da còllo*, στρόφιον, περιλαίμιον, (μαντίλι

τοῦ τραχήλου); *foulârd*, μεταξο-
 μάνδιλον. [βράρης, φλεβάρης].
febbrâio, *m.*, φεβρουάριος, (φε-
fèbre, *f.*, πυρετός, θέρμη, καῦσος,
 (ζέστη) || *fig.*, ἔξαψις, ἐνθουσια-
 σμός, ὄρμη.
febbriciâtto, *f.*, μικρὸς πυρετός,
 πυρέτιον, (θερμίτσα).
febbriçità, *f.*, πύρεξις.
febbriçitânte, *m.f.*, πυρέσσων, θερ-
 μαινόμενος, πυρεκτικός.
febbriçitâre, πυρέσσω, -ομαι, θερ-
 μαίνομαι, (πυρεταίνω, ζεσταίνω,
 ἔχω πυρετόν ο θέρμη). [-όν.
febbriçfugo, -a, ἀντιπυρετικός || *s.m.*,
febbriçile, *m. f.*, πυρετώδης, -ε(κ)τι-
 κός || *fig.*, ἐξημμένος, ἐνθουσιώ-
 δης; ὑπερβολικός. [ρετός.
febbriçone, *m.*, μέγας ο δριμύς πυ-
febbriçoso, -a, πυρετώδης, -τοφόρος.
fecâle, *m. f.*, κοπρώδης, περιττω-
 ματικός; (σκατώδης).
fèçcia, *f.*, ὑποστάθμη, -στημα,
 (καταπάτι) || *del vino*, τρῦξ, (τρυ-
 γιά); *dell' olio*, ἀμόργη, (ἀμούρι,
 μούργα) || *fig.*, ἔξουθένημα || — *del*
rôpulo, χυδην λαός, ὄχλος συρφε-
 τώδης, συρφετός, (σκυλλολόγι(ον))
 || *nuotare il câlice fino alla* —
 πίνω μέχρι τρυγὸς τὸ ποτήριον.
feciçoso, -a, τρυγώδης, βορβορώδης.
 || χυδαῖος, αἰσχρός, συρφετώδης
feciçiale, *m. f.*, φηκιαλικός || *s. m.*,
 -λεύς, σπονδοφόρος, εἰρηνοφύλαξ.
fèçola, *f.*, ἄμυλον.
feciçoloso, -a, ἀμυλώδης. [μος.
feciçondâbile, *m. f.*, γονιμοποιήσι-
feciçondâre, καθιστῶ γόνιμον, γο-
 νιμοποιῶ. [νιμοποιός.
feciçondatôre, -tríce; -tîvo, -a, γο-
feciçondaziône, *f.*, γονιμοποιήσις.
feciçonità, *f.*, *pr. e fig.*, γονιμότης,
v. fertilitâ.
feciçondo, -a, *pr.*, εὔτοκος, πολυ-
 τόκος, πολύγονος; *pr. e fig.*, γό-
 νιμος; *fèrtilè*, εὔκαρπος, γόνιμος.
fède, *f.*, πίστις; *fèrma credénza*,
 πεποίθησις; *religiône*, θρησκεία;
v. fedeltâ || — *battesimâle*, βαπτι-
 στικόν, *v. attestâto* || *prestâr* —,

πιστεύω, παρέχω πίστιν || *avèr* —
in qcd., ἐμπιστεύω τινί || *fâr* —,
 μαρτυρῶ, ἐπιβεβαιῶ || *rômper la*
 —, λύω ο ἀθετῶ τὴν πίστιν ||
professione di —, ἐπαγγελία πί-
 στεως || *in buçna* —, ἐπὶ καλῇ
 πίστει || *in* —, εἰς πιστότητα τοῦ
 ὁποίου, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου.
fedecommissârio, *m.*, κατάπιστευ-
 ματοδόχος.
fedecommissso, *m.*, πιστευτὴ κλη-
 ρονομία, καταπίστευμα.
fedèle, *m. f.*, πιστός; σταθερός,
 τίμιος; ἀκριβής || † (ἀληθής) χρι-
 στιανός, πιστός.
fedeltâ, *f.*, πίστις, σταθερότης, τι-
 μιότης; ἀκριβεία.
fêdera, *f.*, περιτύλιγμα προσκεφα-
 λαίου, προσκεφαλ(αι)οθήκη, (κ(υ)-
 λίφι).
federâle, *m. f.*; -atîvo, -a, ὄμο-
 σπονδικός, -σπονδος, συμμαχικός.
federalismo, *m.*, ὄμοσπονδισμός.
federalista, *m. f.*, ὄμοσπονδικός || *s.*
federârsi, *v. confed.* [*m. f.*, -διστής.
federâto, -a, ὄμοσπονδος.
federaziône, *f.*, ὄμοσπονδία, συμ-
 πολιτεία; συμμαχία, συνασπισμός.
fedifrago, -a, πίστεως παραβάτης,
 παράσπονδος. [*riti.*
fedina, *f.*, *v. attestâto*; *pl.*, *v. favo-*
fegatêllo, *m.*, τμήμα ἥπατος.
fêgato, *m.*, ἥπαρ (σ(η)-(συ)κῶτι) ||
 τὰ ἥπατα, *v. corâggio*.
fegatôso, -a, ἥπατικός.
fêlee, *f.*, πτέρις, (φτέρι).
feliçeto, *m.*, πτεριδών.
feldispâto, *m.*, πτυχίτης. [*χης.*
feld-maresciâllo, *m.*, ἀρχιστρατάρ-
felice, *m. f.*, εὔτυχής, εὔδαιμων,
 μακάριος, εὐήμερος, εὐζωος || *di*
cöse, εὔτυχής, καλός, ἀγαθός.
feliçità, *f.*, εὔτυχία, εὔδαιμονία,
 μακαριότης, εὐημερία, εὐζωία.
feliçitâre, συγχαίρω τινί ἐπὶ τι.
feliçitaziône, *f.*, συγχαρητήριοις
 πρόσρησις, συγχάρησις, -ρητήριον,
v. congratulaziône, *rallegramento*.
felino, -a, αἰλουροειδής, (γατοιει-
 δής), αἰλουρικός.

fellä, *m.* φελλάχος.
fêllô(ne), *v.* pêrfido, traditôre.
fêlpa, *f.*, έτερολάσιον, -ρόμαλλον, -ρόχουν, σηρικόχουν, (φέλπα, πλούς).
felpâto, -*a*, γναφαλώδης, λαγνώδης, χνωώδης, (χνουδάτος, βαμβακια-
feltrâre, (συμ)πιλῶ. [σμένος].
feltratûra, *f.*, πίλησις, -ημα.
fêltro, *m.*, πίλημα, πῖλος, (κετσές).
felûca, *f.* έφόλκιον, -κίς, (φελουκα).
fêmmîna, *f.*, θῆλυ, θήλεια || *dônnâ*, γυνή, (-ναῖκα), θήλεια. [-iccîuôla.
femmînêlla; -*nûccia*, *v.* *donnîna*,
femmînîle, *m. f.*; -*neo*; *nîno*, -*a*, θηλυκός, θῆλυς, θηλυγενής || *don-
nêscô*, γυναικείος, -κώδης, θηλυ-
πρεπής || *gr.*, θηλυκός || *il sêssô
-nîle*. τὸ θῆλυ (γένος).
femminilità, *f.*, θῆλυ, γυναικῶδες,
femorâle, *m. f.*, μηρικός. [θηλυκότης.
fêmore, *m.*, μηριαῖον ὀστοῦν.
fendênte, *m.*, πληγή ξίφους, κατα-
φορά, (σπαθιά, κόψι(μον)).
fêndere, (δια)σχίζω, διαρρηγνύω.
διατέμνω.
fenditûra, *f.*, σχίσμα, σχισμή, (διά)-
σχίσις, ῥῆγμα, ῥαγάς, καταρραγή,
σχάσις, (σχά-(σχί)σιμον).
fenîce, *f.*, φοῖνιξ; ἐνιαῖον πρόσω-
πων ὁ πρῶγμα. [ὄξύ.
fênico, *m.*, φανικός || *ácido* —, -όν,
fenicôttero, *m.*, φοινικόπετρος.
fenôl, *m.*, *chîm.*, φανέλαιον.
fenomenâle, *m. f.*, φαινομενικός ||
παράδοξος, ὑπέρομετρος, θαυμα-
στός. [νον; *fig.*, θαῦμα.
fenômeno, *m.*, *pr. e fig.*, φαινόμε-
fenomênico, -*a*, φαινόμενος, -μενι-
ferâce, *v.* *fêrtilê*. [κός.
ferâle, *v.* *mortâle*, *fûnebre*, *fu-
nêsto*.
fêretro, *m.*, φέρετρον, νεκρο-(ξυ-
λο)κράββατον, (κάσ(σ)α, σενδούκι).
fêria, *f.*, *v.* *fêsta*, *vacânza* || † κοινή
ἡμέρα, καθημερινή έορτή.
feriâle (*giôrno* —), *m.*, ἡμέρα
έργάσιμος ὁ έργατική, κοινή. [σις.
ferimênto, *m.*, τραυματισμός, τρῶ-
ferino, -*a*, κτηνώδης, θηριώδης;

ἄγριος, ἀπηνής. [σω, (πληγόνω).
ferîre, τραυματίζω, τιτρώσκω, πλήσ-
ferîta, *f.*, τραῦμα, πληγή, κτύπημα.
ferîto, -*a*, *agg. e s.*, πεπληγωμένος;
s., τραυματίας.
feritôdia, *f.*, πολεμίστρα, τοξότις,
καταπυροβολίστρα, (τουφεκήθρα),
νησσοπυροβόλον. [των.
feritôre, -*trîce*, τραυματίζων, πλήτ-
fêrma, *f.*, μίσθωσις || *mil.*, έθελου-
σία κατάταξις, καταγραφή, διάρ-
κεια στρατιωτικής ὑπηρεσίας ||
câccia, ἐπίστασις; *câne da* —, κύων
ἀναχαιτιστικός.
fermâglio, *m.*, πόρπη, περόνη,
ἐνέτή, (θηλυκωτήρι, κόπτσα); ὀ-
χεύς.
fermâro, ἐπ-(κατ)έχω, ἐφίστημι,
ἀναχαιτίζω, (κατα)παύω, (σταμα-
τῶ, κρατῶ); στερε(όνω)ῶ, *v.* *arre-
stâre*; *chiûdere*, *deliberâre* || *câc-
cia*, παρακάθημαι, (σταματῶ, φερ-
μάρω). [(σταμάτημα); σταθμός.
fermâta, *f.*, (ἀνά)παῦσις, στάσις,
fermatûra, *f.*, κλείσις, (-σιμον);
-δωτήρι(ον); *v.* -*mâglio*. [στικός.
fermentâtivo, -*a*, ζυμωτικός, ὀργα-
fermentâre, ζυμοῦμαι, ὀργάζω,
(ἀναβαίνω) || *fig.*, ἀναβράζω, στα-
fermentâto, -*a*, ζυμωτός. [σιάζω.
fermentaziône, *f.*, ζύμωσις, ὀργα-
σμός, (ἀναίβασμα).
fermênto, *m.*, ζύμη, ζυμωτικόν,
(προζύμι, μαγιά) || *fig.*, ζύμη; ζώπυ-
ρον, ὑπόθαλπις, κίνησις, ταραχή.
fermêzza, *f.*, σταθερότης, ισχύς;
μονιμότης, πίστις, ἀσφάλεια; καρ-
τερία, θάρρος.
fêrmo, -*a*, βέβαιος, στερεός, ἀκίνη-
τος, ἀκλόνητος, ἐπίμονος, ἀμετά-
πειστος, σταθερός, καρτερός, ἀ-
τρομήτος || *têrra* -*a*, ἡπειρός, ξηρά.
fernambûcco, *m.*, βρασιλιανόν ξύ-
λον, έρυθρόξύλον, (μπακάμι).
ferôce, *m. f.*, ἄγριος, θηριώδης,
μός, ὠπάανθρωπος, ἀπηνής, σκλη-
ρός, τραχύς.
ferôcia; -*cità*, *f.*, ἀγριότης, θη-
ριωδία, ὠμότης, ἀπανθρωπία, σκλη-
ρότης, βαρβαρότης.

- ferragôsto, *m.*, ἡ πρώτη τοῦ αὐγούστου.
- ferrãio, *m.*, *v.* fãbbro; σιδηρωματοποιός, -πώλης, (σιδεράς).
- ferrai(u)ôlo, *v.* mantêllo.
- ferramênta, *f.*, *pl.*; -i, *m.*, *pl.*; ferreria, *f.*, σιδήρια, -ρικά, -ρώματα.
- ferrãre, (περι)σιδηρῶ || *cavãlli*, πεταλ(όνω)ῶ, καλ(λ)ιγόνω). [mênta.
- ferrarêccia, *f.*, ἐργαλεῖα, *v.* ferraferraria, *f.*, σιδηρωματοποιεῖον, -πωλεῖον, (σιδεράδικον).
- ferrãto, -a, σεσιδηρωμένος, περισιδηρος, σιδηρόδετος, -ρόστρωτος || *di cavãllo*, πεταλοφόρος, (-λωμένος) || *strãda* -a, *v.* ferrovìa.
- ferratûra, *f.*, περισιδήρωσις || πετάλωσις, -ωμα, (καλ(λ)ιγωμα).
- ferravêcchio, *m.*, μεταπράτης, γρυτο-γελο-ῶπο)πώλης, παλιγκάπηλος, πωλητῆς παλαιῶν σιδηρωμάτων.
- fêrreo, -a, σιδηροῦς, (-ρένιος) || *fig.*, σηληρός, *v.* fêrmo.
- ferriãta, *v.* inferr-.
- ferriêra, *f.*, *bisdccia*, πεταλο-(κλειθρο)πέιρα, (ταγάρι); *astúccio*, χειρουργικὴ κάψα || *officîna*, σιδηρο(ουργ)εῖον, σφυρηλατήριον, χαλκεῖον; *fonderia*, σιδηροχοεῖον || *cãna*, σιδηρωρυχεῖον.
- ferrigno, -a, σιδηροφυής, -ρώδης, -ροειδής, -ρίζων.
- fêrro, *m.*, σίδηρος, (σίδη-(σίδε)ρον) || *da cavãllo*, πέταλον || *pl.*, *v.* catêne, prigione; *graticola || *fig.*, *v.* spãda, pugnãle.
- ferrolite, *f.*, σιδηρίτις (λίθος).
- ferrovìa, *f.*, σιδηρόδρομος.
- ferrovìario, -a, σιδηροδρομικός.
- ferrovìere, *m.*, σιδηροδρομικός ὑπάλληλος. [ροῦχος.
- ferrugineo *m. f.*; -nôso, -a, σιδηρο-
ferrûzzo, *m.*, σιδήριον, -ράκιον.
- fêrtilè, *m. f.*, εὐφορός, εὐκαρπός, κάρπιμος, -πογόνος, -ποτόκος, -ποφόρος, -πώσιμος, γόνιμος; ἀφθονός.
- fertilità, *f.*, εὐφορία, εὐ-(πολυ)-καρπία, καρποφορία, γονιμότης || *fig.*, ἀφθονία, δαψίλεια.
- fertilizzãre, εὐφορον καθίστημι οποιῶ, γονιμοποιῶ; καλλιερῶ.
- fêrula, *f.*, *bot.*, νάρθηξ, (ἄρτηκας) || *fig.*, μάστιξ, -ίγιον, χειροπλήγιον, (βίτσα).
- fêrvere, ζέω, βράζω; *v.* ardere, bollire || *di lavôro*, σφοδρός, μέγας, ἐνδελεχής, ὀρμητικός εἰμι.
- fêrvido; -vorôso, -a; -vênte, *m. f.*, διάπυρος, διακαής, (ἐν)θερμός.
- fervôre, *m.*, θερμότης, ζέσις, ζῆλος, προθυμία, σπουδή.
- fervorino, *m.*, λογιδ(ρ)ιον; ἐπιτιμησις, ἐπιπληξις.
- fêssô, -a, ἐσχισμένος, σχιστός, (διαρ)ραγεῖς, διερωγώς, (ῥαγισμένος) || *s. m.*, →
- fessûra, *f.*, σχισμή, ῥωγμή, (σχισμάδα, χαρα(γ)μάδα), *v.* fenditûra.
- fêsta, *f.*, ἑορτή; πανήγυρις (-ύρι); ἀργία,σχόλη, (σκόλη) || *giôia ecc.*, εὐθυμία, χαρά, ἀγαλλίασις, εὐωχία || *accogliênza*, λαμπρὰ ο χαρμόσυνος ὑποδοχή, περιποίησης || — *di bãllo*, χορός || — *di precêtto*, ὀριστικὴ ἑορτή.
- festai(u)ôlo, -a, διευθυντῆς ἑορτῆς, πανηγυριάρχης, ἑορταστής.
- festãnte, *v.* festêvole.
- festeggiamênto, *m.*, ἑορτασμός, -τασις, -τή.
- festeggiãre, ἑορτάζω, πανηγυρίζω; τελῶ τὴν ἑορτὴν νινος || *accoglièr bêne*, ὑποδέχομαι (ἀσμένως), δεξιοῦμαι (καλῶς), περιποιοῦμαι.
- festeggiatôre, -trice, ἑορταστής.
- festerêccio, -a, ἑορταστικός, ἑόρτιος.
- festêvole, *m. f.*, περιχαρής, (χαρούμενος), εὐθυμος, φαιδρός, ἰλαρός, χαρμόσυνος.
- festevolêzza, *f.*, χαρά, εὐθυμία, φαιδρότης, ἀγαλλίασις.
- festicci(u)ôla, *f.*, μικρὰ ἑορτή; χορός; διασκεδάσις.
- festino, *m.*, δείπνον, συμπόσιον, εὐωχία; χορός. [νήγυρις.
- fêstival, *m.*, *barb.*, μουσικὴ παν-
festività, *f.*, ἑορτασμα, -τή.
- festivo, -a, ἑορτάσιμος, -αστικός, πανηγυρικός.

festonâre, κοσμῶ δι' ἀνθοπλεγμάτων, περιστέφω; ποικίλλω, κεντῶ.
 festône, *m.*, ἀνθόπλεγμα, στεφανοπλεκτάνη, περιπλοκαί || ποίκιλλμα, κέντημα, (φιστόνι).
 festôso, -a, *v.* -têvole.
 festûca, *f.*, κάρφος, (κομμάτι ἀχύρου, ἄχερον, τσάκνον) || μηδαμὸν πρᾶγμα. [μ]ώδης.
 fetênte, *m. f.*; fêtido, -a, δυσ-(βρω)fetieismo, *m.*; ξοανο-(εἰδολο)lafêto, *m.*, ἔμβρουον. [τρεία].
 fetôre, *m.*, δυσωδία, βρῶμος.
 fêtta, *f.*, τμῆμα, κόμμά(τιον), (φét-fettîna, *f.*, τεμάχιον. [(τ)α,(φελ(λ)ί).
 fettûccia, *f.*, ταινία, (κορδέλ(λ)α).
 fettucciâlo, *m.*, ταινιοποιός, -πώλης. [ριώτικος, χωροδεσποτικός].
 feudâle, *m. f.*, φεουδαλικός, τιμαfeudalismo, *m.*, φεουδαλισμός, τιμαριωτισμός, χωροδεσποτία.
 feudatârio, *m.*, ὕπαρχος, τιμαριοῦχος, -ριώτης. [κυριότης].
 fêudo, *m.*, φέουδον, τιμάριον;
 fez, *m.*, φέσι(ον).
 fiâba, *v.* fâvola.
 fiaccâre, ἀσθενῶ, ἐξασθενίζω, παρα-(ἐκ)λύω, ἐκνευρίζω, καταπονῶ; συνθραύω, συντριβῶ, σπῶ, καταρρήγνυμι, καταβάλλω.
 fiâcchere *ecc.*, *v.* vettûra, carrôzza.
 fiaccêzza, *f.*, ἀσθένεια, ἀδύναμία, ἀτονία, λαγαρότης; χάνωσις; κάματος.
 fiâceo, -a, ἀσθενής, ἀδύνατος, χαῦνος, ἐκλυτος, λαγαρός; κεκτηκῶς, κατάπονος || *indolênte*, μαλθακός, νωθρός, (βαρετός) || *s. f., c. s., v.* fiaccôna.
 fiâccola, *f.*, δᾶς, πυρσός, λαμπάς.
 fiaccolâta, *f.*, δαδουχία, λαμπαδηφορία.
 fiaccôna, *f.*, ἀδύναμία, ἀδράνεια, νωθρότης, ὀκηνηρία, (τεμπελιά); *v.* fiêmna.
 fiaccône, -a, ἀνίσχυρος ἀνθρωπος, φυγόπονος, *v.* fannullône.
 fiâla, *v.* bottiglia, boccétta.
 fiâmma, *f.*, φλόξ, φλογμός, (φλόγα) || ἔρως; ζέσις.

fiammânte, *m. f.*, περιφλεγής, σπινθηρο-φωτο-(ἀκτινο)βόλος, φλογώδης, -γερός; νέος, καινουργής.
 fiammâre, *v.* fiammeggiâre.
 fiammâta, *f.*, ἀναλαμπή, (καφαλιά).
 fiammeggiânte, *v.* fiammânte.
 fiammeggiâre, φλογίζομαι, διαλάμπω, ἐξαστραπτω, σπινθηρο-φωτο-φεγγο-(ἀκτινο)βολῶ.
 fiammêlla, *f.*, φλόγιον.
 fiammêtta, *f., c. s.*; *fig. v.* amânte.
 fiammiferâio, *m.*, φωσφοροπώλης.
 fiammifero, *m.*, πυρεῖον, φωσφόρον, (σπίρ(ι)το); *v.* cerîno.
 fiamminga, *f.*, λοπάς, (πιάττα).
 fiancâre, τὰς πλευρὰς στερεῶ; προτειρίζω, (ἀντ)ῶχυρῶ.
 fiancâta, *f.*, πλευρὰ ἀμάξης ὁ γεφύρας || καταπυροβόλησις, *v.* bordâta || *spronâta*, κροῦσις, (κτύπημα,) διὰ πτερνηστηρίου.
 fiancheggiânte, *m. f.*, *attîguo*, πλάγιος, (-γινός) || *mil.*, πλευροπρο-(πλαγιο)φυλακτικός.
 fiancheggiâre, παρακολουθῶ; παρίσταμαι, (-στέκομαι); περιβάλλω, περιγυρῶ || πλευροπρο-(πλαγιο)-
 fianchêtta, *f.*, ζώνη. [φυλακτῶ].
 fiânco, *m., pr.*, *del côrpo*, λαγών, κενεών, (λαγκόνι); *pr. e fig.*, πλευρά, -ρόν, πλάγιον μέρος, (πλάγι), || *di* —, πλαγίως, ἐκ (τοῦ) πλαγίου, (πλάγια) || *ai* —, εἰς τὸ πλάγιον, (στὸ πλά(γ)ι).
 fiâsca, *f.*, κωρυκίς, (ταγάρι); φιάλη πλακωτή; ξηροκολοκύνθη, (φλάσκα, φλασκί).
 fiâschêtta, *f.*, φιάλις πλακωτή; *da pólvere*, πυριτιδ(απ)οθήκη..
 fiâschetteria, *f.*, ποτοπωλεῖον, καπηλεῖον.
 fiâschêtto, *m.*, φιαλῖς, βαυκάλιον.
 fiâsco, *m.*, (ψαθο)φιάλη || *insuccêssoso*, παρευδοκίμησις, πλήρης ἀποτυχία; *fâr* —, παρευδοκιμῶ, ἀποτυγχάνω, πίπτω.
 fiâscône, *m.*, πυτίνη, (δαμιτζάνα).
 fiâta, *r., v.* vólta.
 fiatâre, (ἀνα)πνέω; (ἐμ)φυσῶ || *non* —, σιωπῶ, δὲν γυρίζω.

fiàto, *m.*, (ἀνα)πνοή, χνότον; *v.* sôffio; pûzzo || prènder —, λαμβάνω ἀναπνοήν, ἀναπνέω, (ἀνασαίνω) || sènza prènder —, tûtto d'un —, ἀπνευστί, (μονορροῦφι), ἄνευ διακοπῆς, διὰ (ο μὲ) μιᾶς || strumènto da —, μουσικὸν ὄργανον ἐμπνευστόν.

fibbia, *f.*, περόνη, -νίς, πόρπη, (κόπτζα, φιούμπα, μπουκλά), *v.* fermâglio. [φύσις; παθητικότης.

fibra, *f.*, ἴς, (ἴνα) || *fig.*, ἰσχύς;

fibrilla, *f.*, ἰνίδιον, (ἰνίτσα).

fibrina, *f.*, ἰνίνη.

fibrôso, -*a*, ἰνώδης.

fibula, *f.*, περόνη.

fica, *f.*, γυναικεῖα αἰδοῖα, αἰδοῖον τῆς γυναικός, κήπος, σῦκον, ῥόδον, τρημα, ἡ ἴπος, κέλης, βουβάλιον, σάκανδρος, σάρων, κύσθος, κυσσός, (μουνί, μοῦνος, μούναρδος, χύστρον, χύστος).

ficària, *f.*, βοί., χελιδόνιον.

ficcanâso, *m.*, πολυπράγμων, ψηλαφητής, (ψάκτης), *v.* curiôso.

ficcâre, ἐμπήγ(νύ)ω, προσ-(καθ)ηλῶ, (καρφόνω).

fichêto, *m.*, συκόν, συκοφυτεῖον, τόπος συκόφυτος.

fiche (fâr le —), ἐμπαίζω, ἀψηφῶ τινα, (φασ-(σφα)κελόνω).

fico, *m.*, frâtto, σῦκον; *pidanta*, -κή, (-κιά) || — selvâtico, ἐρινιά, (ἀγροσυκιά) || — d' India, συκὴ ἰνδική || — sêcco, ἰσχάς, ξηρὸν σῦκον.

fidânza, *f.*, πίστις, ἐμπιστοσύνη.

fidanzâre, (προ)μνηστεύω, κατεγγυῶ, ἀρραβωνίζω, (-νιάζω).

fidanzâto, -*a*, μελλόγαμος, -όνυμφος, μνηστήρ, κατηγγυημένος, μεμνηστευμένος, (ἀρραβωνιασμένος,

fidâre, *v.* af-(con)fid-. [-νιστικός).

fidatèzza, *f.*, (ἐμ)πιστοσύνη, πιστότης, ἀκριβεία. [*v.* fêdele.

fidâto, -*a*, πιστός, ἀκριβής, τίμιος,

fidè, *v.* fede-.

fidènte, *m. f.*, *v.* fiduciôso.

fido, -*a*, *v.* fedèle, fidâto.

fidûcia, *f.*, ἐμπιστοσύνη, πεποιθήσις, ἐλπίς; θάρρος, ἀφοβία.

fiduciârio, *m.*, καταπιστευματοδόχος, -τοφύλαξ.

fiduciôso, -*a*, εὐπιστος, πεποιθώς, θαρρῶν, ἐλπίζων; θαρραλέος, ἄφοβος.

fièle, *m.*, χολή || *fig.*, πικρία, μῖσος.

fiengrêco, *m.*, τῆλις, αἰγό-(βού)-

fièrile, *m.*, χορτοβολών. [κερας.

fièno, *m.*, χόρτος, ξηρόχορτον, χιλός, (χόρτον, -τάρι, σανός).

fiêra, *f.*, πανήγυρις ἐμπορική, (πανηγύρι), ἀγορά || *bêlva*, θήρ(ιον).

fièzza, *f.*, ἀγερωχία, ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ὑπεροψία || θρασύτης, θράσος || ἀγριότης, ὠμότης || δεινότης.

fiêro, -*a*, *altêro*, ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων || *ardîto*, θρασύς || *crudêle*, ἄγριος, σκληρός, θηριώδης, ἀπηνής || *veemènte*, *di malattie ecc.*, μέγας, δεινός.

fièvole, *m. f.*, ἀσθενής, ἐκλυτος; λεπτός, (φτενός).

fievolèzza, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία; *di luce e suôni*, λεπτότης.

figgere, *v.* (con)ficcâre.

figlia; **figli(u)ôla**, *f.*, θυγάτηρ, (-τέρα), κόρη; ἀπόγονος.

figliâle, *v.* filiâle.

figliâre, τίκτω, γεννῶ. [-*a*, *f.*, -γόνή.

figliâstro, *m.*, πρόγονος, (-γόνι) ||

figlio; **figli(u)ôlo**, *m.*, υἱός, τέκνον, παῖς, (παιδί); ἀπόγονος; παιδίον, ἀγόριον, νέος.

figliôccio, *m.*, ἀναδεκτός, ἀναδεξιμαῖος, (-μηός,-μῖός, βαπτισιμός, βαπτιστικός) || -*a*, *f.*, -η, -α, (-ά).

figliolâme, *m.*, τέκνα; *scherzèvole*, φωλεά. [γένος, -νεά.

figliolânza, *f.*, υἱοί, τέκνα, παῖδες,

figliolino; **-lêto**, *m.*, υἷδιον, τεκνίον, -νίδιον, παιδίον || -*a*, *f.*, θυγάτηρ(ίδ)ιον, παιδίσκη, κοράσιον.

fignolo, *v.* forûncolo.

figulo, *v.* vasellâio.

figûra, *f.*, σχῆμα || *umâna*, σχῆμα, πρόσωπον, μορφή, ὄψις, (μοῦτρον, μούρη) || *fôrma*, μορφή, εἶδος, σχῆμα; ἐξωτερικόν || *rappresentaziône*, εἰκών, (-κόνα), ἀπεικόνισμα,

ἀπεικασία, σχῆμα; σύμβολον, τύπος || *mat.*, σχῆμα, διάγραμμα || *gr.*, σχῆμα, τρόπος || *alle carte*, χρωματισμένον χαρτίον || *buōna* —, εὐδοκίμησις, ἐντύπωσις; κалὸν ἀπεικόνισμά.

figurante, *m.*, *leatro*, παραπληρωματικός (ὑποκριτής), ἄφωνον πρόσωπον; χορευτής.

figurâre, σχηματίζω, εἰκονίζω, ζωγραφίζω, παριστῶ || φαίνομαι, παρίσταμαι, *v. ap-(com)parire* || *fâr figûra*, ἐπιφανῆ ἔχω θέσιν; ἔχω κοσμὸν εἶδος; εὐδοκιμῶ, κάμνω ἐντύπωσιν || *-rsi*, νομίζω, φαντάζομαι, στοχάζομαι.

figurativo, *-a*, εἰκονικός, ἀπεικονιστικός, συμβολικός.

figurâto, *-a*, *gr.*, μεταφορικός, τροπικός, ἀλληγορικός, συμβολικός.

figuraziōne, *f.*, σχηματισμός, ἀπεικόνισις, παράστασις.

figurina, *f.*, σχημάτιον; εἰδώλιον, ἀγαλμάτιον, (-τάκι). [-πώλησις.

figurinâto, *m.*, ἀγαλματοποιός, **figurino**, *m.*, καλλωπιστής, *v. bel-*

limbûsto || σχημάτιον, σχέδιον; *della môda*, εἰκόνιον τοῦ συρμού.

figûro, *m.*, κακοῦργος, κάθαγμα.

figurōna, *f.*, εὐδοκίμησις.

fila, *f.*, σειρά, τάξις, στοιχος, γραμμή, (ἀράδα, -διά) || *fuōco di* —, πῦρ στοιχηδόν || *in* —, ἐν τάξει, (ἀραδιαστά).

filâccia, *f.*, τίλημα, τιλτόν, μοτός, (ξαντόν, τιφτίκι). [δης, ἰνώδης.

flacciōso; **flamentōso**, *-a*, νηματῶ-
flagrâna, *v. filigr-*

flamênto, *m.*, νῆμα, ἴς. [ριον.

flânda, *f.*, νηματουργία, κλωστή-
flantropia, *f.*; φιλανθρωπία.

flantropico, *-a*, φιλανθρωπικός, -ώπινος || *atto* —, -ώπευμα.

flântropo, *m.*, φιλάνθρωπος || *fâr il* —, -ωπῶ, -ωπέυομαι.

flâre, *m.*, σειρά, στοιχος; *d' alberi*, δενδροστοιχία || *vb.*, κλώθω, νήθω, (γνέθω) || *συρματοποιῶ* || *mar.*, διέρχομαι, συμπληρῶ; — *la gōmona*, ἀπολύω κατ' ὀλίγον τὸν κάλων,

χαλαρῶ τὴν χάμηλον, (λασκάρω)-
flarmōnico, *-a*, φιλαρμονικός.

flastrōcca, *f.*, περιττο-(μωρ)λο-
γία, λῆροι, τερθρεία; μακρο-πολυ-
περιττο-(ἀπεραντο)λογία.

flaticcio, *m.*, γναφαλομέταξα.

flâto, *-a*, κεκλωσμένος || *s. m.*, νῆμα.

flatōio, *m.*, ῥόμβος, (ῥοδάνι(ον)); κλωστήριον.

flatōre, *-trice*, *operâio*, κλωστήρ,
κλώστης || *industriale*, κλωστη-
ριάρχης, νηματουργός.

flatûra, *f.*, κλωστοποιία, νηματουρ-
γία || κλώσις, νῆσις, (κλώσιμον, γνέσιμον).

flellêno, *-a*, φιλέλλην. [ματοργῶ.

flettâre, κρασπεδῶ; δικτυῶ || *συρ-*

flêtto, *m.*, κλωστίδιον, νηματίον,
(κλωστίτσα); δίκτυον || *di bile ecc.*,

ψόα, (ἀπάκι, φιλέτ(τ)ο) || *môrso*, ὑ-
ποχαλινίδιον. [*s. f.*, *v. succursâle*.

fliâle, *m. f.*, υἱικός, φιλόστοργος ||

fliazziōne, *f.*, γενεαλογία.

flibustiêre, *m.*, πειρατής, φληβου-

fliêra, *f.*, ὄλκος, σύρτης. [στιέρης.

flifôrme, *m. f.*, νηματοειδής, -τώ-
δης.

fligrâna, *f.*, συρματοπλεκτον, δι-
κτυοχρῦσωμα, -οαργύρημα; *della*

cârta, -όγραμμα, διαφανὲς σχῆμα.

fligranâto, *-a*, χρυσόπαστος, -πα-
γής, -ύφαντος, δικτυωτός, -υοει-
δής. [*v. invettiva*.

flippica, *f.*, λόγος φιλιππικός, -

flipêndula, *f.*, σπειραία.

fl(1)ôssera, *f.*, φυλλοξήρα.

filo, *m.*, νῆμα, μίτος; κλωστή,
ῥάμμα || *metâllico*, σύρμα, (τέλ(λ)ι);

— *di fêrro, d'ôro ecc.*, σιδηρόσυρμα,
κρυσόνημα κτλ. || — *di pêrle*, ὄρ-

μος ἐκ μαργαριτῶν || *di ûna spâda*

ecc., ἀκμή, στόμα, ἀθήρ, κόψις,
(ἀθέρας, κόψη) || *di ûna corrênte*,

ῥοῦς, ῥεῖθρον || *sêrie, connessiōne*

ecc., σειρά, συνέχεια || *un* — *di*

vôce, ἰσχυροφωνία || *dâr dêl* — *da*
tôreere, παρέχω πράγματα, (ἀνοίγω-
δουλειάς).

flodrammâtico, *-a*, φιλοδραματικός.

filologia, *f.*, φιλολογία.

filolôgico, -a, φιλολογικός.
filôlogo, m., φιλόλογος.
filoncino, m., *di râne*, ἀρτίσκος ο φυσικίλλος ἐπιμήκης, (φραντζο- λάκι μακρουλό). [(φλέβα).
filone, m., *min.*, (μεταλλική) φλέψ,
filosofêssa, f., (γυνή) φιλόσοφος.
filosofâle (pietra —), f., φιλοσο-
filosofâre, φιλοσοφῶ. [φικὸς λίθος.
filosofâstro, m., κακὸς ο ἄθλιος
 φιλόσοφος, ψευδὸ-(ξυλό)σοφος.
filosofeggiâre, v. -fâre; σοφίζομαι,
filosofia, f., φιλοσοφία. [-ιστεύω.
filosôfico, -a, φιλοσοφικός || que-
 stione -a, -φημα.
filôsofo, m., φιλόσοφος.
filôssera, v. fillôs-
filotênico, -a, φιλοτεχνικός, -τεχνος.
filtrâre, διυλίζω, διηθῶ, στραγγί-
 ζω, σακκεύω, σακκ(ελ)ίζω, (σου-
 ρόνω, λαγαρίζω) || *n.*, ἀποσταλάζω,
 (διαπερνῶ).
filtraziône, f., δύλισις, διήθησις,
 στράγγισμα, ἠθισμός, καταστάλα-
 γμα, (σούρωμα, λαγάρισμα).
filtro, m., διυλιστήριον, διηθη-
 τήριον, ἠθμός, ἠτριον, στραγγι-
 στήριον, (σουρωτήρι, τρυπητόν)
 || *bevanda*, φίλτρον, ποτόν.
flugêllo, v. bâco.
filza, f., σειρά, ἀλληλουχία, *v. fila*.
finâle, m. f., τελικός || *ultimo, defi-*
nitivo, τελευταῖος, ἔσχατος, ὀρι-
 στικός || *s. m.*, τέλος; ἐπιμελώδημα
 || *f.*, (*sillaba*), τελευταία συλλαβή,
finalità, f., *v. fine*, σῆμα. [λήγουσα.
finalmênte, avv., ἐπὶ τέλους, τε-
 λευταῖον, τέλος πάντων.
finanza, f., *em. pl.*, πρόσοδοι, πόροι,
 οικονομικά; *em.*, ἐθνικοὶ πόροι,
 δημόσιον ταμεῖον || *sciênza*, χρη-
 ματιστική, *v. economia* || *ministro*
delle -e, ὑπουργὸς τῶν οικονομι-
 κῶν || *guardia di —*, *v. doganiêre*.
finanziario, -a, χρηματιστικός, οἰκο-
 νομικός, ταμιακός. [doganiêre.
finanziêre, m., χρηματιστής || *v.*
finca, v. colôna.
finchè, cong., ἕως (οὔ), ἕφ' ὅσον.
fine, m. f., *v. -o* || *s. m.*, σῆμα,

σκοπός, τέλος, τέρμα || *f. (m.)*, *tér-*
mine, τέλος, τελευτή, πέρας, τέρμα;
môrte, τελευτή, θάνατος.
finêstra, f., θυρίς, παράθυρον,
 -θύριον, (-θύρι), φωταγωγός ||
affacciarsi, stare alla —, προ-
 βάλλω, προκύπτω εἰς —.
finestrino, m., παραθυρίς, (-ράκι),
 θυριδίον. [τόν, ὑαλοπαραθύρον.
finestrone, m., παράθυρον ὑαλω-
finêzza, f., λεπτότης, ἰσχνότης ||
 ἀγαθότης, ἐξοχότης || δεξιότης,
 ἐπιτηδειότης, δολιότης, πονηρία,
 (μαριολιά) || *v. cortesia*. [μαι.
finere, ὑποκρίνομαι, προσποιού-
finimênto, m., κόσμος, στολισμός,
 -ισμα, (-ίδι) || συγκρότημα, (γαρ-
 νιτοῦρα), τὰ σκευή, (σερβίτσιο) ||
r., *v. fine*.
finimôndo, m., τέλος ο πέρας τοῦ
 κόσμου, μεγάλη καταστροφή; *v.*
diavolio.
finire, ἐπὶ τέλος ἄγω, ἐκπληρῶ,
 (ἐκ-δια)περαίνω, τελει(όνω)ῶ, ἐκ-
 ἀπο-(συν)τελῶ, τελειοποιῶ, ἀ-
 νύ(τ)ω; καταπαύω; *uccidere*, κτεί-
 νω, φονεύω, (σκοτόνω, τελειόνω)
 || *n.*, ἔχω τέλος, τελευτῶ, πλη-
 ροῦμαι, λήγω.
finitêzza, f., ἐντέλεια, τελειότης.
finito, v. *compiuto*; *sfnito*.
fino, prep., ἄχρι, μέχρι(ς) (*gen.*),
 ἕως, (*gen.*, εἰς *acc.*), ὡς (καί) ||
 — *a quando?* ἕως ο ὡς πότε;
fino, -a, λεπτός, ψιλός; ἰσχνός,
 λιγνός, (λιανός) || *di buona qua-*
lità, ἔξοχος, ἐξαιρέτος, ἄριστος,
 (φῖνος) || *acuto, dastro*, ὀξύς, εὐαί-
 σθητος, ἐπιτήδειος || *furbo, ingan-*
natore, πανοῦργος, πονηρός, δό-
 λιος, (μαριόλος, τετραπέρατος).
finocchio, m., μάραυ(ρ)ον, (μάλα-
 θυρον). [σήμερον.
finôra, avv., μέχρι τοῦ νῦν, ὡς τὴν
finzo, -a, προσποιητός, πλαστός,
 ὑποκριτικός, ψευδής, (ψεύτικος);
 ἀπατηλός, δόλιος, *v. falso* || *s. f.*,
schërma, ψευδέφοδος || →
finziône, f., προσποίησης, ὑποκρισία.
fio, m., *v. rêna*.

fioccare. (συρ)ρέω; *della néve*, χιονίζειν, νίφειν. [τάκι].

fiocchêtto, *m.*, θυσανίσκος, (φουν-

fiôcco, *m.*, θύσανος, (φοῦντα); *nôdo*, κόμβος, (φιόγκος); *di néve*, νιφάς.

fiôcina, *f.*, κάμαξ, άκαινα, τριαινα, ιχθυόκεντρον, (καμάκι, άγκυράφι).

fiocinière, *m.*, καμακευτής, -μιστής, ιχθυοβολεύς.

fiôco, -a, *v.* fiêvole, γάυκο.

fiônda, *f.*, σφενδόνη, (-όνα).

fiorâio, *m.*, άνθοπώλης; -ποιός, -κόμος, -τέχνης || -a, *f.*, -πωλις.

fiorâme, *m.*, πολυφυή άνθη || άνθεμον, ποίκιλμα, (κέντημα, ξόμπλι, πλούμισμα, στολίδι).

fiorâto, -a, διανθής, άνθοστόλιστος, άνθοκόσμητος.

fioreappiccio, *m.*, δελφίνιον.

fiordaliso, *v.* giglio.

fiôre, *m.*, *pr. e fig.*, τὸ άνθος, άνθεμον, (*pr.*, λουλούδι, λ-(π)ούλουδον); *fig.*, *côlmo*, άκμή, κολοφών, άκρον; *scêlta*, άωτον, ὁ άνθος, έπίλεκτον, (άθέρας) || — *di farina*, παιπάλη, γύρις, (πασπάλη, άθέρας).

fiorellino, *m.*, άνθύλλιον, (λουλουδάκι).

fiorênte, *m. f.*, άνθῶν, -θίζων, -θητικός; θαλερός, άνθηρός, άγλαός, εύχρους, ζωηρός, χαρίεις; άκμάζων, -μαίος.

fiorentino, -a, φλωρεντινός.

fiorêtto, *m.*, *v.* -rellino || *spada*, άκροπύργηνος σπάθη, κομβοσπάθη.

fiocultôre, *v.* fior-

fiorino, *m.*, *v.* -rellino || *monêta*, φλωρί(νιον), (φιορίνι).

fiorire, άνθῶ, -θίζω, (λουλουδίζω, -διάζω) || *fig.*, άκμάζω.

fiorista, *v.* -raio, fiocultôre.

fiorito, -a, ήνθισμένος, θαλερός, *v.* -rênte. [μελῳδήμα.

fioritûra, *f.*, άνθησις || *mus.*, έπι-

fiorrâncio, *m.*, χρυσάνθεμον, (νεκρολούλουδον || *zool.*, τροχίλος ὁ λοφωτός.

fiotfâre, κυμαίνομαι, -νω, κυματί-

ζω, (-τόνω) || ψιθυρίζω, ύποτον-θυρίζω, γογγύζω, μύζω, (μουρμουρίζω).

fiôtto, *m.*, κλύδων, κῦμα, δίνη; παλίρροια, πλημμύρα; *v.* ônda, firma, *f.*, ύπογραφή. [fiûtto.

firmamênto, *m.*, οὐράνιος στόλος, στερέωμα. [ταγμα σουλτανικόν.

firmâno, *m.*, φιο-(φερ)μάνιον, διάfirmâre, ύπογράφω, βάλλω τήν ύπογραφήν μου.

firmatârio, -a, ύπογράφας, -γραφεύς.

fiarmônica, *f.*, άρμονικόν, (φυσαρμόνικα).

fiocâle, *m. f.*, ταμειευτικός, -μιακός.

fiocaltà, *f.*, ταμιακή πλεονεξία, ταμειευτικότης || *r.*, σύστημα οίκο-

fiocchiâbile, *m. f.*, συριστέος. [λόγιον.

fiocchiamênto, *m.*, συρισμός, -ιγμός, -ισμα, -ιγμα, (σφύριγμα) || βόμβος, (βόῦσμα).

fiocchiâre, *att. e n.*, συρίζω, (-ίττω, σφυρίζω); *att.*, (έκ)συρίζω, καταβοῶ, (χουιάζω) || *dégli orêcchi*, βομβῶ, (βοῦζω). [τιά.

fiocchiâta, *f.*, σφύριγμα, σ(φ)υριγμαfiocchiâtore, -trice, συριστής, -ικτής, (σφυριχτής).

fiocchierellâre, ύπο-(συχνο)συρίζω.

fiocchiêtto, *m.*, συρίγγιον, -ικτον, (σ(φ)υρίκτρα).

fiocchio, *m.*, συρισμός, -ιγμός, -ισμα, -ιγμα, (σφύριγμα, σ(φ)υριγματιά) || *c. s.* [στροφιον.

fiocciù, *m.*, μανδυλάκιον τοῦ λαίμοῦ,

fiocco, *m.*, δημόσιον (ταμειον), θησαυροφυλάκιον, (φίσκος), *v.* demânio. [φυσική || *s. m.*, σωματικόν.

fiocco, -a, φυσικός; σωματικός || *s. f.*,

fiocima, *f.*, ιδιοτροπία; *v.* scrâpolo.

fiocritico, -a, φυσιοκριτικός.

fiocognomonîa, *f.*, φυσιογνωμονία.

fiocografo, *m.*, φυσιογράφος.

fiocologia, *f.*, φυσιολογία.

fiocologico, -a, φυσιολογικός.

fiocologo, *m.*, φυσιολόγος.

fioco, *v.* fisso. [ὄψις.

fiocomiâ, *f.*, φυσιογνωμία, είδος,

fiocomista, *m. f.*, φυσιογνώμων.

- fissâre**, *formdre*, κάμνω ἀκίνητον, στερεῶ, προσκολλῶ, προσηλῶ || *stabilire*, ἐγκαθίστημι || *combinâre*, *limitâre*, ἀποφασίζω, (προσδι)ορίζω || *guardâr fissamênte*, (ἐν)ἀτενίζω, προσηλῶ (τὰ βλέμματα), βλέπω ἀτενῶς ο ἀσκαρδαμυκτί || *chîm.*, στερεοποιῶ.
- fissaziône**, *f.*, στερέωσις, προσκόλλησις, προσήλωσις, -ωμα; προσ(καθ)ορισμός, προσδιορισμός || *dègli ôcchi*, ἀτενισμός || *dèlla mênite*, τοῦ νοῦ πρόσεξις, προσοχή || *manîa*, (μονο)μανία.
- fissîpede**, *m. f.*, σχιζόπους.
- fissità**, *f.*, ἀκινήσια, στερεότης, μονιμότης, σταθερότης.
- fisso**, -*a*, ἀκίνητος, στερεός, ἀμετάβλητος, μόνιμος, προσηλωμένος; ὀριστικός, ὠρισμένος; ἀτενής, προσεκτικός || *giôrno* -ο, ἡμέρα ἡγήτη || *prêzzo* -ο, τιμή (προσδι)ὠρισμένη, ἀποφασισμένη || -ο, *ανν.*, ἀτενῶς, ἀσκαρδαμυκτί.
- fistola**, *f.*, *medc.*, σῦ(ύ)ριγξ, (φίστουλας) || *zamprôgna*, σύριγξ, αὐλὸς ποιμενικός, τέταρος, (φλογέρα).
- fistolôso**, -*a*, συριγγιώδης, (φιστου)fitologîa, *f.*, φυτολογία. [λιάρικος].
- fittâbile**; -*aiuôlo*, *m.*, ἐκμισθωτής, (πακτωτής), ἀγροκόμος, ἀγρονόμος.
- fittânza**, *f.*, (ἐκ)μίσθωσις.
- fittêzza**, *v.* densità, spessêzza. [λου.
- fittile**, *m. f.*, κεράμειος, ἐξ ἀργίλ-
- fittizio**, -*a*, πλαστός, ὑποθετικός.
- fitto**, -*a*, *v.* dênso, spêssso || *s. m.*, ἐνοίκιον, μίσθωμα, (ἐκ)μίσθωσις, (πάκτωμα, -ωσις) || *s. f.*, *v.* tra-
- fittuârio**, *v.* fittâbile. [fitt(ûr)a.
- fumâna**, *f.*, χείμαρρος, δίνη ποταμοῦ ἀυξάνοντος; *v.* torrênte.
- fûme**, *m.*, ποταμός, (-άμι).
- futâre**, *pr. e fig.*, ὀσφραίνομαι, μυρίζω, -ομαι.
- fûtto**, *m.*, ὀσφρα(-ὀσφρη)νσις, μύρισμα; ῥινηλασία; ὀσφρησις.
- flabêllo**, *m.*, ῥιπίς(τήριον).
- flâccido**, *v.* flôscio.
- flagellânti**, *m. pl.*, † αὐτομάστικτοι, μαστιγούμενοι ἀδελφοί.
- flagellâre**, μαστιγῶ, (-όνω), μαστίζω, (φραγγελλῶ).
- flagellaziône**, *f.*, μαστίγωσις.
- flagêllo**, *m.*, *pr. e fig.*, μάστιξ, (φραγγέλλη, -λλιον).
- flagrânte**, *m. f.*, αὐτόφωρος, αὐταπόδεικτος || *in* —, ἐπ' αὐτοφώρω. [της.
- flâmine**, *m.*, φλαμέντας, ἱεροφάν-
- flanêlla**, *f.*, ὕφασμα μάλλινον, φλάνος, (-νέλλα) || *fâr flanêlla*, *b.*, flatulênto, -*a*, φυσώδης. [τρίβω.
- flatulênza**, *f.*, φύσα, ἄνεμος, (φλάτα, -τον). [δύς, λιγυρός.
- flautâto**, -*a*, αὐλητικός, γλυκύς, ἤ-
- flautista**, *m. f.*, αὐλητής.
- flâuto**, *m.*, αὐλός, πλαγιάυλος, (φλάουτον, παγιαύλι, φλογέρα).
- flêbile**, *m. f.*, *v.* lamentôso, débole.
- flebite**, *f.*, φλεβίτις.
- flebotomîa**, *f.*, φλεβοτομία.
- flebotomo**, *m.*, φλεβοτόμος.
- flêmma**, *f.*, *pr. e fig.*, φλέγμα; *fig.*, ἀπάθεια; ἀταραξία.
- flemmasîa**, *f.*, φλεγμονή.
- flemmâtico**, -*a*, *pr.*, φλεγματώδης, (-τίας), λυμφατικός; *pr. e fig.*, φλεγματικός; *fig.*, ἀπαθής, ἀτάραχος, ψυχρός, ὑπομονητικός.
- flessibile**, *m. f.*, εὐλύγιστος, εὐκαμπτος, εὐστροφος.
- flessibilitâ**, *f.*, εὐλυγιστία, εὐκαμπσία, εὐστροφία, -οφον, ὑγρότης.
- flessiône**, *f.*, λύγισμα, κάμψις || *gr.*, μεταβολή. [τώδης, *v.* -ssibile.
- flessuôso**, -*a*, πολυκαμπής, ἐλιγμα-
- flî(s)côrno**, *m.*, κλειδοσάλπιγξ.
- flogístico**, -*a*, φλογιστικός.
- flogôsi**, *f.*, φλόγωσις. [(φυτο)λόγιον.
- flôra**, *f.*, χλωρίς, βοτανικόν, ἀνθο-
- florêale**, *m. f.*, ἀνθικός || *s. m.*, *mêse*, ἀνθεστηριῶν, ἀνθιστής.
- floricoltôre**, *m.*, ἀνθοκόμος.
- floricoltûra**, *f.*, ἀνθοκομία.
- floridêzza**, *f.*, ἀνθηρότης, -ρόν.
- flôrido**, -*a*, *v.* florênte.
- florilêgio**, *m.*, *v.* antologîa.
- fioscêzza**, *f.*, χαλαρότης, -ρωσις, μαλακότης, -κία, πλαδαρότης, χαυνότης.

hōscio, -a, χαλαρός, μαλακός, πλα-
δαρός; μαλθακός, χαῦνος, ἀσθε-
νής, ἀδύνατος. [τικόν.
hōtta, *f.*, στόλος. (ἀρμάδα); ναυ-
hottiglia, *f.*, στολίσκος.
fluēte, *m. f.*, ῥέων, ῥευστ(ικ)ός.
fluidità, *f.*, ῥευστότης, -στόν.
fluido, -a, ῥευστός, ῥοώδης || *s. m.*,
fluire, ῥέω, ἐκχέομαι. [ῥευστόν.
fluōre, *m.*, *chim.*, φθόριον || *v.*
flusso; diarrēa.
fluōrico, -a, φθορικός.
fluoridrico, -a, ὑδροφθορικός.
flussiōne, *f.*, φλεγμονή, κατάρρους,
-ρροή, (καταιβασιά).
flusso, *m.*, πλημμύρα, -ρίς, (ἀναί-
βασμα) || *medc.*, ῥοή, ῥῦσις, (τρέ-
ξιμον ὑγροῦ).
flutto, *m.*, *pr. e fig.*, κλύδων; κῦμα,
δίγη; πλημμύρα; ῥοῦς, ῥεῦμα.
flutuante, *m. f.*, *v. ondeggiante* ||
débito —, δημόσιον χρέος, κυ-
μαινόμενον, ἀνεξασφάλιστον, μη-
κέτι πάγιον. [(μῆσιος, -μίσιος).
fluviāle, *m. f.*, ποτάμιος, -μιαῖος,
fōca, *f.*, φώκη. [κτό-(ψιλό)πηττα).
focaccia, *f.*, σποδίτης ἄρτος, (στα-
focāia (pietra —), *f.*, πυρίτης,
-ρεῖον, -ρόλιθος, (-ροβολόπετρα,
τσακμακόπετρα).
focatico, *m.*, ἐστιακὸν τέλος.
fōce, *f.*, ἐκβολή. [ficiere.
focista, *m.*, θερμαστής || *v. arti-*
focolāre, *m.*, ἐστία; γωνία; ἐσχάρα,
(στιά, φουγάρος, γωνιά, παραστιά,
(ὀ)τζάκι). [σφοδρός.
focoso, -a, ὀρμητικός, παράφορος;
fōdera, *f.*, ὑπόρραμμα, ὑπόστρωμα,
(φόδρα, καπλάδισμα, ἐσώπανον,
-πάνι, ἀστάρι).
foderāre, ὑπορράπτω, ὑποστρών-
νυμι, (φοδράρω, καπλαδίζω, ἐσω-
πανιάζω).
foderāto, -a, ὑπερραμμένος, ὑπε-
στρωμένος, (καπλαδισμένος).
foderatūra, *f.*, ὑπορραφή, ὑπό-
στρωμα, (φοδράρισμα, καπλάδισμα,
ἐσωπάνιασμα) || δαπάνη τῆς ὑπορ-
ραφῆς, (καπλαδιστικά) || *mar.*, πε-
ρικάλκωσις.

fōdero, *m.*, (ξίφο)θήκη, κολεός,
(θηκάρι). [σιασμός.
fōga, *f.*, ὀρμή, παραφορά, ἐνθου-
fōggia, *f.*, τρόπος (ἐνδυμασίας);
v. maniera || *mōda*, συρμός, (μόδα).
foggiāre, *v.* (con)formāre.
fōglia, *f.*, φύλλον.
fogliaccio, *m.*, παλαιόχαρτον.
fogliaceo, -a, φυλλικός, -λλοειδής,
-λλώδης.
fogliame, *m.*, φύλλωμα, -λλάς.
fogliāre, φυλλοφυῶ, -λλιῶ.
foglietta, *f.*, κοτύλη.
foglietto, *m.*, φυλλάριον.
fōglio, *m.*, φύλλον, (κόλλα); *gior-*
nāle, ἐφημερίς || — *di vīa*, φύλ-
λον πορείας || *in* —, εἰς φύλλον,
ἡμίπτυχος.
fogliolina, *f.*, φυλλάριον.
fōgna, *f.*, ὀχετός, ἀμάρα, καταγώ-
γιον, ὑπόνομος, -μή, (λαγούμι).
fognaiuolo, *m.*, ὀχετοκαθαριστής.
fognāre, ὀχετοὺς κατασκευάζω, ἀ-
μάρας ποιῶ.
fognatūra, *f.*, ὀχετοί, -τευσις.
fōla, *v.* fāvola.
fōlaga, *f.*, αἰθυια, (βουταναρηά,
ζαροπαπί, καρामπατάκι).
folāta, *f.*, ῥιπή ἀνέμου, *v. búffo*.
folgorāre, *v.* balenāre, fulmināre;
sfolg-.
fōlla, *f.*, πλῆθος, ὄχλος, τύρβη,
ὄμιλος, (ἀσκέρι, ντριμοῦρα, κα-
λαμπαλήκι) || *in* —, ἀθρόως, σω-
ρηδόν, παμπληθεῖ, πλῆθος.
follāre, θλίβω, πιέζω, γνάπτω,
γναφεύω, (ἀργάζω) || — *il búrro*,
δαίρω τὸ βούτυρον.
follatōio, *m.*, γναφευτήριο || -φεῖ-
ον. [γαστής).
follatōre, *m.*, (ἐρεο)γναφεύς, (ἀρ-
follatūra, *f.*, γνάφεισις, γνάψις.
fōlle, *m. f.*, *v. pazzo*.
folleggiāre, μωραίνομαι, παραφρο-
νῶ, (τρελλαίνομαι, κάμνω τρέλ-
λαις) || *cm.*, παίζω, χαριεντίζομαι,
ἀστείζομαι, (χωρατεύω).
follëtto, *m.*, μορμώ, φάντασμα,
δαιμόνιον, στοιχεῖον, (-εῖό, μπαμ-
ποῦλα) || *fig.*, παιδίον ἀνήσυχον,

ταραχοποιόν ο προπετές, (παιδι
σερπετόν, διαβολάκι, ζιζάνιον).
follicolâre, *m. f.*, ἀνδενώδης.
follicolo, *m.*, θυλακώδης ἀδήν.
fôllo, *m.*, γναφεῖον.
follône, *v.* -llatôre.
fôlto, *v.* dênsô, spêssô.
fomentâre, *medc.*, πυριῶ, θερμαί-
νω || *fig.*, διεγείρω, ὑποθάλλω.
fomentatôre, -trice, διεγέρτης, στα-
σιαστής, -ιοκόπος.
fomentaziône, *f.*; -ênto, *m.*, πυ-
ρίασις, -αμά, ἐπιθέρμανσις, -ασμα
|| *fig.*, ὑπόθαλψις.
fômite, *m.*, ἔναυσμα, (προάναμμα)
|| *fig.*, *v.* focolâre, cagiône.
fônda, *f.*, βαλάντιον, θήκη || βάθος.
fondâccio, *m.*, ὑποστάθμη, (κατα-
πάτι), *v.* fêccia.
fôndaco, *m.*, ἐργαστήριον, πωλητή-
ριον; ἀποθήκη, μαγαζέιον, (-ζί).
fondamentâle, *m. f.*, *pr. e fig.*,
θεμελιώδης, -λιος, -λιακός; *fig.*,
οὔσιώδης, κύριος.
fondamênto, *m.*, θεμέλιον, κρηπίς,
βάσις, ἐδραῖωμα, -ωσις || *dalle -a*,
ἐκ θεμελιῶν, ἄρδην, καθ' ὅλοκλη-
ρίαν.
fondâre, *pr. e fig.*, θεμελι(όνω)ῶ,
κτίζω, (καθ)ίδρῶ; *fig.*, καθίστη-
μι, -στάνω, συνιστῶ, (συστήνω,
-ταίνω).
fondâto, -a, τεθεμελιωμένος, ὑπο-
στήρικτος || *versâto*, ἐντριβής, ἔμ-
πειρος || *giûsto*, *rétto*, δίκαιος,
ὀρθός || *s. f.*, *v.* fêccia.
fondatôre, -trice, θεμελιωτής, κτί-
τωρ, κτίστης, ἰδρυτής.
fondaziône, *f.*, θεμελιωσις, κτίσις,
(καθ)ίδρῶσις || τάφος θεμελιῶν,
θεμέλια || *v.* dotaziône.
fondênte, *m. f.*, δια-(ἀνα)λυτικός,
εὐδιάλυτος, εὐχυλος.
fôndere, *att.*, δια-(ἀνα)λύω, (λύο-
νω), τήκω || *metâlli*, χωνεύω, χύνω
|| *unîre*, συμμίγνυμι || *n.*, ἀναλύο-
μαι, τήκομαι.
fonderia, *f.*, χ(ωνε)υτήριον, χυτουρ-
γεῖον || *ârte*, χωνεῖα, χυτουργία.
fondiârio, -a, κτηματικός, ἔγγειος

|| tâssa, -a, ἔγγειος φόρος. [κτος.
fondibile, *m. f.*, εὐδιάλυτος, εὐτη-
fonditôre, *m.*, χωνευτής, χύτης.
fôndo, -a, *v. prof.* || *s. m.*, πυθμήν,
(πάτος), ἔδαφος; βαθύ, βάθος,
βυθός || *bâse*, βάσις, θεμέλιον ||
podêre ecc., ἄγρος, ἀκίνητος πε-
ριουσία || *sostânza*, κύριον συ-
στατικόν, οὐσία, κεφάλαιον || *v.*
fêccia; *pl.*, denâri, mêzzi, assê-
gno || *conôscere a -o*, ἀκριβῶς
οἶδα, ἐπίσταμαι κατὰ βάθος.
fondûta, *f.*, ᾧα κτυπητὰ μὲ τυρόν,
ᾧοτυρόπηττα.
fônêtico, -a, φωνητικός || *s. f.*, -όν.
fônico, -a, φωνητικός, ἀκουστικός.
fonografia, *f.*, φωνογραφία.
fonografico, -a, φωνογραφικός.
fônografo, *m.*, φωνογράφος.
fonologia, *f.*, φωνολογία.
fônometro, *m.*, φωνόμετρον.
fontâna, *f.*, κρήνη, βρύσις, (-η),
ὕδρεῖον, πηγῆ.
fontanêlla, *f.*, κρηνίς, -ίδιον, πη-
γίον, (βρυσίτσα).
fontaniêre, *m.*, κρηνοφύλαξ, νερο-
κράτης, (σουγιολτζής).
fontanino, -a, κρηναῖος, πηγαῖος,
βρυσικός, (-σίσιος, -σινος).
fônte, *m. f.*, πηγῆ, (μπουνάρι), *v.*
-tâna, || ὑμενώδης διάστημα; *cau-
têrio*, καυτήριον, (φο(υ)ντανέλλα)
|| — *battesimâle*, κολυμβήθρα,
βαπτιστήριον || *fig.*, πηγῆ, αἰτία,
καταγωγή, ἀφορμή.
foot-ball, *m.*, *barb.*, ποδοσφαίρισις.
foraggiamênto, *m.*, προνομῆς προ-
μήθεια, προνόμεισις, χορτολόγη-
σις.
foraggiâre, προμηθεύομαι χόρτον,
προνομεύω, χορτολογῶ, χορτοκο-
πῶ. [χορτολόγος.
foraggiêre, *m.*, προνομευτής, -μεύς,
forâggio, *m.*, (προ)νομή, φορβή,
χόρτος || σιτία.
foramâccchie, *v.* sericciolo.
forâre, τιτράνω, τρυπῶ, τρυπανίζω
|| κεντῶ, νύσσω, *v.* rûngere.
forasiêpe, *m.*, τροχίλος, μαλαθρότης,
(τρυποκαρίνα, -κάρυδον, -φράχτης).

foratûra, *f.*, τρεῖσις, (τρύπησις).
forbicêtte, *f.*, *pl.*, ψαλιδιον, (-δάκι).
fôrbici, *f.*, *pl.*, ψαλῖς, -ίδι(ον) ||
 un paio di —, μία ψαλῖς, (ἕνα
forbiciâta, *f.*, ψαλιδιά. [ψαλιδι].
forbleciône, *m.*, χονδροψαλῖς, (ψα-
 λίδα).
forbjre, στιλβῶ, (ύαλιζω), λαμ-
 πρύνω, (άπο)σμήχω, φαιδρύνω,
 -ρῶ, (λουστράρω) || -rsi, άποσμή-
 χομαι.
forbitêzza, *f.*, στίλβωσις, (ύαλι-
 σμα), λάμπρυνσις; *pr. e fig.*, κα-
 θαρ(ι)ότης; *fig.*, κομψότης.
forbîto, -a, στιλπνός, καθαρός;
 κομψός, *v. elegânte*.
fôrea, *f.*, άγχώνη, σταυρός, (κρε-
 μασταριά, -μασμα, -μάλα, φοῦρκα)
 || *di persôna*, βάρανθος, ὄλεθρος,
 κύφων, άνθρωπος άξιος άγχόνης,
 (άνθρωπος κρεμάλας) || *agr.*, a *dûe*
pûnte, δίκρανον, (-άνι, διχάλι); a
tre, τρίκρανον, τρίαινα || *le fôrche*
Caudine, αἱ κατὰ Καῦδιον πύλαι.
forcai(u)ôlo, -a, *neol.*, ὀπισθοδρο-
 μικός, συντηρητικός. [δικράνου.
forcâta, *f.*, δίκρανον πλήρες || πληγή
forcêlla; -cîna, *f.*, περόνη || *da*
rêgger vîti, χάραξ || *dêllo stômaco*,
 στέρνον.
forchêtta, *f.*, περόνη, (πει-(πη)-
 ρούνι), κρεάγρα || *parlâr in pûnta*
di —, ὀμιλῶ λίαν ἐπιτετηδευμένως.
forchettâta, *f.*, περονιά, (πει-(πη)-
forchettîna, *f.*, κρεαγρίς. [ρουνιά].
forchêttône, *m.*, μεγάλη περόνη.
fôrceipe, *m.*, ἐμβρουσλός.
forcône, *m.*, σιδηροῦν δίκρανον.
forcûto, -a, δισχιδής, διεσχισμένος,
 διχαλωτός, δίχηλος.
forênse, *m. f.*, δικανικός, -αστικός.
forêse, *m.*, χωρικός, -ίτης || -ικολ;
 -ίον.
forêsta, *f.*, δάσος, δρυμών, -μός.
forestâle, *m. f.*, δασικός, -σονομι-
 κός || *guârdia —*, -σοφύλαξ.
foresterîa, *f.*, πλήθος ξένων, ξένοι
 || ξενών, -νοδοχεῖον.
forestiêro, -a, ξένος, ἀλλοδαπός,
 ἀλλόφυλος.

forfêcchia, *f.*; -ficulo, *m.*, *zool.*,
 ψαλῖς, (-ίδα). [-υρον, (-υρίδα).
fôrfora, *f.*, πιτυρίαισις, -ύρισμα,
forforôso, -a, πιτυρώδης. [άπήνη.
forgône, *m.*, άμαξα σκευοφόρος,
foriêre, *v. fur-*. [ziatôre.
foriêro, -a, πρόδρομος; *v. annun-*
fôrma, *f.*, μορφή, σχήμα, είδος,
 ὄψις || *apparênza*, *formalitâ*, τύπος,
 διατύπωσις || *da scârpe*, τύπος, κα-
 λόπους, (καλο-(καλα)πόδι); *da*
cappêlli ecc., τύπος, χυτήρ, (κα-
 λούπι, φόρμα) || *di formâggio*, μύλη
 τυροῦ; *formâggio in —*, κεφαλό-
 τυρον, (-τύρι) || *v. dettâto*, *stile*.
formaggiâio, *m.*, τυροκόμος, τυ-
 ροποιός, -πώλης.
formâggio, *m.*, τυρός, -ρίον, (-ρί).
formâle, *m. f.*, τυπικός, ειδικός,
 κανονικός || ῥητός, άκριβής.
formalismo, *m.*, αὐστηρὰ τυπικό-
 τής, τυπομανία.
formalista, *m.*, τηρητής τῶν δια-
 τυπώσεων, τυπομανής.
formalitâ, *f.*, τύπος, διατύπωσις.
formalizzârsi, χαλεπαίνω, δυσχε-
 ραίνω, δυσφορῶ, (κακίονω).
formâre, μορφῶ, σχηματίζω, πλάτ-
 τω, δημιουργῶ; συντάττω, συν-
 τίθημι; *gr.*, σχηματίζω.
formatîvo, -a, σχηματιστικός.
formâto, -a, μεμορφωμένος || *s. m.*,
di un libro, σχήμα; -o *in ottâno*,
 εἰς ὄγδοον.
formatôre, -trîce, μορφωτικός, δια-
 πλαστικός, δημιουργικός; μορφω-
 τής, πλάστης, ποιητής, δημιουργός.
formaziônê, *f.*, μόρφωσις, σχημα-
 τισμός, διάπλασις, ποίησις, δη-
formêtta, *f.*, σχημάτιον. [μουργία.
formîca, *f.*, μύρμηξ, (-μή(γ)κι,
 μέρμηγκας).
formicâio, *m.*, μυρμηκιά, (μερμηγ-
 κιά, -γκοφωλιά) || *fig.*, πλήθος,
 σμήνος.
formicaleône, *m.*, μυρμηκολέων.
formichiêre, *m.*, μυρμηκοφάγος.
fôrmico, *agg. m.*, μυρμηκικός.
formicolânte, *m. f.*, πλήθων, βρύων,
 βρίθων || *di pòlso*, μυρμηκίζων.

formicolâre, συρρέω; πλήθω, βρύω, βρίζω, γέμω από τινος || *medc.*, μυρμηκιῶ, -κίζω.
 formicolio, *m.*, συρροή, πλησμονή, πληθυσμός || κνη-(κνι)σμός, μυρμηκισμός, -ασις, ((μυρμηκο)φαιγοῦρα). [ῥός, δεινός.
 formidâbile, *m. f.*, τρομερός, φοβερός.
 formôso, -a, εὐμορφος, *v.* bello.
 fôrmula; -mola, *f.*, τύπος, ὑποτύπωμα. [mere.
 formulâre, δια-(ὑπο)τυπῶ; *v.* espírito.
 formulârio, *m.*, τυπικόν.
 fornâce, *f.*, κάμινος, (-μίνι) (κεραμείου, χωνευτηρίου κτλ.); *da calde*, ἀσβεστοურγειόν. [φουρνέλ(λ)ο).
 fornacella, *f.*, καμίνιον, (-νάκι).
 fornaciâio, *m.*, καμινεύς; *da calde*, ἀσβεστοουργός, (-στᾶς).
 fornaciâta, *f.*, καμινεία, (-νιά).
 fornâio, *m.*, ἀρτοποιός, -πώλης, (ψωμάς, φουρνάρης), κλιβανεύς.
 fornarina, *f.*, νέα ἀρτόπωλις, (ψωμάδαινα, φουρνάρισσα).
 fornellêtto, *m.*, βαΐνη, βαΐνός.
 fornello, *m.*, θερμάστρα, πνιγύς, πυρεϊόν, (φουρνέλ(λ)ον) || *della rîpa*, *crogiuólo ecc.*, χοάνιον, (λουλάς).
 fornicâre, πορνεύω, μοιχεύω.
 fornicaziône, *f.*, πορνεία, μοιχεία.
 fôrnice, *f.*, *v.* arco, vólta.
 fornîre, προμηθεύω, παρέχω, πορίζω, χορηγῶ; παρασκευάζω, ἐφοδιάζω || *v.* finîre; eseguirê; ornâre.
 fornîto, -a, παρεσκευασμένος, ἐφοδιασμένος.
 fornîtore, -trice, προμηθευτής, ποριστής, χορηγός; ἐφοδιαστής.
 fornîtura, *f.*, προμήθεια, χορηγία, σιταρχία.
 fôrno, *m.*, *panifício*, ἀρτοποιεϊόν, -πωλεϊόν, (ψωμάδικον, φουρναρειό) || *in gênero*, κλι-(κρί)βανος, (φοῦρνος) || — *da câmpagna*, κλιβανος φορητός || *alto* —, κάμινος μεταλλοχόων, μεταλλοχοεϊόν.
 fôrno, *m.*, *búco*, ὀπή, τρῦπα, -πημα, || *piázza*, ἀγορά, φόρος || *leg.*, δικηγορικὸν σῶμα; δικαστήριον.

forosêta, *f.*, ὠραία χωρική.
 fôrra, *f.*, φάραγξ, κοιλάς.
 fôrse, *avn.*, ἴσως; πιθανόν, δυνατόν, τυχόν, ἐνδέχεται, (τάχα(τε); βολετόν, μπέλι).
 forsennâto, -a, παράφρων, μανιώδης, δαιμονισμένος, (τρελλός).
 fôrte, *m. f.*, ἰσχυρός, καρτερός, ῥωμαλέος, ἐρρωμένος, εὖρωστος || *moralmente*, καρτερό(ψυχο)ς; ἀνδρείος, ἀτρόμητος; *spírito* —, ἐλευθερόφρων, ἄπιστος, ἄθρησκος || *grande*, *grave*, μέγας, (-άλος), πολὺς, ἄφθονος; χαλεπός || *di luóghi*, ἰσχυρός, ἐχυρός, ἐρυμνός || *di colóri*, *odóri*, βαρὺς, -ύοσμος, ὀξύς, δριμύς || *di argomênti*, ἰσχυρός, δυνατός, ἀσφαλής || *versâto*, ἐμπειρος, ἐπιτήδειος, δεινός || *veemente*, ἰσχυρός, ὀρμητικός, σφοδρός, βίαιος || *difficile*, χαλεπός, δύσκολος, δυσχερής || *mus.*, *avn.*, ἐντόνωσ, ἰσχυρῶς || *s. m.*, *v.* -tilizîo, →
 fortêzza, *f.*, ἰσχύς, δύναμις, ῥώμη, ἐνέργεια, καρτερία, ἀνδρεία, *v.* fôrza; robustêzza || φρούριον, ἀκρόπολις, (κάστρο), *v.* fortilizîo.
 forticcio, *v.* acidulo.
 fortificâre, ἐνισχύω, ῥώννυμι, τονῶ, (ἐνδυναμόνω); (ἐπι)βεβαιῶ; κρατύνω, ἐνθαυρῶνω || *mil.*, ὀχυρῶ, (περι)τειχίζω.
 fortificaziône, *f.*, ὀχυρωσις; -ωμα, τείχισμα, ἔρυμα || *sciênza*, ὀχυρωτική. [μα, ἔρυμα, (ταμπούρι).
 fortilizîo, *m.*, προπύργιον, ὀχυρωφόρτιον, *m.*, μικρὸν φρούριον, φρουριδίων, ὀχυρωμάτιον, πύργος, πρόβολος.
 fortiôri (a —), πολὺ ἔτι μᾶλλον, μὲ περισσότερον δίκαιον.
 fortôri, *m.*, *pl.*, ὀχυρεγμία, ὀξίνη, (ξ(ο)ινίλα). [χαῖος.
 fortûito, -a, περιπτωματικός, τυφορῦνος.
 fortûna, *f.*, τύχη; εὐτυχία, εὐημερία || *déni*, ὑπάρχοντα, ἀγαθὰ, περιουσία, πλοῦτος || →
 fortunâle, *m.*, θύελλα, (τρικυμία), *v.* burrâsca. [ἄλβιος.
 fortunâto, -a, εὐτυχής, εὐδαίμων,

fortunôso, -a, ἐπι-(ῥιψο)κίνδυνος || θυελλώδης, χυματώδης.
forûncolo, *m.*, δοσιήν, -θίων, (βούζουνας, σπυρί).
fôrza, *f.*, ἰσχύς, δύναμις; *física*, ἰσχύς, ῥώμη; *morâle*, ἐνέργεια, ἀνδρεία, ἀρετή || *violênza*, βία, (ζόρι, στασιό), βιαιοπραγία || *di ûno stâto*, δύναμις || -e *navâli*, ναυτική δύναμις, ναυτικόν || a — *di*, διά, μέ.
forzâre, (κατ)ἀναγκάζω, παρα-(ἐκ)-βιάζω || *una serratura eee.*, ἀνοίγω θραύων ο με βίαν, ῥηγνύω, (συν)-θραύω, (σπάνω) || — *la natûra*, ἐπιχειρῶ τι ὑπὲρ τὴν δύναμιν || — *la nôce*, τὴν φωνὴν ἐντείνομαι.
forzâto, -a, ἀκούσιος, ἄκων, ἀναγκασθεὶς, βεβιασμένος || *lanôgi* -i, βαρῦποινα ο πρόσκαιρα δεσμά, δεσμά διὰ βίου || *s. m.*, δεσμώτης, κατάδικος, ἐρέτης.
forziêre, *m.*, χρηματοκιβώτιον, -τοθήκη, (κάσσα), *v. câssa*.
forzôso, *v.* -âto; *fôrte*.
fôseo, -a, ζοφώδης, -φερός, σκοτεινός; *di colôri*, ἀμαυρός, (σκοῦρος); *di persône*, κατηφής, σκυθρωπός, στυγνός.
fosfâto, *m.*, φωσφορικόν ο -ροῦχον
fosforâto, -a, φωσφοροῦχος. [ἄλας.
fosforescênte, *m. f.*, φωσφορίζων.
fosforescênza, *f.*, φωσφορισμός.
fosfôrico, -a, φωσφορικός.
fôsforo, *m.*, φωσφόρος, -ον.
fosforôso, -a, φωσφορώδης.
fosfûro, *m.*, φωσφοροῦχον.
fôssa, *f.*, λάκκος, βόθρος, διῶρυξ || *tômba*, τάφος, λάκκος || *da grâno*, σιτάποθήκη, σιτοβολών, λάκκος, (γοῦβα) || *mil.*, τάφος, (δι)ῶρυγμα, διῶρυξ, χάνδαξ, (-δάκι, -τάκι).
fossatêllo, *m.*, βόθριον, ὀρυγμάτιον, (λακκάκι), ὄχετός, -τιον. [τός.
fossâto, *m.*, ῥεῖθρον, διῶρυξ, ὄχε-
fossêtta, *f.*, *delle gôte*, γελασίνας, ἀλοκίς, νύμφη, (λακκάκι).
fôssille, *m. f.*, ὀρυκτός, ὑπόγειος; ἀπολελιθωμένος || *carbôn* —, γαιάνθραξ || *fig.*, ἀρχαϊκός, καθυστερωῶν || *s. m.*, ὀρυκτόν, ἀπολίθωμα.

fossilizzâre, ἀπολιθ(όνω)ῶ.
fôssso, *m.*, βόθρος, βόθυνος, ὄχετός, διῶρυξ, χάνδαξ, (-δάκι).
fatôgeno, *m.*, φωτογόνον.
fotografâre, φωτογραφῶ.
fotografia, *f.*, *arte e ritratto*, φωτογραφία; *arte*, -ική; *luôgo*, -εῖον.
fotografico, -a, φωτογραφικός.
fatôgrafo, *m.*, φωτογράφος.
fotosfêra, *f.*, φωτόσφαιρα.
fôttere, *b.*, *v. usâre*.
fra, *prep.*, μεταξύ (*gen.*), παρά, ἐν, (*dat.*), ἐν μέσῳ, διὰ μέσου, (ἀνάμεσον ο -εσα εἰς *acc.*); ἐντός (*gen.*), μετά (*acc.*) || *fra nôi*, *prêssso di nôi*, παρ' ἡμῶν, μεταξὺ ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμητέρῃ χώρῃ || *rêsti fra nôi*, *segrêto*, νὰ μείνη (ἀνα)μεταξὺ μᾶς || *fra me*, κατ' ἐμαυτόν || *parlâr fra lôgo*, διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους ο -ήλοις || *fra le mûra*, ἐντὸς τῶν τειχῶν || *fra quindici giôrni*, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν || *fra brêve*, μετ' ὀλίγον, (τώρα).
fra, *v.* *frâte*.
frac, *m.*, *barb.*, φράκον, -ος.
fracâssa, *v.* *spracône*.
fracassâre, διαρρηγνύω, καταθραύω, συντριβῶ.
fracâsso, *m.*, πάταγος, θόρυβος, κρότος, ψόφος, ταραχή, διατάραξις, σύγχυσις || λόγος πολὺς, θρύλλος. [-πρόν, σῆψις.
fracidêzza, *f.*, σαπρότης, -πρία,
frâdicio; **frâcido**, -a, σαπρός, σεσηπώς, βρώμιος, διεφθορώς, (σάπιος, σαπησμένος) || *inzurpâto*, ἔμ-(διά)βροχος, (καταβρεγμένος, μουσκευμένος). [(σάπημα, σάπιλα).
fradiciûme, *m.*, σῆψις, σηπηδών,
fragâria, *f.*, καμαικέρασος, καμαι-(καμο)κόμ(μ)αρος, (φρα(γ)ουλιά).
frâgile, *m. f.*, θραυστός, εὐθραυστος, (εὐκολόσπαστος) || *v. cadûco*.
fragilità, *f.*, εὐθραυστον; σφαλερόν, -ρότης, ἀδυναμίᾳ.
frâgola, *f.*, χαμαικέρασον, χαμαι-(χαμο)κόμ(μ)αρον, (φρά(γ)ουλα).
fragolâia, *f.*; -lêto, *m.*, χαμαικεράσων φυτεία.

fragôre, *m.*, κρότος, πάταγος, θόρυβος, ψόφος.

fragorôso, -a, θορυβώδης, -βοποιός.

fragrânza, *f.*, *v.* profumo *ecc.*

fraintêdere, *v.* frant-. [πο.

frâle, *v.* frâgile; *s. m.*, *poet.*; *v.* côr-framezzâre, παρεντίθημι, (συν)ἀναμιγνύω, (ἀνακατόνω, -τεύω).

frammassône, *v.* massône.

frammentârio, -a, τεμαχιστός, (κομματιαστός).

frammênto, *m.*, ἀπόσπασμα, ἀποκομμα, τεμάχιον, θραῦσμα, σύντριμμα, τμήμα, κλάσμα, (κομμάτι) || *estrâtto di un libro*, ἀπόσπασμα; λείψανον συγγράμματος.

frammêsson, -a, παρεντεθειμένος || *s. m.*, παρόψημα, (παραδείπνια).

frammettênte, *m. f.*, *v.* indiscretôto, curiôso.

frammêttete, *v.* framezzâre; interpretôre. [γύω, (ἀνακατόνω, -τεύω).

frammischîare, (συν)ἀνά-(συν)μιγfrâna, *f.*, περιανατροπή, κρημνός, (βούλημα, -λιασμα).

franâre, κρημνίζομαι, κάταπιπτω, καταρρέω, (βουλ(ιάζω)ῶ).

francâre, *v.* affrancâre.

francescâno, -a, φραγκισκάνος.

franceseggiâre, γαλλ(ικ)ίζω.

francesismo, *m.*, γαλλ(ικ)ισμός.

franchêzza, *f.*, ειλικρινεία, παρρησία, θάρρος, θαρραλεότης, τόλμα || ταχύτης.

franchîgia, *f.*, ἀπαλλαγή ἀπὸ φόρου, ἐλευθερία, ἀτέλεια, ἀσυδοσία || ἄσυλον, καταφύγιον.

frânco, -a, *sincêro ecc.*, ειλικρινής, ἄδολος, ἀνυπόκριτος, φιλαλήθης, εὐθυρρήμων, εὐπαρρησιάστος; τολμηρός || *lêsto*, ταχύς, ἐλαφρός || *libero*, ἀπαλλαγμένος παντὸς βάρους, ἐλεύθερος, ἀτελής, -λώνητος, ἀνείφορος, ἀφορολόγητος || — *di pôrto*, ἀπηλλαγμένος κομιστρων, ἀτελής, (προσπληρωμένος) || *avv.*, (*di pôrto*), ἄνευ ἐξόδων μεταφορᾶς, ἄνευ δαπάνης, ἀνεξόδως, (προσπληρωμένος) || *s. m.*, *monêta*, φράγκον.

francobollo, *m.*, γραμματόσημον || — *da cinque ecc.*, — τῶν πέντε κτλ. [δοπέρδικα).

francolino, *m.*, ἀτταγᾶς, (λειβαfrangênte, *m.*, συμβάν ἀπροσδόκητον, συμφορά, κίνδυνος || *pl.*, ὕφαλοι, σκόπελοι, σπιλάδες.

frângere, *v.* infr-.

frangêtta, *f.*, κρόσσιον.

frângia, *f.*, κροσσός, (κρόσσι), κράσπεδον, θύσανος; ἀκροπρεπίδια, περιαιπτα. [σανῶ.

frangiâre, κροσσῶ, κρασπεδῶ, θυfrantêdere, *con l'orêcchio*, παρακούω; *con la mênite*, παρανοῶ, παρεννοῶ, ἐκλαμβάνω κακῶς.

frantêso, -a, κακῶς ἐννοηθεῖς, στρεβλῶς ἐκληφθεῖς.

frantôio, *m.*, ἐλαιστριβεῖον.

frantumâre, θραύω, λεαίνω, λειοτριβῶ, -ποιοῶ, κοπανίζω, θρούπτω, (θρούβω).

frantûmo, *m.*, ἀποσύντριμμα, λείψανον. (ἀπομεινάρι), *v.* frammênto.

frâppa, *f.*, ῥάκος [ματίου] || φύλλωμα. [zâre.

frappôre, *v.* interpretôre; framez-

frasârio, *m.*, φρασεολόγιον; χαρκτηρ λόγου, λεκτικόν, ὕφος τινος.

frâsca, *f.*, κλάδος, (-δί), θαλλός, κλών(ός) || *di persôna*, κοῦφος, -φόνους, στενοκέφαλος, ἄστατος || *v.* frascheria; insêgna.

frascheggiâre, παίζω, χαριεντίζομαι; *v.* civettâre.

frascheria, *f.*, λῆροι; μωρολογία, φλήγαρος, *v.* bagattêlla, cianciafrûscola.

fraschêtta, *f.*, κλαδίον, -δίσκος, κλώναξ, -ν(άρ)ιον, (κλαδάκι) || *fig.*, *v.* frâsca.

frâsonâia, *f.*, πτηνοθηρία || λῆροι.

frascônî, *m. pl.*, καυσόξυλα, φρύγανα || μικρολογία, λῆροι.

frâse, *f.*, φράσις || φράσις μουσική.

fraseggiâre, σχηματίζω φράσεις; φρασεο-(φρασιο)κοπῶ, -λογῶ.

fraseggiatôre, -trice, φρασεο-(φρασιο)κόπος, -λόγος, φρασεογράφος.

fraseologia, *f.*, φρασεο-(φρασιο)-λογία. [λογικός.

fraseolôgico, -a, φρασεο-(φρασιο)-

frassinêlla, *f.*, δίκταμον τὸ λευκόν, γλήχων, (φλησκοῦνι).

frassinêto, *m.*, μελιών, -λιοφυτεία.

frâssino, *m.*, μελία, (μέλεγος) || di —, μελέϊνος.

frastagliâre, ἐκ-(δια)τέμνω, διακόπτω, διαψαλιδίζω.

frastagliâto, -a, διατετμημένος, διακεκομμένος.

frastâglio, *m.*, ἐκ-(δια)τομή, διαψαλιδισμός, γλυφίς κοσμητική.

frastornâre, ἐμποδίζω, ἐναντιοῦμαι; *v. distrârre.*

frastuôno, *m.*, πάταγος, θόρυβος, μέγας κρότος, βαβυλωνία.

fratacchiône, *m.*, παχύσωμος μοναχός, μέγας ιερομόναχος.

fratâccio, *m.*, ἄθλιος ὁ οὔτιδανὸς μοναχός.

frâte, *m.*, μοναχός, ιερομόναχος || fra Diâvolo, μοναχὸς ὁ ἀδελφὸς Διάβολος; fra Cristóforo, ὁ πάτερ-Χριστόφορος.

fratellânza; -ternità, *f.*, ἀδελφότης, -φοσύνη, -φισις, -φωσις, -φικὴ ἀγάπη.

fratellâstro, *m.*, ἀδελφὸς νόθος.

fratellino, *m.*, ἀδελφ(ιδ)ιον, (-φάκι).

fratêllo, *m.*, ἀδελφός, (-έλφι, -έρφι) || — di adoziône, ἀδελφοποίητο, (-ποιτός). [ἀδελφικῶς.

fraternizzâre, ἀδελφίζομαι, ζῶ

fratêrno, -a, ἀδελφικός. [κός.

fratêseo, -a, μοναστικός, κοινοβια-

fraticêllo, *m.*, κοινοβιάτης, νέος μοναχός.

fratricida, *m. f.*, ἀδελφοκτόνος.

fratricidio, *m.*, ἀδελφοκτονία.

frâtta, *f.*, φρύγανα, χαμόκλαδα, θάμνοι. [δια, (τζιέρια).

frattâglie, *f.*, *pl.*, ἔγκατα, γλυκά-

frattânto, *avv.*, ἐν τούτοις, ἐν τοσοῦτῳ, ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, (εἰς τοῦτο τὸ ἀναμεταξύ).

frattêmpo (nel —), *c. s.*

frattûra, *f.*, κάταγμα; θραῦσις, ῥήγμα, ῥωγμή; (τσάκ(κ)ισμα).

fratturâre, καταγνύω; θραύω, ῥηγνύω, (τσακ(κ)ίζω).

fraudâre, *v. defr-*, frodâre.

fraudolênto, -a, ἀπάτηλός, δόλιος, δολερός. [ρατέμνω.

frazionâre, διαμερίζω, διαιρῶ, πα-

frazionârio, -a, κλασματικός.

fraziône, *f.*, μερίς, τεμάχιον, κλάσμα || — decimâle, δεκαδικὸν κλάσμα.

frêccia, *f.*, βέλος, ἀκόντιον, (σαί-(σαγι)ττα). [(σαϊ-(σαγι)ττεύω).

frêcciâre, τοξεύω, ἀκοντίζω, δῖστεύω,

frêcciâta, *f.*, βέλους πληγή, τόξευμά, (σαγιττειά) || *fig.*, (ἀπό)-σκῶμμα, περίπαιγμα, περιγέλασμα, χλευασμός. [ζω.

freddâre, *v. raffr-* || φονεύω, σφά-

freddêzza, *f.*, *pr. e fig.*, ψυχρότης, κρυότης, (ψυχράδα, -ρευμα, κρυά-

δα) || *fig.*, ἀναισθησία, ἀπάθεια, ἀδιαφορία.

frêddô, -a, *pr. e fig.*, ψυχρός, κρυερός. (κρύος, κρυαδερός); *fig.*,

ἀν-(δυσ)αίσθητος, ἀπαθής, ἀδιάφορος, ἀτάραχος, ἄψυχος || *s. m.*,

ψῦχος, κρύος, (ψύχρα, -ροῦλα, κρύον) || *fa -o*, εἶναι ψῦχος, (κάμνει κρύο). [ούτζικος).

fredd(ol)îno, -a, ὑπόψυχρος, (κρυ-

freddolôso, -a, ῥιγηλός, (τουρτου-(τρεμου)ριάρης).

freddûra, *f.*, ψυχρολογία, λόγος ἄχαρις, ψυχρός, ἀηδής, (ἀνάλα-

τος), ἀηδία, (ἀνοστιά).

freddurîsta, *m.*, ψυχρο-(μωρο)λό-

frêga, *v. -gola*; → [γος, φλύαρος.

fregamênto, *m.*; -agiône, *f.*, ἐπι-

προσ-(ἐν)τριβή, ἔντριπις, (τριπι-

μον).

fregâre, ἐπι-προσ-(ἐν)τριβω || *b.*, περι-(ἐμ)παίζω, χλευάζω, (περιγε-

λῶ); ἀπάτῳ, δολιεύομαι, *v. chia-vâre* || -rsêne, *b.*, *v. infischiarisene.*

fregâta, *f.*; *v. -gamênto* || *mar.*, (πλοῖον) δίκροτον, (φρε-(φερ)γά-

δα) || *b.*, ἐμπαιγμός, (περίπαιγμα, περιγέλασμα); δόλος, ἀπάτη; *v. chia-vâta.*

fregiâre, *v. ornâre*, decorâre.

frêgio, *m.*, κόσμημα, κροσσός, παρϋ-

φή; *architettura*, διάζωμα, ζωοφό-
frêgna, *b.*, *v.* *fica*; *bagattella*. [ρος.
frêgo, *m.*, *v.* *linea*, *rîga* || *dâr di*
 —, *v.* *cancellâre*.

frêgola, *f.*, ἀφροδισιασμός τῶν
 λιθῶν κτλ., ὄργασμός, σφριγός,
 ὀχεία || γόνος, τὰ ἐκ τῆς ὀχείας
 φά; νεογνά λιθῦδια, (ψαράκια) ||
andâr in —, ὄργῶ, σφριγῶ.

fremênte, *m. f.*, βρέμων, φρυάτ-
 των, φρίττων.

frêmere, *rumoreggiando*, βρέμω,
 βρύχω; *d' ardôre, di còllera ecc.*,
 φρυάπτω; *di raccapriccio, di spa-*
ventò, φρίττω, φρικ(ι)ῶ, τρέμω ||
dêi cavâlli, χρεμετίζω.

frêmito, *m.*, βρόμος, βρύχησις;
 φρυαγμός; φρικασμός, φρίκη, τρό-
 μος ψυχικός || χρεμετισμός.

frenâbile, *m. f.*, χαλινώσιμος.

frenâre, χαλινῶ, (-ν(αρ)όνω) || *fig.*,
 χαλιναγωγῶ, κυβερνῶ, συμ-(περι)-
 στέλλω, περιορίζω, σωφρονίζω.

frenatôre, -*trice*, χαλινοδέτης.

frenesia, *f.*, φρενιτίασις, -νίτις,
 -νοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία;
 παραφορά, ὄρμη.

freneticâre, φρενι-(φρενη)τιῶ, -τί-
 ζω, -τεύω, παραφρονῶ, (φρενιά-
 ζω), *v.* *delirâre*.

frenético, -*a*, φρενιτικός, -νιτιώ-
 δης, -νοβλαβής, μανιώδης.

frêno, *m.*, *pr. e fig.*, εμπόδιον.

frenologia, *f.*, φρενολογία.

frenológico, -*a*, φρενολογικός.

frenólogo, *m.*, φρενολόγος.

frequentâre, συχνάζω, (-νιάζω) εις,
 θαμίζω, (ἐπι)φοιτῶ; ἔχω συχνὰς
 σχέσεις, συναναστρέφομαι, ἐπισκέ-
 πτομαί τινα. [κός, ἐπαναληπτικός.

frequentatîvo, -*a*, *gr.*, μεγεθυντι-
frequentâto, -*a*, συχναζόμενος, πο-
 λυφοίτητος, πολυπάτητος, πολυ-
 ἀνθροπος || *èsser* —; *di luôgo*,
 πλήθω.

frequentatôre, -*trice*, συχνάζων
 συνήθως, φοιτητής, ἐπιφοιτῶν.

frequentaziône, *f.*, σύχνασις, -ασμά,
 φοίτησις.

frequênte, *m. f.*, συχνός, πυκνός;

v. -*tâto* || *pôlso* —, σφυγμός τα-
 χύς ο πυκνός || *di* —, *v.* *spêssò*.

frequênza, *f.*, συχνότης; συρροή,
 πληθὺς, ἀνθρώπων; *v.* -*entaziône*.

frescânte, *m.*, τοιχογράφος.

frescheggiâre, κάθημαι εις τὴν
 δροσιάν, δροσιζομαι, ἀναψύχω.

freschêtto; -*chîno*; -*colino*, -*a*, ὑ-
 πόψυχρος || *s. m.*, μικρὰ ψύχρα,
 ψυχρία, (-ρίτσα).

freschêzza, *f.*, δρόσος, -σερότης,
 (-σιά, -σεράδα, -σινάδα), ψυχρά
 αὔρα, ψύχος εὐάρεστον || *fig.*, εὐ-
 χροια, ζωηρότης, ἀνθηρότης, λαμ-
 πρότης, ἀκμή.

frêseo, -*a*, *pr. e fig.*, δροσερός,
 -σινός; *fig.*, *recênte*, *nuôno ecc.*,
 νωπός, πρόσφατος, νεαρός, νεο-
 φανής, (φρέσκος, ταξέδικος); *vi-*
vâce, fiorênte ecc., ζωηρός, λαμ-
 πρός, ἀνθηρός, ἀκμαίος || *uôno* -*o*,
ôdn νωπόν, (φρέσκον) || *di* -*o*,
 νεωστί, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ,
 προσφάτως || *s. m.*, *c. s.*; *fa* -*o*,
 κάμνει δροσιάν, ἀποψύχει; περισ-
 σεύει ὁ ἄνεμος, δροσιζει, φουσῆ.

frêtta, *f.*, ἐπίσπευσις, σπουδή, τα-
 χύτης, γοργότης, βία || *in* —,
 (κατ)ἐσπευσμένως, ταχέως, (βια-
 στικά), (κατ)ἐπειγόντως, διὰ πολ-
 λῆς σπουδῆς. [στικός, ἐπειγών.

frettolôso, -*a*, ἐπισπεύδων, σπευ-

friâbile, *m. f.*, εὐθρυπτος, (εὐ)-
 θραυστός, ψαθυρός. [της.

friabilità, *f.*, εὐθρυψία, ψαθυρό-

fricandò, *m.*, μοσχοκάρυκευμα.

fricassêa, *f.*, λεπτοκαρύκευμα, (φρε-
 κασές, φρικασάδα).

friggere, τηγανίζω || *n.*, -ομαι, φρύ-

γομαι, (ξηροτηγανίζομαι); *del fêr-*
ro, σί-(κρί)ζω || *sôn fritto*, ἀπόλ-

λυμαι, καταστρέφομαι!

frigitôre, -*trice*, τηγανιστής, -στο-
 πώλης, ὀπτανοπώλης, (κεμπαπ-

frigidârio, *m.*, ψυχροφόρον. [τῆς).

frigido, *v.* *frêddo*. [ζω).

frignâre, κλαυθμυρίζω, (κλαουρί-

frigorifero, -*a*, ψυχροποιός, κατα-

ψυκτικός, κρυώδης || *s. m.*, ἀνα-

ψυκτικόν, ψυκτήρ.

frimàio, *m.*, παχνώδης.
fringuèllo, *m.*, σπίνος.
frittàta, *f.*, φωτηγανίτης, (σφουγγάτο(ν), σφογγωτόν, ὀμελέτ(τ)α).
frittèlla, *f.*, τηγανίτης, -νίας, -νήτα, ψαιστόν, τηγανο-άρτο-(καρπο)λάγανον, ἐγκρίς, λαλαγγήτα, -γγίτης, σβίγκος || *máechia*, κηλίσ, λέρα, (λεκές).
fritto, -*a*, τηγανιστός, -νητός, φρυκτός || *fig.*, ἀπολωλώς || *s. m.*, τηγανιστόν, -στά.
frittûra, *f.*, τηγανισμός, -ισμα; -ιστόν (ψάρι); ἰχθύδια, (ψαράκια).
frivolèzza, *f.*, κουφότης, ἑλαφρόνεια, ματαιότης, οὐτιδανότης; πρᾶγμα οὐτιδανόν, λήρος, φλυαρία.
frivolo, -*a*, κοῦφος, ἑλαφρός, μάταιος; ἄφρων, μωρός; εὐτελής, οὐτιδανός, (τιποτένιος).
frizzànte, *m. f.*, ὀξύς; δριμύς || *fig.* δηκτικός. (ζω).
frizzàre, δριμύσσω, δάκνω, (τσούφριζο)
frizzo, *m.*, ὀξύτης, δριμύτης. (τσουξεράδα) || *fig.*, ὀξύπεια, -πημα, σαρκασμός, σκῶμμα, δηγμός.
frodàre, ἐξαπατῶ διὰ δόλου, δολιεύομαι; *n.*, δολοπλοκῶ, κλέπτω; μηχανορραφῶ; ὑπεκφεύγω τὸν δασμόν, λαθρεμπορεύομαι, παρεμπολῶ. [λαθρέμπορος].
frodatôre, -*trice*, δόλιος, ἀπατεών,
frôde, *f.*, δόλος, ἀπάτη; κακοτεχνία; → [-όρευμα].
frôdo, *m.*, λαθρεμπορία, -όριον,
frodolênto, *v.* fraud-.
frollàre, τρυφεραίνω, τακερῶ, ἀπαλύνω || *fig.*, ἐκθηλύνω, μαλθακίζω || -*rsi*, τρυφεραίνω, τακεροῦμαι; *fig.*, τρυφεραίνομαι, ἡλιθιοῦμαι.
frollatûra, *f.*, τρυφερότης.
frôllo, -*a*, τρυφερός, τακερός, ψαθυρός, ἀπαλός.
frômbola, *f.*, σφενδόνη, (-όνα).
frombolàre, (ἐκ)σφενδονίζω, -*vã*.
frombolière, *m.*, σφενδονιστής, -νίτης. [(νάρι), φύλλωμα, φύλλον.
frônda, *f.*, κλάδος, (-δί), κλῶνος,
frondeggiàre, φυλλοφυῶ, φυλλοῦμαι, καλύπτομαι ὑπὸ φύλλων.

frondôso, -*a*; -*deggiànte*, *m. f.*, πυκνό-βαθύ-(πολύ)φυλλος, φυλλωτός, φυλλώδης.
frontàle, *m. f.*, μέτωπιος, -πιαῖος, -πικός || *s. m.*, ἐπι-(περι)μετώπιον; *dèi cavàlli*, προμετωπίς, -πίδιον.
frônte, *f.*, *pr. e fig.*, μέτωπον; *vólto*, πρόσωπον; *tésta*, κεφαλή, *v. ardire*; *faccià(ta)* || *di* —, κατὰ μέτωπον ο πρόσωπον, (κατ)ἔμπροσθεν, παραλλήλως, (κατ)ἀντικρῦ, ἀπ-(κατ)έναντι || *fâr* —, *bastàre*, ἀπαντῶ, ἐπαρκῶ; →
fronteggiàre, *èsser di frônte*, ἀντιμετωπίζω, ἀντικρῦζω, ἀντίκειμαι, κείμεναι κατέναντι, εἶμαι ἀντικείμενος, (ἀντικρυνός) || *oppòrsi*, ἀνθίσταμαι, ἀντικρούω, ἀντιπαράτάσσομαι. [βιβλίου, κεφαλίσ.
fronte-(fronti)spizio, *m.*, ἐπιγραφὴ
frontièra, *f.*, ὁροθετικὴ γραμμὴ, μεθόριον, σύνορον.
frontône, *m.*, ἀέτωμα, τύμπανον.
frônzolo, *m.*, *v.* cianciafrûscola.
fronzûto, *v.* frondôso.
fro-(fri)sône, *m.*, φήνη, κοκκοθραύστης, καρνοκατάκτης.
frôtta, *f.*, πληθὺς, πλήθος, ὄχλος.
frôttola, *f.*, μῦθος, ψευδολογία,
fru fru, φρουφρού. [ψεῦδος].
frugacchiàre, ἀνερευνῶ, ἀναδιφῶ, ἀναζητῶ.
frugàle, *m. f.*, λιτός, -όβιος, -οδίαιτος, ὀλιγαρκής, ἐγκρατής, μέτριος || *di cibo*, λιτός, εὐτελής.
frugalità, *f.*, λιτότης, ὀλιγάρκεια, ἐγκράτεια || λιτότης, εὐτέλεια, λιτοφαγία, -οσιτία.
frugamênto, *m.*, ἀναζητήσις, ἔρευνα, σκάλισμα, ψηλάφισμα, πασπάτευμα.
frugàre, ἐξετάζω κατὰ βάθος, ζητῶ ἐπιμελῶς ο ἀνυπομόνως, ἀναζητῶ, ἀναδιφῶ, ἀν-(δι)ερευνῶ; σκαλίζω, -λεύω, ψηλαφίζω, -φῶ, (πασπατεύω, ψάχ(ν)ω) || -*rsi in tâsca*, ἐρευνῶ ἐντὸς τῶν θυλακίων μου, ψηλαφοῦμαι, (σκαλίζομαι).
frugífero, -*a*, *v.* fèrtilè.
frugívoro, -*a*, καρποφάγος.

fragnolàre, θηρεύω διὰ τοῦ φα-
νοῦ, πυροθηρεύω || θαμβῶ διὰ τοῦ
frugn(u)ôlo, *m.*, φανός. [φωτός.
frûgolo, *v.* follétto.
frûire, *v.* godère. [*agr.*, δρέπανον.
frullâna, *f.*, χορὸς ἐγκύκλιος ||
frullàre, *u*ôna, *cioccolâta*, κτυπῶ;
cioccolâta, κάμνω ν' ἀφρίσῃ || *girâ-
re*, περιφέρομαι || *fischidre*, συρίζω
|| *rumoreggiare*, θορυβῶ, βομβῶ,
(κατα)ψοφῶ || *soffiare*, φυσῶ || *mi
frulla il cervèllo*, φαντασιοκοπῶ.
frullino, *m.*, (ἐξ)ἀφριστήριον, τρι-
βεῖον || *v.* follétto; trôttola.
frûllo, *m.*, *c. s.*, *dègli uccèlli*, βόμ-
βος, ψόφος || ἐλάχιστον προᾶγμα.
frumentâceo, *-a*, σιτοφόρος, -τώδης.
frumentârio, *-a*, σιτικός, -ινος, (-α-
ρένιος), -ηρός, -οφόρος.
frumênto, *m.*, σῖτος, (σιτάρι).
frumentône, *m.*, τραγόπυρος, (ἀρα-
πόσιτον, καλαμπόκι, -μοσίταρον,
-μοσίταρος). [τίων).
frûscio, *m.*, ψόφος (ποδῶν ο ἰμα-
frûscio(lo), *v.* fuscèllo.
frusône, *v.* frus-. [-tatûra.
frûsta, *f.*, μάστιξ, (καμτσίκι) || *v.*
frustâgno, *m.*, φ(ε)ουστάνιον.
frustâre, μαστιγ(όνω)ῶ, -γίζω; δέ-
ρω, (δέρω); τιμωρῶ.
frustâta, *f.*, πληγὴ διὰ τῆς μάστι-
γος, μάστιγμα.
frustatôre, *-trice*, μαστιγεύς, -γω-
τής, -κτής. [τσικιάς).
frustatûra, *f.*, μαστίγωσις, (καμ-
frustino, *m.*, μαστίγιον, (καμτσίκι).
frûsto, *-a*, *v.* lôgoro; usâto || *s. m.*,
τεμάχιον, τμήμα, θραῦσμα, κομμα-
τι(ον) || *a* -ο, μεληδόν, (κομματια-
frustrâneo, *v.* vâno, inútile. [στά).
frustrâre, ματαιῶ, *v.* delûdere; pri-
frûtice, *v.* arbûsto. [vâre.
fruttaiuôlo; -âio, *m.*, ὄπωρῶνης,
v. -ivêndolo.
fruttâre, καρπ(οφορ)ῶ; -ποτοκῶ,
-πογονῶ, εὐκαρπῶ, εὐφορῶ; φέρω,
τελεσφορῶ; *di dendro*, τοκοφορῶ.
fruttêto, *m.*, τόπος πεφυτευμένος
ἐκ δένδρων ὄπωροφόρων, ὄπωρόκη-
fruttidôro, *m.*, ὄπωραιῶν. [πος.

fruttîera, *f.*, ὄπωροφόρον ἀγγεῖον
ο πινάκιον; τραπέζωμα || ὄπωρο-
θήκη, -ροφυλάκιον.
fruttifero, *-a*, καρπο-(ὄπωρο)φόρος,
-πιμος, -πώσιμος; εὐ-(πολύ)καρ-
πος || *âlberi -i*, ἀκρόδρυα || *di de-
ndro*, τοκοφόρος.
fruttificâre, *v.* -ttâre.
fruttivêndolo, *m.*, ὄπωροπώλης.
fruttivoro, *-a*, κάρποφάγος.
frûtto, *m.*, *pr. e fig.*, καρπός; *dè-
gli âlberi*, ὄπωρικόν, ὄπωρα || -*i
di mâre*, θαλασσιὰ προϊόντα,
ἄστρεα κτλ. || *fig.*, προϊόν, ὄφε-
λος, -λεια, κέρδος; *effetto*, ἀποτέ-
λεσμα; *rêndita*, πρόσοδος, ἐτήσιον
εἰσόδημα; *interêsse*, τόκος || *dâre
a —*, τοκίζω, δανείζω; *prênder
a —*, δανείζομαι || *pl.*, *frûtta*, *tâ-
vola biânca*, ὄπωραι, -ρικά, τρα-
γήματα, γλυκύσματα, ἐπιδόρπια,
(τὰ φροῦττα). [εὐφορος. γόνιμος.
fruttuôso, *-a*, κάρπιμος, -πώσιμος,
fu, *m. f.*, τεθνηκώς, μακαρίτης.
fucilâre, φονεύω διὰ πυροβολισμοῦ,
(κατ)έφετριζω, (τουφεκ(ίζω)ῶ).
fucilâta, *f.*, ἐφέτρισμα, (τουφεκιά,
-φεκισμός, πυροβολισμός) || *sâlva*,
πυροβολισμός, (τουφεκισμός), συμ-
πυροβόλησις. [(τουφεκισμός).
fucilaziône, *f.*, κατεφέτρισις, -ισμός,
fucile, *m.*, πυροβόλον, μολυβδο-
βόλον, ἐφετρίς, (τουφεκι(ον), ὄ-
πλον) || — *a due cânne*, ἐφετρίς
δίκαννος, (δίκαννόν τουφέκι, τσι-
φτές) || — *a retrocârlica*, ἐφετρίς ὀ-
πισθόγομος, (ὄπλον ὀπισθογεμές).
fuciliêre, *m.*, αἰχμητής, πυροβο-
λοφόρος, (τουφεκιάρης).
fucina, *f.*, σιδηροχοεῖον, χαλκεῖον;
σιδηρουργεῖον, σφυρηλατήριον,
(σιδερίον, ἀτζιγγαναρίον).
fucinâre, χαλκεύω, σφυρηλατῶ,
(δουλεύω τὸ σίδηρον κτλ.).
fûco, *m.*, *bot.*, φῦκος || *zool.*, κη-
φήν, (ἀγριομέλισσα) || *v.* bellétto.
fûcsia, *f.*, φουξία, (φούχσια).
fûga, *f.*, φυγή || *evasiône*, δρασμός,
δραπέτευσις, φυγή, (φευγ(ατ)ειό)
|| *fila*, σειρά.

fugâce; -ggêvole, *m. f.*, φεύγων, διαρρέων, βραχύς, ὀλιγοχρόνιος, ἐφήμερος, προσωρινός, παροδικός, πρόσκαιρος, ἐξίτηλος.

fugacità, *f.*, βραχύτης, ὀλιγοχρο-
νιότης, παροδικότης.

fugâre, τρέπω (εἰς φυγήν), φυγα-
δεύω, ἐξελαύνω.

fuggênte, *m. f.*, φεύγων, φυγὰς,
ἀπιστάμενος, μακρυνόμενος.

fuggêvole, *m. f.*, *v. passeggiêro.*

fuggiâsco, -a, φυγὰς, δραπέτης,
(φευγάτος).

fuggifatica, *v. fannullône, poltrône.*

fùggi, fùggi, φυγή ἐκ πανικοῦ φό-
βου προερχομένη, (φευγάλα, ὅπου
φύγη φύγη, πατεῖς με πατῶ σε).

fuggire, φεύγω, τρέπομαι (εἰς
φυγήν), φυγαδεύομαι; δραπετεύω;
σπεύδων ἀπέρχομαι || *evitare*, ἀπο-
δια-(ἐκ)φεύγω || — *di nascosto*,
φεύγω κρυφίως, ἀποδιδράσκω,
δραπετεύω, (γλυτόνω).

fuggitîvo, -a, *v. -gâce, -ggiâsco.*

fùlgido, -a, *v. splendênte, brillânte.*

fuliggine, *f.*, αἰθάλη, -αλος, λι-
γνύς, ἀσβόλη, -ολος, (καπνιά,
καμινιά, ῥαχινιά, μουζουδιά).

fuliginôso, -a, αἰθαλώδης, λιγνυώ-
δης, ἀσβολώδης, καπνοειδής.

fulminânte, *m. f.*, κεραυνοφόρος,
-νοβόλος; ἀστραπαῖος || *f.*, κροτη-
τικός, ἀπειλητικός, φοβερός || *s. m.*,
v. fiammifero.

fulminâre, κεραυν(οβολ)ῶ, πυρο-
κροτῶ, ἀποτεφρῶ || *n.*, ἀστράπτω,
(-ποπελεκῶ) || *fig.*, ἀπειλῶ, ἐξα-
γριεύομαι, ἐκ-(κατα)πλήττω, κα-
ταπολεμῶ, ἀνατρέπω.

fulminâto, -a, κεραυνόβλητος, -ο-
βληθεῖς, (-ωμένος), ἐκ-(κατα)πλη-
γείς || *s. m.*, *chim.*, πυροκροτικὸν
ἄλας; — *di mercûrio*, ὑδράργυρος.

fùlmine, *m.*, κεραυνός, ἀστραπή,
(-ποπελέκι) || *côlpo di* —, *fig.*,
δυστύχημα ἀπροσδόκητον ὁ αἰφνί-
διον.

fulmineo, -a, ἀστραποειδής, *v. -nânte*
|| ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος, (ἐξα-
φνος, -νικός).

fùlvo, -a, (ὑπο-ἐπι)ξανθός, (ὑπο)-
πυρρός, (ξανθοκόκκινος).

fumaiûolo, *m.*, *del camîno*, καπνο-
δοχεῖον, -νοδόχη, -νοῦχος, (ὀτζάκι,
μπουχαρί) || *tizzo*, θυμάλωψ κα-
πνίζων, ἀνθραξ καπνώδης, φέψα-
λος, (ξυλοκάρβουνον) || *geologia*,
ἠφαιστειορρογμή. [ἀχνιστός.

fumânte, *m. f.*, καπνίζων, ἀτμίζων,

fumâre, *mandâr fûmo*, καπνίζω,
-νοῦμαι, ἐξατμίζομαι, ἀναθυμιῶ-
μαι || *tabâcco*, καπνίζω, πίνω κά-
πνόν (ὁ τσιμπούκι, φουμάρω).

fumâta, *f.*, καπνισμός, -ισμα; *v.*
-migaziône.

fumatôio, *m.*, καπνιστήριον.

fumatôre, -trice, καπνορρόφος, -νι-
στής, (φουμαδόρος).

fûmido, *v. -môso, -miânte.*

fumigaziône, *f.*, θυμιάσις, κάπνισμα;
ὑπατμισμός. [θερμαστρουργός.

fumista, *m.*, ἐστιοκόρος, -ιοποιός,

fûmo, *m.*, *pr. e fig.*, καπνός ||
vapôre, ἀτμός, -μῖς, ἀχνός, ἄχνη;
|| *di carne*, κνίσσα, (τσίχνα, τσού-
χνα) || *incênso*, θυμιάμα, -ασις ||
odore di —, καπνία, (-νίλα) || *fâsto*,
καπνός, οἴησις, ἔπαρσις, τῦφος;
vanità, ματαιότης || *v. -maiûolo* ||
pl., *del vino*, ἀναθυμιάσεις.

fumôso, -a, καπνώδης, -νιστικός,
(-νιτερός) || *fig.*, *boriôso*, τυφώδης;
di vino ecc., ζαλιστικός, καρηβα-
ρικός, δυνατός, βαρῦς.

fumostêrno, *m.*, κορυδαλλίς, κα-
πνός, -νιος, -νία, (-νιά).

funâio; -iûolo, *m.*, σχοινοπλόκος,
-πώλης, (σχοινᾶς). [πάξης).

funâmbulo, *m.*, σχοινοβάτης, (τζαμ-
fîne, *v. côrda.*

fûnebre, *m. f.*, ἐπικήδειος, ἐπιτά-
φιος, ἐπιθανάτιος, νεκρικός || *fig.*,
πένθιμος, λυπηρός, θρηνώδης;
δυσοιῶνιστος.

funerâle, *m.*, θανή πομπώδης, κη-
δεῖα, ἐνταφιασμός, τάφή, (θάψι-
μον).

funerârio, -a, ἐπικήδειος, *v. -ebre.*

funestâre, λυπῶ ὑπερβαλλόντως,
v. rattristâre.

funêsto, -a, *nocivo, mortale*, ὀλέθριος; *sinistro*, ἀπαίσιος; *luttuoso*, *sciagurato*, ὀδυνηρός, πενθηρός, στυγερός; *δυστυχής*, σχέτλιος, κακότυχος, κακόμοιρος, (κακορροϊζικος).

fungâia, *f.*, μυκητόστρωμα, -τώδης τόπος || *fig.*, ἀφθονία μηδαιμνῶν πραγμάτων.

fungere, ἐκτελῶ τὸ καθήκον, λειτουργῶ || *sostituire*, ἀντικαθίστημι. [ἀριθμητός, σταθμητός.

fungibile, *m. f.*, *leg.*, μετρητός,

fungo, *m.*, μύκης, ἀμανίτης, (μάνιτης, -τάρι(ον)) || *mocolàia*, μύκης, κάρκαδον, μύξα, (καρβουνήθρα) || *medc.*, μυκητώδης ἐξάνθημα, ὑπερσάρκωμα, μύκης.

fungosità, *f.*, μυκητοειδές, σπογοειδές || *medc.*, μικρὸν ὑπερσάρκωμα, παρασάρκωμα.

fungoso, -a, μυκητοειδής, -τώδης, σπογοειδής, βρωδής; πλήρης

funicella, *v. cordicella*. [μυκήτων.

funicolare, *m. f.*, σχοινικός, -νώδης.

funicolo, *v. cordone* (ombelicale).

funzionâle, *m. f.*, λειτουργικός.

funzionamento, *m.*, ἐργασία ἢ κίνησις μηχανῆς, ἐνέργεια, λειτουργία.

funzionante, *m. f.*, *che adempie le funzioni*, λειτουργῶν; *sostituto*, ἀντικατάστατος; *che opera*, *che va*, ἐνεργῶν, -εργος, ἐν ἐνεργείᾳ.

funzionare, λειτουργῶ, ἐνεργῶ, κινούμαι, *v. fungere*.

funzionario, *m.*, δημόσιος λειτουργός, ὑπάλληλος.

funzione, *f.*, καθήκον, χρέος, ἔργον, -γασία, ὑπηρεσία || *dégli organi*, ἐνέργεια, ἔργον, λειτουργία || *essere in* —, εἶμι ἐν ὑπηρεσίᾳ || *sâera*, ἐκκλησιαστικὴ πομπή, τελετή, ἱερουργία, ἱεροπραξία.

fucista, *v. foch-*.

fucio, *m.*, πῦρ, (φωτιά) || *incendio*, πυρκαϊά, ἐμπρησμός, (φωτιά) || *v. focolare*; *ardore* || *arma da* —, πυροβόλον, *v. fucile* || *bocca da* —, τηλεβόλον, *v. cannone* || *prôva del* —, βάσανος ἢ ἐκ πυρός.

fudri, *prep.*, ἐκτός (*gen.*), ἔξω (*gen.*), (ἔξω ὁ ὄξω ἀπό *acc.*); ἐκ ὁ ἐξ (*gen.*); ἄνευ (*gen.*), παρὰ (*acc.*) || *eccetto*, ἐκτός (*gen.*), πλὴν (*gen.*), (ἔξω ἀπό *acc.*) || — *di sè*, ἐκτός ἑαυτοῦ || — *di strada*, παρὰ τὴν ὁδόν, ἔξω τοῦ δρόμου || — *di pericolo*, ἐκτός ὁ ἄνευ κινδύνου || *avn.*, ἐκτός, ἔξω || *da o di* —, ἔξωθεν || *fuorchè* ἐκτός ὁ ἔξω (μόνον) ἄν, ὅτι, ὅπου || — *di qui!* ἔξω ἀπ' ἐδῶ! || — *i barbari!* ἔξω οἱ βάρβαροι!

fuoruscito, *v. emigrato*; *esiliato*; *fuggiasco*.

fuorviare, *v. s-(de)viare*.

furba, *gen.*, πονηρευτής, δολοπλόκος, (κουτοπόνηρος).

furberia, *f.*, δεξιότης, ἐπιτηδειότης; πάνουργία, δολιότης, πονηρία, (μαρ(γ)ιολιά).

furberesco, -a, *in bene e in male*, δόλιος, -λερός, πανουργικός.

furberetto, -a, μικροπόνηρος.

furbo, -a, *in buona senso*, ἐπιδέξιος, δεξιός, ἐπιτήδειος, εὐφυής, ὀξύς, εὐαίσθητος || *in cattivo senso*, πανούργος, δόλιος, πονηρός, (μαριόλος, τετραπέρατος).

furberia, *m. f.*, μανιώδης, -νιακός, ἐμμανής ἐκ τῆς ὀργῆς, παράφορος.

furberia, *m.*, μυγαλιῆ.

furberia, *v. birbante*. [ατμάμαξα.

furgone, *m.*, *v. forgo*; *tender*, παρ-
furia, *f.*, *furora*, μανία, λύσσα; *fratta*, ἐπίσπευσις, ὄρμη, βία, σφοδρότης || *pr. e fig.*, ἐρινύς; *fig.*, γυνὴ ὀξύκολος, παράφορος, κακότροπος, μοχθηρά.

furibondo, *v. -rioso*, -rênte.

furiere, *m.*, σιτιστής.

furioso, -a, μανιακός, ἐμμανής; θυμοειδής, παράφορος, λυσομανής, λυσώδης, (λυσο(τ)ασμένος); *violento*, *impetuoso*, ὀρμητικός, βίαιος, σφοδρός, δεινός.

furora, *m.*, μανία, λύσσα, λυσομανία, (λύσσασμα), παράφορά, -φροσύνη, (τρέλλα).

furtivo, -a, κρυπτός, κρύφιος, λαθραῖος, κλοπ(ι)μαῖος, -ιμος, -ιος.

fúrto, *m.*, κλοπή, (κλεψιά, -ψιμον) || *cósa rubáta*, κλέμμα, πλοπ(ιμ)αῖον, κλεψιμαῖον, φώριον, (κλέψιμον, -μηόν) || *v.* plágio.
fusâggine, *f.*, τετραγωνία, (τρυφεροξύλον). [τήσ.
fusâio, *m.*, άτρακτοποιός, τορνευ-
fusâta, *f.*, περίκλωσμα, (άδραχτιά).
fuscêllo, *m.*, άχύρου κάλαμος, κάρ-
 φος, -φίον, *v.* festúca.
fuscêlâcca, *f.*, ζώνη (μεταξωτή).
fusêllo, *m.*, κύλινδρος.
fusibile, *m. f.*, (εὔ)τηκτός, εὔδιά-
 λυτος, χωνευτός.
fusibilitâ, *f.*, τηκτικότητας, τακε-
 ρότης, εὔτηκτον, χωνευτόν.
fusifôrme, *m. f.*, άτρακτοειδής,
 -τόμορφος, -τόσχημος.
fusiône, *f.*, τήξις, χώνευσις, χύσις
 || *fig.*, ένωσις, συγχώνευσις, συμ-
 βίβασμός; *gr.*, κρᾶσις. (κός.
fusionísta, συγχωνευτικός, ένωτι-
fúso, -a, τηκτός, τετηγμένος, κε-

χωνευμένος, κεχυμένος, χυτός, -
 άναλελυμένος || *s. m.*, άτρακτος,
 (άδραχτι).
fúsolo, *m.*, κνήμη, προσκνήμιον ||
 στρόφιγξ || *v.* fústo.
fústa, *f.*, *mar.*, μυοπάρων.
fustâgno, *v.* frust-
fustigâre, *v.* staffilâre, sferzâre.
fústo, *m.*, *trôneo*, στέλεχος, πρέ-
 μνον, κορμός, καλάμη, καυλός,
 (κουτσούρι, -ουρον, κοτσάνι, κορ-
 μάλι) || *di víno ecc.*, βούτιον, πί-
 θος, (βαρέλι, βουτοσί, βαγένι) ||
di un carrêllo, ύπόστρωμα, ((έ)-
 σωπάνι) || *fig.*, κορμός; σώμα.
fútile, *m. f.*, μάταιος, οὔτιδανός,
 (τιποτένιος), *v.* frívolo.
futilitâ, *f.*, ματαιότητας || μάταιον ο
 οὔτιδανόν πρᾶγμα, λήρος, φλυαρία,
 ματαιολογία, (λόγια τοῦ άέρος).
futúro, -a, μέλλων, έπερχόμενος ||
s. m., μέλλον, μέλλοντα; *gr.*, μέλ-
 λων (χρόνος) || *v.* fidanzâto.

G

gabârra, *f.*, *mar.*, όλκας, φορτίς,
 άλιás, (γάμπάρα).
gabbamôndo, *v.* imbrogliône.
gabbâno, *m.*, τρίβων, έπανωφόριον
 στρατιωτικόν, έπενδύτης, *v.* car-
 pôtto.
gabbâre, *v.* ingannâre; burlâre.
gâbbia, *f.*, κλωβίον, -βός, (κλουβί)
 || *mar.*, θωράκιον, καρχήσιον, φάν-
 τωμα, (κάμπια, κό(ύ)φα) || *fig.*,
 είρκτή, φυλακή.
gabbîâno, *m.*, (γ)λάρος || *fig.*, *v.*
 babbéo.
gabbîère, *m.*, θωρακίτης, καρχη-
 σιοσκοπός.
gabbîône, *m.*, μέγας κλωβός, πτη-
 νο-(όρνιθο)τροφεῖον.
gâbbo (prênder a —), *v.* burlâre.
gabêlla, *f.*, δασμός, τέλος, δικαίω-
 μα, *v.* dogâna, dâzio.
gabellâre, *tassâre*, φορολογῶ, έπι-
 βάλλω φόρον, (έίχνω δόσιμον) ||
pagâre, άποτίω, (πληρόνω,) τῶ

τελώνιον || *spacciâre*, έπιδεικνύω,
 πωλῶ || *credere*, πιστεύω εύκολα,
 παραδέχομαι, καταπίνω.
gabellière, *m.*, τελώνης.
gabinêtto, *m.*, *stanziño*, δωμάτιον,
 οίκημάτιον, κοιτώνιον, καμάριον,
 (-ράκι); γραφεῖον, σπουδαστήριον,
 κομμωτήριον || *muséo ecc.*, μουσεῖ-
 ον, ταμεῖον φυσικῆς ιστορίας, πι-
 νακο-(άρχαιο)θῆκη, άνατομεῖον ||
del ministêro ecc., βασιλική βουλή,
 άνακτοβούλιον; ύπουργεῖον, κυ-
 βέρνησις || *da signôra*, μυστικοδω-
 μάτιον καμάριον, τιμώνιον || — *di*
lettúra, άναγνωστήριον || *v.* cêssso.
gaggia, *f.*, άκακία, (γαζία).
gagliârdo, -a, *v.* fôrte, robústo.
gagliôffo, *m.*, πανούργος, ύπουλος;
 οὔτιδανός, όκνηρός.
gagnolâre, κνυζῶ; ώρῶμαι, ύλα-
 κτῶ, (γανγ(ιουλ)ίτζω) || *fig.*, μεμψι-
 μοιρῶ.
gagnolamênto, *m.*, κνυζήθμός, -ημα, -

- (γαύγι(ούλ)ισμα, τσύριγμα) || μεμψιμοιρία.
- galièzza**, *f.*, φαιδρότης, ιλαρότης, εὐθυμία, χαρμωσύνη, ἀγαλλιασισ, χαρά.
- gâio**, -*a*, φαιδρός, ιλαρός, (χαρούμενος), εὐθυμος, χαρμώσυνος, εὐφρόσυνος, (ἀνοιχτόκαρδος); *τερπνός*.
- gâla**, *f.*, στολή, -λισμός; λωμπτυχον, λῶμα, λέγνον, (σειρήτι) || *fig.*, ἐπίδειξις, πομπή, ἔορτή || *prânzo di* —, λαμπρὸν γεῦμα, συμπόσιον, θαλία.
- galânte**, *m. f.*, κομψός, ἀστικός, χαρίεις, ἐπίχαρις, (χαριτωμένος, νόστιμος); ἐραστής, (ἐργολάβος), γυναικοθήρας, -κάρεσκος, φιλογύνης || *dôna* —, γυνή φίλανδρος, ἐρωτότροπος, πορνόμοιχος.
- galantemênte**, *adv.*, εὐγενῶς; χαριέντως; ἀρεστῶς, -σιόντως.
- galanteria**, *f.*, κομψότης, ἀσικότης, χαριεντότης, (νοστιμιά); γυναικαρέσκεια, (ἐργολαβία) || *complicitéto galânte*, ἀρέσκευμα, γλυκυ-(ἡδυ)λογία, λόγος κολακευτικός πρὸς γυναῖκα, εὐάρεστος, ἐρωτικός || *côsa graziosa*, κειμήλιον, κόσμημα, πρᾶγμα ἐπίχαρι.
- galantomismo**, *m.*, *v.* onestà.
- galantuômo**, *m.*, ἀνὴρ χρηστός, καλοκάγαθος. [ποταμός].
- galassia**, *f.*, γαλαξίας, (Ἰορδάνης)
- galatêo**, *m.*, ἐγγχειρίδιον ο ὄδηγία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς; *v.* *educaziône*, *civiltà*.
- galattite**, *f.*, γαλακτίτης.
- galattôfago**, -*a*, γαλακτοφάγος.
- galattôforo**, *m.*, γαλακτοφόρος.
- galattômetro**, *m.*, γαλακτόμετρον.
- gabbâno**, *m.*, γαλβάνη.
- galêa**, *v.* -êra.
- galeâzza**, *f.*, γαλιάσσα. [ληνίτης].
- galêna**, *f.*, θειοῦχος μόλυβδος, *galênico*, -*a*, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Γαληνοῦ, γαληνικός.
- galeône**, *m.*, χρυσοφορητής, θησαυροφορητής, (γαλιών, -λιόνι).
- galeôtta**, *f.*, *mar.*, βάρις, (γαλιότα).
- galeôtto**, *m.*, τριηριόβιος; κατάδικος, (κατεργάρης), δεσμώτης.
- galêra**, *f.*, *nâve*, γαλία, λιβυρνίς, κάτεργον, (γαλέρα); *antica*, τριήρης || *lanôri forzati*, κάτεργα, *v.* *bâgno*; *prigiône*.
- galileiâno**, -*a*, κατὰ τὸν Γαλιλαῖον.
- gâlla**, *f.*, ἐπιφάνεια ὑγροῦ || *nôce di* —, κηκίς, (κηκίδι) || *escrescênza*, ἔκφυμα.
- galleggiânte**, *m. f.*, ἐπιπλέων, ἐπιπολάζων || *s. m.*, *mar.*, ἐπιπλεύστης, (σημαδόουρα).
- galleggiâre**, κρατοῦμαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑγροῦ, ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω, (πλέω ἀπάνω, φέρομαι ἐπάνω στὸ νερόν) || *fig.*, ἐπιπολάζω.
- galleria**, *f.*, στοά, ὑπόστεγον, (χαγιάτι, γκαλεριά, γαλαρία); *circolâre*, περιδρομον; *sotterrânea*, ὑπόγειος ο ὑποβρύχιος ὁδός, ὑπόγειον, μακρυνάριον, ὑπόνομος || *di quadri*, πινακοθήκη, συλλογὴ εἰκόνων || *di un teatro*, θεωρητήριον, -ρεῖον || *tunnel*, ὑπογείοδρομος, σήραγξ, (τοῦνελ).
- gallêta**, *f.*, δίπυρον (πλακωτόν), δίπυρος ἄρτος, διπυρίτης, (γάλετ(τ)ά).
- gallêtto**, *m.*, μικρὸς ἀλέκτωρ, ἀλεκτορίσκος, -τοριδεύς, -τρούνιον, (πετεινάρι, -ναράκι, κοκκοράκι, ὄρνιθοπούλι, κοττόπουλο).
- gallicanismo**, *m.*, γαλλικανισμός.
- gallicâno**, -*a*, γαλλικανός.
- gallicinio**, *m.*, ἀλεκτοροφωνία, -τροφωνία, -τρούνων ᾠδή, κοκκυσμός, (κοκκορρισμός, κοκκουρίκα).
- gallicismo**, *m.*, γαλλισμός.
- gâllico**, -*a*, γαλλικός || *συφυλιτικός*; *môrbo* -*o*, *v.* *sifilide*.
- gallina**, *f.*, ὄρνις, ἀλεκτορίς, (ὄρνιθα, κόττα) || — *di Faraône*, μελεαγρίς, (φραγκόκοττα) || *lâtte di* —, ᾠόγαλα.
- gallinâccio**, *m.*, ἀλεκτροῦν ἰνδικός, (γάλλος, κοῦρκος, ντίντιος, διᾶνος). [εἰδής || *s. m.*, *pl.*, -ῆ].
- gallinâceo**, -*a*, ἀλεκτρονώδης, -τρο-
- gallinâio**, *v.* *pollivêndolo*.

gallinella, *f.*, ὄρταλις, νεοσσάς, (νοσσίδα, πουλαδίτσα, ὄρνιθοπούλι); *v.* gallina (di Faraóne) || *pl.*, *v.* pléiadi.

gallo, *m.*, ἀλεκτροών, -έκτωρ, (πετεινός, κόκκορας) || *di* —, ἀλεκτροόνειος || — *d'* India, *v.* gallinaccio.

gallomania, *f.*, γαλλομανία.

gallonare, κοσμῶ με σειράδια, ταινιῶ, περιλεγνῶ, (γαλονάρω, σειρητόνω).

gallone, *m.*, ταινία χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, λέγνον, σειράδιον, (γαλόνη, σειρήνη) || *mistrà inglese*, γαλόνηιον.

galoppante, *m. f.*, *medc.*, καλπάζων, ὀρμητικός.

galoppare, τρέχω εἰς οὐ μὲ τὰ τέσσαρα, καλπάζω, (πηλαλῶ, φαρεύω, διποδῶ) || *ballare il galoppo*, χορεύω κάλπην, (γαλόπι), καλπάζω.

galoppata, *f.*, καλπασμός, -ασμα.

galoppino, *m.*, δρόμαξ; παιδάριον, (μάγκα). [*πη*, (γαλόπι); *v.* -ppata.

galoppo, *m.*, *di cavállo e danza*, κάλγαλοσκία, *f.*, πηλοβατίς, (καλόσι,

galvânico, -*a*, γαλβανικός. [*γαλόζα*].

galvanismo, *m.*, γαλβανισμός.

galvanizzare, ἤλεκτριζῶ διὰ τῆς γαλβανικῆς στύλης, γαλβανίζω || *fig.*, ἀναζωπυρῶ.

galvanometro, *m.*, γαλβανόμετρον.

galvanoplastica, *f.*, γαλβανοπλαστική.

gamba, *f.*, κνήμη, σκέλος, ποῦς, (πόδ(άρι)).

gambale, *m.*, περικνημῖς, περισκελῖς || κορμὸς ὑποδήματος κτλ. || *v.* gámbo. [*madre*, ἀστακός.

gambero, *m.*, καραβῖς, (-βίδα) || *di*

gambetta, *f.*, μικρὰ κνήμη.

gambetto, *m.*, ὑποσκέλισμα, -ισμός, (πεδούκλωμα) || *fig.*, παρῶθησις || *dár il* — *a qdc.*, ὑποσκελίζω τινά, (τοῦ βάξω ποδάρι); *fig.*, παρῶθῶ, (ξεκουμπίζω).

gámbo, *m.*, καλάμη, κανύλος, κορμός, (κοτσάνι, κορμάλι), *v.* fusto || *di un frátto ecc.*, οὐρά, μίσχος, (κοτσάνι).

gamelióne, *m.*, γαμηλιών.

gamella, *f.*, -λοπάς, (γαβάθα, γάμελλα, σκουτέλλα, καυκι).

gamma, *f.*, κλίμαξ.

ganascia, *f.*, σιαγών, γνάθος, (σιαγόνη, μάσκα) || *lavorár di* -*e*, τρώγω λαιμάργως, λαιμάσσω, (καταβάζω).

gancetto, *m.*, ἀρπάγιον, ἀγκίστρι(ον), (τσε-(τσι)γγελάκι).

gancio, *m.*, κοντός, κόραξ, ἀρπάγη, -άγιον, ἀγκυρίς; ἀγκιστρον, (γάντσος, τσε-(τσι)γγέλι, ἀγκίστρι).

gânghero, *m.*, στρόφιγξ, -φεύς,

gânglio, *m.*, γάγγλιον. [(ῥεξές).

ganimède, *m.*, Γανιμήδης, καλλωπιστής, νεανίας κομψευόμενος, *v.* damerino.

gânzo, *v.* amante, concubino.

gâra, *f.*, ἄμιλλα, ἀγών; *v.* concôrso; emulazióne || *a* —, ἐφαμίλλως.

garante, *m. f.*, ἐγγυητής, (κεφίλης).

garantire, ἐγγυῶμαι, γίνομαι ἐγγυητής, (εἶμαι κεφίλης), ἀσφαλίζω || *fig.*, βεβαιῶ, πιστοποιῶ; ἐξασφαλίζω; *conserváre*, σῶζω, διατηρῶ; *diféndere*, *preserváre*, ὑπερασπίζω, προφυλάττω.

garanzia, *f.*, ἐγγύησις, ἀσφάλεια.

garbare, *v.* piacere.

garbato, -*a*, *v.* gentile, cortése.

garbino, *m.*, *vénto*. λίψ, (λίβας, γαρμπής) || *dim. di garbo*, επίχαρι; ἀκκισμός, (τσάκκισμα).

garbo, *m.*, χάρις, επίχαρι, κομψότης, εὐγένεια, εὐπρέπεια || *uómo di* —, ἀνὴρ χαρῖεις, κομψός, χρηστός, ἔντιμος. [*glio*.

garbüglio, *m.*, *v.* confusióne, imbrògardênia, *f.*, γαρδένια.

gareggiare, ἀμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, ἀντιζηλοῦμαι.

garètta, *f.*, στρατιώτου σκοπιά.

garètto, *m.*, ἰγνύα, (ἀγκύλη, ἀντζα).

gargarismo, *m.*, γαργαρισμός, -ισμα, (γαργάρα) || *fâr i* -*i*, κάμνω γαργάραν, γαργαρίζομαι, ἀνακογχυλί(ά)ζομαι. [*γαργαρίζω*.

gargarizzare, πλύνω διὰ γαργάρας, **gargia**, *v.* brâchie.

garidde, *s. f. pl., mar.*, δοκοὶ ἐγκάρσιοι. [τοῦ καρνοφύλλου.
 garofanâre, μεταδίδω τὴν ὁσμὴν
 garôfano, *m.*, *pidanta*, καρνοφυλ-
 λέα, -λλιά, (γαρουφαλόδενδρον,
 μοσχοκαρφιά) || *fiôre*, καρνόφυλ-
 λον, (-φύλλι, γαρούφαλον) || *chiô-
 do o têsta di* —, καρνόφυλλον,
 (γαρούφαλον, μοσχοκάρφι).
 garrêse, *m.*, ἀκρώμιον.
 garrire, *v.* *cinguettâre*; *contên-
 dere*; *sgridâre*. [rône.
 gârulo, *v.* *cantatôre*; *chiacchie-
 gârza*, *f.*, γαζαῖον, ἀραιοῦφές ||
zool., ἐρωδιὸς (ὁ λευκός).
 garzâre, ἐπιβάλλω ἀραιοῦφές ||
 ξαίνω, (κτενίζω), ἀναχνουδίζω,
 γναφεύω.
 garzône, *m.*, παῖς, (παιδί), ἀγό-
 ριον, νεανίσκος, νέος, νεανίας,
 (παλληκάρι) || *di laboratôrio*, ἐρ-
 γάτης, μαθητής, πρωτόπειρος,
 (μαθητούδι), βοηθός || *di caffè*,
 παῖς, (παιδί, τσιράκι); *di albér-
 go*, ὑπηρέτης.
 garz(u)ôlo, *v.* *tôrso*.
 gâs, *m.*, ἀέριον || *lâme*, ἀεριο-
 φως, φωταέριον || *illuminâto a* —,
 δι' ἀεριοφωτος φωτισμένος.
 gaschêtta, *f.*, πλεκτάνη, (τορπέλ-
 λα, σαλαμάστρα).
 gassiêre, *m.*, ἐργάτης φωταερίου,
 φωταεριστής, (γκαζιέρης).
 gassificâre, ἀεριοποιῶ.
 gassifôrme, *m. f.*, ἀεριοειδής.
 gas(s)ôgeno, *m.*, ἀεριοπαραγωγός,
 -ιογόνον.
 gas(s)ômetro, *m.*, ἀεριόμετρον ||
distributôre, -ιονεμητήριον; -ιο-
 ποιεῖον.
 gas(s)ôso, -a, ἀεριοῦδης, ἀεριο-(ἀτμ-
 δο)ειδής || *s. f.*, *bibita*, ἀεριοῦδης
 ὕδωρ, ((λεμονάδα) γκαζόζα).
 gasterôpodo, *m.*, γαστερόπους.
 gâtigo *ecc.*, *v.* *cast.*
 gastralgia, *f.*, γαστραλγία.
 gastricismo, *m.*, γαστρικισμός.
 gâstrico, -a, γαστρικός.
 gastrite, *f.*, γαστρίτις.
 gastroenterite, *f.*, γαστροεντερίτις.

gastrointestinâle, *m. f.*, γαστροεν-
 τούστιος. [χνη τοῦ τρώγειν καλῶς.
 gastronomia, *f.*, γαστρονομία, τέ-
 gastrônômico, -a, γαστρονομικός.
 gastrônomo, *m.*, γαστρονόμος || κοι-
 λιόδουλος.
 gâtta, *f.*, γαλῆ, (γάτ(τ)α, κάτα) ||
 — *ci cóna*, σκορπιὸς εὔδει, ἔγγε-
 λυς ὑπεστι, (κάτι λάκκον ἔχ' ἢ
 φάβα) || — *ciêca*, ψηλαφίνδα, (τυ-
 φλόμυγα).
 gattamôrta, *f.*, ἠπία γαλῆ, αἰμυλο-
 μήτης; ὑποκριτικὴ αἰμυλία, (πισί-
 κα). [ιγαλεοβότανον, γατόχορτον).
 gattâria, *f.*, αἰλούριος, καλαμίνθη,
 gatteggiâre, χρώματα ἐκπέμπω παν-
 τοῖα, ἔχω ποικίλην λάμπιν, αἰο-
 λολαμπῶ, μαρμαίρω.
 gattêseo, -a, αἰλουρόμορφος, -ροει-
 δής, (γατοειδής), αἰλουρικός.
 gâttee, *m.*, αἰγειρος ἢ λευκή, λεύ-
 κη, (-α). [târe.
 gattigliâre, *v.* *contêndere*, *dispu-
 gâtto*, *m.*, γαλιδεύς, (γατ(άκ)ι,
 -τίτσα).
 gattîno, *m.*, αἰλουρος, (γάτ(τ)ος,
 κάτης) || *côme cane e -o*, σὰν τὸν
 γάτον μὲ τὸν σκύλον || *non c' è
 peppûr un* —, δὲν εἶναι κάνεις,
 (οὐδὲ γάτος).
 gattône, *m.*, μέγας αἰλουρος.
 gattomanimône, *m.*, κερκοπίθηκος.
 gattopârdo, *m.*, αἰλουρόπαρδος,
 (ἀγριόγατος): αἰλουροτίγρις.
 gattozibêtto, *m.*, μοσχογαλῆ.
 gaudênte, *v.* *buontempône*; *crâ-
 pulône*.
 gâudio, *m., poet., v.* *allegrezza*, γιόδια.
 gavazzâre, ἀγαλλιῶ(μαι), *v.* *crâpu-
 lâre*.
 gavêtta, *v.* *matâss(in)a*; *gamêlla*.
 gavigne, *f., pl.*, παρίσθημα.
 gavitêllo, *m.*, σημαντήρ, (-αδούρα).
 gavîna, *f., zool.*, λάρος || *pl., medic.*,
 παρωτίδες, (μαγουλήθραις, παρα-
 μαγούλαις), χοιράδες, (χελώνια).
 gavôcciolo, *m.*, οἰδημα (λοιμοῦ),
 πρήσιμα, (πρήξιμον).
 gavôtta, *f.*, *bâllo*, γαβόττα.
 gaz *e der.*, *v.* *gas ecc.*

gàzza; -zzera, *f.*, κίσσα, κολοιός, (καλοιακούδα, καρακάξα, κάργα, γκάϊλα).

gazzarra, *f.*, έκπυρσοκρότησις πολλῶν πυροτεχνημάτων; θόρυβος (πολεμικῶν ὀργάνων); *em.*, πάταγος, ταραχή, κροτοθόρυβος, (πατιρντί) || *v.* cîrputa.

gazzella, *f.*, δορκάς τις, (ζαρκάδι), κεμάς. (γαζέλλη).

gazzetta, *f.*, ἐφημερίς, (γαζέττα) || *fig.*, νεολόγος.

gazzettante, *m. f.*, ἐφημεριδᾶς.

gazzettière, *m.*, ἐφημεριδογράφος; **gazzettino**, *m.*, ἐφημεριδάριον. [*c. s.*

geenna, *f.*, γεέννα, κόλασις.

gelabile, *m. f.*, δυνάμενος νὰ παγώση, πήξιμος.

gelare, *att.*, κρυσταλλῶ, πήγνυμι, -ύω, (παγ(όνω)ῶ, πήζω) || *n.*, κρυσταλλοῦμαι, (ἐκ)πήγνυμαι, (παγόνω) || *fig.*, ῥιγῶ, κρυσθῶμαι, ((κατα)κρυσθῶ, ξεπαγιαζῶ); καταπτοῦμαι, ἐκπλήσσομαι, (παγόνω) || *imps.*, παγώνει, (εἶναι παγωνιά).

gelata, *f.*, παγετός, -γωτόν, -γωμα, (-γωσιά, -γωνιά), πάγος || *brûta*, (δροσο)πάχνη.

gelatina, *f.*, πηκτική, ὀστεό-(κρεατό)-πηγμα, (τζελατίνα) || *piccola gelata*, πῆγμα, μικρὸς πάγος.

gelatinoso, -a, πηγματώδης, πηκτοειδής, -τώδης.

gelato, -a, κερυσταλλωμένος, πεπηγὸς, πηκτός; ψυχρός, (κρύος, κρυερὸς) || ῥιγῶν, (ξεπαγιασμένος) κατεπτοημένος, πεφοβισμένος || *s. m.*, γλυκὸν πηκτῶδες, ποτὸν κερυσταλλωμένον, παγωτόν, (σερμπέτι, γιατζάδα).

gêdra, *v.* marmaglia; fôlla.

gelidèzza, *f.*, ψῦχος, ψύχρα, ψυχρότης. [κρυερὸς.

gelido, -a, ψυχρὸς, παγετώδης, **gelo**, *m.*, πάγος, -γετός, -γωτόν, κρυμός || *fig.*, ψυχρότης.

gelone, *m.*, χείμετλον, -έτλη, -εθλον, (χιονίστρα, ξεπάγιασμα).

gelosia, *f.*, *in genere*, ζηλοτυπία, (ζήλιά, ζούλια); *invidia*, φθόνος

|| *finestra*, δικτυωτόν, -ωμα, κηκλίδες, ((ἀμ)πα(τ)ζούρι, κἀφάσι). **geloso**, -a, ζηλότυπος, (ζη-(ζου)λιάρης); φθονερὸς || *delicato*, *pericoloso*, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος || *accurato*, *sollécito*, ἐπιμελής, τηρητής.

gêlso, *m.*, συκαμινέα, -ινος, μορέα, (συκαμινιά, μουριά, ντουτιά).

gelsonino, *m.*, ἰάσμη, ἰασμος, ἰασμινον, (γιασεμί, (γ)ιασουμί).

gemebondo, -a, κλάυθμηρός, γοερὸς, πολυστένακτος.

gemello, -a, *pr. e fig.*, *agg. e s.*, δίδυμος, (γέμελλος); *pr.*, διδυμογενής, -γονος || *tre -i*, τριδυμοι || *s. m. pl.*, *astron.*, Δίδυμοι, Διόσκουροι || *v.* bottone.

gemênte, *m. f.*, στενάζων, θρηνώδης, γοερὸς; κακουχούμενος, (κατα)πιεζόμενος || *stillante*, (ἀπο)στάζων, στακτός.

gêmere, στενάζω, οἰμῶζω, ὀδύρομαι, θρηνῶ, (βογγῶ) || *fig.*, κακουχῶμαι, κακοπαθῶ, (-θαίνω).

geminare, *v.* raddoppiare || *avêr pârto dôppio*, διδυμοτοκῶ. [μος.

gêmino, -a, διπλοῦς, διττός, δίδυ-

gêmito, *m.*, στεναγμός, οἰμωγή, ὀδυρμός, (βόγγυσμα, -υτόν, παράπονον). [σις.

gemitio, *m.*, σταλαγμός, ἀφίδρω-

gemma, *f.*, λίθος πολύτιμος, λιθάριον, (πετράδι); δακτύλιος || *bot.*, (φυτ)ὀφθαλμός, βλαστός || *sâl* —, ὀρυκτὸν ἄλας. [βόλος.

gemmaente, *m. f.*, λαμπρός, ἀκτινο-

gemmaire, πολύτιμοις λίθοις κοσμηῶ || *bot.*, (ἐκ)βλαστάνω, ἐκφύομαι.

geminato, -a, ἀδαμαντοστόλιστος, λιθοκόλλητος, διάλιθος || βεβλαστημένος.

gemônico, *f.*, *pl.*, ἀναβαθμοί.

gendarme, *m.*, χωροφύλαξ. [ον.

gendarmeria, *f.*, χωροφυλακή; -κεῖ-

genealogia, *f.*, γενεαλογία.

genealogico, -a, γενεαλογικὸς.

genealogista, *m.*, γενεαλόγος.

generabile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς γεννήσεως.

generalàto, *m.*, στρατηγία || † ἡγουμενία.

generàle, *m. f.*, γενικός; || in —, -κῶς, ἐν γένει, κοινῶς, (-νά) || *s. m.*, στρατηγός, ὑποστράτηγος, -(γενεράλις); † πρόταρχος, ἡγούμενος, προεστώς. [στρατηγίνα.

generalêssa, *f.*, σύζυγος στρατηγοῦ, generalissimo, -a, γενικώτατος || *s. m.*, ἀρχιστράτηγος.

generalità, *f.*, γενικότης, -κόν, καθολικότης.

generalizzàre, γενικεύω, καθιστῶ γενικόν; ὁμιλῶ γενικῶς.

generalizzaziòne, *f.*, γενίκευσις.

generàre, γεννῶ, τίκτω; *produrre*, παράγω, τίκτω; *capiondre*, προξε-

generatìvo, -a, γεννητικός. [νῶ. generatòre, -trice, γεννήτωρ, γεννέτης, γεννῶν; παραγωγός || *s. f.*, *mat.*, γενέτρια (γραμμή).

generaziòne, *f.*, γέννησις, γένεσις, γόνος || *discendenza*, γενεά, ἀπογονία, ἀπόγονοι, γένος || *spazio di tempo*, γενεά || *la presente* —, ἡ ἐνεστώσα γενεά, ἡ νῦν ζῶσα ἡλικία, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι.

gènere, *m.*, γένος; εἶδος, ποιότης, τρόπος || *gr.*, γένος || *délio stêso* —, ὁμογενής || *d' ògni* —, παν-

gènere, *m.*, γαμβρός. [τοῖος.

generosità, *f.*, γενναιότης, γενναίο-(μεγαλο)ψυχία, -λοφροσύνη || *liberalità*, ἐλευθεριότης, γενναίο-μεγαλο-(φιλο)δωρία, δαψίλεια || *dòno*, φιλοδώρημα, (ἀπλοχερία, -οδώριά).

generòso, -a, γενναῖος, γενναῖο-(μεγαλό)ψυχος || ἐλευθέριος, μεγαλό-(φιλό)δωρος, δαψιλής, (ἀπλο)gènesì, *f.*, γένεσις. [χέρης).

genetliaco, -a, γενεθλιακός, -θλιος || *s. m.*, τὰ γενέθλια.

gengiva, *f.*, οὐλον, (ὄδοντοκοιλιά). genia, *f.*, γενεά, γέννημα, γένος, (σοί, φύτρα).

geniale, *m. f.*, εὐχαρίς, χαρίεις, εὐάρεστος, τερπνός || *lêtto* —, κλήνη γαμήλιος, θάλαμος. [πάθεια.

genialità, *f.*, εὐχαρι, χάρις, συμ-

gênio, *m.*, δαιμόνιον, δαίμων; *ángelo custòde*, προστάτης ἄγγελος || *natura, índole*, φύσις, ιδιότης, χαρακτήρ, πνεῦμα || *inclinaziòne*, κλίσις, φυσικὴ ῥοπή || *álto ingégnò*, εὐ-(μεγαλο)φυῖα, μεγαλόνοια || *uòmo d'álto ingégnò*, εὐ-(μεγαλο)φυής, μεγαλόνοιος || — *civile o militare*, μηχανικόν.

genitàle, *m. f.*, γεννητικός || *s. m.*, *pl.*, -ὰ μέρη, τὰ αἰδοῖα.

genitìvo, *m.*, γενικὴ (πτῶσις).

genitòre, *m.*, γεννήτωρ, πατήρ, (-τέρας) || -trice, *f.*, γεννέτειρα, μήτηρ, (-τέρα) || *m. pl.*, γονεῖς, (-νέρι). [σπέρμα.

genitùra, *f.*, τέκνον, γόνος, γονή, gennàio, *m.*, ἱανουάριος, (γενάρις).

gentàccia, *f.*, ὄχλος, συρφετός, συλλολόγιον, χυδαῖος λαός.

gènte, *f.*, ἄνθρωποι, κόσμος; λαός, ἔθνος; ἐργάται, ὑπηρέται; στρατιῶται || *c' è mólta* —, εἶναι πολὺς κόσμος οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι.

gentildònna, *f.*, εὐγενῆς γυνή, εὐγενίς, δέσποινα, (ἀρχόντισσα).

gentile, *m. f.*, εὐγενής, χαρίεις, εὐχαρίς, ἐράσμιος, κομψός, εὐειδής, εὐπρεπής, γλαφυρός, (νόστιμος); εὐπρόσιτος || *ragáno*, ἐθνικός, εἰδωλολάτρης.

gentilêseo, -a, ἐθνικός.

gentilêssimo, *m.*, ἐθνικοί, εἰδωλολάτραι; -τρεία, πολυθεΐα.

gentilèzza, *f.*, χάρις, κομψότης, ἀστειότης, τρόποι εὐάρεστοι; *v. cortesia, piacère*. [τος.

gentilissimo, -a, *títolo*, εὐγενέστα-gentilizio, -a, εὐγενειακός, -νειοδεικτικός.

gentiluòmo, *m.*, εὐγενής, εὐπατριδής, πατρικιος, ἀρχων, ἀρχοντάνθρωπος, (ἀρχοντας) || — *del séguito*, ἀκόλουθος ἡγεμόνος, αὐλικός.

gentùcola, *f.*, ταπεινὸς ὄχλος, κοινοὶ ἄνθρωποι, ἀγοραῖοι, χυδαῖος λαός. [γυπετία, (γονάτισμα).

genufflessiòne, *f.*, γονυκλισία, *genuflêso*, -a, γονυκλινής, γονυπετής, (γονατιστός).

genufhêttersi, γονυκλινῶ, γονυπετῶ, (γονατίζω). [-θοσύνη.
 genuinità, *f.*, γνησιότης, ἀλήθεια,
 genuino, -a, γνήσιος, ἄδολος, ἀνό-
 θευτος, ἀληθής, -θινός.
 genziâna, *f.*, γεντιανή.
 geocêntrico, -a, γεωκεντρικός.
 geodesia, *f.*, γεωδαισία.
 geodético, -a, γεωδαιτικός.
 geografia, *f.*, γεωγραφία.
 geográfico, -a, γεωγραφικός.
 geógrafo, *m.*, γεωγράφος.
 geologia, *f.*, γεωλογία.
 geológico, -a, γεωλογικός.
 geólogo, *m.*, γεωλόγος.
 geometra, *m.*, γεωμέτρης.
 geometria, *f.*, γεωμετρία.
 geométrico, -a, γεομετρικός.
 geôrgico, -a, γεωργικός || *s. f. pl.*,
 -κά (ποιήματα).
 georgôfilo, *m.*, γεωργόφιλος.
 geostática, *f.*, γεωστατική.
 gerânio, *m.*, γεράνιον.
 gerarca, *m.*, ιεράρχης.
 gerarchia, *f.*, ιεραρχία.
 gerarchico, -a, ιεραρχικός.
 geremiade, *f.*, ιερεμιάς, θρήνος.
 gerênte, *m. f.*, διαχειριστής, διευθυν-
 τής || — responsâbile di un giornâle ecc., διευθυντής ὑπεύθυνος ἐφημερίδος κτλ.
 gêrgo, *m.*, διεφθαρμένη διάλεκτος; *em.*, συμβολική ο συνθηματική γλῶσσα τῶν φαυλοβίων, ἀργοτικά.
 gêrla, *f.*, νωτοκόφινος.
 germânico, -a, γερμανικός.
 germanismo, *m.*, γερμανισμός.
 germanizzâre, *att.*, ἐκγερμανίζω ||
n., γερμανίζω.
 germâno, fratêllo —, *m.*, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀμφι-
 θαλής, αὐτάδελφος; eugino —, πρῶτος ἐξάδελφος, πρωτεξάδελφος || *s. m.*, *zool.*, νῆσσα ἢ ἀγρία, ἀγριόνησσα, (ἀγριοπάπια).
 gêrme, *m.*, γόνος, σπέρμα, σπορά; βλαστός, (φύτρον, -α) || *fig.*, σπέρμα, πρώτη ἀρχή, αἰτία, ζώπυρον.
 germinâle, *m.*, *mêse*, βλαστητής.
 germinâre, βλαστάνω, *v.* -mogliâre.

germinativo, -a, βλαστικός, -στητι-
 κός, ἐκφυτικός, ἀπογεννητικός.
 germinaziône, *f.*; -mogliamêto, *m.*, ἐκ-ἀνα-(ἀπο)βλάστησις, ἐκ-
 φυσίς, ((ξε)φύτρωμα).
 germogliâre, ἐκ-(ἀνα)βλαστάνω,
 βλαστοφυῶ, (ἀνα)φύομαι, (βλα-
 σταίνω, -στίζω, (ξε)φυτρώνω).
 germoglio, *m.*, βλαστός, -στη, -στά-
 ρι(ον), (φύτρον, -α), κλαδίον,
 -ίσκος (-άκι).
 gerofante, *m.*, ιεροφάντης.
 geroglífico, -a, ιερογλυφικός; *fig.*
 ἀκατανόητος || *s. m.*, ιερογλυφον.
 gerúndio, *m.*, γερούδιον.
 gessai(u)ôlo, *m.*, γυψοπλαστουργός,
 -ψωτής; -ψόρευος; -ψοπώλης.
 gessâre γυψοποιῶ; γυψῶ; χρίω
 ἐκ γύψου. [κογραφίς, (τεμπεσίρι).
 gessêto, *m.*, κρητὶς, κιμαλία, λευ-
 γέσσο, *m.*, γύψος, τίτανος || *c. s.*; *státua ecc.*, ἀγαλμα ο εἶδωλον ἐκ
 γύψου, γύψωμά || *di* —, γύψινος.
 gessôso, -a, γυψώδης.
 gêsta, *f.*, *em. pl.*, -e, *-a, ἀνδρα-
 γαθία, -θήματα, ἀριστεῖαι, κα-
 τορθώματα, (παλληκαριαίς); πρᾶ-
 γμα, ἔργον. [(ἐγγαστρία).
 gestaziône, *f.*, κνοφορία, -ρησις,
 gesticolamêto, *m.*; -aziône, *f.*,
 σχηματοποιῖα, χειρονομία.
 gesticolâre, κάμνω πολλὰ σχήματα
 ο χειρονομίας, (χάδια), σχηματο-
 ποιῶ, χειρονομῶ. [χειρονόμος.
 gesticolatôre, -trice, σχηματοποιός,
 gestire, *v.* -ticolâre; amministrâre.
 gêsto, *m.*, σχῆμα, χειρονομία; *v.*
 -ticolamêto.
 gesuita, *m.*, ιησουΐτης.
 gesuitico, -a, ιησουΐτικός.
 gesuitismo, *m.*, ιησουΐτισμός, ὑπό-
 κρισις, ὑπουλότης, δολιότης.
 gettâre, ῥίπτω, (ῥήχτω, ῥίχνω),
 βάλλω, ἐκσφενδονίζω || — *vía*,
 ἀπορρίπτω, ἀπο-(ἐκ)βάλλω; *v.*
 dissipâre || *fôndere*, χέω, χύνω,
 χωνεύω || *agr.*, φύω, βλαστάνω ||
 -rsi, ῥίπτομαι, ὀρμῶ, ἐπιπίπτω,
 χύνω, (χυμίζω).
 gettâta, *f.*, *v.* gêtto || πρό-(ἐπί)-

- χωμα; ἐπισώρευσις, (μάζωμα) || προκυμαία, (μόλος).
- gêttito**, *m.*, ἀποβολή, χύσις.
- gêtto**, *m.*, ῥίψις, (ῥίξιμον), βολή || χύσις, (-ιμον), χώνευσις || βλαστός, -στημα, θαλλός || — *d'acqua*, ἀνάβλυσις, κρουνός, (σαδιρβάνι) || *di* —, χυτός, χωνευτός || *primo* —, πρῶτον σχέδιον ο σχεδίασμα || *di primo* —, ἐκ πρώτης ἀρχῆς.
- gettône**, *m.*, ψῆφος, σύμβολον, (φηψί, σημάδι, μαγγύρα).
- ghêppio**, *m.*, κέρχνη, -νῆς, (ἀνεμογάμης, κικινέλι).
- gheriglio**, *m.*, σὰρξ καρύου κτλ., ἀμύγδαλον, (κουκ(κ)ούτσι).
- gherlino**, *m.*, σχοινάκιον, καλώδιον, (παλαμαράκι). [ἀγυρτία, δόλος.
- gherminêlla**, *f.*, μηχανή, -νευμα, **ghermiere**, (ύφ)ἀρπάζω, δράττω, (γραπόνω).
- gherône**, *m.*, κινάβαρον; *v. pèzza*.
- ghêta**, *v. uôsa*.
- ghêtto**, *m.* συνοικία Ιουδαϊκή, ἑβραϊκή, (-αίικα; -αιομαχαλᾶς).
- ghiacciâia**, *f.*, παγοθήκη, -γοφυλάκιον || *da fare il ghiaccio*, παγωτήρ; *ove si fa*, -γοποιεῖον || *fig.*, παγοστάσιον.
- ghiacciâio**, *m.*, πάγων.
- ghiacciâre**, *v. gelâre*; *raffreddâre*.
- ghiaccio**, -*a*, *v. gelâto*, *frêddo* || *s. m.*, πάγος, -γετός, -γωτόν, κρύσταλλος, -ον, (κρουστάλλι).
- ghiâia**, *f.*, κάχληξ, -γληκες, κόχλακες, χαλίικα; χονδρὴ ἄμμος.
- ghiaiôso**, -*a*, χαλικώδης, *v. sassôso*.
- ghiânda**, *f.*, βάλανος, (βαλάνιδι), βελανίδι). [γός.
- ghiandâia**, *f.*, κίσσα ἢ βαλανηφά.
- ghibellinismo**, *m.*, γιβελνισμός.
- ghibellino**, -*a*, γιβελίνος.
- ghiêra**, *f.*, μικρὸς κρικός μετάλλινος, κρικέλλιον, κρικίον, κρικελλος, στεφάνη, (χαλκᾶς, ζωναρᾶκι). [μος.
- ghigliottina**, *f.*, καρᾶ-(λαιμη)τό.
- ghigliottinâre**, ἀποκεφαλίζω διὰ λαιμητόμου, καρᾶτομῶ.
- ghigna**, *b.*, *v. fâccia*, *mûso*.
- ghignâre**, γελῶ χλευαστικῶς, σαρδονίζω, σαρκάζω.
- ghigno**, *m.*, σαρκασμός, σκῶμμα || μούτρον, (μούτσουνον, μούρη), *v. mûso*. [μετεωρισμός.
- ghinda**, *f.*; **âggio**, *m.*, ἀνεκκυσμός, **ghindâre**, (ἀν)ἔλκω, (ἀν)ύψῶ, **ghinêa**, *f.*, γουϊνέα. [τεωρίζω.
- ghiôtto ecc.**, *v. golôso*; *gustôso*, *appetitôso*. [βίδι).
- ghiôzzo**, *m.*, *itt.*, κιοβίος, (κω-(γου)-
- ghiribizzo**, *v. capriccio*.
- ghirigôro**, *m.*, ἔλιγμογραμμία, -γράμμον, *v. geoglifco*.
- ghirlânda**, *v. corôna*.
- ghiro**, *m.*, ἔλειός, μυωξός.
- ghirônda**, *f.*, σαμβύκη, (βιέλλα).
- ghisa**, *f.*, (πρωτο)χυτός ο δξυδωτός σίδηρος.
- già**, *avn.*, ἤδη, πλέον || *infine*, ἐπὶ τέλους || *per l'innanzi*, πάλαι, πρότερον, ἄλλοτε || *sì, cêrto*, μάγια **giacca**, *v. -cchêta*. [λιστα, ναί, δά.
- giacchè**, *cong.*, ἐπεὶ(δή); ἀφοῦ; *perchè*, ἐπειδὴ), διότι, γάρ, (ἔστοντας ο ἀφόντις καί.
- giacchêta**, *f.*, ἐφεστρίς, ἱματίδιον, (ζάκ(έτ(τ))α, γιακέττα).
- giacchettino**, *m.*, ἐφεστρίδιον, (ζακέτ(τ)α).
- giacchio**, *m.*, ἀμφίβληστρον, (ἀθι-(πεζό)βολος), δίκτυον.
- giacênte**, *m. f.*, (κατα)κείμενος, ἐξηπλωμένος, (ξαπλωμένος); *τεθειμένος* || *leg.*, σχολάζων; *eredità* —, σχολάζουσα κληρονομία || *comm.*, ἐκκρεμής.
- giacêre**, (κατά)κείμαι, κοιτάζομαι, κατακλίνομαι, (πλαγιάζω) || *usâr carnalmênte*, συνευρίσκομαι, συγκοιμῶμαι. [κρέββατο); *v. lêtto*.
- giaciglio**, *m.*, κράβ(β)ατος, (παληο-**giacimênto**, *m.*, διάστρωσις.
- giacinto**, *m.*, *bot. e min.*, ὑάκινθος, (*bot.*, ζουμπούλι, ζαυλακούδι).
- giacitûra**, *v. posiziône*, *situaziône*.
- giâco**, *m.*, *v. côtta*.
- giacobinismo**, *m.*, Ιακωβνισμός.
- giacobino**, -*a*, Ιακωβίνος.
- giaconêta**, *f.*, Ινδομουσελίνη.

giaculatôrio, -a, ἔνθερος καὶ σύντομος (εὐχή). [χορτον.
 giaggiôlo, *m.*, ἴρις, ξίφιον, σπαθό-
 giaguâro, *m.*, αἰλουρόπαρδος, ἀ-
 γριαίλουρος ὁ μέγας.
 giallâstro, -a, ὑπόχρος, ὠχροειδής,
 (κιτρινοειδής, -νωπός), *v.* -llôgnolo.
 gialleggiâre, τείνω εἰς τὸ ὠχρόν,
 ὠχρῶ, (κιτρινίζω).
 giallêzza, *f.*, ὠχρότης. ὠχρίασις,
 (κιτρινάδα, -νίλα).
 giallo, -a, ὠχρός, (κίτρινος); χρυ-
 σοειδής; κρόκινος || *s. m.*, -ον
 (χρῶμα); *v.* tuôrlo.
 giallôgnolo; -lliccio, -a, ὑπόχρος,
 ὠχροειδής, κίρρός, (ὀλίγον κίτρι-
 νος, ὑποκίτρινος, κιτρινούτσικος).
 giâmbico, -a, λαμβικός.
 giâmbò, *m.*, ἱάμβος || *pl.* λαμβικὸν
 gammâi, *v.* mâi. [ποίημα.
 giannêtt(in)a, *f.*, *v.* bastoncêllo.
 giannîzzerò, *m.*, γιαν(ν)ίτσαρος,
 (-αρης) || σωματοφύλαξ.
 giansenîsmo, *m.*, λανσενισμός, ἀν-
 τιῆσουῖτισμός.
 giansenîsta, *m.*, λανσενιστής, -ένιος.
 giâra, *f.*, δίωτον ποτήριον || ἀμ-
 φορεύς, πίθος, (τσάρα).
 giardinâggio, *m.*, κηποποιΐα, κη-
 πουρ(γ)ία, -ική, κηπεΐα. (περβο-
 λάρικη).
 giardinêtto, *m.*, κήπ(ιδ)ιον, (περβο-
 λάκι) || *fig.*, μίγμα. [λεωφορεῖον.
 giardiniêra, *f.* *vettûra*, ἄμαξα,
 giardiniêre, *m.*, κηποκόμος, -που-
 ρός, -ποφύλαξ, -πεύς, (περ(ι)βο-
 λάρης, μπαγετσεβάνης).
 giardiniò, *m.*, κήπος, (περ(ι)βόλι,
 μπαχτζές, μπουστάνι) || *di* —, κη-
 πουρικός, -πευτικός, -παῖος, (περ-
 βολάρικος).
 giarrettiêra, *f.*, γονατόδεσμος, (καλ-
 τσοδέτης, -έτα) || *òrdine della* —,
 παράσημον τοῦ γονατοδέσμου.
 giâurro, *m.*, ἄπιστος, (γκιαούρης).
 glavâzzo, *m.*, γαγάτης. [παλτόν.
 giavellôtto, *m.*, ἀκόντιον. ξυστόν,
 gibbôso, *v.* gôbbò.
 gibêrna, *f.*, γωρυτός, φυσιγγιοθή-
 κη, (-σεκοθήκη. (μ)παλάσκα).

gibus, *m.*, πτυκτός πῖλος, καπέ(λ)-
 λον δι' ἑλατηρίων ἐπιπεδούμενον,
 (κλάκ). [κολοκάσιον.
 gicheo, *m.*, ἄρον, δρακόντιον,
 giga, *f.*, μουσικὸν ἔγκορδον ὄργα-
 νον ἀρχαῖον || *mus. e ballo*, κορ-
 καδισμός, (πηδηκτόχορος). [σός.
 gigantè, *m.*, γίγας, (-αντας), κολοσ-
 giganteggiâre, παρίσταμαι ὡς γί-
 γας, φαίνομαι γίγας, ἔχω γιγαν-
 τιαῖον ἀνάστημα; ὑπερ-(ἐξ)έχω.
 gigantêseo, -a, γιγαντ(ι)αῖος, -τειος,
 -τιώδης, κολοσσαῖος. [κρηνοειδής.
 gliâceo, -a, κρίνινος, λείρινος,
 gliò, *m.*, κρίνον, (-ος), λείριον,
 (ζαμπάκι, λαλές) || *pl.*, *blasône*,
 κρίνινα ἄνθη, ἀνθόκρινα.
 *gilè, *barb.*, *v.* ranciôtto.
 gin, *m.*, κοκκό-(κεδρό)ρακον.
 ginecêo, *m.*, γυναικείον, -κὼν, -κω-
 νίτης, -κωνίτις.
 gineprâio, *m.*, ἀρκευθὼν, κεδρῶν ||
fig., ἀμηχανία, βρωμερὰ ὑπόθεσις,
 (βρωμοδουλειά), *v.* imbrôglio.
 ginêpro, *m.*, ἀρκευθός, κέδρος,
 (ἀρδίτσι); *frûtto*, ἀρκευθίς, (κε-
 δροκόκκουτσο) || *bevânda*, κεδρόρ-
 ρακον, (ζινέβρα).
 ginêstra, *f.*, σπάρτον, -ος, -ῖον.
 ginestrêlla, *f.*, ὠχρόσπαρτος.
 ginestrêto, *m.*, τόπος σπαρτοβρυής.
 gingillâre; -ârsi, μάταιοπονῶ, -αιο-
 σχολῶ, ἐνδιατρίβω φαντασιοκοπῶν,
 βραδύνω, ἀργοπορῶ.
 gingillino, *m.*, ματαιόσχολος; καλ-
 λωπιστής || ὑποκριτής, κόλαξ.
 gingillo, *m.*, ἄθυρμα, κοσμημά-
 τιον; μηδαμινὸν πρᾶγμα, λῆρος.
 gingillòne, *m.*, ματαιόσχολος, πε-
 ριαγοραῖος.
 ginnasiâle, *m.f.*, γυμνασιακός || *òra*
in Grécia, τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.
 ginnasiârea, *m.*, διευθυντής γυ-
 μνασίου, γυμνασιάρχης || διευθυν-
 τῆς γυμναστηρίου, γυμνασίαρχος.
 ginnâsio, *m.*, σχολεῖον μεσαίας
 ἐκπαιδεύσεως, γυμνάσιον; *òra, in*
Grécia, ἑλληνικὰ σχολεῖα || *palé-*
stra, γυμναστήριον.
 ginnâsta, *m.*, γυμναστής.

ginnâstico, -a, γυμναστικός, γυμνικός, παλαιστικός || *s. f.*, γυμναστική. [γενέτον.

ginnêtto, *m.*, ἰπάριον ἰσπανικόν, **ginnico**, *v.* ginnâstico.

ginocehiello, *m.*, γονατοσκέπη, γονυκλάριον.

ginôcchio, *m.*, γόνυ, (γόνατον) || *in* —, γονυπετής, (γονατιστός); *avn.*, γονυκλιτῶς, -κλινῶς, (γογιocabile, *m. f.*, παικτός. [νατιστά).

giocâre, παίζω; διασκεδάζω, ψυχαγωγούμαι || — *alle carte*, παίζω χαρτιά, χαρτοπαίζω, κυβεύω || — *di parole*, παίζω διὰ τῶν λέξεων || *v.* ingannâre; burlâre.

giocâta, *f.*, καταβολή εἰς παίγνιον, κατάθεμα, (μίζα) || παίγμα, (παιγνίδι, παρτίδα). [φιλοπαιγμων.

giocatôre, -trice, παίκτης, παίκτωρ, **giocâtto**, *m.*, παίγνιον (-νίδι); ἄθυρμα.

giocherellâre, παιγνιδίζω.

giochêtto, *m.*, παίγνιον, (-νιδάκι); **giôco**, *v.* giuôco. [ἄθυρμάτιον.

giocofôrza, *v.* fôrza, necessità.

giocolâre, θαυματοποιῶ, τερατουργῶ, ἀγυρτεύω.

giocoliêre, *m.*, θαυματοποιός, τερατουργός, ψηφοπαίκτης, ἀγύρτης, (πεχλιβάνης, τζαμπάζης).

giocôndo, *v.* allêgγο, liêto.

giocôso, -a, παιγνήμων, -νιώδης; *v.* umorístico, *c. s.*

giogâia, *f.*, *de' buôti*, λωγάνιον, λαμυρίς || *di mόνti*, σειρὰ ὀρέων.

giôgo, *m.*, *pr. e fig.*, ζυγός, (ζεῦ- (γ)λα); *fig.*, δουλεία, ὑποδούλωσις, αἰχμαλωσία, ὑποταγή, (σκλαβιά) || *di mόνte*, ἀκρώρεια, κορυφή.

giôia, *f.*, χαρά, εὐφροσύνη || — *mia!* ἀγάπη ο ψυχὴ μου! || *v.* gioiello.

gioielleria, *f.*, ἀδαμαντοποιεῖον, -πωλεῖον, ἀγλαϊσματοποιεῖον, -πωλία.

gioiellière, *m.*, τιμοπώλης, ἀγλαϊσματοποιός, -πώλης, ἀδαμάντοπώλης, -πράτης, (τζοβαερτζής, χρυσαφός).

gioiello, *m.*, πολύτιμος λίθος,

διαμαντικόν κειμέλιον, (τζοβαέρι, -αῖρι), πολύτιμον ἀγαλμάτιον ο κοσμημάτιον, (στολίδι); *pl.*, ἀγλαϊσμάτιον, χρυσία, (τζοβαε-(τζοβαῖ)ρικόν, χρυσαφικόν).

gioiôso, *v.* allêgγο, liêto.

gioire, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι, -λλῶμαι, (-λλιάζομαι), τέρπομαι,

giorgina, *v.* dâlia. [εὐφραίνομαι.

giornalâccio, *m.*, ἐφημεριδάριον.

giornalâio, *m.*, ἐφημεριδοπώλης.

giornâle, *m.*, ἐφημερίς, (γαζέτα) || *ricôrdi*, ὑπομνήματα || *comm.*, ἡμερολόγιον, πρόχειρον.

giornalino, *m.*, ἐφημεριδίτσα.

giornaliêro, -a, ἡμερήσιος, καθημερινός, (-μερνός, (καθ' ἡμερούσιος), ἐκάστης ἡμέρας; ἡμερομίσθιος, -οδουλευτής, (-οκαματ(ι)άρης).

giornalismo, *m.*, ἐφημεριδογραφία.

giornalista, *m.*, ἐφημεριδογράφος, (γαζετιέρης), *v.* pubblicista.

giornalmênte, *avn.*, ἡμερησίως, καθ' ἡμέραν, καθ' ἐκάστην, (πᾶσα μέρα).

giornalône, *m.*, ἐφημεριδάρα.

giornâta, *f.*, ἡμέρα || *di operâio*, ἡμερήσιον, -ρομίσθι(ον), ((ἡ)μεροκάματον, ἡμεροδοῦλι) || *di cammîno*, ἡμεροδρομία, ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας || *battâglia*, μάχη ἐπιφανής || *a* —, ἡμερομισθίως || *che vîne alla* —, ἡμεροβίος, (-ροδοῦλι, -ροφάγι).

giôrno, *m.*, ἡμέρα, (μέρα) || ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, φῶς || *il* — *in nânzi*, ἡ προτεραία || *esser al* —, εἶμαι ἐνήμερος ἐπὶ τι || *dâre il buôn* —, εὐχομαι καλὴν ἡμέραν, (καλημερίζω) || *un* —, *avn.*, ποτε, (μία μέρα).

giôstra, *f.*, ἱππικός ἀγών, ἐνόπλιος ἵπποδρομία, λογχομονομαχία.

giostrâre, διαγωνίζομαι λόγῃ ἐν ἵπποδρομίῳ, λογχομονομαχῶ.

giostratôre, *m.*, λογχομονομάχος (ἔφιππος). [λεια, συμφέρον, κέρδος.

giovamênto, *m.*, ὠφέλεια, λυσιτέ-

giôvane; -vine, *m. f.*, νέος, νεαρός, (νε(ι)ός) || *s. m.*, νεανίας, -νίσκος,

v. garzône, fanciùllo || *s. f.*, νεάνις, κόρη, -ράσιον, v. ragâzza.
giovanêtto, *m.*, νεανίσκος, ἔφηβος, μειράκιον, (παλλικαράκι), v. gar-giovanêzza, v. -ventù. [zône.
giovanâstro, *m.*, νεανίας φαυλόβιος, ἀχρεῖος, οὐτιδιανός.
giovanîle, *m. f.*, νεανικός, νεαρός.
giovanôtto, *m.*, εὐμορφος καὶ εὐρωστος νεανίας, βούπαις, (παλλη-giovaneggiâre, νεανιεύομαι. [κάρι).
giovâre, ὠφελῶ, λυσιτελῶ, βοηθῶ, ὑπηρετῶ; *n.*, συμβάλλω, χρησιμεύω || -rsi di *qcc.*, ὠφελούμαι, μεταχειρίζομαι τι ὠφελίμως, κάμνω χρῆσιν.
giovedî, *m.*, πέμπτη, (πέφτη). [δα].
giovênca, *f.*, δάμαλις, (νέα ἀγελά-giovênco, *m.*, μόσχος, -χάριον, βοῦδιον.
gioventù, *f.*, νεαρὰ ἡλικία, ἦβη, νεότης, (ν(ε)ιότητα, τὰ ν(ει)άτα) ||
giovênvole, *v.* ùtile. [νεολαία, νέοι.
gioviâle, *m. f.*, εὐθυμος, φαιδρός, περιχαρής, (χαρούμενος); v. allê-giovia'ità, v. allegria. [gro.
giovia'lône, *m.*, γελωτοποιός, μι-giôvine *ecc.*, v. Giovan-. [μολόγος.
girâffa, *f.*, καμηλοπάρδαλις.
giramênto, *m.*, στροφή, (γύρισμα) || — di têtta, ζάλη, ἕλιγξ, σκοτοδι-giramôndo, *v.* girônago. [νία.
girândola, *f.*, πυροστρόβιλος.
girandolâre, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι. [περιαγοραῖος.
girandolône, *m.*, περιπλανήτης,
girânte, *m. f.*, *comm.*, ὀπισθογράφος.
girâre, (περι)στρέφω, περιάγω, (γυρίζω, γυρνῶ); *percôrrere*, διέρχομαι, διατρέχω, γυρίζω || *mar.*, κάμπτω, (κάμνω τὸν γύρον) || *comm.*, ὀπισθογραφεῖ συναλλαγμα-τικήν || *n.*, (περι)φέρομαι, περιέρχομαι || *v.* evitàre; circondâre.
girarôsto, *m.*, ὀβελοστρόφος, -στρόφιον, (σβούλα).
girasôle, *m.*, ἡλιοτρόπιον.
girâta, *f.*, περιστροφή. περίοδος, v. giro || *comm.*, ὀπισθογραφή.
girâtina, *f.*, v. girêtto.

giravôlta, *f.*, περιστροφή, ἕλιγμός.
gîre, *poet.*, v. andâre.
girêlla, *v.* carrûcola.
girellâre *ecc.*, v. girandolâre.
girêtto, *m.*, μικρὸς περίπατος, γύ- (γῦ)ρος. [νος, εὐστροφος.
girêvole, *m. f.*, στρεπτός, -εφόμε-girifâlco, *m.*, σάπων, γυποϊέραξ.
girigôgolo, *v.* ghirigôro.
girîno, *m.*, *zool.*, γυρίνος.
gîro, *m.*, περίοδος, -δευσις, -δεία, περιφορά, (περι στροφή, γύ-(γῦ)ρος, -ρισμα; περιδρομος; *passaggiâta*, περίπατος, περιδιάβασις, γῦρος || *circuito*, *circonferênza*, περίπατος, περίβολος, περιφέρεια, κύκλος, (γῦρος) || — di parâle, περιφρασις.
girondîno, *m.*, γιρονδῖνος.
girône, *v.* cêrchio.
gironzolâre, *v.* girandolâre, —
girovagâre, περιφέρομαι τῆδε κά-κεῖσε, περιπλανῶμαι, ἀλητεύω, (σουρτουκεύω).
girônago, -a, περιφερόμενος, (περι)πλανητικός. περιπλανώμενος, v. errânte, vagabôndo || *mercânte* -o, πραγματευτῆς περιφερόμενος, πλαν-(πεζ)έμπορος.
gîta, *f.*, περιδιάβασις, περίπατος, (σερ(γ)ιάνι), δρόμος, ἐκδρομή.
gittâre, *v.* gett-
giù, *avn.*, κάτω; χαμαί, (χάμω) || *più* —, κατωτέρω || *laggiù*, ἐκεῖ πέρα, ἐκεῖ κάτω || *di* —, κάτωθεν || *su per* —, v. *circa*. [τη.
giùbba, *f.*, giacchêtta, âbito || χαί-giubbâto, -a, χαιτήεις.
giubbêtto, *m.*, ὑποδύτης, ἐπιθω-ράκιον || v. fôrca. [re; pensionâre.
giub(b)ilâre *ecc.*, v. gioire, esultâ-giub(b)ilêo, *m.*, ἰωβηλαῖον. [νον.
giubbône, *m.*, ὑποδύτης, ἀμπέχο-giubboncîno, v. giacchettîno.
ginecherîa, v. asineria. [προδότης.
giûda, *m.*, Ἰούδας; ἄ-(δύσ)πιστος,
giudêo, *v.* ebrêo.
giudicâbile, *m. f.*, δικάσιμος.
giudicâre, κρίνω, (ἐκ-δια)δικάζω, ἀποφασίζω, ἐκφέρω δικαστικήν ἀπόφασιν || *fig.*, κρίνω, διαγινώσκω,

ὑπολαμβάνω, νομίζω; τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, (θαρρῶ).

giudicâto, -a, κεκριμένος, δεδικασμένος, ἐπιδικασθεῖς || *s. m.*, δεδικασμένος.

giudicatūra, f., δικαστικὸν ἐπάγγελμα, ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ, δικαστική.

giudice, m. f., κριτής, δικαιοδότης || *di pace*, εἰρηνοδίκης || — *d'istruzione*, ἀνακριτής || — *ordinario*, τακτικὸς δικαστής. [κός, -ανικός.

giudiziario, -a; -âle, m. f., δικαστι-
giudizio, m., *sentenza*, κρίσις, ἀπόφασις (δικαστική); *procedura*, διαδικασία; *câusa*, δίκη, κρίσις; *processo*, κρίσις; *pêna*, καταδίκη, τιμωρία; *tribundle*, δικαστήριον || *sénno*, κριτήριο, διάκρισις || *opinione*. γνώμη, αἴσθημα || *secondo il mio* —, κατ' ἐμὴν γνώμην || — *di Dio*, θεοκρισία.

giudiziôso, -a, νουνεχής, φρόνιμος, συνετός, λογικός, ἐχέφρων, (γνωστικός). [φον].

giuggiola, f., ζίζυφον, (τζί(ν)τζυ-
giuggiolo, m., ζίζυφέα, -φιά, (τζι(ν)-τζυφιά). [πρωτοϊοῦλις].

giugno, m., ἰούνιος, (θεριστής,
giulebbâre, βάλλω εἰς σιρόπιον,
ταριχεύω, *v. confettâre*.

ginlêbbe, m., ψυκτικὸν ὁ μαλακτικὸν (ποτόν), ἀφέψημα, σιράπ(α)ιον, σίραιον, (σι-(σο)ρόπι(ον)).

giuliâno, -a, ἰουλιανός || *calendario* -ο, ἡμερολόγιον ἰουλιανόν.

giulivo, -a, περιχαρής, εὐθυμος, *v. allêgro*. [fône.

giullâre, m., γελωτοποιός; *v. buf-
giumênta, f.*, φορ(β)άς, (φοράδα, ἄλογα).

giumênto, m., ὑποζύγιον; ἵππος, ὄνος, ἡμίονος φορτηγός; ζῶον

giunea, f., λούγκα. [ἀχθοφόρον.
ginneâia, f.; **-chêto, m.**, σχοινών, καλαμών, (-μιώνας).

giuncâre, ἐπιστρώννυμι ἐκ σχοίνων ὁ ἀνθέων, (κατα)στρώνω (διὰ φυλλοστιβάδων), ῥαίνω. [στρωσίς.

ginneâta, f., (σχοινο-φυλλο)στιβάς,

giunchiglia, f., νάρκισσος ὁ κίτρινος, χρυσονάρκισσος, (φούλι).
giuncio, m., σχοῖνος, θρύον, (βοῦρ(βροῦ)λον) || — *odorâto*, κύπε(ι)ρος, -ον; -ίς, (κύπερη).

giuncôso, -a, θρυώδης, πλήρης σχοίνων, σχοινοειδής.

giungere, v. *arrivâre*, *congiung-*

giunônio, -a, ἡραῖος.

giunta, f. *aggiunta, soprappiù*, προσθήκη, ἐπίμετρον || *della carne*, τὰ τραχήλια, (κατμάς) || *allungamênto*, προτιθέμενον τεμάχιον, πρόσθεμα, -εσις, ἐπιμήκυσμα || *congiunzione*, συναρμογή, συνάφεια || *commissiône (amministrativa ecc.)*, (διοικητικὴ κτλ.) ἐπιτροπή || *consiglio*, συμβούλιον || *per* —, ἐκ προσηύκτης || *a prima* —, ἐκ τῶν προτέρων, ἐν πρώτοις, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ὄψεως, εὐθύς || *v. arrivo*; *giuntura*.

giuntâre, v. *ingannâre*, *truffâre*.

giuntura, f., ἀρμός, συνάρθρωσις, (κλείδωσις) || *fig.*, συναρμογή, συν-
giuocâre, v. *gioc-*. [ἀφεια.

gi(u)ôco, m., *pr. e fig.*, παιδιά, παίγνιον, -γνίδιον, (-γνίδι, -ξιμον, || *v. giocâtto* || *-chi olimpici*, ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες || — *di carte*, χαρτοπαιδιά, παίγνιον || — *di azzardo*, τυχηρὸν παίγνιδιον, κυβεία || *câsa di* —, *v. bisca*. [ῶφ, (οῦφ)!

giuraddio! inter., νὰ τὸν Δία!

ginramênto, m., ὄρκος, -κωμα; *solenne*, -κωμοσία, (ῶ-(ἄ)μωμα) || *sotto* —, *agg.*, ἔνορκος, διώμοτος; *avn.*, ἐνόρκως || *deferire un* — *a uno*, ἐπιβάλλω τινὶ ὄρκον, ὀρκίζω)ῶ.

ginrâre, ὀρκίζομαι, -κομοτῶ, -κομοσιάζω, ὀμνύω, κάμνω ὄρκον, (ῶ-(ἄ)μόνω).

ginrâto, m., ὀρκωτὸς (δικαστής,) ἔνορκος (κριτής) || *di nemico*, ἄσπονδος. [dênza.

giûre; giûs, v. *diritto*, *giurispru-
giureconsulto*; **-risperito, m.**, νομομαθής, -μοδιδάσκαλος.

giurî(a), f. (m.), ὀρκωτὸν δικαστή-

ριον, συμβούλιον τῶν ἐνόρκων, οἱ ἐνορκοί. [νομικός, ἔννομος.

giuridico, -a, δικαστικός, ἔνδικος, giurisdizionale, *m.f.* δικαιοδοτικός.

giurisdiziône, *f.*, δικαιοδοσία.

giurisprudênza, *f.*, νομική ἐπιστήμη, δίκαιον, νομομάθεια; -μολογία. [γος.

giurista, *m.*, νομογράφος, -μολόγισδιε, *v.* giúdice.

giusquámo, *m.*, ὑοσκύαμος.

giústa, *v.* secóndo. [ἐπιθωράκιον.

giustacuóre, *m.*, ζῶμα, (σάκκος) ||

giustêzza, *f.*, ἀκρίβεια, ἀρμοδιότης || ὀρθότης, δίκαιον.

giustificâbile, *m.f.*, εὐαπολόγητος, δικαιολογητός, -γήσιμος.

giustificâre, δικαιολογῶ, -καιῶ, (-όνω), ἀθῶ; ἀποδεικνύω τι ὡς δίκαιον || -rsi, ἀπο-(δικαιο)λογοῦμαι, δικαιόνομαι, ἀθωοῦμαι.

giustificativo, -a, δικαιολογητικός, -καιωτικός. [γία, δικαίωσις.

giustificaziône, *f.*, ἀπο-(δικαιο)λο-

giustiziâ, *f.*, δικαιοσύνη || *giúdicei*, δικασταί || *tribundle*, δικαστήριον || *péna*, τιμωρία, ποινή.

giustiziâre, ἐκτελῶ τὴν θανατικὴν ποινήν, κολάζω, τιμωρῶ.

giustiziêre, *m.*, δικαιοδότης; φιλοδίκαιος || *carnefice*, δήμιος, φονεὺς τῶν καταδίκων.

giústo, -a, δίκαιος; *rétto*, *onésto*, εὐθύς, ὀρθός, χρηστός; *ragionevole*, ἔλλογος; *adátto*, κατάλληλος, εὐάρμοστος; *precíso*, ἀκριβής, σωστός.

glaciâle, *m.f.*, πάγερός, κατεψυγμένος, (καταψυχρός, (παγωμένος), *v.* gélido || *zóna* —, πεπαγωμένη ζώνη. [τής.

gladiâtore, *m.*, μονομάχος, ἀθλη-

gladiâtório, -a, μονομαχικός.

glânde, *m.*, βάλανος (τῆς πόσθης).

glândula, *f.*, ἀδήν, (γαργαλήθρα, -λίδα, βαλανίδα, ἐλγά).

glandulétta, *f.*, ἀδένιον. [της, -νικός.

glandulôso, -a; -lâre, *m.f.*, ἀδενώ-

glâuco, -a, γλαυκός, θαλασσόχρους, ὑπόχλωρος, (πρασινωπός).

glaucôma, *m.*, γλαύκωμα.

glêba, *f.*, βῶλος, γῆ || δουλοπαροικία, (-λοχώρι); *sêrvo dèlla* —, δουλοπάροικος.

gli, *m. pl.* di il; *dat. sing.* di êgli.

glicerîna, *f.*, γλυκερίνη.

glicîne, *f.*, γλυκίνη.

glicônio, *m.*, γλυκόνειος.

glifo, *m.*, γλυφή. [κτική.

glittica, *f.*, γλυπτική, λιθοχαρ-

glôbo, *m.*, σφαῖρα || *cm.*, γῆνη

σφαῖρα, γῆ; *artificiâle*, ὑδρόγειος

σφαῖρα. [-ρωτός, στρογγύλος.

globulâre, *m.f.*, σφαιρικός, -ροειδής,

globulôso, -a, σφαιροσύστατος; -ρό-

σχημος, *c. s.*

glôbulo, *m.*, σφαιρί(δι)ον.

glôria, *f.*, δόξα, κλέος, εὐδοξία,

εὐκλεια, φήμη, ὄνομα, τιμή ||

† δόξα, *v.* aipéola.

gloriârsi, *v.* vantârsi; (ἐγ)καυχῶ-

μαι, κομπάζω, μεγαλοαυχῶ, -ο-

φρονῶ, -ορρημονῶ, ἀλαζονεύομαι,

ἐπαίρομαι.

glorificâre, παρέχω δόξαν, δοξάζω;

-ξολογῶ, ἐξυμνῶ, (ἐπ)αινῶ.

glorificatôre, -tríce, δοξάζων, ἐπ-

αινέτης, πανηγυριστής.

glorificaziône, *f.*, δοξασμός, -ξολο-

γία, ἐξύμνησις, αἶνος,

gloriôso, -a, ἐν(-εὐ)δοξος, εὐκλεής,

εὐδόκιμος, (δοξασμένος) || *lodévole*,

insigne, ἀξιέπαινος, κάλλιστος ||

vantatôre, *vâno*, κενόδοξος, ὑπερή-

φανος; *s.*, καυχηματίας, (-ησιά-

ρης), οἰηματίας, κομπαστής.

gloriûzza, *f.*, δοξάριον, κενοδοξία,

μικροφιλοδοξία.

glôssa, *f.*, ὑπεξήγησις, ὑπομνημα-

τισμός, σχόλιον, ἐρμηνεία, *v.*

glossêma.

glossâre, ὑπ(-ἐπ)εξηγῶ, σχολιάζω,

ἐρμηνεύω.

glossârio, *m.*, γλωσσάριον; λεξι-

κόν, -ιλόγιον. [μηνευτής.

glossatôre, *m.*, γλωσσαριστής, ἐρ-

glossêma, *m.*, γλώσσημα, ἐπεξήγη-

glossite, *f.*, γλωσσίτις. [σις.

glossologia, *f.*, γλωσσολογία.

glöttide, *f.*, γλωττίς.

glu glu, ὑγρόφθογγον, κότταβος, (κλουκλού(κισμα)). [ρον.
glucôσιο, *m.*, ἀμιλο-(σταφιλο)ζάχα-
glûtine, *m.*, γλοῖός, γλία. (γλίδα, γλίνη, γλίντζα); (σιτό -ἀλευρό)-κόλλα, (τσιρίσι).
glutinôso, -*a*, γλοιώδης, γλινώδης, ἰξώδης, κολλώδης, γλισχρος, -σχρώδης, βλεννώδης, (γλιντζιασμένος).
gnaulâre, *v.* miagolâre.
gnêis, *m.*, γνήσιον, μικτόλιθος.
gnôcco, *m.*, σφαιρίδιον ο τεμάχιον μάζης βραστής || *v.* focâccia.
gnômico, -*a*, γνωμικός.
gnômo, *m.*, γνώμων, δράκων.
gnomône, *m.*, γνώμων.
gnomônico, -*a*, γνωμονικός.
gnôrrî (fâr lo —), προσποιούμαι τὸν ἀμαθῆ, ὑποκρίνομαι ἄγνοιαν.
gnosticîsmo, *m.*, γνωστικισμός.
gnôstico, -*a*, γνωστικός.
gôbba, *f.*, ὕβος, ὕβωμα, κύφωμα, -φότης, κύρτωμα, (καμποῦρα).
gôbbo, -*a*, ὕβός, κύφος, -φόνωτος, κυρτός, (καμπούρικος, -ούρης) || *s. m.*, *bot.*, *v.* cardône.
gôcci(ol)a, *f.*, ξανίς, σταγών, κόμβος, ψε-(ψα)κάς, ἀπόσταγμα, σταλαγμός, (στάλα(γμα), -λαγματιά, -λιά) || *di piôggia*, ψεχάς, (ψιχάλ(ιδ)α) || *fig.*, *pôco*, ἐλάχιστον ποσόν, ὀλίγιστον, ὀλίγον τι, ψιχί(δι)ον, (σταλιά, -λίτσα, ψίχα, -χουλον) || *a — a —*, στάγδην, σταλακτῶς, -τικά, (στάλα στάλα) || *v.* apoplessia.
gocciolamênto, *m.*, (ἀπό)στάξις.
gocciolâre, ἀπο-(κατα)στάζω, σ(α)λάζω, ψε-(ψα)κάζω.
gocciolatôio, *m.*, ὑδροχόη, ὑδροχρόη τῆς στέγης, (ξεύτης).
gocciolatûra, *m.*, ἡ ἐκ σταγόνος κηλὶς, (λεκές), σταλαγμός.
gocciolina, *f.*, μικρὰ σταγών, ψε-(ψα)κάς, -κάδιον, (μικρὴ στάλα, σταλίτσα). [ciola (*pôco*).
gôcciolo, *m.*, μικρὰ ξανίς, *v.* gôc-
gocciolône, *m.*, μεγάλη σταγών || *fig.*, ἠλίθιος, βλάξ, οὔτιδανὸς ἄνθρωπος.

godênte, *m. f.*, *leg.*, ἀπολαύων, καρπούμενος.
godêre, *gioire*, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι; *compiacêrsi*, εὐχαριστοῦμαι, εὐαρεστοῦμαι || *usufruire*, ἀπολαύω, καρποῦμαι, ἀπολαμβάνω, νέμομαι || — *c -rsela*, *divertirsi*, τέρπομαι, εὐωχοῦμαι.
godêreccio, -*a*, εὐάρεστος, τερπνός.
godimênto, *m.*, χαρά, τέρψις, ἠδονή || ἀπολαυή, -λαυσις, ἐπικαρπία. [πνός.
godibile, *m. f.*, ἀπολαυστός; *tergoffâggine*, *f.*, ἀψυία, σκαιότης; ἀνεπιτηδειότης, ἀδεξιότης, -ξιοσύνη, ἀπειρία, ἀβελτερία, (ἀναποδιά).
gôffo, -*a*, ἀφνής, ἄχαρις, ἀνεπιτήδειος, ἀδέξιος, ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος, (ἀνάποδος).
gôgna, *f.*, κύφων; στηλήτευμα, (πομπή, -πεία), αἰσχος || *mêtter âlla —*, βασανίζω διὰ τοῦ κύφωνος; (ἐκ)θεατρίζω, στηλητεύω, (ἐμ)πομπεύω, (πομπιάζω), δυσφημῶ.
gôla, *f.*, λαιμός, (τὰ λαιμιά); *intêrno*, φάρυγξ, λάρυγξ, (-υγγας), οἰσοφάγος || *bôcca*, *apertûra*, στόμα; χάσμα || *orografia*, στενόν, αὐλών, κλεισωρεία. (-σοῦρα, μπογάζι) || *vizio*, λιχνεία, (λιχουδιά, λιξουδιά, λίξι(ι)α, γοῦλα(ρμιά)) λαιμαργία, -γότης, ἀδη-(πολυ)φαγία || *mâl di —*, πονόλαιμος, λαιμόπονος, (τὰ λαιμιά) || *fig.*, ὄρεξις, ἐπιθυμία.
golêta, *f.*, *mar.*, ἡμιολία, (γολέτ-
golêto, *v.* collêtto, -llarino. [(τ)α).
gôlfo, *m.*, κόλπος, (κόρφος).
gôlgota, *v.* calvârio.
goloseria; -*sità*, *f.*, *v.* gôla || *libo ghiôtto*, λιχνευμα, νόγαλον, -λευμα, -λισμα, τρωάγημα, τρωγάλιον, ἐπίδαιτρον, (γλιγούδι, μελεξήκι).
golôso, -*a*, λίχνος, λαιμαργός, ἀδη-(πολυ)φάγος, λάβρος, (λιχούδης, λιξιάρης, φαγᾶς, χαφτανᾶς).
gôlpe, *v.* volpe (*bot.*). [μενα).
gômena, *f.*, κάλως, κάμιλος, (γού-
gomitâta, *f.*, κτύπος διὰ τοῦ ἀγκῶνος, ὠλεκράνισμα, κυβίτευμα.

gômîto, *m.*, ἀγκών, (-ωνας), ὠλένη, κύβιτον || *fig.*, κλίσις ἀγκωνοειδῆς, γωνία, καμπή, ἀγκών, -ωνή, (-ωνάρι, κώχη). [βάρι, -ράκι].

gomitolo, *m.*, τολύπη, ἀγαθίς, (κου-

gômma, *f.*, κόμμι, -ις, -ίδι(ον), (γόμμα) || — *arábica*, κόμμι ἀραβικόν || — *elástica*, κόμμι ἐλαστικόν || *resina*, ρητινῶδες κομμίδιον.

gommodo, -*a*, κομμώδης; -ιοφόρος; *v.* *appiccaticcio*.

gondolêta, *f.*, μικρὰ γόνδολα.

gôndola, *f.*, κύμβη, (γόνδολα).

gondolière, *m.*, πορθμεύς, γονδόλης, γονδολιέρης, -λάρης.

gonfalone, *m.*, σημαία, φάρσος.

gonfalonierato, *m.*, ἀξίωμα τοῦ φαρσοφόρου; ἀρχηγία, προεδρία (τῆς φλορεντινῆς δημοκρατίας).

gonfalonière, *m.*, σημαιο-(φαρσο)-φόρος || ἀρχηγός, κυβερνήτης, δήμαρχος.

gonfiare, *con fiato ecc.*, (ἐξ)ὄγκῳ, (ἐμ)φυσῶ, ἐμπνευματῶ, (φουσκώνω); *fig.*, αὐξάνω, μεγαλοποιῶ; ἐπαίρω; κολάζω || *n. e -rsi*, ἐξογκοῦμαι, φυσῶμαι, (φουσκώνω); *fig.*, ὄγκοῦμαι, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι; *tumefarsi*, πρήσκομαι, ἐξοιδαίνομαι, (φουσκαλιάζω).

gonfiatura, *f.*, *v.* -fiore; ἐξόγκωσις, (φούσκωσις, -κάλιασμα) || κολακεία.

gônfo, -*a*, *con aria ecc.*, ὄγκώδης, πεφυσημένος; *tumefatto*, ὄγκώδης, οἰδαλέος; *di persona*, ἐπηρμένος, πεφυσημένος, -σιωμένος; (φουσκωμένος) || *di stile*, στομφώδης, πομπώδης, || *s. m.*, →

gonfiore, *m.*; -fiorza, *f.*, (ἐξ)ὄγκωμα, (φούσκωμα), οἶδημα, (πρή)-

gônfofi, *f.*, γόμφωσις. [ξιμον].

gong, *m.*, *mus.*, γόγγον.

gongolâre, (ἀνα)σκικτῶ, πηδῶ ἐκ τῆς μεγάλης χαρᾶς, ἀγαλλιῶ(μαι).

gôngro, *m.*, γόγγρος, (μουγγρί).

goniometria, *f.* γωνιομετρία.

goniômetro, *m.*, γωνιόμετρον.

gônna(ella), *f.*, ὑποζώνιον, (φουστάνι(ον), φοῦστα).

gonorrêa, *f.*, γονόρροια.

gônzo, *v.* babbèo, imbecille.

gôra, *f.*, μυλοπόταμον, ὑδραγωγεῖον, -ώγιον, ὀχετός.

gordiâno (nôdo —), *m.*, ὁ γόρδιος δεσμός, *v.* *difficoltà*.

gorgheggiare, *di uccelli*, *v.* *cinguettare ecc.* || *mus.*, *trillare*, τερετίζω, κελαδῶ ἄδων, ποικίλλω τὸ μέλος διὰ λυγισμῶν; *cantarellare*, ἄδω ἡμιφώνως, τερετίζω, μινυρίζω. [λαρυγγόφωνος.

gorgheggiatôre, -*trice*, τερετίζων.

gorghêggio, *m.*, τερέτισμα, ἐλιοκωφονία, τροχαλισμός, λυγισμός, κυματισμός (φωνῆς) || τερέτισμα, -ισμός, μινυρισμός.

gorgheggio, *v.* *cinguettio*. [λίτσα].

gorgerêta, *f.*, περιστήθιον, (τραχη-

gorgiêra, *f.*, περιλαίμιον, περιτραχήλιον, (τραχηλιά).

gôrgo, *m.*, συστροφή ὕδατος, περιβόθρωμα, δίνη, δίνος || βάραθρον, ἄβυσσος. [ρίζω].

gorgogliare, βορβορούζω, (γουργου-
gorgoglio; -*iamênto*, *m.*, βορβο-
ρυγμός, (γουργουρητόν, -γουλιτό).

gorgogliône, *m.*, κίς, τρώξ, (σιταρόψειρα). [γαργαρεών.

gorgozzûle, *m.*, οἰσοφάγος; λάρυγξ,
gorilla, *m.*, γορίλλας.

gôta, *m.*, παρειά, γνάθος, κόρρη, (μάγουλο(v)).

gôtta, *f.*, *di piedi*, ποδάγρα || *alle mani*, χειράγρα || *artritica*, ἀρθριτικός || *sciatica*, ισχιάς || *serena*, ἀμαύρωσις || *avêr la —*, ποδαγρῶ.

gottôso, -*a*, πάσχων ἐκ ποδάγρας, ποδαγρικός, ἀρθριτικός.

governabile, *m. f.*, εὐάγωγος, εὐδιοίκητος.

governante, *m. f.*, ἄρχων, κυβερνῶν || *s. f.*, ἡ παιδαγωγός; οἰκονόμος, (γυβερνάντα).

governare, ἄρχω, κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω, ἐπιστατῶ || *mar.*, κυβερνῶ, οἰακίζω, -κοστροφῶ, πηδαλιουχῶ || *animali*, τρέφω; ἐπιμελοῦμαι || *v.* *dirigere, condurre*.

governativo, -*a*, κυβερνητικός || *impiegato —*, ὑπάλληλος.

governatorâto, *m.*, ἐπαρχία, φρουραρχία; *sède, palâzzo*, κυβερνεῖον, τοπαρχεῖον, φρουραρχεῖον.
governatôre, *m.*, ἄρχων, κυβερνήτης, τοπάρχης, φρούραρχος.
govêrno, *m.*, *di ûno stâto*, πολιτευμα κράτους, πολιτεία, κυβερνήσις, ἀρχή; κυβερνῶντες || *in gènerè*, κυβερνήσις, διεύθυνσις, διοικήσις || *mar.*, κυβερνήσις, οἰάκισις, -κισμα, -κισμός, πηδαλιουχία; οἰάκιον, πηδάλιον, (τιμόνι) || *v.* -natorâto.
gôzzo, *m.*, *dègli uccèlli*, πρόβολος, (γ(κ)οῦσα, σγάρα) || *dèlle persône*, βρογχοκήλη, (γ(κ)οῦσα).
gozzovìglia, *v.* *crâpula ecc.*
gozzûto, -a, βρογχοκηλίτης.
grâccchia, *v.* *cornâccchia*.
gracchiamênto, *m.*, κρωγμός || *fig.*, φλυαρία, μωρολογία: κραυγή, -γαί.
gracchiâre, κρώζω || *fig.*, φλυαρῶ; κραυγάζω, φωνασκῶ, (φωνοκοπῶ).
gracchiâtore, -trîce, λάλος, μωρολόγος; κραυγαστής. κράκτης, φωνασκός, (-ακλᾶς).
gracidâre, κοάζω || *fig.*, *v.* -echiâre.
gracidîo, *m.*, κόασμα, -μός.
grâcile, *m.f.*, ισχνός, λεπτός, ψιλός, *v.* êsile.
gracilità, *f.*, ισχνότης, λεπτότης.
gracimolo, *v.* *rac*-.
gradâsso, *v.* *spaccòne*, *rodomônte*.
gradatâmente, *adv.*, βαθμιαίως, -θμηδόν, κλιμακηδόν.
gradaziòne, *f.*, διαβαθμῖς, -θμησις || *figûra*, κλίμαξ.
gradêvole, *m.f.*, εὐάρεστος, ἀρεστός, εὐχάριστος. χαρίεις, ἐπίχαρις, τερπνός, ἡδύς, (νόστιμος).
gradevolêzza, *f.*, τερπνότης, ἡδύτης, (νοστιμάδα).
gradimênto, *m.*, ἀποδοχή, εὐαρέστησις.
gradinâta, *f.*, κλι-(κλι)μαξ, (σιάλα); *di anfiteâtro ecc.*, θρανία, ἐδώλια, βάθρα, καθίσματα.
gradino, *m.*, (ἀνα)βαθμῖς, -μός, κλημακτήρ, (σκαλοπάτι, -λί, -λόνι, γραδίνι) || *sedile*, ἐδώλιον, βάθρον,

κάθισμα, (σκαμνί) || *fig.*, ἀναβαθμός.

gradire, *accettâr volentiêri*, (ἀπο)δέχομαι || *piacêre*, ἀρέσκω; χαίρω, (νοστιμεύομαι) || *desiderâre*, ἐπιθυμῶ.

[εὐάρεστος.

gradito, -a, ἀποδεκτός, εὐαπόδεκτος,
grâdo, *m.*, βαθμός; *dignità*, ἀξίωμα, ἀξία; *condiziòne*, βαθμός, κατάσταση, τάξις || *riconoscènza*, χάρις, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη || *mat.*, βαθμός || *di buòn* —, *v.* *volentiêri*; êsser in —, *v.* *potêre*.

graduâle, *m.f.*, προβαίνων κατά βαθμούς ο βαθμηδόν, βαθμιαῖος, κλιμακωτός.

gradnâre, βαθμοθετῶ, -μολογῶ, κλημακηδόν διατάσσω, χορηγῶ βαθμόν.

gradnâto, -a, βαθμιδωτός, βεβαθμολογημένος, βαθμολόγος, ἐπίβαθμος, βαθμοφόρος (στρατιώτης).

graduâtoria; -aziòne, *f.*, βαθμοθεσία, -οθέτησις, -ολογία, -ωσις; *leg.*, κατάτάξις (τῶν δανειστῶν); καταλόγισμα.

graffiâre, ἀμύσσω, δρύπτω, (τζαγγρουνῶ, τζουγγρανίζω).

graffiâtura, *f.*, ἀμυχή, -υξις, δρύψις, (τζαγγρουνιά, -ισμα, νυχιά).

grâffio, *m.*, *c.s.*; *v.* *uncino*, *rainpòne*.

graffito, *m.*, μελανόλευκος ζωγραφία, *f.*, γραφή. [φία ἐπὶ τοίχου.

grâffico, -a, γραφικός.

grafite, *f.*, γραφίτης.

grafologia, *f.*, γραφολογία.

grafômetro, *m.*, γραφόμετρον.

ragnuòla, *v.* *grândine*. [lâtto.

gramâglia, *f.*, ἐσθῆς πένθιμος, *v.*

gramîgna, *f.*, ἄγρωστις, (ἀγριάδα), γρά-(κρά)στις, (γρασίδι).

gramignòso, -a, ἀγρωστώδης, πλήρης ἀγρώστεως.

graminâceo, -a, σταχυειδής, ἀγρωστώδης, -στοειδής || *s. f. pl.*, ἀγρωστοειδή, χορτώδη.

grammâtica, *f.*, γραμματική.

grammâtico, -a; -câle, *m.f.*, γραμματικός.

grammatista, *m.*, *c. s.*, γραμματο-

διδάσκαλος, -τιστής, (παληγογραμ-
ματικός).
grâmmo, *m.*, γραμμάριον.
grâmo, -*a*, *v.* dolênte; meschîno.
grâmola, *f.*, *da pâsta*, ζύμωτρον ||
da cânpara, κοπανιστήρι(ον).
gramolâre, μάσσω, φυρῶ, (ζυμώνω)
 || κοπανίζω, τρίβω νὸ κάνναβι.
gramolâta, *v.* granîta.
gramolatôre, -*trice*, μάκτης, φυ-
 ράτης, (ζυμωτής) || κοπανιστής.
gramolatûra, *f.*, φύρασις, (ζύμωμα),
 || κοπάνισμα.
grâna, *f.*, βαφικὸς φοινικοῦς κόκ-
 κος || *ruvidézza ecc.*, κόκκωμα.
granadiglia, *f.*, *bot.*, ῥοιάνθεμον,
 ὕσγη, (πρινοκόκκι).
granâglia, *f.*, χόνδροι, ψήγματα
 (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου) || *pl.*, τὰ
 σιτηρά, σῖτος.
granâio, *m.*, *solâio*, ὑπερῶν, (σερ-
 βανί) || *magazzêno da grâno*, σι-
 τ(οβολ)ῶν, -βόλων, σιτ.αρ)οθήκη,
 (ἀμπάρι) || *fig.*, σιτοφόρος χώρα.
granai(u)olo, *v.* biadaiuolo.
granâre, *v.* -*nîre*; χονδρο-(κοκκο)-
 ποιῶ, κοκκιάζω, κρυσταλλοῦμαι.
granâta, *f.*, *mil.*, (χειρο)βομβίς,
 (γρανάδα) || *min.*, καρχηδόσιος (λί-
 θος), λυχνίτης || *v.* seôpa.
granatiêre, *m.*, χειροβομβιδοβόλος;
 ἐπίλεκτος, (γρεναδιέρως, -έρης).
granâto, *v.* -*nîto*; vermiglio; me-
 lagrâno. [ta.
granatîna, *f.*, ῥοιοσόροπον; *v.* -*nî*-
grân cancelliêre, *m.*, ἀρχιγραμμα-
 τεύς, (ἀρχικαγκελλάριος).
grân câssa, *f.*, μέγα τύμπανον.
granchiêscio, -*a*, καρκινοειδής.
grânchio, *m.*, καραβίς, (-ίδα) || *di*
mâre, καρκίνος, (κάβουρας, πα-
 γούρι) || *v.* grâmpo; câncro || *fig.*,
 λάθος, ἀστόχημα || *rigliâr un* —
a sêcco, (ἐξ)ἀπατῶμαι, σφάλλομαι.
granchiolîno, *m.*, καρὶς, καμμαρὶς,
 ἀκρὶς ἢ θαλασσία, (γαρίδα).
grancipôrro, *m.*, καραβὶς ἢ θαλασ-
 σία, ἀστακός || *fig.*, μέγα λάθος.
grânde, *m. f.*, μέγας, (-γάλος, τρα-
 νός), ἔξοχος, ὑπέροχος; *alto*, λὺν-

γο, ὑψηλός, ἐπιμήκης; *di quantitâ*,
 πολὺς || *di ânimo*, μεγαλόφρων,
 γενναῖος || *illûstre*, *famôso*, ἐξαί-
 ρετος, ἔνδοξος, περίφημος, δεινός.
 || *il grân mûndo*, ἡ ὑψηλὴ ὁ ἀ-
 νωτέρα κοινωνία, ἡ ἀριστοκρατία
 || *s. m. pl.*, ἄρχοντες, μεγιστᾶνες,
 (μεγαλωσιάνοι).
grandeggiâre, *vincere in grandézza*,
 ὑπερέχω τινός || *fârla da grânde*,
 ἐπαγγέλλομαι τὸν μέγαν, ἐπ-
 (ὑπερ)αίρομαι, (μεγαλοπιάνομαι,
 ὑπερηφανεύομαι).
grandêtto, -*a*, ἀρκούντως μέγας,
 (μεγαλούτσικος).
grandézza, *f.*, μέγεθος, -γαλότης.
 || *d' ânimo*, μεγαλοψυχία, ὕψος ||
onôre, *dignità*, τιμή, ἀξίωμα, με-
 γαλεῖον || *mat.*, ποσόν.
grandézza; -*dûra*, *f.*, *v.* fâsto.
grandinâre, πλῖπτει ὁ βρέχει χάλαζα,
 (πέφτει χαλάζι), χαλαζᾶ, -ζοκο-
 πεῖ, (-ζόνει).
grandinâta, *f.*, καταγίς ἐκ χαλά-
 ζης, τρικυμία χαλάζης, χαλαζοκο-
grândine, *f.*, χάλαζα, (-λάζι). [πία.
grandiosità, *f.*, μεγαλοπρέπεια,
 -λουργία, -λεῖον, λαμπρότης; *v.*
 fâsto.
grandiôso, -*a*, μεγαλοπρεπής, ἐπι-
 βλητικός, καταπληκτικός, θαν-
 μάσιος, *v.* fastôso. [δούξ.
grandûca, *m.*, μέγας δούξ, ἀρχι-
granducâle, *m. f.*, ἀρχιδουκικός.
granducâto, *m.*, μέγα δουκάτον,
 ἀρχιδουκάτον. [ἀρχιδούκισσα.
granduchêssa, *f.*, μεγάλη δούκισσα.
granêllo, *m.*, *pr. e fig.*, κόκκος,
 (κουκί, σπειρί); *di pôlvare*, χόν-
 δρος; *d' ûna*, ῥάξ, (ῥῶγα).
granfâtto, *v.* mólto.
grânfla, *f.*, ὄνυξ, (νύχι).
granflâre, *v.* ag(g)raff(i)âre.
granîre, σπερματοῦμαι, -μοφορῶ,
 -ματ(ίζω)ῶ, σποριάζω, (μεστόνω);
v. -*nâre*.
granîta, *f.*, ποτὸν κεκρυσταλλωμέ-
 νον, μελί-(ζαχαρό)κρατον, (σερ-
 μπέτι), γρανίτης. [κός.
granîtico, -*a*, συνηθιτικός, γρανιτι-

granito, -a, πολύσπερμος || *s. m.*,
σηνήτης λίθος, γρανίτης.
granitûra, f., σπερμάτισις, -μογο-
νία || *delle monête*, περικόκωμα,
περιχαράχωσις.
granívoro, -a, κοκκο-(σιτο)φάγος.
granône, m., χρυσό-(ἀργυρό)νημα
σειστόν, (τιρτίρι) || *v. frumentône*.
(Grân Túrco, m., σουλτάνος.
grantúrco, v. frumentône.
granuláre, ῥαγώδης || *vb.*, χονδρο-
(κοκκο)ποιῶ. [κεγχρώδης.
granulôso; -nellôso, -a, κοκκώδης,
grâppa, f., οἰνόπνευμα, (ῥακί(ον)).
grappíno, m., ἀγκυρίς; λαβίς, ἀρ-
πάγη, (-άγι).
grappolino, v. racímolo.
grâppolo, m., βότρυς, (τσαμπί,
σταφύλι). [vettonáglie.
grâscia, f., *v. grâsso, sîgna; pl.*
grâspo, m., τσάμπουρον.
grassatôre, m., ληστής ἔνοπλος.
grassaziône, f. ληστεία.
grassêzza, f., παχύτης, λιπαρία,
-ρότης, εὐσαρκία || *fig.*, ἀφθονία,
grassime, v. ingrâsso. [πλουῦτος.
grâsso, -a, πιμελής, παχύς, πίων,
πολύ-(εὐ)σαρκος, εὐτραφής, (πα-
χουλός, κρεατωμένος) || *ingrassâto*,
λελιπασμένος, (λιγδωμένος) || *che*
contiene grâsso, πιμελής, -λώδης,
λιπαρός, στεατώδης || *di terra*,
λιπαρός, ἀργιλλώδης, εὐφορος,
γόνιμος || *piante -e*, παχέα, εὐ-
χυλα φυτά || *v. vantaggiôso; ricco*
|| *s. m.*, πάχος; -χύ, πιμελή, ἄ-
λειμμα || *cibo di —*, κρεατινὸν
φαγητόν || *v. strutto*.
grassotto, -a, ὑποπίμελος, ὑπόπα-
χος, παχυλός, (παχού(λού)τσικος).
grass(u)ôli, v. ciccioli.
grassume, m., λίπος, πιμελή.
grâta, f., κιγκλῖς, (κάγκελλον), δρύ-
gratêlla, v. -tícola. [φρακτον.
graticciâre, περικιγκλιδοδικτυῶ,
(καφασόνω); *v. -ticolâre*.
graticciâta, f. κιγκλιδοδικτυον,
(καφάσι); *περί(διά)φραγμα, v.*
grâta.
graticcio, m., ταρσός, καλαμωτή.

graticola, f., ἐσχάρα, (σχάρα); *v.*
grâta. [νω].
graticolâre, κιγκλιδῶ, (καγκελλό-
gratificâre, φιλοδορῶ, ἀμείβω, χα-
ρίζομαι. [δωρεά.
gratificaziône, f., φιλοδώρημα,
grâtis, avv., δωρεάν, προίκα, ἀ-
μισθί, (χάρισμα). [χαριστία, χάρις
gratitudíne, f., εὐγνωμοσύνη, εὐ-
grâto, -a, v. riconoscênte; gradito.
grattacâpo, m., μέριμνα, ἀνησυχία,
λύπη. [(ξύσις).
grattamênto, m., κνήσις, ξέσις,
grattâre, (ἀπο)ξέω, ξύω, ξύνω,
(ξυῶ), (ἀπο)κνίζω || -rsi, ξέ-(ξύ)ο-
μαι, (ξύνομαι, -νοῦμαι).
grattûgia, f., ξεστήρ, ξυστήρ, (τυ-
ρό)κνήσις, κνηστήρ, τρίπτης,
((τυρο)τριφτης, ῥεντές).
grattugiâre, (ἐπι)ξέω, (ἀπο)ξύω,
ἐπι-(κατα)τριβῶ.
gratuità, f., ἄμισθον, ἀδάπανον.
gratûito, -a, προίκιος, ἄμισθος,
ἀδάπανος || *παρα-(ἀδίκαιο)λόγη-*
τος; v. arbitrârio.
gratulatôrio, -a, συγχαρητικός.
gravâbile, m. f., φορολογήσιμος,
-γητ(έ)ός. [ἄχθος, φόρος, τέλος.
gravâme, m., βάρος, φορτίον,
gravâre, (ἐπι-κατα)βαρύνω, (ἐπι)-
φορτίζω, (φορτόνω); *δασμούς*
ἐπιτάττω || *ἐνοχλῶ*, *δυσαραεστῶ*.
gravâto, -a, βαρυνόμενος, ἔμφορτος,
πεφορτισμένος, (φορτωμένος).
grâve, m. f., c. s.; pesânte, βαρῦς
|| *contegnôso, dignitôso*, ἐμβριθής,
σεμνός, -νοπρόσωπος, -νοπρεπής
|| *faticôso*, βαρῦς, χαλεπός || *diffi-*
cile, pericolôso, μέγας, δεινός, σφο-
δρός, ἐπικίνδυνος || *importânte*,
σπουδαῖος, λόγου ἄξιος || *accênto*
—, τόνος βαρῦς, βαρεῖα.
gravêzza, f., v. -vâme; -vitâ.
gravidâza, f., κνοφορία, ἐγκυμο-
σύνη, (ἐγ)κνήσις, (ἐγγαστρία, (ἐ)γ-
γαστρι).
grâvido, -a, μεστός, πλήρης, (γε-
μάτος) || *f.*, *incênta*, κνοφοροῦσα,
ἐγκύμων, -κνος, -κνομονοῦσα, (ἐγ-
γαστρωμένη, βαρεμένη).

gravità, *f.*, βάρος, -ρύτης; ἐμβροθία, σεμνότης, -νοπρέπεια, σοβαρότης; χαλεπότης; μέγεθος, δεινότης, σφοδρότης, κίνδυνος; σπουδαιότης || *cēntro di* —, κέντρον βαρύτητος. [(καταρ)δέπω, κλίνω.

gravitàre, (ἐπι)βαρύνω. φέρομαι, **gravitaziōne**, *f.*, συγκαταφορά, συνολκή, ῥοπή.

gravosità, *f.*, βαρύτης, βάρος.

gravōso, *-a*, βαρύς, ἐπαχθής, ἀνιαρός. ἐπίπονος.

grāzia, *f.*, *in genere*, χάρις; *favōre*, εὐνοία, εὐμένεια, φιλία, ἀγάπη; *perdōno*, συγχώρησις; *bél mōdo*, χάριτες, ὁμορφος τρόπος; *vézzo*, καλλονή, θέλγητρον || *stāto di* —, στάσιμον τῆς χάριτος || *per di Dio*, ἐλέω Θεοῦ: *con la di Dio*, τῇ θεῖα χάριτι || *di* —, διὰ χάριν, παρακαλῶ, καθικετεύω.

graziābile, *m. f.*, ἄξιος χάριτος, ἐπιδεκτικὸς ἀφέσεως, ἀφέσιμος, συγγνωστ(έ)ός, συγχωρητός.

graziāre, δίδω τὴν χάριν, ἀμνηστεύω ἐγκληματίαν, συγχωρῶ.

graziāto, *-a*, λαβὼν τὴν χάριν, συγχωρούμενος.

grāzie, *inter.*, (σὲ ο σαs) εὐχαριστῶ || *mille* —, ὑπερευχαριστῶ || — *a Dio*, δόξα ο χάρις τῷ Θεῷ, μετὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. [λοφροσύνη.

graziosità, *f.*, χάρις; εὐγένεια, φι-

graziōso, *-a*, χαρίεις. εὐ-(ἐπι)χαρις, ἐπαφρόδιτος, (χαριτωμένος); εὐάρεστος; φιλοφρονητικὸς, εὐγενικός, χαριστικὸς || προίκιος.

grecāle, *m.*, βορειοανατολικὸς ἄνεμος, μέσης, καικίας, (γραῖγος).

grēca, *agg. f.*, ἑλληνική || *s. f.*, ἑλληνίς, (-νίδα, ῥωμαία) || *ornāto*, μάιανδρος.

grecismo, *m.*, ἑλληνισμός.

grecista, *m.*, ἑλληνιστής.

grecità, *f.*, ἑλληνισμός; οἱ Ἕλληνες (συγγραφεῖς).

grecizzāre, (ἐξ)ἑλληνίζω.

grēco, *-a*, ἑλληνικός || *s. m.*, ἕλλην, (-ηνας, ῥωμαῖος, -μηός) || *lingua*, ἡ ἑλληνική γλῶσσα, τὰ ἑλληνικά,

volgāre, τὰ ῥωμαῖκα || *parlār -o*, λαλῶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ο ἑλληνιστί || *s. m.*; *vénto*, *v.* -cāle.

grēco-latīno, *-a*, ἑλληνολατινικός.

grēco-levānte, *m.*, ἄνεμος θρασκίας, μεσαπηλιώτης, (γραικολεβάντες).

grēco-romāno, *-a*, γραικορωμαϊκός, -μαῖος.

grēco-tramontāna, *m.*, μέσης (ἄνεμος), (γραικοτραμοντάνα).

gregārio, *m.*, ἀγελαῖος; κοινός || ἄπλοῦς στρατιώτης.

grēgge, *m.*, ἀγέλη, ποίμνιον, -μνη, (κοπάδι, μάνδρα, -ντρά, -ντρί).

grēggia, *f.*, *c. s.*; *pr. e fig.*, ποίμνη.

grēggio, *-a*, ἀκατέργαστος, ἀπαρασκευάστος.

gregoriāno, *-a*, γρηγοριανός || *calendārio -o*, χρονολόγιον -όν.

grembiāle; **-biūle**, *m.*, περιζωμα, ἐμπροσθέλλα, (προστέλ(λ)α, ποδιά, πεστε-(πεστα)μάλι).

grembiulāta, *f.*, περιζωμα πλήρης, (ποδιά γεμάτη).

grembiulīno, *m.*, περιζωμάτιον.

grēmbo, *m.*, κόλπος, τὰ γόνατα, (ποδιά) || *fig.*, κόλπος, μέσον, κέντρον.

gremire, πληρῶ, (γεμίζω, -μόζω).

gremīto, *-a*, πλήρης, ἀνάπλεως, γέμων, (-μάτος). [(παχ-(παγ)νί).

grēppia, *f.*, φάτνη, κραστήριον,

grēppo, *m.*, κρηνός; ὄχθη, χεῖλος.

gres, *m.*, ψαμμόλιθος, (ἀμμουδόπετρα); ἀμμώδης ἄργιλλος, ἀμμοκεραμεία.

grēto, *m.*, ὄχθη ἀμμώδης, ἀκτή.

grettēzza, *f.*, μικροπρέπεια, -ολογία, στενόν, εὐτέλεια; γλισχροτής, φειδωλία.

grētto, *-a*, μικροπρεπής, -ολόγος, στενός, εὐτελής; *sórdido*, *avātro*, γλίσχρος, φειδωλός, φιλάργυρος.

grēve, *v.* grāve, *pesānte*.

grēzzo, *v.* grēggio.

grīda, *f.*, *v.* bāndo; *pl. di grīdo*.

gridāre, φωνάζω, κράζω, κραυγάζω, βοῶ, (χου(γ)ιάζω) || *cōntro*, *sparlāre*, κατακραυγάζω, καταβοῶ

ἐναντίον τινός, φωνασκῶ, (-νοκο-

πῶ) || *sgridâre*, ἐπιπλήττω, ἐλέγ-
χω || *elèggere, acclamâre*, δια-(προ)-
κηρύττω, προσαγορεύω || *lagnârsi*,
adirârsi, γογγύζω, παραπονοῦμαι,
ἀγανακτῶ.

gridatôre, -trice, κράκτης, κραυ-
γαστής, φωνασός, (-νακλᾶς); δη-
μόσιος κήρυξ; πραγματευτής.

gridîo, m., κατακραυγή, κραυγαί,
φωνοκοπήματα.

gridô, m., κραυγή, βοή, φωνή;
οἰμωγή || *fâma*, φήμη, θρούλλημα.

grifâgno, -a, ἀρπακτικός || *occhi -i*,
ὄμματα ἄγρια.

grîfo, m., *animâle mítico*, γρύψ ||
indovinèllo, (λογο)γρῖφος || *v. grû-*
gno, mûso.

grîfône, m., γρυπαιετος; γρύψ.

grigiâstro, -a, ὑπόψαρος, ὑπολευ-
κομέλας, (ψαρούτσικος).

grîgio, -a, πολιός, λευκόφαιος, ψα-
ρός, (γρίζος), λευκομέλας, (ἀσπρό-
μαυρος); — *fêrro*, φαιός, (μαυ-
ρειδερός); — *cêpene*, τεφρόφαιος,
τεφρός, -οειδής, στακτόχρους;
-τερός || *di tèmpo*, ὀμιχλώδης ||
di persône, πολιός, -ιόθριξ.

grillâia, f., ἀγρός λεπτόγειος.

grill(ett)âre, (ἀνα)ζέω; φρύγω, ψήνω
ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, (τσουρουφλίζω).

grillêtto, m., σκανδάλη, -ἀλήθρον,
-αλον, (-αλήθρα, -άλι, -αλίδι,
γαργαλιστήρι) || *dim. di grillo*, μι-
κρός γρύλλος, (τριζονάκι) || *caprie-*
cétto, ιδιοτροπία, φαντασία, (πα-
ραξενιά) || *b.*, *v. clitôride*.

grillo, m., γρύλλος, (τριζόνι, τρη-
δόκι, τσιρόκι). [βρούρηστις.

grillotâlpa, m., γρυλλ(ο)ασπάλαξ,

grimaldèllo, m., κόραξ, (κλειδα-
ροσύρτης), ψευδοκλειδίον, ἀντίκλει-
θρον, (-κλειδί).

grînta, f., *v. mûso, grûgno*.

grîntza, v. *rûga, crêspa*.

grîppe, m., *medc.*, γρίππη.

grisètta, f., *stôffa*, λευκομελανίς ||
**di dônna*, φιλεράστρια, πορνίδιον.

grog, m., ῥωμο-(ῥαχο)λέμονον.

grômma, f., *v. târtaro*, (in)erô-
sta(zîone).

grôom, m., *barb.*, παῖς, ἵπποκόμος.

grôndâ(ia), f., ὀχετός τῆν στέγης,
ὑδρορροή, -α, γείσιον, (κανάλι
τῆς σκεπῆς); ἄγωγός || σταλαγμός.

grondânte, m. f., (ἐκ)ῥέων; περιο-
ρεόμενος, στακτός, διάβροχος,
(μουσκευμένος).

grondâre, piôvere, scôrrere, ἐκρέω,
ἀποστάζω, σταλάζω, χύνομαι;
èsser bagnâto, stillâre, περιρρέομαι,

grôngo, v. *gôngro*. [στάζω.

grôppa, f., ἵππου ῥάχης, τὰ νῶτα
τῶν τετραπόδων ζώων, τὰ ὀπί-
σθια, (τὰ καπούλια) || *montâr in*
—, ἵππεύω ὀπισθεν ἐφιππίου,
ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, (ξεκάπουλα).

groppâta, f., ἄλμα, ἀνασκίρτησις
τοῦ ἵππου.

groppiêra, f., ὑπουργίς, ὀπισθία,
(πιστιά, καπουλοδέτης, κουσκούνι).

grôppo, v. *nôdo*; *vilâppo*.

groppône, m., *v. -ppa*; ὀροσπύγιον,
κόκκυξ, ἱερὸν ὄστουν, (κωλοκού-
κουρο, κωλουράδιον).

grôssa, f., δώδεκα δωδεκάδες, χον-
δροδωδεκάς.

grossèzza, f., παχύτης, πάχος,
χονδρότης, (χόνδρος, χοντράδα).

grôssso, -a, παχύς, χονδρός, ὀγκώ-
δης, ἄδρός; μέγας, πολὺς; *v.*
grâsso; *grâve*; → || *f.*, *di dônna*,

v. grâvida || *di città ecc.*, πολυάν-
θρωπος || *mâre -o*, κοίλη θάλασσα,
θάλασσα τεταραγμένη, (φουσκοθα-

λασσιά) || *vêndita in -o*, ἀδρομε-
ρῆς, (χονδρική,) πώλησις || *in -o*,
comm., ἀδρομερῶς, ὀλικῶς, συλ-

λήβδην, (χονδρική, -κά); *per*
sômmi câpi, κεφαλαιωδῶς, συνο-
πτικῶς, ἐπιπολαίως; *grossolana-*
mênte, χονδροειδῶς, ἀτελῶς || *s. m.*,

κύρι(ώτερον) μέρος, οὐσιῶδες,
misûra, δραχμή, (δράμμι) || *il* —
dèll' esêrcito, τὸ πλεῖστον τοῦ

στρατοῦ.

grossolâno, -a, *di persôna*, σκαιός,
ἀπειρόκαλος, χονδρός, -ροφυής,
ἄκομπος, ἀπαίδευτος, ἀγροῖκος,
ἀπολίτευτος, (ἄπρακτος, χωριάτης);

di cöse, ἀκατέργαστος, ἄτεχνος,

ἀτελής, χονδρῶσειδής, βαναύσως
εἰργασμένος, (χονδρῶσευλευμένος,
-ροκαμωμένος); *basso*, αἰσχρός,
εὐτελής; *frugale, semplice*, λιτός,
εὐτελής.

gròtta, f., σπήλαιον, ἄντρον.

grottêseo, -a, ἔκτοπος, ἀλλόκοτος,
παράδοξος, παράξενος, γελοῖος.

gru, f., zool., γέρανος, ((ἄ)γερανιός)
|| *macchina*, γέρανος, -άνι(ον).

gruceia, f., βακτηρία, βάκτρον,
(δεκανίκη, πατετίτσα).

grufolâre, ἀνασκάττω, ἀνορούσσω
(διὰ τοῦ ῥύγγους).

grugnîre, γρού(λλί)ζω, (γουρουνίζω).

grugnîto, m., γρου(λλι)σμός, (γ(ου)-
ρούνισμα).

grûgno, m., *di pòrco*, ῥύγγος,
(*pr. e fig.*, χοιρόμουτρον, μούρη
τοῦ γουρουνιοῦ, γουρουνομού-
τσουνον, -νόμουτρον); *in gènere*,
μυκτῆρ; *fig.*, πρόσωπον δυσειδές,
μούτρον; (μούρη, μούτσουνον);
v. mûso. [ἑλβετικὸς τυρός.

gruiêra, m., τυρός τῆς Γρουιέρης,
grulleria, f., βλακεία, μωρία, ἀνοη-
σία, ἀλογία.

grûllo, -a, ἄδρανής, νωθρός; ἡ-
μιῦπνος, νυσταλέος; εὐήθης, βλάξ.

grûma, f., v. târtaro, (*in*)*cròsta-*
grûmo, m., θρόμβος. [(*zidne*).

grumolôso, -a, μηλοειδής, σφαιρω-
grûmolo, v. tôrso(lo). [τός.

grumôso, -a, θρομβώδης.

gruppêtto, m., μικρὸν σύμπλεγμα
ο ἄθροισμα || *mus.*, συνέχεια φθόγ-
γων, ἀκολουθία.

grûppo, m., σύμπλεγμα, συγκρότη-
μα; σωρός, ἄθροισμα, συνάθροι-
σις, (μάζωμα) || *v. erup*; *nôdo*.

grûzzolo, m., χρηματόδεμα, (γροῦ-
guadâbile, m. f., διαβατός. [πος).

guadagnâre, κατακερδαίνω, (κερ-
δίζω, -δεύω); πορίζομαι, προσ-
κτῶμαι τι || *di malattia*, λαμβάνω,
ἀποκτῶ, (παίρνω) || *giàngere*, φθά-
νω, ἀφικνοῦμαι || *n.*, προχωρῶ,
ἐκτείνομαι.

guadâgno, m., κέρδος, (-δεμα),
διάφορον, ὠφέλεια, ὄφελος.

guadagnûccio, m., κερδάριον.

guadâre, διαβαίνω, διαπερῶ, πε-
ραιοῦμαι.

guâdo, m., διάβασις, πόρος, πέρα-
(σ)μα, (ῥηχότοπος, τὰ ῥηγά) ||

passâre a —, διαβαίνω περὶ, δια-
περῶ ἀπὸ τὰ ῥηγά, *c. s.* [ἀβαθής.

guadôso, -a, εὐδιάβατος, διαβατός,

guâi ! inter., οὐαί! οἶμοι! φεῦ! ||
— *a te ! οὐαί σοι*, (ἀλλοίμονον

εἰς ἐσένα)! [ἔυλον.

guaiâco, m., γαϊάκον, ἱερό-(ἀγιο)-
guaiime, m., νεόβλαστον χορτόν,
ἢ ἀναφουομένη μετὰ τὸν θειρισμὸν

guaiina, f., v. fôdero. [χλόη.

guâio, m., συμφορά, δυστύχημα;
βλάβη; δυσκολία, κώλυμα, ἐμπό-
διον; *v. lamênto*.

guaiire, ὑλακτῶ ὀξέως, κνυζῶ, βοῦ-
ζω, (γαυγ(ιουλ)ίζω).

guaiito, m., ὑλακή, κνυζηθμός.

gualcâre, γνα-(κνα)φεύω, γνάπτω,
(ἀργάζω). [δεψεῖον.

gualchiêra, f., γναφεῖον || βυρσο-
gualchierâio, m., (ἐρεο)γναφεύς, (ἀρ-
γαστής), προϊστάμενος γναφείου.

gualcîre, προσ-(παρα)τριβῶ, συν-
θλίβω, -θλιῶ; κακῶς πτύσσω, ῥυ-
σῶ, (ζουλιζω, τσαλακόνω, ζαρόνω).

gualdâna, f., ἴλη στρατιωτῶν προ-
νομευτῶν.

gualdrâppa, f., ἐπίστρωμα, ἐπίβλη-
μα, ἐπίππιον, κασᾶς, -σῆς; σά-
γισμα, ἐπικάλυμμα; (χασᾶς, χά-
σδιον, τσοῦλι). [βίας.

guanâco, m., κάμηλος τῆς Περου-
guância, v. gôta.

guanciâle, v. cuscîno.

guanciâta, f., v. schiâffo.

guâno, m., περουβιανόκοπρος.

guantâio, m., χειριδοποιός, -πώλης,
(γαντᾶς).

guanteria, f., χειριδοποιία, -πω-
λεία; *laboratôrio e negôzio*, -ποι-
εῖον, -πωλεῖον, (γαντάδικο). [σόιο.

guantiêra, f., χειριδοθήκη, *v. vas-*
guânto, m., χειρίς, (-ρόκτιον, -ρό-
χτι, -ρόφτι, γάντι) || *di fêrro*, σι-

δηροχειρίς || *gettâr il —*, προκα-
λῶ (εἰς ἀγῶνα).

guardabôschî, *m.*, δασοφύλαξ.
 guardacôste, *m.*, *nâve e guârdia*,
 guardanidio, *v.* êndice. [ἀκταίωρος.
 gnardapôrto, *m.*, λιμενοφύλαξ.
 guardaportône, *v.* portinâio.
 gnardâre, *osservâre*, θεωρῶ, (προσ)-
 βλέπω, (κυτ(τ)άζω, κυτῶ) || *esa-*
mîndare, ἐξετάζω, ἀκριβοθεωρῶ ||
fâr atenziône, *badâre*, προσέχω,
 βλέπω, (κυτ(τ)άζω) || *occhieggidre*,
 ὀφθαλμοβολῶ || — *di travêrso*,
 ὑποβλέπω, (ἀγριο-(στραβο)κυττά-
 ζω, στραβοματιάζω) || *eustodîre*,
 φρουρῶ, ἐπιτηρῶ, ἐποπτεύω, (προ)-
 φυλάσσω, (-άγω), βλέπω, (δια)-
 σῶζω || *ésser di frônte*, κεῖμαι ἀπ-
 ἐναντι, βλέπω ο νεύω πρὸς, (ἀντι-
 κρῦζω) || — *il lêtto*, μένω ἐπὶ τῆς
 κλίνης || *guârdati!* προσέξε! προ-
 σοχή! τόπον, τόπον! (φυλάξου!
 βάρδα!) || *-rsi*, φυλάττομαι, προσ-
 ἐχω, ἀπέχω.
 guardarôba, *f.*, ἱματιο-σκευο-(ὄθο-
 νο)φυλάκιον, ἱματιο-(ἐπιπλο)θήκη,
v. *armâdio* || *âbiti*, ἱματισμός.
 guardarobiêra, *f.*, ἡ ὠθονοφύλαξ.
 guardasigilli, *m.*, σφραγιδοφύλαξ.
 guardâta, *f.*, βλέμμα, (βλέψιμον,
 κύτταγμα, (ὀμ)ματιά).
 guardatûra, *f.*, βλέμμα, (βλέψιμον).
 guârdia, *f.*, *aziône*, φύλαξις, -ακή,
 φρουρησις, τήρησις; *ôtrro*, φυλα-
 κή, φρουρά, (βίγλα, καλλούκι);
persôna, φύλαξ, φρουρός, σκοπός,
 (φύλακας, -κάτωρας, μπεκτζῆς) ||
pôsto di —, φυλακεῖον || *montâre o*
discênder la —, ἔρχομαι σκοπός,
 παραλαμβάνω ο παραδίδω τὴν φυ-
 λακὴν || *ésser di* —, εἶμαι σκοπός,
 φρουρῶ || — *del côrpo*, σωματοφύ-
 λαξ || — *nazionâle*, ἐθνοφυλακή,
 -φύλαξ || — *campêstre*, ἀγροφύλαξ
 || *della spâda*, κώπη, λαβή; *posi-*
ziône, ἀμυνθικὴ θέσις || *mêttersi*
in —, λαμβάνω ἀμυνθικὴν θέσιν;
fig., προφυλάττομαι, προσέχω, ἔχω
 τὸν νοῦν μου, δυσπιστῶ.
 guardiâno, *m.*, *c. s.*, φύλαξ, (-ά-
 κτης) || φύλαξ ζῶων, βοσκός ||
 † ἡγούμενος, (βαρδιᾶνος).

guardinfânte, *v.* ὄρινολινο.
 guardingo, *v.* εἰδυτο. [νυκτοφύλαξ.
 guardiôlo, *m.*, φυλακεῖον, σκοπιᾶ ||
 guârdio, *poet.*, *v.* sguârdio.
 guarentigia, *f.*, ἀσφάλεια, προστα-
 σία, διατήρησις, σωτηρία; *v.* ga-
 guâri, *v.* môlto. [ranzia
 gnaribile, *m. f.*, λατός, λάσιμος
 λατρευτός, θεραπεύσιμος, εὐθερά-
 πευτος, (γιατρευτικός) || *non* —,
 ἀνίατος, ἀνιάτρευτος, ἀθεράπευ-
 τος || *difficilmênte* —, δυσίατος.
 gnarigiône, *f.*, ἴασις, ἰατρεία, θε-
 ραπεία, (γιαμός).
 guarire, ἰατρῶν, θεραπεύω || *n.*,
 -ομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναρρώννυμι.
 gnarnâcca, *v.* zimârra.
 gnarnigiône, *f.*, φρουρά, φύλακες,
 (κουλούκι, γιασακτζῆδες, ἀσαρά-
 ληδες); *pôsto*, φρουρητήριον.
 gnarnîre, *ornâre*, περι-(ἐπι)κοσμῶ,
 (περι)στολιζῶ, (γαρνίρω) || *fornîre*,
assettâre, διασκευάζω, προμηθεύω,
 (στρώνω), ἐφοδιάζω, εὐτρεπίζω,
 (συγυρίζω) || *v.* *fortificâre*.
 gnarnîto, -a, ἐπικεκοσμημένος, πε-
 ριεστολισμένος || κατεσκευασμένος,
 προμηθευμένος, ἐφοδιάσμένος;
 μεστός.
 gnarniziône, *f.*, ἐπικόσμημα, πε-
 ριστόλισμα, (γαρνίρισμα), παρυφή,
 guascône, *v.* spaccône. [κράσπεδον.
 guastafêste, *m.*, διαταράκτης τῆς
 εὐθυμίας, ἐνοχλητής.
 guastamestiêri, *m.*, ἀνεπιτήδειος
 τεχνίτης, (τεχνο)χαλαστής, φθο-
 ρεύς, (μαθητούδι).
 guastâre, φθείρω, βλάπτω, χαλῶ,
 (χαλνῶ) || *viziâre*, διαθρύπτω, κα-
 ταθωπεύω, χαλῶ, (κακοσυνηθίζω,
 πολυχαδεύω, χαλνῶ). [στής.
 guastatôre, -trice, φθορεύς, χαλα-
 guâsto, -a, διεφθαρμένος, φθαρτός,
 κατεστραμμένος || *stômaco* -o, στό-
 μαχος χαλαρωμένος || *s. m.*, *dân-*
no, *rottûra*, φθορά, βλάβη, χαλα-
 σμός; *devastaziône*, ἐρήμωσις, κα-
 ταστροφή.
 guatâre, *poet.*, *v.* guardâre.
 guâttero, *m.*, παραμάγειρος, πινα-

κοπλύντης || -a, *f.*, παραμαγεύρισα, πινακοπλύντρα.

guazza, *f.*, δροσία, δρόσος, (-σιά).

guazzabûglio, *m.*, ανάμιγμα, (σύμ)μίξις, άταξία, σύγχυσις, κυκεών.

guazzâre, *v.* dignazz-; guadâre; κινούμαι, δονούμαι, σαλεύομαι; λούομαι.

guazzetto, *m.*, κρέας ο ιχθύες μετ' έμβάμματος, (κρεω-ψαρο)καρύκευμα, καρύκη, (γιαχνί); έμβαμμα, (σάλτσα).

guazzo, *m.*, ύδατης λάσπη, βόρβορος, άκάθαρα ύδατα || *v.* guâdo || *dipingere a* —, κομμογραφῶ.

guelfismo, *m.*, γελφισμός.

guêlfo, -a, γέλφος.

guêrcio, -a, μονόφθαλμος, μονόμματος; παραβλώψ, στραβός, (άλλη-(άλλοί)θωρος).

guernire, *v.* guarir-.

guêrra, *f.*, πόλεμος || — civile, έμφύλιος — || *ministêro d'ella* —, ύπουργείον τῶν στρατιωτικῶν || *ârte d'ella* —, πολεμική || *fig.*, κατάδρομή, καταδίωξις; διχόνοια, φιλονεικία, διαμάχη; διαφορά, άγών.

guerreggiante, *m. f.*, διαμαχόμενος, έμπόλεμος.

guerreggiare, πολεμῶ, μάχομαι.

guerreggiatôre, -trice, πολεμιστής.

guerrêscio, -a, τοῦ πολέμου, πολεμικός, μάχιμος; *v.* bellicôso.

guerricciûda, *f.*, κοῦφος ο μικρός πόλεμος.

guerriêro, *v.* -rêscio; *s. m.*, πολεμιστής, στρατιώτης.

guerriglia, *f.*, άκροβολιστικός (ο κλέφτικος) πόλεμος.

guerrigliêro, *m.*, άκροβολιστής άτακτος, (κλέφτης).

gûfo, *m.*, βύας, (μποῦφος).

gûglia, *f.*, όβελίσκος, πυράμις.

gugliata, *f.*, περασιά κλωστής, δάμμα, βελονία.

guida, *f.*, όδηγός, -γητής, -γέτης, -γία; άγωγεύς, χειραγωγός || *v.* rotâia. [γιμος.

guidabile, *m. f.*, όδηγήσιμος, άγώ-

guidalêscio, *m.*, έλκος, πληγή, (γιαράς).

guidare, *pr. e fig.*, όδηγῶ, ήγοῦμαι, άγω; *per mâno e fig.*, χειραγωγῶ; *dirigere*, κυβερνῶ, διοικῶ || *cavalli ecc.*, ήνιοχῶ.

guidatôre, -trice, *v.* guida || ήνιοχος; ίπηλάτης.

guiderdône ecc., *v.* ricompênsa ecc.

guindolo, *v.* bindolo, arcolâio.

guinzâglio, *m.*, ζυτήρ, άγωγεύς, ζευκτηρία, κυναστής, (λυτάρι).

guîsa, *v.* môdo, fôrma.

guîtto, -a, ρακένδυτος και όυπαρός, (κουρελιάρης και βρωμερός); πτωχός, (ζητιανός); φαῦλος, μοχθηρός || γλίσχος, φιλάργυρος.

guizzante, *m. f.*, σκαριστικός, (ά)σπαίρων, σκιρτητικός, (σπαρταριστός).

guizzare, σκαρίζω, (ά)σπαίρω, σκιρτῶ, πάλλομαι, σφαδάζω, (σπαρταρῶ, -ρίζω, σπαράζω).

guizzo, *m.*, σκαρισμός, σκίρτησις, παλμός, (σπαρτάρισμα).

gûscio, *m.*, *in genere*, κέλυφος, φλοιός; *di nôci*, όνα ecc., κέλυφος, έξώφλοιοι; (τσῶ-(τσό)φλοιοι, -φλι); *di legûmi*, λέπυρον, λοβός, φλοιός, (τσῶφλι, λέπι, φλοῦδα, -ι); *di mollûschî*, όστρακον, κόγχη, -χύλι(ον). [γευστος.

gustabile, *m. f.*, (άπο)γευστός, εύgustare, έσθίω ήδονικῶς, (άπο)γεύομαι; *fig.*, άπολαύω; (νοστιμεύομαι, γουστάρω).

gustativo, -a, γευστικός.

gustatôre, -trice, γεύστης. [-tôso.

gustêvole, *m. f.*, άπολαυστός, *v.*

gûsto, *m.*, *sênso e sapôre*, γεῦσις, (-ιμον) || *in arte*, φιλοκαλία, καλαισθησία; *in genere*, διακριτικόν, αίσθησις, (γοῦστο) || *v.* piacêre; fôrma, *gènere*.

gustôso, -a, γευστικός, εύχυμος, ήδύς, εύάρεστος, (νόστιμος).

guttapêrca, *f.*, γυτταπέρκα.

gutturâle, *m. f.*, λαρυγγικός, -γγώδης, -γγόφωνος || *gr.*, -γγοπρόφερον, -γγόφωνον (γράμμα).

H

harêm, *v.* arêm.
hî, *v.* ih.

hoc (ad —), *v.* appôsito, -ôsta.
hurrâ, *v.* urrâ.

I

i, *m. pl. di il* || *i' poet., v. io.*
iâch(êtto), *m.*, θαλαμηγόν, -ός,
(γιάκ). [(πούλεια).
iâdi, *f., pl.*, 'Υάδες, πλειάδες,
iaguâr, *v.* giaguâro.
ialino, -a, ύακώδης.
iârda, *f.*, άγγλικός πηχυσ, ύάρδα.
iatagân, *m.*, άκινάκης, (γιαταγάνι).
iâto, *m.*, χασμοδία.
iattânza, *f.*, άλαζονεία, καύχησης,
μεγαλαυχία. [βλάβη, ζημία.
iattûra, *f.*, συμφορά, άπώλεια,
ibernânate, *m. f.*, ναρκώδης.
ibernaziône, *f.*, νάρκη (τῶν ζῳῶν
τὸν χειμόνα).
ibêrno, -a, *v.* invernaile.
ibidem, *adv.*, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
ibis, *m.*, ἴβις. [μαλάχη, (-μολόχα).
ibiseo, *m.*, ἰβίσκος, άλθαία, δένδρο-
ibridismo, *m.*, κοινογονία, νοθεία.
ibrido, -a, κοινογενής, νοθο-(έτε-
ροειδο)γενής; *bot.*, έτεροφυής;
icârio, -a, ἰκάριος. [*fig.*, νόθος.
icneumône, *m.*, ἰχνεύμων.
iconografia, *f.*, ἰχνο-(σχεδιο)γραφία.
icône, *f.*, εἰκῶν. [φραύστης.
iconoclâste, *m.*, εἰκονοκλάστης, -vo-
iconografia, *f.*, εἰκονογραφία; -vo-
λόγιον.
iconolâtra, *m.*, εἰκονολάτρης.
iconologia, *f.*, εἰκονολογία; -λό-
icôre, *m.*, ἰχώρ, ὄρ(ρ)ός. [γιον.
icorôso, -a, ἰχωρώδης.
icosaêdrico, -a, εἰκοσάεδρος.
icosaêdro, *m.*, εἰκοσάεδρον.
icosângono, *m.*, εἰκοσάγονον.
idâlgo, *m.*, ἰδαλγός, γοτθίδης.
idâtico, -a, ὑδατικός.
idâtide, *f.*, *zool. e medc.*, ὑδατίς.
Iddio, *v.* Dio.

idêa, *f.*, ἰδέα; διάνοια, φαντάσια
|| *azbôzzo*, σκιογραφία, σχέδιον ||
intenziône, ἰδέα, πρόθεσις, σκοπός,
θέλησις || *opinziône*, ἰδέα, γνώμη ||
piccolissima parte, ἐλάχιστον ποσόν
|| *nemmêno per —*, οὔτε κατ' ἰδέαν.
ideâbile, *m. f.*, φανταστός.
ideâle, *m. f.*, ἰδανικός; *immagi-
nârio*, ἰδανικός, ιδεώδης, χιμαι-
ρικός, φανταστικός, -σιώδης; *per-
fêtto*, (παν)τέλειος || *s. m.*, αὐτὸ
τὸ καλόν, ἰδέα, τύπος; *v.* *idea-
lità; fine.* [γία.
idealismo, *m.*, ἰδανικότης, ιδεολο-
idealista, *m. f.*, *agg.*, ἰδανιστικός;
s. -τής, ιδεολόγος, φαντασποδο-
κητής.
idealità, *f.*, ἰδανικόν, -κότης, φαν-
ταστόν. [ειδολοποιῶ.
idealizzare, ἰδανικεύω, ιδεολογῶ,
idealizzaziône, *f.*, ἰδανίκευσις, εἰ-
δολοποιήσις.
ideâre, συλλαμβάνω ο ἔχω ἰδέαν,
φαντάζομαι, *v.* *immaginâre.* [τως.
idem, τὸ αὐτό, ὁμοίως, ὡσαύ-
idêntico, -a, ὁ αὐτὸς μέ, άπαράλ-
λακτος, πανόμοιος, ταυτοειδής.
identificâre, (συν)ταυτίζω, προσο-
μοιῶ. [ταύτησις.
identificaziône, *f.*, ταύτισμός, συν-
identità, *f.*, ταυτότης.
idêo, -a, ἰδαίος.
ideografia, *f.*, ιδεογραφία.
ideologia, *f.*, ιδεολογία.
ideologo, *m.*, ιδεολόγος.
idest, *v.* cioè.
idi, *m. pl.*, αἱ εἰδοί.
idilliaco, -a, εἰδυλλιακός.
idillio, *m.*, εἰδύλλιον.
idioelêtrico, -n, ἰδιοελεκτρικός.

idiôma, *m.*, ἰδίωμα, γλῶσσα, διάλε-
idiomático, -*a*, ἰδιωματικός. [κτος.
idiopatía, *f.*, ἰδιοπάθεια.
idiopático, -*a*, ἰδιοπαθητικός.
idiosincrasía, *f.*, ἰδιοσυγκρασία.
idiôta, *m. f.*, ἀναίσθητος, ἀβέλτε-
 ρος; μωρός, εὐήθης, βλάξ, ἡλίθιος,
 ἀμαθής.
idiotismo, *m.*, μωρία φυσική, εὐή-
 θεια. ἡλίθιότης, ἰδιωτεία || *gr.*,
 ἰδιωτισμός.
idolâtra, *m. f.*, *agg.*, εἰδωλατρι-
 κός; *s.*, -λάτρης; *fig.*, λατρευτής.
idolatrâre, λατρεύω εἰδωλα. εἰδω-
 λατρῶ || *fig.*, λατρεύω, ἀγαπῶ ἐμ-
 μανῶς, ὑπεραγαπῶ, ἐπιμαίνομαι.
idolatría, *f.*, εἰδωλατρεία || λατρεία,
 ὑπερβολικὴ ἀγάπη.
idolâtrico, -*a*, εἰδωλατρικός.
idoleggiâre, εἰδωλοποιῶ.
ídolo, *m.*, *pr.*, εἰδωλον || *fig.*, ἀντι-
 κείμενον ὑπερβολικῆς ἀγάπης καὶ
 ἐξαιρέτου σεβασμοῦ, εἰδωλον.
idolopêla, *f.*, εἰδωλοποιΐα.
idoneità, *f.*, ἀρμοδιότης, ἰκανότης;
v. attitudíne, abilità.
idôneo, -*a*, ἀρμόδιος, ἰκανός, ἐπι-
 τήδειος, ἄξιος. [λερναία ὕδρα.
ídra, *f.*, ὕδρα, ὕδρος; — *di Lérna*,
idrargíro, *m.*, ὑδράργυρος.
idrargirósi, *f.*, ὑδραργύρωσησις.
idrâto, *m.*, ὑδροξείδιον.
idrâulico, -*a*, ὑδραυλικός || *s. f.*, -ή.
ídria, *f.*, ὕδρια. [ὄξυ.
idrocarbûro, *m.*, ὑδρανθρακικόν
idrocele, *m.*, ὑδροκήλη. [λας.
idroclorâto, *m.*, ὑδροχλωρικόν ἄ-
idrodinâmico, -*a*, ὑδροδυναμικός
 || *s. f.*, -ή.
idroelêtrico, -*a*, ὑδροελεκτρικός.
idrofobia, *f.*, ὑδροφοβία, λύσσα.
idrôfobo, -*a*, ὑδρόφοβος. [ρικός.
idroftórico; -**fluôtrico**, -*a*, ὑδροφθο-
idrôgeno, *m.*, ὑδρόγονον.
idrôfore, *f. pl.*, αἱ ὑδροφόροι.
idrografia, *f.*, ὑδρογραφία.
idrográficoo, -*a*, ὑδρογραφικός.
idrologia, *f.*, ὑδρο-(ὕδατο)λογία.
idromêle, *m.*, ὑδρόμελι.
idrometria, *f.*, ὑδρομετρία.

idrômetro, *m.*, ὑδρόμετρον.
idrôpico, -*a*, ὑδρωπικός, (-πιάρης,
 -πικιασμένος) || *essere o divenir* —,
 ὑδεριῶ, ὑδρωπιῶ, (-πικιάζω).
idropisía, *f.*, ὕδρωψ, ὑδερίασις,
 (ὕδρωπικας, -πικία, -πικιασμα,
 δρώμπικας).
idroscôpio, *m.*, ὑδροσκόπιον.
idrôscopo, *m.*, ὑδροσκόπος, ὑδρο-
 μαντευτής. [λας).
idrosolfâto, *m.*, ὑδροθεικόν (ἄ-
idrosolfûro, *m.*, ὑδροθειοῦχον. [-ή.
idrostatíco, -*a*, ὑδροστατικός || *s. f.*
idroterapia, *f.*, ὑδροθεραπεία.
idroterápico, -*a*, ὑδροθεραπευτικός.
idrûro, *m.*, ὑδρογενοῦχον.
iemâle, *v. invernâle.*
iêna, *f.*, ὕαινα, (σερτλάνι).
iêrático, -*a*, ἱεράτικός.
iêri, *avn.*, (ἐ)χθές, (ἐψές) || — *mat-*
tîna, χθές τὴν πρωτῶν, χθές πρωτῶ
 || — *ôtto*, χθές ὀκτώ || — *l' âltro*,
 προχθές, (προψές) || *avânti iêr*
l' âltro, *tre giórni fa*, ἀντίπρο-
 χθες || *di* —, χθεσινός.
iêro, *v. gero*-.
iêttatôre, *m.*, βάσκανος.
iêttatûra, *f.*, βασκανία, (μάτι(α-
 σμα)); *v. disgrázia, disdêta.*
igiêne, *f.*, ὑγιεινή.
igiênico, -*a*, ὑγιεινός.
igienísta, *m. f.*, ὑγεινολόγος.
ignâro, -*a*, ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς,
v. ignorânte.
ignâvo, *v. pigro, oziôso, fannullône.*
ignéo, -*a*, πυρώδης, πύρινος, φλο-
 γερός. [τρης.
ignícolo, -*a*, πυρολατρικός; *s.*, -λά-
ignífero, -*a*, πυρφόρος. [βόλος.
ignívomo, -*a*, πυρεκβόλος, πυρ(ο)-
ignívoro, -*a*, πυρβόρος.
ignôbile, *m. f.*, *di natâli o d' âni-*
mo, ἀγενής, οὐτιδανός, ἀνελεύ-
 θερος, ταπεινός, -νόφρων; *rózzo*,
 ἀγροῖκος, σκαιός, ἄχαρις; *triviale*,
vergognôso, χυδαῖος, αἰσχρός,
ignobiltà, *f.*, ἀγένεια, οὐτιδα-(μη-
 δαμι)νότης, ἀνελευθερία, ταπει-
 νοφροσύνη; σκαιότης; χυδαῖότης,
 αἰσχρότης.

ignominia, *f.*, *v.* δισονόρε, vergôgna.
 ignorante, *m. f.*, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος; χονδρός, (χωριάτης); ἄπειρος, ἡλίθιος, βλάξ.
 ignorantello, *-a*, ἡμιμαθής, ὀλιγον βλάξ || † ἀδελφὸς τοῦ ἐλέους.
 ignorantone, *-a*, ἀμαθέστατος, ἡλιθιώτατος, (χονδροειδέστατος).
 ignoranza, *f.*, ἄγνοια, ἀμάθεια, (χοντροσύνη), ἀδήλότης, ἀγνωσία, ἀπειρία.
 ignorare, ἀγνοῶ, οὐκ ἐπίσταμαι, οὐ γινώσκω, οὐκ οἶδα, (δὲν γνωρίζω, δὲν (ἦ)ξεύρω).
 ignoto; ignorato, *-a*, ἄγνωστος, -νοούμενος, -νῶς, κεκρυμμένος, κρυφός, ἄδηλος; ξένος.
 ignudo, *v.* nudo.
 igrometria, *f.*, ὑγρομετρία.
 igrométrico, *-a*, ὑγρομετρικός.
 igrómetro, *m.*, ὑγρόμετρον.
 igroscopia, *f.*, ὑγροσκοπία.
 igroscópico, *-a*, ὑγροσκοπικός.
 igroscópio, *m.*, ὑγροσκοπιον.
 iguana, *f.*, μεγαλόσαυρος.
 ih! *inter.*, αἰ! ἄ(χ)! ὦ! || *disprezzo*, ἰώφ! φῦ, φῦ! φεῦ! ἄπαγε! (οὔφ!
 il, *la*, *art.*, ὁ, ἡ, τό. [χοῦ!]
 ilare, ἰαρός, φαιδρός, εὐθυμος, περιχαρής. [δρότης, εὐθυμία.
 ilarità, *f.*, ἰαρότης, αἰφνιδία φαίλεο, *m.*, *intestino*, εἴλεον; *osso*, λαγόνιον; *cólica*, εἰλεός.
 iliaco, *-a*, λαγόνιος, τῶν λαγόνων.
 illacrimabile, *m. f.*, ἀνάξιος δακρῶν, ἄδακρυ(το)ς, ἀνάληγτος.
 illacrimato, *-a*, *m. f.*, ἄδακρυ(το)ς, ἄκλαυστος, ἀθρήνητος.
 illanguidire, *att.*, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω || *n.*, ἐξασθενοῦμαι, ἀτονῶ, φθίνω, τήκομαι.
 illaqueare, παγιδεύω.
 illativo, *-a*, συνεπής, συλλογιστικός, συμπερασματικός.
 illazióne, *v.* conseguenza.
 illêebra, *f.*, *v.* allettamento, lusinga.
 illegale, *m. f.*, ἄ-(παρά)νομος.
 illegalità, *f.*, ἄ-(παρ)νομία.
 illeggiadrìre, *v.* abbellire.

illeggibile, *m. f.*, δυσαναγνώστος, (δυσκολοδιάβαστος).
 illegittimità, *f.*, ἀθεσμία, ἀνομία; ἀδικία; παραλογισμός.
 illegittimo, *-a*, ἀθέμιτος, ἄθεσμος ἄ-(παρά)νομος, ἄδικος, παράλογος || *di figlio*, νόθος. [ἀκέραιος, σῶος.
 illêso, *-a*, ἀβλαβής, ἀδιάφθορος,
 illetterato, *-a*, ἀγράμματος, ἀναλφάβητος; ἀμαθής.
 illibatèzza, *f.*, ἀγνότης, καθαρότης, ἀθωότης.
 illibato, *-a*, ἀγνός, καθαρός, ἀκηλίδωτος, ἀνεπιληπτος, ἀνέγκλητος, ἀθῶος; ἀδιάφθορος.
 illiberale, *m. f.*, ἀνελεύθερος.
 illimitato, *-a*, ἀπέραντος, ἀ(περι)όριστος.
 illividire, *att.*, πελιδνῶ; *n.*, -οῦμαι.
 illógico, *-a*, ἄ-(παρά)λογος, μὴ λογικός.
 illudere, ἐμβάλλω χιμαιρικός ἰδέας, διαβουκολῶ, παρακρούομαι, φενακίζω, ἀπατῶ || *-rsi*, φαντασιοκοπῶ. [γοβόλος, κατάυγαστικός.
 illuminante, *m. f.*, φωτιστικός, φεγγίτιζω, κάμνω φωτοχυσίαν || *fig.*, φωτίζω; διασαφηνίζω.
 illuminato, *-a*, πεφωτισμένος, φωτισθείς, κατάφωτος || *fig.*, φωτισθείς, σαφηνισθείς; † θεοφώτιστος.
 illuminazióne, *f.*, φωταγωγία, φωταγωγίσις, φωτισμός, -ταψία, -τοχυσία, λυχνοκαυτία, -καΐα, (ντονανμῆς).
 illuminismo, *m.*, θεοφωτισμός.
 illusióne, *f.*, παράκρουσις, ἀταπάτη, ὀφθαλμοφάνια; φαντασιοκοπία, -σία, ὄνειρον, ἰδέα χιμαιρική.
 illuso, *-a*, διαψευσθείς, ἀπατηθείς, φαντασιοκόπος, -σιόληπτος, ὄνειροκόπος.
 illusório, *-a*, φανταστικός, ἀπατηλός, μάταιος, φροῦδος, ἀνεκτέλεστος.
 illustrare, *render famoso*. κλειζω, δοξάζω, λαμπρύνω || *commentare*, *chiarire*, (ἐπ)ἐξηγῶ, σχολιάζω, διασαφηνίζω, -φῶ || *abbellir con di-*

- égni*, λαμπρύνω δι' εικόνων, εικονογραφῶ. [κονογραφικός.]
- illustrativo**, -a, διασαφητικός || **illustrâto**, -a, ἐσχολιασμένος || μετ' εικονογραφιῶν, εικονογραφημένος. [κονογράφος.]
- illustrâtore**, -trice, ἐξηγητής || **illustraziône**, *f.*, σχόλιον, (ἐπ)ἐξηγήσεις, διασάφησις || εικῶν, εικονογραφία || **v.* glôria, vânto.
- illûstre**, *m. f.*, ἔνδοξος, ἐπιφανής, εὐκλεής, λαμπρός, περιφημος, διάσημος, ἀξιοτίμος.
- illustrîssimo**, -a, *título.* ἐνδοξότατος, (ἐκ)λαμπρότατος, ἐπιφάνεστα
- illûvie**, *v.* sporcizia. [τος.]
- ilôta**, *m.*, εἴλωρ, δοῦλος || **da** —, **illotismo**, *m.*, εἴλωτια. [λωτικός.]
- imâgine**, *v.* imm-.
- imâno**, *m.*, ἰμάνης.
- imbacuccâre**, ἐπι-(συγ)καλύπτω, ἐνελίττω, (κουκ(κ)ουλόνω). [ρομαι.]
- imbaldanzîre**, ὑρασύνομαι, ἐπαί-
- imballâggio**, *m.*, συσκευασία, περιδεδεις, δεμάτωσις, περιτύλιγμα, (δέσιμον, μπαλ(λ)οτάρισμα).
- imballâre**, συσκευάζω, περιδένω, δεματῶ, ((ἐ)μπαλ(λ)(οτ)άρω).
- imballâtore**, -trice, συσκευαστής, (περι)δέτης, δεματωτής, (μπαλ(λ)αδῶρος, -λλοταρωτής).
- imbalsamâre**, βαλσαμόνω (νεκρόν), ταριχεύω || *profumâre*, εὐωδιάζω, ἀρωματίζω. [ταριχευτής.]
- imbalsamatôre**, -trice, βαλσαμωτής,
- imbalsamazîone**, *f.*, βαλσάμωμα, -ωσις νεκροῦ, ταριχευσις, -χεία, -χευμα.
- imbambolâto**, -a, κατάβρεχος ἐκ τῶν δακρύων, δακρύροους, συγκινούμενος; σταθερός, ἀκίνητος, *v.* imbecille.
- imbambolîre**; -arbogîre, *v.* imbecillire, rimbambire. [στολιζω.]
- imbandierâre**, σημαιοκοσμῶ, -αιο-
- imbandierâto**, -a, σημαιοκόσμητος.
- imbandîre**, (προ)έτοιμάζω; παραθέτω (εἰς τὴν τράπεζαν; βάλλω τραπέζι).
- imbarazzânte**, *m. f.*, ἐμποδιστικός,
- ἐνοχλητικός, στενοχωρητικός, ὀχληρός, δύσκολος.
- imbarazzâre**, *impedîre*, *intralcîare*, ἐμφράττω, ἐμποδίζω, περι-(ἐμ)βάλλω, ἐμπλέκω; *disturbâre*, *mêter nell' impiccio*, ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ, ταράττω; *confondere*, συγχέω, -χύζω, ταράττω, περι-(ἐμ)πλέκω; ((ἐ)μπερδεύω || -rsi, *v.* im-mischîarsi, ingerirsi.
- imbarâzzo**, *m.*, ἔμφραγμα, ἐμπόδιον, πρόσκομμα; *difficoltà*, δυσχέρεια, στενοχωρία; *finanziarie*, ἀνέχεια, ἀχρηματία; *confusiône*, σύγχυσις, ταραχή, ((ἐ)μπέρδευμα); *irresolûtèzza*, ἀμηχανία, ἀπορία; *medc.*, δυσκοιλιότης. [incerto.]
- imbarazzâto**, *v.* impedito; *confuso*;
- imbarbarîre**, γίνομαι βάρβαρος, βαρβαροῦμαι.
- imbarcâre**, ἐπι-(ἐμ)βιβάζω, ((ἐμ)μ)αρκάρω || *fig.*, περι-(ἐμ)πλέκω, ((ἐ)μπερδεύω) || -rsi, ἐπι-(ἐμ)βιβάζομαι, ἐπιβαίνω εἰς πλοῖον, ((ἐ)μπαρκάρομαι) || *fig.*, περι-(ἐμ)πλέκομαι, ((ἐ)μπερδεύομαι); ἐπιχειρῶ.
- imbarcatôio**, *m.*, ἀποβάθρα, (σκάλα).
- imbarcaziône**, *f.*, λέμβος, πορθμεῖον, (βάρκα), πλοιάριον, (καϊκάκι).
- imbarco**, *m.*, ἐπι-(ἐμ)βίβασις, ἀνάβασις ὁ φόρτωσις εἰς πλοῖον, ((ἐ)μπαρκάρισμα) || *v.* -catôio.
- imbârgo**, *m.*, *mar.*, σύλη.
- imbarilâre**, *v.* imbottâre.
- imbasamênto**, *m.*, θεμέλιον, βάσις,
- imbasciâta**, *v.* amb-. [βάθρον.]
- imbastardîre**, (ἐκ)νοθεύω, ἀλλοιῶ τὸ φυσικόν, ἐκτρέπω, διαφθείρω, (μπασταρδεύω).
- imbastâre**, (ἐπι)σάττω, (σάμαρόνω).
- imbastîre**, δια-(παρα)ρράπτω, (τρο-(υ)πόνω, τσα-(τζα)τ(τ)ίζω, κατάπιάνω) || *fig.*, σκιαγραφῶ, προσχεδιάζω.
- imbastitûra**, *f.*, δια-(παρα)ρραφή, (τρό(ύ)πωμα, κατάπιασμα) || σκιαγράφησις. [incontrâre.]
- imbattersi**, συναντῶ τυχαίως, *v.*

imbaulàre, τίθημι ο ἐγκλείω εἰς κιβώτιον.

imbavagliàre, βάλλω φίμωτρον; *pr. e fig.*, (ἐ)πιστομιζῶ, φιμ(όνω)ῶ.

imbavàre, ῥυπαίνω, (λερόνω,) ἐκσιέλου.

imbeccàre, ἐμβάλλω τροφήν εἰς τὸ ῥάμφος, σιτίζω νεοσσόν, ψωμίζω, (ταγίζω) || *fig.*, προκατηχῶ.

imbeccàta, *f.*, ψώμισις, (τάγισμα) || *fig.*, προκατήχησις, διδασκαλία, ὑποβολή.

imbecille, *m. f.*, μωρός, βλάξ, ἡλίθιος, ἄφρων, ἀβέλτερος, στενοκέφαλος, (μπουδ-(μπουντ)αλᾶς, μαμμιάκουθος).

imbecillire, *att.*, ἀνόητον κάμνω, ἀβέλτερον καθιστῶ, ἡλιθιῶ, ἀποκτηνῶ, (μπουνταλιάζω, ξεκουτιαίνω) || *n.*, ἀβέλτερος γίνομαι, ἡλιθιοῦμαι, (ξεκουτιαίνω).

imbecillità, *f.*, μωρία, βλακία, εὐήθεια, ἀνοησία, ἀβελτερία, (μπουνταλήκι, ξεκουτίασμα).

imbèlle, *m. f.*, ἀνανδρος, δειλός, μικρόψυχος, ἄτολμος, ἀπόλεμος.

imbelletàre, ψιμμυθιῶ, φυκιῶ, (φυκια-φτια-(φια)σιδόνω) || *fig.*, καλλωπίζω ἐξωτερικῶς, ἐπικαλύπτω τὰ ἐλαττώματα, ἐπιχρωματίζω.

imbellire, *v.* abbell-. [ἀνηβος.

imbèrbe, *m. f.*, ἀγένειος; νεώτατος,

imberciàre, *v.* cògliere, indovinàre.

imberrettàre, περικαλύπτω τὴν κεφαλὴν, ἐπιτίθημι πιλίσκον ο καλύπτραν, (σκούφιαν).

imbertescàre, ὀχυρῶ διὰ παραβλημάτων. [namoràrsi, imbecillire.

imbertonire; -ìrsi; -àrsi, *b.*, *v.* in-

imbestialire, (ἀπο)θηρι(όνω)ῶ, ἐξαγριόνω, → || *n. e* -rsi, -ιοῦμαι, παραφέρομαι, ἀφηνιάζω, ὀργίζομαι, (θυμόνω).

imbestiàre, *v.* abbrutire.

imbèvere, δια-(ἐμ)βρέχω, ἀναδεύω, ποτίζω, (μουσκεύω); *fig.*, ἐμφορῶ, ποτίζω, ἐμπνέω, ἐμφύω || -rsi, ἐμπίνω, διαβρέχομαι, (μουσκεύω); ἐμφοροῦμαι.

imbevùto, -a, διάβροχος, κάθυγρος,

(μουσκευμένος) || *fig.*, ἐμπληθεῖς, ἐντυπωθεῖς, (ποτισμένος).

imbiaccàre, λευκαίνω; *v.* imbel-

imbiadàre, σιτοσπορῶ. [lettàre.

imbiancàre; -chire, λευκαίνω, (ἀσπρίζω) || *incalcinare, intonaçàre*, ἀλείφω, (ἀσπρίζω, γαλακτίζω, μπαδανίζω); κονιῶ, (ἀσβεστόνω, σο(υ)βαδίζω) || *di pránni*, πλύνω, καθαρίζω || *v.* incanutire.

imbiancatùra, *f.*, λεύκανσις, (ἀσπρισμα); ἄλειψις, κονίασις, (ἀσπρισμα, γαλάκτισμα, μπαδανᾶς; σο(υ)βάδισμα) || πλύσις, (πλύσιμον),

imbianchino, *m.*, λευκαστής; (ἀσπριστής), κονιατής, (σο(υ)βατζίης) || πλύντης, (πλύστης) || *v.* imbrattamùri. [σομαι; *v.* imbecillire.

imbietolire, συγκινοῦμαι, μαλάσ-

imbiettàre, σφηνῶ || -rsi, ἐμμένω σταθερῶς.

imbiondìre, ξανθίζω, (-θαίνω).

imbozzimàre, *v.* imbozz-.

imbirbonire, μοχθηρὸς γίνομαι.

imbituminàre, ἀσφαλτῶ.

imbizz(arr)ire, ἀφηνιάζω; μαίνομαι; *v.* adiràrsi.

imboccàre, βάλλω εἰς τὸ στόμα, ἐνστομιζῶ || *àno strumènto*, ἐμφυσῶ || *fig.*, *v.* imbeccàre; sboccàre.

imboccatùra, *f.*; -òcco, *m.*, στόμα, -μιον, προστομῖς; ἀνοιγμα, ἄκρο || *mus.*, γλωσσίς ἐμπνευστικτοῦ ὄργάνου, ἐνστομισμός || *del mórso*, ἐπιστόμιον || *di un fùtme*, ἐκβολή, ἐκροή, προστόμιον.

imbolsimènto, *m.*, ἀσθμα, δύσπνοια.

imbolsire, *n.*, γίνομαι ἀσθματικός || *fig.*, *att.*, ἐκλύω, ἐξασθενίζω.

imborràre, σάττω, (δια)στοιβάζω, (παράγεμιζω, μπαλλάρω).

imborsacchire, *v.* imbozzacchire.

imborsàre, *v.* intascàre, riscuòtere.

imboscàre, βάλλω εἰς ἐνέδραν, ἐλλοχίζω || -rsi, κρύπτομαι ἐν δάσει; ἐνεδρεύω, παραμονεύω, παρακαθίζω, ἐλλοχῶ, (φυλάττω καρτέρι).

imboscàta, *f.*, ἐνέδρα, παραμόνευμα, λόχη, (καρτέρι).

imboschimènto, *m.*, δάσωσις.

imboschire, φυτεύω δάσος, δασ(όνω)ῶ || *n.*, δασ(όνω)ῶ, ὕλομανῶ.
imboschito, -a, δασώδης, δενδρώδης, πολύδρυμος.
imbossolâre, ἐμβάλλω τὰς ψήφους εἰς τὴν κάλπην || πεταυρῶ, (ψιλοσανιδόνω).
imbottâre, χύνω ο μεταγγίζω τὸν οἶνον εἰς τοὺς βυτίους, (πιθαριάζω, βαρελ(λ)ιάζω). [χωνίον.
imbottatôre; -avino. m., χοάνη, **imbôtte, m.**, κοίλωμα, ἐμπελέκημα.
imbottigliâre, χύνω ο μεταγγίζω εἰς φιάλας, (μποτίλιας).
imbottigliâto, -a, ἐν φιάλαις, (εἰς μποτίλιας).
imbottire, παραγεμίζω διὰ γναφάλου, διαστοιβάζω, ἐμβακῶ, (γεμίζω ο γαρνίρω μὲ βάταν).
imbottita, f., ἐφάπλωμα πτιλωτόν, (πάπλωμα πουπουλένιον).
imbovinâre, ἀλείφω ο ἐπιχρίω ἐκ βολβίτου ο βουβωνίας, ((σ)βουνιάς). [νομαι.
imbozzacchire, ξηραίνομαι, μαραιί-
imbozzâre, m., στερεῶ, προσκαθίζω. [(κολλάρω,) ὑφάσματα.
imbozzimâre, μαζαλίζω, παίπαλῶ,
imbozzimatûra, f., μαζαλισμός, -ισμα, παιπάλησις, ἐπίχρισις, (κολλάρισμα,) ὑφασμάτων. [τιον.
imbrâca, f., ὕπουρις: ὑπογλοῦ-
imbracâre, δένω διὰ σχοινίου || ἐνισχύω διὰ ταινίας χάρτου.
imbracciâre, μεταφέρω εἰς τὸν βραχίονα. [δος, ὀχάνη, -άνον.
imbracciatûra, f. λαβὴς τῆς ἀσπί-
imbrancâre, ἀγελάζω || -rsi, συναγελάζομαι, συναθροίζομαι.
imbrandire, v. brand-
imbrattacârte; -ttafôgli, m., ἀδέξιος συγγραφεὺς, γραφοκόπος, κακο-(ῥωπο)γράφος, (μουτσαλωτής).
imbrattamûri, m., ἀνεπιτήδειος χρωματιστής, κακοζωγραφετής, (μουτσαλωτής).
imbrattâre, v. sporcâre, lordâre.
imbrecciâre, διασπείρω χαλίκια, ἀμμοχαλικοστρώνω || *v.* colpire, imbroccâre.

imbrecciâta, f., ἀμμοχαλικόχωμα, ἀμμόστρωσις.
imbrecciatûra, f., ἀμμόστρωσις.
imbrentina, f., bot., κίστος.
imbriacâre ecc., v. ubbriac-
imbriceonire, v. imbirbonire.
imbrigliâre, χαλινῶ, (-ναρόνω) || *fig.*, *v.* frenâre.
imbroccâre, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ || *bot.*, (ἐκ)βλαστάνω.
imbrod(ol)âre, μολύνω, μαιίνω, ἑυπαίνω, (λερόνω).
imbrogliâre, ἐμ-(περι)πλέκω, θορυβῶ, (συν)ταράττω, συγχέω, ἀνακινῶ, -κνκῶ, συμφύρω, ἀνασκαλεύω, (συγχύζω, ἀνακατόνω, -τεύω) || *ingannâre*, (ἐξ)ἀπατῶ, δολιεύομαι || — *una vela*, ὑποστέλλω, χαλῶ, (περιμαζεύω,) ἰστιόν || -rsi, *confondersi*, θορυβοῦμαι, συγχέομαι, (τὰ **imbrogliâto, v.** confuso. [χάνω).
imbrôglio, m., *intrigo*, *impraccio*, ἐμ-(περι)πλοκή, ἐμπόδιον; *scompriglio*, τάραξις, ἀνακίνησις, (ἀνακάτωμα, -ωσις, -ωσοῦρα, -ωσιά) || *ingânno*, ἀπάτη, δόλος; μηχανογραφία || *incertezza*, διχόνοια.
imbrogliône, m., ταραξίας, θορυβο-(ταραχο)ποιός, (ἀνακατούρης, -τωσοῦρης, -τωτούρης); ἀπατεῶν; μηχανογράφος; πανοῦργος, (μαριόλος).
imbroneî(â)re; -ârsi, χολοῦμαι, ὀργίζομαι, (χολιάζω, θυμόνω, κακίονω); σκνθρωπάζω, (στραβομουτσουνιάζω, τὰ καταιβάζω, ἔχω τὰ μούτρα καταιβασμένα, κάμνω μούτρα ο μύρην).
imbrunâre, v. abbrun-
imbrunire, c. s.; v. brunire || *s. m.* δείλη, -λινόν, πτώσις τῆς ἡμέρας || *sûll'* —, περὶ ο ἀμφὶ δείλην, (στὸ σουρούπωμα).
imbrutire, v. abbrut-
imbruttimêto, m., ἀσχημισμός, -ισμα, παραμόρφωσις.
imbruttire, καθιστῶ δυσειδῆ, διαφθείρω τὸ κάλλος, ἀσχημίζω || γίνομαι δυσειδής, ἀποβάλλω τὸ κάλλος, ἀσχημίζω, -μαίνω.

- imbubbolâre**, *v.* ingannâre; -rsi; infischîarsi.
- imbucâre**, εισάγω εις τὴν τρύπαν; *cm.* *impostâre*, βάλλω εις τὸ γραμματοκιβώτιον || -rsi, εισδύομαι, (τρυπόνω).
- imbucatâre**, πλύνω, λευκαίνω, ῥύπτω, περιχύνω, στακτοκονιῶ, (μπου(πο)γαδιάζω, κάμνω μπου(πο)γάδαν). [σκευάζω ἀλλάντας.
- imbudellâre**, γεμίζω ἔντερα, κατα-
- imbuggerârsi**, *b.*, *v.* infischîarsi.
- imbulletâre**, καθηλῶ, (καρφόνω).
- imburrâre**, ἀλείφω μὲ βούτυρον, βουτυρο(όνω)ῶ. [τυρον.
- imburrâto**, -a, ἀλειμμένος μὲ βού-
- imbuscherârsi**, *v.* infischîarsi.
- imbutifôrme**, *m. f.*, χωνοειδής.
- imbûto**, *m.*, χώνη, χῶνος, χωνί(ον).
- imbuzzâre**, *v.* imbudellâre; infar-
- imbuzzîre**, *v.* imbronciâre. [cîre.
- imêne**, *m.*, *membrâna*, ὑμήν; →
- imenêo**, *m.*, ὑμέναιος, γάμος || *canto*, ὑμέναιος, ἐπιθαλάμιον.
- inenôttèro**, *m.*, ὑμενόπτερον. [τος.
- imitâbile**, *m. f.*, μιμητός, ἀξιομίμη-
- imitâre**, (ἀπο)μιμοῦμαι, λαμβάνω ὡς τύπον, ἀκολουθεῶ τὸ παράδειγμα, (ξομπλιάζομαι), ζηλῶ || *di arte*, παραποιῶ || *somigliâre*,
- imitatîvo**, -a, μιμητικός. [ὁμοιάζω.
- imitatôre**, -trice, μιμητής; ζηλωτής. [ἀπομίμημα; παραποίησις.
- imitaziône**, *f.*, μίμησις, ζήλωσις;
- immacolâto**, -a, *pr. e fig.*, ἄσπιλος, ἀκηλίδωτος, (ἀλέκιστος); *fig.*, ἀμίαντος, ἀχραντος, ἄμωμος, ἄμειπτος, ἀγνός || -a, *v.* Conceziône.
- immagazzinamênto**, *m.*, ἐναποθήκευσις || ἐπισώρευσις, ἀποταμίευσις.
- immagazzinâre**, βάλλω εις τὴν ἀποθήκην, (σὸ μαγαζεῖον), (ἐν)ἀποτίθεμαι, ἀποταμιεύω, (ἐν)ἀποθηκεύω || *fig.*, ἐπισωρεύω, ἀποταμιεύω. [νοητός.
- immaginâbile**, *m. f.*, φανταστός,
- immaginâre**, φαντάζομαι, ιδεάζομαι, (ἐπι)νοῶ, ἐφευρίσκω || -rsi, φαντάζομαι, νομίζω, πιστεύω, εικάζω.
- immaginârio**, -a, φανταστικός, -ασιώδης, ἀνύπαρκτος, οὐχὶ ἀληθής.
- immaginatîvo**, -a, φανταστικός, ἐπινοητικός || *s. f.*, →
- immaginaziône**, *f.*, φανταστικὴ δύναμις, φαντασία; ἐπίνοια; -νόημα; *v.* fantasía.
- immâgine**, *f.*, *rappresentaziône sensibile*, εἰκόν, (εἰκόνα), εἰκονογραφία, ὁμοίωμα; *sâcra*, εἰκόνομαι || *figûra esteriôre*, εἶδος, ὄψεις, σχῆμα, μορφή || *somigliânza*, ἀπομίμησις, ὁμοίωσις || *gr.*, μεταφορά.
- immaginêtta**, *f.*, εἰκόσιον. [ταστος.
- immaginôso**, -a, φανταστικός, εὐφάν-
- immalinconîre**, *att.*, ἐπιφέρω μελαγχολίαν, λυπῶ, δυσαρεστῶ || *n.*, μελαγχολικός γίνομαι, λυποῦμαι.
- immancâbile**, *m. f.*, ἄ(ναπό)φευκτος, ἀναγκαῖος, μὴ δυνάμενος νὰ λείψῃ ο νὰ μὴ γείνη.
- immânne**, *v.* enôrme; crudêle.
- immianênte**, *m. f.*, ἐπί-(ἐμ)μονος, σταθερός, διαρκής; ἀχώριστος, ἀνεξάλειπτος.
- immangiâbile**, *m. f.*, μὴ δυνάμενος νὰ φαγωθῆ, ἄβρωτος.
- immansuêto**, -a, ἄγριος, σκληρός.
- immantellâre**, καλύπτω διὰ χλαίνης, (μαντέλλου, ταμπάρου) || -rsi, ἐνδύομαι τὴν χλαῖναν.
- immantinênte**, *avn.*, ἀμέσως, (πάρ)εὐθύς, παραχρῆμα, ἐν τῷ ἅμα, αὐθωρεῖ. [ἀμάραντος, -τινος.
- immarcescibile**, *m. f.*, ἀδιάφθορος,
- immascherârsi**, *v.* masch-.
- inunateriâle**, *m. f.*, ἄνευ ὕλης, ἀύλος, ἀσώματος. [ἄῦλον.
- immaterialità**, *f.*, ἀϋλία, -λότης,
- immattire**, *v.* impazzîre.
- inmatricolâre**, ἐγ-(ἀνα)γράφω.
- inmatricolaziône**, *f.*, ἐγ-(ἀνα)γραφή. [ἄκαιρος.
- immatûro**, -a, *pr. e fig.*, ἄ-(πρό)ωρος,
- immaturità**, *f.*, ἀωρία, πρόωρον, ἀκαιρία. [ficâre.
- immedesimâre**, ὁμοιῶ, *v.* identi-
- immediâto**, -a, ἄμεσος.
- immelanconîre**, *v.* immalincon-
- immelâre**, μελιτ(όνω)ῶ.

immellettâre; -**Imâre**, *v.* infangâre.

immemorâbile, *m. f.*, ἀμνημόνευτος, παμπάλαιος, πανάρχαιος || da tempo —, ἐξ ἀμνημονεύτου χρόνου, ἐκ παλαιτάτου, ἀπ' αἰώνος.

immêmore, *m. f.*, *v.* dimêntico.

immensità, *f.*, ἄμετρον, -τρια, ἄπειρον, -ρία, ἀχανές, ὑπέρμετρος ἔκτασις, ἀπέραντον ὁ ἀκατανόητον μέγεθος.

immênsò, -**a**, ἄμετρος; ἄπειρος, ἀχανής, ἀπέραντος, ὑπερμέγεθος, ὑπερβολικός.

immensurâbile, *v.* incommens-.

immêrgere, (κατα)βυθίζω, καταδύω, ἐμβάπτω, (βουτῶ), *v.* affondâre || -rsi, -ομαι, (βουτῶ, -οῦμαι); *fig.*, βυθίζομαι, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, ἀφωσιοῦμαι. (προσηλόνω τὸν νοῦν, προσηλοῦμαι).

immergibile, *m. f.*, καταβύθιστος.

immeritamênte, *adv.*, ἀδίκως, ἀναιτίως, ἀπρεπῶς, παραλόγως.

immeritâto, -**a**, ἄδικος.

immeritêvole, *m. f.*, ἀνάξιος.

immersiône, *f.*, κατάδυσις, ἔμβαψις, (βούτημα).

immêrso, -**a**, *pr. e fig.*, βεβυθισμένος; *fig.*, ἀφωσιωμένος, (προσηλωμένος). [ἐμβάλλω, εἰσάγω.

immêttete, ἐγκαθιδρύω, ἐντίθημι,

immigrânte, *m. f.*, μετανάστης, μέτοικος.

immigrâre, μεταναστεύω, μετοικῶ.

immigraziône, *f.*, μετανάστευσις, μετοικισμός.

imminchionîre, γίνομαι ἡλίθιος, ἡλιθιοῦμαι, (μπουνταλιάζω, ξεκουτσιαίνω).

imminênte, *m. f.*, ἐπικείμενος, προσεγγίζων, ἀπειλῶν. [της.

imminêntza, *f.*, ἐπικείμενον, ἐγγύ-

immischiâre, ἀναμιγνύω || -rsi, -ομαι, παρενείρω ἐμαυτόν, παρεισδύομαι, ὑπείσερχομαι, ἐπεμβαίνω, (ἀνακατεύομαι, -τόνομαι, χώνομαι).

immiserîre, *v.* impoverire.

immissiône, *f.*, ἐγκαθίδρυσις, ἔμβασμα, ἐγκατάστασις.

immôbile, *m. f.*, ἀ(μετα)κίνητος,

ἀσάλευτος, πάγιος; σταθερός, ἀκλόνητος || bene —, ἀκίνητον κτήμα, ἀκίνητος περιουσία.

immobilità, *f.*, ἀκινήσις, ἀσαλευσία, μονιμότης.

immobilitâre, ἀκινήτοποιῶ, παγιῶ || -rsi, ἀκινήτῶ.

immoderâto, *v.* smodâto; sregolâto.

immodêsto, -**a**, ἄκοσμος, ἄσεμνος, ἀναιδής, αἰσχρός, (ἀχρεῖος).

immolâre, *v.* sacrificâre.

immollâre, *v.* bagnâre; temprâre.

immondêzza, *f.*, ἑυπαρότης, -ρία, ῥῦπος, ἀκαθαροσία, -ρτότης.

immondizia, *f.*, *c. s.*; *pattume*, *em. pl.*, ἀκαθαροσία, ἑυπαρία, ῥῦπος, (λέρα, βρωμα).

immiôndo, -**a**, ἑυπαρός, ἀκαθαρός, μαρός, (βρωμερός, -μισμένος, -μιάρης, λερωμένος); αἰσχρός.

immorâle, *m. f.*, *di persona*, κακοήθης, ἀνήθικος, αἰσχροεργός; *di cosa*, αἰσχρός.

immoralità, *f.*, κακοήθεια, ἀνηθικότης; αἰσχροότης; -ρουργία.

immortalâre, *v.* eternâre.

immortâle, *m. f.*, ἀθάνατος, αἰώνιος, αἰδῖος, (παντοτεινός), ἀληκτος, ἀείμνητος. [της, αἰδιότης.

immortalità, *f.*, ἀθανασία, αἰωνό-

immotâre, *v.* infangâre.

immôto, -**a**, *v.* immôbile.

immûne, *v.* esênte.

immus(on)îre, *v.* imbronci(â)re.

immutâbile, *m. f.*, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάλλακτος, ἀμετάθετος, ἀ(μετά)τρεπτος, ἀκίνητος.

immutabilità, *f.*, ἀναλλοίωτον, ἀμεταβλησία. [λακτος.

immutâto, -**a**, ἀκίνητος, ἀπαράλ-

îmo, *v.* profôndo.

imoscâpo, *v.* listêllo.

impacc(hett)âre, συσκευάζω, φακελ(λ)ῶ, -λί(λ)οποιῶ, (κάμνω μπόγον). [-rsi, *v.* immischiârsi.

impacciâre ecc., *v.* imbarazzâre;

impacciâto, *v.* confûso; gôffo.

impadronîrsi, κυριεύω, κρατῶ, κατέχω, δεράττομαι, καταλαμβάνω.

impadulâre, *v.* impaludâre.

- impagabile**, *m. f.*. ἀνεκτίμητος, ὑπερ-(πολυ)τίμητος.
- impaginâre**, σελιδοποιῶ, (-δόνω).
- impagliamênto**, *m.*, ἀχύρως; ταριχευμα, -χεία.
- impagliâre**, *sédie, piante ecc.*, καλύπτω ο περιβάλλω δι' ἀχύρου, ἀχυρῶ; *animâli ecc.*, παραγεμίζω δι' ἀχύρου, ταριχεύω.
- impagliatîno**, -*a*, ἀχυρῶδης.
- impagliatôre**, -*trice*, ἀχυρωτής || ταριχευτής. [θωρακισμός.]
- impagliatûra**, *f.*, *v.* -iamênto || *mar.*
- impalâre**, ἀνάσκολοπιζῶ, (παλουκόνω). [πισμός, (παλούκωμα).]
- impalatûra**; -*laziône*, *f.*, ἀνασκολοπιζῶ, (περι)φράττω μὲ πασσάλους, περιπασσαλῶ, περιχαρακῶ.
- impallâre**, σκεπάζω τὴν σφαίραν.
- impallidire**, ὠχρῶ, ἀχρῶ, (χλωμί(ά)ζω, -μάλινω); *fig.*, παρακμάζω, μαραίνομαι; ἐπισκιάζομαι || *fâr* —, ὠχραίνω; *fig.*, ἐπισκιάζω.
- impallinâre**, πλήττω διὰ μολυβδί-
- impalmâre**, *v.* sposâre. [δων.]
- impalpabile**, *m. f.*, ἀναφής, ἀψηλάφητος, (ἀπιαστος). [φητον.]
- impalpabilita**, *f.*, ἀναφές, ἀψηλάφητος.
- impaludâre**, *att.*, τελματῶ || *n.*, -οῦμαι, λιμνάζω. [λοφουῶ.]
- impampinârsi**, κληματοῦμαι, φυλιπανâre, ἐπιπάσσω, (κουκκίζω,) διὰ τριμμάτων ο ψιχίων ἄρτου, (ψυμοψιχιάζω, ψυχοπασσίζω).
- impancârsi**, *v.*, καθίζομαι || *cm. fig.*, καθίσταμαι δικαστής; τολμῶ.
- impaniâre**, περιχρῶ ο θηρεύω δι' ἰξοῦ, ἰξῶ, ἰξεύω || *fig.*, παγιδεύω.
- impanicciâre**, *v.* impiastricciâre.
- impannâre**, καλύπτω δι' ὀθόνης || ἐπικολλῶ εἰς πανίον || πυκνῶ ὑφασμα.
- impannâta**, *f.*, πλαίσιον, (περβάξι, ψερτζιβές,) τοῦ παραθύρου περιεκαλυμμένον διὰ χάρτου; *imprôsta*, παραθυρόφυλλον, (κανάτι).
- impantanâre**, *v.* infangâre. [gliâre.]
- impappinâre**, *v.* confôndere, imbro-
- impappolâre**, *v.* impiastr(icei)âre; imbrogliâre.
- imparadisâre**, ἐντίθημι ἐν τῷ παραδείσῳ, εὐδαίμονα ο μακάριον ποιῶ. [ἀπαράβλητος.]
- imparagonâbile**, *m. f.*, ἀσύγκριτος,
- imparâre**, *v.* apprendere.
- imparaticeio**, -*a*, μαθητικός, ἀπειρότεχνος, ἀπειρόκαλος.
- impareggiabile**, *m. f.*, ἀσύγκριτος, ἀπαράβλητος; ἔξοχος; περίεργος.
- imparentâre**, καθιστῶ κηδεστή, συγγενεύω, (συμπεθεριάζω) || -*rsi*, γίνομαι κηδεστής, κῆδος συνάπτω, συγγενεύω, -ομαι, ἐπιγαμβρεύω, (συμπεθεριάζω).
- impari**, *v.* dispari *ecc.*
- imparisillabo**, -*a*, περιττοσύλλαβος.
- imparruccârsi**, ἐπικαλύπτομαι μὲ φενάκην, (περρούκαν).
- impartibile**, *m. f.*, *indivisibile*, ἀδιαίρετος, ἀμέριστος || *comunicabile*, μεταδιαδόσιμος, κοινωνήσιμος. [μω; *v.* dâre; accordâre.]
- impartire**, μεταδίδω, δια-(ἀπο)νέ-
- imparziale**, *m. f.*, ἀμερό-(ἀπροσωπό)ληπτος, δίκαιος, ὀρθός.
- imparzialità**, *f.*, ἀμερο-(ἀπροσωπο)-ληψία, δικαιοσύνη.
- impassibile**, *m. f.*, ἀπαθής, ἀτάραχος, ἀναισθητος. [ἀναισθησία.]
- impassibilita**, *f.*, ἀπάθεια, ἀτάραξια,
- impastamênto**, *m.*, μάσσησις, -ημά, (ζύμωσις, -ωμα); ἀνάμιξις.
- impastâre**, μάσσω, φυρῶ, (ζυμόνω) || *mescolâre*, ἀνα-(συμ)μιγνύω, συντίθημι || *attaccâre*, (συν)κολλῶ διὰ ζύμης || — *i colôri*, ἐκ-(ἐπι)τείνω τὰ χρώματα.
- impastatôre**, -*trice*, μάκτης, φυράτης, (ζυμωτής). [câre.]
- impasticciâre**, *v.* raffazzonâre; spor-
- impâsto**, *m.*, φύραμα, -ασίς, (ζύμωμα, -ωσις) || (ἀνά)μίξις, μίγμα, κυκεών.
- impastocchiâre**, *v.* imbrogliâre.
- impastoiâre**, πέδαις διαλαμβάνω, πεδῶ, (πεδικλόνω) || *fig.*, παρεμποδίζω, κωλύω.
- impattâre**, (ἐξ)ίσῶ; ἀνταποδίδωμι; εἶμεθα ἐξωφλημένοι, (εἶμεθα ἴσα κ' ἴσα).

impaurire, (ἐκ)φοβῶ, φοβερίζω, ἐκπλήττω, πτύρω, (ἀνα)σοβῶ, ἐκ-(ἀνα)πτοῶ, (φοβίζω, τρομάζω, ξιπ-(ξυπ)(π)άζω) || -rsi, φοβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, πτύρομαι, διαταράσσομαι, ἀνασοβοῦμαι, ἀναπτοοῦμαι, (φοβίζομαι, τρομάζω, ξιπ(ξυπ)-(π)άζομαι).

impaurito, -a, ἐκπεπληγμένος, ἐντρομος, (τρομαγμένος, -ασμένος, ξυππασμένος).

impâvido, -a, ἄφοβος, ἀτρόμητος, (ἀξύππαστος).

impazientire, ἀφαιρῶ τὴν ὑπομονήν, ἐνοχλῶ, παροργίζω || -rsi, ἀνυπομονῶ, δυσφορῶ, δυσανασχετῶ, ἀδημονῶ, (χάνω τὴν ὑπομονήν), ἀγανακτῶ.

impaziênte, *m. f.*, ἀνυπομόνητος, -μονος, δύσφορος; ἀνήσυχος || ἐπιθυμητικός, ὀρημητικός.

impaziênza, *f.*, ἀνυπομον(η)σία, δυσφορία; ἀγανάκτησις.

impazzire, ἐκμαίνομαι, παραφρονῶ, μωραίνομαι, ((ξε)τρελλάινομαι) || *fig.*, ἐπιμαίνομαι, ὑπεραγωγῶ, ὑπερεπιθυμῶ, ἀγαπῶ περιπαθῶς, (χάνω τὸν νοῦν μου, τρελλάινομαι, λωλαίνομαι) || *fâr* —, ἐκμαίνω, μωραίνω, διαστέφω τὸν νοῦν, (τρελλάινω).

impazzâta (all' —), *avn.*, ἀπερισκέπτως, ἀσυνέτως, ἀσυλλογίστως, (ἀστοχάστως, -αστά). [*infallibile*.

impeccâbile, *m. f.*, ἀναμάρτητος, *v.* **impecciare**, πισσῶ, (-όνω), πισσαλοῖφῶ, γλοιῶ, (γλοιτσιάζω) || *fig.*, παγιδεύω. [τος, -ωτός.

impecciato, -a, πισσόχριστος, -οχώνη-
impecorire, *v.* **imbecillire**.

impedantire, σχολαστικὸς γίνομαι.

impedimênto, *m.*, κώλυμα, ἐμπόδιον, -ισμα; ἀντίστασις.

impedire, κωλύω, ἐμποδίζω; *vietare*, *proibire*, ἀπαγορεύω; *intralcidre*, ἐμ-(περι)πλέκω.

impeditivo, -a; -diênte, *m. f.*, κωλυτικός, -λύων, ὀχληρός, ἐμποδίζων, ἀπαγορεύων.

impedito, -a, ἐμποδισθείς || *occupato*,

(*di persona*), ἐνησυχλημένος, (πολυ)ἄσχολος; (*di cosa*) κατειλημένος, κατεχόμενος.

impugnare, βάλλω ο δίδω ἐνέχυρον, (δίδω τι ἀμανάτι, ἐνεχυρ(ι)άζω || *obligare*, ὑποχρεῶ, (-όνω) || *arrigionare*, *prezzolare*, μισθῶ || *mettere al monte di pietà*, ἐνεχυρ(ι)άζω || — *la parola*, δίδω τὸν λόγον μου, ὑπισχνοῦμαι, (ὑπόσχομαι) || -rsi, ὑποχρεοῦμαι, (-όνομαι).

impugnativo, -a, ὑποχρεωτικός.

impugnato, -a, ὑπόχρεος, -εως; *v.* **impedito**.

impugno, *m.*, ἐνεχυρίασις, -ιασμός, -ασία, ὑποχρέωσις, καθήκον || *assunto*, *incendio*, ἀναδοχή || *promessa*, *fede*, ὑπόσχεσις, πίστις || *cura*, ἐπιμέλεια, σπουδή, ἀκρίβεια.

impugno, *v.* **brigdo**.

impugolare, *v.* **impecciare**.

impugolare, βαραθρῶ, καταβυθίζω || ἐμ-(περι)πλέκω. [τριχας.

impugolare, τριχοφυῶ || γεμίζω με

impugnante, *m. f.*, προτρεπτικός, παροξυντικός.

impugnare, *v.* **springere**, **incitare**.

impugnare, διφθερῶ, (γουνόνω).

impugnare, διφθέρωμα, (γούνωμα).

impenetrabile, *m. f.*, ἀδιαπέραστος, ἀδιάδυτος, ἀδιάβατος; *fis.*, ἀδιαχώρητος || *misterioso*, *oscuro*, μυστηριώδης, ἀνεξερεύνητος, ἀκατανόητος, ἀνεξήγητος, ἀνερμήνευτος.

impenetrabilità, *f.*, ἀδιαπέραστον, ἀδιάδυτον, ἀδιάβατον, ἀδιαχώρητον || μυστηριώδες, ἀλεξιχνίαστον, ἀκατάληπτον. [ἀμεταμέλητος.

impenitente, *m. f.*, ἀμετανόητος, **impennacchiare**, κοσμῶ διὰ πτερῶν ο πτερολόφου, ἐμπερῶ.

impennare, καθίστημι ἱκανὸν πρὸς ἀνέγερσιν, ἐμβάλλω πτερά, ἀνα(ἐμ)περῶ || -rsi, *di cavalli*, ὑπεξορθοῦμαι, (ὀρθόνομαι), ἀνάχαιτίζομαι; *fig.*, ἀφηνιάζω, ἀπειθῶ, ὑποπτεύομαι.

impensato, -a, ἀπροσδόκητος, ἀρόβλεπτος || all' -a, ἀπροσδοκῆτως.

impensierire, σκέψιν παρέχω, ἐμβάλλω εἰς μέριμναν || -rsi, σύννους γίνομαι, φροντίζω, ἀδημονῶ, προκαταλαμβάνομαι, κατέχομαι.

impensierito, -a, σύννους, φροντίζων, ἔμφροντις.

imperâre, ἀρτύω διὰ πεπέρεως, πεπέρει πάσσω, (κουνκίζω μὲ πέπερι ο πιπέρι), πε-(πι)περίζω, (-ρόνω). [ρωμένος, -ράτος].

imperâto, -a, πεπερόπαστος, (πιπε-
imperânte, v. *dominânte*, *comandânte*.

imperâre, αὐτοκρατορεύω; ἄρχω, κρατῶ, διοικῶ, ἐξουσιάζω.

imperativo, -a, προσ-(ἐπι)τακτικός || *gr.*, προστακτικὴ (ἔγκλισις).

imperatôre, *m.*, αὐτοκράτωρ.

imperatôrio, -a, v. -riâle || *s. f.*, *bot.*, σμύρνιον. [ρῖσσα].

imperatrice, *f.*, αὐτοκράτειρα, (-τό-
impercettibile, *m. f.*, ἀ(δι)όρατος, ἀνεπαίσθητος, ἀκατάληπτος.

impercettibilità, *f.*, ἀ(δι)όρατον, ἀνεπαίσθητον, ἀναισθητόν.

imperciocchè, v. *giacchè*.

imperdonabile, *m. f.*, ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος.

imperfetto, -a, ἀτελής, ἀτέλεστος, ἀτέλειωτος; ἔλλ(ε)ιπής || *s. m.*, *gr.*, παρατατικός (χρόνος).

imperfeziône, *f.*, ἀτέλεια, -λές, -λείωτον, ἔλλειψις, -ειμμα.

imperforâto, -a, ἀδιάτρητος.

imperiale, *m. f.*, αὐτοκρατορικός || *s. m.*, *di vetûra*, ἐπιστέγασμα, -στεγον. [-τοροδοξία].

imperialismo, *m.*, αὐτοκρατορισμός,
imperialista, *m. f.*, αὐτοκρατορικός; *s.* -τοριστής.

impêrio, *poet.*, v. -êro.

imperiosità, *f.*, ἀγέρωχον, ὑπεροψία || *urgênza*, *necessità*, κατεπιῖγον, ἀνάγκη.

imperioso, -a, ἐπι-(προσ)τακτικός, ἀγέρωχος, δεσποτικός, ὑπερήφανος || ἀφενκτος, ἀναπόδραστος, ἀπαρ-αίτητος, ἀναγκαῖος. [ἀμαθής.

imperito, -a, ἀπειρος, ἀνεπιστήμων,
imperituro, -a, αἰδιος, αἰώνιος, ἄ-

φθαρτος, ἀδιάφθορος, ἀτελεύτητος, ἀθάνατος. [ἀμάθεια.

imperizia, *f.*, ἀπειρία, ἀνικανότης,
imperlâre, κοσμῶ διὰ μαργαριτῶν || v. *irrorâre*, *aspêrgere*.

impermalire; -rsi, δυσανασχετῶ, ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω, δυσφορῶ, ἀχθομαι, δυσαρεστοῦμαι, ὀργίζομαι.

impermeabile, *m. f.*, στεγανός, ἀδιάβροχος, ὕδατο-(ὑδασι)στεγής || *s. m.*, ἐφεστῶς ἀδιάβροχος, στεγανὸν ἐπανωφόριον, ἀδιάβροχον.

impermeabilità, *f.*, στεγανότης, ἀδιάβροχον, ὕδατοστεγές. [γος-
imperni(i)âre, τίθημι ἐπὶ στρόφιγγ-

impêro, *m.*, αὐτοκρατορία; *signoria*, *gouérno*, *stâto*, ἐπικράτεια, κράτος; *potêre*, ἐξουσία, ἰσχύς, δύναμις,

ἐπιρροή || *bâsso* —, βυζαντινὸν
imperocchè, v. *giacchè*. [κράτος.

imperscrittibile, *m. f.*, ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος.

imperscrutabile, *m. f.*, ἀνεξερεύνητος, -ξιχνίαστος, ἀκατάληπτος.

impersonale, *m. f.*, ἀπρόσωπος.

impersonare, v. *incarnâre*; *personificare*. [ἀτάρακτος, v. *impânido*.

impertêrito, -a, θρασύπλαγχνος,
impertinente, *m. f.*, προπετής, ἰταμός, αὐθάδης, θρασύς, θρασυ-

(αὐθαδο)στόμος.

impertinênza, *f.*, προπέτεια, ἰταμότης, αὐθάδεια, θράσος, -σύτης; ὕβρις.

imperturbabile, *m. f.*, ἀτάραχος, ἀκλόνητος, ἀθορύβητος, ἀπαθής, διηνεχής.

imperturbabilità, *f.*, ἀταράξια, ἀπάθεια, γαλήνη, ἡσυχία. [νητος.

imperturbâto, -a, ἀτάρακτος, ἀκλό-
imperversamênto, *m.*, καταφορά, μανία, ἔξαψις, ὀργή, ὀρμή.

imperversâre, παρα-(κατα)φέρομαι, μαίνομαι; ὀργίζομαι, λυσσῶ, (λυσσιάζω); διαταράσσω, θορυβῶ, (κάμνω τὸν κόσμον ἄνω κάτω).

impestâre, v. *app*; *em.*, μεταδίδω ἀφροδισιακὸν πάθος.

impestâto, -a, v. *app*; πάσχων ἐξ ἀφροδισιακοῦ πάθους.

impetig(ɡ)ine, *f.*, μελικηρίς, μελιτάγρα, λειχήν. [(-νιάρης).

impetig(ɡ)inóso, *-a*, λειχηνώδης, **impeto**, *m.*, όρμή; *assalto*, όρμή(μα), είς-έμ-(προσ)βολή; *calóre*, *fóga*, ζέσις, ένθουσιασμός, παραφορά, *v.* *-tuosità*.

impetrâre, (έπι)τυγχάνω, (-τυχανίω), άπολαμβάνω || *v.* *impietr-*.

impettito, *-a*, εύθύς, όρθιος; *orgoglióso*, *fiéro*, γαυρός, (κορδωμένος).

impettorire, διαυχενίζομαι, (ξελαιμίζομαι); γαυριώ, (κορδόνομαι).

impetuosità, *f.*, όρμή, βία, σφοδρότης.

impetuóso, *-a*, όρμητικός, βίαιος, σφοδρός, ραγδαίος, δεινός.

impiagamêto, *m.*, έλκωσις, -ωμα, τραῦμα, πληγή, (-γωμα).

impiagâre, (έξ)έλικώ, τραυματίζω, τιτρώσκω, (πληγόνω). [γωμένος].

impiagâto, *-a*, (έξ)ήλκωμένος, (πλη-
impiallacciâre, πλακώ, (-όνω).

impiallacciâtura, *f.*, πλάκωσις.

impiantâre, καθίστημι, έγκαθιστώ, (έγ)καθιδρύω, *v.* *stabilire*.

impiantito, *v.* *ammattouâto*.

impiânto, *m.*, έγκατάστασις, (έγ)καθίδρυσις; κατάστημα, καθίδρυμα.

impiastr(icc)amêto, *m.*, κατάπλασις, σπίλωμα, ρύπανσις, (πασάλειμμα, μουντζουρα, -ούρωμα, λέρωμα).

impiastr(icc)âre, καταπλάσσω, έπιχρίω, σπιλώ, ρυπαίνω, (πασ(πισσ)αλείφω, μουντζουρόνω, -τζαλόνω, μουρδαρεύω, λερόνω); *v.* *imbellettâre*.

impiastricciâto, *-a*, έπιχριστος, κηλιδωθείς, (λερωμένος).

impiâstro, *m.*, έμπλαστρον, κατάπλασμα; *v.* *-str(icc)amêto* || *fig.*, άνθρωπος άδρανής ο φιλάσθενος.

impiccâbile, *m. f.*, άξιος άγχόνης, άξιοκρέμαστος, (κρεμασταριάς, -μάλας).

impiccamêto, *m.*; *-agiône*; *-atûra*, *f.*, κρέμασις, (-ασμα, -άλα), άγχόνη.

impiccâre, κρεμώ, (-μνῶ), άπαγχονίζω; *v.* *appiccâre*.

impicciâre, *v.* *imbarazzâre*.

impiccio, *v.* *imbarazzo*, *imbroglio*.

impiccolire; *-ccinire*, σμικρύνω, έλαττ(όνω)ῶ, μειῶ, (όλιγοστεύω) || ταπεινῶ, έξευτελίζω. [(ψευριάζω).

impidocchiâre; *-ârsi*, φθειρι(άζω)ῶ,

impiegâre, *occupâre*, *procurâre un posto*, (έν)άσχολῶ τινα, παρέχω έργον, δίδω ύπηρεσίαν ο θέσιν ||

usâre, κάμνω χρῆσιν, μεταχειρίζομαι; — *bêne o mâle*, καλο(κακο)μεταχειρίζομαι || *di denâro*,

investire, τοκίζω; *di dendro*, *têmpo ecc.*, έξοδεύω || *-rsi*, ένασχολοῦμαι; χρησιμεύω.

impiegâto, *m.*, υπάλληλος || *público* —, δημόσιος —.

impiegatûme, *m.*, υπαλληλία.

impiêgo, *m.*, ύπηρεσία, ύπούργημα, θέσις, έργον, έργασία, (δουλειά) ||

χρήσις, μεταχείρησις || τόκισις, έξόδευμα || *stâto d'impiegâto*, υπαλληλία.

impietosire, κινῶ είς οϊκτον, συγκινῶ || *-rsi*, έλεῶ, οϊκτείρω, σύμπάσχω.

impletrire; *-trâre*, *att.*, άπολιθῶ, λιθοποιῶ; *fig.*, σκληρύνω, -ροποιῶ || *n.*, άπολιθοῦμαι; *fig.*, σκληρύνομαι.

impigliâre, έμ-(περι)πλέκω; κατέχω.

impigrîre, *att.*, καθιστώ νωθρόν || *n. e -rsi*, νωθρός γίνομαι.

impillaccherâre, βορβορῶ, πηλῶ, ρυπαίνω, (λασπόνω, λερόνω).

impinguâre, *v.* *ingrassâre*; *arricchire*.

impinzâre, παρα-(ύπερ)γεμίζω; τρέφω κατακόρω, (κατα)κορέννυμι, (χορταίνω, παραταίζω) || *-rsi*, κορέννυμαι, τρώγω άπλήστως, γαστριμαργῶ, (χορταίνω).

impiombâre, μολυ-(μολι)βδ(όνω)ῶ.

impiombâto, *-a*, μολυ-(μολι)(β)δωτός, μολυβδόδετος, -βδόστρωτος.

imbiombatôre, *m.*, μολυβδωτής.

imbiombâtura, *f.*, μολύβδωσις.

impipârsi, *v.* *infischiar si*.

impipiâre, *v.* *imbeccâre*; *impinzâre*.

impiumâre, *v.* *impenn(acchi)âre*.

implacabile, *m. f.*, άσπονδος, άδιάλ-

λακτος, ἀμείλικτος, (ἀφιλιώτος), ἀνεξιλέωτος, ἀδυσώπητος, ἀπαραιτήτος.

implacabilità, f., ἀδιάλλακτον, ἀνεξιλεότης, ἀδυσωπία.

implicâre, ἐμ-(περι)πλέω || περιλαμβάνω εἰς ἔγκλημα, ἐνοχοποιῶ, ἐμπλέκω || *sottintendere, comprendere*, ὑπονοῶ, περιέχω.

implicito, -a, σιωπηλῶς περιειλημμένος, ὑπονοούμενος, (ἐξ) ὑπακούμενος.

implogâre, ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω.

implume, m. f., ἄπτερος, -τέρυγος, -τέρωτος, -τήν, -τιλος.

impolítico, -a, ἄστοκος, ἀδέξιος, ἀντιπολιτικός. [sâre.

impolpâre, v. ingrassâre, ingros-

impoltronire, v. impigrîre.

impolverâre, κονί(ζ)ω, -νιορτῶ, (σκονίζω).

impolverâto, -a, κεκονιασμένος, κονισαλέος, (σκονισμένος).

impomatâre, παχυμυρῶ, (πο(υ)μα-

διάζω, ἀλείφω με πομάδαν).

impromiciâre, κισσηρίζω, στιλβῶ,

καθαρίζω ὁ λειαίνω διὰ κισσήρεως.

imponderabile, m. f., ἀβαρής, ἀστάθμητος.

imponderabilità, f., ἀβαρές.

***imponênte, m. f.**, σεμνο-(μεγαλο)πρεπής, αἰδέσιμος; ἐκπληκτικός, ἐπιβλητικός, θαυμάσιος.

imponênza, f., σεμνο-(μεγαλο)πρέπεια, μέγεθος, θαυμάσιον.

imponibile, m. f., φορολογήσιμος, -γητός, -γητέος. [λαομίσητος.

impropolâre, m. f., ἀντιδημοτικός, ἀντιδημοτικότητα,

impropolarità, f., ἀντιδημοτικότητα, λαομίσητον.

improporâre, πορφυρῶ, v. arrossire, -ssâre.

impôrre, ἐπιθέτω, ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω || *comandâre*, ἐπιτάττω, παραγγέλλω, κελεύω || *ispirâr rivereanza o meraviglia*, ἐμπνέω ὁ ἐμ-(ἐπι)βάλλω σέβας ὁ θαῦμα, καταπλήττω || — *tribûti*, φόρον ἐπιβάλλω, φορολογῶ || — *silenzio, un nôme ecc.*, ἐπιβάλλω σιωπήν,

ὄνομα κτλ. || — *le mâni, ἐπιθέτω τὰς χεῖρας.*

importante, m. f., σπουδαῖος, σημαντικός; ἐπίσημος, ἀξιόλογος, οὐσιώδης || *s. m.*, σπουδαῖον, οὐσιῶδες, κεφάλαιον, κυριώτατον.

importânza, f., *pr. e fig.*, σπουδαιότης, σημαντικότης, βαρύτης.

importâre, portâr dentro, introdurre,

εἰσάγω, εἰσκομίζω, εἰσφέρω || *am-*

montâre, aritm., συμποσοῦμαι || *avêr importânza*, ἐνδιαφέρω, ση-

μαίνω, μέλει, v. interessâre (imps.);

che impôrta? τί τὸ ἐνδιάφερον; τί μέλει: (τί πειράζει ὁ κόφτει;)

importatôre, -trice, εἰσαγωγεὺς,

ἔμπορος εἰσαγωγίμων.

importaziône, f., εἰσαγωγή || τὰ εἰσαγόμενα εἶδη, εἰσαγωγήμα.

impôrto, m., ὀλικὸν ποσὸν λογα-

ριασμοῦ, κεφάλαιον, ἀντίτιμον.

importunnâre, ἐνοχλῶ, βαρύνω, πιέ-

ζω, (πειράζω).

importunità, f., ὀχληρότης, ἐνόχλησις, φορτικότης, βάρος, (πείραξις); ἀκαιρία.

importûno, -a, molêsto, ὀχληρός,

ἐνοχλητικός, φορτικός, ἐπαχθής,

(πειρακτικός); molêsto e intempestivo, ἄκαιρος.

impositôre, -trice, (κατα)θέτης.

imposiziône, f., ἐπίθεσις, ἐπιβολή

|| ἐπιταγή || φόρος, δικαίωμα, δασμός, τέλος, (δόσιμον, χαράτζι).

impossessârsi, v. impadronirsi.

impossibile, m. f., ἀδύνατος, ἀνεφικτος, ἄπρακτος, ((ἀν)ἀβόλετος)

fâr l' —, πάντα λίθον κινῶ, (κάμνω τὰ ἀδύνατα δυνατά).

impossibilità, f., ἀδυνατία, ἀδύνατον, (ἀναβόλετον, ἀβολιά).

impôsta, f., *tassa*, φόρος, δασμός, τέλος, (δόσιμον, χαράτζι) || *di finêstra, pôrta ecc.*, φύλλον, (παρα)θυροφύλλον, θύρωμα, κλ(ε)ισιάς, πτερόν, (κανάτι).

impostâre, dispôrre, δια-(κατα)-τάσσω || *posâre*, ἰδρύω || *fermâre*, στηρίζω || *cominciâre, metter mâno*, ἄρχομαι, ἐπιχειρῶ, (καταπιάνω,

ἐπιχειρίζομαι) || *registrare*, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον || *portar alla posta*, *imbucare*, φέρω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ῥίπτω εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον.

impostaziōne, f., διά-(κατά)τάξις || ἕδρυσις, (στήσιμον) || στήρηξις || ἐπιχειρήσις || πέρασμα εἰς τὸ κατάστιχον || τὸ φέρειν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ ῥίπτειν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον. [πλάνος, ἀγύρτης.

impostōre, m., ἀπατεών, ψεύστης, **impostūra, f.**, ἀπάτη, πλάνη, φενακισμός, ἀγυρ(ε)ία.

impotēnte, m. f., ἀδύνατος, ἀνίκανος, ἀνίσχυρος; *stōrpio*, *mutilato*, ἀνάπηρος, πηρός, (σακάτης, μισερός).

impotēnza, f., ἀδυναμία, ἀνικανότης; ἀναπηρία, (σακατλήμι).

impovertimēnto, m., πτώχευσις, ἔξαντλησις.

impovertire, καθιστῶ πτωχόν ο πένητα, πτωχύνω, -χαίνω, -χίζω; *fig.*, ἔξαντλῶ || *n.*, γίνομαι πτωχός ο πένης, πτωχεύω, -χαίνω; *fig.*, ἔξαντλοῦμαι.

impraticabile, m. f., *di luōghi*, ἀ(δυσ)διάβατος, ἄβατος || *di aziōni ecc.*, ἀνεκτέλεστος, ἀκατόρθωτος, ἄπρακτος || *di persōne*, ἀκοινωνήτος, ἰδιότροπος.

impraticabilita, f., ἀδιάβατον || ἀνεκτέλεστον || ἀκοινωνήτον.

impraticabile, (ἐξ)άσκῶ, γυμνάζω || -rsi, προσκτῶμαι ο λαμβάνω πεῖ-

impraticabile, -a, ἔμπειρος. [ραν.

imprecāre, κατ-(ἐπ)αρῶμαι, (καταρῶμαι), εὔχομαι συμφοράς.

imprecātivo, -a, (κατ)ἀρατικός.

imprecaziōne, f., ἀρά, κατάρα || *gr.*, κατάρασις.

imprejudicāto, -a, ἀβλαβής, (ἄβλαβος); *leg.*, σωζόμενος, ἀνευ βλάβης.

impregnāre, πληρῶ, ἐμ-(δια)βρέχω || *ingravidare*, ἐγκυον καθίστημι, κυῖσκω, (ἐγγαστρώνω).

impremeditāto, -a, ἀνευ προβουλής, ἀπροβούλευτος.

imprēndere, v. intrapr-, **cominciāre.**

imprendibile, m. f., ἀ-(δυσ)πόρθητος, ἀνάλωτος, ἀκατάληπτος, ἀχειρώτος, (δυσκολοκυριεύτος, ἄπιαστος, ἄπαρτος). [πτης.

imprenditōre, m., ἐργολάβος, -λή-
impreparāto, -a, ἀνέτοιμος, ἀπρομελέτητος, ἀπαρασκευάστος.

imprēsa, f., ἐπιχείρησις, -ημα, πρᾶγμα, ἔργον || *comm.*, ἐργολαβική ἐργασία, ἐργολαβία, -ληψία || *fornitura*, προμήθεια || *stemma*, σύνθημα, σύμβολον. [τρώνης.

impresārio, m., ἐργολάβος, θεα-
imprescrittibile, m. f., ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος. [πτον.

imprescrittibilita, f., ἀπαράγρα-
impressionabile, m. f., εὐαίσθητος, εὐκίνητος, εὐπαθής, εὐερέθιστος.

impressionabilita, f., εὐαίσθησία, εὐπάθεια.

impressionāre, προξενῶ ἐντύπωσιν ο αἴσθησιν, (συγ)κινῶ || -rsi, ἐντύπωσιν λαμβάνω, (συγ)κινούμαι, συναισθάνομαι.

impressionānte, m. f., ἐντύπωσιν ἐμποιῶν, ἐντυπωτικός, παθητικός.

impressionē, f., ἐντύπωσις, -ωμά; ἐγχάραξις, -ραγμα || *tipografia*, (ἐκ)τύπωσις, ἔκδοσις || *fig.*, ἐντύπωσις, συναισθησις, πάθος.

imprēssō, -a, ἐντυπος, -πωθείς; ἐγκεχαραγμένος, σεσημασμένος.

imprestāre, v. prest. [mancabile.

impreteribile, m. f., ἀφευκτος; *v. im-*
imprevedūto; -visto, -a, ἀπρόβλεπτος, -όοπτος, -οόρατος, -οσδόκητος, ἀνέλπιστος; αἰφνίδιος.

imprevidēnte, m. f., ἀπρόβλεπτος, -ονόητος, -ομηθής, -όβουλος.

imprevidēnza, f., ἀπροβλεψία, -ονοησία, -ομήθεια.

imprigionamēnto, m., κάθειρξις, φυλάκισις, (-κωσις, -κωμα).

imprigionāre, καθείρω, (βάλλω εἰς τὸ δροσιό), φυλακίζω, (-κόνω) || στενοχωρῶ; περι-(ἐγ)κλειώ.

imprimere, pr. e fig., ἐντυπῶ, ἐγγαράττω; *tipografia*, (ἐκ)τυπ(όνω)ῶ, ἐκδίδω; *fig.*, ἐμπνέω, ἐμβάλλω, ἐντίθημι.

improbabile, *m. f.*, ἀπίθανος, ἀπίστευτος.

improbabilità, *f.*, ἀπιθανότης.

improbo, *v.* malvâgio; dūro, ecces-sivo. [νία, ἀφορία.

improduttività, *f.*, ἀκαρπία, ἀγο-

improduttivo, -a, ἀκαρπος, ἄγονος,

impromettere, *v.* prom-. [ἀφορος.

impronta, *f.*, ἐκμαγεῖον, τύπος, (ἀπο)τύπωμα; σημεῖον, (-μάδι); *mârca*, σῆμα, ἐπισημειώσεις, (μάρκα); *suggello*, σφραγίς; *carattere*, χαρακτήρ.

improntare, ἐκμάσσω, ἐκτυπῶ; χαράττω; (ἐπι)σημειῶ, (σημαδεύω, -διάζω); ἐπισημαίνω, (μαρκάρω).

impronto, *v.* importano, indiscretò.

improprio, *m.*, ὕβρις, ὄνειδισμός, ὄνειδος, λοιδορία.

improprietà, *f.*, ἀκαταλληλία, ἀνοικειότης, ἀνεπιτηδειότης; *del disceorso*, ἀνακρίβεια, ἀκυρ(ολογ)ία.

improprio, -a, ἀκατάλληλος, ἀνοικειος, ἀνάρμοστος; ἀνακριβής, ἀκυρος.

improrogabile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, μὴ ἀναβόλιμος.

improsciutare, *v.* dimagrare.

impròn(v)ido, -a, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος, ἀ(συλ)λόγιστος, ἄβουλος, (ἀστόχαστος).

improvvisamente, *avn.*, ἐξ ἀπροόπτου, ἀπροσδοκῆτως, παραυτά, (πάραυτα -τικά), εὐθύς, αἰφνιδίως, ἐξ αἰφνιδίου, (ἐξ)αἰφνης, (ἔξαφνα, -νικά, ἔξαφνα, αἰφνίδια).

improvvisare, αὐτοσχεδιάζω, πρᾶττω ὁ λέγω ἐκ τοῦ προχείρου ὁ ἀπρομηλῆτως.

improvvisata, *v.* sorpresa; **improvvisazione**. [διαστής.

improvvisatore, -trice, αὐτοσχε-

improvvisazione, *f.*, αὐτοσχεδια-

improvviso, -a, ἀπρόβλεπτος, ἀπροσδόκητος, *v.* impreveduto.

imprudente, *m. f.*, *imprònvido*, *avventato*, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἄβουλος, ἄφρων, ἀνόητος, (ἀστόχαστος) || *indiscretò*, ἀπερίσκεπτος,

ἀδιακριτος, ὀχληρός, φορτικός, ἄκαιρος.

imprudenza, *f.*, ἀσυνεσία, ἀβουλία, ἀνοησία, (ἀστοχασία); ἀπερισκεψία, ἀδιακρισία. [μνων.

imprunare, περιφράσσω διὰ θά-

imprùbe(re), *m. f.*, ἄνηβος.

imprubertà, *f.*, ἄνηβότης.

impudente, *m. f.*, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, προπετής, αὐθάδης, (ἀδιάντροπος, ξετσιπωτος, ἀπόκοτος).

impudenza, *f.*, ἀναιδεία, ἀναισχυντία, προπέτεια, τόλμα, (ἀδιαντροπία, ξετσιπωσύνη, ἀποκοτιά).

impudicizia, *f.*, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀκαθαρσία, ἀναιδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπία, ἀτσαλιά, -λωσύνη).

impudico, -a, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, αἰσχρός, (ἀδιάντροπος, ἄτσαλος).

impugnabile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος, ἀνασκευαστός, ἀναιρέσιμος.

impugnare, *afferrare*, συλλαμβάνω, δράττομαι, (πιάνω, τσακόνω) || *refutare*, *combattere*, ἀνασκευάζω

ἀναιρῶ; ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι || — *la spada*, ξιφουλκῶ. [ἀντίπαλος.

impugnatore, -trice, ἀνασκευαστής,

impugnatura, *f.*, λαβή, -βίς, (*della spada ecc.*, πιάσιμον; *manico*, χέρ(ούλ)ι, μανίκι, στυλιάρι).

impugnazione, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀνασκευή, ἀναιρέσεις, ἐναντιώσεις, ἐξέλεγεξις. [incivile.

impulito, *v.* sporcò; *ineducato.

impulsare, *v.* spingere.

impulsivo, -a, κινητικός, ὠθητικός.

impulso, *m.*, ὠθησις, (σπρώξιμον) || *fig.*, παρὰκίνησις, προτροπή.

imprùne, *m. f.*, ἀτιμώρητος.

impunemente, *avn.*, ἀτιμωρητί, (-ητα), ἀνεκδικῆτως, ἀζημίως, ἀκωλύτως, ἐλευθέρως, (ἀνεμποδίστως).

impunità, *f.*, ἀτιμωρησία. [κητος.

impunito, -a, ἀτιμώρητος, ἀνεκδι-

impuntare, *v.* -tire, *imbastire* || -rsi, *ischirognomō*, ἐπιμένω, (πεισ(ατ)όνω,) ἀμεταπειστως, (πεισματοδῶς,) ἐφίσταμαι, (σταματῶ; στέ-

impuntato, *v.* ostinato. [κομαι].

impuntire, πυκνο-(στενο)ρράπτω; διαρράπτω, διακεντῶ; (τσατ(τ)ίζω, τρ(ο)υπόνω, καταπιάνω).
impuntûra, f., πυκνή ῥαφή; διαρραφή, διακέντησις, (κατάπιασμα).
impurità, f., ἀκαθαρσία, ῥυπαρότης, μόλυσμός, διαφθορά, κακοήθεια, αἰσχροτής.
impûro, -a, ἀκάθαρτος, ῥυπαρός, νενοθευμένος, μεμολυσμένος, μιαιρός, κακοήθης, αἰσχρός.
imputâbile, m. f., v. incolpâbile; ἀποδοτέος, προσαπτός || *comm.*, καταλογιστέος.
imputâre, accusâre, attribuire, κατηγορῶ, αἰτιῶμαι. ἀποδίδω, προσάπτω τι εἰς τινα || *comm.*, καταλογίζω, φέρω εἰς τὸν λογαριασμόν.
imputâto, -a, κατηγορούμενος, ὑπόδικος.
imputaziône, f., ἀπόδοσις, πρόσψις, κατηγορία, καταγγελία, (ἐγκάλεσις, -εσμα) || καταλόγισις, -γισμός. [διάφθορος].
imputrescibile, m. f., ἄσηπτος, ἀimputridire, *v.* putrefâre.
impuzzire, att., δυσωδιαν ἀποφέρω, καταβρωμίζω, βρωμῶ || *n.*, σήπομαι, φθειρόμαι.
in, prep., ἐν (*dat.*), εἰς (*acc.*), ἐντός (*gen.*), (μέσα εἰς *acc.*) || *in câsa*, ἐν τῇ οἰκίᾳ, (εἰς τὸ ο (στὸ) σπίτι) || *di giorno in giorno*, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν || *in leggendo, cm. nel leggere*, ἐν τῷ ἀναγινώσκειν, ἀναγινώσκων.
inâbile, m. f., ἀνεπιτήδειος, ἀδέξιος; *leg. ecc.*, ἀνίκανος.
inabilità, f., ἀνεπιτηδειότης, ἀδεξιότης, ἀνάξιότης, ἀνικανότης.
inabilitâre, καθίστημι ἀνίκανον.
inabilitaziône, f., ἀνικανότης, τὸ καθιστάναι ἀνίκανος.
inabissâre, (κατα)βυθίζω.
inabitâbile, m. f., μὴ κατοικήσιμος, ἀκατοίκητος.
inabitâto, -a, μὴ κατοικημένος, ἀκατοίκητος, *v.* disabitâto.
inaccessibile, m. f.; -*cesso*, -**a**, *pr. e fig.*, ἀ-(δυσ)πρόσιτος, ἀπροσ-

πέλαστος, ἀπλησίαστος, (ἄφταστος); *fig.*, ἀν-(δυσ)έντευκτος, ἀκοινώνητος. [(ἀπρόσ)δεκτος].
inaccettâbile, m. f., ἀπαρά-ἀναπόinaccomodâbile, *m. f.*, ἀνοικονόμητος, ἀσυμβίβαστος.
inaccordâbile, m. f., ἀσυμβίβαστος, ἀσυμφώνητος. [irritâre].
inacerbire; -bâre, v. esacerbâre, **inacetâre**, σκευάζω διὰ ὄξους, ἀρτύω μὲ ὄξος, ὄξει βρέχω, (βάνω ξύδι); →
inacetire, att., (ἀπ)ὄξύνω, ὄξυποιῶ, (ξοινίζω) || *n.*, καθίσταμαι δριμύς, (ἀπ)ὄξυνομαι, -νοῦμαι, ὄξυποιούμαι, ὄξιζω, τρέπομαι, (ξειδιάζω, ξυ-(ξοι)νί(διά)ζω).
inacquâre, v. adacq-.
inacutire, ὄξύνω, ἀκονῶ; v. esacerbâre, irritâre.
inadattâbile, m. f., ἀνεφάρμοστος.
inadâtto, v. disadâtto. [ἀνάλογος].
inadeguâto, -a, ἄνισος, ἀνόμοιος, δυσinadempibile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ἐκτελέσεως, ἀνεκτέλεστος, ἀνεκπλήρωτος, ἀδύνατος. [τέλεστον].
inadempimênto, m., ἀτέλεια, ἀνεκinadempî(û)to, -**a**, μῆπω ἐκτελεσθεῖς, ἀνεκτέλεστος.
inaffiâre, v. innaff-. [inarrivâbile].
inagguagliâbile, v. impareggiâbile, **inagr(est)îre**, ὄξυνομαι, *v.* inacetire. [τῆς εἰσπνοῆς].
inalâre, ἀπορροφῶ, ἐκμύζω (διὰ **inalaziône, f.**, ἀπορρόφησις, ἐκμύζηinalbâre, λευκαίνω, (ἀσπρίζω). [σις].
inalberâre, ἀνυψῶ, ἀναβιβάζω, αἶρω, ὀρθῶ, ἀνεγείρω, (σηκόνω, ισσάρω) || — *la bandiêra*, ἀνυψῶ, (στήνω, σηκόνω, ισσάρω), τὴν σημαίαν || *mar.*, τοὺς ἱστοὺς ἀνίστημι || -*rsi*, *v.* impennârsi; ὀργίζομαι; (ὑπερ)αἰρόμαι; ὑποπτεύομαι.
invalidire, v. disseccârsi.
inalienâbile, m. f., ἀναπαλλοτριωτος, ἀχώριστος. [τον].
inalienabilità, f., ἀναπαλλοτριω**inalterâbile, m. f.**, ἀναλλοίωτος, ἄ(διά)φθαρτος, ἀδιάφθορος, ἀμετάβλητος, ἀτάρακτος.

inalterabilità, *f.*, ἀναλλοίωτον, ἀμετάβλητον.
inalterâto, -a, ὁ μὴ ὑποστάς ἀλλοίωσιν, ἀναλλοίωτος, ἄ(διά)φθαρτος, ἀμετάβλητος.
inalveâre, παροχετεύω (ποταμόν), διορύσσω, διωρυγοποιῶ.
inalzâre, *v.* alzâre, εἰσνάρε.
inamâbile, *m. f.*, ἀνέραστος, ἀπεχθής, → [ἄχαρις.
inamêno, -a, ἀτερπής, δυσάρεστος,
inamidâre, παιπαλῶ, ἀμυλλίζω, μαζάλιζω, (κολλάρι(ί)ζω)ω).
inamidatûra, *f.*, παιπάλωσις, ἀμυλισμός, μαζάλισμα, (κολλάρισμα).
inamidâto, -a, κολλαρισμένος.
inammissibile, *m. f.*, ἀπρόσ-(ἀπαρά)-δεκτος, ἀναπόλεστος, ἀναπόβλητος.
inammissibilità, *f.*, ἀπαράδεκτον, ἀναπόβλητον. [μόνιμος, ισόβιος.
inamovibile, *m. f.*, ἀμετακίνητος,
inamovibilità, *f.*, ἀμετακίνητον, -νησία, ισοβιότης.
inâue, *m. f.*, *v.* vâno, inútile.
inanellâre, *v.* ariccîâre.
inanellâto, -a, οὔλος, σγουρός, (κατσαρός, σουφρωτός, -ωμένος, ζαρωμένος). [coraggiâre.
inanimîre; -mâre, *v.* animâre, in-
inanizîone, *f.*, ἐξασθένησις ἐξ ἀσιτίας, ἀσιτία, ἀβρωσία, ἀτροφία, (ἀφαγία), λιμαγχία, νηστεία, πείνα || morir d' —, λιμοκτονῶ.
ivantennâre, *v.* inalberâre.
inappagâbile, *v.* incontentâbile, ineffettuâbile. [ἀθάμβωτος.
inappannâbile, *m. f.*, ἀνεπισκιάστος,
inappellâbile, *m. f.*, ἀνέκκλητος, ἄνευ ἐφέσεως. [ὀρέξεως.
inappetênza, *f.*, ἀνορεξία, ἔλλειψις
inapplicâbile, *m. f.*, ἀνεφάρμοστος.
inapprensibile, *m. f.*, ἀκατάληπτος.
inapprezzâbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ὀρισμοῦ ὁ ἐκτιμήσεως, μεγάλην ἀξίαν ἔχων, ἀνεκτίμητος, πολυ(ὑπέρ)τιμος.
inappuntâbile, *v.* irreprensibile.
inapparâbile, *m. f.*, ἀναπόδεικτος, ἀδιευκρίνιστος; ἀδιάλυτος, ἀνεξέλικτος, (ἀξεμπέρδευτος).

inarâto, -a, ἀνήροτος.
inarcâre, *v.* curvâre || — le eiglia, τὰς ὀφρῦς συσπῶ, συνοφρουῶμαι; καταπλήττομαι.
inargentâre, (ἐπ)ἀργυρ(όνω)ῶ, (ἀσημόνω, -μοκαπνίζω) || *fig.*, λευκαίνω, (ἀσπρίζω).
inargentâto, -a, ἐπάργυρος.
inargentâto, *m.*, ἐπαργυρωτής, (ἀσημωτής). [γύρωμα, (ἀσήμωμα).
inargentatûra, *f.*, ἐπαργύρωσις, ἀρ-
inaridîre, *v.* seccâre.
inarmônico, -a, παράφωνος, ἀπηχής, *v.* discordânte.
inarrendêvole, *v.* inflessibile.
inarrivâbile, *m. f.*, ἀνέφικτος; ἀ(δυσ)πρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, (ἄφταστος); ἀμίμητος, ἀκατανίκητος, ἀνυπέρβλητος.
inarticolâto, -a, ἀνάρθρ(ωτ)ος || ἀνέκφραστος.
inaseoltâto, -a, μὴ ἀκουστός.
inasinîre, γίνομαι ὄνος, ἀμάθης, μωρός.
inaspettâto, -a, ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, ἀπρόοπτος; *v.* impronvîso.
inasprimênto, *m.*, παροξυσμός, ἐρεθισμός. [θίζω, ἐξοργίζω.
inasprire, παροξύνω, τραχύνω, ἐρε-
inastâre, προσαρμόζω εἰς τὸ ξυστόν, (κονταροξυλον,) ὁ εἰς τὴν κάνναν τοῦ πυροβόλου, (τουφεκιοῦ).
inastâto, -a, (*bandiêra ecc.*) προσηρμοσμένος εἰς τὸ ξυστόν ὁ (*bandionetta*) εἰς τὸ πυροβόλον.
inattaccâbile, *m. f.*, ἀπρόσμαχος, ἀπρόσβλητος, ἀπόρητος, ἀσφαλής.
inattendibile, *m. f.*, ἀπαράδεκτος, ἀβέβαιος.
inattênto, *v.* disatt-. [dûto.
inattêso, *v.* inaspettâto, impreve-
inattività, *f.*, pigrizia, lentèzza, νωθρότης, ῥάθυμια; disoccupaziône, inaziône, ἀργία, ἀδράνεια, ἀπραξία.
inattivo, -a, νωθρός, ῥάθυμος, ὀκηρός; ἄργός, ἀδρανής. [dempibile.
inattuâbile, *v.* ineffettuâbile, in-
inandito, -a, ἀνήκουστος, ἀήθης,

πρωτοφανής, καινός, παράδοξος, ἑκτακτος, καταπληκτικός.

inaugurâle, *m. f.*; -rativo, -a, ἔγκαινιαστικός. [(όνω).

inaugurâre, ἔγκαινιάζω, καθιερῶ, **inauguraziône**, *f.*, ἔγκαινιασμός, -νις, -νιάσις. τὰ ἔγκαινια, καθιέρωσις. [παιος.

inauspiciâto, -a, ἀπαίσιος, ἀποτρό-
inavvedutêzza, *f.*, ἀπερικοκψία, ἀπρονοησία, ἀπροσεξία.

inavvedûto, -a, ἀπερικοκεπτος, ἄφρων, ἄβουλος, (ἀστόχαστος).

inavverâbile, *v.* ineffettuâbile.

inavvertênza, *f.*, ἀπροσεξία, παραδρομή, *v.* -vvedutêzza. [vedûto.

inavvertîto, *v.* inosservâto, **inavvaziône**, *f.*, ἀδράνεια, ἀργία, ἀπρα-
incaciâre, *v.* informaggiâre. [ξία.

incadaverîre, σήπομαι, (σαπίζω); ὄχριῶ.

incadaverîto, -a, σεσηπῶς, διεφθορῶς, ὅμοιος νεκρῶ. νεκρώδης.

incâgli(amênt)o, *m. mar.*, προσάραγμα, (κατα)κάθισμα ἐπὶ ἄμμου || *fig.*, πρόσκομμα, ἐμπόδιον; *v.* fermâta.

incagliâre, *v.* arenâre, ἐξοκέλλω (σπρώχνομαι, πίπτω εἰς τὰ ῥηγά), προσαράσσω, (κατα)καθίζω || *fig.*, *att.*, *v.* arrestâre: (ac)cagliâre; *n.*, ἀποτυγχάνω, προσκρούω.

incalappiâre, *v.* accal-

incalcinâre, *v.* calc-. intonacâre.

incalcolâbile, *m. f.*, ἀλόγιστος, (-γάριαστος), ἀναρίθμητος: ἀνεκτίμητος, ἀνυπολόγιστος || *trascurâbile*, παραλειπτέος, παραμελητέος.

incallimênto, *m. v.* callosità.

incallîre, τυλῶ. σκληρύνω.

incallîto, -a, τυλωτός, σκληρυνθείς.

incalorîre, *v.* (ri)scaldâre, infiam-
mâre. [φαλακροῦμαι.

incalv(in)îre, γίνομαι φαλακρός,
incalzânte, *m. f.*, καταδιώκων ||
κατεπειγών. [ἐπειγώ.

incalzâre, κατα-(μετα)διώκω || (κατ)-

incamerâre, δημεύω.

incamicîâre, *v.* intonacâre.

incamuffinâre, *v.* avvîâre.

incamuffâre, *v.* camuff-, masche-
râre.

incanagliâre, σχετίζω μετὰ φαύλων; ἔξαχρειῶ || -rsi, μίγνυμαι τῶ συρφετῶ, συναναστρέφομαι φαύλοις; ἔξαχρειοῦμαι.

incanalamênto, *m.*; -latûra, *f.*, μεταβολή ῥεύματος ποταμοῦ εἰς διώρυγα, μετοχέτευσις; διωρυγοποιήσις, ὄχετοτομία, διόρυξις.

incanalâre, ἄγω τὰ ῥέοντα ὕδατα εἰς ὄχετόν, μεταβάλλω ῥεῦμα εἰς διώρυγα, ἀνοίγω διώρυγα, διωρυγοποιῶ, ὄχετοτομῶ, διορῶσω.

incancellâbile, *m. f.*, ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος.

incanerenîre; -cancherîre, *att.*, προξενῶ γάγγραιναν; *fig.*, ἔξαγριῶ, ἐρεθίζω || *n. e* -rsi, γαγγραινοῦμαι, (-νιάζω), σφακελίζω, φαγεδαινοῦμαι.

incandescênte, *m. f.*, φλογερός, διά-(κατά)πυρος, πεπυρακτωμένος, πεφλογισμένος. [ἀκτωσις.

incandescênza, *f.*, πύρωσις, πυρ-
incannâre, πηνίζω, (καλαμίζω, μασουρίζω, κουβαριάζω).

incannâta, *f.*, σύμπλεγμα κερασίων ἐν σχιστῶ καλάμῳ; *fig.*, *v.* intrigo, vilûppo.

incannatîo, *m.*, *v.* -trice; arecolâio.
incannatîore, *m.*, ἀναπηνιστής, (τυλιγαδιστής).

incannatrice, *f.*, ἀναπηνίστρα, καλαμίστρα, μασουρίστρα.

incannatûra, *f.*, πηνισμός, (τυλιγάδιασμα). [steccâre.

incannucciâre, *v.* ingraticciâre;

incantamênto; -têsimo, *m.*; -tagiô-
ne, *f.*, μαγ(γαν)εία, μάγευμα, (τὰ μάγια), ἐπωδή, γοητεία, -τευμα.

incantâre, *pr.*, μαγγανεύω, κάμνω μάγια, ἐπάδω; *pr. e fig.*, μαγεύω, γοητεύω; *fig.*, θέλω, εὐφραίνω, τέρω; προξενῶ θαυμασμόν, ἐκ-(κατα)πλήττω || *vênder all' incânto*, πλειστηριάζω.

incantâto, -a, μαγικός; θαυμαστός || *visitâto da spîriti*, στοιχειωμένος || *v.* imbambolâto.

incantatôre, m., μάγος, γόης || *v.* incantévole.

incantatrice, f., μάγισσα, ἐπωδός, γοῆτις; γυνή ἐπαγωγός ο χαρίεσσα.

incantévole, m. f., μαγευτικός, γοητευτικός, θελκτικός, -τήριος, -τικάρδιος, ἐπαγωγ(ικ)ός, δελεαστικός; χαρίεις, πάγκαλος, θαυμαστός.

incânto, m., v. -tamênto; γοήτευμα, θέλγητρον; θαῦμα, ἐξαίσιον πρᾶγμα || *v.* âsta.

incantucciârsi, v. rincant-.

incanutîre, v. πολιοῦμαι, (-λειαίνομαι); γηράσκω, (γερωῶ).

incarpâce, m. f., ἀνίκανος, ἀνεπιτήδευτος, *v.* inâbile, inêtto.

incarpârîre; -pârîsi; -ponîrsi, v. ostinârsi, impuntârsi.

incaponîto, v. ostinâto, carpârbio.

incappâre, ἐμ-(περι)πίπτω εἰς παγίδα, συν(απ)άντῳ, προσκόπτω, προσκρούω εἰς τι, ἐντυγχάνω τινί.

incappellâre, βάλλω τὸν πῖλον, (τὸ καπέλλον) || βάλλω νέον οἶνον εἰς τὸν παλαιόν || v. coprîre || -rsi, *b.*, adirârsi.

incappottâre, καλύπτω διὰ ἐφεστρίδος, (καπότου) || -rsi, ἐνδύομαι τὴν ἐφεστρίδα.

incappucciâre, καλύπτω διὰ περικεφαλίδος, περικαλύπτω, (κουκουλόνω).

incapricci(â)rsi, ἐρωτεύομαι ἰδιωτρόπως, ἀλίσκομαι ὑπὸ ἐρωτίου, κυριεύομαι ὑπὸ μανιακοῦ ἔρωτος, ἐκμαίνομαι ὑπὲρ τινος, (ξετρελαίνομαι, ξελογιάζομαι).

incarbonîre, v. carbonizzâre.

incarcerâre, v. imprigionâre.

incardinârsi, v. fondârsi.

incaricâre, ἐντολήν δίδωμι, ἐπιβάλλω ὑποχρέωσιν, παραγγέλλω, (-έλνω), ἐντέλλομαι, ἐπιτρέπω, ἐπιφορτίζω, (-τόνω) || -rsi. ἐπιφορτίζομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι.

incaricâto, -a, ἐπιτετραμμένος, ἐπίτροπος || supplênte, ἀναπληρωτής.

incârîco, m., commissiône, παραγγελία, ἐντολή; dovêre, funziône, καθήκον, χρέος; cârica, ἐπάγγελ-

μα, ὑπούργημα, ἀξία, ἀξίωμα; ufficio operôso, βάρος, ἄχθος; ór-dine, πρόσταγμα.

incarnâre, ἐνσωματῶ; τελειο-(πραγματο)ποιῶ || formâr carne, im-pringuâre, σαρκοποιῶ, -κοφυῶ, (-κόνω) || -rsi, ἐνσαρκοῦμαι, ἐναρθρωπ(ίζω)ῶ, -ποῦμαι.

incarnatîno, -a, (ὑπο)σαρκόχρους, σαρκο-(ῥοδο)ειδής, λευκέρυθρος || s. m., σαρκόχρουν, (κρεατῦ).

incarnâto, -a, ἐνσαρκος, ἐνσώματος, ἐνσεσαρκωμένος, -κωθεῖς; † ἐνανθρωπηθεῖς || diâvolo —, αὐτόχρημα διάβολος || colôre, c. s.

incarnaziône, f., ἐνσωμάτωνσις, (ἐν)σάρκωσις, ἐνανθρώπησις || mistêro d'èll' —, ἔνσαρκος οἰκονομία.

incarnîre, σαρκοφυῶ; σαρκοῦμαι, εἰσδύω εἰς τὴν σάρκα || ûnghia -ita, ὄνυξ σεσαρκωμένος.

incarognâre, γίνομαι θνησιμαῖον, (ψοφίμι) || r., ἐρωτομανῶ.

incarognîre, νωθρὸς γίνομαι; ῥιζοβολῶ, -ζοῦμαι, (-ζόνω).

incârt(amênt)o, m., σύνολον ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς μίαν τινὰ ὑπόθεσιν, φάκελλος.

incartapecorîre, γίνομαι περιγαμηνοειδής, κιτρινίζω καὶ ῥυτιδοῦμαι.

incartâre, καλύπτω, (σκεπάζω,) διὰ χάρτου, (χαρτόνω); (περι)τυλίσσω εἰς χάρτην, φακελλῶ.

incartocciâre, περιελίσσω, συστρέφω, περιτυλίσσω, φακελλῶ || déi capélli, βάλλω σγουρόχαρτα, χαρτοσγουρῶ, (-όνω).

incartonâre, παρεμβάλλω ναστόχαρτον, (χαρτόνι), συνδέω βιβλίον διὰ ναστοχάρτου. [σματα.

**incasellâre, τοποθετῶ εἰς χωρί-
incassamênto, m., ἐμβολή, (βάλσιμον,) εἰς κιβώτιον, ἐγκιβωτισμός, (σεντούκιασμα) || ταμείυσις || περιχώρα.**

incassâre, mêttere in ûna câssa, ἐγκλείω εἰς θήκην, βάλλω ο κρύπτω εἰς κιβώτιον, (κάσσαν), ἐγκιβωτίζω, (σεντουκιάζω) || dendri, εἰσπράττω χρήματα, ταμείυω || un

- fiâme*, περιορίζω διὰ προχωμάτων, περιχώνω || *ûna gêmma*, ἐνδέω.
- incassâto**, -a, *di fiâme o strada*, περικλειστος, περιχωστος.
- incâsso**, *m.*, εἰσπραξις χρημάτων, ταμίευσις || *di un fucile*, ὑποστάτης.
- incastellâre**, *r.*, ὄχυρῶ διὰ φρουριῶν; ἐγκλείω ἐν φρουρίῳ || -rsi, *di cavalli*, ὄπλοστενοῦμαι.
- incastellatûra**, *f.*, ὄπλοστένωσις, ὄπλωδυνία. [δέω, (δένω).]
- incastonâre**, ἀδαμαντοκολλῶ, (ἐν)-
- incastonatûra**, *f.*, ἀδαμαντο-(λιθο)-κόλλημα, ἔνδεσις, (δέσιμον).
- incastrâre**, παρεισάγω, συναρμόζω τι ἐντὸς ἄλλου, ἐναρμόζω, ἐγγοφῶ, σφηνῶ, (-όνω), ἐμβάλλω, (παρ)-ἐνείρω.
- incâstro**, *m.*, ἐναρμογή, ἐγγόφωσις, σφήνωσις, -ωμα; συνάρθρωσις.
- incatarrâre**; -rrire, καταρροΐζομαι.
- incatenacciâre**, βάλλω τὸν σύρτην, κλείω διὰ τοῦ μοχλοῦ, μανδαλ(όνω)ῶ, μοχλῶ.
- incatenamênto**, *m.*, ἄλυσόδεσις, (σύν)δέσις; συνειργμός, συνάφεια, συνακολουθία.
- incatenâre**, ἄλυσοδετῶ, -δένω, ἄλυσιδῶ, δεσμεύω || *fig.*, *congiungere*, συνάπτω, ἐνόνω; προσδένω, προσκολλῶ; *trattenere*, συγκρατῶ, κατέχω, κωλύω.
- incatramâre**, πισσῶ, (-όνω), πισσαλ(ο)ιφῶ, κεδρῶ, (κατράμῳνω).
- incattivire**, διαφθείρω, ἐκτρέπω παροργίζω, (θυμόνω) || *n.*, -ομαι, ἐπὶ τὰ χεῖρω τρέπομαι, ἀχρειοῦμαι, (-ειεύω).
- incâuto**, -a, ἀφύλακτος, ἀπρονοήτος, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων.
- incavalcâre**; -vallâre, *v.* *accavall*, *sovraporre*.
- incavâre**, κοιλαίνω, (ὑπο)σκάπτω, ἐμβαθύνω, ἐμβατεύω.
- incavatûra**, *f.*; **incâno**, *m.*, κοιλώσις, -ωμα, -ανσις, κοῖλον, ἐγγλυφή.
- incavezzâre**, κημῶ, φιμῶ.
- incavicchiâre**; -vigliâre, (προσ)πασσαλεύω, γομφῶ, σφηνῶ, (σφυλιάζω).
- incazzirsi**, *b.*, *v.* *ostinarsi*, *adirarsi*.
- incêdere**, βαδίζω μεγαλοπρεπῶς.
- incendiâre**, ἐμπρήθω, πυρπολῶ, (ἐκ)καίω.
- incendiârio**, -a, ἐμπρηστικός; *fig.*, ἐρεθιστικός, διεγερτήριος, στασιαστικός || *s. m.*, ἐμπρηστής, πυρπολητής.
- incenerimênto**, *m.*, ἀποτέφρωσις.
- incenerire**, (ἀπο)τεφρῶ, (-όνω); *fig.*, καταστρέφω, ἀφανίζω.
- incensamênto**, *m.*, θυμία(σμα) || *società di niùto* —, ἑταιρία ἀμοιβαίου θυμιάσματος.
- incensâre**, λιβανίζω, -νωτίζω; *pr. e fig.*, θυμι(άζω)ῶ; *fig.*, κολακεύω, ἐγκωμιάζω. [λα].
- incensâria**, *f.*, *lot.*, ἐλένιον, (ἐνου)-
- incensatôre**, -trice, *pr. e fig.*, θυμια(σ)τής, (-ατιστής).
- incensiêre**, *m.*, λιβανωτρίς, -νοθήκη, -νωτός, θυμιατήριον, (-τήρι, -τερο)ν).
- incênso**, *m.*, λίβανος, λιβανωτός, (λιβάνι); *fûmo d'* — *e fig.*, θυμίαμα || *albero dell'* —, λιβανιά.
- incensurâbile**, *m. f.*, ἄμωμος, ἄ(νεπί)μεμπτος, ἀνέγκλητος, ἀνεπίληπτος, ἀνεπίκριτος, ἀνονειδιστος.
- incentivo**, *m.*, κέντρον, παρόρμησις, ὥθησις, προτροπή.
- incentrâre**, *v.* *ac-(con)centrâre*.
- inceppamênto**, *m.*, πέδησις; ἐμπόδιον.
- inceppâre**, δεσμεύω, βάλλω εἰς τὰ δεσμά; πεδῶ, (πεδικλόνω); *fig.*, δεσμεύω, κωλύω, παρεμποδίζω.
- incerâre**, κηρῶ, (-όνω).
- incerâto**, -a, κηρωτός || *têla*, -a, -ὸν (ὑφασμα), -ῆ ὀθόνη, (μουσαμῆς).
- inceratûra**, *f.*, κήρωσις, -ωμα.
- incerconire**, *v.* *inacetire*.
- incertêzza**, *f.*, ἀβεβαιότης, -αιον; ἄδηλον; ἀμφιβολία, -ολον, δισταγμός.
- incêrto**, -a, ἀβέβαιος, ἄδηλος: *indeterminâto*, ἀόριστος; *irresoluto*, ἀβέβαιος, ἀμφορρεπής, ἀναποφάσιςτος, ἄπορος, ἀμφίβολος, ἄστα-

τος || *s. m.*, δι προένοτο, τυχηρόν (ὠφέλημα).

incespicâre, *v.* inciampâre.

incessante, *m. f.*, ἀ(διά)-(ἀκατά)-παυστος, ἀδιάλειπτος, συνεχής.

incêso, *m.*, βάδισμα, βήμα.

incêsto, *m.*, αίμομιξία. [-μίκτης.

incestuôso, -a, αίμομικτικός || *s.*,

incêtta, *f.*, προαγορά, συνωνή, συναγορασμός. [παριάζω).

incettâre, προ-(συν)αγοράζω, (καπι-

incettatôre, -trice, προ-(συν)αγοραστής, μονοπώλης.

inchiavacciâre; -vistellâre, *v.* incatenacciâre; κλείω, (κλειδόνω,) δια κρεμαστοκλείθρου, (με λοκέτο), ἐπικλείω. [δακίζω, γομφῶ.

inchiavardâre, βλητροφορῶ, κνω-

inchiêsta, *f.*, ἔρευνα, ἐξέτασις, ἀνάκρισις.

inclinâre, *v.* inclinâre; abbassâre || -rsi, *salutar con un inchino*, χαιρετῶ ο ἀσπάζομαι ἐπικλίνων τὴν κεφαλὴν, προσκυνῶ || *cedere, sottotomé tersi*, κλίνω τὸν αὐχένα ἐνώπιόν τινος, ὑπέικω, ὑποκλίνομαι.

inclinêvole, *m. f.*, *v.* inclinâto, dispôsto. [σις, (ῥεβερέντσα).

inchino, *m.*, προσκύνημα, ὑπόκλι-

inchiodynamêto, *m.*, καθήλωσις, (κάρφωμα).

inchiodâre, καθηλῶ, (καρφόνω) || un cannône, — ο ἐμφράττω τη-

λεβόλον || *fig.*, κρατῶ ἀκίνητον, περιορίζω. [μελανῶ, (-όνω).

inchiostrâre, κηλιδῶ ἐκ μελάνης,

inchiôstro, *m.*, μέλαν, (-άνη, -άνι).

inchiudere, *v.* inclûd-.

inciampâre, προσκόπτω, προσκρούω, προσπταίω, (σκοντ-(σκονδ)άπτω) || *trovare, incontrare*, εὐρίσκω τυχαίως, ἐν-(προσ)τυγχάνω, συν-

(απ)αντῶ || *sbagliare, peccare*, σφάλ-λω, ἀμαρτάνω.

inciampo, *m.*, πρόσκομμα, -κρουσμα, -κρουσις, (σκόνταμμα); ἐμπόδιον, κώλυμα. δυσκολία.

incidentale, *m. f.*, παρεμπίπτων || *proposiziône o periôdo* —, πα-

ρεμπίπτουσα πρότασις, περίοδος

παρενθεταική, παρενθήκη, παρέκ-
βασις.

incidente, *m. f.*, *c. s.* || *s. m.*, παρ-

εμπίπτουσα ὑπόθεσις, παρέμπτω-

σις, σύμβαμα περιστατικόν, πα-

ρασύμπωμα; ἐπεισόδιον; *leg.*,
παρέμπτωσις. [παρέμπτωσις.

incidentza, *f.*, *mat.*, συνάντησις,

incidere, *tagliare*, (ἐν)τέμνω, ἐγ-

κόπτω || *su râme ecc.*, (ἐγ)χαράτ-

τω. (χαράζω, χαρακόνω, γραβάρω),
ἐγγλύφω || *fig.*, ἐντυπῶ, (-όνω). [re.

incielâre, *v.* imparadisâre; esaltâ-

incimurrîre, γίνομαι μυξόρρους,
(-ξ(ι)άρης), κορυζῶ.

incineraziône, *f.*, *v.* incenerimêto.

incinta, *v.* grâvida. [principiante.

incipiente, *m. f.*, ἀρχόμενος; *v.*

incipriâre, δια-(ἐπι)πάσσω δια κό-

νεως ὄρυζιου, παιπαλῶ, (πουδρά-

incirca, *v.* circa. [ρω).

incipignire, παροξύνομαι; παροργί-

incircosciso, ἀπερίτμητος. [ζομαι.

incircoscritto, -a, ἀπεριοριστος.

incisiône, *f.*, *taglio*. (ἐν)τομή, δια-

κοπή || *su râme, légno ecc.*, χάρα-

ξις, γλυφή; χαλκογραφία; *v.* il-

lustraziône.

incisivo, -a, τμητικός, τομικός,
κοπτερός. ἐγκοπικός, ἐγχαρακτι-

κός || *dente -o*, τομικός, τομεύς,
τέμνων, γελασῖνος (ὀδούς).

inciso, -a, ἐγκεχαραγμένος, γεγλυμ-

μένος, γλυπτός || *s. m.*, μέλος πε-

ριόδου, κόμμα; *v.* incidentale.

incisore, *m.*, χαρακτής, γλύπτης,
-τήρ; χαλκο-(ξύλο)γράφος; (γρα-

βαδοῦρος).

incitare, *v.* eccitare; istigare.

incitrullire, *v.* imbecillire.

incittadinârsi, μετοικῶ ἀπὸ χω-

ρίου εἰς πόλιν; διάγω κατὰ τὰ

ἔθιμα τῶν πολιτῶν.

incinchiare, *v.* inasinire.

inciuscherâre; -cinccâre, ὑπομε-

θύσκω, ὑπομέθυσον ποιῶ, (μεσθ-

μεθῶ, φέρω εἰς τὸ κέφι) || -rsi,
ὑπομεθύσκομαι (-θύ)ῶ.)

incivettire, γίνομαι φιλάρεσκος,
φιλόκομπος, κοῦφος.

incivile, *m. f.*, ἀπολίτευτος, ἀπαίδευτος, ἀνάστειος, ἀγροῖκος, (χωριάτης).
incivilimêto, *m.*, πολιτισμός, ἐκπολίτισις, ἀνθρωπισμός, ἐξευγενισμός || *suscettibile d' —*, εὐπολίτιστος, εὐήμερωτος.
incivilire, πολιτάγωγῶ, ἐκπολιτίζω, ἀνθρωπίζω, ἐξευγενίζω, ἡμερεύω.
incivilitôre, *-trice*, πολιταγωγικός, -τιστικός, ἡμερωτικός || *s.*, ἐκπολιτιστής. [της. ἀγροικία, (χωρατιά).
inciviltà, *f.*, ἀπειροκαλία, σκαϊό-
inclaustrâre, ἐγκλείω ἐντὸς μονῆς.
inclemênte, *m. f.*, ἀνεπεικῆς, ἀνηλεῆς, ἀσυμπάθῆς, σκληρός, ἀπηνῆς; χαλεπός, δριμύς.
inclemênza, *f.*, ἀνεπεικεία, σκληρότης, ἀπῆνεια; χαλεπότης, δριμύτης.
inclinâre, (ἐπι-ὑπο)κλίνω, (γέρνω), ῥέπω ἐπὶ τι, ἐπιρρέπω, ἔχω τάσιν || — *il cârto*, κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω, (γνέφω) || *-rsi*, (προ)κύπτω, ὑποκλίνομαι. [ἐπιρροεπῆς.
inclinâto, *-a*, κεκλιμένος; ἐπικλινῆς,
inclinaziône, *f.*, *pr. e fig.*, (ἀπό)κλίσις, ῥοπή, (γέρσιμον); *disposiziône*, *propensziône*, τάσις, ὄρεξις, ἀγάπη; *astron.*, ἀπόκλισις.
inelito, *-a*, κλεινός, εὐκλεῆς, ἔνδοξος, περίφημος.
inclûdere, ἐγ-(ἐσώ)κλείω; *comprêndere*, ἐμπεριλαμβάνω, ἐμπεριέχω.
inclusiône, *f.*, ἐγκλείσις; ἐμπεριληψις.
inclusîvo, *-a*, ἐμπεριληπτικός, ἐμπεριεκτικός || *avn.* *-vamênte*, ἐμπεριλήπτως, περιεχομένως, τούτου ἐμπεριεχομένου, σύν, μετά, ὁμοῦ.
inclûso, *-a*, ἐγκλεισμένος, ἐγ-(ἐσώ)κλειστος, ἐμπεριεχόμενος, (περισφαλισμένος) || *vi prêgo di consegnâre la inclûsa lëttera*, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐγχειρίσητε τὴν ἐγκλειστον (ἐπιστολήν).
incôare, *v.* *cominciâre*.
incôativo, *-a*, *gr.* ἐναρκτικός.
incocciâre, ἐντείνω τόξον, συνάπτω τὸ βέλος || *-rsi*. τραυλίζω, ψελλίζω.

incocciârsi, *v.* *impuntârsi*, *ostinârsi*.
incodardîre, γίνομαι ἀνανδρός, ἀποθαρρύνομαι; ταπεινοῦμαι.
incoercibile, *m. f.*, ἀπερίσταλτος, ἀνεπίσχετος, ἀσύν-(ἀκάθ)ειρκτος.
incoercibilità, *f.*, ἀνεπίσχετον, ἀκάθειρκτον.
incoerênte, *m. f.*, ἀσυναφῆς, ἀσυνάρτητος. ἀνακόλουθος, ἀσυνάρμοστος.
incoerênza, *f.*, ἀσυνάφεια, ἀσυνάρτητον, -ρτησία, ἀνακολουθία, ἀναρμοστία. [*v. cògliere*, *avvenire*.
incôgliere, ἐπιγίνομαι, ἐφικνοῦμαι,
incôgnito, *-a*, ἄγνωστος, -ώριστος; ἀνευ παρασήμου || *s. m.*, ἄγνωστον, -ώριστον, μεταμφίσεις || *conservâr l' -o*, θέλω νὰ μὴ γνωρίζωσι τίς εἶμαι, διατελῶ ἄγνωστος || *in -o*, ἀγνώστως, (-ωστα, τεμπίλι) || *s. f., mat.*, ἄγνωστον ποσόν, ἢ ἄγνωστος (ποσότης). [κόλλημα.
incollamêto, *m.*, (συγ)κόλλησις,
incollâre, *pr. e fig.*, (συγ)κολλῶ.
incollâto, *-a*, κολλητός, (κε)κολλη-
incollerire, *v.* *adirâre*. [μένος.
incolôro, *-a*, ἄχρους, ἀχρωμάτιστος.
incolpâbile, *m. f.*, *che si puô incolpâre*, ὑπάτιος, -τιάσιμος, ἐγκλητος || *che non si puô incolpâre*, ἄμεμπτος, ἀναμάρτητος, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος. [τσιασιμότης.
incolpabilità, *f.*, ὑπαιτιότης, ἀ-
incolpâre, αἰτιῶμαι, ἐγκαλῶ, ἐνοχοποιῶ, κατηγορῶ, (ῥίχνω τὸ φταίξιμον).
incolpâto, *-a*, ἐνοχοποιούμενος, κατηγορούμενος, *v.* *imputâto*.
incolpatôre, *-trice*, αἰτιώμενος, αἰτιαστής, κατήγορος.
incolpaziône, *f.*, αἰτίασις, -αμα, ἐνοχοποίησις, κατηγορία.
incoltêzza, *f.*, ἔλλειψις καλλιεργείας, χέρσωσις.
incôlto, *-a*, χέρσος, ἀκαλλιέργητος, ἀγεώργητος || *fig.*, ἀκομψος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἀνεξάσκητος, ἄγριος, ἀγροῖκος.
incôlume, *m. f.*, ἀκέραιος, ἀπειράκτος, ἀσινῆς, ἀβλαβῆς, ὀλόκληρος, σῶος.

incolumità, *f.*, ἀκεραιότης, ἀβλάβεια, ὀλοκληρία, σωτηρία.
incombênza, *v.* commissiône, incâ-incômbere, ἀνήκω; ἀφορῶ. [rico.
incombriccolârsi, συναθροίζομαι, συναγελάζομαι. [ἀκαυστος.
incombustibile, *m. f.*, ἀφλεκτος,
incombustibilita, *f.*, ιδιότης τοῦ μὴ καιομένου, ἀκαυστον. [(ἀρχίνισμα).
incominciamêto, *m.*, ἀρχή, ἔναρξις,
incominciâre, *v.* comin-
incommensurâbile, *m. f.*, ἀμέτρ(η-
 τ)ος || *mat.*, ἀσύμμετρος.
incommensurabilita, *f.*, ἀμετρον || ἀσύμμετρον, -τρία. [ρεύσιμος.
incommerciabile, *m. f.*, μὴ ἐμπο-
incommutabile, *m. f.*, ἀμετακίνη-
 τος, ἀναπαλλοτρύωτος, στερεός.
incommutabilita, *f.*, ἀμετακίνητον,
 ἀναπαλλωτρύωτον.
incomodâre, προξενῶ ἐνόχλησιν,
 (παρ)ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ, (πει-
 ράζω).
incomodâto, -*a*, ἐστενοχωρημένος
 || *di salûte*, ἠνοχλημένος, ἄρρω-
 στος, ἀσθενής, (ἀνήμπορος, κα-
 κο-(ἀ)διάθετος).
incômodo, -*a*, *collocâto mâle*, *a di-*
sâgio, κακῶς διακείμενος, στενό-
 χωρος || *disadatto*, *malagêvole*, ἀκα-
 τάλληλος, δυσχερής, δύσχερητος,
 δυσμεταχειρίστος, (ἄβολος) || *gra-*
vôso, *fastidiôso*, φορτικός, ἐπα-
 χθής, ἐνοχλητικός, ὀχληρός, (βα-
 ρετός, πειρακτικός) || *s. m.*, *distur-*
bo, ἐνόχλησις, ὀχληρία, στενοχω-
 ρία; *di salûte*, ἐλαφρὰ ἀσθένεια,
 κακο-(ἀ)διαθεσία.
incomparabile, *v.* impareggiabile.
incompartibile, *v.* indivisibile.
incompatibile, *m. f.*, ἀ(συ)νάρμο-
 στος, ἀσύμβατος, -βίβαστος, ἀσύμ-
 φωνος, (ἀταξιαστος) || *imperdonâ-*
bile, ἀσυγχώρητος, ἀσύγνωστος.
incompatibilita, *f.*, ἀσυμβίβαστον,
 ἀναρμόδιον, διαφωνία || *leg.*, ἀσυμ-
 βίβαστον.
incompetente, *m. f.*, ἀναρμόδιος,
 ἀθέμιστος || ἀπειρος, ἀνεπιτήδειος,
 ἀκατάλληλος.

incompetênza, *f.*, ἀναρμοδιότης ||
 ἀπειρία, ἀνεπιτηδειότης.
incompiânto, *v.* illagrimâto.
incomplêto; -*piûto*, -*a*, ἀτελής, ἀ-
 συντέλεστος, ἀτελειώτος, ἀσυμ-
 πλήρωτος, ἔλλειψής.
incomportabile, *v.* insopportabile.
incompôsto, *v.* scompôsto.
incomprensibile, *m. f.*, μὴ δυνάμε-
 νος ἐννοηθῆναι, ἀκατα-(δυσ)νόη-
 τος, ἀ-(δυσ)κατάληπτος.
inconprensibilita, *f.*, ἀκατα-(δυσ)-
 νόητον, ἀκατάληπτον, -ληψία.
incompreso, -*a*, μὴ ἐννοηθεὶς, ἀ-
 κατα-(δυσ)νόητος ἀκατά-(δύσ)λη-
 πτος || *non apprezzato*, ἀνεκτίμη-
 τος. [ἀκοινώνητος.
incomunicabile, *m. f.*, ἀμετάδοτος,
inconcipibile, *m. f.*, ἀκατα-(δυσ)-
 νόητος || *strano*, παράδοξος, ἄλ-
 λόκοτος. [litâ.
inconcipibilita, *v.* incomprensibi-
inconciliabile, *m. f.*, ἀ(συν)διάλ-
 λακτος, ἀσυμβίβαστος, ἀσύμφωνος,
 (ἀταξιαστος), ἀσπονδος, *v.* in-
 compatibile.
inconcludente, *m. f.*, οὐχὶ συμπε-
 ρασματικός, ἀνεμώλιος, ἀπέραν-
 τος; *v.* insignificante.
inconcûso, -*a*, ἀκλόνητος, ἀσει-
 στος, ἀκράδαντος, ἀκίνητος, (ἀκού-
 νητος): σταθερός, ἀμετάπειστος.
incôndito, *v.* confûso; rôzzo.
incondizionâto, -*a*, μὴ ὑποκείμενος
 εἰς ὄρους ο συνθήκας, ἀνευ ὄρων,
 ἀπεριόριστος, ἀπόλυτος.
inconfutabile, *v.* irrefut-
incongiungibile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος
 συνενώσεως, ἀσύναπτος.
incongruente, *v.* inconseguente;
 sconveniente.
incôngruo, *v.* sproporzionâto.
inconoscibile, *m. f.*, (δυσδι)ἄγνω-
 στος, ἀ-(δυσ)γνώριστος, ἀκατα-
 νόητος.
inconsapêvole, *m. f.*, μὴ συνειδώς,
 ἀμαθής, ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων.
inconsapevolêzza, *f.*, ἀμάθεια, ἀ-
 γνωσία, ἀνεπιστημοσύνη.
incônsocio, -*a*, *v.* inconsapêvole.

inconsequente, *m. f.*, ἀσυνεπής, ἀνακόλουθος.
inconsequenza, *f.*, ἀσυνέπεια, ἀνακόλουθια: ἀσυνταξία. [vidente.
inconsiderato, *v.* inavveduto, impre-
inconsistente, *m. f.*, ἄ(σ)στατος, ἀκατάστατος, ἀσταθής. [στάθεια.
inconsistenza, *f.*, ἄ(σ)στασία, ἀ-
inconsolabile, *m. f.*, ἀπαρηγόρη-
τος, ἀπαραμύθητος.
inconsolato, *c. s.*, *v.* sconsol-
inconsueto, *v.* insolito.
inconsulto, *-a*, ἀπερίσκεπτος, ἀ-
προβούλευτος, ἄ(πρό)βουλος, ἀσύ-
νετος, ἄφρων; τολμηρός.
inconsueto, *-a*, οὐχὶ καταναλωθεὶς,
ἀκατανάλωτος, διαρκής, ἔμμονος.
incontaminabile, *m. f.*, ἀμόλυντος.
ἀμίαντος, ἀδιάφθορος.
incontaminato, *-a, c. s.*, ἄφθαρτος.
ἀκήρατος, καθαρός, ἄγνός. [sto.
incontanente, *v.* immantinente, τό-
incontentabile, *m. f.*, ἄπληστος,
ἀκόρεστος. [κόρεστον.
incontentabilità, *f.*, ἀπληστία, ἀ-
incontestabile, *v.* incontrastabile.
incontinente, *m. f.*, ἀκρατής, ἀ-
σελήγης, ἄσωτος, ἀχαλίνωτος, ἀ-
κόλαστος, λάγνος.
incontinenza, *f.*, ἀκράτεια, ἀκρα-
σία, ἀσελγεια, ἀκολασία, λαγνεία.
incontrare, συναντῶ, (συν)ἀπαντῶ,
ἐγ- (προσ)τυγχάνω, (ἀντα)μόνω ||
-ri. συναπαντῶμαι; συμφωνῶ ||
v. accadere: piacere.
incontrastabile, *m. f.*, ἀναμφισβή-
τητος, -βητήσιμος, βέβαιος.
incontrastato, *-a*, μὴ διαφιλονει-
κούμενος, ἀδιαφιλονεικητός, ἀν-
αμφισβήτητος, ἀναντίρρητος, βέ-
βαιος.
incontro, *m.*, ἀπ-(συν)άντησις, -ημα
|| *v.* occasione: successo || *prep.*,
κατά (*gen.*), *v.* contro.
incontronverso, *-a*, ἀναμφισβήτη-
τος. [bile.
incontravertibile, *v.* incontrastá-
inconveniente, *v.* sconv- || *s. m.*,
ἀτοπον, -πημα, ἔμπόδιον, βλάβη,
δυσχέρεια, δυσκολία.

inconvertibile, *m. f.*, ἀμετάτρε-
πτος, ἀπροσηλύτιστος.
incoraggiamento, *m.*, ἐνθάρρυνσις,
(ἐγχαρδίωσις, ἐμψύχωσις) || *esor-*
tazione, παρακίνημα, προτροπή,
παρόρμησις.
incor(aggi)are; **-aggiere**, ἐνθαρρύν-
νω, (ἐγχαρδιώνω, ἐμψυχώνω) || πα-
ρακινῶ, προτρέπω, παροτρύνω,
παρακελεύομαι || *proteggere*, *aiutá-*
re, προστατεύω, βοηθῶ.
incordare, τὰς χορδὰς ἐντίθημι ο-
τείνω || ξυλοῦμαι, (ἐκ)τραχύνομαι,
σκληρύνομαι. [τόνω).
incornare, τίθημι κέρατα, κερρα-
incorniciare, περιγυρῶ, περιχειλῶ,
περιστεφανῶ, περιτίθημι στεφά-
νην, (βάξω κορνίζαν, βάλλω εἰς
κάδρον, βάλλω περβάξιν; *circon-*
dare, (περι)κυκλῶ, περιβάλλω,
περιστέφω.
incoronare, στέφω, -φαν(όν)ω ||
ἀναγορεύω βασιλέα) || ἐπιθέτω κο-
ρωνίδα || *circon-dare*, *c. s.*
incoronazione, *f.*, στέψις, στεφά-
νωσις, -ωμα.
incorporazione, *f.*: **-amento**, *m.*,
συσ-(ἐν)σωμάτωσις, σύμμειξις.
incorporare, συσ-(ἐν)σωματῶ; συμ-
μείγνυμι, συγκεράννυμι, συγχωνεύω.
incorporeità, *f.*, ἀσώματον, -τό-
της, ἄϋλον.
incorporeo, *-a*, ἄσώματος, ἄϋλος.
incorreggibile, *m. f.*, ἀδιόρθωτος,
ἀνεπανόρθωτος.
incorreggibilità, *f.*, τὸ ἀδύνατον
τῆς διορθώσεως, ἀδι-(ἀνεπαν)όρ-
incorrere, *v.* incoraggiere. [θωτον.
incorrere, ἐπισύρω, ἐμ-(περι)πίπτω,
ὑπόκειμαι, ἐκτίθεμαι.
incorrèto, *v.* scorr-
incorròtto, *-a, pr. e fig.*, ἀδιά-
φθορος, -φθαρτος, ἀζέραιος.
incorruttibile, *m. f.*, ἄ(διά)φθαρτος,
ἀσάπτητος || *di persona*, ἀδέκαστος,
ἄδωρο(δόκητος), ἀδιάφθορος.
incorruttibilità, *f.*, ἀδιαφθορσία
|| ἀδέκαστον, ἀδιάφθορον.
incostante, *m. f.*, ἀσταθής, ἄ(σ)ύ-
στατος, κοῦφος, ἀκατάστατος,

- ἀλαφρόμυαλος, εὐμετάβολος; παλίντροπος.
- incostânza**, *f.*, ἀστάθεια, ἀστασία, ἀβεβαιότης, εὐμετάβολον, παλιντροπία, κουφόνοια. [γματικός.
- incostituzionâle**, *m. f.*, ἀντισυντα-
- incostituzionalità**, *f.*, ἀντισυντα-
- increânza**, *v. inciviltà*. [γματικότης.
- increâto**, *-a*, ἀδημιούργητος, ἄπλαστος; αἰώνιος.
- incredibile**, *m. f.*, ἀπίστευτος, ἀπίθανος || ὑπερβολικός, ἔκτατος; θαυμάσιος, -μαστός.
- incredibilità**, *f.*, ἀπίστευτον, ἀπίθανον, ἀπιστία.
- incredulità**, *f.*, ἀ-(δυσ)πιστία.
- incrêdulo**, *-a*, ἄ-(δύσ)πιστος.
- incremêto**, *v. aumento*.
- incrêscere**, *v. dispiacêre*.
- incresciûso**, *-a*, *v. spiacêvole*.
- increspamêto**, *m.*, σφήκωσις; συνοφρύωσις: (σούφρωμά); ῥυτίδωσις, ῥικνωσις; βοστρύχωμα.
- increspâre**, *di stoffe ecc.*, στολιδῶ, συμπτύσσω || *aggrottâre, corrugâre*, ὀφρυάζω, συνοφρυοῦμαι, (κατσουφιάζω, σουφρόνω); ῥυτιδῶ, ῥικνῶ || *di capelli*, ἐνουλίζω, βοστρυχ(ίζω)ῶ, (σγουραίνω) || *-rsi*, ῥυτιδοῦμαι, ῥικνοῦμαι, ῥυσσοῦμαι, (ζαρόνω).
- increspâto**, *-a*, στολιδωτός, ἐσφηκωμένος; συνοφρυωμένος; (σουφρωμένος); *rugoso*, ἔρρυτιδωμένος, ῥυσσωδής, ῥικνός, (ζαρομένος); *ricciûto*, οὖλος, σγουρός.
- incretinîre**, γίνομαι ἡλίθιος, (μποῦφος, μπουδαλᾶς), ἡλιθιοῦμαι, (μπουδαλιάζω).
- incriminâbile**, *m. f.*, ἐγκληματικός, καταγγελτέος, καταδιώξιμος.
- incriminâre**, κατηγορῶ ἐπὶ ἐγκλήματι, ἐνοχοποιῶ, καταγγέλλω; *v. accusâre, incolpâre*.
- incriminaziône**, κατηγορία ἐπὶ ἐγκλήματι, ἐνοχοποιήσις, κατάγγελλία, ἐγκλησις, *v. imputaziône*.
- incrinâre**, ὑποσχίζω, ὑπορρηγνύω, (ῥαγίζω).
- incriticâbile**, *v. incensurâbile*.
- incrociamêto**, *m.*, διασταύρωσις, σταύρωμα, χιασμός || περίπλους || μίξις.
- incrociâre**, *v. incrocicchiâre* || *mar.*, περιπλέω || *animâli*, συνδυάζω ἑτεροειδῆ ζῶα, μίγνυω, (σμίγω).
- incrociâto**, *-a*, ἑσταυρωμένος, σταυροειδής, -ρωτός.
- incrociâtore**, *m., m.*, καταδρομικόν, περιπλέον πλοῖον.
- incrocicchiâre**, διαθέτω σταυροειδῶς ο χιαστῶς, (δια)σταυρῶ, χιάζω || *di strade*, διατέμνω, (σταυρόνω).
- incrollâbile**, *m. f.*, *v. inconcûso*.
- incrostâre**, ἐγκολλῶ, περιλιθῶ; *arte*, ἐγκολλῶ, ἐγκολάπτω, πλακῶ.
- incrostaziône**, *f.*, ἐγκόλλημα, περιλιθῶμα, -ωσις; ἐγκόλαψις, -αμμα, πλάκωσις. [-ρότης.
- incrudelimêto**, *m.*, σκλήρυνσις,
- incrudelîre**, (ἀπο)θηριοῦμαι, ἔξαγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι, σκληρύνομαι, φέρομαι ἀποτόμως || *di mullatie*, ἀγριοῦμαι, (κακοφορμίζω), ἐπισκήπτω, λυμαίνομαι.
- incruêto**, *-a*, ἀναίμακτος.
- incrumâre**, *v. inflâre*.
- incruscâre**, σκεπάζω ο γεμίζω διὰ πιτύρου || *-rsi*, *v. imbarazzârsi*, *intromêtersi*.
- incnbaziône**, *f.*, ἐπώσις, -ασμός || ὑπονέμησις, ὑπόθαψις.
- incnbo**, *m.*, ἐφ-(ἐπ)ιάλτης, πνιγ(μ)αλίων, (βρα(γ)χνᾶς).
- incûdine**, *f.*, ἄκμων, (ἀ(κ)μόνι) || *stâr fra l' — e il martello*, κεῖμαι μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος.
- inculcâre**, ἐντυπῶ, ἐγχαράσσω.
- incunâbolo**, *m.*, παλαίτυπον.
- incupîre**, ἐπισκοτίζω, ἀμαυρῶ.
- incurâbile**, *m. f.*, ἀνίατος, ἀθεράπευτος, (ἀγιάτρευτος). [πευτον.
- incurabilità**, *f.*, ἀνίατον, ἀθεράπευτον.
- incurânte**, *m. f.*, *v. trascurânte*, *noncurânte*.
- incuriosire**, *att.*, καθίστημι περίεργον || *n.*, γίνομαι περίεργος, (κουσκούρης).
- incursiône**, *f.*, εισβολή, ἐπιδρομή.
- incurvâre ecc.**, *v. curv-*.

incûtere, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω.

indaco, *m.*, Ἰνδικόν, (λουλάκι),
κυανοῦν. [câre.

indagâre, *v.* investigâre, (ri)cer-

indârno, *v.* invâno.

indebitâre, εἰς τὰ χρέη ὁ χρεῶν ἐμ-
βάλλω, (κατα)χρεόνω || -rsi, γίνομαι
κατάχρεως, εἰς χρέη ὑποπί-
πτω, (κατα)χρεόνομαι.

indebitâto, -a, κατάχρεωμένος, -χρε-
ος, -χρεως || ésser —, κατάχρεως,
εἰμί, παταχρεωστῶ, εἶμαι πνιγμέ-
νος εἰς τὸ χρέος, χρεωστῶ τὰ μάλ-
λοκέφαλά μου.

indêbito, -a, ἀπρεπής, ἄτοπος; ἄ-
δικος; ἀχρεώστητος.

indebolimênto, *m.*, ἐξασθενήσις,
-νωσις, ἀδυναμία, χαύνωσις.

indebolire, ἐξασθενίζω, ἀσθεν(ο-
ποι)ῶ, ἀδυνατίζω, ἐκλύω, χαυν(ό-
νω)ῶ || -rsi, ἐξασθενῶ, -νοῦμαι,
(ἀδυνατῶ, -τίζω, -μίζω), ἀτονῶ,
ἐκλύομαι, χαυνοῦμαι, ἀποκάμνω.

indecênte, *m. f.*, ἀπρεπής, ἀναιδής,
ἄσεμνος, ἀσχήμεων, (-ημος), αἰ-
σχρός.

indecênza, *f.*, ἀπρέπεια, ἀκοσμία,
ἀσεμνία, ἀσχημοσύνη, λόγος ὁ
πρᾶξις ἀπρεπής ὁ ἄσεμνος, αἰ-
σχρότης, βδελυρία.

indecifrâbile, *m. f.*, μὴ δυνάμενος
ν' ἀναγνωσθῆ, μὴ ἀναγνωστός,
(ἀδιάβαστος), δυσανάγνωστος, (δυσ-
κολοδιάβατος).

indeclinâbile, *m. f.*, ἄκλιτος, ἀμε-
τάβλητος || *barb.*, *v.* inevitâbile.

indeclinabilità, *f.*, ἄκλιτον, ἀμε-
τάβλητον.

indecomponibile, *m. f.*, ἀδιάλυτος,
ἀναποσύνυκτος.

indecorôso, -a, *v.* indecênte. [duo.

indefêso, -a, *v.* infaticâbile, assi-

infettibile, *m. f.*, ἀνέκλειπτος,
ἄϊδιος || ἀναμάρτητος, ἀδιάπται-
στος.

infettibilità, *f.*, ἀνέκλειπτον, ἀϊ-
διότης; ἀδιάπτωτον, ἀδιάπταιστον.

indefnibile, *m. f.*, ἀ(δι)όριστος,
ἀπερίγραφτος, ἀνερμήνευτος; ἀ-
κατανόητος, ἀνεξήγητος.

indefnito *ecc.*, *v.* indeterminato,
illimitato; infinito.

indegnità, *f.*, ἀναξιότης, ἀπαξία
|| ἀπρέπεια, χαμέρπεια, αἰσχρότης,
βδελυρία.

indêgno, -a, μὴ ἄξιος, ἀν-(ἀπ)ά-
ξιος || ἀπρεπής, ἄτοπος, αἰσχρός.
leg., ἀπόκληρος.

indeiscênza, *f.*, ἀδιάρρηκτον.

indelêbile, *m. f.*, ἀνεξίτηλος, ἀνεξ-
άλειπτος. [άλειπτον.

indelebità, *f.*, ἀνεξίτηλον, ἀνεξ-

indeliberâto, -a, ἄβουλος, ἀσυλλό-
γιστος, ἀνάποφάσιςτος.

indelicatêzza, *f.*, σκαιότης, τρα-
χύτης || πρᾶξις ὁ λόγος ἀπρεπής,
ἀπρέπεια, ἀδικία.

indelicâto, -a, μὴ ἄβρός ὁ εὐλα-
βής, σκαιός, τραχύς, (χονδρός);
ἄδικος; προπετής. [ζω).

indemoniâre, δαιμονίζω, (διαβολί-

indemoniâto, -a, δαιμονόληπτος,
-νισμένος, -νιακός; *scaltro o mal-*
vâgio, διαβολεμένος, -λάνθρωπος
|| ésser —, δαιμονίζομαι, -νιῶ,
μαίνομαι, λυσσῶ.

indênne, *m. f.*, ἀζημίωτος, ἀβλα-
βής. [μίωσις.

indennità, *f.*; -izzo, *m.*, ἀποζη-

indennizzâre, ἀποζημιῶ, (-όνω).

indescrivibile, *m. f.*, ἀπερίγραφτος,
ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.

indeterminabile, *m. f.*, ἀ(προσδι)ό-
ριστος.

indeterminatêzza; -aziône, *f.*, ἀο-
ριστία, ἀναποφάσιστον, ἐνδοια-
σμός, δισταγμός.

indeterminato, -a, ἀόριστος, ἀνα-
ποφάσιστος, *v.* incêrto.

indettâre, ὀδηγῶ, προσδιάτιθημι
κρυφίως || -rsi, συμφωνῶ κρυφίως.

indevôto, -a, ἀνευλαβής, (-αβος),
ἀφιλόθρησκος, ἀσεβής. [βεια.

indevoziône, *f.*, ἀνευλάβεια, ἀσέ-

indí, *avn.*, *di là*, ἐν(τεῦ)θεν, ἐκεῖ-
θεν, ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ || *prói*,
quíndi, μετὰ ταῦτα, ἐκ τούτου,
ἐντεῦθεν, (ἐπ)εῖτα, ὕστερον, (-α).

indiademâre, τίθημι τὸ διάδημα,
v. incoronâre.

indianista, *m. f.*, Ἰνδιολόγος.

indiâno, -a, Ἰνδικός || *s. f.*, ὀθόνη ποικιλόχρους, Ἰνδοθόνη, (τσίτι, μπασμαῖς).

indiolâto ecc., *v.* indemoniâto.

indicâre, δεικνύω, (δείχνω), ἐνδείκνυμι, δακτυλοδεικτῶ; δηλῶ, σημαίνω, (-μειόνω) || *stabilire, fissare*, (προσδι)ορίζω || *v.* consigliâre.

indicativo, -a, (ἐν)δεικτικός, δηλωτικός || *gr.*, ὀριστική (ἔγκλισις).

indicatôre, *m.*, (ἐν)δείκτης; — ferroviârio, δείκτης τῶν σιδηροδρόμων. [μον], δήλωσις, ὁδηγία.

indicaziône, *f.*, (ἐν)δείξις, (δείξι-

indice, *m.*, *di un libro*, πίναξ (τῶν περιεχομένων), ἔλεγχος, σύλλαβος, (πίνακας) || *ago, pûnta ecc.*, δείκτης; γνώμων || † καθαριστικός κατάλογος || *dito*, δεικτικός δάκτυλος, δείκτης, λιχάνός. [φραστός, ἄρρητος.

indicibile, *m. f.*, ἄφατος, ἄ(νέκ)-

indietreggiâre, ἀπο-ἐκ-ὑπο-(ὀπισθο)χωρῶ, παλιν-(ὀπισθο)δρομῶ, ἐκκλίνω, (ἀποσύρομαι, παραμερίζω, τραβι-(τραβη)οῦμαι (ὀπίσω), ἀποτραβιοῦμαι).

indiêtro, *adv.*, ὀπίσω; ὀπισθεν; μακράν, πόρρω || *restâr* —, μένω ὀπίσω || *l'orologio va* —, τὸ ὥρολόγιον ὑπάγει ὀπίσω. [ἀνόχυρος.

indifendibile, *m. f.*, ἀνυπεράσπιστος,

indifêso, -a, ἄνευ ὀχυρώσεως ὁ ὑπερασπίσεως, ἀχύρωτος, ἀφρούρητος; ἀπροστάτευτος.

indifferênte, *m. f.*, ἀδιάφορος, ἀπαθής, ψυχρός; ἀμελής.

indifferênza, *f.*, ἀδιαφορία; *insensibilità, freddèzza*, ἀπάθεια, ἀναισθησία, ψυχρότης; *noncurânza*, ἀμέλεια, ἀφροντισία.

indigeno, -a, ἰθαγενής, αὐτόχθων; ἐγγώριος, ἐντόπιος, (ντόπιος).

indigênte, *m. f.*, *v.* bisognôso, pòvero.

indigestiône, *f.*, δυσπεψία, δυσχωνευσιτία, (κακοστομάχιασμα).

indigêsto, -a, δύσ-(ἄ)πεπτος, δύσ-(ἄ)χώνευτος, (κακο-(δυσκολο)χώνευτος), ἀδιαφόρητος.

indigete, *m.*, θεὸς πατρῶος; ἐγχώριος ἥρωας, ἀνθρωποδαίμων.

indignâre, παροργίζω, παροξύνω || -rsi, (παρ)οργίζομαι, ἀγανακτῶ, χαλεπαίνω. [σις.

indignaziône, *f.*, ὀργή, ἀγανάκτη-
indimenticâbile, *m. f.*, ἀειμνημόνευτος, (ἀλησμόνητος).

indimostrâbile, *m. f.*, ἀναπόδεικτος.
indipendênte, *m. f.*, ἀνεξάρτητος, ἐλεύθερος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος. [θερία, αὐτονομία.

indipendênza, *f.*, ἀνεξαρτησία, ἐλευ-
indire, κηρύττω.

indirêtto, -a, ἔμμεσος, πλάγιος || *câso -o*, πλαγία πτώσις || *complemênto -o*, συμπλήρωμα ἔμμεσον

impôste, -e, ἔμμεσοι φόροι.

indirizzâre, δι-(ἀπ)ευθύνω, ὀδηγῶ; *una lettera ecc.*, διευθύνω || -rsi, *rivôlgersi*, προστρέχω, προσπίπτω.

indirizzo, *m.*, διεύθυνσις, ὀδηγία || *di una lettera*, ἐπιγραφή || *recapito, dimôra*, διεύθυνσις || *allocuziône, proclamâ ecc.*, προσφώνησις, ἀπεύθυνσις.

indisciplinatêzza, *f.*, ἀπειθαρχία, ἀπειθεια, ἀταξία, δυσαναγωγία.

indisciplinâto, -a, ἀπειθής, ἄ(νυ)πότακτος, δυσανάγωγος.

indiserêto, -a, *pr. e fig.*, ἀδιάκριτος, ἄμετρος, προπετής; *nel parlare*, ἀθυρόγλωσσος, -ρόστομος, ἀκριτόμυθος, φλύαρος; *v.* impudênte.

indiscreziône; -etêzza, *f.*, ἀδιακρισία, ἀπερισκεψία; προπέτεια; ἀθυροστομία, ἀκριτομυθία; πρᾶξις ὁ λόγος ἀπερίσκεπτος. [ταστός.

indiscûsso, -a, ἀσυζητήτος, ἀνεξέ-
indiscutibile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ὁ ἐκτὸς συζητήσεως, ἀσυζητήτος.

indispensâbile, *m. f.*, ἀπαραίτητος, ἀφευκτος, ἀναγκαῖος.

indispettire, ἐρεθίζω, παροξύνω, κεντῶ, (πειράζω, πεισμ(ατ)όνω) || -rsi, ἀγανακτῶ, ἀπισχυρίζομαι, φιλονεικῶ, (πεισματόνω).

indispettito, -a, (παρ)οργισθείς, ὀργισμένος, (ἀγανακτισμένος).

indispôrre, *di salute*, καθιστῶ ἀδιάθετον, ὑπονοσοποιῶ, (κακοδιαθετίζω); *fig.*, δυσμενῆ καθίστημι, δυσαρεστῶ, ψυχραίνω, *v.* indispettîre. [ἀδιαθεσία, (κακοδιαθεσία).
Indisposiziône, *f.*, ἐλαφρὰ ἀσθένεια,
indispôsto, *-a*, *v.* incomodâto || δυσμενῆς, δυσμενῶς διατεθειμμένος.
indisputâto, *v.* incontrastâto.
indissolûbile, *m. f.*, ἀ(διά)λυτος, ἀδιάρρηκτος. [διάρρηκτον.
indissolubilità, *f.*, ἀδιάλυτον, ἀ-
indistinguibile, *m. f.*, ἀ-(δυσ)διάκριτος, ἀδιάφορος.
indistinto, *-a*, ἀδιάκριτος, συγκεχυμένος, ἀσαφής.
indistruttibile, *m. f.*, ἀκατάλυτος, ἀκατάστρεπτος, ἀφθαρτος, (ἀχάλαστος).
indistruttibilità, *f.*, ἀκατάλυτον, ἀκατάστρεπτον, ἀφθορία, ἀφθαρσία.
indivisa, *f.*, σέρις, (ἀντίδι, ἐντίβια).
individuâle, *m. f.*, ἀτομικός, εἰδικός; προσωπικός, ἴδιος.
individualismo, *m.*, ἀτομισμός.
individualista, *m. f.*, ἀτομιστής.
individualità, *f.*, ἀτομικότης, εἰδικότης. [εἰδικοποιῶ.
individuâre, ἀτομικεύω, μερικεύω,
individuaziône, *f.*, ἀτομικευσίς, κατονομασία.
individuo, *-a*, ἀδιαίρετος || *s. m.*, ἄτομον; ἀνθρώπος, ὑποκείμενον, πρόσωπον. [μέριστος.
indivisibile, *m. f.*, ἀδιαίρετος, ἀ-
indivisibilità, *f.*, ἀδιαίρετον, ἀχώριστον.
indiviso, *-a*, ἀδιαίρετος, ἀχώριστος, ἀδιανέμητος, ἀμέριστος.
indivôto, *v.* indev-
indiziâre, ἐνδείκνυμι, σημαίνω; καθιστῶ ὑποπτον, παρέχω ὑποψίας.
indiziârio, *-a*, εἰκαστικός.
indizio, *m.*, ἐνδείξεις, σημεῖον; τεκμήριον, γνώρισμά.
indiziône, *f.*, ἰνδικτιῶν, δεκαπενταετηρίς || *v.* convocaziône.
indôcille, *m. f.*, ἀ-(δυσ)πειθής, δυσάγωγος; δυσπαιδαγώγητος, δυσμαθής.

indocilire, καθιστῶ πειθήνιον, εὐάγωγον, εὐμαθῆ; μαλακόνω, ἡμε-
indolcîre, *v.* addolc-. [ρ(όνω)ῶ.
indole, *f.*, φύσις, χαρακτήρ.
indolênte, *m. f.*, ῥάθυμος, νοχελῆς, ἀδρανής, νοθρός, (ἀκαμάτης, τεμπέλῆς); ἀπαθής, ἀδιάφορος.
indolênza, *f.*, ῥαθυμία, νοχέλεια, ἀδράνεια, νοθρότης, ὀκηνηρία, (ἀκαμασιά, -μωσιά, -ματωσύνη); ἀπάθεια, ἀδιαφορία.
indol(enz)imênto, *m.*, (ἀπο)νάρκωσις, (μούδιασμα); κόπωσις, (κομά(γ)ρα).
indolenzîre, ναρκ(όνω)ῶ, (μούδιάζω); καταπονῶ || *rsi*, ναρκ(όνω)ῶ, -κοῦμαι, (μούδιάζω), καταπονοῦμαι, (κατακοπιάζω).
indolenzîto, *-a*, ναρκώδης, καταπεπονημένος.
indomâbile, *m. f.*, ἀ(κατα)δάμαστος, ἄκαμπτος, ἀκράτητος, ἀκατάσχετος, ἀκατάβλητος, ἀκαταπόνητος, ἀκαταπολέμητος, ἀκαταμάχητος, ἀήττητος.
indomâni, *m.*, ὑστεραία, ἡ ἐπαύριον, ἡ ἀκόλουμος, ἐπιούσα, ἄλλη ἡμέρα.
indômîto; *-mâto*, *-a*, ἀκαταδάμαστος, ἀτιθάσσευτος, (ἀμέρωτος), ἀνυπότακτος, ἀχαλίνωτος; ἄγριος, φοβερός; *v.* -mâbile.
indorâre, *v.* dor-
indossâre, *mêtere*, (ἐπ)ἐνδύω, (-ύνω), πεθ(ε)βάλλω, ἀμφιέννυμι || *comm.*, ὀπισθογραφῶ || *mêtersi*, (ἐπ)ἐνδύομαι, περιβάλλομαι, φορῶ.
indôtto, *-a*, *persuâso*, *spînto*, πεισθεῖς, παρακινήθεις || *ignorânte*, ἀμαθής, ἀπαίδευτος.
indottrinâre, *v.* istruire.
indovinâbile, *m. f.*, εὐρετός.
indovinâre, μαντεύω, -ομαι, προφητεύω, προβλέπω τὸ μέλλον; *congetturâre*, *immaginâre*, εἰκάζω, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι; *sciôgliere un indovinêllo ecc.*, λύω (αἰνίγμα), εὐρίσκω.
indovinatôrio, *v.* divinâtôrio.
indovinâto, *-a*, εὐρεθεῖς || *bên fatto*,

riuscito, καλῶς εἰργασμένος, ἐπιτυχής, (-χημένος).
indovinêllo, *m.*, αἰνιγμα, γρίφος, εὔρημα, (εὔρετόν).
indovino, *m.*, μάντις, προφήτης.
indovûto, *v.* *indêbito*.
indûbbio; **-bitâto**, **-a**; **-bitâbile**, *m. f.*, ἀναμφίβολος, βέβαιος.
inducênte, *m. f.*, ἐπάγων.
indugiâre, *att.*, ἀναβάλλω, ὑπερτίθεμαι, παρατείνω, βραδύνω || *n.*, βραδύνω, ἀργ(οπορ)ῶ, μέλλω, χρονίζω, -νοτριβῶ, ἐνδιατριβῶ.
indûgio, *m.*, *dilaziône*, ἀναβολή, ὑπέρθεις, βραδύτης; *ritârdo*, *lentêzza*, βραδύτης, ἀργοπορία, μέλλησις, (ἀργητα) || *sênz'* —, χωρὶς οὐ δίχα ἀναβολῆς.
indulgênte, *m. f.*, ἐπεικῆς, συγκαταβατικός, συγ-(εὐ)γνώμων.
indulgênza, *f.*, εὐκολία εἰς τὸ συγχωρεῖν, ἐπεικεία, συγκατάβασις || † συγγνώμη, ἄφεις συγχώρησις, (-ριον, τὰ συμπάθεια); ἀφητήριον γράμμα, (συγχωροχάρτι).
indûlto, *m.*, χάρις, παραχώρημα.
indumênto, *v.* *âbito*, *vêste*.
indurâre; **-rîre**, *pr. e fig.*, (ἐπι)σκληρύνω, σκληροποιῶ, πωρ(όνω)ῶ || *avvezzare*, γυμνάζω, ἐνισχύω, συνεθίζω || *-rsi*, σκληρύνομαι, τραχύνομαι; λαμβάνω ἔξιν.
indurimênto, *m.*, (ἀπο)σκληρυνσις, σκληρότης, -ρωμα, πώρωσις, ἀπολιθωσις || γύμνασις, ἐνίσχυσις. [μένος.
indurîto, **-a**, σκληρυνθείς, πεπωρω-
indûrre, *persuadêre*, *springere*, πείθω, (παρα)κινῶ, παρορμῶ, προτρέπω, εισάγω, ὠθῶ || *ispirâre*, *prodûrre*, ἐμβάλλω, ἐπιφέρω, προξενῶ || *inferire*, κάμνω ἐπαγωγὴν, ἐπάγω; συμπεραίνω || *-rsi*, πείθομαι, κάμπτομαι, συναινῶ.
indûstre, *m. f.*, *v.* *-striûso*.
indûstria, *f.*, βιομηχανία || *destrêzza*, *abilità*, εὐμηχανία, ἐπιδεξιότης, τέχνη, καλλι-(φιλο)τεχνία || *furberia*, *ingânno*, πανουργία, μηχανή, -νευμα, ἀπάτη || *cavaliêre d'* —, λωποδύτης, ἀγύρτης, ἀπατεῶν.

industriâle, *m. f.*, βιομηχανικός; τεχνικός || *s. m.*, βιομήχανος, τεχνίτης.
industriâlismo, *m.*, βιομηχανισμός.
industriâlista, *m.*, βιομηχανιστής.
industriârsi, βιομηχανῶ, μηχανῶμαι, -νεύομαι, *v.* *ingegnârsi*.
industriûso, **-a**, εὐμήχανος, ἐπιδέξιος, καλλιτέχνης; φιλόπονος, ἐπιμελής. [ρασματικός.
induttivo, **-a**, ἐπαγωγικός; συμπε-
induziûne, *f.*, ἐπαγωγή, συμπέρασμα. [θυμηδής, εὐχάριστος.
ineb(b)riânte, *m. f.*, μεθυστικός ||
ineb(b)riâre, μεθύ(σι)ω; παραφέρω, παραζαλιζω, ἐπαίρω || *-rsi*, *pr. e fig.*, μεθύω, -ομαι; *fig.*, ἐπαίρομαι.
ineccitâbile, *m. f.*, ἀνέγεργτος.
inêdia, *v.* *inaniziône*. [τος.
inêdito, **-a**, ἀνέκδοτος, ἀδημοσίευ-
ineducâto, **-a**, *v.* *incivile*.
ineffâbile, *m. f.*, ἀνέκφραστος, ἀφατος, ἀνεκλάλητος, ἀνεκδιήγητος.
ineffettûabile, *m. f.*, ἀπραγματοποιήτος, ἀνεκτέλεστος, ἀνέφικτος.
inefficâce, *m. f.*, ἀνενέργητος, -γής, ἀτελεσφόρητος, -φορος, ἀναποτέλεστος, ἀνωφελής.
inefficâcia, *f.*, ἀνενεργησία, ἀτελεσφόρητον, ἀναποτέλεστον.
inegnâle, *v.* *disug-*.
inelegânte, *m. f.*, ἀκομπος, ἄχαρις, ἀκόσμητος, (ἀσυγύριστος).
inelegânza, *f.*, ἀκομψία, ἄχαρι, -ριότης. [ἐκλεκτός, ἀνεκλόγιμος.
ineleggibile, *m. f.*, μὴ ἐκλέξιμος οὐ
ineleggibilità, *f.*, τὸ μὴ ἐκλέξιμον, ἢ μὴ ἐκλεξιμότης, ἀνεκλογιμότης.
ineloquênte, *m. f.*, οὐχὶ εὐεπής.
ineluttâbile, *m. f.*, ἀναπόδραστος, ἄ(ναπό)φρευκτος.
inemendâbile, *v.* *incorreggibile*.
inenarrâbile, *m. f.*, ἀ(νεκ)διήγητος, ἀνέκφραστος.
inequâbile, *m. f.*, ἄνισος.
inerênte, *m. f.*, συμφυῆς, σύμφυκώς, ἔμ-(σύμ)φυτος, ἐνυπάρχων.
inerênza, *f.*, συμφυΐα, -φυσίς.
inerire, ἔμ-(συμ)φύομαι.
inêrme, *m. f.*, ἄ(ν)οπλος.

inerpicàre; -rsi, ἀναρριχῶμαι, ἀνέρ-
π(ύζω)ω, (σκαλόνω).

inêrte, *m. f.*, ἀδρανής, ἀκίνητος,
νωθρός, ἀργός.

inerudito, *v.* indòtto, ignorànte.

inêrzia, *f.*, ἀδράνεια, ἀκνησία,
νωθρότης, ἀργία || *medc.*, χαύνω-
σις, ἀδυναμία. [ἀμάρτημα.

inesattèzza, *f.*, ἀνακριβεία; σφάλμα,
inesatto, -a, μὴ ἀκριβής ὁ σωστός,
ἀνακριβής, σφαλερός, ἐσφαλμένος
|| *non riscòsso*, μὴ ἀνακτηθεὶς ὁ
εἰσπραχθεὶς.

inesauribile, *m. f.*; -sâusto, -a, ἀν-
εξάντλητος, ἀκένωτος.

inescàre, *v.* adesc-.

inescogitabile, *m. f.*, ἀκατα-(ἀνεπι)-
νόητος, ἀκατάληπτος.

inesensabile, *m. f.*, ἀδικαιο-(ἀναπο)-
λόγητος, ἀσυγχώρητος, ἀσύγνω-
στος. [fettuabile.

ineseguibile, *v.* inadempibile, inef-
inesercitâto, -a, ἀγύμναστος, ἀνεξ-
άσκητος, ἄπειρος.

inesigibile, *m. f.*, μὴ ἀπαιτητός,
ὁ εἰσπρακτός, μὴ δυνάμενος ἀπαι-
τηθῆναι, ἀναπαίτητος. [κτόν.

inesigibilità, *f.*, τὸ οὐχὶ εἰσπρα-
inesistênte, *m. f.*, ἀνύπαρκτος.

inesistênza, *f.*, ἀνυπαρξία.

inesorabile, *m. f.*, ἀκαμπτος, ἀδυσώ-
πητος, ἀμειλικτος. [σώπητον.

inesorabilità, *f.*, ἀκαμπτον, ἀδυ-
inesperiênza, *f.*, ἀπειρία.

inespêto, -a, ἄπειρος; *v.* inabile.

inespiabile, *m. f.*, ἀνεξίλαστος,
-λέωτος, ἀνέκπλυτος.

inespiâto, -a, μὴπω ἐξίλεωθεὶς,
ἀνεξιλέωτος, ἀνεξάγνιστος, (ἀκα-
θάριστος).

inespicabile, *m. f.*, ἀνερμήνευτος,
ἀνεξήγητος, *v.* incomprendibile.

inesplorabile, *m. f.*; -âto, -a, ἀν-
εξερεύνητος.

inesplôsibile, *m. f.*, ἀνέκρηκτος.

inesprimibile, *m. f.*, ἄρρητος, ἀν-
έκφραστος, ἄφαντος, ἀδιήγητος.

inespugnabile, *m. f.*, ἀνάλωτος,
ἀπόρθητος, ἀκαταμάχητος.

inestimabile, *v.* inapprezzabile.

inestinguibile, *m. f.*, ἄσβεστος,
(ἄσβυστος); ἄ(κατά)παυστος.

inestirpabile, *m. f.*, ἀνεκρίζωτος,
ἀνεξολόθρευτος.

inestricabile, *m. f.*, ἀδιέξοδος, ἀ-
διεξίτητος, ἀδιάλυτος, (ἀξεμπέρ-
δευτος). [ἀφύια, ἀνικανότης.

inettèzza; -ttitùdine, *f.*, ἀδεξιότης,

inêtto, -a, ἀνεπιτήδειος, ἀφυής, ἀ-
νίκανος, ἀπειρότεχνος, ἀβέλτερος.

inevitabile, *m. f.*, ἄ(ναπό)φρευκτος,
ἀναπόδραστος.

inêzia, *f.*, οὔτι-(μηδα)μινὸν προᾶ-
γμα; μικρολογία, φλυαρία; *v.* ba-
gattèlla.

infacôndo, -a, οὐχὶ στωμύλος.

infagottâre, φακελλῶ, (δεματιάζω);
v. immantellâre, incappottâre.

infallantemênte, *avv.*, ἀφεύκτως, βε-
βαίως, ἀναμφιβόλως, (χωρὶς ἄλλο).

infallibile, *m. f.*, ἀλάνθαστος, ἄ-
(διά)πταιστος, ἀναμάρτητος || *cér-
to*, ἀσφαλής, βέβαιος.

infallibilità, *f.*, ἀλάνθαστον, ἀδιά-
πταιστον, ἀναμάρτητον, -ρησία.

infamânte, *m. f.*, ἀτιμωτικός.

infamâre, ἀτιμ(άζω)ω: καταισχύνω,
v. diffâm-, disonorâre.

infâme, *m. f.*, ἄτιμος; ἀσχε(οποι)-
ός, ἐπονειδιστος.

infâmia, *f.*, ἀτιμία || *côsa infâme*,
ἀσχερότης, -οπραξία, -ολογία, ἀ-
χρειότης.

infanaticière, *v.* fanatizzâre. [νω].

infangâre, πηλῶ, βορβορῶ, (λασπό-
infante, *m. f.*, *poet.*, *v.* fanciullo,
bambino || — *di Spâgna*, *m.* Ἰν-
φάντης, *f.* -άντις.

infanteria, *v.* fant-. [πιο]κτόνος.

infanticida, *m. f.*, παιδο-βρεφο-(νη-
infanticidio, *m.*, παιδο-βρεφο-(νη-
πιο)κτονία.

infantile, *m. f.*, παιδικός, -δαριώδης,
νήπιος, -ιώδης, -ιακός || *asilo* —,
νηπιακὸν σχολεῖον, νηπιαγωγεῖον.

infânzia, *f.*, παιδική ὁ βρεφικὴ
ἡλικία, παιδιότης, νηπιότης, -εία
|| *fig.*, ἀρχή. [ρα]γέμισμα.

infarcimêto, *m.*, ὀνθύλευσις, (πα-
infarcire, ἐνσάττω, ἐνστοιβάζω,

ἐμπληρῶ; *cucina*, ὄν-μον-(βον)-
θυλεύω; (παραγεμίζω).

infarcito, -a, ὦν-(μεμον)θυλευμέ-
νος, ὄνθυλευτός, γεμιστός, (πα-
ραγεμιστός).

infarinâre, διαλφιτῶ, (ἀλευρόνω).

infarinâto, -a, *pr. e fig.*, ἀλευρω-
μένος; *fig.*, ἡμιμαθής.

infarinatûra, *f.*, *pr. e fig.*, ἀλεύ-
ρωσις, -ωμα; *fig.*, ἡμιμάθεια, γνῶ-
σις ἐπιπόλαιος. [ἀηδία.

infastidimênto, *m.*, ἀνία, ἀπέχθεια,

infastidîre, βαρύνω, (-ραίνω), ἐνο-
χλῶ, ἀνιῶ, δυσαρεστῶ || -rsi, βα-
ρύνομαι, (-ρηέμαι, -ρηοῦμαι), δυσ-
χεραίνω, ἀπαρέσκομαι, (κατ)ἐνο-
χλοῦμαι, ἀνιῶμαι, δυσαρεστοῦμαι,
ἀηδιάζω.

infaticâbile, *m. f.*, ἀκάματος, ἀ-
καταπόνητος, (ἀκούραστος).

infaticabilità, *f.*, ἀκάματον.

infâtti, *avn.*, ἀληθῶς, τῆ ἀληθεία,
βεβαίως, τῶ ὄντι, πράγματι.

infatuâre, τυφῶ, προκαταλαμβάνω,
ἐμπνέω παράλογον ἀγάπην, (φου-
σκόνω τὰ μυαλά).

infâusto, -a, ἀπαίσιος, δυστυχής.

infeccondità, *f.*, ἀγονία, στείρωσις,
ἀκαρπία. [καρπος, ἄφορος.

infecôndo, -a, ἄγονος, στείρος, ἄ-
infedèle, *m. f.*, ἄπιστος, ἀνεπι-
στευτος, ἐπίβουλος || μὴ ἀσφαλής,
ἀβέβαιος || ἀνακριβής || † ἄπιστος.

infedeltà, *f.*, ἀπιστία, ἀνεμπιστο-
σύνη; ἀβεβαιότης; ἀνακριβεία.

infelice, *m. f.*, ἄ-(δυσ)τυχής, ἄ-
(κακό)τυχος, ταλαίπωρος, δυσ-
(κακο)δαίμων, δείλαιος, κακόμοι-
ρος, -μοίρης, δύστηνος, (καῦμένος,
κατσιποδιάρης, ὄγουρσούζης); *me-
schino*, εὐτελής, ἄθλιος, οὐτιδανός;
rôvero, πτωχός, (φτωχός).

infelicità, *f.*, ἄ-δυσ-(κακο)τυχία,
κάκοδαιμονία, δυσπραγία, κακο-
μοιρία, δυσμένεια, ἀθλιότης, πε-
νία, (κακορρο)ιζικιά, κατσιποδιά,
ὄγουρσουζλούκι); συμφορά.

infellonîre, *v. incrudelîre*. [ματι.

infeltrâto, -a, περιειλημένος πιλῆ-

infemminîre, *v. effeminâre*.

infêrie, *f.*, *pl.*, νεκρώσιμοι προσφο-
ραί. [χρους ἄρτος, (μαῦρον ψωμί).

inferigno (pâne —), *m.*, μελανό-
inferiôre, *m. f.*, κατώτερος, ὁ κάτω
(κείμενος); μικρότερος, ἥτιων,
χείρων, ὑποδεέστερος.

inferiorità, *f.*, κατωτέρα κατάστα-
σις, τὸ κείσθαι κατωτέρω, τὸ
κάτώ(τερον), ὑποδεέστερον, μειο-
νέκτημα.

inferire, *concludere*, συμπεραίνω,
τεκμαίρομαι, συν-(ἐξ)άγω || *cagio-
nâre*, προξενῶ, ἐπιφέρω.

infermâre, *v. ammalâre*; *infirm-*

infermeriâ, *f.*, θεραπευτήριον, νο-
σηλευτήριον, νοσοκομεῖον, (ἰμφερ-
μαρία).

infermiccio, -a, νοσηρός, -σερός,
-σηματικός, -σαλέος, ἐπίνοσος,
(φιλάσθενος, ἀρρωστιάρης, -στου-
λιάρης, -στ(ι)αρκικός, ζαΐφης, ζαμ-
πουνιάρικος).

infermiere, *m.*, νοσοκόμος.

infermità, *f.*, ἀρρωστία, (-ια, -ιά),
ἀσθένεια, ἀδιαθεσία, νόσος, -σημα;
ἀδυναμία.

infêrmo, -a, ἄρρωστος, ἀσθενής,
νοσῶν, πάσχων; ἀδύνατος, ἀνά-
πηρος, (ἀρρωστιάρης, ζαμπούνι-
κος) || *èsser* —, νοσηλεύμαι, νοσῶ.

infernâle, *m. f.*, καταχθόνιος, στυ-
γίος, ὁ τῆς κολάσεως, ὁ τοῦ ἔδου,
διαβολικός || *riêtra* —, καυστικός
λίθος, (πέτρα τῆς κολάσεως) ||
v. mâchina —.

infêrno, *m.*, κόλασις, ἔδης || *fig.*,
τόπος ὀδυρῶν, βασάνων, θλί-
inferocîre, (ἐξ)ἀγριοῦμαι. [ψεως.

inferraiolâre, *v. immantellâre*.

inferriâta, *f.*, σιδηρᾶ κιγκλῖς, δρυ-
φακτον, (κάγκελ(λ)ον, σχάρα).

infervoramênto, *m.*, ἐγερσις εἰς
ζῆλον, ζῆλος, προθυμία, ζέσις,
θερμότης. [μαίνω, φλέγω.

infervorâre, ἐγείρω εἰς ζῆλον, θερ-

infervorâto, -a, θερμός, διάπυρος,
διακαής; ἀφοσιωμένος.

infestâre, λυμαίνομαι, λεηλατῶ;
βασανίζω, καταπιέζω; ἐρημῶ, ἐξο-
λοθρεύω || (παρ)ἐνοχλῶ.

infêsto, *v.* nemico; odiôso; importâno. [σμα, *v.* infeziône.

infettamêto, *m.*, μόλυσμα, μία-
infettânte, *m. f.*, μολυσματικός,
βρωμίζων; διαφθαρτικός.

infettâre, μολύνω, βρωμίζω, μιά-
νω, (δια)φθείρω. [φθαρτικός.

infettivo, -a, λυμαντικός, (δια)-
infêto, -a, μεμολυσμένος, διεφθαρ-
μένος; νοσώδης. [μαριοδοτω.

infeudâre, δίδω ὡς τιμάριον, τι-
infeziône, *f.*, μόλυσμα, δυσωδία,
(βρωμα); διαφθορά.

inflacchire, *v.* indebolire, snervâre.

inflamabile, *m.*, εύφλεκτος, εύ-
πύρωτος, φλογιστός || *fig.*, εύκό-
λως έξαπτόμενος, ὀξύθυμος, εύ-
τρωτος.

inflamâre, άν-(έξ)άπτω, (άνα)-
φλέγω, πυρόνω, φλογίζω || *fig.*,
έξάπτω, (δι)έγείρω; *d' amore*, φλο-
γίζω; *d' ira*, έρεθίζω, παροργίζω;
incoraggiâre, παρακινῶ, έγκαρ-
διδών.

inflamâto, -a, φλογερός, -γώδης,
πεφλογισμένος; έξημμένος, παρωρ-
γισμένος. [φλεγμονώδης.

inflammatôrio, -a, φλογιστικός,
inflammaziône, *f.*, άναψις, έμπρη-
σμός, εκπύρωσις, άνά-(κατά)φλε-
ξις, φλογισμός; *medc.*, φλόγωσις,
φλεγμασία, φλεγμονή; πύρωσις.

inflascâre, χέω, βάλλω, μεταγγίζω
εις (ψαθο)φιάλας.

infido, -a, *v.* infedèle.

iniferire, *v.* incrudelire.

inflvolire, *v.* affiev-.

infiggere, *v.* (con)fiacâre.

inflacâppi; -laguaine, *m.*, περά-
στρα, (-στήρι); βελόνη, καλαμς
τῆς κεφαλῆς.

inflâre, περνῶ διὰ τοῦ νήματος,
περνῶ νῆμα εις τὴν ὀπὴν βελόνης,
(μπουρλιάζω τὴν βελόναν), δι(απ)-
είρω || *vérlé ecc.*, ὄρμαθι(ά)ζω,
(ἀρμαθιάζω, -ματιάζω) || *una via
ecc.*, έμβαίνω, πιάνω, ἀκολουθῶ ||
indossâre, ενδύομαι, περιβάλλο-
μαι || *v.* infilzâre.

infiltrâre, *v.* istillâre, infôndere ||

-rsi, διεισδύω, ὑπορρέω, (περνῶ);
fig., ὑπεισέρχομαι, παρεισάγομαι.
infiltraziône, *f.*, εισχώρησις ὑγροῦ
διὰ τῶν πόρων, διείσδυσις, ὑπόρ-
ρυσις, ενστάλαξις.

infilzamêto, *m.*, διεμβολή, διά-
παρσις, διέλασις, (σουβλισμα).

infilzâre, διατρυπῶ, διαπείρω, διε-
λαύνω, (σουβλίζω), *v.* -lâre ||
πλήττω διὰ ξίφους, (τρυπῶ, μα-
χαίρονω, σουβλίζω).

infl(z)âta, *f.*, σειρά, ὄρμαθός, -θιά
(ἀρμαθιά), είρμός, ἀλλεπαλληλία,
ἀλληλουχία.

infilmo, -a, κατώτατος, ἐλάχιστος,
ὑποδεέστατος; ἔσχατος, τελευ-
ταῖος; οὔτιδανός, εύτελής, άγεν-
νῆς. [λευταῖον.

infine, *avv.*, τέλος (πάντων), τε-
infiggâro, *v.* rigiro, poltône.

infiggersi, *v.* fingersi.

infinità, *f.*, άπειρία, άπειρον; μέγα
πλήθος.

infinitesimâle, *m. f.*, άπειροστ(ικ)ός,
|| *câlcôlo* —, ὑπολογισμός τῶν
άπειροστών.

infinitesimo, -a, άπειροστός; άπεί-
ρως μικρός, άπειροστημόριος.

infinitivo, *m.*, *gr.*, άπαρέμφατος
(έγκλισις), -ον.

infinito, -a, άπειρος, άπέραντος,
άτελεύτητος, άμετρος || *s. m.*,

infino, *v.* fino. [-ον; *c. s.*

infinoocchiâre, (έξ)άπατῶ, φενακίζω,
κατασοφίζομαι, ((έ)μπερδεύω).

infinto, *v.* finto.

infioccâre, κοσμῶ διὰ κοσύμβων,
(φιόγκων), στολίζω, έγκαλλωπίζω,
ἀγλαίζω; *v.* abbigliâre, infiorâre.

infiochire, *v.* affioch-.

infiorâre, διασπείρω άνθη, στολίζω
διὰ άνθέων, άνθίζω; *fig.*, στολίζω,
καλλύνω, κοσμῶ, ληκυθίζω || -rsi,
άνθῶ, πληροῦμαι άνθέων; *fig.*,
στολίζομαι επιτετηθευμένως, έγ-
καλλωπίζομαι, κοσμοῦμαι, (φθειά-
νομαι).

infiôrâto, *v.* fiorâto, -rito; ornâto.

infiorescênza, *f.*, επάνθησις.

infirmabile, *v.* invalidâbile.

infirmâre, ἀκυρῶ; ἀνασκευάζω, μεταρρυνθίμιζω. [σκευαστικός.
infirmativo, -a, ἀκυρωτικός; ἀνα-
infischiarîsi, οὐδένα λόγον ποιουῖμαι, ὀλιγορῶ, καταφρονῶ, (ἀψηφῶ) ||
 me ne infischio di lui, τὸν ἀψηφῶ, τὸν ἔχω ὄξω ἀπὸ τὸ κεφάλι.
infisso, -a, ἐμπεπηγμένος || *s. m.*,
 θύρα ο παράθυρον.
infistolire, συριγοῦμαι.
infittire, πυκνῶ, (-όνω).
inflessibile, *m. f., pr. e fig.*, ἀκαμ-
 πτος, (ἀλύγιστος); *fig.*, ἀδυσώπη-
 τος, ἀνεξιλέωτος, ἀπαρά-(ἀμετά)-
 πειστος, ἰσχυρογνῶμων, αὐστηρός.
inflessibilità, *f.*, ἀκαμψία, ἀκαμ-
 πτον; ἀδυσώπητον, ἰσχυρογνω-
 μοσύνη.
inflessiōne, *f.*, κάμψις, καμπή,
 λύγισμα, -μός, λιγυρότης τῆς φω-
 νῆς.
inflêtere, (ἐπι)κάμπω, κυρτῶ.
infliggere, ἐπιβάλλω, ὀρίζω (ποι-
 νὴν κτλ).
inflitto, -a, ἐπιβεβλημένος.
inflûente, *m. f.*, ἔχων ἐπιρροήν,
 δυνατός, ἰσχυρός || *di fiume*, εἰσ-
 ρέων, εἰσβάλλων.
influenza, *f.*, ἐπιρροή, δύναμις ||
medc., (ἀστρο)βρογχίτις; *v. grippe*.
influenzâre, ἐπενεργῶ, ἐπιδρῶ,
 ἐπηρεάζω.
influire, ἐπενεργῶ, δύναμιν ο ῥοπήν
 ἔχω; *c. s.* || *di fiumi*, εἰσρέω, εἰσ-
inflûsso, *m., v.* -uênza. [βάλλω.
infocamênto, *m.*, πυρᾶκτωσις; ἔμ-
 πρησις, -ησιμός, κατάφλεξις; ἀνα-
 ψις; θερμότης, ζέσις.
infocâre, *arroventâre*, πυρ(όνω)ῶ,
 πυρακτῶ || *infiammâre*, πυρπολῶ,
 ἐμπρήθω, (κατα)καίω; (ἀν)ἐξάπτω.
infocâto, -a, πυρωμένος; διά-(ἔμ)-
 πυρος; ἐξημμένος.
infondâto, -a, ἀθεμελιώτος, ἄλογος,
 κενός, μάταιος.
infôndere, ἐγγέω, ἐμβρέχω, ἐγχυ-
 ματίζω, (ζεματίζω) || *fig.*, ἐντίθημι,
 ἐμβάλλω, ἐμπνέω, ἐμφυσῶ.
inforcâre, δρᾶττομαι ο τρυπῶ διὰ
 τοῦ δικράνου, (μὲ τὸ δικάλι), δι-

χαλίζω || — gli occhiali, βάλλω τὰ
 δίοπτρα || — gli arcioni, ἱππεύω
 περιβάδην, περιβαίνω.
inforestierâre, βαρβαρίζω.
informâre, *dâr notizia o informa-*
ziōni, δίδω πληροφορίας ο εἰδήσεις,
 γνωστο-(εἶδο)ποιῶ, πληροφορῶ
 ἀναγγέλλω, ὀδηγῶ || *dâr forma*,
 (δια)μορφῶ, σχηματίζω, πλάττω,
 διατυπῶ; *moralmente*, (ἐκ)παιδεύω,
 διδάσκω || -rsi, ζητῶ ο λαμβάνω
 πληροφορίας, πληροφοροῦμαι; μορ-
 φοῦμαι, σχηματίζομαι. [φωτῆς.
informativo, -a, πληροφορῶν || μορ-
informâto, -a, ἔχων πληροφορίας,
 (πε)πληροφορημένος || μορφωθείς.
informaziōne, *f.*, πληροφορία, ἐξέ-
 τασις; ἔρευνα; *leg.*, (προ)ἀνάκρισις
 || μόρφωσις.
infôrme, *m. f.*, ἄ-(δύς)μορφος, (κα-
 κόμορφος), ἀπλαστος, ἀσχημάτι-
 στος, ἀκατασκευαστος, ἀνεξέργα-
 στος, ἀτελής. [colio.
informicolamênto ecc., *v. formi-*
informità, *f.*, δυσμορφία, ἀτέλεια.
inforn(aci)âre, βάλλω εἰς τὸ φούρ-
 νον, ἱπνεύω, (φουρνίζω).
infornarâne, *m.*, πτυάριον τοῦ
 φούρνου.
infornâta, *f.*, κλιβανιά, (φουρνιά);
 ἱπνευσις, (φούρνι(α)σμα).
infortîre, *v. inacetire*, -cidire;
 fortificâre. [tûra.
infortûnio, *m., v. disgrazia*, sven-
inforzâre, *v. fortificâre*.
infoscâre, *v. oscurâre*; *rattristâre*.
infossâre, βάλλω εἰς τὸν λάκκον,
 ἐνθάπτω ἐν τῇ γῆ, *v. sep(p)ellire*;
 incavâre.
infossâto, -a, *sotterrâto*, ταφείς,
 ἐνταφιασθεῖς || *incavâto*, κοῖλος,
 (βαθουλός) || *occhi -i*, ὀφθαλμοὶ
 κοῖλοι; *avêr gli occhi* —, κοιλο-
infra, *v. fra*. [φθαλμῶ.
infracidamênto, *m.*, σήψις, σηπε-
 δών, σαπρία, -ρόν, -ρότης, (σά-
 πημα, -ήλα).
infracidâre; -dire, *att. e n.*, σήπω,
 σαπρίζω, -(ι)ῶ, -ύνω; *n.*, σήπο-
 μαι, (σαπίζω), φθείρομαι.

infracidâto; -dîto, -a, σεσηπώς, σαπρός, σάπιος, σαθρός, (σαπησμένος). [v. -acidâre.

infradiciâre, ἐμβροέχω, (μουσκεύω),
infralîre, v. indebolîrsi; scorag-
inframmêssô ecc., v. framm-.[giârsi.
inframmêttêre, v. frammischiâre,
interpôrre.

infrancesâre; -eiosâre, καθιστῶ
γαλλικόν, ἐγγαλλίζω || -rsi, ἀπο-
μιμοῦμαι τοὺς γαλλικοὺς τρόπους,
γαλλίζω. [lâre, παραβαίνω.

infrângere, θραύω, συντριβῶ || vîo-
infrangibile, m. f., ἄθραυστος; ἀσύν-
τριπτος; v. inviolâbile.

infrantôio, v. frant-.

infrascâre, κλάδους σκεπάζω || fig.,
v. infiorâre; infinoecchiâre.

infrascrîtto, -a, ὑπογεγραμμένος.
infraziône, f., παράβασις, ἀθέτη-
σις; di lêggi, παρανομία; di pâtti,
παρασπόνδησις. [dâre.

infrèddâre; -dd(ol)îre, v. raffred-
infrèddatûra, f. v. raffreddôre.

infrenâre, v. fren-. [vîos.

infreqnête, m. f., ἀσυνήθης, σπά-
infreqnênza, f., σπάνις, -ία, -ιότης.

infrigidire, v. raffreddâre.

infrollîre, v. frollâre.

infronzolâre, v. infiorâre (fig.).

infruttifero; -ttuôso, -a, pr. e fig.,
ἄκαρπος, ἄφορος; fig., ἀνοφελής,
ἄχρηστος, μάταιος || denâro -o,
χρήματα ἄτοχα ἢ ἄκαρτα.

infruttuosità, f., ἀκαρπία; ἀνοφε-
λές, ματαιοπονία.

infula, f., στέμμα, μίτρα. [χωνίον.

infundibolo, m., χοάνη, -ανον, -ανος,

infurbîre, v. scaltrîre, svegliâre.

infuriâre, παρα-(κατα)φέρομαι, ἐξ-
αγριοῦμαι, λυσσ(ομαν)ῶ, τραχύ-
νομαι, θυμοῦμαι, ὀργίζομαι, (θυ-
μόνω); θορυβοποιῶ, ποδοκροτῶ;
scatenârsi, καταφέρομαι.

infuriâto, -a, παράφορος, λυσσώ-
δης, μανιώδης, ἐμμανής, (λυσσια-
σμένος). [τος.

infusibile, m. f., ἄτηκτος, ἀχώνευ-

infusióne, f., ἐγγυσις; medc., ἐγ-
χυματισμός, ἐμβρεξις; bevânda, ἐγ-

χυμα || fig., ἐμπνευσις, ἐμφύσησις.

infuso, -a, ἐγκεχυμένος, ἐγγυτος;
pr. e fig., ἔμφυτος || s. m., c. s.

infusôrio, m., ἐγγυματικόν (μικρό-
βιον). [incappottârsi.

ingabbanârsi, v. immantellârsi,
ingabbiâre, βάλλω ὁ ἐγκλειῶ εἰς

κλωβόν, (βάζω στὸ κλουβί) || fig.,
περικλειῶ, καθείργω, φυλακίζω.

ingabbiâta, f., κλουβία.

ingaggiâre, v. impegnâre; arrolâre.

ingagliardire; v. fortificâre.

ingalluzzîrsi, ὑπερ (ἐπ)αίρομαι, ἐξ-
ογκοῦμαι, (ὑπερηφανεύομαι) || εὐ-
φραίνομαι, τέρομαι, ἀγάλλομαι.

inganciâre, ἀρπαγίζω, (γαντζώνω).

ingangherâre, προσαρμόζω εἰς τοὺς
στροφεῖς.

ingannâbile, m. f., εὐαπάτητος.

ingannâre, (ἐξ)άπατῶ, δολιεύομαι,
πλανῶ, (γελῶ) || — il tēmpo,

σπαταλῶ τὸν χρόνον, (σκοτόνω
τὸν καιρόν); ψυχαγωγοῦμαι || -rsi,

άπατῶμαι, σφάλλω, λανθάνομαι,
(λαθαίνομαι).

ingannatôre, -trice, άπατεών, (γε-
λαστής); δολοπλόκος, μηχανορ-
ράφος; → [λιος, σοφιστικός.

ingannêvole, m. f., άπατηλός, δό-
ingânno, m., άπάτη, δόλος, (πλά-
νεμα, γέλασμα) || πλάνη, λάθος,
παράκρουσις, φρεναπάτη.

ingarbugliâre, v. imbrogliâre.

ingegnârsi, προσπαθῶ, σπουδάζω,
πειρῶμαι, ζητῶ, προθυμοῦμαι;
προνοῶ περὶ; σοφίζομαι, βιομη-
χανῶ, μηχανῶμαι, -νεύομαι.

ingegnêre, m., μηχανικός.

ingegneria, f., μηχανική.

ingêgno, m., εὐφυΐα, ἱκανότης,
ἐπιδεξιότης, ἀγχίνοια, πνεῦμα,
σύνεσις, νοῦς || ordâgno, μηχανή.

ingegnôso, -a, εὐφυής, ἀγχίνους;
ἐπινοητικός, ἐφευρετικός, πολυ-
μήχανος; v. artificîôso, industriôso.

ingelosîre, att., προξενῶ ζηλοτυ-
πίαν, καθιστῶ ζηλότυπον; n., γίνο-
μαι ζηλότυπος, (ζη-(ζου)λιάρης),
ζηλ(οτυπ)ῶ.

ingemmâre, κοσμῶ, διαποικίλλω

πολυτίμοις λίθοις || *agr.*, ἐνοφθαλμίζω, ἔγκεντρίζω.
ingenerâre, *v. gen-*, ᾿prodûrre.
ingenerôso, -*a*, ἀγεν(ν)ήης. [φυσικός.
ingênito, -*a*, ἔμφυτος, ἔμπεφυκώς,
ingênte, *m. f.*, μέγας, -γιστος, εὐ-
 (ὑπερ)μεγέθης, πελώριος.
ingentilimênto, *m.*, ἐξευγενισμός.
ingentilîre, (ἐξ)εὐγενίζω, βελτιῶ;
 παιδεύω, ἡμερῶ || λαμπρύνω, κάλ-
 λωπιζώ. [λεια; εὐήθεια.
ingenuità, *f.*, ἀπλοϊκότης, ἀφέ-
ingênno, -*a*, ἀπλοῦς, ἀπλοϊκος,
 ἀφελής, ἄδολος, εἰλικρινής, ἀθῶος;
 εὐήθης. [βασίς.
ingerênza, *f.*, παρείσδυσις, παρέμ-
ingerîre, *inghiottîre*, καταπίνω; *v.*,
v. cagionâre || -*rsi*, παρεισδύομαι,
 παρεμβαίνω, παρενεῖρω ἐμαυτόν,
 ὑπεισέρχομαι, (χώνομαι, ἀνακα-
 τεύομαι, -τόνομαι), *v. immi-*
schiârsi. [(-όνω).
ingessâre, *mûri*, *vino ecc.*, γυψῶ,
ingessatûra, *f.*; -*amênto*, *m.*, γύ-
inghiiaiâre, *v. ghiâ-*. [ψωσις.
inghiottimênto, *m.*, κατάποσις, κα-
 ταβρόχθισις, -ισμός || καταβύθισις,
 -ισμός, καταπόντισις, -ισμός; κα-
 τασώτευσις.
inghiottîre, καταπίνω, (ἀπορ)ρό-
 φῶ, καταβροχθίζω, (χάπτω) || *dil-*
mâre ecc., (κατα)βυθίζω, κατα-
 ποντίζω, καταδύω, (βουλῶ, -λιάζω)
 || *avêri*, καταδαπανῶ, κατασωτεύω
 || *soffrîre*, ὑποφέρω ἐξ ἀνάγκης,
 ἀνέχομαι.
inghiottitôre, -*trice*, καταπότης,
 καταβροχθιστής, (χαφτανᾶς), λαί-
 μαργος, (φαγᾶς) || καταποντιστής.
inghiottonîre, *v. ingolosîre*.
inghirlandamênto, *m.*, στολισμός
 διὰ στεφάνων, στεφάνωσις.
inghirlandâre, στολίζω δι' ἀνθο-
 στεμμάτων, (μὲ γ(κ)ιρλάντας),
 (περι)στεφάνῶ.
ingiallîre, *att.*, ξανθίζω, ὠχραίνω,
 κροκῶ; *n.*, ξανθίζομαι, ὠχρῶ;
 (*att. e n.*, κιτρινίζω).
ingigantîre, *att.*, *v. esagerâre*; *n.*,
 γίνομαι γίγας, ὑπερμεγέθης.

inginocchiamênto *m.*, *v. genufles-*
siône. [(-ατίζω).
inginocchiârsi, γονυκλινῶ, -υπετῶ,
inginocchiatôio, *m.*, προσκυνητή-
 ριον, (-τάριον), γονυκλίσιον, γο-
 νατιστήριον, (σκαμνάκι).
ingiocôndo, -*a*, ἀηδής, ἀτερπής.
 ἄχαρις, δυσάρεστος.
ingiovanîre, *v. ring-*.
ingiù, *avn.*, κάτω, χαμαί, (χάμω).
ingiucchîre, *v. imbecillîre*, *abbru-*
tîre.
ingiudicâto, -*a*, ἀδικαστος, ἄκριτος.
ingiunnâre, *v. giunne-*.
ingiungere, *v. comandâre*.
ingiunziône, *f.*, ἐπιταγή, πρόστα-
 γμα, κέλευσμα.
ingiûria, *f.*, ὕβρις, -ισμα, ((ὑ)βρι-
 σιά), προσβολή, λοιδορία, κακο-
 λογία, ὄνειδος || *côlpo*, *dâppo*, *se-*
viziè, προσβολή, βλάβη, φθορά,
 κάκωσις. [δίξω.
ingiuriâre, ὕβριζω, λοιδορῶ, ὄνει-
ingiuriatôre, -*trice*, ὕβριστής.
ingiuriôso, -*a*, ὕβριστικός, (βριστι-
 κός), λοιδορός, ὄνειδιστικός.
ingiustificâbile, *m. f.*, ἀδικοιο-(ἀ-
 ναπο)λόγητος.
ingiustizia, *f.*, ἀδικία; πρᾶξις ἄ-
 δικος, ἀδικημα, -κοπραγία.
ingiûsto, -*a*, ἄδικος, ἀθέμιτος.
ingloriôso, -*a*, ἄδοξος, ἄσημος. [ζω).
ingobbîre, κυφοῦμαι, (καμπουριά-
ingoîare; -*ollâre*, *v. inghiottîre*.
ingolfârsi, *v.* εἰσέρχομαι εἰς κόλ-
 πον; σχηματίζω κόλπον, κολπῶ ||
cm., *fig.*, βυθίζομαι; — *nêi dè-*
biti, πνίγομαι εἰς τὸ χρέος.
ingolosîre, *att.*, διεγείρω ὄρεξιν ο
 πόθον; *n.*, γίνομαι λίχνος, ἐπι-
ingombramênto, *v. -ômbro*. [ποθῶ.
ingombrânte, *m. f.*, ἀποφρακτικός,
 ἔμποδιστικός.
ingombrâre, ἐμ-(ἀπο)φράττω, ἐμ-
 ποδίζω; πληρῶ; *v. imbarazzâre*.
ingômbro, -*a*, ἔμποδισθεὶς, πλήρης,
 || *s. m.*, ἐμφραγμός, -αγμα, ἀπό-
 φραξις; σωρεία, (συν)ἐπισώρευσις;
 ἔμπόδιον, κώλυμα, δυσχέρεια.
ingommâre, κομμίζω.

ingordigia, *f.*, λαιμαργία, υπερβολική ἀπληστία.

ingordina, *f.*, ξίνη διὰ τὸν ξύλον.

ingôrdo, *v.* golôso, ávido. [ἐξογκῶ.

ingorgâre, ἐμφράττω, συγκλείω;

ingôrgo, *m.*, ἐμφραζις; *medc.*, ἐξόγκωσις, ἐπιστόμωσις τῶν ἀγγείων.

ingozzâre, *v.* inghiottire.

ingranâggio, *m.*, συνοδόντωσις, συντρόχωμα, ἐμπλοκή.

ingranâre, κοκκοποιῶ, κοκκιάζω, χονδροποιῶ || κάμνω τὴν ὀπὴν πυροβόλου || συνοδοντοῦμαι, γιγγλυμοῦμαι, συμπλέκομαι.

ingranâto, *v.* vermiglio.

ingranchire, ναρκῶ, (μουδιάζω).

ingrandimênto, *m.*, (ἐπ)αὔξησις.

ingrandire, *att.*, (ἐπ)αὔξάνω, ἐπιτείνω, μεγαλο-(μεγεθο)ποιῶ, (μεγαλόνω, -λύνω) || *n.*, αὔξομαι, ἀνδρύνομαι, (μεγαλόνω, -λύνομαι).

ingranditôre, -trice, μεγαλοποιός.

ingrassamênto, *m.*, πάχυνσις, πιάνωσις; κοπρισμός; λίπανσις, -ασμός.

ingrassâre, *att.*, σιτίζω, παχύνω, πιαίνω; *terreni*, κοπρίζω, λιπάζω, -αίνω; *ûngere ecc.*, λιπαίνω, ἐλαιῶ, (λαδόνω, λιγδόνω, -διάζω); *fig.*, πλουτίζω || *n.*, γίνομαι λιπαρός, παχύνομαι, πιαίνομαι; *fig.*, πλουτῶ.

ingrâsso, *m.*, σίτησις; κόπρος, λίπασμα; *v.* -ssamênto. [grat-

ingraticciâre; -ticolâre *ecc.*, *v.*

ingratiitûdine, *f.*, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.

ingrâto, -a, ἀχάριστος, ἀγνώμων; ésser —, ἀχαριστῶ || *improduttivo*, ἀκαρπος, ἀγονος, στεῖρος; ἀνωφελής, ἀκερδής, ἀλυσιτελής || *sgradito*, *molêsto*, ἄ-(δύσ)χαρις, δυσάρεστος, ἐνοχλητικός, ἀνιαρός.

ingravidamênto, *m.*, σύλληψις, πλήρωσις, (ἐγγάστρωμα).

ingravidâre, *att.*, ἐγκυον ποιῶ, ἐγγαστρῶ, (-όνω) || *n.*, ἐγκυος γίνομαι, συλλαμβάνω, ἐγκυμονῶ, κυ(οφορῶ), (ἐγγαστρονόμοι).

ingraziârsi; -zionîrsi, εἰσέρχομαι εἰς τὴν εὐνοιάν τινος, προσάγομαί τινα ὁ τὴν εὐνοιάν τινος.

ingrediênte, *m.*, συστατικόν; εἰσερχόμενον; ἄρτυμα.

ingrêssso, *m.*, εἴσοδος, εἰσέλευσις, (ἔμβασμα); θύρα; *v.* entrâta.

ingrossamênto, *m.*, (ἐπ)αὔξησις, ἐξόγκωσις, μεγέθυνσις, μέγαλωμα, (χόνδρωμά).

ingrossâre, *att.*, (ἐπ)αὔξάνω, ἐξογκῶ, μεγεθύνω, παχύνω, (χονδραίνω, μεγαλύνω) || *n.*, αὔξανομαι, ἐξογκοῦμαι, μεγεθύνομαι, παχύνομαι, (χονδραίνω); *di fiumi*, πλημμυρῶ, -οῦμαι || *v.* ingrandire; -assâre; -avidâre.

ingrôssso, *v.* grôssso (in —).

ingrugnâre; -gnîre, *v.* imbronciâre.

ingrullire, *v.* imbecillire.

inguadâbile, *m. f.*, ἀδιάβατος.

ingualnâre, ἐμβάλλω εἰς τὴν θήκην ὁ τὸν κολεόν, θηκιάζω, (φου-

ingualdrappâre, σαγίζω. [καρόνω).

inguantâre, χειριδῶ, (γαντόνω) || -rsi, βάλλω τὰς (περι)χειρίδας

inguaribile, *v.* incurabile. [μου.

inguinâle, *m. f.*, βουβωνικός || êrnia —, βουβονοκλήλη. [κρομήριον.

inguine, *m.*; -nâia, *f.*, βουβών, ἀ-

ingurgitâre, (ἐγ καταπίνω, καταβροχθίζω, (καταβαίνω).

inibire, *v.* proibire, vietâre.

iniettâre, κάμνω ἔνεσιν, ἐγγέω, -χύνω, -χυματίζω || -rsi, ἐγγχυματίζομαι; ἐξερυσθρῶμαι, πυροῦμαι, (-ρόνω).

iniettâto, -a, ἐξερυσθρος, πυρώδης.

inieziône, *f.*, ἔνεσις, ἔγχυσις; ἔνεμα, ἔγχυμα.

inimicâre, ἐχθροποιῶ, διαιρῶ, παροξύνω || -rsi, ἐχθρὸς γίνομαι, ἐχθρεύομαι, δίσταμαι, διχονοῶ; — *qcd.*, ἐχθροποιῶ τινα, (τὸν κάμνω ἐχθρόν μου).

inimicizia, *f.*, ἐχθρα, -ροπάθεια, ἀπέχθεια, δυσμένεια, μῖσος, (ἐχθρητα, ὀχθηριά).

inimîco, *v.* nemîco.

inimitâbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος μιμήσεως, ἀμίμητος || ἐξαίρετος, ἄριστος.

inim(m)aginâbile, *m. f.*, ἀφάντα-

στος, ἀνεύκαστος, ἀνεπι-(ἀκατα)-νόητος. [ἀκατανόητος, ἀσαφής.
inintelligibile, *m. f.*, ἀκατάληπτος,
inintelligibilità, *f.*, ἀκατάληπτον, ἀνερομήνευτον, ἀσάφεια.
iniquità, *f.*, ἀδικία, παρανομία; ἀδικήμα, παρανόμημα, κακούργημα; ἀνεπιείκεια.
iniquo, -a, *ingiusto*, ἄδικος, παράνομος; *malvagio*, πονηρός, κακοῦργος; *crudèle*, ἀνεπιεικῆς, ὄμνος, ὀχληρός. [ἀόρητος, πρᾶος.
inirritabile; **inirascibile**, *m. f.*,
iniziàle, *m. f.*, ἀρκτικός, ἀρχικός, πρῶτος || *s. f.*, ἀρκτικὸν (γράμμα), -ῆ (συλλαβή).
iniziare, μυῶ, μυστάγωγῶ, κατηχῶ || *cominciare*, ἀρχομαι, (-χίζω, -χινῶ).
iniziativa, *f.*, πρωτοβουλία; προκάταρξις, προεισαγωγή, ὑπαρχή.
iniziato, -a, μύστης, μεμνημένος, κατηχημένος. [γωγός, κατηχητής.
iniziatore, -trice, μύστης, μυστα-
iniziazione, *f.*; -amēto, *m.*, μῆσις, μυσταγωγία, κατήχησις.
inizio, *m.*, ἐναρξίς, ἀρχή.
inleggiadrìre, *v.* *abbellire*.
inmelare, *v.* *imm-*. [σις, κατάβριξις.
in(n)affiamēto, *m.*, πότισις, ἄρδευ-
in(n)affiàre; **in(n)acquàre**, ποτίζω, ἄρδευώ, (κατα)βρέχω, *v.* *innacquàre*.
in(n)affiatòio, *m.*, ποτίστρα, -στήρι(ον), ἄρδάνιον, ὑδρορρόη, ὑδροχόη.
in(n)alzàre, *v.* *alzàre*, *elevàre*.
innamoracchiàrsi, ἐρωμαι ἀνοήτως, ἐρωτεύομαι ἐλαφρῶς ὁ ἀπερισκέπτως, ἐρωτιῶ, (ξετρελλαίνομαι, ξελολογιάζομαι).
innamoràre, ἔρωτα ὑποκινῶ, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω, φλέγω ἔρωτι; *fig.*, ἀρπάζω || *n. e -rsi*, ἀλίσκομαι περιπαθῶς, καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι (ὑπὸ ἔρωτος), φλέγομαι ἔρωτι, (τρελλαίνομαι).
innamoràto, -a, *v.* *amànte*.
innamorazzàrsi, *v.* -*racchiàrsi*.
innanzi, *v.* (*d'avanti*; *prima*).
innaspàre, *v.* *annasp-*.
innàto, -a, ἐμ-(σύμ)φυτος, φυσικός.

innaturàle, *m. f.*, οὐκ ἐμφυτος, παρὰ φύσιν. [natur-
innaturàrsi, *v.* *identificàrsi*, *con-*
innavigàbile, *m. f.*, οὐχὶ πλώϊμος, ἄπλευστος.
innegàbile, *m. f.*, ἀναντίρρητος, (ἀδι)ἄψευστος, ἀνασκεύαστος, βέβαιος.
inneggiamēto, *m.*, ἐξύμνησις. [δός.
inneggiatòre, -trice, ὑμνητής, -νο-
inneggiàre, (ἐξ)ὑμνῶ, ὑμνολογῶ, -νοδῶ, φημιζω.
inneità, *f.*, ἐμ-(σύμ)φυτον. [innēsto.
innestamēto, *m.*, ἐγκεντρισιμός, *v.*
innestàre, *agr. e medic.*, ἐγκεντριζω, ἐνοφθαλμιζω, ἐμβολίζω, ἐνθεμα-
τίζω, ἐμφυλλίζω, (μπολιάζω, φυ-(φε)λ(λ)ιάζω); *v.* *inserire*; *inoculàre*; *vaccinàre*.
innestatòre, -trice, ἐγκεντριστής, ἐνοφθαλμιστής, ἐμβολιστής, ἐμφυλλιστής, (μπολιαστής).
innēsto, *m.*, ἐμβόλιον, -λάς, ἐνθεμα, ἐμφύλλιον, (μπόλι) || *aziòne*, ἐγκεντρισιμός, -ισις, ἐνοφθαλμισμός, ἐμβόλιασμα, ἐνθεματισμός, (κέντρισμα, ἐμβόλιασμα, φέλιασμα).
inno, *m.*, ὕμνος, ᾄσμα; † ὕμνος, ψαλμός.
innocēnte, *m. f.*, *non réo*, ἀθῶος, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, (ἄφταιστος), ἄκακος || *ingénno*, *sémplice*, ἀθῶος, ἄκακος, ἀφελής, ἀπλοῦς, ἄδολος, ἐλικρινής, (ἀπονήρευτος).
innocēnza, *f.*, ἀθωότης, (ἀφταισία); ἀκακία, ἀφέλεια, ἀπλότης. [νές.
innocuità, *f.*, ἀβλάβεια, -βές, ἀσι-
innòcuo, -a, ἀβλαβής, (ἄβλαβος), ἄκακος, ἀσινής, ἀζήμιος, ἀθῶος.
innoltràre, *v.* *inoltr-*.
innominàbile, *m. f.*, ἀκατανόμαστος; ἄρρητος, ἀνομολόγητος; βδελυρός, μυσαρός, ἀποτρόπαιος, αἰσχυρός.
innominàto, -a, ἀνώνυμος, ἀνονό-
innondàre, *v.* *inond-*. [μαστος.
innovamēto, *m.*; -*aziòne*, *f.*, νεω-
τερισμός, καινοτομία, -μημα, καινούργημα, -γία.
innovàre, νεωτερίζω, -ροποιῶ, καινοτομῶ, ἀνακαινίζω, καινούργῶ.

innovatôre, -trice, νεωτεριστικός; *s.*, -ριστής, -ροποιός, καινοτόμος, -νουργός. [ριθμος, ἀνάριθμ(η)τος.
innumerêvole; -râbile, *m. f.*. ἀπειρά-
inobbediênte, *v.* disubbid-
inocchiâre, *v.* innestâre.
inocchiâtio, *m.*, (ἐν)ὄφθαλμιστή-
 ριον, (κεντριστήρι).
inoccupâto, *v.* disocce-
inoculâre, μεταδίδω νόσον δι' ἐγ-
 κεντρισμοῦ, ἐνοφθαλμίζω, ἐμβο-
 λίζω, (μπολιάζω, φελιάζω), *v.* in-
 nestâre.
inoculaziône, *f.*, ἐνκεντρισμός, ἐνο-
 φθαλμισμός, ἐμβολισμός, (μπό-
 λιασμα, φέλιασμα).
inodôro, -a, ἄοσμος.
inoffensîvo, -a, ἀσινής, ἀβλαβής,
 (ἀβλαβος, ἀπειρακτος).
inofficiôso, -a, ἄ(φιλό)στοργος.
inqliâre, ἐλαιῶ, (λαδόνω).
inoltrâre, *v.* avanzâre; *presen-
 târe, mandâre.
inôltre, *adv.*, πρὸς τούτοις, προσ-
 ἐτι, (παρ)ἐκτὸς τούτου, (ἔξω ἀπὸ
 τούτου).
inondâre, (κατα)πλημμυρῶ, κατα-
 (ἐπι)κλύζω, (ξεχειλίζω) || *fig.*, ba-
 gnâre, καταβρέχω, (μουσκεύω);
riempîre, πληρῶ; *invádere*, εἰσβάλ-
 λω. ἐφορμῶ.
inondâto, -a, κατά-(ἐπί)κλυστος;
 κατάρρευτος; πλήρης.
inondaziône, *f.*, πλημμύρα, κατα-
 (ἐπι)κλυσμός, -υσις || *fig.*, di cöse,
 πληθύς; di persône, στίφος; εἰσ-
inonêsto, *v.* dison-. [βολή.
inonorâto, -a, ἄτιμος; ἄδοξος; ἄ-
 περιβλεπτος, οὐτιδανός.
inoperôso, *v.* inattivo.
inôpia, *v.* povertà, miséria.
inopinâto, *v.* imprevedûto.
inopportunitâ, *f.*, ἀκαιρία, ἀκαιρον.
inopportûno, -a, ἄ-(παρά)καιρος;
 ἄτοπος, ἀπρεπής.
inoppugnâbile, *v.* inespugn-incon-
 trast-(irrefut)âbile.
inordinâto, *v.* disordin-
inorecchîto, *v.* attênto. [τακτος.
inorgânico, -a, ἀνόργανος; *fig.*, ἄ-

inorgoglîre, τυφῶ, ἐπαίρω || *n. e*
 -rsi, ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι,
 ἀλαζονεύομαι.
inornâto, *v.* disadôrno, inelegânte.
inorpellamênto, *m.*, ψιμυθισμός,
 -θίασις, φ(υ)κιάσιδωμα; κακόζη-
 λος ἱματισμός; ψευδόζοσμος; ἐ-
 πικάλυψις.
inorpellâre, ἐπικοσμῶ διὰ χρυσό-
 χαλκον; *fig.*, ψιμ(μ)υθ(ι)ῶ, -θίζω,
 (φ(υ)κιάσιδόνω); παραμορφῶ; συγ-
 καλύπτω, -κρύπτω; *v.* imbellettâre.
inorridire, *att.*, ἐκφοβ(ίζω)ῶ, τρο-
 μάζω, καταπλήττω, κατάπτοῶ ||
em. n., (ἀνα)φρίσσω, (ἀνατριχιάζω).
inospitâle; -ite, *m. f.*, ἄξενος, ἄ-
 φιλό-ξενό-(φυγό)ξενος.
inospitalità, *f.*, ἄ(φιλο)ξενία.
inosservâbile, *m. f.*, ἀθεώρητος,
 ἀδιάγνωστος, ἀκατάληπτος.
inosservânte, *m. f.*, παραβάτης.
inosservânza, *f.*, παράβασις, ἀθέ-
 τησις; παράμελησις.
inosservâto, -a, μὴ ὁρῶμενος ἢ
 φαινόμενος, ἄορατος, ἀπαρατή-
 ρητος, ἀθεώρητος, ἀφανής, διελ-
 θῶν κρυφίως; ἀνεπαίσθητος; πα-
 ράβλεπτος ἐκ παραδρομῆς.
inossîre, ἀποστεοῦμαι.
inottusîre, ἀμβλύνομαι.
inquadrâre, περιγυρῶ, (βάζω κορ-
 νίζαν) || *fig.*, παρεισάγω, παρεμ-
 βάλλω. [στος, ἀκατανόμαστος.
inqualificâbile, *m. f.*, ἀχαρακτήρι-
inquartâre, τεταρτίζω, -ρτοποιῶ ||
agr., ἀροτριῶ τὴν τετάρτην φορὰν.
in-quârto, *inv.*, εἰς τέταρτον, τε-
 ταρτόπυχος.
inquietânte, *m. f.*, ἀνησυχαστικός.
inquietâre, ἐμβάλλω εἰς ἀνησυχίαν,
 φροντίδα παρέχω, ἀνησυχ(ίζω)ῶ;
 || ταράττω || -rsi, ἀνησυχῶ, -χίζο-
 μαι, ἀνυπομονῶ, μεριμνῶ, (ἐννοι-
 ἀζομαι); ἀγανακτῶ.
inquiêto, -a, turbâto, impensierîto,
 ἀνήσυχος, περιμέριμνος || *agitâto*,
irrequiêto, turbolênto, ἄστατος,
 ἀεικίνητος, ζωηρός, θορυβο-(ταρα-
 χο)ποιός || *irritâto*, παροργισθεῖς.
inquietûdine, *f.*, ἀνησυχία, μέριμνα,

- φροντίς, ἔννοια, λύπη, ἀδημονία, ταραχή. [ρης].
- inquieto**, *m.*, (ἐν)οικήτωρ, (νοικία-
inquietamento, *m.*, μόλυσμα, ἀκα-
 θαρσία. [νω, (λερόνω)].
- inquietare**, μολύνω, μαιίνω, ἑυπαί-
inquietante, *m. f.*, ἀνακρίνων, ἔξε-
 ταστικός; καταδιώκων, κατήγορος.
- inquietare**, ἀνακρίνω, ἔξ-(ἀν)ερευνῶ,
 βασανίζω, ἔξετάζω ἐγκληματίαν.
- inquietativo**, -a, ἔξερευνητικός, ἔξε-
 ταστικός.
- inquietato**, -a, κατηγορούμενος.
- inquietatore**, *m.*, ἱεροκριτής, -οδι-
 καστής, -οδικῆς || ἐνοχλητικὸς ἔξε-
 ταστής, ἔξερευνηστής.
- inquietatorio**, *m. f.*, ἱεροδικαστι-
 κός; αὐτογνώμων, τυραννικός,
 βίαιος.
- inquietazione**, *f.*, ἱεροδικεῖον, -δι-
 κία, -κρισία; ἐνοχλητικὴ ἢ αὐστη-
 ρὰ ἔξέτασις, ἔξερεύνησις.
- inr.**, *v. irr.*
- insofferente**, (ἐν)σάπτω, ἐνσακκίζω;
intascare, θυλακίζω; (σακκουλιά-
 ζω); *v. imbudellare*; *fig.*, confon-
 dere. [ciare.
- insofferente**, *v. sporcare*, *insudi-*
insalare, *v. sal.*
- insalata**, *f.*, δξάλμη, (δριμεῖα),
 φυλλι(άς), (σαλάτα).
- insalatiere**, *f.*, δξαλμοδοχεῖον, πι-
 νάκιον σαλάτας, (σαλατοπίνακον,
 -τιέρα, -τερόν). [κόλλητος.
- insalidabile**, *m. f.*, *di metalli*, ἀσυγ-
insalidare ecc., *v. inamidare*.
- insalidatore**, -tôra, -trice, ἀμυλι-
 στής, (μαζαλιστής); *v. stiratrice*.
- insalubre**, *m. f.*, νοσηρός, -σερός,
 -σώδης. [-σώδες.
- insalubrità**, *f.*, νοσηρότης, -σερόν,
insalutato, -a, ἀχαιρέτης, ἀπροσ-
insalvatichire, *v. inselv.* [ηγόρητος.
- insanabile**, *v. incurabile*.
- insanguinamento**, *m.*, αἱμάτωσις,
 καθαιμαξίς.
- insanguinare**, (ἐν)αίματῶ, καθαι-
 μάσσω, αἱματίζω, (-τόνω).
- insanguinato**, -a, καθημαγμένος,
 αἱμοσταγής, -όφυρτος.
- insanire**, *v. impazzire*, delirare.
- insano**, *v. pazzo*, delirante.
- insaponare**, σαπωνίζω, (-πουνίζω)
 || *fig.*, κολακεύω, θωπεύω.
- insaponatura**, *f.*, σαπώνισμα, -πω-
 νισμός, (-πούνισμα) || κολακεία,
 θωπεία, -πνευμα. [νοστιμίζω].
- insaporire**; -rire, (καθ)ήδύνω,
insapita (all' —), ἐν ἀγνοία; a
 nôstra —, ἐν ἀγνοία ἡμῶν, μὴ
 εἰδότες ἡμῶν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν
 εἴδησιν.
- insaziabile**, *m. f.*; -âto, -a, *pr.*,
 ἀδηφάγος; *pr. e fig.*, ἀκόρεστος,
 ἄπληστος; (ἀχορτάστος, -αγος).
- insaziabilità**, *f.*, ἀδηφαγία, ἀκο-
 ρ(εσ)ία, -εστον, ἀπληστία, (ἀχορ-
 τασία, -αγία).
- inscandagliabile**, *m. f.*, ἀβόλιστος;
 βαθυτάτος; *fig.*, ἀκατανόητος, ἀν-
 εξήγητος, ἀνεξερεύνητος; *v. im-*
perscrutabile.
- insciente**, *m. f.*, *v. ignaro*.
- inserivere ecc.**, *v. iser.*
- inscrutabile**, *v. imperscrut.*
- insculpto**, *poet.*, *v. scolpito*.
- insecchire**, *v. seccare*; *dimagrire*.
- insediamento**, *m.*, ἐγκατάστασις.
- insediare**, ἐγκαθιστῶ, -τημι, -δρῶω.
- inségnare**, *f.*, ἐπιγραφή ἐργαστηρίου,
 καταστήματος κτλ., σύμβολον, τε-
 χνόσημον || *mil. e mar.*, σημαία,
 (μπαντιέρα, φλάμπουρον); σημαιο-
 φόρος || *in genere*, σημειῖον, σῆμα.
- insegnabile**, *m. f.*, εὐδίδακτος.
- insegnamento**, *m.*, διδασκαλία, δι-
 δαχὴ, (ἐκ)παίδευσις; διδασκαλία; μά-
 θημα; διδασκαλικὴ (τέχνη).
- insegnante**, *m. f.*, διδακτικός, δι-
 δασκαλικός || *s. m. f.*, διδάσκαλος,
 καθηγητής || *côtro* —, διδασκα-
 λικὸν σῶμα.
- insegnare**, διδάσκω, ἐκπαιδεύω,
 μαθητῶν, (μαθαίνω); δεικνύω,
 (δείχνω), δηλοποιῶ, ἀποκαλύπτω.
 γνωρίζω, πληροφοροῦμαι. [στικός.
- insegnativo**, -a, διδακτικός, γνωρι-
inseguimento, *m.*, καταδίωξις, (κυ-
 νήγημα); *fig.*, ἐπιδίωξις, ἐπι-(ἀνα)-
 ζήτησις, θήρευσις.

inseguire, κατά-ἐπι-(μετα)διώκω, κατατρέχω, (κυνηγῶ); *fig.*, ἐπιζητῶ, θηρεύω, (κυνηγῶ).

insellâre, ἵππον ἐπιστρώννυμι, (ἐπι)σάπτω, (σελλόνω, σαμαρόνω).

inselvârsi, καταφεύγω ο ἐγκρύπτομαι εἰς δρυμόν || *v.* imboschirsi.

inselvaticîre, *att.*, (ἐξ)ἀγριῶ || *n.*, *agr.*, ἀγριοῦμαι, ὕλομανῶ, ἐρημοῦμαι; *di persône*, ἀγριος γίνομαι, ἐξαγριοῦμαι, ἀποθηριοῦμαι.

inseminâto, -a, ἄσπαρτος.

insenatûra, *f.*, *piêga*, *sinuosità*, πτυχή, καμπή, ἐλιγμός; *gômîto*, *sêno*, *gôlfo*, γωνία, μυχός, κόλπος.

insensatèzza, *f.*, ἀφροσύνη, ἀνοησία, μωρία, παραλογισμός.

insensâto, -a, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνητος, μωρός, φρενομανής; *il-lôgîco*, ἄ-(παρά)λογος.

insensibile, *m. f.*, ἀν(επ)αίσθητος; *apâtico*, *spietâto*, ἀπαθής, ἀσυγκίνητος, ἀλύπητος, ἀσυμπαθής, σκληρός. [γησία; ἀπάθεια.

insensibilitâ, *f.*, ἀναισθησία; ἀναλ-
inseparâbile, *m. f.*, ἀχώριστος, ἀδιάσπαστος, ἀδιαίρετος || *amici* -i, ἀδιάσπαστοι φίλοι.

insepôlto, -a, ἄταφος, ἄθαπτος.

insequestrâbile, *m. f.*, μὴ κατασχόμενος, ἀκατάσχετος.

inseribile, *m. f.*, ἀταχωρίσιμος.

inserire, ἐμβάλλω, εἰσάγω, παρεν-
εἶρω, (παρ)ἐντίθημι; *in un giornale ecc.*, καταχωρ(ίζω)ῶ || *v.* inne-
inserito, -a, (παρ)ἐνθετος. [stâre.

insêrto, *m.*, φάκελλος, σύνολον ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς μίαν τινὰ ὑπόθεσιν. [μοστος.

inservibile, *m. f.*, ἀχρηστος, ἀνά-
inserviênte, *m. f.*, ὑπηρέτης, *v.* sêrvo, garzône.

inserziône, *f.*, ἐμβολή, ἐνθήκη; καταχώρησις, -ρισίς. [-μοφθόρος.

insetticida, *m. f.*, ἐντομοκτόνος,
insettivoro, -a, ἐντομοφάγος.

insêtto, *m.*, ἐντομον, ζωῦφιον.

insettologia, *f.*, ἐντομολογία.

insettûccio, *m.*, ἐντομίδιον.

insidia, *f.*, *pr.*, λόχη, (καρτέρι);

pr. e fig., παγίς, (-ίδα), ἐνέδρα, (χωσιά, κάθισμα, ποδόχη, παραμόνευμα); δόλος; ἀπάτη; *fig.*, πλεκτάνη, ἐπιβουλή.

insidiâre, ἵστημι παγίδας, ἐλλοχ(ί-
ζω)ῶ, ἐνεδρεύω, (κάμνω καρτέρι, παραμονεύω), ἐπιβουλεύω.

insidiatôre, -trîce, ἐνεδρευτής.

insidiôso, -a, ἐνεδρευτικός, ἐπιβουλος, δόλιος.

insième, *avv.*, ὁμοῦ, συνάμα, (μά-
ζῃ, -ζὶ μέ, ἀντάμα) || *nêllo stêssô-
têmpo*, συγχρόνως, (μαζῆ), διαρκῶς || *anche*, καὶ || — *con* (— *a), *v. con* || *compronêndosi*, συν-ο συμ- || *s. m.*, (σύν)ὄλον, σύμπαν; *mus.*, ἄρμονία. [μασιᾶς.

insierârsi, (ἐγ)κρύπτομαι ἐντὸς αἰ-
insigne, *m. f.*, ἔξοχος, διά-(ἐπί)ση-
μος, ἐπιφανής, μέγας, (-άλος).

insignificânte, *m. f.*, ἄσημος, -μαν-
τος, οὐδενὸς λόγου ἄξιος, οὐτι-
δανός, μηδαμινός.

insignorire, -îrsi, *v.* arricchire, im-
insignire, *v.* decorâre. [padronîrsi.

insino, *v.* fino (*prep.*).

insinuâbile, *m. f.*, εἰσηγήσιμος.

insinuânte, *m. f.*, παρεισακτικός, παρεισδυτικός || *fig.*, ἐπαγωγός, ἐλ-
κυστικός, δελεαστικός, καταπει-
στικός, ἀρεσκευτικός, εὐάρεστος, ἄρεσκος.

insinuâre, παρεισάγω, ἐμβάλλω ||
ὑπαινίσσομαι, ὑπονοῶ || -rsi, ὑπ-
εισέρχομαι, εἰσχωρῶ, παρεισδύω;
fig., ἀρεσκεύομαι, κερδίζω τὴν
εὐνοίαν.

insinuaziône, *f.*, *pr.*, παρεισάγω-
γή, παρεισδυσίς, ὑποβολή || *fig.*,
in sênsô câttîno, ὑπαινιγμός, -νίξις,
ὑπονόησις, εἰσήγησις.

insipidèzza, *f.*, ἀνουσιότης, -σιον; ἀηδία; ἀχαριότης; (ἀνοστιά).

insipidire, *att.*, ἀηδῆ καθίστημι;
n., γίνομαι ἀηδής; (*att. e n.*, ἀ-
νοσταίνω, -στίζω).

insipido, -a, *pr.*, ἄχυμος, ἀνούσιος, ἀνάλιστος, (ἀλάτιστος); *pr. e fig.*, ἀηδής, (ἀνοστος, ἀνάλατος); *fig.*, ἄχαρις, ψυχρός, μωρός.

insipiênte, m. f., ἀμαθής, ἄλογος, ἀνόητος, μωρός. [ἀνοησία, μωρία.
insipiêntza, f., ἀμάθεια, ἀλογία,
insistênte, m. f., ἐπίμονος, -μένων, λιπαρής. [ρησις.
insistêntza, f., ἐπιμονή, προσλιπαρῶ,
insistere, ἐπιμένω, (προσ)λιπαρῶ,
însito, v. innâto. [ἔγ-(προσ)κειμαι.
insoãve, m. f., *v. inamêno, sgra-*
insocciãre, v. assocc-. [dêvole.
insociãbile, m. f., ἀκοινώνητος, ἀπόσιτος. [-ωνησία.
insociabilità, f., ἀκοινώνητον,
insoddisfatto, -a, non pãgo e non pagãto, ἀπλήρωτος; *non pãgo*, ἀνευχαρίστητος, -ριστος; *non pagãto*, ἀπόμισθος.
insofferênte, v. intollerãnte.
insoffribile, v. insopportãbile.
insolaziõne, f., ἥλιασις, ἥλιωσις, προσηλιασμός, σειρίασις, (ἥλιό)καυμα, -κτύπημα).
insolecãbile, m. f., οὐχὶ ἀρόσιμος.
insolênte, m. f., αὐθάδης, -δόστομος, ἱταμός, θρασύς, -ύγλωττος, -ύστομος, προπετής, ὑβριστικός, ἀναιδής, (ἀδιάντροπος) || ἀλαζών, ἀγέρωκος.
insolentire, αὐθαδιάζω, -δι(ά)ζομαι, θρασύνομαι, προπετεύομαι; καθυβρίζω; ἐπαίρομαι.
insolênza, f., αὐθάδεια, ἱταμότης, θρασύτης, προπέτεια, λόγος οὐ πρᾶξις αὐθάδης || ἔπαρσις.
ins-(inz)olfãre, θειῶ, (θειαφόνω).
ins-(inz)olfaziõne, f., θειώσις, (θει)ἀφισμα).
insôlito, -a, ἀσυνήθης; ἔκτατος.
insolûbile, m. f., ἄ(διά)λυτος; ἀνεξήγητος, ἀνερμήνευτος.
insolubilità, f., ἄ(διά)λυτον.
insolûto, -a, v. -lûbile.
insolubile; -vênte, m. f., ἀδυνατῶν νὰ πληρώσῃ, ἀφερέγγυος, ἀναξιόχρεως. [γυον.
insolubilità; -vênza, f., ἀφερέγγυος.
insômma, avv., τέλος πάντων, ἐν συντόμῳ, ἐν κεφαλαίῳ, συλλήβδην.
insommèrgibile, m. f., ἀβύθιστος, ἀκαταπόντιστος.

insôrne, m. f., ἄϋπνος, ἀκοίμητος.
insônnia, f., ἀγρυπνία, ἀϋπνία, ἀκοιμησία.
insonnito, -a, νυσταλέος, ὑπνηλός, -νώδης, -ναλέος, -νόσσων.
insopportãbile, m. f., ἀ-(δυ)σφόρητος, ἀνυπόφοφος, ἀβάστακτος, (ἀνυπόφερτος).
insordire, v. assordãre.
insôrgere, ἐπαναστατῶ, στασιάζω.
insorgimênto, m., (ἐπάνά)στάσις, ἀνταρσία.
insormontãbile, m. f., ἀνυπέρβλητος, -βατος. [ἀντάρτης.
insôrto, -a, στασιώτης, ἀποστάτης,
insospettare, ὑποψίαν παρέχω ο ἐμποιῶ || *n. e -rsi*, ἔχω ὑποψίαν; ὑποπεύω; *v. sospettare*. [ψίαν.
insospettito, -a, ἐπιρρηπής εἰς ὑπο-
insostenibile, m. f., ἀνυποστήρικτος, ἀναπόδεικτος, ἀναπολόγητος, ἀδικαίωτος.
insozzãre, pr. e fig., ὀυπαίνω, μαινώ, μολύνω, κηλιδ(όνω)ῶ, (λερῶνω; μουρδαρεύω, ἀτσαλεύω); *fig.*, ἀτιμάζω, ὑβρίζω, δυσφημῶ.
insperãbile, m. f.; -ãto, -a, ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος.
inspessire, v. infittire.
inspirãre, v. ispir-.
inst-, v. ist-.
instãbile, m. f., ἄστατος, ἀβέβαιος.
instabilità, f., ἀ(κατα)στασία, ἀστάθεια, ἄστατον, ἀβέβαιον.
installamênto, m.; -llaziõne, *f.*, ἐγκατάστασις, ἐγκαθίδρυσις. [ρίζω.
installãre, ἐγκαθιστῶ, -ιδρύω, διο-
instancãbile, v. infaticãbile.
instãre, v. insistere.
instaurãre, ἀνορθῶ, ἀποκαθιστῶ, *v. stabilire, fondãre*.
instolidire, v. imbecillire.
insù, avv., (ἐπ)άνω, (ἀπάνω) || *d' —*, ἄνωθεν, (ἀπὸ πάνω).
insubordinãto, -a, δυσπειθής, ἀνυπότακτος.
insubordinaziõne, f., δυσπειθεα, ἀνυποταξία.
insuccêso, m., ἀποτυχία. [re.
insudiciãre, v. sporcãre, insozzã-

insufficiēnte, *m. f.*, ἀνεπαρκής, ἐλλ(ε)ιπής || ἀνικανός, ἀδέξιός.
insufficiēntza, *f.*, ἀνεπάρκεια, -κός, ἐλλ(ε)ιπές || ἀνικανότης.
insufflâre, ἐμφυσῶ, εἰσπνέω.
insufflaziōne, *f.*, ἐμφύσησις.
insulâre, νησαῖος, -σιωτικός; *s.*, -σιώτης.
insulsâggine, *f.*, λῆρος, μωρολογία, (ἀνοστιά), *v.* insipidēzza.
insûlso, *v.* insípido.
insultâute, *m. f.*, ὕβριστικός, προσβλητικός, ὀνειδιστικός, προπηλακιστικός.
insultâre, (ἐξ)ὑβρίζω, προσβάλλω, ὀνειδίζω, προπηλακίζω; χλευάζω.
insultatōre, -trice, ὑβριστής; ἐμπαίκτης.
insûlto, *m.*, ὕβρις, -ισμα, -ισμός, (-ισιά), προσβολή, ὄνειδος, -δισμός, προπηλακισμός, -άκισις; *dilēggio*, χλευασμός, χλεύη, ἐμπαιγμός.
insuperâbile, *m. f.*, ἀνυπέρβλητος, -βατος, ἀ(κατα)νίκητος, ἀήττητος, ἀκατάμαχητος, ἀκαταπόνητος.
insuperabilità, *f.*, ἀνυπέρβλητον, ἀκατανίκητον.
insuperbîre, *v.* ingorgoglire.
insurrezionâle, *m. f.*, ἐπαναστατικός, στασιαστικός.
insurreziōne, *f.*, ἐπανάστασις, ἀποστασία, στάσις, ἀνταρσία.
insussistēnte, *m. f.*, ἀνυπαρκτός, ἀνυπόστατος. [πόστατον.
insussistēntza, *f.*, ἀνυπαρξία, ἀνυ-
intabaccâre, ἑυπαίνω, (λερόνω,) διὰ ταβάκου || *fig.*, ἔρωτα ἐμποιῶ.
intabarrârsi, *v.* immantellârsi.
intaccâre, σχάζω, ἐντέμνω, χηλῶ, ἐγ-(πρωτο)κόπτω, ἐγχαράττω; ἀρχίζω νὰ κόπτω τεμάχιον ο νὰ λαμβάνω μέρος, ἐκτέμνω, καταχερίζω || *fig.*, προσβάλλω, βλάπτω.
intaccatûra, *f.*; -ccamēnto, *m.*, ἐντομή, (κατα)γλυφή, χηλή, ἐγκοπή, χασμός, (σχίσσιμον); ἐκτομή, καταχέρισις.
intagliâre, ἐν-(περι)τέμνω, ἐγκόπτω, ἐγχαράττω, (ἐγ-ἀνα)γλύφω.
intagliâto, -a, ἐν-(περι)τετμημένος,

κατακεκομμένος; γλυπτός, (σκαλιστός).
intagliatōre, *m.*, γλύπτης, τορ(ν)ευτής, ξυλογλύφος, μεταλλοχαλκο-(ξύλο)γράφος; (σκαλιστᾶς).
intâglio, *m.*, γλυφή, γλύμμα, χάραγμα, (σκάλισμα); γλυπτική (τέχνη); χαλκο-(ξύλο)γραφία, -φημα.
intanagliâre, *v.* attan-
intanârsi, *v.* rint-, imbucârsi.
intangibile, *m. f.*, ἄψαυστος, ἀθιγής || ἄσώματος. [γές.
intangibilità, *f.*, ἄψαυστον, ἀθι-
intânto, *avn.*, ἐν τούτοις, ἐν τούτῳ, ὡς τόσον, ἐν (τούτῳ) τῷ μεταξύ, (ἀνάμεταξύ) || — che ἐν ᾧ; ἕως οὔ, μέχρις οὔ.
intarlâre, *v.* tarl-
intarmâre, *v.* tarm-
intarsiâre, ψηφιδῶ, -φοθετῶ, -φολογῶ, διαποικίλλω.
intarsiâto, -a, ψηφωτῶς, -φιδωτός, ποικιλλότευκτος.
intarsiatōre, *m.*, ψηφιδωματοουργός, ψηφοθέτης, ποικιλμάτοποιός.
intârsio; -iamēnto, *m.*; -iatûra, *f.*, *lavôro*, ψηφίδωμα, -φοθέτημα, -φολόγημα, ποίκιλμα; *arte*, ψηφιδωματοουργία, ποικιλματοποιῖα.
intartarîrsi, καλύπτομαι ἐκ τρυγίας. [(ἐμ)φραξις.
intasamēnto; *m.*; -atûra, *f.*, ἀπό-
intasâre, ἀπο-(ἐμ)φράττω; *v.* ingombrâre || πληρῶ τρυγίας, *v.* incrostâre.
intascâre, βάλλω ο χώνω εἰς τὸ θυλάκιον, (στὴν τζέπη), θυλακίζω, (σακκουλιάζω); *v.* incassâre.
intâtto, -a, ἀνέπαφος, ἀκέραιος, ἄθικτος, (ἄγγιστος, ἀνέγγιχτος); καθαρός, ἀκηλίδωτος.
intavolâre, τίθημι ἐπὶ τῆς τραπέζης || διευθετῶ τοὺς πεσσούς || *fâr un intavolâto*, σανιδῶ, (πατόνω), φατνῶ, (ταβαρόνω) || *cominciâre*, ἀρχομαι ὑποθέσεώς τινος, ἐπιλαμβάνομαι ζητήματός τινος.
intavolâto, *m.*, σανίδωμα, ἔδαφος, δάπεδον, (πάτωμα, -ωσιά, δουσεμές).

intavolatûra, *f.*, σανίδωσις, φά-
τνωσις, (πάτωμα).
intedescâre, *v.* germanizzâre.
integêrrimo, -*a*, ἀκεραιότατος.
integrâle, *m. f.*, ἀνελλιπής, σύν-
ολος, ἐντελής, ὀλοσχερής, ὀλό-
κληρος, -ρωτικός, (ὀλάκερος) ||
cálculo —, ὀλοκληρωτικὸς ὑπολο-
γισμὸς. [κληρία].
integralità, *f.*, ὀλοσχέρεια, ὀλο-
integrânte, *m. f.*, ὀλοκληρωτικός;
συνεχής, ὁμο-(συμ)φυής.
integrâre, ἀνα-(συμ)πληρῶ; ὀλο-
κληροποιῶ, εὐρίσκω τὴν ὀλοκλη-
ρωτικὴν ποσότητα.
integraziõne, *f.*, ὀλοκλήρωσις.
integrità, *f.*, *pr.*, ὀλοκληρία; *pr.*
e fig., ἀκεραιότης, ἀδιάφθορία;
fig., δικαιοσύνη, χρηστότης, ἀ-
δωροδοκία.
integro, -*a*, ὀλόκληρος; ἀκέραιος
(-ρηος), ἀδιάφθορος; δίκαιος, χρη-
στός, ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος.
integumênto, *m.*, κάλυμμα.
intelaiâre, στημονίζω, *v.* ordire.
intelaiatûra, *f.*, ὑφανσις, στημό-
νισμα; *di ûna finêstra*, *v.* telâio
|| *fig.*, σκελετόν.
intelâre, προσγράπτω, ἐπικολλῶ (εἰς
πανίον, ἐπὶ ὀθόνης).
intellettivo, -*a*, (δια)νοητικός, νοη-
ματικός, νοητός || *s. f.*, (δια)νοη-
τικὴ δύναμις, νόησις.
intellêtto, *m.*, νοητικόν, νοῦς,
διάνοια, νόησις.
intellettuâle, *m. f.*, νοερός, πνευ-
ματικός; *v.* -ttivo.
intellettualità, *f.*, νοερότης.
intelleziõne, *f.*, λογικόν, νόησις,
κατάληψις.
intelligênte, *m. f.*, νοη(μα)τικός,
νοήμων; ἀγχίνους, ὀξύρους, συνε-
τός, νουνεχής, εὐφυής, (ἔξυπνος,
ξυπνητός, ἀκοιτομμάτης); ἔμπει-
ρος, ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος.
intelligênza, *f.*, νοῦς, λογικόν,
φρένες; *comprendimênto*, νόησις,
κατάληψις; *ingêgno*, ἀγχι-(οξύ)-
νοια; σύνεσις; *conoscênza*, *prática*,
abilità, γνῶσις, ἐμπειρία, ἐπιτη-

δειότης, εὐστοχία; *accordo*, συνεν-
νόησις, σύμπνοια, συμφωνία; *cor-
rispondênza*, ἀνταπόκρισις, σχέσις.
intelligibile, *m. f.*, εὐνόητος, εὐ-
σύνοπτος, εὐκατάληπτος, εὐκρινής.
intelligibilita, *f.*, κατανοητόν, κα-
ταληπτόν, εὐκρινές.
intemerâta, *f.*, ἐπίπληξις, ἐπιτίμη-
σις, (μάλωμα).
intemerâto, -*a*, ἀκέραιος, (-ρηος),
ἀδιάφθορος, ἀγνός.
intemperânte, *m. f.*, ἀκρατής, ἀνεγ-
κρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, (πα-
ραλυμένος); *sênza misûra o frêno*,
ἄπληστος, ἀκράτητος, ἀχαλίνωτος,
ὑπερβολικός; *nel parliâre*, προπε-
τήτης, ἀθυρογλωσσος.
intemperânza, *f.*, ἀκράτεια, ἀκο-
λασία, ἄσωτ(ε)λία, (παρалуσία);
ἄπληστία; ὑπερβολή; προπέτεια.
intempêrie, *f.*, δυσκρασία, (κακο-
καιρία).
intempestività, *f.*, ἀκαιρία, ἄωρία.
intempestivo, -*a*, ἄ-(παρά)καιρος,
ἄωρος.
intendênte, *m.*, ἐπιστάτης, ἐπίτρο-
πος; οἰκονόμος || *mil.*, ἐπιμελητής
|| *v.* conoscitôre.
intendênza, *f.*, ἐπιστασία, διεύθυν-
σις, ἐπιμέλεια; γραφεῖον τοῦ ἐπι-
μελητοῦ, ἐπιμελητήριον.
intêndere, (ἐν-κάτα)νοῶ (ἀναγινώ-
σκων ο ἀκούων), ἀκούω, ἀκροά-
ζομαι; *v.* capire, comprendere,
giudicâre. [fine].
intendimênto, *v.* comprendimênto;
intenditôre, -*trice*, νοήμων, *v.* co-
noscitôre || *a buõn -ôr pôche pa-
rôle*, ὁ ἔχων ᾄτα ἀκούειν ἀκουέ-
τω, τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.
intenebrâre, *v.* ottenebr-. [κίνησις].
intenerimênto, *m.*, ἀπάλυνσις; συγ-
intenerire, ἀπαλύνω, μαλακόνω,
τρυφεραίνω || *fig.*, κινῶ εἰς οἶκτον
ο εὐσπλαγγίαν, (συγ)κινῶ, κάμ-
πτω, μαλακόνω. [δρότης, δύναμις].
intensità, *f.*, ἐν-(ἐπί)τασις; σφο-
intensivo, -*a*, ἔντονος, ἀτενής.
intênso, -*a*, ἔντονος, σφοδρός, δυ-
νατός, δεινός, μέγας, (-άλος).

intentâbile, *m. f.*, ἀπειραστος.

intentâre, ἐπιχειρῶ, ἐπιλαμβάνομαι || — *un processo*, κινῶ δίκην, ἐνάγω, (ἀρχινῶ ο σηκόνω δίκην).

intentâto, -**a**, ἀπειραστος, ἀδοκίμαστος.

intênto, -**a**, ἀτενής, προσεκτικός, *v. attênto*, *occupâto* || *s. m.*, *v. intenziône*, σκοπός, πρόθεσις; πόθος.

intenzionâle, *m. f.*, σκοπούμενος, ἐννοούμενος, διανοητός; ἐπιθυμητικός.

intenzionâto, -**a**, διατεθειμένος || *bêne* —, καλῶς —, εὐμενής, εὐφρων || *mâle* —, κακῶς —, δυσμενής, κακόφρων.

intenziône, *f.*, βουλή, σκοπός, πρόθεσις, γνώμη, ἐπίνοια; βούλησις, **intepidire**, *v. intiepr*. [θέλγησις.

interbinârio, *m.*, μεσόδιον.

intercalâre, *m. f.*, παρενθετος, ἐμβόλιμος || *vb.*, παρεντίθημι, παρενθέτω, (παρ)ἐμβάλλω. [ἐμβολή.

intercalaziône, *f.*, παρεθήκη, (παρ)-**intercêdere**, μεσιτεύω, ἐπεμβαίνω, ἱκετεύω, παραιτοῦμαι ὑπὲρ τινος, μεσολαβῶ, πρεσβεύω.

intercessiône, *f.*, μεσιτεία, παρέμβασις, μεσολάβησις, πρεσβεία.

intercessôre, *m.*, μεσιτεύων ὑπὲρ τινος, μεσολαβητής.

intercettâre, διακόπτω τὴν διάβασιν, (παρ)ἐμποδίζω, ἀποκλείω; κατὰσχω κατὰ τὴν διάβασιν, συλ-(ὑπο)λαμβάνω, μεσολαβῶ, (πιάνω).

intercêtt(ât)o, -**a**, ἐμποδισθεῖς, ἀφαιρεσθεῖς, ὑποληφθεῖς.

intercettaziône, *f.*, παρεμποδισμός, παρακώλυσις; σύλληψις, ἀφαίρεσις (ἐπιστολῆς κτλ.).

interchiândere; -**clândere**, (ἐμ)περικλείω, ἐγκλείω; (παρ)ἐμποδίζω.

intercidere, διακόπτω, διχοτομῶ || (παρ)ἐμποδίζω. [μεταστύλιον.

intercolônnio, *m.*, μεσόστύλιον,

intercostâle, *m. f.*, μεσόπλευρος.

intercutâneo, -**a**, ὑπόδερμος.

interdêtto, -**a**, *sospreso ecc.*, τεθεις εἰς ἀργίαν, ἀπηγορευμένος, ἀπαγορευθεῖς, ἀποκεκηρυγμένος || *con-*

fuso ecc., κατά-(ἐκ)πληκτος, συγκεχυμένος || *s. m.*, ἀπαγόρευσις, ἀργία.

interdîre, θέτω εἰς ἀργίαν, καθιστῶ ἀργόν, ἀπαγορεύω, ἀποκηρύττω || καταπλήττω, καταθορυβῶ || ἐμποδίζω.

interessamênto, *m.*, (ἐν)διαφέρον, προσοχή, συμπάθεια, περιέργεια, ἀγάπη, φροντίς, χάρις.

interessânte, *m. f.*, ἄξιος σπουδῆς ο προσοχῆς, σπουδαῖος, ἀξιόλογος, ἐνδιάφορος, -φέρων, ἐπαγωγός, ἐράσμιος.

interessâre, διεγείρω τὸ συμφέρον, κινῶ τὸ ἐνδιαφέρον, ἐμπνέω πόθον ο ἀγάπην, ἐπάγομαι, θέλω, ἐφέλω, (σύρνω); *in gènere*, (ἐν)διαφέρω || *imps.*, διαφέρει; *riguarda*, ἀφορᾷ, ἀποβλέπει, μέλει; (πειράζει, κόφτει, ἐγγίζει); *v. importâre* || -*rsi*, ἐνέχομαι, μετέχω; *v. impacciârsi*.

interessâto, -**a**, *partécipe*, ἔχων συμφέρον, μέτοχος, ἐνεχόμενος, ἐνδιαφερόμενος || *benévolo ecc.*, εὐμενής, εὖνους, φίλος || *avâro*, ἀποβλέπων τὸ συμφέρον του, φιλοκερδῆς, ἰδιοφελῆς, ἰδιοτελής, φιλάργυρος.

interêsse, *m.*, συμ-(δια)φέρον, ὄφελος, -λημα, κέρδος || *del denâro*, τόκος, διάφορον || *affâre*, ἔργον, πρᾶγμα || *v. -ssamênto*.

interêzza, *f.*, ὀλοκληρία, ὀλοσχέ-
ρεια, ἀκεραιότης.

interferênza, *f.*, μεσοδιαύγεια.

interiettivo, -**a**, ἐπιφωνηματικός.

interiezziône, *f.*, ἐπιφώνημα.

interim, *m.*, διάλειμμα, ἀναπλήρωσις.

interinâle, *m. f.*; -**ino**, -**a**, διαλειμματικός, ἀναπληρωτικός, προσωρινός; *s. m.*, ἀναπληρωτής.

interinâre, προσωρινὸν καθιστῶ.

interinâto, *m.*, ἀναπλήρωσις, προσωρινότης, *v. interim*.

interiôra, *f. pl.*, τὰ ἔγκατα, ἔντε-
ρα, ἐντόσθια, σπλάγχνα.

interiôre, *m. f.*, ἐνδότερος, -ρικός;

v. intèrno || *s. m.*, τὸ ἔνδον ὁ ἐν-
τός, ἐνδόμυχον τῆς ψυχῆς, ψυχῆ,
τὰ σπλάγγνα.
interiorità, f., τὸ ἔνδον ὁ ἐντός;
ιδιότης ὁ κατάστασις τοῦ ἐνδοτέ-
interlînea, f., διάστιχον. [ρου.
interlineaire, m. f., παρέγγραπτος,
διά-(μεσό)στιχος || *vb.*, γράφω διὰ
μέσου στίχου; ὑπογραμμίζω; βάλ-
λω διά-(μεσό)στιχα, διαστιχίζω.
interlocutôre, -tríce, διαλεγόμενος;
πρόσωπον. [στικὸς || *s. m.*, →
interlocutôrio, -a, leg., προδικα-
interlocuziône, f., leg., προδικα-
στική ἀπόφασις, προδιαδικασία ||
v., διάλεξις, διάλογος, μεταξυλογία.
interloquîre, ὑπολαμβάνω ὁ δια-
κόπτω (τὸν λόγον ὁ τὴν ἀγόρευ-
σίν τινος) || *leg.*, προδικάζω.
interlûnio, m., σελήνης συζυγία,
μεσοσέληνον.
intermediário, -a, διάμεσος; s., με-
σάζων, -σίτης, -σιτεύων, -σολαβών
(-σιανός). [σαῖος.
intermêdio, -a, ἔμ-(διά)μεσος, με-
intermêttete, v. interrômpere; →
intermezzare, v. fram-, interpôrre.
intermêzzo, m., διάμεσον μεσολα-
βοῦν; παρενθήκη, -θημα || *têmpo*,
τὸ μεταξὺ (τοῦ χρόνου), παρέμ-
βολον || *teatro*, παρέμβολον; *epi-*
sôdio, ἐπεισόδιον.
interminabile, m. f., ἀτελεύτητος,
(-λείωτος), αἰώνιος.
interminato, -a, ἀτελεύτητος, (-λεί-
ωτος), ἄπειρος, ἀπέραντος.
intermittênte, m. f., διαλείπων,
περιοδικός. [παυσις.
intermittênza, f., διάλειψις, διά-
intermôndo, m., δύο κόσμων διά-
στημα (κατ' Ἐπίκουρον), τὰ με-
τακόσμια.
intermuscolâre, m. f., μεσόμυος.
internamênto, m., εἰσάγωγή εἰς
τὸ ἐσωτερικόν.
internare; εἰσάγω, περιείρω, πε-
ρικλείω ἐντός; *per péna*, περιείρ-
γω || *-rsi*, μεταβαίνω εἰς τὸ ἐσω-
τερικόν, εἰσδύω, -ομαι, εἰσχωρῶ.
internato, m., οἰκοτροφεῖον, ἐσω-

τερικὸν διδασκαλεῖον; οἰκοτροφία;
v. collégio, convitto.
internazionâle, m. f., διεθνῆς ||
s. f., ἡ — (ἐταιρία).
intèrno, -a, ἐσωτερικός, ἐνδότερος,
ὁ ἐνδον || μαθητῆς οἰκό-(ὑπό)τρο-
φος, ἐσώκοιτος || *v. interiôre.*
internûnzio, m., ἀντιπρέσβυς, (ἴν-
τερνούντζιος).
interocêanico, -a, μεσοκέανος.
intèro, -a, ἀκέραιος, ὀλόκληρος,
(ὀλάκερος), ὀλοσχερῆς; *tutto*, ὄλος,
πᾶς || *aritm.*, ἀκέραιος || *d' un pré-*
zo, ὀλοσχερῆς, μονοκόμματος ||
non castrato, ἐνόρχης, (βαρβᾶτος,
ἀμονούχιστος) || *v. întegro.*
interôsseo, -a, μεσόσσεος.
interpellânte, m. f., ἐπερωτῶν,
-τητής, ἀνακριτής.
interpellânza, f., ἐπερώτησις; πρόσ-
κλησις.
interpellâre, κάμνω ἐπερώτησιν,
ἐπερωτῶ; ἀνακρίνω; προσ-(ἐγ)-
interpretâre, v. -pretâre. [καλῶ.
interpolâre, παρεμβάλλω, παρεν-
τίθημι, παρεγγράφω. [μάτων.
interpolatamênte, avv., ἐκ διαλειμ-
interpolatôre, -tríce, παρεμβολεύς,
παρεγγράφων.
interpolaziône, f.; -amênto, m.,
παρεμβολή, παρεγγραφή; παρεμ-
βλημα.
interpôrre, βάλλω μεταξύ, (βάνω
εἰς τὴν μέσην), παρενθέτω, παρ-
εμβάλλω || *-rsi*, ἐμβαίνω εἰς τὴν
μέσην, ἐπεμβαίνω, μεσολαβῶ, μεσι-
τεύω; παρεμπίπτω. [terpolaziône.
interposiziône, v. intercessiône; in-
interpôsto, -a, παρεντεθείς, παρεμ-
βληθεῖς || *persôna -a*, παρεμβαλλό-
μενον ὁ μεσολαβοῦν πρόσωπον,
μεσάζων.
interpretâre, ἐξηγῶ, (δι)έρμηνεύω,
διασαφῶ, (ξε)διαλύζω, -ύνω, ξεμ-
περδεύω); *tradurre*, μεταγλωτ-
τίζω, μεταφράζω || *préndere per*,
ἐκλαμβάνω || *v. spiegâre.* [μηνεῖα.
interpretaziône, f., ἐξήγησις, ἐρ-
intèrprete, m. f., ἐξηγητής, ἐρμη-
νευτής || *dragomânno, traduttôre,*

διερμηνεύς, (δραγουμάνος); μεταφραστής.

interpunziône, *v.* *punteggiatūra*.

interrâre, ἐπιχρῖω πηλῶ || χώνω εἰς τὴν γῆν, κατορύσσω, *v.* *sep(p)el-*

interrè, *m.*, μεσοβασιλεύς. [*lîre.*

interrêgno, *m.*, μεσοβασιλεία.

interrogâre, ἐρωτῶ, ((ἀ)ρωτῶ), ἐξετάζω, ἀναρκίνω || συμβουλευομαι.

interrogatîvo, *-a*, ἐρωτηματικός || *pûnto*, *-o*, *-όν* σημεῖον.

interrogatôre, *-trîce*, ἐρωτῶν, *-τητής*, ἐξεταστής.

interrogatôrio, *m.*, δικαστικὴ ἐξέτασις (κατ' ἐρωταπόκρισιν), ἀνάκρισις.

interrogaziône, *f.*, ἐρώτησις; *-ημα*.

interrômpere, διακόπτω, διαλείπω, διαλύω || *v.* *interloquîre*. [μένος.

interrôtto, *-a*, διακοπείς, διακεκομ-

interruttôre, *-trîce*, διακόπτων.

interruziône, *f.*, διακοπή, παύσις, διάλυσις.

intersecâre, διατέμνω, διακόπτω, διαχωρίζω; (συν)διασταυρῶ.

interse(ca)ziône, *f.*, διατομή; *mat.*, ἀλληλοτομή.

interstîzio, *m.*, διάλειμμα, διάστημα, ὀπή, ῥωγμή, (σχισμάδα).

intertenêre, *v.* (in)tratten-

intertropicâle, *m. f.*, μεταξὺ τῶν τροπικῶν κείμενος, ὑπέρθερμος.

intervâllo, *m.*, διάλειμμα, διάστημα (τόπου ο χρόνου) || *nèll' —*, ἐν τῷ μεταξύ. [βαίνων.

interveniênte, *m. f.*, παρ-(ἐπ)εμ-

intervenîre, παρ-(ἐπ)εμβαίνω; ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην, μεσολαβῶ, μεσιτεύω, *v.* *ingerîrsi* || *assistere*, εἶμαι παρών, παρευρίσκομαι || *v.* *accadêre*.

intervênto, *m.*, παρ-(ἐπ)έμβασις, μεσολάβησις, μεσιτεία; παρέμπτωσις; (ἐπι)βοήθεια, συνδρομή || πάρουσία.

intervîsta, *f.*, *neol.*, (συν)ἔντευξις, ἀντάμωσις, συνάντησις ἐπὶ σκοπῷ ὁμιλίας τινός.

intervistâre, *neol.*, συνομιλῶ, ἐντυγχάνω, (ἀνταμόνομαι).

interzâre, προσέρχομαι ὡς τρίτος || *τριπλασιάζω*, *τριπλόνω* || *agr.*, ἄρωτριῶ ἐκ τρίτου || *v.* *alternâre*, *intrecciâre*. [ziône.

intêsa, *f.*, *v.* *accôrd(amênt)o*; *inten-*

intêso, *-a*, ἐννοηθεῖς, γνωστός, *-σθεῖς*; *udîto*, ἠκουσμένος, ἀκουστός || *v.* *intênto* || *bên -o che*, μὲ συμφωνίαν ὁμως νά, ἐπὶ συνθήκη ὁμως νά.

intêssere, (ἐν-συν)ὑφαίνω || *fig.*, συμπλέκω, *v.* *intrecciâre*; *têssere*.

intessitūra, *f.*, (συν)ὑφανσις.

intessûtto, *-a*, ὑφαντός.

intestâre, *iscrivere*, ἐγ-(κατα)γράφω; *intitolâre*, *indirizzâre*. ἐπιγράφω || *-rsi*, *v.* *impuntârsi*, *ostinârsi*.

intestâtto, *-a*, ἐγ-κατα-(ἐπι)γραφθεῖς, *-γεγραμμένος* || *ostinâto*, ἰσχυρογνώμων, (πεισματάρης) || *leg.*, ἀποθανῶν ἐξ ἀδιαθέτου, ἄνευ διαθήκης, ἀδιάθετος. [τίτλος.

intestaziône, *f.*, ἐγ-(ἐπι)γραφή;

intestinâle, *m. f.*, ἐντερικός.

intestîno, *-a*, ἐσωτερικός, ἐμφύλιος || *s. m.*, ἐντερον, (ἄντερον).

int(i)epidîre, *att. e n.*, χλιαίνω || *fig.*, *att.*, ἐλαττῶ, μετριάζω, ψυχραίνω; *n.*, μετριάζω, ψυχραίνομαι, (μουδιάζω).

intiêro, *v.* *intêro*.

intignâre e -rsi, ψωριῶ, (-ριάζω) || *διαβιβρώσκομαι* ὑπὸ τῶν σητῶν.

intimâre, παραγγέλλω, ἐπιτάσσω, μηνύω || *leg.*, προσκαλῶ, κλητεύω; *κοινοποιῶ*.

intimaziône, *f.*, παραγγελία, ἐπιταγή, μήνυμα; κλήτευσις; *κοινοποιήσις*.

intimidaziône, *f.*, ἀπειλή; φοβ(-ε)ισμός, *-ρισμα*, *v.* *-morimênto*.

intimità, *f.*, ἐνδότατον, ἐνδόμυχον || *φιλία ο* σχέσις στενή, στενότης, οἰκειότης.

intîmo, *-a*, ἐσώτατος, ἐνδότατος, ἐνδόμυχος, οἰκειότατος || *di amicizia ecc.*, στενός, οἰκειότατος, φίλτατος, πιστότατος.

intimorimênto, *m.*, ἐκφόβησις, *-βις*, φοβέρισμα, (-έρα), πτόησις, *κατάπληξις*.

- intimorire**; -midire, (ἐκ)φοβ(ιζω)ω, φοβερίζω, πτοῶ, καταπλήττω || -rsi, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι, δειλιῶ.
- intimpanire**, *v.* gonfiare.
- intingere**; -ignere, ἐμβάπτω, ἐμ-(δια)βρέχω, (βουτῶ, μουσκεύω) || -rsi, διαβρέχομαι, (βουτοῦμαι, μουσκεύω), μένω βεβυθισμένος; *fig.*, γίνομαι συνένοχος, (συν)ἐνέχομαι, συνεργῶ.
- intingolo**, *m.*, καρύκευμα, (γιαχνί), ἄρτυμα.
- intinto**, -a, βυθισθείς, βεβυθισμένος, ἐμ-(διά)βροχος, (καταβρεγμένος, μουσκευμένος).
- intirannire** *e* -rsi, γίνομαι τύραννος, τυραννῶ, δεσπίζω.
- intirizzimênto**, *m.*, νάρκωσις, νάρκη, (μούδιασμα, μάργωμα); ῥίγος, (τουρτούρισμα, τούρτουρον).
- intirizzire**, ναρκ(όνω)ῶ, διαπερ(ν)ῶ || *n.*, ναρκ(όνω)ῶ, -κοῦμαι, (μουδιάζω, μαργόνω); ῥιγῶ, ὑποτρέμω ὑπὸ ῥίγους, (τρεμουλιάζω ο τουρτουρίζω ἀπὸ τὸ κρύον).
- intisichire**, τήκω, μαραίνω, φθισικὸν ποιῶ, (κτικιάζω) || *n.*, -ομαι, γίνομαι ἐκτικός, φθισιῶ, (κτικιάζω).
- intitolare**, ἐπιγράφω, ὀνομάζω || *dedicare*, ἀφιερῶ, ἀνατίθημι.
- intitolaziône**, *f.*, ἐπιγραφή, τίτλος || ἀφιέρωσις.
- intollerabile**, *v.* insopportabile.
- intollerante**, *m. f.*, *impaziente ecc.*, ἀνυπομόνητος, -πόμενος, δυσφορῶν; *severo, rigido*, μὴ ἀνεκτικός, ἀνεπεικής; *in religione ecc.*, οὐχὶ ἀνεξιθρησκος, μισαλλόδοξος.
- intolleranza**, *f.*, ἀνυπομονησία, ἀνεπεικεία; *cm.*, μισαλλοθρησκεία, -οδοξία.
- intonacare**, κονιῶ, τιτανῶ, ἐπιχρίω, ἀλείφω, (σουβαδίζω, ἀσβεστόνω).
- intonacato**, -a, κονιατός.
- intonacatura**, *f.*, κονίασις, (σο(υ)-βάδισις, -δισμα).
- intônaco**, *m.*, κονίαμα, -ασις, (σο(υ)-βᾶς, -άδισμα, ἀ(πο)σβέστωμα).
- intonare**, τονίζω σκοπόν, μελίζω; δίδω τὸν τόνον; ἀρχίζω φῶδην, προανακρούω, προάδω || *fig.*, ῥυ-
intonato, -a, ῥυθμικός. [θμίζω.
intonatore, -trice, τονίζων, προάδων.
intonaziône, *f.*, ἐξαγγελία τοῦ τόνου, τονισμός, τόνος; προανάκρουσις, -ουσμα; ῥυθμισις.
intôuso, -a, ἄκαρτος, ἀκούρευτος, (ἀξύριστος) || *di un libro*, ἄκοπος.
intontire, (παρὰ)ζαλίζω, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω, -φίζω), ταράττω, καταπλήττω, *v.* intronare.
intontito, -a, ζαλισμένος, ἐκθαμβος, ἐκπληκτος, (ξεκουτιασμένος); *v.* im-
intoppare, *v.* inciampare. [becille.
intorbidamênto, *m.*, θόλωμα, -ωσις; *fig.*, ἀνακίνησις, τάρραξις, (ἀνακάτωμα).
intorbidare, θολ(όνω)ῶ, θολοποιῶ; δια-(συν)ταράττω; (ἀνακατόνω, -τεύω) || -rsi, θολ(όνω)ῶ, διαταράττομαι, θορυβοποιοῦμαι.
intormentire, *v.* indolenzire, inti-
intorniare, *v.* circondare. [rizzire.
intorno, *adv. e prep.*, περί, πέριξ, ἐν κύκλῳ, (τριγύρω, -ρου, ὀλόγυρα), ἐν τοῖς πέριξ || *circa*, *su*, ἐπί, περί, (*gen.*).
intorpidire, *pr. e fig.*, ναρκῶ; *n.*, -οῦμαι, *v.* indolenzire. [pâre.
intortigliare, *v.* attorcere, avvilup-
intoseanire, ἐρμηνεύω τυρρηνικῶς; καθιστῶ τυρρηνικόν || *n. e* -rsi, ἀπομιμοῦμαι τὰ τυρρηνικὰ ἦθη; τυρρηνικὰ λαλῶ; γίνομαι τυρρηνι-
intossicare, *v.* avvelenare. [κός.
intostire, *v.* indurare.
intozzire, παχύνομαι, γίνομαι χονδράνθρωπος, (χονδραίνω).
intracciglio, *m.*, μεσόφρυον.
intraducibile, *m. f.*, ἀμετάφραστος, ἀν-(ἀμεθ)ερμήνευτος.
intralasciare, *v.* (tra)lasc-. [dire.
intralciare, *v.* imbarazzare, impe-
intram-, *v.* fram-.
intransigente, *m. f.*, ἀσυμβίβαστος, μὴ συμβιβάζων, *v.* intollerante.
intransigenza, *f.*, ἀσυμβίβαστον.
intransitivo, -a, ἀμετάβατος || *vêrbo* -o, ῥῆμα αὐτοπαθές.

intraprendênte, *m. f.*, ἐπιχειρηματικός; παράτολμος, τολμηρός, παράβολος.
intraprêndere, ἐπι-(ἐγ)χειρῶ, καταχειρίζω, -ομαι, ἀναλαμβάνω, (ἐπιχειρίζομα, καταπιάνω); *v. cominciâre* || ἐργολαβῶ.
intraprendimênto, *v.* -prêsa.
intraprenditôre, -trice, ἐπιχειρητής; ἐργολάβος, -λήπτης.
intraprêsa, *f.*, ἐπιχειρήσεις, -ημα, *v. imprêsa*; ἐργολαβία, -ληψία.
intrasgredibile, *m. f.*, ἀπαράβατος.
intrattâbile, *m. f.*, δύσκολος, δυσάγωγος, δύστροπος, δυστρέπελος, ἀπότομος, δυσπειθής, ἀκατάπειστος, ἰσχυρογνώμων.
intrattabilità, *f.*, δυστροπία, ἀπότομον, ἀπειθεία, σκληρότης.
intrattenêre, λαλῶ τι, ὁμιλῶ || -rsi, συνδιαλέγομαι, συνομιλοῦμαι || *v. tratt-*.
intraversâre, *v.* attrav-.
intrav(v)edêre, μόλις βλέπω, διαβλέπω, διορῶ, (μισοβλέπω) || *fig.*, προβλέπω, προαισθάνομαι, ὑποπτεύω, (νοιώθω) || *fâr* —, ὑποδεικνύω, ὑποφαίνω.
intravvenîre, *v.* accadêre, capitâre.
intrecciâbile, *m. f.*, συμπλέξεως ἐπιδεικτικός, πλόκιμος.
intrecciâre, συμ-(περι)πλέκω, περιελίσσω; συνδέω, συνενῶ, ἐπισυνάπτω.
intrêccio, *m.*, σύμ-(περί)πλεγμα, περιέλγμα; σύμπλεξις, περιέλιξις, περιπλοκή || πλοκή δράματος κτλ.
intrepidêzza; -dità, *f.*, ἀτρομία, ἀφοβία, καρτεροψυχία, ἀκατάπληξια, τόλμη(ρία), (ἄξυπ(π)ασιά).
intrêpido, -a, ἀτρόμητος, ἄφοβος, ἀκατάπληκτος, (ἀτρόμακτος, ἄξυπ-
intridere, *v.* impastâre. [(π)άστος).
intrigânte, *m. f.*, δολοπλόκος, μηχανο-(δολο)γράφος, -νευτής, ῥαδιοῦργος, (ἐμπερδευτής, μπερδευσιάρης).
intrigâre, περιπλέκω, περι-(ἐμ)βάλλω, (δια)ταράττω, (ἐμπερδεύω, ἀνακατεύω, -τόνω), *v.* arruffâre,

avviluppâre || μηχανῶμαι, τεχνάζω, κακοπραγμονῶ, (ἀνακατεύω, -τόνω) || -rsi, *v.* imbarazzârsi.
intrigâto, -a, περίπλοκος; *fig.*, πολύπλοκος, ((ἐ)μπερδευμένος); *v.* confûso.
intrigo, *m.*, ἐμ-(περι)πλοκή, *v.* intrêccio; *fig.*, πλοκή, λαβύρινθος, ((ἐ)μπέρδευμα, -ευσία, ἀνακάτωμα); μηχανένευμα, τέχνασμα, ῥαδιοουργία, (*pl.*, ἀνακατώματα); — amorôso, σχέσις ο ἀνταπόκρισις ἐρωτική.
intrînseco, -a, ἑσωτερικός, εἰδικός, πραγματικός; οὐσιώδης; *v.* intimo.
intrinsechêzza, *v.* intimità.
intriso, -a, *imprastâto*, ζυμωθείς, μακτός, φυρτός || *macchiâto*, ὑπαρός, μισρός || *s. m.*, ζύμη, φύραμα.
intristire, ἐπὶ τὰ χεῖρω τρέπομαι, ἐκτρέπομαι, διαφθείρομαι, γίνομαι πονηρός || *bot.*, ξηραίνομαι, μαραίνομαι; *fig.*, τήκομαι, μαραίνομαι.
introdôto, -a, εισαχθείς.
introducibile, *m. f.*, ἐπιδεικτικός εισαγωγῆς, εισαγωγίμος.
introdûre, εισάγω, εισφέρω, εισκομίζω, ἐμβάλλω, ἐμβιβάζω, (ἐμ)βάζω, (ἐ)μπάζω; *v.* importâre || -rsi, ἐμβαίνω, εισχωρῶ, παρεισδύω.
introduttivo, -a, εισαγωγικός.
introduttôre, -trice, εισ-(προσ)αγωγέυς, (ἐμβαστής).
introduziône, *f.*, *pr.*, εἰσκομιδή; *pr. e fig.*, εισαγωγή; *fig.*, *proêmio ecc.*, προοίμιον, πρόλογος.
***introitâre**, *v.* incassâre; intascâre.
intrôito, *m.*, *v.* incasso; guadagno || † προοίμιον. [zâre.
intromêttre, *v.* interpôrre; framez-
intronâre, ὠτοκοπῶ, κεφαλοπονῶ, (παρα)ζαλίζω, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω, -φίζω); περιηχῶ, *v.* rintr-
intronflâre, *v.* inorgogliarsi.
***intronizzâre**, ἐγκάθιστῶ εἰς τὸν θρόνον, ἐνθρονίζω.
introvâbile, *m. f.*, μὴ ἀνευρισκόμενος, ἀν(εξ)εύρητος. [insinuâre.
intrûdere, ἐμβάλλω, *v.* introdûre,

intrugliàre, κάμνω κυκεῶνα, συγ-
χύζω, συμφύρω, (ἀνακατεύω, -τό-
νω); ῥυπαρομαγειρεύω, (κακομα-
γερεύω).

intrùglio, *m.*, κυκεών, φορτύς,
(ἀνακάτωμα); *di cibo*, ῥυπαρὸν
γεῦμα, τροφή ἀθλία, (βρωμόφα-
γον, ἀπαστρον φαγητόν, κακομα-
γειρευμένον κρέας κτλ.) [*càrsi.*

***intruppàrsi**, *v.* attrupp-; **imbran-**
intrusiòne, *f.*, βίαια ὁ παράνομος
εἰσαγωγή, παρείδυσις, παρείς-
φρησις.

intriso, -a, βία εἰσαχθεῖς, λαθραί-
ως ὁ δολίως εἰσχωρῶν, παρ-(ἐπ)εἰς-
ακτός || παρῑγγραπτος.

intuìre, (αὐτο)θεωρῶ, γινώσκω ὁ
θεωρῶ ἐξ αὐτογνωσίας, αὐτοθεω-
ρήτως, αὐτοπτικῶς.

intuítivo, -a, αὐτόγνωστος, αὐτο-
θεώρητος, αὐτ-(ἐπ)οπτικός, θεω-
ρητικός. [*σία.*

intùito, *m.*; -**iziòne**, *f.*, αὐτογνω-
intumescênte, *m. f.*, (ἐξ)ὀγκώδης,
ὀγκωτός, ἐξωδηκός, (πρησιμένος).

intumescênza, *f.*, ἐξόγκωσις, (φού-
σκωμα), (ἐξ)οῖδησις, *v.* gonfiòre.

intumidìre; -**urgidìre**, *v.* gonfiàrsi.

inu-, *v.* disu-.

inudìto, *v.* inaud-.

inùlto, *v.* invendicàto.

inumanità, *f.*, ἀπανθρώπια, σκλη-
ρότης, ἀσπλαγχνία, θηριωδία.

inumàno, -a, ἀπάνθρωπος, σκλη-
ρός, ἀπηνής, ἀσπλαγχνος, *v.* eru-
dele, bárbaro. [*ràre.*

inumàre, *v.* sep(p)ellire, sotter-

inumidìre, ὑγραίνω, διαβρέχω, νο-
τίζω, (μουσκευύω).

inurbàno, *v.* incivìle.

inus(it)àto, -a, ἀ(συν)ήθης, ἄχρη-
στος, οὐχὶ ἐν χρήσει.

inùtile, *m. f.*, non vantaggiòso, ἀν-
ωφελής, -λετος, ἀλυσιτελής, ἀ-
σύμφορος; *inserviùbile*, ἄχρηστος,
-ησήμευτος; *vàno*, μάταιος.

inutilità, *f.*, ἀνωφελές, -λεια, ἀ-
λυσιτελής, -λεια; ἄχρηστον, -τία;
ματαιότης || ἀνωφελής λόγος, ἄ-
χρηστον ὁ περιττὸν πρᾶγμα.

inuzzolire, φθόνον ὁ ζηλοτυπίαν
διεγείρω; ἐρεθίζω, γαργαλίζω,
διεγείρω πόθον.

invadênte, *m. f.*, ἐπιδρομικός, πορ-
θητικός, εἰσβάλλον || **fig.*, *v.* in-
discretò, importùno.

invâdere, (ἐκ)πορθῶ, εἰσβάλλω,
ἐφορμῶ ἐχθρικῶς. [*gliàre.*

invaghìre, *v.* innamoràre, invo-

invaliolàre, *di úna*, ἀμαυροῦμαι.

iavalidâbile, *m. f.*, ἀκυρώσιμος.

invalidamênto, *m.*; -**daziòne**, *f.*,
ἀκύρωσις.

invalidàre, ἀκυρῶ, (-όνω), ἀναιρῶ;
v. infirmàre, abrogàre, cancellàre.

invalidità, *f.*, ἐξασθένησις, ἀτονία,
ἀνικανότης, ἀδυναμία; ἀναπηρία,
(σακατλήκη); ἄκυρον, -ρότης, -ρω-
σία.

invàlido, -a, ἀνικανός, ἀδύνατος,
ἄρρωστος || *mutilàto*, ἀνάπηρος,
(σακάτης); (*soldàto*), ἀπόμαχος ||
leg., ἄκυρος, ἀνίσχυρος.

invalidigiàre, ἐνσακκίζω, φακελλῶ,
συσκευάζω. [*χθής*, ἐπέισαχθος.

invàlso, -a, ἐγκατασταθεῖς, εἰσα-

invanìre, καθιστῶ κενόδοξον ὁ ἀ-
λαζόνα || *n.*, γίνομαι οἰηματίας,
v. inorgogliàrsi. [*φελῶς*, (-λετα).

invâno, *avv.*, μάτην, -ταίως; ἀνω-

invariâbile, *m. f.*, ἀμετάπτωτος,
ἀμετάβλητος, ἀμετάτρεπτος, ἀναλ-
λοίωτος; *v.* costànte || *gr.*, ἄκλιτος.

invariàto, -a, οὐχὶ ἀλλοιωθεῖς, ἀν-
αλλοίωτος, ἀμετάβλητος, *v.* co-
stànte.

invasàre, *pr. v.*, βάλλω εἰς δοχεῖον,
(βάσιάζω), *v.* travasàre || *em. fig.*,
κατέχω, δαιμονίζω, *v.* indemo-
niàre. [*ἐκπόρθησις.*

invasiòne, *f.*, ἐπιδρομή, εἰσβολή,

invasòre, *m.*, εἰσβάλλον, (ἐκ)πορ-
θητής || *v.* invadênte.

invecchiamênto, *m.*, γήραμα, (γέ-
ρασμα), γήρασις || *fig.*, παλαιώσις,
ἀπαρχαίωσις, παρακμή.

invecchiàre, καθιστῶ γέροντα, γε-
ροντοποιῶ, (γεράζω) || *n. e -rsi*,
γίνομαι γέρον, γηράσκω, (γερ(ον-
τι)άζω, γηράζω, γερονῶ, μὲ κατα-

- λαμβάνουν τὰ γεράματα); *volér apparîr vécchio*, γεροντοποιοῦμαι || *fig.*, παλαιοῦμαι, ἀπαρχαιοῦμαι, (-όνομα, μπαγιατίζω, περνῶ).
- invêce**, *prep.*, ἀντί, (-ίς, *gen.*), ἐν τῇ θέσει (*gen.*); *con un vb.*, ἀντινά || *adv.*, ἐξ ἐναντίας, τὸ ἐναντίον; ἐνῶ.
- inveîre**, καταβοῶ, ἐπιπλήσσω, καθάπτομαι, ὑβρίζω, λοιδοροῶ.
- invenîre**, ἐξερεθίζω || -*rsi*, -ομαι, ἀγριαίνομαι, λυσσῶ, μαίνομαι.
- invendibile**, *m. f.*, ἀπώλητος, δύσπρατος. [μώρητος.
- invendicâto**, -*a*, ἀνεκδίκητος, ἀτινενδῖτο, -*a*, μήπω πωληθεὶς, ἀπώλητος, (ἀπούλητος).
- inventâre**, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω.
- inventariâre**, ἀπογράφω.
- inventârio**, *m.*, ἀπογραφή || *con beneficio d' —*, ἐξ -ῆς.
- inventivo**, -*a*, ἐπινοητικός, ἐφευρετικός. [ρέτης.
- inventôre**, -*trice*, ἐπινοητής, ἐφευ-
invenîsto, -*a*, ἄσχημος.
- invenziône**, *f.*, ἐπινόησις, ἐφεύρεσις; -ημα || † (*della Crôce*), εὔρεσις, ἀνακάλυψις || *fig.*, τέχνασμα, τέχνη; πλάσμα, ψεῦδος.
- inverdîre**, χλωραίνω, πρασινίζω || *n.*, χλοάζω, χλοηφοροῶ, πρασό(ν)ίζω.
- inverecôndo**, *v.* *impudico*, -*dênte*.
- inverisimile**, *v.* *inveros-*.
- invernigliâre**, καθίστημι ἐρυσθρόν, ἐρυσθραίνω, φοινίσσω.
- inverminîre**, σκοληκιάζω || φθειρομαι, σήπομαι. [ριος, (-μωνιατικός).
- invernâle**, *m. f.*, χειμερινός, -μέ-
invernânte, *v.* *ibernânte*.
- invernâre**, *v.* *svernâre*; διατελῶ εἰς νάρκην, ναρκῶ.
- invernâta**, *f.*, χειμῶν, (-ώνας); χειμῶνος διάρκεια, χειμωνιά.
- inverniciâre**, βερ(ε)νικῶ, (βερνικόνω) || *fig.*, λαμπρύνω, καλλύνω.
- inverniciatôre**, *m.*, βερ(ε)νικωτής || -κοποιός, (βερνικῶς).
- inverniciatûra**, *f.*, βερ(ε)νικωσις, -ωμα || *fig.*, ἐπίδειξις; ἐξωτερικόν, *v.* *vernice*.
- invêrno**, *m.*, χειμῶν, (-ώνας).
- invêro**, *adv.*, ἀληθῶς, τῇ ἀληθείᾳ, (ἀληθινά), τῷ ὄντι.
- inverosimile**, *m. f.*, ἀπίθανος.
- inverosimigliânza**, *f.*, ἀπιθανότης; ἀπίθανον (πρᾶγμα).
- inversiône**, *f.*, ἀνατροπή, (ἀντι)μετάθεσις, ἀναστροφή, (ἀναποδογύρισμα); *gr.*, ἀναστροφή, μετάθεσις (τῶν λέξεων).
- invêrso**, -*a*, ἀνά-(ἀντί)στροφος, (ἀνάποδος); ἐναντίος.
- invertibrâto**, -*a*, ἀσπόνδυλος.
- invertire**, ἀνα-ἀντι-(μετα)στρέφω, (ἀνα(ποδο)γυρίζω).
- invescâre**, *v.* *impraniâre*.
- investigâbile**, *m. f.*, ἀνεξερευνήτος, ἀνεξιχνίαστος. [ἀναζητῶ.
- investigâre**, ἀνερευνῶ, ἀνιχνεύω,
- investigatôre**, -*trice*, (ἀν)ἐρευνητής, ἀνιχνευτής, ἐξεταστής, ἀναδιφητής.
- investigaziône**, *f.*, ἀν-(ἐξ)ερεύνησις, ἔρευνα, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις, ἀναζητήσις, ἀναδίφησης.
- investimêto**, *m.*, *v.* -*stitûra* || περυστοίχησις διὰ στρατοῦ, κύκλωσις, προσβολή || κτύπημα, κτύπος, (πρὸς)κροῦσις || **v.* *impiêgo*.
- investire**, παρέχω, δίδωμι, ἀπονέμω ἐξουσίαν ο ἀρχήν, περιβάλλω || *mil.*, περυστοιχίζω διὰ στρατοῦ, κυκλῶ, πολιορκῶ, προσβάλλω || *urtâre*, *ferîre*, προσκόπτω, προσκρούω, κτυπῶ, τραυματίζω || *di capitâli*, *v.* *collocâre*, *impiegâre*.
- investito**, -*a*, περιβεβλημένος ἐξουσίαν ο ἀρχήν || πολιορκηθεὶς || κτυπηθεὶς.
- investitûra**, *f.*, περιβολή (ἐξουσίας ο ἀξιώματος).
- inveterârsi**, γίνομαι χρόνιος, ῥιζοῦμαι, παλαιοῦμαι, γηράσκω, χρονίζομαι.
- inveterâto**, -*a*, πρὸ πολλοῦ ἐρριζωμένος, πεπαλαιωμένος, χρόνιος.
- invetriâre**, ὑαλ(οθετ)ῶ, (βάλλω (γ)υαλιά ο τζαμιά).
- invetriâto**, -*a*, ὑαλωτός, (τζαμένιος) || *s. f.*, ὑαλωτὸν ο ὑέλινον διὰ-

φραγμα, ύαλοι (παραθύρου), ύέλω-
μα, (τζαμπλίκι).
invettiva, *f.*, ύβρις, ((ύ)βρисиά),
λοιδορία, επιτιμησις.
invîare, *v.* mandâre, spedîre.
invîato, *v.* ambasciatôre, mêsso.
invidia, *f.*, φθόνος, ζηλία, (ζούλια).
invidiâbile, *m. f.*, επίφθονος, ζη-
λωτός. [λεύω.
invidiâre, φθονῶ, ζηλ(οτυπ)ῶ, ζη-
invidiôso; **invido**, -*a*, φθονερός,
ζηλότυπος, (ζη-(ζου)λιάρης).
invigilâre, *v.* vigilâre, sorvegliâre.
invigorire, *v.* fortificâre, corroborâ-
invilire, *v.* avvilire, abbassâre. [re.
inviluppare, *v.* avviluppare; invol-
invincibile, *v.* insuperâbile. [târe.
invio, *m.*, αποστολή, διεύθυνσις,
v. spediziône.
inviolâbile, *m. f.*, *di leggi ecc.*, ἀ-
παράβατος, -βίαστος; *di luôghi e*
persône, άσυλος. [στον, άσυλία.
inviolabilità, *f.*, ἀπαράβατον, -βία-
inviolâto, -*a*, άκέραιος, άκηλιδωτος,
άβλαβής, άδιάφθορος, καθαρός.
inviperire, *v.* invelenire, adirâre.
invischiâre, *v.* impaniâre; allettâre.
inviscidire, γίνομαι γλοιώδης ο κολ-
λώδης. [πτος, άφανής, άφαντος.
invisibile, *m. f.*, άόρατος, άβλε-
invisibilità, *f.*, άόρατον, άβλεπτον,
άφάνεια.
inviso, -*a*, άπεχθής, μισητός.
invitâre, *chiamâre ecc.*, (προσ)καλῶ;
fig., προτρέπω, παρακινῶ || *stringer*
(con) una vite, κοχλιῶ, (βιδόνω) ||
-*rsi*, προσφέρω έμ αυτόν, προσκα-
λοῦμαι μόνος, πορεύομαι άπρόσ-
κλητος. [λεσμένος).
invitâto, -*a*, προσκεκλημένος, (κα-
invitatôre, -*trice*, προσκαλῶν, έ-
στιάτωρ.
invitatôrio, *m.*, † έξαποστειλάριον.
invitatôra, *f.*, κοχλίωσις, -ωμα, (βί-
δωμα).
invito, *m.*, πρόσκλησις, (κάλεσμα,
-μός); *fig.*, προτροπή || *biglietto*
d' —, προσκλητήριον.
invitto, -*a*, ά(κατα)νίκητος, άκα-
ταμάχητος, *v.* insuperâbile.

inviziare, *v.* viziâre, guastâre.
invizzire, *v.* avvizz-.
invocâbile, *m. f.*, επίκλητος.
invocâre, καλῶ εις βοήθειαν, έπικα-
λοῦμαι, παρακαλῶ, (καθ)ικετεύω.
invocatîvo, -*a*, επίκλητικός. [ικέτης.
invocatôre, -*trice*, έπικαλούμενος,
invocaziône, *f.*, επί-(παρά)κλησις,
ικεσία, δέησις.
invogliâre, πόθον έγείρω, έπιθυ-
μιαν έμβάλλω; προτρέπω, παρα-
κινῶ; *v.* innamorâre.
involare, *v.* rubâre, rapire || -*rsi*,
έξαφανίζομαι, (χάνομαι).
invôlgere, *v.* avvôlg-; **involtâre** ||
coinvolgere, περιλαμβάνω, έμπλέκω.
involontârio, -*a*, άθέλητος, άκού-
σιος. [ζω.
involvere, πονηρεῦομαι, άλωπεκί-
involtâre, (περι)τυλίσσω, (τυλίγω),
περιβάλλω, περικαλύπτω, φακελ-
λῶ, *v.* incart(occi)âre, impacchet-
involtîno, *m.*, δεμάτι(ον). [târe.
invôlto, *m.*, δέμα, φάκελ(λ)ος,
(μπόγος).
invôltero, *m.*, περιτύλιγμα, περι-
βλημα, περικάλυμμα; έξωτερικόν;
bot., περιείλημα.
invulnerâbile, *m. f.*, άτρωτος.
invulnerabilità, *f.*, άτρωτον, -ωσία.
inzaccherâre, ρυπαίνω δια βορβό-
ρου, βορβορῶ, πηλῶ, (λασπόνω).
inzaff-(inzav)ardâre, ρυπ(αίνω)ῶ,
(λιγδιάζω, λερόνω).
inzavorrâre, *v.* zav-.
inzeppare, έμπληρῶ, (έπι-συσ)σω-
ρεύω, *v.* infareire; stivâre.
inzoccolâto, -*a*, κρουπεξοφόρος.
inzolfamêto, *m.*, θείωσις, (θειά-
φωμα, -φισμα. -φισμός).
inzolfâre, θειῶ, (καπνίζω με θειάφι,
θει(αφ)όνω, -φίζω, σουφρ(αν)όνω).
inzolfâto, -*a*, τεθειωμένος, θειω-
τός, (θειαφωμένος, -φισμένος).
inzuccherâre, βάλλω σάκχαρον, σακ-
χαρῶ, (ζαχαρόνω); ήδύνω, γλυ-
καίνω.
inzuccherâto, -*a*, σακχαρώδης, -ρω-
μένος, (ζαχαρώδης, -ράτος); ήδύς,
γλυκός.

inzuppâre, ἐμβάπτω, διαβρέχω, (μουσκεύω), *v. bagnâre, intîngere.*
 ïo, *pron.*, ἐγώ, (τοῦ λόγου μου) || *s. m.*, τὸ ἐγώ, ἀτομικότης; ἐγωϊ-
 iodâto, *m.*, ἰωδοῦχος, -δωδής. [σμός.
 iodê, *m.*, ἰοειδὲς, ὑψιλοειδὲς (ὄνως.
 iodico, -a, ἰωδικός || tintûra -a, -ὄν
 iodio, *m.*, ἰώδιον. [οἰνόπνευμα.
 iodûro, *m.*, ἰωδοῦχον.
 ioglôssico, -a, ὑογλωσσικός. [στοῦν).
 ioidêo, -a, ἰοειδής.
 iôsa (a —), *avn.*, δαψιλῶς, ἀφθό-
 iônico, -a, ἰωνικός, ἰώνιος.
 iôta, *m.*, τὸ ἰῶτα || *fig.*, οὐδὲν, οὐδὲ
 τὸ ἐλάχιστον.
 iotacismo, *m.*, ἰωτακισμός.
 ipâllage, *f.*, ὑπαλλαγή.
 ipecacuâna, *f.*, ἰπεκάκουάνα.
 iperbâtico, -a, ὑπερβατικός.
 ipêrbato, *m.*, ὑπερβατόν, πρωθύ-
 στερον. [βολή.
 ipêrbole, *f.*, *retórica e mat.*, ὑπερ-
 iperbólico, -a, *pr. e fig.*, ὑπερβο-
 λικός; *fig.*, μεγαλοποιῶν, -ποιός.
 iperbôreo, -a, ὑπερβόρειος.
 iperbulia, *f.*, ὑπερβουλία. [κτος.
 ipercatalêttico, -a, ὑπερκατάλη-
 ipercrítico, -a, ὑπερκριτικός.
 iperdulia, *f.*, † ὑπερδουλεία.
 iperemîa, *f.*, ὑπεραιμία.
 iperestesia, *f.*, ὑπεραισθησία.
 ipêrico, *m.*, *bot.*, ὑπερικόν, ἀνδρό-
 σαιμον, (σπαθόχορτον).
 ipermêtro, -a, ὑπέρμετρος.
 ipertiro, *m.*, ὑπερθύρον, -θυρον.
 ipertrofia, *f.*, ὑπερτροφία, ὑπερσάρ-
 ipertroffizâre, ὑπερτρέφω. [κωσις.
 ipêtro, *m.*, ὑπαιθρος, ἀσκεπής (να-
 ipnôtico, -a, ὑπνωτικός. [ός).
 ipnotismo, *m.*, ὑπνωτισμός, ὑπνωσις.
 ipnotizzâre, ὑπνώ, ὑπν(ωτ)ίζω.
 ipocistide, *f.*, ὑποκιστίς. [χολία.
 ipocondria, *f.*, ὑποχονδρία, μελαγ-
 ipocondriaco, -a, ὑποχονδριακός;
 μελαγχολικός.
 ipocôndrio, *m.*, ὑποχόνδριον.
 ipocrisia, *f.*, ὑποκρισία, -κρισις,
 προσποίησης.
 ipôcrita, *m. f.*, ὑποκριτικός, προσ-
 ποιητός, πλαστός; *s.* ὑποκριτής.

ipodêrmico, -a, ὑποδέρμειος.
 ipôfasi, *f.*, *medc.*, ὑπόφασις.
 ipofosfâto, *m.*, ὑποφωσφοροῦχον ἄ-
 λας. [λας.
 ipofosfîto, *m.*, ὑποφωσφορικὸν ἄ-
 ipofosfôrico, -a, ὑποφωσφορικός.
 ipogâstrico, -a, ὑπογαστρικός.
 ipogâstrio, *m.*, ὑπογάστριον.
 ipogêo, *m.*, *bot. e astr.*, ὑπόγειος
 || *cripta, sotterrâneo.* κρύπτη, ὑπό-
 ipôgino, -a, *bot.*, ὑπόγυνος. [γειον.
 ipoglôssio, *m.*, ὑπογλώσσιον, (βαθρα-
 ipôrchema, *m.*, ὑπόρχημα. [κάκι).
 iposolfâto, *m.*, ὑποθεικὸν ἄλας.
 iposolfîto, *m.*, ὑποθειῶδες ἄλας.
 iposolfôrico, -a, ὑποθεικός.
 iposolforôso, -a, ὑποθειώδης.
 ipostâsi, *f.*, ὑπόστασις.
 ipostâtico, -a, ὑποστατικός.
 ipotêca, *f.*, ὑποθήκη.
 ipotecâbile, *m. f.*, ἐπιδικητικὸς ὑπο-
 θήκης, ὑποθηκεύσιμος.
 ipotecâre, ὑποθηκεύω; ἐνεχυράζω.
 ipotecârio, -a, ὑποθηκμαῖος; ἐνυ-
 πόθηκος.
 ipotenûsa, *f.*, ὑποτείνουσα (πλευρά).
 ipôtesi, *f.*, ὑπόθεσις, ὑποτιθέμενον.
 ipotético, -a, ὑποθετικός.
 ipotipôsi, *f.*, ὑποτύπωσις.
 ippiatria, *f.*, ἵππιατρική, -τρια.
 ippiâtrico, -a, ἵππιατρικός.
 ippiâtro, *v. veterinário.*
 ippico, -a, ἵππικός.
 iprocâmpo, *m.*, ἵπποκάμπη, -αμπος,
 -άμπιον, (ἀλογάκι τῆς θαλάσσης).
 iprocâstano, *m.*, ἵππο-(ἰνδο)καστα-
 νέα. [ἵππάνθρωπος.
 iprocراطي, -a, ἵπποκρατικός.
 iprôdromo, *m.*, ἵπποδρομῖον.
 iprofagia, *f.*, ἵπποφαγία.
 iprôfago, *m.*, ἵπποφάγος.
 iprogrifo, *m.*, ἵππογρύψος.
 ippologia, *f.*, ἵππολογία.
 ipropôtamo, *m.*, ἵπποπόταμος.
 ipso fâcto, *avn.*, ἔξ. αὐτοῦ τοῦ
 πράγματος ὁ γεγονότος; αὐθωρεί,
 ἀμέσως, (παρ)εὐθύς.
 ipsometria, *f.*, ὑψομετρία. [μῆνις.
 îra, *f.*, ὀργή, θυμός, -μούμενον,
 iracôndia, *v. colera, c. s.*

- iracôndo; irascibile, *v.* collérico, irâto, *v.* irritato. [irritabile.
 ireo, *v.* bëeco.
 ire, *poet.*, *v.* andäre.
 ireos, *v.* giaggiôlo. [(φυτά).
 iridâcee, *f. pl.*, *bot.*, ιριδοειδή
 iridâre, ιριδῶ.
 iridâto, -a, ιριδώδης, αιολόχρους.
 iride, *f.*, dell'occhio, στεφάνη τῆς
 κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἴρις || *mito-*
logia, *min.*, *astron.*, *bot.* (*v.* giag-
 giôlo), ἴρις || *v.* arcobaleno.
 iridescênte, *m. f.*, ποικιλόχρους, *v.*
 iridâto.
 irideseênza, *f.*, χρωματισμὸς ιριώ-
 δης, αἰολό-(ποικιλό)χροια.
 irídio, *m.*, *min.*, ιρίδιον.
 ironia, *f.*, εἰρωνεία.
 irônio, -a, εἰρωνικός.
 irôso, -a, *v.* irascibile.
 irradiamênto, *m.*; -iazíone, *f.*,
 ἀκτινοβόλημα, -λία.
 irradiânte, *m. f.*, ἀκτινοβόλος.
 irradiâre; irraggiâre, ἀκτινοβολῶ.
 irraggiungibile, *m. f.*, ἀνέφικτος,
v. ineffettuâbile. [ἀκριτος, ἄνους.
 irragionêvole, *m. f.*, ἄ-(παρά)λογος,
 irragionevolêzza, *f.*, ἀλογία, πα-
 ραλογισμὸς, ἀκρισία, ἀνοησία.
 irrancidire, ταγγίζω, -ομαι, (ταγ-
 γιάζω, -γγόνω). [ῥάλογος.
 irrazionâle, *m. f.*, ἀλόγιστος, πα-
 irrazionalità, *f.*, ἀλογ(ιστ)ία.
 irre-, *v.* irri-.
 irrealizzâbile, *v.* ineffettuâbile.
 irreconciliâbile, *m. f.*, ἄ(συν) (ἀκα-
 τα)διάλλακτος, ἄσπονδος, ἀσυμβί-
 βαστος, (ἀναγάπιστος, ἀφιλίωτος).
 irreconciliabilità, *f.*, ἄ(συν)διάλ-
 λακτον, ἄσπονδον.
 irrecuperâbile, *m. f.*, ἀνείσπρακτος,
 ἀνεπίστρεπτος; ἀν(επαν)όρθωτος.
 irrecensâbile, *m. f.*, ἀναπορριπτέος,
 ἀναπόβλητος.
 irredênto, -a, μὴ λυτρωθεῖς, ἀνε-
 ξαγόραστος, μῆπω ἀπελευθερωθεῖς
 ὁ ἀπληυθερωμένος, (μὴ ξεσπλα-
 βωμένος), ὑπόδουλος.
 irredimibile, *m. f.*, ἀνεξαγόραστος.
 irreducibile, *v.* irrid-

irrefragâbile, *m. f.*, ἀναντίλεκτος,
 -τίρρητος, ἀναμφισβήτητος, (ἄ-
 φταιστος).

irrefrenâbile, *m. f.*, ἀχαλίνωτος,
 ἀ(κατα)δάμαστος, ἀκράτητος, ἀ-
 κατάσχετος. [στος, *v.* irrefragâbile.

irrefutâbile, *m. f.*, ἀναντίκρου-

irregolâre, *m. f.*, ἀνώματος, ἀκανό-
 νιστος, ἄτακτος, ἀσύμμετρος.

irregolarità, *f.*, ἀνωμαλία, ἀκανό-
 νιστον, ἀταξία.

irreligiône; -osità, *f.*, ἀσεβεία,
 ἀθρησκεία, ἀπιστία; ἀνοσιότης.

irreligiôso, -a, ἀσεβής, ἀθρησκος,
 ἄπιστος; ἀνόσιος.

irremeâbile, *m. f.*, ἀνέξοδος.

irremissibile, *m. f.*, ἀσυγχώρητος,
 ἀσύγγνωστος; *v.* irrimediâbile.

irremovibile, *v.* inflessibile; fêrmo.

irremunerâbile, *m. f.*, οὐ δυνάμενος
 ἀνταμειφθῆναι; *v.* impragâbile.

irremunerâto, -a, οὐχὶ ἀνταμει-
 φθεῖς, ἀδώρητος, ἀγέραστος, ἀβρά-
 βευτος.

irreparâbile, *v.* irrimediâbile.

irreperibile, *v.* introvâbile.

irreprensibile, *v.* incensurâbile.

irrepugnâbile, *v.* irrefragâbile, in-
 contrastâbile.

irrequiêto, *v.* inquieto, turbolênto.

irresistibile, *m. f.*, ἀκάθεκτος, ἀ-
 νυπόστατος, ἀκαταμάχητος.

irresistibilità, *f.*, ἀκατάθεκτον,
 ἀνυπόστατον, ἀκαταμάχητον.

irresolubile, *v.* insolubile.

irresolutêzza; -nziône, *f.*, διστα-
 γμός, ἀμφιβολία, ἐνδοιασμός, ἀμ-
 φιρρέπεια, ἀναποφάσιστον, (-φα-
 σισία).

irresolûto, -a, ἀμφίβολος, ἀμφιρρε-
 πής, διχογνώμων, ἀναποφάσιστος.

irrespirâbile, *m. f.*, μὴ πνευστός,
 ἄπνευστος.

irresponsabile, *m. f.*, ἀνεύθυνος.

irresponsabilità, *f.*, ἀνεύθυνον.

irretire, παγιδεύω; περι-(ἐμ)πλέκω.

irretrattâbile; irrevocâbile, *m. f.*,
 ἀμετάκλητος, -ἀτρεπτος, -ἀλλα-
 κτος, -ἀπειστος, (-αγύριστος).

irri-, *v.* irre-.

irriconoscibile, *m. f.*, ἄ-(δυσ)γνώριστος, ἄ-(δυσ)διάγνωστος.
irriconoscibilità, *f.*, ἀγνώριστον, δυσδιάγνωστον.
irridere, *v.* deridere, beffare.
irriducibile, *m. f.* ἀμείωτος, ἀγελάττωτος; ἀναλλοίωτος.
irriducibilità, *f.*, ἀμείωτον, ἀγελάττωτον, ἀναλλοίωτον.
irriflessione, *f.*, ἀ(περι)σκεψία, ἀλογιστία, ἀνοησία.
irriflessivo, *-a*. ἄ(περί)σκεπτος, ἀ(συλ)λόγιστος, (ἀστόχαστος). [στός.
irriformabile, *m. f.*, ἀμεταρρυθμι-
irrigamêto, *m.*; *-aziône*, *f.*, ἀρδεία, -δευσις, πότισμα, -ισμός, -ις.
irrigâre, ἀρδεύω, (ποτίζω) || *di fiume* διαρρέω, προσκλύζω.
irrigatôre, *m.* καταβρέκτης, ἀρδευτής, ποτιστής, -τήρ; ἀρδευτήριον, (ποτίστρα).
irrigatôrio, *-a*, ἀρδευτικός, (ποτιστικός). [σμα, -ρωμα, (ξύλιασμα).
irrigidimêto, *m.*, σκληρυνσις, -ρυσκλήρυνσις, -ρυσκλήρυνσις || *n.*, (ἀπο)σκληροῦμαι, τραχύνομαι, γίνομαι ἄ-(δυσ)λύγιστος ἢ ἄ-(δύσ)καμπτος, (ξύλιαζω, κοκκαλιαζω).
irriguo, *-a*, ποτιστός, ὑδρευόμενος, κατάρρυστος, *v.* -gatôrio.
irrimediabile, *m. f.*, ἀνεπανόρθωτος, ἀδιόρθωτος, ἀθεράπευτος.
irrisiône, *v.* deris-, bēffa.
irritabile, *m. f.* εὐρεθίστος, ἐρεθίστος, ὀργίλος, εὐόργητος, ὀξύχολος, θυμώδης, (ἀψόθυμος).
irritabilità, *f.* εὐερεθιστία, ὀργιλότης, ὀξύθυμία. [οργίζων.
irritante, *m. f.* ἐρεθιστικός, παροργίζων, *v.* adirâre.
irritato, *-a*, ἠερεθισμένος, ὀργιζόμενος, θυμούμενος.
irritatôre, *-trice*, ἐρεθιστής.
irritaziône, *f.*, ἐρεθισμός, παρόργιστος, *v.* irra.
irritato, *v.* vâno. [γισσις; *v.* irra.
irritabile, *v.* irretr-. [possibile.
irriuscibile, *v.* ineffettuabile, im-
irriverente, *m. f.*, μὴ δεικνύων σεβασμόν, ἀναιδήμων, -δής, αὐ-

θάδης, ἀνευλαβής, (ἀδιάντροπος); περιφρονητικός.
irriverenza, *f.*, ἀναιδεια, αὐθάδεια, ἀνευλάβεια, (ἀδριαντροπία); ἀσέβημα, ἀσχημοσύνη.
irrogâre, *v.* infliggere.
irrômpere, εἰσβάλλω.
irrorâre, δροσίζω, ῥαίνω, νοτίζω, *v.* aspêrgere, bagnâre.
irruente, *m. f.*, εἰσβάλλον; *v.* impetuôso, violêto.
irrugginire, *v.* arr-
irruvidire, σκληρύνω, (ἐκ)τραχύνω, *v.* indurire || *n.*, -ομαι.
irruziône, *f.*, εἰσβολή, *v.* invasiône.
irsûto, *-a*, λάσιος, δασύς, -ύθριξ, (μαλλιαρός), τραχύς, ἄγριος.
irto, *-a*, ἐχινώδης, ἀκανθώδης || *di capèlli ecc.*, πεφρικώς, ὠρθωμένος, (σηκωμένος); capèlli -i, ὀρθοτριχία.
isabèlla (colôr —), *m.*, ἀνοικτὸς κίτρινος, ξανθὸς || *di cavàlli*, ξανθός, *f.*, bot., ἴσατις. [θόθριξ.
ischio, *m.*, ἰσχίον, (γοφός).
iscritto, *-a*, ἔγγραφος; ἐπίγραπτος || *prôva per -o, leg.*, ἔγγραφος ὁ δι' ἔγγράφων ἀπόδειξις || *a nôce e in -o*, προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως. — [γράφω.
iscrivere, ἐγ-ἀνα·(εἰσ)γράφω; ἐπι-
iscriziône, *f.*, ἐγγραφή; — *ipotecaria*, — ὑποθήκης || *epigrafe ecc.*,
isiano, *-a*, ἰσιακός. [ἐπιγραφή.
islam, *m.*, θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, τὸ ἰσλάμ.
islamismo, *m.*, ἰσλαμισμός. [θανός.
islamita, *m. f.*, ἰσλαμίτης, μωαμε-
islamitico, *-a*, ἰσλαμικός, μωαμεθανικός. [λιανός.
ismaelita, *m. f.*, ἰσμαελίτης, ἰσμαη-
isocronismo, *m.*, ἰσοχρονισμός.
isocrono, *-a*, ἰσόχρονος.
isogono, *-a*, ἰσογώνιος.
isola, *f.*, νῆσος, (-σί) || *di fabbricati*, οἰκοσύμπλεγμα. [μία.
isolamêto, *m.*, (ἀπο)μόνωσης, ἐρη-
isolano, *-a*, *v.* insulare.
isolante, *m. f.*, ἀπομονωτικός, ἀνηλε-

- isolâre, *in genere e fis.*, ἀπομονῶ; (ἀπο)χωρίζω ἀπό.
- isolâto, -a, (ἀπο)μεμονωμένος; ἀφ-εστηκώς, (μακρυνός), ἕρημος; ἀ-κοινωνήτος.
- isolatôre, *m., fis.*, ἀπομονωτήριον.
- isolôtto, *m.*, νησί(δι)ον, (-σάκι).
- isomeria, *f.*, ἰσο-(ὄμο)μερία.
- isomôrfo, -a, ἰσόμορφος.
- isomorfismo, *m.*, ἰσομορφισμός.
- isonomia, *f.*, ἰσονομία.
- isôpo, *v.* is(s)ôpo. [λής.
- isôscele (triângulo —), *m.*, ἰσοσκε-
- isôtero, -a, ἰσόθερμος.
- ispettorâto, *m.* ἔφορ(ε)ία; — *delle scuôle*, — τῶν σχολείων.
- ispettôre, *m.*, ἔφορος, ἐπιθεωρη-
τής, ἐπόπτης, ἐπισκέπτης.
- ispezionâre, ἔφορός εἰμι, ἔφορεύω,
ἐπιθεωρῶ, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω,
ἐπιστατῶ. [ψις, ἐπόπτευσις, -τεία.
- ispeziône, *f.*, ἐπιθεώρησις, ἐπίβλε-
- ispido, *v.* irsûto, írto.
- inspirâre, *âria ecc.*, εἰσπνέω || *fig.*,
ἐμπνέω, ἐμφυσῶ, ἐμποιῶ, ἐμβάλ-
λω; παρεισάγω, ὑποβάλλω; εἰση-
γοῦμαι, διευθύνω; ἐνθουσιάζω,
παρορμῶ.
- inspirâto, -a, ἔμπνευστος, ἔμπεπνευ-
σμένος; ἐνθους; θεόπνευστος, ἔν-
θεος.
- inspiratôre, -tríce, εἰσπνευτικός ||
ἐμπνευτικός, ἐνθουσιαστικός || *s.*
ἐμπνευστής, ἐνθουσιαστής.
- inspiraziône, *f.*, εἰσπνοή || ἔμ-(ἐπί)-
πνευσις; εἰσήγησις, ἐπίνοια; ἐν-
θουσίασις, ἐνθουσιασμός; — *di-
vina*, θεοπνευστία, ἔνθεον. [brêo.
- israelita, *m. f.*, ἰσραηλίτης, *v.* e-
israelítico, -a, ἰσραηλιτικός.
- issâre, (ἀν)ύψῶ, αἴρω, (ἰσάρω),
μετεωρίζω, *v.* inalberâre.
- issia, *f.*, *bot.*, ἴξια.
- issofâtto, *v.* ipso fâcto.
- is(s)ôpo, *m.* ὕσσωπος.
- istantaneità, *f.*, στιγμαία διάρκεια,
στιγμαῖον, ἀκαριαῖον, -ριαία.
- istantâneo, -a, στιγμαῖος, ἀκαριαῖος;
αἰφνίδιος, (ἔξαφνος).
- istânte, *v.* imminente || *s. m.*, στι-
- γμή, ἀκαρές || *sill'* —, ἀμέσως,
(παρ)εὐθύς, ἐν ἀκαρεῖ.
- istantemente, *adv.*, προσεδρευτικῶς,
ἐπιμόνως, λιπαρῶς, θερμῶς.
- istânza, *f.*, *insistênza (nel pregdre)*,
ἐπιμονή, ἐκλιπάρησις || *domanda*,
súpplica, αἴτησις, θερμὴ παρακλή-
σις, (-κάλεισις, -κάλημα); *scritta*,
ἀναφορά || *leg.*, *richiêsta*, *ecceziône*,
ἀναφορά, ἔντασις; *aziône*, *cdusa*,
ἀγωγή, δίκη; *tribunale di prima*
—, πρωτοδικεῖον.
- isteralgia, *f.* ὕστεραλγία.
- istêrico, -a, ὕστερικός || *s. f.*, -ή.
- isterilire, στείρ(οποι)ῶ.
- isterismo, *m.*, νόσημα ὕστερικόν,
ὕστερισμός, (-ικά).
- isteromania, *f.*, μητρομανία.
- isterotomia, *f.*, καισαρική τομή,
μητροτομία.
- istêssso, *v.* stêssso, medêssimo.
- istigâre, παρορμῶ, προτρέπω, παρ-
οξύνω, κεντῶ, εἰσηγοῦμαι, παρ-
κινῶ.
- istigatôre, -tríce, παρορμητικός,
εἰσηγητικός; *s.*, παρορμητής, πρωτ-
αίτιος, παρακινῶν, -νητής.
- istigaziône, *f.*, παρόρμησις, προ-
τροπή, εἰσήγησις, παρακίνησις.
- istillâre, ἐν-(ἀπο)σταλάζω; *v.* ispi-
târe.
- istintivo, -a, ὀρμέφυτος, αὐθόρ-
μητος, αὐτόματος, φυσικός, αὐ-
τοφυής.
- istinto, *m.*, (ὄρμ)ἔμφυτον, (ἐνστι-
κτον), αὐτοκινήσια, -ησις, ἔμφυ-
τος ὀσπή, φυσικὴ ὀρμή || *per* —,
ὀρμεμφύτως, αὐθορμητῶς, ἐκ τοῦ
αὐτομάτου, αὐτομάτως.
- istituire, συν-(καθ)ιστῶ, -ιστημι,
(συστήνω, -ταίνω), καθιδρῶ ||
nominare, ὀνομάζω, διορίζω, καθ-
ιστῶ. [σμένος.
- istituïto, -a, κατεστημένος, ὄνομα-
- istitûto, *m.*, *stabilimêto*, *fonda-
ziône*, -κατάστημα, ἐγκαθιδρύμα;
società, *accadêmia*, ἐταιρία, ἀκα-
δημία; (ἰνστιτουῖτο); πανακαδή-
μιον, *v.* collégio, senôla.
- istitutôre, -tríce, *fondatôre*, ἰδρυ-

της, θεμελιωτής || *pedagogo. maé-stro*, παιδαγωγός, διδάσκαλος.
istituziõne, f., ἴδρυσις, σύ-(ἐγκατά)-στασις; ἴδρυμα, κατάστημα || —
di erêde, ὀρισμὸς κληρονόμου (ἐκ διαθήκης) || **-i di diritto**, εἰσηγήσεις || *pl., leggi fondamentali*, θεσμοθεσία, θεσμός || *r., educaziõne*, παιδευσις, -δαγωγή.
istolugiã, f., ἰστολογία.
istolõgico, -a, ἰστολογικός.
istõria, v. st. [καλλωπίζω.
istoriãre, εἰκονίζω, περικοσῶ,
istradãre, v. ἀνιῶρε, **indirizzãre**.
istrice, m., ἀκανθόχοιρος, (σκατζόχοιρος), ὕστριξ.
istriõne, m., ὑποκριτής, κωμῶδός, ἠθοποιός, μῦθος; *em. dispregiativo*, μῦθος, ἀγύρτης. [τικός.
istrionêseo, -a, ὑποκριτικός; ἀγυρ-
istruire, διδάσκω, (ἐκ)παιδεύω, μανθάνω, (μαθαίνω); ὀδηγῶ; εἰδοποιῶ, πληροφορῶ || *leg.*, προπαρασκευάζω, προανακρίνω δίκην.
istrnito, -a, πεπαιδευμένος, ἐγγράμματος, λόγιος. [κρουματικός.
istrumentãle, m. f., ὀργανικός,
istrnmentãre, mus., μελοποιῶ κατὰ ὀργανα, κρουματοποιῶ || *leg.*, χρηματίζω, συντάττω συμβόλαια ὀ ἔγγραφα.
istrumentaziõne, f., κρουματοποιῶ.
istrumentista, m. f., ὀργανοπαίκτης.
istrnmento, m., *utensile*. ἔργαλεῖον, ὀργανον, σκεῦος, (σύνεργον) || *mus.*, ὀργανον || *leg.*, συμβόλαιον, ἔγγραφον, πρῶξις || *di persõna*, ὀργανον, ἀφορμή, συνεργός.

istruttivo, -a, διδακτικός, παιδευτικός, μαθητευτικός.
istruttõre, m., διδάκτης || *mil.*, προγυμναστής; *ufficiãle* —, ἀξιωματικός ἐπὶ τῆς προγυμνάσεως || *giudice* —, ἀνακριτής.
istruttõria, f., προπαρασκευῆ δίκης, (προ)ἀνάκρισις.
istruziõne, f., διδασκαλία, (-λεψις), (ἐκ)παιδευσις, παιδεία, παιδαγωγία; *coltura*, παιδεία, μάθησις, σοφία || *fig.*, ὀδηγία, πληροφορογία || *leg., c. s.*
istupidire, (ἀπο)μωραίνω, ἐκπλήττω || *n.* -ομαι, *v.* imbecillire.
italianeggiãre, λαλῶ ἰταλιστί.
italianismo, m., ἰταλισμός.
italianizzãre, ἰταλίζω.
italiãno; -lico, -a, ἰταλ(ικ)ός; *s.* ἰταλός, *f.*, -λῆς || *lingua, -a*, ἰταλικὴ γλῶσσα.
italiõta, m. f., ἰταλιώτης.
item, avv., προσέτι, ὡσαύτως.
iterãre, v. ripètere, **rinnovãre**.
iterativo, -a, ἐπαναληπτικός.
itinerãrio, m., τοπογραφικὴ περιήγησις, ὀδοιπορικόν || *libro*, δρομολόγιον. [-ρικός.
ittêrico, -a, ἰκτερώδης; *agg. e s.*,
itterizia, f., ἰκτερος, (κιτρινάδα).
ittiocõlla, f., ἰχθυόκολλα, (ψαρκό-
ittiõfago, -a, ἰχθυοφάγος. [κολλα).
ittiologã, f., ἰχθυολογία.
ittiosãuro, m., ἰχθυόσαυρος.
iũgero, m., πεντάπλευθρον.
iuniõre, m. f., ὕστερογεννῆς, νεώτερος.
ĩvi, avv., ἐκεῖ, αὐτόθι, αὐτοῦ.

J

j-, r.; *em.*; *sõlo nêi barb.*; *v.* **i-** **o gi-**.

John Bull, m., Ἰωάννης ὁ Ταῦρος, ὀ ἀγγλικὸς λαός.

K

k-, barb., v. **c(h)-**.
kandiãr, m., ἐγγχειρίδιον, (χαντζάρ).

kashãh, f., κασβάχιον, (κασαμπᾶς).
kemân, m., τρίχορδον τουρκικόν.

keppi, *v.* caschétto.

k(h)an, *m.*, *principe*, χάνης || *al-bérgo*, ξενών, (χάνα).

khedivè, *m.*, κεδίβης.

kirschwässer, *m.*, ἀγριοκερασίτης, κερασόρρακον. [τον].

knoût, *m.*, μάστιξ; -ίγωσις; (κνοῦ-

klêphta, *v.* clêfta.

korêck, *m.*, τετράλεπτον, (καπίκι).

kremlîno, *m.*, κρεμλίνον. [τσάρι].

kreûtzer, *m.*, τετράλεπτον, (κραϊ-

kûssier, *m.*, πεντάχορδον τουρκικόν.

kyrie elêison, Κύριε ἐλέησον; *v.* litanie.

L

la, *f.* di il || *pron.*, (αὐ)τήν; *dándo del léi*, σᾶς || *pleonásmo*, *v.* élla || *mus.*, τὸ λά, ζώ.

là, *avn.*, ἐκεῖ, ἐδεκεῖ, αὐτόθι, αὐτοῦ, (ἐτοῦ), ἐνταῦθα || *di o da* —, ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ || *di* —, (óltre), ἀπὸ πέρα || *di qua e di* —, ἐνθεν κακεῖθεν || *quello* —, ἐκεῖνος || *trôppo in* —, *fig.*,

labârda, *v.* alab-. [ὑπὲρ τὸ δέον.

lâbaro, *m.*, λάβαρον.

lâbbro, *m.*, *pr. e fig.*, χεῖλος, (χεῖλι).

labbrône, -a, χείλων, πρόχειλος, (χειλ(α)ῶς).

lâbe, *poet.*, *v.* mâcchia; infeziône.

labiâle, *m. f.*, τῶν χειλέων, χειλικός || *gr.*, -λεόφωνος, -λεοπρόφερτος; *s.* -λεόφωνον, -λεοπρόφερτον (γραμμα).

labiâto, -a, χειλωτός, δίχειλος.

lâbile, *m. f.*, διαρρέων; σφαλερός, ἀσθενής; ὀλισθηρός, φθαρτός, ἀβέβαιος, ἐφήμερος, πρόσκαιρος; *di memôria*, ἀδύνατος, ὀλισθηρός, ἐπιλήσιμων. [ὀλισθος, ἐφήμερον.

labilità, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία,

labirînto, *m.*, λαβύρινθος.

laboratôrio, *m.*, ἐργαστήριον, παρασκευαστήριον || *di chim.*, χημείον. [πόνος.

laboriosità, *f.*, φιλεργία; κάματος,

laboriôso, -a, *operôso*, ἐργατικός, ἐθελό-(φιλό)πονος, φιλεργός, (καματερός, δουλευτής) || *difficile, fatiôso*, δύσκολος, δυσχερής, ἐπί-(πολύ)πονος, ἐργώδης, καματώδης, κοπ(ι)ώδης, ἐπίμοχθος, (κοπιαστικός, καματερός).

lâcca, *f.*, *resina*, λάκκα || *anatomia*,

γλουτός, πυγή, (κωλομέρι); ισχίον, (ἄντζα), μηρός || *v.* cavità, fôssa, cistërna. [γαῖτάνι].

laccétto, *m.*, τάργανος, (κορδόνη).

laccchè, *m.*, ἀκόλουθος, θεράπων, (λακές). [tamênto.

laccêzzo, *m.*, *v.* goloseria; allet-lâccia, *v.* chêppia.

lâccio, *m.*, *nôdo ecc.*, βρόχος, τὰ βρόχια, (θηλειά); *da strozzâre*, στραγγάλη; *legâme*, δεσμός; *trôppola. rête*, παγίς, (-ίδα), τὰ βρόχια; *v.* lâsso || *fig.*, τὰ βρόχια, παγίς, ἐνέδρα, δόλος, ἀπάτη.

lacci(u)ôlo, *v.* laccétto.

lacerâbile, *m. f.*, σχίσιμος, εὔσχιστος, σπαράξιμος.

lacerânte, *m. f.*, (δια)σχίζων, σπαρακτικός, -ραξικάρδιος.

lacerâre, διασπῶ, σχίζω, σπαράττω, διαρρήσσω, διμερίζω, (ξεσχίζω) || — *gli orêcchi, ώτοκοπῶ* || *fig.*, δυσφημῶ, κακολογῶ, καταλαλῶ, διασύρω. [μος, διαβολεύς.

laceratôre, -trice, σχίστης || δύσφη-

laceraziône, *f.*; -amênto, *m.*, διάσπασις, σχισμός, (σχίσιμον, ξέχισμα), σπάραγμα, ῥήγμα.

lâcero, -a, κατεσχισμένος, (καταξεσχισμένος) || *cenôido ecc.*, ῥακώδης, -κοφόρος, -κένδυτος, -κενδύτης, (κουρελιάρης).

lacërto, *m.*, πῆχυς; μῦς.

lacônico, -a, λακωνικός, βραχυλογικός, -λόγος, σύντομος. [χυλογία.

laconîsmo, *m.*, λακωνισμός, βρα-

laconizzâre; -neggiâre, λακωνίζω, βραχυλογῶ.

lâcrima ecc., *v.* lagr-.

- lacrimacrísti**, *m.*, χριστοδάκρυον, δάκρυ τοῦ Χριστοῦ. [χάσμα.]
- lacúna**, *f.*, διάλειμμα, διακοπή,
- lacústre**, *m.f.*, λιμναῖος, -νόβιος, τελεματιαῖος; παράλιμνος, λιμνώδης, τελεματώδης, (βαλτώδης).
- laddône**, *v.* mêntrê || ἐκεῖ ἔνθα.
- lâdro**, *m.*, κλέπτης, (κλέφτης), φῶρ, κλώψ, (κρυψοκλέπτης, λωποδύτης); *da strada*, ληστής.
- ladronâia**, *f.*, πλῆθος κλεπτῶν, σκυλολόγιον ληστῶν, λησταρχεῖον, ληστήριον.
- ladroncêllo**; **-drûncolo**, *m.*, μικροκλέπτης, (κλεφτάκος). [πεύς, φῶρ.]
- ladrône**, *m.*, ληστής, κλέπτης, κλο-
- ladronêccio**; **-ocínio**, *m.*; **-(on)eria**, *f.*, κλοπή, -πεία, ληστεία, φωρεία, (κλεψιά, -ψιμον) || σφετερισμὸς δημοσίων, ληστεία.
- ladr(on)êseo**, **-a**, κλεπτικός, λη-
- lagnârsi**, *v.* lamentârsi. [στ(ρ)ικός.]
- lâgo**, *m.*, λίμνη || — *di sangue*, ῥύαξ ο χειμαρρὸς αἵματος.
- lagône**, *m.*, πηγαὶ θερμοῶν μεταλλικῶν ὑδάτων.
- lâgrima**, *f.*, δάκρυ(ον) || *fig.*, σταγών, (σταλ(αγμα)τιά, στάλα).
- lagrimâbile**, *v.* deplorâbile.
- lagrimâre**, *v.* piângere; deplorâre.
- lagrimatôrio** (*vâso* —), *m.*, δακρυδόχον || (*mûscolo* —), *m.*, μῦς δακρυώδης.
- lagrimêvole**, *v.* deplorêvole, →
- lagrimôso**, **-a**, δακρυώδης, -υρροῶν; *lagrimêvole*, δακρυοποιός, κλαυστικός, παθητικός.
- lagûna**, *f.*, τέναγος, λιμνοθάλασσα.
- laicâto**, *m.*, λαϊκότης, λαϊκοί.
- laicità**, *f.*, λαϊκότης.
- laicizzâre**, ἐκλαϊκεύω. [κοσμικός.]
- lâico**, **-a**, μὴ κληρικός, λαϊκός,
- laidêzza**, *f.*, ἀσχημία, -μοσύνη, (-μάδα); ῥυπαρία, ἀκαθαρσία; αἰσχροτής; ἀσχημον (πρᾶγμα).
- lâido**, **-a**, ἀσχημος, δύσμορφος, δυσειδής; ἀπρεπής; ῥυπαρός, ἀκάθαρτος; αἰσχρός.
- lâio**, *m.*, *cm. pl.*, *poet.*, *v.* lamênto || *poesia*, ἰάλεμος.
- lâma**, *f.*, *di spada ecc.*, λεπίς, (-ίδα, λάμα) || *zool.*, κάμηλος τῆς Περουβίας, προβατοκάμηλος, λάμας || *sacerdote di Bûdda*, ἱερεὺς τοῦ Βουῦδδα, λάμας; *grân* —, ἀρκελάμας, δαλαῖλάμας || *riapûra paludôsa ecc.*, τέλεσμα, τέναγος, βάλτος || *ûna buôna* —, *spadacino*, καλὸς διαξιφιστής, ξιφομάχος || *v.* lâmina, lamiera.
- lambiccâre**, διυλίζω, (λαγαρίζω, λαμπικάρω) || *fig.*, ἐξονυχίζω, λεπύνω || *-rsi il cervello*, παρατείνω, κατατρύχομαι τὸν νοῦν, (σπάνω ο τσακίζω τὸ κεφάλι μου).
- lambiccâto**, *fig.*, *v.* ricercâto, contôrto. [πίκος]; *v.* distillatôre.
- lambiccò**, *m.*, ἄμβιξ, ἄμβυξ, (λαμπίρε, *sfiorâre*, ἐγγίζω ἀκροστιγῶς, ἐπιψάω || *bagnâre*, ἀρδεύω, (ποτίζω) || *leccâre*, (γ)λείφω.
- lambrûsea**, *f.*, ἀγριά(μπελο)ς.
- lambrûseo**, *m.*, οἶνος ἀγριαμπέλου.
- lamellâre**, *m.f.*; **-âto**, **-a**, πεταλοφυής, φυλλιδιωτός, ἐλασματιώδης.
- lamentânza**, *f.*, μεμψιμοιρία, δεινολογία, (παράπονον, -πόννευμα).
- lamentâre**, κλαίω, θρηνηῶ, -νφδῶ, μυρολογῶ; οἰκτείρω || *-rsi*, στενάζω, θρηνη(ολογ)ῶ, ὀλοφύρομαι, (κλαίομαι), ὀδύρομαι, μεμψιμοιρῶ, δεινολογῶ, (παράπονοῦμαι).
- lamentaziône**, *f.*, θρηῆνος, -νφδία.
- lamentêvole**, *m.f.*; **-tôso**, **-a**, θρηνηώδης, ὀδυρτικός, γοερός, (λυπητερός).
- lamênto**, *m.*, θρηῆνος, ὀδυρμός, στεναγμός, -αγμα, οἰμωγή, κλαῦμα, (παράπονον). [πέταλον.]
- lamêtta**, *f.*, ἐλασματίον, φυλλίδιον.
- lâmia**, *f.*, δράκαινα, λάμια || *itt.*, καρχαρίας, λάμια, (σκυλόψαρον).
- lamiera**, *f.*, ἔλασμα σιδήρου, σιδηροπέταλον, -ρόφυλλον, (λαμαρίνα, σάτσι). [φύλλον, πέταλον, (λάμα).]
- lâmina**, *f.*, ἔλασμα, πλάξ, (πλάκα).
- laminâre**, ἐλασματοποιῶ. [ριον.]
- laminatôio**, *m.*, ἐλασμα(τοπιεσ)τή-
- lâmpada**, *f.*, λυχνία, λύχνος, λαμπτήρ, (λάμπα).

- lampadina, *f.*, λυχνίδιον.
 lampadâio, *m.*, λυχνοποιός, -πώλης, (λυχναρᾶς) || λαμπιστής, (λαμπατζίης).
 lampadário, *m.*, λυχνία πολύφωτος, λυχνούχος, δαδοῦχος, (λαμπαδαῖριος).
 lampante, *m.f.*, λαμπρός, στιλπνός.
 lampeggiamento; -ggio, *m.*, ἀστραπή, λάμψις, λαμπηδών.
 lampeggiare, *pr. e fig.*, ἀστράπτω; *fig.*, λάμπω, ἀκτινοβολῶ, μαρμαίρω, ἐκπέμπω λάμψιν ὡς || *imps.*, ἀστράπτει. [ἀπτης.
 lampionâio, *m.*, λυχνάπτης, φωταν-
 lampioneino, *m.*, λυχνίσκος, (-νάρι(άκι)ν, κανδήλ(άκι)ν).
 lampiône, *m.*, φανός, *v.* fanále.
 lâmpo, *m.*, ἀστραπή; (ἔκ)λάμψις || *v.* âttimo, istante.
 lampône, *m.*, μόρον ὁ βάτον ἰδαῖον, βατόμορον, (σμέουρον). [(γαληά).
 lampreda, *f.*, γαλέος, πετρόμυζον,
 lâna, *f.*, ἔριον, μαλλός, (μαλλί(ον)) || *di* —, ἐρεοῦς, μάλλινος, (-ίτικος) || *buôna* —, *fig.*, πονηρός ἄνθρωπος.
 lanainôlo, *m.*, ἐριουργός; ἐριοπώλης.
 lanceolâto, -a, λογχοτέρμων, -οειδής.
 lancetta, *f.*, *sféra, índice*, γνώμων, ὠροδείκτης || *medc.*, νυστήριον, φλεβοτόμον, (νυστέρι, λαντσέττα).
 lância, *f.*, λόγχη, δόρυ, (λάντσα) || *v.* canôtto, bârca.
 lanciâre, ῥίπτω, (ῥίχνω), βάλλω, (ἔξ)ἀκοντίζω, ἐκσφενδονίζω, ἐκτοξεύω || **fig.*, καθιστῶ γνωστόν, προάγω || -*rsi*, (ἔφ)όρμῶ, ἐπιπίπτω, ῥίπτομαι. [λογχίτης.
 lanciêre, *m.*, λογχοφόρος ἵππεύς.
 lanciuante, *m.f.*, *medc.*, νυγματώδης, κεντητικός.
 lâncio, *m.*, ῥίψις, (ῥίξιμον), βολή || ὀρμητικὸν πῆδημα; *v.* slancio, sâlto.
 lanciótto, *m.*, λογχίδιον, ἀκόντιον.
 lânda, *f.*, χέρσος πεδιάς.
 lândo, *m.*, *barb.*, λανδαῦιον. [ἔρια.
 laneria, *f.*, μάλλινα ἐμπορεύματα,
 lândsturm, *f.*, *barb.*, ἐπιστρατεία.
- lândwer, *f.*, *barb.*, ἐθνοφρουρά.
 langraviâto, *m.*, χωροκομητεία.
 langrânio, *m.*, χωροκόμης.
 languidèzza, *f.*; -*guôre, m.*, ἀτονία, ἀδυναμία, ἐκλυσις, μαρασμός; ψυχρότης, χαυνότης.
 lânguido, -a; -*guênte, m.f.*, κακῶς ἔχων, ἄτονος, ἀσθενής, ἐκκελυμένος, μαραινόμενος, ἐκπνέων; πάσχων; ἀδρανής, χαῦνος.
 languire, εἶμαι ἀδύνατος, ἀδυνατίζω, ἐξασθενοῦμαι, μαραίνομαι, φθίνω, τήκομαι; πάσχω; χαυνοῦμαι, χαλαροῦμαι; καταθλίβομαι, καταβασανίζομαι, τυραννοῦμαι.
 lauífero; -*igero, -a*, μαλλο-(ἐριο)-φόρος, μαλλωτός, (μαλλιαρός), τριχωτός, (τριχάτος).
 lanísta, *m.*, μονομαχοτρόφος, -χοβοσκός, -χοκάπηλος.
 lanôso; -*nûto, -a*, ἐριώδης, μαλλώδης, πολύμαλλος, (μαλλιαρός), λάσιος; *di stôffe*, χνοώδης, (χνουδάτος).
 lanternâ, *f.*, φανός, (-νάρι), λύχνος — *ciêca*, δέλετρον, κλεψίφανος, (κλεφτοφάναρο) || — *mágica*, φανός μαγικός.
 lanternône, *m.*, μέγας φανός, πυρσός, (μάσαλᾶς) || *fig.*, *v.* spilungône. [(χνούδι).
 lanûg(g)ine, *f.*, ἴουλος, χνοῦς,
 lanuginôso, -a, χνοώδης, πολύχνους; πτιλώδης, πολύπτιλος.
 lânz(ichenêce)o, *m.*, *mil.*, μισθοφόρος || *giiôco*, λανσκινέ.
 lânde, *cong.*, ὄθεν, διό, διὰ τοῦτο, τούτου ἔνεκα.
 lapâzio, *m.*, *bot.*, λάπαθον, (παζί).
 lapâzze, *f.*, *mar.*, δίδυμα.
 lapidâre, καταπετρῶ, λιθοβολῶ, (πετροβολῶ, -τρώνω).
 lapidário, *m.*, ἀρχαιολόγος, ἐπιγραμματο-(λιθο)γνώμων || λιθογλύπτης, -ύφος, ἀδαμαντουργός, λιθοπώλης.
 lapidaziône, *f.*; -*amênto, m.*, λιθοβόλημα, -ησις, πετροβόλημα, -λία.
 lápide, *f.*, (ἐπιτύμβιος) λίθος, μάρμαρον; μνημεῖον, μνήμα.

lapídeo, -a, λίθινος, μαρμάρεος, -ρινος, (-ρένιος).

lapillo, *m.*, λιθάριον; κόχλαξ, χάλιξ. [λον, -δ(ογραφ)ίς.

lâpis, *m.*, χρωστήρ, μολυβ(δ)οκόνδυ-

lapis lazulí, *m.*, κύαν(όλιθ)ος, (λαζούρ ι, λατσιβέρδ-τασί).

lâppola, *v.* bardána.

lard(ell)âre, λαρδ(όνω)ῶ, (βάλλω λαρδί) || *fig.*, κατατροπῶ, διατιτρώσκω, (κάταπληγόνω).

lardêllo, *m.*, λαρδόκομμα, τεμάχιον λαρδίου, (κομμάτι λαρδί).

lârdo, *m.*, σίαλον, (λαρδί) || *v.* grâsso.

lardôso, -a, λιπώδης.

largheggiâre, εἶμαι ἐλευθέριος, φιλοδωρῶ: *v.* abbondâre.

larghêzza, *f.*, εὐρύτης, εὖρος, (φάρδος), πλάτος; εὐρυχωρία || ἀφθονία, δαψίλεια || *v.* largiziône.

larghêtto, *avn.*, *mus.*, βραδέως πως. [μιαί.

largire, δίδωμι, χαρίζομαι, δωροῦ-

largitôre, -tríce, δωρητήρ, -τής.

largiziône, *f.*, δῶρον, φιλοδώρημα, χάρισμα.

lârgo, -a, εὐρύς, (φαρδύς), πλατύς;

estêso, ἐκτενής, εὐρύχωρος, μέγας;

abbondânte, ἄφθονος, δαψιλής,

μέγας: liberále, munífico, ἐλευθέ-

ριος, μεγαλό-(γενναί)δωρος || *di*

cosciênza ecc., φιλελεύθερος, ἐλευ-

θερόφρων; ἐλαστικός || prênder il

-o, *mar.*, πελαγίζω, ἀναπλέω, (ξε-

μακρύνω, ἀλαργάω, φεύγω) || al

-o, εὐρυχώρως, ἐν ἀνέσει || in lîn-

go e in -o, κατὰ μήκος καὶ πλάτος

|| stâr alla -a, ἴσταμαι μακράν ||

fâr -o, ὑποχωρῶ; παρέχω ο κάμνω

θέσιν || -o! παραμερίσατε! ἀνοί-

ξατε δίοδον! τόπον, τόπον! προσο-

χή! φυλάξου! (βάρδα!).

largûra, *f.*, πλάτος, τόπος πλατύς.

lâri, *m. pl.*, ἐφέστιοι θεοί, λάρη-

τες || *fig.*, ἐστία, οἶκος, -κία, (σπίτι).

lârice, *m.*, λάριξ.

laringe, *f.*, λάρυγξ, (-γγας).

laringêo, -a, λαρυγγικός.

laringite, *f.*, λαρυγγίτις.

laringotomia, *f.*, λαρυγγοτομία.

lârva, *f.*, νύμφη, σχαδών || *v.* òm-
bra; fantâsma; apparênza.

larvâto, -a, μετημφιεσμένος, *v.* ma-
scherâto. [λάγανον, (λαζάνια).

lasâgna, *f.*, ταινιόσχημος ζύμη,

lasagnône, *m.*, *fig.*, κοῦφος, βλάξ.

lâsca, *f.*, λευκίσκος.

lascâre, *mar.*, χαλαρῶ, (λασκάρω),

ἀπολύω, (ἀμολάρω). [εἰσητήριον.

lasciapassâre, *m.*, διαβατήριον,

lasciâre, ἀφήμι, ἀπο-(παρα)λείπω,

παραιτῶ, (ἀφήνω, ἀφίνω, παραιτῶ);

v. abbandonâre || *permettere*, συγ-

(παρα)χωρῶ, (ἀφίνω νά).

lâscito, *m.*, κληροδότημα; *v.* le-

gâto, fondaziône.

lascivîa, *f.*, ἀσέλγεια, λαγνεία, ἀ-

κολασία, (ἀτσαλία).

lascivno, -a, ἀσελγής, λάγνος, ἀκό-

λαστος, ἀκρατής, (ἀτσαλος).

lâssa, *f.*, *v.* guinzâglio.

lassatîvo, -a, μαλακτικός, καθαρ-

τικός. [*m.*, *lâccio*, ἱμάσθλη.

lâsso ecc., *v.* stânco; mísero || *s.*

lassû, *avn.*, ἐκεῖ ἄνω.

lâstra, *f.*, πλάξ, (πλάκα).

lastrâre, *mar.*, στοιβάζω.

lastricâre, στρώνω διὰ λίθων ο πε-

τρῶν, λιθοστρωτῶ; *v.* acciottolâre.

lastricâto, -a, λιθόστρωτος || *s. m.*,

λιθόστρωτον, -ωμα, (ντοσεμές,

καλλι-(καλδι)ρίμι).

lastricatûra, *f.*, λιθόστρωσις.

lâstrico, *m.*, *v.* -câto; ὁδός, δρο-

μος || gettâr sul —, ῥίπτω εἰς

τοὺς δρόμους, ἀποβάλλω || êsser

sul —, εἶμαι ἄοικος, ἀνέστιος;

εἶμαι ἀργός, δὲν ἔχω ἔργον.

lâtêbra, *f.*, ἀποκρυφή, κρυπτήριον,

μυχός.

latênte, *m. f.*, κρυπτός, (κρυφός),

ἀγνοούμενος, λανθάνων, ἀφανής.

laterâle, *m. f.*, πἀραπλεύρως κεί-

μενος, παράπλευρος, πλάγιος.

laterizio, -a, ἐκ πλίνθων, πλίνθι-

νος. [πλατύσημον.

laticlâvio, *m.*, πλατύσημος (ἐσθής),

latifôndo, *m.*, μέγα κτῆμα, εὐρύ-

χωρον ὑποστατικόν.

latinísmo, *m.*, λατινισμός.

- latinista**, *m. f.*, λατινιστής.
latinità, *f.*, λατινικότης; τὰ -κά ||
 hássa —, παρεφθαρμένη λατινι-
 κότης, ὑπολατινική. [νίζω.
latinizzâre, ἐκλατινίζω || *n.*, λατι-
latino, -*a*, λατινικός; *agg. e s.*,
 λατίνος, ῥωμαῖος || *occidentale*,
 φράγκος; ἰταλός; δυτικός || *r.*,
 σαφής, εὐκρινής || *vêla* -*a*, ἰστίον
 τρίγωνον, λατίνι(ον) || *chiêsa* -*a*,
 δυτικὴ ἐκκλησία || *s. m.*, λατινική
 (γλώσσα); θέμα, γύμνασμα λατι-
 νικόν || *avn.*, λατινιστί, ῥωμαῖστί.
latinûccio, *m.*, (ἄθλιον) γύμνασμα
 λατινικόν.
latitânte, *m. f.*, (ἀπο)κρυπτόμενος.
latitûdine, *f.*, *geografica*, πλάτος ||
clîma, κλίμα || *v. larghêzza*, *am-
 piêzza*.
lâto, -*a*, *v. largo* || *s. m.*, *v. fianco*;
parte, πλευρόν, -ρά, μέρος, πλά-
 γιον, (πλάγι); (ἄπ)ῶψις || *geom.*,
 πλευρά.
latomîe, *f. pl.*, λατομίαι.
latôre, -*trice*, *m.*, κομιστής.
latrâre ecc., *v. abbaîare*.
latrina, *f.*, *v. cesso*.
latrocínio, *v. ladronêccio*.
lâtta, *f.*, λευκοσίδηρος, (τενεκές) ||
di —, τενεκένιος.
lattâio, *m.*, λευκοσιδηρουργός, -ρο-
 πώλης, (τενεκεντζής) || *v. lattivên-
 dolo*.
lattaiôlo, *m.*, ὄδου γαλαθηνός ο
 τοῦ γάλακτος, (δοντάκι).
lattânte, *m. f.*, θηλάζων, -ζόμενος,
 γαλαθηνός, (βυζανιάρικος) || *bam-
 bino* —, θηλαζόμενον βρέφος,
 (βρέφος) θηλάζον, τιθήνημα, γα-
 λαθηνόν, ὑπομάζιον, ((παιδί) βυ-
 ζανιάρικον).
lattâre ecc., *v. allatt*.
lattâto, *m.*, γαλακτικὸν ἄλας.
lâtte, *m.*, γάλα || — *di pêsce*, γα-
 λάκτωμα, γόννη, θορός || — *di
 mândorle*, ἄμυγδάλωμα || — *anac-
 quâto*, γάλα ὑδρομιγές, (νερωμέ-
 νο) || — *cagliâto*, πηκτὸν γάλα,
 δξύγαλα, (ξυνόγαλα, γιαγούρτι) ||
di —, *v. lattânte*; →

lâtteo, -*a*, γαλακτικός; -τώδης, -τοι-
 δής; -τόχρωμος, -τόχρους || *diêta*
 -*a*, δίαιτα γαλακτώδης || *via* -*a*,
v. galassia.

latteria, *f.*; -**ttificio**, *m.*, γαλα-
 κτουργεῖον, γαλακτο-(τυρο)κομει-
 ον, -πωλεῖον, (γαλακτάδικον).

latticínio, *m.*, γαλακτερόν, τὰ -ά.

lattifugo, -*a*, ἀντιγαλακτικός.

lattiginôso, -*a*, γαλακτερός, -τινος,
 -τοῦχος; *v. lâtteo*.

lattime, *m.*, ἀχώρ, πνοφύτης, (ἀμ-
 πέλι τῶν νηπίων).

lattivêndolo, *m.*, γαλακτοπώλης,
 (γαλατᾶς, -τζής, *f.*, -τού; σουτσής).

lattône, *m.*, ἔλασμα ὀρειχάλκου.

lattônzo(lo), *m.*, μόςχος ἐνιαύσιος
 ο γαλαθηνός, (ἄρνάκι βυζανιά-
 ρικον).

lattuârio; -**ttovârio**, *v. elettuârio*.

lattûga, *f.*, θριδάξ, (μαρούλι).

lâudano, *m.*, λαύδανον, (λαούδανον).

laudatîvo, -*a*, ἐπαινετικός, ἐγκω-
 μαστικός. [λογία, αῖνος.

lâude, *f.*, *v. lôde*: ἱππο; † δοξο-

lâurea, *f.*, στέφανος δάφνινος ||
 βαθμὸς ο ἀναγόρευσις διδάκτορος,
 σοφοδιδασκαλία, διδακτορία, (δο-
 κτοράτο). [κτωρ.

laureândo, -*a*, ὑποψήφιος διδά-

laureâre, *r.* στέφω ἐκ δάφνης, *v.*
incoronâre || *em.*, ἀναγορεύω διδά-
 κτορα || -*rsi*, ἀναγορεύομαι διδά-
 κτωρ.

laureâto, -*a*, *r.*, δάφνη ἐστεφανω-
 μένος, δαφνοστεφής, δαφνοφόρος,
 στεφανίτης || *em.*, ἀναγορευθεὶς
 διδάκτωρ.

laurino, -*a*, δάφνινος; δαφνοειδής.

laurêola, *f.*, χαμαιδάφνη.

laurêto, *m.*, δαφνών.

lâuro, *m.*, δάφνη, *v. allôro* || -*rôsa*,
 ῥοδοδάφνη || -*cêraso*, δαφνοκερα-
 σιά. [της; ἀφθονία, δαψίλεια.

lautêzza, *f.*, πολυτέλεια, λαμπρό-

lâuto, -*a*, πολυτελής, λαμπρός;

lâva, *f.*, λάβα. [ἀφθονος, δαψιλής.

lavâbile, *m. f.*, ἐπιδεικτικὸς πλύσε-
 ως, πλύσιμος.

lavâbo, *m.*, νιπήρ, (λαβαμένο) ||

† νιπτήριος προσευχή; μάκτρον.
lavacápo, m., v. laváta (di tēsta).
lavâcro, m., aziône, πλύσις, (-ιμον)
 || *lúgo*, πλυνός, -ντήριον.
lavâgna, f., v. ardēsia || *távola néra*,
 μέλας ἄβαξ, μαυροπίναξ.
lavamâno; -i, m., γε(ι)ρόνιπτρον,
 χειρὶν βεῖον, -νιβον, νιπτήρ, λεκά-
 νη, (λαβαμάνο, λεγένι).
lavânda, f., πλύσις, (-ιμον) || *bot.*,
 ἴψυον, ψευδόναρδος, λαβαντίς,
 (λεβάνδα, λαβάντα).
lavandâio, m., πλύντης, -ντήρ,
 (πλύστης); -a, f., πλύντρια, (πλύ-
 στρα). [tero].
lavariâtti; lavascodêlle, v. guât-
lavâre, πλύνω; mâni e piédi, νι-
πτω; il còrpo, λούω; fig., ἐκπλύνω,
 ἐξαλείφω || *me ne lavo le mâni*,
 πλύνω τὰς χεῖρας μου, νίπτομαι
 τὰς χεῖρας, δὲν ἀναμιγνύομαι εἰς
 τι, ἀπεκδύω τὴν εὐθύνην.
lavâta, f., πλύσις, πλύμα, (πλύσι-
μον), νίψις, (νίψιμον) || — *di tē-*
sta, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, νου-
 θεσία; *dâr ûna buôna* — *di tē-*
sta, μαλλόνω καλά.
lavatîvo, v. clistère.
lavatîdio, m., πλυνός, (πλυσταρειό).
lavatîura, f., v. laváta || *acqua a-*
ranzâta, ἀπόπλυμα.
lavêggio, v. caldâio, pēntola.
lavîna, v. frâna. [χρονοτριβῶ.
lavoracchiâre, ἐργάζομαι νωθρῶς,
lavorâccio, m., ἄτεχνον ἔργον, κα-
κοδουλεωμένον πράγμα, (χονδρο-
κοπιά). [τής), *v. operâio.*
lavorânte, m.f., ἐργάτης, (δουλευ-
lavorâre, ἐργάζομαι, (δουλεύω);
v. faticâro; — la tērra, v. colti-
vâre || — *a giornâta*, ἐργάζομαι
 καθ' ἡμερομίσθιον.
lavoratî(v)o, -a, ἐργάσιμος; agr.,
 γεωργήσιμος, ἀρόσιμος.
lavorâto, -a, (ἐξ)ειργασμένος; τε-
χνητός, κεκοσμημένος. [vorânte.
lavoratôre, -trîce, v. laboriôso; la-
lavôro, m., aziône, ἐργασία, (δου-
λειά), v. fatica || *côsa*, ἔργον, (δου-
 λειά), ἐργόχειρον || *ministro dêi*

-i, públicci, ὑπουργός τῶν δημο-
 σίων ἔργων.
lavorûccio, m., μικρὸν ἔργ(όχειρ)ον.
law - tēnnis, m., barb., ἀντισφαί-
lazulite, f., κυανόλιθος. [ρισίς.
lazarêtto, m., λοιμοκαθαρτήριον,
 (λαζαρέτο(v)).
lazarîsta, m., † λαζαριστής.
lazarône, m., λαζαρηνός, -ρινός,
lazzeruôla, v. azz- [(-ρόνος, -ρῶνος).
lâzzi, m. pl., (γελωτο)μορφασμοί,
 χειρονομίαι, βωμολοχίαι, -χεύματα,
 σκώμματα, (κοροϊδίαίς), ἀστειό-
 τητες, (χωρατάδες).
le, f. pl. di il, αἱ, τὰς (ἡ, ταῖς)
 || *pron.*, αὐτάς, ἐκείνας; αὐτῆ;
dândo del léi, σὰς.
leâle, m. f., χρηστός, εἰλικρινής,
 τίμιος, ἔντιμος, πιστός, ἐμπιστευ-
 μένος.
lealtà, f., χρηστότης, εἰλικρίνεια,
 τιμιότης, πίστις, ἐμπιστοσύνη.
leârdo, -a, λευκός; -o romellâto,
 λευκόστικτος.
lêbbra, f., λέπρα, (λώβα, -βιά).
lebbrôso, -a, λεπρός, -πρώδης,
 (λωβιάρης, -βός, -βιασμένος).
lebête, m., v. caldâia.
leccapiâtti, m., παράσιτος, (πινακο-
 (τσανακο)-γλείπτης, γλειφοσκου-
leccârda, f., λιποδόχη. [τέλης).
leccârdo; -ccône, v. golôso.
leccêre, λείχω, (γλείφω) || *fig.*, ἐκ-
 πονῶ, ἐξεργάζομαι || *v. adulâre,*
accarezzâre.
leccâto, -a, λελειγμένος, (γλειμμέ-
νος) || ἐκπεπονημένος, ἐξειργασμέ-
 νος; ἐπιτετηθευμένος, προσποιητός.
leccât(ûr)a, f., λείξις, (γλείψιμον)
 || ἐκπόνησις; ἐπιτήδευσις || *v. adu-*
leccêto, m., πρινών. [lazîone.
leccîno, b., v. adulatôre.
lêccio, v. êlce.
leccornîa, f.; -ccûme, m., v. golosità.
lêcîto, -a, θεμιτός, νόμιμος; συγ-
κεχωρημένος || è -o, ἔξεστι, ἐπι-
 τρέπεται.
lêdere, βλάπτω, ζημιῶ, (-όνω),
 ἀδικῶ; *medc.*, προσβάλλω, τραυ-
 ματίζω, (πληγόνω).

- lêga**, *f.*, συμμαχία, ὀμαιχμία, συνασπισμός, συνωμοσία; *in cattivo sênsò*, συμμορία, (φάρα) || *di metàlli*, μίγμα, κρᾶμα || *misúra*, λέυγα, -η || *di buôna* —, *pr. e fig.*, δόκιμος, καλῆς ποιότητος; *di cattiva* —, ἄδόκιμος, κακῆς ποιότητος.
- legâccio(lo)**, *m.*; -âccia, *f.*, *v.* lacchètto; giarrettiéra; legâme.
- legâle**, *m. f.*, νόμιμος, ἔννομος, νομικός || *s. m.*, νομικός, (οὐλεμᾶς), *v.* avvocâto, giureconsúlto.
- legalità**, *f.*, νόμιμον, νομιμότης.
- legalizzâre**, ἐπικυρῶ, πιστ(οποι)ῶ, ἐπιβεβαιῶ.
- legalizzaziône**, *f.*, (ἐπι)κύρωσις, πίστωσις, ἐπιβεβαίωσις.
- legâme**, *m.*, δεσμός, δέσις, σχοινίον || *fig.*, τὰ δεσμά, ζυγός, δουλεία || *fra persône*, σχέσις, φιλία.
- legamênto**, *m.*, (συν)δεσμός, σύζευξις; συναρμογή, συνάφεια || *mus.*, ζεύγμα; πολυφθογγία || *anatomia*, ἰνοδέσμη, ἴνες.
- legâre**, δέ(ν)ω, συν-(περι)δέω, συναπτω; συγκρατῶ, συσφιγγω; συναρμόζω, -μολογῶ || — *un libro*, δέ(ν)ω, ἐνδύω, δελτορραφῶ βιβλίον || *v.* incastonâre. [τάριος].
- legatârio**, *m.*, κληροδόχος, (λεγα)legâto, *m.*, *lascito*, κληροδοσία, -δότημα, (λεγάτον) || *méssò*, πρέσβυς, † ἔξαρχος, λε-(λη)γάτος.
- legatôre**, *m.*, δένων, δέτης || βιβλιοδέτης, -ορράφος.
- legatûra**, *f.*, σύν-(ἐπί)δεσις, -δεμα, *v.* legâmé(ντο) || δέσιμον βιβλίου, βιβλιορραφία.
- legaziône**, *f.*, *personale e sêde*, πρεσβεία, (ἀμπασαρία) || † ἔξαρχία.
- lêgge**, *f.*, νόμος; *régola*, *nôrma*, κανών || νομικὴ ἐπιστήμη, νόμοι, δίκαιον; *studiâr* —, διδάσκομαι τὰ νομικά.
- leggênda**, *f.*, συναξάριον, παραδόσις, μῦθος || *iscriziône su monête*, περιγράμμα; *in gènere*, ἐπιγραφή.
- legendârio**, -a, συναξαρχικός || *s. m.*, συλλογὴ βιογραφιῶν ἁγίων ο συν-αξαριῶν.
- lêggere**, ἀναγινώσκω, (διαβάζω) || *comprêndere dâll' aspétto ecc.*, νοῶ, καταλαμβάνω, διαγινώσκω, γνωρίζω (ἐκ τῆς ὄψεος κλ.) || *spiegâre*, ἐξηγῶ.
- leggerêzza**, *f.*, κουφότης, ἐλαφρότης, (λαφρότης, -ότητα, -άδα); κουφόνοια; ἀ(συ)στασία; εὐκίνησία, ταχύτης; εὐχέρεια; λεπτότης; εὐτέλεια; μετριότης; ἀδυναμία.
- leggiadria**, *f.*, ἐπίχαρι, χάρις, γλαφυρότης, κομψότης, ὠραιότης, θέληγτρον.
- leggiâdro**, -a, χαρίεις, γλαφυρός, κομψός, ὠραῖος, εὐάρεστος; θελξικάρδιος, θελκτικός; *v.* grazioso, bello. [βασιτικός].
- leggibile**, *m. f.*, εὐανάγνωστος, (δια)leggiêro, -a, *pr.*, ἀβαρής; *pr. e fig.*, κοῦφος, ἐλαφρός || *fâtuo*, *irriflessivo*, ἄσκεπτος, ἀνόητος, κοῦφος || *incostante*, ἄστατος, -αθής, εὐμετάβλητος, κοῦφος || *ágile*, γοργός, εὐστροφος, ταχύς, εὐκίνητος, ὠκύπους || *fâcile*, εὐκόλος, εὐχερής || *sottile*, *digeribile ecc.*, ψιλός, ἀπλοῦς, λεπτός, λιτός || *piccolo*, *da poco ecc.*, μικρός, ἀσήμαντος, εὐτελής || *moderâto*, *débòle*, μέτριος; ἀδύνατος || *di -i*, εὐκόλως, (-ολα).
- leggîo**, *m.*, ἀναλογεῖον, (-λόγι(ον)), ἀναγνωστήρι(ον), (διαβαστήρι).
- legiferâre**, νομοθετῶ, -οδοτῶ, -ο-
- legionârio**, *m.*, λεγεωνάριος. [ποιῶ]
- legiône**, *f.*, λεγεών || *fig.*, μέγα πλήθος || — *d' onôre*, λεγεὼν τῆς τιμῆς.
- legislativo**, -a, νομοθετικός.
- legislatôre**, *m.*, νομοθέτης, -οδότης.
- legislatûra**, *f.*, νομοθετεία.
- legislaziône**, *f.*, σύνολον τῶν νόμων, νομοθεσία || νομολογία; νομικὴ ἐπιστήμη, τὰ νομικά. [νομικός].
- legîsta**, *m.*, νομολόγος, νομομαθής,
- legittimâre**, *di figli ecc.*, νομιμοποιῶ, ἀναγνωρίζω || *fig.*, δικαιο(λογ)ῶ, *v.* giustificâre.
- legittimaziône**, *f.*, νομιμοποιήσις, ἀναγνώρισις || *v.* giustificaziône, apologia.

legittimismo, *m.*, νομιμοφροσύνη.
 legittimista, *m. f.*, ἐννομόφρων.
 legittimità, *f.*, νομιμότης, -ιμον; *déi figli*, γνησιότης, νομιμότης.
 legittimo, -a, νόμιμος; *di figli e fig.*, γνήσιος; *fig.*, δίκαιος, εὐλογος || *s. f.*, νόμιμος μερίς (κληρονομίας), κληῆρος.
 lêgna, *f. pl., r. s.*; -e, *f. pl.*, καυσό-
 ξυλον, (καύσιμα) ξύλα.
 legnâggio, *v. lign.*
 legnâia; -âra, *f.*, ἀποθήκη καυσί-
 μων ξύλων, ξυλοθήκη.
 legnai(u)òlo, *m.*, ξυλουργός || -λο-
 κόπος, -λοσχίστης.
 legnâme, *m.*, τὰ ξύλα, -λική, -λεία.
 legnâre, *fâr lêgna*, ξυλεύομαι || *v.*
 legnâta, *v. bastonâta*. [bastonâre.
 lêgno, *m.*, ξύλον || *v. nâve*; car-
 legnosità, *f.*, ξυλωδες. [rôzza.
 legnôso, -a, ξυλοειδής, -λώδης.
 legorizia, *v. liquer.* [δικηγόρος.
 legulêio, *m.*, νομοτριβής, ἄθλιος
 legûme, *m., cm. pl., erbâggio*, λα-
 χανηρόν (-νικόν), λάχανον || *fagiòli*
ecc., ὄσπριον; — *sêcchi o vêrdi*,
 ὄσπρια ξηρά ο χλωρά. [δης.
 leguminôso, -a, λαχανώδης, ὄσπριώ-
 λει, *pron. f. di lui, v. êgli*.
 lêmbo, *m.*, ἄκρα, χεῖλος; τόπος,
 χώρα; σπιθαμὴ γῆς || περιφέρεια,
 ἐξώτερον χεῖλος.
 lêmma, *m.*, λῆμμα. [λίαν βραδέως.
 lêmme lêmme, *avn.*, πολὺ ἡσύχως,
 lêmurí, *m. pl.*, μορμόνες, βρυκό-
 λακες, φάσματα.
 lêna, *f.*, (ἀνα)πνοή || δύναμις, ῥώ-
 μη; προθυμία, ζέσις.
 lendinôso, -a, ἔχων κονίδας, (κονι-
 διάρης) || *êsser* —, κονιδιάζω.
 lêne, *m. f.*, πρᾶος, ἀπαλός, ἥπιος;
v. dôlece, leggiêro.
 lenire; -ificâre, *v. mitigâre, al-*
leggerire, confortâre.
 lenitivo, -a, πραῦντικός, μαλακτι-
 κός, παυσίλυπος, ἀκесώδυνος.
 lenocínio, *m.*, μαστροπιά, προα-
 γωγία || *fig.*, θέλγητρον.
 lenône, *m.*, μαστροπός, προαγωγός,
 πορνοβοσκός, (ῥουφιᾶνος).

lênte, *f., di cristallo*, φακός, ὕελος,
 (γυαλί) || *v. -ticchia*; -tîggine.
 lentêzza, *f.*, βραδύτης, ἀργοπορία,
 (ἄργητα).
 lentícelia, *f., bot.*, φακὴ, -ός.
 lenticolâre, *m. f.*, φακοειδής, -κώ-
 δης. [κονιδοειδής.
 lentifôrme, *m. f., c. s.*, φακωτός,
 lentigine, *f.*, φακός, (-κίδα, ἐληά).
 lentigginôso, -a, φακώδης, -κοψις,
 (-κιδιάρης). [μαστιχοθάμνος, (-χιά).
 lentischio, *m.*, σχῆνος μαστιχοφόρος,
 lênto, -a, βραδύς, ἀργός || *poet.*,
 λιγυρός, εὐκαμπτος || *fuêco -o*, πῦρ
 μέτριον. [τριχιά, (ἀπετονιά).
 lênta, *f.*, ὄρμια, καλαμὶς (-ιδι),
 lenzuòlo, *m.*, σινδών, (σιν-(σεν)δόνι)
 || — *mortuârio*, σινδών ἐντάφιος,
 ἐντάφιον. [(λ(ε)ι-(λε)ονταράκι).
 leoncino, *m.*, λεοντιδεύς, -τίσκος,
 leone, *m.*, λέων, (λ(ε)ιοντάρι) || *fig.*,
 τολμηρός, ἀνδρείος, θυμολέων ||
cuôr di —, λεοντόκαρδος || *pârte*
del —, λεόντειος ο μεγίστη μερίς.
 leonêssa, *f.*, λέαινα, (λ(ε)ιονταρίνα).
 leonino; -nêscio, -a, λεόντειος, (-τα-
 ρήσιος) || *vêrsi -i*, λεόνιοι στίχοι.
 leopârdo, *m.*, λε(οντ)όπαρδος, λεο-
 lêpido, *v. facêto, allêgro*. [πάρδαλις.
 lepidôterro, -a, λεπιδόπτερος || *sm.*
 lepôre, *v. gârbo, grâzia*. [*pl.*, τὰ -a.
 leporino, -a, λαγώειος, -γῶος, -γειος,
 -γινος. [δάκι).
 leprâtto, *m.*, λαγιδεύς, -γίδιον, (-γου-
 lêpre, *m. f.*, λαγ(ω)ός, -γός.
 lêrcio, -a, μεμολυσμένος, ῥυπαρός.
 lêcina, *f.*, ὀπήτιον, (σουβλί, -βλόρ-
 ριζα) || *fig.*, φειδωλία ὑπερβολική,
 ῥυπαροφιλαργυρία, κνιπεία, (τζιγ-
 γουνιά, λέξινα).
 lesinâre, φείδομαι, εἶμαι λίαν γλί-
 σχρος, (σ)κνίπτω, (τζιγγουνεύω,
 κάμνω τὴν λέξινα).
 lesineria, *f.*, ῥυπαροφιλαργυρία,
 σκνιπότης, (κατσιβελιά, λέξινα).
 lesinône, *m.*, λίαν γλίσχρος, σφι-
 κτός, κνιπός, (καρμίρης, λέξινα).
 lesiðne, *f.*; βλάβη, βλάβις, (-ψιμον),
 ζημία, ἀδικία || *medc.*, προσβολή;
 πληγή, τραῦμα.

lesivo, -a, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
 lêso, -a, ζημιωθείς || προσβληθείς, (πληγωμένος) || delitto di -a maestà, ἀδίκημα κατὰ τῆς βασιλείας, ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας ο καlessâre, βράζω. [θοσιώσεως.
 lessatûra, f., βράσις, (-ιμον).
 lêssico, m., λεξικόν, -κολόγιον.
 lessicôgrafo, m., λεξικογράφος.
 lessicogrâfico, -a, λεξικογραφικός.
 lêssso, v. bollito.
 lestêzza, f., ταχύτης; εὐστροφία; v. sveltêzza, agilità.
 lêsto, -a, ταχύς, ὠχύπους; εὐστροφος, εὐκίνητος.
 letâle, v. mortâle. [βοροκαθαριστής.
 letamaiuôlo, m., κοπρολόγος, βοροletâme ecc., v. concime.
 letârgico, -a, ληθαργικός.
 letârgo, m.; -gia, f., βύθος, ληθαργος, -γία. [rallegârre.
 letificâre; letiziâre, v. allietâre,
 letizia, f., χαρά, εὐφροσύνη, εὐθυμία. [κρέββατο).
 lettâccio, m., κράββατος, (καληολêttera, f., ἐπιστολή, γράμμα || *dell'alfabêto*, γράμμα, στοιχείον || — di câmbio, συναλλαγματική || in contrappôsto a spirîto, γράμμα || belle -e, φιλολογία.
 letterâle, m. f., κατὰ γράμμα ο λέξιν, ἀκριβής.
 letterârio, -a, φιλολογικός.
 letterâto, m., λόγιος, πεπαιδευμένος, (γραμματισμένος).
 letteratûra, f., φιλολογία.
 letterîna, f., γραμματιδίον, (-τάκι); ἐπιστόλιον, v. bigliêtto.
 letticiuôlo, m., κλινάριον, -νίδιον, (κρεββατάκι).
 lettiêra, f., ξύλινον ἔρεισμα τῆς κλίνης, κλίνη || *per cavalli ecc.*, κοίτη, (χορτό-ἀχυρό-ὑπό) στρώμα.
 lettîga, f., φορεῖον, (σέδια, λατέρα, λιτιέρα, ταχτεרבάνι).
 lettistêrnio, m., ἱερὰ κλίνη.
 lêtto, m., κλίνη, κοίτη, εὐνή, κράββατος, (κρεββάτι) || *per terra*, χαμεύνη, -νιον || *di fûlme*, στρώμα, ῥεῖθρον, κύτος, ἔλυτρον

|| *fig.*, κλίνη, στρώμα; *matrimônio*, συνουκείσιον, γάμος || *fâr il —*, στρωννύω ο στρώνω τὴν κλίνην; *disfârlo*, ἀποστρωννύω, ἀνασκευάζω, (ξεστρώνω).
 lettôre, -trice, ἀναγνώστης, (διαβαστής); φιλαναγνώστης.
 lettûccio, v. -tticiuôlo; canapê.
 lettûra, f., ἀνάγνωσις, -ωσμα, (διάβασις, -βασμα).
 leucorrôico, -a, λευκορροϊκός.
 lêna, f., μοχλός, (λοστός, ἀσηκωτήρι, ἀντιστύλι, μανέλα) || *mil.*, στρατολογία.
 levânte, m., ἀνοτολή, (λεβάντες).
 levantîno, -a, ἀνατολικός, -λίτης, (λεβαντίνος).
 levâre, *alzâre*, αἶρω, (σηκόνω), ὑψῶ, (-όνω); ἀνορθῶ || *togliere*, ἀφαίρω, (παίρνω), ἀπάγω, ἀποκομίζω, (σηκόνω) || — *gênte*, στρατολογῶ || -*rsi*, *del sôle ecc.*, ἀνατέλλω, (ἐβγαίνω); *il vênto si lêna*, ἀρχίζει νὰ πνέη ὁ ἄνεμος; v. lievitârsi.
 levâta, f., ἄρσις, (σήκωμα), ὑψωσις; *da sedere, da lêtto ecc.*, ἀνάστασις; *del sôle*, ἀνατολή || *mil.*, πρόσκλησις (εἰς τὰ ὄπλα); — *in mâssa*, γενική στρατολογία || v. *alzâta*.
 levatôio (pônte —), m., περιαιρετὴ γέφυρα. [τρία).
 levatrice, f., μαῖα, (μαμμή, ἀγεlevatûra, v. levâta: importânza; inleviathàn, m., ὁ λεβιάθαν. [gêgno.
 levigâre, v. lisciâre.
 levîta, m., λευῖτης; ἱερεὺς.
 levîtico, -a, λευῖτικός. [γωνικόν.
 levriêro, m., λαγωνικός κύων, λαlêzio, m., v. moîna, smôrgia.
 leziône, f., δίδαγμα, διδασκαλία, μάθημα || *di un têsto*, γραφή, ἀνάγνωσις || *fig.*, παραίνεσις, νουθεσία.
 leziôsâggine, f., ἀκκισμός, (τσακκισμάτα), περιέρχεια, ἐπιτήδευσις, ἀβρότης.
 leziôso, -a, ἀκκιστικός, θρυπτικός, θωπευτικός, ἐπιτετηδευμένος.
 lêzzo, v. pûzzo.

- li, *avv.*, ἐκεῖ, *v.* là.
- liâna, *f.*, κληματῖτις, (-αξίδα).
- libâre, σπένδω; *v.* bêre; assaggiâre, gustâre.
- libaziône, *f.*, σπονδή, λειβή.
- libbra, *f.*, λίτρα.
- libeccîata, *f.*, ὄρμη τοῦ ἀνέμου
- libêccio, *v.* garbino. [λιβός.
- libellista, *m. f.*, λουδορο-λιβελλο-
-(σιλλο)γράφος.
- libêllo, *m.*, ὕβριστικὸν ὁ σατυρικὸν
σύγγραμμα, λίβελλος, σίλλος || *v.*
- libêllula, *f.*, νύμφη. [librêto.
- liberâle, *m. f.*, φιλελευθερός, ἐλευ-
θερόφρων || *generoso*, *munitivo*, ἐ-
λευθέριος, -ροπρεπής, μεγαλό-φι-
λό-(γενναιό)δωρος, (ἀπλόχερος) ||
ârti -i, ἐλευθέριοι τέχνηαι.
- liberalismo, *m.*, φιλελευθερία, -θε-
ρον, ἐλευθεροφροσύνη.
- liberalità, *f.*, ἐλευθεριότης, μεγα-
λο-φιλο-(γενναιο)δωρία, (ἀπλοχε-
ρία); *v.* largiziône.
- liberâre, ἐλευθερῶ, (-όνω); *leg. ecc.*,
ἀπαλλάττω, ἀπολύω.
- liberatôre, -trice, ἐλευθερωτής,
σωτήρ. [λαγή, ἀπόλυσις.
- liberaziône, *f.*, ἐλευθέρωσις; ἀπαλ-
libêrcolo, *v.* librêtto.
- libero, -a, ἐλεύθερος: αὐτόνομος,
αὐτεξούσιος || *v.* frânco; licenziô-
so; disoccupâto.
- libertà, *f.*, ἐλευθερία, (ἐ-(ἀ)λευθε-
ρία); αὐτονομία, αὐτεξουσιότης ||
facoltà, ἄδεια, ἐξουσία || — *di stâmpa*,
ἐλευθεροτυπία.
- liberticida, *m. f.*, ἐλευθεριοφθόρος,
-ιοκτόνος.
- libertinaggio, *m.*, ἀκολασία, ἄσω-
τ(ε)ία, ἀσέλγεια.
- libertino, -a, ἀκόλαστος, ἄσωτος,
ἀσελγής, ἄτακτος, ἀχαλίνωτος,
φαυλόβιος.
- libêrto, *m.*, ἀπελευθερός (δοῦλος).
- libidine, *f.*, ἀκολασία, ἄσωτ(ε)ία,
ἀσέλγεια, λαγνεία || *v.* avidità.
- libidinôso, -a, λάγνος, *v.* libertino.
- libra, *f.*, *v.* bilânica || *astron.*, ζυγός.
- librâccio, *m.*, μέγα βιβλίον ἄθλιον,
βιβλίον παλαιὸν ὁ ἀπρηχαιωμένον.
- librâio, *m.*, βιβλιοπώλης, (-πουλη-
τής, χαρτᾶς).
- libramêto, *m.*; -aziône, *f.*, τᾶ-
λάντευσις; ἰσορροπία. [dicâre.
- librâre, *v.* pesâre; equilibrâre; giu-
librârio, -a, βιβλιακός || *commercio*
-o, βιβλιοπωλία.
- libreria, *f.*, βιβλιοπωλεῖον, (λιμπρε-
ρία) || *v.*, βιβλιοθήκη. [φος.
- librettista, *m.*, μελοδραματογράφος.
- librêtto, *m.*, βιβλιάριον, -λίδιον,
(-λιαράκι) || *mus.*, μελόδραμα.
- libro, *m.*, βιβλίον, βίβλος, (χαρτί)
|| i -i sâcri, αἱ ἱερὰ βίβλοι ὁ γρα-
φαί || *comm.*, βιβλίον, κατάστιχον,
(τεφτέρι, λίμπρο); — *mâstro*, κα-
θολικὸν (βιβλίον); — *giornâle*,
καθημερινόν.
- licantropia, *f.*, λυκανθρωπία.
- liccio, *m.*, μίτος, στήμων, νῆμα.
- liceâle, *m. f.*, λυκειακός; γυμνασια-
κός.
- licênza, *f.*, *facoltà*, ἄδεια, ἐξουσία
|| *libertà eccessiva*, *sfrenatezza*, ἄ-
κρα ἐλευθερία, παραλυσία, ἀκο-
λασία, ἀπειθία, ἀναρχία || *poetica*
ecc., παράβασις || *scolastica*, προ-
λυτεία || *v.* congêdo, *commiato*.
- licenziabile, *m. f.*, προ-(ἀπο)λυτέος.
- licenziamêto, *m.*, ἀποπομπή, ἄφε-
σίς, ἀπό-(διά)λυσις.
- licenziâre, ἀποπέμπω, ἀπαλλάσσω,
ἀπο-(δια)λύω || -rsi, *salutare*, *an-*
darsene, ἀποχαιρετῶ (ἀναχωρῶν),
ἀσπάζομαι, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.
- licenziâto, -a, προλύτης, ἀπολυ-
θεῖς || *di sêrvi ecc.*, ἀπόπεμπτος,
ἀπόβλητος, ἀπηλλαγμένος || *di*
prôve di stâmpa, ἐγκειριμμένος ||
mil., ἀπολυθεῖς, ἀφεθεῖς (στρα-
τιώτης). [γυμνάσιον.
- licêo, *m.*, λύκειον; ὄρα, *in Grécia*,
- lichêne, *m.*, λειχήν, (-ήνα).
- licitaziône, *f.*, πλειστηριασμός, δη-
μοπρασία.
- licorôdio, *m.*, λυκοπόδιον.
- lido, *m.*, αἰγιαλός, (γιαλός), ἀκτή,
παράλια, παραθαλάσσιον, -σσία.
- lietêzza, *v.* letizia.
- liêto, -a, περιχαρής, εὐθυμος || ἦ-

- δύς, χαροποιός; φαιδρός || sôno bèn -o ecc., ύπερχαίρω.
- liève, *m. f.*, *v.* leggéro.
- lievitârsi, ζυμοῦμαι, (ἀναβαίνω).
- liêvito, *v.* fermênto.
- ligamênto, *v.* leg-.
- ligio, -a, παντάπασιν ύποτεταγμένος, προσδεδεμένος, ύποτελής, ύπήκοος, (λίξιος).
- lignâggio, *m.*, γένος, -νεά, σειρά (-ριά) || di âlto —, μεγάλης κοιταγωγής.
- lígneo, -a, ξύλινος, (-λένιος).
- lignîte, *f.*, ξυλίτης, λιγνίτης.
- ligûstro, *m.*, κύηρος, (λιγοῦστρον, νεροβεργιά). [τά].
- lilliâcee, *f. pl.*, τὰ κρινοειδῆ (φυλίλλα, *m.*, λείριον, πασχαλιά, (λελάκι) || colóre, *agg.*, λειριόχρωμος, κοκκινόγλαυκος; *s.*, λειριῶδες χρῶμα, κοκκινόγλαυκον, (λιλά).
- lillipuziâno, -a, λιλλιπούτιος; πυγμαῖος, νάνος.
- líma, *f.*, ῥίνη, (ῥινί, λίμα).
- limâccio, *m.*, πηλός, ιλύς, βόρβορος, (λάσπη). [βορβορώδης.
- limacciôso, -a, πηλώδης, ιλυώδης,
- limâre, ῥινῶ, -νίζω, (λιμάρω) || *fig.*, ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ, ἐξ-(δι)ονυχίζω.
- limatîra, *f.*, *aziône*, ῥίνισις, -νη(σ)μα (-νισμα) || *polvere*, ῥινίσματα, ψῆγμα, (λιμάρισμα).
- límbò, *m.*, ἐξώτερον χεῖλος, στεφάνη, περιφέρεια || † ἔδου προαύλιον, (λίμποι).
- limitâre, *m.*, *pr. e fig.*, οὐδός, βηλός, βατήρ, φλιά, κατώφλιον; *fig.*, ἀρχή, ἔναρξις; *v.* sôglia || *vb.*, προσδιορίζω ὄρια, περιορίζω.
- limitatêzza, *f.*, περιορισμός, *v.* scar-
- limitatîvo, -a, περιοριστικός. [sitâ.
- limitâto, -a, (περι)ῶρισμένος, *v.* ristrêtto, scârso.
- limitaziône, *f.*, περιορισμός.
- límite, *m.*, ὄρος, ὄριον; *v.* confine.
- limitrofo, -a, *v.* confinânte.
- límo, *v.* limâccio.
- limonâio, *m.*, (λε(ι)μωνοπώλης; -ναδοποιός, (-ναδᾶς).
- limonâta, *f.*, ὀξύγλυκυ, ὀξύμελι, λειμωνάς, (λεμονάδα). [(λεμονάτος, -νύς).
- limonâto, -a, κίτρινος, κίτριόκρατος,
- limône, *m.*, κίτρ(όμηλ)ον, λειμώνιον, (λεμόνι); *pidanta*, κίτριά, κίτρομηλέα, λειμωνία, (λε(ι)μονιά).
- limôslina, *v.* elem-.
- limôso, *v.* limacciôso. [καθαρότης.
- limpidêzza, *f.*, διαύγεια, διαφάνεια,
- limpido, -a, διαυγής, διαφανής, καθάρος, ἄθολος. [λης, (-ναρᾶς).
- linai(u)ðlo, *m.*, λινουργός, -νοπώ-
- linâria, *f.*, λιναρία; λίνον ἄγριον, ἀγριόλινον.
- lince, *f.*, λύγξ, (λύγκα, ἀγριόγατος).
- linceo, -a, λύγκειος; *fig.*, ὀξυδερκής.
- linciâre, τιμωρῶ ἀμέσως (κατὰ τὸν λύντσιον νόμον).
- linda, *f.*, διόπτρα, γωνιόμετρον.
- lindêzza, *f.*, καθαρ(ι)ότης, (πάστρα, -στροσύνη). [κομπός.
- lindo, -a, καθάριος, (παστρικός),
- línea, *f.*, γραμμή, *v.* fila, rîga || *mil.*, τάξις, στοίχος, γραμμή || *di* —, *mil. e mar.*, τῆς γραμμῆς; *vascêllo di* —, μέγα πλοῖον τῆς γραμμῆς, κατάφρακτον, (βασέλο, ντελίνι) || *di parentela*, γενεά.
- lineamênti, *m. pl.*, προσώπου χαρακτηριστῆρες ο γραμμαί ο σημεῖα, τὰ τοῦ προσώπου χαρακτηριστικά, τὰ σεμεῖδια, (τὰ μησεῖδια, τὰ σουσούμια).
- lineâre, *m. f.*, γραμμικός, -μοειδής || *vb.*, ἰχνο-(σχεδιο)γραφῶ, *v.*
- lineêtta, *f.*, μικρὰ γραμμή. [delin-
- linêto, *m.*, λινόσπαρτος ἄγρός, λινόφυτεια, (λινότοπος).
- línta, *f.*, ὄρος, ἰχόρ, λύμφη.
- lufâtico, -a, ἰχωρικός, λυμφατικός.
- *língeria, *barb.*, *v.* biancheria.
- língua, *f.*, *pr. e fig.*, γλῶσσα || ἄκρα || *v.* linguaggio.
- línguaccia, *f.*, κακή ο ἀχρεία γλῶσσα, κακολόγος ἄνθρωπος, κακόγλωσσος, ἀθυρόστομος, -ρόγλωσσος. [maldicente.
- linguacciûto, -a, *v.* chiacchierône,
- línguâggio, *m.*, *língua*, γλῶσσα, διάλεκτος, ἰδίωμα; *stîle*, λεκτικόν;

parlàre, favèlla, λόγος, λαλιά; dégli animáli, φθέγμα.

linguãle, m. f., γλωσσικός || *s. f., gr.,* γλωσσοπρόφορον.

linguêtta, f., γλωσσίς, -ίδιον, (-ίτσα).

linguifôrme, m. f., γλωσσοειδής.

linguista, m. f., γλωσσογράφος, -σολόγος, -σομαθής; πολύγλωστος.

linguístico, -a, γλωσσο-(γλωττο)λογικός || *s. f., -γία,* γλωσσομάθεια.

linificio, m., λινουργεῖον.

lino, m., λίνον, (-νάρι) || *pl., v. biancheria, fâsce.*

liocôrno, m., μονόκερως || *itt.,* ἀρκτοφάλαινα.

lionâto, -a, λεοντόχρους. [μία].

lipotimia, f., λειποθυμία, (λιγοθυ-

lippo, v. cisprôso. [λύω, (λυόνω)].

liquefâre, τήκω, ἔρυστοποιῶ, ἀνα-

liquefattibile, m. f., εὐτήκτος, τήξιμος, εὐδιάλυτος, ἀναλύσιμος.

liquefazîone, f., τήξις, ἔρυστοποίησις, λύσις, (λυώσιμον).

liquerizia, f., γλυκό-(γλυκύ)ριζα.

liquidâre, ἔκκαθαίρω (λογαριασμόν), (ἔκαθαρίζω). [(ἔκαθαριστής).

liquidatôre, -trîce, ἔκκαθαριστής,

liquidaziône, f., ἔκκαθάρισις, (ἔκαθάρισις, πάστρευμα). [ᾧδες.

liquidità, f., ἔρυστόν, -τότης, ἔο-

liquido, -a, ἔρυστός, ἔρώδης, ὑγρός || *consonânti -e,* ὑγρά σύμφωνα, ἔρυστά, ἀμετάβολα || *di debiti e cònti,* ἄχρεως, καθαρός, ἔκαθαρισθεῖς, (ἔκαθαρισμένος, παστρικός) || *s. m.,* ἔρυστόν, ὑγρόν.

liquôre, m., (μειλίχιον) ποτόν, γλυκύποτον, (ἔρσόλι); *v. liquido (s.).*

liquorista, m., ποτοπώλης, (σικεροπώλης); ποτοσκευαστής.

lira, f., *italiána. frânceo,* λίρα, φράγκον || *sterlîna,* λίρα στερλίνα || *mus. e astron.,* λύρα || *fig.,* ποιητικός οἶστρος, μοῦσα.

lirico, -a, λυρικός || *poëta -o,* λυρικός ποιητής, ᾠδο-(μελο)ποιός || *teâtro -o,* λυρικόν θέατρον || *s. f.,* λυρική ποίησις.

lirismo, m., λυρισμός.

lîsea, f., ἄκανθα ἰχθύος, (ψαροκόκκαλον) || λινόξυλον. [λειότης.

liscêzza, f., ὀμαλότης, λισσότης,

liscia, f., (ὀμά)λίστρον, ὀμαλιστήρ, -ίστρα, στίλβωτρον, (-τήρι).

lisciâre, ὀμαλίζω, -λύνω, λισσῶ, λει(οποι)ῶ, στιλβ(όνω)ῶ, -βοποιῶ,

ἰσάζω || *adornâre, accorniciâre,* κοσμῶ, καλλωπίζω; *imbellettâre,* ψιμ-

(μ)υθιῶ, -θ(ίζω)ῶ, (φυκιασιδόνω) || *accarezzâre, incensâre,* θωπεύω, κολακεύω.

lisciâta, f., ὀμαλισμός, λείωσις, στίλβωσις, -ωμα || διακόσμησις; ψιμ(μ)υθισμός || κολακεία.

liscio, -a, ὀμαλός, λισσός, λείος; ἴσιος; *v. sêmplice* || *s. m., v. biacca, bellêtto.*

liscina, f., στακτοκονία, θολόστακτη, στακτόνερον, (άλουσιά, ἄλυσίβα).

liscinâre, στακτοκονιῶ, πλύνω (εἰς τὴν ἄλουσιάν), περιχύνω, ((μ)πουγαδιάζω, κάμνω (μ)πο(υ)γάδα).

lisimâchia, f., *bot.,* λυσιμάχιον.

lîsta, f., *di têla ecc.,* ταινία, -νίδιον || *elênceo, catâlogo,* κατάλογος, πίναξ, (λίστα); *v. nôta* || — *civile,* βασιλική επιχορήγησις, ἀνατομισθία. [ραδίων, διαποικίλλω.

listâre, στολίζω διὰ ταινιῶν ο σει-

listello, m., ζώνη, διαζώμα, κυμάτιον.

listino, m., διατίμησις, τίμημα, ἄξια || *câmbio,* κόλλυβος, (κάμπιον).

litanîa, f., λιτανεία || *fig.,* ἐκδιή-

litantrâce, m., λιθάντραξ. [γῆσις.

litargirio, m., λιθάργυρος.

lite, v. contêsa, baruffa; câusa.

litiasi, f., λιθίασις, (πέτρα).

litigâre ecc., v. contêndere.

litigiôso, v. accattabrighe.

litocôlla, f., λιθοκόλλα.

litografâre, λιθογραφῶ.

litografico, -a, λιθογραφικός.

litôgrafo, m., λιθογράφος.

litologîa, f., λιθολογία.

litorâle, m. f. v. -t(t)orâno || *s. m.,* παράλιος χώρα, παραλία, παραθα-

litotomîa, f., λιθοτομία. [λάσσιον.

litotrizia, f., λιθοτριψία.

litro, *m.*, λίτρα.
 lit(t)orâno, -a, παράλιος, παραθαλάσσιος, παράκτιος; παραποτάμιος, παραλιμναίος. [λίκτωρ.
 *littôre, *m.*, θραβδοῦχος, -δοφόρος,
 liturgîa, *f.*, λειτουργία.
 litûrgico, -a, λειτουργικός.
 liturgîsta, *m.*, λειτουργολόγος, -γογράφος. [|| *mus.*, βυκάνη.
 lituo, *m.*, *bastône*, θράβδος, λίτυον
 liûto, *m.*, βάρβιτον, (λαοῦτο(ν)).
 livêlla, *f.*, στάθμη, ἀλφάδιον, (στάφνη, λιβέλλο).
 livellâre, σταθμίζω, ἀλφαδιάζω; ισοπεδῶ, (-όνω) || ἐξισῶ, -σάζω, ὀμαλίζω. [φιτευτής.
 livellârio, -a, ἐμφιτευτικός; *s.*, ἐμ-
 livellatôre, -trice, ἐξισωτικός; *s.* -τής; σταθμιστής; ισοπεδωτής.
 livellaziône, *f.*; -amênto, *m.*, στάθμισις, ἀλφάδιασμα; ισοπέδωσις; ἐξίσωσις, ἐξισασμός, ὀμαλισμός, (ἴσιασμα).
 livêllo, *m.*, *v.* -a || *stato orizzontale*, ἰσόπεδον, -δωσις || *enfiteusi*, ἐμφυτευσις, -ευμα || *fig.*, βαθμός, κατάστασις || *al* —, κατὰ τὴν ὀριζόντιον ἐπιφάνειαν, ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ, ὀριζοντίως; *fig.*, εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἐξίσου.
 lividâstro; -diccio, -a, ὑποκύ(ά)νεος.
 lividêzza, *f.*, πελιδνότης, -ωσις, (μελάνιασμα).
 livido, -a, πελιδνός, μολυβδομέλας, -δόχρους, μολυ-(μολι)βδέنيος, μελανός. [(δν)ωμα, (μελανάδα, -νιά).
 lividûra, *f.*, μηλὶς πελιδνή, πελί-
 livôre, *m.*, μνησικακία, φθόνος; κακόνοια.
 livrêa, *f.*, ἐσθῆς θεράπωντος, οἰκετική στολή, οἰκόσημον.
 lîyd, *m.*, *mar.*, λόυδ; *il* — *austriaco*, ὁ αὐστριακός —.
 lo, *v.* *il* || *pron.*, (αὐ)τόν, (αὐ)τό.
 lôbo, *m.*, λοβός, (λουβί).
 lobulâre, *m. f.*, λοβώδης, διά-(ἔλ)-
 λοβος, λοβομηρής.
 lôbulo, *m.*, λόβιον, (λουβάκι).
 locâle, *m. f.*, τοπικός, ἐπιτόπιος; τοῦ τόπου, ἐντόπιος, ἐγχώριος;

colôr —, ἰδιαίων χρωματισμός || *s. m.*, τόπος, χώρος, περιοχή; *pl.*, *di ûna casa*, τὰ δομάτια (τὰ κατατόπια τοῦ σπιτιοῦ).
 località, *f.*, τόπος, τόποι; *posizione ecc.*, ἰδιοτοπία, τοποθεσία, (κατατόπι). [τοπιζῶ, προσδιορίζω.
 localizzâre, τοπικεύω || *limitare*, ἐν-
 locânda, *f.*, *v.* albêrgo; trattoria.
 locâre, *v.* collocâre; affittâre.
 locatârio, *m.*, ἐνοικητῶρ, -κιστής, (νοικάρης, (ἐ)νοικάτορας, κυρατζής).
 locatîno, -a, ἐνοικητορικός, (-κατορικός), μισθωτικός.
 locatôre, -trice, ἐνοικιστής, (ἐκ)-μισθωτής, (νοικοκύρης).
 locaziône, *f.*, ἐνοικίσις, -ασμα, (ἐκ)μισθωσις || *contratto di* —, ἐνοικιστήριον || *pigiône*, ἐνοίκιον, (νοίκι, κυρᾶς).
 lôchii, *m. pl.*, *medc.*, τὰ λοχεῖα.
 lôco, *poet.*, *v.* luôgo.
 locomobile, *m. f.*, μετακινήτος, μεταβατικός || *s. f.*, ἀτμομηχανή.
 locomotîvo, -a, μετακινήτηριος || *s. f.*, ἀτμομηχανή, ἐλκύστρα.
 locomotôre, -trice, μετακινήτικος, (μετα)κινήτηριος. [τοπισμός.
 locomozîone, *f.*, μετακίνησις, μετα-
 locûsta, *f.*, *cavallêtta*, ἀκρίς, (-ίδα) || *itt.*, γαρίς (-ίδα).
 locutôrio, *v.* parlatôrio.
 locuzîone, *f.*, φράσις, ῥήσις, ἐκ-(περί)φρασις.
 lodâre, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω; *approvare*, κἀλὸν κρῖνω, ἐγκρῖνω, δοκιμάζω || -rsi di, εὐχαριστοῦμαι ἀπό τινος. [στικός.
 lodatîvo, -a, ἐπαινετικός, ἐγκωμια-
 lodâto, -a, ἐπαινετός, ἐνδοξός.
 lodatôre, -trice, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
 lôde, *f.*, ἔπαινος, ἐγκώμιον.
 lodêvole, *m. f.*, ἐπαινετός, ἀξιέπαι-
 lôdo, *v.* arbitrâto. [νος.
 lôdola, *v.* allôdola.
 lôffa, *f.*, ἐκφύσημα, (κουφοπορδή, κουφοκλάνη, βδέσμα) || *fâr -o*, πέρδομαι ὑποκώφως, ἐκφυσῶ, (κουφοκλάνω, βδέω) || *chi fa -e*, ἐκφυ-

σητήης, (κουφοκλανιάς, -νιάρης, βδέων).

logaritmico, -a, λογαριθμικός.

logaritmo, λογάριθμος.

lòggia, *f.*, στοά, δῶμα || *di teatro*, θεωρεῖον, -ρητήριον || — *massonica*, συνέδριον τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ο μασόνων. [λαρία].

loggiato, *m.*, στοά, παστάς, ((γ)γα-
loggiòne, *m.*, ὑπερῶον.

lògico, -a, λογικός, -νευόμενος, διαλεκτικός || *s. f.*, λογική.

lòglio, *m.*, αἶρα, (ἦρα), *pr. e fig.*, ζι-
logògrafo, *m.*, λογογράφος. [ζάνιον.

logògrifo, *m.*, λογόγραφος.

logomachia, *f.*, λογομαχία.

logorare, κατα-(άνα)τρίβω, φθείρω, (χάλῳ), *v. consumare*.

lògoro, -a, ἀνάτριπτος, τετριμμένος, πεπαλαιωμένος; ἄχρηστος || *fig.*, κατάπονος, γεραῖός.

lombaggine, *m.*, ψο-(όσφυ)αλγία,
lombàle, *m.*, ψοϊκός. [ισχιάς.

lombàta, *f.*, πλευριά.

lòmba, *m.*, ῥάχις, (μούσκι, φιλέτο) || *anatomia*, ψόα, ισχίον; *em. pl.*, ψόαι, (ἀπάκια), νεφροί.

lombricale, *m. f.*, ἔλμινθώδης.

lòmbrico, *m.*, γαιοσκώληξ; *intestinale*, ἔλμινς, (λεβίδα).

longanimità, *f.*, μακροθυμία, *v. pazienza*, *tolleranza*.

longevità, *f.*, μακροβιότης.

longèvo, -a, μακρόβιος.

longitudinale, *m.*, ἐπιμήκης.

longitudìne, *f.*, μήκος.

lontananza, *f.*, ἀπομάκρυνσις, -κρυσμός, ἀπουσία; ἀπόστασις, *v. distanza*.

lontàno, -a, πόρρω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων, μεμακρυσμένος, μακρυνός, ἀφεστηκώς || *fig.*, διάφορος, -ρετικός. ἐναντίος || *avn.* μακρὰν. (-κρειά, -κρυά), πόρρω; *di* —, μακρόθεν, πόρρωθεν, (ἀπὸ μακρυά), (*visibile ecc.*) ἐξ ἀπόπτου; *più di* —, ἀπὸ πλέον μακρὰν, πορρωτέρωθεν.

lòntro, *f.*, ἐνυδρίς, (ποταμόσκυλον, βύδρα).

lòntro, *f.*, πάνθηρ, πάρδαλις; λύγξ.

lòntro; lòntro, *v. rùla*.

loquace, *m. f.*, λάλος, στωμύλος, πολυ-(περισσο)λόγος, φλύαρος, ἄ-
δολέσχης, -εσχος, (πολυλογᾶς).

loquacità, *f.*, στωμυλία, πολυ-(πε-
ρισσο)λογία, φλυαρία, ἀδολεσχία.

loquèla, *f.*, *v. linguaggio*; favèlla,

lord, *m.*, λόρδος; εὐπατριδης.

lordare, μολύνω, ῥυπαίνω; *di stérco*, *c. s.*

καταχέζω; *di orina*, κατουρῶ; (λε-
ρόνω, μουρδαρεύω, ἀτσαλεύω; μαγαρίζω).

lordèzza, *v. immondèzza*, *sporczia*.

lòrdo, -a, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, βρω-
μερός, (λερωμένος, ἄπαστρος, μουρ-
δάρικος); αἰσχρός, μιαρός.

lordùme, *m.*, ῥύπος, ἀκαθαρσία, *c. s.* || *stérco*, κόπρος, τήλησις, (μαγαρισιά, -ρισμα); *orina* οὔρον,

lorica, *v. corazza*. [κατούρημα.

lòro, *pron.*, αὐτοί, -αί, -ά; (αὐ)-
τούς; (αὐ)τοῖς, (εἰς αὐτούς); ὁ ἐαυ-
τῶν, αὐτῶν, σφέτερος, ((ιδικός)
των) || *s. pl.*, οἱ συγγενεῖς ο οἰκεῖοι
(οἱ ἰδικοί των).

losànga, *f.*, ῥόμβος.

lòsco, -a, στραβός, -βομμάτης, πα-
ραβλώψ, (ἀλλήθωρος) || *fig.*, ἀμφί-
βολος, ὑποπτος.

lòto, *m.*, *bot.*, λωτός || *v. fàngo*.

lotòfago, *m.*, λωτοφάγος.

lòtta, *f.*, ἀγών, πάλη, (-λευμα); *fig.*,
φιλονεικία, συζήτησις; μάχη.

lottare, αγωνίζομαι, διαμάχομαι,
παλέω, (-λεύω, -λαίβω).

lottatòre, -trice, παλαιστής. [φιά].

lotteria, *f.*, λαχεῖον, (λοταρία, σκαρ-

lòtto, *m.*, λαχεῖον, (λότος, -ταρία)

|| *porziòne*, μερίδιον, κλήρος, (λα-
χνός, λότος) || *fig.*, τυχηρὸν πρᾶγμα
|| *mèttre al* —, βάλλω εἰς τὸ λα-
χεῖον || *estraziòne del* —, ἐκκύ-
βευσις τοῦ λαχεῖου.

loziòne, *f.*, κλύσις, πλύσις, (-ιμον)
|| *medc.*, λοῦσις, (-ιμον); λουτρόν.

lubricità, *f.*, ὀλισθηρόν, ὕλισθος,
(γλίστρα) || *fig.*, ἀσέλγεια, λαγνεῖα.

lùbrico, -a, ὀλισθηρός, (γλισθ-(γλι-
στ)ερός) || ἀσελγής, λάγνος.

- lubrificâre, χρίω, ἀλείφω, ὀλισθη-
ρὸν καθιστῶ, (γλισχραίνω).
- lucchêtto, *m.*, κρεμαστὸν κλειθρον,
κρεμαστόκλειθρον, (κλειδαρίτσα,
λο(υ)κέτο(ν)).
- lucicânte, *m. f.*, λαμπρός, στιλ-
πνός, *v.* lucênte, brillânte.
- lucicâre, (δια)λάμπω, ἀστράπτω,
v. brillâre.
- lucichîo, *m.*, λάμψις, μαρμαρυγή.
- luciola, *f.*, πυγο-(κυσσο)λαμπίς, λάμ-
π(ο)υρίς, (κωλοφωτιά).
- lucico, *m.*, τήβεννος.
- lûce, *f.*, φῶς; φέγγος, λάμψις ||
dâre âlla —, *v.* pubblicâre; par-
torire.
- lucênte, *m. f.*, λαμπρός, φαεινός,
φεγγοβόλος, στιλπνός, (λαμπερός,
φεγγερός, ὑαλιστερός, γυαλιστός).
- lucentêzza, *f.*, στιλπνόν, -νότης,
(υαλάδα, λοῦστρον), φέγγος, λάμ-
ψις.
- lucêrna, *f.*, λύχνος, *v.* lâmpada ecc.
- lucêrtola, *f.*, σαῦρος, -ρα, ἀσκαλα-
βώτης, (γουστέρ(ίτσα)).
- lucherîno, *m.*, ἀκανθ(υλλ)ίς, (σκαθί).
- lucidâre, *v.* lustrâre, forbire.
- lucidêzza, *v.* lucentêzza; →
- lucidità, *f.*, καθαριότητα, εὐκρίνεια,
σαφήνεια, ἐνάργεια.
- lucido, -a, *v.* -cênte || καθαρός, εὐ-
κρινής, σαφής, ἐναργής || *s. m.*, *v.*
lûstro.
- lucifero, *m.*, σατανᾶς, διάβολος ||
astron., ἑωσφόρος.
- luciguoio, *m.*, storpiîno θρυαλλίς,
ἄπτρα, -ρίον, ἐλλύχνιον, (φυτύ-
φυτή-(φυτί)λι, φτίλι) || *fungo del*
lume, μύκης, (κάρακον, καρβου-
lucilina, *f.*, *v.* petrôlio. [νήθρα).
- lucero ecc., *v.* guadagno.
- lucrôso; -crativo, -a, ἐπικερδής,
κερδοφόρος, λυσιτελής, ἐπωφελής,
(διαφορετικός).
- lucubraziône, *v.* elue-.
- ludibrio, *m.*, παίγνιον, (-νίδι), πε-
ρίπαιγμα, περίγελως.
- lûdo, *v.* giuôco.
- lûe, *v.* peste.
- lungânica, *v.* salsiccia.
- lugliâtico, -a, Ιουλιανός.
- lûglio, *m.*, Ιούλιος, (δευτερούλις,
άλωνιστής).
- lûgubre, *m. f.*, πενθηρός, -θιμος,
-θικός, θρηνώδης, λυπηρός.
- lûi, *pron.*, *v.* êgli || αὐτόν, ἐκείνον.
- lûigi, *m.*, εἰκοσάφραγκον, λουδοβί-
κιον.
- lumâea, *f.*, κοχλίας, κόχλος, (-λιός,
σάλιαγκας, -κος, -κάρι) || scâla a
—, κλιμαξ ἐλικοειδής.
- lumachêlla, *f.*, κοχλῖς (-λιδάκι).
- lumacône, *m.*, λείμαξ, σέσιλος, γυ-
μνοκοχλίας, (-νοσάλιαγκας) || *fig.*,
ἄνθρωπος ὑπουργός, κρουψίνους,
(κουτοπόνηρος).
- lûme, *m.*, *v.* lâmpada; lûce; *fig.*,
γνώσις, νόησις, πληροφορία || fâr
—, φῶς ο κρατῶ φῶς, δαδουχῶ,
φέγγω; φωτίζω; fâcci —, φέξε μας.
- lumeggiâre, (ἐπι)φωτίζω.
- lumicîno, *m.*, μικρὸν φῶς, λυχνί-
(δι)ον, -ίς(κος), (κανδήλι) || êsser
al —, πνέω τὰ λοίσθια.
- lumiêra, *v.* lâmpada.
- *luminâre, *m.*, *v.* celebrità, glôria.
- luminâria, *f.*, φωταψία, φωτοχυσία.
- luminêllo, *m.*, μυκτήρ, φυτιλλή-
θρα, θρυαλλοῦχος, κανδηλήθρα,
(μολυβήθρα, φιτρί).
- luminosità, *f.*, λαμπρότης, λάμψις.
- lumiñôso, -a, φωτεινός, φεγγοβόλος,
φαεινός, λαμπρός.
- lûna, *f.*, σελήνη, (φεγγάρι) || chiâr
di —, λαμπρά σελήνη, (ώραῖο φεγ-
γάρι) || lûme di —, φέγγος τῆς
σελήνης || — nuôna, νέα σελήνη
|| — piêna, πανσέληνος || la — di
miêle, ὁ μὴν τοῦ μέλιτος.
- lunâre, *m. f.*, σεληνιακός, -ναῖος.
- lunâria, *f.*, bot. ἐπιπακτίς.
- lunârio, *v.* almanâcco; fastidio.
- lunâtico, -a, epilêttico, σεληνιακός,
ἐπιληπτικός, (φεγγαριάτικος) || *cm.*,
φανταστικός, (ἔχων φεγγαριά(τι-
κα)), ιδιότροπος, ἀλλόκοτος, πα-
ράδοξος.
- lunâto, -a, σεληνοειδής, *v.* falcâto.
- Iunaziône, *f.*, σεληνιακὸς μὴν, πε-
ριφορά, (φεγγάρι).

lunch, *m.*, *barb.*, γευματίον, δει-
lunedì, *m.*, δευτέρα. [λινόν.]

lunêtta, *f.*, σελήνιον, *v.* lûnula ||
ήμισέληνον || *mil.*, έρουμάτιον ||
† σεληνίσκος.

lungâggine, *v.* lentêzza, →

lungagnâta; **lungheria**, *f.*, άπε-
ραντολογία, *v.* filastrôcca.

lunghêssô, *v.* lûngo (*prep.*).

lunghêtto, -*a*, ύπόμακρος, ύπομή-
κης, (μακρούτσικος).

lunghêzza, *f.*, *di spâzio e têmpo*,
μακρότης, μήκος, (μάκρος, -ότητα);
di têmpo, χρονιότης, πολυκαιρία.

lûngi, *v.* lontâno.

lûngo, -*a*, μακρός (-κρός), έπι-(εϋ)-
μήκης || *di têmpo*, διαρκής, χρόνιος,
πολύς || *lênto*, βραδύς, άργός, ά-
δρανής || -*o têmpo*, *ανν.*, (έπι)
πολύ, πολὺν χρόνον ο καιρόν ||
a -o andâre, προιόντος τοῦ χρό-
νου, (μὲ τὸν καιρόν) || *tirâr in -o*,
παρατείνω εἰς μήκος, μακροκαι-
ρίζω || *la sa -a*, (ή)ξεύρει πολλά
|| *s. f.*, ἱμάς, λωρίον || *prep.*, παρά
(*acc.*), έγγύς, πλησίον.

lunisolâre, *m. f.*, ήλιοσεληνιακός.

lûnula, *f.*, *astron.*, σελήνιον, (φεγ-
γαράκι) || *geom.*, σχήμα ήμισέλη-
νον, μηνίσκος. [occasiône.]

lûngo, *m.*, τόπος; *v.* pôsto; pâssô,

luogotenênte, *m.*, *mil.*, ύπολοχα-
γός || *mar.*, ύποπλοίαρχος || *sup-
plênte*. τοποτηρητής.

luogotenênza, *f.*, ύπολοχαγία || το-
ποτηρησία.

lupanâre, *v.* bordêllo. [πάνεια.]

lupercâli, *m.*, *pl.*, τὰ λύκαια, τὰ

lupêscô; -**pîgno**, -*a*, λύκειος. [κάκι].

lupicîno, *m.*, λυκιδεύς (-κόπουλον,

lupinêlla, *f.*, όνοβρυχίς.

lupîno, *m.*, θέρμος, (λούπινον,
-νάρι, λαθύρι).

lûpo, *m.*, λύκος || *fig.*, άνθρωπος
άπληστος, λαίμαργος, άδηφάγος.

lûppolo, *m.*, είδος βουωνίας, ζυ-
θόχορτον, λυκίσκος, (χουμέλι).

luridûme, *m.*, *ecc.*, *v.* lordûra.

lusînga, *f.*, *carêzza*. *piaggeria*,
θωπεία, κολακεία || *attra'tîva*, *al-*

lettamênto, δέλεαρ, (δόλωμα) ||
sperânza, έλπις.

lusingâre, θωπεύω, (μαυλίζω), κο-
λακεύω || έλκύω διὰ δολώματος;
δελεάζω; παραπείθω || έμπνέω έλ-
πίδα || -*rsi*, έλπίζω, θαρρῶ, καρ-
δοκῶ.

lusingatôre, -**trîce**, θωπευτής, (μου-
λιστής), κολακευτής; δελεαστής.

lusinghiêro, -*a*, κολακευτικός, έπα-
γωγός, εύχαρις. [λίζω].

lussâre, έξ-(παρ)αρθρῶ, (στραγγου-

lussaziône, *f.*, έξάρθρωσις, -ωμα,
(στραγγούλισμα, βγάλσιμον).

lûssô, *m.*, πολυτέλεια, (λουῦσσο) ||
abbondânza, άφθονία, δαψίλεια.

lussureggiânte, *m. f.*; **lussuôssô**, -*a*,
ύλομάνης, περισσοβλαστής, (θε-
ριωμένος).

lussureggiâre, *di piânze*, ύλομανῶ
|| *di persône*, διάγω βίον πολυτε-
λῆ; έντροφῶ; άσελγῶ, άκολα-

lussûria, *v.* libidine. [σταινῶ.]

lûstra, *v.* finta, apparênza.

lustrâle, *m.* καθαρτήριος.

lustrâre, στιλβῶ, λαμπρύνω, σιγαλῶ,
(ύαλίζω, λουστράρω, βάφω) || *n.*,
λάμπω, διαυγάζω.

lustrascârpe, *m.*, στιλβωτής τῶν
ύποδημάτων, ύποδηματοσμήκτης,
(λουστραριστής, λουστρος, ξελα-
σπωτής, βαξαριστής).

lustratôre, -**trîce**, στιλβωτής.

lustratûra, *f.*, στιλβωσις, -ωμα,
(ύάλισμα, λουστράρισμα).

lustraziône, *f.*, καθαρμός, άγνι-
σμός.

lustrêzza, *f.*, στιλβη, στιλπνότης,
λάμπις, (ύαλάδα, (γ)ύαλιστόν,
λουῦστρο).

lustrîno, *m.*, μιξομέταξον, ύαλί-
στρα, (λουστρίνι) || χρυσή-(άργυ-
ρή)λατον (κόσμημα).

lûstro, -*a*, *v.* lucênte || *s. m.*, *v.*

lustrêzza || λαμπρότης, εύγένεια ||
quînquênnio, πενταετηρίς, -ετία ||
pâtina, βαφή (μέλαινα); περιχώ-
νημα, σι(γ)άλωμα, (λουῦστρον, -ος,
μπογιά, βάξις).

luteranîsmo, -*a*, *m.*, λουθηρανισμός.

luterano, -a, *agg. e s.*, λουθηραν(ικ)ός, (λουτεράνος).

lûto, *m.*, *chim.*, κολλητικὸς πηλός, χρίσμα.

lûtto, *m.*, πίνθος; θλίψις || *ábito*

di —, πένθημον ἱμάτιον ὁ φόρεμά, μαύρη ἐνδυμασία || *vestir a* —, *portar il* —, πενθ(ηφορ)ῶ.

luttuoso, -a, πένθημος, -θηρός.

lutulento, -a, πηλώδης, βορβορώδης.

M

ma, *cong.*, ἀλλά, (ἀλλ') ὅμως, (ἀμμή, ἀμέ, μά) || *s.m.*, δυσκολία, ἔντασις.

macâbra (*danza* —), *f.*, χορὸς καταχθόνιος. [*πίθηκος*].

macâcco, *m.*, κυνοκέφαλος, κυνο-

maccheronâta, *f.*, μακαρονάς, (-νάδα), μακαρόνια (-ρούνια). [*νι*].

maccherône, *m.*, μακαρόνιον, (-ρού-

maccherônico, -a, σιλλογραφικός, μιξοβάρβαρος, (μακαρονικός, -νειος).

macchia, *f.*, κηλὶς; *lordûra*, σπῖλος, (λεκῆς); *sûlla pelle*, κηλὶς, στίγμα

|| *difetto*, *fallo*, *côlpa*, *infâmia*, ἐλάττωμα, ἀμάρτημα, πταῖσμα;

αἴσχος, ὄνειδος, ἀτιμία || *boscaglia*, θαμνών, ἀκανθών || *âlla* —, *fig.*,

κρύφα, λάθρα(ίως); *libro stampato âlla* —, λαθρότυπον.

macchiâre, κηλιδῶ, σπιλῶ, (λεκιάζω, λερόνω); *v. loîdâre* || *fig.*, κηλιδῶ,

μολύνω, βλάπτω, στιγματίζω, ἀτιμάζω, ἀμαυρῶ.

macchiêtta, *f.*, μικρὰ κηλὶς || *scoltûra*, πρόπλασμα || *v. pupazzetto*;

macchiettâto, *v. picchiettâto*. [*tipo*].

macchina, *f.*, μηχανή || — *a vapôre*, ἀτμομηχανή; *v. locomotiva*

|| — *infernâle*, καταχθόνιος, ἀνδροφόνος ὁ δολοφονικὴ μηχανή || *v. -naziône*; *autôma*.

macchinâle, *m. f.*, μηχανικός.

macchinalmênte, *adv.*, μηχανικῶς, αὐτομάτως,

macchinâre, μηχανῶμαι, -νεύομαι, -νορραφῶ, τεχνάζομαι, σκευωρῶ.

macchinatôre, -tríce, μηχανευτής, -νορράφος, τεχναστής, δολοπλόκος.

macchinaziône, *f.*, μηχανήμα, -νευμα, -νορραφία, τέχνασμα, δολοπλοκία.

macchinismo, *m.*, μηχανισμός.

macchinista, *m.*, μηχανουργός, -νοποιός; -νιστής; (μαχινίστης) || || *teatro*, συσκευαστής.

macchiône, *m.*, θαμνών, ἀκανθών, (βάτα), δάσος. [*δασώδης*].

macchiôso, -a, θαμνώδης, βατώδης,

macco, *m.*, πόλτος ἐκ κυάμων, (φάβα) || *a* —, δαψιλῶς, ἀφθόνως.

macellâio, *m.*, σφαγεύς, κρεουργός, (μακελ(λ)άρης); κρεωπώλης, (χα(κα)σάπης, μακελ(λ)άρης).

macelleria, *f.*, κρεωπωλεῖον, (-πουλειό, χα-(κα)σάπικο, -πεῖο, μακελ(λ)εῖον, -ειό).

macêllo, *m.*, σφαγεῖον, κρεουργεῖον, (μακελ(λ)εῖον, -ειό) || *fig.*, σφαγή, φόνος, κρεουργία.

macerâre, δια-(ἀπο)βρέχω, (μουσκεύω), μαλάσσω || *fig.*, ταπεινῶ τὴν σάρκα, σκληραγωγῶ.

maceraziône, *f.*, διάβρεξις, -εγμα, (μούσκευσις, -εσμα), μάλαξις, φύρασις || ταπεινώσις, σκληραγωγία.

macêrie, *f. pl.*, ἑρείπια.

macero, *m.*, λάκκος (ἐν ᾧ διαβρέχεται ἢ κάνναβις κτλ.), (μουσκευτήρι(ον)).

macerône, *m.*, *bot.*, σμυρνίον.

machiavellico, -a, μακιαβελ(λ)ικός.

machiavellismo, *m.*, σύστημα τοῦ Μακιαβέλλη, μακιαβελ(λ)ισμός.

machiavellista, *m.*, μακιαβελ(λ)ιστής. [*di* —, σκληρὰ καρδία.

macigno, *m.*, βράχος, πέτρα || *cupr*

macilênte, *m. f.*; -o, -a, φθινώδης, ἄτροφος, σειριῶν, (ζουριασ-(ζαρω)-μένος), ἰσχνός, -όμακρος, λεπτός.

macilênza, *f.*, κακεξία, (ζοῦρα), ἰσχνότης, λεπτότης.

macina, *f.*, μύλη, -λόπετρα.

macinâre, ἀλήθω, ἀλέθω, ἀλευρο-

ποιῶ || *smiuzzâre, polverizzâre*, λειοτριβῶ, -οποιῶ, ψιλοκοπανίζω.
macinâto, -a, ἀηλεσμένος, (ἀλεσμένος) || *prêzzo*, ἀλεστικόν, τὰ -κά.
macinatôio, -a, m., ἐλαιοτριβεῖον.
macinaziône, f., ἄλεσις, -εσμα.
macinêllo, m., τριβεύς, (-βίδι); χρωματοτριπτήρ; μύλος.
maciùlla ecc., v. grâmolâ.
mâcola ecc., v. mâcchia; ammac-
madâma, v. signôra. [catûra.
***madamigêlla, barb., v. signorîna.**
madapolâm, m., μάδαπολάμιον, βαμβακερόν.
madefaziône, f., ὕγρανσις, διάβρεξις, τέγγις.
madêra, m., οἶνος τῆς Μαδέρας, μαδέρα. [ζύμωτρον, (ζυμωταριά).
mâdia, f., σκάφη, κάρδοπος, μάκτρα,
mâdido, -a, διάβροχος, κάθυγρος, (βρεμένος, μουσκευμένος), (ἔφ)ὑγρός, (νοτισμένος, ὑγροῦτσικος).
madôna, f., † Θεοτόκος, Παναγία; *immâgine*, εἰκὼν τῆς Θεοτόκου || *fig.*, γυνὴ ὠραία σὰν Παναγία || *poet.*, δέσποινα, κυρία.
madonuîna, f., μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου || — *infilzâta*, ὑποκρίτρια. [νοτίς (-ισμα).
madôre, m., ὑφίδρωσις, ὑγρασμός,
madornâle, m. f., μέγιστος, εὐμεγίστης.
mâdre, f., μήτηρ, (-τ'ρα, μάννα, ζάτζα, νενέ) || — *di famiglia*, οἰκοδέσποινα || *regîna* —, χήρα βασίλισσα, βασιλομήτωρ || *dal lâto di* —, μητρόθεν || *dûra* —, σκληρὰ μῆνιξ || *v. fêccia; matrîce.*
madreggiâre, μητροῶζω.
madrelîngua, f., πρωτότυπος, πρωτογενής ἢ ἀρχικὴ γλῶσσα.
madrepâtria, f., μητρόπολις.
madrepêrla, f., ὄστρακον μαργαριτοφόρον, κόχλος μαργαριτοφόρος, μάργαρος, -ον, βέρβερι, (μαργαριταρόρριζα, σεντ-(σεδ)έφι).
madreperlâceo, -a, ἔχων ὕψιν μαργάρου, μαργαρώδης, -ροειδής.
madrepôra, f., ζωοφυτόστρακον.
madrepôrico, -a, ζωοφυτοστρακικός.

madresêlva, f., αἰγόκλημα, (ἀγιό-
madrovite, f., περικόχλιον. [κλημα).
madrigâle, m., ἐρωτοπαίγνιον, (μαδριγάλιον). [δριγαλικός.
madrigâlêscio, -a, ἐρωτύλος, μα-
madrîna, f., ἀνάδοχος, -δόχισσα, (νο(υ)νά).
maestâ, f., μεγαλοπρέπειον, -λεῖον || *tîtolo*, μεγαλειότης, *v. sire*. [πρεπής.
maestôso, -a, μεγαλο-σεμνο-(ἀξιο)-
maêstra, f., di scuôla, γυνὴ διδάσκαλος, διδασκάλισσα, (δασκάλισσα), *v. istitutrice* || *di mestière*, ἀρχιτεχνίτρια, ((πρωτο)μαστροῦρισα) || *vêla* —, μέγα ιστίον, (μαῖστρα) || *strâda* —, λεωφόρος, μεγάλη, ὁδός.
maestrâle, m., βορειοδυτικὸς ἀνεμος, σκίρων, ἰάπυξ, ἀργέστης, Ὀλυμπίας, (μαῖστράλι, μαῖστρος).
maestrânza, f., ὁμὰς ἢ ἐταιρία τεχνιτῶν. [βριθής.
maestrêvole, m. f., ἔντεχνος, ἐμ-
maestrîa, f., τέχνη, ἐμπειροτεχνία, (μαστοριά), *v. abilità*.
maestrîno, m., νέος διδάσκαλος; ὑποδιδάσκαλος.
maêstro, m., διδάσκαλος, (δάσκαλος); *v. istitutôre, professôre* || *di mestière*, πρωτοτέχνης, ἐργαστηριαρχῆς, ((ἀρχι)μάστορας) || *fig.*, ἔμπειρος; πρῶτος || *âlbero* —, μέγας ιστός || *mus.*, μελοποιός || — *di cappêlla*, ἀρχιμουσικὸς ἐκκλησίας, πρωτοψάλτης || *grân* —; ἄρχων, μέγας κύριος || — *di càssa*, οἰκονόμος.
maêstro-tramontâna, m., καικίας, θρακίας, (μαῖστροτραμοντάνα).
mâga, f., μάγισσα, φαρμακεύτρια, ἐπιδός, *v. incantatrice*. [κηλῖς.
magâgna, f., ἐλάττωμα, ἔλλειψις;
magagnâre, v. guastâre, viziâre.
magâri, inter., εἶθε! γένοιτο! (ἄμποτε! μακάρι!)
magazzinâggio, m., ἀπόθεσις, -θήκευσις, (μαγαζιάτικον).
magazziniêre, m., ἀποθηκάριος, -θηκοφύλαξ, (μαγαζινιέρης).
magazzino; -zzêno, m., ἀποθήκη,

- μαγαζειον, (-ζι) || *empório, negozio*,
πωλητήριον, (ἐργαστήρι) || *fig.*,
συλλογή; ἀνθολογία.
- maggesàre, νε(οποι)ῶ, (ἀνανεόνω).
- maggesàto, -a, νεατός.
- maggèse; -ggiàtico, *m.*, νειός,
νεά(τή) || χόρτος πρωτοθέριστος.
- maggio, *m.*, μάιος, (μαΐς).
- maggioràna, *f.*, σάμψυχον, ἀμάρα-
κον, μάρον, (μαντζουράνα).
- maggiorànza, *f.*, τὸ πλεῖστον μέ-
ρος, πλειονότης; πλειονοψηφία,
πλειονες ψῆφοι.
- maggioràscò, *m.*, πρωτοτόκιον.
- maggioròmo, *m.*, ἐπιστάτης τοῦ
οἴκου ἡγεμόνος, βασιλέως *ecc.*, ἀρ-
χιτρικλινος.
- maggióre, *m. f.*, μείζων, μεγάλη-
τερος; ἀνώτερος, ὑψηλότερος; *v.*
-rénne, -rnàto; *pl.*, *v.* antenàti ||
altàr —, πρωτίστη ἀγία τράπεζα
|| stàto —, *mil.*, ἐπιτελεῖον || *s.*
m., *mil.*, ταγματάρχης || *s. f.*,
lógica, ἡ μείζων (πρότασις).
- maggioreggiàre, ἀλαζονεύομαι, με-
γαλαυχῶ; *v.* primeggiàre.
- maggiorénne, *m. f.*, εἰς νόμιμον
ἡλικίαν ὢν, ἐνήλιξ, -λικος.
- maggiorénte, *v.* notàbile, grànde,
càpo. [*mil.*, ταγματαρχία; -χεῖον.
- maggiorità, *f.*, *leg.*, ἐνηλικιότης ||
- maggiormènte, *adv.*, (ἔτι) μᾶλλον,
περισσότερον. [σβύτερος.
- maggiornàto, *m.*, προτότοκος, πρε-
magía, *f.*, μαγεία; μαγική δύναμις,
γοητεία.
- màgico, -a, *pr. e fig.*, μαγικός; *fig.*,
γοητευτικός, θαυμάσιος. [τρεῖα.
- magismo, *m.*, μαγισμός, ἀστρολα-
magiòne, *v.* dimòra, càsa.
- magistèro; -èrio, *m.*, τέχνη, -νοῦρ-
γημα || διδασκαλία; *scuòla*, -λεῖον.
- magistràle, *m. f.*, διδασκαλικός ||
v. maestrèvole, artistico.
- magistràto, *m.*, δικαστής; ἄρχων.
- magistratùra, *f.*, *ufficio*, δικαστικὸν
ἄξιωμα; *tèmpo e ufficio*, δικαστικὴ
(ἀρχή ο ἔξουσία); *magistràti*, δι-
κασταί; ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει.
- màglio, *f.*, *pànto*, βρόχος, ἄμμα,
- (μάτι, ποῦντος) || *cerchiètto, anel-
lino metallico*, κρικ(έλλ)ιον || *tessùto*,
δικτυοειδὲς ὕφασμα, πλέγμα, χή-
λευμα || *indumènto*, πλεκτὸν ο χη-
λευτὸν (ἔνδυμα, περιθωράκιον *ecc.*),
(τρικὸ, καμιζόλα) || *lavoràr a —*,
χηλεύω, πλέκω (μὲ βελόναις) ||
lavoratòre a —, χηλευτής, πλέκτης.
- magliàre, δικτυῶ.
- maglieria, *f.*, χηλευτά, πλεκτά ||
χηλευματο-(πλεγματο)πωλεῖον.
- magliètto, *m.*, σφύριον.
- magliò, *m.*, σφύρα, τυπάς, κόπανον,
(-ος), μεγακόπανος, (βαρειά).
- magliòlo, *m.*, τυπίς, (κόπανος).
- magnanimità, *f.*, μεγαλοψυχία,
-οφροσύνη, -οκαρδιά, γενναιότης.
- magnànimo, -a, μεγαλόψυχος, -ό-
φρων, -όθυμος, -όκαρδος, γενναῖος.
- magnànno, *m.*, κλειθρο-(κλειδο)ποιός,
(κλειδαρχᾶς); *v.* calderàio.
- maguàte, *m.*, μεγιστάν, ἀριστοκρά-
της, ἄρχων.
- maguatizio, -a, ἀρχοντικός.
- magnèsia, *f.*, μαγνησία.
- magnesiaco, -a, μαγνησιακός.
- magnèsio, *m.*, μαγνήσιον.
- magnète, *m.*, μαγνήτης, *v.* calamita.
- magnético, -a, μαγνητικός.
- magnetismo, *m.*, μαγνητισμός || —
animale, terrestre, ζωϊκός, γήϊ-
- magnetizzàre, μαγνητίζω. [*vos —*
- magnetizzatòre, -trice, μαγνητιστής.
- magnetizzaziòne, *f.*, μαγνήτισις,
-τισμός. [γαλύνω, ἐγκωμιάζω.
- magnificàre, ὑμνῶ, δοξολογῶ, με-
magnificat, *m.*, † μεγαλυνάριον,
μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
- magnificènza, *f.*, μεγαλοπρέπεια;
ἐλευθεριότης; λαμπρότης || λαμ-
πρὸν πρᾶγμα, ἐπιδεικτικαὶ δαπά-
ναι; *v.* liberalità, fàsto, lússò.
- magnífico, -a, μεγαλοπρεπής, πο-
λυτελής, ἐλεύθερος; λαμπρός, ὠ-
ραιοτάτος, θαυμάσιος.
- màgno, *v.* grànde.
- magnòlia, *f.*, μαγνολία.
- màgo, *m.*, *sacerdòte persiàno ecc.*,
μάγος, γόης.
- magrètto; -grolino, -a, ὀλίγον i-

σχνός, ύπισχνος, ύπόλεπτος, (λιγνούτσικος, άδυνατούτσικος); (vainbino) —, μικρόσωμον παιδίον, (κοντορεβινθούλης).

magrêzza, *f.*, ισχνότης, λεπτότης, (λιγνάδα, άδυναμία) || *scarsità*, ένδεια, πτωχεία.

maîgro, *-a*, ισχνός, λεπτός, λειπόσαρκος, άπαχος, (λιγνός, άχαμνός, άδύνατος) || *piccolo*, *poco*, μικρός || *frugale*, λιτός || *di terra*, ξηρός, άφορος, άπαχος || *cârne -a*, ψαχνόν || *di -o*, νηστήσιμος, σαρακοστινός; *mangiâr di -o*, τρώγωνηστήσιμα, νηστεύω, (κάμνω σαρακοστήν).

maî, *avn.*, ούδέποτε, ποτέ. [*prêco*.

maîale, *m.*, χοῖρος, (γουρνούνι), *v.*

maîolica, *f.*, φαβεντιανή, (φαγέντσα, μαϊολίκη); *vasellâme*, άργιλόπλαστον σκεῦος, φαβεντιανόν.

maionêsa, *f.*, μαγνονία, (μαγιονέζα).

maîs, *v.* *frumentône*.

maîuseolo, *-a*, μέγας, κεφαλαιακός || *lêtera -a*, κεφαλαιακόν γραμμα, κεφαλαῖον.

malaccôrto, *-a*, άδέξιος, άνεπιτήδειος; άπρόσεκτος, άπρονόητος.

malachîte, *f.*, μαλακίτης. [*ψυχία*].

malacia, *f.*, μαλακία, κίσα, (κακο-

malcreânza, *v.* *inciviltà*. [*μαλάγα*].

mâlaga, *m.*, οἶνος τῆς Μαλάγας,

malagêvole, *m. f.*, *difficile*, δυσχερής, δύσκολος; *faticoso*, έπίπονος, (κοπιαστικός).

malagrâzia, *f.*, άχαριότης, άδεξιότης, άνεπιτηδειότης, σκαιότης, άγροικότης.

malalingua, *v.* *linguâccia*.

malandâre, *m.*, κακή κατάστασις.

malandâto, *-a*, διεφθαρμένος, (χαλαρωμένος), άπολωλός, (χαμένος).

malandrînâggio ecc., *v.* *brigantâggio*, *ladronêccio*. [*παί!* →

malannâggia, *inter.*, βαβαί! πα-

malânno, *m.*, δυστυχία, συμφορά; *v.* *infermità* || *che il — ti còlga*, διαρραγείης! είς κόρακας! (πού νά σε πάρη ό διάβολος!)

mâla parâta, *f.*, κίνδυνος.

malâria, *f.*, έλῶδες μόλυσμα, τελμα-

malâto, *v.* *infêrmo ecc.* [*τομίασμα*].

malauguratamênte, *avn.*, κατά δυστυχίαν, κατά κακήν σύμπτωσιν; άπαισίως.

malaugurâto, *-a*, άπαισίος, δυσοίών(ιστ)ος, (όγουρσουζης, κακοπόδαρος), δυστυχής. [*τυχία*].

malaugûrio, *m.*, κακός οἰωνός, δυσ-

malavôglia, *f.*, κακόνοια, δυσμένεια || *di —*, *v.* *malvolontîeri*.

malavvedûto, *v.* *malaccôrto*.

mâla ventûra, *f.*, δυστυχία, -χημα.

malavventurâto, *v.* *disgraziâto*, infe-

malavvêzzo, *v.* *viziâto*, *guâsto*. [*lice*].

malcapitâto, *-a*, ά-(δυσ)τυχής, (κακόμοιρος, κακότυχος).

malcâuto, *v.* *incâuto*.

malcôncio, *-a*, κακοπαθήσας, έν κακή καταστάσει, (μωλωπισμένος).

malcontênto, *-a*, δυσάρεστος, δυση-

ρεστημένος, άνευχάριστος, -ίστητος, (κακοευχαριστημένος, κακοεφ-

χάριστος) || *s. m.*, δυσαρέσκεια, άνευχαριστ(ησ)ία.

malcreâto, *-a*, *v.* *incivile*.

maldicênte, *m. f.*, κακολόγος, φιλοκατήγορος, *v.* *linguâccia*.

maldicênza, *f.*, κακολογία, δυσφημία, καταλαλία, κατηγορία.

maldispôsto, *-a*, κακόνους, κακόφρων; *v.* *malintenzionâto*.

mâle, *m.*, κακόν || *d'lore*, *travâglio*,

άλγος, πόνος || *malattia*, νόσος,

άρρωστία, ασθένεια || *dispiacêre*,

λύπη || *dânno*, βλάβη || *mâl di mâ-*

re, ναυτία || *mi sôn fâtto — al*

câpo, έκτύπησα τὸ κεφάλι μου ||

dir —, *v.* *dire*, *sparlâre*; *fâr —*,

v. *danneggiâre*, *strafâre*; *dolêre*

|| *avn.*, κακῶς, (κακά, άχαμνά);

difficilmênte, *appêna*, *pûnto*, δυσ-

κόλως, μόλις, οὐχί, ά- || *in —*,

έπι κακοῦ, (στὸ κακό) || *di — in*

pêggio, άπὸ τοῦ κακοῦ είς τὸ

χειρόν || *mâl per me*, δυστυχία

δι' ἐμέ!

maledettamênte, *avn.*, κάκιστα, δει-

νῶς, ύπερβαλλόντως, -βολικά, άμέ-

τρως.

- maledêtto, -a**, ἐπ·(κατ)άρατος, (καταραμένος) || βδελυκτός, μυσσαρός || κάκιστος, δεινός, μέγιστος, ὑπερ-
malêdico, -a, *v.* -ldicênte. [βολικός.
maledîre, δίδω τὴν κατάραν, καταρῶμαι, (-ριοῦμαι), ἀναθεματίζω.
malediziône, f., ἀρά, κατάρα || κακὴ μοῖρα, (κακομοιρία), *v.* disdêtta, disgrázia.
maleducâto, -a, *v.* incivîle.
maleficio, m., κακούργημα; βλάβη || *incantêsimo*, *malîa*, βασκανία, (μάγευμα, τὰ μάγ(ε)ια), μαγεία, μαγγανία, γοητεία.
malêfico, -a, κακοποιός, βλαβερός, ἐπιβλαβής; δηλητηριώδης || *v.*, βασκαντικός, βάσκανος. [χόρτον.
malêrba, f., κακὸν ὁ βλαβερὸν
malêssere, m., ἀδιαθεσία, κακοπάθεια, στενοχωρία.
malevolênza, f., κακόνοια, δυσμένεια, ἀπέχθεια. [ἐχθρός.
malêvolo, -a, κακόνους, δυσμενής,
malfâtto, -a, κακῶς πεποιημένος, (κακοκαμωμένος) || ἄσχημος, διάστροφος || *s. m.*, κακοποιήσις, -ποιῖα, κακούργημα.
malfattôre, m., κακοποιός, κακοῦργος, ἀλάστωρ. [vacillânte.
malfêrmo, -a, *v.* dêbole, incêrto,
malgonêrno, m., κακὴ κυβέρνησις ὁ διοίκησις || σκληρὰ βάσανος; σφαγή.
malgrâdo, avv., ἀκουσίως; *mîo* —, ἀκόντος ἐμοῦ, παρὰ τὴν θέλησίν μου || *barb.*, *v.* nonostânte.
malîa, f., μαγγανεία, βασκανία, (τὰ μάγ(ε)ια), *v.* incantamênto || *fig.*, θέλγητρον.
malîârdo, -a, *v.* incantatôre.
malignâre, ἐρμηνεύω δολίως, ἐξηγῶ ἐπὶ κακοῦ, (στὸ κακόν); κακολογῶ, δυσφημῶ.
malignità, f., κακεντρέχεια, μοχθηρία, κακοτροπία, κακοβουλία; (διαβολία); *v.* maldicênza || *medc.*, κακοήθεια, χαλεπότης.
maligno, -a, κακεντρεχής, μοχθηρός, κακοήθης, κακόβουλος; *v.* maldicênte || *medc.*, κακοήθης, (κακο-

φορμισμένος) || χαλεπός, λοιμικός.

malincônia, f., μελαγχολία, δυσθυμία, ὑποκονδρία, κατήφεια, σκυθρωπότης.

malincônico, -a, μελαγχολικός, δύσθυμος, κατηφής, σκυθρωπός, περιλύπος. [*v.* malvolontîeri.

malincuôre (a —); -côrro (a —),
malintenzionâto, -a, κακόνους, κακόφρων, κακόβουλος, κακόγνωμος.

malintêso, -a, δυσνόητος, κακοσύνθετος || *s. m.*, παρανόημα, παράκ(ρ)ουσμα; παρανόησις).

malîzia, f., *v.* -lignità, -lvagitâ; ἡδαιουργία, πονηρία, τέχνη.

maliziôso, -a, *v.* -ligno, -lvâgio; ἡδαιούργος, πονηρός, (μαριόλος).

malleâbile, m.f., ἐλατός, (εὐ)σφυρήλατος, σφυρηλατούμενος || *fig.*, εὐκαμπτος, εὐμάλακτος.

mallêolo, m., σφυρόν, (κότσι).

mallevadôre ecc., *v.* garânte.

mâllo, m., πράσινον ἐξώφλειον τῶν καρυδίων *ecc.*, ἔλυτρον.

malmenâre, v. maltrattâre.

malnâto, -a, δυσγενής, χαμερπής, φαυλόβιος, μοχθηρός, κάκιστος,

mâllo, v. cattivo; brâtto. [αἰσχρός.
malôra, v. rovîna. [re).

malôre, m., *v.* malattia, mâlé(sse-

malpîglio, m., συνοφρύωσις, λοξὸν βλέμμα; *v.* maltalênto. [ἀφνής.

malprâtico, -a, ἄπειρος, ἀδέξιος,

malsâno, -a, *dannôso alla salute*, ἐπιβλαβής εἰς τὴν ὑγείαν, νοσερός, -σώδης; *infermiccio*, νοσερός,

ἐπίνοσος, φιλάσθενος, (ἀρρωστίαρης, -άρικος, ζαῖφης); *fig.*, *v.* im-

malsicûro, -a, ἐπισηφαλής. [morâle.
mâlta, f., μάλθα, ἀμμοκονία || *v.* fânco.

maltalênto, m., κακόνοια, δυσμένεια, κακοφροσύνη, κακεντρέχεια, κακοβουλία.

maltrattamênto, m., κάκωσις, κακοπάθεια, κακουργία, βάσανος, αἰκία.

maltrattâre, a fatti o a parole, κακοποιῶ, κακουχῶ, (κακομεταχειρίζομαι); *a parole*, λοιδορῶ,

ὕβριζω; *battere*, αἰκίζω, (πληγῶν, κτυπῶ); *fig.*, ζημιῶ, ἀδικῶ, κακῶ, βλάπτω. [τιον.
malûccio, *m.*, ἀδιαθεσία, νοσημά-
malumôre, *m.*, δυσθυμία, δυσκο-
 λία; σκυθρωπότης || *v.* discórdia.
mâlva, *f.*, μαλάχη, ((ἀ)μολόχα).
malvâceo, -*a*, μαλαχοειδής, (μολο-
 χώδης) || *le -ee*, τὰ μαλαχοειδή.
malvâgio, -*a*, κακός, μοχθηρός,
 πονηρός, κακεντρεχής, κοκόβου-
 λος, φαῦλος.
malvagità, *f.*, κακία, κακοσύνη,
 κακοβουλία; κακουργία, κακολογία.
malvasia, *f.*, σταφυλή Μονεμβασ-
 σίας, μονεμβασία || *m.*, μονεμβασ-
 σίτης (οἶνος), (μονεμβασιαώτικο
malvanîschio, *m.*, *v.* altêa. [κρασί).
malversaziône, *f.*, κατάχρησις, δω-
 ροληψία, κλοπή, ἀδικοπραξία.
malvestito, -*a*, κακῶς ἐνδεδυμένος,
 κακοεἶμων, (κακοφορεμένος).
malvivente, *m.f.*, *v.* malvâgio, mal-
 fattôre; dissolûto.
malvolentiêri, *avn.*, παρὰ τὴν θέ-
 λησιν, ἀκουσίως, στανικῶς.
malvolêre, *m.*, *v.* maltalênto, ma-
 levolênza || *vb.*, ὑποβλέπω, ἀπο-
 στρέφομαι, ἀπεχθάνομαι, μισῶ.
malvolûto, -*a*, ἀπεχθής, μισητός.
mâmma, *f.*, μάμμα, (μάν(ν)α, μαν-
 (ν)ίτζα, μαν(ν)οῦλα, μαμά, νενέ-
 (κα), τσάτσα, δαδά, νταντά) || *v.*
 mammélla. [imbecille.
mammalûcco, *m.*, μαμελοῦκος || *v.*
mammâna, *v.* levatrice. [-ζώδης.
mammârio, -*a*, μαστικός, -στώδης,
mammélla, *f.*, μαστός, μαζός, (βυ-
 ζί); κόλπος. [θηλοειδής.
mammellâre, *m. f.*, μαστόσχημος,
mammellône, *m.* *fig.*, μαστός.
mammîfero, -*a*, μαστοφόρος || *i -i*,
 τὰ -φόρα.
mammîna; **mammûccia**, *f.*, μαν-
 (ν)ίτσα, *v.* mâtma. [λέττα).
mâmmola, *f.*, ἴον, (μενεξές, βιο-
mâmmoi(in)o, *m.*, νήπιον, (νηπί),
 παιδάριον, (-δάκι).
mammôna, *f.*, Μαμμωνᾶς, ὁ θεὸς
 τοῦ πλούτου.

mammîone, *m.*, *zool.*, κερχοπίθηκος.
mammîuth, *m.*, μαμμούθ.
manâta, *f.*, δράξ, (φούκτα); δέσμη,
 δράγμα, -μῖς, (χειροπιασμά, δε-
 μάτι, πλεξάνα, μάτσο).
mancamênto, *m.*, *v.* -cânza.
mancânte, *m. f.*, *per compîre il*
nûmero, ἔλλιπής, λείπων; *assênte*,
 ἀπών || *difettôso*, *incomplêto*, πλημ-
 μελής, ἔλλιπής || *v.* prîno.
mancânza, *f.*, ἔλλειψις, σπάνις;
 ἀπουσία; στέρησις || ἀτέλεια; πα-
 ράλειψις || σφάλμα, ἀμάρτημα.
mancâre, (ἐλ)λείπω, ἐλαττοῦμαι,
 εἶμαι ἐλλ(ε)ιπής ο ἀπών; δὲν ἔχω;
abbisognâre, ἔχω χρεῖαν, χεῖρῶ ||
venîr mênno, *violâre*, ἀθετῶ, πα-
 ραβαίνω || *commêtter un fâllo*, *pec-*
câre, σφάλλω, ἀμαρτάνω, πλημ-
manchêvole, *m.f.*, ἔλλιπής. [μελῶ.
mânccia, *f.*, φιλοδώρημα. -ρία, (κέ-
 ρασμα, μπασίσι, διὰ νὰ πιῆ ἕνα
 κρασί); *di câpo d'ânno*, ἐπινομῖς,
 (ἀγιοβασι(ε)ιάτικον, μποναμᾶς);
per oggêtti trovâti, τὰ εὑρετικά.
mancînta, *f.*, δράξ, (φούκτα).
mancîno, -*a*, ἀριστερόχειρ, -ρός,
 ἐπαρίστερος, (ξερβός); *v.* sinistro.
mancîpio, *v.* schiâno. [mênno.
mânco, *v.* sinistro; *avn.*, *v.* nem-
mandamênto, *m.*, περιφέρεια, πε-
 ρίβολος εἰρηνοδικείου.
mandânte, *m.f.*, ὁ δίδων ἐντολήν,
 ἐντελοδότης, -τολεύς.
mandâre, *invidre*, *spedîre*, πέμπω,
 (ἀπο)στέλλω, (στέλνω) || *dâr un*
mandâto, ἐντέλλομαι, ἐπιτάσσω,
 παραγγέλλω, μηνύω || — *per (a*
chiamâre), παραγγέλλω νὰ ἔλθῃ,
 μετακαλῶ, ζητῶ || *v.* (ε)mettere.
mandarinâto, *m.*, ἀξίωμα μανδα-
 ρίνου, μανδαρινάτον.
mandarîno, *m.*, *einêse*, μανδαρίνος,
 -ρίνος || *frûtto*, μανδαρίν(ον); *pîdn-*
mandâta, *f.*, γῦρος. [ta, -ρινέα.
mandatârio, *m.*, ἐντελοδόχος; ἐπί-
 τροπος.
mandâto, -*a*, (ἀπ)έσταλμένος || *s.m.*,
 ἐντολή, παραγγελία, ἔνταλμα,
 πρόσταγμα, μήνυμα, κέλευμα ||

— di pagamênto, ἔνταλμα πληρωμῆς, χρηματικόν || — di arrêsto, ἔνταλμα φυλακίσεως.

mandibola, *f.*, γνάθος, σιαγών, (-ωνιά); — *inferiôre*, γένυς, (κατωσάγωνον, πηγούνι).

mandibolâre, *m. f.*, σιαγονικός.

mandôla, *f.*, πηκτίς, (ταμπουράς).

mandolino, *m.*, κιθάριον, μάγαδης, (μαντολίνο, μανδολίνον). [λινος.

mândorla, *f.*, ἀμύγδαλον || *di -e, -δά-mandorlâto, -a*, ἀμυγδαλώδης, -λοειδής || *s. m.*, -λόγαλα, -λωμα, (σουμάδα). [((ἀ)μυγδαλιά).

mândorlo, *m.*, ἀμυγδαλέα, -λή,

mândr(i)a, *f.*, *v. grêgge*, brânco.

mandrâgola, *f.*, *bot.*, μανδραγόρας.

mandriâno, *m.*, ποιμήν, βοσκός, βουκόλος, (βουδοβοσκός).

mandrillo, *m.*, μανδρίλλος.

mâne, *v. mattino*.

maneggiabile; -ggêvole, *m. f.*, εὐμεταχειρίστος, εὐχερής; χειροήθης.

maneggiâre, χειρίζω, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι; διευθύνω, διαχειρίζομαι.

manîeggio, *m.*, χειρισμός, χρῆσις, (μεταχειρήσεις); *delle armi*, χειρισμός τῶν ὅπλων || *amministraziône ecc.*, διεύθυνσις, διαχειρίσις, διοικήσις, κυβέρνησις || *v. cavallerizza*; — *occûlto*, *v. macchinaziône*.

manêlla, *f.*, ἄμαλλα, δράγμα, (χειρόβολον, -λιά, δεμάτι σταχύων).

manêscio, -a, ἐπιρρεπῆς εἰς τὸ κλέπτειν.

manêtta, *f.*, *manîglia*, χειρολαβή || *pl.*, χειροπέδα, χειροδέσμια, δακτυλοκράτης, (μάνεταίς).

mânnga, *f.*, μαγγίαρον.

manganâre, μαγγαν(ίζω)ῶ, (-νόνω), κυλινδρῶ, πιέζω.

manganêse, *m.*, μαγγανήσιον.

mânngano, *m.*, μάγγανον, κύλινδρος, πιστήριον, στιλβοπισστήρ || *mil.*, μάγγανον, *v. balista*.

mangerêccio, -a; -giâbile, *m. f.*, καλὸς εἰς βρῶσιν, ἐδώδιμος, βρώσιμος, (φαγώσιμος, -ωτικός, -ησερός, -ουλιανός).

mangeria, *f.*, *fig.*, ἀργυρολογία, κατάχρησις.

manjarâne, *v. fannullône*.

mangiâre, ἐσθίω, τρώγω; *dâr da —*, παζέχω τὴν τροφήν || *fig.*, *dis-sipâre*, *sciupâre*, καταδαπανῶ, καταναλίσκω, διασκορπῶ, τρώγω; — *con gli occhi*, θεωρῶ τινα ἀσκορδαμυκτί ο ἀπλήστως, ἐμβλέπω || *s. m.*, ἐδωδή, (φαγητόν, -γ(ε)ί), τροφή. [*v. scoracciâta*.

mangiâta, *f.*, βρῶσις, (φάγωμα);

mangiatôia, *f.*, φάτνη, (παχνί).

mangiatôre, -trice; -giône, -a, ἄδη-(πολυ)φάγος, γαστρίμαργος, (φαγᾶς, φάγος). [νομή, βοσκή.

mangime, *m.*, τροφή, (φαγ(ε)ί);

manginechiâre, τρώγω ὀλίγον ο δυσχερῶς, ἀναμηρυκῶμαι, (μασ(σ)ουλιζώ).

mânnglio, *m.*, *frâtto*, μάγγλιον; *pidnta*, μαγγλία. [νεκρῶν.

mânui, *m. pl.*, ψυχαὶ ο σκιαὶ τῶν

manîa, *f.*, μανία.

manîaco, -a, μανιακός. [κα).

mânica, *f.*, χειρίς, (μανίκι(ον)), -νί-

manicarêtto, *m.*, καρύκευμα, (γιαχνί), φαγητόν ὀρεκτικόν.

manicheismo, *m.*, μανιχαϊσμός.

manichêo, -a, μανιχαϊκός; *s. -χαῖος*.

manichîno, *m.*, *polsîno*, περικάρπιον, (μανικέτι) || *piccolo mânico*, λαβίδιον, (χερούλι).

mânico, *m.*, λαβή, -βίς, (χερούλι, μανίκι, πιάσιμον, στυλιάρι).

manicômio, *m.*, φρενοκομεῖον.

manicôtto, *m.*, περιχείριον, -ρίς, (μανσόνι).

manîera, *f.*, *v. môdo*; *affettaziône*.

manierismo, *m.*, κακόζηλον τῆς λέξεως, κακοζηλία, ἐπιτετηδευμένον. [νίσο.

manierôso, -a, *v. gentile*, *cerimomanifattôre, -trice*, χειροτεχνικός; *s.*, -τέχνης; ἐργοστασιάρχης.

manifattûra, *f.*, χειροτεχνία, κατασκευή || *laboratôrio*, *negôzio*, ἐργαστήριον, -γοστάσιον.

manifestâre, φανερῶ, (-όνω), ἐκδηλῶ, δηλοποιῶ, ἀποκαλύπτω.

manifestaziõne, *f.*, φανέρωσις, δήλωσις, ἀποκάλυψις; *v.* dimostraziõne.

manifesto, **-a**, φανερός, προφανής, δῆλος, ἐναργής || *s. m.*, δια-(προ)-κήρυξις, (μανιφέστο), *v.* avviso.

maniglia, *f.*, (χειρο)λαβή, -βίς, κώπη, ἐπικλείς; *v.* manico.

manigòldo, *v.* carnêfice; birbá(n)te).

manina, *f.*, χειρίδιον, -ρύδριον, (χεράκι). [πτάζω.

manipolâre, διαχειρίζομαι, χειρα-

manipolatôre, **-trice**, διαχειριστής.

manipolaziõne, *f.*, διαχειρισμός.

manipolo, *m.*, λόχος, σπειρα || *v.*

-nâta, **-nêlla**. [πιατρική.

maniscalcia, *f.*, πεταλωτική || ἱπ-

maniscâlco, *m.*, πεταλωτής, (-λᾶς, καλιγωτής, ναλμπάντης).

manna, *f.*, *sũcco*, δροσόμελι, (μάννα) || *bibbia*, τὸ μάννα || *v.* conõne,

manêlla || *fig.*, ἐξαίρετον ἔδεσμα;

v. provvidênza.

mannâia, *f.*, *v.* scũre || *della ghi-*

gliottina, λαιμοτόμος.

mannâro (lũpo —), *m.*, λυκάνθρωπος, (καλικάνταρος).

mannêllo, *m.*, *v.* manêlla.

mãno, *f.*, χεῖρ, (χέρι) || sòtto —, κρυφίως, λάθρα || a mãn sálva,

ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως || a —, *v.* manuâle;

lavôro a —, ἐργόχειρον, χεῖροργον, χειροτέχνημα || *v.* aiũto, soccòrso; persõna ãlla —, *v.* accostêvole. [λευμα, φτειάσις).

mãno d' òpera, *f.*, ἐργασία, (δούμανομήττερε, *v.* maltrattâre, guastâre; affrancâre.

manòmetro, *m.*, μανόμετρον, ἀραιό-(ἀερό)μετρον.

manomòrta, *f.*, εἰλωτεία, δουλοπαροικία || *bèni di* —, κτήματα ὑπόδουλα, ἀμετακίνητον.

manòpola, *f.*, (σιδηρο)χειρίς || *mèzzo guãnto*, μονο-(ἀ)δάκτυλον, (κουτσοδάκτυλον). [-αφον, -αμμα.

manoscritto, **-a**, χειρόγραφος || *s. m.*,

manovãle, *m.*, ἐργάτης (πηλοφόρος).

manovêlla, *f.*, μοχλός, στρόφαλος, (μανι-(μανα)βέλλα, χερούλι).

manòvra, *f.*, ἐργασία || *mil.*, διαδρομή; στρατιωτικὸν ἄσκημα || *mar.*, κυβέρνημα, ναυκληρία, ἱστιο-(ἀρμενο)νομία, κινήσις, χειρισμός, (μανοῦβρα) || *fig.*, τέχνασμα, μηχανέυμα, στρατήγημα.

manovrâre, *mil.*, ἐξελλίσσομαι, κινουῦμαι, ἀσκοῦμαι; *mar.*, κυβερωῶ, ναυκληρωῶ, (μανουβράρω); *fig.*, τεχνάζομαι, μηχανῶμαι.

manrovêscio, *m.*, ἀνά-(ἀντί)στροφον ῥάπισμα, (ξανάστροφη).

mansionârio, *m.*, ἐφημέριος (ιερεὺς) || νεωκόρος. [ficio.

mausiõne, *v.* fermãta, dimòra; uf-

mansuefãre, *v.* ammansãre.

mansuêto, **-a**, *v.* dõcile, domêstico,

mantêca, *v.* pomãta. [dõlce.

mantellina, *f.*, περιωμῖς, *v.* -tiglia.

mantellino, *m.*, ἐφεστρίδιον, χλαινί(δι)ον.

mantêllo, *m.*, μανδύας, ἐφεστρίς, ἐπανωφόρι(ον), χλαινα, (ταμπάρο, μαντ(έλλ)ό).

mantenêre, διατρέφω, χορηγῶ τὰ ἀναγκαῖα, *v.* conservãre, sostenê-

mantenimênto, *m.*, διατροφή. [re.

mantenitôre, **-trice**, διατροφεύς.

mantenũta, *f.*, παλλακίς, -κή, -κίδα, (μαντινοῦτα).

mãntice, *m.*, φύσα, -σητήρ(ι), (-σερόν, -σοῦνα, -σοῦνι) || *di vettãra*,

στέγασμα ἀμάξης, δορά.

mantiglia, *f.*, ἐπωμῖς, περιώμιον, -μῖς, χλαινίσκος, -ίσ(κιον).

mãnto, *m.*, χλαμύς || *fig.*, πρόσχημα, πρόφασις. [ἐγχειρίδιον.

manvãle, *m. f.*, χειροποίητος || *s. m.*

manuãlmênte, *avv.*, διὰ χειρός, διὰ τῶν χειρῶν, ταῖς χερσίν; ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα. [vêlla.

manũbrio, *m.*, λαβίς, -βή; *v.* -no-

manumissiõne, *v.* affrancaziõne.

manutêngolo, *m.*, κλεπταποδόχος.

manutenziõne, *f.*, διατήρησις, *v.* conservaziõne.

manzanillo, *m.*, φαρμακομηλέα.

mãnzo, *m.*, βοῦς, (βώδι) || βόειον κρέας.

manzõtta, *f.*, νέα δάμαλις, (ἀγελάδα).

maomettâno, -a, μωαμεθανικός; *agg. e s.*, -θανός.

maomettismo, *m.*, μωαμεθανισμός.

maôna, *f.*, *mar.*, φορτηγίς. (μαούνα).

mâppa, *f.*, χωρο-(τοπο)γραφικός χάρτης || *v.* registro.

mappamôndo, *m.*, χάρτης τῆς ὑδρογείου, ἐπιπεδοσφαίριον, (μαππαμόνδο).

marabù, *m.*, ἐρωδιός ὁ ἰνδικός.

marabùto, *m.*, μαραβούτης.

marachêlla, *f.*, *gherminêlla*, πονηρία, δολιότης; *magâgna*, ἐλάττωμα, κηλίς; *peccatûccio*, ἁμάρτιον, παράπτωμα.

marangône, *v.* smêrgo; falegnâme.

marâsca, *f.*, ὄξυκέρασον, (βύ-(βί)σ(σ)ινον); *v.* amarêna.

maraschîno, *m.*, βυσσινόποτον, (βυσ(σ)ινάπι, μαρασκίνο).

marâsco, *m.*, ὄξυκέρασος, (βυ(βι)σ(σ)ινιά).

marâsmo, *m.*, μαρασμός.

maravîglia *ecc.*, *v.* mēg-. [σιον.

maravêdo, *m.*, *monêta*, μαραβεδί-

mârca, *f.*, σῆμα, ἐπισημείωσις, (μάρκα); *v.* contrassêgno || ὄριον; μεθοριοκομητεία.

marcâre, (ἐπι)σημειῶ, -μαίνω, (μαρκάρω); *v.* notâre.

marcassita, *f.*, *min.*, μαρκασίτης.

marcescibile, *v.* putrefattibile; cor-ruttibile.

marchêsa, *f.*, μαρκωνίς, -κεσία.

marchesâto, *m.*, μαρκέσιον, -κεσάτον.

marchêse, *m.*, μαρκίων, -κέσιον || *v.* mêstruo. [so.

marchiâno, -a, *v.* madornâle, grôs-

mârchio, *m.*, στίγμα; *v.* mârca, sêgno.

mârcia, *f.*, πύον, ἔμπυον, (ἔμπιος) || *mil. ecc.*, βάδισμα, πορεία, ὁδεία || *mus.*, ἔμβατήριον.

marciapiêdi, *m.*, πεζοδρόμον.

marciâre, βαδίζω, πορεύομαι, βαίνω.

mârccio, -a, σαπρός, σεσηπώς, (σαπησμένος), σάπιος, φθαρτός, φθαρείς, *v.* guâsto; πυώδης, διάπυος || *s. m.*, *v.* marciûme.

marciôso, -a, πυώδης, διάπυος.

marcîre, σήπομαι, (δια)φθείρομαι; *medc.*, ἐμπύισκομαι, (-πυάζω).

marcîta, *f.*, ποτιστικός λειμών (τῆς Λομβαρδίας).

marciûme, *m.*, σαπρότης, -πρόν, -πρία, σηπεδών, (σαπήλα); *v.*

mârcia, putrêdine. [|| *v.* mârchio.

mârceo, *m.*, ἡμιλίτριον, (8 οὐγγίαι)

mârre, *m.*, θάλασσα; âlto —, πέλαγος || *fig.*, πλήθος, ἀπειρία.

marêa, *f.*, παλίρροια, πλημμύρα; âlta —, *flûsso* πλημμυρίς; bâssa —, *riflûsso*, ἀνάρροια, ἄμπωτις.

mareggiâre, (δια)πλέω || κυμαίνονται; κλυδωνίζομαι || *avêre il mâl di mâre*, ναυτιῶ.

marêmma, *f.*, ἐλώδης παραλία; τέλμα, ἔλος, (βάλτος).

maremmâno, -a, παράλιος; τελματώδης, ἐλώδης, (βαλτώδης).

marêna, *v.* amar-.

marêngo, *v.* luîgi.

maresciallâto, *m.*, στρατάρχια.

maresciâllo, *m.*, στρατάρχης, ἀρχιστράτηγος || *grân o feld* —, μέγας στρατάρχης || — *di câmpo*, ὑποστράτηγος || *em.*, ἐπιλοχίας.

marêse, *v.* stâgno, palâde.

marêtta, *f.*, ἐλαφρὰ κύμανσις.

marezzâre, ποικίλλω κυματοειδῶς, καθιστῶ τι μαρμαροειδές ο ἰασπιδῶδες, κυματῶ, μαρμαρῶ, ἰασπιδῶ.

marêzzo, *m.*, ποικιλμός κυματο(μαρμαρο)ειδῆς ο ἰασπιδώδης, κυμάτωσις, μαρμάρωσις, ἰασπιδωσις; ποικιλοφανῆς λάμπσις, κυμάτωμα,

mârnga, *v.* mârna. [αὐγασμα.

margarîna, *f.*, μαργαρίνη.

margherita, *v.* pêrla; →

margheritina, *f.*, λευκάνθεμον, (ἀσπρολούλουδο).

marginâle, *m. f.*, ἀκρο-(παρα)σέλιδος, περιθωριακός, παράγραπτος, παραγεγραμμένος || *nôta* —, σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον, παρα-

marginâre, παραγράφω. [γραφή.

mârgine, *m.*, *di un libro*, περισελῖς, περιθώριον || *ôrlo ecc.*, χεῖλος, ἄκρα; *v.* rîna. [ριον.

marginôso, -a, ἔχων πολὺ περιθῶ-

margôttâ, *f.*, μόσχος, -γευμα, καταβολάς, (μασχαλήθρα, καταβολάδα).
margottâre, μοσχεύω. ῥίπτω ο κάμνω καταβολάδας, καταβάλλω, (-βoλεύω, -βoλιζώ). [τεία
margraviâto, *m.*, (μεθ)όριοκομη-
margrâvio, *m.*, (μεθ)όριοκόμης, -ριοδίκης.
marina, *f.*, *v.* lido; mâre; marineria || *pittûra*. θαλασσογράφημα || *ministro della* —, ὑπουργός (ἐπι) τῶν ναυτικῶν.
marinâio; -**nâro**, *m.*, ναύτης, ναυβάτης, ναυτικός, (μαρ(ι)νάρος, μαρινέρης, γκεμιτζής).
marinâra (*âlla* —), κατὰ τὸν τρόπον τῶν ναυτῶν, ναυτικῶς.
marinâre, ταριχεύω, παστῶ, (-όνω, κάμνω μαρινάτον).
marinarêscio, -**a**, ναυτικός, θαλασσινός; *v.* nautico.
marinâto, -**a**, ταριχεία, -γευμα, πάστωμα, -στόν, (μαρινάτον, -νάδα).
marineria, *f.*, *sciênza*, ναυτική, -κοσύνη, (μαριναροσύνη) || *fôrze navâli*. ναυτικόν, -κὴ δύναμις || — *mercantile*, ἐμπορικόν ναυτικόν || *marinâi*, ναῦται, -τικόν.
marino, -**a**, τῆς θαλάσσης, θαλάσσιος, (-ινος). πελάγιος.
mari(u)ôlo, *v.* birbâ(nte).
marionêta, *f.*, *pr. e fig.*, νευρόσπαστον, (κοῦνιλα, κούτζα, κοσῶ-
maritâggio, *v.* matrimônio. [να].
maritâle, *m. f.*, τοῦ συζύγου, συζυγικός, ἀνδρικός.
maritalmênte, *avv.*, συζυγικῶς.
maritâre, νυμφεύω, ὑπανδρεύω, (πανδρεύω) || *fig.*, συνδέω, συνάπτω, συνδυάζω. συζεύγνυμι || -*rsi*, -ομαι, συζεύγνυμαι. [μένη].
maritâta, *f.*, ὑπανδρος, (πανδρε-
marito, *m.*, σύζυγος, ἀνὴρ, (ἀνδρας); *da* —, καλὴ πρὸς ὑπανδρῖαν, ἐν ὥρᾳ γάμου, (τῆς ὑπανδρείας) || *v.* scaldino.
marittimo, -**a**, ναυτικός || *società* -**a**, -ῆ ἐταιρία || *prêstito* -**o**, ναυτικο-(θαλασσο)δάνειον. [canâglia].
marmâglia, *f.*, παιδαρίων ὄχλος, *v.*

marmellâta, *f.*, γλύκισμα ἐκ χυλοῦ ὀπωρῶν, μελίπηκτον, πολτός, ((μ)πελτές, ῥετσέλι, μαντζούνι).
marmiêra, *f.*, μαρμαρωρυχείον.
marmista, *m.*, μαρμαρουργός, (-μαρῶς), -μαροκόπος.
marmitta, *f.*, χύτρα, κακκάβη, (τσουχάλι), *v.* pèntola, caldâia.
mârmo, *m.*, μάρμαρον, -ος || *fig.*, ἄγαλμα. [παιδάριον].
marmôcchio, *m.*, νήπιον, βρέφος,
marmorârio, *m.*, μαρμαροκόπος, -ροποιός, -ρουργής, -ρογλύφος, (-ρᾶς), *v.* scultôre, statuârio.
marmorâto, -**a**, μαρμαρωτός, -ρόχρους, -ρόεις, -ροειδής, -ρώδης.
marmôreo, -**a**, μαρμάρινος, -ρε(ι)ος, -ρικός, (-ρένιος), *c. s.*
marmorizzâre; -**or(eggî)âre**, μαρμαρῶ, *v.* marezzâre.
marmôtta, *f.*, ἀρκτόμυς, μυωξός, ὄρειος μῦς, (βουνίσιος ποντικός).
mârna, *f.*, ἀργιλλάσβεστος, (ἀργιλλο)τίτανος.
marnâre, ἀργιλλασβεστῶ.
marniêra, *f.*, ἀργιλλασβεστωρυχείον; λάκκος ἀργιλλοτιτάνου.
marnôso, -**a**, ἀργιλλασβεστώδης.
mâro, *m.*, μάρον, (γατόχορτον).
maronîta, *m.*, μαρωνίτης. [ônda].
marôso, *m.*, κύμανσις, *v.* flûtto,
mârra, *f.*, *v.* zâppa, vânga || *mar.*, *pl.*, τὰ ἄκρα τῆς ἀγκύρας || *spâda di* —, ξίφος τῆς ὀπλομαχίας.
marrâno, *v.* traditôre, pèrfido.
marrôbbio, *m.*, μελαμπράσιον.
marrocchinâre, αἰγοβυρσοποιῶ, -σουργῶ. [κίνον, -κίνι, σαχτιάνι].
marrocchîno, *m.*, αἰγόβυρσα, (μαρο-
marrône, *m.*, *frûtto*, κάστανον (χονδρόν), (μαρρόνι, μαρούνι); *piân-ta*, (χονδρὸ)καστανέα || *colôr* —, καστανόχρους, (-ν(ᾶ)τός).
marronêto, *v.* castagnêto. [-οῦροι].
marrûca, *f.*, παλίουρος, (-ουρας, *pl.*,
marsâla, *m. f.*, *vino*, μαρσάλα.
marsigliêse, *f.*, μασσαλιωτικὸς ὕμνος, μασσαλιῶτις.
marsîna, *f.*, *v.* âbito, frâc. [ψαρον].
marsuino, *m.*, φώκαινα, (γουρουνό-

- marsupiáli**, *m. pl.*, τὰ μαρσυπιόφωρα (ζῳα). [τσι-(τσου)κνοτριτή.
- martedì**, *m.*, τρίτη || — grásso,
- martellâre**, σφυροκοπῶ, -ρηλατῶ || *del cuôre*. πάλλω σφοδρῶς, (καρδιοκτυπῶ). [ρεσκαϊδεκασύλλαβος.
- martelliâno**, -a, *di vérsso*, τεσσα-
- martellîna**, *f.*, σφύρα, (-ρί,) τοῦ κτίστου || *di fucîle*, πυρεκβόλιον.
- martellîno**, *m.*, σφυρίον, (-ράκι).
- martello**, *m.*, σφύρα (-ρί); *gróssso*, ῥιαστήρ, (βαρειά) || *di úna pórtta ecc.*, ῥόπτρον || *óssso*, σφύρα || *fig.*, βάσανος, μάστιξ; ἀνησυχία, μέριμνα. [nélla, κωδώνιον || *v. piviére*.
- martinello**, *m.*, βαροῦλκιον || *campra-*
- martinêtto**, *m.*, μεγάλη σφύρα || κεραιούχος. [λιον.
- martingâla**, *f.*, ὑποχαλίον, ψέλ-
- martinicca**, *f.*, τροχοπέδη, ἐποχεύς.
- martin pescatôre**, *v. alcíône*.
- mârtire**, *m.f.*, μάρτυς, -υρ, (-υρας); πάσχων τὰ ἔσχατα.
- martirio**, *m.*, μαρτύριον; βάσανος.
- martirizzâre**, ὑποβάλλω εἰς μαρτύρια, μαρτυρίζω, βασανίζω || *fig.*, τλαιπορῶ, κατατρύχω || *ésser -zzâto*, μαρτυρῶ, πάσχω τὰ ἔσχατα.
- martirolôgio**, *m.*, μαρτυρολόγιον.
- mârtora**, *f.*, σαθῆριον, (σαμούρι(ον), ζαβερδᾶς, νοῦρκα). [re.
- martoriâre**, *v. -tirizzâre*, torturâ-
- mâryland**, *m.*, tabácco, μαρυλάνδη.
- mârza**, *f.*, *v. innêsto*.
- marzapâne**, *m.*, πέμμα ἀμυγδαλώτον, ἀμυγδαλόπηττα.
- marziâle**, *m.f.*, ἀρειμάνιος, πολεμικός; *chim.*, σιδηροῦχος || *côrte* —, στρατοδικεῖον || *lêgge* —, στρατιωτικὸς νόμος.
- mârzo**, *m.*, μάρτιος, (μάρτις).
- marzôcco**, *m.*, λέων (γεγλυμμένος ο ἔξωγραφημένος).
- marzolino**; -zuôlo, -a, μαρτιανός.
- mascaleia**, *v. maniscalcia*.
- mascalzône**, *m.*, κακοῦργος, κἀθαρμα, ληστής, (μαριόλος, μάσκαρᾶς); ἀγροῖκος, χωριάτης; βρωμόπαιδον. [νι, μάσκα).
- mascella**, *f.*, γνάθος, σιαγών, (-γό-
- mascellâre**, *m.f.*, σιαγόγιος, -νικός || *dênte* —, μυλίτης ὀδούς, μυλόδους, γόμφιος, (τραπεζίτης).
- mâschera**, *f.*, προσωπεῖον, -πῖς; -πίδα, μορμολύκ(ε)ιον, (μουτσούνα, μάσκα) || *persôna*, προσωπιδοφόρος, (μάσκαρος, -κάρα) || *fig.*, πρόσχημα, πρόφασις || *gettâr la* —, ἀναφανδὸν ἐνεργῶ, ἐλευθεροστομῶ.
- mascherâre**, ἐνδύω προσωπεῖον, (βάλλω μάσκαν ο μασκαράδικα), μεταμφιέννυμι, -φιάζω, παρασχηματίζω; *fig.*, ἀποκρύπτω, *v. nascondêre* || -*rsi*, προσωπιδοφορῶ, μεταμφιάζομαι, παρασχηματίζομαι, (μασκαρόνομαι).
- mascherâta**, *f.*, ὄμιλος προσωπιδοφόρων, προσωπιδοφορία, (μασκαράτα, κουδουνατόχορος).
- mascherâto**, -a, προσωπιδοφόρος, μετημφιεσμένος, (κουδουνάτος) || *bâllo* -o, χορὸς προσωπιδοφόρων.
- mascherina**, *v. mâschera*.
- mascherône**, *m.*, προσωπῖς || *δυσειδὲς πρόσωπον*. [νικότης.
- maschiêzza**, *f.*, ἀρρενότης, ἀρσε-
- maschîle**, *m.f.*, ἀρρην, ἀνδρικός || *gr. ecc.*, ἀρσενικός; *s. m.*, -ὸν (γένος).
- mâschio**, -a, *virîle*, ἀρρενωπός, -νώδης, ἀνδρικός, -δρεῖος, γενναῖος || *s. m.*, ὁ ἀρρην, τὸ ἀρρην, παιδίον ἀρσενικόν || *v. mâstio*.
- mascolinità**, *f.*, ἀνδρική ιδιότης, *v. -schîêzza*.
- mascolino**, -a, *v. maschîle*.
- ma nâda**, *v. bânda*. [gânte.
- masnadière**; -êro, *v. bandito*, *brimâssa*, *f.*, σωρός, ὀμάς, πλήθος; σύνολον || **pl.*, λαός, ὄχλος || *in* —, ἀθρόως, συλλήβδην; καθ' ὀμάδα; ἀδιακρίτως; *mil.*, πανθημεῖ, πάνστρατιᾶ.
- massacrâre**, (κατα)σφάζω, (σκοτόνω) || *fig.*, καταστρέφω, φθειρῶ, χαλῶ.
- massâcro**, *m.*, σφαγή, αἱματοχυσία, (μαχαιροσφάγι, σφάξιμον, σ. οτωμός). (τρίψιμον).
- massâggio**, *m.*, ἀνατριβή, -τριψις,
- massâia**, *f.*, ἡ οἰκονόμος, ὑπηρέτρια.

massaio, *m.*, οἰκονόμος; ταμίας; ἐπιστάτης ἐπαύλεως.

massellare, σφυροκοπῶ ο -ρηλατῶ τὸν θερμὸν σίδηρον.

masseria, *v. fattoria*. [οἰκοσκευή.

masserizie, *f. pl.*, τὰ ἐπιπλα οἰκίας,

massiccio, -*a*, πάγιος, πυκνός, στερεός; *d' oro ecc.*, ὄλοσχερής, (γεμάτος): *di persona*, παχυλός, χονδροειδής || *s. m.*, πάγιον, στερεόν, -ρέωμα, συμπαγές. [γνωμικόν.

massima, *f.*, κανών, ἀξίωμα, ἀχθή, **massimamente**, *adv.*, κυρίως, ἰδίως, πρὸ πάντων.

massimo, -*a*, μέγιστος, ὑπέρτατος || *s. m.*, μέγιστον, ἀνώτατον ὄρος.

masso, *m.*, πέτρα (ὀγκώδης), βράχος.

massone, *m.*, ἐλευθεροτέκνων, (φραμασόνος, (φαρ)μασῶνος).

massoneria, ἐλευθεροτεκτοσύνη, -κτονική, (φραμασονία, (φαρ)μασωνία). [(μασ(σ)ονικός).

massonico, -*a*, ἐλευθεροτεκτονικός,

mastello, *m.*, καδίον, -ίσκος, λουτήρ, (μαστέλλον, -ος).

masticacchiare, *v. mangiucchiare*.

masticare, μασσῶ, (μασσειῶ).

masticatore, *m.*, μασσητής; -τήρ.

masticazione, *f.*, μάσσησις, -ημα.

mastice, *m.*, μαστίχη, (-ίχα).

mastiettare, τίθημι τοὺς στρόφιγγας, γιγγλυμῶ || συναρμόζω λίθους. [μος.

mastietto, *m.*, στρόφιγξ, γίγγλυ-

mastino, *m.*, μολοσσός (κύων), (μανδρόσκυλον, σκύλαρος).

mastio, *m.*, ἄρρεν τοῦ γιγγλύμου, γένειον; ἔλιξ, κοχλίας || *v. morta-*

mastodonte, *m.*, μαστόδους. [létto.

mastoidè, -*a*, μαστοειδικός, -δής || *apófisi*, -*a*, -δής ἀπόφυσις.

mastro, *v. maestro*; libro.

masturbare, δέφω; *dónne*. κλειτορί(ά)ζω || -*rsi*, δέφομαι, μαλακίζο-

masturbatore, *v. onanista*. [μαι.

masturbazione, *f.*, ἀννανισμός, **masûrea**, *v. mazûrea*. [λακία.

matadore, *m.*, ταυροφόνος, -ρομάχος.

matassa, *f.*, δεσμός, (μάτσο) || — **imbrogliata**, *fig.*, περιπλοκή, *v. imbroglia*, *confusione*.

matassina, *f.*, δεσμίδιον, (ματσάκι).

matemático, -*a*, *agg. e s.*, μαθηματικός || *s. f.*, -ή, τὰ -ά.

materasso, *m.*, στρωματολόγος, -νογράφος, (μεντεράς). [(μεντέρι).

materasso, *m.*; -*a*, *f.*, στρωμα, -μνή,

matéria, *f.*, ὕλη; ὑλικόν || *argomentato*, ὑπόθεσις, ἀντικείμενον, ὕλη || *causa*, *ragione*, αἰτία, ἀφορμή, πρόφασις || *pus*, (ἔμ)πύον, ὕλη || *v. depòsito*.

materiale, *m. f.*, ὑλικός || *fig.*, βαρύς, ὀγκώδης, χονδρός; *σ. αιός*, ἀγροϊκος, βάνασος || *s. m.*, ὕλη, ὑλικόν, τὰ ὑλικά (εἰς οἰκοδομήν ο εἰς σύνθεσιν κυγγράμματος).

materialismo, *m.*, ὑλισμός, ὑλοφροσύνη. [φρων.

materialista, *m. f.*, ὑλιστής, ὑλο-

materialità, *f.*, ὑλι ὄν, -κό.ης.

materializzare, ὑλοποιῶ.

maternità, *f.*, μητρότης.

materno, -*a*, μητρικός. -τεῦφος || *da parte di madre*. πρὸς μητρός, μητρόθεν || *padre*, πάτριος. ἐπι-

matita, *f.*, *v. lapis*. [χώριος.

matriccio, *m.*, φιάλη διυλιστική, λάγηνος. [(ψευδοκαμόμελον).

matriciale, *f.*, *bot.*, παρθένιον,

matrice, *f.*, *pr. e fig.*, μήτρα || *registro*, μητρῶον τῶν φόρων, διάγραμμα || *fig.*, πρωτό-(ἀρχέ)τυπος.

matricida, *m. f.*, μητροκτόνος, -τροφόνος, -τραλοίας.

matricidio, *m.*, μητροκτονία.

matricola, *f.*, μητρῶον, κατάλογος, (στρατιωτικόν) ὀνοματολόγιον || *di* —, καταλογικός.

matricolare, *v. immatr.*

matricolato, -*a*, ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον, ἐγγραπτος || *v. famigerato*.

matrigna, *v. madrigna*.

matrimoniâio, *m.*, μεσίτης γάμων, προμνήτωρ, (προξενητής). [λιος.

matrimoniâle, *m. f.*, γαμικός, -μή-

matrimônio, *m.*, γάμος, συζυγία,

σύζευξις, συνοίκησις, -κέσιον, ὑπανδρεία, στέφανος, -νωσις, (παν-
matrina, v. madrina. [τρειά).
matrôna, f., γυνή σεβασμία ο σο-
βαρά || *româna*, οικοδέσποινα.
matronâle, m. f., ἴδιος σεβαστῆς
δεσποίνης.
matronimico, -a, μητρωνυμικός.
mattâre, *djli sedcchi*, κάμνω σάχ
ῥούχ, κάμνω μάτ.
matterello, m., ὀμαλίστρα, -ιστρον,
πλάστορης || v. pazzerello.
mattêzza; -ttia, v. pazzia, follia.
mattina, f., v. -o, → [χυνή).
mattinâta, f., (ἄπασα ἡ) πρωῖα. (τα-
mattiniêro, -a, πρωϊνός, ἑωθινός,
(ταχυνός, πουρνισινός).
mattino, m., τὸ πρωῖ, πρωῖα, (τα-
χύ, πουρνόν); ἡώς, αὐγή || al —,
πρωῖ, πρὸ μεσημβρίας; di buôn
—, πολλὰ πρωῖ, πρωῖ πρωῖ.
mâtto, -a, v. pâzzo, fôlle || *di me-
talli ecc.*, ἀστιλβής, v. fâlso || s.
m., *djli sedcchi*, τὸ σάχ ῥούχ.
mattonâia, f., πλινθ(οποι)εῖον, -πω-
λεῖον.
mattonâio, m., κεραμο-(πλινθο)-
ποιός, -πώλης, (τουβλάς).
mattonâre, v. ammatt.
mattône, m., πλινθος, (τουῦβλον).
mattonella, f., πλινθιον, (τουβλάκι)
|| *del bigliârdo*, ἐσωτερικὴ πλευρά.
mattutino, -a, πρωϊνός, ὀρθινός,
αὐγερινός, ἑωθινός, (τάχυνός,
πουρνήσιος, -νισινός, -νιάτικος) ||
s. m., † ὀρθος, τὰ ἑωθινά.
matramênte, avv., ὠρίμως, συνε-
τῶς, (περι)έσκεμμένως. πεφροντι-
σμένως, μὲ γνῶσιν καὶ κρίσιν.
maturâre, att. e n., pr. e fig., ὠρι-
μάζω; att., πεπαίνω; n. -ομαι ||
fig., τελειοποιῶ. [-αστικός).
maturatîvo, -a, medic., πεπαντικός,
maturâto, -a, ὠριμάσας.
matrazzône, f., ὠρίμανσις, -ασμα,
πέπανσις, -ασμός.
maturità, f., ὠριμότης, -μασία, πε-
πειρότης, (μεστότης); fig., ἀκμή,
τελειότης.
matûro, -a, ὠριμος, πέπειρος, πέ-

πανός, (ὠριμασμένος, ὠριμος, γι-
νωμένος, καμωμένος) || *di persona*,
ἀκμαῖος, παρῆλιξ; συνετός || *medc.*,
ὠριμος || etâ -a, ὠριμος, τελεία ο
κεκριμένη ἡλικία.
mausolêo, m., μανσωλεῖον. [χορός).
mazlêra, f., μαζούρα, πολωνικός
mâzza, f., *mar'ello*, τυπάς, (κόπα-
νος); σφύρα, ῥαιστήρ, (βαρεία) ||
bastône, ῥάβδος, βακτηρία, (μπα-
στούνι) || — d'ârme, ῥόπαλον
(σιδηροῦν), κορύνη, (χουρχούδι,
ματσοῦκα, -ούκι). [λο)βόλος.
mazzafrûsto, m., μάστιξ || λιθο-(βε-
mazzaricchio, m., λιστρον, ῥαιστήρ,
εδαφίστριον, ξυλίνη σφύρα, ξύλι-
νος κόπανος.
mazzâta, f., σφυρο-(ύλο)κόπημα ||
fig., ἀπροσδόκητον δυστύχημα.
mazzerânga, f., κοπανηστήρι(ον)
τοῦ γηπέδου, ἐδαφιστήριον, κό-
πανον, -ος, v. mazzaricchio.
mazzerangâre, κοπανίζω, (γατα)-
πατῶ γήπεδον. [νάκι).
mazzêtt(in)a, f., ῥαβδίον, (μπάστου-
mazzêtto, v. -zzolino. [ρος).
mazziêre, m., ῥαβδοῦχος, ῥοπαλοφό-
mâzzo, m., *in genere*, δέσμη, -μῖς,
δέμα, (-μάτι), σύμπλεγμα; *di fiôrî*,
ἀνθοδέσμη, (δέμά(τι) λουλουδιῶν);
di asparagi, δέμα σπαράγγων; *di
carte da giuôco*, δέσμη χαρτοπαι-
γνίων, (τράπολα).
mazzêcchio, m., *di capelli anno-
dati sulla nuca*, ὀπισθοκρώβυλος,
(κότσος) || v. tâllo; *bastône*; *têsta*.
mazzolino, m., μικρὰ ἀνθοδέσμη,
(δεμάτ(άκι) λουλουδιῶν). [πος).
mazzuôlo, m. f., σφυρίον; βωλοκό-
me, pron., (ἐ)μέ, (ἐμένα); μοι, (εἰς
ἐμέ, μου).
mêa cûlpa, ἐξ ἁμαρτίας ο πλημμε-
λείας μου || dir —, ὁμολογῶ τὸ
σφάλμα μου, μετανοῶ.
meâdro, m., στροφὴ, ἐλιγμός.
meâto, m., σωλήν, πόρος.
meccânico, -a, agj. e s., μηχανικός;
s. -νουργός || s. f., -νική.
meccânismo, m., μηχανισμός.
mecenâte, m., μαικήνας.

mêco, μετ' ἑμοῦ (μ' ἑμένα).
 mēcōnio, *m.*, μηκώνιον, ὄπιον.
 medâglia, *f.*, μετάλλιον νομισματο-
 σημον, μεταλλοσύμβολον; ἀρι-
 στεῖον, βραβεῖον, ἔπαθλον; (μεδ-
 (μεντ)άλ(λ)ια).
 medagliâio, *m.*, νομισματοπώλης.
 medagliêre, *m.*, νομισματοσυλλογή;
 -τοθήκη. [δαλλιόνι), ἐγκόλπιον.
 medagliône, *m.*, περιάπτων, (με-
 medagliista, *m.*, νομισματογνώμων;
 -τολόγος; -τοκόπος.
 medesimêzza, *v.* identità.
 medesimamênte, *v.* similmênte.
 medêsimo, *v.* stêssō.
 mēdia, *f.*, μέσον.
 mediâno, -a, (διά)μέσος, μεσαῖος.
 mediânte, *prep.*, διά (*gen.*), (μὲ
 τὸ μέσον. *gen.*; μέ, *acc.*).
 mediastino, *m.*, μεσόφραγμα.
 mediâto, -a, ἔμμεσος.
 mediatôre, *m.*, μεσίτης, μεσολαβῶν.
 mediaziône, *f.*, μεσιτεία, -τευσις,
 μεσολάβησις, προξενία.
 mēdica (êrba —), *f.*, τρίφυλλον,
 (μηδικόν, μήδιον, τριφύλλι).
 medicâbile, *v.* curâbile.
 medicamentârio, -a, φαρμακευτι-
 κός, -κολόγος, -κώδης || *s. m.*, *ri-*
cettârio, συνταγολόγιον.
 medicamênto, *m.*, *v.* cura; medicina.
 medicamentôso, -a, λατρικός, φαρ-
 μακώδης. [re.
 medicâre, φαρμάκοδοτῶ, *v.* curâ-
 medicâstro, *m.*, ἀμαθῆς ο οὔτιδα-
 νός λατρός. [θεραπεία, ἴασις.
 medicaziône, *f.*, φαρμακοδόμησις;
 medicëo, -a, μεδίκειος, τῶν Μεδί-
 κων. [-τρια.
 medichêssa, *f.*, ἰατράνα, -τρίνη,
 medicîna, *f.*, *sciênza*, λατρική, -τρο-
 σύνη || *rimêdio*, φάρμακον, λατρι-
 κόν || *facoltâ di* —, λατρική σχολή.
 medicinâle, *m. f.*, λατρικός, ἰαμα-
 τικός, θεραπευτικός || *s. m.*, λα-
 τρικόν, φάρμακον.
 mēdico, -a, λατρικός || *della Mēdia*,
persiâno, μηδικός || *s. m.*, λατρός,
 (γιατρός) || *matêria* -a, λατρική
 ὕλη || *andâr pel* -o, *chiamâr il* -o,

πορεύομαι διὰ τὸν ἰατρόν, καλῶ
 τὸν ἰατρόν || -o *curânte*, θερα-
 πεύων ἰατρός || *gli onorârî del*
 -o, τὰ ἰατρεῖα.
 medievâle, *m. f.*, μεσαιωνικός.
 medimmo, *m.*, μέδιμνος.
 mēdio, -a, μέσος, -σαῖος, -σι(α)νός
 || *temperâto*, μέτριος || *gr.*, μέσος
 || *insegnamênto* -o, μέση ἐκπαί-
 δευσις || *dito* -o, μέσος δάκτυλος,
 (σφάκελος) || *v.* mēdium.
 mediôcre, *m. f.*, μέτριος.
 medriocremênte, *avn.*, μετρίως,
 ἔτσι κ' ἔτσι.
 mediocritâ, *f.*, μετριότης, μεσότης.
 medioevâle, *v.* mediev-
 medioêno, *m.*, μέσος αἰών, μεσαίων.
 meditabôndo, -a, φροντιστικός, σύν-
 νους, σκεπτικός. [νοοῦμαι.
 meditâre, μελετῶ, σκέπτομαι, δια-
 meditatîvo, -a, μελετητικός, σκε-
 πτικός, θεωρητικός. [θεωρία.
 meditaziône, *f.*, μελέτη, σκέψις,
 mediterrâneo, -a, μεσόγειος || *s. m.*,
 -ος θάλασσα || *del* -o, ἀνήκων εἰς
 τὴν -ον θάλασσαν, μεσογειακός.
 mēdium, *m.*, μεσάζων.
 medûsa, *f.*, μέδουσα || *la testa di* —,
 ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης. [ριον.
 *mêeting, *m.*, *barb.*, συλλαλητή-
 mēstofêlico, -a, μεφιστοφελικός,
 σαρκαστικός, χλευαστικός, διαβο-
 λικός.
 mēfite, *f.*, ἀήρ νοσώδης, δυσώδης
 ἀναθυμίασις, μεφίτις, μίασμα,
 βρωμός.
 mēfitico, -a, μεφιτικός, φθοροποι-
 ός, πνιγηρός, βρωμώδης, (βρω-
 μο)νοσώδης.
 megalômane, *m. f.*, μεγαλοπράγμων.
 megalomanîa, *f.*, μεγαλοπράγμο-
 megâmetro, *m.*, μεγάμετρον. [σύνη.
 megascôpio, *m.*, μεγασκόπιον.
 megatêrio, *m.*, μεγαθήριον.
 megêra, *f.*, μέγαιρα, (στρίγλα).
 mêglio, *v.* migliôre || *avn.* κάλλιον,
 (καλλί-καλύ-(καλή)τερα), βέλτιον,
 κρείττον; *piùttôsto*, μᾶλλον, (πε-
 ρισσότερον, καλύτερα, κάλλια) ||
 il —, *avn.*, κάλλιστα, βέλτιστα,

ἄριστα; *s. m.*, τὰ βέλτιστα (τὸ καλύτερον) || *per dir* —, ὡς εἶπαιν κάλλιον || *di bene in* —, ἀπὸ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ κάλλιον.

mêla, f. μῆλον.

melacotôgna, f. κυδώνι(ον). [δι].

melagrâna, f. ῥόα, ῥοῖδι(ον), (ῥώ-

melagrâno, m., ῥοιά, (ῥω(γ)διά).

melanconia, v. malinc-

melanite, f. μελανίτις.

melanzâna, f. στρώγχο; ὁ κηπαῖος, (μελιτζάνα).

melarância, v. arância ecc.

melâre, v. immel-

melâssa, f. μελίτωμα, ἀποζάχαρον.

melâta, v. marmellâta.

melâto, -a, ἠλειμμένος διὰ μέλιτος, (μελωμένος); μελιτόεις; -τώδης, -τινος, μειλίχιος -χρός; μελίφθογγος, μελίφωνος; γλυκύς, ἡδύς || *parôle -e*, γλυκεῖα ὁ μειλίχιος ὁμίλια, μειλίχιος λόγος.

melensâggine, f. εὐήθεια, βλακία, ἠλιθιότης, ἀβελτηρία.

melênso, -a, εὐήθης, μωρός, *v.*

melêto, v. romêto. [sciôeco.

meliâca, v. albicôcca.

mêlica, v. saggîna.

melicêride, f. μελικηρίς.

melitoto, m., μελίθωτον.

melîssa, f. μελί(σσό)φυλλον, (-σσόχορτον) || *acqua di* —, μελισσοφυλλόνερον. [νος.

mel(l)îfero, -a, μελιτοφόρος, -τογό-

mellificâre, v. μελισσ-(μελιττ)ουργῶ.

mellîfluo, -a, μελίρρυτος, *v.* *melâto.*

mellonâggine, v. balordâggine, imbecillità. [τοπος, μπιστάνι).

mellonâia, f. πεπονοφυτεία, (-νό-

mellône, m., *v.* *porône; fig.*, βαρυ-(στενο)κέφαλος, *v.* *babbêo, animalâle.*

mêlma, f., βόρβορος, ἰλύς, *v.* *fânço.*

mêlo, m., μηλέα, (-ληά).

melocotôgno, m., κυδωνέα, (-νιά).

melodia, f., μελωδία.

melôdico, -a, μελωδικός. [φωνος.

melodiôso, -a, c. s., ἐμμελής, γλυκό-

melodîsta, m. f., μελωδός, -λοποιός.

melodrâmma, m., μελόδραμα,

melodrammatico, -a, μελοδραματικός || *s. f.*, -ή.

melogrâno, v. melagr-

melômane, m. f., μελομανής.

melomania, f., μελομανία.

melopêa, f., μελοποιία.

meloplâsto, m., μελόπλαστον.

melusîna, f., Μελυσίνη; μορμώ, (στοιχειό, λάμια).

membrâna, f., ὑμήν, μεμβράνα.

membranôso; -nâceo, -a, ὑμενώδης, μεμβρανώδης. [ἐγχοίλια.

membratûra, f., τὰ μέλη || *mar.*, τὰ

membrêto, m., μικρὸν κῶλον || πόσθιον, (ψωλάκι).

mêmbro, m., μέλος || *di un' acca-*

démia, μέλος ἀκαδημίας || *di un*

perîodo, κῶλον || — (virile), τοῦ

ἀνδρὸς αἰδοῖον, ἀνδρικὸν μόριον,

πόσθη, καυλός, σάθη, πέος, ἡ

ἵππος, ῥόπτρον, ῥόπαλον, ἄρθρον,

πέριλος, τὰῦρος, (ψωλή, ποῦτσος,

σάρκα, ζαχαροκάλαμον).

membrûto, -a, ἄδρο-(χονδρο)μελής ||

che ha grân mêmbro, πόσθων(εύς),

(ψωλαρᾶς, πουτσαρᾶς).

memêto, m., ἀνάμνημα, ἐνθύμη-

μα, μνημόνευσις. [(μόνευ)τος.

memorâbile, m. f.: -ândo -a, ἀξιόμνη-

memorandum, m., σημείωσις, -ωμα;

tacruîno, -ωματάριον || — *diplo-*

maico, ὑπόμνημα διπλωματικόν,

διακοίνωσις.

mêmore, m. f., μνήμων, -μονικός.

memôria, f., *potênza*, μνήμη, -μο-

νικόν, (θυμητικόν); *ricordânza*,

μνήμη, -μοσύνη, ἀνάμνησις, ((ἐν)-

θύμησις); *cônto*, λογαριασμός; *mar-*

môrea ecc., μνημεῖον, σημεῖον πρὸς

ἐνθύμησιν; *pl.*, *commentârî ecc.*,

ὑπομνήματα; ἀπομνημονεύματα;

v. -rândum || *impragâr a* —, ἀπο-

μνημονεύω, (ἐκστηθίζω).

memoriâle, m., ἀναφορά, ὑπόμνη-

μα. [ziône.

mêna, f., *v.* *manéggio*, *macchina-*

mênade, v. baccânte. [κάλλιστα.

menadito (a —), *avn.*, (ἐπ)ἀκριβῶς,

menâre, v. condârre; dimen-; *v.*

masturbâre.

menarrôsto, *v.* girarr-.
 mēnda, *f.*, *v.* difétto, imperfeziōne.
 mendâce, *m. f.*, *v.* bugiârdo.
 mendico, -a; -cânte, *m. f.*, *v.* accattōne.
 menestrêllo, *m.*, αοιδός.
 menīnge, *f.*, μῆνιγξ.
 meningêo, -a, μηνιγγωτός.
 meningite, *f.*, μηνιγγίτις.
 menippêa, *f.*, μενιππαία (σάτυρα).
 menisco, *m.*, μηνίσκος.
 mēno, *agg.*, e da —, *v.* minôre, inferiôre || *avv.*, ἥττον, μεῖον, ἔλαττον, ὀλιγώτερον, (ὄχι τόσον) || il —, τὸ ἐλάχιστον || il sêgno —, τὸ πλὴν || nè più nè —, οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἥττον || dal più al —, ὡς ἔγγιστα.
 mēnola, *f.*, ἀφύη, στρογγύλα.
 menolôgio, *m.*, † μνηνο-(μαρτυρο)-λόγιον.
 menomamēnte, *avv.*, οὐδόλως, οὐδὲ τὸ παράπαν, οὐδὲ γρῦ.
 menomâre, *v.* diminuire, attenuâre.
 mēnomo, *v.* minimo.
 menorragia, *f.*, μητρορραγία.
 menorrêa, *f.*, μητρόρροια.
 mēnsa, *f.*, τράπεζα, (-πέξι, σοφρᾶς); δεῖπνον || la sâcra —, ἡ ἅγια Τράπεζα || la — eucaristica, ἡ ἅγια Εὐχαριστία.
 mensile, *m. f.*, μηνιαῖος.
 mensilmēnte, *avv.*, κατὰ μῆνα, ἅπαξ τοῦ μηνός, μηνιαίως.
 mēnsola, *f.*, tavolino, παράτοιχος τράπεζα, κατοπροσιάτης, (κονσόλα) || architettura, ἔρεισμα κορωνίδος,
 mensuâle, *v.* -sile. [γεῖσον.
 mensualità, *f.*, μηνιαῖον.
 mēnta, *f.*, ἡδύοσμον, -ος, μίνθα, -η, (δύοσμος, μέντα).
 mentâstro, *m.*, ἡδύοσμον ἄγριον.
 mentâle, *m. f.*, τοῦ νοῦ, νοερός, διανοητικός || malattia —, φρενιτική νόσος || restriziōne —, ἀποσιώπησις.
 mēnte, *f.*, νοῦς, ψυχὴ, πνεῦμα; *v.* memôria; giudizio; intenziōne.
 mentecâtto, *v.* alienâto, pazzo.
 mentire, ψεύδομαι, -δολογῶ, (ψε-

(ψο)ματεύω) || — per la gôla, ψεύδομαι ἀναιδῶς.
 mentîto, -a, πλαστός, παραπεποιημένος, κίβδηλος, ψευδής.
 mentitôre, -trice, *v.* bugiârdo.
 mēnto, *m.*, γένυς, πῶγων, γένειον, (πη-(πι)γούνη, κατωσάγωνον).
 mentoniêra, *f.*, περι-(ἐπι)πωγώνιον, περιγναθίς. [βουλος; παιδαγωγός.
 mēntore, *m.*, Μέντωρ. ὀδηγός, σύμ-
 mentovâre, *v.* menzionâre.
 mēntre, *cong.*, ἐν ᾧ, ἐνῶ.
 menzionâre, μνεῖαν ποιῶμαι, ἀναφέρω, μνημονεύω, μέμνημαι, ὀνομάζω.
 menziōne, *f.*, μνεῖα, ἀναφορά, ὑπόμνησις || — onorêvole, εὐφημος μνεῖα.
 menzôgna *ecc.*, *v.* bugia, falsità.
 meraviglia, *f.*, θαυμασμός, ἔκπληξις || cōsa meravigliôsa, θαῦμα, -μασμα, ἐκπληκτικὸν πρᾶγμα || *a —, θαυμασίως, ἄριστα, ἐντελέστατα, ἐξαισίως, εὖγε.
 meravigliâre, φέρω εἰς θαυμασμόν, προσενῶ ο ἔμποιῶ θαυμασμόν, ἐκπλήττω || -rsi, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι.
 meravigliôso, -a, θαυμαστός, -μάσιος, ἐξαισίος, τεράστιος.
 mercânte, *m.*, ἔμπορος, (πραγματευτής); venditôre, πωλητής, πρᾶτης, (πουλητής).
 mercanteggiâre, contrattâre, commerciare, πραγματεύομαι; commerciare, ἐμπορεύομαι, (παζαρεύω, -ομαι), *v.* trafficâre.
 mercanteggiatôre, -trice, δύσκολος ἀγοραστής, δυσώνης || *v.* trafficante. [γματευτάδικος).
 mercantêscio, -a, ἐμπορικός, (πρα-
 mercantile, *m. f.*, *c. s.*; ἐμπορεῦσιμος || fig., κερδοσκοπικός.
 mercantilismo, *m.*, κερδοσκοπία.
 mercanzia, *v.* mērcce.
 mercatânte, *v.* -cânte, commerciante.
 mercatino, -a, ἀγοραῖος, (παζαρήσιος).
 mercâto, *m.*, ἀγορά, πρᾶτήριον, (παζάρι); *v.* contrâtto; mercimô-

nio || *buōn* —, εὐτέλεια, (εὐθηνεία, -νία, φτήνεια) || *a buōn* —, *agg.*, εὐωνος, εὐτελής, (εὐθηνός, φτηνός); *avn.*, εὐτελῶς, (εὐθηνά, φτηνά) || *a miigliōr* —, εὐθηνότερος; *avn.*, -ον, (-α) || *a bonissimo* —, εὐθηνότατος; *avn.*, -α || *per soprammercāto*, ἐκτὸς τοῦ συμφωνηθέντος, (παραπάνω) || *fār* —, *v. mercanteggiāre, trafficāre.*

mercaturā, f., *v. commērcio.*

mērcē, f., ἐμπόρευμα, -ρ(ε)ία,

mercè, v. grāzia, -e. [πραγματεία.

mercēde, f. ricompēnsa, (ἀντ)ἀμοιβή, ἀντάμειψις; *pāga, stipēndio*, ἀμοιβή, μισθός, πληρωμή, (ρόγα).

mercenārio, -a, agg. e s., μισθωτός, ὑπόμισθος: ἀργυρώνητος; *s.*, μισθοφόρος.

merceria, f., τὰ ῥωπικά, (ψιλικά), γούτη, γέλυγη || *negōzio di* —, ῥωπο-γυτο-(γελγο)πωλεῖον, (πραγματευτάδικον).

merciāio, m., μικρέμπορος, ῥωπογυτο-(γελγο)πώλης, (πραγματευτής); →

merciāi(u)ōlo, m., πραγματευτῆς περιφερόμενος, πλανέμπορος.

mercimōnio, m., ἀθέμιτον ἐμπόριον, αἰσχροκερδῆς ἐμπορεία, αἰσχροκέρδεια, καπηλεία.

mercol(e)dì, m., τετάρτη, (τετράδη) || *il* — *sānto.* ἡ μεγάλη τετάρτη.

mercorēlla, f., *bot.*, λινόζωστις, (παρθενούδι).

mercuriāle, m. f., ὑδραργυρικός || || *s. m.*, *listino*, κατάλογος τῆς διατιμῆσεως τῶν ὠνίων.

mercūrio, m., ὑδραργυρος, (τζιβᾶς).

mērda, f., *v. stērcō; cacāta.*

merdōso, -a, μεμολυσμένος ἐκ κόπρου, (δι)ἐσκατωμένος, (σκατωμένος, χεσμένος).

merēnda, f., δειλινόν, πρόδειπνον, ἐσπέρισμα, (κεντιάτικο, κινντί, μάρντα). [δειλινόν, προδειπνῶ.

merēndāre, v. τρώγω ὀλίγον τι τὸ *meretrice, v. prostitūta.*

meretrício, -a, πορνικός || *s. m.*, *v. prostituziōne; postríbolo.*

mērgo, v. smērgo.

meridiāno, -a, μεσημβρινός, -μερι(α)νός, -μεριατικός || *s. m.*, μεσημβρινός || *s. f.*, ἡλιακὸν ὠρολόγιον, ἡλιωρολόγιον, (μεριδιάνα).

meridionāle, m. f., μεσημβρινός, νότιος.

meriggiāre, v. μεσημβρι(ά)ζω, ἀναπαύομαι τὸ μεσημέρι ὁ μετὰ μεσημβριαν.

meriggio, v. mezzogiōrno.

merinos, m., μερινός.

meritamēnte,avn., (ἐπ)ἀξίως, δικάως, κατὰ δίκαιον λόγον.

meritāre, v. εἶμαι ὁ γίνομαι ἀξίος, ἀξίζω, (καταξιόνομαι, μοῦ ἐγγίζει) || *bēn* —, γίνομαι αἷτιος πολλῶν καλῶν, γίνομαι χρήσιμος, εὐεργετῶ.

meritēvole, m. f., (ἐπ)ἀξίος, ἀξιέπαινος, πολλοῦ ἀξίος.

mērito, m., ἀξία, ἀξιότης; *v. benemerēntza; prēgio* || *farsi un* —, *di qcc.*, σεμνύνομαι ἐπὶ τινι πράγματι, ἐπαίρομαι ὁ ἐγκανχῶμαι εἰς τι || *entrār in* — *di qcc.*, ἐμβαθύνω εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, εἰς τὴν οὐσίαν πράγματός τινος.

meritōrio, -a, ἐπάξιος, ἐπαινετός, θεάρεστος; ἀξιόμισθος, ἀξιέπαινος.

merlāre, v. ὀχυρῶ δι' ἐπάλξεων.

merlatūra, f., ἐπάλξεις. [τσυφάκι].

merlētta, f., *zool.*, κοσσύριον, (κο-

merlētto, m., τριχαπτον, (δαντέλλα); τριχαπτόρραμα.

merlino, m., μερλίνο; σφῦρα.

mērlo, m., *zool.*, κόσσυφος, (κοτσυφός, -υφας) || *di un mūro*, ἔπαλξις, (μυτιρίζι) || *fig.*, *v. minchiōne.*

merlūzzo, m., ὀνίσκος, (γαῖδουρόψαρον) || — *sēcco, v. baccalā.*

mēro, v. pūro; sēmplice.

mesāta, f., μὴν ὀλόκληρος || *pāga, stipēndio*, πληρωμὴ μηνιαία, μηνιαῖον, (-νιατικόν).

mēscere, v. versāre; mescolāre.

meschinēllo; -nūccio, v. poverēllo; magrētto.

meschinitā, f., ἀθλιότης, πτωχεία, πενιχρότης; χამέρπεια, ποταπότης; *v. grettēzza, piccolēzza.*

meschino, -a, *miserico, pòvero*, ἄφλιος, πτωχός, ἐλεεινός, ταλαπυρος; *úmîle, abiétto*, χαμερπής; *piccino, ristretto*, μικροπρεπής, στενός, εὐτελής; *aváro*, φειδωλός, **meschita**, *v. moschéa*. [γλίσχος. **meschita**, *f., v. bar*. [ραστής). **meschitôre**, -tríce, οἰνοχόος, (*mescolâza*, *f.*, (ἀνά)μίξις, (ἀνα)κάτωσις), μίγμα, (ἀνα)κάτωμα); *confusióne*, κυκεών, φύραμα. **mescolâre**, κάμνω μίγμα, (ἀνα)συμμιγνύω, (ἀνα)κατόνω); *confôndere*, συγχέω, συνταράττω || — *le carte*, ἀναμιγνύω τὰ χαρτοπαίγνια. **mescolâto**, -a, (σύμ)ἀνάμικτός, (σ)μικτός, ἀνακατωμένος). **mêse**, *m.*, μήν, (μῆνας) || *il primo del —*, ἡ πρωτομηνία || *v. mesâta*; **mêstruo**. [μεσεντερικός. **mesentêrico**, -a, τοῦ μεσεντέρου, **mesentêrio**, *m.*, μεσάριον, μεσέντε-**mesenterite**, *f.*, μεσεντερίτις. [ρον. **mesmerismo**, *m.*, μεσμερισμός. **mêssa**, *f.*, λειτουργία || — *bâssa*, μικρά, ἀπλή, συνήθης — || — *cap-tâta*, μεγάλη, ἐπίσημος, πανηγυρική — || *bot.*, βλαστός, (-τάρι) || — *in scéna*, προπαρασκευή || — *in possêso*, βάλμα εἰς κτῆσιν || *v. portâta*. **messaggeria**, *f.*, *ufficio*, διακόμισις || *vettûre o nâvi*, δημόσια ὀχήματα ο ἀτμόπλοια. **messaggière**, *m.*, ἄγγελος, -λιοφόρος, γραμματοκομιστής, μηνυτής, (μεν)ζίλης). [λή, μήνυμα. **messaggio**, *m.*, ἀγγελία, ἐξαποστο-**messâle**, *m.*, λειτουργικόν, (μισσ)ἀ-**mêsse**, *f., pr. e fig.*, θέρος. [λε). **messère**, *m.*, κύριος, ἄρχων, με-**γιστᾶν**, (αὐ)θέντης). **messia**, *m.*, μεσσίας, ὁ Χριστός. **messidôro**, *mêse*, *m.*, θεριστής. **mêssô**, *m.*, *messaggière*, ἀγγελιαφόρος; *uscîere*, κλητήρ || *v. portâta*. **mestâre ecc.**, *v. mescolâre*, **imbrogliâre**, *intrigâre*. **mestierânte**, *m. f.*, χειρῶναξ, ἐργάτης || *v. trafficânte*; **gnastamestiéri**.

mestiêre, *m.*, χειροτεχνία; *profes-siône, arte*, ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα, τέχνη. **mestizia**, *f.*, λύπη, θλίψις; μελαγχολία, κατήφεια, σκυθρωπότης. **mêsto**, -a, *afflîto*, περίλυπος, λε-**λυπημένος**, (λυπημένος, θλιμμέ-**νος**, πικραμένος); *malincônico*, με-**λαγχολικός**, κατηφής, σκυθρωπός; *rattristânte*, λυπηρός, θλιβερός. **mêstola**, *f.*, *arti*. μυστήριον, ὑπα-**γωγεύς**, τρούλλιον, (μ(ο)υστήρι-**ον**, παχτήρι, μαλαῶς); κύκηθρον, ἄρυ-**(σ)τήρ**; *v. cazzuôla, cucchiâra*. **mestolâta**, *f.*, χουλιαζία, κουταλιά. **mêstolo**, *m.*, χουλιάρια ο κουτάλα-**τῆς** σούπας, ζωμήρσις. **mestruâle**, *m. f.*, ἔμμημος. **mestruânte**; **âta**, *f.*, ἔμμημος, τὰ ἐμ-**μηνία** ἔχουσα ο βλέπουσα. [νων. **mestruaziône**, *f.*, ῥοή τῶν ἐμμή-**mêstruo**, *m., cm. pl.*, ἔμμηνα, ἐπι-**(κατα)μηνία**, γυναικεία, μῆνες, **συνήθεια**, ῥοῦχα, πράγματα, πε-**ρίοδος**, τάξις. **metà**, *f.*, ἡμισυ, ἡμίσεια, (μισό(ν))**η** || *fig.*, σύζυγος || **a —**, μεσιακά, **ἐξ ἡμισείας**. **miêta**, *f.*, τέρμα, τέλος, ὄριον, *v. fi-***ne**, *scôpo* || *comm.*, ὠρισμένη τιμή. **metacârp(i)o**, *m.*, μετακάρπιον. **metacronismo**, *m.*, μετα-(προσ)χρο-**νισμός**. [σικός || *s. f.*, -ή. **metafisico**, -a, *agg. e s.*, μεταφυ-**metâfora**, *f.*, μεταφορά. **metafôrico**, -a, μεταφορικός, ἄλ-**ληγορικός**, τροπικός. [ο τροπικῶς. **metaforizzâre**, ὁμιλῶ μεταφορικῶς; **metâfrasi**, *f.*, μετάφρασις. **metalêssi**, *f.*, μετάληψις. **metallâre**, μεταλλοποιῶ. **metâllico**, -a, μεταλλικός, (-λλένιος). **metallifero**, -a, μεταλλοφόρος. **metâllo**, *m.*, μέταλλον. **metallografia**, *f.*, μεταλλογραφία. **metallôide**, μεταλλοειδής || *s. m.*,**-δές**. [-λλευτική. **metallurgia**, *f.*, μεταλλουργία, **metallûrgico**, -a, μεταλλουργικός, **-λλευτικός**.

metallûrgo, *m.*, μεταλλουργός, -λλευτής.
 metamôrfico, -a, μεταμορφικός.
 metamorfismo, *m.*, μεταμορφισμός.
 metamôrfosi, *f.*, μεταμόρφωσις; ἀλλοίωσις.
 metaplâsmo, *m.*, μεταπλασμός.
 metâstasi, *f.*, μετάστασις.
 metatârso, *m.*, μετατάρσιον.
 metâtesi, *f.*, μετάθεσις. [στάνων.
 metâto, *m.*, ξηραντήριο τῶν κα-
 metempsicôsi, *f.*, μετεμψύχωσις.
 metêora, *f.*, *pr. e fig.*, μετέωρον.
 meteôrico, -a, μετεωρινός.
 meteorîsmo, *m.*, μετεωρισμός.
 meteorologîa, *f.*, μετεωρολογία.
 meteorolôgico, -a, μετεωρολογικός.
 meteorôlogo, *m.*, μετεωρολόγος.
 meticcio, *m.*, μικτο-(ἀμφι)γενής.
 meticolosità, *f.*, ἄκρα ἀκριβεία, μέγιστη προσοχή, ψοφοδεές, δειλία.
 meticolôso, -a, ὑπερακριβής, ψόφο-(περι)δεής, (φοβι)σιάζης, σκρου-
 πουλόζος), *v.* minuziôso.
 metôdico, -a, *pr. e fig.*, μεθοδικός.
 metodîsmo, *m.*, μεθοδισμός.
 metodista, *m.*, μεθοδιστής.
 mêtodo, *m.*, μέθοδος || *abitudine*,
 συνήθεια.
 metonimia, *f.*, μετωνυμία.
 metonomâsia, *f.*, μετονομασία.
 mêtopa, *f.*, μετώπιον. [τροπημα.
 metratûra, *f.*; metrâggio, *m.*, μέ-
 mêtrico, -a, μετρικός || *s. f.*, -ή.
 mêtro, *m.*, *mat. e poesia*, μέτρον
 || — quadrâto, τετράγωνον, -γων-
 νικὸν μέτρον || — cûbo, κυβικὸν
 metrologîa, *f.*, μετρολογία. [μέτρον.
 metromania, *f.*, μετρο-(στιχο)μανία
 || *medc.*, μητρομανία.
 metrônomo, *m.*, μετρό-(ρυθμό)με-
 τρον, μετρονόμιον. [τρόπολις.
 metrôpoli, *f.*, *chiêsa e città*, μη-
 metropolitâ, *m.*, μητροπολίτης,
 ἀρχιεπίσκοπος.
 metropolitâno, -a, μητροπολιτικός.
 mêttere, τίθημι, (θέτω), βάλλω,
 (βάζω, βάνω); *v.* (sup)pôrre; sboc-
 câre; impiegâre || *tradurre*, με-
 ταφράζω || — in grâdo di, φέρω

ο βάλλω εις στάσιν νά || — da
 bânda, ἀφίνω κατὰ μέρος || —
 mâle, συγκρούω, (βάνω σκάνδαλα)
 || — su câsa, οἶκον νέμω, (ἀνοι-
 γω σπῖτι) || -rsi, *accîngersi*, ἀρχί-
 ζω; *vestire, indossâre*, ἐνδύομαι.
 mettimâle, *m.*, ταραχοποιός, τα-
 ραξίας, (ἀνακατούρης, -τωτούρ-
 γης, σκανδαλιάρης). [πῶν.
 mezzadria, *f.*, μερισμὸς τῶν καρ-
 mezzâdro, *m.*, ἡμισειαστής.
 mezzalûna, *f.*, μήνη, -νίσκος, ἡ-
 μισέληνον, -ος; *em.*, (*simbolo della*)
Turchia, ἡμισέληνος, (μισοσέλη-
 νον). [κατώγειον.
 mezzanîno, *m.*, ὑπερισόγειον, ὑπερ-
 mezzâno, -a, *v.* mēdið(cre) || *s. m.*,
v. lenône; *matrimonialio*; *media-
 tóre* || *s. f.*, ἀρτέμων, ἐπίδρομος.
 mezzanôtte, *f.*, μέση νύξ, μεσονύ-
 κτιον, (τὰ μεσάνυκτα).
 mezzatînta, *f.*, ἡμιβαφές, ἡμιχροιά.
 mezzêta, *f.*, λαγήνιον, σταμνίον,
 (λα(γ)ήνι, λαγηνάκι, σταμνάκι).
 mezzîna, *f.*, λάγηνος, στάμνος,
 (στάμνα, -νί).
 mēzzo, -a, ἡμισυς, (μισός) || *la -a*,
 ἡμίσεια ὥρα μετὰ μεσημβρίαν,
 (μισή ὥρα μετὰ τὸ μεσημέρι) ||
 -a quarâsima, μισσοσάρακοστον ||
 -o tērmine, μέσος ὄρος || *v.* frâdi-
 cio || *in composiziône*, ἡμι-, μεσο-
 || *s. m.*, *môdo. via ecc.*, μέσον;
 τρόπος, μηχανή, δύναμις, βοή-
 θεια; *pl.*, χρηματικά μέσα, χρή-
 ματα, πλοῦτος; *per -o di*, διά,
 μετά, μέ || *cêntro ecc.*, μέσον, -σό-
 της, (μέση), κέντρον; *nel -o*, ἐν
 τῷ μέσω, μεταξύ, (ἀνάμεσα) ||
 giûsto —, *misûra*, μέσον, μέτριον,
 -ιότης, ἀκριβής μεσότης || *fis.*, πε-
 ριβάλλον, περιέχον || *v.* metâ; frat-
 tēmpo.
 mezzogiôrno, *m.*, *mezzodì*, μεσημ-
 βρία, (μεσημέρι) || *sud*, μεσημβρία,
 νότος.
 mi, *pron.*, (ἐ)μοί, (μοῦ, μέ); μέ,
 (ἐμένα) || *mus.*, τὸ μί, (τὸ γά).
 miagolâre, κριζω, (νιαουρίζω). [σμα].
 miagolio, *m.*, κριγή, -γμός, (νιαούρι-

miàsma, *m.*, μίασμα.
 miasmático, *-a*, μιασματικός.
 mica, *f.* *v.* briciola || *min.*, άμαρυνγίας || *avn.*, pleonástico ο ουδόλως, παντάπασιν.
 micáceo, *-a*, άμαρυνγιακός.
 micascisto, *m.*, σχιστόλιθος.
 miccia, *f.*, άπτρα, ζώπυρον, έμπύρευμα, (μίκια).
 mic(c)ino; -colino, *m.*, *v.* briciola,
 miccio, *v.* άsino. [- (lin)o.
 micheláceio, *m.* διασκεδαστής ||
 fàr il mestiere di —, ζῶ έν άργία ο συβαριτικῶς.
 miccio, *v.* gatto.
 micróbo, *m.*, μικρόβιον.
 microcósmo, *m.*, μικρόκοσμος.
 micrografia, *f.*, μικρογραφία.
 micrómetro, *m.*, μικρόμετρον.
 microscópico, *-a*, μικροσκοπικός; μικρότατος, έλάχιστος.
 microscópio, *m.*, μικροσκόπιον.
 midólla, *f.*, del páne, ψίξ τοῦ άρτου, (ψίχα τοῦ ψωμοῦ).
 midollàre, *m. f.*; -llòso, *-a*, μυελώδης; -λινος.
 midóllo, *m.*, μυαλός. -όν || *bot.*, έντεριώνη || — spinále, νωτιαίος
 miéle, *m.* μέλι. [μυελός.
 miètere, *pr. e fig.* θερίζω; *fig.*, καρπολογῶ, συλλέγω.
 mietitóre, *m.*, θεριστής.
 mietitrice, *f.*, dónna, θεριστρια; macchina, θεριστική μηχανή, θεριστρα.
 mietitúra, *f.*, θερισμός, -ισμα, -ις; tempo délla —, θύρος, άμητός.
 migliáceio, *m.*, είδος πλακοῦντος έν χοιρείου αίματος. [γράφος.
 migliáio, *m.*, χιλιάς, (-άδα) || *a -a*, κατά μυριάδας άναριθμήτους, μυ-miglia-, *v.* milia-. [ριοπληθῶς.
 migliarini, *m. pl.*; -ròla, *f.*, μολυβδίδες, χόνδροι, (σκά(γ)ία, μολύβδινος).
 miglio, *m.*, misúra, μίλ(λ)ιον, (μίλι) || *bot.*, κέγχρος, (κεγχρί).
 miglioraménto, *m.*, βελτίωσις, έπανόρθωσις, (καλλιτέρευσις).
 miglioràre, βελτιῶ, (*att. e n.*, καλ-

λιτερεύω); *rifàrsi in salute*, άναορώννυμι, άναλαμβάνω.
 miglioratívo, *-a*, βελτιωτικός.
 miglióre, *m. f.*, βελτίων, (καλλικαλύ-(καλή)τερος).
 mignàtta, *f.*, *pr. e fig.*, βδέλλα, (άβδέλλα) || *che — è costui!* τί (ά)βδέλλα πού είναι! [βδελλᾶς).
 mignattáio, *m.*, βδελλοπώλης, (ά-mignolo, *m.*, *délla máno e del piéde*, μικρός δάκτυλος; *délla máno*, ώτίτης. [γμον.
 mignóna, *f.*, *tipografia*, έπτάστι-mignóne, *v.* favorito.
 migràre, *v.* emigr-. [|| *v.* -e.
 miliàra, *f.*, *mede.*, κεγχρίας, -ίτις
 miliàrdo, *m.*, δις-(χιλι)εκατομμύριον, (διλ(λ)ιόνιον).
 miliàre, *m. f.*, μιλιο-(σταδιο)δεικτικός || *piètra —*, δείκτης, σταδιόμετρον, στήλη μιλλιοδεικτική, μιλιάριον || *fèbbre —*, κεγχρίας πυρετός.
 milionàrio, *-a*, έκατομμυριοῦχος; ύπέρ-(βαθύ)πλουτος, πολυτάλαντος.
 milióne, *m.*, έκατομμύριον, έκατόν μυριάδες, (μιλ(λ)ιούνι); *fig.*, μυριάδες, πληθύς.
 milionésimo, *-a*, έκατομμυριοστός || *s. m.*, -στημόριον.
 militànte, *m. f.*, άγωνιζόμενος, έμπόλεμος, μαχόμενος, στρατευών, πολεμῶν || *chièsa —*, άγωνιζομένη, στρατευομένη, πολεμοῦσα έκκλησία.
 militàre, *m. f.*, στρατιωτικός || *s. m.*, στρατιώτης || *vb.*, (συν)άγωνίζομαι, μάχομαι, στρατεύω.
 militarismo, *m.*, στρατοκρατία.
 militarizzàre, ύποτάσσω τῆς στρατιωτικοῖς νόμοις. [soldáto.
 milite, *m.*, έθνοφύλαξ; *v.* militàre,
 milizia, *f.*, *arte, servizio ecc.*, στρατιωτική, πολεμική; στρατιωτικά, πολεμικά || *esército, soldati*, στρατιά, -τός, -τευμα, -τιωτικόν, -τιῶται; — *cívica*, έθνοφυλακή.
 millànta, *num.*, *r.*, άπειράριθμον
 millantàre, *v.* vantàre *ecc.* [πλήθος.
 mille, *num.*, *inv.*, χίλιοι || *moltissimi*

mi, ἀπειροί, ἀναρίθμητοι, μυριοπληθεῖς, πάμπολλοι, χίλιοι || — *vôlto*, χιλιάκις, (χίλιαις φοραῖς).

millécuplo, -a, χιλιοπλασίων, -σιος. **milleflôri**, *m.*, μυριάνθιον || *acqua-vite di* —, οἰνόπνευμα πολυανθόστακτον.

millefôglie, *f.*, μυριόφυλλος.

millenârio, -a, χιλιακός, -λιαῖος || *s. m.*, -λιότης, —; *pl.*, -λιασταί.

millênio, *m.*, χιλιετία, -τηρίς.

millepiédi, *m.*, μυριοπόουν; σκολόπενδρα, (σκούλόπετρα, χιλιοπόδα-

millêpora, *f.*, μυριοπόρον. [ρον].

millêsimo, -a, χιλιοστός || *s. m.*, -τόν, -τημόριον; ἔτος, ἐνιαυτογραφία.

milligrâmmo, *m.*, ὑποχιλιόγραμμον.

millilitro, *m.*, ὑποχιλιόλιτρον.

millimetro, *m.*, ὑποχιλιόμετρον.

milôrd, *m.*, *barb.*, *voc.*, μιλόρδε, κύριε μου || *ricco*, μιλόρδος, ἀνὴρ ὑπερπλουτος; *elegante*, νεάνιας κομψεύμενος, καλλωπιστής, (μοσχομυρωδάτος).

mîlza, *f.*, σπλήν, (σπλή-(σπλή)να).

mîma, *f.*, ἡ μῆμος.

mîmico, -a, μιμικός || *s. f.*, -ή.

mîmo, *m.*, *persona*, μῆμος; ἡθοποιός κωμικός || *gènere*, κωμωδία σατυρική, μῆμος, μιμολογία. [γράφος.

mimôgrafo, *m.*, μιμολόγος, μιμο-

mimôsa, *f.*, αἰσθητικὴ ἀκακία, ὀνόκλεια, αἰδήμων, (μὴ μοῦ ἄπτου).

mîna, *f.*, *mil.*, ὑπόνομος, ὑπορυγή, (λαγούμι, μίνα) || *câna*, μεταλλεῖον, (μαντένι) || *monêta e misûra*, μνᾶ.

minâbile, *m. f.*, ὑπονομευτός.

minâccia, *f.*, ἀπειλή, (φοβέρα).

minacciâre, ἀπειλῶ, φοβερίζω || — *sventâre*, προμηνύω δυστυχήματα, ἐπαπειλῶ || — *ronîna*, εἶμαι ἐτοιμόρροπος, κινδυνεύω νὰ κρημνισθῶ ο πέσω || *esser imminênte*, ἐπικρέμαμαι. [ρ(ιστικ)ός.

minacciôso, -a, ἀπειλητικός, φοβε-

minâre, ὑπονομεύω, ὑπορύττω, ὑπόνομον ὀρύττω, (ἀνοίγω λαγούμι) || *fig.*, ὑποσκάπτω, τήκω, φθειρω κατ' ὀλίγον, τρώγω, χαλῶ.

minarêto, *m.*, μιναρές.

minatôre, *m.*, μεταλλευτής || *mil.*, ὑπονομοποιός, (λαγουμτζής, μιναιδοῦρος, σκαπανεύς).

minatôrio, *v.* *comminat.*

minchionâre, *v.* *burlâre*, *deridere*.

minchiône, -a, *v.* *babbéo*, *bêstia*, *imbecille*. [dâggine.

minchioneria, *v.* *imbecillità*, *balor-*

minerâle, *m. f.*, ὀρυκτός, μεταλλικός || *s. m.*, ὀρυκτόν || *rêgno* —, βασιλείον τῶν ὀρυκτῶν || *acque -i*, μεταλλικά ο -λλοῦχα ὕδατα.

mineralizzâre, μεταλλοποιῶ.

mineralogia, *f.*, ὀρυκτολογία.

mineralôgico, -a, ὀρυκτολογικός.

mineral(og)ista, *m.*, ὀρυκτολόγος.

minerârio, -a, μεταλλικός.

minêstra, *f.*, ῥόφημα, ζωμός, (μινέστρα, σοῦπα, ζουμί, τσορβάς).

minestrône, *m.*, ῥόφημα περιέχον ὀρύζιον, λάχανα *ecc.*

mingherlino, -a, *v.* *êsile*, *magrêtto*.

miniâre, ζωγραφίζω μικρογραφικῶς.

miniâtore, *m.*, ζωγράφος μικρογραφιῶν, μικρο-(λεπτο)γράφος.

miniâtura, *f.*, μικρογραφία, -φημα; εἰκόνιον || *fig.*, μικρὸν καλλιτέχνημα, πρόσωπον λεπτόσωμον καὶ χαρτέν, δαίδαγμα || *in* —, ἐν σμικρῷ.

miniêra, *f.*, μεταλλεῖον, -λλωρυχεῖον. [|| *s. m.*, ἐλάχιστον.

minimo, -a, ἐλάχιστος, μικρότατος

minio, *m.*, μίλτος, ἀμήνιον, (κιννάβαρι).

ministeriâle, *m. f.*, ὑπουργικός.

ministêro, *m.*, *ufficio politico*, ὑπουργία; *sêde*, -γεῖον || † *e fig.*, ὑπηρεσία, ἐργασία, διακονία.

ministrâre, *v.* a-(so)mmîn-

ministro, *m.*, *di un govêrno*, ὑπουργός; *inviâto*, πρέσβυς, (μίνιστρος) || † λειτουργός, ἱερεὺς, (-ρέας) || *fig.*, ὑπηρετής, διαχειριστής, *v.*

amministrâtore. [φία.

minorânza, *f.*, μειονότης, -(νο)ψη-

minorâre, *v.* *diminuîre*, *attenuâre*.

minorâsco, *m.*, πιστευτὴ κληρονομία ο καταπίστευμα ἀνηλίκου ἀδελφοῦ.

minôre, *m. f.*, ἐλάσσων μείων, μικρότερος || *di figli*, δευτερό-(ύστερό)τοκος, νεώτερος (*di due*), -ατος (*di più*); → || *ordini -i*, χειροτονία μικρά, ἐλάσσονα τάγματα || *frāti -i*, μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου, φραγκισκάνοι || *tôno -e*, τόνος ο τρόπος ἐλάσσων, τρίτη ἐλάσσων, (ἤχος πλάγιος); *térza -e*, τριημιτόνιον.

minorênne, *m. f.*, ἀνήλικος.

minorità, *f.*, ἀνηλικιότης.

minotâuro, *m.*, μινώταυρος.

minuêndo, *m.*, ἀφαιρετέος (ἀρι-
minuêtto, *m.*, μενουέτον. [θμός).

minûgia, *f.*, ἔντερον || *pl.*, χορδαὶ (ἔξ ἐντέρου).

minûscolo, *-a*, μικρός, ἐλάχιστος || *s. f.*, μικρὸν (γράμμα).

minûta, *f.*, σχέδιον (ἐγγράφου), πρωτότυπον, πρόχειρον || *lista*, *nôta*, κατάλογος, πίναξ, (λίστα) || *fâr la —*, διατυπῶ, σχεδιάζω.

minutâglia, *f.*, φορυτός, (μικρολο-
minutânte, *v.* *copista*. [εἶδια).

minuteria, *v.* *gioielleria*; *merceria*.

minutêzza, *f.*, λεπτότης; λεπτο- (μικρο)λογία || ἀκριβεία.

minutiêre, *v.* *gioiellière*; *merciâio*.

minûto, *-a*, λεπτός, ψιλός, μικρός; *insignificânte*, ἀσήμαντος, μικρο-
πρεπής; *preciso*, ἀκριβής, λεπτο-
μερής; *v.* *particolareggiâto*; *êsi-
le*; *mâgro* || *rôpolo -o*, μικρὸς
λαός, ὄχλος || *riacêri -i*, μικρὰ
διασκεδάσεις ο δαπάναι, μικρὰ
ἔξοδα || *per il -o*, λεπτῶς, (λιανά);
ἀκριβῶς, λεπτομερῶς || *a -o*, κατὰ
μέρη, κατ' ὀλίγον, (λιανικῶς); *vên-
dere*, *a -o*, πωλῶ κατὰ μέρη, με-
ριδοπωλῶ, (λιανοπουλῶ), *vêndita*
a -o, πώλησις κατὰ μέρη, μερι-
δοπώλησις, (λιανοπούλι) || *s. m.*,
λεπτόν, (μινούτο); *fig.*, στιγμή;
mat., ἔξηκτοστημόριον.

minûzia, *f.*, πρᾶγμα ἀσήμαντον,
μηδαμινότης, (σ)μικρότης, λεπτο-
(μικρο)λογία.

minuziôso, *-a*, ὑπερακριβής, λε-
πτομερής, λεπτο-(μικρο)λόγος.

miô, *-a*, ἐμός, (ι-(ἐ)δικός) μου || *pron.*,
miografia, *f.*, μυογραφία. [ὁ —.

miologia, *f.*, μυολογία.

miôre, *m. f.*, μυωπικός; *s. m. f.*,
μύψ, (κοντόφθαλμος, -τοβίστης,
-τόφωτος).

miôria, *f.*, ἡ τῆς ὀράσεως βραχύτης,
μυωπία, -ίασις, (κοντοφθαλμία).

miosôtide, *f.*, μυ(οσ)ώτις, μυόσωτον.

miotomia, *f.*, μυοτομία.

mira, *f.*, σκοπός, (σημάδι); *v.* *-ri-
no* || *prênder di —*, *avêr in —*,
προσηλῶ τὸν νοῦν ἐπὶ τι, ἀπο-
βλέπω εἰς τι, ἐποφθαλμιῶ, (ἔχω
στὸ μάτι). [βέλλ(ει)ο).

mirabêlla, *f.*, κοκκύμηλον, (μικρα-
mirâbile, *m. f.*, *v.* *meravigliôso*.

mirabolâno, *m.*, *frûtto e pianta*,
μυροβάλανος.

mirâcolo, *m.*, θαῦμα, -μασμα, πρᾶ-
γμα θαυμάσιον || *per —*, διὰ θαύ-
ματος, θαυμασίως, -ματωδῶς; ἀ-
προσδοκῆτως, ἔξαισίως.

miracolôso, *-a*, *pr. e fig.*, θαυμά-
σιος, -μαστός, -ματώδης; *fig.*, ἀν-
ἐλπιστος; ἐκπληκτικός, ἔξαισιος
|| *che fa miracoli*, θαυματουργός,
-ματοποιός.

mirâggio, *m.*, ἀντικατοπτρισμός ||
fig., τερπνὴ πλάνη, γοητεία, δέλε-
mirallêgro, *m.*, *v.* *felicizâzione*. [*ar.*
mirâre, (κατα)στοχάζομαι τοῦ σκο-
ποῦ, σκοπεύω, σημαδεύω, (μυράρω)
|| *guardâre*, *osservâre*, ἐμβλέπω,
(ἀκριβο)θεωρῶ, (κυτ(τάζω)ῶ).

miriade, *f.*, *pr.*, δέκα χιλιάδες; *pr. e*
fig., μυριάς; *fig.*, πλήθος ἄπειρον.

miriagrânima, *m.*, μυριόγραμμον.

miriâmetro, *m.*, μυριόμετρον.

miriâpodo, *m.*, μυριόπους.

mir(îfle)ο, *v.* *meravigliôso*.

mirîno, *m.*, στόχαστρον, καταστο-
χαστήριον, (κευτήρι, μίρα).

mirmicoleône, *v.* *formicaleône*.

mirra, *f.*, μύρρα, σμύρνα.

mirride, *f.* *bot.*, μυρρίς.

mirtâcee, *f. pl.*, τὰ μυρτοειδή.

mirtêo, *-a*, μύρτ-μύρσ-(μύρρ)ινος.

mirtêto, *m.*, μυρτεών, μυρσ-(μυρ-
ρ)ινών.

mirtifôrme, *m. f.*, μυρτο(φυλλο)ει-
 δής || *carúncole -i*, μύρτ(όχειλ)α.
mirtillo, *m.*, *cóccola*, μύρτον, -τίς.
mírto, *m.*, ἡ μύρτος, μυρσ-(μυρ-
 ρ)ίνη, (μυρτιά, σμερτιά, μερσινιά).
misanthropia, *f.*, μισανθρωπία.
misantrôpico, -*a*, μισανθρωπικός.
misântropo, *m.*, μισάνθρωπος.
miscêla, *v.* *mescolânza*.
miscellânea, *f.*, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ
 σύμμικτα. [battâglia.
mîschia, *v.* *barúffa*; *combattimênto*,
mîschiare, *v.* *mescolâre*. [πιστος.
miscredênte, *m. f.*, ἀσεβής; ἄ-(δύς)-
miscredênza, *f.*, ἀσέβεια, ἀπιστία.
miscredere, ἀπιστῶ, οὐ πιστεύω.
miscûglio, *m.*, *v.* *mescolânza*.
miserâbile, *m. f.*, *póvero*, πτωχός,
 πενιχρός; *infelice*, ἄθλιος, ταλαί-
 πωρος, ἔλεεινός, (κουτρούλης);
ristrétto, *meschino*, στενός, μικρός;
bîrbá(n)te, φαῦλος, μοχθηρός, κα-
 κοῦργος.
miserabilità, *f.*, πτωχία, πενιχρότης,
 ἐσχάτη πενία, δεινὴ ἔνδεια.
miserândo, -*a*; -*rêvole*, *m. f.*, ἄθλι-
 ος, ἔλεεινός, οἰκτρός.
miserêre, *m.*, τὸ ἐλέησόν με ὦ
 Θεός || *mâle del —*, εἰλέος, στρό-
 φος, κολικόπονος, (σφάκτης).
mîsêria, *f.*, πτωχεία, πενιχρότης,
 πενία, ἔνδεια || *fig.*, *πραῖγμα* μι-
 κροῦ λόγου ἄξιον, εὐτελές τι, μη-
 δαμινότης; *v.* *vanità*; *disgrázia*.
misericôrdia, *v.* *compassiône*; *pie-
 tà*; *perdôno*.
mîsero, -*a*, *v.* -*râbile*, *infelice*.
misfâtto, *m.*, ἔγκλημα, κακούρηγ-
 μα, ἀδίκημα. [(ἀγγλική).
miss, *f.*, *barb.*, κυρία; δεσποινίς
missionário, *m.*, ἱεραπόστολος, (μισ-
 σιονάριος).
missiône, *f.*, † *e fig.*, ἀποστολή; *i
 missionári*, ἱεραπόστολοι; *l' inse-
 gnamênto*, ἱεραποστολικὴ διδασκα-
 λία; *l' affidárta*, ἐντολή, ἀποστολή;
ufficio, *mandáto*, ἐντολή, ἐνταγή.
missîva, *f.*, ἀποσταλτικὸν γράμμα,
 ἐπιστολή. [κός).
misteriôso, -*a*, μυστηριώδης, (-ρια-

mistêro, *m.*, μυστήριον; *côsa se-
 grêta*, μυστικόν, ἀπόκρυφον, ἀπόκ-
 ρητον || προφύλαξις, μυστικότης.
misticismo, *m.*, μυστικισμός, -τη-
 ριασμός; -τικόν, ἀλληγορικότης,
 ἀναγωγικόν; περισσευλάβεια.
místico, -*a*, μυστικός; ἀλληγορικός;
 περισσευλαβής.
mistiône, *v.* *mescolânza*.
mîsto, -*a*, (ἀνά-σύμ)μικτός.
mistûra, *f.*, (ύγρὸ)μίγμα.
misûra, *f.*, μέτρον || *il misurâre*,
 (κατα)μέτρησις, -ημα, (μετρημός)
estensiône ecc., ἔκτασις; δύναμις ||
moderaziône, *límite*, μετριοτήτης,
 -τρ(ι)ον, ὄρος, ὄριον || *precauziône*,
provvedimênto, προφύλαξις, προ-
 παρασκευή || *poesia emus.*, ἐνθμός,
 χρόνος, τόνος.
misurâbile, *m. f.*, μετρητός.
misurâre, (κατα-δια)μετρῶ, (ἀξα-
 μόνω) || -*rsi*, διαγωνίζομαι.
misurâto, -*a*, μετρητός, (-ημένος);
v. *moderâto*; *cáuto*.
misuratôre, -*trice*, (κατά)μετρητής,
 (ἀξαμωτής).
mîte, *m. f.*, *πραῖος*, ἡμερος, ἡπιος,
 ἐπιεικής; *módico*, μικρός, ὀλιγοσ-
 τός. [dolcêzza; modicità.
mitêzza, *f.*, *πραῖότης*, ἐπιεικεία; *v.*
mîtico, -*a*, μυθικός, -θολογικός.
***mitingâio**, *m.*, *barb.*, δημηγόρος,
 -μαγωγός; -μεγέρτης.
mitigâre, (κατα)πραῦνω, μετριάζω,
 γλυκαίνω || *la stagiône comincia
 a -rsi*, ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ γλυ-
mitigatîvo, -*a*, *πραῦντικός*. [καίνη.
mitigaziône, *f.*, *πραῦνσις*, μετρια-
 σμός, -ασις, γλύκανσις.
mîto, *m.*, μῦθος.
mitologîa, *f.*, μυθολογία; μῦθοι.
mitolôgico, -*a*, μυθολογικός.
mitologîsta; -*logo*, *m.*, μυθολόγος.
mîtra, *f.*, μίτρα.
mitrâglia, *f.*, μύδρος, (σμιδράλι,
 τὰ παληοσίδερα).
mitragliâre, μυδρο-(σιδηρο)βολῶ,
 πυροβολῶ διὰ μύδρων.
mitragliãta, *f.*, μυδρο-(σιδηρο)βο-
 λία, -λισμός.

mitragliatôre, *m.*, μυδρο-(σιδηρο)-βόλος.

mitragliatrice, *f.*, μυδρο-(σιδηρο)-βόλον. [νος].

mitrâto, -a, μιτροφόρος, (-φορεμέ-

mittênte, *m.f.*, έξαποστολεύς, (σπε-διτόρος). [-ή.

mnemônico, -a, μνημονικός || *s. f.*,

mnemotêcnico, -a, μνημό(τεχ)νικός

mo', *v.* ôra; mōdo. [|| *s. f.*, -ή.

môbile, *m. f.*, κινήτος, εὐκίνητος

|| *fig.*, *incostante*, κοῦφος, εὐμετά-

βλητος, ἀσταθής, -ατος, εὐκίνη-

τος || *bêni -i*, κινήτὰ κτήματα ||

fêste -i, κινήται έορταί || *s. m.*, τὸ

έν κινήσει σῶμα, κινήτόν; *dî cà-*

sa, ἔπιπλον, σκεῦος, (μόμπιλο).

mobilia, *f.*, τὰ ἔπιπλα, τὰ σκεῦη, (τὰ

μόμπιλα), οἰκοσκευή, (μομπιλική).

mobilità, *f.*, κινήτόν, εὐκίνητον,

-νησία || *fig.*, κουφότης, ἀσταθές,

εὐμετάβολον, -βλητον, εὐκίνητον,

-νησία; ἀβέβαιον.

mobilitâre; -*lizzâre*, κινήτοποιῶ.

mobilitaziōne, *f.*, κινήτοποιήσις.

mobillzâbile, *m. f.*, κινήτοποιήσι-

mōca, *m.*, καφές τῆς Μόκας. [μος.

mocchêta, *f.*, ἐπιμαλλόχουν.

moccichino, *v.* *fazzolêtto* (*da naso*).

mōccio, *m.*, βλέννα τῆς μύτης,

κόρυζα, (μύξα).

moccîdso, -a, κορυζῶν, μυξάζων, -ξῶ-

modellatôre, -*trice*, προτυπωτής,

προπλάστης. [πλάστησις.

modellatûra, *f.*, προτύπωσις, προ-

modêllo, *m.*, πρότυπον, πρωτότυ-

πον, παράδειγμα, ὑπογραμμός ||

mōstra, *campiōne*, ὑπόδειγμα ||

abbôzzo, πρόπλασμα, σχέδιον, δο-

κίμιον || *fig.*, ὑπογραμμός, ὑπό-

δειγμα.

moderantismo, *m.*, πολιτικὸν σύστη-

μα τῶν μετριοφρόνων, μετριοπά-

θεια. [ὀλιγοστεύω.

moderâre, μετριάζω, περιστέλλω;

moderatîvo, -a, μετριαστικός.

moderâto, -a, μέτριος; σώφρων,

ἔγκρατής; μετριοφρων, -οπαθής

|| -ο, *ανν.*, *mus.*, βάδην.

moderatôre, -*trice*, μετριαστής;

διευθυντής, κυβερνήτης, ῥυθμι-

στής, κανονιστής.

moderaziōne, *f.*, μετριότης, μέτριον,

σωφροσύνη, ἔγκράτεια, μετριοπά-

θεια.

modernità, *f.*, τό γε νῦν ἔχον, νεώ-

τατος ῥυθμός ο τρόπος; *v.* *mōda*.

modêrno, -a, νέος, μεταγενέστερος

|| *âlla -a*, κατὰ νεώτερον τρόπον.

modêstia, *f.*, σεμνότης, -νοπρέπεια,

κοσμότης; μετριο-(σωφρο)σύνη ||

μετριότης, ἀπλότης.

modêsto, -a, σεμνός, κόσμιος, αἰ-

δήμων, σόφρων || μέτριος, ἀπλοῦς,

v. *mōdico*.

modicità, *f.*, μετριότης, ὀλιγότης,

σμικρότης, εὐτέλεια.

mōdico, -a, μέτριος, ὀλίγος, (σ)μι-

κρός, εὐτελής.

modificâre, τροπο-(μετα)ποιῶ.

modificatîvo, -a, τροπ(οποιητ)ικός.

modificaziōne, *f.*, τροπή, τροπο-

(μετα)ποίησις.

modigliōne, *m.*, σιγματοειδές.

modîsta, *f.*, καλλωπισματοπωλήτρια,

(μοδίστρα).

mōdo, *m.*, τρόπος, (μόδος); ὁδός,

μέσον; εἶδος; *v.* *consuetūdine*;

condôta; *misûra* || *gr.*, ἔγκλισις ||

mus., νόμος, ἦχος, μέλος, ἄρμονία

|| *tronâr* —, εὐρίσκω μέσον || *fâr*

a — *sîo*, πράττω ὅπως βούλομαι

- || in nessân —, κατ' οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς || in ôgni —, καθ' ἕκαστον τρόπον, ὅπως ἂν ἔχη.
- modulãre**, μελίζω, (μετα)μελωδῶ; — *la voce*, κάμπτω; *v.* intonãre.
- modulatôre**, -tríce, μελιστής.
- modulaziône**, *f.*, μελισμός; -λωδία.
- môdulo**, *m.*, τύπος, παράδειγμα, *v.* môdello || *architettura*, μέτρον ἀναλογίας, κανών.
- moêrro**, *m.*, αὐγαστόν, κυματωτόν, (μοναρές, τζαμφέσι).
- mofêtta**, *f.*, δηλητήριο ἀναθυμίασις, ἀποφορά. [διον, (μαόνι).
- môgano**, *m.*, *albero e legno*, ἀνακάρ.
- môggio**, *m.*, μόδιος. [νος; βραδύς.
- môgio**, -a, ταπεινός; συντετριμμέ.
- môglie**, *f.*, σύζυγος, συμβία, (γυναίκα). [*v.* mêlma.
- môia**, *f.*, ἀλατοπήγιον, -ποιεῖον ||
- moîna**, *f.*, θωπεία, -πνευμα, -πνευματίον, κολακεία, ἀκισμοί, θρύψεις, (καλόπιασμα, τὰ χά(τ)δια, τὰ τσακκίσματα) || *fâr* -e, ἀκκίζομαι, θρύπτομαι, (κάμνω τσακκίσματα).
- môla**, *f.*, μύλη, (-λόπετρα); -λίτης (λίθος) || ἀκόνη, θήγανον || *medc.*, ψευδέμβρον.
- molãre**, *v.* *mascellãre*. [*carezzãre*.
- môlcere**, *poet.*, *v.* *addolcêre*; *ae-*
- môle**, *f.*, σωρός; ὄγκος (μέγας); μέγεθος; μέγα οικοδόμημα.
- molêcola**, *f.*, μόριον, άτομος.
- molecolãre**, *m. f.*, μοριακός.
- molênda**, *v.* *macinaziône*; *macinãto* (*prêzzo*).
- molestãre**, (παρ)ἐνοχλῶ, ἀνιῶ, πειράζω, θλίβω, *v.* *disturbãre*.
- molêstia**, *f.*, παρενόχλησις, (πειράξις), ὀχληρότης, ἀηδία, βάρος.
- molêsto**, *v.* *importãno*, *disturbãto*,
- molibdêno**, *m.*, μολύβδαινα. [*grãve*.
- molîno**, *v.* *mul-*.
- môlla**, *f.*, *pr. e fig.*, ἐλατήριο, (ξεμπερέκι, τζάρκι, πηδητάρι).
- mollãh**, *m.*, ἱεροδικαστής μωαμεθανός, μο(υ)λλᾶς.
- mollãre**, *v.* *lasciãre*.
- môlle**, *m. f.*, *bagnãto*, *úmido*, (κάθ)-
- ύγρός, διάβροχος; δροσερός; ((κατα)βρεγμένος, μουσκευμένος) || *tênero*, *delicãto*, μαλακός, ἀπαλός, τρυφερός || *flessibile*, εὐκαμπτος || *v.* *effeminãto*; *môscio* || *s. f. pl.*, πυρολαβίς, πυράγρα, (μασ(σ)ιά).
- molleggiãre**, κάμπτομαι, (λυγίζομαι).
- mollêtte**, *f.*, *pl.*, μικραὶ λαβίδες, *v.* *môlle* (*pl.*) || *da smoccolãre*, κηροψάλιδον, (ψαλιδοκέρι).
- mollettône**, *m.*, χνουφές, χνουδατόν, (φλοκάτα).
- mollêzza**, *f.*, μαλακότης, ἀπαλότης || χάρις, ἠδύτης; πλαδαρότης, λαπαρότης; μαλθακότης; εὐκαμπσία || — *del clima*, γλυκύτης τοῦ κλίματος, εὐκρασία || *v.* *effeminatêzza*, *indolênza*. [*v.* *briciola*.
- mollica**, *f.*, ἄρτου ψίξ, (ψίχα);
- mollificãre**, *v.* *inumidire*, *ammol-*
- mollãseo**, *m.*, μαλάκιον. [*lire*.
- môlo**, *m.*, προκυμαία, (μῶλος, μόλος).
- molôssso**, *m.*, μολοσσός, (σαμψώνι).
- moltê-(moltî)plíce**, πολλαπλοῦς; -πλάσιος; *v.* *numerôso*.
- molteplícità**, *f.*, πλήθος, -θύς, περισεσία, πολλαπλότης.
- moltiplicãbile**, *m. f.*, πολλαπλασιαστός. [*stêos*.
- moltiplicãndo**, *m.*, πολλαπλασια-
- moltiplicãre**, πολλαπλασιάζω, (πολλα)πληθύνω || -*rsi*, -ομαι, γίνομαι πολλαπλοῦς, (πληθαίνω), προφθάνω. [*stêis*.
- moltiplicatôre**, *m.*, πολλαπλασια-
- moltiplicaziône**, *f.*, πολλαπλασιασμός, -ίσις.
- moltitûdine**, *f.*, πλήθος, -θύς || *rôpulo*, οἱ πολλοί, λαός, δῆμος, ὄχλος.
- môlto**, -a, πολὺς || *s. m.*, μέγα ποσόν, πλήθος, ἀφθονία || *avn.*, πολὺ, πολλά, λίαν, σφόδρα || *da* -o (*têmpo*), ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, πρὸ πολλοῦ.
- momentãneo**, -a, στιγμαῖος, ἀκαριαῖος, ἐφήμερος, παροδικός, πρόσκαιρος, (προσωρινός).

momento, *m.*, στιγμή, ἀκαρές || — oportuno, εὐκαιρία, ἀφορμή δεξιά; ὥρα, καιρός || *in un* —, εἰς μίαν στιγμήν, ἐν ἀκαρεῖ || *nel* — *che*, ἐνῶ, ὅτε || *v. importante*. [λογραῖα, -όρηγά].

monaca, *f.*, μοναχή, -νάστρια, (κα-
monacaglia, *f.*, μοναχολόγιον.

monacale, *m. f.*, μοναχικός, (καλο-
γετικός). [μοναχὴν.

monacanda, *f.*, νεᾶνις δόκιμος διὰ
monacare, χειροτονῶ μοναχόν ο
-ήν || *-rsi*, μοναχός ο -ή γίνομαι,
μονάζω, (καλογερεύω).

monacato; **-chismo**, *m.*, κοινοβια-
κός βίος, ἢ τῶν μοναχῶν κατὰ-
στασις, ἐπάγγελμα μοναχικόν, μο-
ναχισμός, (καλογερισμός, -ρωσύ-
νη, -ρικὴ).

monacazione, *f.*, τὸ ποιεῖν ο γί-
νεσθαι μοναχός ο -ή, ἀμφιεσμός
(μοναχοῦ ο -ῆς), (ἡσσοφρέσεις).

monachino, *m.*, μοναχίσκος, (κα-
λογεράκι).

monachella; **-china**, *f.*, νεαρὰ μο-
ναχή, (καλογερήτσα) || *zool.*, πυρ-
ρούλας || *v. favilla*, *scintilla*.

monaco, *m.*, ἱερομόναχος, μοναχός,
μοναστής, (καλόγερος, -γηρος).

monade, *f.*, μονάς, -νομέρεια.

monarca, *m.*, μονάρχης, βασιλεύς.

monarchia, *f.*, μοναρχία.

monarchico, *-a*, μοναρχικός.

monarchista, *m. f.*, μοναρχιστής,
φιλομόναρχος, μοναρχικός. [νή.

monastero, *m.*, μοναστήρι(ον), μο-
monastico, *-a*, μοναστικός, *v. mo-*
nacale. [ρίασμα, ἀπομεινάριον.

moncherino, *m.*, πήρωμα, ἀκρωτη-
monco, *-a*, κεκομμένος; ἀσυντέλε-

στος, ἀτελής, ἔλλειπής, *v. incom-*
plêto || *di persona*, μονόχειρ, χει-
ρόχωλος, (μονο-(κουλο)χέρης, κου-
moncone, *v. -cherino*. [λός].

mondaccio, *m.*, ἀχρεῖος ο φαῦλος
κόσμος.

mondanità, *f.*, κοσμικότης, -κὴ
ματαιότης; φιλοκοσμία; *pl.*, τὰ
ἐγκόσμια.

mondano, *-a*, κοσμικός, ἐγκόσμιος,

τοῦ κόσμου || *secolare*, *laico*, λαϊ-
κός, ἐγκόσμιος || *vano ecc.*, φιλό-
κοσμος, φιλομάταιος || *s. f.*, γυνὴ
φιλομάταιος ο δημοσία, ἑταῖρα;
πόρνη.

mondare, καθαρίζω; *legitimi ecc.*,
ἀποκαθαίρω, (παστρεύω); *sbuc-*
ciare, ἀποφλοιῶ, (ξεφλουδίζω).

mondatura, *f.*, καθαρισμός, ἀποκά-
θαρσις, (πάστρεμα).

mondèzza, *f.*, καθαριότης, *v. pu-*
lizia, *eleganza*. [versale.

mondiale, *m. f.*, κοσμικός, *v. uni-*
mondificare, σμῆχω, (ἐκ)καθαίρω,
καθαρίζω, (παστρεύω).

mondiglia, *f.*, κάθαρμα, ῥύπος ||
di grano, τὰ σκύβαλα, τὰ ἀποκο-
σκινίδια.

mondo, *-a*, καθαρός || *s. m.*, κόσμος;
σύμπαν; ὑδρογείος σφαῖρα, οἰκου-
μένη; ἄνθρωποι, -πινον γένος,
κοινωνία || *gran numero*, πολὺς;
πλήθος || *il* — *antico*, ὁ παλαιὸς
κόσμος; ἡ παλαιὰ ἡπειρος || *il nu-*
vo —, ὁ νέος κόσμος, ἡ καινὴ
γῆ || *il* — *di là*, ἡ ἄλλη ο μέλ-
λουσα ζωή || *il gran* —, ἡ μεγά-
λη ο ὑψηλὰ κοινωνία || *nessuno al*
—, οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ || *girar*
il —, διατρέχω τὴν οἰκουμένην ||
donna di —, *v. mondana*.

monelleria, *f.*, πανουργία ἀγυιό-
παιδος, ἀγυιοπαιδιά, ἀσχημοσύνη,
(μαγκαρία, ἢ ἀρσιζιάς).

monellèscio, *-a*, ἴδιος ἀγυιόπαιδος.

monello, *m.*, παιδάριον ἀχρεῖον, (κα-
κομαθημένον,) ο ἄτακτον, ἀγυιό-
παις, (σοκακό-(κατεργαρό)παιδον).

monèta, *f.*, νόμισμα, (μονέδα) || —
corrènte, ἀγοραῖα νομίσματα.

monetaggio, *m.*, νομισματοποιῖα,
-τοκοπία. [σματοποιῶ, -τοκοπῶ.

monetare, κόπτω νομίσματα, νομι-
monetario, *-a*, νομισματικός || *s.*,
-τοποιός, -τοκόπος, (μονεδοκό-
φτης); *falso* -ο, κιβδηλοποιός, πα-
ραχαράκτης, (καλπουζάνης).

monetato, *-a*, νομισματοποιητός,
ἐπίσημος.

monetiêre, *v. -tario*.

- mongolfiêra, *f.*, μονγολφιέρα, *v.* pallône.
 monile, *m.*, ὄρμος, περιδέριον.
 mônito, *v.* avvertimênto, ammonimênto.
 monitôre, *m.*, νουθετητής, παραινήτης, σύμβουλος || *giornale*, μηνύτωρ.
 monitório, *m.*, † μηνυτήριο.
 moniziône, *f.*, μήνυσις, προσήμανσις. [na.
 môna, *v.* scim(m)ia; *r.*, (ma)dôn-
 monôcolo, *agg. e s. m.*, μονόφθαλμος || *s. m.*, μονὸν δίοπτρον, (ὀμματουῶδιον μονόν), μονύαλος.
 monocotilêdone, *m. f.*, μονοκοτυ-
 monodia, *f.*, μονωδία. [λήδονος.
 monogamiã, *f.*, μονογαμία.
 monôgamo, *m.*, μονόγαμος.
 monografia, *f.*, μονογραφία.
 monogrâfico, -a, μονογραφικός.
 monografista, *m.*, μονογράφος.
 monogrâmmia, *m.*, μονογραφή, -γράμματον, (-γραμμα, -κονδυλιά,
 monolito, *m.*, μονόλιθον. [τζίφρα).
 monólogo, *m.*, μονόλογος, -γία.
 monômane, *m. f.*; -maníaco, -a, μονομανής, -μανικός.
 monomania, *f.*, μονομανία.
 monômio, *m.*, μονώνυμον.
 monopétalo, -a, μονοπέταλος.
 monopólio, *m.*, μονοπώλιον.
 monopolista, *m. f.*, μονοπώλης.
 monopolizzâre, μονοπωλῶ.
 monorímo, -a, μονομοιοκατάληκτος, -ιοτέλευτος; *s. m.*, -ιοτέλευτον (στιχοῦργημα).
 monosillábico, -a, μονοσυλλαβικός.
 monosillabo, -a, *c. s.* || *s. m.*, μονοσύλλαβος λέξις, μονοσύλλαβον.
 monôstico, -a, μονόστιχος || *s. m.*,
 monoteísmo, -a, μονοθεϊσμός. [-ον.
 mouoteísta, *m. f.*, μονοθεϊστής.
 monotonia, *f.*, μονοτονία.
 monôtono, -a, μονότονος.
 monsignôre, *título*, ἐκλαμπρότατος || † πανιερώτατος.
 monsôni, *m. pl.*, οἱ ἔτησαι, Ἰνδιδικοὶ ἄνεμοι, (μουσόνιοι).
 mônta, *f.*, βάτευμα, -ευσίς, ὀχρία. |

- montâgna, *f.*, βουνόν, (-νί), ὄρος || ἡ ἄκρως δημοκρατικὴ μερίς.
 montagnôso, -a, βουνώδης, ὄρεινός, πολύβουνος.
 montanâro, -a, ὄρεινός, ὄρειγενής, ὄρειτής, (βουνήσιος) || ἀγροϊκος, βάνασος. [φος.
 montân(in)o, -a, ὄρεινός, ὄρεσίτρο-
 montante, *m.*, *comm.*, κεφάλαιον.
 montâre, *salire*, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι || — a cavâlo, ἐπιβαίνω τὸν ἵππον, ἀναβαίνω ἐπὶ τοῦ ἵππου, *v.* cavalcâre || *di macchina ecc.*, διευθετῶ || *un cannone, una batteria*, ἐτοιμάζω || *un orologio*, στρέφω, (κο(υ)ρδίζω), *v.* caricâre || *un diamante ecc.*, δένω, *v.* legâre || — la guardia, εἶμαι σκοπός, φρουρῶ || — la testa, ἐξάπτω τὴν κεφαλὴν, παροξύνω || *far la monta, coprire*, βατεύω, ὀχεύω.
 montatôio, *m.*, ἀνάβαθρον.
 montatúra, *f.*, συναρμογή, διευθέτησις; *v.* legatúra.
 mônte, *m.*, ὄρος, βουνόν, (-νί) || *cumulo*, μεγίστη ποσότης, σωρός || *prometter mâri e -i*, ὑπόσχομαι χρυσᾷ ὄρη, (λαγούς με πετραχήλια) || — *di pietà*, (ἐνεχυρο)δανειστήριον. [(βουνάκι).
 monticêllo, *m.*, γεώλοφον, λόφος,
 montône, *m.*, κριός, (κριάρι); πρόβατον || *di —*, πρόβ(άτ)ειος, -ατικός, (κριαρίσιος) || *carne*, (κρίας) πρόβ(άτ)ειον.
 montuosità, *f.*, ὄρειῶδες, ἀνωφερές.
 montuôso, *v.* -tagnôso.
 môntura, *f.*, στρατιωτικὴ στολή.
 monumentâle, *m. f.*, μνημειακός, -ειώδης; μεγαλοπρεπής, μέγας; μνήμης αἰωνίου ἄξιος, διαρκής.
 monumênto, *m.*, μνημεῖον, ὑπόμνημα; ἔργον εἰς ἀεὶ || τάφος μεγαλοπρεπής, μαυσολεῖον, μνήμα.
 môra, *f.*, *indugi* a pagâre καθυστέρησις, ὑπερημερία || *metter in —*, προσκαλῶ ἐπισήμως εἰς ἐκπλήρωσιν, ὀχλῶ || *esser in —*, ἀργῶ νὰ πληρῶσω, καθυστερῶ || *fratto del gélso*, συκάμινον, μῶρον, (μοῦρο,

μόριον, ντούτι); *del rôvo*, βατόμωρον (-μουρο, μοράκι, βάτσινò) || *etiôpe, nèra*, αἰθιοπῖς, (ἀράπησσα).
morâle, *m. f.*, ἠθικός; *onêsto*, *morigerâto*, χρηστοήθης || *s. m.*, ἠθικόν || *s. f.*, -ή; *di ùna fâvola*, -ὄν μύθου, ἐπιμύθιον.
moralista, *m. f.*, ἠθ(ικ)ολόγος, ἠθογράφος. [θικόν, -κότης.
moralità, *f.*, ἠθικός χαρακτήρ, ἠθικολογία; *morale*, ἠθ(ικ)ολογία || ἠθικοποιῶ; *νουθετῶ*, *παραινῶ*, ἐλέγχω, ἐπιπλήττω. [φιλογνωμολόγος.
moralizzatôre, -*tríce*, ἠθ(ικ)οποιός; **moratôrio**, -*a*, *v. dilatôrio*; *s. f.*, *v. differimênto*. [κότης.
morbidêzza, *f.*, ἀπαλότης, μαλακότης; **môrbido**, -*a*, ἀπαλός, μαλακός; ἀβρός.
morbifero, -*a*, νοσοφόρος, νοσοποιός.
morbillo, *m.*, ἰλαρά, (ἴ-*ή*)λερη), ἐρυθρῖτις, κοκκίνη, (-νάδα, ἀστρακιά, μπέμπελη).
môrbo, *m.*, *v. malattia*; *pêste*.
morbosità, *f.*, νοσηρόν.
morbôso, -*a*, νοσηρός, -σώδης, -σηματώδης. [μοῦργα).
môrchia, *f.*, ἀμόργη, (καταπάτι, **morechiôso**, -*a*, πλήρης ἀμόργης.
mordâce, *m. f.*, *pr. e fig.*, δηκτικός; *fig.*, χλευαστικός, (πειρακτικός), δριμύς, πικρός, -όγλωσσος, (ἐγγικτικός).
mordacità, *f.*, δηκτικότητα, δριμύτης, κερτομία, (ἐγγισμα).
mordênte, *m. f.*, δηκτικός, δριμύς.
môrdere, δάκνω, (δαγκάνω, -κόνω); *con parole*, δάκνω, καθάπτομαι, κερτομῶ, ἐγγίζω, πειράζω διὰ δηκτικῶν λέξεων.
mordicâre, *medc.*, κατακνήθω, νύττω, ὀδακτίζω, (κεντῶ).
mordigallina, *f.*, *bot.*, ἀναγαλλίς, (γαλατσίδα). [λιτζάνα), στρύχνος.
morêlla, *f.*, *bot.*, στρύχνη, (ἀγριομε-
morêllo, *m.*, *cavâllo*, μαῦρος, (μῶρος), μελανότριχος.
morênte, *m. f.*, *v. -ribôndo*.
morêseo, -*a*, μαυριτανικός, -ρούσιος || *s. f.*, *dânza*, πυρρίχη.

morêtto, -*a*, *agg. e s.*, *v. brunêtto*; μικρός αἰθίοψ, αἰθιοπίσκος, (ἀραπόπουλον, *f.* -πούλα; -πάκι, *f.* -πίτσα).
morfêa, *f.*, *medc.*, ἀλφός, λεύκη.
môrfico, -*a*, μορφινικός; ὑπνωτικός, καρωτικός.
morfina, *f.*, μορφίνη, -ιον.
morfinômane, *m. f.*, μορφινομανής.
***môrga**, -*f.*, *barb.*, νεκροσκοπεῖον.
morgâna (*fâta* —), *f.*, ἀντικατοπτρισμός (ἐν Καλαβρία).
morganâtico, -*a*, μυστικός, ἀπόρητος, λαθραῖος, (μοργανατικός).
morìa, *v. mortalità*, *pêste*.
moribôndo, -*a*, ἀποθνήσκων, ἐπιθανής, ἐπι-(έτοιμο)θάνατος, ψυχορραγῶν, πνέων τὰ λοίσθια, (ψυχομαχῶν).
morigerâre, σωφρονίζω, ἐπανορθῶ, (διορθόνω), *v. moralizzâre*.
morigeratêzza, *f.*, χρηστοήθεια, καλή ἀγωγή, σωφροσύνη.
morigerâto, -*a*, χρηστοήθης, σῶφρων. [νος, (σιδερόσκουφια).
morîone, *m.*, κόρυς, χαλκοῦν κράνος.
morîre, (ἀπο)θνήσκω, τελευτῶ, (ἀποθαίνω, πεθαίνω, ξεψυχῶ) || *di animâli ecc.*, *v. crepâre*; *di pidante*, *inaridîre*, *seccârsi*; *di fuôco*, *spêgnersi*.
mormôni, *m. pl.*, Μορμόνοι.
mormonîsmo, *m.*, θρησκεία τῶν Μορμόνων.
mormorânte, *m. f.*, μορμουρίζων, -ύριος, (μοῦρμουρίζων).
mormorâre, *pr. e fig.*, μορμύρ(ιζω)ω, (μορμουρίζω), ψιθυρίζω, (ὑπο)τονθυρίζω; *fig.*, γογγύζω, μεμψιμοιρῶ; *κακολογῶ*, διασύρω τινά.
mormoratôre, -*tríce*, μο(υ)ρμουριστής. *ψιθυριστής*, *κακολόγος*, (μορμουριάρης).
mormoraziône, *f.*, γογγυσμός, ψιθυρισμός, μεμψιμοιρία, *κακολογία*.
mormorîo, *m.*, μορμουρισμός, -ρυγμός, (μορμουρίσμα, -ρητόν, -ριστόν), γογγυσμός, ψιθυρισμός.
môro, -*a*, μέλας, μαῦρος, -ρειδερός

|| *s.*, μαῦρος, -ριτανός, *v.* nèro;
morðide, *v.* emorr-. [*bot.*, *v.* gélso.
morðne, *m.*, μαυροστάφυλον.
morosità, *v.* mðra. [ρος || *v.* amor-
moróso, -**a**, καθυστερωῶν, ὑπερήμε-
mðrra, *f.*, *giúoco*, μόρι(α).
mðrsa, *f.*, συσφιγκτήρ, μάγγανον,
 δίχειλον, (κουρμίζα) || *per parici di*
cavállo, ῥινοδέτης || *itt.*, θαλασσο-
 ελέφας || *v.* addentelláto.
morsecchiàre, ὑποδάκνω συχνά,
 παρυποδάκνω, (δαγκανιάζω); ὑπο-
 τρώω, (ῥοκανιάζω). [*pillola*.
morsellétto, *m.*, κατάποτιον, *v.*
morsèllo, *m.*, κομμάτι(ον), βλωμός,
 (χαψιά), *v.* boccone.
morsicàre, *v.* mðrdere, morsec-
 chiàre; *pungere*, κνίζω, (τσιμπῶ).
morsicatùra, *f.*, δῆξις, (δάγκα(σ)μα),
 δῆγμα, (δαγκαματιά).
mðrso, -**a**, δεδηγμένος, (δαγκασμέ-
 νος) || *s. m.*, δῆγμα, -μός, (δαγ-
 καματιά); *v.* puntàra || *da cavállo*,
 κημός, (γκέμι).
mortadèlla, *f.*, μορταδέλλα.
mortàio, *m.*, ἰγδίον, (γ(ου)δί) || *mil.*,
 ὄλμος || *pestàr l'acqua nel* —,
 μάτην κοπιάζω, ματαιοπονῶ.
mortàle, *m. f.*, θνητός; *di peccàto*
o nemico, θανάσιμος; *v.* mortifero
 || *fig.* ὀλέθριος; ἀπέραντος.
mortalétto, *m.*, μικρὸν ἰγδίον || πυ-
 ρεβολεῖον, (μάσουλο).
mortalità, *f.*, θνητόν, -τότης ||
morìa, θνησιμότης.
mðrte, *f.* θάνατος, (χάρων, χάρος),
 τελευτή || — *civile*, πολιτικός θά-
 νατος || — *dèll'ánima*, ψυχικός
 θάνατος || *odiàr a* —, μισῶ θανα-
mortèlla, *f.*, μυρσίνη. [σίμωζ.
morticino, *m.*, μικρὸς νεκρός.
mortifero, -**a**, θανατηφόρος, -νά-
 σιμος, (-νατερός, δηλητήριος.
mortificàre, δαμάζω τὴν σάρκα,
 σκληραγωγῶ, ἀπονεκρῶ τὸ σῶμα
 || *umiliàre ecc.*, ταπεινῶ, ἐξευτε-
 λίζω, καθάπτομαι.
mortificativo, -**a**, δαμαστικός || τα-
 πεινῶν, καθαρτικός, (ἐγγικτικός).
mortificaziòne, *f.*, (καταδάμασις),

κάκωσις, σκληραγωγία, ἀπονεκρω-
 σις || ταπεινώσις, ἐξευτελισμός; λύ-
 πη, δυσαρέσκεια.
mðrto, -**a**, νεκρός, τεθνεώς, -νηκός,
 ἀποθανών, (ἀποθαμένος, πεθα-
 μένος) || *di animáli*, (ἐ)ψοφισμέ-
 νος, ψόφιος || *del fuòco*, ἐσβε-
 σμένος || *di acqua*, ἀκίνητος, λι-
 μνάζων, (στάσιμος) || *lingua -a*,
 γλῶσσα μηκέτι λαλουμένη, ἀρχαία,
 (νεκρά) || *pàlla -a*, σφαῖρα ἐσβε-
 σμένη, κρούα || *capitále -o*, χρήματα
 νεκρά, ἀργά, ἀκυκλοφόρητα || *sta-*
giòne —, στασιμότης, ἀπραγία ||
sonàre a -o, σημαίνω τὴν ἐκφορὰν
 νεκροῦ || *s. m.*, *cadàvere*, πτώμα,
 λείψανον.
mortòrio, *v.* funerále.
mortuàrio, -**a**, νεκρικός, νεκρώσιμος;
 ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος || *estràtto -o*,
 πιστοποιητικὸν θανάτου.
morvigliòne, *v.* morbillo. [τῆς.
mosaicista, *m.*, μουσειωτής, ψηφω-
mosàico, -**a**, μωσαϊκός || *s. m.*, -όν,
 μουσειῶμα, ψηφί(δωτόν). [νόμος.
mosaismo, *m.*, μωσαϊσμός, -αϊκός
mðsea, *f.*, *pr. e fig.*, μυῖα, (μῦ(ῖ)γα)
 || *v. pizzo* || — *cièca*, μυῖνδα,
 ψηλαφίνδα, (τυφλόμυιγα) || *di* —,
 μυϊκός.
moscadèlla, *f.*, μυρο-(μοσχο)στά-
 φυλον, ((σταφύλι), μοσχάτον, -ος).
moscaiuòla, *f.*, ὀψοφυλάκιον.
moscardino, *m.*, *zool.*, μοσχοπόντι-
 κον || *pàsta*, μοσχοφυραμάτιον,
 (μοσχοπαστελάκι) || *v.* *damerino*,
bellimbùsto. [μοσχοπόντικον.
moscàrdo, *m.*, κίρκος μυιοθήρας ||
moscatèllo; -**adèllo**, *v.* -*adèlla*, →
moscàto, -**a**, *v.* *muschiàto* || *nòce -a*,
 μοσχοκάρυον, (-ρυδον) || *s. m.*,
 μοσχοβόλος (οἶνος), ἀνθοσμίας,
 (μοσχάτον (κρασί)).
moschèa, *f.*, ναὸς μαωμεθανικός,
 (τζαμί(ον)). [λάκι, (σ)κνίψ.
mosc(h)erino, *m.*, μυῖδιον, (μυιγα-
moschettière, *m.*, μουσκετοφόρος.
moschètto, *m.*, μουσκέτον; *v.* *fu-*
cile. [(κοντοτούφεκον).
moschettòne, *m.*, μουσκετόνιον,

mosciâme, *m.*, θύννος ταριχευτός.
môscio, -a, μαλακός, άπαλός, χαλαρός, πλαδαρός, λαγαρός, (σαχλιασμένος, -λός). [(άγριομέλισσα).
moscône, *m.*, μεγάλη μυΐα; κηφήν,
môssa, *f.*, κίνησης, -ημα; φορά; *v.*
 movimênto; átto; diarrêa.
mostacciâta, *f.*; -cciône, *m.*, *v.*
mostâccio, *v.* mûso, cêffo. [schiaffo.
mostârda, *f.*, σιναποκαρύκευμα, μυττωτόν, -ός, σίνηπι, -νάπι, (-νάπι, μουστάρδα, χαρδάλι).
mostardiêra, *f.*, σιναποδοχεΐον.
môsto, *m.*, γλεϋκος, (μουΐστος).
môstra, *f.*, δεΐξεις (-ξιμον); *fig.*, ἐπίδειξις; ἐξάπλωσις; πομπή || *campriône*, δεΐγμα, (μόστρα) || *ornamênto*, ταινία, παρυφή || *vetrina di negoziante*, παράταξις, δειγματοθήκη, (μόστρα) || *v.* finta; *esposizione*; *rasségna*. [δεικτικός.
mostrâbile, *m. f.*, δείξιμος, (ἐπι)-
mostrâre, δεικνύω, (δείχνω, δείκτω), άποκαλύπτω, δηλο-(γνωστο)ποιῶ || -rsi, φαίνομαι, φανεροῦμαι, άποκαλύπτομαι; *fig.*, φαίνομαι, άπο-(ἐπι)δεικνύομαι.
môstro, *m.*, *pr. e fig.*, τέρας; άνθρωπος άσχημότατος ο ώμότατος || *bêlva*, θηρίον.
mostruosità, *f.*, τὸ παρὰ φύσιν, τερατώδες; -τόμομορφον πρᾶγμα, -τωδία, τεράστιον, -σιότητα; φρικώδης, άποτροπαιότης.
mostruôso, -a, τερατώδης, -τόμορφος, τεράστιος; *eccessivo*, *enorme*, ύπερφυής, ύπερβολικός; *orribile*, φρικώδης, άποτρόπαιος.
môta, *v.* mêlma.
motivâre, δίδω ο άναφέρω τὰ αίτια, αίτιολογῶ || *v.* cagionâre.
motivo, *m.*, αίτία, αίτιον, λόγος, άφορμή || *mus.*, άφορμή, θέμα, φράσις μουσική.
môto, *m.*, κίνησης, *v.* movimênto || — *di pietà ecc.*, αίσθημα || — *perpétuo*, άεικίνητον || *sollevazione ecc.*, στάσις, ταραχή.
motôre, -trice, κινήτικός, -τήριος; *câusa* -trice, ώθητική αίτία ||

s. m., κινήτηρ(ιον); *fig.*, διενεργέτης, ύποκινήτης.
motôso, *v.* fangôso.
môtta, *f.*, κρήμισμα, περιανατροπή, (βούλιασμα), γῆ κρημνώδης, χώματος κατάπτωσις.
motteggiâre, *v.* scherzâre, burlâre, beffâre. [λεξειδιον.
mottêtto, *m.*, ποιημάτιον || *mus.*,
môtto, *m.*, *parôla*, λέξις, λόγος || *sentênza*, *divisa*, γνωμικόν, άπόφθεγμα, ῥῆσις, ῥητόν || *mottêggio*, *argúzia*, άστειότης, χαριέντισμα.
movênte, *m.*, *v.* câusa, motivo.
movênza, *f.*, κίνησης, -ημα.
movibile, *v.* móbile.
***movimentâto**, -a, ζωηρός, ἔμφυχος, πλήρης κινήσεως.
movimênto, *m.*, *pr. e fig.*, κίνησης; *pr.*, σάλευμα || *mil.*, ἔλιγμός, μετακίνησις.
moziône, *f.*, πρότασις, εισήγησις.
mozzâre, *v.* troncâre, tagliâre.
mozzêtta, *f.*, † ἐπωμίδιον, -μίζ.
mozzicône, *m.*, άπομεινάριον, τεμάχιον, τμήμα, κομμάτιον; *v.* cicca; *moncherino*.
môzzo, -a, (συγ)κεκομμένος, (συν)τετμημένος || *s. m.*, *mar.*, ναυτόπαις, παΐς, (μούτσος) || *di stalla*, ύπηρέτης του σταύλου || *della ruôta*, πλήμνη, χοϊνίξ, -νικίξ.
mûcca, *f.*, γαλακτοφόρος άγελάς.
mûccio, *m.*, σωρός, (στοίβα), άθροισμα, ὄγκος || *in* —, σωρηδόν.
muc(e)il(l)âggine, *f.*, γλοιός, βλέν(ν)α, (γλίντσα, -τζα), ύγρὸν μυξῶδες ο βλενωδες.
muc(e)il(l)agginôso, -a, γλοιώδης, μυκώδης, (γλι(ν)τσιασμένος).
mûcido, -a, *v.* mólle, muffôso.
mûco, *m.*, βλέν(ν)α, μύξα, μῦκος.
mucosità, *f.*, βλέν(ν)α, μύξα, *v.* muc(e)il(l)âggine.
mucôso, -a, βλενώδης, μυξώδης, || *s. f.*, βλενώδης ύμήν; βλεννομεμβράναι.
mûda(giône), *f.*, άλλαγή περοορύησης; άλλαγή δέρματος, άποδερμάτωσις; άλλαγή κεράτων, ά-

ποκεράτωσις; ἀλλαγὴ τριχῶν, τριχορρύσεις; *in genere*, ἀλλαγὴ, ἀποβολή, ἀπογύμνωσις, (**μάδημα**, -δισμα, **πέσιμον**).

muðare, ἀλλάσσω, ἀποβάλλω τὸ δέριμα *ecc.*, ἀπογυμνοῦμαι, (*uccelli*) πτερορρυῶ, (*réttili*) ἀποδύομαι τὸ γῆρας, (*quadripedi*) τριχορρυῶ, (*vóce*) τραγίζω.

muezzino, *m.*, κράκτης, (μουεζίνης).

múffa, *f.*, εὐρώς, -ρωτίαισι, (μουῦχλα, μούχλιασμα).

muffâre; -ffire, *v.* ammuff-.

muffiðne, *m.*, ἀγριόκριος. [νος].

muffôso, -a, εὐρωτιῶν, (μουχλιασμέ-

mufti, *m.*, *barb.*, νομοδιδάσκαλος, (μουφτῆς).

muggiânte, *m. f.*, μυκώμενος, -κητικός, (μουγγριστικός) || βρυχώδης,

muggiâre, *v.* -ggire. [βαρυηχῆς.

múggine, *m.*, μύξων, -ξίνος, κέφαλος.

muggire, μυκῶμαι, (μουγγρίζω); *fig.*, βρυχώμαι, βρέμω, (βοῦζω).

muggito; **múgghio**, *m.*, μυκηθμός, (μούγγρισμα); *del mâre. del vénto ecc.*, βρύχημα, (βόϊσμα).

mughêtto, *m.*, *pidanta e fiðre*, ἀνθεμῖς, ἀνάρρινον, (μοσχολούλουδον). [|| *zool.*, λαρίς.

mugnâio, *m.*, μυλωθρός, (-λωνᾶς)

múgnere, *v.* múngere.

mugolâre, *di cani ecc.*, ὑλακτῶ, (γαυγίζω), ὀξυφώνως || *d' uðmini ecc.*, γογγύζω, *v.* muggire.

mugolio, *m.*, ὑλακῆ, κνυζηθμός, -ζημα, (γαυγιούλισμα, τσύριγμα); γογγυσμός; *v.* muggito.

múla, *f.*, ἡ ἡμίονος, (μουῦλα).

mulâcchia, *f.*, σπανικόραξ.

mulâggine, *v.* caparbieta.

mulattiêre, *m.*, ἡμιονηλάτης, (μουλαράς, ἀγωγιάτης).

mulâtto, -a, νοθογενής.

mulênda, *v.* macinaziðne; -nâto.

mulêscò, -a, ἡμιόνειος || *v.* capârbio.

muliebre, *v.* femminile, donnêscò.

mulinâre, *v.* meditâre, macchinâre, fantasticâre. [φεῖον.

mulinêllo, *m.*, περιφορά || στρο-

mulino, *m.*, **μῦλος** || — a vénto, ad **âcqua**, a mâno, da béstie, a vapôre, ἀνεμό-ὑδρό-νερό-χειρό-ἀλογό-(ἀτμό)μυλος; — da ôlio, ἐλαιοτριβεῖον || *fig.*, *loquâce*, *ciarlône*, λογόμευλος, φλύαρος.

múlo, *m.*, ἡμίονος, (μουλάρι) || *v.* barmúlsa, *f.*, ὑδρόμελι. [stârdo; capârbio.

múlta, *f.*, τιμωρία ὁ ποινὴ χρηματική, πρόστιμον, (τζερεμές).

inultâre, καταδικάζω εἰς πρόστιμον

multi-, *v.* molti-. [χρηματικόν.

multicolôre, *m. f.*, πολύχρους, -χρώματος. [σχημος, -υειδής.

multifôrme, *m. f.*, πολύμορφος, -ύ-

multilâtero, -a, πολύπλευρος.

multiparo, -a, πολυτόκος.

múltiplo, -a, πολυμερής, πολλαπλοῦς, -πλάσιος || *s. m.*, πολλαπλάσιον.

múmuia, *f.*, μομία, (μούμια) || *fig.*, ἀνθρωπος κἀτισχνος ὁ δυσειδής.

munificâre, ταριχεύω νεκρὸν σῶμα, μομιοποιῶ, (μουμιοποιῶ) ||

-rsi, γίνομαι κἀτισχνος, (μία μούμια), κατισχνοῦμαι.

munificaziðne, *f.* μομιοποίησις || κατίσχνωσις. [*v.* dissanguâre.

múngere, ἀμέλω, (ἀμέργω) || *fig.*,

municipâle, *m. f.*, ὁ τῆς κοινότητος, δημοτικός, δημαρχικός.

municipalità, *f.*, δημοτικὴ ἀρχή, προϊστάμενοι τοῦ δήμου, δημαρχία. [μαρχικὸν ποιῶ.

municipalizzâre, δημοτικὸν ὁ δη-

municipio, *m.*, δημαρχία; *sède*,

δημαρχεῖον, *v.* comúne || *stòria*,

πόλις αὐτόνομος.

munificênza ecc., *v.* liberalità *ecc.*

munire, *provvedere*, ἐφοδιάζω, χορηγῶ || *v.* fortificâre.

munizidne, *f.*, *em. pl.*, τὰ ἐφόδια; *da bócca*,

τροφαί, τὰ τροφίμα,

ζωοτροφία; *da guêrra*, τὰ πολε-

μεφόδια, τὰ πυρομαχικά, (τὰ πυ-

ριτό-(παρουτό)βολα).

muðvere, βάλλω εἰς κίνησιν ὁ ἐνέρ-

γειαν, κινῶ, (κουνῶ), μετακινῶ,

σαλεύω || πείθω: ἀρχομαι; ἐγείρω;

v. avviiârsi, partire.

muràglia, *f.*, *v.* mûro, -ragliône.
muragliàre, τειχίζω. [ύψηλός.
muragliône, *m.*, τοῖχος παχύς καὶ
muratuòle, -a, *v.* rampicànte; →
muràle, *m. f.*, τοῦ τοίχου, τῶν τει-
 χῶν, τειχικός || corôna —, τειχικός
 στέφανος.
muràre, *cinger di mûra*, (περι)τει-
 χίζω, ὀχυρῶ; *fig.*, ἀποκρύπτω,
 ἐγκλείω, καθιέρω || *fabbricare*,
 οἰκοδομῶ, κτίζω.
muràta, *f.*, πύργος; ἀκρόπολις.
muratôre, *m.*, τοιχοποιός, κτίστης,
 (ντουβαρτζής) || *frânco* —, *v.* mas-
muratôrio, -a, οἰκοδομικός. [sône.
muratûra, *f.*, (περι)τείχισις, τειχι-
 σμός, -ισμα; τοιχοποιία, λιθόκτι-
 στον, κτίσιμον.
murâzzi, *m. pl.*, *v.* dîga (*pl.*).
murêna, *f.*, μύραινα, σμύρνα, (σμί-
 ραινα, σμύνερα).
muriàtico, -a, ὑδροχλωρικός.
muriàto, *m.*, ὑδροχλωροῦχον.
muricciuolo, *m.*, τοίχιον; λίθινον
mûrice, *m.*, τρίβολος. [ἐδώλιον.
mûrmure, *poet.*, *v.* mormorio.
mûro, *m.*, τοῖχος, (ντουβάρι) || *di*
una città, em. -a, *f. pl.*, τεῖχος,
 τὰ τεῖχη || *difesa*, *fortificaziône*,
 (περι)τείχισμα, προμαχών, προπύρ-
 γιον, τεῖχος.
murrino, -a, ἐκ μορρίνας, μόρρινος.
mûsa, *f.*, μοῦσα; ποιητικὴ ἔμπνευ-
musàico ecc., *v.* mos-. [σις.
muschiàto, -a, μοσχοβόλος, (-σχο-
 μυροδάτος).
mûschio, *m.*, μόσχος, (μόσκος).
mûseo, *m.*, βρύον, (μούσκουλη,
 μοῦχλα). [κός, μνώδης.
muscolàre, *m. f.*, τῶν μυῶν, μυῖ-
muscolatûra, *f.*, τὸ σύνολον τῶν
 μυῶν. [στημι τοὺς μῦς.
muscoleggiàre, περιγράφω ο παρί-
mûscolo, *m.*, μῦς, μυών.
muscolôso, -a, μνώδης, ἀδρομύ-
 δης, εὐμυοφανής.
muscôso, -a, πλήρης βρύων, βρυώ-
musêo, *m.*, μουσεῖον. [δης.
museràgno(lo), *m.*, μυγαλῆ.
museruôla, *f.*, φίμωτρον, -μός,

κημός; *parte delle redini*, ρινοδέτη;
 || *métter la —, pr. e fig.*, βάλλω
 φίμωτρον, φιμῶ; *fig.*, κλείω τὸ
 στόμα. [ἐλεεινὴ —.
mûsica, *f.*, μουσικὴ || — *da gâtti*,
musicàle, *m. f.*, μουσικός. [λωδῶ.
musicàre, μελοποιῶ; μουσίζω, με-
musicista, *m. f.*, μουσικός, (-κάντες).
mûsico, -a, μουσικός.
musicône, *v.* festivál.
musino, *m.*, ῥυγγίον.
mûso, *m.*, ῥύγγος; *fig.*, δυσειδές
 πρόσωπον; (*pr. e fig.*, μούτσουνον,
 μούρη, μούτρο, τὰ μούτρα) ||
brutto —, ἄγριον μούτρον || *non*
è rôba pel tño bel —, δὲν εἶναι
 διὰ τὴν μούρη σου ο γιὰ τὰ μού-
 τρα σου || *tórcere il —*, διαστρέφω
 τὸ πρόσωπον, μορφάζω || *fâr il*
 —, κάμνω, (δείχνω,) μούρη ο
 μούτρα; *v.* brôncio.
musollêra, *v.* -seruôla.
musône, -a, ὀξύχολος, (θυμωσιάρης);
 σκυθρωπός, -παζων, κατηφής,
 (κακιωμένος).
musoneria, *f.*, χόλος, κότος, μνη-
 σιακία, (χόλιασμα, κάκιωμα); σκυ-
 θρωπότης.
musolina, *f.*, βύσσος, (τουλπάνι,
 μουσσο(υ)-(μουσσε)λίνα).
mustâceli, *v.* bâffi.
musulmâno, -a, μουσουλμανικός,
 μωαμεθανικός || *s.*, μουσουλμάνος,
 ὀθωμανός.
mûta, *f.*, (ἀντ)ἀλλαγὴ, μεταβολή ||
 συνωρίς, ζευγάρι, *v.* pariglia; —
a quâttro, ἄμαξα τέτθριππος ||
di cani, κυναγία; *fig.*, πλήθος,
 ἀγέλη, (κοπάδι) || *v.* ráio; mûda.
mutâbile, *m.*, εὐμετάβλητος; *v.*
incostante.
mutabilità, *f.*, εὐμετάβολον, -βλη-
 τον, ἀστασία, *v.* incostanza.
mutacismo, *m.*, τραυλισμός, μυ-
 τακισμός.
mutamênto, *m.*; -aziône, *f.*, μετα-
 βολή, ἀλλοίωσις, (μετα)τροπή.
mutânde, *f. pl.* ἐσώβρακον.
mutâre ecc., *v.* cambiàre.
mutévole, *v.* -tâbile.

mutêzza, *f.*, *v.* -tismo.
 mutilâre, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ, (-όνω, μισερόνω, κουτσοουρόνω, -ρεύω, -ρονίζω); παραμορφῶ, καταστρέφω.
 mutilâto, -a, ἠκρωτηριασμένος, κολοβός, κόλος, πεπηρωμένος, (ἀνά)πηρός, (μισερός, κουτσοουρούμενος, σακάτης).
 mutilâtore, -trice, ἀκρωτηριαστής, κολοβωτής. [λόβωσις.
 mutilaziône, *f.*, ἀκρωτηριασμός, κο-
 mutismo, *m.*, ἐν(ν)εότης, ἀφασία, ἀφωνία, (βωβότης, βουβ(αμ)άδα, βούβα) || *taciturnità ecc.*, ἀλαλία, ἀφωνία, ἀφασία.

nabâbbo, *m.*, ναβάβ; *fig.*, μεγά-
 ύπερ-(βαθύ)πλουτος, πολυτάλαν-
 τος. [stagnêtte.
 nâcchera, *f.*, τύμπανον; *pl.*, *v.* ca-
 nadîr, *m.*, τὸ ναδίρ, ἀντικατακό-
 ρυφον σημεῖον. [φτι).
 nâfta, *f.*, νάφθα, πετρέλαιον, (νέ-
 naftalina, *f.*, ναφθαλίνη.
 nâiade, *f.*, ναιῖάς, (-άδα).
 nanerôttolo, *m.*, σπιθαμιαῖος, (κον-
 τοπίθαρος), νανίσκος.
 nânfa (âcqua —), *f.*, ἀνθόνερον.
 nânna, *f.*, *aziône*, βανκάλημα, (να-
 νά-(νανού)ρισμα); *vôce*, νανά, (νά-
 νι νάνι); *v.* cûlla, letticiuêlo.
 nânno, -a, βραχύς, (κοντός); *bot.*,
 νανοφυής, χαμηλός; *di persôna*,
agg. e s., νάνος, νανώδης, μικρό-
 σωμος, (τζα-(τζου)τζές, μπουντού-
 narêa, *f.*, ναπαία. [ρης).
 napoleône, *m.*, *monêta d'ôro*, εικο-
 σάφραγκον, ναπολεόντειον, (-λεόνι);
v. luigi || *d'argênto*, *v.* scûdo.
 napoleônico, -a, ναπολεόντειος.
 napoleonista, *m.f.*, ναπολεοντιστής.
 nâppa, *f.*, θύσανος, *v.* fiêcco.
 nappêllo, *m.*, *bot.*, ναπέλιον.
 nâppo, *m.*, *poet.*, *v.* côppa, bicchiêre.
 narciso, *m.*, *piânta e fiôre*, νάρκισ-
 σος, (μανούσ(άκ)ι, ζερνεκαδές).

mûto(lo), -a, ἐν(ν)εός, ἀλαλος, ἀφω-
 νος, (βω-(βου)βός, μουγγός); *v.*
 sordomûto || *fig.*, ἀλαλος, ἀναυδος,
 ἀφωνος.

mûtria, *f.*, *v.* mûso(neria), brôncio.
 mutualismo, *m.*; -lità, *f.*, ἀμοι-
 βαῖον, -βαιοτής. [αλλήλως

mutuamênte, *adv.*, ἀμοιβαίως, κατ'
 mutuânite, *m.f.*, δανειστής, τοκιστής.
 mutuâtario, *m.*, δανειζόμενος, δα-
 νεισθείς, χρήστης.

mûtulo, *v.* modigliône.

mûtuo, -a, ἀμοιβαῖος || *società di*
 -o soccôrso, εταιρία ἐπ' ἀμοιβαίω
 ἀσφαλισμῶ, ἀλληλασφάλεια || *s.m.*,
 ἔντοκον, δάνειον, *v.* prêstito.

N

narcôsi, *f.*, νάρκωσις.

narcôtico, -a, ναρκωτικός || *s.m.*, -όν.

narcotina, *f.*, ναρκωτίνη.

narcotismo, *m.*, ναρκωτισμός.

nârdo, *m.*, νάρδος.

narghilè, *m.*, ναργ(κ)ιλές, γουργου-
 λίδιον. [θούνι).

narice, *f.*, μυκτήρ, ῥώθων, (ῥου-
 narrâre, ἐξιστορῶ, δι-(ἀφ)ηγοῦμαι.

narrativo, -a, δι-(ἀφ)ηγηματικός.

narrâtore, -trice, δι-(ἀφ)ηγητής,
 διηγῆτωρ.

narraziône, *f.*, ἱστορήσις, δι-(ἀφ)ή-
 γησις; ἱστορία, διήγημα.

narvâlo, *m.*, ἀρκτοφάλαινα.

nasâle, *m.f.*, τῆς ῥινός, ῥινικός;
gr., ἔρρινος, ῥινοπρόφερτος, ὑ-
 πόρρινος.

nasalita, *f.*, ἔρρινον, ὑπορρινότης,
 ὑπόρρινος προφορά.

nasârdo, *m.*, ὑπορρινομελές.

nascênte, *m.f.*, λαμβάνων γέννη-
 σιν, ἀρτιγενής; νεοφανής, νέος,
 ἀρχόμενος.

nâscere, γεννῶμαι (-ννιοῦμαι), τί-
 κτομαι; *bot.*, φύομαι, βλαστάνω,
 (φυτρώνω) || *fig.*, ἀρχομαι, πηγά-
 ζομαι, παράγομαι, προέρχομαι,
 γίνομαι || *fâr* —, γεννῶ, παράγω.

nâscita, *f.*, γέννησις, γένεσις; *prin-*

cípio, ἀρχή, γέννησις || *v.* casáto, família.

nascituro, -a, γεννηθῆσόμενος.

nascôndere, (ἀπο)κρύπτω, (κρύβγω), (ἐπι)καλύπτω || *dissimulâre, tacere*, (ὑπο)κρύπτω, ἀποσιωπῶ || *v.* coprire; riporre.

nascondiglio, *m.*, κρυπτήριον, -ρία, κρύπτη, κενθμών, (κρυφιῶνα(ς); λημέρι); *di fière*, κοίτη, κηραμός, τρώγλη, (φωλεά); *di ladri ecc.*, καταφύγιον, καταγώγιον, κρύπτη, σπήλαιον, (λημέρι). [(κρυφός).

nascôsto, -a, κεκρυμμένος, κρυπτός,

nasello, *m.*, *ferruzzo per serratura*, λύκος, (γλωσσίδι) || *itt.*, γάδος, ὀνίσκος, (γα(ῖ)δουρόψαρον) || *v.* musoliéra; →

nasino, *m.*, ῥιν(άρ)ιον, (μικρὰ μύτη).

nâso, *m.*, ῥίς, ῥίν, (μύτη); *v.* odorâto || *avêr buôn* —, *pr.*, ἔχω καλήν ὄσφρησιν, *fig.*, εἶμαι νοήμων || *menâr pel* —, *raggiâre*, ῥινουλικῶ, (σύρω ἀπὸ τὴν μύτην) || *bâtter il* — *per têrra*, πίπτω κατὰ πρόσωπον ο πρηνῆς || *fâr sânque dal* —, αἱμορραγῶ ἐκ τῆς ῥινός, ἔχω ἐπίσταξιν ο ῥινορραγίαν, (ἀνοίγει ἡ μύτη μου) || *caeciâr il* — *dappertutto*, βάλλω ο χώνω παντοῦ τὴν μύτην μου || *mi mônta la môsca al* —, ὀργίζομαι, (μοῦ κτυπᾷ στὴν μύτην).

nâsso, *v.* âsso. [μύτην].

nâssa, *f.*, κύρτη, -ος, (ψαροκάλαναστράιο, *v.* fettucciâio. [θον).

nastrino, *m.*, ταινί(δι)ον.

nâstro, *m.*, ταινία, κορδύλη, (κορδέλλα, σειρήτι) || *v.* nôdo; *deconastûrziô*, *m.*, κάρδαμον. [raziône.

nasûto, -a, μεγαλόρρις, (μυταρᾶς).

natâle, *m.f.*, *giôrno ecc.*, γενέθλιος; *luôgo ecc.*, πάτριος, γενέθλιος || *s. m.*, † Χριστούγεννα. [vitâ.

natalità, *f.*, γενεθλιότης; *v.* -tinatalizio,

natâle, *m.f.*, γενέθλιος || *s. m.*, τὰ -θλια; *v.* anniversârio.

natânte, *v.* galleggiânte.

natatôia, *f.*, *itt.*, πτερούγιον, (-ρούγι, φτερούγιον). [τικός.

natatôrio, -a, νηκτικός, κολυμβη-

nâtica, *f.*, γλουτός, πυγή, (κωλομέρι, -μήρι); *pl.*, τὰ ὀπίσθια.

naticûto, -a, παχύ-(εὐρύ)γλουτος, (κωλαρᾶς).

natività, *f.*, ἐποχὴ τῆς γεννήσεως, γέννησις, τὰ γενέθλια, *v.* natâle.

nativo; *poet.* -iô, -a, *di luôgo*, πάτριος || *v.* (in)nâto; *s.*, indígeno.

nâto, -a, (γε)γεννημένος, γεννηθείς, -ητός, γεγινώς || — *in Grécia*, γεγεννημένος ἐν Ἑλλάδι, Ἑλληντὸ γένος, γέννημα τῆς Ἑλλάδος. || -o môrto, νεκρογενής, -γέννητος || *s.*, *v.* figlio.

natrice, *f.*, ὕδρα, (νερόφιδον).

nâtta, *f.*, ψίαθος, (ψάθα); πλοκαμῖς, (πλεξούδα) || *pl.*, *medc.*, ἄφθαι || *v.* bûrla, bêffa.

natûra, *f.*, φύσις || *di qcc.*, ιδιότης; *di qcd.*, *v.* carâtere, indole || *pagâr in* —, πληρόνω εἰς εἶδη.

naturâle, *m.f.*, φυσικός || ἰθαγενής, ἐγχώριος || *di figli*, νόθος, -θυγενής, φυσικός, (μπάσταρδος) || *di giudici*, φυσικός || *schietto*, ῥῆτρο, ἀμιγής, ἀνόθευτος || *semplice*, *spon-tâneo*, ἀπλοῦς, ἀνεπιτήδευτος; *v.* innâto || *s. m.*, *v.* carâtere, indole.

naturalêzza, *v.* semplicità, spontaneità.

naturalismo, *m.*, φυσικότης; *filosofia*, φυσιοδοξία, -σιολατρεία, -σικοθετα.

naturalista, *m. f.*, φυσιογράφος, -σιολόγος, -σιοδίφης || φυσιολάτρης, -σικοθεϊστής.

naturalità, *f.*, *leg.*, ἰθαγένεια.

naturalizzâre, πολιτογραφῶ, ἐμπολιτεύω ξένον; *fig.*, ἐγχωριοποιῶ.

naturalizzaziône, *f.*, πολιτογράφησις; ἐγχωριοποιήσις.

naturalmênte, *avn.*, φυσικῶς, κατὰ φύσιν; αὐτομάτως; ἀπλῶς, ἀτέχνος, ἀφελῶς, ἀνεπιτηδεύτως.

naufragâre, ναυαγῶ, (καράβοτσακίζομαι, χάνομαι).

naufrâgio, *m.*, ναυάγιον, -γία, κατάδυσις, καταποντισμός, (καραβοτσάκισμα). [(καραβοτσακισμένος).

nâufrago, *m.*, ναυάγος, -γήσας.

náulo, *m.*, ναῦλος.
 naumachia, *f.*, ναυμαχία.
 nâusea, *f.*, ναυτία(σις), (ἀναγούλα, -λιά, -λιασμα) || *fig.*, ἀηδία, ἀνία || *avêr d'elle -e*, ναυτιῶ, (ἀνακατόνομαι νὰ ξεράσω, ἀναγουλιάζω, ἔχω ἀναγούλαις).
 nauseante, *m.f.*; -eabôndo, -a, ναυτιώδης, ἐμετικός; ἀηδής, ἀνοστος; *fig.*, ἀηδής, ἀνιαρός, αἰσχρός.
 nauseâre, ναυτίαν ἐμποιῶ; ἀφαιρῶ τὴν ὄρεξιν || *fig.*, ἐμπνέω ἀποστροφήν, φέρω ἀηδίαν.
 nâutico, -a, ναυτικός.
 nâutilo, *m.*, ναυτίλος.
 navâle, *m. f.*, ναυτικός.
 navalêstro, *m.*, *v.* barcaiuôlo; πλοίαρχος, (καρaboκύρις).
 navâta, *f.*, (ἔσω)νάρθηξ, σηκός.
 nâve, *f.*, πλοῖον, ναῦς, (καράβι) || — a vapôre, *v.* pirôscavo.
 navicella, *f.*, *déi tessitôri*, κερκίς, (σαῖτα) || *per l' incênso*, λιβανοθήκη || *v.* barchêtta.
 navicolâre, *m. f.*, σκαφοειδής.
 navigâbile, *m. f.*, πλεύσιμος, πλωτός, πλώιμος.
 navigabilità, *f.*, πλώιμον, -μότης.
 navigâre, (δια)πλέω, ναυτίλομαι.
 navigatôre, -trice, ναυτικός; *s.* θαλασσο-(ποντο)πόρος, διαβάτης, πλώτης, -τήρ.
 navigatôrio, -a, ναυτικός, θαλασσινός.
 navigaziône, *f.*, (διά)πλοῦς, θαλασσοπορία, πλοῖα, (ταξειδί) || *nâutica*, ναυτική || — aêrea, πλοῦς ἐναέριος. [mâta.
 naviglio, *m.*, *v.* nâve; marina, arnavône, *m.*, *bot.*, βουνί(ά)ς; γογγύλη, -λι(ον), (σαλγάμι).
 nazionâle, *m. f.*, ἐθνικός, τοῦ ἔθνους || *guardia* —, ἐθνοφυλακή, -φρουρά. [ἐθνισμός.
 nazionalismo, *m.*, ἐθνοφιλαυτία,
 nazionalità, *f.*, ἐθν(ικ)ότης.
 naziône, *f.*, ἔθνος.
 ne, *pron.*, αὐτοῦ; αὐτῶν; (ἀπ' αὐτόν; ἀπ' αὐτούς); *peril* τοῦτο || *spêssò non si traduce*: ἀθέτε del

vino? Ne ho del buôno, ἔχετε οἶνον; * Ἐχω καλόν || *avn.*, ἐκεῖθεν.
 nè, *avn.*, οὔτε, μήτε || — l'âno — l'âltro, οὐδέτερος, οὔτε ὁ εἰς οὔτε νεânche, *v.* neppûre. [ὁ ἄλλος.
 nèbbia, *f.*, ὀ(δ)μίχλη, ἀχλύς, (καταχνιά); σκότος.
 nebbiâccia, *f.*, ὀμίχλη πυκνή.
 nebbiôso, -a, ὀμιχλώδης; *v.* nebulôso || *fig.*, σκοτεινός, ἀσαφής.
 nebulôsa, *f.*, ἀστρονεφέλη; σκιοφεγγής ἀστῆρ. [νότης.
 nebulosità, *f.*, συννεφώδες; σκοτεινή.
 nebulôso, -a, συννεφώδης, -φής, νεφελώδης, (συννεφιασμένος) || *oscuuro*, σκοτεινός, ἀσαφής, ἀκατάληπτος; *di persôna*, ἔμφροντις, μελαγχολικός.
 necessârio, -a, ἀναγκαῖος, χρειώδης, (χρειαζόμενος) || *s. m.*, *da viâggio*, *bûsta*, κοσμηματοθήκη.
 necessità, *f.*, ἀνάγκη, χρεία || *per* —, ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης.
 necessitare, *obbligâre*, ἀναγκάζω, βιάζω || (*ab*)bisognâre, ἔχω ἀνάγκην, (ἐν)δέομαι, χρήζω, (χρειαζομαι).
 nec plûs ûltra, τὸ μὴ περαιτέρω.
 necrologia, *f.*, νεκρολογία, λόγος ἐπικηδείας, ἐπιτάφιος.
 necrolôgico, -a, νεκρολογικός.
 necrolôgio, *m.*, *registro*, *libro*, νεκρολόγιον.
 necromante, *v.* negrom-. [têro.
 necrôpoli, *f.*, νεκρόπολις, *v.* cimi-
 necroscopia, *v.* autopsyia. [-λισμός.
 necrôsi, *f.*, νέκρωσις, σφάκελος,
 nefândo, -a, *v.* infâme, orribile.
 nefâsto, -a, *pr.*, ἄπρακτος || *em. fig.*, ἀπαίσιος, δυσοιώνιστος, πένθιμος, ἀποφράς; μαρός, ὀλέθριος, ἀθέ-
 nefralgia, *f.*, νεφραλγία. [μιτος.
 nefrite, *f.*, νεφρίτις. [νεφραλγικός.
 nefrítico; -frético, -a, νεφρο(ιτ)ικός,
 nefrolite, *f.*, νεφρολιθίασις.
 negâbile, *m. f.*, ἀρνητός, -νήσιμος.
 negâre, ἀρνοῦμαι, (-νειοῦμαι) || *ri-fiutare*, *ricusâre*, ἀρνοῦμαι, ἀποποιοῦμαι || *v.* impedire; contestâre.
 negativo; -tôrio, -a, ἀρνητικός, ἀποφατικός || *s. f.*, ἀρνησις.

negatôre, -tríce, ἀρνούμενος; ἀποποιούμενος.

negaziône, *f.*, ἀρνησις, ἀπόφασις, τὸ οὐ(χί) ο ὄχι || *gr.*, ἀρνητικὸν (μόριον).

neghittôso, *v.* oziôso, negligênte.

neglêtto, -a, ἡμελημένος, περιφρονημένος, ἀπόβλητος; *negli abiti*, ἀκαλλώπιστος, ἀτημέλητος; (παρμελημένος).

negligênte, *m. f.*, ἀμελής, (ἀνάμελος, ἀξέννοιαστος, ἀνέγνοιστος), ἀκηδής, ὀλιγωρος, ῥάθυμος, ὀκηρός.

negligênza, *f.*, ἀμέλεια, (ἀναμελεία, ἀνεγνοισιά), ἀκηδία, ὀλιγωρία, ῥαθυμία; ἀκαλλωπισία, ἀτημέλεια.

negligere, *v.* traseurâre.

negôssa, *f.*, σαγήνη.

negoziâbile, *m. f.*, *di cambiâli ecc.*, ἐμπορεύσιμος, διαπραγματεύσιμος; ἐξαργυρώσιμος.

negoziâre, κάμνω τὸν ἔμπορον, ἐμπορεύομαι || *cambiâli ecc.*, διαπραγματεύομαι, πωλῶ || *trattâre*, διαχειρίζω, πραγματεύομαι.

negoziatîvo, -a, ἐμπορικός.

negoziatôre, -tríce, διαπραγματευτής, -τευόμενος.

negoziaziône, *f.* διαπραγματεύσις.

negôzio, *m.*, ἐμπορικὸν (κατάστημα); — *ben avvîato*, κερδοφόρον ἐμπορικὸν || *aprir un —*, ἀνοίγω ἐμπορικὸν || *giôvane di —*, νέος ἐμπορικοῦ || *v. affâre*.

negriêre, *agg. e s. m.*, ἔμπορος μαύρων, μαυρέμπορος || *s. m.*, *mar.*, μαυρεμπορικὸν (πλοῖον).

nêgro *ecc.*, *v.* nêro. [τις.

negromânte, *m.*, νεκρό-(ψυχό)μαν-

negromântico, -a, νεκρομαντικός.

negromanzia, *f.*, νεκρο-(ψυχο)μαντεία. [Ἐβισσινίας.

nêgus, *m.*, νῆγος, μονάρχης τῆς neh! *v.* nenvêro? [ο τό, (στό(ν)).

nêl(lo), *prep. art.*, ἐν τῷ, εἰς τόν

nêmbo, *v.* temporâle, tûrbine. [μεα.

nemêi (gluôchi —), *m. pl.*, τὰ νέ-

πολεμικός; *contrârio*, *aversârio*, ἐναντίος, ἀντίθετος.

nemmêno; -mmânco, *v.* -ppâre.

nênia, *f.*, *v.* cantilêna, filastrôcca; *cm. pl.*, τὰ ἐπικήδεια ἄσματα, ἔλεγχοι, (τὰ μυρολόγια).

nenûfar, *m.*, νυμφαία, (νούφαρον).

nêo, *m.*, φακός, ((κρεατο)ἐλήγ, ἐλήτσα); *artificiâle*, μούσα; *fig.* κηλίσ.

neocattolicîsmo, *m.*, νεοκαθολικι-

neocattôlico, -a, νεοκαθολικός. [σμός.

neollênico, -a, νεοελληνικός || *s. m.*, νέα ἑλληνική διάλεκτος, τὰ ῥωμαίικα. [βάπτιστος.

neôfito, *m.*, νεόφυτος; -φώτιστος,

neografia, *f.*, νεογραφία.

neolatîno, -a, νεολατινικός.

neologia, *f.*, νεο-(καινο)λογία.

neolôgico, -a, νεολογικός, καινολεκτικός. [καινόλεκτον.

neologîsmo, *m.*, νεολογία, -γισμός,

neomenîa, *f.*, νεο-(νου)μηγία, νέα σελήνη. [νητος, νεωστὶ γεννηθεῖς.

neonâto, -a, νεογνός, νεο-(ἀρτι)γέν-

neoplatônico, -a, νεοπλατωνικός.

neoplatonîsmo, *m.*, νεοπλατωνι-

nepênte, *m.*, νηπενθές. [σμός.

nepitêlla, *f.*, καλαμίνθη, -ινθος,

nepôte, *v.* nip-. [(ἀγριοδύσμος).

neppûre, *avn.*, οὐδέ, μηδέ || — ἦπο, μηδὲ εἰς, κανεῖς (-ένας) || — se, οὐδὲ κἄν, καὶ ἕάν, (ἀγκαλὰ (καί)).

nequîzia, *v.* malvagità.

nerâstro; -riccio, -a, ὑπομέλας, μελανωπός, ἀμαυρός, μελάγχρους,

-χρ(ο)ινός, (μαυρ(ε)ιδερός, σκοῦρος). [v. staffilâre.

nerbâre, τύπτω διὰ βουνεύρου,

nerbâta, *f.*, βουνευροκόπημα.

nêrbo, *m.*, *v.* nêrno; *fig.*, ῥώμη, σθένος, δύναμις, ἰσχύς, νεῦρον,

τὰ νεῦρα (τοῦ λόγου), νευρῶδες.

nerborûto, -a, ῥωμαλέος, ἰσχυρός.

nereggiâre, (ὑπο)μελανίζω, κλίνω πρὸς τὸ μέλαν. [δα, μαυρίλα).

nerêzza, *f.*, μελανότης, -γία, (-νά-

nêro, -a, μέλας, μαῦρος, (μελανός); σκοτεινός || *s.*, αἰθίοψ, μαῦρος, ἄραψ, (ἀράπης), *v.* môro || *colôre*, μέλαν, μαῦρον (χρῶμα), βαφή μέ-

λαινα, αιδάλη, (καπνιά); — fûmo, μέλαν τοῦ καπνοῦ ο τῆς λιγνύος (τῆς καπνιάς), καπνάνθηραξ.
nervatûra, f., σύνολον τῶν νεύρων, τὰ νευρικά || *bot.*, ἴνες, νεύρωμα.
nêrveo, -a, νευρικός.
nervîno; **-vêtto, m.**, νευρίον.
nêrvo, m., *pr. e fig.*, νεῦρον; *fig.*, *v. nêrbo* || *urtâre i -i*, προσβάλλω ο βλάπτω τὰ νεῦρα || *avêr i -i, fig.*, ἔχω τὰ νεῦρα μου || *-i irritâbili*, νεῦρα εὐρέθιστα || *mâl di -i*, νευρικός πόνος, *v. neurite, -rastenîa*, *nevralgia*. [ἔρεθισμός.
nervosità, f., νευρώδες, -ρικός
nervôso, -a, νευρικός, -ρώδης, *v. neurastênico* || *êsser —*, εἶμαι νευρικός; πάσχω νευρικά || *fig.* νευρώδης; ἰσχυρός, σθεναρός, *stinêsci, v. gnôrri*. [βαρός.
nêspola, f., μέσπιλον, (μούσμουλον, -σκουλον, νέσπουρον).
nêspolo, m., μεσπίλη, (μουσμουλιά, -σκουλιά, νεσπουριά). [nessiðne.
nêssso, m., συναφή, σύνδεσις, *v. connessûno, -a*, οὐ-(μη)δεῖς, (-δένας), κανεῖς, (-νένας) || *alcûno*, τις, κάποιος, κανεῖς, (-νένας).
nêstore, m., *pr. e fig.*, Νέστωρ.
nestoriâno, -a, νεστοριακός.
nettamênte, avv., *con nettèzza*, καθαρώς, (παστρικά) || *chiaramênte*, σαφῶς || *francamênte, in términi precîsi*, εἰλικρινῶς, ἐλευθέρως, μετὰ παρρησίας, παρρησία, διαοργήδην, (παστρικά).
nêttare, m., *pr. e fig.*, νέκταρ.
nettâre, v. pulire, forbire, mondâre.
nettâreo, -a, νεκτάρειος.
nettârio, m., *bot.*, νεκτάριον.
nêtto, v. pulito, forbito, mândo.
nettuniâno; **-ûnico, -a**, ποσειδώνιος.
nêuma, m., *mus.*, νεῦμα.
neurastenîa, f., νευρική ἀσθένεια, νευροπάθεια. [πος), νευροπαθής.
neurastênico, -a, νευρικός, (ἄνθρω-
neurite, f., νευρίτις.
neurologîa, f., νευρολογία.
neurôsi, f., νεύρωσις.
neurôtico, -a, νευρ(ιτ)ικός.

neurotomîa, f., νευροτομία.
neurôttero, m., νευρόπτερον.
neutonianismo, m., νευτωνισμός.
neutoniâno, -a, νευτωνικός. [ρος.
neutrâle, m. f., οὐδέτερος; ἀδιάφο-
neutralità, f., οὐδετερότης.
neutralizzâre, pr. e fig., ἐξουδετερωῶ; *chim.*, (ἐξ)οὐδετερωῶ; ἄλλοιωῶ, μεταβάλλω.
neutralizzaziðne, f., ἐξουδετέρωσις.
nêutro, -a, gr., οὐδέτερος.
nevâlo, m., νιφετός.
nêve, f., χιών, (χιόνι) || *fiocco di —*, νιφάς || *ðna alla —*, χιονώδες λεύκωμα || *fâr alle pâlle di —*, χιονοβολοῦμαι, ῥίπτω βόλους χιόνος ο χιονόβολα, (παίζω ταῖς χιοναῖς) || *fig.*, λευκότης, (ἀσπράδα).
nevicâre, imprs., νίφει, χιονίζει, -νοβολεῖ || — *sûlla têsta*, ἐλευκάνθη ἡ κόμη τινός, ἐχιόνισαν τὰ βουνά, (ἄσπρισαν τὰ μαλλιά).
nevicâta, f., νιφετός.
nevîschio, m., ἐλαφρὸς νιφετός.
nevôso, -a, χιονώδης, νιφετώδης; χιονοσκεπής || *s. m.*, *mêse*, χιονινεῦ-, *v. neur-*. [στής.
nevralgia, f., νευραλγία.
nevralgîco, -a, νευραλγικός.
nevverò? inter., οὐχὶ τοῦτο ἀληθές; οὐχὶ ἀληθές τοῦτο; πράγματι; τί λέγετε; [δικοιῆρακον).
nîbbio, m., κίρκος, ἰκτίνος, (περ-
nîcchia, f., σηκός, κοίλωμα τοίχου.
nîcchiâre, v. dolêrsi, lamentârsi; *esitâre*.
nîcchio, v. -a; *conchiglia*; *tricornò*.
nîchel, m., νικ(κ)έλιον.
nîchelâre, περινι(κ)κελῶ. [-ωμα.
nîchelatûra, f., περινικ(κ)έλωσις;
nîchilismo, m., μη-(οὐ)δενισμός.
nîchilista, m. f., μη-(οὐ)δενιστής.
nîcotîna, f., νικοτίνη.
nîcoziâna, f., νικοτιανή.
nîdiâce (uccêllo —), m., νεοσσός. ἄπτην || *fig.*, *v. babbêo*.
nîdiâta, f., νεοσιιά, φωλεά.
nîdificâre, (ἐμ)φωλεύω, νεοσσοποιῶ, -σσεύω, κτίζω τὴν φωλεάν.
nîdo, m., φωλεά, (-λιά, -ληγά, -ληός),

νεοσοιά || *fig.*, καταφύγιον, διαμονή, ἐνδιαίτημα, κατοικία, πατρὶς; κλίνη, εὐνή. [σηπότης, (κλούβιου).
nidorôso, -a, ἔχων ὀσμὴν φῶς σε-
n(i)êgo, *m.*, *v.* negaziðne, rifiûto.
niellâre, ἐγκαυστουργῶ.
niellatôre, -tríce, ἐγκαυστουργός.
niêllo, *m.*, ἐγκαυστουργήμα.
niênte, *m.*, οὐ-(μη)δέν, (τίποτε, -οτις, -οτα, -οτες); *v.* nonnûlla;
inêzia; **qualcôsa** || *da* —, μικρός, ἄσημος, οὐτιδανός, (τιποτένιος) ||
non fa —, δὲν πειράζει || *per* —,
 μάτην; **δωρεάν** || — *di* nuðno,
 οὐδὲν νέον || *avv.*, *affâtto*, *pûnto*,
 οὐδόλως, παντάπασιν || *grâzie!*
niênte! εὐχαριστῶ! τίποτε!
nientemêno, *avv.*, οὐδὲν ἔλαττον,
 τίποτε ὀλιγώτερον || *r.*, *v.* nondi-
 mêno. [κούκι].
nigêlla, *f.*, *bot.*, μελάνθιον, (μαυρο-
nimbo, *m.*, στέφανος, δόξα.
nimicizia, *v.* inim-
nînfâ, *f.*, *mit.*, νύμφη || *zool.*, νύμ-
 φη, χρυσαλλίς.
nînfâle, *m. f.*, νυμφικός.
nînfêa, *f.*, *bot.*, νυμφαία, (νούφαρον).
nînfêo, *m.*, *tempriétto*, νυμφεῖον.
nînfomania, *f.*, νυμφο-(μητρο)μα-
nînna, *v.* nânnâ. [νία.
ninnâre, *v.* cullâre.
ninnolâre, *v.* oziâre, gingillârsi.
ninnolo, *v.* giocâtto, inêzia.
nipôte, *m. f.*, *figlio del fratello o*
della sorella, ἀνεψιός, ἀδελφιδούς;
figlio del figlio o della figlia, ἔγ-
 γονος; *f.*, ἀνεψιά, ἀδελφιδῆ; ἔγ-
 γόνη || *m. pl.*, *v.* discendenti, pô-
 steri. [κρατία.
nipotismo, *m.*, νεποτισμός, ἀνεψιο-
nitidêzza, *f.*; -tôre, *m.*, καθαρότης,
 στιλπνότης, λαμπρότης. [πρός.
nîtido, -a, καθαρός, στιλπνός, λαμ-
nitrâto, *m.*, νιτρικὸν ἄλας || — *di*
sôda, *di potâssa ecc.*, νιτρικὸν
 σόδα, ποτάσσα κτλ.
nîtrico, -a, νιτρικός.
nîtriêra, *f.*, νιτρορυχεῖον.
nîtrîre, χρεμετίζω, (χλιμιτρῶ, χει-
 λιμιντρῶ).

nitrîto, *m.*, χρεμετισμός, (χλιμί-
 τρισμα, χειλιμίντρισμα).
nîtro, *m.*, νίτρον, (γιουβερτζιλές).
nitrôgeno, *m.*, νιτρογόνον.
nitroglicerîna, *f.*, νιτρογλυκερίνη.
nitrosità, *f.*, νιτρῶδες.
nitrôso, -a, νιτρῶδης.
nittalopia, *f.*, νυκταλωπία.
niûno, *v.* nessâno.
nîveo, -a, *di* *nêve*, χιόνινος; *sîmile*
a nêve, χιονοειδής, -νώδης, -νό-
 χρους.
no, *avv.*, ὄχι, οὐχί, (ὄγεσκε) || *ri-*
sprônder con un —, ἀποκρίνομαι
 δι' ἀρνήσεως οὐ διὰ τοῦ ὄχι, ἀρ-
 νοῦμαι.
nôbile, *m. f.*, *pr. e fig.*, εὐγενής,
 -νικός; *fig.*, γενναῖος; μεγαλοπρε-
 πής || *s.*, εὐγενής, εὐπατριδης, ἄρ-
nobiliâre, *m. f.*, εὐγενιακός. [χων.
nobilitâre, (ἐξ)εὐγενίζω, λαμπρύνω.
nobiltà, *f.*, εὐγένεια, (ἀρχοντιά);
 γενναιότης; μεγαλοπρέπεια || *i* *nô-*
bili, ἡ τῶν εὐγενῶν τάξις, τὸ εὐ-
 γενολόγιον, (τὸ ἀρχοντολόγι), οἱ
 εὐγενεῖς, οἱ εὐπατρίδαι.
nôcca, *f.*, δακτύλου ἄρθρον, ἀρ-
 μός, συνάρθρωσις, (κλειδώσις).
nocchiêre; -o, *v.* pilôta.
nôcchio, *v.* nôdo.
nôcciolo, *m.*, πυρήν, (-ήνα, κουκ-
 (κ)ούτσι) || *fig.*, κέντρον, βάσις;
 ἀρχή.
nocci(u)ôla, *f.*, λεπτοκάρυον, -άρυ-
 δον, -αρρον, (φουντούκι) || *colôr* —,
agg., ὑπόπυρρος; *s.*, -ον χρῶμα,
 (φουντούκι). [τουκιά].
nocci(u)ôlo, *m.*, λεπτοκαρύα, (φουν-
nôce, *f.*, κάρυον, (-ύδι(ον)); *m. f.*,
piânta, καρύα, (-υδιά) || — *d'* *În-*
dia, Ἰνδοκάρυον; — *moscâta*, μο-
 σχοκάρυον, -άρυδον; — *di* *gâlla*,
 κηκίς, (-ίδι) || *ôlio di* —, καρυδό-
 λαδον, καρύϊνον ἔλαιον.
nocêlla, *v.* cavîglia. [λευκον.
nocerpêsea, *f.*, ῥοδάκινον ἔρυσθρό-
nocîno, -a, καρύϊνος, -υνοσ. [dannôso.
nocîvo, -a; -cênte; -cêvole, *m. f.*, *v.*
nocumênto, *v.* dânnno. [κρός δεσμός.
nodino, *m.*, κόμβος ἐκ ταινίας, μι-

nôdo, *m.*, κόμβος, (κόμπος, φιόγ-
κος), δεσμός, (ἐν)ἄμμα, πλοκή ||
degli alberi ecc., ὄζος, (ῥόζος),
γόγγρος, γόνα || (*con*)*giuntura*, ἄρ-
θρον, ἄρμος || — *scorsôio*, βρό-
χος, στραγγαλίας, (συρτοθηλεία)
|| — *maritale ecc.*, (σύν)δεσμός ||
— *gordiano*, γόρδιος δεσμός; (πε-
ρι)πλοκή, ἀμηχανία, δυσκολία ||
medc., ὄγκος, ὄχθος, πρῆσμα ||
mar., δεκαπεντάμετρον.

nodosità, *f.*, πολυοζία, ὄζῳδες.

nodoso; -deroso; -deruto, -a, ὄζῳ-
δης, γονατώδης || *medc.*, οἰδημα-
τώδης, (πρησμένος). [(ἐμᾶς).

nôî, *pron.*, ἡμεῖς, (ἐμεῖς); ἡμᾶς,

nôia, *f.*, ἀηδία, ἀνία, (βαρεια),

noiâre, *v.* anno. [*v.* fastidio.

noiôso, -a, ἀηδής, ἀνιαρός, δυσά-
ρεστος, ὀχληρός, ἐνοχλητικός, (βα-
ρετός).

noleggiâre, *dâr a nôlo*, (ἐκ)μισθῶ,
(-όνω), δίδω μ' ἐνοίκιον; *prênder a*
nôlo, μισθοῦμαι, λαμβάνω μ' ἐνοί-
κιον; (*in entrâmbi i sênsi*, ἐνοι-
κιάζω, πακτόνω) || *mar.*, ναυλῶ;
-οῦμαι; (*in entrâmbi i sênsi*, -όνω).

noleggiatôre, -trice, μισθωτής, ἐνοι-
κιαστής || ναυλωτής.

polêggio, *m.*, μισθωσις, ἐνοικίασις,
v. nôlo.

polênte, *m. f.*, ἄκων, ἀκούσιος,
nôlito, *v.* fitto, → [(στανικός).

nôlo, *m.*, μίσθωμα, ἐνοίκιον || *car-*
gôzza da —, ὄχημα πρὸς ο δι' ἐνοί-
κιον || *mar.*, ναύλωσις; ναῦλος, -ον.

nômade, *m. f.*, νομάς, -αδικός, πε-
ριπλανώμενος, φερέοικος.

nomârea, *m.*, νομάρχης, -αρχος.

nomarchia, *f.*, νομαρχία.

nomâre, *v.* nominâre.

nôme, *m.*, ὄνομα; *fâma*, *nomêa*,
δόξα, φήμη; *v.* *celebrità*, *ripu-*
taziône || *a* — *mio*, ἐπ' ὀνόματί
μου || *gr.*, (ὄνομα) οὐσιαστικόν;
— *prôprio o comûne*, ὄνομα κύ-

nomêa, *f. c. s.* [ριον ο προηγορικόν.

nomenclatôre, *m.*, ὀνοματολόγος.

nomenclatûra, *f.*, ὀνοματολογία,
-τοθεσία.

nomignolo, *v.* soprannôme. [ma.

nômina, *v.* eleziône; *celebrità*, *fâ-*
nominâle, *m. f.*, ὀνομαστικός || *ar-*
prêllo —, ὀνοματοκλησία, κατ' ὄνο-
μα κλήσις || *valôre* —, ἀξία ὀνο-
μαστική ο κατ' ὄνομα μόνον.

nominalismo, *m.*, ὀνοματισμός.

nominalista, *m.*, ὀνοματιστής.

nominânza, *v.* fâma, *celebrità*.

nominâre, ὀνομάζω, διακρίνω διὰ
τοῦ ὀνόματος, || *v.* *elêggere*.

nominatamênte, *avn.*, ὀνομαστί,
κατ' ὄνομα, δητῶς.

nominativo, -a, ὀνομαστικός || *tî-*
tolo -o, — τίτλος || (*câso*) -o, -ῆ
(πτῶσις).

nominâto, -a, ὀνομαζόμενος, καλού-
μενος; ὀνόματι, τὸ ὄνομα || *v.* *cê-*
lebre, *famôso*.

nominatôre, *m.*, *mat.*, σημαίνων.

nômo, *m.*, νομός.

non, *avn.*, οὐ(χί), ὄχι; *con l' im-*
perativo ecc., μή(*ν).

nôna, *f.*, † ἐννάτη.

nomagenârio, -a, ἐννενηκοντούτης,
-νταετής, (-ντάρης).

nonagêsimo, -a, ἐννενηκοστός, (ἐνε-
νηντάριος) || *s. f.*, † ἐννενηκοστή.

noncurânte, *m. f.*, ἄφροντις, ἀμέρι-
μνος, ἀμελής, νωχελής, ῥάθυμος.

noncurânza, *f.*, ἄφροντισία, ἀκηδεία,
ἀτημελησία, ἀμέλεια, νωχέλεια.

nondimêno; -mânco, *avn.*, οὐχ ἦτ-
τον, οὐδὲν ἦττον, (καί) ὁμῶς,
μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα,
μ' ὅλον ὅτι.

nône, *f. pl.*, νῶ·(νό)ναι.

non-intervêto, *m.*, τὸ μὴ παρεμ-
βαίνειν, ἀπαρέμβατον, ἀδιαφορία.

non-luôgo, *m.*, *leg.*, ἀκαταδίωκτον,
μὴ ἐνοχή.

nôna, *f.*, μαμμή, τήθῆ, (γιαγιά,
νόνα, κυρούλα, λαλά); *patêrna*,
πατρομήτωρ; *matêrna*, μητρο-
(προ)μήτωρ.

nônio, *m.*, πάππος, (παππούλης,
παππούς); *patêrno*, πατρο-(προ)-
πάτωρ; *matêrno*, μητροπάτωρ,
προμήτωρ.

nonnulla, *f.*, ἐλάχιστόν τι, πρᾶγμα

ἐλάχιστον, παραμικρόν, οὐδενὸς ἄξιον, (τιποτένιον); οὐδέν.
nôno, -a, ἔννατος || *s. m.*, -ον.
nonostante, *prep.*, παρὰ; καίπερ, εἰ καὶ || — εἰδ., ἀλλά, καὶ τούτου ὄντος, μ' ὄλον τοῦτο || → [νία.
nonpertanto, *v.* nondimêno, tutta-
nônuolo, -a, ἔννεαπλάσιος.
nord, *m.*, βορρᾶς, -ρέας, ἄρκτος || *pôlo* —, βόρειος πόλος.
nord-est, *m.*, βορειοανατολικόν || *vênto*, *v.* grecâle.
nôrdico, -a, βόρειος, -ρεινός, ἄρκτωσ, τῆς ἄρκτου, ἄρκτικός.
nord-west, *m.*, βορειοδυτικόν || *vênto*, *v.* maestrâle.
nôrma, *v.* rêgola, istruzîône.
normale, *m. f.*, κανονικός, τακτικός; συνήθης || *scuôla* —, διδασκαλεῖον || *stâto* —, φυσικὴ ἔξις, ἀναλλοίωτον || *s. f.*, *mat.*, γραμμὴ κάθετος. [σκαλείου.
normalista, *m. f.*, μαθητῆς διδασκαλίας, *f.*, κανονικότης, συνή-
nosocômio, *v.* ospedâle. [θεία.
nosologia, *f.*, νοσολογία.
nostalgia, *f.*, νοσταλγία.
nostâlgico, -a, νοσταλγικός.
nostrano, -a, ἡμεδαπός, ἡμετέρας χώρας, τοῦ τόπου, ἐντόπιος, ἐγχώριος.
nôstro, -a, ἡμέτερος; ἡμῶν, ((ε)ιδικός) μας || *s. m. pl.*, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μας, (οἱ (ι)δικοί μας). [μους).
nostrômo, *m.*, ναύκληρος, (λοστρό-
nôta, *f.*, *ségno*, σημεῖον || *esplîcatîva ecc.*, σημειώσεις, σχόλιον || *cônto*, σημείωσις || *elêncio*, κατάλογος || *memoriâle*, ὑπόμνημα || — (bêne), σημείωσον, -ωσαι, -ωσε (καλῶς), -ωτέον || *mus.*, σημεῖον μουσικόν, μουσικὸς χαρακτήρ, φθόγγος, (νότα).
notâbile, *v.* -têvole || *i -i*, οἱ προύχοντες, οἱ ἔξοχοι, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. [c. s.
notabilità, *f.*, ἐπι-(δια)σημότης;
notâio, *m.*, συμβολαιογράφος.
notâre, βάλλω σημεῖον, κάμνω ση-

μειώσιν, σημειῶ, (-όνω), γράφω || *v.* tracciâre; nuotâre.
notariâto, *m.*, ἐπάγγελμα συμβολαιογράφου, συμβολαιογραφία.
notarile, *m. f.*, συμβολαιογραφικός.
notaziône, *f.*, σημειώσεις.
noterella, *f.*, ὑποσημειώσεις.
notêvole, *m. f.*, ἐπι-(διά)σημος, σημειωτέος, -μειωτός -μαντικός, -μειώδης, λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος.
notificâre, γνωστο-δηλο-(κοινο)ποιῶ, ἀναγγέλλω; *leg.*, ἐπιδίδω(μι).
notificaziône, *f.*, γνωστο-δηλο-(κοινο)ποίησις || *leg.*, *atto di* —, ἐπιδοτήριον.
notizia, *f.*, εἰδησις, εἰδοποίησις, πληροφορία || *cénno*, σύντομος ἐκθεσις, σημειώσεις; *riassunto*, σύνοψις; *brève índice*, μικρὸς κατάλογος; *v.* *conoscênza* || *dâr -e*, εἰδοποιῶ, *v.* *avvisâre*, *avvertire*, *notificâre*.
notiziârio, *v.* informatôre; -mazîoni, *crônaca*.
nôto, -a, γνωστός, ἐγνωσμένος; *famôso*, ὀνομαστός, ἐπιφανής || *s. m.*, *v.* âustro.
notomia, *v.* anat-
notorietà, *f.*, πασίγνωστον, καταφάνεια || *atto di* —, μαρτυρικὸν ἔγγραφο.
notôrio, -a, γνωστός εἰς τὸ κοινόν, πασίγνωστος, πασίδηλος.
nottâmbulo, *v.* sonnâmb-, *nottîvago*. [μία νύξ ὀλόκληρος.
nottâta, *f.*, νυκτία, (-ά), ὀλονυκτία,
nôtte, *f.*, νύξ, (νύχτα) || *fig.*, σκότος || *il giôrno e la* —, *s.*, ἡμερο-
νονύκτιον, νυχθήμερον; *avv.*, ἡμέραν καὶ νύκτα, (μερανόχτα) || *passâr la* —, νυκτερεύω || — *in-sôgne*, ἀγρυ-(ἄ)πνια || *dâr la buôna* —, καλονυκτίζω || *buôna* —! καλή(ν) νύκτα! (καληνύχτα!).
nottetêmpo, *avv.*, διὰ νυκτός, κατὰ τὴν νύκτα, (τὴν) νύκτα, νύκτωρ, -τερινῶς.
nottîvago, -a, νυκτίπλανος, -νής, νυκτο-(νυκτι)πόρος.
nôttola, *f.*, *v.* pipistrêllo.

- nottolino, *m.*, μοχλὸς ο μάνδαλος ξύλινος.
- nottolône, *m.*, νυκτοχελιδονον.
- nettûrno, -a, *della nôtte*, νυκτικός; *durante la nôtte*, -τερινός || *s. m.*, ἔσμα νυκτερινόν, μεσονυκτικόν, -κτία; † ἀκολουθία νυκτερινή.
- novâle, *m.*, *agr.*, νεατή, νέωμα.
- novamênte, *v.* nuôno (di —); *recentemênte*. [νενηντα].
- novânta, *num.*, ἐν(ν)ενήκοντα, (ἐnovantêsimo, *v.* nonagêsimo.
- novantîna, *f.*, ἐννενηκοντάς.
- novatôre, -tríce, νεωτεριστής, καινοτόμος, *v.* innov-.
- nôve, *num. inv.*, ἐννέα, (ἐννια).
- novêlla, *f.*, *v.* notizia, νουνα || *rac-cônto*, μυθιστορημάτιον, διήγημα, (δήγημα, παραμύθι(ον)) || *pl.*, *leg.*, νεαρά.
- novellâio, *m.*, νεολόγος, φιλοπευθής. [ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, μυθολογῶ.
- novellâre, συγγράφω διηγήματα;
- novellatôre, -tríce; novellîsta, *m. f.*, συγγραφεὺς μυθιστορηματίων; διηnovellêtta, *f.*, διηγημάτιον. [γητής.
- novellîno, *v.* novizio, inespërto.
- novêllo, *v.* nuôno; novizio; recente.
- novêmbre, *m.*, νοέμβριος.
- novêna, *f.*, τὰ ἐννατα, ἐννεαήμερον, (τὰ (ἐν)νιαμέρα, νοβένα).
- novenârio, -a, ἐννεασύλλαβος.
- novennâle, *m. f.*, ἐνναέτηρος, -ετος, -ετής.
- novênnio, *m.*, ἐνν(ε)αετία, -τηρίς.
- noverâre, *v.* annov-; numerâre.
- novêrea, *v.* matrigna.
- nôvero, *v.* número. [νία.
- novilânio, *m.*, νέα σελήγη, νουμεnovîssimo, -a, νεώτατος || *último*, ἔσχατος.
- novità, *f.*, καινότης, νεαρότης; *innovaziône*, καινούργημα, -νοτόμημα, -νοτομία; *côsa nuôna*, καινοφανές, καινόν, νέον (πραῖγμα), (καινούριον); *môde*, πράγματα τοῦ συρμοῦ || *che* — *abbîamo?* τί καινόν; τί νέα; (τί καινούργια;).
- noviziâto, *m.*, πρωτοπειρία, μαθητεία; δοκιμασία.
- novizio, -a, πρωτόπειρος; *v.* inespërto, apprendista || † νεόφυτος, δόκιμος. [δησις.
- noziône, *f.*, γνῶσις, γνώρισις, εἰnôzze, *f.*, *pl.*, γάμος, γάμοι || τοῦ γάμου ἑορταὶ καὶ εὐωχία, χαρά, γάμος || *secônde* —, δευτερογαμία; *in secônde* —, εἰς δεύτερον γάμον || *esser invitâto a* —, εἶμαι προσκεκλημένος εἰς γάμον.
- nûbe, *v.* nûvola.
- pubêcola, *f.*, *med.*, νεφέλιον.
- nûbile, *f.*, *non maritata*, ἄγαμος, ἀνύμφ(ευτ)ος, (ἀνύπανδρος) || *r.*, *in età da marito*. ἐπίγαμος.
- nubilità, *f.*, ἀγαμία || ἐπιγαμία.
- nubilôso, *v.* nuvolôso, nebbiôso.
- nûca, *f.*, αὐχὴν, ἰνίον, (σβέρκος, σνίχι, κούτικας). [τρον.
- nûcleo, *m.*, πυρὴν (-ήνα); κένnudamênte, *adv.*, γυμνῶς || ἀνεπιτηδεύτως; ἀφελῶς, ἀνυποκρίτως; φανερῶς, ἀναφανδόν.
- nudâre, *v.* denud-.
- nudità; -dêzza, *f.*, (ἀπο)γύμνωσις, γυμνότης || *pl.*, *le vergôgne*, τὰ κρύφια μέλη, τὰ αἰδοῖα.
- nûdo, -a, *pr. e fig.*, γυμνός, (γδυμνός) || *fig.*, ἀκάλυπτος, ἀπλοῦς, ἀκαλλῶπιστος || *métter a* -o, ἀποκαλύπτω || *a deschio* -o, διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ || *a câpo* -o, ἀσκεπής, ἄνευ πύλου || *a piêdi* -i, γυμνόπους, -πόδης || *tutto* -o, ὀλόγυμνος, (τσι-nûlla, *v.* niênte. [τσιδος).
- nullamêno, *v.* nondimêno.
- nullità, *f.*, οὐ-(μη)δαμινότης || *leg.*, ἀκυρότης.
- nûllo, -a, οὐτιδανός, μηδαμινός, (τιποτένιος) || ἄκυρος || *v.* vâno; *poet.*, *nessûno*.
- nûme, *m.*, θεότης, θεῖον; θεός || ἢ τοῦ Θεοῦ βουλή, νεῦμα.
- numerâbile, *m. f.*, ἀριθμητός, εὐἀριθμος.
- numerâle, *m. f.*, ἀριθμητικός || *s. m.*, ἀριθμός.
- numerâre, (ἀπ)ἀριθμῶ, μετρῶ.
- numerârio, -a, ἀριθμητικός; νομσματος || **s. m.*, τὰ χρήματα

(εις νόμισμα), τὰ μετρητά, ἀργύριον, (τὰ ἄσπρα).
numeratôre, m., mat., ἀριθμητής.
numeraziône f., γραφή ο ἐκφώνησις τῶν ἀριθμῶν, ἀρίθμησις.
numérico, -a, ἀριθμητικός.
numerizzâre, καταριθμῶ, ἀριθμοθετῶ, -ολογῶ, (νουμεράρω).
nûmero, m., ἀριθμός || — *intéro o frazionário*, — ὀλοσχερῆς ο κλασματικός || — *cardinale o ordinale*, — ἀπόλυτος ο τακτικός || — *d'ordine*, ἀριθμός, (νούμερο) || — *tôndo*, ἀριθμὸς στρογγύλος || *armonia*, ἀρμονία || *pl.*, † Ἄριθμοί || *a che — stâte?* εἰς ποῖον ἀριθμὸν κατοικεῖτε;
numerôso, -a, πολυἀριθμος, -υπληθῆς, πολὺς || *v. armonioso*.
numismático, -a, νομισματικός, -τολογικός || *s. f.*, -τική, -τολογία, -τογνωσία. [-τογνώμων.
numismatista, m., νομισματολόγος,
numismatografia, f., νομισματογραφία.
nummulâria, f., *bot.*, λυσιμαχία.
nuncupativo, -a, ὑπηγορευμένος, -ρευτός, ὀνομαστικός.
nunziâta, v. *annunz.*. [ἔξαρχία.
nunziatûra, f., πρεσβεία τοῦ πάπα,
nûnzio, m., πρεσβευτῆς τοῦ πάπα, ἔξαρχος, (νούνκιος, νούντζιος) || *v. messo, ambasciatôre*. [ζω.
nuocere, βλάπτω, ζημιῶ; ἐμποδίσω.
nuôra, f., νύμφη, (νύφη).
nuotâre, κολυμβῶ, (-μπῶ), νήχομαι || — *nell'abbondanza*, εἶμαι πάμπλουτος.
nuotâta, f., κόλυμβος, (-μπιά).
nuotatôre, -trice, κολυμβητής, (-μπητής), νήκτης.
nuoto, m., κολύμβημα, νῆξις || *a —*, κολυμβητί, -βῶν. (-βητά, -βῶντας).

nuôno, -a, νέος, καινός, -νουρηγῆς, (νειός, καινούριος); *recente*, νεαρός, (ταξέδικος); *v. novizio, inesperto* || *il -o mûndo*, ὁ νέος κόσμος || *il -o Testamênto*, ἡ καινὴ Διαθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον || *il -o giòrno*, ἡ ἐπιούσα ἡμέρα || *farsi -o di*, ὑποκρίνομαι ἄγνοιαν πράγματός τινος || *di -o*, ἐκ νέου, πάλιν || *s. f.*, εἰδησις, ἀγγελία, *v. notizia*.
nutricâre, v. *nutrire*.
nutrice, v. *bàlia*.
nutriente, m. f.; nutritivo, -a, θρεπτικός, τροφίμος, -φώδης, πολύτροφος. [*v. alimento, cibo*.
nutrimênto, m., τροφή, (θροφή),
nutrire, τρέφω, (θρέφω), σιτίζω, βόσκω, (ταίζω); *alla'tare*, θηλάζω, (βυζάνω) || *fig.*, ὑπο-(δια)τρέφω, συντηρῶ.
nutrito, -a, τετραμμένος; *pieno*, μεστός; *spresso*, πυκνός || *bên —*, εὔτροφος, εὔσαρκος.
nuovissimo, v. *nov.*.
nûvola, f., νεφέλη, νέφος, (-φαλον, σύννεφον, (συ)γνέφι).
nuvolâglia, f., σωρὸς νεφελῶν, συννέφιασμα, -φεια, -φιά, σύννεφον, νεφέλη.
nuvolêta, f., νεφέλιον, -φίον.
nûvolo, -a, v. -lôso || *s. m.*, *v. -a*; *fig.*, πλήθος, σμῆνος, νέφος, (κοπάδι); θλίψις, λύπη; ὑποψία.
nuvolône, m., πυκνὸν νέφος, σύννεφον. [φία, σκοτασμός, σκότος.
nuvolosità, f., νενελωδία, συννεφία.
nuvolôso, -a, νεφ(ελ)ώδης, συννεφής, -φελος, ἐπινεφής, (συννεφιασμένος).
nuziâle, m. f., ἀνήκων εἰς γάμον, γαμήλιος, -μικός, νυμφικός, ἐπιθαλάμιος || *benediziône —*, εὐλογία τοῦ γάμου || *lêtto —*, *v. tálamo*.

O

o, cong., ἦ(τοι) || *inter.*, ὦ.
ôasi, f., pr. e fig., ὄασις.
oasiaco, -a, ὄασιος.

obbedire ecc., v. *ubb.*

obbiettâre ecc., v. *obie.*

***obbligante, m. f.**, ὑποχρεωτικός,

χαριστικός, φιλοφρονητικός, φιλόφρων.

obligâre, costringere, (ἐξ-κατ)ἀναγκάζω, (ἐκ-κατα)βιάζω, (ὑποχρεόνω) || *fâr cortezie*, φέρομαι φιλοφρόνως, κάμνω χάριν, (ὑποχρεόνω), *leg.*, ὑποχρε(όνω)ῶ, ἐνεχυριάζω, ὑποθηκεύω || -rsi, ἀναλαμβάνω ὑποχρέωσιν, ὑποχρεοῦμαι, ὑπόσχομαι; — in sólido, ὑποχρεοῦμαι ἀλληλεγγύως.

obligatârio, m., τιτλοῦχος, μέτοχος. [-εως, -εωμένος.

obligatissimo, -a, πολὺ ὑπόχρεος, **obligatôrio, -a**, ἀναγκαστικός, ὑποχρεωτικός.

obligaziône, f., *documento*, χρεωστικὸν γραμματίον, ὁμολογόν, -γία; *título comm.*, χρεώγραφον, μετοχή; → [donere.

obbligò, m., χρέος, ὑποχρέωσις, *v.*

obbrôbrio, v. *disonôre, infâmia.*

obelisco, m., ὀβελίσκος.

oberâto, v. *indebitâto; fallito.*

obesità, f., ὑπερτραφία, πολυ-(ὑπερ)σαρκία.

obêso, -a, ὑπερτραφής, πολύσαρκος, ὑπέρπαχυς. [βίς.

obice, m., ὄλμο-(ὄβιδο)βόλον; βομβιητικός, -α, ἀντικειμενικός || *s. m.*, ἀπώτατος ὕαλος || *v. scôpo.*

obiettâre, ἀντιλέγω, ἀντιτείνω.

obieziône, f., ἔνστασις, ἀντιλογία, ἀντίρρησης. [πληξίς, ὄνειδισμός.

obiurgaziône, f., ἐπιτίμησις, ἐπιoblazziône, *v.* *offêrta.*

oblío, m., *poet.*, *v.* *dimenticânza ecc.*

obliquità, f., λοξότης, πλαγιότης, διαστροφή, (στράβωμα, -βάδα) || *fig.*, ἀνελικρινεία, ὑπουλότης, δολιότης.

oblíquo, -a, λοξός, πλάγιος, ἐγκάρσιος, στραβός, σκολιός || *fig.*, μὴ εἰλικρινής, ἀμφίβολος, σκολιός || *câso -o, gr.*, πλαγία πτώσις.

obliterâre, v. *cancellâre.*

oblivióne, v. *dimenticânza.*

oboe, m., βαρύαλος, (ζουρνᾶς); →

oboista, m., βαρουαλητής.

obolo, m., *monéta e misúra*, ὀβο-

λός || *fig.*, λεπτόν, (παρᾶς, ἄσπρο); ἀργύριον, χρήματα.

ôca, f., χήν, (χήνα) || *fig.*, ἄνθρωπος χηνώδης, εὐήθης, μωρός, (κουτός), *v.* *babbêo, imbecille* || *giudico*, χήνα; χόκα.

occasionâle, m. f., τυχαῖος, -χηρός, περιστατικός; παραίτιος.

occasionâre, προξενῶ, παρέχω ἀφορμήν, δίδω αἰτίαν, γίνομαι αἰτία.

occasiône, f., καιρός; *buona* —, εὐκαιρία, εὐνοϊκὴ περίστασις || *circostânza*, περίστασις, σύμπτωσις || *câusa, argomênto*, ἀφορμή, αἰτία || *di* —, *comm.*, πωλούμενος ἐκ συμπτώσεως ὁ ἐκ τοῦ προχείρου, τυχαῖος; εὐπόριστος || *l'* — *fa l' uômo lãdro*, ἡ περίστασις παρασκευάζει τὸν κλέπτην, (ποιδς κρατεῖ μέλι καὶ δὲν γλύφει τὰ δάκτυλά του;).

occâso, v. *tramônto; occidente.*

occhiâia, f., κοίλωμα, (βαθούλωμα,) τῶν ὀφθαλμῶν || κύκλος ὁ γῦρος πελιδνός, περίκομμα, πελιδνωμα.

occhiâle (dênte —), m., r., κυνόδους || *cm. pl.*, τὰ δίοπτρα, δίοπτῆρες, (τὰ ματοῦάλια).

occhialino, m., δίοπτρον, μονύελον, (ματο(γ)ῦάλι).

occhiâta, f., βλέμμα, ῥινοφθαλμία, ὀφθαλμοβολία, (ματιά).

occhieggiâre, ῥίπτω λαθραῖα βλέμματα, (ῥίχνω κρυφαῖς ματιαῖς); ἐμβλέπω ἔρωτικῶς, (γλυκοκυντάζω); ὀφθαλμοβολῶ.

occhio, m., ὀφθαλμός, ὄμμα, (ὀμμάτιον, μάτι) || βλέμμα, ὄψις, ὄρασις || *bot.*, ὀφθαλμός, (μάτι).

occhiolino, m., ὀμμάτιον, -τίδιον, (ματά-ι).

occhiûto, -a, πολυόμματος.

occidentâle, m. f., δυτικός || *gli -i. oi -oi.*

occidênte, m., δύσις, δυσμαί; *vêrso* —, πρὸς τὴν δύσιν, πρὸς δυσμάς || ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, ἡ Ἐσπερία, ἡ Δύσις.

occipitâle, m. f., ἰνιακός.

occipite, *m.*, ἰνίον, ὀπισθοκράνιον
-κέφαλον, (σβέρκος, σνίχι), *v. nica.*
occorrência, *f.*, *v. bisógno*; circos-
tância. [târe; capitâre.
occórrere, *v. bisognâre*, necessi-
occólto, *v. nascósto*, segrêto.
occurpante, *m.f.*, κάτοχος, κατέχων
|| *primo* —, πρωτοκάτοχος, προ-
καταλαβών *τι.*
occurpâre, *impossessarsi, prêndere,*
appropriarsi, καθίσταμαι κύριος,
καταλαμβάνω, σφετερίζομαι, κυ-
ριεύω, (πιάνω); *tenere, abidre,*
κατέχω, κατοικῶ || *impiegare.* ἐνα-
σχολῶ, παρέχω ἐργασίαν, (κόβγω
δουλειάν).
occurpâto, -a, *prêso,* κατειλημμένος,
κατεχόμενος || *impiegato, intênto,*
ἐνησχολημένος || *affaccendato, im-*
pedito, ἐνησχολημένος, πολυάσχο-
λος. [-λήπτης, κάτοχος.
occupatôre, -trice, καταλαμβάνων,
occupaziône, *f.*, κατάληψις, κυ-
ριεύσις, κατάσχεσις || ἐνασχόλησις,
ἀσχολία, ἐργασία, ἔργον.
oceânico, -a, ὠκεανικός, -άνειος,
oceânica, *f.*, ὠκεανίς. [τοῦ ὠκεανοῦ.
ocêano, *m.*, ὠκεανός.
oclocrazia, *f.*, ὄχλοκρατία.
ôera, *f.*, μηλὶς, ὄχρα.
ocráceo, -a, ὠχρώδης, -ροειδής.
oculâre, *m.f.*, *dell' occhio,* ὀφθαλ-
μικός, ὀπτικός || *testimônio* —,
αὐτόπτης μάρτυς.
ocularmênte, *adv.*, ἰδίως ὀμμασι,
αὐτοψ(ε)ί, -οπτικῶς.
oculatêzza, *f.*, ἐπαγρύπνησις, προσο-
χὴ, περίσκεψις, εὐλάβεια.
oculâto, -a, προφυλακτικός, προσ-
εκτικός, (περι)έσκεμμένος, εὐλα-
βής, *v. anveduto.* [occhialâio.
oculista, *m.*, ὀφθαλμιάτρος || *v.*
oculistica, *f.*, ὀφθαλμικὴ ἰατρικὴ,
od, *v. o.* [ὀφθαλματρεία.
odalisca, *f.*, ὀδαλίσκη, (-λίκισσα,
χανούμισα).
ôde, *f.*, ὠδή, λυρικὸν ποίημα.
odêô(ue), *m.*, ὠδεῖον. [odiôso.
odiâbile, *m.f.*, ἀξιόμισητος, *v.*
odiâre, μισῶ, ἀπεχθάνομαι, βαστῶ

ἐχθρα, ἐχθρεύομαι, (ὀχτρεύομαι);
detestare, βδελύσσομαι, ἀποστρέ-
φομαι, (σιχαίνομαι).
odiciña, *f.*, ὠδάριον.
odiernamênte, *v. oggigiôrno,* ὄρα.
odiârno, -a, σημερινός, ἐνεστώς,
παρῶν, τοῦ ἰσταμένου χρόνου.
ôdio, *m.*, μῖσος, ἀπέχθεια, ἐχθρο-
πάθεια, ἐχθρα, (ἐχθρητα, ὀχτρητα,
ὀχτριά).
odiosità, *f.*, μῖσος, ἀπέχθεια, ἀη-
δία, ἀποστροφὴ.
odiôso, -a, μισητός, ἐπαχθής, βδε-
λυρός; ἀηδής, ἄχαρις, δυσάρεστος,
ἀποτρόπαιος.
odissêa, *f.*, *pr. e fig.*, ὀδύσεια.
odômetro, *m.*, ὀδόμετρον, δρομο-
μέτρης. [πνος).
odontalgia, *f.*, ὀδονταλγία, (δοντό-
odontâlgico, -a, ὀδονταλγικός.
odontôide, *m.f.*, ὀδοντοειδής.
odontologia, *f.*, ὀδοντολογία.
odoramênto, *m.*, ὄσφρασις, -ρησις.
odorâre, *fiutare. pr. e fig.*, ὄσφραί-
νομαι, (μυρίζω, -ομαι. γροικῶ) ||
mandâr odôre, ἀποφέρω ὀσμὴν
v. olezzâre.
odôre, *m.*, ὀσμὴ, (μυρωδιά); *v.*
arôma || *buôn* —, εὐοσμία, εὐωδία
cattivo —, ὀσμὴ κακὴ, δυσωδία,
βρωμα || *in* — *di santità,* ἐν ὀσμῇ
ἀγιότητος. [δης, ἀρωματοφόρος.
odorífero, -a, διαχέων ὀσμὴν, ὀσμώ-
odorôso, -a, εὐοσμος, εὐώδης, -διά-
ζων, (μυρωδάτος), *c. s.*
ôffa, *v. focâccia.*
offella, *v. sfogliâta.*
offelleria, *v. pasticceria.*
offêndere, (ἐξ)ὑβρίζω, λοιδορῶ,
προσβάλλω, ἀδικῶ, (πειράζω); *v.*
colpire; ferire || — *Dio.* ἀμαρτάνω
ο πταίω εἰς τὸν Θεόν || -*rsi,* ἀγα-
νακτῶ, ἀνιῶμαι. ἄχθομαι, (πειρά-
ζομαι), ὀργίζομαι.
offendibile, *m.f.* ἐπιδεικτικός προσ-
βολῆς, προσβλητός.
offensivo, -a, ὑβριστικός, προσβλη-
τικός, ἐπιθετικός || *armi* -e, ἐπιθε-
τικὰ ὄπλα || *alleânza* -a e *difen-*
siva, συμμαχία ἐπιθετικὴ καὶ ἀ-

μυντική || *s. f.*, προσβολή, επίθεσις; ἔφοδος.
offensôdre, *m.*, ὕβριστής, λοιδορός.
offerênte, *m. f.*, προσφέρων || *il maggiôr* —, ὁ προσφέρων τὸ ἀνώτατον τίμημα, ὁ πλειοδότης, -τῶν.
offerîre, *v.* offerre.
offêrta, *f.*, προσφορά || † προσφορά, ἀφιέρωμα, ἀνάθεμα. [κόν.
offertôrio, *m.*, προσφορά, χειρουβι-
offêsa, *f.*, (ἐξ)ὑβρισις, προσβολή, ὄνειδος, (πέιραξις).
offêso, -*a*, ὑβρισθεὶς, προσβεβλημένος, προσβληθεὶς; ζημιωθεὶς.
officiâle, *v.* uff-.
officina, *f.*, τεχνουργεῖον, ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον; — *farmaceutica*, φαρμακοποιεῖον || *fig.*, ἐργαστήριον.
officinâle, *m. f.*, φαρμακευτικός.
officio, *v.* ufficio.
offerre, προσφέρω, (-φέρνω, παρυσιάζω): *v.* dedicâre; presentâre.
offuscamentô, *m.*, ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις, θάμβωσις, -βωμα, (-πωμα).
offuscâre, (ἐπι)σκοτίζω, ἀμαυρῶ, θαμβ(όνω)ῶ, (θαμπῶ) || *fig.*, σκοτίζω, θολῶ, θαμβ(όνω)ῶ.
officlêide, *m.*, ὀφιοκλήτης.
ofite, *m.*, *min.*, ὀφίτης.
oftalmia, *f.*, ὀφθαλμία, (πονόμματος) || *patir d'*—, ὀφθαλμιῶ.
oftâlmico, -*a*, ὀφθαλμικός. [πιον.
oftalmoscôpio, *m.*, ὀφθαλμοσκό-
oggettività, *f.*, ἀντικειμενικόν, -νι-
oggettivo, *v.* obbiettivo. [κότης.
oggêtto, *m.*, ἀντικείμενον || *côsa*, πρᾶγμα || *argomento*, ὑπόθεσις, πραγματεία || *causa*, αἰτία, ἀφορμή || *scôpo* σκοπός, προκείμενον, τέλος || *gr.*, ἀντικείμενον || — *d'amôre*, ἀντικείμενον ἀγάπης, ἀγαπητός.
oggi, *avn.*, (τὴν) σήμερον, (-ρα).
oggiôrno; **oggiidî**, *avn.*, *c. s.*, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τό γε νῦν ἔχον, ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.
oggimâi, *v.* or(a)inâi.
ogivâle, *m. f.*, γωνιοκόρυφος, ἐν εἴδει γωνιώδους ἀψίδος.

ogîno, *m.*, γωνιοκορυφή.

ôgni, *inv.*, ἕκαστος, (κάθε), πᾶς; *v.* qualunque || — *tânto*, ἐνίοτε || *ad* — *môdo*, παντὶ τρόπῳ, *v.* comunque.

ognissânti, *m.*, ἐορτὴ τῶν ἁγίων πάντων ὁ ὅλων τῶν ἁγίων.

ognôra, *v.* sêmpre.

ognûno, -*a*, ἕκαστος, καθείς, (-θένας), οἴσοσδήποτε, πάντες.

oh! *inter.*, ὦ! ὦ! ἄ! || — *bêlla!* μὰ τὸν οὐρανόν!

ohè! *inter.*, ὦ! ἔ! αἴ! αἴ σύ οσεῖς! (καλέ! βρέ ο μπρέ! ἔλα! νὰ σοῦ 'πῶ!).

ohibò! *inter.*, ἄ! φεῦ! οὐά! ἄπαγε! ἰῶφ! (οὔφ! φῦ, φῦ! χοῦ!); *per negâre*, ὄχι δά!

ôhi(mè)! *inter.*, οἴμοι! ἄχ! φεῦ! ἀλλοίμονον! ταλαίπωρε!

oîdio, *m.*, ὄτιδιον.

olâ, *v.* ohè.

oleâceo, -*a*, ἐλαιοειδής; *v.* oleôso || *s. f. pl.* olêidi, -ῆ.

oleaginôso, *v.* oleôso.

oleândro, *m.*, ῥοδοδάφνη.

oleâstro, *m.*, ἀγριελαία (-ληά, ἄ-
oleîfero, -*a*, ἐλαιοφόρος. [γρελος).
oleosità, *f.*, ἐλαιώδες.

oleôso, -*a*, ἐλαιώδης, (λαδερός).

olezzâre, εὐωδιάζω, εὐοσμῶ, μυρίζω, μοσχοβολῶ.

olêzzo, *v.* profûmo, odôre.

olfâtto, *m.* ὄσφρησις.

olfattôrio; -**attivo**, -*a*, ὄσφρητικός, -ραντικός.

oliândolo, *m.*, ἐλαιέμπορος, ἐλαιοπώλης, -οκάπηλος, (λαδέμπορος, -δᾶς).

oliâto, -*a*, μεστὸς ὁ πλήρης ἐλαίου; *conâito con ôlio*, ἐλαιῶ ἠρτυμένος; (λαδωμένος, -δερός).

oliâre, ἐλαιῶ, (λαδόνω). χρίω ὁ ἀλείφω δι' ἐλαίου, (μὲ λάδι).

olîbano, *m.*, λίβανος, (-άνι).

oliêra, *f.*, ὀξειδολήκυθος, (λαδοξιδοθήκη); ἐλαιοδοχεῖον, (λαδικόν, -δερόν, ῥογί).

oligarchîa, *f.*, ὀλιγαρχία.

oligârchico, -*a*, ὀλιγαρχικός.

olimpiade, *f.*, Ὀλυμπιάς.

olimpico, *-a*, Ὀλύμπιος, -πιακός ||
giuochi *-i*, Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὰ
Ὀλύμπια.

olimpiónico, *m.*, Ὀλυμπιονίκης.

olímpro, *m.*, ὄλυμπος; οὐρανός.

ólio, *m.*, *d' ulíva ecc.*, ἔλαιον, (λά-
δι); — *d' ulíva, di líno, di pòce*
ecc., ἐλαιό-λινό-(καρυδό)λαδον ||
— *sánto*, εὐχέλαιον, (τὰ ἅγια λά-
δια) || *máccchia d' —*, κηλὶς ἐλαί-
ου, (λαδ(ωμα)τιά, -δωμα) || *pittú-
ra ad —*, ἐλαιογραφική; -φημα ||
spáccio d' —, ἐλαιοπωλεῖον, (λα-
δάδικον).

olire, *v.* odoráre, olezzáre.

olína, *f.*, ἐλαία, (ἐληά) || *colór —*,
ἐλαιῶδες χρώμα, (λαδύ).

ollivástro; -vigno, *-a*, ἐλαιόχρους,
ἐλαιώδης, (λαδύς).

olivêto, *m.*, ἐλαιών, ἐλαιόφυτον,
-όδασος, (ληόφυτο, ἐλαιότοπος).

olivo, *m.*, ἐλαία, (ἐληά, ἐλαιόδεν-
όλλα, *f.*, χύτρα. [δρον).

olláre (piêtra —), *f.*, χυτρολίθος.

olmêto, *m.*, πτελεών.

ólmo, *m.*, πτελέα, (φτελιά).

olocáusto, *m.*, ὀλοκαύτωμα, *v.* sa-
olôgrafo, *-a*, ὀλόγραφος [erifizio.

oltracotánza, *v.* arrogánza. [ônta.

oltrâggio, *m.*, *v.* offêsa, insúlto,

oltramarino, *-a*, ὁ πέραν τῆς θαλάσ-
σης, ὑπερθαλάσσιος, ὑπερπόντιος.

oltramondâno, *-a*, ὑπερκόσμιος,
οὐράνιος: ὁ πέραν τοῦ τάφου.

oltramontâno, *-a*, πέραν τῶν ὄρων
ο τῶν Ἑλλήνων κείμενος, ὑπερό-
ρειος. [των, μέχρι θανάτου.

oltrânza (a —), *avn.*, μέχρις ἐσχά-
oltra-(oltre)passâre, ὑπερβάλλω, ὑ-
περπηδῶ, (ἀπερνῶ), *v.* sorpassâre.

oltre, *prep.*, ἐκτός, πλὴν, ὑπέρ;
πέρα(ν) || *oltracciò*, ἐκτὸς τούτου,
v. inòltre || — *la tòmba*, πέραν
τοῦ τάφου, μετὰ θανάτου || — *che*,
ἐκτὸς οὗ, (ἔξω ο ὕξω πού).

oltremâre, *avn.*, πέραν τῆς θαλάσ-
σης || *s. m.*, *colóre*, ὑπερπόντιον
χρώμα. λαμπρὸν κυανοῦν, (οὐρανύ).

oltremisûra; -môdo, *avn.*, ὑπὲρ τὸ

μέτρον, ὑπερμέτρως, (ἄμετρα),
ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικῶς.

omâccio, *m.*, μοχθηρὸς ο κακεν-
τρεχῆς ἀνθρώπος.

omacciône, *v.* opiône.

omâggio, *m.*, ὑποτάγη, προσκύνη-
σις, ὑποδουλοσύνη, ὑπόκλισις,
λατρεία; *gênder —*, προσκυνῶ, τι-
μῶ || *fig.*, σέβασ(μός), ὑπακοή ||
offêrta, dôno, προσφορά, ταπεινὸν
δῶρον || *pl.*, *salùti, rispètti*, ἀспа-
σμοί, σεβάσματα, -μοί.

omâi, *v.* o(r)amâi.

ombelicâle, *m. f.*, ὀμφαλικός, -άλιος.

ombelicâto, *-a, bot.*, ὀμφαλωτός,
-αλώδης.

ombelico, *m.*, ὀμφαλός, (ἀφαλός,
(ἀ)φάλι) || *bot.*, στίγμα, ὀμφαλός.

ômbra, *f.*, σκιά, σκίασμα, (ἴσκιος)

|| *oscurità, nôtte*, σκότος, ζόφος,
νύξ || *sospèlto*, ὑπόνοια, ὑποψία ||

proteziône, σκιά, σκέπη, ὑπεράσπι-
σις || *paùra*, φόβος, (ξύππασμα) ||

âniîna, spîrito, σκιά, ψυχή, φά(ν-
τα)σμα || *giuôco di cârte*, ὄμβρα ||

-e cinêsi, *giuôco*, φαντασμαγο-
ρίαι, σινοσκιά || *âll' —*, ὑπὸ τὴν

σκιάν, (εἰς τὸν ἴσκιον) || *avêr paù-
ra dèlla prôpria —*, φοβοῦμαι

τὴν σκιάν ο τὸν ἴσκιον μου, σκιο-
φοβος εἶμαι.

ombrâcolo, *m.*, μέρος σύδενδρον,
ὑπό-(σύ)σκιον, συσκίασμα, (ἴσκιος).

ombrâre, *v.* ombreggiâre; adom-
brârsi. [σκιασμός.

ombreggiamêto, *m.*; -ggiatûra, *f.*,
ombreggiâre, σκιάν ποιῶ, (ἐπι-συ)-
σκιάζω; σκιάς τίθημι, σκιάζω, σκια-
γραφῶ; (ἴσκιάζω, ἴσκιώνω).

ombrellâ, *f.*, ἀλεξιβροχον, -βρόχιον,
ἀντιβρόχιον, θολία, (ὀμπρέλλα) ||

bot., πέτασος.

ombrellâio, *m.*, ἀλεξιβροχιο-(θο-
λιο)ποιός, -πώλης, (ὀμπρελλάς).

ombrellifero, *-a, bot.*, σκιαδο-(πε-
τασο)φόρος || *s. f. pl.*, τὰ σκιαδο-
φόρα (φυτά).

ombrellino, *m.*, ἀλεξ-(ἀνθ)ήλιον,
θολία, σκιαδίσκη, (ὀμπρέλλ(ίτσ)α,
-λλάκι, -λλίνι, παρασόλι).

- ombrêllo, *m.*, *v.* -a; *c. s.*
 ombrina, *f.*, *itt.*, σκιαθίς, σκίαινα.
 ombrosità, *f.*, σκιερότης, σκιά, (ἴσκιος).
 ombrôso, -a, ombreggiato, σύ-(κατά)σκιος, σκιερός, σκιώδης, σκίοεις, ὑπὸ σκιάς || *raurôso, di cavalli ecc.*, σκιοδεής, σκιοφοβος, σκιαζόμενος; *di persône*, δύσπιστος, (φιλ)ὑπο-
 omêga, *m.*, ὦ μέγα; τέλος. [πτος.
 omêi, *v.* piânti, lamênti.
 omelia, *f.*, ὁμίλια.
 omênto, *m.*, ἐπίπλοον.
 omeopatía, *f.*, ὁμοιοπαθητική, -πάθεια.
 omeopatíco, -a, ὁμοιοπαθητικός.
 omerâle, *m. f.*, ὠμαῖος, ὠλένιος, βραχιόνιος. [πλετος γέλως.
 omêrico, -a, ὁμηρικός || *rîso -o*, ἄ-
 ômero, *m.*, ὄμος, ὠλένη, βραχίων.
 omêttete, παραλείπω; *v. lasciâre*; tacêre.
 omêtto; omiciattôlo, *m.*, ἀνθρωπισκος, -πάριον, ἀνδράριον, κοντοπίθαρος || οὐτιδανὸς ἀνθρωπος.
 omicida, *m. f.*, φονικός, ἀνθρωποκτόνος; ὀλέθριος || *s.*, φονεύς, ἀνθρωπο-(φονο)κτόνος, (φονιάς).
 omicidío, *m.*, φόνος, ἀνθρωποκτονία, (φονικόν).
 omissiône, *f.*, παράλειψις, παράτρεξις, ἀποσιώπησις; παράλειμμα, -λειπόμενον.
 ômnibus, *m.*, παντο-(λεω)φορεῖον.
 omocêntrico, -a, ὁμόκεντρος.
 omôfono, -a, ὁμόφωνος.
 omogeneità, *f.*, ὁμ(οι)ογένεια.
 omogêneo, -a, ὁμ(οι)ογενής.
 omôgrafo, -a, ὁμ(οι)ογράφος.
 omologâre, ὁμολογῶ, ἐγκρίνω, νομιμοποιῶ ἰδιοτικὸν ἔγγραφο.
 omologaziône, *f.*, ὁμολογία, ἐγκρι-
 omôlogo, -a, ὁμόλογος. [σις.
 omône, *m.*, μεγαλόσωμος ἀνθρώπος.
 omionimía, *f.*, ὁμωνυμία.
 omônimo, -a, ὁμώνυμος.
 omoplâta, *v.* scâpola.
 onâgra, *f.*, *bot.*, ὄναγρος.
 onâgro, *m.*, *zool.*, ὄναγρος.
 onanismo, *m.*, τὸ δέφεσθαι, μαλακία, -ισμα, αὐ-(ὀ)νανισμός || *esser dedito all' —*, *v. masturbârsi*.
 onanista, *m.*, μαλακιστής.
 ôncia, *f.*, ὀ(ὕ)γγια, οὐγκία || *fig.*, ὀλίγον τι, μικρὰ ποσότης.
 onciâle, *m. f.*, κεφαλαῖος, -λαιώδης.
 ônda, *f.*, κῆμα, δίνη; θάλασσα, κυματισμός.
 ondâta, *f.*, κλύδων, σάλος, κυματισμός, (φουσκοθαλασσιά).
 ônde, *avn.*, ὄθεν, (ἀπὸ τὸ ὁποῖον) || — ? πόθεν: διὰ τινος μέρους; (ἀπὸ ποῦ;) || *causâle*, δι' ὃ, διὰ τοῦτο || *v. laônde*; *affinchê* || *pron. di cûi*, οὐ, ὦν.
 ondechè, *avn.*, ὀπόθεν δήποτε, ἀφ' οἴουδῆποτε τόπου.
 ondeggiamênto, *m.*, διακύμανσις, κυμάτωμα, -τωσις || *fig.*, δισταγμός, ἀπορία. [δης; διστάζων.
 ondeggiânte, *m. f.*, κυματίζων, -τῶ-
 ondeggiâre, κυμαίνομαι, κυματίζω, -ομαι, (κυματόνω) || *fig.*, ταλαντεύομαι, διστάζω, ἀποροῶ.
 ondina, *f.*, κυμάτιον || *mit.*, ναϊάς, νηρεῖς, (νεράδα). [-τισμός.
 ondosità, *f.*, κυμάτωσις, -τισμα,
 ondôso, -a, κυματηρός, -τόεις, -τώδης.
 ondulamênto, *m.*; -aziône, *f.*, κυματισμός, -τισις, -τισμα, κύμανσις, σάλος; *v. inarêzzo*.
 ondulâre, κυματίζω; *v. incespâre*.
 ond(ul)âto, -a, κυματώδης, -τοειδής, -τιστός, -τοφανής, (σουφρωμένος): ἀνώμαλος.
 ondulatôrio, -a, διακυμαντικός, κυματοειδής, -τώδης.
 operârio, -a, φορτηγός, -τικός, -τα-
 ôpere, *v.* pêsso, cârico. [γωγός.
 operôso, -a, ἐπαχθής, ἐνοχλητικός, ἀνιαρός, βαρὺς, φορτικός, (βαρετός).
 onestà, *f.*, χρηστότης, τιμιότης || *modêstia ecc.*, αἰδώς, σεμνότης, χρηστοθήθεια.
 onestâre, συγκαλύπτω, κοσμῶ.
 onêsto, -a, χρηστός, τίμιος, ἀγαθός, καλός; εὐπρεπής; αἰδήμων, σόφρων, σεμνός.

ὄnice, *m.*, ὄνυξ, ὄνυχιον. [κλήρωσ. onninamēnte, *avn.*, ὄλοτελῶς, ὄλονnipotēnte; -possēnte, *m.f.*, παντοδύναμος, -τοκράτωρ.

onnipotēntza, *f.*, παντοδυναμία, -τοκρατορία. [πανσοφία.

onniscīēntza, *f.*, πανεπιστημοσύνη, onniveggēnte, *m. f.*, πάνοπτης.

onnīvoro, -a, παμβόρος, παμφάγος.

onomāstīco, *agg. m.*, ὀνομαστικός || *s. m.*, -όν, λεξιλόγιον.

onomatopē(ia), *f.*, ὀνομάτοποια.

onorābile, *m.f.*; -āndo, -a, τίμιος, ἀξιότιμος, ἀξιοπρεπής.

onorabilitā; -atēzza, *f.*, ἀξιότιμον, ἀξιοπρέπεια, ἔντιμον, -μότης.

onorāntza, *f.*, τιμή.

onorāre, τιμῶ, σέβομαι; προξενῶ τιμήν; κλεῖζω, δοξάζω; ἀξιῶ, (-όνω).

onorārio, -a, ἐπίτιμος, τιμητικός || *s. m.*, (ἀντ)άμοιβή, ἀντιμισθία,

onorāto, -a, τίμιος, ἔντιμος. [μισθός.

onōre, *m.*, τιμή; σέβας; *stīma*, *glōria*, ὑπόληψις, εὐκλεια, δόξα ||

recārsi a — di, ἔχω τὴν τιμὴν νά || -i fūnebrī, ἐπικήδειοι τιμαί ||

rūnto d' —, φιλοτιμία || uōmo d' —, τίμιος, χρηστὸς, καλὸς ἀνθρώπος ||

parōla d' —, λόγος τιμῆς, πίστις, τὰ πιστά; *avn.*, τιμίως, τῇ ἀληθείᾳ, ὡς τίμιος ἀνθρώπος ||

fār — ālla prōpria firma, τιμῶ τὴν ὑπογραφήν μου ||

fār gli -i di cāsa, παρίσταμαι εἰς τὰς ὑποδοχὰς τῆς οἰκίας ||

guārdia d' —, τιμητικὴ φρουρά || Vostro Onōre, *tītolo*, ἡ ὑμητέρα τιμότης. [putāto.

onorēvole, *v.* -rābile; *s. m.*, *v.* decoronificēntza, *f.*, τιμή; *v.* decoronifico, -a, τιμητικός. [ziōne.

ōnta, *f.*, *v.* disonōre; insūlto.

ontanēto, *m.*, κληθρῶν.

ontāno, *m.*, κλήθρα, (σκληθρως).

ontologia, *f.*, ὄντολογία.

ontolōgico, -a, ὄντολογικός.

ontōlogo, *m.*, ὄντολόγος.

outōso, -a, *v.* disonorānte, ingiunūsto, *v.* cārīco. [riōso.

opacità, *f.*, σκιερότης, σύσκιον.

opāco, -a, σκιερός, σύσκιος, ἐπίσκιος. [λιον.

opāle, *f.*, ὀπαλλίας λίθος, ὀπαλοpalīno, -a, ὀπαλλιώδης, -ιόχρους.

ōpera, *f.*, ἐργασία, ἔργον, (δουλειά); ἐργόχειρον, τεχνούργημα || *scritto*,

ἔργον, σύγγραμμα || *melodrama*,

μελόδραμα, δρᾶμα μουσικόν, (ὄπερα) || *operāio*, ἐργάτης || *mil.*, ὀχύρωμα, τείχισμα.

operābile, *m. f.*, ἐκτελέσιμος, -λεστός, κατορθωτός || *medc.*, ἐγγχειρήσιμος.

operāio, -a, ἐργατικός; classe -a, -ῆ τάξις, ἐργάται, τεχνῖται || *s.*,

ἐργάτης, χειρῶναξ, -νάκτης, τεχνίτης, ((χειρο)δουλευτής).

operāre, ποιῶ, πράσσω, (ἐξ)ἐργάζομαι; ἐνεργῶ; χειρίζω, ἐκτελῶ ||

medc., ἐκτελῶ ἐγγχειροῦσιν, ἐγχειρῶ, χειρουργῶ. [στήριος.

operātivo, -a, ἐνεργητικός, δρα-

operāto, -a, πεπραγμένος; ἐξεργασμένος, (δουλευμένος), *v.* damascāto; *s. m.*, *v.* condōtta.

operātōre, -trīce, χειριστής, ἐκτελεστής; ἐγγχειρητής, χειρουργός.

operātōrio, -a, ἐγγχειρητικός, χειρουργικός.

operaziōne, *f.*, πρᾶξις, ἐργασία, ἔργον; ἐνέργεια, δύναμις || *medc.*,

χειρουργικὸν ἔργον, ἐγγχειροῦσις || *aritm.*, ἀριθμητικὴ πρᾶξις || *mil.*,

στρατιωτικὴ ἐνέργεια.

operētta, *f.*, μελοδραμάτιον, μικρὸν μελόδραμα κωμικόν.

operōso, *v.* attīvo, laboriōso.

opificio, *v.* laboratōrio.

opīmo, -a, πιμελής, πίων; ἀφθονός, πλούσιος || spōglie -e, ἀνδροφόνια (λάφυρα ο σκῦλα), ἔναρα.

opināre, *v.* crēdere, giudicāre.

opiniōne, *f.*, γνώμη, δόξα, φρόνημα || 1' — rībblica, ἡ δόξα τῶν πολλῶν, ἡ κοινὴ δόξα, τὸ δημόσιον φρόνημα.

oplīta, *m.*, ὀπλίτης.

orobālsamo, *m.*, ὀποβάλαμον, βάλαμον τῆς Μέκας.

oroponāce, *m.*, ὀποπόναξ.

ορπίαρε, ναρκῶ διὰ τοῦ ὀπιου.
 ορπίατο, -α, ἐμπεριέχων ὀπιον ||
s. m., ἔκλειγμα ὀπιῶδες, ὀπιακόν.
 ορπιγοῖαρε, *v. sequestrâre*.
 ορπιλάρε, (ἐμ)φρατίω.
 ορπιλάτιο, -α, ἐμφρακτικός. [λίαις].
 ορπιλάζιονε, *f.*, ἐμφραξίς (τῆς κοι-
 ὄρπιο, *m.*, ὀπιον, μηκώνιον, (ἀ-
 φιόνι).
 ορπονῆτε, *m. f.*, ἀντιτιθέμενος,
 ἀντιτασσόμενος, ἀντιστάμενος, ἀν-
 τικείμενος, ἐναντίος; ἀντίλαλος,
 ἀντίδικος. [τίστατος, ἀντίτακτος.
 ορπονίβιλε, *m. f.*, ἀντιθέσιμος, ἀν-
 ορποῖρε, ἀντιθέτω, ἀντιτίθημι, ἀν-
 τιτάσσω, ἀντίστημι, ἀντιβάλλω,
 βάλλω ἐναντίον, ἀντικρούω || *obiet-
 tare*, ἀντιλέγω, ἐπιφέρω ὡς ἐναν-
 τίον λόγον || -rsi, ἀντιτάσσομαι,
 ἀντίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, (-τιόνο-
 μαι).
 ορπορτινισμο, *m.*, ἐπικαιρισμός.
 ορπορτινιστά, *m. f.*, ἐπικαιριστής.
 ορπορτινιτά, *f.*, εὐκαιρία, ἀρμοδιό-
 τῆς, καιρός κατάλληλος, καλή
 περίστασις.
 ορπορτινιό, -α, εὐ-ἐπί-(ἐγ)καιρος,
 εὐθετος, ἀρμόδιος, κατάλληλος.
 ορπορτινιόρε, -tríce, ἐναντίος, ἀντί-
 παλος: ἀντιλέγων.
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, ἀντίθεσις, ἀντί-
 στασις; ἐναντιότης, -τίωσις, ἐμ-
 πόδιον; ἀντιλογία || *gr. e astron.*,
 ἀντίθεσις || *politica*, ἀντιπολίτευ-
 σις || *leg.*, ἔνστασις.
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, καταπίεσις, τυραν-
 νία, καταδυναστεία, κατάθληψις;
pr. e medic., στενοχωρία, βάρος;
medic., δύσπνοια. [ταθλιπτικός.
 ορπορτινιόζιονε, -α, καταπιεστικός, κα-
 ορπορτινιόζιονε, -α, (κατα)πιεζόμενος, κα-
 ταπιεπισμένος, πιεσθείς, τυραν-
 νούμενος, καταδυναστευόμενος,
 κατατεθλιμμένος, ἀδικούμενος.
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, καταπιεστής, τύ-
 ραννος, καταδυνάστης, δεσπότης
 σκληρός. [τυραννικός.
 ορπορτινιόζιονε, *m. f.*, καταπιεστικός,
 ορπορτινιόζιονε, καταπιέζω, καταδυνα-
 στεύω, (κατα)τυράννω, καταθλίβω,

καταπλακόνω; βασανίζω, στενο-
 χωρῶ; ἄγγω, πνίγω.
 ορπορτινιόζιονε, *v. attaccâre*; combât-
 ορπορτινιόζιονε, *v. o.* [tere, ορπορτινιόζιονε].
 ορπορτινιόζιονε, *v. opra*.
 ορπορτινιόζιονε, προτιμῶ, ἐκλέγω, αἰροῦ-
 μαι. [εὐπορος, πλούσιος.
 ορπορτινιόζιονε, -α, βαθύ-(ὑπέρ)πλουτος,
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, μέγας πλοῦτος, ἀφθο-
 νία, εὐπορία. [μάτιον.
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, συγραμμάτιον, πονη-
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, προτίμησις, αἵρεσις.
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, ὥρα || *di buon' —*, ἐνωρίς,
 (νωρίς), πρωτῆ, ταχέως || *che — è ?*
 τί ὥρα εἶναι: || *mèzz' —*, μισή
 ὥρα || -e canoniche, κανονικαὶ ο
 μικραὶ ὥραι || *avn.*, κατὰ τὸ παρόν,
 νῦν, τώρα, ἤδη, (τῶρη, ἐδ(αν)ά);
 (παρ') εὐθύς; μετ' ὀλίγον || *òr —*
 πρὸ ὀλίγου, ὅσον οὐπω || *per —*
 ἐπὶ τοῦ παρόντος || *da —*, ἀπὸ
 τοῦδε, *v. oramâi*. [λογῶ.
 ορπορτινιόζιονε, χρησιμοδοτῶ, -μο-
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, χρησμός; μαντεῖον,
 χρηστήριον || *fig.* προφητεία, πρόρ-
 ορπορτινιόζιονε, *v. oréisse*. [ρησις.
 ορπορτινιόζιονε, *v. urag-*. [κός.
 ορπορτινιόζιονε, *m. f.*, στοματικός, προφορι-
 ορπορτινιόζιονε, *v. ora* || *d' ora innânzi*,
 ἀπὸ τοῦδε, εἰς τὸ ἐξῆς, (ἀπ' ἐδῶ
 καὶ ἔμπρός). [(ὀ(ὑ)ραγκουτάγκος).
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, ἀγριάνθρωπος,
 ορπορτινιόζιονε, *v. pregâre*.
 ορπορτινιόζιονε, -α, ὠριαῖος, ὠριος, ὠρι-
 κός || *s. m.*, ὠράριον, ὠροδεί-
 κτιον, (ἐν)δείκτης (τῶν σιδηρο-
 δρόμων *ecc.*).
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, χρύσοφρος, ἰερὸς ἰχθύς,
 (χρυσόφα, τσιπούρα).
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, ῥήτωρ.
 ορπορτινιόζιονε, -α, ῥητορικός || *s. f.*, εὐ-
 κτήριον, προσευχητήριον; εἰκο-
 νοστάσιον, ναῖδιον || *mus.* εὐκτή-
 ριον (δραῖμα).
 ορπορτινιόζιονε, *f.*, δημηγορία; — *fâne-
 bre*, ἐπιτάφιος ὁ ἐπικήδειος λόγος
 || † δέησις, προσευχή; — *domeni-
 câle*, κυριακὴ προσευχή, τὸ Πά-
 ορπορτινιόζιονε, *v. privére*. [τερ ἡμῶν.
 ορπορτινιόζιονε, *m.*, σφαῖρα, κύκλος.

orbêne, *avv. e inter.*, καλῶς, (καλά), (τὸ) λοιπόν.

orbiculâre, *m. f.*, σφαιροειδής, στρογγύλος, κυκλικός.

ôrbita, *f.*, κόγχος, -η (τῶν ὀφθαλμῶν) || περιφορά, τροχιά (τῶν πλα-

orbitâle, *m. f.*, κογχικός. [νητῶν).

ôrbo, *v.* είεο; p̄rivo.

orchêstra, *f.*, ὀρχήστρα.

orchestrazíðne, *f.*, ὀρχήστρωσις, διάταξις ὁ διευθέτησις ὀρχήστρας.

ôrchide, *f.*, bot., ὄρχις, σατύριον.

orchidêe, *f. pl.* τὰ ὄρχοειδῆ (φυorchîte, *f.*, ὀρχίτις. τά).

ôrcio, *m.*, λήκυθος, λάγηνος, στάμνος, ὕδρια, (στάμνα, -ví).

oreíðlo, *m.*, χυτρίον, σταμνίον, (-νάκι, λαγηνάκι).

ôreo, *m.*, δράκων, -κος || γοργώ, φόβητρον; τρομερὸς ἄνθρωπος, θηρίον; λαίμαργος, (φαγᾶς, χαφτα-

ôrda, *f.*, ὀρδή, στίφος, πλήθος. [νᾶς).

ordigno, *v.* utensile, strumênto; struttúra.

ordinâle, *m. f.*; -atîvo, -a, τακτι-

ordinamênto, *m.*, διάταξις, τακτοποίησις; *struttúra*, ὀργανισμός, διοργάνωσις; *comândo*, διάταξις, ἐντολή.

ordinândo, *m.*, † χειροτονούμενος, -νηθησόμενος, ὑποψήφιος πρὸς χειροτονίαν.

ordinânza, *f.*, *v.* ôrdine; *mil.*, στρατιώτης ὑπρέτης, διάκτορος; *ufficiâle d' —*, διαγγελεύς.

ordinâre, (δια)τάττω, τακτοποιῶ, διευθετ(ίζω)ῶ, (ὀρδινιάζω); ὀργανίζω, διοργανῶ || *comandâre*, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, κελεύω || *medc.*, διατάττω, παραγγέλλω, διορίζω || † προχειρίζω, χειροτονῶ *legrêa*.

ordinârio, -a, συνήθης, (συνειθισμένος), καθημερινός; μέτριος, κοινός, εὐτελής, ἄθλιος, πρόστυχος.

ordinâto, -a, διατεταγμένος, ὀρισμένος || † χειροτονηθεὶς.

ordinaziðne, *f.*, διάταξις, -αγμα, ἐντολή || *medc.*, συνταγή || † χειροτονία.

ôrdine, *m.*, (διά)τάξις, κόσμος, διακόσμησις, τακτοποίησις, διευθέτησις || *buôn ôrdine*, *quiète ecc.*, εὐταξία, πειθαρχία, ἡσυχία || *mêdo*, τρόπος || *clásse ecc.*, τάξις; σειρά || *comândo*, προσ-(δια)ταγή, ἐντολή, παραγγελία, κέλευσμα, (δι)ὀρισμός, (ὀρδινία) || *architettura*, ῥυθμός, τρόπος, εἶδος || † χειροτονία || *di frâti*, *cavaliéri ecc.*, τάγμα || * — *del giôrno*, *mil.*, ἡμερησία διαταγή || *paròla d' —*, σύνθημα || — *di battâglia*, παράταξις. εἰς μάχην.

ordire, διάζω, -ομαι, στημονίζω, -ομαι, (ἐν)ὑφαίνω || *fig.*, ἐξυφαίνω, πλέκω, τεχνάζομαι, μηχανορραφῶ, -νῶμαι, τεκταίνω.

ordito, *m.*, στήμων, (-μόνι) || *fig.*, σχεδιάσμα, κάρναβος.

orditôre, -trice, διαστής, στημονιστής, ὑφαντής || μηχανορραφός.

orditúra, *f.*, διάσμα, στημόνισμα, συνυφή, ὑφανσις; *v.* ordito.

orêade, *f.*, ὀρειάς. [μουσικῆς.

orecchiânte, *m. f.*, ἐραστής τῆς

orecchiêta, *f.*, οὖς (καρδίας).

orecchîno, *m.*, ἐνώτιον, (σκολαρίκι, σκολαρήκι, σκουλαρίκιον).

orêcchio, *m.*, *pr. e fig.*, οὖς, ὠτίον, (αὐτί, *fig.*, πιάσιμον) || *udito*, ἀκοή, || *fâr l' — da mercânte*, κωφεύω, (κάμνω τὸν κουφόν).

orecchiðne, *m.*, *zool.*, μέγалаυτος. || *pl.*, παρωτίς, (μαγουλάδες).

orecchiûto, -a, ὠταρός, μέγалаυτος, ὁ ἔχων μέγала ὠτα, (αὐταράς, μεγαλαύτης).

orêfice, *m.*, χρυσο-(ἀργυρο)χό(ο)ς, χρυσοφός, (κουίμιτζίης).

oreficeria, *f.*, χρυσο-(ἀργυρο)χοϊκή; orêmus, † δεηθῶμεν. [-κόν.

oreografia, *v.* orogr.

orezzâre, φυσῶ, πνέω εὐφροσύνας.

orfanêzza, *f.*, ὀρφανία, (-άνεια).

ôrfano, -a, ὀρφανός.

orfanotrôfio, *m.*, ὀρφανοτροφεῖον.

orfeonista, *m.*, ὀρφεονιστής.

ôrfico, -a, ὀρφικός.

organâio, *m.*, ὀργανοποιός.

organêtto, *m.*, στροφοσύριγξ, (ὄρ-
 orgânico, -a, ὄργανικός. [γανέτο).
 organino, *m.*, συγκόρδιον, (ὄργα-
 νάκι).
 organismo, *m.* (δι)ὄργανισμός, φυ-
 σική κατάσταση, σύστημα ο σύνο-
 λον τῶν ὄργάνων.
 organista, *m.*, χορδοσυριστής, ὄρ-
 γανοκρούστης.
 organizzare, ὄργανίζω, διοργανῶ;
 διατίθημι; -τάσσω. [κός; *s.*, -τής.
 organizzatore, -trice, διοργανωτι-
 organizzazione, *f.*, ὄργανισμός,
 διοργάνωσις; διάταξις.
 organo, *m.*, *pr. e fig.*, ὄργανον.
 orgâsimo, *m.*, ὄργασμός.
 orgia, *f.*, τὰ ὄργια; κραιπάλη.
 orgoglio, *m.*, ἔπαρσις, ἀλαζονεία,
 ὑπερηφάνεια, ὑπεροψία.
 orgoglioso, -a, ἀλαζών, ὑπερήφα-
 νος, ὑπεροπτικός, ἀγέρωχος.
 oricâleo, *m.*, ὄρείχαλκος || σάλπιγξ.
 oricello, *m.*, *bot.*, ὄρσελλία, λειχήν
 παραλίων.
 orientâle, *m.f.*, ἀνατολικός, πρὸς ἀ-
 νατολὰς κείμενος || *s.*, ἀνατολίτης.
 orientalista, *m.*, ἀνατολιστής, ἀ-
 σιανιστής, -νολόγος.
 orientamento, *m.*; -aziône, *f.*, διά-
 γνωσις τοῦ τόπου, τοποθέτησις,
 ἐντοπισμός || ἰστιοτρόφησις.
 orientâre, διατάττω ἀνατολικῶς;
 ἐντοπίζω || *mar.*, ἰστιοστροφῶ ||
 -rsi, ἐντοπίζομαι.
 oriênte, *m.*, ἀνατολή; αἱ ἀνατο-
 λικαὶ χῶραι || *impêro d'* —, βυ-
 ζαντινὴ αὐτοκρατορία.
 orificio; -fizio, *m.*, ὀπή, στόμιον,
 στόμα, ἄνοιγμα, τρήμα, (τρύπα).
 origano, *m.*, *bot.*, ὄρίγανον, (ρί-
 γανη).
 originâle, *m.f.*, ἀρχέ-(πρωτό)τυ-
 πος; *s.*, -ον || *nuôno*, πρωτοφανής,
 καινός || *strâno*, ιδιότροπος, ιδιόρ-
 ρυθμος, καινοτόμος, παράδοξος,
 ἀλλόκοτος.
 originalità, *f.*, πρωτοτυπία; χα-
 ρακτήρ τοῦ ἰδιοτρόπου, καινοτο-
 μία, ἀλλόκοτον. [έχω, *n.* ἔλκω.
 originâre, ἀρχὴν ο γένεσιν *att.*, παρ-

origine, *f.*, ἀρχή, πηγὴ, γένεσις,
 γένος, καταγωγή; *causa*, αἰτία,
 πηγὴ. [μαι.
 origliâre, ὠτακουστῶ, ἐπακροῶ-
 origlière, *v.* capezzâle.
 orîna, *f.*, οὔρος, -ον, κάτουρον,
 (κατουρ-(κατρου)λιό).
 orinâle, *m.*, οὔροδοχεῖον, -δόχον,
 λάσανον, (καθίκι, -θήκι, κατουρ-
 (λ)οκάνατον, -ρολάγγηνον, κανάτι,
 ἀγγεῖο); *per inférmi*, ἐνουρήθρα.
 orinâre, (κατ)οὔρῶ, (κατουρηοῦμαι,
 ῥίχνω ο κάνω τὸ νερό μου, κάνω
 τὸ ψιλό μου) || — *frequentemên-*
te, συχνοκατουρῶ || *avêr da* —,
 οὔρητιῶ, -ησειῶ.
 orinârio, -a, οὔρικός.
 orinâta, *f.*, (κατ)οὔρημα.
 orinatôio, *m.*, οὔρητήριο, (κατου-
 ori(u)ôlo, *v.* orolôgio. [ρητήρι).
 oriône, *m.*, ὠρίων.
 orittologia, *f.*, ὄρνυτολογία.
 oriûndo, -a, ἀπό-(ἐκ)γονος.
 orizzontâle, *m.f.*, ὀριζόντιος.
 orizzônte, *m.*, ὀρίζων.
 orlâre, ἀκρο-(περι)ρραφῶ, περιγυ-
 ρῶ, κρασπεδῶ, (μπιμπιλόνω, στρει-
 φόνω).
 orlâto, -a, παρύφαντος, -φής.
 orlatûra, *f.*, περίρραφίς, κρασπέ-
 δωσις, παρύφανσις.
 orliccio, *m.*, *v.* estremità; crôsta.
 ôrlo, *m.*, ἀκρο-(περι)ρραφή, κρά-
 σπεδον, λῶμά(τιον), παρυφή, (κε-
 νάρι, μπιμπιλ(ω)μα, στρείφωμα) ||
di un vâso ecc., χεῖλος; περιχεί-
 λωμα, (γῦρος). [παράδειγμα.
 ôrma, *f.*, ἴχνος, (πάτημα) || σημειῖον;
 o(r)mâi, *v.* oramâi.
 ormâre, ἰχνηλατῶ.
 ormeggiâre, ῥίπτω τὴν ἄγκυραν,
 ἄγκυροβολῶ, (προσ)ὀρμιζομαι, (ἀ-
 ράζω).
 ormêggio, *m.*, τὰ πρυμνήσια, ἄγ-
 κυρα, ναυσιπέδη, (παλαμάρι, πα-
 ράγγι).
 ormîn, *m.*, *bot.*, ὄρμηνον.
 ornamentâle, *m.f.*, κοσμητικός,
 καλλωπιστικός.
 ornamentâre, διακοσμῶ; ποικίλλω.

ornamentaziōne, *f.*, διακόσμησις, καλλώπισις.

ornamēto, *m.*, κόσμημα, καλλωπισμός, -ισμα, στολισμός, (-ίδι); *fig.*, ἐγκαλλώπισμα, ἀγλαΐσμα; *del discōrso*, ληκυθισμός.

ornāre, κοσμῶ, καλλωπίζω, καλλύνω, στολίζω.

ornatista, *m.*, κοσμηματογράφος, -τοποιός, -τογλύπτῃς.

ornāto, -a, κεκοσμημένος, κοσμητός, (στολισμένος) || *s.m., v. ornamēto*.

ornitologia, *f.*, ὀρνιθολογία.

ornitōlogo, *m.*, ὀρνιθολόγος.

ornitorinco, *m.*, ὀρνιθόρουγγος.

ōno, *m.*, (ὄρεινή) μελία, βουμελία.

ōro, *m.*, χρυσός, (-σάφι, μάλαμμα) || — *filāto*, χρυσόνημα, (-σάφι) || *monēta d' —*, χρυσοῦν νόμισμα || *ricchezza, dendro*, πλοῦτος, περιουσία, τὰ χρήματα.

ōrobo, *m.*, ὄροβος, (ῥόβι).

orografia, *f.*, ὄρεογραφία.

orogrāfico, -a, ὄρεογραφικός.

orologeria, *f.*, ὥρολογοποιεῖον, -πωλεῖον, (ὥρολογάδικον).

orologiāio, *m.*, ὥρολογοποιός, -πώλης, (ὥρολογᾶς).

orolōgio, *m.*, ὥρολόγι(ον).

orōscopo, *m.*, ὥροσκόπιον.

orpellāre, *v. inorpr.*

orpello, *m.*, χρυσόχαλκος, (σαματατέλι), ψευδόχρυσον, -δάργυρον || *fig.*, ψευδόκοσμος, συγκαλύψις.

orrēndo; ὄrrido, -a, *v. orribile*.

orrettizio, -a, *leg.*, δολιόληπτος, κλοπιμαῖος.

orribile, *m. f.*, φρικτός, -κώδης, -καλέος, φοβερός, τρομερός, αποτρόπαιος; κάκιστος, ἄθλιος; δεινός; ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός.

orridēzza, *f.*, τερατώδης δυσμορφία.

orripilaziōne, *f.*, φρικίασις, (ἀνατριχίασμα).

orrgōre, *m.*, φρίκη, τρόμος; *avversióne*, ἀπέχθεια, ἀποστροφή; *turpitudine, infāmia, atrocità*, αἴσχος, ἀσχημία, αἰσχρουργία, δεινότης.

ōrsa, *f.*, *zool. e astron.*, ἡ ἄρκτος, (ἀρκουῖδα).

orsâcehiô(tto); -âtto, *m.*, ἀρκτύλος, -τιδεύς, (ἀρκουδάκι, -δόπουλον).

ōrso, *m.*, ἡ ἄρκτος, (ἀρκουῖδα) || *fig.*, ἀνθρωπος φιλέρημος, μονότης ο ἄγροϊκος. [πρός!

orsù! *inter.*, θάρρει! (θάρρει!) ἐμ-ortâggi, *v. legûmi*.

ortēnsia, *f.*, ὄρτενσία. [(τσι)κνίδα].

ortīca, *f.*, ἀκαλήφη, κνίδη, (τσου-orticâcee, *f. pl.*, τὰ κνιδοειδῆ (φυτά).

orticâio; -chêto, *m.*, τόπος πλήρης κνιδῶν. [ἐξανθηματική.

orticâria, *f.*, *medc.*, κνίδωσις, νόσος

orticino, *m.*, κηπίδιον, -πάριον.

orticoltûra, *f.*, κηπουργική, κηπεία, κηπολογία, φυτοκομία.

orticultôre, *m.*, κηπουρ(γ)ός, φυτοκόμος.

ortivo, -a, κηπουρικός, φυτοκομικός || ἀρεο -o, ἀναφορικὸν ἄνοιγμα.

ōrto, *m.*, (λαχανό)κηπος || *v. oriēnte*.

ortodossia, *f.*, ὀρθοδοξία, ὀρθοτομία.

ortodôssso, -a, ὀρθόδοξος.

ortoerīa, *f.*, ὀρθοέπεια.

ortogonāle, *m. f.*, ὀρθογόνιος.

ortografia, *f.*, ὀρθογραφία.

ortogrāfico, -a, ὀρθογραφικός.

ortolāno, -a, κηπαῖος || *s.*, κηπουρ(γ)ός || *zool.*, συκαλῖς, κεγγρ(η)ῖς.

ortopedīa, *f.*, ὀρθοπαιδεία, -δική.

ortopêdico, -a, ὀρθοπαιδικός || *s.m.*,

orvīa, *v. orsù*. [-διστής.

orvietāno, *m.*, ὀρβιέτανον.

ōrza, *f.*, κεραιούχος, (μπουρίνα).

orzai(u)olo, *m.*, κέγχρωμα, κριθῆ, ποσθία, (κριθ(αρ)άκι).

orzāre, πλαγιάζω τὸ πλοῖον ο τὸ ἰστίον, πλαγιο-(λοξο)δρομῶ, προσάγω, (ὄρ(τ)σάρω).

orzâta, *f.*, ἀμυγδαλόποτον, -δάλωμα, κριθ(αρ)όνερον, (σο(υ)μάδα).

ōrzo, *m.*, κριθῆ, (-θάρι).

osānna, † ὠσαννά.

osāre, (ἀπο)τολμῶ.

oscenità, *f.*, αἰσχροτής, ἀσεμνία, ἀναισχυντία, ἀναιδεια, ἀσχημοσύνη, (ἀδιαντροπία, ἀτσαλία, ἀρσιζιά); αἰσχρολογία.

oscēno, -a, αἰσχρός, ἄσεμνος, ἀναισχυντος, ἀναιδής, ἀσχῆμων,

(ἄσχημος, ἀδιάντροπος, ἄτσαλος, ἀρσίζικος); *nel parlâre*, αἰσχρολόγος. [-τεύομαι.
oscillâre, αἰωροῦμαι, ταλαντοῦμαι,
oscillatôrio, -a, αἰωρητός, ταλαντώδης, δονητικός.
oscuramênto, *m.*, ζόφωσις, σκοτισμός, ἐπισκότισις, ἀμαύρωσις, (σκοτεινάσμα).
oscurantísta, *v.* retrógrado.
oscurâre, ζοφῶ, (ἐπι)σκοτιῶ, -τίζω, -τάζω, ἀμαυρῶ, (-όνω, σκοτεινιάζω); *fig.*, σκοτίζω || -rî, *pr. e fig.*, (ἐπι)σκοτιζομαι, ἀμαυροῦμαι, (σκοτ(εινι)άζω).
oscurità, *f.*, ζόφος, σκοτ(ε)ία, -τεινότης, (-τεινάδα, -τειδι, -τεινιά) || *fig.*, ἀσάφεια, ἀμφιβολία; ἀσημότης.
oscûro, -a, ζοφερός, -φώδης, σκοτεινός, ἀμαυρός; *cárico*, βαθύς; *rôco intelligibile*, ἀσαφής, ἄδηλος, γριφώδης; *ignôbile*, *ignôto*, ἄσημος, ἀγενής, ἄδοξος, ἄγνωστος, ποταπός.
osmânli, ὀθωμανός, (ὀσμανλής).
ôsmio, *m.*, ὄσμιον.
ospedâle, *m.*, νοσοκομεῖον, (σπιτάλι, ἱμαρέτι). [*s. m., c. s.*
ospitâle, *m. f.*, φιλόξενος, -νῶν ||
ospitaliêri, *m. pl.*, μοναχοὶ φιλό-
ospitalità, *f.*, φιλοξενία. [ξενοί.
ospitâre, ξενίζω, φιλοξενῶ; *v.* *alloggiâre*, *albergâre*, *accogliere*.
ôspite, *m. f.*, *att.*, ξενιστής, φιλοξενῶν, ξένος; *pass.*, φιλοξενούμενος, ξένος; (μουσαφίρης).
ospîzio, *m.*, ἄσυλον, καταφύγιον; ξενῶν, -νοδοχεῖον; — *dêi vecchi*, *dêi trovatelli*, *dêi pazzi*, *dêi poveri*, *dêgli orfanî*, *dêi bambini*, γηρο-βρεφο-φρενο-(πτωχο)κομεῖον, ἐκθετο-(βρεφο)τροφεῖον.
ossalâto, *m.*, ὀξαλιδικὸν ἄλας.
ossâllico, -a, ὀξαλιδικός.
ossâlida, *f.*, ὀξαλῖς, (ξινήθρα, ξινολάπαθον).
ossâme, *m.*, σωρὸς ὀστέων, τὰ ὀστᾶ, (τὰ κόκκαλα). [-οδοχεῖον.
ossârîo, *m.*, ὀστοθήκη, -ολόγιον,

ossatûra, *f.*, τὰ ὀστᾶ; *pr. e fig.*, σκελετός; *mar.*, δέσις πλοίου.
ôsseo, -a, ὀστέινος, -τώδης, (κοκκάλινος, -λένιος, -λώδης). [diênte.
ossequênte, *m. f.*, *v.* -quiôso, ubbi-
ossequiâre, προσκυνῶ, σέβομαι, τιμῶ.
ossêquîo, *m.*, προσκύνησις, σέβασ(μός), ὑπόκλισις.
ossequiôsitâ, *f.*, ὑπέρμετρος φιλοφροσύνη, θεραπευτικότης.
ossequiôso, -a, σεβαστικός, θεραπευτικός, ὑπηρετικός, εὐπειθής, ὑποκλινής.
osservâbile, *m. f.*, θεάσιμος, παρατηρητός, -ρήσιμος; διά-(ἐπι)-σημος.
osservânte, *m. f.*, παρατηρητής || † *legreus* κανονικός, σχοινόζωστος (ἀδελφός).
osservânza, *f.*, ἀκριβῆς τίμησις, φυλακή || † τάγμα ιδιόρρυθμον || *v.* *rispétto*, *stima*.
osservâre, *guardâre attentamênte*, ἐξετάζω ἀκριβῶς, παρατηρῶ, ἐπισκοπῶ, θεωρῶ || *eseguire*, *mantenêre*, (συν)τηρῶ, φυλάσσω, (διαφυλάγω), ἐκπληρῶ.
osservatôre, -trice, παρατηρητικός, θεωρητικός; *s.*, ἐξεταστής, παρατηρητής, φύλαξ, διαφυλακτής.
osservatôrio, *m.*, ἀστεροσκοπεῖον.
osservaziône, *f.*, παρατήρησις, -ρημα; *facoltà*, -ρητικότης, -ρητικόν.
ossêsso, *v.* *indemoniâto*.
ossîa, *v.* *o*.
ossîânico, -a, ὀσσιανικός.
ossicîno, *m.*, ὀστάριον, (κοκκαλάκι).
ossicrâto, *m.*, ὀξύκρατον.
ossidâbile, *m. f.*, ὀξειδιωτός, -ώσιμος, ὀξειδώσιμος.
ossidâre, μεταβάλλω εἰς ὀξύδιον, ὀξύδιῶ, ὀξειδῶ. [σις.
ossidaziône, *f.*, ὀξειδίωσις, ὀξειδω-
ossidionâle, *m. f.*, πολιορκητικός.
ôssido, *m.*, ὀξύ-(ὀξει)διον.
ossificâre, ἀποστεῶ, ὀστοποιῶ.
ossîfrago, *m.*, *zool.*, ὀστεοκλάστης.
ossigenâbile, *m. f.*, ὀξυγονώσιμος.
ossigenâre, ὀξυγονῶ.
ossîgeno, *m.*, ὀξυγόνον.

ossilâpato, *m.*, ἰππολάπαθον, βαφικὸς λειχήν. [μελόξυδο].
 ossimêle, *m.*, ὀξύμελι, (ξυδόμελι,
 ossitono, -a, ὀξύτονος; *s. m.*, -ον.
 ôsso, *m.*, ὄστουν, (κόκκαλο(ν)) || *v.*
 nôcciolo. [καλώδης, -λιάρικος].
 ossôso; ossûto, -a, ὄστ(ε)ώδης, (κοκ-
 ostâcolo, *m.*, ἐμπόδιον, -δισμα,
 κώλυμα, δυσκολία, ἐναντιότης.
 ostâggio, *m.*, ὄμηρος; *v. pégno.*
 ostâre, *v. oppôrsi.*
 ôste, *m.*, οἰνοπώλης, κάπηλος, (τα-
 βερνάρης); *albergatôre*, ξενοδόχος,
 πανδοχεύς || *m. f.*, *v. nemico*; *esér-*
cito. [combâttere].
 osteggiâre, *v. oppôrsi*, *contrariâre*,
 osteîna, *f.*, ὀστεῖνη.
 osteîte, *f.*, ὀστεῖτις. [go, asilo.
 ostêllo, *m.*, *poet.*, *v. dimôra*, *albér-*
ostensibile, *m. f.*, ἐπιδείξιμος, -δει-
 κτός, ἐμφανήσιμος, δηλωτέος,
 πρόδηλος, φανερός.
 ostensîone, *f.*, ἐπί-(ἀπό)δειξις.
 ostensôrio, *m.*, † ἄρτοφόριον, δι-
 σκάριον. [σεμνύνομαι ἐπί τι.
 ostentâre, (παρ)ἐπιδείκνυμαί τι,
 ostentatôre, -tríce, μεγάληνχος,
 καυχηματίας, κομπαστής, ἀλαζών.
 ostentaziône, *f.*, ἐπίδειξις, κομπα-
 σμός, -ασμά, ἀλαζονεία.
 osteocôlla, *f.*, ὀστεοκόλλα.
 osteologia, *f.*, ὀστεολογία.
 osteotomia, *f.*, ὀστεοτομία.
 osteria, *f.*, οἰνοπωλεῖον, -πώλιον,
 καπηλεῖον, (ταβέρνα); ξενοδοχεῖον.
 ostêssa, *f.*, οἰνόπωλις; ἡ ξενοδό-
 χος, πανδοχεύτρια.
 ostetrícia, *f.*, μαιευτική. [levatrice.
 ostêtrico, -a, μαιευτικός || *s. f.*, *v.*
 ôstia, *f.*, *da suggellâre*, σφραγιδόζυ-
 μον, σημαντρίς, (ὄστια, βολίνι) ||
 † ἅγιος ἄρτος, ὄστια || *v. vittima.*
 ôstico, -a, δυσφόρητος, δυσάρεστος,
 δύσκολος. [ἐναντίος, ἀντίθετος.
 ostile, *m. f.*, ἐχθρικός, πολέμιος;
 ostilità, *f.*, ἐχθρα, -ρότης; -ρο-
 πραξία, πολέμιον ἔργον.
 ostinârsi, ἰσχυρογνώμῳ ἀπισχυρίζο-
 μαι, (πεισμ(ατ)όνω, βάνω πείσμα).
 ostinâto, -a, ἰσχυρογνώμων, πεί-

σμων, ἀνένδοτος, ἀμετάπειστος,
 (πεισματάρης).
 ostinaziône; -atêzza, *f.*, ἰσχυρο-
 γνωμοσύνη, πείσμα(τοςύνη), -μο-
 νή, ἐπιμονή ἐν τῷ φρονήματι,
 (ινάτι). [ἐξορία.
 ostracismo, *m.*, (ἐξ)ὄστρακισμός,
 ostrâlega, *f.*, *zool.*, ὄστρακοσυλ-
 λέκτης, ὄστρεοφάγος. [στρίδι].
 ôstrica, *f.*, ὄστρεον, (ὄστρείδιον,
 ostricâio, *m.*, ὄστρεοπώλης, (στρ(ε)ι-
 δᾶς) [ιουργία.
 ostricultûra, *f.*, ὄστρεοκαλλιέργεια,
 ôstro, *v. mezzogiôrno*; *pôrpora.*
 ostrogôto, *m.*, ὄστρογότθος; βάρ-
 βαρος. [στουμπόνω].
 ostruire, ἐμ-(ἀπο)φράττω, (φράζω,
 ostruttivo, -a, ἐμ-(ἀπο)φρακτικός.
 ostruziône, *f.*, ἔμ-(ἀπό)φραξις.
 otalgia, *f.*, ὠταλγία, (αὐτόπονος).
 ôtre, *m.*, ἄσκός, ἀσκί(ον), (του-
 ottaêtrico, -a, ὀκτάεδρος. [λούμι].
 ottaêdro, *m.*, ὀκτάεδρον.
 ottagonâle, *m. f.*, ὀκταγώνιος. [νον.
 ottâgono, -a, *c. s.* || *s. m.*, ὀκτάγω-
 ottânta, *num.*, ὀγδοήκοντα, (ὀγδό-
 (ή)ντα, -δῶντα).
 ottânte, *m.*, ὀκτᾶς, (ὀτάντε).
 ottântesimo; -agêsimo, -a, ὀγδοη-
 κοστός, (ὀγδοηντάρικος).
 ottântina, *f.*, ὀγδοηκοντάς, (ὀγδο-
 ηνταριά, -δωνταριά).
 ottârda, *f.*, ὠτίς, (τόϊ).
 ottâtivo, -a, εὐκτικός, εὐχετικός ||
s. m., εὐκτική (ἔγκλισις).
 ottavârio, *m.*, ὀγδοάς, ὀκταήμερον,
 ottavino, *m.*, ὀκτάφωνον. [(ὀττάβα).
 ottâvo, -a, ὄγδοος || *in -o*, —, *eis*
-on; *s. m.*, ὄγδοον, ὀκτάπτυχον ||
s. f., *mus.*, ὀκταφωνία; *poesia*,
 ὀκτάστιχον; † *v. -vârio.*
 ottemperâre, *v. ubbidire.*
 ottenebrâre, *v. oscurâre.*
 ottenêre, (ἐπι)τυγχάνω, (τυχαίνω),
 ἀποκτῶ, (ἀπο)λαμβάνω, ἀπολαύω
 || *πορίζω τί τι*. [*v. effettuâbile.*
 ottenibile, *m. f.*, εὐκνητος, ἐφικτός;
 ottênne, *m. f.*, ὀκταετής.
 ôttico, -a, ὀπτικός; διοπτροποιός
 || *s. f.*, ὀπτική.

ottimismo, *m.*, αἰσιο-(ἀριστο)δοξία, αἰσιοφροσύνη.
 ottimista, *m.*, αἰσιό-(ἀριστό)δοξος.
 ôttimo, *-a*, κάλλιστος, ἄριστος,
 ôtto, *num.*, ἰnv., ὀκτώ. [ἐξαίρετος.
 ottôbre, *m.*, ὀκτώβριος, (-ώ(μ)βρις).
 ottocênto, *num.*, ἰnv., ὀκτακόσιοι.
 ottomâno, *-a*, ὀθωμαν(ικ)ός || *s. f.*,
 ἀνάκλιντρον (ὀθωμανικόν).
 ottonâio, *m.*, ὀρειχαλκουργός.
 ottonârio, *-a*, ὀκτασύλλαβος.
 ottône, *m.*, ὀρειχαλκος.
 ottnagenârio, *-a*, ὀκδοηκοντούτης,
 -ταέτης, (ὀγδοντάρης). [νω].
 ottûndere, (ἀπ)ἀμβλύνω, (στομό-
 ὀttuplo, *-a*, ὀκταπλοῦς, -πλάσιος,
 -πλασιών. [φραξις, πώμασις.
 otturamênto, *m.*; -aziône, *f.*, ἔμ-
 otturâre, *v. tur-*, ostruire.
 otturatôre, *m.*, ἔμφραγμα, ἐπίπω-
 μα, ἔμβυσμα.
 ottusângolo, *agg. m.*, ἀμβλυγώνιος.
 ottusità, *f.*, ἀμβλύτης.
 ottûso, *-a*, *pr. e fig.*, ἀμβλύς; *fig.*,
 ἀμβλύ-(βαρύ)νους.
 onâia, *f.*, ὠοθήκη, -θυλακίς.
 onaiôlo, *m.*, ὠοδόχος.
 onâle, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοειδής),
 μακροστρόγγυλος.
 onârio, *m.*, σπερματοθυλακίς.
 onâtta, *f.*, βαμβακόξαμα, βαμβά-
 κιον, (βάτα).
 onattâre, παρεμβάλλω, βαμβακόξα-
 μα, ὑποβαμβακῶ, (βαμβακόνω, γαρ-
 νίρω μὲ βάταν).

onaziône, *f.*, *pr.*, εὐασμός; *fig.*,
 προπομπή, ἀνευφημῖαι, τιμαί.
 ôve, *avv.*, ὅπου, ποῦ || *v.* quando; se.
 ôvest, *v.* occidentente. [δής.
 onifôrme, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοει-
 onîle, *m.*, ποιμνη, (μάνδρα, στάνη).
 onîno, *-a*, προβάτειος.
 onîparo, *-a*, ὠοτόκος.
 ôno, *v.* uôno.
 onôide, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοειδής).
 ônolo, *m.*, κόσμημα ὠοειδές, ἐχίνος.
 ônulo, *m.*, *bot.*, ὠάριον.
 onûnque, *avv.*, ὅπου (καί) ἄν, ὅ-
 που δήποτε; παντ(αχ)οῦ.
 onvêro, *v.* o.
 onviâre, προλαμβάνω; ἀνθίσταμαι.
 ônnio, *-a*, *fâcile*, εὐκόλος, πρόχει-
 ρος, εὐχερής; *comune*, *ordinârio*,
 ozêna, *f.*, ὄζαινα. [κοινός.
 oziâre, ἀργῶ, ὀκνῶ, φυγοπονῶ; περι-
 φέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι.
 ôzio, *m.*, ἀργία, ὀκνηρία, ἀπρα-
 ξία; *tempo libero*, ἀνεσις, εὐκαι-
 ρία, ἀπραξία.
 oziosâggine; -sitâ, *f.*, ἀργία, ὀκνη-
 ρία, ἀπραξία, φυγοπονία, (τεμ-
 πελιά); περιπλάνησις.
 oziôso, *-a*, ἀργός, ἀνάσχολος; *pî-
 gro*, *poltrône*, ὀκνηρός, ῥάθυμος,
 ἄδρανής, φυγόπονος; (τεμπέλης,
 ἀκαμάτης); *vagabôndo*, περιπλα-
 νητής, περιαγοραῖος; *di còse*, πε-
 ριττός, ἄχρηστος, ἀνωφελής; *v.*
 inattivo.
 ozôno, *m.*, ὄζονον.

P

pacâre *ecc.*, *v.* -cificâre, calmâre.
 pâcca, *v.* percôssa. [(δεμ)άτ(άκ)ι].
 pacchêtto, *m.*, φάκελλος, δεμάτιον,
 pacchiâre, ἀδηφαγῶ, τρώω ἀπλή-
 στως.
 pacchiône, *v.* mangiatôre, golôso.
 pâcco, *m.*, φάκελλος, δέμα, περι-
 τύλιγμα, (πακέτο, μπόγος) || —
 di lettere, φάκελλος, πλίκος.
 paccotîglia, *f.*, παρεμπόρευμα, τὰ
 -εῦματα, ιδιεμπορία.

pâce, *f.*, εἰρήνη, ἁρμονία; ψυχική
 εἰρήνη, ἡσυχία, ἀνάπαυσις; σιγή,
 γαλήνη, ἡρεμία || *lasciâre in —
 ged.*, ἀφίνω τινὰ ἡσυχον || *conclû-
 der la —*, συνομολογῶ, τελειῶ,
 κλείω τὴν εἰρήνην.
 pachidêrma, *m.*, παχύδερμος.
 paciêre; -cificatôre, *m.*, εἰρηνευ-
 τής, -νοποιός, (φιλιωτής).
 pacificâbile, *m. f.*, εἰρηνεύσιμος.
 pacificâre, εἰρηνεύω, -νοποιῶ, συν-

διαλλάσσω, (φιλιόνω), ἀγαπίζω.
pacificaziōne, *f.*, ειρήνευσις, -νο-
 ποίησις, συνδιαλλαγή, (φιλιώσις).
pacífico, -*a*, ειρηνικός; (φιλ)ήσυ-
 χος; γαλήνιος. [ο (φιλ)ήσυχος.
pacióne, *m.*, ἄνθρωπος ειρηνικός
padèlla, *f.*, τήγανον, (-άνι).
padellàio, *m.*, τηγανοποιός, -πώ-
padellàta, *f.*, τηγανιά. [λης.
padellino, *m.*, τηγάνιον, (-νάκι).
padigliōne, *m.*, *tènda*, σκηνή, (τέν-
 τα) || *chiòseo*, σκιάς, (κιάσκι) || *del*
létto, οὐρανός, (φαρμπαλαῶς) || *dél-*
l'orècchio. στόμα.
pādre, *m.*, πατήρ, (-τέρας, παπά-
 κης, μπαμπᾶς, πάης, κύρις), γο-
 νεύς, γεννήτωρ, (γονειός, -νης)
 || † Πατήρ, (-τέρας) || *v. famiglia*.
padreggiāre, πατριάζω, -τρῶζω.
padrino, *m.*, ἀνάδοχος, (νο(υ)νός)
 σύντεκνος || *v. testimōnio*.
padronāle, *m. f.*, τοῦ δεσπότητος,
 ιδιωτικός. [rità, domīnio.
padronānza, *f.*, ὑπεροχή, *v. auto-*
padrōne, *m.*, κύριος, δεσπότης,
 (αὐθέντης, ἀφέντης); κύριος ἐρ-
 γαστηρίου ο οἴκου, πάτρων; *di*
cāsa, οἰκοδεσπότης, (νοικοκύρις);
di nāve, πλοίαρχος, (καρραβοκύρις).
padroneggiāre, *v. domināre*, go-
 vernāre.
padūle, *m.*, ἔλος, τέλμα, (βάλτος).
padulōso, -*a*, ἐλώδης, τελματώδης,
 (βαλτώδης).
paesāggio, *m.*, χωρική θέα, τοπεῖ-
 ον, -ποθεσία || *pittūra*, ἀγρο-χω-
 ρο-(τοπειο)γραφία; *quādno*, σκη-
 νογραφία, τοπειογράφημα.
paesāno, -*a*, χωρικός, (-ριάτικος);
s., -ρίτης, -ικός, (-ριάτης, -ρια-
 νός), κωμήτωρ.
paēse, *m.*, χώρα, τόπος, (βιλαέτι)
 || *pātria*, πατρίς, (-ίδα), τόπος.
paesista, *m. f.*, ἀγρο-χωρο-τοπειο-
 (σκηνο)γράφος.
paffūto, -*a*, φυσίγναθος, (φουσκο-
 μάγουλος, μαγουλαῶς).
pāga, *f.*, μισθός, πληρωμή.
pagābile, *m. f.*, πληρωτέος, ἐξο-
 φλητέος.

pagāia, *f.*, *mar.*, πτυοκώπη, κω-
 πιον. [μή, (πλερωμή).
pagamēto, *m.*, ἀπότισις, πληρω-
paganēsimo, ειδωλολατρεία, πο-
 λυθεΐα.
pagāno, -*a*, ειδωλολατρικός, -λά-
 τρης, ἔθνικός, ἄπιστος.
pagāre, ἀποτί(ν)ω, (πληρόνω), ἐξ-
 οφλῶ, (ξεπληρόνω) || *fig.*, τιμω-
 ρῶ, ἐκδικοῦμαι.
pagatōre, -*trice*, ἀποτίνων, πλη-
 ρωτικός; *s.*, πληρωτής, μισθο-
 δότης; ταμίας.
pāggio, *m.*, παῖς, ἀκόλουθος.
pagherò, *m.*, γραμματίον ο ὁμό-
 λογον εἰς διαταγήν, χρεωστικὸν
 γραμματίον.
pāgina, *f.*, σελίς, (καταιβατόν).
pāglia, *f.*, ἄχυρον, (ἄχερον); *festā-*
ca, κάρφος || **uōmo di* —, ὀνομα-
 τοπάροχος. [λιάτσος), *v. buffōne*.
pagliāccio, *m.*, γελωτοποιός, (πα-
pagliāio, *m.*, ἄχυρῶν, -ροθήκη,
 (-ρώνας). [(στρωμάτσο),
pagliericcio, *m.*, ἄχυρόστρωμα,
pagliāto; -*ierino*, -*a*, ἄχυρόχρωμος,
 -ρόχρους.
pagliētta, *f.*, *cappèllo*, ἄχυρόπλε-
 κτον σκιάδιον || *v. canutiglia*.
pagliolāia, *v. giogāia*.
pagli(u)òlo, *m.*, τὸ μείναν ἄχυρον;
v. -iāio || *mar.*, ἀρτοθήκη.
pagliūzza, *f.*, κάρφος ἄχυρου, κα-
 λάμιον || — *d'òro*, ψηγμάτιον.
pagnōtta, *f.*, ἀκρωβελίας, (καρβέλι,
 φραντζέλα).
pagnottista, *m. f.*, ἐπικαιριστής.
pāgo, *v. soddisfatto*, *contēto*.
pagōda, *f.*, παγόδα.
pāio, *m.*, ζεύγος, (-γάρι); *duās*.
pai(u)òlo, *v. caldāio*.
pāla, *f.*, πτύον, πτυάριον, (φθυάρι)
 || φράκτης ο καταρράκτης τοῦ νε-
 ρομύλου; ἢ τοῦ μύλου περρωτή;
 πτερόν, (πλάτη); πτέρωμα || † ὀδό-
 νιον τετράγωνον τοῦ δυσκοποτη-
paladīno, *m.*, παλαδίνος. [ρίου.
palafitta, *f.*, κατάπηγμα, πασσά-
 λωμα, -λόφραγμα, -λοπηγία.
palafittāre, πασσαλῶ, χαρκαῶ.

palafreniêre, *m.*, ἵπποκόμος, (σει-
σ(ης)). [ροφόρος, (παλαφρές).
palafreno, *m.*, κίλης ἵππος, φαλα-
palâgio, *v.* -lâzzo. [δα, -μίδα).
palamita, *f.*, παλαμύς, -μῖς, (-μύ-
palamite, *f.*, σχοινίον πρὸς ἄγρᾶν
μεγάλων ἰχθύων.
palânca, *f.*, sólido, πεντάρα || *pálo*,
πάσσαλος; -λωμα || *fortificação*,
φάλαγξ, (παλάγκα), περιχαράκω-
μα. [κωμα, διάφραγμα.
palancâto, *m.*, χάραξ, περιχαρά-
palanchino, *m.*, φορείον, παλαγκί-
νον || *mar.*, συσπάστιον.
palânco, *v.* parânco.
palancône, *m.*, δεκάρα. [bombârda.
palândra, *f.*, náve, βαλάνδρα || *v.*
palandrâna, *f.*; -o, *m.*, βαλανδρά-
νιον.
palâre, χαρακῶ, στηρίζω διὰ χα-
ράκων; *v.* palafittâre.
palâta, *f.*, πτυαριά, (φτυαριά).
palatâle, *m. f.*, *v.* -tino.
palatina, *f.*, περιλαίμιον, παλατίνη.
palatinâto, *m.*, παλατινᾶτον.
palatino, -a, παλατίνος || *del palâto*,
τοῦ οὐρανίσκου, οὐρανίσκιος, ὑπε-
ρφῶκός || *palatâle, gr.*, οὐρανισκό-
φωνος, -σκοπρόφερος.
palâto, *m.*, οὐρανίσκος; ὑπερφῶα ||
fig., γεῦσις, γευστική αἴσθησις.
palazzina, *f.*, ἐπαύλιον, παλάτιον.
palâzzo, *m.*, ἀνάκτορον, τὰ -a,
μέγαρον, (παλάτι, σαράι) || *v.* mu-
nicípio; tribunâle.
palchêtto, *m.*, σανίδιον, (-δάκι);
ἄβάκιον, (πλακάκι); *di scaffâle*,
σανίς, θέσις, (ῥάφι) || ἔξέδρα, ἀνά-
βαθρον || θεωρεῖον (θεάτρον).
pâlco, *m.*, δάπεδον, σανίδωμα;
ὄροφή, (ταβάνι) || *di teatro ecc.*,
θεωρεῖον.
palcoscênico, *m.*, σκηνή; θέατρον.
palêo, *m.*, στρόβιλος, βέμβιξ, (σβοῦ-
ρος, ἄσβοῦρα).
paleografia, *f.*, παλαιογραφία.
paleogrâfico, -a, παλαιογραφικός.
paleôgrafo, *m.*, παλαιογράφος.
paleontologîa, *f.*, παλαιοντολογία.
palesâre, *v.* manifestâre, rivelâre.

palêse, *m. f.*, *v.* manifesto, chiáro,
evidente. [νιον.
palestina, *f.*, *carattere*, παλαιστί-
palêstra, *f.*, παλαιστρα. [(παλτό).
*paletôt, *m.*, *barb.*, πλατυφόριον,
palêtta, *f.*, πτύον, πτυάριον, (φτυ-
άριον); *v.* pâla; omoplâta.
palettâre, *v.* palâre.
palêtto, *m.*, πασσάλιον, -λίσκος.
palì, *m.*, παλική (γλωσσα).
palificâre, πασσαλοπηγῶ, -λεύω,
περιπασσαλῶ, (περι)χαρακῶ.
palingênesi, *f.*, παλιγγενεσία, ἀνα-
palinodîa, *f.*, παλινωδία. [γέννησις.
palinsêsto, *m.*, παλίμψηστον.
pâlio, *m.*, ἵπποδρομία; βραβεῖον
τοῦ νικητοῦ ἐν ἵπποδρομίᾳ || *v.*
pállio; mânto; baldacchîno.
palischêrmo, *m.*, πλοιάριον, *v.* ca-
nôtto, scialûppa.
palissândro, *m.*, παλίσανδρον.
paliûro, *m.*, *v.* marrûca. [λῶ.
palizzâre, περιχαρακῶ, περιπασσα-
palizzâta, *f.*, (περι)χαράκωμα, πασ-
σάλωμα.
pâlla, *f.*, σφαῖρα, βῶλος, (μπάλλα,
τόπι, βόλι); *da votâre*, ψῆφος,
σφαιρίδιον; *da cannone*, βολίς,
(μπάλλα, βόλι); *da bigliârdo*,
σφαῖρα, (μπίλλια) || *giuôco di -e*,
σφαιρισμός, -ροπαιξία; -ρόπακτον;
luôgo, → [σφαιριστήριον.
pallacôrda, *f.*, σφαιροπαικτήριον,
pallâdio, *m.*, παλλάδιον.
pallamâglio, *m.*, σφαιρίστρα; *giuôco*,
σφαιροβολία; *luôgo*, σφαιριστήριον.
pallâre, σφαιρίζω, -ροπαικτῶ.
pallâta, *f.*, κτύπημα διὰ σφαίρας.
palleggiâre, (ἐν)τινάσσω, ῥιπτάζω,
διασαλεύω, (παρακυλῶ).
pallênte, *m. f.*, *v.* pállido.
pallêscô, -a, σφαιριστικός.
palliâre, συγ-(παρα)καλύπτω, ἀπο-
(παρα)κρύπτω; μετριάζω, προῦνω.
palliâtivo, -a, προῦντικός, ἀνακου-
φιστικός || *s. m.* -όν.
pallicâro, *m.*, παλληγάρι.
pallidêzza, *f.*, *v.* pallôre.
pállido, -a, ὠχρός, χλωμός, ἄχρους;
fig., ὀμυδρός, (θαμβός); ἀσθενής.

pallidâccio, -a, ὑπωχρός, ὀλίγον ὠχρός. [βολίδες, (τὰ σκάγια).
pallino, *m.*, σφαιρίδιον || *pl.*, -ια,
pâllio, *m.*, μανδύας; πέπλος; † ὠμόφορον, πολυσταύριον.
pallône, *m.*, *da giuôco*, ἀερόσφαιρα || *aerostático*, ἀερόστατον, (μπαλόνι). [μάδα, -μότης).
pallôre, *m.*, ὠχρότης, ἄχροια, (χλω-pallôttola, *f.*, *v.* pallino, pâlla. [κιον.
pallottolière, *m.*, λογιστικὸν ἀβά-pâlma, *f.*, παλάμη; χεῖρ || *piânta*, φοῖνιξ, (-νικιά, βαγιονιά; χουρμα-διά); *râmo*, κλάδος φοίνικος, βᾶις, βάϊον, (φοινικόκλαδον); *domênica d'êlle* -e, κυριακὴ τῶν βαίων || *fig.*, ἄθλον, νίκη, βραβεῖον, στέφανος, ἀριστεῖον; τιμὴ, δόξα.
palmâre, *m. f.*, τῆς παλάμης; *fig.*, *v.* evidênte.
palmênto, *m.*, μύλη, -λῶν, (μύλος) || *mangiare a due* —, γαστρομαργῶ.
palmêto, *m.*, ἄγρος φοινικόφυτος; φοινικῶν. [ἀγίων τόπων.
palmiêre, *m.*, προσκυνητῆς τῶν
palmîpede, *m.*, παλαμό-στεγανό-palmîzio, *m.*, *v.* pâlma. [(νηξί)πους.
pâlmo, *m.*, παλάμη, (σ)πιθαμή.
pâlo, *m.*, πάσσαλος, σκόλοψ; χάραξ, στήριγμα; (παλούκι).
palombâro, *m.*, δῦτης, (βουτηκτής).
palombêlla, *f.*, οἰνάς, →
palômba, *m.*, *zool.*, πέλεια, οἰνάς, φάσσα, (ἀγριοπερίστερον) || *itt.*, γαλεός, (σκυλόφαρον).
palpâbile, *m. f.*, χειραπτός, ψηλαφητός || *fig.*, πρό-(κατά)δηλος, προ-(ὀφθαλμο)φανής, ψηλαφητός.
palpamênto, *m.*, ψηλάφησις.
palpâre, ψηλαφῶ.
pâlpebra, *f.*, βλέφαρον, (ματόφυλο(v), ὀμματόκλαδον).
palpebrâle, *m. f.*, βλεφαρικός.
palpeggiâre, ψηλαφῶ, ψαύω.
palpitânte, *m. f.*, πάλλων, ἀσπαίρων, λακταρίζων, -ριστός.
palpitâre, πάλλω, -ομαι, ἀσπαίρω, (σπαράζω), λακταρίζω, συσπῶμαι, κτυπῶ || *fig.*, συνταράττομαι, (ἔχω καρδιοχτύπι); συγκινοῦμαι.

palpitaziône, *f.*, παλμός, (καρδιο-κτύπι, -οχτύπι, -οκτύπημα); *v.* cardiopâlmo, -dialgia.
pâlpito, *m.*, κτύπος τῆς καρδίας, *c. s.*; σπαραγμός, λακτάρισμα, συσπασμός. [της.
paltoniêre, *m.*, ζωντόβολον; ἐπαί-paludamênto, *m.*, χλαμύς.
palûde, *f.*, λιμνη, ἔλος, τέλμα, (βάλτος). [ματώδης, (βαλτώδης).
paludôso, -a, λιμνώδης, ἐλώδης, τελ-palûstre, *m. f.*, *c. s.*, φυόμενος οζῶν εἰς τὰ ἔλη, ἔλειος, τελμα-τιαῖος.
pa(l)vêse, *m.*, περιπέτασμα; ἀσπίς.
pâmprano; -pino, *m.*, οἰναρίς, κλη-μα(τίς), ὄσχος.
rapmpelimôsa, *f.*, κιτροποροκαλέα.
rapmpinifôrme, *m. f.*, οἰναροειδής.
rapmpinôso, -a, κληματόεις, πολύ-φυλλος.
panacêa, *f.*, πανάκεια, -νάκη.
panamà, *m.*, *carpêllo*, πάναμαῖς.
panâre, *v.* impan-.
panâto, -a, ψυχιόπαστος || *acqua* -a, ψωμόνερον || *s.*, *f.*, *v.* panbollito.
panattiêra, *f.*, κάνιστρον ἀρτοφόρον; ἀρτοθήκη. [-οποιός, *v.* fornâio.
panattiêre, *m.*, ἀρτοφύλαξ, -οδότης;
panbollito, *m.*, ἀρτόζωμος, (ψωμό-σουπα, παππάρα, πανάδα, κουρ-κούτι). [δρανον, κάθισμα.
pânca, *f.*, θρανίον, (μπάγκος), ἔ-pancâle, *m.*, τάπης θρανίου.
pancâta, *f.*, θρανίον πλήρες.
panchêtta, *f.*, θρανίδιον, (παγκάκι).
pânca, *f.*, γαστήρ, κοιλία; *fig.*, κοιλία, -λωμα. [ventriêra.
panciêra; -nziêra, *f.*, θώραξ; *v.* panciôlle (in —), *avn.*, ἐν ἀνέσει, ἀνέτως, ἀκόπως.
panciôtto, *m.*, προστερονίδιον, ὑπεν-δύτης, (γελέκι, σωκάρδι).
panciûto, -a, γάστρον, προγάστωρ, κοιλώδης (-λαρᾶς). [δόνω).
panconcellâre, πεταυρῶ, (ψιλοσανι-panconcellâto, -a, πεταυρσκεπής.
panconcêllo, *m.*, πέταυρον, (ψιλο-σάνιδον).
pancône, *m.*, *asse grôssa*, δίπλαξ,

- (μαδέρι) || *da lavôro*, τράπεζα τοῦ ξυλουργοῦ, τηλία, (τεζιάκι).
- pancôtto**, *v.* panbollito.
- pancratista**, *m.*, παγκρατιαστής.
- pancrâzio**, *m.*, παγκράτιον.
- pâncreas**, *m.*, πάγκρεας.
- pancreâtico**, *-a*, παγκρεατικός.
- pandemônio**, *m.*, πανδαιμόνιον, *v.* diavolio.
- pandêtte**, *f. pl.*, οἱ πανδέκται.
- Pandôra** (*vâso di —*), *m.*, κιβώτιον τῆς Πανδώρας.
- pândaro**, *m.*, *mil.*, πανδοῦρος; *fig.*, ἄνθρωπος ἀγροῖκος ὁ ἄρπαξ.
- pâne**, *m.*, ἄρτος, (ψωμί(ον)) || — *casalingo*, ἄρτος οἰκιακός, (σπιτένιος ἄρτος, σπιτικὸν ψωμί) || — *cômpro*, ἄρτος ἀγοραῖος, (παζαρίσιον ψωμί) || — *frêscio*, νεόπεπτος, (φρέσκος) || — *di Spâgna*, ἀφρόψωμον, (παντεσπάνια) || — *di zûcchero ecc.*, κῶνος; *di sarône*, πλάξ. [γος]; ἔπαινος.
- panegirico**, *m.*, πανηγυρικός (λόγος).
- panegirista**, *m. f.*, πανηγυριστής; *fig.*, ἐπαινήτης, ἐγκωμιαστής.
- panellino**, *m.*, εὐλογημένος ἄρτος.
- panêllo**, *m.*, πυρσός, δαυλὸς καίομενος.
- panerêccio**, *m.*, παρωνυχίς, *-χία*, (τριγυρίστρα, καλαγκάθι).
- panettiêre**, *v.* panatt-.
- panellenismo**, *m.*, πανελληνισμός.
- pangermanismo**, *m.*, παγγερμανισμός.
- pangolino**, *m.*, *zool.*, παγκολῖνος.
- pânia**, *f.*, ἰξός; *fig.*, δέλεαρ.
- pânico**, *m.*, ο *timôr* —, πανικός φόβος, (τρομάρα).
- panico**, *m.*, μελίγη, κέγχρος, (*-χρί*).
- paniêre ecc.**, *v.* canêstro; *cêsta*.
- panificâre**, ἄρτοποιῶ.
- panificaziône**, *f.*, κατασκευὴ ἄρτου.
- panificio**, *v.* fôrno. [ἄρτοποιεῖα].
- panîno**, *m.*, ἀρτίδιον, (ψωμάκι, φραντζέλλα).
- pânnâ**, *f.*, *crêma*, ἀνθόγαλα, (καίμακι) || *mar.*, *in —*, εἰς ἀνακωχὴν, ἀνακωχεύων, (ὄρτσα λαπάντα).
- panneggiâre**, *v.* drappeggiâre.
- pânnia**, *f.*, *bot.*, βούτομον.
- pannicêllo**, *m.*, τμημα ἐρέας || *pl.*, ἱματισμός, (ῥούχα); τὰ σπάργανα, (τὰ κωλόπανα, τὰ πανιὰ βρέφους).
- pannicêlo**, *c. s.*, *v.* membrâna; diaframma.
- pannilino**, *m.*, σπάργανον, (κωλόπανον); ὀθόνη, *-όνιον*, (πανί); λινοστολή.
- pannina**, *v.* drapperie.
- pânno**, *m.*, ἐριοῦχον, μάλλινον ὕφασμα, (ῥοῦχον, τσόχα), *v.* drappo || *âbito*, *vestito*, ἱμάτιον, ἔνδυμα, φόρεμα. [ἄραβοσίτου].
- pannôcehia**, *f.*, ἀνθήλη || στάχυς.
- pannolâno**, *m.*, μάλλινον ὕφασμα.
- panôplia**, *f.*, πάνοπλία.
- panoîama**, *m.*, πανόραμα.
- panporcino**, *m.*, κυκλάμινον, *-μῖς*, (λαγόψωμο).
- panslavismo**, *m.*, πανσλαβισμός.
- pantagruêlico**, *-a*, ἀειφαγοποτικός.
- pantalône**, *m.*, *mâschera*, πανταλόνης || *rôbolo*, λαός || **pl.*, *calzôni*, περισκελῖς, (παντάλονι, βρακί(ον)).
- pantâno**, *m.*, τόπος πηλώδης, τέλημα, ἔλος, (βοῦρκα, βάλτος); *v.* fânço. [δης].
- pantanôso**, *-a*, πηλώδης, βορβορώ-
- panteismo**, *m.*, πανθεισμός.
- panteista**, *m. f.*, πανθειστής.
- panteístico**, *-a*, πανθειστικός.
- pânteon**, *m.*, πάνθειον. [(πανθέρα).
- pantêra**, *f.*, πάνθηρ, πάρδαλις,
- pantôfolâ**, *f.*, ἐμβάς, εὐμαρίς, (παντόφλα, συρτόν, τερλίκι, γόβα, κουντούρα).
- pantografia**, *f.*, παντογραφία.
- pantôgrafo**, *m.*, παντογράφος.
- pantômetro**, *m.*, παντομέτρης.
- pantomîma**, *f.*, παντομίμα; (παντο)μιμική.
- pantonimico**, *-a*, (παντο)μιμικός.
- pantomîmo**, *m.*, (παντο)μίμος.
- panzâna**, *v.* frôttola, chiâcchierâ.
- paonâzzo**, *-a*, λάνθινος, ἰόχρους, (μενεξελίς).
- pâpa**, *m.*, πάπας, ἀρχιερεὺς.
- papâle**, *m. f.*, παπικός, τοῦ πάπα.
- papalina**, *v.* calôtta.

paralino, -a, τοῦ πάπα, παπαλίνος; *v.* papista || *s. m.*, στρατιώτης τῆς παπικῆς κυριαρχίας.

parasso, *m.*, παπᾶς.

parato, *m.*, πάπεια, παπασύνη.

paraveráceo, -a, μηχανοειδής || *s. f. pl.*, τὰ -ῆ. [καρωτικός.

paravérico, -a, *fig.*, ὑπνωτικός,

paravero, *m.*, μήκων, (παπαρούνα, κουτζουνάδα).

pâpera, *f.*, ἀστόχημα.

pâpero, *m.*, χηνάριον, -νιδεύς (-νόπουλον, -νά ι).

parêscó, -a, πάπικός.

parêssa, *f.*, πάπισσα.

parilionáceo, -a, ψυχο-(κολοβο)ειδής || *s. f. pl.*, τὰ -ῆ.

parilla, *f.*, θηλίδιον.

parillâre, *m. f.*, θηλιδιώδης, -λοειδής.

pariráceo, -a, παπυροειδής, -ρωδής.

pariro, *m.*, άάπυρος.

parismo, *m.*, παπισμός.

parista, *m. f.*, παπιστής, ὀπαδὸς τοῦ πάπα. [κούτι, λαπᾶς).

pârpa, *f.*, πόλτος, (άλευριά, κουρ-

parrafico, *m.*, *mar.*, φώσων, (παπαφίγκος).

parragallêscó, -a, ψιττάκινος.

parragallo, *m.*, ψίττακός, (παπαγάλ(λ)ος); *fig.*, ψιττάκιστής.

parpalârdo, *m.*, άδηφάγος || ψευδευ-

parpardêlla, *v.* lasâgna. [λαβής.

parpâre, τρώγω λαιμάργως, γαστριμαργῶ, λαφύσσω || έξοδεύω κακῶς, καταδαπάνῶ. [γμός, *v.* mangiâta.

parpâta, *f.*, γαστριμαργία, λαφυ-

parpatôria, *f.*, *c. s.*; *v.* gôla || περιπλοκή. [τάκι).

pârpola, *f.*, οίδημάτιον, (πρηξιμα-

parpolâta, *f.*, λῆρος, φλυαρία, μωρολογία.

parâbasi, *f.*, παρά-(παρέμ)βασις.

parâbola, *f.*, *pr.*, *mat.*, *mil.*, παραβολή.

parabôlico, -a, παραβολικός.

parabôrdo, *v.* parapêtto.

paracadûte, *m.*, γαλασί-(άλξι)πτωτον. [tra —).

paracârro, *v.* pâllo, miliâre (piê-

paracêntesi, *f.*, παρακέντησις.

parâclito, *m.*, παράκλητος.

paracronismo, *m.*, παραχρονισμός.

paradigma, *m.*, παράδειγμα.

paradisiaco, -a, παραδεισιακός.

paradiso, *m.*, παράδεισος || *uscello* di —, -δείσιον πτηνόν. [λογικός.

paradossâle, *m. f.*, παράδοξος, -ξο-

paradossista, *m. f.*, παραδοξοποιός, -ξολόγος. [-ξολόγημα.

paradôssó, *m.*, παράδοξον, -ξολογία,

parafânco, *m.*, άλεξίπηλον.

parafêrna, *f.*, τὰ παράφερνα, τὰ έξώπρoικα, επίπρoιξ, (τὰ παραπρoικα, παραπρoικι).

parafernâle, *m. f.*, παράφερνος.

paraffina, *f.*, παραπφίνη.

parâffo, *m.*, παρυσόγραμμα.

parafrasâre, παραφράζω; παρερμηεύω, παρεξηγῶ.

parâfrasi, *f.*, παράφρασις; παρερμηεία, παρεξήγησις.

parafràstico, -a, παραφραστικός.

parafûlmine, *m.*, άλεξικέραύν(ι)ον; άντικέραυνον.

parafûdco, *m.*, άλεξίπτυρον.

parâggio, *m.*, παραλία, άκτή; *fig.*, τόπος, χώρα.

paragôge, *f.*, παράγωγή, πρόσθεμα.

paragôgico, -a, παραγωγικός, προσθετικός. [συγκριτός.

paragonâbile, *m.*, παραβλητός, -τέος,

paragonâre, παραβάλλω, συγκρίνω, παραθέτω.

paragône, *m.*, παραβολή. σύγκρισις, παράθεσις, παρομοίωσις, παραλληλισμός || *in* —, *en* συγκρίσει,

ώς πρός || *sênza* —, άσυγκρίτως; ύπερβαλλόντως || *piêtra* di —, λυδία λίθος, βάσανος, δοκιμαστήριον, (μεχέγγι).

parâgrafo, *m.*, παράγραφος.

paragrândine, *m.*, άλεξιγάλαζον.

paralêssi, *v.* preteriziône. [μενα.

paralipômeni, *m. pl.*, παραλειπό-

parâlisi, *f.*, παράλυσις, -σία.

paralitico, -a, παράλυτος, -τικός.

paralizzâre, καθιστῶ παράλυτον ο *fig.*, άδρανῆ, παραλύω.

paral(1)âsse, *f.*, παράλλαξις.

paral(1)âtico, -a, παραλλακτικός.

parallelepipedo, *m.*, παραλληλεπίπεδον. [λία, -ηλισμός.
parallelismo, *m.*, παράλληλον, -η-
parallêlo, -*a*, *pr. e fig.*, παράλληλος || *s. f.* ἡ — (γραμμή) || *s. m.*, ὁ — (κύκλος) || *fig.*, *v.* παραγῶνη.
parallelogrânima, *m.*, παραλληλόγραμμον.
paralogismo, *m.*, παραλογισμός.
paralogizzâre, παραλογίζομαι.
paralûme, *m.*, ἐπισκίασμα λυχνίας, ἐπισκίαστρον.
paramênto, *m.*, κόσμημα, δαπέδωσις, τὰ περιστρώματα || † στολή.
parâmetro, *m.*, παράμετρος.
paramôsche, *v.* caeciam-.
parâncô, *m.*, σύσπαστον, (παράγκο).
paranîfso, *m.*, παράνυμφος, νυμφαγωγός. (κουμπάρης).
paranomâsia, *v.* παρον-
parânz(êll)a, *f.*, *mar.*, νεαπολιτανή, (ναπολιτάνα).
par(a)ôechi, *m. pl.*, παρωπίς, -πιον.
parapêtto, *m.*, θωράκιον, -κεῖον, στηθαῖον, φράγμα, -μός, (παραπέτο); *di un rônte*. ἀστρακιᾶς, (ταράτσας); *ârgine*, ἄνδηρον; *barriêra*, *baluardo*, παράφραγμα; *mil.*, θωράκιον, (παραπέτο).
parapîglia, *m.*, θορυβώδης συνέλευσις ὁ ὄχλος, ἀνδρῶν πλήθος ταραχῶδες, θόρυβος, ταραχή, ὄχλοβοή; συμπλοκή.
paraplegîa, *f.*, παραπληγία, -ηξία.
parâre, *ornâre*, (ἐπι)κοσμῶ, στολίζω || *difendersi*, *evitâre*, ἀποκρούω, ἀποτρέπω; προφυλάττω, ἐκφεύγω, (ξεφεύγω); — *un côlpo*. ἐκκλίνω, προφυλάττομαι || -*rsi dinânzi*, παρουσιάζομαι, ἀντιμετωπίζω τινά.
parasôle, *m.*, ἀλεξήλιον, *v.* ombrellino.
parassîtico, -*a*, παρασιτικός.
parassîtismo, *m.*, παρασιτία.
parassîto, -*a*, παράσιτος, τρεχέδειπνος, (ντάλκλαβούκης) || *bot.*, παράσιτος.
parâta, *f.*, *rômpa*, ἐπίδειξις, πομπή || *schërma*, ἔκκλησις, παράτρεψις || *mil.*, παράταξις || *mar.*, ἐπι-

κόσμησις πλοίου || *mâla* —, κίνδυνος κατεπείγων. [*prônto*, ἔτοιμος.
parâto, -*a*, *ornâto*, κεκοσμημένος ||
paravênto, *m.*, ἀλεξή-(ἀλεξά)νεμον; *v.* παραφυῶκο.
pârca, *f.*, μοίρα; *poet.*, *v.* πῶρτε.
parcâre, *mil.*, περισηκάζω.
parcêlla, *f.*, μόριον, μερίδιον, τεμάχιον, (κομματί) || *v.* nôta, cònto.
pârco, -*a*, *v.*, sôbrio, moderâto || *s. m.*, τόπος φραγμένος, δενδρόφυτον ἔρκος, περίβολος, παράδεισος || *mil.*, τηλεβολοστάσιον; τὰ σκευοφόρα.
parêcchiô, -*a*, *v.* alquânto, môlto; *pl.*, ἔνιοι, διάφοροι, τινές, πολλοί.
pareggiâbile, *v.* paragonâbile.
pareggiâmênto, *m.*, ἐξίσωσις, ἐξισασμός, ἰσοποίησις, ἰσότης, ἰσοπέδωσις; *v.* parêggio.
pareggiâre, *uguagliâre*, (ἐξ)ισῶ, -σάζω, ἰσοποιῶ; *spianâre*, ὀμαλίζω, ἰσοπεδῶ || *comm.*, ἰσολογίζω (λογαριασμόν) || *v.* paragonâre.
parêggio, *m.*, ἰσολογισμός.
parêlio, *m.*, παρήλιος.
paremiologîa, *f.*, παροιμιολογία.
parenchîma, *m.*, παρέγχυμα. [δης.
parenchimatôso, -*a*, παρεγχυματώ-
parênesi, *f.*, παραίνεσις.
parenêtico, -*a*, παραινετικός.
parentâdo, *m.*, συγγένεια, -νεῖς, -νικόν, -νολόγι(ον), (ἐ-ι)δικοί).
parentâle, *m. f.*, συγγενικός; πατρικός. [*v.* (pro)genitôri.
parênte, *m. f.*, συγγενής || *pl.*, *poet.*,
parentêla, *f.*, συγγένεια, (ἐδικοσύνη); ὁμοιότης.
parêntesi, *f.*, παρένθεσις; *fig.*, παρέκβασις. [κάρδιος, εὐμενής.
parentêvole, *m. f.*, συγγενικός; ἔγ-
parêre, *m.*, γνώμη, κρίσις, δόκησις, γνωμοδότησις || *vb.*, φαίνομαι: δοκῶ; *imps.*, φαίνεται, ((ὁ)μοιάζει), εἶναι πιθανόν || *che ve ne pârre di eîd?* πῶς σᾶς φαίνεται τοῦτο; τί περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως φρονεῖτε ὁ νομίζετε; [(πτηνο)θηρία.
paretâio, *m.*, ἀρκυστάσιον, ὄρνιθο-
parêre, *f.*, τοίχωμα, -χοδομή, τοῖ-

χος || *fig.*, πλευρά, έξωτερική ο έσωτερική επιφάνεια.

παργολο ecc., *v.* bambino, fanciullo.

παρί, *m. f.*, ίσος, πάρισος, όμοιος, (ίσιος) || *di número*, άρτιος, ζυγός

|| — ο κάφο, ζυγά ή μονά || *s. m.*, *compugno*, ίσος, ισόβαθμος, τής

αύτης τάξεως, σύντροφος, έταίρος, (ταίρι): *nobile*, όμότιμος, πατρί-

κιος, εϋπατρίδης.

παρία, *m.*, *pr. e fig.*; παρίας.

παριεταίο, *m. f.*, περιεγκεφαλικός, (βρεγματικός). [(παρθενούδι).

παριεταία, *f.*, περδίκιον, έλξίνη,

παριεταίο, *v.* παρρηγιάρο.

παριγίνο, -*a*, παρισι(α)νός || *s. f.*, *tipografia*. -όν.

παριγία, *f.*, άνταπόδοσις, άντίτισις;

render la —, άνταποδίδω τήν όμοίαν, ίσα τοίς ίσοις άμείβομαι || *di cavalli*, συνωρίς, (ζευγάρι) || *bigliardo*, διπλοβολή.

παριμεντε; -*i*, *avn.*, (παρ)όμοίως, (παρόμοια), όμοιοτρόπως, έν ίσφ.

παριτά, *f.*, (παρ)ίσότης, όμοιότης; άρτιον.

παριμενταίο, *m. f.*, (κοινο)βουλευ- τικός; *fig.*, εϋγενικός, περιποιητικός || *vb.*, συνθηκολογῶ, διαπραγμα- τεύομαι.

παριμενταίο, *m.*, κήρυξ. [τισμός.

παριμενταρισμο, *m.*, κοινοβουλευ- **παριμεντο**, *m.*, κοινοβούλιον, βου- λευτήριον, αί δύο βουλαί, βουλή; *storia*, συμβούλιον.

παριμεντε, *m. f.*, λαλῶν; έκφραστι- κός; *di figure ecc.*, όμοιότατος || *bien* —, *v.* παρλατόρε (βυῖον —).

παριμεντινα, *f.*, ταχύτης ο ζωηρότης λόγου, πολυλαλία, στωμυλία.

παριμεντε, λαλῶ, όμιλῶ, (μιλῶ), δια- λέγομαι; λέγω || *in pubblico*, συνη- γορῶ; άγορεύω || *s. m.*, τὸ λέγειν, λαλία, όμιλία, (μιλία), λόγος.

παριμεντα, *f.*, λαλία, λόγος; όμιλία, (μιλία); *pronuncia*, προφορά || *leg. ecc.*, δικηγορία.

παρλατόρε, -*trice*, πολυλόγος, (-γᾶς), λάλος || *buon* -ο, άριστα λαλῶν, εϋλαλος, κομφοεπής, εϋγλωττος,

εϋφραδής; άκριβολόγος, καθари- στής.

παρλατόριο, *m.*, συλλαλητήριον, έν- τευκτήριον, (παρλατόριον).

παρμιγιάνο, -*a*, πάρμειος || *formaggio* -ο, τυρός τής Πάρμης, πάρ- μειος τυρός, (παρμεζάνι).

παρνασο, *m.*, Παρνασσός; ποιήσις.

παρο, *v.* παίο.

παροδία, *f.*, παρωδία.

παροδιάρο, *pr. e fig.*, παρωδῶ.

παροδα, *f.*, λέξις, λόγος; ῥήσις; *suono* φωνή; *facoltà*, τὸ λέγειν, λαλία, όμιλία, (μιλία); *promessa*, *fede*, ύπόσχεσις, πίστις; *v.* οπόρε || — *d'ordine*, σύνθημα || *uomo di* —, άνθρωπος άψευδής, πιστός, τηρῶν τὰς ύποσχέσεις του || *la* — *di Dio*, ό λόγος τοϋ Θεοϋ, ή άγία γραφή, αί θείαι έντολαί || *venire a* -ο, εις λόγους έρχομαι || *una* — *tira l'altra*, λόγος λόγον φέρει || -ο! φλυαρίαί, άνοησίαί, (λόγια τοϋ άέρος)! || *in una* —, έν ένι λόγφ, συντόμως || *in poche* -ο, έν βραχυ- λογία.

παρολακία, *f.*, αίσχρολογία; ύβρις.

παρολαίο, *m.*, φλύαρος, πολυ-(μωρο)- λόγος, (πολυλογᾶς).

παρολίνα, *f.*, μικρά λέξις; *pl.*, μι- κραι, κολακευτικάί, μειλίχιαί λέξις, (γλυκά λόγια). [ο έμφάτικός λόγος.

παρολίνα, *f.*; -*one*, *m.*, πομπῶδης **παρονιχία**, *f.*, παρωνυχίς.

παρονιμία, *f.*, παρωνυμία.

παρονιμίο, -*a*, παρωνυμικός.

παρονομασία, *f.*, παρονομασία.

παροσ(σ)ισμο, *m.*, παροξυσμός.

παροσσιτονο, -*a*, παροξύτονος || *s. m.*, **παροτίδε**, *f.*, παρωτίς. [-ον.

παρρικίδα, *m. f.*, πατρο-(μητρο)- κτόνος, πατρο-(μητρο)αλοίας.

παρρικίδιο, *m.*, πατρο-(μητρο)κτο- νία. [παίκο.

παρροσχιέτο, *v.* παρραγάλο; **παρ- παρροσχια**, *f.*, ένορία, παροικία, έφημερία, (παρόικια); *chièsa*, ένο- ριακή έκκλησία; *παρροσχιάνι*, ένο- ρίται.

παρροσχιάλο, *m. f.*, ένοριακός.

parrocchiàno, -a, ἐνορίτης, *f.*-τισσα.
pârroco, *m.*, ἐφημέριος (ιερέυς),
 (πάροκος). [προκόμιον.
parrûcca, *f.*, φενάκη, (περροῦκα),
parrucchiêre, *m.*, φενακοπλόκος,
 -ποιός, -πώλης; *cm.*, πλαστο-(τρι-
 χο)κόμος, τριχοπλάστης, (περρου-
 κ(ι)έρης); *v.* barbiêre.
parruccône, *m.*, ἀνθρῶπος ἀρχαϊ-
 κός, παλαιότροπος, ἀποστρεφόμε-
 νος τοὺς νεωτερισμούς; *v.* codîno.
partâccia, *f.*, ἐπιτίμησις, νουθεσία.
pârte, *f.*, *del tûtto*, μέρος τοῦ ὅ-
 λου, μερίς, -ίδιον (-ίδα, μερτικόν).
 || *lâto*, *luôgo*. μέρος, (-ριά), τόπος ||
personâggio, μέρος || *da* — *mîa*,
 ἐκ μέρους μου, (ἀπὸ μέρος μου)
 || *per* — *mîa*, ὅσον ἐκ μέρους ο
 ἀπὸ μέρος μου || *prênder* — *a*,
avêr — *in*, λαμβάνω ο ἔχω μέ-
 ρος εἰς, *v.* partecipâre || *le -i del*
discôrso, τὰ μέρη τοῦ λόγου ||
le -i contraênti, τὰ συμβαλλόμε-
 να μέρη || — *civile*, πολιτικὸς
 ἐνάγων || *da* — *a* —, διαμπάξ,
 -περῶς, (πέρα πέρα). [μέτοχος.
partecipânte, *m.f.*, κοινωνός, συμ-
parte-(parti)cipâre, *avêr o prênder*
parte, λαμβάνω ο ἔχω μέρος, κοι-
 νωνῶ, συμμερίζομαι; *cooperâre*,
 συνεργῶ || *v.* comunicâre.
parte-(parti)cipaziòne, *f.*, (συμ-
 μετοχή, μέθεξις; *v.* comunica-
 zióne, annûnzio.
partêcipe, *m.f.*, (συμ)μέτοχος.
parteggiâre, λαμβάνω τὸ μέρος
 τινός, ὑποθάλω, ἀκολουθῶ με-
 ρίδα τινά, ὑποφρονῶ τινι, ὑπερ-
 μαχῶ τινος.
partênza, *f.*, ἀναχώρησις, (μισευ-
 μός); *mar.*, ἔκ-(ἀπό)πλους.
 ***partêrre**, *m.*, *barb.*, ἀνθῶν, πρᾶσιά
 || *platêa*, πλατεία. [ματι.
partibûs (*in* —), † ἐπὶ ψιλῶ ὀνό-
particella, *f.*, μικρὸν μέρος, μό-
 ριον, μερίδιον, τεμάχιον, (κομ-
 μάτι) || *gr.*, μόριον.
participiâle, *m.f.*, μετοχικός.
participio, *m.*, μετοχή.
particola, *v.* parcèlla; ὄστια.

particolâre, *m.f.*, *prôprio*, ἴδιος,
 ἰδιαίτερος, ἐξειδιάζων; *separâto*,
 ἰδιαίτερος, χωριστός, (ξεχωριστός);
privâto. ἴδιος, (ἰδικός μου), ἰδιω-
 τικός, μερικός; *bizzârro*, παρὰδο-
 ξος || *s. m.*, ἰδιότης; *v.* -larità, →
particolareggiamênto, *m.*, ἀκριβο-
 λόγησις, λεπτολογία.
particolareggiâre; *-**larizzâre**, ἐκ-
 θέτω λεπτομερῶς, ἀφηγοῦμαι τὰ
 καθ' ἕκαστα, λέγω κατὰ τὸ μερι-
 κόν, ἀκριβολογῶ.
particolarità, *f.*, *circostânza ecc.*,
 λεπτομέρεια, τὸ καθ' ἕκαστον, πε-
 ρίστασις || *proprietà*, *specialità*, ἴ-
 διον, ἰδιαίτερον, ἰδιότης, εἰδικό-
 τής, μερικότης. [χμο]λόγη.
partigiâna, *f.*, *mil.*, ἀρπαγο-(αἰ-
partigiâno, -*a*, *v.* parziâle || *s.*,
 ὀπαδός, θιασώτης, ἀκόλουθος;
 φίλος.
partire, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, (μισ-
 (σ)εύω, φεύγω); *a* — *da* ὄggi,
 ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἔξης ||
avêr origine, κατάγομαι || *v.* di-
 stribuire, dividere.
partita, *f.*, *al giuôco*, παῖγμα, παιγνί-
 δι(ον), (παρτίτα, -ίδα) || — *di pia-
 cêre*, διασκεδάσις, εὐωχία, (παρτί-
 τα, τζουμπούζι) || *di mèrci*, μερίς,
 (παρτίδα), μοῖρα, προμήθεια || *te-
 nûta dêi libri in* — *sêmplice* ο
dôppia, τήρησις τῶν καταστίχων
 δι' ἄπλο-(μονο)γραφίας ο διπλο-
 γραφίας || *r.*, *v.* pârté(nza).
partitamênte, *avv.*, διακεκριμμέ-
 νως, κατὰ μέρη, λεπτομερῶς.
partitîvo, -*a*, *gr.*, διαιρετικός, με-
 ριστικός.
partîto, -*a*, διηρημένος, σχιστός ||
s. m., *fraziòne ecc.*, μέρος, μερίς,
 κόμμα, φατρία || *mêzzo*, *espediente*,
 μέσον, ὁδός, τρόπος, μέτρον || *û-
 tilità*, ὠφέλεια, -λημα, ὄφελος ||
risoluziòne, αἵρεσις, ἀπόφασις ||
stâto, κατάστασις || *maritâggio ecc.*,
 συνοικέσιον, μέρος.
partitûra, *f.*, μελοποίημα.
partiziòne, *f.*, διαίρεσις, μερισμός,
 χωρισμός || *mus.*, *v.* spartito.

pârto, *m.*, τοκετός, τεκνοποίησις, λοχεία, γέννησις, (γέννα) || — laboriôso, δυστοκία || — a têrmine o prematûro, τοκετός ἔγκαιρος ο πρόωρος || *di o del* —, λοχείος || *fig.*, γόνος, γέννημα; προῖόν, καρπός; ἔργον.

partoriênte, *f.*, τίκτουσα, ὠδίνουσα, ἐπίτοκος γυνή; λεχώ (ἴς), (-ῶνα, -οῦσα, -οῦ), νεοτόκος.

partorîre, τίκτω, γεννῶ, τεκνοποιῶ || *fig.*, προξενῶ, παράγω, ἐπιφέρω.

parvênte, *v.* apparênte; visibile.

parziâle, *m.f.*, μερικός || *di persôna*, ἑτερομερής, μεροληπτικός, -λήπτης, προσωπολήπτης || *êsser* —, μερο-(προσωπο)ληπτῶ.

parzialità, *f.*, μερο (προσωπο)ληψία.

pâscere, τροφήν παρέχω, *pr. e fig.* (δια)τρέφω; *di animâli e fig.*, *att. e n.*, βόσκω, *v.* pascolâre.

pasciâ, *m.*, πασᾶς.

pascialâto, *m.*, πασαλήκι(ον).

pasciûto, -a, κεκορεσμένος, (χορτάτος, βοσκημένος).

pascolâre, βόσκω, ποιμένω || *cibârsi*, βόσκω, -ομαι, νέμομαι.

pâscolo, *m.*, βοσκή, νομή, τροφή, βορά || *luôgo*, λειμών, (βοσκότοπος), νομή || *fig.*, νομή; βορά.

Pâsqua, *f.*, τὸ Πάσχα, (Πασχαλία, Λαμπρή, -ά) || — *rôsa*, *v.* Pentecôte.

pasquâle, *m.f.*, πασχαλινός, -λιος, (-λιάτικος, τῆς Λαμπρᾶς).

pasquinâta, *f.*, ἴαμβος, σίλος, βωμολογία, (πασκουϊνιάς).

pasquîno, *m.*, πασκουῖνος, -σκῖνος.

passâbile, *m.f.*, *pr.*, διαβατός, διοδεύσιμος || περάσιμος || *fig.*, ἀνεκτός, (ὑποφερτός), μέτριος, ὀποσοῦν καλός.

passâggio, *m.*, *aziône*, διάβασις, διόδευσις, διόδεια || *luôgo*, δίοδος, πάροδος, πόρος; *uscîta*, ἔξοδος, δίοδος; (πέρασμα) || (*prezzo del*) —, διόδιον; ναῦλος || *mar.*, (διά)πλοῦς || *di scrittôre*, χωριον, περικοπή || *êsser di* —, εἶμαι περαστικός, διαβαίνω || *uccelli di* —, πτηνὰ δια-

βατικά || *di* —, *avn.*, παρέργως, ἐν παρόδῳ.

passamanâio; -ntiêre, *m.*, σειρητο-(ταινιο)ποιός, -πώλης, λωματο-(ταινιο)πλόκος.

passamaneria, *f.*, σειρητοποιία, -πωλία, -πωλεῖον, τὰ σειρήτια.

passamâno, *m.*, λῶμα, λέγγον, -παρυφή, σειράδιον, (-ρήτι(ον)).

passa-parôla, *m.*, παρεγγύησις.

passapôrto, *m.*, διαβατήριον, (πασσαπόρτο, -ι).

passâre, *att. e n.*, διαβαίνω, διέρχομαι, περῶ, (περνῶ) || *att.*, *oltre(sor)passâre*, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω, ὑπερβαίνω, ((ξε)περνῶ); *di liquididi*, διυλίζω, (σουρόνω); *perdonâre*, συγχωρῶ; *il têmpo ecc.*, διατρέιβω, (περνῶ); — *per le ârmi*, τουφεκίζω || *n.*, *di lêggi, âgli esdmi ecc.*, γίνομαι δεκτός (περνῶ); *cessâre*, πᾶύω, (περνῶ); *di fiôri*, μαραίνομαι; *morîre*, τελευτῶ; *del têmpo*, παρέροχομαι, (περνῶ); — *per, êsser tenûto in cònto di*, νομίζομαι, θεωροῦμαι ὡς (περνῶ διὰ, μὲ ἔχουν ὡς ο διὰ).

passâta, *f.*, *v.* passâggio; occhiâta, sguârdο. [τριβή.]

passatêmpo, *m.*, διασκέδασις, δια-

passatîna, *f.*, βλέμμα, (ματιά).

passâto, -a, παρελθὼν, (περασμένος);

sfiôrîto, ξηρανθεῖς, μαρανθεῖς ||

s. m., *têmpo*, παρελθὼν χρόνος,

παρελθόν, (περασμένον); *di pa-*

tâte, ἔτνος, (φάβα, πουρές).

passavânti, *m.*, διαβατήριον, προχωρητήριον, εἰσητήριον.

passavogâre, ἐρέσσω, κοπηλατῶ παντὶ σθένει.

passeggiâre, κάμνω περίπατον, περιπατῶ, περιδιαβάζω, (περπατῶ, σεργιανίζω, σπασσετζιάρω).

passeggiâta, *f.*, περίπατος, περιδιάβασις, (σεργιάνι, σπάσσο); *luôgo*, *v.* passêggio.

passeggiatôio, *m.*, περιπατητήριον.

passeggiatôre, -trîce, περιπατητής, περιδιαβαστής, -βάτης.

passeggiêro, -a, παροδικός, (περα-

στικός); *ché non dura*, πρόσκαιρος, προσωρινός, ὀλιγοχρόνιος, ἐφήμερος, στιγμιαίος, ταχέως παρερχόμενος || *s.*, ἐπιβάτης, ταξειδιώτης; *v.* *passante*; *viaggiatore*.
passêggio, *m.*, περίπατος, (σεργιά-νι). [(σπουργίτης, -ίτι).
pâssera, *f.*; -ο, *m.*, στροθίον, -θός,
passerâio, *m.*, κελάδημα ἀθρῶν στρουθίων; *fig.*, κακκαρισμός.
passerôto, *m.*, μικρὸν στρουθίον.
passibile, *m. f.*, παθη(ικ)ός, ἀνεκτικός παθήσεως.
passiflôra, *f.*, ῥοιάνμεμον.
pâssio, *v.* -ὄνη †.
passionâle, *m. f.*, παθη(μα)τικός.
passionâto, *v.* *appass-*.
passiône, *f.*, πάθημα τῆς ψυχῆς, πόθος διηνεκῆς, ζωηροτάτη ἐπιθυμία, ὄρμη ἀκάθεκτος; ἔρως διάπυρος, ἀγάπη; βάσανος, πάθη || † τὰ πάθη (τοῦ Χριστοῦ).
passività, *f.*, παθητικότης; ἀπάθεια || *comm.*, τὸ σύνολον τῶν χρεῶν τινος, παθητικὰ χρέη.
passivo, -α, παθητικός; ἀπαθής, οὐδὲν ἐνεργῶν || *ubbidienza* -α, τυφλὴ ὑποταγή, καθυπακοή || *verbo* -ο, ῥῆμα παθητικόν || *s. m.*, *comm.*, *c. s.*
pâsso, *m.*, *pr. e fig.*, βῆμα, πάτημα, (σκέλι(ά)) || — *militare*, βῆμα στρατιωτικόν || *andâr di* —, βαδίζω τακτικῶς; *di buôn* —, βαίνω καλῶς, πορεύομαι συντόμως || — α —, βαθυμηδόν; βάδην, βῆμα πρὸς βῆμα, (σκέλι πρὸς σκέλι) || *al* —, βάδην, κατὰ βῆμα || *di scrittôre*, χωρίον, περικοπή, ἀπόσπασμα || *fra due mōnti*, στενόν || *v.* *passâggio*; ὄρμα. [δα).
passolina (*ûva* —), *f.*, σταφίς, (-ί-
pâsta, *f.*, φύραμα, μάζα, ζύμη, (-μάρι, πάστα), μάγμα || *per minêstra*, τὰ ζυμαρόπλαστα, (πάσταις), τὰ φυράματα || *v.* *dôlce* || *fig.*, φύσις, κρᾶσις. [(μακαρονᾶς).
pastâio, *m.*, πολφοποιός, -πώλης,
pasteggiâbile, *m. f.*, ἐν συμποσίῳ χρήσιμος, κοινός.

pastêllo, *m.*, χρωστήρ || -ηρογρά-
pasticea, *v.* -iglia. [φημα.
pasticceria, *f.*, πεμματοπλαστεῖον, -ποιεῖον, πλακουντοποιεῖον, -πωλεῖον; -ποιτα || τὰ ζυμαρικά, τὰ πλακούντια, τὰ γλυκύσματα.
pasticciâre, καρυκεύω || *fig.*, κακῶς πράττω, συγγέω.
pasticciêre, *m.*, πεμματο-(πλακουντο)ποιός, πεμματουργός, ζαχαρο-(πεμματο)πλάστης, -πώλης, (παστιτζιέρης).
pasticcino, *m.*, πλακούντιον, (μπουρεκάκι, παστιτζιόλι).
pasticcio, *m.*, ἀρτόκρεας, (κρεατόπηττα), πλακοῦς, (μπουρέκι) || *fig.*, δυσδιέδοξος ὁ βρωμερὰ ὑπόθεσις, (βρωμοδουλειά), συγκεκυμένος λόγος, ἀμηχανία, περιπλοκή, κνκεών, σύγχυσις, ἀταξία.
pastificio, *m.*, πολφοποιεῖον, -πωλεῖον.
pastiglia, *f.*, ὄσφραδιον, τροχίσκος, (παστίλλια); *tavolêta*, πλακίδιον, (-κάκι). [νάγλα).
pastinâca, *f.*, σταφυλίνος, (παστε-
pâsto, *m.*, σίτησις, τροφή, γεῦμα, (φαγητόν, φαγ(ε)ί); *di animâli*, τροφή, (φαγ(ε)ί), ψώμισμα; βοσκή, νομή; *pr. e fig.*, βορά || *fâr un* — *al giôrno*, τρώγω μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν. [ὑπόκρισις, ἀπάτη, δόλος.
pastôchia, *f.*, ψεῦδος, ὑπουλότης,
pastocchiâta, *f.*, ἀνοησία, μωρολογία, λῆρος.
pastôia, *f.*, πέδη, (-δικλα, -δούκλωμα, ποιβάντι, κιοστέκι) || *fig.*, κώλυμα, ἐμπόδιον, παρεμποδισμός.
pastône, *m.*, μάζης μέγα τμήμα; *cm. per animâli*, ζυμαροκόμματον, ψώμισμα, τροφή, (φαγ(ε)ί).
pastorâle, *m. f.*, ποιμενικός, βουκολικός; † ποιμαντ(ορ)ικός || *di poesîa e mus.*, βουκολικός || *s. m.*, ποιμαντικὴ ῥάβδος, σκῆπτρον, (πατερίτσα, παστορᾶλε).
pastôre, *m.*, βοσκός, ποιμήν, βουκόλος, (τσομπάνης) || † ποιμενάρχης, πνευματικὸς ὁδηγός.
pastorêccio, -α, *v.* -râle.

pastorèlla, *f.*, ποιμενίς, (βοσκο-
ποῦλα, τσομπάνισσα) || ποιμενικός
χορός.

[-ῆ τέχνη.

pastorizio, -a, ποιμενικός || *s. f.*,

pastosità, *f.*, ἀπαλότης, μαλακότης
|| γλοῖός, ἀκαθαρσία, (ἀπαστραία).

pastoso, -a, *mórbido*, ἀπαλός, μα-
λακός; *attaccaticecio ecc.*, ζυμώδης,
-μαρώδης, κολλώδης; *di vino*, πη-
κτός || *avér la bôcea -a*, ἔχω τὸν

σίελον, ἔχω ἀπαστρον τὸ στόμα,
ἢ γλωσσά μου εἶναι γλοιώδης, (γα-
νιασμένη, ἐμάλλιασε τὸ στόμα

pastrâno, *v.* paletôt. [μου].

pastûra, *f.*, *v.* páscolo.

patâcea, *f.*, πατάρδιον, (παρᾶς);
οὔτιδανόν, μικρὸν νόμισμα.

patâffio, *m.*, *b.*, ἐπιτύμβιον; τοιχο-
κόλλημα, εἰδοποίησης.

patassio, *v.* diavolio. [τάτα].

patâta, *f.*, γεώ-(γαιώ)μηλον, (πα-
patatrâe, πάφ. [*rôtuia*, ἐπιγονατίς.

patêlla, *f.*, λεπάς, (πεταλίδα) ||
patêma, *m.*, πάθημα, -ησις.

patêna, *f.*, δισκάριον, πατάνιον,
-άνη, -ανον.

patentâto, -a, διπλωματ-(προνομι)οῦ-
χος || *comm.*, φορολογούμενος, ἐπι-
τηθευματίας.

patênte, *m. f.*, προφανής, πρόδη-
λος, φανερός; ἀνοικτός || *lettere*
-i, βασιλικὸν δίπλωμα, τὰ διπλώ-
ματα, περγαμηναί || *s. f.*, *diplóma*,

δίπλωμα, (πατέντα); *comm.*, φό-
ρος, ἐπιτήδευμα; ἔγγραφον ἀδείας;
mar., πιστοποιητικόν, (πατέντα).

pâtera, *f.*, φιάλη, ποτήριον.

paterêccio, *v.* panerêccio.

paternâle, *m. f.*, *v.* -têrno || *s. f.*,
ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλωμα).

paternità, *f.*, πατρ(ικ)ότης, (πα-
τρότητα).

patêrno, -a, πατρικός, -τρῶος.

paternôstro, *m.*, τὸ Πάτερ ἡμῶν,
κυριακὴ προσευχή || *grâni délla*
corôna, κόμβοι τοῦ κομβολογίου,
(τὰ πατερημά).

patêtico, -a, παθητικός, συγκινητι-
κός, συγκινῶν τὴν ψυχὴν || *s. m.*,
παθ(οκιν)ητικόν, συγκινητικόν.

patibolâre, *m. f.*, ἀγχονιαῖος; fâc-
cia —, κακοῦργος φυσιογνομία.

patibolo, *m.*, φόνιον πῆγμα, κριώ-
μα, ἀγκώνη, (κρεμάλα).

patimênto, *m.*, πάθος, -θημα;:
dolôre, ἄλγος, πόνος, ὀδύνη; *in-*
felicità, ταλαιπωρία, κακοπάθεια;:
tormênto, βάσανος.

patire, πάσχω, (παθαίνω); κακο-
παθῶ; ἀνιδῶμαι, μαρτύριον ὑφί-
σταμαι; *sopportâre, subire*, ὑπο-
φέρω; *durdre, sostenêre*, ὑπομένω.

patito, -a, *v.* sofferênte. [καρτερῶ.

patologîa, *f.*, παθολογία.

patolôgico, -a, παθολογικός.

patôlogo, *m.*, παθολόγος (ιατρός).

pâtria, *f.*, πατρίς, (-ίδα).

patriârea, *m.*, πατριάρχης.

patriarcâle, *m. f.*, πατριαρχικός,
τοῦ πατριάρχου.

patriarcâto, *m.*, πατριαρχία. [χεῖον.

patriarchîa, *f.*, *residênza*, πατριαρ-
patrigno, *m.*, πατριός, μητριός.

patrimoniâle, *m. f.*, πατρῶος, (πα-
τρο)γονικός.

patrimônio, *m.*, τὰ πατρικὰ (ὑπάρ-
χοντα ο καλά), (πατρῶα) περιου-
σία, τὰ πατρῶα (χρήματα ο κτή-
ματα), τὰ πατρογονικά; κληρός.

pâtrio, -a, τῆς πατρίδος, πάτριος.

patriôta; -ôtto, *m.*, φιλόπατρις,
πατριώτης. [τριωτικός].

patriôttico, -a, φιλόπατρις, (πα-
patriottismo, *m.*, φιλοπατρία, -α-
τρι, (πατριωτισμός).

patristica, *f.*, φιλοσοφία τῶν πα-
τέρων (τῆς Ἐκκλησίας).

patriziâto, *m.*, πατρικιότης || *clâs-*
se, πατρικιακή τάξις, οἱ πατρίκιοι.

patrizio, -a, πάτρικιακός || *s.*, πατρί-
κιος, εὐπατρίδης.

patrizzâre, *v.* paternizzâre.

patrocînâre ecc., *v.* difêndere.

patrocînio, *m.*, πατρωνεία; ὑπερ-
άσπισις, προστασία, *v.* difêsa.

patrologîa, *f.*, † πατρολογία.

patrôna, *f.*, *pr. e fig.*, πατρωνίς,
προστάτις, (-άτρια). [padron-.

patronâle, *m. f.*, πατρωνικός; *v.*

patronâto, *m.*, πατρωνεία.

patronímico, -a, πατρωνυμικός.
 patrôno, *m.*, πάτρων || συνήγορος
 || † προστάτης ἅγιος, πάτρων.
 patsciulì, *m.*, πογόστεμον, (πα-
 τσοῦλι).
 pàtta, *f.*, εἰρήνη; *giòco*, ἴσα, (πάτ).
 patteggiàre, συμφωνῶ, συνομολο-
 γῶ, κάμνω σύμβασιν, συνθήκη
 ἐκτελῶ.
 pattinâggio, *m.*, παγοδρομία.
 pattinàre, παγοδρομῶ.
 pattinatôre, -tríce, παγοδρόμος.
 pàttino, *m.*, παγοβατίς, -οπέδιλον,
 σιδηροῦν πέδιλον.
 pàtto, *m.*, συμφωνία, σύμβασις,
 συνθήκη, *v.* condiziône, conven-
 zióne || a —, ἐπὶ συμφωνίᾳ ο συν-
 θήκη, ἐφ' ᾧ || a nessùn —, ἐπ' οὐ-
 δενὶ τρόπῳ. [ται περίπολοι.
 pattùgla, *f.*, περιπολία, στρατιῶ-
 pattugliàre, κάμνω περιπολίαν, πε-
 ριπολῶ.
 pattuire, *v.* patteggiàre, convenire.
 pattùme, *m.*, κάθαγμα, τὰ καθάρ-
 ματα, σκύβαλον, τὰ σκύβαλα, σά-
 ρωμα, (τὰ σκουπίδια, τὰ φρόκα-
 λ(ίδι)α, βρώμεις), *v.* immondizia.
 pattumiêra, *f.*, σκουπιδολόγος.
 *pauperismo, *m.*, πολυπτωχία.
 paùra, *f.*, φόβος, τρόμος, δειλία,
 (τρομάρα, ξύππασμα).
 paurôso, -a, δειλιος, ἄτολμος,
 (δειλιάρης, ξυππασιάρης, φοβη-
 (φοβι)τσιάρης); φιλύποπος, ἀνή-
 συχος.
 pàusa, *f.*, (διά)παῦσις, διάλειψις,
 ἄνεσις || *mus.*, διακοπή, διάψαλμα,
 ἐπιχρονισμός; παῦλα || *poesia*, το-
 μή, τμησίς.
 pavàna, *f.*, πάταβιανή, παδοβιάνα.
 paventàre, *v.* temêre.
 pavesàre, στολίζω διὰ περιπετά-
 σματος πλοῖον, περιπεταννῶ;
 στολίζω διὰ σημαιῶν ο ὑφασμάτων,
 σημαιοκοσμῶ, -αιστολίζω.
 pavesàta, *f.*, ἐπιθωράκισμα; σημαῖαι
 ἀναπετασμέναι.
 pavêse, *m.*, περιπέτασμα.
 pàvido, *v.* paurôso. [ἐπισανιδῶ.
 pavimentàre, λιθοστρώω, -στρωτῶ,

pavimêto, *m.*, *di piêtra*, λιθό-
 στρωτον; *di lêgno*, ἐπισανίδωμα;
in gènere, ἔδαφος.
 pavonâzzo, *v.* paon-
 pavoncêlla, *f.*, σχοίνικλος.
 pavoncêllo; -cino, *m.*, ταωνιδεύς,
 (παγωνόπουλον, -νάκι).
 pavône, *m.*, ὁ ταῶς, (παγώνι).
 pavoneggiârsi, περιπατῶ σοβαρευό-
 μενος, βρενθύομαι, (κορδόνομαι),
 σοβαρεύομαι, ἐπιδεικνύομαι, ἐνα-
 βρύνομαι, (καμαρόνω).
 pavonêssa, *f.*, ἡ ταῶς, (παγώνα).
 pazientàre, ἔχω ὑπομονήν, ὑπομέ-
 νω, καρτερῶ. [τερικός || πάσχων.
 paziênte, *m. f.*, ὑπομονητικός, καρ-
 paziênza, *f.*, ὑπομονή, (ἀπομονή),
 καρτερία.
 pazzeggiàre, παίζω, ἀστείζομαι,
 εὐτραπελεύομαι; μωρολογῶ ο μω-
 ροπραγῶ, παρακόπτω, παραλογί-
 ζομαι, μωραίνομαι; (τρελλαίνο-
 μαι).
 pazzèllo, -a, ὀλίγον ἄφρων, κε-
 φαλή ἄνευ ἐγκεφάλου, (τρελλού-
 τσικος), ἀστεῖος, φιλοπαίγμων.
 pazzêso, -a, ἄφρων, ἀνόητος, μω-
 ρός, ἀλλόκοτος, (παράξενος).
 pazzia, *f.*, (παρ)ἄφροσύνη, φρενο-
 βλάβεια, παραφορά, μανία, (τρέλ-
 λ(άδ)α, λωλάδα, παλαβάδα); μω-
 ρία, ἀνοησία, παραλογισμός, (τρέλ-
 λα, ἀλλοκοτιά); νεανίευμα, εὐτρα-
 pazziàre, *v.* -zzeggiàre. [πελία.
 pàzzo, -a, *deménte*, (παρ)ἄφρων,
 φρενοβλαβής, (τρελλός, ζουρλός,
 παλαβός); *stravagànte*, μωρός,
 ἀλλόκοτος, (παράξενος); *burlône*,
 ἀστεῖος, φιλοπαίγμων, εὐτραπέλος;
esageràto, ὑπερβολικός, ἄμετρος ||
 — *da legàre*, σφόδρα φρενοβλα-
 βής, (τρελλός διὰ δέσιμον).
 pècca, *f.*, ἐλάττωμα, κηλὶς, παρὰ-
 πτωμα, (κριματάκι).
 peccàbile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς τὸ
 ἁμαρτάνειν, ἁμαρτητικός, ἐφά-
 peccabilità, *v.* fallibilità. [μαρτος.
 peccaminôso, -a, ἐγκληματικός.
 peccàre, ἁμαρτάνω, σφάλλω.
 peccàto, *m.*, ἁμαρτία, -τημα, πα-

ράπτωμα, σφάλμα, πταῖσμα || — originâle, προπατορικὸν ἀμάρτημα || — di pensîero, ἀμάρτημα ἐν διανοίᾳ.

peccatôre, -trîce, ἀμαρτωλός.

peccatûzzo, *m.*, μικρὸν ἀμάρτημα, ἀμάρ(τημά)τιον, παραπτώμα, (κριματάκι). [ῥων, (μαστραπᾶς).

pêcchero, *m.*, μέγα ποτήριον, κώ-pêcchia, *f.*, μέλισσα.

pecchiône, *m.*, κηφήν, (σφήνα).

pêce, *f.*, πίσσα || — grêca, δητίνη ὑπόξανθος.

pecîle, *m.*, ποικίλη (στοά).

pecîoso, -a, πισσοειδής, πισσώδης, πίσσινος; γλίσχρος, γλοιώδης, (γλοιτσιάρικος).

pêcora, *f.*, πρόβατον, ἀμνάς, (προβατίνα) || *fig.*, εὐήθης.

pecorâggine, *f.*, προβατῶδες, -τόνοια, ἀβελτηρία, εὐήθεια, μωρία,

pecorâio, *v.* pastôre. [ἀπλότης.

pecorêlla, *f.*, ἀμνός, -νίον, *v.* pêcora || *fig.*, † πρόβατον, *pl.*, ποιμνιον.

pecorêseo, -a, προβατῶδης, -τικός.

pecorîle, *v.* ovile.

pecorîno, -a, προβάτειος, (-τήσιος).

pecorône, *m.*, μέγα πρόβατον || *fig.*, μέγας βλάξ, κτήνος, ζῶον.

peculâto, *m.*, σφετερισμός, ὑπεξαίρεσις (δημοσίων χρημάτων).

peculiâre, *v.* particulâre.

pecûlio, *m.*, χρημάτιον, πεκούλιον.

pecûnia ecc., *v.* denâro.

pecuniârio, -a, χρηματικός.

pedaggiêre, *m.*, ὁ ἐπὶ τοῦ διόδου, διοδικός, διαγωγικός.

pedâggio, *m.*, διόδιον, διαγώγιον.

pedâgna, *f.*, *mar.*, ὑποπόδιον.

pedagogia, *f.*, παιδαγωγία; *arte*, -ω-

pedagôgico, -a, παιδαγωγικός. [γική.

pedagôgo, *m.*, παιδαγωγός.

pedalâre, *neol.*, ποδίζω.

pedâle, *m.*, ποῦς, ὑπόβαθρον; *di biciclétta ecc.*, πεδάλι(ον) || *mus.*, ποδόπληκτρον; πόδωμα, ποδεῖον

|| *di albero*, κορμός, στέλεχος.

pedâna, *f.*, ὑποπόδιον; τάπης.

pedânte, *m. f.*, σχολαστικός; μικρολόγος.

pedanteggiâre, κάμνω τὸν σχολαστικόν, ἐπιδεικνύω σχολαστικότητα, σχολαστικεύομαι.

pedanterîa, *f.*, σχολαστικότης.

pedantêseo, -a, σχολαστικός.

pedâta, *f.*, ὄρμα, *vestigio*, ἵχνος, στίβος, (πατησιά) || κτύπημα τοῦ ποδός, *v.* câlceo.

pederâsta, *m.*, παιδεραστής, -δοφίλης, -δομανής. [νία.

pederastia, *f.*, παιδεραστία, -δομα-

pedêstre, *m. f.*, πεζός, -ζικός || *fig.*, ταπεινός, ποταπός. [εῦρο.

pediâtro, *m.*, παιδίατρος || *v.* pedi-

pedicciûolo, *m.*, *bot.*, καυλός, (κο-

pedicêllo, *v.* pedûncolo. [τσάνι).

pedico-(pedicu)lâre, *m. f.*, φθειρικός || *malattia* —, φθειρίασις.

pedicûro, *m.*, ποδίατρος.

pedignône, *v.* gelône.

pedilûvio, *m.*, ποδολουσία, -λουτρον.

pedimâno, *m.*, χειρόπους, ποδόχειρ.

pedîna, *f.*, πεσσός || *r.*, γυνή ταπεινή ο χυδαία. [ιχνεύω.

pedinâre, (παρ)άκολουθῶ, ἔπομαι,

pedîssequo, -a, δουλοπρεπῶς ο δουλικῶς ἀπομιμούμενος.

pedômetro, *m.*, ὀδόμετρον.

pedône, *m.*, ὁ βαίνων πεζῆ, πεζός

pedûle, *m.*, *v.* solétta. [(στρατιώτης).

peduncolâto, -a, ἔχων μίσχον, ἔμισχος, (τσουνάτος).

pedûncolo, *m.*, *bot.*, οὐρά, μίσχος, (τσουνί) || *anat.*, ἀπόφυσις, λόφος τοῦ ἔγκεφάλου. [ἔμπνευσις.

pêgaso, πήγασος; *fig.*, ποιητική

pêggio, *avn.*, χεῖρον, -ρότερα || *il* —, τὸ χεῖριστον, -ρότερον, κά-

κιστον || *andâr di mâle in* —, βαίνω ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἔτι

χεῖρον || *tânto* —, τοσοῦτω χεῖρον, τόσω χειρότερα || *e quel che è* —, τὸ δὲ δεινότατον || *avêr la* —, ἠττώμαι, νικῶμαι. [-ευμα.

peggioramênto, *m.*, χειροτέρευσις,

peggiorâre, χειροτερεύω, ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπω || *n.*, χεῖρων γίνομαι, χειροτερεύομαι, ἐπὶ τὰ χεῖρω τρέπομαι. [κός.

peggiorativo, -a, *gr.*, χειροτερευτι-

peggiôre, *m. f.*, χειρῶν, -ρότερος || nella — ipôtesi, εἰς τὴν χειρίστην κατάστασιν, εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπίσιαν.

pêgno, *m.*, ἐνέχυρον, (ἀμανάτι) || *fig.*, σημεῖον, (-μάδι), ἀπόδειξις, μαρτύριον, βεβαίωμα; *v. figlio* || sopra —, ἐπὶ ἐνεχύρω || dâr in

pêgola, *v. pèce.* [—, *v. impregnâre.*

pêlago, *m.*, πέλαγος, ὠκεανός || ἄβυσσος; πλῆθος. [φύραμα.

pelâme, *m.*, τριχώμα || *fig.*, φύσις, pelantîno; -Iarôlli, *m.*, μαδιστής, ἐκδορεύς, (ζωογδάριτης) || *fig.*, ἀνθρωπος ἄθλιος, μηδαμηνός.

pelâre, *levâr il pêlo*, τίλλω, ψιλῶ, ἀποτριχῶ || *volâtîli*, μαδ(ίζω)ῶ, (ξεφτερίζω) || *levâr la pèlle*, ἐκδέρω, (γδέρω), ἀποδερματ(ίζω)ῶ, (ξεπετσόνω); *scorticâre*, σκάζω, διασχίζω, (ξεπετσόνω); *v. sbucciâre* || *fig.*, ἀκριβοπωλῶ, (γδέρω), μαδῶ, ἀρπάζω, ἀπατῶ || -rsi, τριχορροῶ, (μοῦ πίπτουν αἱ τρίχες), ἀποτριχοῦμαι, μαδῶ, (-διοῦμαι); ἀποδερματίζομαι, (ξεπετσόνομαι).

pelatôio, *m.*, μαδιστήριον, ἐκδορεῖον || *fig.*, ληστεία, -σταρχεῖον.

pelâto, -a, ψιλός, ἀποτετριχωμένος, (μαδημένος, -δαρός); *scortecciâto*, ἀπολελεπισμένος, (ξεφλουδισμένος).

pellâgra, *f.*, δερματάγρα.

pellagrôso, -a, δερματαγρικός.

pellâio, *m.*, δερματοργός, -τοπώλης, βυρσοδέψης, (ταμπάκης).

pellâme, *m.*, τὰ δέρματα, βύρσαι.

pelle, *f.*, δέρμα, (πετσί); *preparâta*, βύρσα, (πετσί), διφθέρα, (γοῦνα); *v. cortêccia*, *bûccia* || *di* —, δερμάτινος, (πετσένιος); *dèlla* —, *medc.*, ἐπίδερμικός.

pellegrîna, *f.*, προσκυνήτρια, (χατζίδαινα) || *mantellîna*, περιώμιον, ἐπωμίς, (πελερίνα).

pellegrinâggio, *m.*, προσκυνητεία, (χατζηλίκι); *fig.*, παροδεία.

pellegrinâre, περιοδεύω, ἀποδημῶ.

pellegrinaziône, *f.*, περιόδευσις, παροδεία, ὁδοιπορία, ἀποδημία, ξενιτεία.

pellegrîno, -a, *râro*, σπάνιος; *straordinârio*, ἔκτακτος || *s. m.*, προσκυνητής, (χατζής); περιοδευτής, ὁδοιπόρος, ξένος.

pellicâno, *m.*, πελεκάν, (πελε- (πελικάνος).

pellicceria; -Iletterîa, *f.*, *ârte*, διφθερ-(σισυρ)ουργία, (γυναρική, -ροσύνη); *commêrcio e vëndî'a*, σισυρμπορία, σισυροπωλία, δερματο-(διφθερο)πωλεῖον, (γυναράδικον); *laboratôrio*, σισυρουργεῖον, (γυναράδικον).

pelliccia, *f.*, ἐσθῆς διφθερωτή; *pèlle*, διφθέρα; (γοῦνα).

pellicciâio; -ccîere, *m.*, διφθερουργός, σισυρο-(διφθερο)ποιός, -πώλης, (γυναράς, -αρης).

pellicciâre, διφθερῶ, (γουνόνω).

pellicello, *m.*, ἄκαρι.

pellicceo, -a, δερμάτινος, (πετσένιος).

pelliccola, *f.*, δερμάτιον, ὑμένιον, λεπτή μεμβράνη, (πετσάκι, φλου-

pellucido, -a, διαφανής. [δίτσα).

pêlo, *m.*, θρίξ, (τρίχα, μαλλί); *di stâffe*, χνοῦς, (χνούδι); *di piânte*, γνάφαλον || — *dell'âcqua*, ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος || *fig.*, μικρόν τι, ἐλαχίστη ποσότης || *per un* —, μόλις καὶ μετὰ βίας || *v. bârba*, *capèlli*; *scrapolatûra*.

pelosêlla, *f.*, μυσσωτίς. [τριχῶδες.

pelosità, *f.*, λάσιον, πολύτριχον,

pelôso, -a, λάσιος, πολύτριχος, τριχώδης, (-χωμένος, μαλλιαρός).

pêltro, *m.*, κασσίτερος, (καλάϊ,) κεκαθαρμένος.

pelûria, *f.*, ἄχνη, ἴουλος, χνοῦς, (χνούδι); λεπτότατον πτίλον, χηνόπτιλον, (πούπουλο).

pelûzzo, *m.*, μικρὰ θρίξ.

pêlvî, *m.*, λεκάνη.

pêna, *f.*, ποινή, τιμωρία || *dolôre*, ἄλγος, πόνος; *affliziône*, θλίψις; *inquietûdine*, ἀνησυχία, μέριμνα; *disâgio*, στενοχωρία; *difficoltâ*, δυσκολία, *fatica*, κόπος, μόχθος.

penâle, *m. f.*, ποινικός.

penalitâ, *f.*, ποινικόν, ποινή.

penâre, ἀδημονῶ, ἄγχομαι, ἀμη-

χανῶ, κοπιῶ, (-ιάζω), μοχθῶ, ταιλαιπωροῦμαι, (κουράζομαι).

penâti, *m.*, *pl.*, ἐφέστιοι θεοί; *fig.*, οἶκος, ἔστια.

pencolâre, κλονοῦμαι, σαλεύομαι, κλίνω || *fig.*, εἶμαι ἀμφίβολος, ἐνδοιάζω, διστάζω.

pendâglio, *m.*, κρεμάθρα, -άστρα, -αστόν; ἄρτημα, παραιώρημα; (κρεμαστάρι).

pendente, *m. f.*, ἐκκρεμής, κρεμαστός, -άμενος, μετέωρος, κεκλιμένος, ἐπικλινής, πρηνής || *di liti ecc.*, ἐκκρεμής, μετέωρος, ἀδίκαστος || *s. m.*, *v.* orecchino.

pendenza, *f.*, inclinazione, κλίσις, (γέρσιμον); *v.* pendio || *affaire sospeso*. ὑπόθεσις ἐκκρεμής.

pendere, κρέμαμαι, (κρέμομαι) || κλίνω, κάμπτομαι, (γέρνω) || *leg.*, ἐκκρεμής εἰμι || *fig.*, τείνω, ῥέπω.

pendice, *f.*, πλάγιον ὄρους, κλίτος, -τύς.

pendio, *m.*, (ἐπί)κλίσις, κατωφέρεια, πρηνές, κάταντες, κατάβασις, -βαθμός, (κατήφορος) || *fig.*, κλίσις, ῥοπή, τάσις. [αἰωρητόν.

pêndola, *f.*, ὠρολόγιον ἐκκρεμές ο

pêndolo, *m.*, ἐκκρεμές.

pêne, *v.* membro.

penetrâble, *m. f.*, διαχωριστός, εὐδιαπέραστος; εὐδιάβατος, (δια)βατός, διαδυτός. [διαπέραστον.

penetrabilità, *f.*, διαχωρητόν, εὐpenetrâle, *m.*, ἄδυτον, τὰ ἄδυτα.

penetrante, *m. f.*, διαχωρητικός, διαπεραστικός, διαδυτικός; ὄξυδερκής; ὄξύς; συγκινητικός.

penetrâre, εἰσ-(δια)χωρῶ, διαπερῶ, (-ρνῶ), εἰσδύω, εἰσέρχομαι || *fig.*, κατανοῶ, ἐμβαθύνω.

penetrativo, -a, διαδυτικός || *fig.*, ἀγγίνους, διορατικός, ὄξύς.

penetrazione, *f.*, διαπέρασις, διάδυσις || *di spirito*, διαπεραστικότης τοῦ νοῦ, ὄξυδέρκεια, ὄξύ-ἀγχί(περί)νοια, ταχυγνώσια, εὐσύνητον.

peninsulare, *m. f.*, χερσονήσιος, -σιακός, -σί(ώ)της.

penisola, *f.*, χερσον(ν)ησος.

penitente, *m. f.*, μετανοῶν, (-νοημένος) || πνευματικὸν τέκνον.

penitenza, *f.*, μετάνοια, ἔξομολόγησις || † μετάνοια, κανών, (-ώνας); *in genere*, προσευχαί, σκληραγωγίαι || *pêna*, τιμωρία, ποινή.

penitenziâle, *m. f.*, τῆς μετανοίας, μετανοητικός; κανονικός.

penitenziario, -a, σωφρονιστικός, -στήριος || *prigione*, -στήριον.

penitenziere, *m.*, ἔξομολογητής, πνευματικὸς πατήρ.

penna, *f.*, *piuma*, πτερόν, (φτερόν) || — *maestra*, ὠκύπτερον, (πέννα) || *da scrivere*, κάλαμος γραφικός, γραφίς, κονδύλιον, (κοντύλι, πέννα); *uomo di* —, (συγ)γραφεύς, λόγιος, γραμματεύς, (γραφιάς, καλαμαράς).

pennacchio, *m.*, (πτερό)λόφος, (σουργούτσι, φούντα) || *da svolgerare*, πτερο(υγ)οσάρωθρων, πτεροκόρηθρον || *architettura*, ὑποδόλω

pennata, *f.*, κονδυλιά. [μα.

pennatella, *f.*, κλαδευτηρίσκος, (-ράκι). [δευτήρι(ον).

pennato, -a, *v.* -nnato || *s. m.*, κλα-

pennacchio, *m.*, ἔριον τῆς ἡλακότης, (ῥοκιά, γενεσιά, λαγνί).

pennellata, *f.*, συρμός χρωστήρος.

pennell(eggi)are, ζωγραφῶ, *v.* dipingere.

pennello, *m.*, χρωστήρ, γραφίς, (πινέλλο(ν), βῦρτζα) || *mar.* σημαία; ἀνεμοδείκτης; *ancora di* —, μικρὰ ἄγκυρα || *a* —, ἀκριβῶς, ἐντελῶς, θαυμασίως.

pennino, *m.*, πτερύγιον || μεταλλικὴ γραφίς. [μοδείκτης, -μοστροφίον.

pennoncello, *m.*, μικρὰ σημαία, ἀνε-

pennone, *m.*, (μεγάλῃ) σημαία, *c. s.* || (ἰστο)κεραία, (ἀντέννα, πινό).

pennuto, -a, πτερωτός, -ρινος.

penombra, *f.*, σκιά-(ἡμί)φως, ὑποσκίασις ἐν ἐκλείψει.

penoso, -a, *doloroso*, ἀλγεινός, λυπηρός, βαρῦς; *faticoso ecc.*, ἐπίπονος, ἐπίμοχθος, ἐργώδης, δυσχερής, δύσκολος, (κοπιαστικός).

pensabile, *v.* immaginabile.

pensamênto, *v.* **pensieiro**.

pensante, *m. f.*, νοητικός, ἔλλογος, νουνεχής || *bên* —, φρονῶν καλά, εὖνους, εὐπροαίρετος.

pensâre, νοῶ, διανοοῦμαι, συλ-(δια)-λογίζομαι, σκέπτομαι, (λογιάζω, στοχάζομαι); *crêdere*, νομίζω, φρονῶ, δοξάζω; *trouâre*, *inventâre*, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω; *imaginaâre*, φαντάζομαι, ιδεάζομαι; *stabilire*, ἀποφασίζω, ὀρίζω || *dâr da* —, ὑπόνοιαν ὁ ἀνησυχίαν παρέχω.

pensâta, *f.*, διάνοια, διαλογισμός; ιδέα; διανόημα; εὐρημα.

pensatôre, *-trice*, φροντιστής, μελετητής, σύννους, ἔμφρων, φιλόσοφος.

pensieiro, *m.*, νόησις, διάνοια, (δια)-λογισμός, σκέψις, (λογιάσμός, στοχασμός), νοῦς || *imaginaziône*, φαντασία || *idéa*, ιδέα, φρόνημα || *intenziône*, σκοπός || *câra*, *affânno*, φροντίς, μέριμνα, ἀδημονία.

pensierôso, *-a*, σύννους, σκεπτικός; φροντιστικός, μεριμνητικός, ἔμφροντις, πολυμέριμνος, ἀνήσυχος; (ἐννοιασμένος, ἐγνοιαστικός, συλλογισμένος). [μένος, ἀνηρημένος.

pênsile, *m. f.*, κρεμαστός, ἠωρη-
pensionâre, παρέχω σύνταξιν, συνταξοδοτῶ, πρυτανεύω.

pensionário, *m.*, συνταξιοῦχος || ὑπό-(οἰκό)τροφος.

pensionâto, *-a*, *c. s.* || *s. m.*, κατάστημα ὑποτρόφων, ὑπο-(οἰκο)τροφεῖον; παιδαγωγεῖον.

pensióne, *f.*, σύνταξις; — *alimentâre*, ζωοτροφία, -φή || *v. dozzêna*.

pensôso, *v.* **pensierôso**, **meditabôndo**.

pentâcolo, *m.*, πεντάκωλον || *v. talismâno*.

pentacôrdo, *m.*, πεντάχορδον.

pentâgono, *-a*, πεντάγωνος, (πεντακάντουνος) || *s. m.*, -ον, πεντάπλευρον.

pentâmetro, *m.*, πεντάμετρος.

pentâpoli, *f.*, πεντάπολις.

pentarchia, *f.*, πενταρχία.

pentasillabo, *-a*, πεντασύλλαβος.

pentatêuco, *m.*, ἡ πεντάτευχος.

pentâto, *m.*, πένταθλον || -ος, -ητής.

pentecoste, *f.*, πεντεκοστή.

pentimênto, *m.*, μετάνοια, μεταμέλεια, μεταγνώσις.

pentirsi, μετανοῶ, μεταμέλομαι, μεταγινώσκω, μεταβουλεύομαι; μεταβάλλω φρόνημα.

pentito, *-a*, μετανοῶν, (-νοιωμένος), μεταμελόμενος. [τζερες].

pêntola, *f.*, χύτρα, (τσουκάλι, τέν-
pentolâio, *m.*, χυτρεύς, κεραμεύς, (τσουκαλαῖς).

pentolâta, *f.*, χυτριά, (τσουκαλιά) || κτύπημα διὰ χύτρας.

penúltimo, *-a*, παραλήγων, προτελευταῖος || *s. f.*, παραλήγουσα (συλλαβή).

penûria, *v.* *scarsità*, *miséria*.

penzolâre, κρέμαμαι, (κρέμομαι), αἰωροῦμαι.

penzolône; *-i*, *avn.*, ἐπι-(ἐκ)κρεμῶς; -μής, ἐξηρημένος, κλονούμενος, σειόμενος.

peônia, *f.*, παιωνία.

peôta, *f.*, λέμβος ἐνετική, τραμπάκουλον, τρεμπάκουλον.

pepaíðla, *f.*, πεπεριοδόχη, πιπεροδοχεῖον (-ρολόγος) || πεπερόμυλος.

perâto, *-a*, πεπερόπαστος, (πιπερωμένος, -ράτος) || *pan* -ο, ἄρτος ἄρωματίτης, ἀμόρα.

pêpe, *m.*, πέπερι, (πιπέρι(ον)) || *piânta*, πεπερίς, (πιπεριά) || *un pizzico di* —, πεπέριον. [τρα].

peperino, *m.*, πιπερίτης, (-ρόπε-
peperône, *m.*, *piânta e frûtto*, πεπερίς, (πιπεριά) || *-i sôtto acêto*, πιπεριαῖς ξειδάταις || *sâlsa di* —, πιπεριδιά || *rôssô côme un* —, κόκκινος σὰν πιπεριά.

pepiniêra, *f.*, φυτώριον, -ρεῖον, φυτούργιον, (-τίστρα, -ταλιά, -τό-
pepita, *f.*, χρυσίτης. [τοπος].

pêplo, *m.*, πέπλος, περιβόλαιον || *bot.*, ψευδοκάππαρις.

pepsina, *f.*, πεψίνη.

per, *prep.*, *câusa*, διά, (γιά *acc.*) ἔνεκα (*gen.*) || *movimênto*, *distribuziône*, διά (*gen.*); κατά, ἀνά (*acc.*) || *direziône*, εἰς, ἐπί, πρὸς

(acc.) || *stdto.* ἐν (dat.), εἰς (acc.) || *têmpo*, διὰ (gen.) || *néi giuraménti*, μὰ (acc.) || *mêzzo*, διὰ (gen.), διὰ μέσου (gen.) || *in câmbio di, per il prézzo di*, ἀντί (gen.), διὰ, (γιά acc.) || *a favóre di*, ὑπέρ (gen.); (πρὸς) χάριν (gen.); διὰ (acc.) || *in riguárdo a, quánto a*, ὡς πρὸς (acc.), ὅσον διὰ (acc.) || *côme*, ὡς || — *di qua*, ἐντεῦθεν, (ἀπ' ἐδῶ) || — *tre giòrni*, τρεῖς ἡμέρας || *cong. findle*, ὅπως, ἵνα, διὰ νά.

pêra, *f.*, ἄπιον, (ἀπίδι, ἀγλάδι) || *fig.*, *v. têsta*.

percallina, *f.*, περκαλίνη, (-α).

percâllo, *m.*, περκάλιον, (-άλα, χασᾶς). [τόν.

percentuâle, *f.*, ποσότης τοῖς ἑκα-
percepîre, κατανοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, (καταλαμβάνω) || *v. riscèverè, riscuòtere*.

percettibile, *m. f.*, κατα-(ἀντι)ληπτός, ὁρατός, εὐδιάκριτος.

percettibilità, *f.*, ἀντιληπτικ(ικ)όν.

perceziòne, *f.*, κατά-(ἀντι)ληψις.

perchè, *avn.*, διότι, διατί, (γιατί) || — ? *διὰτί ο διὰ τί*, (γιατί); *τίνος ἕνεκα*; *τίνι λόγῳ*; || *cong.*, *affinchè*, ὅπως, ἵνα, διὰ νά.

perciò, *cong.*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, τούτου ἕνεκα, διότι.

perciocchè, *v. giacchè*.

perclorâto, *m.*, ὑπερχλωρικὸν ἄλας.

perclorûro, *m.*, ὑπερχλωροῦχον.

percorrênza, *f.*, *v. percòrso*.

percòrrere, δι(εξ)έρχομαι, διατρέχω || — *un líbro*, ἀναγινώσκω ο ἐξετάζω τροχάδην, διεξέρχομαι, διατρέχω, διασκοπῶ.

percòrso, *m.*, διαπορεία, δρόμος.

percòsso, -*a*, κτυπηθεῖς, πληγεῖς || *s. f.*, κτύπημα, κρούσις, τύψις; *v. còlpo, battitûra*.

percòttere, *v. battersè*.

percussióne, *f.*, κρούσις || *a —*, κρουσματικός.

perdênte, *m. f.*, μειονέκτης, ἀποτυγχάνων; νικηθεῖς.

pêrdere, *restâr prîno*, ἀποβάλλω, ἀπόλλυμι, (χάνω) || *rovínare*, *cor-*

ròmpere, καταστρέφω, διαφθείρω, ζημιῶ, (χαλνῶ) || *gettâr vía, sciù-prâre*, ἀποβάλλω, παραρρίπτω, δαπανῶ μάτην || *fâr úna pèrdita*, ζημιοῦμαι, (χάνω); *al giòco*, ἀποτυγχάνω || *ésser vînto*, νικῶμαι, ἠττῶμαι, ἀποτυγχάνω || -*rsi*, γίνομαι ἄφαντος, ἀφαντοῦμαι, (χάνομαι); *smarrír la vía*, ἀποπλανῶμαι, (χάνω τὸν δρόμον); † *κολάζομαι*, (χάνω τὴν ψυχὴν μου).

perdibile, *m. f.*, δυνάμενος νὰ χαθῆ, ἀπολεστός, ἐπικίνδυνος. [πνοίας.

perdisiâto (*a —*), *avn.*, μέχρι δυσ-

perdigiórno, *m.*, ἀργός, ὀκνηρός, (χασομερής, τεμπέλης, ἀκαμάτης).

perdinci! *inter.*, διάβολε! δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! (γιά τὸ Θεό!).

pèrdita, *f.*, ἀποβολή, ἀπώλεια, στέρξεις, (χασούρα, χα(ῖ)μός); καταστροφή, ὄλεθρος; ζημία, βλάβη.

perditêmpo, *m.*, χρονοτριβή, (χα-

perditôre, *v. -dênte*. [σοκαιριᾶ).

perdiziòne, *f.*, καταστροφή, ἀπώλεια, (χα(ῖ)μός); κόλασις αἰωνία.

perdonâbile, *m. f.*, συγγνωστός, συγχωρητέος, ἀφέσιμος.

perdonânza, *f.*, *v. -dòno*. [συμπαθῶ.

perdonâre, συγγινώσκω, συγχωρῶ,

perdòno, *m.*, συγγνώμη, συγχώρησις, (συμπάθειον).

perdurâre, *v. dur-*, *continuâre*.

perdutamênte, *avn.*, ἀκολάστως, ἀσώτως; ὀρμητικῶς, σφοδρῶς, ἔμμανῶς, περιπαθῶς.

perdûto, -*a*, ἀπολωλώς, (χαμένος; κολασμένος) || *a fòndo -o*, ἐπὶ ἰσοβίῳ τόκῳ.

peregrinaziòne ecc. v. pellegr-

peregrinità, *f.*, ξενία, ἀλλοδαπότης.

perênne, *m. f.*, ἀέν(ν)αος, αἰδιος, ἀδιάλειπτος, ἀτελεύτητος, (παντοτεινός); *di sorgênte*, ἀέν(ν)αος, ἀνεξάντλητος. [ἀκατάπαυστον.

perennità, *f.*, ἀέν(ν)αον, αἰδιότης,

perentôrio, -*a*, ἀνατρεπτικός, διαγραφικός. [κατάργησις.

perenziòne, *f.*, παρα-(δια)γραφή,

perequaziòne, *f.*, ἐξίσωσις. [πίων.

perêto, *m.*, ἀγρὸς κατάφυτος ἐξ ἀ-

perfettamênte, *ανθ.*, ἐν-παν-(όλο)-
τελῶς, ὀλοσχερῶς; *ottimamênte*,
ἄριστα, κάλλιστα, ἐντελῶς.

perfettibile, *m.*, τελειοποιήσιμος.

perfettibilità, *f.*, τελειοποιήσιμον,
-μότης.

perfettivo, -a, τελειωτικός.

perfêtto, -a, τέλειος, τετελεσμένος,
ἐντελής, ἄριστος || *s. m.*, *gr.*, συν-
τελικὸς χρόνος, παρακειμένος;
παρωχημένος.

perfezionamênto, *m.*, τελειοποίησις.

perfezionâre, τελει(οποι)ῶ, συντε-
λῶ, (ἀποτελειώνω).

perfezionatôre, -trîce, τελειοποιός.

perfeziône, *f.*, τελειότης, ἐντέλεια,
τελειοποίησις, ἀποτελείωσις.

perfîdia, *f.*, ἀπιστία, δολιότης;
δόλος, ἀπάτη; *v. malvagità.*

pêrfido, -a, ἄπιστος, δόλιος, ἐπί-
βουλος, ἀπατεών, προδότης; κα-
κό(βουλο)ς.

perfine (âlla —), *v. infine.*

perfino; persino, *ανθ.*, (προσέτι δὲ)
καὶ; ὁ αὐτός. [πῶ.

perforâre, (δια)τιτραίνω, (δια)τρυ-
perforatôre, -trîce, διατρητικός,
διαπεραστικός, διατρυπητικός.

perforaziône, *f.*; -amênto, *m.*, (διά)-
τρῆσις, (δια)τρύπησις, τρύπημα.

pergamêna, *f.*, περγαμηνή, διφθέρα.

pergamenâio, *m.*, περγαμηνοποιός.

pêrgamo, *v. rûlpito.* [-πώλης.

pêrgola, *f.* *d'alberi*, σκιάς, (κίοςκι,
τσαρδάκι); *di viti*. ἀναδενδράς,
-δράδα, (κληματαριά), ἀμπέλων
καλύβη.

pergolâto; -lêto, *m.*, *c. s.*, ἀνανδεν-
δράδες, ἀμπέλων καλύβαι.

perîanto, *m.*, περιάνθιον.

perîbolo, *m.*, περίβολος.

pericârdio, *m.*, περικάρδιον.

pericardite, *f.*, περικαρδίτις.

periclitâre, *poet.*, *v. pericolâre.*

pericolânte, *m. f.*, ἐπισφαλής, κιν-
δυνεύων νὰ πέση. [σφαλής.

pericolâre, κινδυνεύω || εἶμαι ἐπι-
pericolo, *m.*, κίνδυνος; -δύνευμα.

pericolôso, -a, ἐπικίνδυνος, κινδυ-
νώδης, ἐπισφαλής.

perierânio, *m.*, περικράνιον.

periêlio, *m.*, περιήλιον.

periferia, *f.*, περιφέρεια.

perifêrico, -a, περιφερικός.

perifrasâre, περιφράζω.

perîfrasi, *f.*, περίφρασις.

perifrâstico, -a, περιφραστικός.

perigêo, *m.*, περίγειον.

perîglio, *poet.*, *v. pericolo.*

perimetro, *m.*, περίμετρος.

perinêo, *m.*, περίναιον, -νεον.

periodâre, ὀμιλῶ ὁ γράφω διὰ πε-
ριόδων.

periodicità, *f.*, περιοδικόν, -ιότης.

perîodico, -a, περιοδικός || *s. m.*,
v. giornâle.

perîodo, *m.*, *pr. e fig.*, περίοδος.

perîostio, *m.*, περιόστεον.

peripatêtico, -a, πεπιπατητικός.

peripatetismo, *m.*, περιπατητική.

peripezia, *f.*, περιπέτεια; *v. av-*
ventûra, câso.

perîplo, *m.*, περίπλους. [(πούντα).

perîpneumonia, *f.*, περιπνευμονία,

perîre, τελευτῶ, (ἀπο)θνήσκω, (ἀ-
ποθαίνω), ἀπόλλυμαι, (χάνομαι);
ésser distrutto, καταστρέφομαι,
φθειρομαι, (χαλνῶ).

perîstáltico, -a, περισταλτικός.

perissologia, *f.*, περισσο-(ταυτο)-
λογία.

peristîlio, *m.*, περίστυλον, -στοον.

peritânza, *f.*, αἰσχύνη, αἰδῶς, *v.*
esitaziône.

peritârsi, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι.

perîto, -a, *v. môrto* || *espêrto*, ἐμ-
πειρος || *s. m.*, πραγματο-(ἐμπει-
ρο)γνώμων.

perîtonêo, *m.*, περιτόναιον.

perîtonîte, *f.*, περιτον(αι)ίτις.

peritôso, -a, αἰσχυντηλός, αἰδή-
μων, δειλός.

peritûro, -a, ὑποκείμενος εἰς θά-
νατον ὁ φθοράν, φθαρτός; πρὸς-
καιρος, ὀλιγοχρόνιος.

perîzia, *f.*, *abilità*, ἐμπειρία || *leg.*,
πραγματο-(ἐμπειρο)γνωμοσύνη ||
fâr ûna —, πραγματογνωμονῶ.

pêrla, *f.*, *pr. e fig.*, μαργαρίτης,
(-τάρι).

perlâto, -a, μαργαρωτός, -ρώδης, -ροειδής, -ρόχρωμος, -ρόλαμπρος, καταμάργαρος, (μαργαριταρένιος).
 perlustrâre, κατοπτεύω, διερευνῶ.
 perlustratôre, *m.*, κατόπτης, πρόσκοπος.

[*esploraziône*.

perlustraziône, *f.*, κατόπτεισις, *v.*
 permalôso, -a, δύσκολος, ἀκρόχολος, εὐερέθιστος.

permanênte, *m. f.*, μόνιμος, διαρκής, ἐνδελεχής, σταθερός.

permanênza, *f.*, μόνιμον, -μότης, διαρκές, ἐνδελέχεια || *in* —, εἰς μονιμότητα.

[*v. durâre*.

permanêre, δια-(ἐμ)μένω. διαρκῶ,
 permeâbile, *m. f.*, πόριμος, εὐδιapέραστος, εὐδιαχώρητος, διαχωρητός.

[εὐδιαχώρητον.

permeabilitâ, *f.*, εὐδιapέραστον,
 permêssô, -a, συγκεχωρημένος, θεμιτός || *s. m.*, ἄδεια, παρα-(συ)χώρησις, συναίνεσις.

permêttete, ἐπιτρέπω, συγ-(παρα)χωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν, (δίνω θέλημα), ἀφήμι || -rsi, συγχωροῦμαι, λαμβάνω τὸ δικαίωμα, ἀποτολμῶ.

permissîvo, -a, συγχωρητικός.

permistiône, *f.*, (ἀνά)μιξις, μίγμα.
 pêrnuta; -taziône, *f.*; -tamênto, *m.*, μεταλλαγή; μεταβολή; *gr.*, μετατροπή.

permutâbile, *m. f.*, μεταλλακτός; μετατρεπτός; ἀντιμεταβλητός.

permutabilitâ, *f.*, μεταλλακτικόν, -τικότης, μετατρεπτόν, ἀντιμετάβλητον.

permutânte, *m. f.*, μεταλλάκτης.

permutâre, μεταλλάσσω; μετατρέπω; μεταβάλλω, μεταθέτω.

permutâtivo, -a, ἀνταλλακτικός.

pernice, *f.*, πέρδιξ, (-ικά), κακκαβίς, -άβη.

perniciosità, *f.*, (δια)φθορά, ζημία, ὄλεθρος; κακότηες.

perniciôso, -a, φθοροποιός, βλαβερός, ἐπιζήμιος, καταστρεπτικός, ὄλεθριος || *fêbbre* -a, κακοήθης πυρετός.

[*-κόπουλον*).

perniciôtto, *m.*, περδίκιον, (-κάκι,

pernicône, *m.*, *bot.*, περδικόνιον.

pêrn(i)ô, στροφεύς, -φιγξ, (-φίδι)

|| (ὑπο)στήριγμα, βάσις, ἐλατήριον.

pernottamênto, *m.*, διανυκτέρευσις.

pernottâre, *passâr la nôtte*, διανυκτερεύω; *dormêndo*, κοιμῶμαι; *vegliândo*, ἀγρυπνῶ.

pêro, *m.*, ἄπιος, (-ιδιά, ἀχλαδιά).

però, *cong.*, (καὶ) ὅμως, οὐχ ἦτον ὅμως, ἀλλ' ὅμως, μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα, ἀλλὰ (μὴν), (ἀμμή, μά) || *v. percid.*

perocchè, *v. giacchè*.

perorâre, *difêndere, leg.*, διαδικάζομαι, συνηγορῶ; *in gènere*. ὑπερασπίζομαι, ὁμιλῶ ὑπὲρ τινος.

peroraziône, *f.*, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.

perôssido, *m.*, ὑπεροξειδιον.

perpencolâre, *m. f.*, κάθετος || *s. f.* — (γραμμή).

perpencolarità, *f.*, κάθετον.

perpencolo (a —), *avn.*, καθέτως, ὀρθῶς. [τω.

perpetrâre, ἐκ-(ἐπι)τελῶ, διαπράττω.

perpetuâre, αἰώνιον καθίστημι, διαιωνίζω, ἀθανατίζω.

perpetuitâ, *f.*, αἰωνότης, ἀϊδιότης.

perpêtuô, -a, αἰώνιος, ἀϊδιος, διηνεκής, ἐνδελεχής, ἀκατάπαυστος, ἀτελεύτητος, (παντοτεινός).

perplessità, *f.*, ἀμηχανία, ἀπορία, ἀμφιβολία, (μπέρδευμα, -ευσιά).

perplêssô, -a, ἀμήχανος, ἀπορος, ἀμφίβολος. [τάζω.

perquisîre, ἐρευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξε-

perquisitîvo, -a, ἀναζητητικός, ἐξε-

perquisiziône, *f.*, ἔρευνα, ἀναζήτησις, ἐξέτασις.

perscrutâre, *v. scrut.*

persecutôre, -trîce, καταδιωκτικός, ὀχληρός || *s.*, (κατα)διώκτης, κακοποιός.

persecuziône, *f.*, (κατα)διωγμός, -δίωξις, -δρομή; συνεχής ἐνόχλησις, βάσανος.

perseguiere, *v. inseguire*; →

perseguitâre, (κατα)διώκω, (-διώχων), κατατρέχω; *annoiâre, tor-*

mentdre, ἐνοχλῶ, ταράττω, καταθλίβω, βασανίζω.
perseverante, *m. f.*, καρτερικός, ἐπιμονος, σταθερός.
perseveranza, *f.*, καρτερία, ἐπιμονή, σταθερότης, -ροσύνη.
perseverare, διατελῶ πράτων τι, ἐξακολουθῶ; *n.*, ἐγ-(προσ)κατε-ρῶ, ἐπι-(ἐμ)μένω.
persiàna, *f.*, κιγκλῖς, θυρὶς δικτυωτή, δικτυωτόν, διάφωτον, ((ἀμ)-παζούρι, γρίλια).
persicària, *f.*, ὕδροπέπερι. [κίνων.
persicàta, *f.*, μελίπηκτον ἐκ ῥοδα-
pêscico, -a, περσικός || *pêscce* -o, πέρκη, (-α) || *v.* *pêscce*.
persino, *v.* *perfino*. [μος.
persistente, *m. f.*, ἐπίμονος, μόνι-
persistenza, *f.*, ἐπιμονή.
persistere, ἐπι-(ἐμ)μένω.
pêrso, -a, *v.* *perduto* || *colôr* -o, χρῶμα λευκόφαιον. [*gr.*, πρόσωπον.
persôna, *f.*, πρόσωπον, ἄτομον ||
personaggio, *m.*, πρόσωπον, ἀνήρ, ἀνθρώπος ἐπί-(διά)σημος, σημα-
 τικὸν ὑποκείμενον || *teàtro*, πρόσω-
 πον. [*m.*, πρόσωπα.
personàle, *m. f.*, προσωπικός || **s.*
personalità, *f.*, προσωπικότης ||
 σαρκασμός, κερτομία.
personalmente, *adv.*, αὐτοπροσώ-
 πως, προσωπικῶς.
personificàre, προσωποποιῶ.
personificaziône, *f.*, προσοποποιῖα,
 -ποποίησις. [ρατικός, ἀγχίνους.
perspicàce, *m. f.*, ὀξυδερκής, διο-
perspicàcia; -*cacità*, *f.*, ὀξυδέρ-
 κεια, διορατικόν, -κότης, ἀγχίνοια.
perspicuità, *f.*, σαφήνεια, εὐκρίνεια,
 ἐνάργεια. [εὐκρινής, ἐναργής.
perspicuo, -a, διαφανής; σαφής,
persuadente, *m. f.*, (κατα)πειστικός,
 πειστήριος, πείθων.
persuadêre, (κατα)πείθω.
persuadibile, *m. f.*, πειστικός.
persuasîone, *f.*, πειθῶ, (κατά)πείθω
 || πίστις, πεποίθησις. [πειθῶ.
persuasivo, -a, *v.* *persuadente* || *s. f.*,
persuâso, -a, πεπεισμένος.
persuasôre, *m.*, (μετα)πείθων.

perfânto, *adv.*, διό, διὰ τοῦτο; ὀ-
 θεν, ἄρα, ἐπομένως; λοιπόν || *non*
 —, *v.* *nondimêno*.
pêrtica, *f.*, κάμαξ, μακρόξυλον,
 (κοντάκι) || *misûra*, κάλαμος, ὀρ-
perticàre, ῥαβδίζω. [γυιά.
perfinâce, *m. f.*, ἀμετάπειστος, ἰσχυ-
 ρογνώμων; *v.* *costànte*; *ostinâto*.
perfinênza, *v.* *apparten-*; *spettânza*.
perfûgio, *m.*, ὀπή, τρῆμα, (τρύπα), *v.*
perurbâre ecc., *v.* *turb-*. [fôro, búco.
pervenire, *v.* *arrivâre*.
perversità, *f.*, μοχθηρία, κακία,
 κακοήθεια, διαστροφή, ἀχρειότης.
pervêrso, -a, μοχθηρός, κακοήθης,
 διεστραμμένος, διάστροφος, ἀ-
 χρεῖος. [-ἀφθορος, εὐμετάτρεπτος.
pervertibile, *m. f.*, εὐδιάστροφος,
pervertimênto, *m.*, διαστροφή, δια-
 φθορά.
pervertire, διαστρέφω, διαφθείρω.
pervertitôre, -*trice*, διαστροφεύς,
 διαφθορεύς, λυμεών.
pervicàcia, *v.* *ostinaziône*.
pervînca, *f.*, κληματίτις, -ατῖς,
 (κλεμαξίδα).
pesalâtte, *m.*, γαλακτόμετρον.
pesalêttete, *m.*, ἐπιστολοζύγιον.
pesaliquôri, *m.*, ὕγροζύγιον, ὕγρο-
 στάθμη. [αχθής.
pesànte, *m. f.*, βαρὺς || βραδύς; ἐπ-
pesantêzza, *f.*, βαρύτης, βάρος.
pesàre, *att.*, σταθμ(ίζω)ῶ, ζυγοστα-
 τῶ, -γίζω, (-γιαίζω) || *n.*, *avér pêsco*,
 βαρύνω, ἔχω βάρος || *fig.*, *ponde-
 rare*, ἐξετάζω ἀκριβῶς, σταθμίζω,
 -θῶμαι; *èsser molêsto ecc.*, ἐνο-
 χλῶ, θλίβω, πιέζω, βαρύνω.
pesâta, *f.*, (ζυγο)στάθμησις, ζυγο-
 στασία, (ζύγισμα).
pesatôre, -*trice*, σταθμιστής, ζυγο-
 στάτης, -γιστής, (-γιαστής, καν-
 ταρτζής). [(-γισμα).
pesatûra, *f.*, στάθμησις, ζύγισμα,
pesavîno, *m.*, οινόμετρον.
pêscia, *f.*, ἀλιεία, (ψάρευμα); *indû-
 stria*, ἀλιεία, ἀλιευτική, (ψαρική);
pêscce pescâto, ἀλιευθὲν ὀψάριον;
 ἀλιευμα || *frûtto*, περσικὸν μῆλον,
 ῥοδάκινον, (σεφτάλι).

pescâggio, *m.*, *mar.*, κάθεσις.
 pescâia, *f.*, ιχθυοτροφεῖον || *luogo di pesca*, ἀλιεῖον, (τόπος ψαρεύματος).
 pescâre, ἀλιεύω, (ψαρεύω) || *fig.*, (ἀνα)ζητῶ, (ψαρεύω); λαμβάνω, ἀρῶμαι; *affondarsi*. βυθίζομαι.
 pescâta, *f.*, ἄγρα ιχθύων, ἀλιευμα.
 pescatôre, *m.*, ἀλιεύς, -εுτής, (ψαράς).
 pescatôrio; -cherêccio, -a, ἀλιευτικός, (ψαράδικος) || *bàrca peschereccia*, ἀλιευτικὸν πλοῖον, ἀλιάς, ἐπακτρίς, (ψαροκαΐκον).
 pescatrice, *f.*, ἀλιεύτρα, (ψαροῦ).
 pêsce, *m.*, ιχθύς, ὀψάριον, (ψάρι) || — *salâto*, ψαρικόν || — *preparâto o servito*, ψαρική || — *câno*, καρχαρίας, (σκυλό-(λυκό)ψαρον) || — *d'aprile*, πρωταπριλιά; ἀπάτη.
 pescheria, *f.*, ιχθυοπωλεῖον, (τὰ ψαράδικα, ψαροπάζαρον, μπαλουκπαζάρι).
 peschiêra, *f.*, ιχθυοτροφεῖον.
 pesciai(u)ôlo, *m.*, ιχθυοπώλης, (ψαροπώλης, ψαράς, μπαλουκτζής) || -a, *f.*, *recipiente*, ιχθυοχύτρα. [ἀφύαι.
 pesciarêllo, *m.*, τὰ ιχθύδια, αἰ
 pesciolino, *m.*, ιχθύδιον, (ψαράκι).
 pescivêndolo, *v.* -sciai(u)ôlo. [λιάι].
 pêsco, *m.*, ῥοδακινέα, (-νιά, σεφτα
 pescôso, -a, βρίθων ιχθύων, (γεμάτος ψάρια), ιχθυώδης, (ψαρώδης, -ρερός).
 pêsso, *m.*, βάρος, -ρύτης || *per bilancia*, σταθμός, (ζύγι) || *per orologio*, βαρούδι(ον), σήκωμα || *cârico*, φορτίον, βάρος || *moralmente*, βάρος, ἄχθος, θλίψις, μέριμνα, φροντίς || *gravame*. ἰμπόστα, δασμός, φόρος || *importanza, gravità*, βαρύτης || *dâr il giûsto* —, σταθμιζῶ δικαίως, (ζυγίζω σωστά) || a — *d'ôro*, ἀντὶ πολλοῦ χρυσοῦ, πολὺ ἀκριβὰ || *usâr due -i e due misure*, ἔχω διπλᾶ σταθμὰ καὶ μέτρα, μεροληπτῶ.
 pessimismo, *m.*, ἀπαισιοδοξία, δυσ-οιωνισμός. [δυσοίωνος.
 pessimista, *m. f.*, ἀπαισιοδόξος,

pêssimo, -a, κάκιστος, χείριστος.
 pêsta, *v.* ôrma, pàsso.
 pestamênto, *m.*; -atûra, *f.*, (σύν)-τρίψις, (κοπάνισμα, -μός).
 pestâre, *triturdre*, τρίβω, λεαίνω, ιγδίζω, θρύπτω, (θρύβω, κοπανίζω); *côî piêdi*, (κατα)πατῶ; ποδοκροτῶ; *v. calpest*; *pigiare* || — *l'acqua nel mortâio*, μάτην κοπιάζω.
 pestarôla, *f.*, *coltello*, λαρδοκοπίς.
 pestatôio, *m.*, ὑπερός, ιγδοκοπάνον, (γ ου)δοχερί). [στής).
 pesatôre, -tríce, τρίπτης, (κοπανι-
 pête, *f.*, *malattia*, λοιμός, πανώλη(ς), (πανοῦκλα, σκουρδοῦλα) || *fetore*, δυσωδία, μίασμα || *fig.*, ὄλεθρος, μᾶστιξ.
 pestífero, -a; -ilênte; -ilenziâle, *m. f.*, λοιμοφόρος, -μώδης, -μικός, -μαντικός, μiasματικός; φθοροποιός, ὄλεθροφόρος.
 pestilênza, *v.* pête.
 pêteo, -a, τετριμμένος, (κοπανισμένος); πεπατημένος; *v. malcôncio*; livido || *s. m.*, *v. ammacatûra*; lividûra.
 pestône, *m.*, κοπανιστήριον, μέγα πόπανον, *v.* pestatôio.
 pestacciôla, *f.*, *bot.*, ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον, (παζί).
 pêtalo, *m.*, πέταλον.
 petârdo, *m.*, πυροκρόταλον, (τράκα(τροῦκα)) || *mil.*, ῥηξί-(ἐλξί)πυ-
 pêtaso, *m.*, πέτασος. [λον.
 petecchiâle, *m. f.*, πεταχνώδης, πελιώδης.
 petêcchia, *f.*, *v. anâro* || *pl., medic.*, τὰ μετὰχνια ο πελιώματα, (βλατίδες).
 petênte, *m. f.*, αἰτητής, ἰκέτης.
 petiziône, *f.*, αἰτησις ἔγγραφος, ἀναφορά, ἰκεσία, (ἀρτζουχάλι) || — *di principio*, διάλληλος δεῖξις, ἀδιέξοδος κύκλος.
 pêtto, *m.*, πορδή, φύσα, ἄνεμος, (κλάνη) || *fâr -i, spetezzâre*, πέρδω, -ομαι, (κλάνω); *chi fa -i*, περδόμενος, πορδαλέος, (-λᾶς, κλανιάρης). [τοῦ Πετράρχου.
 petrarchista, *m. f.*, ἀπομιμητής

petricciolo, *m.*, *bot.*, ἀναγαλλίς, (γα-
 petriêra, *f.*, λιθοβόλον. [λατσίδα).
 petrificâre, *v.* pietrif-. [(πετρένιος).
 petri(g)no, -a, πέτρινος, λίθινος,
 petriôlo, *m.*, *v.* pèvera. imbûto.
 petroliêre, *m.*, ἐμπρηστής (διὰ πε-
 petrôlio, *m.*, πετρέλαιον. [τρελαίου).
 pet(r)onciana, *v.* melanzana.
 petrosêlce, *f.*, πετροχάλιξ.
 petrosêllo, *m.*, *bot.*, πετροσέλινον,
 petrûzza, *v.* piêtr-. [(μαίτανός).
 pettêgola, *f.*, λάλος γυνή, γύναιον
 φλύαρον, μωρολόγον γραϊδιον,
 (κερατσιίτσα, γλωσσοῦ).
 pettegolâre, φλυαροῦ, μωρολογῶ
 ὡς γύναιον φλύαρον, φέρομαι ὡς
 μωρολόγον γραϊδιον, ἀρέσκομαι
 εἰς τὰς μωρολογίας.
 pettegolêzzo, *m.*, φλυαρία γυναιῶν
 λάλου, μωρολογίαί γυναικειαί,
 γρασιολογίαί, ὀμιλίαί φλυαρῶν γυ-
 ναικαρίων, κακολογία, (κερατσιαίς,
 -τσισιτικά λόγια).
 pettêgolo, -a, μωρο-(κακο)λόγος;
 ἄνθρωπος φλύαρος, (γορή); φιλο-
 κατήγορος. (σκανδαλιάρης); *v.*
 chiacchierône; intrigante.
 pettiêra, *f.*, προστερνίδιον.
 pettignône, *v.* rûbe. [(κ-(χ)τενᾶς).
 pettinâio, *m.*, κτενοποιός, -πώλης,
 pettinâre, κτενίζω || *lana*, ξαίνω,
 (λαναρίζω), *v.* cardâre; *lino*, κα-
 θαρίζω, (κουταλίζω) || *fig.*, δαίρω,
 μαστιγῶ, ξυλοκοπῶ; ἐπιπλήττω πι-
 κροῦς.
 pettinâto, -a, κτενιστός (-ισμένος) ||
 non —, ἀκτένιστος || *s. f.*, κτενι-
 σμός; *fig.*, ξυλοκόπημα, (δάριμον).
 pettinatôre, *m.*, κτενιστής, κομμω-
 τής; *v.* cardatôre; parrucchiêre.
 pettinatrice, *f.*, κομμώτρια.
 pettinatûra, *f.*, κτένισμα, -μός, κε-
 φαλόκοσμος.
 pêttine, *m.*, κτεῖς, κτένιον, (κ-(χ)τέ-
 νι); *radio*, κτένιον ἀραιόν, διαλυστή-
 ριον, (-σ)τήρι, -στήρα), περιάκτον,
 (τσατσάρα); *da têsta*, ξάνιον, (κτέ-
 να, τσατσάρα); *per lana*, ξάνιον,
 (λανάρα) || *itt.*, κτεῖς, (κ-(χ)τένι).
 pettinêlla, *m.*, κτενίδιον, -νιον.

pettiniêra, *f.*, κτενοθήκη. [δης.
 pettinifôrme, *m. f.*, κτενοειδής, -νώ-
 pettirôssso, *m.*, πυροούλας, πυρο(ρ)αλ-
 (λ)ίς, (πετρίτης, χειμωνιάτης).
 pêtto, *m.*, στήθος, (στήθι, τὰ στή-
 θη), στέρνον; *sêno*, κόλπος, (κόρ-
 φος), στήθος, μαστοί || *pettorale*,
 προστερνίδιον || *davanti dicamicia*,
 ἐπιστήθιον || *fig.*, *cuore*, *anima*,
mênte, καρδία, ψυχή, νοῦς; *v.* co-
 raggio; *confronto* || *mâl di —*,
 (περι)πνευμονία; *malattia di —*,
 πάθος στηθικόν, φθίσις || *battersi*
il —, στερνοκοποῦμαι, -νοτυποῦ-
 μαι, (στηθοδέρομαι).
 pettorâle, *m. f.*, ἀνήκων ὁ ὠφελῶν
 εἰς τὸ στήθος, στηθικός, -θιαῖος
 || *s. m.*, προστερνίδιον.
 pettorûto, -a, ἀγέρωχος ὑπερήφανος.
 petulante, *m. f.*, προπετής, αὐθάδης.
 petulanza, *f.*, προπέτεια, αὐθάδεια,
 ἔπαρσις.
 petûnia, *f.*, *pianta e fiore*, πετυνία.
 peucêdano, *m.*, *bot.*, πευκέδανον.
 pèvera, *f.*, μέγα χωνεῖον ξύλινον,
v. imbûto.
 pêzza, *f.*, κομμάτι(ον) ὁ τμήμα ὑφά-
 σματος, ὀθόνιον, (πανί) || *tôrra*,
 ἐπίβλημα, ἐμβάλωμα, (μπάλωμα)
 || *per bambino ecc.*, σπάργανον, (κω-
 λόπανο(ν)), *v.* pannolino || *rôtolo*,
 σύνολον, πτύγμα, (τόπι, παστάβι).
 pezzâto, -a, (διά)στικτός, ποικιλό-
 χρους. [ciône.
 pezzente, *m. f.*, *v.* accatône, strac-
 pezzêta, *f.*, *monêta*, νομισμάτιον.
 pêzzo, *m.*, μέρος ὅλου τινός, τμή-
 μα, τεμάχιον, κομμάτι(ον) || *mo-
 nêta*, νόμισμα || *a dâma o agli
 scâcchi*, πεσσός || *d'artiglieria*, τη-
 λεβόλον, (κανόνι) || — *dâto*, μελί-
 (ζαχαρό)κρατον || — *grôssso*, *fig.*,
 ἄνθρωπος διάσημος, σημαντικόν
 ὑποκείμενον || *môlto têmpo*, πολὺς
 χρόνος || *per un — di pâne*, διὰ
 τεμάχιον ἄρτου || *tûtto d'un —*,
v. intêro, -egro.
 pezzuôla, *f.*, *v.* fazzolêtto (*da nâso*).
 piacênte, *v.* -côvole.
 piacenteria, *v.* adulaziône.

piacêre, m., ἡδονή, εὐφροσύνη, εὐχαρίστησις, χαρά, τέρψις, διασκεδάσις, (ξεφάντωσις) || *desidêrio, volonta*, ἐπιθυμία, θέλησις || *favôre*, χάρις, καλωσύνη || *per* —, πρὸς (ἀπὸ) εὐχαρίστησιν; παρακαλῶ, ἐὰν εὐαρεστήσθε ο ἀγαπᾶτε || *fâr un* —, *v. favori*re || *vb.*, εἶμαι εὐάρεστος, εὐαρεστῶ, ἀρέσκω, (ἀρέσω); χαίρω. ἡδομαι, (νοστιμεύομαι); ἀγαπῶ, θ'ἄλω || *piâccia a Dio*, εἶθε, (ἄμποτε, μακάρι) || *a Dio non piâccia*, μὴ γένοιτο, ἄπαγε!

piacênvole, m.f., εὐάρεστος, ἀρεστός, χαρίεις, ἐπίχαρις, εὐχάριστος, τερπνός, ἐπιτερπής, (νόστιμος); *gioviâle, allêgro*, ἀστεῖος, γελοῖος, -λοτοποιός, εὐτράπελος, (νόστιμος); *cortêse, affâbile*, φιλόφρων, εὐπροσήγορος.

piacenvoleggiâre, χαριεντίζομαι, ἀστειεύομαι, ἀστείζομαι, (χωρατεύω).

piacenvolêzza, f., χαριεντισμός, ἀστειότης, -εἰσμός, (χωρατό(ν)) || *r.*, εὐαρέσκεια, χάρις, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία.

piacimênto, m., θέλησις, ἐπιθυμία; *v. soddisfaziône*.

piâga, f., πληγή, ἔλκος, τραῦμα || *fig.*, θλίψις; συμφορά, δυστυχία; μάστιξ. [γόνω].

piâgare, (ἐξ)έλκω, τραυματίζω, (πλη-
piâggia, v. spiâggia, lido; pendio.

piâggiâre, v. adulâre, secondâre.

piâgnistêo, m., κλαυθμός, (κλάψιμον, κλαῦμα, τὰ κλαύματα), θρη-
νος, κοπετός, ἰάλεμος, θρηνωδία, (μοι-(μυ)ρολό(γ)ῖ).

**piâgnolôso, -a, κλαυθμηρός, (κλαυ-
σμένος), v. piângênte.**

piâgnôna, f., μοι-(μυ)ρολογήτρια.

piâgnône, m., θρηνωδός, μοι-(μυ)-
ρολόγος, *v. -gn(ue)olône*.

piâgnucolamênto, m., κλαυθμυρι-
σμός, (κλαούρισμα).

**piâgnucolâre, κλαυθμυρίζω, (κλαου-
ρίζω); ψευδοκλαίω, (κλαίω ξώ-
καρδα).**

piâgn(ue)olône, m., φιλό-(πολύ)-

δακρυς, κλαυθμώδης, (κλαψάρικος,
-ψιάρης, κλαυσ(ι)άρης).

piâlla, f., ἑγκάνη, (ῥο(υ)κάνι, ῥό-
κανον, πλάνια).

**piâllâre, ἑγκαν(ίζω)ῶ, (ῥο(υ)κανίζω,
πλανιάρω), ὀμαλίζω, λιστρῶ.**

piâllâta, f., κτύπημα ἑγκάνης; *v.*
-tûra. [κανιστής, πλανιαριστής].

**piâllâtore, -trice, ἑγκανιστής, (ῥο(υ)-
piâllâtûra, f., ἑγκάνησις, -ημα,
-ισμα, (ῥο(υ)κάνισμα, πλανιάρισμα);
ξέ-(ξύ)σμα, ἀπορρुकάνημα, (ῥο-
κανίδι).**

piâllêtto, m., μικρὰ ἑγκάνη.

piâllône, m., μακρορुकάνη, (ῥο(υ)-
κάνι μεγάλον).

piâna, f., ξυλόδεμα, ὑπόδοκος, δο-
κός, (-κάρι) || *v. pianûra*.

pianêlla, v. pantôfola.

pianerôtto, m., μεσανάβαθρον,
κλιμακόπεδον, διάζωμα, (κεφα-
λόσκαλον).

pianêta, m., πλανήτης || *f.*, φαιλό-
νιον, (φελόνι, πιανέτα), ἄλουργίς.

piângênte, m.f., ἔν-(πολύ)δακρυς,
κλαίων, θρηνηών, -νώδης.

**piângere, θλίβομαι ἔνεκα στερή-
σεως τινός, (ἐπι)ποθῶ τινα, κλαίω
διὰ, θρηνηῶ || *n.*, χύνω δάκρυα,
δακρῦω, κλαίω, θρηνηῶ; λυποῦμαι,
ὀδύρομαι, ἐν λύπαις βυθίζομαι ||
fâr —, δάκρυα κινῶ.**

piângolâre, v. piâgnucolâre.

**pianigîâno, -a, τῆς πεδιάδος, πεδι-
νός || *s.*, κάτοικος πεδιάδος, πεδιεύς.**

pianissimo, avv., mus., πολὺ σιγά,
σιγανώτατα, λίαν ἔλαφρῶς.

pianîsta, m.f., (κλειδο)κυμβαλιστής.

**piâno, -a, eguâle, spianâto, ὀμα-
λός, ἴσος, ἰσό-(ἐπί)πεδος; *v. fâ-
cille* || *s. m.*, *pianûra*, τόπος ὀμα-
λός, πεδιάς, ἐπίπεδον; *mat.*, ἐπί-
πεδον; *scôpo*, σκοπός, σχέδιον; *di-
sêgno, schizzo*, ἰχνογραφία, διά-
γραμμα, σχέδιον; *di ûna câsa*, ὀρο-
φή, (πάτωμα, κάτι); *pian terrêno*,
πάτωμα ἰσόγειον; → || -o, *avv.*,
lentamênte, βραδέως, (ἀργά, ἀγά-
λια, σιγά); *con dolcezza o gârbo*,
πράως, γλυκέως, (-κά), ἠρέμα,**

- ήσυχως; *a voce balsa, senza rumore*, ήρέμα, ήσυχως, άθορύβως, (σιγά(νά), χαμηλά; *mus.*, έλαφρώς, ήδέως, σιγά(νά). [(πιάνο).
pianofôrte, *m.*, κλειδοκούμβalon,
pianta, *f.*, *bot.*, φυτόν, -τευμα; *albero*, δένδρον; *erba*, βοτάνη || *del piede*, πέλμα, (πατοῦχα, -οῦνα) || *piano*, *disegno*, ίχνογραφία, διάγραμμα, σχέδιον.
piantabile, *m. f.*, επιδεκτικὸς φυτεύσεως, φυτεύσιμος.
piantaggine, *f.*, άρνόγλωσσον, πολύ-(πεντά)νευρον.
piantagiône, *f.*, δένδροφυτεία, φυταλιά, φύτευμα (καπνοῦ *ecc.*); →
piantamento, *m.* φύτευσις, -τουργία, -τεία.
piantare, *agr.* φυτεύω || *infiggere ecc.*, έμπήγνυμι, -νύω, ((έμ)πήγω), χώνω); *istemi* ὄρθιον; *collocare*, έγκαθίσταμαι, καθίστημι || *lasciare*, έγκαταλείπω μόνον, (άφίνω εις τὸ μέσον ο στή μέση).
piantata, *f.*, δένδροφυτεία; *filare*, -οστοιχία.
piantatore, *m.*, φυτευτής.
pianterrêno, *m.*, ισόγειον ο περί-(πρόσ)γειον (οίκημα), (τὸ κάτω πάτωμα).
pianticella; -*cina*, *f.*, φυτάριον.
pianto, *m.*, κλαυθμός, (κλαῦμα, τὰ κλαύματα, κλάψιμον), τὰ δάκρυα;
piantonâia, *v.* *periniêra*. [θρηνος.
piantone, *m.*, φυτευτήριον, φυτάς, (-τάρι), μόσχευμα. κατώρυξ, έμβροχάς, πάρασπάς, καταβολάς, (-λάδα) || *mil.*, διάκτωρ, άγγελιοφόρος; διακτορία.
pianura, *f.*, πεδιάς, (-άδα).
piâstra, *f.*, πλάξ, (πλάκα) || νόμισμα τουρκικόν, γρόσι(ον) || τάλληρον τῆς Φλορεντίας.
piastrella, *f.*, δίσκος, χερμάς, (άμάδα); λιθάριον, (πετραδάκι) || *giocar alla* —, δισκεύω, (παίζω ταις άμάδαϊς).
piatrône, *m.*, *mil.*, έπιστήθιον, προστερνίδιον, πρόβολος. [νεικῶ.
piatire, συνηγορῶ || έρίζω, φιλο-
- piâto**, *m.*, συνηγορία || έρις, φιλονεικία, διαφορά.
piâtta, *f.*, πάκτων, (ποντόνι).
piattafôrma, *f.*, στέγη πλατεία και έπίπεδος; ὕψωμα γῆς ὀμαλόν; δῶμα, (ταρράτσα) || βάσις || *mil.*, τηλεβολοστάσιον.
piattello, *m.*, τρυβλίον, πινάκιον, πατέλλιον, -τέλλα, -τάνη, -τάνιον, -τανον, παροψίδιον, (πιατάκι), ὑποκούπελλον, ὑποκρατήριον, (πιατέλλο).
piâtto, -*a*, ὀμαλός, ισόπεδος, *v.* *piâno* || *s. m.*, τρυβλίον, πινάκιον, πατάνιον, παροψίς, λεκάνιον, -νίς, λοπάς, (πιάτ(τ)ο(ν), άπλάδα) || — *fondo*, βαθύ πιάτον || *un* — *piêno*, πινακία, (πιατ(τ)ιά) || *il contenúto*. *vivanda*, παρόψημα, έδεσμα, (φαγητόν) || *della sprada ecc.*, πλάτη || -*i della bilancia*, πλάστιγγες, τὰ πινάκια.
piâttoia, *f.*, φθειρ έφηβαίος ο έφηβικός, (μουνόψειρα) || *v. biâtta* || *fig.*, ένοχλητικὸς ο φορτικὸς άνθρωπος.
piattonâre, κτυπῶ ο πλήττω διὰ τῆς πλάτης τοῦ ξίφους, (δίδω διπλαριαίς).
piattonâta, *f.*, πληγή διὰ τῆς πλάτης τοῦ ξίφους, (διπλαριά).
piatône, *m.*, μέγα τρυβλίον, λοπάς || *v. piâttoia*.
piâzza, *f.*, πλατεία, (μεϊντάνι); *mercato*, αγορά, (πιάτσα, παζάρι); *plêbe*, αγοραῖος ὄχλος, φαῦλοι και άγοραῖοι άνθρωποι, άγοραῖον, (τραμποῦκοι) || — *d'armi*, παιδίον τοῦ Ἄρμου, ἄρειον πεδίον || — *fôrte*, πόλις ὀχυρά, φρούριον, (κάστρο) || **v. pôsto*, *impiêgo*.
piazzaiuolo, *m.*, αγοραῖος άνθρωπος.
piazzâle, *m.*, εὐρύς χώρος έν τῇ πόλει, δημόσιος τόπος διὰ περίπατον, πλατεία, (μεϊντάνι).
piazzâta, *f.*, ταραχή, θόρυβος, λογοτριβή, *v. chiassâta*.
piazzetta, *f.*, μικρὰ πλατεία ο αγορά.
piazzista, *m.*, μεσίτης, προξενητής.
picea, *v. gâzza*.
picea, *f.*, *arma*, λόγχη, δόρυ, (κον-

- τάρι) || *gdra*, φιλονεικία; *dispétto*, *puntígljo*, πείσμα, μνησικακία, (πίκα, -άρισμα) || *pl.*, *al gídeo*, πίκια, (μπαστούνι). [μάχος].
- piccadôre**, *m.*, λογχοφόρος (ταυρο-
piccânte, *m. f.*, *pungénte*, νύσσων, νυγματώδης, κεντῶν, -τώδης, ἀκανθώδης || *frizzánte*, δριμύς, ὀξύς || *morádee*, δημητικός, καθαπτικός, ἔγγιστικός, (πειραστικός).
- piccâre**, νύσσω, κεντῶ, -τριζω, (-τρώνω, τσι-(του)μπῶ); δάκνω, (τσι-(του)μπῶ) || παρα-(ὑπο)κεντῶ ο ἔρεθίζω τὴν γεῦσιν; *di vîni*, δριμύσσω, (τσούζω, τσι-(του)μπῶ, ξυ-(ξοι)νίζω); *di formággio*, ταγγίζω || *fig.*, *offéndere*, *irritáre*, *pûngere*, προσβάλλω, καθάπτομαι, (ἐγγίζω); παροργίζω, παροξύνω, (πικάρω); δάκνω, (δαγκάζω).
- picchettâre**, χαρακίζω; *c. s.*
- picchétto**, *m.*, *giúoco*, πικέτο(ν) || *mil.*, ἀποσπασμάτιον.
- picchiarétto**, *v.* *bacchettone*.
- picchiâre**, *v.* *battere*, *bussâre*.
- picchiêre**, *m.*, λογχοφόρος.
- picchierellâre**, σφυροκοπῶ, -ρηλατῶ: σμιλεύω.
- picchierêllo**, *m.*, σφυρίον, (-ράκι), σμιλίον, -λάριον.
- picchiettâre**, κτυπῶ ἑλαφρῶς; χαρακίζω || διαποικίλλω διὰ στιγμάτων, δια-(κατα)στιζω, (πλουμιζω).
- picchiettâto**, -*a*, κηλιδωτός, πεποικιλμένος, (διά-κατά)στικτός, (πλουμιστός, παρδαλός).
- picchiettâtûra**, *f.*, καταστιγμός, διά-(κατά)στιξεις, διαποικιλμα, (πλούμισμα).
- picchio**, *m.*, *cólpo ecc.*, κροῦσις, πλήξις, (κτύπος, -πημα) || *zool.*, δρυοκόπος, -κολάπτης, →
- picchiótto**, *m.*, *uccéllto*, πίπος, πιπῶ, κνιπολόγος, (τσιμπλητάρα) || *martéllto da pórta*, ῥόπτρον.
- piccineria**, *f.*, μικροπρέπεια, χαμέρπεια, ποταπότης; γλισχροτής.
- piccino**, -*a*, *v.* *piccolo* || *meschîno*, *basso*, *avdro*, μικροπρεπής, χαμερπής, γλισχρος || *fârsi* —, σμι-
- κρύνομαι, (ζαρόνω, μένω ἀποσβο-
picciolo, *v.* *piccolo*. [λωμένος]-
piccionâia, *v.* *colombâia*; *loggióne*-
piccioncino, *m.*, περιστεριδεύς, (πιτζούνι).
- piccióne**, *m.*, περιστερὰ, (-τέρι); *c. s.*
- picciuôlo**, *m.*, μίσχος, (κοτσάνι).
- picco**, *m.*, ἀκρώρεια, κρημνός || *a* —, κατὰ κάθετον, καθέτως, ὀρθίως, ἀποτόμως || *mandâr a* —, καταβυθίζω, κατάποντίζω; *andâr a* —, -ομαι, (βουλιάζω).
- piccolêzza**, *f.*, (σ)μικρότης; λεπτότης; *pochêzza*, ὀλιγότης; *ristret-têzza*, στενότης, σμικρότης; *minúzia*, μικρολογία, μικροπρέπεια; *morâle*, ἀγέννεια, ταπεινότης; *mentâle*, μικρότης πνεύματος, μικρόνοια, (στενοκεφαλιά).
- piccolo**, -*a*, (σ)μικρός; λεπτός; ὀλίγος; *brève*, σύντομος, βραχύς; *v.* *piccino* || *in* -*o*, ἐν (σ)μικρῷ, (εἰς μικρόν) || *s. m.*, *v.* *figlio*, *bambino*; *di animâli*, νεογνόν, (γιαυρί, κουτά-
piccône, *m.*, (σφυρο)σκαπάνη. [βι].
picconiêre, *m.*, σκαπανεύς.
piccôzza, *f.*, σφυροσκαπάνη; κέστρα.
picco, -*a*, πισσόχρους, πισσοειδής.
picrâto, *m.*, πικρικόν ἄλας.
pidocchieria, *f.*, ἀσήμαντον πρᾶγμα; *spilorceria*, ἄκρα φιλαργυρία, γλισχροτής, ἔυπαρότης.
pidocchio, *m.*, φθειρ, (ψεῖρα) || *di madre*, μύαξ, (μύδι).
pidocchiôso, -*a*, φθειριῶν, -ρώδης, (ψειριάρης); *esser* —, φθειριῶ, (ψειριάρω) || *fig.*, *spilorcio*, λίαν φιλάργυρος, γλισχρος, καρδαμογλύφος; *sûdicio*, ἔυπαρός.
piêde, *m.*, *parte del còrpo e misura*, ποῦς, (πόδ(άρ)ι) || *di môte*, ὑπώρεια, πρόποδες, (ποδιά) || *bâse*, βάσις, στήριγμα || *bot.*, πρέμνον, στῦπος || *appiè del létto*, εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλίνης || *a* -*i*, πεζῆ, -ζῶς, (μὲ τὰ πόδια) || *su due* -*i*, παρενθῦς, ἀμέσως.
pedestállo, *m.*, στυλοβάτης, (-οπάτι, κωλονοπόδαρον, ποδάρι); *di ûna stâtua*, βάθρον, (πόδι).

piêdica, *f.*, *v.* cavallêtto. [ἄριον.
piedûccio, *m.*. μικρὸν βιάθρον, βα-
riêga, *f.*, (ἐπι)πτυχή, πτύξ, (δίπλα,
 τσάκισμα, τσοῦφρα, ζαρωματιά) ||
 huôna o cattiva —, καλή ο κακή
 ῥοπή.
piegamênto, *m.*, πτύξις, δίπλωσις,
 (-ωμα): κάμπις, (λύγισμα).
piegâre, (συμ)πτύσσω, διπλῶ, (-όνω,
 τσακ(κ)ίζω); *curvâre*, κάμπτω, κύ-
 πτω, (λυγίζω) || *n.*, κλίνω εἰς τι,
 κυρτοῦμαι, κάμπτομαι, κύπτω,
 (λυγίζω) || *fig.*, *cedere*, ἐνδίδω,
 ὑποχωρῶ, ὑπέικω, ὑποτάσσομαι;
d'eserciti. κλίνω, ἐνδίδω, φεύγω,
 τρέπομαι, (τσακ(κ)ίζω, -ομαι).
piegatûra, *f.*, *v.* -amênto || *del brâc-
 cio ecc.*, ἀγκών.
piegheggiâre, *v.* drappeggiâre.
pieghettâre, πτύσσω, στολίζω, (σου-
 φρώνω).
pieghettâto, -a, ἐπτυγμένος, στολι-
 δωτός, (σουφρωμένος, -ωτός).
pieghettatûra, *f.*, κατασκευὴ πτυ-
 χῶν, πτύξις, στολίδωσις; κόσμημα
 διὰ πτυχῶν, πτύχωμα, στολίδωμα,
 (πλισσές).
pieghêvole, *m. f.*, εὐκαμπτος, εὐ-
 λύγιστος, λυγιστ(ικ)ός, -γηρός ||
fig., εὐάγωγος, εὐπλαστος, εὐπει-
 θής, πειθήνιος.
pieghevolêzza, *f.*, εὐκαμπία, -αμ-
 πτον, εὐλυγιστία, λύγισμα || εὐα-
 γωγία, εὐπειθεια.
piêgo, *m.*, φάκελλος, δέμα, (πλί-
 κος, πακέτο).
piêna, *f.*, *fôlla*, μέγας ἀριθμὸς
 προσώπων, πλήθος, τύρβη, ὄχλος
 || *di un fiume*, πλημμύρα ο εἰσβο-
 λή τῶν ὑδάτων, κατάκλυσις πο-
rienêzza, *f.*, πλήρης. [ταμοῦ.
piêno, -a, ἔμπλεως, πλήρης, με-
 στός, γέμων, (γεμάτος ἀπό *acc.*) ||
carnôso, *grasso*, παχύς, πιμελής,
 εὐσαρκος, στρογγύλος || -a, *pregna*,
 ἔγκυος || *luna* -a, πανσέληνος ||
 a -e *mâni*, δαψιλῶς, ἀφθόνως,
 πλουσιοπαρόχως || -i *rotêri*, πλη-
 ρεξουσιότης. [στρογγύλος.
pienôtto, -a, πιμελής, εὐσαρκος,

pietâ, *f.*, *compassiône*, ἔλεος, οἴ-
 κτος, οἰκτιρμός, συμπάθεια, λύ-
 πη(σις); *filiale*, στοργή || *côsa pie-
 tôsa*, ἔλεεινὸν ο λυπηρὸν πράγμα
 || *v.* *carità* || *avêr* —, *v.* *compas-
 sionâre*, *compiângere*.
pietânza, *f.*, παρατιθέμενον φα-
 γητόν, ἔδεσμα. (φαγ(ε)ί).
pietismo, *m.*, εὐσεβισμός.
pietista, *m. f.*, εὐσεβιστής.
pietôso, -a, *v.* *compassionêvole*;
commovênte.
piêtra, *f.*, λίθος, πέτρα || — *preziô-
 sa*, πολύτιμος ο πολυτελής λίθος,
 (πετράδι), *v.* *gioiêllo* || *mâle dêl-
 la* —, λιθίασις.
pietrâla, *f.*, λατομεῖον, πετροκό-
 πιον, (-πειό, δα-(ντα)μάρι).
pietrâio, *m.*, λιθο-(πετρο)τόμος,
 λαξευτής, πετροκόπος, λιθοξόος,
 (πετρᾶς).
pietrâme, *m.*, πετροστιβάς.
pietrâta, *f.*, λίθου βολή, λιθοβό-
 λημα, (πετριά).
pietrificâre, ἀπολιθῶ, λιθοποιῶ,
 πετρῶ, (-όνω) || *fig.*, κατάπλήσσω,
 ἔξιστῶ.
pietrificaziône, *f.*, ἀπολιθωσις.
pietrôso, -a, λιθώδης, πετρώδης,
 -ραῖος: *v.* *petrigno*.
pietrûzza, *f.*, λιθάριον, πετρίδιον,
 -ράδιον, (-ραδάκι, -ρίτσα).
pievâno, *v.* *curâto*, *pârroco*.
piffero, *m.*, συρίγγιον, φωτιγγιον,
 (πίφε-(πίφα)ρο, φιαμπόλι, σιλιαύ-
 ρα); *sonatôre*, φωτιγγιστής.
pigia, *f.*, ὄμιλος συνθλιβομένων
 ἀνθρώπων, πλήθος.
pigiâre, πατῶ, θλίβω, πιέζω || -*rsi*,
 συντρέχω πλήθος, (στρυμόνω).
piyatôio, *m.*, γναφευτήριον.
piyatôre, -*trice*, πιεστής.
piyatûra, *f.*, πίεσις.
pigionâle, *m. f.*, *v.* *locatârio*.
pigionânte, *m. f.*, *v.* *locatôre*.
pigîone, *f.*, ἐνοίκιον, (νοίκι, κυρᾶς).
piigliamôsche, *m.*, μυιοθήρας, (μυι-
 γοχάφτης; μυίαγρος).
piigliâre, *v.* *prêndere*.
piiglio, *m.*, λήψις; *dâr di* —, *v.*

prêndere, afferrâre || *v.* aspêtto, ária. [κός.]
pigmentário, -a, δερματοχρωστικόν, *m.*, δερματόχρωσις.
pigmêo, m., πυγμαῖος, (πηχυιαῖος), νάνος, (τζουτζές). [πρόβολος.]
pigna, f., *v.* pîna || *architettura*,
pignâta, v. pântola.
pignône, m., πρόχωμα || *v.* bica.
pignoramêto, m.; -**azîone, f.**, κατάσχεσις, (ἀμάχευμα, πιάσιμον); *v.* sequêstro.
pignorâre, dáre o prêndere in pégno, ἐνέχυρον δίδω ο λαμβάνω; *sequestrâre*, κάμνω κατάσχεσιν, κατάσχω, (ἀμα(να)χεύω). [ἐνέχυρον.]
pignoratário, m., δανειστής λαβὼν
pignoratîvo (contratto —), m., συμβόλαιον ἐξωνητικόν.
pign(u)ôlo, v. pinôlo.
pigolâre, v. πιπίζω, τιπίζω.
pigolio, m., πιπισμός.
pigolône, m., μεμψίμοιρος.
pigrire, v. νωθρεύω, ὀκηρεύομαι, ῥαθυμῶ, (τεμπελιῶ, -λιάζω).
pirizîa, f., νωθρότης, ἀδράνεια, ὀκηρία, ῥαθυμία, (τεμπελιά, ἀκαμωσύνη).
pirgro, -a, νωθρός, ἀργός, ἀδρανής, ὀκνός, -νηρός, ῥαθυμος, φυγόπονος, (τεμπέλης, ἀκαμάτης); *lento*, ἀργός, ἀδρανής, βραδυκίνητος.
pila, f., *múccchio*, στοιβή, (στοίβα(σιά)) || *architettura*, ὑπόβαθρον, ὑποστύλωμα, στύλος, κίων || *fis.*, στήλη; — *di Vólta*, βολταικὴ στήλη || — *dell' acqua sânta*, ἀγιασματάριον, -τήριον (-τήρα).
pillâo, m., ὀρυζοθάρα, (πιλάφι).
pillâstro, m., παραστάς, -στάτης, ὑπόβαθρον, ὑποστύλωμα, στύλος.
pillatro, m., *bot.*, ὑπέρεικον, (σπαπίλεο, *m.*, πίλεος. [θόχορτον].
pillâcchera, f., ἀναρριφθεῖσα λάσπη, πίτυλος, -λισμα, (πιτύλισμα, -λιά) || *fig.*, *avâro*, φιλάργυρος, γλισχρός.
pillâre, v. κοπανίζω, τριβώ, ιδρίζω.
pillô, v. pilône, pestatôio.
pillola, f., καταπότιον, κοκκίον,

(χάπι) || *indorâr la —, fig.*, περιχρυσῶ τὸ καταπότιον.
pillône, m. *v.* mazzeraंगा. [palla.
pillôta, f., μικρὰ ἀερόσφαιρα, *v.*
pillôtto, m., λαρωτήριον.
pîlo, m., ξυστόν, παλτόν.
pilonatûra, f., κοπάνισμα.
pilône, m., *da mortâio*, λυδοκοπανόν, (γουδοχέρι) || *di rôte*, ὑπόβαθρον, *v.* pila.
pilôro, m., πυλωρός.
pilôrico, -a, πυλωρικός.
pilosêlla, v. pel-
pilôta; -o, m., προρεύς, -ράτης, πλο-(ναυ)ηγός, (πιλότος, ποδότης).
pilotâggio, m., κυβέρνησις πλοίου, πηδαλιουχία, -χησις, -χημα.
pilotîno, m., προράτης μαθητευόμενος. [(τσι-(του)μπῶ).
piluccâre, v. ἀπογεύομαι, μικροσθίω,
pimpinêlla, f., σέσελι, σιλλικύπριον.
pîna, f., (πιτυο)στροβίλος, στροβίλιον, στρόμβος, κῶνος, (κουκ(κ)ουνάρα). [μα, πτερύγιον.
pinâcolo, m., κορυφή ναοῦ, ἀετω-
pinacotêca, f., πινακοθήκη.
pinâstro, m., ἀγριοπίτυς, -πεύκη.
pinâzza, f., *mar.*, πάρων, ὀλκός, φορταγωγίς.
pîna, f., κολοκύνθη ἐπιμήκης.
pîncio, m., κῶνος τῆς ἐλάτης.
pîneo, m., *nâve*, πίνκος || **v.* mêmbro (virile).
pinconâre, b., *v.* burlâre, derîdere.
pinzareggiâre, v. πινδαρίζω.
pinzârîco, -a, πινδαρικός.
pineâle (glândola —), f., κωνοειδῆς ἀδήν.
pinêta, f.; -**o, m.**, πιτύων, πευκῶν.
pingere, v. di-(s)pingere. [δύτης.
pingoîno, m., λιπαρόχην, ἀπτηνο-
pingue, m. f., *v.* grâsso.
pinîfero, -a, πιτυοφόρος, -τυώδης.
pinna, f., *nataatória*, πτερύγιον, -ρυξ, (-ρούγι, φτερούγιον) || *conchiglia*, πίννα.
pinnâcolo, v. pinac-
pinnâto, -a, *bot.*, περίπτερος.
pîno, m., πίτυς, πεύκη, (πεῦκος, -ον, ἀγριοκουκ(κ)ουναριά, τσάμι);

- doméstico*, πίτυς ἢ κωνοφόρος, (κου(κ)ουναριά, στροβιληά, -λιά).
pinocehiâta, *f.*, γλύκισμα διὰ πι-
 τυῖδων ο πιστακίων.
pinôechio, *v.* pistâechio; →
pinôlo, *m.*, πιτυῖς, (κουκ(κ)ουνάρι).
pinticchiâto, *v.* picchiettâto.
pinzâechio, *v.* gorgogliône.
pinzâre, *v.*, pûngere, piccâre.
pinzêtte, *f. pl.*, λαβίς, (-ίδα, τσι-
 (τσυ)μπίδα); *da strappâr i pêli*,
 τριχολαβίς, μαδηστήρ, (τσι-(τσυ)μ-
 πίδι). [ρον.
pinzimônio, *m.*, πεπερό-(δξύ)γα-
pinzôchero, *v.* bacchettône.
pîo, -a, εὔσεβής, εὔλαβής, (-αβος),
v. devôto || *caritatêvole*, φιλελεή-
 μων, φιλανθρωπικός || -a mãdre,
 ληπτὴ μῆνιγξ.
pîôggia, *f.*, βροχή, ὑετός, ὄμβρος
 || — *dirôtta o grôssa*, ῥαγδαία ο
 χονδρὴ βροχή, ὄμβρος || — *leg-
 giêra*, → [χάλα).
piogg(i)erella, *f.*, ψεκάς, (ψι-(ψη)-
piombâggine, *f.*, μολύβδαινα.
piombâre, *cadêre o lanciârsi su*,
 ἐπι-(κατα)πίπτω, ἐν-ἐπι-(κατα)σκή-
 πτω; ἐφορμῶ; (πέφτω ἐπάνω εἰς) ||
fâr la piombatûra, μολυβδῶ, (-βό-
 νω, γανόνω μὲ μολύβι). [στρα.
piombatôio, *m.*, *mil.*, ἔξωπολεμί-
piombatûra, *f.*; -âggio, *m.*, μολύ-
 βδωσις, -ωμα, σφράγισις, σήμαν-
 σις. [-δοῦχος.
piombifero, -a, μολυβδοφόρος,
piombinâre, σταθμίζω, (σταφνίζω).
piombino, *m.*, *archipênzolo*, μολυ-
 βδῖς, στάθμη, (στάφνη); *v.* scan-
 dâglio.
pîombo, *m.*, μόλυβδος (μολύβι) ||
v. pälla, pallini || *di* —, μολύβδι-
 νος, (-βένιος) || *a* —, καθέτως,
 κατὰ στάθμησιν || *i* -i *di Venêzia*,
 οἱ μόλυβδοι τῆς Βενετίας.
piombôso, -a, μολύβδω ἰσοβαρής.
pioniêre, *m.*, σκαπανεύς. [γειρών.
pioppêto, *m.*; -ppâia, *f.*, λευκῶν, αἰ-
pîoppo, *m.*, λεύκη, (-α); *nêro*, αἰ-
 γειρος, (καβάκι) || *di* —, λεύκινος,
 αἰγείρινος.
- pîôta**, *f.*, χορτόπλινθος || *v.* piânta
(del piêde).
pîotâre, στρωννύω διὰ χορτοπλίν-
 θων, καλύπτω διὰ χλόης, χορτο-
 πλινθῶ, ἐπιχλοάζω.
pîôna, *poet.*, *v.* piôggia.
pîonâno, -a, ὑέτιος, ὄμβριος, (βρό-
 χινος) || *âcqua* -a, ὑέτιον ο ὄμ-
 βριον ὑδωρ, (νερὸν βρόχινον) ||
s. m., *v.* eurâto.
pîôvere, βρέχω, ὕω, *em. impers.*;
pîôve dirottamênte, κάμνει ῥα-
 γδαίαν βροχὴν || *fig.*, χύνομαι,
 στάζω, πίπτω, (πέφτω), ἐνσκήπτω.
pîovigginâre, *impers.*, ψεκάζει, (ψη-
 χαλίζει). [λῶδης.
pîovigginôso, -a, ὄμβριος, νεφε-
pîonôso, -a, ὑετώδης, ὑέτιος, ἐπ-
 (ὑπ)ὄμβριος, (βροχερός), ὄμβρω-
 δης; ὄμβροφόρος || *s. m.*, *mêse*,
 ὑετώδης, βροχερός.
pîônra, *f.*, ὀκταπόδιον, (χταπόδι).
pîra, *f.*, καπνοσύριγξ, (καπνιστήρι,
 τσιμπούκι, πίπα).
pîrâre, καπνίζω, πίνω καπνόν,
 (πίνω τσιμπούκι ο πίπαν), *v.* fu-
 mãre.
pîperite, *f.*, *bot.*, πιπερίτις.
pîriâre; **pîpilâre**, *v.* pigolâre.
pîrîno, *m.*, καπνοσυρίγγιον, (τσιμ-
 πουκάκι).
pîristrêllo, *m.*, νυκτερίς, (-ίδα).
pîrîta, *f.*, κόρυζα, (τσύφνα).
pîrpio, *m.*, λαιμός (τῶν ἀποσταλ-
 τικῶν ἀγγείων).
pîrpiône, *v.* piccioncino, picciône.
***pîquê**, *m.*, *barb.*, (ῥομβο)δίπλαξ,
pîra, *f.*, πυρά. [(πικῆς).
piracânto, *m.*, *bot.*, πυράκανθα.
pirâle, *f.*, *zool.*, πυραλίς.
piramidâle, *m. f.*, πυραμιδοειδής.
pirâmide, *f.*, πυραμίς.
pirâta, *m.*, ληστής θαλάσσης, πειρα-
 τῆς, (κο(υ)ρσάρος, -ᾶρις). [σεύω).
pirateggiâre, πειρατεύω, (κουρ-
pirateria, *f.*, πειρατεία, (κούρσευ-
 μα). [ρικος).
pirâtico, -a, πειρατικός, (κουρσά-
piressia, *f.*, πυρεξία.
piretro, *m.*, *bot.*, πύρεθρον.

πίριχο, -α, πυρικός, πύριος || *pól-vere* -α, πυρίτις, (μπαρούτι).
πίριφôrme, *m. f.*, ἀπί(δ)οειδής.
πίριτε, *f.*, πυρίτης.
πίριτôso, -α, πυριτώδης.
πίροëtta, *f.*, περιστροφή, περιδίγη, (στρηφογύρισμα). [νοῦμαι.
πίροettâre, περιστρέφομαι, περιδι-
πίρôforo, *m.*, πυροφόρον.
πίρôga, *f.*, μονόξυλον.
πίροlatrîa, *f.*, πυρολατρεία.
πίροlegnôso, -α, πυροξυλώδης, -λι-
πίρôlo, *v. bischero*; *pinôlo*. [κός.
πίροmanzîa, *f.*, πυρομαντεία. [τρης.
πίρômetro, *m.*, πυρόμετρον, -μέ-
πίρône, *m.*, μοχλός, (λοστός) || *v.*
bischero. [μίας, (ξουμπίνι).
πίρôpo, *m.*, καρχηδόσιος τῆς Βοε-
πίρôscâfo, *m.*, ἀτμόπλοιο, πυρό-
πίρôsseno, *m.*, πυρόξενον. [σκαφον.
πίροtecnîa, *f.*, πυροτεχνία, -νική.
πίροtêcnico, -α, πυροτεχνικός, -νη-
 ματικός || *spettâcolo* -ο, -νημά.
πίρrica, *f.*, πυρρίχη, ἰχίος χορός.
πίρriehio, *m.*, πυρρίχιος.
πίρronîsmo, *m.*, πυρρωνισμός.
πίρronîsta, *m.*, πυρρωνιστής, σκεπι-
πίrcîa, *f.*; -ο, *m. ecc.*, *v. orîna*. [κός.
πίrcîacâne, *m.*, *bot.*, ὀροβάγχη.
πίrcîallêtto, *m.*, *bot.*, ἀράχη.
πίrcîatôio, *v. orinatôio*.
πίrcîcultôre, *m.*, ἰχθυοκόμος.
πίrcîcultûra, *f.*, ἰχθυοκομία.
πίrcîma, *f.*, κολυμβήθρα || † λου-
 τήρ, (νεροχύτης) || *v. peschiêra*.
πίrcîone, *m.*, οὐρητίας, (κατουρ-
 (κατρου)λάς); κλιτουρητικὸν παι-
 διον, (κατουρλάδιο παιδί).
πίrcîôso, -α, οὐρώδης, κατουρημέ-
πίrcîllâio, *m.*, φυτεία πίσων. [νος.
πίrcîello, *m.*, πίσον, -ος, (πιζέλι,
 μπίζ(έλ)ι, ἀρακάς).
πίrcîlino, *v. sonnellîno*.
πίrcîgliâre; -**πίrcîsâre**, *v. bisbigliâre*.
πίrcîpola, *f.*, *v. codirôso*; -**itrêmula**.
πίrcîsâfâlto, *m.*, πισάσφαλος, μάλ-
πίrcîside, *f.*, *v. cibêrio*. [θα.
πίrcîpissi, *v. bisbiglio*.
πίrcîsta, *f.*, ἵπποδρόμιον, στάδιον.
πίrcîtâcchîo, *m.*, *piânta*, πιστάκη,

(φιστικιά); *frâtto*, πιστάκιον, (φι-
 στίκι). [*v. falpalà*.
πίrcîstâgna, *f.*, κράσπεδον ἱματίου;
πίrcîstîllo, *m.*, ὑπερον. [-τόλα).
πίrcîstôla, *f.*, ἀγχιβόλον, (πιστόλι(ον),
πίrcîstolettâta, *f.*, πυροβόλημα διὰ
 πιστολλίου, (πιστολιά).
πίrcîtâffio, *v. epît-*, *patâffio*.
πίrcîtagoreîsmo, *m.*, πυθαγορισμός.
πίrcîtagôrico, -α, πυθαγορικός, -γό-
πίrcîtâle, *v. orinâle*. [ρειος.
πίrcîtici (*giudichi* —), *m. pl.*, πυθικολί
πίrcîtirîasi, *v. fôrfora*. [ἀγῶνες.
πίrcîtoccâre ecc., *v. accattâre*.
πίrcîtoccherîa, *f.*, ἐπαιτεία, -τησις ||
v. piccineria.
πίrcîtonêssa, *f.*, πυθώνισσα, μάγισσα.
πίrcîttîma, *f.*, ἐπίθεμα || *fig.*, *v. lâdro*;
anáro, ποίσο.
πίrcîttôre, -**trice**, ζωγράφος || *fig.*,
 λογοζωγράφος, ἀπεικονιστής.
πίrcîttorêllo, *m.*, *apprendîsta*, μαθη-
 τῆς ζωγραφίας, παραζωγράφος ||
imbrattatêle, ἀδέξιος ζωγράφος,
 ῥωπογράφος.
πίrcîttôrico, -α, (ζω)γραφικός.
πίrcîttûra, *f.*, *arte*, ζωγραφική (τέ-
 χνη) || *ôpera*, ζωγράφημα, -αφία; *ad*
ôlio, ἐλαιογραφία || *fig.*, δια(περι)-
 γραφή, ἀπεικόνισις. [ιογραφία.
πίrcîtturâccîa, *f.*, κακοζωγραφία, ῥω-
πίrcîtturâre, *dirîngere*, ζωγραφ(ιζω)ῶ;
colorîre, χρωρνύω, χρωματίζω.
πίrcîtûita, *f.*, φλέγμα, βλέννα.
πίrcîtuitârio, *a*, φλεγματώδης, -τικός.
πίrcîtuitôso, -α, πολυφλέγματος, μυ-
 ξώδης.
πίrcîu, *agg.*, πλείων, (πλειότερος),
 περισσότερος || *avn.*, πλέον, μᾶλ-
 λον, (πλειότερον, πειότερα, π(λ)ιό)
 || *con negazîone*, οὐκέτι ο μηκέτι,
 (δὲν ο μῆ... πλέον) || *tânto* —,
 τοσούτω μᾶλλον, τόσον ο διὰ τοῦ-
 το περισσότερον || *al* —, τὸ πολὺ
 || — ο μένο, κατὰ τὸ μᾶλλον
 καὶ ἤττον, (ἐπάνω κάτω) || *dûe*
più tre, δύο σὺν τρία.
πίrcîulâre, *v. piângere*, *piagnucolâre*.
πίrcîuma, *f.*, πτερόν, (φτερόν); πτί-
 λον, (πούπουλο).

- piumâccio**, *v.* cuscino. [prêssa.
piumacciuôlo, *v.* cuscinêtto; com-
piumâto, -a, πτερωτός. [chio.
piumîno, *v.* coltroncino; pennâc-
piumôso, -a, πτεροειδής, -ρώδης;
 -ρωτός, -ρινος.
piuôlo, *m.*, σκόλοψ, πάσσαλος, (πα-
 λούκι), *v.* canicchio || scâla a -i,
 κλίμαξ, ἀναβάθρα κινητή, (ἀνεμό-
 σκαλα).
piuttôsto, *avn.*, μάλλον, (καλλίτε-
rîna, *v.* cornamûsa. [ρα).
piviâle, *m.*, φαινόλης, (φαιλόνη,
 κάππα, πλουβιάλε).
piviêre, *m.*, χαραδριός.
pîzia, *f.*, πυθία. [pôllo, πύθιος.
pîzio, -a, πυθικός; *epîteto di A-*
pîzza, *f.*, μέμμα, πλακοῦς, -ούν-
 τιον, (ζυμαρικόν, πῆτ(τ)ά, μπου-
 ρέκι), *v.* focâccia.
pizzagallîna, *f.*, bot., ἄλσειον.
pizzicâgnolo, *v.* salumâio.
pizzicânte, *v.* piccânte.
pizzicâre, κνίζω, (τσι-(του)μπῶ,
 τσούζω); *pîngere*, νύσσω, κεντῶ,
 (τσι-(του)μπῶ || *la chitârra ecc.*,
 κρούω, παίζω || *l'âna ecc.*, *détto*
dégli uccèlli, κολάπτω, (τσι-(του)μ-
 πῶ) || *v.* piccâre, piluccâre.
pizzicâto, *m.*, *mus.*, προανάγκρου-
 σμα, δακτυλονυξία; *avn.*, -νυκτι-
 κῶς.
pîzzico, *m.*, δραγμίζ, (τσι-(του)μ-
 πιά, -μπιματιά, πρέζα), ὀλίγον τι
 || *v.* -côtto.
pizzicôre, *m.*, κνη-(κνι)σμός, κνη-
 θμός, κνίσμα, (φαγοῦρα) || *fig.*,
 κνίσμα, γαργαλισμός.
pizzicôtto, *m.*, κνη-(κνι)σμός, νύ-
 γμα, -μός, (τσιμπιματιά, τσύμπη-
 μα(τιά)).
pîzzo, *m.*, *al ménto*, ὑποχείλιον,
 (πάππος) || *merlétto*, τριχαπτον,
 (δαντέλλα). [τάλλακτος.
placâbile, *m.f.*, εὐεξίλαστος, εὐκα-
placâre, ἰλάσκομαι, *v.* calmâre,
 pacificâre.
plâcca, *f.*, πλάξ, (πλάκα) || σύμ-
 βολον, σῆμα. [ζω).
placcâre, πλακῶ, (-όνω, καπλαδί-

- placênta**, *f.*, πλακοῦς, ἀκ(ό)λουθον,
 ὕστερον, δεύτερον, -τέρι(ον).
placidêzza; -dità, *f.*, προσήγεια,
 ἡμερότης, πραότης, γαληνιότης.
plâcido, -a, προσηγής, εἰρηνικός,
 πρᾶος, ἥσυχος, ἀτάραχος, γαλή-
 νιος.
plâcito, *v.* consênsô; giudizio; ar-
plâga, *f.*, *v.* lîdo, luôgo. [bitrio.
plagiârio, *m.*, λογοκλόπος.
plâgio, *m.*, λογοκλοπία, σφετερι-
 σμός ξένου συγγράμματος.
planetârio, -a, πλανητικός || *s. m.*,
 -τοδιάγραμμα.
planimetria, *f.*, ἐπιπεδομετρία.
planimétrico, -a, ἐπιπεδομετρικός.
planirôstro, *m.*, πλατύρραμφος.
planisfêr(i)o, *m.*, ἐπιπεδόσφαιρον.
plantigrado, *m.*, ταρσοβάμων, -πό-
plâsma, *m.*, πλάσμα; τύπος. [ρος.
plasmâre, πλάττω, μορφῶ. [γός.
plasmâtore, -trice, πλάστης, -τουρ-
plâstico, -a, πλαστικός; εὐπλαστος
 || *s. f.*, πλαστική.
plasticità, *f.*, πλαστικότης, εὐπλα-
platanêto, *m.*, πλατανών. [στότης.
plâtano, *m.*, πλάτανος.
platêa, *f.*, πλατεῖα; κονίστρα.
plateâle, *m. f.*, *v.* plebêo, volgâre.
plâtino, *m.*, λευκόχρυσος.
platônico, -a, πλατωνικός || amôr -o,
 ἔρωσ —, πνευματικός, καθαρός.
platonîsmo, *m.*, πλατωνισμός.
platonîsta, *m.*, πλατωνιστής, -νικός.
plausibile, *m. f.*, εὐλογοφανής, εὐ-
 παράδεκτος, εὐσχημος, εὐπρόσω-
 πος, πιθανός.
plausibilitâ, *f.*, εὐλογοφανές, εὐ-
 παράδεκτον, πιθανότης.
plâuso, *v.* appl-
plebâglia, *f.*, ὄχλος χυδαίων, συρ-
 φετός, σκυλολόγιον, *v.* piâzza.
plêbe, *f.*, λαός, δῆμος; κοινὸς ὄχλος,
 χυδαῖοι ἄνθρωποι; *c. s.*; πλειό-
 νες, πολλοί, πλήθος. [tismo.
plebeismo, *m.*, χυδαῖσμός, *v.* idio-
plebêo, -a, κοινός, χυδαῖος. *v.* vol-
 gâre, popolâre || *s. m.*, *româno*,
 δημότης, πλήβειος. [δόγμα.
plebiscito, -a, ψήφισμα τοῦ δήμου,

pléiade, *f.*, πλειάς || *pl.*, *astr.*, πλειάδες, (ἡ πούλ(ε)ια).

plenário, -a, πλήρης, ἐντελής || *côrte* -a, πλήρης ὁμήγουρις || *indulgênza* -a, πλήρης ἄφεις τῶν ἁμαρτιῶν.

plenilúnio, *m.*, πανσέληνος.

plenipotenziário, *m.*, πληρεξούσιος.

pleonâsmo, *m.*, πλεονασμός.

pleonástico, -a, πλεοναστικός.

plesiosâuro, *m.*, πλησιόσαυρος.

plêsson, *m.*, πλέξις, πλέγμα.

plêtor, *f.*, πληθώρα || *fig.*, πλημύρα, περισσειά, πλεονασμός, -ασίς.

pletórico, -a, πληθωρικός.

plêttro, *m.*, *mus.*, πλῆκτρον || *mi*-

plêura, *f.*, πλευρά. [*súra*, πλέθρον.

pleurít(id)e; -resía, *f.*, πλευρίτις, -ρόν, (-ρίτωμα, πόντα).

pleurítico, -a, πλευριτικός. [μονία.

pleuropneumonia, *f.*, πλευροπνευρίτις, *f.*, ῥοπάλωσις, ὀφίασίς.

plíco, *v.* piêgo, pácco.

plínto, *m.*, πλίνθος. [τίζω).

plocêre, *mar.*, πακτώ, (καλαφα-

plotône, *m.*, οὐλαμός, (μπουλούκι).

plúmbeo, -a, μολυβδόχρους, (μολιβδόχρους, -βύς). [θμός).

plurâle, *m. f.*, πληθυντικός (ἀρι-

pluralità, *f.*, πλειονότης, τὸ πλεῖστον μέρος, *v.* maggiorânza.

plutôní(c)o, -a, πλουτώνειος, ἡφαιστειογενής.

pluviâle, *m. f.*; -vîo, -a, *v.* ριονόσο.

pluviômetro, *m.*, βροχό-(ὑετό)μετρον, -μέτρος.

pneumático, -a, πνευματικός || *máchina* -a, -ῆ μηχανή, ἀεραντλία.

pneumatologia, *f.*, πνευματολογία.

pneumatocèle, *m.*, πνευματοκήλη.

pneumatôsi, *f.*, πνευματώσις.

pneumonia, *f.*, (περι)πνευμονία.

pneumônico, -a, πνευμονικός.

po°, *v.* pôco.

rocânzi, *v.* diânzi.

rochêzza, *f.*, μικρὰ ποσότης, ὀλίγον, -γότης, σπάνις, -νιότης || οὐτιδανότης, *v.* piccolêzza.

rochîno; -chêtt(in)o; -colîno, -a, πολὺ ὀλίγος, ὀλιγιστος, ἐλάχιστος

|| un -o, ὀλιγιστόν ο ἐλάχιστόν τι, ὀπωσοῦν, πολλὰ ὀλίγον, ((ὀ)λιγάκι, λιγούτσικα).

rôco, -a, ὀλίγος, (λίγος); *ráro*, *scârso*, σπάνιος; *piccolo*, *brève ecc.*, μικρός, βραχύς, λεπτός || *da rôco*, οὐτιδανός, μηδαμινός, ταπεινῆς καταστάσεως || un —, ὀλίγον (τι), (λίγον, ὀλίγα, -γούστα, κομμά(άκ)ι), μικρόν, εἰς μικρὰν ποσότητα ||

prêsson a —, περίπου, ὡς ἔγγιστα, σχεδόν, παρ' ὀλίγον, (κοντά) || a — a —, ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν ||

fra —, μετ' ο εἰς ὀλίγον, μετὰ οὐ πολλοῦ, ἐντὸς ὀλίγου, (σὲ λιγάκι). [θρίτις τῶν ποδῶν.

podâgra, *f.*, ποδάγρα, -δαλγία, ἀρ-

podagrâria, *f.*, *bot.*, ποδαλγικόν.

podagrôso, -a, ποδαγρ(ικ)ός.

podêre, *m.*, ἀγρός, ἀγροικία, ἀγροκήπιον, κτῆμα, ἔπαυλις, χωριον, (ὑποστατικόν, τσιφλίκι, μετόχι) || — modêllo, γεωπονικὴ σχολή.

poderôso, -a, δυνατός, ἰσχυρός.

podestà, *m.*, δήμαρχος; ἀρχων, προεστώς; δικαστής, βάϊλος || *f.*, *v.* facoltà, potêre; † *pl.*, τῶν ἀγγέλων δυνάμεις. [βαϊλία; -λεῖον.

podesteria, *f.*, δημαρχία; -χεῖον;

pôdice, *v.* sedêre, âno.

pôdio, *m.*, ποδεῖον, -διον.

podista, *m. f.*, πεζοπόρος, ποδηγέ-

proêma, *m.*, ποίημα. [της.

poesia, *f.*, ποίησις; στιχουργία || ποίημα, -μάτιον, στίχοι, ἔσμα, ᾠδή, (τραγουδί).

poesiôla, *f.*, ποιημάτιον, ἔσματιον, (τραγουδάκι, λιανοτραγουδί).

poêta, *m.*, ποιητής, στιχουργός; *v.* cantôre.

poetâre; -teggîare, συγγράφω ποιήματα, στιχοποιῶ, -χουργῶ.

poetâstro; poetônzolo; poetûcolo, *m.*, κακός, ἄθλιος, μηδαμινός ποιητής, ποιητίσκος, κακοστιχουργός, στιχοκόπος, (ἑμιαδῶρος).

poetêssa, *f.*, ποιήτρια.

poético, -a, ποιητικός || *s. f.*, -ῆ.

poetizzâre, ποιητίζω, -τικεύω.

poffâre; -rbâcco! *inter.*, ὦ οὐρανέ!

(ὦ) διάβολε! (διάτανε!), μὰ τὸν Θεόν! μὰ τὴν πίστιν μου!

roggétto, *m.*, λοφίσκος, -ίδιον, γή-(γῆ)λοφος, (βουνά(λά)κι).

roggiàre, *v.* appoggiàre; posàre; spiràre || ἀναβαίνω, ἀνυψοῦμαι || *mar.*, πλέω ἐπὶ τὰ δεξιὰ.

ròggio, *m.*, λόφος, -φίσκος, γήλοφος, (βουνάκι, ψήλωμα).

roggiòlo, *v.*, roggétto; baleòne.

roh! *inter.*, *disprezzo*, πούφ! || *così così*, οὕτω πως, μετρίως, (ἔτσι κ^ο ἔτσι).

ròì, *avv.*, (ἐπ)εῖτα, (μετ)ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον, (-ερα, ἀπαί), κατόπιν, ἀκολούθως || *d' òra in —*, εἰς τὰ ἐξῆς, τοῦ λοιποῦ, (ἀπ' ἐδῶ καὶ ὕστερα, ἀπ' ἐδῶ καὶ ἔμπρός) || *il —*, *v.* avvenire.

roichè, *cong.*, *dòro che*. ὅτε, ἀφ' οὔ; *v.* quando; giacchè.

rolâcca, *f.*, πολωνικός χορός, πολωνίς, (-νέζα) || *mar.*, λιβυρνίς,

rolàre, *m.f.*, πολιικός. [(πολάκη).

rolarità, *f.*, πολικότης.

rolarizzàre, πολῶ.

rolarizzatòre, *m.*, πολωτήρ.

rolarizzaziòne, *f.*, πόλωσις, συμπαρòlca, *f.*, πόλκα. [ραλληλαύγεια.

rolêdro, *v.* pul-. [χης.

rolemârea, *m.*, πολέμαρχος, -μάρ-

rolêmico, -a, πολεμικός, λογομαχικός, ἐριστικός, διαγωνιστικός || *s.f.*, πολεμική, λογομαχία, διαμφισβήτησις.

rolemista, *m.f.*, πολεμιστής, λογομάχος, διαλεκτικός. [τῶ.

rolemizzàre, λογομαχῶ, διαμφισβη-

rolênta, *f.*, πόλτος, (κουρκούτι, ἀλευριά,) ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου, παλυντή, (μαμαλίγκα).

roliarchia, *f.*, πολυαρχία.

rolicromo, -a, πολύχρους, -χρωμος.

roliêdrico, -a, πολυεδρικός, -ὑεδρος.

roliêdro, *m.*, πολύεδρον.

roligala, *f.*, πολύγαλον.

roligamia, *f.*, πολυγαμία.

roligamo, *m.*, πολύγαμος.

roliginia, *f.*, πολυγυνία.

roliglòtto, -a, *m.*, πολύγλωσσος.

poligonàle, *m.*, πολυγώνιος.

poligono, *m.*, πολύγωνον.

poligrafia, *f.*, πολυγραφία.

poligráfico, -a, πολυγραφικός.

poligrafo, *m.*, πολυγράφος.

polimeria, *f.*, πολυμέρεια.

polimetria, *f.*, πολυμετρία.

polimorfia, *f.*, πολυμορφία, -υειδία.

polinòmio, *m.*, πολυώνυμον.

polioràma, *m.*, πολυόραμα.

polipàio, *m.*, πολυποδοφώλας, -δόστρακον.

polipétalo, -a, πολυπέταλος.

polipò, *m.*, *zool. e medc.*, πολύπους, (κταπόδι).

polipòdo; -ròdio, *m.*, πολυπόδιον.

polipòso, -a, *medc.*, πολυπώδης.

polisarcia, *f.*, πολυσαρκία.

polisènso, *m.*, πολυσήμαντος λέξις.

polisillabo, -a, πολυσύλλαβος.

polisinodia, *f.*, πολυσυνοδία.

politècnico, -a, πολυτεχνικός || *s. m.*, *scuòla*, -ὸν σχολεῖον, πολυτεχνεῖον. [-θεότης.

politeismo, *m.*, πολυθεϊσμός, -θεῖα,

politeista, *m.f.*, πολυθεϊστής, -θεος.

politeica, *f.*, πολιτική, τὰ -ά || *parlâr di —*, ὀμιλῶ πολιτικά, πολιτικολογῶ.

politicànte, *m. f.*, πολιτικολόγος.

politicàstro, *m.*, ἄθλιος ὁ μηδαμινὸς πολιτευτής.

politeico, -a, πολιτικός || *s. m.*, *pr.*, πολιτευτής; *pr. e fig.*, πολιτικός; *fig.*, → [πανοῦργος.

politecòne, -a, ἐπιδέξιος, κρυψίνους,

politipria, *f.*, πολυτυπία.

polizia, *f.*, ἀστυνομία; *òrdine*, εὐταξία || *ricòrrere àlla —*, πορεύομαι ὁ καταφεύγω εἰς τὴν ἀστυνομίαν || *ordinanza di —*, ἀστυνομικὴ διαταγή || *prefétto di —*, διευθυντής ὁ διοικητής τῆς ἀστυνομίας, ἀστυνόμος || *prefettura di —*, ἀστυνόμιον || *commissàrio di —*, (ὑπ)ἀστυνόμος, ἀλύταρχος || *agènte di —*, *v.* -ziòtto. [μικός.

poliziêseo, -a, *pr. e fig.*, ἀστυνο-

poliziòtto, *m.*, ἀνθρωπος ἀστυνομικός, ἀστυνομικὸς κλητήρ ὁ φύλαξ.

pôlizza, *f.*, γραμμάτιον, συμφωνη-
τικόν, (πόλιτσα); *ricevûta*, ἀντ-
αποχή || — *d'assicuraziône*, ἀσφα-
λιστικόν ἔγγραφον ο συμβόλαιον,
κινδυνασφαλιστικόν, (πόλιτσα τῆς
σιγουριτᾶς) || — *di càrico*, ναυ-
λωτικόν συμβόλαιον, φορτωτικῆ,
-νόν, (πόλιτσα τοῦ κάρικου).

polizzîno, *m.*, γραμμάτιον, δελτά-
pôlla, *v.* *sorgênte*, *vêna*. [ῥιον.

pollâio, *m.*, ὀρνιθῶν, -θόκοιτον,
-θάρεϊον, κοττάναθρον, (κουμά-
σι(ον), κοττέρι, -έτσι).

pollai(u)ôlo, *m.*, ὀρνιθο-ἀλεκτρο-
(πτηνο)πώλης.

pollâme, *m.*, ὄρνιθες, τὰ ὀρνιθία, τὰ
πτηνά, (τὰ πουλερικά, τὰ πουλιά).

pollâstra; -**trîna**, *f.*, κάπωνις, ὀρ-
ταλίς, ν(ε)οσσίς, νοσσάς, (ὄρνιθα
ο κόττα νέα, νοσσίδα, πουλάδα,
-λαδίτσα, -λακίδα).

pollâstro; -**trîno**, *m.*, ὀρνίθιον,
-θάριον, ἀλεκτορίσκος, (ὄρνιθό-
(κοττό)πουλο, -πούλι, πουλάκι,
πετεινάρι).

pollerîa, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)πωλεϊον.

pôllice, *m.*, μέγας δάκτυλος, ἀν-
τίχειρ, (χονδρὸν δάκτυλον, δά-
κτυλας) || *misûta*, δάκτυλος.

pollicitaziône, *f.*, ἐπαγγελία. [λιά].

pollina, *f.*, ὀρνιθόκοπρος, (κουτσου-
pôlline, *m.*, γύρις (ἢ γονιμοποιός).

pollîno, *m.*, ὀρνιθοψεῖρα.

pôllo, *m.*, ὄρνις, -νίθιον, *v.* **pollâ-
stro**; **gâllo**, -**llîna**.

pollône, *m.*, νέον βλάστημα; πα-
ραφυάς. [ῥοια.

polluziône, *f.*, σπερματισμός, -τόρ-
polmonâre; -**âle**, *m.f.*, πν-(πλ)ευ-
μονικός, -νιακός || *tisi* ο *infiam-
maziône* —, φθίσις ο φλεγμονή
πνευματική. [νον, πνευμονιάς.

polmonâria, *f.*, *bot.*, πλευροβότα-

polmône, *m.*, πν-(πλ)εύμων, (πν-
(πλ)έμονας, -όνι) || *avêr buôni -i*,
fig., ἔχω φωνὴν ἰσχυράν.

polmonîte; -**niâ**, *f.*, πνευμονία,
-νίς || *soffrir di* —, πνευμονῶ ||
chi ne è affêtto, πνευμονιάς, -μώ-
pôlo, *m.*, πόλος. [δης, -μονικός.

pôlpa, *f.*, ψαχνόν, (-νάδι), σάρεξ ||
farmaciâ, πόλτος, (κουρκούτι).

polpâccio, *m.*, γαστροκνήμιον, -ή-
μη, -ημίς, (ἄντσα, γάμπα).

polpacciûto, -**a**, εὐκνημος; *v.* **pol-
pôso**, **carhôso**. [σαρκώδης ἄκρα.

polpastrêllo, *m.*, ἡ τῶν δακτύλων

polpêtta, *f.*, ἰσίκιον, ἰσίκος, (κιο-
φτές, κεφτές, (ν)τολμάς).

pôlpo, *m.*, πολύπους, ὀκτάπους,
(κταπόδι). [v. **carhôso**.

polpôso; -**pûto**, -**a**, ψαχνός, -νώδης,

polsîno, *m.*, περιχειρίς, περικάρ-
πιον, (μανικέττι).

pôlso, *m.*, σφυγμός || *fig.*, δύναμις,
ἰσχύς, βάρος || *tastâre il* — *a qcd.*,

ἄπτομαι τοῦ σφυγμοῦ, ἐρευνῶ
τὸν παλμὸν τῆς ἀρτηρίας, (πιάνω
τὸν σφυγμόν); *fig.*, ἀποπειρῶμαί-
τινος, ἐξετάζω τὴν δύναμιν, τὴν
ἀξίαν, τὰς διαθέσεις τινός.

pôlt(îgli)a, *f.*, πόλτος, (κουρκούτι,
μαμαλίγκα) || *mêlma*, *fânço*, βόρ-
βορος, πηλός, (λάσπη).

poltrîre, ὀκνηρεύομαι, ῥαθυμῶ,
(τεμπελιῶ).

poltrôna, *f.*, ἔδρα, δίφρος, κλινο-
καθέδριον, θρονί(ον), (πολτρôνα).

poltrône, -**a**, ὀκνηρός, φυγόπονος,
ῥάθυμος, (τεμπέλης, ἀκαμάτης),

poltronerîa, *v.* **pigrîzia**. [v. **pîgro**.

polverâccio, *m.*, σπύραθος, -άθιον,
-αθία, (τριβ(η)λιά), βιρβι-(βερβε)-
λιά).

pôlvere, *poet.* **pôlve**, *f.*, κονιορτός,
κόνις, (σκόνη) || — **pîrica**, πυρῆ-
τις, (μπαρούτι) || **tûrbine di** —,
κονίζαλος || **môrder la** —, πίπτω,
φονεύομαι || **gettâr la** — **nêgli**
ôcchi, ἐκθαμβῶ, φενακίζω, ῥίπτω
στάκτην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, (θαμ-
βόνω, ῥίγτω στάκτη στὰ μάτια).

polverîera, *f.*, πυριτιδοθήκη || -**do**-
polverîna, *f.*, κόνις. [ποιεῖον.

polverîno, *m.*, ἄμμος || *vâso*, ἄμ-
μοδοχεῖον, (ἄμμο(υ)δερόν).

polverîo, *m.*, κονιορτός, *v.* -**rône**.

polverizzâbile, *m.f.*, κονιοποιήσι-
μος, (εὐ)τριπτός.

polverizzâre, κατατριβῶ, λειοτριβῶ,

κονιοποιῶ, (κάμνω σκόνην); *fig.*, καταστρέφω. [πτήριον.

polverizzatôre, *m.*, κονιοποιός, τρι-
polverizzaziône, *f.*, κατὰτριψις,
κονιοποίησης. [κονίξαλος.

polverône, *m.*, στρόβιλος κονιοροῦ,
polverôso, -a, κوني(ορτ)ώδης, πλῆ-
polviscolo, *v. pulv.* [ρης κόνεως.
pomâta, *f.*, παχύμυρον, (πο(υ)μ-
(μ)άδα). [στικτος ἵππος.

promellâto (cavâllo —), *m.*, λευκό-
promello, *m.*, σφαίρωμα, -μάτιον,
κώπη || *delle guâncie*, μηλοπά-
ρειον, μῆλον.

promeridiâno, -a, ὁ μετὰ μεσεμβριαν.
promeriggio, *m.*, δειλή, (ἀπομεσή-
μερον), ἀπόγευμα || nel —, μετὰ
μεσεμβριαν, ἀπὸ μεσημβρίας, (ἀ-
πομεσήμερα).

promêto; -miâio, *m.*, μηλεών.
pômice, *f.*, κίσσηρις, (-ήρι, ἐλα-
φρόπετρα). [ρεως, κισσηρίζω.

promiciâre, λειῶ ο στιλβῶ διὰ κισσή-
promiciôso, -a, κισσηρώδης, -ροειδής.

promi-(promo)dôro, *m.*, χρυσοῦν μῆ-
λον, ((ν)τ-(δ)ομάτα).

promifero, -a, μηλο-(ἄπορω)φόρος.
pômio, *m.*, *v. mêlo*; frûtto || —
d' Adâmo, καρῦδι(ον) τοῦ λαι-
μοῦ, γαργαρέων, (γούργουρας) ||
— *della discordia*, μῆλον τῆς ἔρι-
δος, ἀφορμὴ διχονοίας || →

pômolo, *m.*, σφαίρωμα, -μάτιον,
κόπη, λαβή.

promologia, *f.*, ὀπωρολογία.

pômpra, *f.*, πομπή, ἐπίδειξις, μεγα-
λοπρέπεια; *pl.*, *vanità*, *piacêri*,
ματαιότητες, ἡδοναί || *fâr — di*,
ἐπαίρωμαι ἐπὶ τι || *macchina*, (ὑ-
δρ)άντλια, (τροῦμπα, τουλοῦμπα);
da incendiò, ἀντλία πυροσβεστικῆ.

prompâre, ἀντλῶ, (τρο(υ)μπάρω).

prompeggiâre, ἐπιδεικνύομαι; καλλω-
πιζομαι, στολίζομαι, (καμαρόνω).

prompiêre, *m.*, ἀντλητής, πυροσβέ-
στης, (τρομπαδόρος, τουλουμπα-
τζής). [ne.

promposità, *v. pômpra*, ostentaziô-
prompôso, -a, πομπώδης, -πικός, μεγα-
λοπρεπής, πολυτελής.

pônce; -cino, *m.*, δωμόποτον,
(πό(ύ)ντσι).

ponderabile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς στα-
θμῆσεως, σταθμητός, στάσιμος,
(ζυγιστός). [σιμότης.

ponderabilità, *f.*, σταθμητόν, στα-
ponderâre, σταθμῶμαι, -μίζω, ἔξε-
τάζω ἀκριβῶς, ἔξακριβῶ, (-όνω);
v. pesâre.

ponderatamênte, *avv.*, (περι)ἔσκεμ-
μένως, συνετῶς, προσεκτικῶς.

ponderaziône, *f.*, στάθμισις, πε-
ρίσκεψις, ἔξακριβωσις; προσοχή,
εὐλάβεια.

ponderôso, -a, *v. grâve*; faticôso.

pônno, *poet.*, *v. pêsso*.

ponênte, *v. occidênte*.

ponêy, *m.*, *barb.*, πονέτον, (ἀλο-
γάκι, μυντίλλι).

pontâggio, *m.*, διόδιον γεφύρας,
γεφυροπόριον, διαγώγιον.

pônite, *m.*, γέφυρα, (-ύρι) || — vo-
lânte, κινητὴ γεφύρα || — Ieva-
tôio, περιαιρετὴ, (σηκωτὴ,) γε-
φύρα || *mar.*, κατὰστρωμα || *pâve*
a tre -i, πλοῖον τρικατὰστρωτον,
(τρικουβερτο).

pontêfice, *m.*, ἀρχιερεὺς, ἱεράρχης
|| *sômmo* —, ὑπάτος ἀρχιερεὺς,
πάπας.

ponticêllo, *m.*, γεφύριον, (-ράκι)
|| *mus.*, ζυγός, (καβαλλάρης,
καμήλα). [πικός.

pontificâle, *m. f.*, ἀρχιερατικός, πα-
pontificâre, ἀρχιερατεύω; ἱερ-(λει-
τ)ουργῶ ἀρχιερατικῶς.

pontificâto, *m.*, ἀρχιερατεία, -ιε-
ρωσύνη; παπωσύνη.

pontificio, -a, *v. -câle* || *gli stâti*
-i, τὰ παπικὰ κράτη, τὰ κράτη
τῆς Ἐκκλησίας.

pontône, *m.*, ζεύγμα πλωτόν || πά-
κτων, ναυκέλιον, (ποντόνι).

pontonière, *m.*, γεφυρο-(πακτωνο)-
ποιός. [ζομαι συντόνως, μοχθῶ.

ponzâre, διατείνομαι πρὸς τι, ἐργά-
rôre, *m.*, παπᾶς.

pôplite, *v. garêtto*.

poplitêo, -a, ἰγνυακός. [bâglia.

popolâccio, *m.*; -lâglia, *f.*, *v. ple-*

popolâno, *m.*, δημότης, κοινολατ-
της, άνθρωπος τοῦ λαοῦ.
popolâre, δημοτικός, -μώδης; κοι-
νός; *volgare*, κοινός, χυδαῖος, -δαϊ-
κός || *câro al rôpolo*, δημοτικός,
-μοχαριστικός, -μοχαρής, -μοφιλής
|| *vb.*, κατ-(συν)οικίζω, πληθύνω
|| -rsi, -ομαι, (γεμίζομαι ἀπὸ κα-
popolarêscio, -a, *c. s.* [τοίκους).
popolarità, *f.*, δημοτικότης, εὐνοια
τοῦ λαοῦ.
popolarizzâre, *v.* *volgarizzâre*.
popolâto, -a, κατφκημένος; *v.* -lôso.
popolaziône, *f.*, κάτοικοι, πληθυ-
σμός; *v.* rôpolo. [δαῖος λαός.
popolino, *m.*, μικρός, κοινός, χυ-
ρôpolo, *m.*, λαός, δῆμος, ἔθνος.
popolôso, -a, πολυάνθρωπος.
poponâia, *f.*, πεπονοφυτεία, -(νό-
τοπος, μπιστάνι).
poponâio, *m.*, πεπονοπώλης.
porône, *m.*, πέπων, (*oblânco*, *liscio*,
πεπόνι; *oblânco*, *rûvido*, μπακι-
ροπέπονο; *tondeggiantè*, *reticolâ-
to*, μπακίρι); *piânta*, πεπονιά.
pôrpa, *f.*, *v.* *inammèlla* || *mar.*,
πρύμνα, (πρύμη) || *navigâr col*
vênto in —, ἐξ οὐρίας πλέω, οὐ-
ριον ἔχω ἄνεμον, οὐριοδρομῶ;
fig., εὐημερῶ, (*pr.*, πρυμ(ν)ίζω;
pr. e fig., ἀρμενίζω πρύμα; *fig.*,
πᾶνε πρύμα ἢ δουλιάις μου).
porrânte, *v.* *lattântè*.
porrâre, ἐκμυζῶ τὸ γάλα, θηλάζω,
γαλακτοτροφοῦμαι, γαλουχοῦμαι,
(βυζάνω, τρώγω τὸ γάλα ο τὸ βυζί,
πιπιλίζω). [γοβύζι, πιπιλήστρα).
porratôio, *m.*, θήλαστρον, (ῥω-(ρο)-
porrâtola, *v.* *purp*-. [νή, (βυζού).
porrâta, *agg. f.*, μεγαλόμαστος γυ-
porpuleo, -a, λεύκινος, αἰγείρινος.
porpuleone, *m.*, αἰγειραλοιφή.
pôrrea, *f.*, ἡ ὕς, σύαινα, γρομφάς,
γρόμφις, γρωνάς, (σκρόφα, γου-
ρούνα) || *fig.*, γυνὴ ἑυπαρά ο αἰ-
σχρά; *v.* *donnaecia*.
porc(acci)ône, *m.*, ἑυπαρὸς ο αἰ-
σχρὸς ἄνθρωπος, (βρωμιάρης, -ά-
ρικος, γρουσουζής, μουρδάρης, ἄ-
τσαλος, ἀρσίζικος, λέρα).

porcâio; -câro, *m.*, συβώτης, συ-
φορβός, χοιροβοσκός, (γουρουνᾶς).
porcellâna, *f.*, μορρίνα, σινική ἄρ-
γίλλος; σινικὸν (πλαστούργημα),
σιν(ν)οκέραμος, ἀργιλλόπλαστον
σκεῦος, (πορτσελάνα, τσινί, φαρ-
φουρί) || *di* —, σινικός, (φαρφου-
ρένιος) || *lavorânte in* —, μορρι-
νουργός, σινοκεραμεύς, (φορφου-
ρᾶς) || *bot.*, ἀνδράχνη, (γλυστρίδα)
|| *zool.*, χοιρίνη, (μαρίτσα).
porcêll(in)o, *m.*, χοιρίδιον, -ρίσκος,
γρύλλος, -λλίδιον, δέλφαξ, -άκιον,
(γουρουνάκι, -νόπουλον).
porcellône, *v.* -c(acci)ône.
porcheggiâre, φέρομαι ο ζῶ ὡς χοῖ-
ρος, (λερόνω).
porcheria, *f.*, ἑυπαρότης, ἀκαθαρ-
σία, (λέρα); αἰσχρολογία, (ἀσχη-
μολόγιον): αἰσχρουργία, ἀσχημο-
σύνη, χοιρωδιά, (γουρουνιά).
porchêtto, -a, *v.* -cêll(in)o.
porcile, *m.*, *pr. e fig.*, χοιροτρο-
φεῖον, χοιροφορβεῖον, συοφόρβιον,
(γουρουνόμανδρα, -μάνδρι); *fig.*,
τόπος ἑυπαρὸς ο αἰσchrός.
porcino, -a, χοίρειος, χοίρινος,
-ρώδης, (γουρουνήσιος).
pôrco, *m.*, χοῖρος, (γουρούνη) ||
(*cârne di*) —, χοίρινον κρέας ||
— *spino*, ἀκανθόχοιρος, (σκαν-
τζόχοιρος). [πόρφυρος, (σομακί).
pôrffido, *m.*, πορφυρίτης λίθος,
porffrite, *f.*, πορφυρίτις.
porffrizzâre, λει(οτριβ)ῶ. [sentâre.
pôrgerè, ἐκ-(προ)τείνω, *v.* *dâre*; *pre-*
pornografia, *f.*, πορνογραφία.
pornogrâfleo, -a, πορνογραφικός.
pornôgrafo, *m.*, πορνογράφος.
pôrro, *m.*, πόρος.
porosità, *f.*, πορώδες, ἀραιότης.
porôso, -a, πορώδης.
pôrpora, *f.*, *pr. e fig.*, πορφύρα;
fig., ἀξίωμα καρδινάλιου ο βασι-
λέως || *stoffa*, πορφυροῦν ὕφασμα ||
colôre, πορφυροῦν χρῶμα, (γαλα-
ζοκόκκινον, σκαρλάτον) || *medc.*,
πορφυρίτις, φοινιγμός, (κοκκινάδα).
porporâto, *v.* *cardinâle*.
porporeggiâre, πορφυρίζω.

- porporina, *f.*, πορφυροῦν χρώμα; πορφυρίνη.
- porporino, -a, φοινικόβαπτος, -βαφής, (σκαρλατένιος, κόκκινος), πορφυρόχρους, -φυρούς, -φυρώδης, -φυροειδής, -φυρίζων, φοινικοῦς, (-κός).
- porrâceo, -a, πρασώδης, -σόχρους.
- porracina, *f.*, *v.* mûseo.
- pôrre, τίθημι, βάλλω, (θέτω, βάζω, βάνω), *v.* collocare, mettere.
- pôrro, *m.*, *bot.*, πράσον || *medc.*, παραχορδών, μυρμήκιον, παρασάρκωμα, (κότσι).
- pôrta, *f.*, *di casa ecc.*, θύρα, πύλη, (πόρτα) || *dí una città*, πύλη, (καστρόπορτα) || *ingresso*, είσοδος || *apertura*, άνοιγμα, όπή, (τρύπα) || *la sublime* —, ή όδομάνικη ή ύψηλή Πύλη, (ή ύψηλή Πόρτα).
- portabandiêra, *m.*, σημαιοφόρος.
- portabile, *m. f.*, φορητός, (-ρετός, σηκωτός, κουβαλητός), *v.* -tâtile.
- portâbiti, *m.*, ίματιοκρεμάθρα, -τιοθήκη. [-λοφορεϊόν.
- portabottiglie, *m.*, φιαλοθήκη,
- portacappello, *m.*, *v.* cappelliêra.
- portacârta, *m.*, χαρτοφυλάκιον.
- portacatino, *m.*, λεκανοφόρος.
- portafiammiferi, *m.*, φωσφορο-(ένανυσματο)θήκη, (σπιρτοθήκη).
- portafôgli, *m.*, χαρτοφυλάκιον, (πορτοφόλι) || *comm.*, χαρτία || *fig.*, ύπουργεϊόν; ministro senza —, ύπουργός άνευ χαρτοφυλακίου, ύπουργός επίτιμος.
- portalêtere, *m.*, γραμματοκομιστής, -τοφόρος, διανομεύς.
- portaliquôri, *m.*, ποτοθήκη.
- portamantello, *v.* portâbiti. [to.
- portamênto, *m.*, *v.* andataira, -amên-
- portamonête, *m.*, νόμισματοφυλά-
- portamôrso, *m.*, κημοῦχος. [κιον.
- portampôlle, *m.*, όξειδολήκυσθος, (λαδοξειδοθήκη).
- portanotizie, *m.*, *v.* *repôrter.
- portante, *m. f.*, φέρων || *bên* —, καλῶς έχων, ύγιής.
- portantina, *f.*, φορεϊόν περικλειστον.
- portantino, *m.*, κομιστής, φορτ-(νωτ)αγωγός, (κουβαλητής).
- portarêna, *m.*, γραφιδοκράτης, κονδυλοφόρος.
- portariviâle, *m.*, μανδυοφόρος.
- portâre, φέρω, κομίζω, βαστάζω, (φέρνω, σηκώνω, βαστώ, κουβαλώ) || *sostenere*, φέρω, (βαστώ, νταγιαντίζω) || *produrre*, *cagionare*, φέρω, προξενῶ || *addurre*, *allegare*, άναφέρω || *avêr con sè*, έχω επάνω μου, φορῶ || *un vestito*, φέρω, φορῶ || -rsi, *condursi*, διάγω, προσφέρομαι, πολιτεύομαι.
- portasigari, *m.*, σιγαροκράτης, -ο-λαβίς; -οθήκη.
- portâta, *f.*, *della mano ecc.*, άφιξις; *alla* —, έφικτός εις || *di una nave*, χωρητικότης || *mil.*, βολή, (συρματιά) || *servizio*, παράθεσις, (σερβίτζιο) || *v.* estensiône; abilità; possibilità.
- portâtile, *m. f.*, (περι)φορητός, εύφόρητος, κομιστός, εύμετακόμιστος, (εύκολοσήκωτος). [za.
- portâto, *m.*, *v.* prodôtto, conseguên-
- portatôre, -trice, φορεύς, κομιστής, (σηκωτής, κουβαλητής); άχθοφόρος, (βαστάζος, χαμάλης), *v.* portantino.
- portaviâtico, *m.*, ίερεὺς θεοφόρος.
- portavite, *m.*, έλικοκράτης.
- portavôce, *m.*, φωνητήριον.
- portello, *m.*, θυριδιον, (πορτάκι), παραθυρίς.
- portênto, *v.* prodìgio, mirácolo.
- pôrteria, *f.*, οικοφυλακειόν.
- pôrtrico, *m.*, στοά, περίστυλον, -λιον. [αύλαία, (μπερδές).
- portiêra, *f.*, θύρας παραπέτασμα,
- portiêre, *m.*, πυλωρός, θυρωρός, (πορτάρης, *f.* -άρισσα; καπιτζής, *f.* -ζήδαινα). [(φυλακάτορας), *c. s.*
- portinâio, *m.*, οικοφύλαξ, οικουρός,
- portineria, *v.* -teria.
- pôrto, *m.*, λιμήν, ναύλοχος, όρμος, (λιμένας, -μάνι), -μ(ν)ιώνας, πόρτος, -ον) || *città*, έμπορεϊόν, επίνειον || *il portâre*, φορά, κόμισις, (σήκωμα, κουβάλημα) || (*prêzzo*

del) —, κόμιστρον, ναῦλος, (τὰ καϊκιάτικα) || *postdile*, τὰ ταχυδρομικά || — *d'armi*, ὄπλοφορία || *fig.*, καταφύγιον, ἄσυλον.

portogállo, *v.* arâncio.

portolâno, *m.*, λιμενολόγιον.

portône, *m.*, μεγάλη θύρα, πύλη αὔλειος, πυλών, (ἀμαξόπορτα).

portorolôgio, *m.*, ὥρολογοθήκη.

portulâca, *f.*, ἀνδράχνη, (-άκλα, γλυστρίδα, σεμιζότι).

portuôso, -a, εὐ-(πολυ)λίμενος.

porziône, *f.*, μέρος, -ρίς, -ριδιον, τεμάχιον, ὀλίγον, (μεριδικόν, κομμάτι).

pôsa, *f.*, *interruziône*, *páusa*, (ἀνά)παῦσις, ἄνεσις, ἤσυχία || *accênto*, τόνος || *collocamênto*, κατάβολή, θέσις, (βάλισμον); *καθίδρουσις*, τοποθέτησις, (θέσιμον) || *atteggiamênto*, σχῆμα, στάσις, (στάσιμον) || **v.* *affettaziône*.

posapiâno, *v.* lênto, cômmodo || *comm.*, τοποθέτησον προσεκτικῶς, *v.* frágile.

posâre, *κατά-(ἀπο)τίθημι*, τοποθετῶ, (κατά)θέτω, καθιστῶ, (κατασταίνω), βάλλω, (βάνω, βάζω; ἀκκουμβίζω, -μπῶ) || *n.*, ἀναπαύομαι; *fondârsi*, ἐπίκειμαι, ἐπερείδομαι; *v.* *atteggiârsi*.

posâto, *v.* câlmo, tranquillo, sêrio.

posatûra, *v.* pôsa; depôsito, fêccia.

pôscia, *f.*, ὀξύκρατον.

pôscia, *v.* pôi.

poscritto, *m.*, ὑστερόγραφον.

posdâta, *f.*, ὑστεροχρονισμός.

posdatâre, ὑστεροχρονίζω. [ος.

posdiluviâno, -a, μετακατακλυσμαῖ-
posdomâni, *avn.*, μεθαύριον, τὴν μετεπιούσαν.

positivismo, *m.*, σύστημα θετικῆς φιλοσοφίας, θετικότης || *fig.*, ὑλοφροσύνη, περιφιλαυτία.

positivista, *m.f.*, θετικός, -κόφρων; ὑλόφρων, περιφιλαυτος. [της.

positività, *f.*, θετικότης, βεβαιό-

positivo, -a, θετικός, πραγματικός, βέβαιος, ἀναμφίβολος, ἀληθής, (-θινός).

positûra, *f.*, στάσις, (στάσιμον); →

posiziône, *f.*, θέσις, κατάστασις.

posolatûra *f.*; -lino, *m.*, *v.* grop-
piêra.

pospâsto, *m.*, ἐπιδόρπιον, τὰ -πια.

pospôrre, μετατίθημι; ἀμελῶ, περιφρονῶ.

pospositivo, -a, μετατιθέμενος.

pôssa, *poet.*, *v.* fôrza, potêre.

possedêre, (κατ)έχω, κέκτημαι; κρατῶ, κυριεύω; *conôscer bène*, ἤξεύρω κατὰ βάθος, γινώσκω ἀκριβῶς, εἶμαι ἐγκρατής ο κάτο-

χός τινος. [*v.* *possêso*, *proprietà*.

possedimênto, *m.*; *possessiône*, *f.*,

possênte, *v.* potênte.

possessivo, -a, *gr.*, κτητικός.

possêso, *m.*, κατοχή, κτήσις, (κυριότητα); *bèni*, ιδιοκτησία, κτήμα, ὑποστατικόν, ἔπαυλις, χωρίον; *v.* *podêre*. [κτήτωρ, (κατηχτής).

possessôre, *m.*, κύριος, κάτοχος,

possessôrio, -a, κτη(μα)τικός, περὶ

κτήσεως.

possibile, *m.f.*, δυνατός, ἐνδεχόμενος, (βολετός, μπορετός) || *il più* —, τὸ μάλιστα δυνατόν ||

per quânto è —, ὅσον εἶναι δυνατόν, κατὰ δυνατόν || *è* —, ἐνδέχεται, (μπορεῖ).

possibilità, *f.*, δυνατόν, ἐνδεχόμενον, (βολετόν, μπορετόν).

possidênte, *m.f.*, *v.* proprietârio.

pôsta, *f.*, *ufficio e corrispondenza*, ταχυδρομεῖον, (πόστα); *per mêzzo dèlla* —, ταχυδρομικῶς || *fêrmo in* —, (poste restante), διάμονος; *μενέτω*, νὰ μένη εἰς ταχυδρομεῖον || *staziône*, σταθμός, τὰ ἄγγαρα || *di cavâlli*, ἵππων, (πόστα) || *giocâta*, κατάθεμα, (μίζα) || *v.* *appuntamento*, *agguâto*.

postâle, *m.f.*, ταχυδρομικός || *servizio* —, -ῆ ὑπηρεσία || *impiegâto* —, -ὸς ὑπάλληλος.

postâre, *v.* posâre, collocâre.

posteggiâre, ὄδοιπορῶ διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, ταχυδρομῶ.

postêggio, *m.*, δασμὸς ὠνίων, ἀγορανομικὸν δικαίωμα.

postêma, *m.*, ἀπόστημα, ἐμπύημα, (πόνεμα).
 postemôso, -a, ἀποστηματίας.
 postergâre, ὀλιγωρεύω, κατα-(περι)φρονῶ.
 pôsteri, *m. pl.*, ἀπό-(ἐπί)γονοι, μεταγενέστεροι, οἱ μετ' ἡμᾶς.
 posteriôre, *m. f.*, nel tempo, ὕστερ(όχρον)ος, -ρώτερος, μεταγενέστερος; *nello spázio*, ὀπίσω κείμενος, ὀπίσθιος, (ὀπισινός) || *le pârti -i*, τὰ ὀπίσθια || *a -i*, ἐκ τῶν ὑστέρων ο ἑπομένων, κατὰ τὰ ἐπόμενα. [χρονία].
 posteriorità, *f.*, ὑστερότης, -ρο-
 posterità, *f.*, ἐπιγονή, *v.* pôsteri.
 posticcio, -a, πρόσθετος, ἐπίεστικός, πλαστός, ψευδής, (ψεύτικος, φτιαστός); *v.* pronvisôrio.
 posticipâre, *v.* differire, rimandâre.
 post(i)êrta, *f.*, ἑνοπούλη, ψευδόθυρος, (-όπορτα).
 postigliône, *m.*, ἡμερο-(ταχυ)δρομος, ἄγγαρος, (σουρουτζής).
 postilla, *f.*, παρα-(προ)σημείωσις, ἐπιπροσθήκη.
 postillâre, παρα-(προ)σημειῶ, ἐπιπροσθέτω, παραγράφω, σχολιάζω.
 postillatôre, *m.*, σχολιαστής; ὑπομνηματιστής.
 postino, *v.* portalelettere.
 pôsto, -a, τοποθετημένος, κείμενος || *s. m.*, θέσις, τόπος, μέρος, χωρίον; *prênder -o*, κάθημαι, (ἀκ(κ)ουμπῶ); *prênder i -i*, καταλαμβάνω τὰς θέσεις || *ufficio, im-riêgo*, ἀξίωμα, τάξις, θέσις, ὑψη-
 postpârto, *v.* piûerpêrio. [ρεσία].
 postrîbolo, *v.* bordêllo.
 postulânte, *m. f.*, ζητῶν, ὑποψήφιος, μνηστήρ || *leg.*, ἐνάγων, κα-
 postulâto, *m.*, αἴτημα. [ταδιώκων].
 pôstumo, -a, ὀψίγονος; ὕστερογενής.
 postûra, *v.* positûra, posiziône.
 *postûtto (al —), *avn.*, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων; μ' ὄλον τοῦτο.
 potâbile, *m. f.*, πότιμος, πόσιμος, ποτός, (πίσιμος). [-μότης].
 potabilità, *f.*, πότιμον, πόσιμον,
 potâre, κλαδεύω, κλωνοκοπῶ.

potâssa, *f.*, πότασσα.
 potâssio, *m.*, ποτάσιον.
 potatôio, *m.*, κλαδευτήριον, (-τηράκι), *v.* falcêtto.
 potatôre, *m.*, κλαδευτής, -τήρ.
 potatûra; -agiône; -aziône, *f.*; -amênto, *m.*, κλάδευσις.
 potentâto, *m.*, δυνάστης, δεσπότης, ἄρχων, βασιλεύς.
 potênte, *m. f.*, δυνατός, ισχυρός, κραταιός; μέγας, δεινός. [λος].
 potentilla, *f.*, πεντάπετον, -τάφυλ-
 potênza, *f.*, δύναμις, κράτος, ισχύς, ἐξουσία || *stâto*, ισχυρὰ ἐπικράτεια, κράτος, βασιλείον, δύναμις || *mat.*, δύναμις || † *pl.*, ἐξουσίαι.
 potenziâle, *m. f.*, δυνάμει μόνον ὑπάρχων, δυναμικός.
 potenzialità, *f.*, δύναμις.
 potêre, *m.*, δύναμις, ισχύς; ἐξουσία || *vb.*, δύναμαι, ((ἡ-ἐ)μπορῶ); ισχύω.
 potestà, *f.*, *c. s.*, *v.* autorità, facultà.
 pôtta, *f.*, *v.* fica; *m.*, *v.* podestà.
 poverâglia, *f.*, πτωχο-(ἐπαιτο)λόγιον, (φτωχο-(ζητιανο)λόγι).
 poverêtto; -êllo; -îno, -a, δειλῆλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής, ἀκόμοιρος, (καῦμένος, ζάβαλης), →
 pônero, -a, πτωχός, (φτωχός), πένης; ἐνδεής, ἄπορος, ἀκτήμων; *mendicânte*, ἐπαίτης, πτωχός, πένης, (ζητιάνος) || — *in cânna*, πάλμπωχος, πενέστατος || *da —*, πτωχικός || *da pôco, inêtto*, εὐτελής, ἄθλιος, οὐτιδανός || *stêrile*, ἄγονος, ἀκαρπος, στεῖρος || *beâti i -i di spîrito*, μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι! || *v.* -rêtto; defûnto.
 poverità, *f.*, πτωχ(ε)ία, (φτώχεια), πενία, ἔνδεια || *scarsità*, σπάνις, στέρησις || *sterilità*, ἀγονία, ἀκαρπία, στειρότης.
 poziône, *f.*, πόμα, ποτόν, (πιτόν).
 poziôre, *m. f.*, κρείττων, ἀμείνων; *v.* anteriôre.
 pôzza, *f.*, λάκκος ὕδατος, τέναγος, ὕδροστάσιον, (νερομαζοξιά).
 pozzânghera, *f.*, τέλημα, *c. s.*
 pozzêta, *v.* fossêta.

pòzzo, *m.*, φρέαρ, (πηγάδι) || — *di sciènza*, πηγή σοφίας || — *nêto*, άπόπατος, άμάρα || *di* —, φρεά-
τειος, (πηγαδίσιος). [-λησία.

pozzolâna, *f.*, ποτιολίτις (γῆ),
prâma, *f.*, *mar.*, πέραμα.

prammâtica, *f.*, τόμος, νόμος πρα-
γματικός, κανονισμός || *di* —, κα-
νονικός || — *sanziône*, κύρωσις
πραγματική.

prânzo *ecc.*. *v.* *desinâre*.

prataiôlo, *-a*, λειμώνιος || *fûngo* -ο,
μύκος —, άμανίτης, -τάριον.

pratellîna, *f.*, κάλλυντρον, λευκάν-
θεμον, (άσπρολούλουδον).

pratênse, *m.f.*, λειμώνιος.

prateria, *f.*, λειμών (έκτεταμένος),
(λειβάδι; τσαίρι).

prâtica, *f.*, πρακτική, πράξις, πρα-
κτικόν μέρος || *abilità*, *esperienza*,
έμπειρία, πείρα, έπιτηδειότης,
έπιδεξιότης || *relaziône*, σχέσις,
φιλία, οικειότης, σύγχρησις ||
comm., πελάτης, (μουστερῆς); πε-
λατεία, (μουστερῆδες) || *mar.*, *li-
bera* —, έλευθεροκοινωνήσις ||
— *professionâle*, προεξάσκησις;
fâr —, άσκοῦμαι εις τὴν πράξιν
ο τὴν πείραν, προεξασκοῦμαι ||
pl., *prâssi ecc.*, διαβήματα, πρά-
ξεις; *fâr* -che, *v.* *adoperârsi* ||
-che *religiôse*, έξωτερικαί πράξις
θρησκείας, (θρησκευτικαί) άσκή-
σεις, πράξεις τῆς εύλαβείας || *v.*
realtà.

praticâbile, *m.f.*, *di luôgo*, διαβατός
|| *di persôna*, εύσυμβίβαστος, εύκοι-
νώνητος, εύμεταχειριστος, (καλό-
βολος) || *passibile*, *fattibile*, έκτε-
λέσιμος.

praticânte, *m.f.*, προεξασκούμενος,
δόκιμος || † άσκητικός, θρησκος.

praticâre, *esercitâre*, (έξ)άσκῶ, έπ-
αγγέλλομαι || *frequentâre*, φοιτῶ,
συνανάστρέφομαι, (συχνάζω εις
τινα) || *métter in prâtica*, *eseguîre*,
βάλλω εις πράξιν, πράττω, έκ-
(έπι)τελῶ || — *un' apertûra ecc.*,
άνοιγμα.

praticità, *f.*, πραγματικότητα.

prâtico, *-a*, *redle*, *pôsitiuo ecc.*, πρα-
γματικός || *abile*, *espérto*, πρακτικός,
έμπειρος, -ροπράγμων, -ροτέχνης.

praticône, *m.*, άνθρωπος πολύπει-
ρος, έμπειροπράγμων, (τετραπε-
ρασμένος).

pratîle, *m.*, *mése*, λειμώνιος.

prativo, *-a*, λειμώνιος.

prâto, *m.*, λειμών (μικρός), λιβά-
διον, (-άδι, βοσκότοπος, τσαίρι).

prâvo, *v.* *pernêrso*, *péssimo*.

preaccennâre, προλέγω, προδεικνύω.

preacquistâre, προαγοράζω.

preadamîtico, *-a*, προαδαμιαίος.

preallegâre, προαναφέρω.

prêmbolo, *m.*, προοίμιον, προεισ-
αγωγή, πρόλογος.

preavvertire; *-vnvisâre*, προαναγ-
γέλλω, προειδοποιῶ. [δοποίησις.

preavnîso, *m.*, προαναγγελία, προει-

prebênda, *f.*, έκκλησιαστική πρόσο-
δος, παροχή, προσοδουχία.

prebendârio, *m.*, ύποκανονικός.

prebendâto, *m.*, προσοδοῦχος, *c.s.*

precarietà, *v.* *temporaneità*, *in-
stabilità*, *incertézza*.

precârio, *-a*, πρόσκαιρος, προσω-
ρινός, άσταθής, άβέβαιος.

precauziône, *f.*, προφύλαξις, πρό-
νοια; *cautelâ*, *attenziône*, περίσκε-
ψις, προσοχή || *usâr* —, προφυ-
λάττομαι, (-άγομαι), μεταχειρίζο-
μαι μέτρα προφυλακτικά.

precedênte, *m.f.*, πρότερος, -ραῖος,
προηγούμενος, προλαβών, (πρω-
(τη)τερινός) || *s.m.*, προηγούμενον.

precedentemênte, *v.* *prima*.

precedênza, *f.*, προτέρησις.

precedere, *andâr avanti*, προπο-
ρεύομαι, προβαίνω, (πηγαίνω έμ-
πρός από *acc.*); *avvenîre o ésser
davânti*, γίνομαι πρότερον, κείμαι
έμπρός, προηγοῦμαι; *superâre
ecc.*, προτερῶ, -τερεύω, -τεύω.

precessiône, *f.*, *dégli equipôzi*, με-
τάπτωσης τῶν ίσημερινῶν.

precessôre, *v.* *antecessôre*. [καλῶ.

precettâre, *leg.*, άπευθύνω κλήσιν,

precettivo, *-a*, διδασκαλικός || άναγ-
καστικός.

precêtto, *m.*, διδαγμα, μάθημα, παραίνεσις, κανών, (κανόνας); *comandamênto*, παράγγελμα, ἐντολή, ὄρισμός || *di* —, κανονικός.

precettorâto, *m.*, παιδαγωγία, -γωγική, διδασκαλία. [σκαλος.

precettôre, *m.*, παιδαγωγός, διδά-

precidere, συν-(άπο)τέμνω, ἀποκόπτω, ἀκρωτηριάζω.

precingere, *v.* cing-. , circondâre.

precinte, *f. pl.*, *mar.*, ζωστήρ, (τσάπα).

preipitâre, (κατα)κρημνίζω, (ἐγκρεμίζω, (ἐ)γ-(ξε)κρεμ(ν)ῶ), καταρρίπτω, καταβάλλω; *chim.*, κατακρημνίζω, κατακρούω; *affrettâre*, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, ταχύνω, (βιάζω) || *n. e* -rsi, κατακρημνίζομαι, καταπίπτω, ῥίπτομαι, τρέχω, ἐφορμῶ, χύνομαι, (χοιμίζω).

preipitâto, -a, κατεσπευσμένος, ἀπερὶσκεπτος, *v.* -pitâto || *s. m.*, *chim.*, κατακρήμνισμα, κατάκρουσμα, ἕζημα, ὑπόστασις, -στάθμη, (καταπάτι).

precipitaziône, *f.*, ὁρμή, βία, σπουδή, (ὄγληγοράδα); ἀλογιστία, ἀπερὶσκεψία, ἀφροσύνη || *chim.*, κατακρήμνισις, κατάκρουσις.

precipitâso, -a, *dirupâto ecc.*, κρημνώδης, ἀπότομος || *frettolôso, inconsiderâto*, ὀρμητικός, βιαστικός, προπετής, ἀπερὶσκεπτος.

precipizio, *m.*, βάρανθρον, κρημνός, ((ἐ)γκρεμός, κρεμνός) || *fig.*, ἄβυσσος, ὄλεθρος.

precipuo, -a, *v.* principâle.

precisamênte, *v.* appunto.

precisâre, προσδιορίζω.

precisiône, *f.*, ἀκρίβεια; *nell' esprîmersi*, ἀκριβολογία.

preiso, -a, *categorico, determinâto*, (προσδι)ῶρισμένος; *esâtto*, ἀκριβής, (σωστός) || *âllo cinque -e*, εἰς τὰς πέντε ἀκριβῶς.

preitâto, -a, προαναφερόμενος, -φερθεὶς, προειρημένος, προρρηθεὶς, προονομασθεὶς. [impedire.

prelûdere, ἀποκλείω, κωλύω, *v.*

preoêce, *m. f.*, *v.* prematûro.

precocità, *f.*, πρῶϊμον, -μότης.

preconcêtto, -a, προσυνειλημμένος || *s. m.*, *v.* pregiudizio.

preonizzâre, ἐπικηρύττω.

preconoscênza, *f.*, πρόγνωσις. [πῶ.

preconôscere, προγινώσκω, προβλέ-

predârdi, *m. pl.*, τὰ περικάρδια, καρδιακὴ χώρα; τὰ σπλάγχνα.

preordiâle, *m. f.*, *v.* epigâstrico.

preoêrere, προτρέχω, φθάνω.

precursôre, *m.*, *pr. e fig.*, πρόδρομος, προάγγελος.

prêda, *f.*, *bottîno*, λεία, λάφυρον; *dêgli animâli rapâci*, ἄρπαγμα, ἄγρα, λεία, βορά, θήραμα; *fig.*, λεία || *essere o dârsi in* —, εἶμαι ἔκδοτος ὁ παραδεδομένος, ἐκτίθεμαι εἰς λείαν, γίνομαι λεία, παραδίδομαι, βασανίζομαι ὑπὸ, (κατα)τρύχομαι.

predâre, λαφυραγωγῶ, ληλατῶ, διαρπάζω, συλῶ, (διαγουμίζω, κουρσεύω; κλέπτω, (κλέβγω), ληστεύω.

predatôre, -trice, ληλατικός, ἀρπακτικός, ἄρπαξ; ληλάτης, λη-

predeessôre, *v.* antecess-. [στής.

predella, *f.*, ἐδώλιον, σκόλυθρος, -θριον, (σκαμν(άκ)ι); →

predellîno, *m.*, ὑπό-(ἀνά)βαθρον, ὑποπόδιον.

predestinâre, προορίζω. [λεκτός.

predestinâto, -a, προωρισμένος, ἐκ-

predestinaziône, *f.*, προορισμός.

predeterminâre, προδιατάσσω, προἰθύνω, προορίζω.

predêtto, -a, ῥηθεὶς ἄνωτέρω, προειρημένος, προρρηθεὶς, προονομασθεὶς, *v.* precitâto.

prediâle, *m. f.*, *v.* fondiârio.

prêdiea, *f.*, ὀμιλία, κήρυγμα, διδαχή, (πρέντικα); *v.* -côzzo. [κός.

predicâbile, *m. f.*, κατηγορηματι-

predicâre, κηρύσσω (τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ), ἱεροκηρύττω || — *al desêrto*, διδάσκω ἐν τῇ ἐρήμῳ || *v.* bandire; lodâre.

predicâto, *m.*, κατηγορούμενον.

predicatôre, *m.*, ἱεροκήρυξ; *pr. e fig.*, κήρυξ, (πρέντικατῶρος); *fig.*, ἐπιτιμητής, (δι)δάσκαλος.

predicaziõne, *f.*, (ἱερο)κήρυξις, -υγμα, διδαχή. [μησις, ἐπίπληξις.
 predicôzzo, *m.*, νουθεσία, ἐπιτί-
 predilêtto, -a, προσφιλέστατος; *v.*
 favorito, beniamino. [τίμησις.
 predileziõne, *f.*, προαγάπησις, προ-
 prediligere, (ὑπερ)ἀγαπῶ, προλη-
 πτικῶς, προτιμῶ, προαιρούμαι.
 prêdio, *v.* rodêre, possêssô.
 predîre, προλέγω, προφητεύω, προ-
 μηνύω, προαγγέλλω. [κός.
 predisponênte, *m. f.*, προδιαθετι-
 predisporre, προδιατίθημι, -δια-
 θέτω.
 predisposiziõne, *f.*, προδιάθεσις.
 prediziõne, *f.*, πρόρρησις, προφη-
 τεία. [-τής, ὑπερισχύων.
 predominânte, *m. f.*, ἐπικρατῶν,
 predominâre, ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω,
 ὑπερέχω, κυριεύω.
 predominio, *m.*, ἐπικράτησις, ὑπερ-
 ισχυσις, ὑπεροχή, κυριότης.
 predõne, *m.*, ληστής || πειρατής.
 preelêggere, προεκλέγω.
 preeminênte, *v.* premin-
 preesistênte, *m. f.*, προὑπάρχων.
 preesistênza, *f.*, προὑπαρξις, προὑ-
 preesistere, προὑπάρχω. [πόστασις.
 prefâto, *v.* predêtto.
 prefâzio, *m.*, † προαύλιον. [γος.
 prefaziõne, *f.*, προοίμιον, πρόλο-
 preferênza, *f.*, προτίμησις, πρό-
 κρισις || giúdo, πρέφα || *pl.*, riguar-
 di speciâli, προτιμήσεις, περιποιή-
 σεις || a —, di —, κατὰ προτίμη-
 σιν, προτιμότερον. [αἰρετώτερος.
 preferibile, *m. f.*, προτιμότερος,
 preferire, προτιμῶ, προαιρούμαι,
 προκρίνω, μᾶλλον θέλω.
 prefettizio, -a, νομαρχικός.
 prefêtto, *m.*, νομάρχης || romano,
 ἑπαρχος || di polizia, ἀστυνόμος ||
 degli studî, διευθυντής τῶν σπου-
 δῶν.
 prefettûra, *f.*, νομαρχία; -χεῖον.
 prêfica, *v.* piagnõna. [nâre, fissâre.
 prefiggere, *v.* propôrrre; determi-
 prefigurâre, προσεικονίζω.
 preffissâre, *c. s.*; *v.* predeterminâre.
 prefisso, -a, (προ)ῶρισμένος, προ-

τεταγμένος || *gr.*, προσυνθετικός;
s. m.; -όν.
 preformâre, προσχηματίζω.
 preformaziõne, *f.*, προσχηματισμός.
 pregâre, παρακαλῶ, δέομαι, ἱκε-
 τεύω; *fâr vóti*, (ἐπ)εὔχομαι || *n.*,
 προσεύχομαι εἰς τὸν Θεόν, κάμνω·
 προσευχήν, (λέγω τὰ πάτερ-(πα-
 τρε)μά μου) || giórno e nôtte prê-
 go per vói, νυχθημερόν εὔχομαι.
 ὑπὲρ ὑμῶν.
 pregêvole; -giâbile, *m. f.*, τιμῆς.
 ἄξιος, ἀξιότιμος, εὐὑπόληπτος,
 πολύτιμος. [gio.
 pregevolêzza; -giabilità, *f.*, *v.* prê-
 preghiêra, *f.*, παράκλησις, (παρα-
 κάλεις, -εμα, τὰ παρακάλια),
 δέησις, (δέηση), ἱκεσία || † (προσ)-
 εὐχή, δέησις, (δέηση, παρακάλε-
 σις, -εμα).
 pregiâre, τιμῶ, ὑπολήπτομαι, ποιοῦ-
 μαι περὶ πολλοῦ || -rsi, *avér l' o-*
nóre di, ἔχω τὴν τιμὴν νά; *van-*
târsi, κανχῶμαι.
 pregiâto, -a, ἀξιότιμος, ἔντιμος.
 prêgio, *m.*, τιμή, ἀξία, ἀξιότης.
 pregiudicâre, ζημιῶ, (-όνω), βλά-
 πτω, *v.* danneggiâre || προδικάζω.
 pregiudicatîvo, -a; -diziêvole, ἐπα-
 ζήμιος, ζημιώδης, (-ωτικός), ἐπα-
 βλαβής, βλαβερός.
 pregiudicâto, -a, ἀνυπόληπτος,
 δύσφημος, (-μισμένος), κακοῦργος.
 || προδικασθεῖς.
 pregiudiziâle, *m. f.*, προδικαστικός,
 -κάσιμος, προαγώνιος || *s. f.*, ζή-
 τημα προδικαστικόν, προδικασία.
 pregiudizio, *m.*, danno, ζημία, (-ιά,
 -ίωσις, -ίωμα), βλάβη || *preconcêtto*,
fâlsa credênza, πρόληψις, προκα-
 τάληψις, δόξα ψευδῆς.
 prêgno, *v.* grâvido.
 prêgo, *m.*, *v.* preghiêra.
 pregustâre, προγεύομαι.
 pregustaziõne, *f.*, πρόγευσις.
 preistórico, -a, προϊστορικός.
 prelativo, -a, τῆς προτιμήσεως.
 prelatizio, -a, ἀρχιερατικός.
 prelâto, *m.*, ἱεράρχης; ἀρχιερεὺς;
 ἐπίσκοπος; καρδινάλιος.

prelatûra, *f.*, (ἀρχ)ιερατεία, ἀρχιερωσύνη; -ρατεῖον.
 prelaziõne, *f.*, δικαίωμα προτιμήσεως, προτίμησις.
 prelegâre, *leg.*, προκληροδοτῶ.
 prelegâto, *m.*, προκληροδοτήμα.
 prelevâre, προαφαιρῶ, (προπαίρ-
 prelibâre, προγεύομαι. [νω].
 prelibâto, -a, ἐξαιρέτος, ἔξοχος, ἐκλεκτός, ἄριστος, κάλλιστος.
 preliminarê, *m. f.*, προεισαγωγικός, προκαταρκτικός || *s. m.*, προεισήγησις, προκαταρχή, τὰ προηγούμενα || *introduziõne*, τὰ προλεγόμενα, εισαγωγή. [predêtto.
 prelodâto, -a, προεπληνεμένος; *v.*
 prelûdere, προοιμιάζωμαι, προεισηγοῦμαι || *mus.*, προφωνασκῶ, προῶδω, προανακρούω.
 prelûdio, *m.*, προοίμιον πρόλογος, ἀρχή, προμήνυμα || *mus.*, προήχησις, προανάκρουσις, -ουσμα, πρόασμα, (πρωτόπαιγμα).
 prematurità, *f.*, πρωϊμότης.
 prematûro, -a, πρωῖμος, πρόωρος, ἄωρος, (ἄγουρος). [λεύομαι.
 premeditâre, προμελετῶ, προβου-
 premeditatomênte, *avn.*, ἐκ προμελέτης, προβεβουλευμένως. [βουλή.
 premeditaziõne, *f.*, προμελέτη, προ-
 prêmere, *calcâre*, (συν)θλίβω, (συν)πιέζω, (συν)σφίγγω, (ζουλ)ίζω, ζουπίζω, στύβω || *sprêmere*, (ἐκ)θλίβω, (ἐκ)πιέζω, (στραγγί)ζω, ζίφω || *importâre*, μὲ (ἐν)διαφέρει, πέλει μοι, (μὲ)πειράζει || *esser urgente, pressante*, (κατ)ἐπείγω.
 premêssõ, -a, προτεθεῖς || *s. f.*, πρότασις, ὄρος; *pl.*, οἱ πρῶτοι ὄροι τοῦ συλλογισμοῦ, ἢ μελῶν καὶ ἢ ἐλάσσων, αἱ δύο πρῶται προτάσεις, τὰ λήμματα.
 premêttete, προτιθήμι, προλέγω.
 premiâre, βραβεύω; *v.* (ri)compens-
 premiaziõne, *f.*, βράβευσις. [sâre.
 preminênte, *m. f.*, ὑπερ-(προ)έχων, ὑπέροχος, πρωτεύων.
 preminênza, *f.*, ὑπεροχή, πρωτεία, προτιμία, *v.* predominio.
 prêmio, *m.*, ἀριστεῖον, βραβεῖον,

-βευμα, (ἐπ)ἄθλον; riportâre il — di primo grâdo, λαμβάνω τὸ ἀριστεῖον πρώτης τάξεως || *ricompensa*, (ἀντ)ἀμοιβή, βραβεῖον || *agli abbonati ecc.*, ἀμοιβή || *d'assicuraziõne*, ἀσφάλιστρον, ἀμοιβή.
 prêmio, *m.*, πεισμός, τεινισμός, τανυσμός, (πύλωμα).
 premonitório, -a, προαγγελτικός.
 premoniziõne, *f.*, προσημασία, *v.* preavviso. [τελευτή.
 premoriênza, *f.*, προαποβίωσις, προ-
 premorire, προαποβιῶ, προαποθνήσκω, προτελευτῶ.
 premoziõne, *f.*, προορισμός. [λίξω.
 premunire, προφυλάττω, προασφα-
 premûra, *f.*, *frêta*, σπουδή, βία || *impêgno, zelo*, προθυμία, φροντίς, ἐπιμέλεια || *coriesia, cura*, περιποίησης, φιλοφροσύνη, προδεξιωσις.
 premurõso, -a, ἐσπευσμένος; *v.* pressante || πρόθυμος || περιποιητικός, φιλοφρονητικός, προδεξιωτικός, χα-
 prenarra, προδιηγοῦμαι. [ρεῖς.
 prênce, *poet.*, *v.* príncipe.
 prêndere, λαμβάνω, αἰρῶ, (λαβαί-
 νω, παίρνω, πιάνω) || *afferrâre, sorprêndere*, δρᾶττω, συλ-(κατα)λαμβάνω, (πιάνω) || *accettâre*, (ἀπο)δέχομαι || *impradronirsi*, αἰρῶ, καταλαμβάνω, ὑποτάσσω, κυριεύω, (παίρνω) || *prêndersela con qcd.*, αἰτιῶμαι τινα, ἐρίζω, διαφέρομαι πρὸς τινα, (πιάνομαι μὲ) τινα; ῥίπτω τὸ σφάλμα ἐπάνω τινός).
 prendibile, *m. f.*, *espugnabile*, εὐάλωτος, ἀλώσιμος, ἀλωτός; *per bocca ecc.*, ληπτός.
 prenditõre, *m.*, λαμβάνων, λήπτης.
 prenditoria, *f.*, γραφεῖον τοῦ λαχείου. [στικὸν ὄνομα.
 prenõme, *m.*, προωνύμιον, βαπτ-
 prenominâre, προονομάζω.
 prenominâto, -a, προονομασθεῖς, *v.*
 prenotâre, προσημειῶ. [precitâto.
 prenotaziõne, *f.*, προσημείωσις.
 prenoziõne, *f.*, πρόγνωσις, προδιάληψις.
 preoccupâre, *pr. e fig.*, (προ)καταλαμβάνω; *fig.*, ἐμβάλλω εἰς μέριμναν.

- preoccupâto**, -a, (προ)κατειλημμένος; *pensierôso*, σύννους, ἔμφροντις. [ψις || μέριμνα.
- preoccupaziône**, *f.*, πρό(κατά)λη-
preopinânte, *m. f.*, προαγορεύσας, -εύων. [μοδοτῶ.
- preopinâre**, προαγορεύω, προγνω-
preparâre, (προ)παρασκευάζω, (προ)-
 έτοιμάζω, (χαζιρεύω); προμελετῶ.
preparâto, *m.*, παράσκευασμα.
preparatôre, *m.*, (προ)παρασκευασ-
 τής, προετοιμαστής.
preparatôrio, -a, (προ)παρασκευασ-
 τικός.
preparaziône, *f.*, προπαρασκευάσις,
 (προ)παρασκευή, προετοιμασία ||
 προμελέτη(σις) || *sênza* —, ἀπρο-
 μελετήτως, ἐκ τοῦ προχείρου.
preponderânte, *m. f.*, ὑπέροχος, ὑ-
 περισχύων, ὑπέρτερος, ἐπικρατέ-
 στερος. [σχυσις, ἐπικράτησις.
preponderânza, *f.*, ὑπεροχή, ὑπερί-
preponderâre, ὑπερέχω, ἐπικρατῶ,
 ὑπερβάλλω.
prepôrre, *mëtter innânzi*, προτί-
 θημι, προβάλλω || *pôrre a càpo*,
 ἐφίστημι, διορίζω (ἐπιστάτην) ||
preferîre, προαιροῦμαι, προτιμῶ.
prepositivo, -a, *gr.*, προθετικός.
preposiziône, *f.*, *gr.*, πρόθεσις. [της.
prepôsto, -a, διωρισμένος; ἐπιστά-
prepotênte, *m. f.*, αὐθαίρετος, προ-
 πετής, Ιταμός, ὑβριστικός, βίαιος.
prepotênza, *f.*, αὐθαιρεσία, προπέ-
 τεια, θρασύτης, ὕβρις, βία. [σθία.
prepûzio, *m.*, ἀκροβυστία, ἀκροπο-
prerogâtiva, *f.*, προνόμιον, -μία;
 γέρας, προτέρημα.
prêsa, *f.*, (κατά-σὺλ)λήψις, (πάρ-
 σιμον, πιάσιμον) || *di ûna fortêzza*
ecc., ἄλωσις, κυρίευσις, (πάρσιμον)
 || *di possêssô*, κατοχή κληρονομίας,
 ἐγκατάστασις || — *di tabâcco ecc.*,
 λήψις, (πρέζα,) ταμπάκου κτλ. ||
mânico, λαβίς || *motîvo*, *occasiône*,
 ἀφορμή, αἰτία, λαβή.
presâgio, *m.*, οἰώνισμα, οἰωνός,
 προμήνυμα, προάγγελμα, προνόη-
 μα, πρόγνωσις, προαίσθησις.
presagîre, προοιωνίζομαι, προμαν-
- τεύω, προμηνύω, προλέγω, προ-
 σημαίνω, προαισθάνομαι.
presâgo, -a, προειδώς, προμαντεύ-
presâme, *v.* câglio. [ων.
presbiopiâ, *f.*, πρεσβυτεία, -βυωπία.
prêsbite; -a, *m. f.*, πρεσβύωψ.
presbiterâle, *m. f.*, πρεσβυτερικός,
 Ιερατικός. [ριανισμός.
presbiterianîsmo, *m.*, πρεσβυτε-
presbiteriânô, -a, πρεσβυτεριανός.
presbitêrio, *m.*, πρεσβυτερεῖον,
 -τέρειον, ἔφημερία.
prescêgliere, προεκλέγω.
presciênza, *f.*, πρόγνωσις.
prescîndere, θεωρῶ τι ἀφηρημέ-
 νως, ἀφαιρῶ; ἀφήμι, (ἀφίνω).
presciûtto, *v.* *prosc.* [-γράφιμος.
prescrittibile, *m. f.*, παραγραπτός.
prescritto, -a, ὠρισμένος, ἐπιτε-
 ταγμένος || *s. m.*, *v.* -*criziône*.
prescrivere, *ordinâre ecc.*, κελεύω,
 ἐντέλλομαι, (δι)δρίζω, διατάττω,
 παραγγέλλω || *leg.*, παραγράφω.
prescriziône, *f.*, ἐντολή, ὄρισμός,
 παράγγελμα, κανών, νόμος || παρα-
presedêre, *v.* *presidêre*. [γραφή.
presentâbile, *m. f.*, παρουσιάσιμος;
gradêvole, (εὐπρόσ)δεκτός; *racco-*
mandâbile, ἀξιούσστατος; *bên ve-*
stîto, καλοείμων, (καλοενδυμένος).
presentâre, παρίστημη, -στῶ, (-στά-
 νω), παρουσιάζω; *offrîre*, *stên-*
dere, *dâre*, προσφέρω, (-φέρνω),
 παρέχω, προτείνω, δίδω; *ûna*
persôna, παρουσιάζω, εισάγω;
raccomandâre, συστήνω (-ταίνω) ||
presentât'ârm! παρουσιάζετ' ἄρμ!
 || -*rsi*, παρίσταμαι, παρουσιάζομαι,
 (ἐπ)ἔρχομαι, φαίνομαι. [αγωγή.
presentaziône, *f.*, παρουσιάσις, εισ-
presênte, *m. f.*, παρών, παρεστώς,
 ὁ νῦν, ὁ ἀνὰ χεῖρας, ὁ ἐν λόγῳ ||
s. m., (*têmpo* —), παρόν, ὁ νῦν
 χρόνος; *gr.*, ἐνεστώς; *dôno*, δῶ-
 ρον, χάρισμα, (πεσκέσι).
presentemênte, *v.* ὄρα.
presentimênto, *m.*, προαίσθησις,
 (προογῶκησις).
presentire, προαισθάνομαι, προ-
 γινώσκω, (προογρῶκῶ).

presênza, *f.*, παρουσία || *in* —, ἐνώπιον ο ἔμπροσθέν τινος, (ἐμπρὸς εἰς) || *— *di spirito*, ἐτοιμότης πνεύματος, ἀγχίνοια || *v. aspétto*; *uômo di pôca* —, ἀνὴρ μικρᾶς περιοπῆς.

presenziâre, πάρειμι.

presêpio, *m.*, φάτνη, (πάχνη, -νί).

preservâre, προφυλάττω, (-άγω), (δια)σώζω, διατηρῶ.

preservatîvo, -a, → || *s. m.*, (προ)φυλακτήριον, -κτικόν, ἀλεξιτήριον.

preservatôre, -tríce, προφυλάττων, -ακτικός, -ακτήριος, σωστικός, ἀλεξιτήριος. [προφύλαξις.

preservaziône, *f.*; -amênto, *m.*,

prêside, *m.*, διευθυντής λυκείου ο

γυμνασίου, λυκει-(γυμνασι)άρχης.

presidênte, *m.*, πρόεδρος; *capo, direttore*, ἐπιστάτης, διευθυντής.

presidentêssa, *f.*, ἡ πρόεδρος, (-δρίνα).

presidênza, *f.*, προεδρία; *direziône*, διεύθυνσις; *di un liceo*, λυκει-(γυμνασι)αρχία.

presidenziâle, *m. f.*, προεδρικός; λυκει-(γυμνασι)αρχικός.

presidiâre, φρουρὰν ἐγκαθίστημι.

presidio, *m.*, *v. guarnigiône*; *difesa*, αἶψο. [ἐπιστατῶ.

presidiêre, προεδρεύω, προϊσταμαι,

presmône, *m.*, οἶνος ἀπάτητος,

πρότροπος, πρόχυτος, πρόουρον, πρόχυμα τῶν σταφυλῶν.

prêssa, *v. calca*; *frêtta*.

pressante, *m. f.*, (κατ)ἐπιείγων, (βιαστικός), ἐπικείμενος, ἀναγκαῖος.

pressapôco, *v. circa*.

pressâre, (κατ)ἐπιείγω, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, (ὀγλήγορεύω, βιάζω); στενοχωρῶ, (στρυμόνω).

pressiône, *f.*, πίεσις, (ζούλισμα).

prêssô, *prep.*, παρὰ (*dat.*), πλησίον, ἐγγύς (*gen.*), (σιμά, κοντά, στὸ πλάϊ, *gen.*) || *fra*, παρὰ (*dat.*), μεταξύ (*gen.*) || *in casa di*, ἐν τῇ οἰκίᾳ (εἰς τὸ σπίτι) τινός || *avn.*,

πλησίον, ἐγγύς, (κοντά, σιμά).

pressochè, *v. circa*, quâsi.

pressûra, *v. (op)pressiône*.

prestabilire, προδιατάσσω, προκαθ-
prestamênte, *v. prêsto*. [ιστῶ.

prestanôme, *m. f.*, ὁ δανειζων τὸ ὄνομά του, ὀνοματοχρήστης, -τοδανειστής; *per dilêggio*, ἀχυράνθρωπος. [lênte.

prestânte, *m. f.*, *v. târo*, eccel-

prestâre, δανείζω || δίδω, παρέχω || -rsi, *acconsentire*, ἐνδίδω(μι), χαρίζομαι, συγκαταβαίνω, συνευδοκῶ, συγκατανεύω, συγκατατίθεμαι; *v. concedere*, *aiutare*; *dâr matêria o occasione*, παρέχω ὕλην, δίδω ἀφορμὴν.

prestatôre, -tríce, δανειστής.

prestaziône, *f.*, δόσις, χορήγησις || φόρος, δασμός. [εὐστροφία.

prestêzza, *f.*, ταχύτης, γοργότης,

prestidigitaziône, *f.*, ταχυδακτυλουργία, θαυμάτοποιΐα, ψηφοπαιξία.

prestigiatôre; -stidigitatôre, *m.*, ταχυδακτυλουργός, θαυματοποιός, τερατουργός.

prestigio, *m.*, γοήτευμα, μαγγανία; *v. prestidigitaziône*; *autorità, dignità*.

prêstito, *m.*, δανεισμός; *côsa prêsa in* —, δάνειον || *dâre in* —, δανείζω, δίδω δανεικά || *prênder in* —, δανείζομαι, λαμβάνω, (παίρνω,) δανεικά || *prêso in* —, δανειακός, ἀλλότριος; *fig.*, πλαστός, προσποιητός.

prêsto, -a, *v. prônto* || -o, *avn.*, ταχέως, -χύ, διὰ ταχέων, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εὐθύς, γοργῶς, (γοργά, ὀγλήγορα, ὀγλίγωρα, ἀψά, μάνι μάνι) || —! τρέχα!

presûmere, *confidâre*, πέποιθα, θαρρεύομαι || *esser presuntuôso*, ὑψηλοφρονῶ, ἀλαζονεύομαι || *ardire*, τολμῶ || *supporre*, πιθανολογῶ, εικάζω, ὑποθέτω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω. [θέσιμος, πιθανός.

presumibile, *m. f.*, εικάσιμος, ὑπο-

presuntivo, -a, εικάσιμος; *leg.*, ἐπίδοξος.

presunto, -a, εἰκαστός; ἐπίδοξος.

presuntuôso, -a, οἰηματικός, ἐπηρ-

μένος; *s.*, οἰηματίας, (φαντασμέ-
νος), ἀλαζών, ὑπερήφανος; προ-
πετής.

presunziône, *f.*, οἷσις, ἔπαρσις,
τύφος, ἀλαζονεία || *leg.*, πρόληψις,
ὑπόθεσις, δόκησις; εἰκασία.

presuppôrre, προὑποτίθημι, -ὑπο-
θέτω, -ὑπολαμβάνω, *v.* *suppôrre*,
presumere. [προὑπότητες.

presupposiziône, *f.*; -*ppôsto*, *m.*,
presûra, *f.*, *v.* *câglio*; *prêsa*.

pretâglia, *f.*, παπ(π)αδολόγιον,
(-δουριά). [Ιερεῖς.

pretâio, -*a*, ὁ συναναστρεφόμενος
prête, *m.*, Ιερεύς, (-ρέας, παπ(π)ᾶς).

pretêdênte, *m. f.*, ζητῶν, ἀντι-
ποιούμενος (τῆς βασιλείας); *a ûna*
dônnia, μνηστήρ; *v.* *aspirânte*.

pretêdere, ἀξιώ, αἰτοῦμαι τι, ἀν-
τιποιοῦμαι τινός; *v.* *sostenêre*.

pretensiône, *f.*, *v.* *presunziône*;
nêlle maniere, ἐπιτήδευσις.

pretensiôso, -*a*, *v.* *presuntuôso*;
ἐπιτετηδευμένος.

preterire, *v.* *omêttete*.

pretêrito, *m.*, *gr.*, χρόνος παρελ-
θών, παρῳχημένος || *v.* *sedêre*.

preteriziône, *f.*, παρασιώπησις, πα-
ράλειψις.

pretêsa, *f.*, ἀξίωσις, ἀντιποίησις,
ζήτημα; *sperânza*, ἐλπίς, (-ίδα);
v. *pretensiône*; *esigênza*.

pretêseo, -*a*, Ιερατικός, (παπ(π)αδί-
στικός).

pretêssa, *f.*, Ιερεία, (παπ(π)αδιά).

pretêsta, *f.*, περιπόρφυρος (ἐσθής).

pretestâto, -*a*, περιπόρφυρος.

pretêsto, *m.*, πρόφασις, πρόσχημα
|| *sôtto* —, ἐπὶ προφάσει.

pretino, -*a*, *v.* -*têseo*; *clericâle* ||
s. m., μικρὸς ὁ νέος Ιερεύς, (παπ-
(π)αδάκι). [(π)αδάκι].

pretônzolo, *m.*, ἄθλιος Ιερεύς, (παπ-
pretôre, *m.*, πραιτώρ.

pretoriâno, -*a*, πραιτωριακός, -ιανός.
prêtto, *v.* *pûro*, *schietto*.

pretûra, *f.*, πραιτωρία; -ώριον.

prevalêre, *v.* *predominâre*; -*rsi*,
v. *approffittâre*.

prevaricânte, *m. f.*; -*catôre*, -*tríce*,

παράνομος, κατάσχεράστης, παρα-
βαίνων. [μαι.

prevaricâre, παρανομῶ, καταχρῶ-
prevaricaziône, *f.*, παρανομία,
κατάχρησις.

prevedêre, προβλέπω, προορῶ, προ-
νοῶ, προγινώσκω.

prevenire, (προ)φθάνω; *pr. e fig.*,
προλαμβάνω || — *pro o côntra*,
διαθέτω εὐμενῶς ὁ δυσμενῶς, προ-
καταλαμβάνω || *preavvisâre*, προαγ-
γέλλω, προδηλῶ.

preventivâre, προορίζω, ἐγκρίνω,
ἐπιψηφίζω; προὑπολογίζω.

preventivamênte, *avn.*, προηγουμέ-
νως, πρότερον.

preventivo, -*a*, προληπτικός, προ-
φυλακτικός || *bilâncio* -*o*, προὑπο-
λογισμός. [ἢ κατά.

prevenziône, *f.*, προκατάληψις ὑπὲρ
previdênte, *m. f.*, προβλεπτικός,
προορατικός, προνοητικός, πρό-
νοους. [ησις, πρόνοια.

previdênza, *f.*, πρόβλεψις, προνό-
prêvio, -*a*, προηγούμενος, προκα-
ταρτικός.

previsiône, *f.*, πρόβλεψις, προόρασις,
πρόοψις, προνόησις, πρόγνωσις;
(προ)εἰκασία, προὑπολογισμός.

prevôsto, *m.*, προεστώς, ἐπιστάτης;
πρεβῶτος || πρωτοσύεδρος ἐπισκο-
πικῆς ἐκκλησίας; *v.* *pârroco*.

preziosità, *f.*, πολύτιμον, μεγάλη
τιμῆ || ἐπιτήδευσις, ἀκκισμός, (κε-
ρατσοισιά).

preziôso, -*a*, πολύτιμος, τίμιος, τι-
μαλφής || *affettâto*, ἐπιτετηδευμέ-
νος, (καμαρωμένος).

prezzâre, *v.* *stimâre*.

prezzêmolo, *m.*, πετροσέληνον, (μαῖ-
δανός, μακεδονήσι).

prêzzo, *m.*, *pr. e fig.*, τιμῆ, τίμη-
μα, ἀξία || *ad âlto o bâsso* —, *a*
— *fisso*, ἐπὶ ἀνωτάτη ὁ μικρῆ ὁ
ὠρισμένη τιμῆ.

prezzolâre, μισθῶ; ἐνοικιάζω.

prîa, *poet.*, *v.* *prîma*.

priapismo, *m.*, πριαπισμός.

prîêgo, *f.*, *poet.*, *v.* *preghiêra*.

prigiône, *f.*, εἰρκτή, φυλακή, δε-

σμοτήριον, (χάψι, -η); → || *m.*, *poet.*, *v.* -πίερο.

prigionia, *f.*, κάθειρξις, φυλάκισις || αλχμαλωσία, (σκληραβιά).

prigionière; -ο, *m.*, δέσμιος, -μότης, (φυλακισμένος, -κωμένος, χαψωμένος) || *di guérta*, αλχμάλωτος, (σκληράς).

prillo, *m.*, *v.* *piroëtta*, *giro*.

prima, *prep.*, πρό (*gen.*) || *avv.*, πρότερον, (-τήτερα), (παρ²)έμπρός, εις τὰ ἔμπροσθεν; *v.* *primamênte* || *il giòrno* —, τὴν προτεραίαν || — *che*, πρὶν (ἢ), πρὸ τοῦ ο προτοῦ νά, (πιχοῦ νά).

primaiôla, *v.* *primípara*.

primamênte, *avv.*, (κατὰ) πρώτον, (πρῶτα).

primârio, -α, *v.* *principâle*; *primitivo* || προκαταρκτικός || *scuôla* -α, σχολεῖον || *istruziónè* -α, προπαίδευσις.

primâte, *m.*, πρωτεύων, ἔξαρχος; πρῶτων πολίτης, προεστώς, πρόκριτος.

primatíceio, -α, *di frâtti*, πρωτοφανής, (-νήσιμος, προφαντός), πρῶτιμος.

primâto, *m.*, πρωτεῖον, τὰ -εῖα, (ἢ -εῖα), προτιμία, *v.* *preminênza*.

primavêra, *f.*, ἔαρ, ἀνοιξις, (ἀνοιξη).

primaverile, *m. f.*, ἑαρινός, (ἀνοιξι(α)τικός).

primazía, *v.* *suprem-*, *predomínio*.

primeggiâre, πρωτεύω, προῖσταμαι, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, -βαίνω, ἔχω τὰ πρωτεῖα. [ριος.

primicêrio, *m.* πρωτο-(πριμη)κή-

primiêro, *v.* *primo*, -mitivo. [πος.

primigênio, -α, ἀρχέγονος, πρωτότυ-

primípara, *f.*, πρωτοτόκος, (πρωτά-

primípilo, *m.*, πρωτολοχαγός. [ρα).

primitivo, -α, ὁ ἐξ ἀρχῆς, ἀρχικός, πρῶτος || *antico*, *arcáico*, ἀρχαῖος, -χαῖκός || *gr.*, πρωτότυπος, θεματικός.

primízia, *f.*, πρωτοφάνεια, -φορία || *em. pl.*, *i frâtti primatícei*, τὰ πρωτοφανῆ, (-νήσιμα ὁπωρικά) τὰ ἀκροθίνια, τὰ πρωτόλεια, τὰ

πρῶιμα, ἀπαρχαί; *fig.*, τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ νοῦ κτλ.

primo, -α, πρῶτος; *di due*, πρότερος; *v.* *principâle* || -α *donna*, πρωταγωνίστρια, ὑψίφωνος || *matêrie* -e, πρῶται ο ἀκατέργαστοι ὕλαι || -ο, *avv.*, *v.* -*mamênte*.

primogênito, -α, πρωτογενής, -τότοκος; *di due*, πρεσβύτερος, (μεγαλῆτερος).

primogenitôre, *v.* *progen-*.

primogenitûra, *f.*, πρωτοτοκία, πρεσβυγένεια || *diritto di* —, δικαίωμα πρωτοτοκίας, τὰ πρωτοτο-

primonâto, -α, πρωτοτόκος. [κειῖα.

primordiâle, *m. f.*, προκαταρκτικός, ἀρχαιότερος, ἀρχέ-(πρωτό)γονος || ἀρχέ-(πρωτό)τυπος.

primôrdio, *v.* *principio*.

principâle, *m. f.*, πρῶτος, -τιστος, κυριώτατος, -ώτερος, μέγιστος || *s. m.*, *v.* *padrône*.

principalmênte, *avv.*, μάλιστα, κυρίως, κατ' ἐξοχὴν, ἐξαιρέτως, ἰδίως, πρὸ πάντων, (ἀπάνω εἰς ὅλα).

principâto, *m.*, ἡγεμονία, ἀρχή, (πριγκιπάτον) || *pl.*, † ἀρχαί || *v.* *primâto*.

principe, *m.*, πριγκιψ, (-κιπας) ἡγεμών, ἀναξ, βασιλεύς, ἀρχων || — *del sângue*, βασιλογενής πριγκιψ, βασιλόπαις, (-πουλον) || *ediziónè* —, ἔκδοσις πρώτη. [νικός.

principêseo, -α, πριγκιπικός, ἡγεμο-

principêssa, *f.*, πριγκίπισσα, (-πέσσα), ἡγεμονίς || — *del sângue*, βασιλόπαις, (-ποῦλα). [ἀρχάριος.

principiânte, *m. f.*, πρωτόπειρος,

principiâre, ἀρχομαι, -γίζω, (-χινῶ).

principio, *m.*, *cominciamênto*, ἀρχή, ἔναρξις, (ἀρχίνισμα) || *fondamênto*, *câusa*, *oríGINE*, ἀρχή, πρώτη αἰτία, αἴτιον, γένεσις || *elemênto*, θεμελιώδης γνῶσις, στοιχεῖον || *mássima*, ἀξίωμα, νόμος; ὑπόθεσις || *sentimênto*. ἀρχή, φρόνημα || *uômo*

sênza -i, ἀνθρώπος ἄνευ ἀρχῶν, ἀνήθικος, ἀσεβής.

principôtto, *m.*, ἡγεμονίδιον, -νίσκος, (πριγκικάκι).

πριόρα, *f.*, ἡγουμένη, (-μένησα, πριόρα).
priorâle, *m. f.*, ἡγουμενικός.
priorâto, *m.*, ἡγουμενεῖον, (-μενικόν), μονή || *grâdo*, ἡγουμενία.
πριόρε, *m.*, ἡγούμενος, προεστώς, κοινοβιάρχης, (πριόρες).
πριόρι (a —), ἐκ τῶν προτέρων.
priorità, *f.*, προτέρησις, -ραιότης.
prisco, *v.* primitivo, antigo.
prisma, *m.*, πρίσμα.
prismático, -a, πρισματικός, -τοειδής.
pristino, *v.* primitivo, antigo.
pritanêo, *m.*, πρυτανεῖον.
privare, (ἀπο)στερῶ, (ὑστερῶ, στερεύω), ἀφαιρῶ || -*rsi*, ἀποστεροῦμαι, -ρῶ ἑμαυτόν, ἀπέχω.
privativo, -a, στηρητικός || *s. f.*, μονοπῶλιον, προνόμιον.
privato, -a, ἐστερημένος || *particolare*, ἴδιος, ἰδιαίτερος || *non pubblico, doméstico*, ἰδιωτικός, οἰκεῖος; *vita* -a, ἰδιωτικὸς βίος || *s. m.*, ἰδιώτης, -τεύων || *v. cêsso*.
privazióne, *f.*, στέρησις, (-ρεψις); ἔλλειψις, ἀπορία.
privilegiare, προνομιοδοτῶ, παρέχω προνόμιον.
privilegiato, -a, προνομιούχος || *favorito, preferito, di creditóri ecc.*, προτιμώμενος || *eccellente*, ἔξοχος, ἐκλεκτός, ὑπέροχος.
privilégio, *m.*, προνόμιον, -μία; *v. prerogativa*, δόνο.
privo, -a, ἐστερημένος, ἀφηρημένος, ἀμέτοχος, ἄμοιρος.
pro, *m.*, *v.* profitto || *buon* —, καλὸν κέρδος! || *sènza* —, ἀνωφελῶς, μάτην || *prep.*, ὑπέρ; — *o cóntra*, ὑπὲρ ἢ κατὰ; *il* — *e il cóntra*, τὸ ὑπὲρ καὶ τὸ κατὰ.
proâno, *v.* bisânolo. [*μενος*.
probabile, *m. f.*, πιθανός, ἐνδεχό-
probabilismo, *m.*, πιθανισμός, -νοδοξία.
probabilità, *f.*, πιθανόν, -νότης, ἢ πρὸς τὴν ἀλήθειαν πλησίασις || *cálculo delle* —, ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων.
probabilmente, *adv.*, πιθανῶς, κατὰ

πιθανὸν λόγον, κατὰ τὸ εἶκός οὗ τὸ φαινόμενον, ὡς φαίνεται.
probativo, -a, ἀποδεικτικός.
probâtica (piscina —), *f.*, προβατική κολυμβήθρα.
probità, *f.*, χρησιότης, εὐθύτης, τιμιότης, δικαιοσύνη, ἀγαθότης, καλοκαγαθία.
problêma, *m.*, *pr. e fig.*, πρόβλημα.
problemático, -a, προβληματικός, -τώδης, ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, ἀμφισβητήσιμος.
prôbo, -a, χρηστός, εὐθύς, δίκαιος, ἀγαθός, καλοκάγαθος, (σωστός).
proboicide, *f.*, προβοσκίς; *dégli insétti*, προμυκτήρ.
proboniro, *m.*, πραγματογνώμων.
procaccia; -o, *m.*, γραμματοκομιστής, -ατοφόρος; ταχυδρομός.
procacciante, *m. f.*, πολυμήχανος, κερδοσκοπός; ἀγύρτης; *v. induprocacciare*, *v. procurare*. [*striôso*.
procace, *v.* petulante; attraente, appetitôso.
procêdere, *avanzare, progredire*, *pr. e fig.*, προβαίνω, προχωρῶ, (πηγαίνω ἐμπρός) || *operare*, ἐνεργῶ, πράττω, προχωρῶ; *diatelâ* πράττων || (*com*)*portârsi, condârsi*, φέρομαι, (φέρνομαι), πολιτεύομαι || *derivare*, ἔλκω τὴν ἀρχήν, προέρχομαι, ἐκπηγάζω || *leg.*, ἐπιχειρῶ, ἐπιλαμβάνομαι; προβαίνω εἰς τὴν κατὰ τινος διαδικασίαν.
procedimênto, *m.*, διαγωγή, *v. mêtodo, condôta* || *leg.*, διαδικασία.
procedûra, *f.*, *leg.*, δικονομία; δικογραφία.
procêlla, *v.* burrâsea, bufêra.
procellâria, *f.*, λάρος ὁ σποδόχρως.
processâbile, *m. f.*, καταδιωκτέος, -διώξιμος.
processâre, ἐνάγω, (ἀνα)κρίνω.
processionâle, *m. f.*, λιτανικός.
processiône, *f.*, πομπή, λιτανεία; *fig.*, συνοδία || *in* —, λιτανικῶς, ἐν πομπῇ, ἐν λιτανείᾳ.
procêsson, *m.*, δίκη, κρίσις, (-σολογία, νταβᾶς) || — *verbale*, πρακτικόν || *v. progresso*.

processuâle, *m. f.*, τῆς κρίσεως, δικανικός || *atti -i*, τὰ δικόγραφα, δικογραφία.

procidênza, *f.*, πρόπτωσης.

prociñto (*in —*), ἔτοιμος ἐπὶ τι, μέλλων νά, (ἐγγὺς ο κοντὰ νά).

proclâma, *m.*, κήρυγμα, (προ)κήρυξις, (δια)λάλημα).

proclamâre, (προ)κηρύττω, ἀναγορεύω, (δια)λαλῶ).

proclamaziône, *f.*, προκήρυξις, δημοσίευσις, (δια)λάλημα).

proclîtica, *f.*, ἄτονος (λέξις).

proclîve, *m. f.*, *v. inclinâto*.

proconsolâre, *m. f.*, ἀνθυπατικός.

proconsolâto, *m.*, ἀνθυπατεία.

prociñsole; *-o*, *m.*, ἀνθύπατος.

procrastinâre, *v. differire*, *indugiâre*.

procreâre, γεννῶ, τεκν(οποι)ῶ.

procreaziône, *f.*, γέννησις, τέκνωσις, *-νοποιῖα*.

procronîsmo, *m.*, προχροτισμός.

procûra, *f.*, ἐπιτροπή, *-τροπεία* || — *in biânco*, ἐπιτροπικὸν πληρεξούσιον || (*atto scritto di —*), ἐπιτροπική (ἐντολή), *-κὸν* (ἔγγραφο).

procurâre, *fornire*, *cagionâre ecc.*, προμηθεύω, πορίζω, παρέχω, προξενῶ, παρασκευάζω, φέρω || *cercâre*, προσπαθῶ, πειρῶμαι, σπουδάζω.

procuratîa, *f.*, κατοικία τῶν δημοσίων ἐπιτρόπων.

procuratôre, *m.*, ἐπίτροπος, πληρεξούσιος; ἐπιμελητής || *avvocâto*, δικογράφος || — *del re*, — *generâle*, βασιλικὸς ο γενικὸς ἐπίτροπος, εισαγγελεύς.

prôda, *f.*, *v. lido*, *rîva*.

prôde, *m. f.*, ἀνδρεῖος, γενναῖος.

prodêzza, *f.*, *qualità*, ἀνδρεία, εὐψυχία; *aziône*, ἀνδραγαθία, *-θημα*; (παλληκαριά).

prodigalitâ, *f.*, ἀφειδία, ἀσωτία, σπατάλη; ἀσώτευμα, σπατάλημα, (πολυξόδιασμα).

prodigâre, δαπανῶ ἀφειδῶς, ἀφειδῶ; ἀσωτεύω, σπαταλῶ; *fig.*, δίδω ἀφθόνως ο δαψιλῶς, ἐπιδαψιλεύω.

prodîgio, *m.*, *pr. e fig.*, θαῦμα, τέρας.

prodîgiôso, *-a*, θαυμαστός, *-μάσιος*, τεράστιος, ὑπερφυῆς, ἐξαισιος, ἔκτακτος.

prôdigo, *-a*, ἀφειδής, ἄσωτος, σπάταλος, ἐξοδευτής, (πολυ)ξοδιαστής; *liberâle*, δαψιλής, ἐλευθέριος.

proditôrio, *-a*, προδοτικός, δολερός.

prodôtto, *m.*, προϊόν, παραγόμενον, γέννημα; πρόσοδος, εισόδημα; καρπός || *mat.*, γινόμενον. [πτωμα.

prôdromo, *m.*, πρόδρομος, σύμ-

producibile, *m. f.*, παραγώγιμος.

produrre, *generâre*, γεννῶ, παράγω,

φέρω, φύω, τίκτω; *cagionâre*,

(ἐπι)φέρω, προξενῶ; *fare*, *effet-*

tuâre, ποιῶ, (ἀπ)εργάζομαι; *al-*

legâre, *esporre*, ἀνα-(προ)φέρω,

προτείνω; *presentâre*, παρουσιάζω,

ἐμφανίζω, καταθέτω, προσάγω,

ἐπιδεικνύω || *-rsi*, *fig.*, φαίνομαι,

προάγομαι, ἀναδεικνύομαι, γίνο-

μαι γνωστός. [καρποφορία.

produttività, *f.*, εὐφορία, γονιμότης,

produttivo, *-a*, παραγωγ(ικ)ός, γό-

νιμος, εὐφορος, καρποφόρος; *lu-*

crôso, ἐπι-(πολυ)κερδής, καρποφό-

ρος. [γός; *-γωγεύς*.

produttôre, *-trice*, παράγων, *-γω-*

produziône, *f.*, παραγωγή; *v. pro-*

dôtto || *leg.*, προσαγωγή.

proemiâle, *m. f.*, προοιμιακός, *v. pre-*

proeminente, *v. prom-*. [liminâre.

proêmio, *m.*, προοίμιον, πρόλογος.

profanâre, *pr. e fig.*, βεβηλῶ,

(-όνω), μολύνω; *fig.*, αἰσχύνω,

ἔξυτελλίζω; παραβαίνω.

profanatôre, *-trice*, βεβηλωτής, βέ-

βηλος. [κατάχρησις.

profanaziône, *f.*, βεβήλωσις; *fig.*,

profâno, *-a*, βέβηλος, ἀνόσιος, ἀν-

ιερος; ἀσεβῆς ἀνθρώπος || *mon-*

ddâno, κοσμικός, ἐθνικός || *ignorân-*

te, ἀμαθής, ἄμουσος.

profênda, *f.*, *porziône*, μερίς, (γέμι)

|| *misûra*, χοῖνιξ.

proferire, *v. pronunciâre*; *dîre*.

professâre, *dichiarâre*, ἐπαγγέλλο-

μαι, ὁμολογῶ, πρσεσβεύω; *eserciti-*

târe, ἔξασκῶ, μετέρχομαι; *inse-*
gnâre, διδάσκω.

professionâle, *m. f.*, ἐπαγγελματι-
κός || *scuôla* —, τεχνοδιδασκτική
σχολή.

professione, *f.*, ἐπαγγελία, ὁμολο-
γία, -γησις πάνδημος || *mestiêre*
ecc., ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα.

profêso, *m.*, μοναχὸς ἔνορκος,
δόκιμος || *ex* —, ἔξ ἐπαγγέλματος,
ἐν γνώσει, εἰδικῶς. [διδασκαλικός.

professorâle, *m. f.*, καθηγητικός,
professorâto, *m.*, καθηγεσία.

professôre, *m.*, καθηγητής.

profêta, *m.*, προφήτης, μάντις ||
fâlso —, ψευδοπροφήτης.

profetêssa, *f.*, προφήτις, (-ήτισσα).

profêtico, -*a*, προφητικός. [*dire*.

profet(izz)âre, προφητεύω, *v. pre-*
profesziâ, *f.*, προφητεία, μαντεία.

profferîre, *v. offîre*.

proficuo, -*a*, *v. ùtile*, *profittêvole*.

profilâre, εἰκονίζω ὁ ζωγραφῶ ἐκ
πλαγίου, κατὰ κρόταφον, πλαγιο-
(κροταφο)γραφῶ.

profilâssi, *f.*, προφύλαξις.

profilâtico, -*a*, προφυλακτικός.

profilo, *m.*, πλάγιον, κατατομή,
κρόταφος || *disêgno*, πλαγιογραφία,
κεφαλή πλαγίως παριστωμένη, κε-
φαλή κατὰ κρόταφον; *di ùna*
câsa ecc. πλαγιογραφία, διατομο-
γραφία.

profittâre, *trâr giouamênto* ὁ *gua-*
dâgno, ὠφελοῦμαι, κερδαίνω || *fâr*
progrêssi, προκόπτω, (-κόβγω),
προοδεύω, ἐπιδίδω(μι); αὐξάνω,
(μεγαλύνω) || *giouâre*, ὠφελῶ, χρη-
σιμεύω.

profittêvole, *m. f.*, ὠφέλιμος, ἐπω-
φελής, ἐπικερδής, λυσιτελής, χρή-
σιμος; *v. lucrôso*.

profitto, *m.*, ὠφέλεια, ὄφελος,
κέρδος, ἀπόλαυσις, λήμμα || *pro-*
grêssso, προκοπή, πρόοδος.

profilûnio, *m.*, *pr. e fig.*, διάρροια;
αἰμόρροια || *cm. fig.*, πλῆθος, ἀ-
φθονία, δαψίλεια; *di parôle*, λο-
γοδιάρροια.

profondâre, *v. sprofond-*; *affond-*

profôndere, διαχέω ὁ διασκορπίζω
ἀφθόνως, *v. prodigâre*, *dissipâre*.

profondità, *f.*, βάθος, -θύτης ||
μέγεθος; θερμότης; *della mênite*,
βαθύνοια.

profôndo, -*a*, *pr. e fig.*, *grânde*,
sômno, μέγας, ἄκρος; *di affêtto*
ecc., σφοδρός, θερμός, ὑπερβολι-
κός; *in ùna sciênza*, ἐπιστήμης
ἐγκρατής, ἐμβριθῆς ἐπιστήμων.

profûgo, -*a*, φυγὰς, περιπλανώμε-
νος, *v. esiliâto*.

profumâre, πληρῶ εὐωδίας, (ἀπ)ἀ-
λείφω διὰ μυρωδικῶν εἰδῶν, εὐω-
διάζω, μυρῶ, ἀρωματίζω.

profumatamênite, *avn.*, *generosamênite*,
μεγαλοπρεπῶς, γενναιοδῶρως;
carîssimo, ὑπερτίμως, (ἀκριβῶ).

profumâto, -*a*, εὐώδης, εὐοσμος,
(μοσχομυρωδάτος).

profumeria, *f.*, *ârte*, μυρο-(ἀρωμα-
το)ποιία, μυρεψία || *negôzio*, μυρο-
(ἀρωματο)πωλεῖον.

profumiêra, *f.*, ἀγγεῖον μυρεψικόν.

profumiêre, *m.*, μυροποιός, -ρεψός
|| -ροπώλης.

profumino, *m.*, μυροθήκη.

profûmo, *m.*, *olêzzo*, εὐωδία, ἡδυ-
(εὐ)οσμία, (μυρωδιά, μοσχομυ-
ρωδιά) || *sostânza*, μύρον, (-ρω-
δικόν), ἄρωμα.

profusiône, *f.*, ἀφθονία, δαψίλεια,
καταδαπάνη, σπατάλη, ἀσωτεία,
(ἀπλοχερία).

profûso, -*a*, ἀφθονος, ἀφειδής,
σπάταλος, *v. prôdigo*.

progenerâre, (προ)γεννῶ. [μα.

progênite, *f.*, γένος, γόνος, γέννη-
progenitôre, -*trîce*, πρόγονος, προ-
πάτωρ. [(παιδί).

progenitûra, *f.*, γέννημα, τέκνον,

***progêtto**, *barb.*, *v. disêgno*.

prôgnosi, *f.*, *medc.*, πρόγνωσις,
-ωστικόν.

prognosticâle, *m. f.*, προγνωστικός.

progrâmma, *m.*, πρόγραμμα || *il* —
della fêsta, τὸ — τῆς τελετῆς.

progredire, κάμνω προόδους, προ-
οδεύω, προκόπτω, (-κόβγω), προχω-
ρῶ, προβαίνω, (πηγαίνω ἐμπρός).

progressiōne, *f.*, πρόοδος || *mat.*, σειρά, πρόοδος.
 progressista, *m. f.*, φιλοπρόοδος.
 progressivo, *-a*, προοδευτικός.
 progrêso, *m.*, πρόοδος, προχώρησις, προκοπή, επίδοσις || *in* — *di* tēmpo, προϊόντος τοῦ χρόνου.
 proibire, ἀπαγορεύω, ἀπειργα, ἐμποδίζω, κωλύω.
 proibitivo, *-a*, ἀπαγορευτικός.
 proibito, *-a*, ἀπηγορευμένος.
 proibiziōne, *f.*, ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισμα, (γιασάκι).
 proiettāre, προεκτείνω, προεκβάλλω; ἐπιπεδογραφῶ.
 proiêttile; -êtto, *m.*, βλήμα, σφενδονιζόμενον, τινασσόμενον βέλος, σφαῖρα, βομβίς.
 proiettivo, *-a*, βλητικός, ριπτικός, ἀφετήριος, ἐκσφενδονητικός.
 proieziōne, *f.*, προεκβολή, προέκτασις; ἐπιπεδογράφημα, διοπτικὸν ἰχνογράφημα.
 prolāso, *v.* rilassamēnto.
 prōle, *f.*, *v.* figlio(lanza), progēnie.
 prolegōmeni, *m. pl.*, τὰ προλεγόμενα.
 prolēssi, *f.*, πρόληψις.
 proletariāto, *m.*, τάξις τῶν ἀπόρων, ἄποροι, ἀκτήμονες, ὄχλος.
 proletārio, *m.*, ἄπορος, ἀκτήμων.
 prolêttico, *-a*, προληπτικός. [πένης.
 prolifico, *-a, bot.*, γονοφόρος.
 prolífico, *-a*, γόνιμος, γονοποιός, γεννητικός, πολύγονος.
 prolissità, *f.*, σχοινοτενές, μακρο(περιττο)λογία. [δικός, μακρολόγος.
 prolisso, *-a*, σχοινο-(ἐκ)τενής, διεξοπρῶλογο, *m.*, πρόλογος.
 prolūdere, πρόλογον ο εἰσαγωγὴν ποιοῦμαι, προοιμιάζομαι.
 prolūnga, *f.*, ὄυμός || ἔλκυστήρ.
 prolungamēnto, *m.*; -aziōne, *f.*, παράτασις, ἐπ-(παρ)έκτασις; ἀναβολή.
 prolungāre, *fār più lūngo*, ἐκ-(παρ)ατείνω, ἐπ-(παρ)εκτείνω, (μάκρυνω); *differire*, παρατείνω, ἀναβάλλω.
 prolungatīvo, *-a*, ἀναβλητικός. [λω.
 prolusiōne, *f.*, εἰσαγωγή.
 promemōria, *v.* memorāndum.

promêssa, *f.*, ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία, (τάμμα, τάξιμον); *di matrimōnio*, μνηστεια, (ἀρραβῶνα).
 promêssso, *-a*, ὑπεσχημένος, ἐπηγεγυμένος || *tērra -a*, γῆ τῆς ἐπαγγελίας || *v.* fidanzāto; *i -i spōsi*, οἱ μελλόνυμφοι.
 promêttete, ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαι, (ὑπόσχομαι, τάζω); *v.* fidanzāre. [(ὑποσχεσάρης).
 promettitōre, *-trice*, ἐπαγγελτικός.
 prominēnte, *m. f.*, (προ)ἑξέχων, προσέχων, -χῆς.
 prominēntza, *f.*, (προ)ἑξοχή, ὕψωμα, γῆ-(γεώ)λοφος, προβολή.
 promiscuità, *f.*, σύμ-(ἀνά)μιξις, σύγχυσις, φουρμός.
 promiscuo, *-a*, σύμ-(ἀνά)μικτος, συγκεχυμένος, *v.* confuso. [κός.
 promissōrio; -ssivo, *-a*, ὑποσχετικόν.
 promontōrio, *m.*, ἀκροτήριον, ἄκρα, (κάβος). [αἷτιος || προστάτης.
 promotōre, *-trice*, πρωτοεργός, πρωτοποιοῦς.
 promozziōne, *f.*, προαγωγή, προβιβασμός. [re, pubblicāre.
 promulgāre, δημοσιεύω; *v.* bandipromulgaziōne, *f.*, δημοσίευσις.
 promuovere, *a un grado, a una dignità*, προάγω, προβιβάζω, ἀπενέμω βαθμόν ο ἀξίωμα || *eccitare, sollevare*, (παρα)κινῶ, δι-(ἐξ)εγείρω || *favorire, proteggere*, βοηθῶ, προορῶ.
 prōnao, *m.*, πρόναον. [στατεύω.
 pronipōte, *m.*, δεύτερος ο μικρός ἀνεψιός, ἑξανεψιός || *pl.*, ἀπό-(ἐκ)γονοί, μεταγενέστεροι.
 prōno, *v.* inclināto.
 pronōme, *m.*, ἀντωνυμία.
 pronomināle, *m. f.*, ἀντωνυμικός.
 pronosticāre, *v.* prevedere, predire.
 pronōstico, *m.*, προγνωστικόν, -γνωσις, (σημάδι).
 prontēzza, *f.*, ἐτοιμότης; προθυμία || ταχύτης, τάχος, ὀξύτης, γοργότης, (ὀγλιγω-(ὀγληγο)ράδα, ἐγρηγορότης, γληγορσύνη) || *di spirito*, ἐτοιμότης ο ὀξύτης πνεύματος, ταχύ-ὀξύ-(ἀγχι)νοια, (ξυπνητάδα).
 prōnto, *-a, preparato*, ἔτοιμος, παρ-

εσκευασμένος, πρόχειρος || *preparato*, πρόθυμος || *lésto, viváce*, έτοιμος, ταχύς, δξύς, γοργός, ((δ)γλι-(δ)γλή)γορος, έργήγορος) || *di mente*, ταχύ-(δξύ)νους || — *áll' ira*, εύερέθιστος, δργίλος || *a -i contánti*, με ο εις (έτοιμα) μετρητά || *tútto è -o, prontissimo*, τὰ πάντα έτοιμα έτοιμότατα.

prontuário, m., έπιτομή, πρόχειρον έγχειρίδιον.

prônuvo, -a, παράνυμφος; προμνήστωρ, νυμφαγωγός.

pronúncia; -ânzia, f., προφορά.

pronunciabile, m.f., εύπρόφορος.

pronunciamento, m., έκφώνησις, άπαγγελία, προφορά || *mil.*, στάσις, άνταρσία.

pronunciare; -unziare, προφέρω, (-φέρνω); έκφωνῶ, άπαγγέλλω, άποφασίζω || *-rsi*, έκφέρω τήν γνώμην μου, άποφαίνομαι, έκδηλοῦμαι.

pronunciato, -a, fig., σαφής, έναργής, προφανής, έμφαντικός, άποφασιστικός, άδιστακτος.

propagabile, m. f., διαδόσιμος.

propaganda, f., διάδοσις, προσηλυτισμός, (προπαγάντα) || † προσηλυτηστήριον, (προπαγάντα).

propagandista, m.f., προσηλυτιστής.

propagare, diffôndere, spârgere, διαδίδω, έξαπλῶ, (ξαπλόνω), έπεκτείνω || *moltiplicâr generândo*, πολλαπλασιάζω, αύξάνω.

propagatôre, -trice, διαδίδων, διαδοτικός, έπεκτατικός.

propagaziône, f., διάδοσις, έξάπλωσις || διάδοσις δια τής γεννήσεως, πολλαπλασιασμός, αύξησις.

propagginare, καταβολεύω, (κατα)μοσχεύω; *fig.*, πληθύνω, πολλαπλασιάζω. [μόςχευμα.

propagginaziône, f., καταβόλευμα,

propâggine, f., κατώρυξ, καταβολάς, (-λάδα).

propalare, v. divulgare.

propêndere, v. inclinare, pëndere.

propênso, v. inclinato, dispôsto.

propilêi, m. pl., τὰ προπύλαια.

propina, f., πληρωμή, άμοιβή, μισθός τῶν έξεταστῶν.

propinare, προπίνω (οἶνον εις ύγείαν τινός) || *fâr bêre*, έπιχέω.

propinquo, poet., v. vicino, πρόσσιμο, parênte.

propiziare, έξιλάσκομαι, έξιλεῶ.

propiziatôre, -trice, ίλαστής, έξιλεῶν, έξευμενίζων.

propiziatório, -a, ίλαστήριος, έξιλαστικός, -λεωτικός. [λέωσις.

propiziaziône, f., (έξ)ίλασμός, έξιπροπizio, -a, ίλεως, εύμενής, εύ-

νους, εύνοϊκός, βοηθητικός || *di cöse*, πρόσφορος, κατάλληλος, εύθετος; *di vênito*, οὔριος.

prôpoli, f., πρόπολις.

proponente, m. f., προτείνων.

proponibile, m. f., προτάσιμος, προβλητός, -τέος.

proponimento, m., πρόθεσις, βουλή, σκοπός, άπόφασις.

proporre, metter innânzi, fâr úna propôsta, προτείνω, προβάλλω; *offrire*, προσφέρω || *-rsi-gee.*, προτίθεμαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω.

proporzionabile, m. f., άναλογιστός, -γητός. [κός, κατ' άναλογίαν.

proporzionâle, m. f., άνάλογος, -γι-

proporzionalità, f., άνάλογον, -γικότης, -γία.

proporzionare, αναλογίζω, κατ' άνάλογίαν διαθέτω, συμμετρῶ, συναρμῶζω.

proporzionato, -a, άνάλογος, σύμμετρος || *ésser —*, άναλογῶ, συναρμῶζομαι.

proporzionê, f., άναλογία; συμμετρία || *in — di*, κατ' άναλογίαν, άναλόγως, κατά (*acc.*).

propositivo, -a, προτατικός.

propósito, m., v. -ponimento || *argomento*, άντι-(προ)κειμενον, πρότασις || *a —*, *agg.*, πρέπων; έγκαιρος; *avv.*, προσηκόντως, πρεπόντως, καλῶς, (-λά); εν ὄρα, έπι-(έγ)καίρως, εν καιρῶ, εν δέοντι || *a —!* μεταξὺ λόγων, (άλήθεια, καλὰ ποὺ τὸ ένθυμήθην)! || *a — di*, σχετικῶς πρὸς || *fuôr di — o*

- mál a —, *agg.*, ἄτοπος, ἀκαιρος; παράλογος; *avn.*, ἀτόπως, ἀκαίρως, (παράκαιρα); παραλόγως || *dī* —, σπουδαίως, ἐπιμελής, ἐν-(συν)τόνως || *essere o fare al* —, προσήκω, ἀρμόζω, εἶμαι κατάλληλος || a che —? περὶ τίνος πρόκειται;
- proposiziōne**, *f.*, πρότασις || *mat.*, πρόβλημα. [φορά.]
- propōsta**, *f.*, πρότασις; *offerta*, προσ-
propōsto, *v.* *preparato*, *prevenuto*;
proponimēto. [στράτηγος.]
- propretōre**, *m.*, προπραΐτωρ, ἀντι-
propretūra, *f.*, προπραϊτωρία, ἀντι-
 τιστρατηγία.
- proprietà**, *f.*, ιδιότης; κυριότης, κτήσις, δεσποτεία; *bèni*, κτήμα, ιδιοκτησία, ὑποστατικόν || *del discorso*, κυριολεξία, -ολογία || *mondèzza*, καθαριότης, (πάστρα); *v.* *eleganza*. [ριος, (νοικοκύρις).]
- Proprietàrio**, *m.*, ιδιοκτήτης, κύ-
Prōprio, -*a*, *particolare*, ἴδιος, ἰδιαι-
 τερος, (ἐδικός μου, σου, του) || *conveniente, opportuno*, ἐπιτήδειος, κατάλληλος, ἀρμόδιος || *pulito, elegante*, καθαρός, καθάριος, κομψός, (παστρικός) || *gr.*, κύριος; *sènso* -ο, κυρία σημασία; *nōme* -ο, κύριον ὄνομα.
- Propugnàcolo**, *m.*, προτειχισμα, προπύργιον, προμαχών.
- Propugnàre**, ὑπερμαχῶ, ὑπερασπιζῶ. [ὑπερασπιστής.]
- Propugnatōre**, -*trice*, ὑπέρμαχος,
Propulsàre, ἀπο-(ἐκ)κρούω, ἀπωθῶ.
Prōra, *f.*, πῶρα, (πλώρη).
Prōroga, *f.*, παράτασις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις.
- Prorogàre**, παρατείνω, ἀναβάλλω.
Prorogativo, -*a*, ἀνάβλητικός. [γε.]
Prorōmpere, *v.* *irrompere*; *scoppia*—
Prōsa, *f.*, πεζὸς λόγος, πεζόν, λογο-(πεζο)γραφία, πεζολογία || *in* —, εἰς τὸ πεζόν, πεζῶς, λογογραφικῶς.
- Prosàico**; -*sàstico*, -*a*, πεζολογικός, πεζοφανής, λογογραφικός, λογοειδής || *fig.*, ταπεινός; χαμαίζηλος, χυδαῖος.
- prosària**, *f.*, γένος, οἰκογένεια.
prosasticità, *f.*; **prosaismo**, *m.*, πεζότης, πεζολογία, λογοειδής, -*deia* || ταπεινόν, χαμαίζηλον.
prosatōre, *m.*, ὁ γράφων εἰς πεζὸν λόγον, λογο-(πεζο)γράφος, πεζολόγος, -λέκτης.
proscênio, *m.*, προσκήνιον.
prosciogliere, *assolvere*, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἀθῶ, ἀφήμι; *essentàre*, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἐξαιρῶ, ἐλευθερῶ ἀπὸ τινος.
proscioglimento, *m.*, ἀπόλυσις, ἀπαλλαγή, ἄφεσις, ἐξαιρέσις.
proscioldito, -*a*, ἀπολυθεὶς, ἀπαλλαγείς, ἀπηλλαγμένος, ἐξηρημένος, ἐλεύθερος. [ξήραμα.]
prosciugamento, *m.*, (ἀπο)ξήρανσις,
prosciugàre, (ἀπο)ξηραίνω, (ξηραίνω). [ρομεράκι].
prosciuttino, *m.*, κωληνάριον, (χοιρο-
prosciutto, *m.*, κωλήν, -*λη*, (χοιρόμερον, -μέρι). [ριστος || ἀποβλητός.]
proscritto, -*a*, προγεγραμμένος, ἐξό-
proscrivere, προγράφω, ἐξορίζω || *fig.*, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω, ἀπορριπτο, καταργῶ, ἀναιρῶ.
proscriziōne, *f.*, προγραφή || ἀπόρρησις, κατάργησις.
prosegiàre, γράφω εἰς τὸ πεζόν, λογο-(πεζο)γραφῶ.
proseguire, *v.* *continuare*.
proselitismo, *m.*, προσηλυτισμός.
prosellito, *m.*, προσήλυτος; ὀπαδός.
prosettōre, *m.*, προανατόμος, προ-
 παρασκευαστής.
prosodia, *f.*, προσῳδία.
prosòdico, -*a*, προσῳδι(α)κός.
prosopopea, *f.*, προσωποποιία; *v.* *presunziōne, ostentaziōne*.
prosperàre, εὐημερῶ, εὐπραγῶ, εὐδοκίμῶ, εὐδαιμονῶ, εὐτυχῶ, (-χαίνω, καλοτυχῶ, καλορριζικεύω); *di cose*, προχωρῶ, εὐοδοῦμαι.
prosperità, *f.*, εὐημερία, εὐπραγία, εὐδαιμονία, εὐ-(ἐπι)τυχία, (καλοτυχία, καλορριζικιά, οὐγούρι).
prōspero, -*a*, *favorevole, propizio*, εὐμενής, εὐνους, ἕλεως, βοηθός, αἰσιος, δεξιός; *di vento*, οὐριος ||

felice, fortunato, εὐτυχής, εὐδαίμων, αἴσιος, εὐπραγής, εὐοδούμενος, (καλορρῆζικος).

prosperôso, -a, εὐρωστος ὑγιής || *e. s.*
prospettare, καθορῶ, ἀπ-(δι)οπεύω; βλέπω πρὸς (*acc.*), κείμαι ἀπέναντι, (ἀντικρῶζω).

prospettivo, -a, ἀποπτικός || *s. f.*, ἄποψις; *arte*, σκηνογραφικὴ τέχνη, ἀποπτικὴ || *in -a*, ἐξ ἀόπτου; μακρόθεν.

prospetto, m., *veduta*, (ἄπ)ῶψις, θέα || *quâdro, tavola ecc.*, συνοπτικὴ θέα, σύνοψις; πίναξ, κατάλογος; πρόγραμμα.

prospiciente, m. f., ἔχων θέαν, βλέπων πρὸς (*acc.*), κείμενος ἀπέναντι, (ἀντικρῶζων).

prossimamente, avv., *fra poco*, προσεχῶς, ὅσον οὐπω, ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ο εἰς ὀλίγον || *recentemente, ultimamente*, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, νεωστί, ἐσχάτως, προσφάτως, ἔναγχος, (καινούρια).

prossimità, f., ἐγγύτης, πλησιότης, γειτνίασις || πλησιότης τοῦ αἵματος, συγγένεια || *in —*, πλησίον, -σιέστατα, ἐγγύς, -ύτατα, (κοντά).

prossimo, -a, *in genere*, προσεχής; *di luogo*, παρακείμενος, γειτνιάζων, ἐγγύτατος, πλησίος, -όχωρος, ὁ πλησίον ο ἐγγύς, (κοντά, σιμά); *di tempo futuro*, ἐπιών, ἐπερχόμενος; *di tempo passato*, νεωστί γινόμενος, νέος, πρόσφατος, (καινούριος) || *parente -o*, στενὸς συγγενής || *s. m.*, ὁ πλησίον; *amore del -o*, ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον.

prostitata, f., προστάτης.

prostendere, προ-(ἐκ)τείνω; κατακλίνω.

prosternare, καταβάλλω, καταρρίπτω, ῥίπτω κατὰ γῆς || -rsi, κύπτω ἕως κατὰ γῆς, προσκυνῶ, προσπίπτω, (προσπέφτω), *v. inginocchiare*.

prostituto, m., πρόστυλον. [*chiarsi*.

prostituire, πορνεύω, προαγωγεύω, μαστροπεύω || *fig.*, ἐξευτελίζω, ταπεινῶ, ἀτιμάζω, καταισχύνω || -rsi, πορνεύομαι, παραδίδομαι εἰς

τὴν πορνείαν; *fig.*, ἐξευτελίζομαι, ἔρπω, παλοῦμαι.

prostituta, f., πόρνη, ἑταῖρα, πορστάς, δημοσία (γυνή), (πούτανα) || *di —*, πορνικός, ἑταιρικός, (πουτανίστικος).

prostituzione, f., πορνεία, ἐκπόρνευσις || ἐξευτελισμός, ταπεινωσις || *luogo di —*, *v. bordello*.

prostrare, καταβάλλω, *v. prosternare* || *avvilire, umiliare*, ἐξευτελίζω, ταπεινῶ; ἀποθαρρύνω || *fiaccare*, ἀσθενῶ, ἐξασθενίζω, ἐκνευρίζω, ἐκλύω || *vincere*, νικῶ.

prostrazione, f., ἐξασθένησις, ἔκλυπροσούερος, *m.*, προπένθερος. [*σις*.

protagonista, m. f., πρωταγωνιστής.

protesi, f., πρότασις.

protattico, -a, προτατικός.

protèggere, προστατεύω; ὑπερασπίζω, βοηθῶ, (διαφεντεύω); *mil.*, προφυλάττω, σκέπω.

protendere, προτείνω, *v. stendere*.

protèrno, -a, *v. arrogante, impudèntepotesi, f.*, πρόθεσις. [*τε*; *ostinato*.

protèsta, f., διαμαρτύρησις, ἀντίστασις, δήλωσις || *assicurazione*, διαβεβαίωσις, πίστωσις.

protèstante, m. f., διαμαρτυρόμενος, (προτεστάντης).

protèstantismo, m., διαμαρτυρισμός, (προτεσταντισμός).

protètare, κάμνω διαμαρτύρησιν, (προτέστο), διαμαρτύρω || *n.*, διαμαρτύρομαι, ἀνθίσταμαι, (αντιστέκομαι) || *assicurare*, διαβεβαιῶ, πιστῶ.

protètato, -a, διαμαρτυρηθεῖς.

protèsto, m., διαμαρτύρησις; *atto*, -υρῆκόν; (προτέστο).

protettivo, -a, προστατευτικός || *sistema —*, -ὸν (ἐμπορικὸν) σύστημα.

protettorato, m., προστασία, -τατεία. [ασπιστής.

protètore, -trice, προστάτης, ὑπερπροτεziòne, *f.*, προστασία, ὑπεράσπισις, ὑποστήριξις, (διαφέντευσις). [σύστημα, προστατευτικότης.

protezionismo, m., προστατευτικὸν **protezionista**, προστατευτικός, -κό-

φρων, ὀπαδὸς τοῦ προστατευτικοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος.

prôto, *m.*, πρῶτος, ἐπιστάτης. [χον.
protocarvão, *m.*, πρωτανθρακοῦ-
protoclorôro, *m.*, πρωτοχλωροῦχον.
protocôllo, *m.*, πρωτόκολλον, *v.*
registro ecc.

protomãrtire, *m.*, πρωτομάρτυς.

protomédico, *m.*, ἀρχίατρος.

protonotário, *m.*, † πρωτομνήμων
(-τονοτάριος).

protôssido, *m.*, πρωτοξειδίων.

protôtipo, *m.*, πρωτότυπον.

protrârre, *v.* prorogâre, prolongâre.

protuberãnte, *m.f.*, προβλήτης, προ-
(εξ)έχων, ἐξωγκωμένος.

protuberânza, *f.*, προέχον μέρος,
προ(εξ)οχή, ἐξόγκωμα, ἀπόφυσις.

protutôre, *m.*, ἀντεπίτροπος.

prôva, *f.*, δοκιμή, -μιον, -μασία,
πειρα || *leg.*, τεκμήριον, μαρτύριον,
-τυρία || *dimostraziône*, *ségno*, τε-
κμήριον, δείγμα, ἀπόδειξις, πίστω-
μα, (σημάδι) || *gãra*, φιλονεικία,
συζήτησις || *di stãmpa*, διόρθωσις,
δοκίμιον || *ãlla* —, ἐν τῷ πρά-
γματι || *a tãtta* —, ὑπὲρ πᾶσαν
δοκιμήν, δεδοκιμασμένος.

provãbile, *m.f.*, ἀποδείξιμος, -δει-
κτικός, εὐαπόδεκτος.

provãre, *esperimentãre*, δοκιμάζω;
πειρῶμαι || *dãr la prôva*, *dimostrã-
re*, ἐλέγχω, τεκμηριῶ, (ἀπο)δει-
κνύω, (-δείχτω), δηλῶ, σημαίνω ||
sentire, αἰσθάνομαι; *πάσχω* || -*rsi*,
v. cimentãrsi. [στιπός.

provãtivo, -*a*, δοκιμαστικός; πει-
provênda, *f.*, ἐπισίτισμα; *v.* *pro-
fênda*. [πηγάζων.

proveniênte, *m.f.*, προερχόμενος,

proveniênza, *f.*, προέλευσις, κατα-
γωγή, πηγή.

provenire, προέρχομαι, ἐκπορεύο-
μαι, ἀφικνοῦμαι, προκύπτω, (ἐκ)-
πηγάζω. [κέδρος.

provênto, *m.*, πρόσοδος, εισόδημα,

proverbialle, *m.f.*; -*biôso*, -*a*, πα-
ροιμακός, -μιώδης.

proverbialre, σκώπτω, χλευάζω, ἐπι-
κεροτῶ; ὑβρίζω, ὀνειδίζω.

provêrblo, *m.*, παροιμία.

proverbista, *m.*, παροιμογράφος.

provêtto, -*a*, *avanzãto in età*, προ-
βηβηκώς; ἀκμαίος || *cm.*, *espêrte*,
addestrãto, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος,
δεινός. [gíðne.

proviãnda, *v.* *provênda*; *provi-
província*, *f.*, ἐπαρχία.

provinciãle, *m.f.*, ἐπαρχι(α)κός ||
consiglio —, -κὸν συμβούλιον || *s.*,
pr. e fig., ἐπαρχιώτης; *maniêre da*
—, -του τρόποι, τρόποι ἐπαρχια-
κοί. [κή, κοινολεξία, ιδιωτισμός.

provincialismo, *m.*, λέξεις ἐπαρχια-
provîno, *m.*, βαθμόμετρον τῶν οἰ-
νοπνευμάτων, ὑγροζύγιον, ὑγρο-
στάθμη.

provocãnte, *m.f.*; -*cativo*, -*a*, προ-
κλητικός, ἐρεθιστικός, ὑβριστικός.

provocãre, προ(σ)καλῶ, ἐρεθίζω ||
προξενῶ, ἐπιφέρω.

provocatôre, -*trice*, προκαλῶν, προ-
κλητής, (προκαλεστής), παροξύ-
νων, διεγείρων.

provocaziône, *f.*, *il provocãre*, πρό-
κλησις, (παρακάλεσις, -λεσμα); *ciò
che prôvoca*, προκλητικόν, ἐρε-
θιστικόν.

provvedêre, *fornire*, *procurãre*, πο-
ρίζω, ἐφοδιάζω, προμηθεύω, χο-
ρηγῶ, παρέχω, προνοῶ || *vegliãre*,
invigilãre, προνοῶ τινος, ἐπαρκῶ
εἰς, φροντίζω περὶ τῶν ἀναγκαίων
|| *guardãrsi*, προφυλάττομαι || -*rsi*,
πορίζομαι, ἐφοδιάζομαι, προμη-
θεύομαι.

provvedimênto, *m.*, πρόνοια, προπα-
ρασκευή; προφύλαξις, περίσκεψις.

provveditôre, *m.*, προνοητής, (προ-
βεδούρος); *fornitôre*, ποριστής,
ἐφοδιαστής, προμηθευτής.

provvedûto, -*a*, ἐφωδιασμένος, προ-
μηθευμένος, εὐπορῶν || *v.* *provê-
dênte*.

provvidênza, *f.*, (θεία) πρόνοια; *fig.*,
βοηθός, ἀντίληψις, στήριγμα; εὐ-
τυχία. [ὁ ἐκ θείας προνοίας.

provvidenziãle, *m.f.*, προνοιακός,
prônvîdo, -*a*, *previðente*, *cduto*, προ-
νοῶν, -νοητικός; προφυλακτικός

|| *saggio*, *prudente*, *di persône*, φρόνιμος, συνετός; *di cose*, εὐπρεπής, κατάλληλος || *c. s.*

provvigionâto, -a, μισθωτός.

provvigioni, *f. pl.*, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειώδη; τὰ ἐπισίτια ὀψόνια, ζωοτροφία, (ψώ-(ψού)νισμα); *per viâggio*, τὰ ἐφόδια, (κουμπάνια).

provvisiône, *f. comm.*, προμήθεια; μισθός || *pl., c. s.* [ωρινός.

provvisôrio, -a, πρόσκαιρος, προσωρινός, *v. -vvedûto* || *s. f.*, πορισμός, προμήθεια, -θυσεις; *pl., v. -vvigioni.*

prozia, *f.*, μεγάλη θεία.

prozio, *m.*, μέγας θεῖος.

prûa, *f.*, πρῶρα, (πλώρη) || *fig., vaûs*, πλοῖον.

prudente, *m. f.*, φρόνιμος, νουνεχής, ἐχέφρων, σό-(ἔμ)φρων, συνετός, (γνωστικός) || *caduto*, προφυλακτικός, εὐλαβής, περίσκεπτος, ἔμφρων || *discreto, segreto*, ἐχέμυθος.

prudenza, *f.*, φρόνησις, σύνεσις, (φρονημάδα, γνώσις) || προφύλαξις, εὐλάβεια, περίσκεψις || ἐχεμυθία.

prûdere, κνήθομαι, κνίζομαι, κνησιῶ, (αἰσθάνομαι φαγοῦραν).

prudore, *v. prurito.*

pruêggio, *m.*, στροφή τῆς πλώρας.

prûgna, *f.*, κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, (κορόμηλον, ἐρίκι) || — *sêcea*, — ξηρόν, (ἐρίκι ξηρόν). [σκηνών.

prugnêto, *m.*, κοκκυμηλών, δαμα-

prûgno, *m.*, κοκκύμηλος, -λέα, (-λιά), δαμασκηνή, -νέα, (-νιά, ἐρικιά).

prugnôla, *f.*, βράβηλον, -βυλον, ἀγριοκοκκύμηλον, ἀγριοδαμάσκηνον, (ἀβράμηλον, κορόμηλον, μπουρνέλλα).

prugnôlo, *m.*, βράβη-(βράβυ)λος, ἀγριοκοκκύμηλος, -λέα, (-λιά), ἀγριοδαμασκηνή, -νέα, (-νιά, ἀβραμηλιά, κορομηλιά).

prunâia, *f.*; -nêto, *m.*, ἀκανθεών, (ἀγκαθότοπος), τόπος βατώδης, (γεμάτος βαταινιαῖς), βατών.

prûno, *m.*, ἀκανθα, (ἀγκάθι), βάτος, -τιά, (-τη, -τσινιά, -τσινηά) || *frutto*

del rôvo, βάτ(ιν)ον, μόρον, (βάτσινον, -τόμουρον) || *di* —, βάτινος.

|| *fig., pl.*, δυσκολία, ἀκανθαί.

prunôso, -a, βατώδης; *v. spinôso* -*pruriginôso*, -a, κνησμάδης.

prurire, *v. prûdere.*

prurito, *m.*, κνη-(κνι)σμός, κνηθμός, κνίσμα, (φαγοῦρα, ξυσμάρα); *fig., v. pizzicore* || *produrre* —, κνήθω; *pr. e fig.*, κνίζω. [ὄξύ.

prûssico (âcido —), *m.*, πρωσσικόν -*pseudonimia*, *f.*, ψευδωνυμία.

pseudônimo, *m.*, ψευδώνυμον.

psiche, *f.*, ψυχή.

psichiatria, ψυχιατρία.

psichiâtrico, -a, ψυχιατρικός.

psichico, -a, ψυχικός.

psicologia, *f.*, ψυχολογία.

psicológico, -a, ψυχολογικός.

psicólogo, *m.*, ψυχολόγος. [νον).

psillio, *m., bot.*, ψύλλιον, (-λλοβότα-

psôra, *f.*, ψώρα, *v. rôgna, scâbbia* -

psôrico, -a, ψωρικός, -ρώδης.

pterîgio, *m.*, πτερύγιον.

pterodâtilo, *m.*, πτεροδάκτυλος.

ptialismo, *m.*, πτυαλισμός.

publicamênte, *adv.*, δημοσίως, -σία, φανερώς, (-ρά). [σιώνης.

pub(b)licâno, *m.*, τελώνης, δημο-

pub(b)licâre, δημοσιεύω, εκδίδω; διακηρύττω.

pub(b)licaziône, *f.*, *aziône e cosa*, δημοσίευσις || *di matrimônio*, δια-

κήρυξις γάμου || — *di un giornâlê ecc.*, δημοσίευσις ἡ ἐκδοσις ἐφημε-

ρίδος κτλ. [-σιολόγος.

pub(b)licista, *m. f.*, δημοσιογράφος,

pub(b)licità, *f.*, δημοσιότης.

pûb(b)lico, -a, δημόσιος, κοινός; γνωστός, πασιδηλος, φανερός || -o-

ufficiâle, δημόσιος υπάλληλος, ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ || *affari -i*, ὑποθέ-

σεις τοῦ δημοσίου, τὰ κοινά || *s. m.*, δημόσιον, κοινόν, κοινότης,

λαός, δῆμος; *uditôri, osservatôri* -*âcroatêrion*, θεαταί, δημόσιον, κοινόν. [(ἀπόχτενον)-

pûbe, *m.*, ἐφήβιον, ἥβη, κτεῖς,

pûbere, *m. f.*, ἔφηβος, ἥβων || *esser* —, ἥβ(άσκω)ῶ.

pubertà, *f.*, ἐφηβική ηλικία, ἐφηβ(ε)ία, -βότης, ἥβη. [χνοάζων.
pubescēnte, *m. f.*, ἡβάσκων || *bot.*,
pubescēnza, *f.*, ἡβησις || *bot.*, χνοα-
púbico, -a, ἐφηβαῖος, -βικός. [σμός.
pubēnde, *f. pl.*, τὰ αἰδοῖα.
pubibōndo, -a, αἰδήμων, αἰσχυντη-
 λός, (ἐντροπαλός).
pubicizia, *f.*, ἀγνότης, -veía, κα-
 θαρότης; αἰδημοσύνη, σωφροσύνη,
 σεμνότης.
pubico, -a, ἀγνός, καθαρός; αἰδή-
 μων, σώφρων, σεμνός.
pubinga, *f.*, ψηφόλιθος.
publāggio, *m.*, μεταλλοκαθαρμός.
pubōre, *m.*, αἰδώς, αἰσχυντηλία,
 ἐντροπαλότης.
pubrētta, *f.*, κοπροκόνις.
puerile, *m. f.*, παιδικός, -δαριώδης,
 μειρακειώδης, βρεφικός, (παιδια-
 κός, -ιακήσιος, -ιάτικος, -ιστικός).
puerilità, *f.*, παιδαριώτης, -ριευμα,
 νηπιότης, μωρία, *v.* bambināggine.
puerizia, *f.*, παιδική ηλικία, παι-
 διότης, νηπιότης; οἱ παῖδες.
puerpera, *f.*, λεχώ(ις), (-ώνα, -οῦσα,
 -ού), νεοτόκος.
puerperāle, *m. f.*, λεχώϊος, -ῶος,
 ἐπιλόχιος, (λεχουσιάτικος).
puerpērio, *m.*, *postpárto*, τὰ λεχῶα,
 τὰ ἐπιλόχια, (λεχωνιά, λεχουσιά);
v. pártο. [(γρονθοκοπία, -πημα).
rugilāto, *m.*, πυγμαχία, πύκτωσις,
rugilatōre, *m.*, πυγμαχός, πύκτης,
 (γρονθοκόπος).
rūgna, *v.* battāglia, combattimēto.
rugnāce, *m. f.*, *v.* battagliéro.
rugnālāre, πλήττω ο φονεύω δι' ἐγ-
 χειριδίου, (μαχαιρόνω).
rugnālāta, *f.*, δι' ἐγχειριδίου πληγή,
 (μαχαιριά).
rugnāle, *m.*, παραξιφίς, -φίδιον,
 ἐγχειριδίων, παραζωστρίς, μάχαι-
 ρα, -αίρι(ον), ξιφίδιον, δόλων,
 (στε-(στυ)λέτο, λάζος, χαντζάρι,
 -ζέρι). [(φοῦχ)τα, πρέζα).
rugnēllo, *m.*, δράξ, δραγμῖς, (φοῦκ-
rūgnere, *v.* rūgnere.
rugnētta, *v.* impugnātūra || *b.*,
 masturbaziòne.

rugnētōro, *m.*, δξύμυρσίνη, μυά-
 κανθος.
rūgno, *m.*, πυγμή, (γρό(ν)θος) ||
percóssa, *cazzótto*, πυγμή, κόνδυ-
 λος, (γρο(ν)θιά) || *contenúto. mand-
 ta*, δράξ, δραγμῖς, (φοῦκ-(φοῦχ)τα,
 χειριά) || *di sprìghe ecc.*, δράγμα,
 δέσμη, (δεμάτι, μάτσο) || *d'udminì*,
 ὀλίγοι, *v.* drappello || *di pròprio*
 —, ιδιόγραφος || *prēnder a -i*, *v.*
ruh! *inter.*, πούφ! πώφ! [*cazzottāre*.
rūla, *f.*, ἄχυρον.
rūlce, *f.*, ψύλλος, ψύλλα || *colòr* —,
 ψυλλόχρους, ὑποκαστανόχρους.
rulcēlla; **pulzēlla**, *v.* zitēlla, vèrgi-
pulcesēcca, *f.*, *v.* rizzicò(tto). [*ne*.
rulcinēlla, *m.*, γελοτοποιός, (καραγ-
 κιάζης); παλίμβουλος.
rulcinellāta, *v.* buffonāta.
rulcino, *m.*, νεοσσός, νεόσσιον,
 ὀρνίθιον, (κλωσσοπούλι, κλωσσό-
 (κοττό)πουλον, πουλάκι). [λων.
rulcioso, -a, ψυλλώδης, πλήρης ψύλ-
rulēdro, *m.*, πῶλος ἵππου, πωλά-
 ριον, (πουλάρι, ἀλογάκι).
rulēggia, *f.*, τροχαλία, (-χούλι,
 καρούλι, μακαράς). [(φλησκούνι).
rulēggio, *m.*, *bot.*, βληχώνιον,
rūlica; -**iga**, *v.* bōlla.
rulicāre, *m. f.*, ψυλλοστικτοειδής ||
s. f., *v.* psillio.
rulire, *mondāre*, *purgāre ecc.*, κα-
 θαίρω, -θαρίζω, (παστρεύω), *v.*
spazzāre || *lustrāre*, *forbire*, σμήχω,
 λειῶ, λαμπρύνω, στιλβῶ, (-όνω,
 ὑαλίζω, παστρεύω, λουστράρω).
rulitāmēte, *avn.*, καθαρῶς, κομ-
 ψῶς || *gentilmēnte ecc.*, εὐγενῶς,
 φιλοφρόνως, εὐπροσηγόρως, κωμ-
 ψῶς, πεπολιτισμένως, (ἄμορφα).
rulitēzza, *v.* -lizia.
rulito, -a, καθαρός, -ριος, (παστρι-
 κός); λειός, στιλβωτός, διαυγής,
 στιλπνός, ((γ)υαλιστός, -λισμένος,
 λουστράτος); κομψός.
rulitūra, *f.*, καθαρι(ς)μός, κάθαρι-
 σις, (πάστρευμα); στιλβωσις, -ωμα,
 ((γ)υάλισμα, λουστράρισμα).
rululāre, βρύω, πολυπληθῶ.
rulpaziòne, *f.*, πολτοποιήσις.

ρῦλπιτο, *m.*, ἄμβων, (-ωνας, πούλπιτο). [tere.
pulsâre, σφύζω, πάλλομαι; *v.* **bâtpulsatilla**, *f.*, *bot.*, ἀνεμώνη ἢ σφυγμώδης.
pulsatîvo; **-tôrio**, **-a**; **-tile**, *m. f.*, σφυγμικός, -μ(ατ)ώδης, παλμώδης.
pulsaziône, *f.*, σφυγμός, σφύγμα, σφύξις; παλμός. [-γμόμετρον.
pulsîmetro, *m.*, σφυγμογνομόνιον,
pulvîscolo, *m.*, λεπτοτάτη κόνις.
ρῦμα, *m.*, κουργουάρδος.
pungênte, *m. f.*, νύσσων, νυγματώδης, κεντῶν, -τώδης, ἀκανθώδης; *v.* **piccânte**; **acûto**.
pûngere, νύσσω, κεντῶ, -τρίζω, (-τρώνω, τσι-(τσυ)μπῶ); δάκνω; *v.* **-golâre**.
pungigliône, *m.*, κέντρον, (-τρί).
pungolâre, κεντῶ, -τρίζω, (-τρώνω); *fig.*, διεγείρω, παρακινῶ, παροξύνω.
pûngolo, *m.*, *pr. e fig.*, κέντρον, (-τρί); *fig.*, ἐλατήριο, οἰστρος.
punibile, *m.*, τιμωρητέος, ἀξιοτιμώρητος, ἀξιοποινος.
pûnico, **-a**, κάρχηδόνιος, -νι(α)κός.
punire, τιμωρῶ, κολάζω, παιδεύω.
punitîvo, **-a**, τιμωρητικός.
punitôre, **-trice**, τιμωρητής, -ρός.
puniziône, *f.*, *aziône*, τιμώρησις || *pêna*, -ρία, ποινή, παιδεία, -δευσις.
pûnta, *f.*, ἄκρον, ἀκ(ωκ)ή, αἰχμή, ἀθήρ, (μύτη) || *estremità*, *cîma*, ἄκρα, ἄκρον, κορυφή || *chîdîno*, ἡλάριον, καρφίον, (-φάκι, -φίτζα, βρόκα) || *punteruôlo*, κέστρον, ὀβελίσκος || *scalpêllo*, σμίλη, γλύφανον || *fazzolêtto da câpo*, λωρίς, (λουρίδα) || *spûnto*, *acidità*, δριμύτης, ὀξύτης, (τσουξεράδα, -ξιμον) || — *di têrra*, ἄκρα, γλῶσσα || *medc.*, νυγματώδης ὀδύνη, πλευρῆτις, (ποῦντα) || — *del giôrno*, λυκαυγές, (τὰ (γλυκο)χαράγματα) || *ârmi da —*, ὄπλα αἰχμηρά || *parlâre in — di forchêtta*, ὀμιλῶ ἐπιτετηδευμένως || *andâre in — di piêdi*, βαδίζω ἀκροποδητί.
puntâre, *mirâre*, στοχάζομαι, σκοπεύω, (σημαδεύω) || *fâr fôrza*,

spûngere, ὠθῶ, (σπρώχνω) || *giocâre*, (κατα)βάλλω, (βάζω) || *v.* **punteggiâre**; **impuntâre**.
puntâto, **-a**, *appuntîto*, *acûto*, ὀξύς, αἰχμηρός, (μυτερός, σουβλερός) || *punteggiâto*, (κατά)στικτός, ποιητικός || *s. f.*, *al giôco*, βάλμα, (βάλσιμον); *côlpo di pûnta*, πληγή διὰ τῆς αἰχμῆς ξίφους; *dispênsa*, *fascicolo*, φυλλάδιον. [λητής.
puntatôre, *m.*, σκοπευτής, πυροβό-
punteggiâre, *scresziare ecc.*, (κατα)στίζω || *ûno scritto*, (δια)στίζω.
punteggiatûra, *f.*, *gr.*, (διά)στίξις || *sêgni di —*, σημεῖα στίξεως.
puntellâre, ὑποστηρίζω, ὑπερείδω, ὑποστυλῶ, (στυλώνω, νταγιαντίζω).
puntêllo, *m.*, στήριγμα, ἔρεισμα, στύλωμα.
punteruôlo, *m.*, κέστρον, ὀβελίσκος, κεντητήριο, (σουβλ(άκ)ι, τριβελάκι) || *zool.*, τρώξ, (σιταρόψειρα).
puntiglio, *m.*, λεπτο-(μικρο)λογία, *v.* **picca** || *prênderla di —*, λεπτο-(μικρο)λογῶ, λογομαχῶ, (μαλλόνω διὰ τὸ παραμικρόν, πεισμ(ατ)όνω, βάζω πείσμα).
puntigliôso, **-a**, μικρολόγος; φιλόνεικος, ἐριστικός, (πεισματάρης); δύσκολος, (στρουφνός).
puntîno, *m.*, μικρὸν σημεῖον, μικρὰ στιγμή || **a —**, ἐντελέστατα, ἀκριβῶς || *pl.*, *gr.*, διακοπτικαὶ στιγμαί, τὰ ἀποσιωπητικά.
puntiscritto, *m.*, *v.* **mârea**.
pûnto, **-a**, νενυγμένος || *s. m.*, στίγμα, -μή || *dell'âgo*, ῥαφή, ῥάμμα, διεκβολή, (βελονιά) || *luôgo*, τόπος || *questiône*, *argomênto ecc.*, ζήτημα, ἀντικείμενον || *difficoltâ*, δυσκολία || *sostânza*, *côsa principâle*, οὐσιαστικόν, κεφάλαιον || *di un discôrso*, κεφάλαιον, μέρος, ἄρθρον || *al giôco*, βόλος, (ποῦντος) || *sêgno*, σημεῖον || *i quâttro -i cardinâli*, τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος || — *di vista*, ἀποψις || — *di partênza*, ἀφορμή, ἀφετηρία || — *d' apprôggio*, στήριγμα, βάσις || — *d' onôre*, ζήτημα τιμῆς, φιλοτιμία

- || *gr.*, στιγμή, τελεία; σημείον; — *in alto*, ἄνω τελεία; *dûe -i*, δύο τελείαι, δίστιγμον; — *esclamativo*, ἐπιφωνηματικόν (σημείον); — *finale*, τελεία στιγμή || *v. momento* || -o, *avn.*, οὐδαμῶς, οὐδ-όλως, παντελῶς, καθόλου, παντάπασιν, (ὅλως) διόλου.
- puntône**, *m.*, μεγάλη αιχμή || *v. puntuâle*, *m. f.*, ἀκριβής. [*drâga*. *puntualità*, *f.*, ἀκρίβεια.
- puntualmênte**, *avn.*, ἀκριβῶς, με ἀκρίβειαν, (σωστά).
- puntûra**, *f.*, ἀμυχή, νύγμα, κέντημα, (-τρωμα, δάγκαμα(τιά)) || *medc.*, *fôro*, *punziône*, (παρα)κέντησις. [τερός, σουβλερός).
- puntûto**, -a, ὄξυς, αἰχμηρός, (μου-punziône, *v. puntûra*.
- punzône**, *m.*, *v. punteruôlo* || σφοδρὸς κόνδυλος, (δυνατὴ γρο(ν)-διά).
- purazzêtto**, *m.*, (περι)σκιαγράφημα.
- purâzzo**, *v. burattino*, *bambôccio*.
- purilla**, *f.*, κόρη, (νινί,) τοῦ ὀφθαλμοῦ, γλήνη || ὀρφανὴ ὁ ἀνήλικος ὑπὸ κηδημονίαν, ἐπιτροπευομένη.
- purillâre**, *m. f.*, κορικὸς || ὀρφανικός.
- purillo**, *m.*, ὀρφανός, ἀνήλικος ὁ ὑπὸ κηδημονίαν, ἐπιτροπευόμενος.
- purhè**, *cong.*, ἐὰν (μόνον), ἀρκεῖ (μόνον) νά, ἄν.
- pûre**, *avn.*, *anche*, ὡσαύτως, ὁμοίως, ἐπίσης, εἰσέτι, καί; *parimênti*, (παρ)ὁμοίως, (παρ)ομοία, ἐν ἴσῳ; *non dimêno*, *tuttavîa*, *ma*, καὶ ὁ οὐχ ἤττον ὁμως, ἀλλά; *solamênte*, μόνον || *parlâto* —, λέγετε λοιπόν.
- ***purè**, *m.*, *barb.*, ἔθνος, (πουρές, φάβα).
- purêzza**, *f.*, καθαρ(ι)ότης, (-ρώτητα, -ρωσύνη), ἀμξία || *illibatêzza*, ἀγνεία, -νότης, ἀθωότης, ἄμεμπτον || *del discôrso*, ἄμεμπτον, καθαρότης, ἀκρίβεια, -βολογία, ὀρθότης.
- pûrga**, *f.*, κάθαρσις || *pl.*, *v. mêstruo*.
- purgânte**, *m.*, καθαρτικόν, -ρσιον, (ποῦργα).
- purgâre**, καθαίρω, -θαρίζω, (πα-
- στρεύω); *da accusè*, ἀθωῶ; *v. liberâre*; *purificâre*; *espiâre* || *medc.*, διορίζω ὁ δίδω καθάρσιον ὁ ἰατρικόν, (ποῦργαν), καθαρίζω, -θαίρω, (πουργάρω).
- purgatêzza**, *v. purêzza*.
- purgativo**, -a, καθαρτικός.
- purgâto**, -a, καθαρισθεὶς, -ρός.
- purgatôrio**, *m.*, καθαρτήριο, (πουργατόριον). [*espiaziône*.
- purgaziône**, *v. pûrga*, *purificaziône*;
- pûrgo**, *m.*, γνάφειον, καταβρεκτήριον, νεροτριβεῖον.
- purificâre**, (ἀπο)καθαρίζω, καθαροποιῶ, καθαίρω; (ἐξ)άγνίζω; (παστρεύω).
- purificativo**, -a; -cânte *m. f.*; -catôre, -trice, καθαρτικός, -ριστικός, (ἐξ)-άγνιστικός.
- purificaziône**, *f.*, ἀποκάθαρσις, καθαρισμός, -ροποίησις; ἐξαγνισμός, ἁγιασμός; (πάστρευμα) || † Ὑπαπαντή, (Καντηλῶρα).
- purifôrme**, *m. f.*, *medc.*, πρσοειδής.
- purismo**, *m.*, (ὑπερ)καθαρο-(ἀκριβο)λογία, ὑπερακριβισμός.
- purista**, *m. f.*, (ὑπερ)καθαρο-(ἀκριβο)λόγος, ὑπερακριβιστής, ἄγνο-purità, *v. -têzza*. [λεξιθήρας.
- puritanismo**, *m.*, καταροσέβεια, -ροδοξία || αὐστηρότης, στυφο-(πικρο)θήθεια, ὑπερσευλάβεια.
- puritâno**, -a, καθαρσοεβής, -ροδοξος, -ρολάτρης, (πουριτανός) || ἄνθρωπος αὐστηροτάτων ἀρχῶν, στυφο-(πικρο)θήτης, ὑπερσευλαβής; *v. purista*.
- pûro**, -a, *non mescolâto*, καθαρὸς, ἀκρατής, ἄμικτος || *sêmplice*, ἀπλοῦς; *sincêro*, ἄδολος, εἰλικρινής; *illibâto*, καθαρὸς, ἀγνός, ἄμεμπτος, ἀμόλυντος || *del discôrso*, καθαρὸς, ἀκριβής.
- purpûreo**, -a, πορφυρ(όχρ)οῦς, -ρώδης, -ροειδής, -ρίζων, *v. porporino*.
- purulênto**, -a, διάπυος, (ἐμ)πυώδης.
- purulênza**, *f.*, (ἐμ)πύωσις, -ῶδες, (ἐμπυασμα).
- pus**, *m.*, (ἐμ)πύον, (ὄμπιος).
- pusillânime**, *v. vile*, *paurôso*.

pústola, *f.*, φλύκταινα, (φουσκάλιδα). [λίτσα].
pustolêtta, *f.*, φλυκταινίς, (φουσκάρustolôso, -a, φλυκταινώδης, -νοειδής. [ζόμενος, δοξαστικός].
putativo, -a, ὑποτιθέμενος, νομιputifêrio, *v.* diavolio.
putîre, *v.* puzzâre.
putrêdine, *f.*, σήψις, σηπεδών, (σάπημα), *v.* -triditâ.
putrefâre, σήπω, σαθροποιῶ, (σαπίζω, -πήνω) || *n.*, σήπομαι, (διαφθείρομαι, (σαπίζω).
putrefattibile; -trecibile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς σήψιν, σηπτός.
putrefâtto, *v.* márcio. [-πημα].
putrefaziône, *f.*, σήψις, (σάπισμα,
putrescênte, *m. f.*, σηπόμενος.
putr(id)îre, *v.* -trefâre, marcîre.

putridità, *f.*, σήπη, σαπρότης, σάθρωμα, -θρότης, (σαπίλα).
pûtrido, -a, σαπρός, (σάπιος), *v.*
putridume, *v.* marcîume. [mârcio.
puttâna, *v.* prostitûta.
pûtto, *v.* fanciullo.
pûzza, *f.*, *v.* -o.
puzzâre, βρωμῶ, ὄζω (κακῶς) || *fig.*, ὄζω; — di eresîa, ὄζω αἰρέσεως.
puzzicchiâre, ὑποβρωμῶ.
pûzzo, *m.*, δυσωδία, κακοσμία, βρωμός, (βρώμα). [ἀτσίδι].
pûzzola, *f.*, (βρωμο)ϊκτίς, (κουνάδι,
puzzolênte, *m. f.*; -olênto; -ôzo, -a, δυσώδης, κάκοσμος, -κώδης, βρώμιος, (-μερός, -μισμένος); →
puzzône, *m.*, δυσώδης ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος, (βρωμιάρης); ἀναιδής, (συχαμένος).

Q

qua, *adv.*, *quiête*, ἔνθα, ἐνθάδε, ὧδε, *em.*, ἐδῶ, (᾽δῶ, ἐδῶνες); *môto*, δεῦρο, ἐνθάδε, ἐδῶ, (᾽δῶ) || *per di* —, διὰ τοῦ μέρους τούτου, ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ, ἐδῶθεν, (-ες) || *fin* —, ἕως ἐδῶ || (di) — e (di) là, τῆδε ἀκαεῖσε, ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ || *chi* —, *chi là*, ἄλλος (ἕνας) ἐδῶ καὶ ἄλλος ἐκεῖ || *bâda* —, ἄκουσ' ἐδῶ || *quêsto* —, οὔτοσί, αὐτὸς ἐδῶ.

quacchero, *m.*, τρέμων, τρομώδης, (κουάκερος); -a, *f.*, τρέμουσα, (κουακέρισσα).

quadêrna, *f.*, τετράς, -ἀριθμον.

quadernârio, -a, τετράδικος || *proesia*, -άστιχος, -ασύλλαβος || *min.*, -αμερής, -ασύνθετος. [διον.

quadêrno, *m.*, τετράδιον; φυλλά-

quadragenârio, -a, τεσσαρακονταετής, -ντούτης.

quadragêsimo, -a, *v.* quarantêsimo || *s. f.*, τεσσαρακοστή, (σαρακοστή); ἡ πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστής.

quadrangolâre, *m. f.*, τετράγωνος;

-γωνικός, -γωνιαῖος, (τεσσαροκάντωνος, -ράκωχος).

quadrângolo, *m.*, τετράγωνον.

quadrânte, *m.*, τεταρτημόριον τοῦ κύκλου; (*struménto*) ταταρτοκύκλιον || — *solâre*, ἡλιακὸν ὥρολόγιον, ἡλιορολόγιον, σκιαθήρας, (μεριδιάνα) || *di un orologio*, πρόσωπον τοῦ ὥρολογίου, πλάξ, (πλάκα).
quadrâre, *rênder quadro*, τετραγωνίζω, (τεσσαροκαντουνίζω) || *accomodare, piacere*, ἀρέσκω, εὐαρεστῶ.

quadratino, *m.*, τετραγωνίδιον.

quadrâto, -a, τετραγωνικός, -γωνος, -γωνιαῖος, -γωνισμένος, -γωνοειδής, (τεσσαροκάντωνος); *fig.*, *v.* *intelligênte*, *sêrio* || *s. m.*, τετράγωνον.

quadratrice, *f.*, τετραγωνίστρια.

quadratûra, *f.*, τετραγωνισμός, (τεσσαροκαντούνισις) || — *del cêrchio*, — τοῦ κύκλου; *fig.*, πρόβλημα ἄλυτον.

quadrêtto, *m.*, εἰκόνιον, (-νίτσα).

quadrêllo, *m.*, ἀβάκιον, (πλάκα), πλίνθος, (τοῦβλον) || *pl.*, -a, *f.*, *poet.*, βέλη, τοξεύματα.

quadrettâto, -a, *di stoffe ecc.*, τετραγωνισμένος. [-έτηρος, -ετής.

quadriennâle, *m. f.*, τετραετηρικός, quadriennio, *m.*, τετραετία, -ετηρία, -ετηρίς. [-άηλος.

quadrifido, -a, *bot.*, τετρασχιδής, quadriforme, *m. f.*, τετράσχημος.

quadrîga, *f.*, τέθριππον, τετράζυ-
quadrîgêmino, -a, τετράδυμος. [γον.

quadrîglia, *f.*, τετράχορος, (κα-
τρίλλια). [*s. m.*, -ον.

quadrilâtero, -a, τετράπλευρος ||
quadriliône, *m.*, τετράκις ἑκατομ-
μύριον, τετραλλιόνιον.

quadrilûstre, *m. f.*, εἰκοσαετής.

quadrîmêmbre, *m. f.*, τετραμερής,
-άκωλος.

quadrîmêstre, *m.*, τετράμηνον.

quadrînômio, *m.*, τετραώνυμον.

quadrîpartîre, διαιρῶ εἰς τέσσαρα
μέρη, τετραχίζω.

quadrîrême, *f.*, τετρήρης ναῦς.

quadrîsillâb(îc)o, -a, τετρασυλλα-
βικός, -σύλλαβος.

quadrîvio, *m.*, τετραοδία, -όδιον,
-οδος || *sciênze*, -όδιον.

quâdro, -a, *v. -drâto* || *s. m.*, *pit-
târa*, εἰκῶν, εἰκόνισμα, πίναξ, ζω-
γραφία, -φημα, πινακογράφημα,
(κουάδρο); *prospétto*, *oatdlogo*, πί-
ναξ, κατάλογος; *mil. ecc.*, στέ-
λεχος; *descriziône*, περιγραφή; *ve-
dûta*, ἄποψις; *aiûdla*, πρασιά,
(βραγιά); *dalle cârte*, τετράγωνον.

quadrûmano, *agg. e s. m.*, τε-
τράχειρ.

quadrûpede, *m. f.*, τετράπους,
(-ποδος) || *i -i*, τὰ τετράποδα.

quâdruplo, -a; -plíce, τετραπλοῦς,
-πλάσιος.

quaggiù, *avn.*, ἐνταῦθα, ἐνθάδε ο
ἐδῶ κάτω || *in quêsto môndo*, ἐν-
ταῦθα, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ κό-
σμου τούτου.

quâglia, *f.*, ὄρτυξ, (-ύκι).

quagliâbile, *m. f.*, πηκτ(ικ)ός.

quagliâre, πήγνυμι, -ύω, πήγω,
(πήζω).

quagliatûra, *f.*; -gliamênto, *m.*,
πῆξις, (πήξιμον, πήχτωμα).

quagliêre, *m.*, ὄρτυγοφῶνον συρίγ-
γιον. [πιτύα).

quâglio, *m.*, γάλιον, (-λατσίδα;
quagliôtto, *m.*, ὄρτύγιον, (-υκάκι).

quâlche, *pron. inv.*, τις, (τίνας,
κανείς, κάποιος); τινες, (μερικοί)

|| — *vôlta*, ἐνίοτε, κάποτε, ἔστιν
ὄτε, (καμμία φορά, μερκαῖς ο κά-
ποιαις φοραῖς).

quale(hed)ûno, -a, εἷς τις, τις, (κα-
νείς, κάποιος); τινες, (μερικοί).

quâlè, *pron., m. f.*, οἶος, (ὁ)ποῖος
|| — ?! τίς, ποῖος, (τί *inv.*); || —

(che) uômo è? ποῖος, (τί,) ἄν-
θρῶπος εἶναι; || — (che) uômo!
ὁποῖος, (τί,) ἄνθρῶπος! || *ti dirò*

— (che) pómo sia, θά σοι εἶπω
ὁποῖος, (τί,) ἄνθρῶπος εἶναι || —

impudênza! ὄση, (τί,) ἀναίδεια!
|| *oh* — *têsta*, οἷα κεφαλή! || —

il pâtre tâle il figlio, οἶος ὁ πα-
τήρ τοιοῦτος καὶ ὁ υἱός || *il* —,
ὄς, *v. che*.

qualificâbile, *m. f.*, χαρακτηριστός.

qualificâre, ὀνομάζω, προσαγορεύω;
χαρακτηρίζω.

qualificatîvo, -a, προσηγορικός, χα-
ρακτηριστικός, ποιωτικός.

qualificâto, -a, ὀνομαστός, (κε)χα-
ρακτηρισμένος, προ-(ἐπι)φάνης ||

leg., μετὰ βαρυντικῶν περιστά-
σεων.

qualificaziône, *f.*, ἀπονομή ὀνομα-
σίας, (ἐπ)ὀνομασία, προσηγορία,
χαρακτηρισμός, ποιῶσις.

qualità, *f.*, ποιότης, ποιόν, ἰδιό-
της, προσόν, χαρακτήρ || *dôte*, προ-
τέρημα, ἀρετή || *âlta condiziône*,

ἐπιφάνεια, ἐπισημότης, εὐγένεια
|| *tîtolo*, τίτλος || *spêcie*, εἶδος, γέ-
νος || *buôna o cattiva* —, καλή ο
κακή ἰδιότης || *in* — *di*, ὡς, ὡσάν,

ὕπὸ τὴν ἰδιότητα ο τὸν τίτλον
(*gen.*).

qualitatîvo, -a, χαρακτηριστικός.

qualmênte, *v. côme*.

qualôra, *v. se*, quando, qualvôlta.

qualsiasi; -lîsia; -lîvôglia; -lîn-
que, *agg. inv.*, πᾶς ὅστις, ὅστις
ἄν ο δήποτε, ὅποιος, (ὀπ)οἰοσδή-

ποτε || un sêgno —, σημειον (δπ)-
οιονδήποτε.

qualvôlta, *ανν.*, δσάκις, (δπ)όταν, —

quândo, *ανν.*, ότε, όπότε, όταν,

όπόταν, (σάν); *v.* mêntrè; se;

giacchè || —? πότε; || fino a —?

έως —; || — ... —, ποτέ μέν...

ποτέ δέ || di — in —, έκ διαλειμ-

μάτων, *v.* qualche (vôlta) || — an-

che, ει και, και άν, (άγκαλα (και)).

quantità, *f.*, ποσόν, -σότης || *mol-*

titúdine, πλῆθος, μέγας άριθμός

|| *delle sillabe*, χρόνος, ποσότης ||

— irrazionáli, άσύμμετροι ποσό-

τητες.

quantitativo, -a, ποσωτικός || *av-*

verbi -i, έπιρρήματα ποσότητος ||

|| **s. m.*, ποσοστόν; ποσόν, -σότης.

quânto, -a, όσος || -o, *ανν.*, -ον ||

—? πόσος; || —! πόσος! || tutti -i

siámo, όλοι όσοι είμεθα || niénte

di -o disse, τίποτε άφ' όσα είπε

|| -o è possibile, όσον (τό) δυνα-

τόν || -o a me, τό κατ' έμέ, τό

έπ' έμοί, ώς πρòς έμέ || per -o ti

sfôrzi, όσα κεν προσπαθήσης ||

-o più, όσω μάλλον || -o còsta

quêsto? πόσον (τιμάται) τουτο; ||

-o è lontano? πόσον άπέχει; || -i

ne abbiamo del mèse? πόσας του

μηνòς ο ποϊαν ήμέραν έχομεν; ||

-o siéte buono, πόσον είσθε καλός!

quantunque, *v.* benchè.

quarânta, *num. inv.*, τεσσαράκοντα,

(σαράντα) || — vólte, τεσσαρα-

κοντάκις (σαράντα φοραίς) || —

mila, τετρακισμύριοι, τέτταρες

μυριάδες. [κάθαρις, (καραντένα).

quarantêna, *f.*, λοιμοκαθαρτήριον,

quarantêne, *m. f.*, τεσσαρακονταε-

τής, -κοντούτης. [(σαραντάρικος).

quarantêsimo, -a, τεσσαρακοστός,

quarantina, *f.*, τεσσαρακοντάς, (σα-

ρανταριά; *di anni*, -τάρα).

quarantottêsimo, -a, τεσσαρακοστός

δγδοος.

quarêsima, *f.*, τεσσαρακονθήμερον

των νηστειών, ή τεσσαρακονθήμε-

ρος, (της σαρακοστής) || *s. m.*, δι-

δαχή της τεσσαρακοστής.

quartâio, *m.*, βαρέλιον, (-λάκι).

quartâna (fêbbre —), *f.*, τεταρταίος

πυρετός, (τεσσαρόμερη ζέστη).

quartâre, τετραχίζω, (τεταρτιάζω).

quartêtto, *m.*, *mus.*, κομμάτιον τε-

τραμερές, τετραφδία, -φδιον.

quartiêre, *m.*, *riónne*, συνοικία; *v.*

appartamênto || *mil.*, στρατών,

στρατόπεδον; — *generâle*, στρα-

τηγειον, άρχηγειον; — *d' invér-*

no, σταθμός χειμερινός, χειμάδιον

(-διό) || *dâr* —, χαρίζω την ζωήν,

φείδομαι || *non dâr* —, κατασφάζω

τους πολεμίους, κατακόπτω, κα-

ταστρέφω || *domandâr* —, ζητώ

χάριν της ζωής.

quartiermâstro, *m.*, *mil.*, καταλυ-

ματίας || *mar.*, δίοπος.

quarteruôla, *f.*, *v.* -tâio.

quârto, -a, τέταρτος || (in) -o, (luô-

go), -ον || *s. m.*, -ον, ταταρτημό-

ριον, (κουάρτο) || *d' ora*, τέταρτον

(της ώρας); *dûe ore mênò un* —,

δύο ώραι παρὰ τέταρτον || *di no-*

biltà, γενεά || *délla lûna*, τέταρτον

|| *mar.*, φυλακή || in -o, εις τέταρ-

τον, τεταρτόπτυχος; *s.*, -ον, βιβλίον

εις τέταρτον || *s. f.*, *mus.* τετρά-

τονον; *schërma*, τεταρτοβολή.

quartûccio, *m.*, τεταρτόλιτρον.

quârzo, *m.*, χαλικοπυρίτις, κουάρ-

κιον. [κουαρκιοϋχος.

quarzôso, -a, χαλικοπυριτώδης,

quâsi, *ανν.*, σχεδόν, παρ' όλίγον,

όλίγου δεϊν, παρὰ μικρόν || *sôn* —

môrto, παρὰ μικρόν ο μικροϋ έδήη-

σε ν' άποθάνω || *v.* circa; còme.

quâssia, *f.*, *bot.*, κασσιόδενδρον,

-όθαμνος, κασσία; *farmacia*, κασ-

σία. [έπάνω.

quassù, *ανν.*, ένταϋθα άνω, έδῶ

quatêrn-, *v.* quadêrn-.

quâtto, -a, *nascòsto*, κεκρυμμένος,

κρυπτός || *âmile*, ταπεινός, (συμ-

μαζωμένος) || — —, σιγά σιγά.

quattordicêsimo, -a, δέκατος τέ-

ταρτος. [σαρες, (-σερες, -σερις).

quattôrdici, *num.*, *inv.*, δεκατέσ-

quattrino, *v.* centésimo, sôlido, denário.
 quattro, *num. inv.*, τέσσαρες, (-σερες, -σερις) || — nôlto, τετράκις, (τέσσαραις φοραίς) || rimâsero a — ôcchi, ἔμειναν μόνοι των, κάτ' ἰδίαν, ἰδίᾳ || — tēmpora, τὰ τετραώρια ἢ τέσσαρα τρίμερα, (τὰ κουάτρο τέμπορα). [σιοι.
 quattrocēto, *num. inv.*, τετρακόquēgli, *que'*, *m.*, *pron.*, ἐκεῖνος (ὁ ἄνθρωπος).
 quēllo, -a, *pron.*, ἐκεῖνος, (κεῖνος) || in -a, ἐν ᾧ, μεταξὺ τούτων.
 quercēto, *m.*, τόπος δρυόφυτος, δρυμός, -μών.
 quērcia, *f.*, δρυς, (βαλανιδιά, μεσές) || di —, δρυῖνος.
 querciūolo, *m.*, νεοφυῆς δρυς, δρυῖδιον, (δρυάκι).
 querēla, *f.*, *leg.*, κατηγορία, ἀγωγή, ἔγκλισις || *v.* lamēnto, -tânza.
 querelânte, *m. f.*, κατήγορος, ἐνάγων. [*v.* lamentârsi, brontolâre.
 querelâre, κατηγορῶ, ἐνάγω || -rsi,
 querelâto, -a, κατηγορούμενος.
 querinônia, *v.* lamentânza, lamēnto. [lône.
 quērnlo, -a, *v.* lamentēvole, brontoesq̄ito, *m.*, ἐρώτημα; ζήτημα, πρόβλημα || *argomēnto ecc.*, προκειμενον πρᾶγμα, ὑπόθεσις.
 quēsti, *m.*, *pron.*, οὗτος (ὁ ἄνθρωπος), αὐτός.
 questionâre, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ, ἐρίζω, (μαλόνω). [τὰ ἐρωτήματα.
 questionârio, *m.*, ἐρωτηματολόγιον,
 questiōne, *f.*, ἀμφισβήτησις, συζήτησις, φιλονεικία, *v.* contêsa, quesito.
 quēsto, -a, οὗτος, (τοῦτος) || — ... quēllo, ὁ μὲν... ὁ δέ.
 questôre, *m.*, ταμίας || *commissârio di polizia*, (ὑπ)άστυνόμος.
 quēstna, *v.* cērcia. [ον || *v.* polizia.
 questûra, *f.*, ταμεία; *ufficio*, -μεῖ-questurino, *v.* poliziôtto. [τότε.
 qui, *v.* qua || *ôra*, τῶρα; *allôra*, quid(d)ità, *f.*, ὄντοτης, οὐσία.
 quid(d)itativo, -a, οὐσιώδης.

quietânza, *f.*, ἔξοφλητικόν, -φλησις || per —, ἔξοφλήθη. [φλησιν.
 quietanzâre, ἔξοφλ(ίζω)ῶ, διδω ἔξοqu(i)etâre, *v.* calmâre.
 quiēte, *f.*, in *gēnere*, ἡσυχία, ἡρεμία; *dell' ânimo*, ἀταραξία, γαλήνη; *pâce*, εἰρήνη; *immobilità*, ἀκίνησια; *ripôso*, ἀνάπαυσις, ἔνεσις, (ξεκούρασμα); *silēnzio*, σιωπή; *sônnio*, ὕπνος. [ξία, ἡρεμισμός.
 quietismo, *m.*, ἡσυχασμός, -χοδο-quietista, *m. f.*, ἡσυχαστής, -χόδοξος, ἡρεμιστής.
 qu(i)êto, -a, ἡσυχος, ἡρεμος, ἀτάραχος, γαλήνιος; εἰρηνικός, φιλήσυχος; ἀκίνητος; σιωπηλός, σιγηλός; πρᾶος. [πεντασύλλαβος.
 quînârio, -a, πενταδικός || *di vérsi*, quînci, *avn.*, ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ.
 quîndî, *avn.*, *di là*, ἐκεῖθεν, *c. s.* || *poi*, (ἐπ)εῖτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον, (-ρα).
 quîndicēsimo, -a, δέκατος πέμπτος.
 quîndici, *num.*, *inv.*, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
 quîndicîna, *f.*, δεκαπεντάς, (-ταριά); *di giôrni*, δεκαπενθημερία.
 quinquageuârio, -a, πεντηκονταετής, -κοντούτης.
 quinquagēsimo, -a, πεντηκοστός || *s. f.*, -ή; ἡ κυριακή τῆς ἀποκρέω, (-κριᾶς,) ὁ τῆς τυροφάγου, ἡ τυρινῆ κυριακή. [-ετηρῆς.
 quinquennâle, *m. f.*, πενταετηρικός,
 quinquēnne, *m. f.*, πενταετής. [ρίς.
 quinquēnnio, *m.*, πενταετία, -ετη-quinquerème, *f.*, πεντήρης.
 quîntâle, *m.*, στατήρ, ἑκατογχιλιόγραμμον, (καντάρι).
 quîntâna, *f.*, νύσσα; *côrrer la —*, ἐλαύνω ἐπὶ τὴν νύσσαν || *fēbbre —*, πεμπταῖος πυρετός.
 quîntêrno, *m.*, τεῦχος, φυλλάδιον.
 quintessēnza, *f.*, τὸ ἄνθος, (ὁ ἀνθός); ἄριστον, ἐπίλεκτον.
 quîntêtto, *m.*, πενταφωνία, -τόργανος, -ταμερῆς ἄρμονία ὁ μελοποιία. [(-τάρι).
 quîntîna, *f.*, *al giôco*, δεκαπεντάς,
 quînto, -a, πέμπτος || -o, *avn.*, -ον

|| *s. m.*, -ον, πεμπτημόριον || *s. f.*, *mus.*, διάστημα πέντε φωνῶν, ἡ διὰ πέντε; *schërma*, πέμπτη (φύλαξις); *tedtro*, παρασκήνιον.
quintodécimo, *v.* quindicésimo.
quintuplicâre, πενταπλασιάζω.
quintuplo, -a, πενταπλοῦς, -πλάσιος.
qui pro quo, *m.*, λάθος, ἄλλ' ἀντ' ἄλ-
quisquília, *v.* futilità, inèzia. [λου.
quistiõne, *v.* quest-
quitânza, *v.*, quiet-
quîvi, *v.* qua; là.
quõta, *f.*, ἀνάλογον, ἐπιβάλλον,

ἔρανος, μερίς, -ίδιον, (-ιδικόν, ῥε-
 φενές) || *banchêtto a* —, συμπό-
 σιον ἐξ ἔρανου.
quotiâre, ἐραρίζω || -rsi, συνεισφέρω
 ἐξ ἔρανου, παρέχω τὸ ἀνάλογόν
 μου εἰς ἔρανον.
quotidianamênte, *avn.*, καθ' ἐκά-
 την, καθημερινῶς, ἡμερησίως.
quotidiâno, -a, ὁ καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν, ἡμερησίως; *contínuo*, ἀδιά-
 παυστος || *il râne -o*, ὁ ἐπιούσιος
quotizzâre, *v.* -târe. [ἄρτος.
quõto; *quoziente*, *m.*, πηλίκον.

R

ra, *v.* *spésso* (ri)a-
rabbalinâre, *v.* imballâre.
rabârbaro; -rbero, *m.*, ῥαβάρβα-
 ρον, ῥᾶ, ῥεῖον, ῥαποντικόν, (ῥα-
 βέντι).
rabbaruffâre, *v.* abbaruff-, arruff-
rabbassâre, *v.* riabb-, calâre.
rabbâttere, *v.* riabb-, socchiudere.
rabberciâre, *v.* racconciâre, rappez-
râbbi, *m.*, *v.* -îno; Ἰησοῦς. [zâre.
râbbia, *f.*, δεινὴ ὀργή, λύσσα;
 παραφορὰ, μανιώδης ἐπιθυμία;
medc., ὑδροφοβία.
rabbînico, -a, ῥαββινικός. [γνωσία.
rabbînismo, *m.*, ῥαββινισμός; -vo-
rabbînista, *m.*, ῥαββινιστής.
rabbîno, *m.*, ἱερεὺς Ἰουδαῖος, ῥαβ-
 βῖνος, νομοδιδάσκαλος, (χαμάχης)
 || *grân* —, ἀρχираββῖνος.
rabbîoso, -a, λυσσαλέος, λυσσῶν,
 -ώδης, (λυσσαίρης); θυμώδης, ὀρ-
 γίλος. ὀξύχολος.
rabboccâre, πληρῶ ἰσοχειλῶς.
rabbonacciâre, *pr. e fig.*, γαλην(ι-
 ζω)ῶ, *v.* calmâre || -rsi, γαληνίζω,
 -ομαι, γαληνῶ.
rabbonîre, (κατα)πραῦνω, κατευ-
 νάζω, καθησυχάζω, εἰρηνοποιῶ,
 -νεύω, (ξεχολιάζω, ξεθυμαίνω).
rabbrividire, *pr.*, ῥιγῶ, ὑποτρέμω,
 (τρεμουλιάζω, τρέμω ἀπό); *di fêb-
 bre*, φρικάζω; *pr. e fig.*, (ἀνα)-
 φρίσσω, φρικιῶ, (ἀνατριχιάζω).

rabbrunâre; -uscârsi; -uzzârsi, *v.*
 abbrunâr(si), oscurâr(si).
rabbuffâre, *scomprigliâre*, συγχέω,
 (-χίζω), (δια)ταράττω || *rimprove-
 rare*. ἐπιτιμῶμαι τινι, ἐλέγχω, ἐπι-
 πλήττω, (μαλ(λ)όνω, γρυνιάζω).
rabbûffo, *m.*, ἐπιτιμησις, ἐπίπλη-
 ξις, (μάλ(λ)ωμα).
rabbuiârsi, ἐπισκοτιζομαι, (νυκτό-
 νω); *v.* abb-, oscurârsi.
rabdomanzia, *f.* ῥαβδομαντεία, -τι-
rabescâre, *v.* arab-. [κῆ.
rabicâno, *m.*, λευκοσποδοβαῖος ἱε-
 πος || *fig.*, *v.* rôzza.
râbido, *v.* rabbîoso.
raccapezzâre, (*ri*)trovâre, ἀνευρίσκω
 || *riunire*, συνάπτω || -rsi, κατα-
 νοῶ; συνέρχομαι; εὐρίσκω τὸν
 δρόμον μου. [-κτός.
raccapriccêvole, *m. f.*, φρικώδης,
raccapricciâre, *att., r.*, φρικὴν ἐπι-
 φέρω || *cm. n.*, (ἀνα)φρίσσω, φρι-
 κιῶ, (ἀνατριχιάζω).
raccapriccio, *m.*, φρικὴ, -κίσις,
 φρίξ, φρύαγμα, (ἀνατριχίασμα).
raccâre, ὠρύομαι.
raccartocciâre, *v.* accart-
raccattâre, παίρνω ἄνωθεν, ἀνα-
 λέγω, (σηκόνω); ἀναλαμβάνω.
racce-, *v.* riacee-
racchetâre, *v.* calmâre, rabbonîre.
racchêta, *f.*, τίνακτρον, ἀφετήριον
 || *razzo*, πύραυλος.

- racchettiêre, *m.*, τινακτροποιός || πυραυλοβόλος.
- racchiocciolârsi, *v.* raggomitolârsi.
- racchiûdere, ἐγ-συγ-(περι)κλείω; περιορίζω, περιλαμβάνω, *v.* con-tenêre. [conciâre.
- racciabattâre, *v.* rappezzâre, rac-
raccôgliere, (περι)συνάγω, συναθροί-
ζω, συλλέγω, (συνάζω, (περι)μα-
ζεύω, μαζόνω) || *una persôna, prênderla con sè*, (ὑπο)δέχομαι, (πε-
ρι)μαζεύω || *una còsa cadûta*, παίρ-
νω ἄνωθεν, ἀναλέγω, (σηκόνω) ||
le biâde, καρπολογῶ, συλλέγω,
(μαζόνω), ἀποθηκεύω, συγκομί-
ζω, ἀποταμιεύω || *fig.*, καρποῦμαι,
ἀπολαύω, ὠφελούμαι || -rsi, συνα-
θροίζομαι, συνέρχομαι; συγκεντρῶ
τὸν γοῦν μου, περισυλλέγομαι.
- raccolgimênto, *m.*, ἢ εἰς ἑαυτὸν
ἐπιστροφή, σύννοια, λογισμός; †
κατάνυξις.
- raccolgiliticcio, -a, συνηγμένος, συν-
ηθροισμένος, συμφορητός, σύλλε-
κτος ἐν τάχει.
- raccolgilitôre, -trîce, συναθροίζων,
συλλέγων, -λλογεύς, ἀπάνθιστής.
- raccolta, *f.*, συλλογή, συναγωγή;
di scrîtti, συλλογή, ἀπάνθισμα ||
suonâr a —, σημαίνω τὸ ἀνακλη-
τικόν || →
- raccolto, *m.*, καρπολογία, συγκο-
μιδή, θερισμός, (μάζευμα τῶν
καρπῶν). [τος; ἀξιεπάρινος.
- raccomandâbile, *m. f.*, ἀξιόσυστα-
raccomandâre, *còse o persône*, κάμνω
σύστασιν ὑπὲρ τινος, συνίστημι,
-ιστῶ, (συσταίνω); συμβουλεύω,
παραγγέλλω, παρακινῶ εἰς || *com-
mêttere, affidâre*, παραδίδω(μι),
ἐμπιστεύομαι || *attaccdre, fermâre*,
προσαρτῶ, συνδέω || -rsi, συνιστῶ-
μαι, εὐδοκιμῶ, τιμῶμαι διὰ τι;
— a Dio, συνιστῶμαι εἰς τὸν Θεόν,
ἐπικαλοῦμαι τὴν προστασίαν τοῦ
Θεοῦ. [συστημένον.
- raccomandâto, -a, (*su lêttere ecc.*),
raccomandatôre, -trîce, συνιστάς.
- raccomandaziône, *f.*, σύστασις || *di*
—, συστατικός; *lêttera di —*,
συστατικὴ ἐπιστολή, συστατικόν.
- raccomodâre, *v.* (ri)accom-, →
- raccunciâre, (ἐπι)διορθῶ, ἐπισκευά-
ζω, (φθ-(φτ)(ε)ιάνω, σιάζω, συ-
γυρίζω); *un âbito ecc.*, ἐπι-(ἀνα)ο-
ράπτω, (μπαλλ(λ)όνω, φτ(ε)ιάνω);
una còsa, διορθῶ, (μερα-(μερε)-
μετίζω). [mênto.
- raccunciâtûra, *f.*, *v.* accomoda-
raccorfortâre; -cconsolâre, *v.* conf-
raccorntâre, διηγούμαι, ἐξιστορῶ;
λέγω. [τωρ.
- raccorntatôre, -trîce, διηγητής, -γῆ-
raccornto, *m.*, διήγημα, ἱστορία.
- raccornciâre, *v.* accor-, abbreviâre.
- raccordâre, *v.* riconciliâre; colle-
raccôrre, *v.* -ccôgliere. [gâre.
- raccostâre, *v.* (r)avvicinâre.
- raccozzâre, *v.* accozz-.
- rachitico, -a, ῥαχιτικός.
- rachitide, *f.*; -itismo, *m.*, ῥαχίτις.
- racimolâre, ἐπιφυλλίζω, ῥα-(ῥω)-
γολογῶ. [ῥαγολόγος.
- racimolatôre, -trîce, ἐπιφυλλιστής.
- racimolatûra, *f.*, ἐπιφύλλισμα ἀμ-
πέλου.
- racimolo, *m.*, βοτρυδίων, σταφυ-
λῖς, (-λάκι, τσαμπί, τσαμπουρίδι).
- racquetâre, *v.* calmâre, rabbonîre.
- racquistâre, *v.* riacq-, ricuperâre.
- râda, *f.*, ὄρμος, ἀγκυροβόλιον, (λι-
μάνι, σπιάγγια, ῥάδα).
- radazzâre, σαρ(όνω)ῶ τὸ πλοῖον.
- raddensâre, *v.* condens-.
- raddobbâre, ἐπισκευάζω τὸ πλοῖον,
ἐπιδιορθῶ τὸ σκάφος, πακτῶ,
(φτ(ε)ιάνω, σιάνω, μερεμετίζω,
καλαφατίζω).
- raddôbbo, *m.*, ἐπισκευὴ πλοίου,
πάκτωμα, (φτ(ε)ιάσμα, σιάσμα,
μερεμέτισμα, καλαφάτισμα).
- raddolcîre, *v.* addolc-. [σιασμός.
- raddoppiamênto, *m.*, (ἀνα)διπλα-
raddoppiâre, ((ἐπ)ἀνα)διπλασιάζω,
(διπλάζω); *augmentâre*, διπλασιά-
ζω, ἐπιτείνω, αὐξάνω || *n.*, γίνο-
μαι διπλάσιος, διπλασιάζω, -ομαι.
- raddrizzâre, (κατ)εὐθύνω, ἐπανορ-
θῶ, *v.* drizz-, (ri)accomodâre.
- râdere, ξυρ(ίζω)ῶ, (-ραφίζω); *to-*

sdre, κείρω, (κουρεύω) || *togliere il còlmo con la rasiêra*, ἀπομάσσω || *sfiordâre, passâr vicino*, ἐπιψαύω; παραμείβομαι || -rsi, (la bârba), ξυρῶμαι, -ρομαι, (-ραφίζομαι).

radêzza, *f.*, ἀραιότης; σπανιότης.

radiâre, *v.* irrad-; cancellâre, a-

radiâle, *m.f.*, κερκιδικός. [bolire.

râdica, *v.* -dice.

radicâle, *m.f.*, *pr. e fig.*, ῥιζικός;

fig., ἐνδόμυχος, τέλειος; κυριώ-

τερος || *in politica*, ῥιζοσπαστικός,

δημοκρατικός; *s.*, ῥιζοσπάστης,

δημοκράτης || *v.* radice.

radicalismo, *m.*, ῥιζοσπαστισμός;

-τία, δημοκρατική πολιτική.

radicalmente, *adv.* ῥιζικῶς, -ζηδόν,

προορρίζως, ἐντελῶς, (πρό-(σύ)ρ-

ρίζα, τέλεια). [ζωσις, -ωμα.

radicamento, *m.*; -caziône, *f.*, ῥι-

radicâre, *pr. e fig.*, ῥιζῶ, (-ζόνω)

|| -rsi, ῥιζοῦμαι, -ζοβολῶ, -ζοφωῶ,

radicâto, -a, ἐρριζωμένος. [(-ζόνω).

radicchio, *m.*, ῥαδίκι(ον); *v.* cicòria.

radice, *f.*, *pr. e fig.*, ῥίζα; *prin-*

cípio, fònte, ἀρχή, πηγὴ, αἴτιον ||

gr., ῥίζα, θέμα, ἐθυμολογία ||

mat., ῥίζα; — quadrâta o cúbica,

τετραγωνικὴ ἢ κυβικὴ — || *di un*

mònte, ῥίζα, (πρό)πόδες, (ῥιζο-

βούνι) || *dalle* -i, ἐκ ῥιζῶν, ῥιζό-

θεν, *v.* radicalmente.

radicêtta; -cêlla, *f.*, ῥιζίον, -ζί-

διον, (-ζάκι).

radicifôrme, *m.f.*, ῥιζόμορφος.

râdio, *m.*, ὄσσο, κερκίς || *min.*, ῥά-

διον. [te, luminôso.

radiôso, -a, *v.* irradiante, raggiân-

râdo, -a, ἀραιός; σπανός || *di* -o,

radunâre, *v.* adun-. [v. raramente.

radûra, *f.*, ἄδενδρον μέρος δάσους,

ἄδενδριά, (σπανάδα) || *v.* radêzza.

rafanellino, *m.*, ῥαφανίδιος, -νίς,

(ῥα-(ῥε)πανάκι). [(ῥε)πάνι).

râfano, *m.*, ῥάφανος, ῥέπανος, (ῥα-

raffâre, *v.* arraff-.

raffazzonâre, *ordnre, assettdre*, κομ-

ψεύς, (ἐπι)κοσμῶ, καλλωπίζω,

εὐπρεπίζω || *v.* racconciâre, acco-

modâre.

raffêrma, *f.*, μετεκμισθωσις, (ξα-

νανοίκισμα) || *mil.*, νέα ἐγγραφή

ἢ κατάταξις, ἀνακατάταξις; διάρ-

κεια τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

raffermâre, ἐκμισθῶ ἐκ νέου, μετ-

εκμισθῶ, (ξανανοικιάζω); *v.* con-

fermâre || *mil.*, ἀνακατατάσσω.

raffêrmo (pâne —), *m.*, ἄρτος ἕω-

λος, (ψωμί μπαγιατίτικο).

râffica, *f.*, λαίλαψ, καταγίς, (σαγα-

νάκι, μπουρίνι, ῥεφουλιά). gliâre.

raffigurâre, *v.* riconôscere; assomi-

raffilâre, *affilâre*, ἀκον(ίζω)ῶ || *pa-*

reggiâre stoffe, libri ecc., (περι)κό-

πτω, περιξέω, περιψαλιδίζω

raffilatôio, *m.*, περιξεστήριον.

raffilatûra, *f.*, ἀκόνησις || περικοπή,

περιξέσις, περιψαλίδισμα; περι-

κομμα, τὰ ψαλιδίσματα. [za.

raffinamento, *m.* *v.* -natûra, -patêz-

raffinâre, καθαρίζω, διυλίζω, (λα-

γαρίζω); *smiuzzâre*, λεπτύνω ||

lavorâr finamente, λεπτουργῶ, πε-

ριεργάζομαι || *perfezionâre*, τελειο-

ποιῶ || *ingentilîre ecc.*, λεπτύνω,

καθιστῶ ἀβρότερον.

raffinatêzza, *f.*, finêzza, λεπτότης;

perfeziône, τελειότης; *delicatêzza*,

squisitêzza, ἀβρότης, -όν, -οφρο-

σύνη; *spîrito*, *ingégno*, εὐφυΐα;

in cattîvo sênsò, ἐπιδεξιότης, πα-

νουργία.

raffinâto, -a, κεκαθαρισμένος, διϋ-

λισμένος || *fig.*, τέλειος; ἀβρός;

εὐφυής, ἀγχίνους, ὄξυδερκής; ἐπι-

δέξιος, πανοῦργος.

raffinatôre, -trîce, καθαριστής, διϋ-

λιστής, (λαγαριστής).

raffinatûra, *f.*, καθαρισμός, διϋλισις,

râffio, *v.* rampône. [(λαγάρισμα).

rafforzâre, *v.* rinf-, fortificâre.

raffreddamento, *m.*, ψύξις; ψυχρα-

σία; (κρύωμα); *v.* -ddôre.

raffreddâre, *pr.*, ψύχω; *pr. e fig.*,

ψυχραίνω, (κρυώνω); *fig.*, ἐλαπτῶ

|| -rsi, *pr. e fig.*, ψυχραίνομαι,

(κρυώνω); *pigliâr ûna infreddatûra*

o un raffreddôre, περιψύχομαι,

κρυολογῶ, (κρυώνω); καταρροῖζο-

μαι, (συναχιάζω, βρά(γ)χνιάζω).

raffreddôre, *m.*, καταρροή, (συν-ά(γ)χι, καταιβασιά); *di tēsta*, κόρυζα, (καταιβασιά); *infreddatūra*, περίψυξις, κρυολόγημα.

raffrenâre, *v.* fren-. [frontâre.

raffrontâre, *v.* riscontrâre, con-

ragâdi, *f. pl.* ξαγάδες. [ξαγάνη.

râgana, *f.*, δρᾶων ὁ θαλάσσιος,

raganella, *f.*, *itt.*, ξαγάνιον ||

ranella, βατραχίδιον (βαθρακάκι), πρασινοβάτραχον || *strumēto*, κρέμβάλον, κρόταλον, (ξοκάννα, κρουτάλι).

ragâzza, *f.* νεᾶνις, κόρη, -ράσιον, (-ρίτσι, κοπέλα), *v.* giôvane, fanciulla. [δαρίων ὄχλος.

ragazzâglia, *f.*; -zzâmie, *m.*, παι-

ragazzâta, *f.* παιδαριότης.

ragazzîno, *m.*, παιδίον, -δάριον, (ἀγοράκι), *c. s.*

ragâzzo, *m.*, παῖς, νεανίσκος, (ἀγόρ(ά)κι, κοπέλι), *v.* fanciullo, gar-

raggelârsi, *v.* gelâre. [zône.

râgghio, *v.* râglio.

raggiânte, *m. f.*, ἀκτινοβολῶν, ἀκτινο-(φωτο)βόλος, ὀλόφωτος || *fig.*, (δια)λάμπων ὑπὸ χαρᾶς, φαιδρός, χαρωπός, περιχαρής.

raggiâto, -a, ἀκτινωτός, -νοειδής || *i -i*, *zool.*, τὰ ἀκτινωτά.

raggiâre, *v.* irragg-, splēndere.

raggiêra, *v.* aurêola.

râggio, *m.*, ἀκτίς, -ίν, (-ίδα, ἀκτίδα, -ίνα); *i -i di Röntgen*, αἱ ἀκτίνες τοῦ ῥαίντγεν || *di ûna ruôta*, ἀκτίς, κνημία, κνήμη, (ἀδράχτι) || *mat.*, ἡμιδιάμετρος || *fig.*, ἀκτίς, λάμψις, φῶς, αἴγλη.

raggiornâre, *imps.*, ἡμέρα πάλιν γίνεται, πάλιν ἐξημερόνει.

raggirâre, *v.* imbrogliâre, ingannâre *ecc.*

raggiûngere, προ-(κατα)φθάνω, καταλαμβάνω; ἀφικνοῦμαι || — *il prôprio scôpo*, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ μου || *r.*, *v.* congiûngere.

raggiustâre, *v.* accomodâre, racconciâre.

raggomitolâre, συσπειρῶ ἐκ δευτέρου, (περι)τυλίσσω ὁ τολουπεύω

πάλιν || -rsi, συσπειρῶμαι, συστέλλομαι, (ζαρόνω, (συμ)μαζόνομαι).

raggranellâre, *pr.*, σταχυολογῶ, (ἀσταχυολογῶ) || *fig.*, συναθροίζω κατὰ μικρόν, συσσωρεύω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, συλλέγω, (μαζόνω,

raggranâre, *v.* aggr-. [-ζεύω).

raggricchiâre, *v.* contrârre, accorciâre, → || -rsi, συστέλλομαι, συσπῶμαι, *v.* raggomitolârsi, accovacciârsi.

raggrinzâre, *v.* increspâre.

raggrupamēto, *m.*, συγκρότησις, σύμπληξις, συνένωσις.

raggrupâre, συναθροίζω εἰς ἓν, συγκροτῶ, συμπλέκω, συναρμόζω, συνδέω || -rsi, -ομαι; *v.* tôrcersi; raggomitolârsi.

raggruzzolâre, ἐπι-(συσ)σωρεύω παρὰ μικρόν, *v.* raggranellâre.

ragguagliâre, *v.* uguagl-; paragonâre; informâre.

ragguâglio, *m.*, *proporzîone*, ἀναλογία || *uguagliamēto*, ἐξίσωσις, ἰσοποίησις || *paragône*, σύγκρισις, παραβολή, παράθεσις || *informazîone*, πληροφορία; *avvîso*, *notizia*, *particolarre*, ἀγγελία, εἶδησις, λεπτομερῆς ἐξιστόρησις.

ragguardêvole, *m. f.*, περίβλεπτος, περιφημος, λόγιμος, σημαντικός, ἔξοχος, σπουδαῖος; πολὺς, μέγας, πολυάριθμος, ὑπέρογκος.

râgia, *f.*, ρητίνη, (ῥετσίνα).

ragionamēto, *m.*, (συλ)λογισμός; fâlso —, παραλογισμός || *conversazîone*, *discôrso*, συνδιάλεξις, συνομιλία, λόγος.

ragionâre, (συλ-δια)λογίζομαι; συζητῶ || *conversâre*, *parlâre*, συνδιαλέγομαι, συνομιλῶ.

ragiouâto, -a, λογικός; λελογισμένος; ἠτιολογημένος. [κριβολόγος.

ragionatôre, -trîce, συλλογιστής; ἀ-
ragiône, *f.*, *facoltà*, λόγος, -γικόν, νοῦς, φρένες, διάνοια || *saggêzza*, φρόνησις, σύνεσις || *douêre*, δίκαιον, εἰκός, πρέπον, προσήκον || *motîvo*, *câusa*, λόγος, αἰτία, αἰτιον, ἀφορμή || *contrârio di tôrto*,

δικαιον || *argomento*, πρόνα, λόγος, ἔλεγχος, ἀπόδειξις || *specie*, *sôrta*, εἶδος, γένος || *cônto*, λογαριασμός || *soddisfazióne*, *riparazióne*, λόγος, ἱκανοποίησις || *ditta*, ὑπογραφή, ὄνομα, ἐπωνυμία || *società*, ἐταιρεία || *mat.*, ἀναλογία, λόγος; in — in *versa*, κατ' ἀντίστροφον λόγον, ἀντιστρόφως ἀνάλογος || a —, κατὰ δίκαιον λόγον, δικαίως, ὀρθῶς || a *più fôrte* —, ἔτι μᾶλλον, (πλειότερον ἀκόμη) || *sênza* —, a *spropòsito*, χωρὶς λόγου; *ingiustamênte*, ἀδίκως || a *tôrto* o a —, ἀδίκως ἢ δικαίως || *non ascôlta* —, δὲν ἀκούει λόγον, (δὲν παίρνει ἀπὸ λόγον) || *ridûrre alla* —, πείθω; σωφρονίζω; (συμμαζεύω) || *dâr* —, (*soddisfazióne*), ἱκανοποιῶ; (*spiegazióne*), ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω; (δίδω λόγον); *approvâre*, ἐγκρίνω || *avêr* —, ἔχω δίκαιον, δικαιοῦμαι; *avêr* — *di dîre*, δικαιοῦμαι νὰ εἶπω || — *di stâto*, λόγος πολιτικός || in — *di*, (*prezzo*), πρὸς (*acc.*); (*relazióne*), κατὰ λόγον, κατ' ἀναλονίαν.

ragionêvole, *m. f.*, λογικός, ἔλλογος; *saggio*, φρόνιμος; *giusto*, δίκαιος, ὀρθός, εὐλογος; *moderato*, μέτριος.

ragionevolêzza, *f.*, λογικότης, -κόν; φρόνησις, -νιμότης; δίκαιον, -καιοσύνη, εὐθύτης; μετριότης.

ragioniêre, *m.*, λογιστής.

ragioneria, *f.*, λογιστική, καταστ(ο)ιχογραφία || *ufficio*, λογιστή-**ragliare**, ὀγκῶμαι, (γκαρρίζω). [ριον.

raglio, *m.*, ὀγκνηθμός, (γκάρισμα).

ragna, *f.*, *v. ragnatêla* || δίκτυον, παγίς, (-ίδα, φάκα) || *fig.*, πλεκτάνη, ἐνέδρα || *prender nella* —, συλλαμβάνω εἰς τὴν παγίδα; παγιδεύω, ἀπατῶ || *dâr nella* —, παγίδι περιπίπτω, ἐμπίπτω εἰς ἀπάτην.

ragnâre, ἐκτείνω δίκτυα, δικτυῶ || *di stoffe*, *logorarsi*, κατατρίβονται, ἀραιόνομαι, φθείρομαι, εἶμαι πεπαλαιωμένος, (χάλνῶ).

ragnatêla, *f.*; -o, *m.*, ὕφασμα τῆς ἀράχνης, ἀράχνιον, -άχνη, (-αχνιά) || *coprirsi di -i*, ἀραχνιῶ, (-αχνιάζω) || *dâre âi -i*, ἐκκορῶ, (ξερ(ρ)αχνί(ά)ζω).

ragno, *m.*, ἀράχνη, -νης, (ἀλεφαντή, σφαλάγγι) || *di* —, ἀραχναῖος, -νιος, (-νήσιος).

ragunâre, *v. adunâre*.

râi, *m. pl. poet. di raggio*.

ralinga, *f.*, *mar.*, περιρραμα, λῶμα.

ralingâre, περιρράπτω σχοινίον εἰς, λωματίζω, (γρानτολογῶ).

râlla, *f.*, στροφεύς || *v. rûngolo*.

rallargâre, *v. allarg-*.

rallegramêto, *m.*, τέρψις, χαρά, ἀγαλλίασις || *felicitazióne*, *congratulasióne*, συγχαίρησις, -χαρμα, -χαρητήριον.

rallegrâre, τέρπω, χαροποιῶ, εὐφραίνω, διασκεδάζω, (καλοκαρδίζω) || -*rsi*, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι, -λλιῶμαι, (ἀναγαλλιάζω); *divertirsi*, εὐφραίνομαι, διασκεδάζομαι, (ξεφαντόνω); *con qcd.*, συγχαίρω, -ομαι, συνήδομαι τινι.

rallentamêto, *m.*, βραδυνσις, μετριασμός, χαλάρωσις.

rallentâre, βραδύνω, μετριάζω, χαλαρῶ, (-όνω, ὀλιγοστεύω).

rallino, *m.*, στροφεύς, -φιγξ, (-φίδι).

rallungâre, *v. allung-*.

râna, *f.*, *v. -mo(scêllo)*, frônda.

ramaiâna, *m.*, ῥαμαῖς. [στεία.

ramadân, *m.*, *barb.*, ῥαμαζάνιον, νη-**ramâio**; -*miêre*, *v. calderâio*.

ramai(u)ôlo, *m.*, ζωμήρυσσις, ἐτνήρυσσις, (χουλιέρα). [ρο.

ramanzîna, *f.*, *v. rabbuffo*, rimprôve-

ramârro, *m.*, σαῦρος, (χλωρο)σαύρα, (γουστέρα, -ρίτσα).

ramâto, *v. -môso*, frondôso.

râmê, *m.*, χάλκός, (-κωμα, μπακίρι) || *vâso di* —, χάλκωμα || *incisióne*, χαλκογράφημα, -φία || *monêta di* —, χαλκοῦν, -κειον, -κινον, (μπακιρένιον,) νόμισμα, καλχονόμισμα, (μπακίρα) || *colôr* —, χαλκόχρους.

ramerino, *v. rosmarino*.

ramificâre, -*rsi*, κλάδους φύω, διαι-

ροῦμαι εἰς κλάδους ο μέρη, διακλαδίζομαι; *fig.*, διακλαδοῦμαι.

ramificaziōne, *f.*, *pr. e fig.*, διακλαδισμός; -δωσις.

ramingâre, *v.* errâre, vagâre.

ramina, *f.*, σφυρηλατουμένου χαλκοῦ λεπίδες. [χαλκοῦς.

ramino, *m.*, χάλκωμα, θερμοαστήρ

rammantâre, *v.* ammant-, difendere.

rammarginâre, *v.* cicatrizzâre.

rammaricârsi, *v.* lamentârsi, dolêrsi.

rammârico, *v.* lamênto; dolôre.

rammemorâre, *v.* rammentâre, ricordâre.

rammendâre, αναρράπτω, (ἀνα-κατα)πιάνω, μπαλ(λ)όνω), ρυτίζω, (οὔρουδίζω); *v.* raccocciâre; corriggere. [(μπαλ(λ)ώτρια).

ramendatrice, *f.*, αναρράπτρια,

rammiêndo, *m.*, αναρραφή, (ἀνά-κατά)πιασμα).

rammiêntâre, ἐνθυμίζω, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω || -rsi, ἐνθυμοῦμαι, ἀναμιμνήσκομαι. [ποβολεύς.

rammentatôre, *m.*, teatro e *fig.*, ὑrammodernâre, *v.* rimodern-.

rammollimênto, *m.*, ἀπάλυνσις, -υσμός, μαλάκυνσις, (-κωμα) || χεύωσις, ἐκθηλυνσις || — del cervello, μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου.

rammollire, ἀπαλύνω, μαλακύνω, -κόνω || *fig.*, μαλθακίζω, ἐκθηλύνω.

rammontâre; -mmucchiâre, *v.* ammontare. [lire.

rammorbidire, *v.* amm-, rammol-

râmo, *m.*, κλάδος, (-δί), κλών, (κλωνάρι) || *fig.*, κλάδος, διακλά-

δωσις, μέρος; γενεά || *v.* incisziōne.

ramolâccio, *m.*, ἀγριοράπανον, (ῥεπανίδα, γογγίδα, χράνος).

ramoscello, *m.*, κλαδίον, -δίσκος, (-δάκι), κλών(τον), -νάρ(ον), (κλῶνος, -νάρι). [λύκλαδος.

ramôso, -a, κλαδώδης, -δωτός, πο-

râmpa, *f.*, ἀπόκλιμα, κλιτύς, ἄνοδος, ἀνήφορος, ἀνωφέρεια, (ἀνηφόρι); κλιμαξ, (σκάλα); δρύφακτον || *v.* artiglio. [-picante.

rampante, *m. f.* ὀρθός, ὀρθιος, *v.* rampâre, πλήττω διὰ τῶν ὀνύχων.

rampicante, *m. f.*, bot., περιελικτικός, ἀναρριχώμενος, ἐρπυστικός.

rampicâre, *v.* arrampicârsi.

rampichino, *m.*, zool., κέρθιος.

rampicōne, *v.* -rōne.

rampino, *v.* uncino.

rampôgna ecc., *f.*, *v.* rimprônero.

rampollâre, *di acque, r.* ἀναβρύω, -βλύζω, -πηδῶ || *cm. bot.*, (ἐκ)βλαστάνω, (ἀνα)φύομαι, (φυτρώνω) || *fig.*, γεννῶμαι, φύομαι, παράγομαι, πηγάζω.

rampollo, *m.*, βλαστός, -τη(μα), φύτρον, (βλαστάρι, φύτρωμα) || *fig.*, τέκνον, γόνος, βλαστός.

ramponâre, καμακίζω, -κεύω, (-κιάζω), ἀρπάζω.

rampone, *m.*, κάμαξ, ἀρπάγιον, (καμάκι, τσι-(τσε)γγέλι).

ramponiêre, *m.*, καμακιστής, (-κιαστής), *v.* fiociniêre.

râna, *f.*, βάτραχος, (βαθρακός, -ακας, φορδακᾶς) || *di* —, βατράχειος. [picare.

ranc(hett)âre, *v.* arrancâre, zor-

ranciâto, *v.* aranc-. [(ισμα, -άδα).

rancidèzza; -dità, *f.*, ταγγίασις,

râncido; -ciôso, -a, ταγγός; èssere o divenir —, ταγγιάζω || *fig.*, ἀρχαῖος, ἀπηρχαιωμένος, ἄχρηστος || *s. m.*, *c. s.*, →

rancidume, *m.*, τάγγη, (-γγιά), -γγόν, -γγωμένον.

râncio, -a, *v.* aranciâto; râncido || *s. m.*, bot., χρυσάνθεμον, (νεκρολούλουδον) || *mil.*, γεῦμα τῶν στρατιωτῶν; γάμελλα. [τσός).

râncio, -a, ὑποχωλεύων, χωλός, (κου-

rancore, *m.*, μνησικακία, χόλος, μῆνις || serbâr —, μνησικακῶ, (βαστῶ ἔχθραν).

randellâre, ῥοπαλίζω, (ξυλοκοπῶ).

randello, *m.*, χονδρῆ ῥάβδος, σκύταλον, ῥόπαλον, (ματσούκι, -σούκα, σόπα).

randiōne, *m.*, γυποιέραξ, σάλων.

ranella, *f.*, zool., βατράχιον, -χί-

σκος, (βαθρακάκι) || *ipoglôsside*, ὑπογλωττίς, βατράχιον, (βαθρα-rânfia, *f.*, *v.* artiglio. [κάκι).

*rángo, *barb.*, *v.* grádo; *fila.*
rângola, *v.* ansietà; affânno.
ranîno, *m.*, *v.* ranélla. [gricchiàre.
rannicchiàre, *v.* appiattàre, rag-
rânno, *m.*, *v.* liscíva || *bot.*, θάμνος,
 (μαυραγκαθιά).
rannobilîre, *v.* nobilitàre.
rannodàre, *v.* riann-.
rannuvolàre, ἐπινεφῶ; ἐπισικιάζω,
 ἐπι-(συ)σκοτίζω, ἀμαυρῶ, ζοφῶ,
 (σκοτεινιάζω); *fig.*, διαταράττω ||
 -rsi, συννεφῶ, -φιάζω; *di persò-
 ne*, σκυθρωπάζω.
rannuvolàto, -a, συν-(ἐπι)νεφής,
 συννέφελος, νεφελώδης, (συννε-
 φιασμένος); σκοτεινός; *di persòne*,
 στυγνός, σκυθρωπός, μεγαγχολικός.
ranocchiàio, *m.*, βατραχών, (-ακό-
 τοπος).
ranocchiàseco, -a, βατράχειος. [ta.
ranôcchia, *f.*; -o, *m.*, *v.* râna, -nét-
rantolàre, ῥογγά(λί)ζω, ῥέγγω,
 ἀγκομαχῶ).
rântolo, *m.*, ῥό-(ῥέ)γγος, (ῥο(υ)-
 χαλητόν, ἀγκομαχητόν); — *dél-
 l' agonia*, ἀγκομάχημα τοῦ θανά-
 του, ψυχορραγία.
rantolôso, -a, ῥογγώδης, -χάζων,
 ῥέγγων, ὁ ῥέγγος ἔχων.
rânula, *v.* -nèlla. [χοειδῆ (φυτά).
ranunculâcee, *f.*, *pl.*, τὰ βατρα-
ranûncolo, *m.*, *bot.*, βατράχιον,
 (βατρακόχορτον, νεραγκούλα).
râpa, *f.*, ῥαπανογόγγυλον, ῥάπυς,
 γογγύλη, -λιον, -λίσ, (ῥέβα) || *fig.*,
 ἄνθρωπος χονδρο-(στενο)κέφαλος,
 εὐήθης, βλάξ, ἡλίθιος, βούς, (βώ-
 δι, μπουντ-(μπουδ)αλᾶς, μαμμά-
 κουθός, κούτσουρον).
rapâce, *m. f.*, ἄρπακτικός, -παλέος,
 (-παγάρικος) || *fig.*, φιλάρπαξ, πλεο-
 νέκτης, αἰσχροκερδής.
rapacità, *f.*, ἄρπακτικόν, -ικότης ||
 πλεονεξία, ἀπληστία.
rapâre, *v.* tosàre.
rapastrèlla, *f.*, σίνηπι, (-νάπι).
raperino, *m.*, *zool.*, ἀκανθυλλίς,
 (σκαθί). [σερι].
raperônzo(lo), *m.*, σίσαρον, (σέ-
rapidità, *f.*, τάχος, -χύτης, ὠκύτης,

γοργότης, (ὀγληγοράδα, γληγορο-
 σύνη).
râpido, -a, ταχύς, -χυκίνητος, ὠκύς,
 (ὀγλίωρος, ὀγλήγορος, γλή-(γορή)-
 γορος).
rapimêto, *m.*, ἀρπαγή, ἀπαγωγή
 || *fig.*, χαρά, ἀγαλλίασις; ἔκστασις,
 ἐκπληξις, θάμβος, ἐνθουσιασμός.
rapîna, *f.*, ἀρπαγή, -αγμός; *còsa*
rapîta, -αγμα || *animàle di* —,
 ἄρπακτικόν θηρίον.
rapîre, (ἀφ-ἀν)ἀρπάζω, ἀφαιρῶ ||
fig., τέρω, θέλω, εὐφραίνω,
 γοητεύω, προξενῶ θαυμασμόν,
 ἐξίστημι, (συν)ἀρπάζω.
rapîto, -a, ἄρπακτός, -αζόμενος ||
 περιχαρής; ἔκστατικός, ἐκπληκτι-
 κός, ἔκθαμβος; *èsser* —, ἐξίσταμαι.
rapîtore, -tríce, ἄρπαξ; κλέπτης.
rapôntico, *v.* rabârbero.
rappacificàre; -ppatumàre, *v.* ri-
 conciliàre, accomodàre.
rappezzàre, συ-(ἐπι)ρράπτω, (μπαλ-
 (λόνω), ὑποσυρράπτω, (μικρομπαλ-
 (λόνω); *v.* racconciàre, rammen-
rappiccàre, *v.* riattaccàre. [dàre.
rappiccînîre; -ccolîre, *v.* impicco-
rappigliârsi, *v.* rapprêndersi. [lîre.
rapportàre, *riferîre*, ἀναφέρω, ἐπα-
 ναλέγω, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, ἐκτίθημι,
 (ἐκθέτω); *malignamênte*, προδίδω,
 (μαντατεύω) || *riportàre*, ἐπανάγω,
 ἐπαναφέρω, (ξαναφέρ(ν)ω) || *attri-
 buîre*, *incolpàre*, ἀνατίθημι, ἀπο-
 δίδωμι, αἰτιῶμαι, ἐνοχοποιῶ ||
aggiungere, ἀρμόττω, συνάπτω ||
métter in rappórto, *mat.*, ἀνάγω
 || -rsi a, ἔχω πίστιν ὁ ἐμπιστεύ-
 ομαι εἰς; ἀπο-(ἐπι)καλοῦμαι τὴν
 κρίσιν ὁ ἀπόφασίν τινος.
rapporatôre, *m.*, εἰσηγητής, κατα-
 (προ)δότης, (μαντατευτής, -ατού-
 ρης) || *strumêto*, ἀναγωγεύς.
rappôrto, *m.*, *scritto o ordle*, ἀνα-
 φορά; ἀφ-(δι)ήγησις, ἔκθεσις, μαρ-
 τυρία; *fâr* —, ἀναφέρω τι || *mat.*,
 ἀναλογία || *analogia*, *relazióne*, ἀ-
 ναλογία, ὁμοιότης || *relazióne*, σχέ-
 σις || *pânto di vísta*, *riguárdo*,
 ἄποψις.

rapprëndere, πηγνύω, πήγω, (πή-ζω) || -rsi, πήγνυμαι, τυροῦμαι, (πήζω).

rappresâglia, *f.*, ἀντεκδίκησις, ἀντιτιμώρησις, ἀντιμέτρησις, (ἀντιπληρωμή) || fâr —, ἀντεκδικούμαι, ἴσα τοῖς ἴσοις ἀμείβομαι, (παίρνω τὴν ἀνταμοιβήν).

rappresentânte, *m. f.*, ἀντιπρόσωπος; παραστάτης, ἐπίτροπος.

rappresentânza, *f.*, ἀντιπροσωπεῖα — nazionâle, ἐθνικὴ —, βουλή.

rappresentâre, *ésser rappresentânte*, ἀντιπροσωπεύω || *presentâre*, *mostrâre*, προσάγω, παρίστημι, (παραστά(ι)νω || *con un disêgno ecc.*, ἀπεικονίζω, παριστῶ, ἀποτυπῶ || *t.*, διδάσκω, παριστῶ, (στά(ι)νω); ὑποκρίνομαι || -rsi, *immaginârsi*, φαντάζομαι.

rappresentatîvo, -a, ἀντιπροσωπικός, -ρευτικός || *governò -o*, ἀντιπροσωπικὴ, κοινοβουλευτικὴ ἢ συνταγματικὴ κυβέρνησις.

rappresentaziòne, *f.*, παράστασις, ἀπεικόνισις, ἀποτύπωσις || *teâtro*, διδασκαλία, παράστασις, ὑπόκρισις.

rapprêso, -a, πηκτός, πεπηγώς || *lâtte -o*, πηγμένον γάλα, ὀξύγαλα, (ξυνόγαλον, γιαιούρτι); *poet.*, *v. formâggio*.

rapprossimâre, *v. avvicinâre*.

rapsodia, *f.*, ῥαψωδία || *fig.*, κέντρων.

rapsôdo, *m.*, ῥαψωδός.

raramênte, *avn.*, σπανίως, ἀραιὰ (καὶ ποῦ), (ἀρηὰ (καὶ ποῦ); ἀνάρηα, ὀλιγοστά, λίγαις φοραῖς, ποῦ καὶ ποῦ, ποῦ νὰ λάχη).

rarefaciênte, *m. f.*, ἀραιωτικός. [νω].

rarefâre, ἀραιῶ, ἀραιοποιῶ, (ἀραιό-

rarefattibile, *m. f.*, ἀραιώσιμος.

rarefâtto, -a, ἀραιωθείς.

rarefaziòne, *f.*, ἀραιώσις, -ωμα.

rarietà, *f.*, σπανιότης, σπάνις, ἔλλειψις, (ὀλιγότητα) || *côsa rara*, πρᾶγμα σπάνιον ἢ ἔξοχον, σπανιότης.

rârò, -a, ἀσυνήθης, σπάνιος; *eccellênte*, ἔξοχος, ἐξαιρέτος, (ξεχωριστὸς).

rasâto, -a, λειόστιλπνος, (ἀπλαστοειδής, σατιναρισμένος).

râschia, *f.*, *v. -chiatôio* || *medc.*, κνύζα. [ξύνω].

raschiâre, (ἀπο)ξέω, (ἀπο)ξύω, (ξυῶ, raschiatôio; -chiatto, *m.*, ξύστρα -τήρ, ξέστρον, (ξυστρί, -τήρι).

raschiâtura, *f.*, *aziòne*, (ἀπό)ξέσις, (ξύσιμον); *côsa*, ἀπόξυσμα, (ἀπό)ξέσμα, (ξυσματιά). [γιάκι].

râscia, *f.*, σάγος, -γη, (σάϊα, *sa-rasciugâre*, *v. asc.*

rasentâre, διέρχομαι ἐγγύθεν, παραμείβομαι, πλησιάζω; *sfiordare*, ἐπιψαύω, ἐφάπτομαι.

rasênte, *prep. e avv.*, παρὰ (*acc.*), πλησίον (*gen.*), πλησιέστατα, πλησιαιτάτα, ἐγγύτατα, (κολλητά, σύγκολλα, κοντά, σιμά).

rasîera, *f.*, ἀπομάκτρα, (κόπτρα).

râso, *m.*, σηρικόν, λειόσηρον (ἀτλάζι), λειοκρόνη, (σατέν). [(ον)].

rasôio, *m.*, ξυρός, -όν, (ξ(ο)υράφι-

râspa, *f.*, ξυήλη, ξύστρον, (ξύστρα).

raspâre, *v. raschiâre*, *limâre* || *dî cavâlli*, ξέω, ἀνασκάπτω τὴν γῆν.

raspatûra, *f.*, ἀπόξυσμα.

raspîno, *v. raschiatôio*.

raspôllo *ecc.*, *v. racîmolo*.

rassegâre, -rsi, *v. rapprëndersi*.

rassegna, *f.*, ἐπιθεώρησις, ἐξέτασις, ἐπίσκεψις, περισκόπησις || *giornâle*, ἐπιθεώρησις.

rassegnâre, *passâr in rasseгна*, ἐπιθεωρῶ (τοὺς στρατιώτας) || *numêre*, ἀπαριθμῶ, ἀπογράφω || *consegnâre*, *restituîre*, παρα-(ἀπο)-δίδω, παραχωρῶ || *presentâre*, παρουσιάζω || *rinunziâre*, *dimêttersi*, παραιτούμαι, ἀποτίθειμαι, ἀποποιούμαι, δίδω παραίτησιν ἀπό (*gen.*) || -rsi, ὑποτάσσομαι (εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ), ὑποκύπτω, παραδίδομαι, ὑπακούω ἢ ὑποφέρω ἀγογγύστως, εὐκόλως φέρω; ὑπομένω, ἐγκαρτερῶ. [δόχος].

rassegnatârio, *m.*, παραιτημάτο-

rassegnaziòne, *f.*, συμμόρφωσις πρὸς τὴν θεῖαν βούλησιν, ὑποταγὴ εἰς ὃ τι φέρει ἢ τύχη, ὑπό-

κυψις, ἀγογγυσία; ὑπομονή, καρτερία. [sembr-]

rassembrâre, *v.* (as)somigliâre, **rasserenamêto**, *m.*, αἰθρίασις, (ξαστέριασμα).

rasserenâre, αἰθριάζω, γαληνιάζω, (ξαστεριάζω, -ρεύω), εὐδιάζω || *fig.*, φαιδρύνω, παρηγορῶ, χαροποιῶ, ἰλαρύνω.

rassettâre, τακτοποιῶ αὐτίς || ἐπισκευάζω, διορθ(όνω)ῶ, *v.* accomodâre; corréggere.

rassicurâre, *pr.* ἔξασφαλίζω, στερεῶ, ἐπιβεβαιῶ || *fig.*, ἀνα-ἐν-(ἐπι)-θαρρύνω, καθησυχάζω. [τύνω.

rassodâre, στερεῶ, ἐνισχύω, κρα-
rassomigliâre, *v.* (ass)om-; paragonâre. [αὐτίς ο περισσότερον.

rassottigliâre, ἐπιλεπτύνω ο δξύνω
rastêllo, *v.* -trêllo.

rastiâre ecc., *v.* raschiâre ecc.

rastrellâre, συνάγω ο ὀμαλύνω διὰ τὴν ἀγρίφην, (μαζόνω ο ἰσιάζω μὲ τὴν τσουγγ)άναν), δικρανίζω.

rastrellâta, *f.*, δικράνισμα, (-νιά).

rastrelliêra, *f.*, *della stalla*, χορτοθήκη, κραστήριον, φάτνη, (παχ(παγ)νί) || *per abiti*, κρεμάστῆρ || *per armi*, ὀπλοθήκη, -οκρεμάθρα || *per piatti*, τρυβλιο-(πινακιο)θήκη, (πιατοθήκη).

rastrêllo, *m.*, *agr.* → || *stecçato*, *cancêllo*, διάφραγμα, δρύφακτον.

râstro, *m.*, ἀγρίφη, ἀγρεῖφνα, (τσουγγ)-(τσουγκ)ράνα, τσουγριά, δικράνι, κτέν(ιά)), ξύ-(ξέ)στρον.

rasûra, *f.*, ξύ-(ξέ)σις; (ἀπό)ξύσμα || *v.* cancellatûra.

râta, *f.*, προσλόγισμα; ἀπότισις, πληρωμή, (-ωμα) || *v.* quôta, porziône. [φίας.

ratafià, *m.*, ζαχαρόρρακον, ῥατα-
rateatamênte, *avv.*, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, (μικρὸν) κατὰ μικρόν.

ratificâre, (ἐπι)κυρῶ, (-όνω), ἐγκρίνω, ἐπιβεβαιῶ. [βεβαιωτικός.

ratificativo, -a, ἐπικυρωτικός, ἐπι-
ratificaziône, *f.*, ἐπικύρωσις, ἐπι-
rattaccâre, *v.* (ri)att-. [βεβαίωσις.
ratterperâre, *v.* temp-, inoderâre.

rattenêre, *v.* tratten-.

rattenûto, -a, ἐφεκτικός, προ-(ἐπι)-φυλακτικός, περιεσκεμμένος, συνεσταλμένος, φρόνιμος, σόφρων, μέτριος || *s. f.*, κρατούμενον (ποσὸν ἐκ μισθοῦ), κατάσχεμα.

rattêzza, *v.* rigidêzza; rapidità.

rattiepidîre; -dâre, *v.* intier-.

rattîna, *f.*, στρεψίμαλλον, (ῥατίνα).

rattinâre, μαλλιστροφῶ, (ῥατινάρω); *v.* cardâre.

rattizzâre, σκαλεύω ο ἀνάπτω πάλιν, μετανάπτω, (ξαν(αν)άπτω) || *fig.*, ἀναζωπυρῶ, ἀναρριπίζω, παροξύνω. [mêto, fûrto; tôpo-]

râtto, *v.* râpido || *s. m.*, *v.* rapi-
rattoppâre, *v.* rappezzâre.

rattôrcere, *v.* (at)tôrc-.

rattrappimêto; -ppamêto, *m.*, ἀγκύλη, -λωσις, (πιάσιμον).

rattrappîre; -ppâre, ἀγκυλοῦμαι, (πιάνομαι) || -rsi, *v.* raggricchiârsi.

rattrappîto; -ppâto, -a, ἡγκυλωμένος, παραλυτικός, -λυτος, (πιασμένος).

ratrârre, *v.* contrârre; rattrappîre-.

ratristiâre, λυπῶ, ἀνιῶ, θλίβω, πικραίνω, (κακοκαρδίζω) || -rsi, λυποῦμαι, ἀνιοῦμαι, θλίβομαι, πικραίνομαι, (κακοκαρδίζω).

ratristîre, *c. s.* || *agr.*, μαραίνω, (ζουριάζω).

raucêdine, *f.*, βράγγχος, -χίσις, (βρά(γ)χνιασμα, -γάδα), κέρχνος.

râuco, -a, βραγχώδης, -χιῶν, (βρά(γ)-χνώδης, -χνός, -νιασμένος).

raumiliâre, *v.* um-; calmâre.

ravanêllo, *v.* râfano, ramolâccio.

raviggiôlo, *m.*, τυρίον ἐκ γάλακτος αλγείου; *v.* rappreso (lâtte —).

raviôli, *m. pl.*, πλακουντάρια ἐκ χόρτων.

ravizzône, *m.*, ἀγριοκράμβη.

ravvalorâre, *v.* avval-, rinforzâre.

ravvedêrsi, μετανοῶ, μεταμέλομαι, μεταγινώσκω, διορθοῦμαι, (-θόνομαι), σωφρονίζομαι. [μέλεια.

ravvedimêto, *m.*, μετάνοια, μετα-
ravvedûto, -a, μετανοῶν, (-νοημένος, -νοιωμένος), διωρθωμένος.

ranviâre, *accomodâre, assettâre*, διακοσμῶ, τακτοποιῶ, διευθετῶ, (συγυρίζω); κτενίζω || *di negozi ecc.*, ἀνακαθιστῶ πολυφοίτητον, ἐπαναφέρω ἐθάδας, (μουστερίδες,) ο τὴν συρροήν || *di affari*, εὐοδῶ, διευθετῶ || *-rsi, rimèttersi in via*, ἀναλαμβάνω τὴν ὁδοπορίαν.

ranviâta, *f.*, διακόσμησις, εὐτρεπισμός, (συγύρισμα).

ranvicinamênto, *m.*, ἀναπλησιασμός, (ξαναπλησίασμα) || πλησίασις, προσέγγισις || παραβολή || συνδιαλλαγή.

ranvicinâre, πλησιάζω πάλιν, ἀναπλησιάζω, (ξαναπλησιάζω) || φέρω πλησίον ο πλησιέστερον, πλησιάζω, προσάγω, προσπελάζω, προσεγγίζω || *paragonâre*, παραβάλλω, συγκρίνω || *riconeciliâre*, (συν)διαλλάττω, συμβιβάζω, συμφιλιῶ, (φιλιόνω). [gliâre.

ranviluppâre, *v.* anvil-; imbro-

ranvio, *m.*, σχέσις ο ἀνταπόκρισις

ranvisâre, *v.* riconôscere. [ἐρωτική.

ranvivâre, *v.* rianimâre; riaccêndere. [vôlgere.

ranvôlgere; -oltolâre, *v.* av-(in)-

raziocinânte, *m. f.*, λογικός.

raziocinâre, συλ-(δια)λογίζομαι.

raziocinio, *m.*, συλλογισμός || *v.* ragiône. [θεωρητικός.

razionâle, *m. f.*, (ὀρθο)λογικός;

razionalismo, *m.*, ὀρθολογισμός (περὶ τὰ θρησκευτικά).

razionalista, *m. f.*, ὀρθολογιστής.

razionalità, *f.*, λογικότης.

raziône, *f.*, σιτηρέσιον, (ταῖνι, ταήνι); *per ammalâti ecc.*, ἀπομέτρημα.

râzza, *f.*, φυλή, γενεά, γένος, (γενειά, σοῖ, σίνσιλες) || *spécie, gènere*, γένος, εἶδος || *buôna* —, γενεὰ ἀνόθευτος, γένος, (ῥάτσα) || *cavâllo di* —, ἵππος γενναῖος, (ἀπὸ γένος, ἀπὸ καλὸν σοῖ) || — *di cavâlli*, *luôgo*, ἵπποφορβεῖον || *itt.*, ῥίνη, βάτος, -τίς, (ῥίνα, -ί, συάκι).

razzâio, *v.* artificieire.

razzênte, *v.* piccânte.

râzzo, *m.*, πύραυλος, φυσίγγιον, πυρσόκροτον, (φυσέκι, ῥοκέτα) || *di ruôta*, ἀκτίς, κνημία, κνήμη, ῥαβδίον, (ἄδραχτι). [στρα].

râzzola, *f.*, ξυήλη, ξύστρον, (ξύrazzolâre, ἀναξέω τὴν γῆν, σκαλίζω.

razzuffârsi, συμπλέκομαι αὐθις.

re, *m.*, βασιλεύς, (-λέας, -λ(ε)ιάς), ἄναξ, μονάρχης || *agli scâcchi*, βασιλεύς || *alle carte*, ῥῆγας || *mus.*, τὸ ῥέ ο βού || *fig.*, πρῶτος, ὑπέρο-

re-, *v.* ri-. [χος.

reagente, *m. f.*, ἀντενεργός, ἀντιδραστικός || *s. m.*, -όν.

reagire, ἀντενεργῶ, ἀντιδρῶ, ἀντιπράττω || ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι, (ἀντιστέκομαι).

reâle, *m. f.*, πράγματι ὑπάρχων, πραγματικός, ἀληθινός, βέβαιος; *leg.*, κτηματικός || *di o da re*, βασιλικός, (ῥηγικός); *fig.*, μεγαλοπρεπής.

realismo, *m.*, *fil.*, πραγματισμός, ὑποστατικότης || *politica*, βασιλισμός, φιλοβασιλεία; (φιλο)βασιλικὸν κόμμα, βασιλίζοντες.

realista, *m. f.*, πραγματιστής, ὑποστατικός || βασιλιστής, (φιλο)βασιλικός, φιλοβασιλεύς, βασιλίζων.

realità, *v.* -altà.

***realizzâre**, *effettuâre*, πραγματοποιῶ, ἐκτελῶ || *comm.*, ἐξαργυρῶ, (-όνω) || *-rsi*, πραγματοποιοῦμαι, ἀληθεύω.

***realizzaziône**, *f.*, πραγματοποίησις || ἐξαργύρωσις.

realmênte, *adv.*, πραγματικῶς, *v.* effettivamente. [v. realmênte.

realtà, *f.*, πραγματικότης || *in* —, **reâme**, *v.* rêgno.

reatino, *m.*, *zool.*, τροχίλος, (τροποφοράχτης, -οκάρυδον, -οκαρίνα).

reâto, *m.*, ἔγκλημα, παρανομία, ἀδίκημα, -κία, (κρῖ-(κρῖ)μά).

reazionârto, *-a*, ἀντενεργός, ἀντιδραστικός, ἀντιπρακτικός; συντηρητικός, ἀντεπαναστατικός, -στάτης.

reaziône, *f.*, ἀντενέργεια, ἀντιδρασις; *in politica*, ἀντίποινα;

ἀντεπανάστασις; ἀντίστασις; *v.*
opposiziône.

rêbus, *m.*, (λογο)γρῆφος.

rebbiâre, πλήττω μὲ τρίκρανον;
ξύλοκοπῶ. [νου.

rêbbio, *m.*, ὁδούς τοῦ δι-(τρι)κρά-

recârito, *v.* ric-.

recâre, *v.* portâre.

recêdere, *v.* desistere.

recensôre, *m.*, καταλογεύς, ἀπαρι-
θμητός, ἀπογραφεύς || ἐπικριτής.

recensiône, *f.*, κατόλογος || *colla-
ziône, ediziône critica*, ἀντιπαρά-
θεσις, κριτική ἔκδοσις || *critica,
giudizio, esame*, (ἐπί)κρίσις, ἐξέ-
τασις.

recênte, *m. f.*, νέος, νεαρός, πρόσ-
φατος, καινουργής, -γιος, (ταξέ-
δικος).

recentemênte, *adv.*, νεωστί, προσ-
φάτως, ἔναρχος, πρὸ μικροῦ ὁ ὀλί-
γου, ἐσχάτως, (καινούρια).

rêcere, *v.* vomitâre.

recêssô, *m.*, *desistenza*, ἀποχώρησις
|| — *di febbre*, πυρετοῦ ὕφεσις ||
nascondiglio, ritiro, ἀποκρυφή, ἀ-
ναχωρητήριον, μυχός.

recettâcolo, *v.* ric-.

recettivo, -a, δεκτικός. [ziône.

receziône, *f.*, *v.* ricovimênto; -cetta-
recidêre, *v.* tagliâre, troncâre.

recidîva, *f.*, *leg. e medic.*, ὑποτρο-
πή, -πίασις, -πιασμός, (ξανάπεσμα,
-πέσιμον; *medic.*, ξανακύλημα, -κύ-
λισμα, ξαναρρόσημα).

recidivâre, ὑποτροπιάζω, ὑποτροπῆ
περιπίπτω, ὑποπίπτω, (ξαναπέφτω;
med., ξανακυλῶ).

recidivo, -a, ὑπότροπος.

recîngere, *v.* cîng-, circondâre.

recînto, *m.*, περίφρακτος τόπος,
περίφραγμα, περίβολος, (μάντρα).

rêcipe, *m.*, συνταγή, (ῥετσέτα).

recipiênte, *m.*, *chim.*, κώδων; *in
gênerè, vâso*, ἀγγεῖον, δοχεῖον,
(βάζος, κανάτα, -ι).

recîprocamênte, *adv.*, ἀμοιβαίως,
-βαδόν, ἀλλήλως, (ὁ ἕνας τὸν ἄλλον).

reciprocità; -procânzâ, *f.*, ἀμοιβαί-
ότης.

recîproco, -a, ἀμοιβαῖος || *di vêrbo*,
ἀλληλοπαθής.

recîso, -a, *tagliâto*, ἀποκεκομμένος,
ἀποκοπεῖς || *brève, concêso*, βραχύς,
σύντομος || *risolûto, formâle, brâ-
sco*, ἀποφασιστικός, ἀπότομος.

rêcita, *f.*, *teâtro*, διδασκαλία, παρὰ-
στασις, ὑπόκρισις || *v.* -taziône.

recitâre, *a memôria*, ἀπομνημονεύω,
ἀποστοματίζω, ἀπαγγέλλω; *ripêter
la leziône*, ἀποστοματίζω, ἀποστη-
θίζω, (λέγω ἀπ' ἔξω); *declamâre*,
ἀναγινώσκω μεγαλοφώνως, ἀνα-
(ἐκ)φωνῶ.

recitatîvo, *m.*, διηγηματικὸν μέλος,
ἐπαγγελία ἔμμουσος, λογωδία.

recitatôre, *m.*, ἀπομνημονευτής,
ἀπαγγέλτης; ἀναγνώστης.

recitaziône, *f.*, ἀπομνημόνευσις;
ἐπάγγελμα; ἀνάγνωσις, ἀνα-(ἐκ)-
φώνησις; *v.* rêcita.

recitîccio, *m.*, ἔμεσμα, (ξέρασμα)
|| *fig.*, πρᾶγμα ἄθλιον, ἀτελές,
ἄτακτον; κυκεών. [ἐνιστάμενος.

reclamânte, *m. f.*, ἐξαιτούμενος;

reclamâre, *rivendicâre côme prôprio*,
ἀπαίτῶ || *n.*, *protestâre*, διαμαρ-
τύρομαι, παρουσιάζω ἔνστασιν.

*reclâmè, *f.*, *barb.*, ἐπικλητήριον;
ἐξύμνησις, (ῥεκλάμα) || *fâr dêlla* —
ἐξυμνῶ, διαφημίζω, διαθρυλλῶ.

reclâmo, *m.*, διαμαρτυρία, -ρησις,
reclinâre, (ἐκ)κλίνω. [ἐνστασις.

reclusiône, *f.*, κἀθειρξις, φυλάκισις,
-κισμός; κατὰκλεισις, (κλεισιμον).

reclûso, -a, *pr.*, κἀθειργμένος, πε-
φυλακισμένος, (φυλακωμένος), δε-
σμώτης; *pr. e fig.*, κατὰκλειστος;
fig., μονώτης, ἐρημίτης.

reclusôrio, *m.*, εἰρκτή, φυλακή,
δεσμοτήριον.

rêcluta, *f.*, νεοσύλλεκτος || -*tamênto*,
στράτο-(ἀνδρο)λογία, νεοσυλλεξία.

reclutâre, στράτο-(ἀνδρο)λογῶ, νεο-
συλλεκτῶ || *fig.*, προσηλυτιζῶ.

reclutatôre, *v.* arrolatôre.

recôndito, -a, κεκρυμμένος, ἀπό-
κρυφος || δύσληπτος, σκοτεινός ||
s. m., ἀποκρυφή, μυχός. [τηγορῶ.

recriminâre, ἀντεγκαλῶ, ἀντικα-

recriminaziōne, *f.*, ἀντέγκλησις, ἀντικατηγορία.

recrudescēnza, *f.*, *medc.*, ἐξαγρώσις, (ἐξανακύλημα); *fig.*, ἐπίτασις, αὔξεισις.

redarguire, (δι)ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, (μαλ(λ)όνω, γρυνιάζω); κατάδικάζω.

redattōre, *m.*, συντάκτης.

redaziōne, *f.*, σύνταξις (ἐφεμερίδος *ecc.*).

rēddito, *m.*, *v.* entrāta, rēndita.

redentōre, -trice, λυτρωτικός || *s. m.*, λυτρωτής, σωτήρ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

redenziōne, *f.*, (ἀπο)λύτρωσις, (ἀπ)ἐλευθέρωσις, (γλύτωμα) || *rimedio*, *salvezza*, ἐπανόρθωσις, θεραπεία, σωτηρία.

redibitōrio, -a, ἀνατρεπτικός, ἀναγώγιμος, ἀκυρωτικός (τῆς ἀγορᾶς).

redibiziōne, *f.*, ἀνατροπή, ἀναγωγή, ἀκύρωσις. [(συνθέτω).

redigere, συντάσσω, συγγράφω, redimere, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτρ(όνω) || *fig.*, (ἀπο)λυτρῶ, (-όνω), ἀπαλλάσσω, (ἀπ)ἐλευθερῶ, (-όνω, γλυτόνω).

redimibilità, *f.*, λυτρώσιμον.

rēdina, *v.* briglia; frēno.

redire, *poet.*, *v.* ritornāre.

redivino, -a, ἀναζήσας, παλινζώος. rēduce, *m. f.*; ἐπανελθών || *veterano*, ἀπόμαχος.

rēfe, *m.*, λίνον, *v.* accia.

referendārio, *m.*, εισηγητής; σφραγιδοφύλαξ; † ῥεφερενδάριος.

referendum, *m.*, ἀναφορά.

referēnza, *f.*, ἀναφορά || *pl.*, -ραι, συστάσεις, πληροφορία.

referto, *v.* rappōrto, relaziōne.

refettōrio, *m.*, ἐστιατόριον, -ατήριον, συσσίτιον, (τραπεζαρεῖον, -ρειό).

refeziōne, *f.*, ἐστίαμα, γεῦμα.

refrattārio, -a, ἀπειθής, ἀνυπότακτος || *mil.*, φυγόστρατος, λειποτάκτης || *medc. ecc.*, ἐπίμονος || *chim.*, δυσδιάλυτος, δύστηκτος.

refrigerante, *m. f.*, (κατα)ψυκτικός, ψυχοποιός, ψυκτήριο, δρο-

σοποιός, -σιστικός || *s. m.*, ἀναψυκτικόν.

refrigerāre, (κατα)ψύχω, δροσίζω || *v.* confortāre, sollevāre, ristorāre.

[ψυκτικός.

refrigeratōre, -trice, κατα-(ἀνα)-refrigērio, *m.*, *pr. e fig.*, ἀνάψυξις, -ψυχή; *fig.*, ἀνεσις, ἀνασούφισις, ἀναπνοή, (ἀγασασμός, ξανάσασμα, ξεκούρασις).

regāglie, *v.* rig-.

regalābile, *m. f.*, δωρητός.

regalāre, δωροῦμαι, φιλοδωρῶ,

regāle, *v.* reāle. [χαρίζω,

regālia, *f.*, δικαίωμα βασιλικόν (ἐπιτῆς ἐπικαρπίας τῶν χηρευσουσῶν ἐπισκοπῶν) || *v.* regalo, mância.

regalità, *f.*, βασιλεία, βασιλικόν ἀξίωμα, βασιλική ἀξία.

regālo, *m.*, δῶρον, -ρημα, φιλοδῶρημα, χάρισμα.

regalūccio; -lētto, *m.*, ἐλάχιστον δῶρον, δωρημάτιον.

rēgamo, *v.* origano. [δρομία.

regāta, *f.*, ἀγών λέμβων, λεμβο-

rēge, *poet.*, *v.* re.

reggēnte, *m. f.*, ἀντιβασιλεύς, -λεύων || διοικῶν, -κητής; διευθυντής; ἐπίτροπος; ἀναπληρωτής.

reggēnza, *f.*, ἀντιβασιλεία || κυβερνησις, διοικήσις; διεύθυνσις, ἐπιτροπεία.

rēggere, governāre, amministrāre, κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω, διέ-

πω || *sostenere*, *sopportāre*, (ὑπο)στηρίζω, βαστάζω, (-στῶ), ὑποφέρω, (σηκόνω) || *sostentāre*, (δια)τρέφω, (ταίζω) || *aiutāre*, βοηθῶ

|| *difēndere* ὑπερασπίζομαι, (δια)φεντεύω || *durdre*, διαρκῶ, διά-

μένω, παρατείνομαι, διασώζομαι, (βαστῶ, -οῦμαι) || *gr.*, συντάσσο-

regettōne, *m.*, φυλλόκλαδον. [μαι.

rēggia, *f.*, τὰ βασιλεία, τὰ ἀνάκτορα, αὐλή.

reggimēnto, *m.*, *v.* regime, govērno || *gr.*, συντακτική, συμπλήρωμα ||

mil., σύνταγμα; *fig.*, πλήθος.

reggipância, *m.*, κοιλιόδεσμος, μασχαλιστήρ.

reggipêtto, *m.*, *c. s.*; *v.* groppiéra.
reggitirêlle, *m.*, ἡνιοκράτης.
reggitôre, *v.* amministratôre, go-
 vernatôre.

regia, *f.*, εἰσπρακτορία, δασμολο-
 γία: εἰσπρακτορεῖον, δασμολογεῖ-
regicida, *m. f.*, βασιλοκτόνος. [ον.
regicidio, *m.*, βασιλοκτονία.

regime, *m.*, ὀργανισμός, σύστημα
 || τρόπος τοῦ ζῆν, δίαίτα || σύστη-
 μα κυβερνήσεως, πολίτευμα || —
 dotâle, κανονισμός περὶ προικός.

regina, *f.*, βασίλισ, -λισσα, ἀνασσα
 || *fig.*, πρώτη, κορυφαία || *la* —
 del ciêlo, ἡ Παναγία.

régio, *-a*, βασιλικός, ἀνακτορικός.
regionâle, *m. f.*, τῆς χώρας, τοπι-
 κός; ἐπαρχι(α)κός.

regiône, *f.*, χώρα, τόπος, μέρος;
 ἐπαρχία || *del côrpo ecc.*, χώρα.

registrâre, καταχωρίζω εἰς τὸ κα-
 τάστιχον, σημειῶ ἐν τῷ βιβλίῳ,
 ἀνα-(ἐγ)γράφω, πρωτοκολλῶ.

registratôre, *m.*, ἀναγράφων, -φεύς,
 πρωτοκολλητής.

registraziône, *f.*, καταχώρησις, ἀνα-
 ἐγ-(κατα)γραφή, πρωτοκόλλησις.

registro, *m.*, κατάστιχον, βιβλίον,
 (τεφτέρν), πρωτόκολλον; *v.* catâ-
 logo || — *dêllo stâto civile*, λη-
 ξιαρχικὸν βιβλίον δημοτολόγιον ||
di un orologio, γνώμων, (ξηγίστρον)
mus., πῆχυς, κανών || *tâssa di* —,
 δικαίωμα πρωτοκόλλου, πληρωμὴ
 πρὸς ἐγγραφήν.

regiudicâta, *v.* reiuđ-

regnânte, *m. f.*, βασιλεύων, -λεύς,
 (-λέας, -λ(ε)ιάς, ἡγεμονεύων || *fig.*,
 ἐπικρατῶν διαδεδομένος.

regnâre, βασιλεύω, ἡγεμονεύω, ἄρ-
 χω || *fig.*, εὐρίσκομαι, (ὑπ)ἄρχω,
 δεσπότης; πρωτεύω, κυριεύω; ἐ-
 πικρατῶ.

regnicolo, *m.*, ὁ γεννηθεὶς ἐν τῷ
 βασιλείῳ, ἰθαγενής, αὐτόχθων;
 μέτοικος.

rêgno, *m.*, βασίλειον, -λεία || — *a-*
nimâlo, βασίλειον τῶν ζώων, τὰ
 ζῷα || — *dêi ciêli*, βασίλειον ο
 -λεία τῶν οὐρανῶν, παράδεισος.

rêgola, *f.*, κανών, (-νόνας, ῥέγου-
 λα); νόμος; τάξις; *v.* ὀrdine; in
 —, ἐν τάξει || † τάγμα || *mat.*, μέ-
 θοδος || *pl.*, *v.* mēstruo.

regolamentâre, *m. f.*, κανονιστικός.
regolamênto, *m.*, κανονισμός, διά-
 ταξις, -τάξεις.

regolâre, *m. f.*, κανονικός; εὐρυ-
 θμος, ἄρμονικός, σύμμετρος, ὀρ-
 θός; εὐτακτος, τακτικός; σώφρων,
 χρηστοθήτης; ἐπίκαιρος, ἀκριβής
 || *gr.*, ὀμαλός || † *s. m.*, ἱερομόνα-
 χος || *vb.*, (δια)κανονίζω, διατάσσω,
 τακτοποιῶ, διευθετῶ; *dirigere*,
 διευθύνω, διοικῶ; *determinâre*,
 (προσ)διορίζω; — *un orologio*,
 ῥυθμίζω; — *un cônto*, κανονίζω,
 τακτοποιῶ, ἔξοφλῶ, (παστρεύω,
 πληρόνω).

regolarità, *f.*, κανονικότης; εὐρυ-
 θμία, ἄρμονία, συμμετρία, ὀρθό-
 τής, εὐταξία, τάξις; ὀμαλότης ||
osservânza, διατήρησις ο διαφύ-
 λαξις τῶν κανόνων, κανονικότης.

regolatêzza, *f.*, εὐταξία, τάξις,
 φρονιμότης, -νησις, (καλὸν φέρ-
 σιμον). [φρόνιμος.

regolâto, *-a*, κανονικός; μέτριος,
regolatôre, *-trice*, κανονιστικός,
 ῥυθμιστικός || *s.*, διοικητής, διατά-
 κτης, διευθυντής, καθοδηγητής;
meccânica, ῥυθμιστήρ.

regolêtto, *m.*, ταινία, κυμάτιον;
 ζώνη, διάζωμα.

regolizia, *v.* liquefizia.

rêgolo, *m.*, κανών, (ῥίγ(λ)α) || *v.*
 -lêtto. [(τιπαρ)αχώρησις.

regrêssso, *m.*, ὀπισθοδρομήσις; ἀν-
reiêtto, *-a*, ἀπόβλητος.

reimportâre, μετεισάγω.

reina, *poet.*, *v.* regina.

reintegrâre, ἐγκαθιστῶ πάλιν, ἐπαν-
 αποκαθιστῶ, (ξαναβάνω εἰς).

reintegrâziône, *f.*, μεταποκατάστα-
 σις, (βάλσιμον εἰς τὸ πρωτινὸν
 στάσιμον).

reitâ, *f.*, ἐνοχή.

reiterâre, ἐπαναλαμβάνω, δευτεροῦ,
 (-όνω, ξανακάμνω).

reiteratamênte, *v.* ripetutamênte.

- reiteraziõne, *f.*, ἐπανάληψις, δευ-
τέρωσις, -ωμα.
- rejudicâta, *f.*. (προ)δεδικασμένον.
- relâsso, -a, † μεταποστάς, μετά-
πτωτος, (ξαναπεσμένος).
- relatività, *f.*, σχετικότης, -κόν.
- relativo, -a, σχετικός, αναφορικός
|| pronõme -o, αναφορική ἀντω-
- relatõre, *m.*, διηγητής. [γυμνα.
- relaziõne, *f.*, διήγησις, ἀφήγησις ||
riferimênto, σχέσις, ἀναφορά || *di
amicizia o d'interessi*, σύνδεσις
φιλίας ο συμφερόντων, σχέσις ||
conoscênte, amico, σχέσις.
- relegâre, ἐξ-(περι)ορίζω; ἀποχωρί-
ζω, ἀπομακρύνω.
- relegaziõne, *f.*; -amênto, *m.*, ἐξ-
(περι)ορισμός, ἀπομάκρυνσις.
- religiõne, *f.*, θρησκεία, -ευμα, πί-
στις || *fig.*, ἀκρίβεια, εὐλάβεια.
- religiosità, *f.*, θρησκευτικότης; εὐ-
λάβεια, εὐσέβεια, ὁσιότης, πίστις.
- religiõso, -a, *di* religiõne, θρησκευ-
τικός; *prio, divoto*, θρησκος, εὐ-
λαβής, (-αβος), εὐσεβής, θεοσεβής.
- reliquia, *f.*, *pr. e fig.*, λείψανον;
fig., ὑπόλοιπον.
- reliquiário, *m.*, λειψανοθήκη.
- remâre, ἐρέσσω, κωπηλατῶ, (τρα-
βῶ κουπί). [(κουπηλάτης).
- rematõre, *m.*, ἐρέτης, κωπηλάτης,
- remêggio, *m.*, κῶπαι || — *dell'âli*,
- remigâre, *v.* -mâre. [πτερύγισμα.
- remiscênza, *f.*, ἀνάμνησις.
- remissibile, *m.f.*, συγγνωστός, συγ-
χωρητέος, ἀφέσιμος.
- remissiõne, *f.*, συγγνώμη, συγχώ-
ρησις, ἄφεσις || *mede.*, ὕφεσις, ἀ-
νακούφισις || *sênza* —, ἀνεπιεικῶς,
ἀσυγχωρήτως, (-ητα). [obbediênte.
- remissivo, -a, ὑφέσιμος || *v.* úmile,
- rêmo, *m.*, κῶπη, (κουπί).
- *remontôrio, *m.*, *barb.*, ἐντατήριον;
(*orologio a* —), ἐντατηριοῦχον ὠ-
ρολόγιον.
- rêmore, *f.*, *itt.*, ἔχενηϊς || *fig.*, ἐμ-
πόδιον, κώλυμα, πρόσκομμα.
- remõto, *v.* rim-.
- rêna, *v.* arêna, sâbbia. [-ρίδιος.
- renâle, *m.f.*, νεφρι(τι)κός, -ριαῖος,
- rêndere, *fdre, fâr divenire*, καθι-
στῶ, ποιῶ, (κάμνω) || *restituire*,
ἀποδίδω(μι), (ἐπι)στρέφω, (δίδω
ὀπίσω) || *contraccambiare*, ἀποδίδω
τὰ ἴσα, ἀνταποδίδω || *fruttare*,
παράγω, ἀποφέρω, (ἀνα)δίδω,
καρποφορῶ || *esprimere*, ἐκφράζω
|| *rappresentare*, παρίστημι, -στῶ,
ἀπεικονίζω || *mandâr (fuõri)*, ἐκ-
βάλλω, (βγάζω) || *vomitare*, ἐμῶ,
(ξερνῶ) || — *le armi o una for-
tèzza*, παραδίδω, (καταθέτω,) τὰ
ὄπλα ο φρούριον || — *l' ânima*,
παραδίδω τὴν ψυχὴν, ἀποθνήσκω
|| — *giustizia*, ἀποδίδω δικαιο-
σύνην, δικάζω || — *ragiõne*, δίδω
λόγον, αἰτιολογῶ || — *una visita*,
ἀποδίδω ἐπίσκεψιν, ἀντεπισκέπτο-
μαι || — *il salûto*, ἀποδίδω τὸν
χαιρετισμόν, ἀντασπάζομαι || -*rsi*,
diventare. καθίσταμαι, γίνομαι;
v. arrêndersi.
- rendicõnto, *m.*, ἔκθεσις ο παραδο-
σις λογαριασμοῦ, ἀπολογισμός.
- rendimênto, *m.*, ἀπόδοσις || — *di
cõnti, c. s.*
- rêndita, *f.*, πρόσοδος, εισόδημα,
ἀποφορά || — *ânnua*, πρόσοδος
ἐτησία, ἐτήσιον εισόδημα || *bõrsa*,
ἀποφορά, (ῥάντα) || *viver di* —,
ζῶ ἐκ τῶν προσόδων μου.
- rêne, *m.*, νεφρός, (-όν, -ί).
- renêlla, *f.*, ψιλλὴ ἄμμος, ψάμμιον ||
mede., ψαμμώδης νεφροῖτις, ψαμ-
μίαςις, λιθουργία, λιθίαςις, (πέ-
τρα). [νεφριτικός.
- renellõso, -a, ψαμμιακός, λιθιακός,
- rêni, *f. pl.*, ψοαί, ὄσφρῦς, ἰξύς,
(μέση, τὰ μέσα), νεφροί, (-φρά);
v. dôrso.
- reniccio, *m.*, ψάμμος. [δης.
- renifõrme, *m.f.*, νεφροειδής, -φρώ-
- renitênte, *m.f.*, δυσπειθής, δυσ-
άγωγος, ἀνυπότακτος; *v.* refrat-
tário.
- renitênza, *f.*, ἀπειθεια, ἀντέρεισις,
- rênnâ, *f.*, τάρανδος. [ἀντίστασις.
- renõso, *v.* aren-, sabbioso.
- rênsa, *f.*, (λεπτό)λινόν.
- rêo, -a, ἔνοχος, ὑπαίτιος, (πταί-

στης) || *poet.*, *v.* malvágio, maligno. [ἀπωστικός.]
 repellente, *m. f.*, ἀποκρουστικός,
 repentaglio, *v.* rischio, pericolo.
 repentino, -a, αἰφνίδιος, *v.* improvviso. [ρετος, εύρετός.]
 reperibile, *m. f.*, εύρέσιμος, εύε-
 reperitorio, *m.*, κατάλογος, εύρε-
 τήριον, πίναξ, (-ακας); *raccólta*,
 συλλογή || *tediro*, δραματολόγιον ||
di persóna, ζῶσα βιβλιοθήκη.
 replezióne, *f.*, εὐ-(πολυ)τραφία;
 πολυφαγία, κόρεςις.
 réplica, *f.*, *rispósta*, ἀπόκρισις,
 (ἀντ)ἀπάντησις; *contraddizióne*, ἀν-
 τίρρησις, ἀντιλογία; *per iscritto*,
 ἀντιγραφή || *ripetizióne*, ἐπανάλη-
 ψις.
 replicâre, ἀποκρίνομαι, ἀνταπαντῶ
 || ἀντιλέγω, ἀντιγράφω || ἐπανα-
 λαμβάνω.
 replicatamênte, *adv.*, ἐπανειλημ-
 μένως, ἐκ δευτέρου.
 *repórter, *m.*, *barb.*, ἀγγελιοσυλ-
 λέκτης ἐφημερίδος, πευθῆν, παρ-
 εφημεριδογράφος.
 reprehíoue, *v.* ripr-.
 repressíoue, *f.*, συγκράτησις, -ημα,
 ἐπίσχεσις, κατα-(ἀνα)στολή, ἐμπό-
 δισμα.
 repressíno, -a, συγκρατητικός, ἐπι-
 σχετικός, κατα-(ἀνα)σταλτικός.
 reprimênda, *f.*, *v.* rabbúffo.
 reprimere, (συγ)κρατῶ, ἐπέχω, κα-
 τα-(ἀνα)στέλλω, κωλύω, ἐμποδίζω
 || παιδεύω, τιμωρῶ.
 reprobazióne, *r.*, *v.* riprovaz-.
 *rêps, *m.*, *barb.*, ῥέψι(ον).
 repúb(b)lica, *f.*, δημοκρατική πο-
 λιτεία, δημοκρατία || — *delle lét-
 tere*, πολιτεία τῶν γραμμάτων.
 repub(b)licanêsimo, *m.*, δημοκρα-
 τισμός, -τικὸν φρόνημα.
 repub(b)licanizzâre, δημοκρατίζω.
 repub(b)licâno, -a, δημοκρατικός,
 φιλοδημοκρατικός || *s.*, -κράτης.
 rep-, *v.* rip-.
 repulisti (fâr —), *scialacquâre*,
 κατασπαθῶ, κατασπτεύω; *tór di
 mézzo*, ἐκποδῶν ποιοῦμαι; *portâr*

via, ἀφαιρῶ πάντα, συναρπάζω;
mangiar tutto, τρώγω ὅλα, (κά-
 μνω ὅλα πάστρα, παστρεύω).
 repûlsa *ecc.*, *v.* rip-.
 rêquie, *f.*, *ripóso*, *quiête*, ἀνάπαυ-
 σις, ἄνεσις; ἡσυχία, ἀταραξία;
refrigério, *sollievo*, ἀναπνοή, (ξε-
 κούρασις, ἀνασασμός, ξανάσαμα) ♪
 || *m.*; →
 rêquiem, *m.*, νεκρώσιμος εὐχή,
 μνημόσυνον νεκροῦ || *messa di —*,
 νεκρώσιμος λειτουργία, (λειτουργ-
 γία τῶν ἀποθαμμένων), μνημόσυ-
 νον; *mus.*, νεκρώσιμον.
 requisire, ζητῶ, (ἀπ)αἰτῶ || *mil.
 ecc.*, ἐκζητῶ, ἀπαίτῶ.
 requisito, *m.*, ἀπαιτούμενον προ-
 σόν. ἀναγκαῖα ιδιότης.
 requisitória, *f.*, ἔγγραφος αἴτησις,
 ζήτημα ἔγγραφον, πρότασις || κα-
 τηγορία. [τῆσις.]
 requisizióne, *f.*, (ἀπ)αἴτησις; ἐκζη-
 rêsa, *f.*, παράδοσις.
 rescindere, ἀκυρῶ, διαλύω, ἀναιρῶ.
 rescissióne, *f.*, ἀκύρωσις, διάλυσις.
 rescissório, -a, ἀκυρωτικός, ἀναιρε-
 rescisso, -a, ἀκυρωθεῖς. [τικός.]
 rescritto, *m.*, ἀντιγραφή, διάταξις.
 ο ἀπόκρισις ἔγγραφος.
 rescrivere, *v.* riscr-.
 rescâre, *v.* riscr-.
 rêseda, *f.*, οἰνάνθη, (ῥετζι-ῥιζι-(ῥε-
 ζε)δᾶς). [νον, ἐδρεύων.]
 residênte, *m. f.*, κατοικῶν, διαμέ-
 residênza, *f.*, συνήθης διατριβή,
 κατοικία, ἐνοίκησις; διάμονή; *sé-
 de (d' ufficio ecc.)*, διαμονή, ἔδρα.
 residuâle, *m. f.*, ἐπι-(ὑπό)λοιπος.
 residuârsi, *v.* liquidârsi, restâre.
 residuo, *m.*, *v.* avânzo, rêsto ||
chim., ὑπόστημα, ὑπόλειμμα, ὑπο-
 στάθμη, (καταπάτι) || *comm. e
 medic.*, ἀπόλειμμα; *comm.*, τὸ μέ-
 νον πρὸς ἀποπληρωμὴν, λοιπόν;:
 (ῥέστο(ν)).
 rêsina, *f.*, ῥητίνη, (ῥεσίνα, -ι).
 resinâto, -a, ῥεσητινωμένος, (ῥε-
 τινάτος) || *vino -o*, — οἶνος, ῥη-
 τινήτης, (ῥετσινάτο). [χος.]
 resinifero, -a, ῥητινοφόρος, -νοῦ-

resinôso, -a, ῥητινώδης, (ῥετινώ-
τος). [μέλεια, ἀνάηψις.

resipiscênza, *f.*, μετάνοια, μετα-
resipola, *v.* ris-.

resistênte, *m. f.*, ἀντιστατικός, ἀντέ-
χων; δυνατός; μόνιμος; διαρκής;
(βασταγερός).

resistênza, *f.*, ἀντίστασις, ἀντίτα-
ξις, ἐναντίωσις; ἀντοχή, καρτέ-
ρησις, -ρία, διάρκεια, (βάσταγμα,
βασταγεράδα).

resistere, *in gènere*, ἀνθίσταμαι,
(ἀντιστέκομαι); *oppôrsi*, ἀντιτάσ-
σομαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιπαλαίω;
sopportâre, durâre, ἀντέχω, καρ-
τεροῦ, ὑπο-ἐμ-(δια)μένω, ἀνέχομαι;
διαρκῶ; (βαστῶ).

resolûto *ecc.*, *v.* ris-.

respettivo, *v.* risp-.

respîngere, ἀπωθῶ, (σπρώχνω ο
κουντῶ ὀπίσω, ἀμπῶθω, ξανα-
σπρώχνω); ἀπελαύνω, ἀπειργώ,
ἀπομακρύνω || *il nemico*, ἀπωθῶ,
ἀποκρούω, (ἀποδιώχνω) || *non ri-
cêvere, rifiutare*, δὲν δέχομαι, ἀπο-
ποιοῦμαι, ἀπορρίπτω || *rimandâre*,
ἀποπέμπω, ἐπιστρέφω, (στέλνω
ὀπίσω). [(ἀνα)πνευστός.

respirâbile, *m. f.*, ἀναπνεύσιμος,

respirâre, *pr. e fig.*, (ἀνα)πνέω, (ἀνα-
πνοιάζω, ἀνασαίνω) || *vivere*, ζῶ.

respiratôrio, -a, ἀναπνευστικός.

respiraziône, *f.*, ἀναπνοή, -πνευ-
σις, (-πνοιά, ἀνάσασις; -σαση,
-σασμα, -σασμός) || — *fâcile*, εὐ-
πνοια; — *difficile*, δύσπνοια.

respîro, *pr. e fig.*, ἀναπνοή, (ἀνά-
σασις, ἀνάσα, -σαση, -σασμα, -σα-
σμός); *sênza* —, ἀπνευστί || *dila-
ziône*, ἀναβολή || *términe*, διορία,
προθεσμία; *comprâr a* —, ἀγο-
ράζω μὲ -αν. [πόλογος.

responsâbile, *m. f.*, ὑπεύθυνος, ὑ-
responsabilità, *f.*, εὐθύνη.

responsivo, -a, ἀποκριτικός.

respônso, *m.*, *v.* rispôsta.

responsôrio, *m.*, † τροπάριον.

rêssa, *v.* fôlla; sollecitaziône.

rêsta, *f.*, *delle spîghe*, ἀθήρη, ἀν-
θήριξ, (ἀγανον) || *di pêsce*, ἀκαν-

θα, (ψαροκόκκαλον) || *della lância*,
ὑποστάτης || *fîlza di cipôlle ecc.*,
ὄρμαθός, (ἀρμαθιά, -μάθα); *di
fichi*, — σύκων, παλάθη, (τσα-
πέλα) || *r.*, *v.* rispôso. [*v.* rêsto.

restânte, *m. f.*, (ὑπό)λοιπός || *s. m.*,

restâre, μένω, ὑπολείπομαι; *di-
morâre, fermârsi*, (δια)μένω, (στέ-
κω, -ομαι); *cessâre*, παύομαι.

restaurâre, ἐπισκευάζω, ἐπιδι-
(ἐπ)ἀνορθῶ, (-όνω), ἀνακαινίζω
(ἐξανα)φτ(ε)ιάνω, μερεμετίζω || *fig.*,
ἀν-(παλιν)ορθῶ, ἀποκαθιστ(άνω)ῶ.

restauratôre, *m.*, ἐπισκευαστής; ἀπο-
καταστάτης, ἀν-(παλιν)ορθωτής.

restauraziône, *f.*, ἐπισκευή, ἐπαν-
όρθωσις, ἀνακαινισις, ((ἐξανα)-
φτειάσιμον); ἀν-(παλιν)όρθωσις,
ἀποκατάστασις.

restâuro, *m.*, ἐπισκευή, *c. s.*

restio, -a, *di cavalli* δυσήνιος, δυσ-
άγωγος, ἀπειθής, σκληροτροάχη-
λος, σκληροστόμος || *di persône*,
δυσάγωγος, δυσπειθής, -πειστος,
(πεισματάρης), σληροτροάχηλος,
contrârio, riluttânte, ἐναντιούμε-
νος, ἀντέχων; *mostrârsi* —, ἀπο-
κνῶ, ἀποφεύγω || *s. m.*, ἐπιμονή,
ἰσχυρογνωμία.

restituire, ἀποδίδω(μι), (ἐπι)στρέ-
φω, (δίδω, δίνω ο γυρίζω ὀπίσω)
|| *ripôrre, ristabilire ecc.*, ἀποκαθ-
ιστῶ || *riparâre, corrêggere*, ἐπαν-
(δι)ορθῶ, (-όνω) || -*rsi*, *v.* (ri)-
tornâre.

restitutôre, -trice, ὁ ἀποδίδων τὸ
ἀλλότριον || ἀποκαταστάτης, ἐπαν-
(δι)ορθωτής. [τάστασις, διορθωσις.

restituziône, *f.*, ἀπόδοσις || ἀποκα-

rêsto, *m.*, λοιπόν, ὑπολειπόμενον,
ὑπό-(κατά)λοιπον, ἔλλειμμα. (κουσ-
(σ)ούρι, ῥέστο(ν)), λείψανον, ἀπο-
μεινάρι(ον); *mat.*, ὑπό-(κατά)λοι-
πον || *del* —, ἄλλως (τε), κατὰ
τὰ ἄλλα, ἐξ ἄλλου ὁμως; πλὴν ο
ἐκτός τούτου.

restôso, -a, ἀθερώδης, ἀκανθώδης.

restremaziône, *f.*, ἡ τοῦ κίονος
στένωσις, (-νέυσις).

restringere; συ-(περι)στέλλω, πε-

ριορίζω, (συ)σφιγγω, συγκρατῶ; *il cōrpo, il vèntre*, φέρω δυσκολιότη-
τα, στύφω, (σφιγγω); *diminuire*,
ὀλιγοστεύω, σμικρύνω, (-κραίνω)
|| -rsi, μετριάζω ο περικόπτω τὰς
δαπάνας μου, περιορίζομαι.

restringimêto, *m.*, συ-(περι)στο-
λή, περιορισμός, στένωσις, (-ωμα),
σύσφιγξις, (σφιξιμον); *medc.*, δυσ-
κολιότης. [περιοριστικός.]

restrittivo, -a, συ-(περι)σταλτικός;

restriziōne, *f.*, *v.* -tringimêto ||
— *mentāle*, παρασιώπησις, ὑπο-
στολή, κρυψίνοια.

resupīno, *v.* sup-.

resurreziōne, *v.* ris-.

retāggio, *m.*, *pr.*, κληρονομία, -μη-
μα; *pr. e fig.*, κλήρος.

retāre, διαιρῶ εἰς τετράγωνα, μι-
κρογραφῶ.

retāta, *f.*, δικτύου βολή, ιχθύων
ἄγρα || ἀναρπαγή, (πάστρα).

retāto, -a, δικτυωτός.

rête, *f.*, *da pescāre o uccellāre*, δι-
κτυο(ν), (πλεγ-(πλεμ)μάτι(ον));
tramāglio, γρίπος; *per lēpri ecc.*,
παγίς, (-ίδα), λαγοδίκτυον || *da cā-
po*, δικτυωτός κεκρύφαλος, δίκτυ-
ον, -ύδιον, (σκούφια) || *metāllica
ecc.*, δικτύωμα, (πλεγ-(πλεμ)μά-
τι(ον)) || *dēgli animāli*, ἐπίπλοον,
(κνησάρι) || *fig.*, δίκτυον, παγίς,
δόλος || *dār nella* —, πίπτω εἰς
τὰ δίκτυα.

retentīva, *v.* memōria.

reticēlla; -cola, *f.*, δικτύδιον.

reticēnza, *f.*, ἀπο-(παρα)σιώπησις;
ἀποσιώπημα.

reticolāre; -tifōrme, *m.f.*, δικτυω-
τός, -υοειδής, -υώδης, -υόσχημος.

reticolāto, *m.*, δικτυωτὸν πλέγμα,
δικτύωμα, σύμπλεγμα.

reticolo, *m.*, ἐπίπλοον, (κνησάρι).

retīna, *f.*, ἀμφιβληστροειδής ο ἄρα-
χνοειδής χιτῶν.

rêto, *m.*, ῥήτωρ, -τοροδιδάσκα-
λος; *in mālō sēnso*, -τορευτής.

retōrico, -a, ῥητορικός || *s.f.*, -ή.

retribuīre, ἀνταποδίδωμι, μισθ(ο-
δοτ)ῶ, (ἀντ)ἀμείβω.

retribuiziōne, *f.*, ἀνταπόδοσις, μι-
σθός, -οδοσία, (ἀντ)ἀμοιβή, (πλή-
ρωμα). [r. lēnto.]

retrīvo, *v.* retrōgrado, reazionārio;

rêtro, *v.* (in)diêtro || *in composiziō-
ne*, ὀπισθο-, παλιν- || *vāde* —,

Sātana, ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ!

retroagīre, ἰσχύω εἰς τὸ παρελθόν,
ἔχω ὀπισθενεργὸν δύναμιν, ὀπι-
σθενεργῶ.

retroattività, *f.*, ὀπισθενεργόν,
ἀναδρομικόν, ὀπισθενεργὸς δύνα-
μις, ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

retroattīvo, -a, ὀπισθενεργός, ἀνα-
δρομικός.

retrobottēga, *f.*, ὀπισθεργαστήριον.

retrocāmera, *f.*, ὀπίσθιον ο ἀπό-
κρυφον δωμάτιον. [γεμής.]

retrocārica (a —), ὀπισθόγομος,

retrocēdere, ὀπισθο-(παλιν)δρομῶ,
ἀναποδίζω, ὀπισθοχωρῶ, -οβατῶ,
(γυρίζω εἰς ο πρὸς τὰ ὀπίσω) ||

fig., ὀπισθοδρομῶ || *v.* degradāre.

retrocessiōne, *f.*, παλινδρόμησις,
-μία, *v.* regresso.

***retrogradāre**, *v.* retrocēdere.

retrōgrado, -a, παλινδρομικός, -δρο-
μος, ἀναποδιστικός, ὀπισθοχωρη-
τικός, -οβάμων, -οπόρος; *fig.*, ὀ-
πισθοδρομικός, *v.* reazionārio.

retroguārdia, *f.*, ὀπισθοφυλακή,
οὐραγία. [τὸ ὀπισθεν ὑποθέσεως.]

retroscēna, *m.*, παρασκήνιον; *fig.*,

retroscritto, -a, ὀπισθόγραφος.

retrospettīvo, -a, ὀπισθοβλεπτικός,
ἐπαναδρομικός.

retrostānza, *v.* retrocāmera.

retrotrāre, *v.* antidatāre.

rêtta, *f.*, *pensióne*, οἰκοτροφία ||
geom., εὐθεῖα (γραμμή) || *atten-
ziōne*, προσοχή || *dār* —, τείνω τὸ

οὔς, ἀκροῶμαι προσεκτικῶς, προσ-
έχω; δίδω πιστίν, πιστεύω; ὑπέι-
κω, πεῖθομαι.

rettangolāre, *m.f.*, ὀρθογώνιος.

rettāngolo, *m.*, ὀρθογώνιον.

rettēzza, *v.* rettitūdine.

rettificāre, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (-όνω) ||
mat., εὐθυγραμμίζω.

rettificatīvo, -a, ἐπαν-(δι)ορθωτικός.

rettifica(zîōne), *f.*, ἐπαν-(δι)όρθωσις. [χαμερπής.

rêtile, *m.*, ἐρπετόν || *fig.*, ἀνθρωπος

rettilineo, -a, εὐθύγραμμος.

rettitûdine, *f.*, εὐθύτης, ὀρθότης, χρηστότης, ἀγαθότης.

rêtto, -a, *diritto*, εὐθύς, -υτενής, ὀρθίος, -θός, -θοτενής, ἴσιος || ângolo -o, ὀρθή γωνία || câso -o, εὐθεΐα (πτῶσις) || *fig.*, εὐθύς, ὀρθός, εἰλικρινής, δίκαιος, χρηστός || *s. m.*, δίκαιον, -οσύνη; *anat.*, εὐθύ, ἀρχός, πρωκτός.

rettorâle, *m. f.*, πρυτανικός.

rettorâto, *m.*, πρυτανεία.

rettôre, *m.*, πρύτανις; διευθυντής.

rettorîa, *f.*, πρυτανεία.

rettôrico, *v. retôr-*.

rettrice, *f.*, διευθύντρια. [λόγημα].

rêuma, *m.*, ῥεῦμα(τισμός), (κρυσ-

reumático, -a, ῥευματικός, -τώδης.

reumatismo, *m.*, ῥευματισμός.

reumatizzâre, προξενῶ ῥεῦμα || -rsi

o êsser reumatizzâto, ῥευματίζο-

revellênte, *m. f.*, *v. -vulsivo*. [μαι.

reverendissimo, -a, *título*, σεβασμώτατος. [σιμος.

reverêdo, -a, *título*, σεβάσιμος, ἀ-

reverîre *ecc.*, *v. riv-*. [δέσιμος.

reversibile, *m. f.*, ἐπιτρέψιμος; με-

ταβιβάσιμος.

revisiōne, *f.*, ἀναθεώρησις, νέα ἐξέ-

τάσις, (ξαναθώρημα).

revisôre, *m.*, ἀναθεωρητής.

reviscênza, *v. riv-*.

revocâbile, *m. f.*, ἀνακλητός, -κλήσιμος; ἀποπέμψιμος, παύσιμος, ἀκυρώσιμος.

revocabilità, *f.*, ἀνακλητόν.

revocâre, ἀνακαλῶ, ἀποπέμπω (τῆς ὑπηρεσίας), παύω (ἀπὸ θέσεως);

abrogâre, annullâre, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, ἀνακαλῶ.

rêvoca(zîōne), *f.*, ἀνάκλησις, ἀποπομπή, παῦσις, μετάθεσις; ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀφαίρεσις.

revôlver(e), *m.*, *v. rivoltella*.

revulsîōne, *f.*, ἀντισπασμός, -σπασις, παράτριψις. [τρειπτικός.

revulsivo, -a, ἀντισπαστικός, παρα-

reziârio, *m.*, δικτυοβόλος (μονομάχος).

rêzza, *f.*, βλόνδα, τουλλι(ον) || δίκτυον, ἀμφίβληστρον || *v. rêsta*.

rêzzo, *m.*, σκιά, σκιερὸς τόπος, μέρος σύ-(ὑπό)σκιον, συσκίασμα, (ἴσκιος) || δροσερότης, (-ράδα); αὔρα, (ἀεράκι).

rhum, *m.*, ῥούμι.

ri-, (ἐπ)άνα-, μετα-, ((ἐ)ξανα-),

πάλιν..., αὔθις..., ἐκ δευτέρου..., ἐκ νέου..., κατ' ἐπανάληψιν..., ἐπανειλημμένως...; περισσότερον...

riabbassâre, κατα-(ὑπο)βιβάζω αὔθις. [πάλιν.

riabbellîre, ἐπιλαμπρύνω, ὠραίζω

riabilitâre, ἀποκαθιστῶ, (-καταστήνω), ἀνορθῶ, δικαίῶ, (-όνω).

riabilitaziōne, *f.*, ἀποκατάστασις, ἀνόρθωσις.

riaccêndere, *pr. e fig.*, ἀνάπτω

πάλιν, μετανάπτω, (ξανανάφτω), ἀναζωπυρῶ.

riacquistâre, ἐπανακτῶμαι, (ξαναποκτῶ, ξανακυριεύω), ἀπολαμβάνω, (ξαναπαίρνω) || ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω.

riacquistò, *m.*, ἀνάκτησις.

riaddormentâre, ἀποκοιμίζω πάλιν, μεταποκοιμίζω, (ξαναποκοιμ(ίζω)ῶ)

|| -rsi, ἀποκοιμῶμαι πάλιν, μεταποκοιμῶμαι, (ξαναποκοιμοῦμαι).

riaffer mâre, *v. riconferm-*.

riâlto, *m.*, ὕψωμα, (προ)ἐξοχή, προοχή, προβολή.

rialzamêto, *m.*, ἀνόρθωσις, -ωμα, (ἀνασθήκωμα), (ἀν)ὕψωσις, -ωμα, (ψήλωμα).

rialzâre, ἀνορθῶ, ἀνίστημι, (ξανασηκόνω, ἀναστήνω), (ἀν)ὑψῶ, (ἀνυψόνω, ψηλόνω) || — il morâle,

v. rianimâre; — il prêzzo, *v. rincargâre*. [rincâro.

riâlzo, *m.*, *v. rialzamêto*, riâlto;

riamâre, *contraccambiâre in amôre*, ἀνταγαπῶ || *torndr ad amâre*, ἀγαπῶ ἐκ δευτέρου, (ξαναγαπῶ).

riamicâre, *v. riconciliâre*, accomodâre. [αρρωστῶ].

riammalârsi, ἀρρωστῶ πάλιν, (ξανα-

riammogliâre, νυμφεύω ἐκ δευτέρου, μετανυμφεύω, (ξανα(ὑ)πανδρεύω) || -rsi, ἔρχομαι εἰς δευτερον γάμον, δευτερον γάμον συνάπτω, μετανυμφεύομαι, (ξανα(ὑ)πανδρεύομαι).

riandâre, ἀναθεωρῶ, ἔξετάζω πάλιν, (ξαναθ(ε)ωρῶ); *v.* rammentâre; ritornâre.

rianimâre, *ridâr la vita*, ἀναζωῶ, -ζωογονῶ, ἀνεγείρω, (ἀνασταίνω) || *riconfortâre*, *rinforzâre*, ἀναζωοπυρῶ, ἀναρριπίζω, ἀναψυχῶ, (ἐμψυχόνω, ἐγκαρδιόνω); ἐνισχύω, (ἐνδυναμόνω). [ναμπολιάζω].

riannestâre, ἀνεγεντριζώ, (ξარიannodâre, ἀνα(συν)δέω, (ξαναδένω) || *mil.*, συναγείρω, συναθροίζω, συγκεντρῶ.

riapertûra, *f.*, *di un teatro ecc.*, νέα ἀνοιξίς, νέον ἀνοιγμα, μεταἀνοιγμα, ἀνασύστασις; *delle scuole ecc.*, ἔναρξις.

riapparire, παρουσιάζομαι αὖθις, ἀναφαίνομαι, (ξαναφαίνομαι; μεταζυγόνω). [câre.

riappiccâre; -**icicâre**, *v.* riattacciarire, ἀνοίγω πάλιν, μετανοίγω, (ξανανοίγω) || — *una piaga*, ἀναξαίνω πληγὴν, ἀνανεῶ λύπην.

riârso, -**a**, κεκαυμένος, ἥλιοκαής, ξηρός, (καψαλισμένος).

riassidersi, κάθημαι πάλιν, ἐπανακάθημαι, -καθίζω, (ξανακαθίζω).

riassorbire, ἀναρροφῶ αὖθις.

riassumere, *restringere*, *ricapitolâre*, ἐπαναλαμβάνω βραχυλόγως, συγ(ἀνα)κεφαλαιῶ, (-όνω); *compendidre*, ἐκθίετω περιληπτικῶς, συνοψίζω, συμπεριλαμβάνω || *riprendere*, ἀναλαμβάνω, (ξαναπιάνω, -παίρω). [ἐπίτομος, συνοπτικός.

riassuntivo, -**a**, συγκεφαλαιωτικός, **riassunto**, *m.*, συγ(ἀνα)κεφαλαίωσις; ἐπιτομή, σύνοψις, περίληψις || *in* —, κεφαλαιωδῶς, περιληπτικῶς, ἐν περιλήψει.

riattaccâre, ἐπι-(προσ)δέω, (ξαναδένω) || *riassalire*, προσβάλλω ἐκ δευτέρου.

riattâre, *v.* racconciâre, accomoriattizzâre, ἀναζωοπυρῶ. [dâre. **riavêre**, ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, (ξαναλαμβάνω), *v.* riacquistâre || -rsi, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου, *v.* rinvenire; ἀναρρώννυμι, -ννύω.

riânolo, *m.*, κλιβανοσκάλευθρον.

riavûta, *v.* rivincita; riacquistato.

riavvicinâre, πλησιάζω αὖθις, ἀναπλησιάζω, (ξαναπλησιάζω); *v.* riconciliâre. [(ξαναφιλῶ).

ribaciâre, ἀσπάζομαι ο φιλῶ πάλιν, **ribadire**, ἐπικάμπω, (γυρίζω) || *fig.*, ἐμπήγω, (καρφόνω); — *le catene*, ἐπιστερεῶ τὰ δεσμά.

ribâldo, -**a**, *v.* birbâ(nte).

ribâlta, *f.*, καταπακτὴ, κατάρρακτὴ, (κλαβανή) || *tedtro*, λυχνοστοιχία.

ribaltâre, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, (ἀναποδογυρίζω), *v.* rovesciâre.

ribaltatûra, *f.*, ἀνατροπή, ἀναστροφὴ, (ἀναποδογύρισμα).

ribaltone, *m.*, διάσεισις, ἀνατίναξις, (τραντάνισμα).

ribassâre, *abbassâre*, χαμηλῶ, (-όνω), καταβιβάζω, (καταιβάζω) || — *il prezzo*, καταβιβάζω, (ξεπέφτω,) τὴν τιμὴν, ἐπευωνίζω, εὐθνηθαίνω; *n.*, εὐθνηθαίνω, (ξεπέφτω). [(ἐπὶ τῆς ἐκπτώσεως).

ribassista, *m.*, *neol.*, κερδοσκόπος

ribâsso, *m.*, *comm.*, ἔκπτωσις, ὑποτίμησις, καταβιβασμός, (ξεπεσμός τῆς τιμῆς).

ribâttete, *bâtter di nuôno*, τύπτω ο δέρον πάλιν, ἀνατύπτω, ἀναπαίω, μετακτυπῶ, (ξαναδέρονω, ξανακτυπῶ) || *ripercûtere*, ἀντικρούω, ἀντιτύπτω || *confutare*, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω; *replicâre*, ἀντικρούω || *v.* ribadire. [φτίζω).

ribattezzâre, ἀναβαπτίζω, (ξαναβα-

ribêca, *f.*, τρίχορδον.

ribellânte, *v.* ribelle.

ribellâre, διεγείρω εἰς στάσιν, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἐπανίστημι, -ναστατῶ || -rsi, ἐπανίσταμαι, ἐπανα-(ἀπο)στατῶ, στασιάζω, (ση-

κόνομαι; *fig.*, ἀπειθῶ, ἀφηνιάζω, (σηκόνομαι, σηκόνω κεφάλι).

ribèlle, *m. f.*, ἐπαναστάτης, στασιώτης, ἀντάρτης || *fig.*, ἀπειθής, ἀνυπότακτος, ἰσχυρογνώμων, σκληροαύχην; *di malattia*, δυσθεράπευτος, δυσίατος.

ribelliòno, *f.*, ἀποστασία, (ἐπανά)στάσις, ἀνταρσία || *fig.*, ἀπείθεια, παρακοή || *di* —, *insurrezionaðe*, ἐπαναστατικός, στασιαστικός.

ribenedire, ἀγιάζω πάλιν, εὐλογῶ ἐκ δευτέρου, μετευλογῶ, (ξαναευλογῶ).

ribère, πίνω πάλιν, μεταπίνω, (ξαναπίνω).

ribes, *m.*, *ribanta*, ῥιβι-(ῥιβη)σιόθιαμος, ῥιβισία, (φραγκοσταφυλιά); *frutto*, ῥιβι-(ῥιβή)σιον, (φραγκοστάφυλον).

ribòbolo, *f.*, λέξις κοινή ο χυδαία; ὀξύ-(γελοιό)μωρον.

riboccàre, εἶμαι πλήρης ο ἄφθονος, ἔχω πλήθος, πλήθω, βριθῶ, γέμω; *traboccare*, ἐκ-(ὑπερ)χέομαι, ἐκχειλίζω, (ξεχειλίζω).

ribollimènto, *m.*, *fig.*, βράσις, ἀναβρασμός, συντάραξις.

ribollire, μεταβράζω, (ξαναβράζω) || *fig.*, ὑπερεξάπτομαι, συνταράσσομαι, (ἀφρίζω).

ribordaggio, *m.*, συνάραγμα.

ribòtta, *f.*, κραιπάλη, τὰ φαγήσια, τὰ φαγησιπότια, φαγοπότι(ον), (ξεφάντωμα, μεθύσι) || *får ùna* —, κραιπαλῶ, φαγοποτῶ, (ξεφάντόνω; μεθοκοπῶ).

ribrèzzo, *m.*, *brivido*, ῥίγος, φρίκη, -κίσις, -κίαμα, (τρεμούλιασμα, -μοῦλα, ἀνατριχίλα, -τριχιασμα, -τριχιά) || *orróre*, ἀποστροφή, ἀπέχθεια || *sentir* —, φρικιάζω, ῥιγῶ, → [re; →

ributtàre, *v.* *rivoltàre*, *ripugnàricacciàre*, *v.* *rigettàre*, *respingere*.

ricadènte, *m. f.*, ἐπικρεμής, κρεμαστός.

ricadère, *cadér di nuòvo*, ἐπαναπίπτω, (ξαναπίπτω, -πέφτω) || *cadér sopra*, *pr. e fig.*, πίπτω

ἐπάνω τινος, ἐπιπίπτω εἰς; *pendere*, κρέμαμαι || *v.* *recidivàre*.

ricadùta, *f.*; **-dimènto**, *m.*, ἐπανάπτωσις, (ξανάπεσμα, -πέσιμον) || *v.* *recidiva*.

ricalcàre, μεταπιέζω, -πατῶ, (ξαναπατῶ) || *un disègno ecc.*, μεταφέρω, ἐπανάγω ἐκτύπωμα, (ξεσηκόνω).

ricalcitramènto, *m.*, (ἀπο)λακτισμός || ἀντίστασις, ἀπείθεια, ἐναντιώσεις, ἀντέρεισις.

ricalcitrànte, *m. f.*, ἀπολακτίζων || δυσπειθής, ἀνυπότακτος, ἰσχυρογνώμων.

ricalcitràre, (ἀπο-ἀνα)λακτίζω, (κλοτσῶ) || *fig.*, δυσπειθῶ, ἀνθίσταμαι, ἀντιτείνω, ἐναντιοῦμαι, ἀπο(ἀντι)λακτίζω.

ricamàre, ποικίλλω, διανθίζω, (κεντῶ). [τής, (κεντητής).

ricamatòre, **-trice**, (βελονο)ποικιλ-
ricambiàre, *v.* (contra)camib-.

ricàmbio, *m.*, ἀνταλλαγή, (ἀλλαξιά), ἀνταπόδοσις || μεταλλαγή || *di* —, πρὸς ἀνταλλαγὴν, μεταλλαγῆς, διὰ μεταλλαγὴν, (διὰ ἀλλαξιάν), μεταλλακτικός || *comm.*, δικαίωμα νέας συναλλαγματοκῆς, ἐπισυναλλαγῆ, ἐπισυνάλλαγμα.

ricàmo, *m.*, ποικιλμα; -μός; (κέντημα). [ἐπαναλέγω, (ξαναλέγω).

ricantàre, παλινῶδῶ || παλιλλογῶ,

ricantatòre, **-trice**, ταυτολόγος.

ricapitàre, *consègnàre*, *portàre*, παραδίδω(μι), φέρω, (φέρνω) || *indirizzàre*, ἀπευθύνω || (*ri*)*torndre*, ἔρχομαι ο παρουσιάζομαι πάλιν, ἀναφάινομαι, ἐπιφοιτῶ, ἐπανερχομαι, (ξαναέρχομαι) || *comm.*, εἰσπράττω.

ricàpito, *m.*, *consègna*, παράδοσις || *indirizzo*, *dimòra*, διεύθυνσις; διαμονή || *pòsto*, *occupaziòne*, θέσις, ὑπηρεσία || *pl.*, *documenti*, *carte*, ἔγγραφα. [(-όνω).

ricapitolàre, συν-(ἀνα)κεφαλαιῶ,

ricapitolaziòne, *f.*, συν-(ἀνα)κεφα-

ricascàre, *v.* *ricadère*. [λαίωσις.

ricattàre, ἐπιβάλλω λύτρα, (ἀπο)-

λυτρῶ, (-όνω) || *v.* riscatt- || -rsi, *v.* vendicârsi, contraccambiâre.

ricâtto, *m.*, ληστρικὸν τέχνασμα, θοροῦβησις || *v.* riscâtto; sequêstro; vendêtta.

ricavâre, εισοδεύω, καρποῦμαι, ὠφελοῦμαι, ἀπολάύω, λαμβάνω, (παίρνω), εισπράττω, (συνάζω) || *v.* trârre; dedurre.

riciân(ât)ο, *m.*, εισόδημα, κέρδος, ὠφέλεια, διάφορον, προϊόν, παραγόμενον, πρόσδοδος.

ricchêzza, *f.*, *pr. e fig.*, πλοῦτος, τὰ πλούτη || *fig.*, *abbondanza*, ἀφθονία, δαψίλεια; *produttività*, εὐφορία, γονιμότης; *sontuosità*, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.

riccio, -*a*, *v.* ricciûto || *s. m.*, *zool.*, ἀκανθόχοιρος, (σκαντζόχοιρος), ὕστριξ; — *di mâre*, ἐχῖνος, (ἀχινός); *della castagna*, ἐχῖνος; *di capelli*, *v.* ricciolo. [κίκκινος.

ricciolino, *m.*, βοστρύχιον; *pl.*, -*â*,

ricciolo, *m.*, βόστρυχος, ἔλιξ, στρεπτόν, (σγουρόν, κατσαρό) || *lunghi* -*i* ricadenti, ἀγγλίδες.

ricciutello, -*a*, ὑποβοστρυχώδης.

ricciutêzza, *f.*, οὐλότης, βοστρύχωμα, (τὰ σγουρά).

ricciûto, -*a*, οὐλος, -λόθριξ, βοστρυχώδης, (σγουρός, κατσαρός, -ρωτός, σουφρωτός, ζαρωμένος).

ricco, -*a*, *agg. e s.*, *pr. e fig.*, πλούσιος || *abbondante*, ἀφθονος, δαψιλής; *produttivo*, *fertile*, εὐφορος, γόνιμος; *prezioso*, πολυτελής, πολύτιμος; *sontuoso*, μεγαλοπρεπής, πολυτελής.

riccône, *m.*, πλουσιώτατος, ζά-βαθύ-(ὑπέρι)πλοῦτος, πολυτάλαντος, πολυχρήματος.

ricêrea, *f.*, ἀναζήτησις, ἀν-(ἐξ)ερεῦνησις, ἔρευνα; *domanda*, ἐπιζήτησις, ἐπιδιώξεις; *pl.*, *studî*, ἐξερευνήσεις.

ricercâre, ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ, ἐξετάζω; ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω; *v.* cercâre. [ποίησις, περιεργασία.

ricercatêzza, *f.*, ἐπιτήδευσις, προσ-

ricercâto, -*a*, *mólto cercato o richiê-*

sto, πολυ-(ἐπι)ζήτητος || *affettato ecc.*, ἐπιτετηδευμένος, ἐπιτηδευτός, περιεργασμένος.

ricêtta, *f.*, συνταγή, (ρετσέτα).

ricettâcolo, *m. r.*, δοχεῖον, ὑποδοχή, καταγώγιον || *rifugio ecc.*, καταφύγιον, καταγώγιον, ἄσυλον.

ricettâre, *accogliere, ospitare*, (ὑπο)δέχομαι, φιλοξενῶ || *leg.*, κλεπταποδοχίζω || *medc.*, γράφω συνταγὰς.

ricettatôre, -*trice*, *leg.*, κλεμμ-(κλεπτ)αποδόχος.

ricettaziône, *f.*, κλεμμ-(κλεπτ)αποδοχή; ἀπόκρυψις, νοσφιμός.

ricêtto, *m.*, καταφύγιον, ἄσυλον, ἀναπαυτήριον, ἀναχωρητήριον, *v.* -*ttâcolo* || *dâr* —, *v.* ricettâre.

ricêvere, (ἀπο-ὑπο-ἐπι)δέχομαι, δεξιοῦμαι, (παρα)λαμβάνω || *la signora ricêve domani*, αὔριον εἶναι ἡμέρᾳ καθ' ἣν δέχεται ἡ κυρία.

ricevimento, *m.*, ὑπο-(παρα)δοχή, παράληψις, -λάβη, (δέξιμον) || (*giorno di*) —, ὑποδοχή; *fêsta, cerimonia*, παραδοχή; *v.* *accoglienza*.

ricevitôre, *m.*, εισπράκτωρ, (καϊᾶς) || ἀποδέκτης, ἀπο-(ὑπο)δοχεύς.

ricevitoria, *f.*, εισπρακτορία; *ufficio*, -ρεῖον.

ricevûta, *f.*, πιστοποιητικὸν ἢ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, (ἀντ)ἀποχή, ἐξόφληξις, -φλητικόν, *v.* *quietanza*.

riceziône, *f.*, *v.* ricevimento; →

richiamâre, *chiamâr di nuôvo*, καλῶ πάλιν, ἀνα-(μετα)καλῶ, (ξανακράζω, ξαναφωνάζω) || — *alla memoria*, ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην, ἀνα-ὑπο-(ἐπανα)μιμνήσκω, (ὑπ)ἐνθυμιζω || — *all'ordine*, ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν || *v.* *attirâre*.

richiâmo, *m.*, ἀνά-(μετά)κλησις, ἀνακάλησις || *rinviô, rimando*, παραπομπή || *biassimo*, μομφή; *v.* *osservaziône; reclâmo* || (*strumento e uccello di*) —, ἐφελκυστήρ, παλευτρίς, -τρια, -τής, κράκτης || *fig.*, δέλεαρ, (δόλωμα, ἀξίγκευμα, γέμι).

richiêdere, *ridomandâre*, ζητῶ πά-

λιν; *domandâre*, αἰτῶ, -τοῦμαι, ζητῶ; *interrogâre*, ἐρωτῶ, (ῥωτῶ); *esigere*, *desiderâre*, ἀπαιτῶ, ἐπιζητῶ, ἐπιποθῶ. [mânda.

richiêsta, *f.*; **-edimênto**, *m.*, *v. do-*

ricîngere, *v. cîngere*, *circondâre*.

ricino, *m.*, (σιλλι)κύπριον, (ῥιτινον) || ὄλιο di —, κικινέλαιον, (ῥι-

ricîso, *v. rec-*. [τσινόλαδον).

ricôgliere, *v. racc-*.

ricogniziône, *f.*, *riconoscimênto*, ἀναγνώρισις || *ricompênsa*. (ἀντ)ἀμοιβή || — *di scrittûra*, ἀναγνώρισις, ἔξομολόγησις, ὁμολογία || *mil.*, κατασκόπευσις, -πησις, κατόπτευσις || *v. cênso*, *tribûto*.

ricolmâre, (ἀνα)πληρῶ, ((ξανα)γεμίζω). [hoccâre.

ricôlmo, *v. côlmo* || *èsser* —, *v. ricôlto*, *v. raccôlto*.

ricominciâre, ἄρχομαι πάλιν, ἐπαναλαμβάνω, μεταρχίζω, (ξαναρχίζω, -χινῶ).

ricomparîre, *v. riapparîre*.

ricompênsa, *f.*, (ἀντ)ἀμοιβή, (ἀντ)ἀμειψις, ἀνταπόδοσις; *v. mância*.

ricompensâre, ἀνταμείβω, (ἀντιμεύγω), ἀνταποδίδω(μι); *v. comp-*.

ricomp(e)ra, *f.*, ἔξωνησις, ἔξαγορά.

ricomp(e)râre, ἐξωνοῦμαι, ἔξαγοράζω, (ξαναγοράζω); *v. redimere*.

ricompôrre, συντίθημι, συνάπτω, συναρμῶζω, ἀνασυνθέτω πάλιν, (ξανασυνθέτω); μεταρρυθμίζω || *-rsi*, καταπραῦνομαι, γαληνιῶ.

ricomunicâre, ἀπολύω τοῦ ἀφορισμοῦ.

riconciliâre, συνδιαλλάσσω, συμβιβάζω, συμφιλιῶ, (-όνω, ἀγαπίζω); *di cöse*, συμβιβάζω, συνοικειῶ || *-rsi*, συνδιαλλάσσομαι, συμβιβάζομαι, φιλιούμαι, (ἀγαπίζω).

riconciliatôre, *-trico*, διαλλάκτης, *-τήρ*, (συμ)φιλιωτής.

riconciliaziône, *f.*, συνδιαλλαγή, (συμ)φιλιωσις, *-ωμα*.

ricondûrre, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω, (ξαναφέρνω, ξαναπάγω) || *μισθῶ*, *-οῦμαι* πάλιν.

riconfermâre, στερεῶ πάλιν, ἐπι-

κυρῶ; *v. riaffermâre* || *χρίζω* πάλιν, (ξαναχρισμάρω, ξαναμυρόνω).

riconoscênte, *m. f.*, εὐγνώμων, εὐχάριστος, (καλοφκάριστος).

riconoscêntza, *f.*, εὐγνωμοσύνη, εὐχαριστία.

riconôscere, *rañvisdre ecc.*, ἀναγνωρίζω || *confessdre ecc.*, ὁμολογῶ, δίδω ὁμολογίαν || *verificdre, provdre*, δοκιμάζω || *mil.*, κατασκοπῶ, *-πεύω*, κατοπτεύω.

riconoscibile, *m. f.*, εὐγνώριστος, εὐγνωστος, ἀναγνωριστός, (εὐκολογνώριστος).

riconoscimênto, *m.*, ἀναγνωρισμός, *-ρισις*.

riconoscitôrio, *m.*, νεκροσκοπεῖον.

riconosciûto, *-a*, ἀνεγνωρισμένος || ὁμολογημένος || δεδοκιμασμένος.

riconquistâre, *v. riacquist-*.

riconsacrâre, *v. ribenedire*.

ricoprîre, *v. copr-*.

ricordâbile, *m. f.*, μνήμης ἄξιος, ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόμνηστος.

ricordânza, *f.*, *v. ricôrdo*, *memôria*.

ricordâre, φέρω εἰς τὴν μνήμην, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω, (ὑπ)ἐνθυμίζω; *menziondre*, κάμνω μνεῖαν, μνημονεύω, ἀναφέρω || *n. e -rsi*, (ἐν)ἀνα)θυμοῦμαι, (ἀνα)μιμνήσκομαι, μέμνημαι, μνημονεύω.

ricordêvole, *m. f.*, *mêmore*, μνήμων || *v. -dâbile*. [μήσεως.

ricordîno, *m.*, δακτυλίδιον ἐνθυ-

ricôrdo, μνήμη; ἐν-(ἀνα)θύμησις ἀνάμνησις || τεκμήριον ἀναμνή-

σεως, ἐνθύμημα, *-υμητήριον* || μνεῖα, ὑπόμνησις, μνημόνευμα,

-ευσις || *maritôreo. sepolcrale*, μνήμα, *-μεῖον* || *annotaziône, memô-*

randum, ὑπόμνημα, σημείωσις || *avvertimênto*, παραίνεσις, νουθε-

σία, *-θήτημα* || *pl.*, *memôrie, com-*

mentârî, ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα.

ricoricâre, κατακλίνω ο εὐνάζω πάλιν; *-rsi*, *-ομαι* πάλιν; (ξαναπλαγιάζω).

ricôrre; *-côgliere*, *v. raccôgliere ecc.*

ricorrênte, *m. f.*, παλίνδρομος ||

leg., συνήγορος || *medc. ecc.*, περιοδικός, διαλείπων.

ricorrênza, *f.*, έορτή, τελετή, πανήγυρις || περίοδος, έπάνοδος.

ricôrrere, *côrrer di nuôvo*, μετατρέχω, (ξανατρέχω) || *di fêste ecc.*, διατρέχω, είμαι || *fâr ricôrso*, *rifugiârsi ecc.*, προστρέχω, προσ-(κατα)φεύγω || — *âi tribunâli*, κινώ δίκην κατά τινος. [ναδιόρθωμα].

ricorreziône, *f.*, αναδιόρθωσις, (ξαρικόρσο, *m.*, έπάνοδος, αναδρομή, παλινδρομία || προσ-(κατα)φυγή || *leg.*, άγωγή, προσφυγή || *pl.*, *v. mêstrui*.

ricostituire, *άνασυνιστώ*, (ξανασυσταίνω) || *v. corrobôrare*, *rinforzâre*. [(ξανακτίζω).

ricostruire, *άνοικοδομώ*, ανακτίζω,

ricôtta, *f.*, μι-(μυ)ζήθρα.

ricoverâre, *ricettâre*, *albergâre*, ύποδέχομαι, φιλοξενώ || *v. riacquistâre* || *n.*, *rifugiârsi*, κατα-(προσ)φεύγω, φιλοξενούμαι. [zio.

ricôvero, *v. ricétto*, *rifugio*; *ospiricereâre*, *creâr di nuôvo*. αναδημιουργώ, αναπλάττω, (ξαναπλάσσω) ||

dîvertire, *distrârre*. αναπαύω, αναψύχω, ψυχαγωγώ, τέρπω, εύφραίνω || -*rsi*, αναπνέω, -παύομαι, -ψύχομαι, ψυχαγωγούμαι, τέρπομαι, (ξαναψυχαίνω, διασκεδάζω, -ομαι).

ricreativo, -*a*, άνετικός, αναψυκτικός, ψυχαγωγικός, τερπνός, (διασκεδαστικός).

ricreaziône, *f.*; -*amênto*, *m.*, άνεσις, άνάπαυσις, άναψυχή, ψυχαγωγία, τέρψις, διασκεδάσις || *ôra dêlla* —, άνάπαυλα, -παυμα, διασκεδάσις.

ricrêdere (*fâr* —), μεταπειθώ, διαφωτίζω || -*rsi*, άπαλλάττομαι τής άπάτης, μεταπειθομαι, μεταγινώσκω, μεταβουλεύομαι. [φτω].

ricucire, μεταρράπτω, (ξαναρράpicuôcere, έψω πάλιν, (ξαναψήνω) || *di metalli*, άνοπτώ, (ξαναπυριόricuperâre, *v. riacquistâre*. [νω].

ricûrno, *v. cûrno*.

ricusâre, *v. rifiutâre*, *negâre*.

ridacchiâre, ύπογελώ, (μισογελώ).

ridanciâno, -*a*, φιλόγελως, γελαστικός (-σιάρης).

ridâre, *dâr di nuôvo*, δίδω πάλιν, άναδίδω, (ξαναδίδω) || *rêndere*, *restituire*, δίδω όπισω, άποδίδω(μι).

ridda, *f.*, έγκύκλιος χορός, χορός συρτός.

riddâre, χορεύω κυκλοτερώς.

ridênte, *m. f.*, γελών, ιλαρός, φαιδρός, χαρωπός, (πρόσχαρος, χαρούμενος, γελαστός, γελαζούμενος); χαρίεις, τερπνός, εύάρεστος.

ridere, γελώ || *scherzâre*, παίζω, άστείζομαι, (χωρατεύω) || — *sôtto i bâffi*, κρυφο-(ύπο)γελώ || — *a ceparêlle*, καγχ(λ)άζω, (χαχλανίζω, χαχαρίζω, ξεκαρδίζομαι ο σκάνω από τὰ γέλια) || *fâr* —, γελωτοποιώ, τέρπω, εύφραίνω || *sênza* —, άγελαστ(ε)ί || -*rsi di*, καταφρονώ, έμ-(περι)παίζω, κατα-(περι)γελώ, σκώπτω, χλευάζω, μυκτηρίζω.

ridestâre, *v. risvegliâre*. [-λοϊον.

ridicolâggine; -*lêzza*, *f.*, γελοϊότης;

ridicolo, -*a*, γελοϊός, -λοιώδης, άξιο-(κατα)γέλαστος || *s. m.*, γελοϊον, άτοπον || *rêndersi* —, γίνομαι ο καθίσταμαι γελοϊός || *l'ârma del* -*o*, ή μάστιξ του γελοίου.

ridire, *ripêtere*, επαναλαμβάνω τὰ ειρημένα, παλιλλογώ, επαναλέγω, (ξαναλέγω) || *riferire*, αναφέρω, άφηγοῦμαι, εκλαλώ, (διαλαλώ), διαδίδω, κοινολογώ || *tronâr a* —, άντιλέγω, άντιθέτω, επικρίνω, μέφομαι. [νακαταβαίνω].

ridiscêndere, μετακάταβαίνω, (ξαριδivenire; -*ntâre*, γίνομαι αυθις, μεταγίνομαι, (ξαναγίνομαι).

ridomandâre, (άπ)αίτῶ ο ζητῶ πάλιν.

ridondânte, *m. f.*, πλεονάζων, περισσοός, -ιττός; -ιττολογικός.

ridondânza, *f.*, πλεονασμός, περισσειά, -σότης; -σσολογία, -σσοέπεια.

ridondâre, πλεονάζω, περισσεύω; πλήθω, -θύω, γέμω; περισσολογώ || — *a vantâggio*, ώφελῶ, συμφέρω, προξενῶ ο φέρω όφελος.

ridôsson (*a* —), *ανν.*, υπεράνω.

ridôtto, *m.*, *círcolo*, *casino*, λέσχη, (καζίνο); *v.* ricétt(âcol)o || *mil.*, ξρυμα, (ταμπούρι); κρησφύγετον.
riducibile, *m. f.*, συσταλτός, ἐλαττώσιμος || *convertibile*, μεταβλητός, ἀναγώγιμος.
riducibilit , *f.*, συσταλτόν, -λιτικότητα || ἀναγώγιμον, -μότης.
ridurre, *ricondurre*, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω || *introdurre*, εισάγω || — *a m nte*, *ricordare*, ὑπομιμνήσκω || *f r giungere, spingere*, περιύστημι, περιάγω, καταντῶ || — *insieme*, *raccogliere*, συνάγω || *diminuire ecc.*, συστέλλω, περιορίζω, ἐλαττῶ, μικρύνω, μειῶ, συντέμνω, (ὀλιγοστεύω, κοντεύω) || *trasformare, convertire*, μεταβάλλω, ἀνάγω || -*rsi*, περιύσταμαι, ἀποβαίνω, καταλήγω, τελευτῶ, καταντῶ; συστέλλομαι, περιορίζομαι.
riduzi ne, *f.*, συστολή, ἐλάττωσις, σμίκρυνσις, μείωσις, (ὀλιγόστευσις) || μεταβολή, ἀναγωγή, ἀλλοίωσις.
ri dere, *poet.*, *v.* (ri)tor nare.
riedificare, *v.* ricostruire.
riel ggere, ἐκλέγω πάλιν, μετ(ἐπαν)εκλέγω, (ξανα)εκλέγω).
rileggibile, *m. f.*, ἐκ νέου ἐκλέξιμος, μετεκλέξιμος. [λογή.
rilezzi ne, *f.*, ἐκλογή νέα, μετεκ-
ri mpiere; -*pire*, * mpiere*, πληρῶ, (γεμίζω); * mpiere abbondantem nte*, ἀποπληρῶ, (ἀπογεμίζω); * mpier di nu vo*, μεταπληρῶ, (ξαναγεμίζω).
riempim nto, *m.*, (ἀπο-συν)πλήρωσις, ((ἀπο)γέμισμα, ἀπογέμισις).
riempitivo, -*a*, *gr.*, παραπληρωματικός, πλεονάζων.
rientr nte, *m. f.*, εισέχων, κοίλος.
rientr re, *torn r dentro*, ἐπανεισέρχομαι, (ξανα)εμβαίνω, ἐπιστρέφω || *incav rsi, contr rsi*, εισέχω, συστέλλομαι || — *in s *, συνέρχομαι εἰς ἑμαυτόν.
rientr ta, *f.*, ἐπανελεύσις, ἐπάνοδος, ἐπιστροφή, (ξανα)έμβασμα).
riepiloga re, *v.* riassumere, ricapitol re.

riepilogo, *m.*, ἀνακεφαλαίωσις, ἐπι-
riescire, *v.* rusc-. [λογος.
rievoc re, ἀναπωλῶ, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην, ἀναμιμνήσκω.
rifacim nto, *m.*, μεταποίησησις, ἐπισκευή; ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις || *v.* rifazi ne.
rifare, μεταποιῶ, (ξανα)κάμνω; μετασκευάζω, (ξανα)φ(ε)λιάνω, ἐπανορθῶ, (διορθῶν); *rinnu rare*, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω, *v.* ricostruire; *abbellire*, βελτιῶ, ὠραῖζω; *v.* rifondere || *risarcire, indennizzare*, ἐπανορθῶ τὰς ζημίας, ἀποζημιῶ || — *la salute, rianimare*, ἐπαναφέρω εἰς τὴν πρώτην ὑγείαν, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, (δυναμόνω), ἀναζωπυρῶ, ἀναψυχῶ || -*rsi*, ἐπανορθῶ τὴν ὑγείαν (ο τὴν περιουσίαν) μου, ἀναλαμβάνω, (ὑγιαίνω, ξανα)γιαίνω; γίνομαι καλά).
rifascio (a —), *avv.*, συμμίκτως, συμπεφυρμένως, φύρδην μίγδην, χύδην, ἀνωκάτω, (ἀνάκατα, -τωμένα). [ζημίωσις.
rifazi ne, *f.*, ἐπανόρθωσις, ἀπο-
rifer nza, *v.* ref-. [ne.
riferim nto, *v.* rapp rto, relazi -
riferire, *significare, rapportare, ridire*, ἀναφέρω, ἐξηγοῦμαι ἐκλαλῶ, (δια)λαλῶ || *m tter in relazi ne*, ἀναφέρω, ἀνάγω; *attribuire*, ἀποδίδω || -*rsi*, ἀναφέρομαι, ἀνάγομαι, ἀνήκω.
rif rma, *v.* raff-.
rif rto, *v.* rapp rto, relazi ne.
rifat re, *v.* respir re.
rifinire, *v.* (s)finire.
rifiorire, *pr.*, μετανθῶ, (ξανα)ανθίζω, (ξανα)λουλουδιζώ; *pr. e fig.*, ἀναθάλλω; *fig.*, ἀνακμάζω, (ξανα)ακμάζω).
riflut re, ἀποποιοῦμαι; *neg re*, (ἀ)ἀρνοῦμαι; *rigett re*, ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω || -*rsi*, *asten rsi, esimersi, contrariare*, ἀποκνῶ, ἀποφεύγω, εἶμαι ἐναντίος.
rifûto, *m.*, ἀποποίησησις, (ἀπ)ἄρνησις || ἀποβολή, ἀπόρριψις, (-ρριξιμον) || *cosa di* —, ἀπόβλημα,

κάθαγμα, (σκύβαλον), *v. scegli-ticcio* || — del gènere umàno, βδέλυγμα, (σκύβαλον,) τῆς ἀνθρώποτης || *dile carte*, ἀρνησις, ἔλλειψις, στέρησις.

riflessibile, *m. f.*, ἀντανακλαστικός.

riflessibilità, *f.*, ἀντανακλαστικόν, -στικότης.

riflessiōne, *f.*, σκέψις; διαλογισμός; *idēa ecc.*, σκέμμα, διανόημα, (στοχασμός) || *fis.*, (ἀντ)ἀνάκλασις.

riflessivo, -**a**, (περι)σκεπτικός, περιεσκευμένος, ἔμφρων, περινοῦς, (καλολογιασμένος); *di àtti*, ἐσκευμένος || *verbo -o*, ῥῆμα αὐτοπαθές.

riflèssò, -**a**, ἀνάκλαστος || *s. m.*, ἀντανάκλασις (φωτός), ἀπαύγασμα, -μός, ἀνταύγεια, ἀντίλαμπις || *v. -ssiōne*.

riflettēnte, *m. f.*, ἀντανακλῶν, (ἀντ)ἀνακλαστικός, ἀνταυγαστικός; *v. riflessivo*.

riflèttere, σκέπτομαι, δια-(συλ)λογίζομαι, διανοοῦμαι, φροντίζω, (στοχάζομαι καλά, καλολογιάζω).

riflettōre, *m.*, ἀνταυγαστήρ, ἀντανακλαστήρ, -κλαστικόν, -κλα-

rifluire, ἀναρρέω, παλιροοῶ. [στρον. **riflùso**, *m.*, ἄμποτις, μεταρροή, (καταίβασμα).

rifocillamēnto, *m.*, ἐνίσχυσις, ἐνδυνάμωσις, (δυνάμωμα).

rifocillāre, ἀναψύχω, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, ((ἐν)δυναμόνω).

rifondere, ἀναχωνεύω, (ξαναλυόνω) || *fig.*, *rifàre*, ἐπιδιορθῶ ἐξ ὀλοκλήρου, μεταπλάττω, μεταποιῶ, (ξανασυνθέτω) || *rimborsàre*, *indennizzàre*, ἐκ-(ἀπο)τί(ν)ω, (πληρῶνω); ἀποζημιῶ.

rifórma, *f.*, ἀναμόρφωσις, μεταρρυθμίσις, ἀν-(δι)όρθωσις || *mil.*, στρατοῦ ἀναμόρφωσις ο ἑλάττωσις; ἄφεισις; ἀποστράτευσις, -ατεία; ἀποβολή (ἵππων) || † ἀναμόρφωσις.

riformabile, *m. f.*, ἀναμορφώσιμος, μεταρρυθμιστός, -μίσιμος.

riformāre, ἀναπλάττω, ἀνα-(μετα)σηματίζω; ἀναμορφῶ, μεταρρυ-

θμίζω, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (διορθῶνω) || *mil.*, ἀπολύω ο ἀποπέμπω (στρατιώτην); βάλλω εἰς ἀργίαν ο ἀποστρατεῖαν (ἀξίωματικόν); ἀποβάλλω (ἵππους).

riformativo, -**a**, ἀναμορφωτικός, μεταρρυθμιστικός.

riformàto, -**a**, ἀναμορφωθεὶς || *mil.*, ἀπόστρατος || † ἀναμεμορφωμένος.

riformatōre, -**trice**, *v. -tino* || *s. f.*, ἀναμορφωτής, μεταρρυθμιστής, ἐπανορθωτής.

riformista, *m. f.*, ὁπαδὸς τοῦ λουθηθρανοῦ θρησκευματος, ἀναμορφωτής.

rifornire, προμηθεύω πάλιν.

rifrangere, (δια)θλῶ. [-θλάσιμος.

rifrangibile, *m. f.*, διαθλαστός,

rifrangibilità, *f.*, διαθλαστικότητα.

rifrattivo, -**a**, διαθλαστικός.

rifraziōne, *f.*, (διά)θλάσις.

rifrèddo, *m.*, τὰ παραφάγια || ὄψου λείψανον, τὰ ἀποφάγια.

rifrenāre, *v. fren-*.

rifriggere, τηγανίζω πάλιν || *fig.*, ἀνακυκλῶ, ταυτο-(παλιλ)λογῶ; μετασκευάζω.

rifrustāre, μαστιγῶ πάλιν || ἀναζητῶ, δι-(ἀν)ερευνῶ.

rifuggire, ὀπισθοδρομῶ || *avér av-versiōne*, ἀπορρίνω, ἀπεχθάνομαι || *evitāre*, ἀποφεύγω || *v. ricòrtere*, →

rifugiārsi, κατα-(προσ)φεύγω.

rifugiāto, -**a**, καταφυγών, πρόσφυξ, φυγὰς.

rifugio, *m.*, καταφύγιον, ἄσυλον, *v. ricètto* || *di persóna*, στήριγμα, προστάτης.

rifùlgere, *v. brillāre*, splēndere.

rifusiōne, *f.*, ἀναχώνευσις, (ξαναχύσιμον) || *fig.*, *rifacimēnto*, μετάπλασις, μεταποίησις || — *dèi dànni* ἐκ-(ἀπό)τισις, (πλήρωμα, -μή),

rifutāre, *v. confut-*. [ἀποζημιῶσις.

rīga, *f.*, *in gènere*, γραμμή, σειρά, *v. línea*, *fila*; *di scrìtto*, στίχος, (ἀράδα, (ἀ)ρίγια); *di soldàti*, τάξις, στοῖχος; *nèlle stòffe*, ῥάβδος; **dirizzatúra*, χωρίστρα.

rigâglie, *f. plur.*, τὰ ἔγκατα, ἀκροκόλια, γλυκάδια, (τὰ τζιέρια).
rigâgno(lo), *m.*, ῥύαξ; ῥύακι(ον), ῥεῖθρον, (ποταμάκι).
rigâligo, *m.*, *bot.*, δελφίνιον.
rigâre, ἄγω γραμμᾶς, ῥαβδῶ, διαγραμμίζω, (χαρακόνω, ῥιγάρω); κάμνω χαρακὴν, χαράσσω, (-άζω, βεργόνω); *v. solcâre, irrigâre* || — *ditto*, βαδίζω τὴν εὐθειᾶν ὁδόν, φέρομαι εἰλικρινῶς.
rigâtino, *m.*, ὕφασμα ῥαβδωτόν, χαρακωτόν.
rigattiêre, *m.*, ἱματιοκάπηλος, παλαιο-(γρυστο)πώλης.
rigenerâre, *pr. e fig.*, ἀναγεννῶ, ἀναπαράγω; *fig.*, ἀναμορφῶ, (-όνω) || *rinforzâre, corrobordâre*, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, (δυναμώνω).
rigeneratîvo, -*a*, ἀναγεννητικός || δυναμωτικός.
rigeneratôre, -*trîco*, *c. s.*; *s. m.*, ἀναγεννήτωρ, -τής, ἀναμορφωτής || δυναμωτικόν, ῥωστικόν, ἀναληπτικόν.
rigeneraziône, *f.*, ἀναγέννησις, ἀναπαραγωγή, παλιγγενεσία; ἀναμόρφωσις.
rigermogliâre; -*germinâre*, ἀναβλαστάνω, ἀναφύομαι, ἀναγεννῶμαι. [ἀποβλητέος.
rigettâbile, *m. f.*, ἀπορρίψιμος,
rigettamênto, *m.*, ἀπόρριψις, ἀποβολή.
rigettâre, *gettâr di nuôvo*, ἀναρρίπτω, (ξαναρρίχτω) || *respingere, rifiutâre*, ἀπορρίπτω || *vomitâre*, ἐμῶ, (ξερνῶ).
rigétto, *v.* -*ttamênto*; *rifiûto*.
rigettâre, *v.* -*gâre*.
rigidêzza; -*dità*, *f.*, δριμύτης || σκληρότης, ἀκαμψία || αὐστηρότης, ἀκριβεία.
rigido, -*a*, *frêddo ecc.*, κρυερός, ψυχρός, δριμύς || *dûro*, σκληρός, ἀκαμπτος || *austêro, sevêro*, αὐστηρός, ἀδυσώπητος, ἀκαμπτος.
rigîro, *m.*, περιστροφή, περιφορά; ἐλιγμός || *v. intrîgo*, μαθόντα,
riîgo, *m.*, *v.* -*a*, *lînea*. [imbrôglio.

rigodône, *m.*, ζωηρός χορός, ῥιγαυδονία. [ζωή || *v. orgôglio*.
rigôglio, *m.*, ὕλομανία || ἐνέργεια,
rigogliôso, -*a*, *di piânte*, *lussureggiânte*, περισσοβλαστής, ὕλομανής, (θεριωμένος); *di persône*, εὐρωστος, ῥωμαλέος, ἐνεργός, ἀκμαῖος || *v. orgogliôso*. [ρος, -ρί].
rigôgolo, *m.*, χλωρίον, -ρίς, (φλώ-
rigonfiâre, (ἀν)ἔξογκῶ, (-όνω, ξαναφουσκόνω), *v. gonf-* || -*rsi*, (ἀν)ἔξογκοῦμαι; *di acque*, πλημμυρῶ; *medc.*, ἀνεξοιδάνομαι, (ξαναπρήσκομαι).
rigôre, *m.*, αὐστηρότης, σκληρότης, τραχύτης, στρυφνότης; δριμύτης, χαλεπότης; *del frêddo*, δριμύτης || *esattêzza*, ἀκριβές, -βεία || *di* —, ἀναγκαστικός, ἀπαράτητος.
rigorîsmo, *m.*, (ὑπερ)αὐστηρότης, ὑπερακριβεία.
rigorîsta, *m. f.*, ὁ καθ' ὑπερβολὴν αὐστηρός, αὐστηρογνώμων, ὑπερακριβής.
rigorosità, *f.*, *v. rigôre*.
rigorôso, -*a*, αὐστηρός, σκληρός, τραχύς, στρυφνός, ἀκαμπτος; βαρύς, χαλεπός, ἀνυπόφορος || ἀκριβής, ἀναμφισβήτητος.
riguadagnâre, κερδίζω πάλιν, (ξανακερδίζω), *v. riacquistâre* || *ritornâre*, ἐπανερχομαι πάλιν, ἐπιστρέφω.
riguardânte, *m. f.*, *v. osservatôre*.
riguardâre, *guardâr di nuôvo*, θεῶμαι πάλιν, (ξανακυττάζω); *esaminâre*, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, ἐξετάζω || *considerâre, tenêr in cònto*, θεωρῶ, νομίζω ὡς, (σάν), ἔχω διά || *concernere, interessâre*, ἀνήκω εἰς, ἀφωρῶ; προσήκω, ἐνδιαφέρω, (ἐγγίζω, κόφτω); *v. appartenêre* || -*rsi, guardârsi*, ἀπέχομαι, προφυλάττομαι, προσέχω. [derênvole.
riguardêvole, *v. ragguard-*, *considerâre*,
riguârdo, *m.*, *rispétto, consideraziône*, σέβας, τιμή, ὑπόληψις; *cortesîa, gentilêzza*, φιλοφροσύνη, εὐγένεια; *câra*, προσοχή, ἐπιμέλεια, φροντίς, εὐλάβεια; *vigilânza*,

difesa, φύλαξις, προσοχή, ἄμυνα
|| — *a*, (ὡς) πρὸς, (ὅσον) περὶ ||
ανήτο — *a*, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς;
ὅσον ἐκ, διὰ, κατὰ.

riguardôso; *-dâto*, *-a*, προφυλακτι-
κός, περιεσκεμμένος, συνετός.

rigurgitâre, ἀναρρέω, παλιρροῶ;
πλημμυρῶ, -ρίζω; ἐκχειρίζω, (ξε-
χειρίζω) || *fig.*, ἀφθονῶ, *v. ridon-
dâre*. [ἐκχειλισίς, (ξεχειλισμα).

rigurgito, *m.*, παλίρροια, πλημμυρίς,
rilasciâre, *v. lasce*; *liberâre*; *ri-
lassâre* || — *un certificato ecc.*,
παραδίδω, ἐγχειρίζω.

rilascio, *m.*, ἄφεις, συγχώρησις;
ἐλευθέρωσις, ἀπόλυσις || παραδο-
σις, ἐγχειρίσις || *comm.*, ὑφαίρεσις,
v. ritenûta.

rilassamêto, *m.*; *-ssatêzza*, *f.*,
ἐκ-(παρά)λυσις, χάλασις, (-λάρω-
σις, -λάρωμα); χαυνότης, ἐλάτ-
τωσις; *v. solliêno*.

rilassâre, *pr. e fig.*, ἐκ-(παρα)λύω,
ἀνίημι, χαλῶ, -λαρῶ, (-όνω, ξετεν-
τόνω) || *sollevâre*, ἀναπαύω, ἀνα-
κουφίζω, πραῦνω || *medc.*, φέρω
εὐκολιότητα, κινῶ || *-rsi*, *fig.*, ἐ-
λαττῶ τὸν ζῆλον; χαυνοῦμαι, χα-

rilassativo, *v. lassce*. [λαροῦμαι.

rilassâto, *-a*, ἐκλελυμένος, (κε)χαλα-
ρωμένος, ἀνειμένος, χαλαρός; *fig.*,
ἐκλυτος, χαλαρός, (κε)χαυνωμένος;
ψυχρός.

rilegâre, δέω πάλιν, μεταδέ(ν)ω,
(ξαναδένω) || *legâre (libri)*, δέ(ν)ω,
ἐνδύω || *v. releg*. [(στα)χωτής).

rilegatôre, *m.*, βιβλιοδέτης, (στι-
rilêggere, ἀναγινώσκω πάλιν, ἐπ-
ἀν-(μετ)αναγινώσκω, (ξανά)διαβά-
rilênto (*a* —), *v. adâgio*. [ζω).

rilevânte, *v. importânte*.

rilevâre, *sostituire ecc.*, ἀναπληρῶ,
ἀντικαθιστῶ, (ἀντικατασταίνω),
διαδέχομαι, (παίρνω τὸν τόπον
τινός) || *notâre*, *osservâre*, παρατη-
ρῶ || *v. importâre*; *rifâre*; *rialzâre*.

rilevatârio, *m.*, ἀγοραστής.

rilevâto, *-a*, προ-(ἐξ)έχων, ἀνάγλυ-

πτος, -υφος.

riliêno, *m.*, *scultûra*, ἀναγλυφή;

-υφον; *scolpire a* (*basso*) —, ἀ-
ναγλύφω; *in* —, ἀνάγλυφος, -υ-
πτος, ἔκτυπος, *avn.* ἀνακοίλωσ;
âlto —, ὑψηλὸν ἀνάγλυφον, τε-
λειανάγλυφον; *basso o mêzzo* —,
(χαμηλὸν) ἀνάγλυφον, κοιλανά-
γλυφον || *lûce*, *spicco*, *risâlto*, εὐ-
πρέπεια, λαμπρότης; *mêtter in*
—, λαμπρύνω, ἀναδεικνύω || *im-
portânza*, σπουδαιότης; *edsa di* —,
σπουδαῖον πρᾶγμα || *osservaziône*,
rimprôvero, παρατήρησις; ἐπίπλη-
ξις || *pl.*, *avânzi d'ella mênsa*, τὰ
λείψανα ο περισεύματα τραπέζης,
περιλείμματα, (ἀπομεινάρια, ἀπο-
φάγουδα, -φάγια) || *v. prominênza*,
riâlto.

rilûcere, *v. splêndere*, *brillâre*.

riluttânte, *m.f.*, *v. restio*.

rima, *f.*, ὁμοιοκαταληξία, (ρίμα) ||
pl., στίχοι, (ρίμαις) || *rispondere*
per le -e, *v. rimbeccâre*.

rimandâre, πέμπω πάλιν, ἐπανα-
πέμπω, ἐπαναστέλλω, (ξαναστέλλω)
|| *rifutâre*, *mandâr indietro*, ἀπο-
βάλλω, ἐπιστρέφω, ἀποπέμπω,
(στέλλω ὀπίσω) || *indirizzâre a*,
παραπέμπω || *mandâr libero*, ἀπο-
λύω, ἐλευθερῶ, (-όνω) || *licenziâre*,
ἀποπέμπω || *differire*, ἀναβάλλω ||
vomitâre, ἐμῶ, (ξερνῶ).

rimândo, *m.*, ἐπιστροφή, ἀποπομ-
πή, ἀπόπεμψις, (στάλσιμον ὀπίσω,
ξαναστάλσιμον) || *di un libro*, *di*
un dizionârio, παραπομπή, σημεῖον
παραπομπῆς || *dilaziône*, ἀναβολή;
di una causa ecc., ἀναφορά.

rimaneggiamêto, *m.*, ἀναψηλά-
φησις || μετάπλασις, μεταποίησις,
μετασκευή.

rimaneggiâre, διαχειρίζομαι ο χειρ-
απτάζω, (-ρομαλάσσω, -άζω,) πάλ-
ιν, ἀναψηλαφῶ || *rifâre*, *rifondere*,
ἐπεξεργάζομαι πάλιν, μεταπλάττω,
-ποιῶ, -σχηματίζω, -σκευάζω.

rimanêre ecc., *v. restâre*. [νωσ.

rimangiâre, τρώγω ἐπανειλημμέ-
**rimarchêvole*, *barb.* *v. notêvole*,
considerêvole. [vaziône.

**rimârco*, *barb.*, *v. riliêno*, *osser-*

- rimâre**, *fâr rîma*, ὁμοιοκαταληκτῶ || *fâr vérsi*, κάμνω στίχους, (ῥίμαις), στιχουργῶ, -χοποιῶ.
- rimarginâre**, *v. cicatrizzâre*.
- rimârio**, *m.*, ὀνομαστικὸν τῶν ὁμοιοκαταλήξεων.
- rimaritàre**, συζευγνύω ὁ ὑπανδρεύω ἐκ δευτέρου, μεταῦπανδρεύω, (ξανα(ῦ)πανδρεύω) || -rsi, δεύτερον γάμον συνάπτω, μεταῦπανδρεύομαι, (ξανα(ῦ)πανδρεύομαι).
- rimasûglio**, *m.*, λείψανον μηδαμνόν; *v. avânzo, rêsto*. [κτος.
- rimâto**, -a, ὁμοιοκαταληκτῶν, -λη.
- rimatôre**, *m.*, στιχουργός, -χοποιός, (ῥιμαδόρος) || *v. poetâstro*.
- rimbalzâre**, (ἀντ)ἀναπηθῶ, ἀνατινάσσομαι.
- rimbâlzo**, *m.*, ἀναπήδησις; (ἀντ)ἀναπήδημα || *di* —, κατ'ἀντίκρουσιν ὁ ἀντιτυπίαν || *giocâre a* —, ἐποστρακίζω || *giuôco di* —, ἐποστρακισμός, (πεταλίδι).
- rimbambîre**; -ambogîre, παλιμπαις καθίσταμαι, ἀνανηπιεύομαι, ((ξανα)μωραίνομαι), *v. imbecillire*.
- rimbarcârsi**, ἀνεπιβαίνω, -βάζομαι, (ξαναμπαρκάρομαι) || *fig.*, ἐμπλέκομαι πάλιν; μετεμπλέκομαι εἰς, (ξαναμπερδεύομαι).
- rimbârco**, *m.*, ἀνεπιβίβασις, (ξαναμπαρκάρισμα).
- rimbeccâre**, ἀντιλέγω ὁ ἀποκρίνομαι ἀποτόμως, ἀπαντῶ θρασέως, αὐθαδ(ε)ιάζω, ἀπανθαδι(ά)ζομαι.
- rimbellire**, *v. (ri)abbell-*. [ἀντιδάκνω
- rimberciâre**, *v. racconciâre, rappezzâre*. [πρίζω).
- rimbiancâre**, ἀναλευκαίνω; (ξανα)
- rimboccamênto**, *m.*, ἀναστολή, ἀνακολπισμός, ἀνακόμβωσις, (ἀνασκό(ύ)μπωμα, ἀνασήκωμα).
- rimboccâre**, *imboccar di nuôno*, ἐνστομίζω ἐκ νέου, (ξαναβάζω εἰς τὸ στόμα) || *rovesciare (bottiglie, sacchi ecc.)*, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, (ἀναποδογυρίζω) || *ripiégare, tirar su (le mâniche, i calzôni)*, ἀνασύρω, ἀνακολπῶ, ἀνακομβῶ, (ἀνασκο(υ)μπόνω) || *v. riempire, colmâre*.
- rimboccâto**, -a, ἀνεξωσμένος, ἀνεσταλμένος, (ἀνασκουμπωμένος, ἀνασηκωτός).
- rimboccatûra**, *f.*, *v. -amênto*; *piêga*-(tûra) || μέρος ἀνάστροφον, ἄκρον ἀνεστραμμένον, ἀνάστρεμμα.
- rimbombânte**, *m. f.*, ἀπ-(ἀντ)ηχητικός, ἤχώδης, βαρῦ-(πολύ)ηχος, (ἀντίλαλος), διαπρῦσιος, βροντώδης. [βο(μβ)ῶ, (ἀντιλαλῶ).
- rimbombâre**, (ἀπ-ἀντ)ἤχῶ, ἀντι-
- rimbômbo**, *m.*, (ἀπ-ἀντ)ἤχησις, (ἀντιλαλιά, ἀντιλάλημα).
- rimborsâbile**, *m. f.*, ἀποδοτέος, ἀποτίσιμος, πληρωτέος.
- rimbôrs(amênt)o**, *m.*, ἀπόδοσις, ἐκ-(ἀπό)τισις, (πλήρωμα, -μή).
- rimborsâre**, ἀποδίδω, ἐκ-(ἀπο)τί(ν)ω, (πληρῶν).
- rimboschimênto**, *m.*, ἀναδάσωσις, δασοφυτεία νέα. [δάσος).
- rimboschîre**, ἀναδασῶ, (ξαναφυτεύω
- rimbrottâre ecc.**, *v. rimproverâre*.
- rimediâbile**, *m. f.*, ἰατός, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος, θεραπεύσιμος.
- rimediâre**, *pr.*, ἰατρέω; *pr. e fig.*, θεραπεύω; *fig.*, φέρω διόρθωσιν, ἐπι-(δι)ορθῶ, (-όνω).
- rimêdio**, *m.*, φάρμακον, ἴαμα, ἰατρικόν || *fig.*, ἐπαν-(δι)όρθωσις, θεραπεία. [dâre, rammentâre.
- rimembrâre**; **rimemorâre**, *v. ricor-*
- rimenâre**, *v. ricondurre*.
- rimendâre ecc.**, *v. ramment-*.
- rimenîo**, *m.*, σεικίς, (σεισιμον), κίνησις, ταραχή.
- rimeritâre**, *v. (ri)compensâre*.
- rimescolamênto**, *m.*, (ἀνά)μίξις, ((ἔ)ἀνακάτωσις) || σύγχυσις, ταραχή.
- rimescolâre**, μετα-(ἀνα)μιγνύω, (ξανακατόνω); *rimestâre*, μετακινῶ || — *le carte*, ἀναδεύω τὰ παιγνιόχαρτα, (ἀνακατόνω τὰ χαρτιά) || *fig.*, συγχύζω, (δια)ταράττω, ἐκπλήττω. [-colamênto.
- rimescolîo**, *m.*, μετακίνησις; *v.*
- rimêssa**, *f.*, *il rimettere*, ἐπανάθεσις, (ξαναβάλσιμον); *v. pèrdita* || *conségna*, παράδοσις, ἐγγχειρίσις;

— in denáro; ἀποστολή χρημάτων (διὰ συναλλαγματικῆς) || *luogo per vetture*, ἀμαξοστάσιον.
rimessiðne, *v.* rem-, perdðno.
rimessiticcio, *m.*, παρα-(ἀπο)φυάς, ἀναβλάστημα.
rimêssso, -*a*, *umile*, ταπεινός, εὐτελής; *sottomêssso*, *dócile*, ἥμερος, πρᾶος; *bêssso* (*di voce*), χαμηλός || *s. m.*, ψηφίδωμα, ποίκιλμα.
rimestâre, *v.* (ri)mescolâre.
rimêttete, *ripôrre*, ἐπαναθέτω, (ξαναθέτω, ξαναβάζω) || *ricondârre*, ἐπαναφέρω, (ξαναφέρ(ν)ω) || — *in salute*, *rinforzâre*, ἀναρρωνύω, ἐνισχύω || *tranquillâre*, *confortâre*, καθησυχάζω, καταπραΰνω || *consegnâre*, παραδίδω, ἐγχειρίζω || *spedîre*, *mandâre*, ἀποστέλλω || *perdere*, *scapitâre*, ζημιοῦμαι, (χάνω) || *differîre*, ἀναβάλλω || *v.* *perdonâre* || -*rsi*, *v.* *ricominciâre*; *rifârsi*.
rimirâre, *v.* mir-; *riguardâre*.
riminçhionire, *v.* imbecillire, *rimbambire*.
rimodernâre, ἐπαναφέρω ο ἐπισκευάζω κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον, νεοσκευάζω, νεωτεροποιῶ, ἀνανεῶ,
rimòndo ecc., *v.* mond-. [ἀνακαινίζω.
rimònta, *f.*, *di scârpe*, ἀνάσκη, (ῥεμοντάρισμα) || *di orològi*, χροδισμα, (χοῦρδισμα) || *mil.*, ἵππωνία; *cavalli di* —, νέοι ἵπποι.
rimontâre, *risalire*, ἐπαναβαίνω, (ξαναβαίνω); — *una corrente*, ἀναπλέω; *fig.*, ἀνέρχομαι || *scârpe*, ἀνασκευάζω, (ῥεμοντάρω) || *macchine*, συναρμολογῶ ο διορθῶ μηχανισμόν, καταρτίζω, ἀνασκευάζω || *orològi*, χορδίζω, (χοῦρδίζω).
rimorechiâre, ῥυμουλκῶ. [ον].
rimorechiatôre, *m.*, ῥυμουλκὸν (πλοῦ-
rimòrdere, ἀναδάκνω, (ξαναδαγκά-
νω) || *della coscienza*, δάκνω, ἐλέγ-
χω; *sentirsi* —, τύπτομαι ὑπὸ
τῆς συνειδήσεως, μεταμέλομαι, με-
τανοῶ.
rimòrso, -*a*, (ἀνα)δηχθεῖς; μετα-
νοῶν || *s. m.*, δῆξις, ἔλεγχος, τύ-
ψις, (ἀγκύλωμα,) τῆς συνειδήσεως.

rimostrânza, *f.*, παρατήρησις, παρ-
αίνεσις.
rimòto, -*a*, *nello spazio*, πόρρω κεί-
μενος, μακρὰν ἀπέχων, ἀφεστη-
κώς, μεμακρυσμένος, ἀπώτατος,
(μακρυνός); *solitârio*, *appartâto*,
ἔρημος, -μιτικός, κευχρισμένος,
(μοναχικός, παραμερισμένος) ||
nel tempo, μεμακρυσμένος, ἀπώ-
τατος, παλαιός || *passâto* -*o*, *gr.*,
ἀόριστος (χρόνος).
rimovibile, *m. f.*, μετακινήτος, εὐ-
μετακίνητος, *v.* amovibile || δυνά-
μενος νὰ παυθῆ, παύσιμος.
rimozidne, *f.*, *spostamênto*, (μετα)-
κίνησις; *allontanamênto*, ἀπομά-
κρυνσις; *soppressidne*, ἀφαίρεσις;
destituzidne, παῦσις, καθαιρέσις.
rimpallâre, *att.*, *al bigliârdo*, κα-
λύπτω, (σκεπάζω,) τὴν σφαῖραν
|| *n.*, προσ (ἀντι)κρούομαι.
rimpannucciârsi, προμηθεύομαι ἐκ
νέου, ἀνακτῶμαι τὴν περιουσίαν,
ἐπανορθῶ τὰ ἐμά. [μαθαίνω].
rimparâre, μεταμανθάνω, (ξανα-
rimpastâre, ζυμόνω πάλιν, (ξανα-
ζυμόνω); *v.* *rimaneggiâre*.
rimpâsto, *m.*, *fig.*, πασάλειμμα.
rimpâtri(amênt)o, *m.*, ἐπιστροφῆ,
ἀναπατρισμός.
rimpatriâre, ἐπανάγω ο ἐπαναφέρω,
(ξαναπάγω, ξαναφέρνω,) εἰς τὴν
πατρίδα, ἀναπατριζῶ || *n.*, ἐπανα-
κάμπω ο ἐπιστρέφω εἰς τὴν πα-
τρίδα, ἀναπατριζομαι, ἐπανέρχο-
μαι, (ξανά(ἐ)ρχομαι).
rimpêtto (*di* —), *v.* còntro.
rimpiângere, (ἐπι)ποθῶ, λυποῦμαι,
θρηνηῶ, ἐλεεινολογῶ.
rimpiânto, *m.*, πόθος, λυπηρὰ ἀ-
νάμνησις, λύπη, θλίψις, (πίκρα)
|| *pentimênto*, μετάνοιά, μεταμέ-
rimpiattâre, *v.* appiatt-. [λεια.
rimpiattino, *m.*, *giúoco*, ἀποδιδρα-
σκίνδα, (κρυβητόν, κρυφτός).
***rimpiazzâre**, *v.* sostituire.
rimpiccinire; -*ccolire*, σμικρύνω,
ἐλαττῶ, (ὀλιγοστεύω), βραχύνω,
(κονταίνω); *fig.*, ταπεινῶ, ἐξευτε-
λίζω.

rimpinguâre, *v.* ringrassâre.
rimpinzâre; **-rippiâre**, ἀνα-(ὑπερ)-
 πληρῶ, *v.* imp-, infarcîre.
rimpolpâre, *v.* ringrassâre; rifâre.
rimportâre, μετεισάγω. [γω].
rimprimere, ἀνατυπῶ, (ξανατυπό-
rimproverâbile, *m. f.*, κατακριτέος,
 ἀξιοκατάκριτος, ἄξιό-(ἐπί)μεμπος,
 (ἐπ)ὄνειδιστος, ἐλεγκτικός.
rimproverâre, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ,
 μέμφομαι, ὀνειδίζω, ἐλέγχω, ψέγω,
 (μαλλόνω).
rimprôvero, *m.*, ἐπίπληξις, ἐπιτί-
 μησις, μομφή, μέμψις, ὀνειδισμός,
 -δισις, ἔλεγξις, (μάλλωμα).
rimuginâre, δι-(ἀν)ερευνῶ, ἐξετά-
 ζω, μελετῶ, βασανίζω.
rimunerâre, *v.* (ri)compensâre, pre-
 miâre.
rimuneratîvo, **-a**, ἀνταμείβων, ἀν-
 ταποδοτικός; ἐποφελής, ἐπικερδής.
rimuneratôre, **-trice**, *c. s.* || *s.*, ἀντ-
 αμείβων, ἀνταποδότης, βραβευ-
 τής. [mio].
rimuneraziône, *v.* ricompénsa, prê-
rimuôvere, *spostâre*, (μετα)κινῶ;
allontanâre, ἀπομακρύνω; *sopprimere*,
 ἀφαιρῶ, ἐκποδῶν ποιοῦμαι;
scuôtère, *agitâre*, σαλεύω, σείω;
dissuadère, μεταπειθῶ, ἀποτρέπω;
destituire, παύω, καθαιρῶ.
rina, *f.*, *itt.*, ῥίνη, ῥινό-(λειό)βα-
 τος, (ῥίνα). [ἀνάνεοῦμενος].
rinascênte, *m. f.*, ἀναγεννώμενος,
rinâscere, ἀναγεννῶμαι, (ξαναγεν-
 νῶμαι, -οῦμαι) || *di ridante*, ἀνα-
 φύομαι, ἀναβλαστάνω.
rinascimênto, *m.*; **-scênza**, *f.*,
 ἀναγέννησις, ἀνανέωσις || *stile del*
 —, ῥυθμὸς τῆς ἀναγεννήσεως.
rinâscita, *f.*, πάλιγενεσία, *c. s.*
rinagnâto, **-a**, σιμός, πλακωτός.
rincâlz(amênt)o, *m.*, ἐπι-(ὑπο)στή-
 ριξις; στήριγμα, ἔρεισμα; περι-
 χωματισμός.
rincautucciârsi, ἐγκρύπτομαι ἐν
 ταῖς γωνίαις, (τρυπόνω, χώνομαι).
rinçarâre; **-rîre**, ἀνυψῶ ὁ αὐξάνω,
 (ἀναίβάζω,) τὴν τιμὴν, ἐπιτείνω
 τὰς τιμάς, ὑπερ-(ἀνα)τιμῶ, τιμι-

ουλκῶ, (ἀκριβαίνω) || *n.*, γίνομαι
 ἀκριβώτερος, ὑπερ-(ἀνα)τιμῶμαι,
 (ἀκριβαίνω, ἀναβαίνω).
rinçâro, *m.*, ὑπερ-(ἀνα)τίμησις,
 τιμιουλκία, (ἀκριβεία, ἀναίβασμα
 τῆς τιμῆς).
rinçasâre, εἰσέρχομαι πάλιν εἰς τὴν
 οἰκίαν, (ξανά(ἐ)ρχομαι στὸ σπίτι),
 ἐπανεισέρχομαι, (ξαναεμβαίνω).
rinchiûdere, ἐγκλείω πάλιν, μετα-
 κλείω || ἐγ-κατα-(περι)κλείω || *com-*
prêndere, *contenêre*, ἐμπερικλείω,
 περιλαμβάνω, περιορίζω, περιέχω.
rinçiprignîre, ἐρεθίζομαι ὁ ἐξα-
 γριοῦμαι πάλιν.
rinchiûso, **-a**, ἔγ-(κατά)κλειστος ||
s. m., *liûgo*, περίκλεισμα, περί-
 φραγμα, σηκός.
rincontrâre, *v.* incontr-, capitâre.
rinçontro (**di** —), *v.* contro.
rinçorâre, *v.* incoraggiâre, confor-
 târe, rianimâre. [διώκω].
rinçorrere, τρέχω κατόπιν, ἐπι-
rinçôrta, *f.*, ὁρμή πρὸς πῆδησιν,
 ῥοπή, ἐνδόσιμον, (φόρα) || *prê-*
nder la —, ὁρμῶ, ἀναδρόμω, (παίρ-
 νω φόρα).
rinçêscere, *v.* (di)spiacêre. [dito].
rinçesciôso, **-a**, *v.* spiacêvole, sgra-
rinçûl(amênt)o, *m.*, ἀναπόδισμα,
 -μός, ὑποστροφή, (κλώτσημα), ὀ-
 πισθοδρομήσις, -σθοχώρησις.
rinçulâre, φέρομαι ὀπίσω, παλιμ-
 πυγηδόν, ἀνά πόδα, ἀναποδίζω,
 (βαίνω ἀνάποδα ὁ πισόκωλα), ἀ-
 νατροχάζω, (κλωτσῶ), ὀπισθοδρο-
 μῶ, -σθωχωρῶ, (ἀποτραβιοῦμαι).
rinçulâta, *f.*, ἀναποδισμός, (ὀπισθο-
 κώλωμα); *v.* -lamênto.
rinfaciâre, κτυπῶ κατὰ πρόσωπον,
 ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.
rinfanciullîre, *v.* rimbambire.
rinfrancâre, ὑποστηρίζω, ὀχυρῶ,
 περιτειχίζω.
rinforç(ol)âre, φλογίζω καθ' ὑπερ-
 βολήν; *v.* riaccêndere.
rinfoderâre, *v.* ringuainâre.
rinforçamênto, *m.*, ἐνίσχυσις, ἐν-
 δυνάμωσις; ἔντασις, αὔξεισις.
rinforzâre, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ,

(-όνω), κρατύνω; στερεῶ, ὑποστηρίζω, ὄχυρῶ || *mar.*, τανύω τὸν πρόποδα, προποδίζω.

rinfôrzo, *m.*, *v.* -zamênto || *arti*, κρατυντική λεπίς, ἐνδυνάμωμα, κρατυντήριον || *mil.*, (ἐπι)βοήθεια, ἐπικουρία || *di* —, κρατυντικός; βοηθητικός.

rinfrancamênto, *m.*, ἐνθάρρυνσις, ἐπίρρωσις, ἐγκαρδιώσεις, (ἐμψύχωσης).

rinfrancâre, ἐνθαρρύνω, ἐπιρρωνύω, (ἐγκαρδιώνω, ἐμψυχόνω).

rinfrescamênto, *m.*; -câta, *f.*, δροσισμός, ἀνάψυξις || ἀνανέωσις || ἀναψυχή, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.

rinfrescânte, *m. f.*, δροσιστικός, (ἀνα)ψυκτικός, ψυχραντικός.

rinfrescâre, δροσίζω, (ἀνα)ψύχω || *abbellire*, *rinnovare*, ἀγλατίζω, ἀνακαινίζω || — *la memôria*, ζωογονῶ τὴν μνήμην, ἀναμμνήσκω || — *la battâglia*, ἀνανεῶ τὴν μάχην || *riposare*, *ristorare*, δίδω ἀναψυχήν, ἀναψύχω, (ξεκουράζω) || *n.*, *di vento*, ἐπαυξάνω || -*rsi*, *riposare*, ἀναψύχομαι, ἀναπαύομαι; *bêre*, πίνω δροσιστικόν, δροσίζομαι.

rinfrêscô, *m.*, δροσιστικόν, ἀναψυκτικόν (ποτόν) || *pl.*, γλυκύσματα καὶ ποτά.

rinfûsa (*âlla* —); **rinfusamênte**, *adv.*, φύρδην μίγδην, συμπεφυρμένως, συμμίκτως, χύδην, ἄνω κάτω, (ἀνάκατα, -τωμένα).

***ringaggiâre**, *barb.*, *v.* raffermâre.

ringagliardire, *v.* rinforzâre.

ringalluzzârsi; -**zzârsi**, ἀγάλλομαι; ὑψαυχενῶ, γαυριῶ, (ὑπερηφανεύομαι, κορδόνομαι, καμαρόνω).

ringentilire, *v.* ing-. [δόντας.

ringhiâre, τρίζω, βρύχω τοὺς ὀ-
ringhiêra, *f.*, κιγκλῖς, -λίδωμα, δρύφακτον, (καγκελωσιά, -λαριά, τὰ κάγκελλα) || *tribûna*, βῆμα.

ringhio, *m.*, τριγμός, (τριξιμον).

ringhiôso, -**a**, ἀρρηγής, ἐριστικός, θυμοειδής, δύστροπος, (μαλώτρης).

ringiovanire, καθιστῶ νεώτερον, ἀνανεῶ, (-νεόνω), -νεάζω || *n.*, ἀν-

ηβῶ, ἀνανεοῦμαι, (-νεόνομαι), -νεάζομαι, (ξανανιόνω).

ringrassâre, παχύνω ἐκ νέου, ἀναλιπαίνω || *n.*, παχύνω, -ομαι πάλιν, ἀναλιπαίνομαι, (ξαναπαχαίνω).

ringraziamênto, *m.*, εὐχαριστία, -στησις, χάρις.

ringraziâre, ἐκφράζω τὴν εὐχαρίστησίν μου, ἀπονέμω εὐχαριστίας, ὁμολογῶ χάριτας, εὐχαριστῶ.

ringuainâre, ἐμβάλλω πάλιν εἰς τὴν θήκην, (ξαναβάλλω στὸ θηκάρι), ἀναθηκιάζω, (ξαναφουκαρόνω).

rinnamorâre, ἐμπνέω νέον ἔρωτα || *n.*, ἐρωτεύομαι ἐκ νέου.

rinnegâre, (ἀπ)ἀρνοῦμαι, ἐξομνύω.

rinnegâto, -**a**, ἀποστάτης, ἀρρησί-
θρησκος, -σίχριστος, ἐξωμότης.

rinnestâre, *v.* riannêst-, rivaccinâre. [ἀνακαινισμός.

rinnovâbile, *m. f.*, ἀνανεώσιμος,

rinnovamênto, *m.*; -**aziône**, *f.*, ἀνανέωσις, ἀνακαινισίς, -νισμός, ἐπανάληψις.

rinnovâre; -**vellâre**, ἀνανεῶ, (ξανανεόνω), ἀνακαινίζω, καινοποιῶ, -νουργ(όνω)ῶ, (ξαναρχίζω) || *rifâre*, κάμνω πάλιν, ἐπαναλαμβάνω || *mutâre*, μεταβάλλω || *fig.*, ἀναζωο-

rinnovatîvo, -**a**, ἀνανεωτικός. [γονῶ-
rinnovatôre, -**trîce**, *c. s.*; *s.*, ἀνανεωτής, ἀνακαινιστής.

rinocerônte, *m.*, ῥινόκερως.

rinomânza, *f.*, φήμη, ὄνομα, δόξα, εὐκλεία, κλέος. [re.

rinomâre, *v.* rinominâre; celebrâ-

rinomâto, -**a**, ὀνομαστός, περιώνυμος, περίφημος, ἔνδοξος.

rinominâre, μετονομάζω, (ξανάνομάζω) || *v.* rielôggere. [ζω).

rinquartâre, τετραχίζω, (τεταρτιά-

riansânire, *v.* rifârsi, guarîre.

riansavîre, σωφρονίζομαι, ἀνανήφω.

riansensâre, *v.* rinvenîre.

rianserrâre, *v.* rinchiâdere.

rintanârsi, ἐμφωλεύω, κρύπτομαι.

rintegrâre, *v.* reint-.

rinterrâre, πληρῶ ἐκ χώματος, ἐπιχωρνύω, (-χώνω).

rinterzâre, τριπλῶ, -πλασιάζω, (-πλόνω, -πτόνω).

rintocçâre, κρούω κώδωνα, (καμπάναν), κωδωνίζω, σημαίνω.

rintôcco, *m.*, κωδωνισμός, (κουνδούνισμα, καμπανοκτύπημα).

rintonacâre, ἀνατιτανῶ, ἀνακονιῶ, (ξανασουβαδίζω),

rintracciâre, *trouâre*, εὐρίσκω, συναντῶ || *seguir la traccia*, ἰχνηλατῶ || *investigare*, ἐξετάζω, ἐρευνῶ, (ἀν)ἰχνεύω.

rintrôn(amênt)o, *m.*, ἐκκώφανσις, (ξεκούφαμα); (ἀντ)ήχησις.

rintronâre, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω), παραζαλίζω || *n.*, (ἀντ)ήχῶ, ἀντιφωνῶ ἐντόνως.

rintuzzâre, *pr.*, ἀμβλύνω || *fig.*, *umiliâre*, ταπεινῶ; *reprimere*, περι-(συ)στέλλω; *diminuire*, ἐλαττῶ, σμικρύνω.

rinûncia; rinûnzia, *f.*, παραίτησις, ἀποποίησης, ἄρνησις, ἀπόταξις || — *a se stêssu*, αὐταπάρνησις.

rinunciâre; -nziâre, παραιτοῦμαι, ἀποποιοῦμαι, (ἀπ)ἄρνοῦμαι, ἀποτάσσομαι, ἐγκατάλειπω. [χος.

rinunciâtârio, *m.*, παραιτησιοδό-

rinvangâre, ἀναζητῶ, (ξαναζητῶ); ἀνευρίσκω.

rinvenîre, *v.* ritronâre, scoprire || *rinsensâre*, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑμαυτόν μου, συνέρχομαι, (ξελιγοθυμῶ, -γόνω, ξανασαίνω) || (*r*)*ammorbidarsi*, (ἀνα)μαλάσσομαι, ἀπαλύνομαι (ἐν τῷ ὕδατι) || *rigonfiarsi*, ἐξογκοῦμαι, (φουσκόνω).

rinverdîre, πάλιν χλωραίνω, ἀναπρασινίζω, (ξαναπρασινίζω) || *n.*, *pr.*, ἀναχλοάζω, (ξαναπρασινίζω); *pr. e fig.*, ἀναθάλλω; *fig.*, ἀνηβῶ, ἀνανεοῦμαι, (ξαναγιόνω, -ομαι), ἀναδυναμοῦμαι, (ξαναδυναμόνω).

rinverzi(c(ol)â)re, *v.* rifârsi, *c. s.*

rinviâre, *v.* rimandâre.

rinvigorîre, *v.* rinforzâre.

rinvilio, *v.* ribâssu.

rinvîo, *v.* rimândo.

rinvitâre, μεταπροσκαλῶ, (ξανακα-

λῶ); προσκαλῶ ἀμοιβαίως, ἀντιπροσκαλῶ || κοχλιῶ πάλιν, (ξαναβιδόνω). [vôlgere.

rinvôlgere; -voltolâre, *v.* av-(in)-rinzaffâre, κωνιῶ, (σουβαδίζω) || →

rinzeppâre, *v.* (r)impinzâre || *mar.*, βύω, (ἐμ)φράσσω, (στου(π)πόνω, φράζω). [*s.m.*, *v.* rusçello.

riô, -a, *poet.*, *v.* malvâgio, maligno;

rioccupâre, ἐπανακατέχω.

riône, *v.* quartiere.

riordinâre, *comandar di nuôvo*, ἀναδιατάσσω || *rimetter in ordine*, *rassettare*, τακτοποιῶ ο διευθετῶ πάλιν, ἐπαναθέτω εἰς τάξιν, ἀνάσκεινάζω || *riorganizzare*, ἀναδιοργανῶ, μάταρρυθμίζω || — *la battaglia*, παρατάσσω πάλιν || † *riconferir gli ordini*, ἀναχειροτονῶ-(ξαναχειροτονῶ).

riorganizzâre, *c. s.*

riôtta, *v.* querêla, contêsa.

riottôso, -a, *v.* ribêlle, restio; accat-rîpa, *v.* riva. [tabrighe.

ripâggio, *m.* *comm.*, τὰ προκυμαιῖα.

riparâbile, *m. f.*, ἐπαν-(δι)ορθωτός, διορθώσιμος, ἐπισκευάσιμος.

riparâre, *difendere, impedire*, (προ)φυλάττω, (φυλάγω, διαφεντεύω), ἀπειργώ, ἐμποδίζω, κωλύω; *dalle intemperie*, περισκεπέω, στεγάζω (διαφεντεύω) || *rifugiarsi*, καταφεύγω || (*r*)*accomodare, rimediare*, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (-όνω), ἐπισκευάζω, (φθ-(φτ)(ε)λιάνω, συγυρίζω, σιάζω; *una casa*, μερεμετίζω) || *un' offesa, dar soddisfazione*, ἱκανοποιῶ || *un danno, indennizzare, rifare*, ἀποζημιῶ, (-όνω), ἀναπληρόνω || *un fallo*, διορθῶ, (-όνω).

riparaziône, *f.*, ἐπι-(δι)ορθωσις, ἐπισκευή, (φθ-(φτ)ειάσιμον, μερεμέτισμα) || ἱκανοποίησης || ἀποζημίωσις.

riparatôre, -trice, ἐπαν-(δι)ορθωτικός || *s.*, -τής, ἐπισκευαστής.

riparlâre, ὀμιλῶ ἐκ νέου, μεταλαλῶ, (ξαναμιλῶ, ξαναλαλῶ).

ripâro, *m.*, *diga, argine*, πρόχωμα

|| *difesa*, άμυνα, ύπεράσπισις || *ostacolo*, έμπόδιον, φραγμός || *mil.*, προπύργιον, προμαχών, προτείχισμα, δχύρωμα, χαράκωμα, (ταμπούρι) || *rifugio*, σκέπη, στέγασμα; *fig.*, καταφύγιον; *al* —, υπό σκέπην, έν άσφαλεία, εις άσφάλειαν, (προφυλαγμένως), έξω κινδύνου || *rimedio*, διόρθωσις.

ripartire, *andarsene di nuòvo*, πάλιν άπέρχομαι, μεταναχωρώ, (ξαναφεύγω, ξαναμισεύω) || *dividere*, διανέμω, διαμερίζω, (δια)μοιράζω, διαιρώ.

ripartizione, *f.*, διανομή, (δια)μερισμός, διαμοίρασις, (μοιρασιά), μοίρασμα κατ' αναλογίαν.

riparto, *m.*, *scaffale*, *palehétto*, θέσις, σανίς, γείσωμα, (ράφι, -η); *scompartiménto*, διαμέρισμα, χώρισμα, μέρος || *c. s.*

ripassare, διαβαίνω ο διέρχομαι πάλιν, μεταδιέρχομαι, (μετα-(ξανα)περνώ) || *ristudiare*, *rileggere*, διέρχομαι ο μελετώ πάλιν ο κατ' ιδίαν, έπαναλαμβάνω, μεταναγινώσκω, (ξαναδιαβάζω, ξαναπερνώ) || *rivedere nella memoria*, επαναστρέφω εις την μνήμην, αναπολώ || *correggere*, *perfezionare*, αναθεωρώ, επιδιορθώ; έπεξεργάζομαι, τελειοποιώ || *affilare*, άκονώ, (-νίζω), τροχίζω || *stirare*, σιδηρώ, (-όνω).

ripassata, *f.*, αναθεώρησις, επανάληψις, νέα ανάγνωσις, (ξαναδιάβασμα) || άκόνημα, (-νισμα) || σιδήρωμα, (-δέρωμα) || *v. rimpróvero*.

ripatriare, *v. rimp-*.

ripensare, αναδιαλογίζομαι, (ξανασκέπτομαι, ξαστοχάζομαι); αναπολώ.

ripercuotere, ανατύπτω, (ξανακτυπώ), (άντ)ανακόπτω; άντανακλώ, άνα-(άπο)κρούω. [κρουστικός].

ripercussivo, -a, άπωθητικός; άπο-

ripercussione, *f.*, (άντ)ανάκλασις, άνα-(άπό)κρουσις.

ripescare, άλιεύω πάλιν, (ξαναπαρεύω) || άνασύρω ο έξάγω, (έβγάλλω,) άπό τοϋ ύδατος.

ripetere, πρᾶττω ο λέγω πάλιν, επαναλαμβάνω; *v. rifare*; *ridire*; **ripassare** || *istruire privatamente*, προγυμνάζω || — *la lezione, recitata*, άπαγγέλλω, λέγω || *leg.*, άπαιτώ, ζητώ.

ripetitore, *m.*, *docente privato*, προγυμναστής.

ripetizione, *f.*, *in genere*, επανάληψις; *scolástica*, προγύμνασις; *di cose dette*, παλιλλογία, (ξαναλέγωμα) || *orologio a —*, κρουσίωρον ο κρουσματικόν ώρολόγιον.

ripetutamente, *avn.*, επανειλημμένως; πολλάκις, (πολλαις φοραις).

ripieno, *m.*, όροπέδιον || μεσανάβαθρον, (κεφαλόσκαλον).

ripiantare, μεταφυτεύω.

ripicchiare, *v. ribattere*.

ripicco, *v. contraccólpo*; *puntiglio*.

ripidizza, *f.*, όρθιον, πρόσαντες; άπότομος κλίσις.

ripido, -a, όρθιος, προσάντης, άπότομος, άπόκρημνος, κρημνώδης, δύσβατος.

ripegamento, *m.*, (άνα-έπι)δίπλωσις, (ξαναδίπλωμα); έπίπτυξις; (άνά)κάμπσις.

ripegare, *piegar di nuòvo*, αναδιπλώνω, (ξαναδιπλώνω); *piegare*, επιδιπλώ, (συμ-έπι)πτύσσω || *rievrare*, άνακυρτώ, άνακάμπτω, (ξαναλυγίζω); *curvare*, κυρτώ, κάμπτω, λυγίζω, (στραβόνω) || *mil.*, όπισθο-άπο-(ύπο)χωρώ, άνακάμπτω, άποσύρωμαι, (σύρνομαι όπίσω) || *rimediare*, *provvedere*, φέρω διόρθωσιν, κατ-(δι)ορθώ; έπινοώ.

ripegatura, *f.*, επιδίπλωσις, (έπι)πτυχή; στροφή, κάμπη.

ripiego, *m.*, τρόπος ο μέσον (πρός κατόρθωσιν), τέχνη(μα), μηχανήμα, έπινόημα, -ησις, καταφύγιον,

ripenenza, *f.*, κόρσις, κόρος, πλησμονή; (συμ)πλήρωσις, ((άπο)γέμισμα).

riprieno, -a, πλήρης, (γεμάτος), ύπέρπλεως || *s. m.*, *eucina*, όνθύλευμα, -ευσις, (γεμίδι, παραγέμισμα, μυττωτόν); *sorabbbonanza*, πα-

ραπλήρωμα, (παραγέμισμα); *gr.*, πλεονασμός, παραπλήρωμα.

ripigliàre, *v.* riprèndere. [θύνω.

ripopolàre, ἀνακατοικίζω, ἀναπλη-

ripòrre, *v.* rimèttete || *mèttete da parte*, ἀποτίθεμαι, φυλάττω, κρύπτω, ἀποταμιεύω, ταμιεύομαι.

riportàre, *portàr di nuòvo, restituirè*, ἐπαναφέρω, ἀνακομίζω, (ξαναφέρ(ν)ω, φέρ(ν)ω ὀπίσω) || *riferirè, rapportàre*, ἀναφέρω, ἐπαναλέγω, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι || *conseguirè, ottenère*, (ἐπι)τυγχάνω, ἀποφέρω, λαμβάνω, ἀποκτῶ, κερδαίνω || *aggiùngere*, συνάπτω, ἀρμόζω, προσθέτω || *mat.*, μεταφέρω.

ripòrto, *m.*, *ornamènto*, ποικιλία || *mat.*, μεταφορά.

riposàre, *mèttete o posàr di nuòvo*, ἐπαναθέτω, (ξαναθέτω) || *fàr prènder ripòso, ristoràre*, ἀναπαύω, κρατῶ ἤσυχον, ἤσυχάζω; ἀνακουφίζω, (ξεκουράζω), ἀναψύχω || *lasciàr — la tèrra*, ἀφίνω γῆν ἀνέργαστον || *n.*, *stàr in ripòso, ristoràrsi*, εἶμαι εἰς ἀνάπαυσιν, ἀναπαύομαι, (ξεκουράζομαι), ἤσυχάζω; *dormirè*, κοιμῶμαι, ἀναπαύομαι; *di mòrti*, κεῖμαι; *di líquidi*, κατακαθίζω, -κάθημαι, κατασταλάζω.

ripòso, *m.*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις, (ξεκούρασμα, ἀπόκοπος); ἀκίνησις, ἡρεμία, ἀταραξία, γαλήνη, ἤσυχία, ὕπνος || *da un ufficio*, παῦσις, ἀπαλλαγὴ, ἄφεσις, παραίτησις; *pensióne*, σύνταξις (ἀφέσεως ἢ ἀναχωρήσεως); *mèttete in —*, παύω, συνταξιοδοτῶ || *luògo di —*, ἀναπαυτήριον, -παυμα, κάθισμα || — *etèrno*, αἰωνία ἀνάπαυσις.

ripostìglio, *m.*, γωνία ἀπόκρυφος ἢ παρὰμερος, παρὰβυστον, *v.* *nascòndiglio*. [ρακαλῶ, -περικαλῶ).

ripregàre, μεταπαρακαλῶ, (ξαναπα-

riprèndere, *prènder di nuòvo*, ἀναλαμβάνω, (ξαναπιάνω, -παίρνω, παίρνω ὀπίσω); *impradronirsi di nuòvo*, ἀναλαμβάνω, ἀνακυριεύω, (ξανακυριεύω) || *ricominciàre*, ἐπα-

ναλαμβάνω, μεταρχίζω, (ξαναρχίζω) || *rimproveràre*, ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, (μάλλόνω).

riprènsiòne, *f.*, *v.* rimpròvero. [κός.

riprènsivo, -a, ἐπιπληκτικός, μεμπτι-

riprèsa, *f.*, ἀνάληψις, (ξαναπιάσιμον, -πάρσιμον), ἀνακυρίευσις, (ξανακυρίευμα) || ἐπανάληψις, (ξαναπιάσιμον) || *a più -e*, ἐπανειλημμένος, κατ' ἐπανάληψιν.

riprincipiàre, *v.* ricominciàre.

ripristinàre, *v.* ristabilirè.

riproducibile, *m.f.*, ἀναγεννήσιμος, ἀναπαραγώγιμος || μιμητός.

riprodùrre, (ἀνα)γεννῶ, (ξαναγεννῶ), ἀναπαράγω || *riprèsentàre*, ἀναπαριστῶ, ἀνεμφανίζω || *imitàre*, (ἀπο)μιμοῦμαι.

riproduttòre, -trice, (ἀνα)γεννητικός, -γεννῶν || (ἀπο)μιμητής.

riproduziòne, *f.*, (ἀνα)γέννησις, ἀναπαραγωγή || ἀναπαράστασις, ἀνεμφάνισις || πιστὴ ἀπομίμησις.

ripromèttete, ὑπισχνοῦμαι αὐθις, (ξαναὑπόσχομαι, ξανατάζω) || -rsi, ἐλπίζω, προσδοκῶ.

ripròva, *f.*, νέα ἀπόδειξις; *v.* pròva.

riprovàre, *provàr di nuòvo*, δοκιμάζω ἢ ἀποδεικνύω πάλιν, (ξαναδείχνω) || ἀποδοκιμάζω, *v.* *disaprovàre*, biasimàre.

ripubblicàre, ἐκδίδω(μι) τὸ δεύτερον, (ξαναδημοσιεύω), *v.* *ristampàre*.

ripudiàre, ἀπορρίπτω, (-ίχνω), ἀποβάλλω; ἀποποιοῦμαι, *v.* *rigettàre*, *rinnegàre* || *leg.*, ἀποπέμπω νομίμως τὴν σύζυγον, διαζεύγν(ύ)ομαι, (χωρίζομαι, -ρίζω).

ripùdio, *m.*, ἀπόρριψις, ἀποβολή; ἀποποίησις || διαζεύξις, (χωρισμός ἀπὸ τὴν γυναῖκα).

ripugnànte, *m.f.*, ἀπεχθής, ἀντιπαθητικός, ἀηδής, δυσάρεστος || *contràrio*, ἐναντίος, ἀντίμαχος.

ripugnànza, *f.*, ἀπέχθεια, ἀποστροφή, ἀντιπάθεια, ἀηδία, δυσαρέσκεια; ἐναντιότης.

ripugnàre, αἰσθάνομαι ἀποστροφὴν ἢ ἀηδίαν, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέ-

φομαι, ἀηδίζομαι, ἀντιπαθῶ, μισῶ; ἀπαρέσκομαι; δὲν ἔχω διάθεσιν; (ἀηδιάζω, γρυσκῶ ἐναντιότητα) || εἶμαι ἐναντίος, ἀντίκειμαι, ἀντιμάχομαι.

ripulire, ἀναλεαίνω, μεταστιλβῶ, (ξαναῦαλίζω, ξαναλουστράρω); *v.*

pulire || *fig.*, ἀναδιορθῶ, (ξαναδιορθώνω), μετεξεργάζομαι, τελειοποιῶ.

ripulit(âr)a, f., ἀναλέανσις, (μετα)στίλβωσις, ((ξανα)ῦάλισμα).

ripullulâre, ἀναβλαστάνω, ἀναφύομαι; ἀναβρῦω, ἀναπληθύνομαι, (ξαναπληθιαίνω).

ripûlsa, f., v. rifiûto. [*v.* **ripugnânza.**

ripulsiône, f., ἄπωσις, ἀπόκρουσις ||

ripulsîvo, -a, ἀπωστικός, ἀποκρουστικός || ἀντιπαθητικός.

ripurgâre, καθαρίζω ο ἑκκαθαίρω αὐτίς, (ξαναπαστρεύω; ξαναδίδω καθάρσειον).

riputâre, v. credere, stimâre.

riputaziône, f., ὄνομα, φήμη, ὑπόληψις. [ζω.

riquadràre, γωνιοτομῶ, τετραγωνί-

risâia, f., ὀρυζών, (ῥυζαρεῖο, ῥυ-

risalîre, v. rimontâre. [ζοσπορά).

risaltâre, saltâr di nuôvo, ἀναπηδῶ, (ξαναπηδῶ) || *èsser appariscênte ecc.*, ἐπιφαίνομαι, ἀναδεικνύομαι, ἐκδηλοῦμαι, καθορῶμαι || *architettura*, προ-(ἐξ)έχω, (ἐβγαίνω).

risâlto, m., προβολή, ἐξοχή, ἐπέκτασις; *v.* **riliêvo.**

risalutâre, προσαγορεύω ο χαιρετῶ αὐτίς, (ξαναχαιρετῶ).

risanâmêto, m., ὑγίανσις, καθάρσις, *v.* **guarigiône.** [*v.* **guarîre.**

risanâre, καθιστῶ ὑγιεινόν, ὑγιάζω;

risapêre, μανθάνω ἐξ ἀκουῆς.

risarcîre, v. indennizzâre, rifâre; accomodâre.

risâta, f., καγχ(λ)ασμός, (καχανισμός, χαχάρισμα); γέλως, (γέλιον).

riscaldamêto, m., ἀναθέρμασμα, -ρμανσις, (ξαναζέσταμα); θέρμασμα, ζέσταμα || ἔξαψις, παραφορά.

riscaldâre, ἀναθάλπω, ἀναθερμαίνω, (ξαναθερμαίνω, ξαναζεσταίνω); θερμαίνω, ζεσταίνω || *fig.*, ἀναζω-

πυρῶ, ἐνθαερῶνω; ἐξάπτω, ἐξεργίζω, παραφέρω, ἐρεθίζω || -rsî, ἀναθερμαίνομαι, ζεσταίνομαι; ἐξεορμῶμαι, διεγείρομαι; ἐξάπτομαι, (παρ)ὀργίζομαι, παραφέρομαι.

riscaldatîvo, -a, θερμαντικός; ἔξαπτικός, πυρωτικός.

riscaldâto, -a, τεθερμασμένος, θερμαντός, ἐξημμένος, κατάπυρος || *agr.*, ἀνημμένος, (ἀναμμένος, καυμένος) || **cîbo -o**, φαγητὸν ἀναθερμασμένον, (ξαναζεσταμένον), ἀναθέρμαστρον.

riscâldo, m., ἔξαψις, πύρωσις, -ωμα.

riscattâre, (ἀπο)λυτρῶ, (-όνω), ἐξαγοράζω; *v.* **redîmere, ricomprâre.** [dentôre.

riscattatôre, m., λυτρωτής, *v.* **re-**

riscâtto, m., (ἀπο)λύτρωσις, ἐξαγόρασις, (ἀπ)έλευθέρωσις, (γλύτωμα) || *prêzzo del* —, λύτρον, τὰ λύτρα, τὰ ἐλευθηρωτήρια, (ξαγό-

riscêndere, v. ridisc-. [ρασμα).

rischiarâre, διαχέω φῶς, φωτίζω; *fâr lume a qed.*, δαδουχῶ, φέγγω,

v. illuminâre || *del têmpo*, ἀνοίγω || *di liquidî*, ἀποσταλάζω || *fig.*, ἐξηγῶ, σαφηνίζω, (ξεκαθαρίζω).

rischîare, mêtter a repentâglîo o côr-rer perîcolo, ἐκθίτω εἰς κίνδυνον, (δια)κινδυνεύω || *arrischîarsi, espôr-si*, ἀπο-παρα-(ῥίψο)κινδυνεύω, παραβάλλομαι, ἀναρρίπτω (κίνδυνον), (ῥιζικάρω) || — *la vîta*, διακινδυνεύω τὴν ζωὴν || — *di pèrdere*, κινδυνεύω νὰ χάσω.

rischio, m., διακινδύνευσις, κίνδυνος, (κίντυνον, ῥιζικόν,) || *comm.*, ἀσφάλισμα || *a sîo* — *e perîcolo*, ἰδίαις εὐθύναις καὶ κινδύνοις || *mêttersi a* — ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον, *c. s.*

rischîôso, -a, παράβολος, ῥιψοκίνδυνος, παράτολμος, τολμητίας || *v.* **pericolôso.**

risciacquâre, vasellâre, (ἀπο)πλύνω, (ξεπλύνω); *biancherîa*, μεταπλύνω, (ξεβγάλω) || *fig.*, ἐπιπλήττω || -rsî *la bôcca*, ἐκκαθαίρομαι ο ἀποπλύνομαι, (ξεπλύνω,) τὸ στόμα μου.

riscolo, *m.*, ἀντισπόδιον, (σόδα).
riscontrâre, *v.* incontr-; control-
 lâre, verificâre || *confrontâre*, ἀν-
 τιπαραβάλλω, παραλληλίζω || *ri-
 spondere (a lettere ecc.)*, ἀποκρι-
 νομαι || -rsi, (*cor*)*rispondere*, ἀν-
 τιστοιχῶ, ἀναλογῶ.
riscôntro, *m.*, *v.* incôntro; veri-
 fica || παραβολή || ἀπόκρισις || ὁμό-
 ζυγον, (ταίρι); ἀναλογία, ἄρμονία.
riscôssa, *f.*, (ἐπανά)στάσις || →
riscoffiône, *f.*; **riscoffiônento**, *m.*,
 εἰσπραξις; ἀνάκτησις. [κτητός.
riscoffiabile, *m.f.*, εἰσπράξιμος, ἀνα-
riscoffiabile, *m.*, εἰσπράκτωρ.
riscoffiare, μεταγράφω, (ξαναγρά-
 φω) || *v.* *rispondere*; *copiâre*.
riscoffiare, *créditi, impôte ecc.*,
 εἰσπράττω, (μαζώνω), ταμιεύω ||
riavere, ἀνακτῶμαι, (ξαναποχτῶ);
v. *riscoffiare* || *scuôtere, risvegliare*,
 ἐξεγείρω. [ρον.
risdâllero, *m.*, ῥισδάλιον, τάλλη-
riscoffiare; -*segâre*, ἀπο-(ἐπι)τέμνω,
 ἀποκόπτω.
riscoffiare, (ἀπο)ξηραίνομαι.
riscoffiante ecc., *v.* *riscoffiante ecc.*
riscoffiare, *f.*, *v.* *riscoffiare*.
riscoffiare, *v.* *rinvenire*. [τος.
riscoffiamento, *m.*, μνησικακία, κό-
riscoffiare, ἀκούω ο αἰσθάνομαι πά-
 λιν; *v.* *sentire* || -rsi, *di un' ingiù-
 ria*, μνησικακῶ, (πνέω μένεα,) *di-
 a*, ἐνθυμοῦμαι; *di una fatica
 ecc.*, αἰσθάνομαι ἐνόχλησιν ἐκ πα-
 λαιοῦ πόνου κτλ., ὑποπάσχω ἐκ;
fig., συμπάσχω, ὑποφέρω; *v.* *rin-
 venire*.
riscoffiato, -a, ἐπαισθητός || ζωηρός,
 ὀργίλος, ὀξύχολος || *v.* *piccante*.
riscoffiare, *v.* *riscoffiare*.
riscoffiare, *m.*, *ritenutezza, pudore*,
 εὐκοσμία, αἰδώς, αἰδημοσύνη,
 σεμνότης, συστολή || *cautelâ, circo-
 speziône, riguardo*, προσοχή, διά-
 κρισις, εὐλάβεια || *economia, mo-
 deraziône, misura*, φειδῶ, μετριό-
 της.
riscoffiare, *f.*, (ἐπι)φύλαξις, -αγμα,
 ἀποταμίευσις, -ευμα || *ecceziône*,

ἐξαίρεσις; ἐνστασις || *mil.*, ἐφεδρία
 || *in* —, εἰς φύλαξιν, κατὰ μέρος
 || *con* — *di*, ἐκτός, πλήν, (ἔξω
 ἀπό), ἐξαιρέσει, (ἐβγάλλοντας) ||
con tutte le -e, leg., ἐπιφυλασσο-
 μένης πάσης ἐνστάσεως || *senza* —,
 ἀνεξαιρέτως.
riscoffiare, (ἐπι)φυλάττω, βάλλω
 κατὰ μέρος, ἀποθέτω, ταμιεύω ||
eccettuare, ἐξαιρῶ || -rsi, ἐπιφυ-
 λάττω ἑμαυτόν; — *qcc.*, ἐπιφυ-
 λάττω εἰς ἑμαυτόν, (εἰς τὸν ἑμαυ-
 τόν, (εἰς τὸν ἑμαυτόν μου κρατῶ);
 — *di*, ἐπιφυλάττομαι νά.
riscoffiarezza, *f.*, *v.* *riscoffiare*.
riscoffiato, -a, ἐπιφυλαττόμενος; ἐξ-
 ηρημένος || περιεσκεμμένος, προσ-
 εκτικός || αἰδήμων, συνεσταλμέ-
 νος, ἄτολμος.
riscoffiata, *m.*, *mil.*, ἐφεδρος.
riscoffiato, *v.* *riscoffiare*.
riscoffiare, *v.* (ri)guard-
riscoffiabile, *m.f.*, *v.* *ridicolo*.
riscoffiare, *v.* *riscoffiare*.
riscoffiare, *m.*, *min.*, σανδαράκη,
 -ράκη, θειοῦχον ἄρσενικόν.
riscoffiare, *f.*, ἐρυσίπελας, (ῥεσιπῆλα,
 ἀνεμοπύρωμα). [τώδης.
riscoffiato, -a, ἐρυσιπελώδης, -λα-
riscoffiare, *f.*, χαρτοδεσιμς, (ῥι-(ῥέ)σμα)
 || *fig.*, εἶδος, τρόπος; συμμορία,
 (φάρα, μάγκα).
riscoffiare, *m.*, γέλως, (-λωτας, -λιον,
 -λασμα); *scôrrpio di* —, *v.* *riscoffiare*
 || *bot.*, ῥουζα, -ύζιον, (ῥύζι).
riscoffiare, ἐπιρράπτω νέον πέλημα,
 ἀναπελματῶ, (ἀλλάζω χνάρια,
 μετξεσιολάζω). [τξεσιόλασμα).
riscoffiatura, *f.*, ἀναπελμάτωσις, (με-
riscoffiare, *m.*, (χαρίεν) γελώτιον
 (γελάκι (νόστιμον)); *sorriso*, μει-
 διάμα, (χαμόγελον, -γέλασμα).
riscoffiare, -a, διαλυθεῖς, -λυτός, (δια)-
 λελυμένος. [λυτός, εὔ(διά)λυτος.
riscoffiabile; **riscoffiabile**, *m.f.*, (δια)-
riscoffiarezza, *f.*, ἐνέργεια, θάρρος,
 τόλμη, σταθερότης; ἀπόφασις.
riscoffiare, -a, διαλυτικός; ἀκυρω-
 τικός.
riscoffiato, -a, *v.* *riscoffiare* || ὁ λαβὼν ἀ-

πόφασιν, ἀποφασισμένος; *enérgico*, ἐνεργητικός; *ardito*, εὐθαρσής, θαρραλέος, εὐτολμος; *sicûro*, ἀδιστακτος, (ἀποφασιστικός); *férmo*, σταθερός.

risoluziōne, *f.*, *leg.*, *medc. ecc.*, ἀνάλυσις; *di un probléma*, *di una difficoltà*, λύσις; *di un contrátto*, διάλυσις, ἀναίρεσις || *decisiōne*, *diségno*, ἀπόφασις, βουλή.

risólvere, *in gênerc.* διαλύω; *scompróre*, ἀναλύω, ἀνασυνθέτω || *decidere*, *att.*, κάμνω ἄλλον νὰ ἀποφασίσῃ, (κατα)πειθῶ; *n.*, λαμβάνω ἀπόφασιν, ἀποφασίζω, βουλευόμαι || *un díbbio*, *ún' incertézza*, διαλύω, διασαφηνίζω || *un contrátto*, διαλύω, ἀναιρῶ, ἀκυρ(όνω)ῶ.

risonamênto, *m.*, ἀντ-(ἀπ)ήχησις, (ἀντιλάλημα).

risonânate, *m. f.*, (ἀντ-ἀπ)ήχητικός, ἠχώδης, πολύηχος, ἀντίφωνος, (ἀντίλαλος). [τιλαλιά].

risonânza, *f.*, ἀντ-(ἀπ)ήχησις, (ἀν-*risonânre*, (ἀντ-ἀπ)ήχῶ, ἀντιλαλῶ.

risorbire, *v.* *riassorbire*.

risórgere, ἀνορθοῦμαι, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι, (σηκόνομαι), ἀναγεννώμαι, (ξαναγεννώμαι) || *riflorire*, *fig.*, ἀναθάλλω, ἀνακμάζω, (ξανακμάζω); *v.* *rifârsi*, *rinâscere*, *risuscitâre*.

risórgimênto, *m.*, ἀνόρθωσις; -θωμα, (ἀνασήκωμα); *politico*, *letterário ecc.*, ἀνάστασις, ἀναγέννησις.

risórta, *f.*, χρημάτων ὑπαρξίς; βοήθεια, πόρος, μέσον; καταφύγιον, ἐλπίς, σωτηρία; *v.* *ripíêgo*, *espediênto*.

risórto, -a, ἀναστάς.

risospingere, ἐπανωθῶ, (ξανασπρώχνω); ἀποθῶ, *v.* *respingere*.

risóttto, *m.*, πιλάφι.

risparmiâre, *spênder o usâr parcamenté*, φειδολεύομαι, φείδομαι; *mêttler da parte*, ἀποταμιεύω, οἰκονομῶ, κάμνω οἰκονομίας; (σπαρνιαρῶ) || *fig.*, (προ)φυλάττω.

rispârmio, *m.*, φειδώ(λία), οἰκονομία; οἰκονομηθὲν ποσόν, ἀποτα-

μίευμα || *câssa di* —, ἀποταμιευ-
rispedire, *v.* *rimandâre*. [τήριον.
rispettâbile, *m. f.*, σεμνός, σεβαστός, σεβάσμιος, ἀξιοσέβαστος, γεραρός, ἐντιμος, τίμιος || *considerévole*, σημαντικός, ἀξιόλογος.

rispettâre, σέβομαι, γεγαρῶ, τιμῶ || *cóse*, εὐλαβοῦμαι, δὲν ταράττω || *osservâre*, διαφυλάττω, τηρῶ || *fârsi* —, ἐμπνέω σέβας ο φόβον, ἐπιβάλλομαι || -*rsi*, ἐντροπέομαι, (σέβομαι τὸν ἑαυτὸν μου).

rispettîvo, -a, ἴδιος, (ἰδικός μου); σχετικός, προσήκων; ἀμοιβαῖος.

rispêtto, *m.*, σεβασμός, σέβας, τιμή, (ἔσπεττο); εὐλάβεια, *v.* *riguârdto* || — *umâno*, ἐντροπή τοῦ κόσμου, ἀνθρωπαρέσκεια, δυσωπία

|| *sênza* —, χωρὶς σέβας, (ἀπόκοτα) || *sâlvo il* —, *con buòno* —,

τιμὴ τοῦ προσώπου σας, (μὲ συγκώρησιν ο συμπάθειο) || *pl.*, σέβας, τὰ σεβάσματα, τὰ προσκυνήματα.

rispettôso, -a, σεβαστικός, αἰδήμων; εὐλαβής.

risplêndere, *v.* *splêndere*, *brillâre*.

rispondênte, *v.* *corrisp-*; *garânte*.

rispôndere, ἀποκρίνομαι, ἀπάντῶ || *v.* *corrisp-*; *garantire*.

rispôsta, *f.*, ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

rîssa, *v.* *lite*, *barúffa*.

ristabilimênto, *m.*, ἀνίδρυσις, ἀποκατάστασις || *in salúte*. ἀνάρρωσις, ἀνάληψις, (γιαμός).

ristabilire, ἀνιδρῶ, ἀποκαθιστῶ, (ἀποκατασταίνω) || -*rsi*, *v.* *rifârsi*.

ristâgn(amênt)to, *m.*, στεγάνωσις, (σταμάτισμα, -τημα), ἀκίνησις, στασιμότης, ἀσαλευσία || *dégli affâri*, ἀπραξία, ἀδράνεια, (κεσάτι).

ristagnâre, *r. att.*, στεγανῶ, ἐπέχω, (σταματῶ); *recipiênti di râme*, ἀναγανῶ, (ξαναγανόνω) || *em. n.*,

μένω ἀκίνητος, λιμνάζω, (σταματῶ). [τα]τύπωσις, (ξανατύπωμα).

ristâmpa, *f.*, νέα ἔκδοσις, ἀνα-(με-
ristampâre, μεταεκδίδω, ἀνα-(με-
τα)τυπῶ, (ξανατυπώνω).

ristâre, *v.* *trattenêrsi*, *fermârsi*.

ristâuro ecc., *v.* *rest-*.

ristorante, *m. f.*, ξενοδοχεῖον, (λο-
κάντα). [riposare.
ristorare, *v.* restaurare; confortare;
ristoro, *m.*, *sollievo*, ανακούφισις,
ἀναψυχή, ἄνεσις; *conforto*, ἐνθάρ-
ρουνσις || *v. ricompensa*; *indennità*.
ristrettezza, *v.* stretti-; scarsità;
imbarazzo.
ristrettivo, *v.* restrittivo.
ristretto, *v.* strêto; angusto; con-
centrato; *s. m.*, *v.* riassunto.
ristringere, *v.* restr-.
ristuccare ecc., *v.* stucc-. [γως.
ristudiare, μελετῶ ἐπανειλημμέ-
risucchio, *m.*, βρασμός, στροφά-
λιξ, κυματαγωγή, ἀντίρρους.
risultante, *m. f.*, ἐξαγόμενος, προεγ-
χόμενος, ἀκολουθῶν, προκύπτων.
risultare, προέρχομαι, ἔπομαι, ἐπι-
γίγνομαι, ἀκολουθῶ, προκίπτω.
risultato, *m.*, ἐξαγόμενον, ἀκολού-
θημα, ἐκβασίς, ἀποτέλεσμα.
risurrezione, *f.*, ἀνάστασις.
risuscitare, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, ἀν-
(δι)ανιστῶ, (ἀνα)σταίνω, -στήνω);
fig., ἀνεγείρω, ἀναζωογονῶ; ἀπο-
καθιστῶ || *n.*, ἀναζῶ, ἀνίσταμαι,
(ἀνα)σταίνομαι, -στήνομαι), *v.* ri-
sorgere.
risvegli(ament)io, *m.*, ἔγερσις ἐξ ὕ-
πνου, ἐξέγερσις, ἀφύπνισις, ἐξύπνη-
μα, (ξύπνισμα) || *fig.*, (ἀν)ἔγερσις;
ἀνόρθωσις; ἀνάψησις, ἀπαλλαγὴ,
ἀποπλάνησις.
risvegliare, ἐγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου,
ἀφ-(ἐξ)υπνίζω, ἐξυπνῶ; *fig.*, ἀν-
(ἐξ)εγείρω; κεντῶ, ἐρεθίζω || -rsi,
ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφυπνί-
ζομαι, ἐξυπνῶ; *fig.*, ἐξεγείρομαι,
ἐξυπνῶ.
ritardatario, -a, βραδύνων, καθυ-
στερῶν; ὑπερήμερος; μελλητής.
ritardativo, -a, (ἐπι)βραδυντικός.
ritardo, *m.*, χρονοτριβή, μέλλησις,
βράδυνσις, -ύτης, ἀργο-(βραδυ)-
πορία, (ἄργητα); ἀναβολή, ὑπέρ-
θεσις || *essere in* —, βραδύνω,
(καθ)ύστερῶ || *sènza* —, ἄνευ ἀ-
ναβολῆς, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
ritegno, *m.*, συστολή, σεμνότης,

ἐγκράτεια, μετριότης; αἰδῶς, *v.*
riserbo.
ritenere, (κατα)κρατῶ, παρακατέχω;
κατέχω, ἐμποδίζω, κωλύω, (ἀπο)-
κρατῶ; διαφυλάττω || *uno scoldo*,
κρατῶ || *accettare*, ἀποδέχομαι; *v.*
tratten- || *ricordare*, φυλάττω διὰ
μνήμης, ἔχω ἐντετυπωμένον ο ἐν-
τυπ(όνω)ῶ εἰς τὴν μνήμην μου,
ἐνθυμοῦμαι ἐκ στήθους, κρατῶ.
ritenitore, -trice, κρατῶν, κατέ-
χων, φυλάττων; *leg.*, διακάτοχος.
ritentare, ἀναπειρῶμαι, (ξαναπει-
ράζω).
ritenuta, *f.*, κρατούμενον ποσόν
(ἐκ μισθοῦ διὰ τὴν σύνταξιν),
κατάσχεμα.
ritenutezza, *f.*, *v.* ritegno, riserbo.
ritenuto, *v.* riservato.
ritenzione, *f.*; -tenimento, *m.*,
κράτησις, κατοχή || *leg.*, διακατοχή
|| *medc.*, ἐπίσχεσις; — *d' orina*,
ἰσχυρία, στραγγουρία.
ritessere, ἀνυφαίνω, ὑφαίνω πάλιν
|| *fig.*, ἐπαναλαμβάνω, δευτερῶ,
ἐπαναλέγω, (ξανα)λέγω).
ritirare, *tirâr di nuoto*, σύρω ο
ὀπίσω πάλιν, (ξανα)τραβῶ); *tirâr*
indietro o fuori, ἔλκω εἰς τὰ ὀπί-
σω, σύρω ὀπίσω, ἀνέλκω, ἀνα-
(ἀπο)σύρω, ἐξάγω, ἀναλαμβάνω,
(ξανα)βγάζω, ἐβγάζω, ἀποσύρω,
σηκῶν ἀπό, παίρνω ὀπίσω); *v.*
ritrattare, *sconfessare* || -rsi, ἀπο-
σύρομαι, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνω
μαι, (τραβι)οῦμαι); *cambiar opi-
nionè*, μεταμέλομαι, μετανοῶ, *v.*
ritrattarsi; *distorsi*, ἀπαλλάττω-
μαι, ἐλευθεροῦμαι; *accorciarsi*,
contrarsi, συστέλλομαι, (κονταίνω,
μαζώνω, ζαρόνω).
ritirata, *f.*, ἀνα-(ὑπο)χώρησις; *in-
gresso in quartiere*, ἀνάκλησις;
segnale, ἀνακλητικόν || *fig.*, ὑπ-
ἐκφυγή || *v.* cesso.
ritiratezza, *f.*, μακροσμός ἀπὸ τὸν
κόσμον, ἀναχώρησις, φιλέρημον.
ritirato, -a, ἔρημος, -μικός, μο-
νήρης; ἀπόκεντρος, *v.* solitario.
ritiro, *m.*, ἀναχωρητήριον, κατα-

φύγιον, ἄσυλον; μοναστήριον, μο-
ritmico, -a, ῥυθμικός. [νή.
ritmo, *m.*, ῥυθμός. [rituale.
rito, *m.*, λειτ-(τελετ)ουργία; *v.*
ritoccare, ἀναψαύω, (ξαναεγγίζω);
fig., ἐπιδιορθ(όνω)ῶ, ἐπεξεργάζο-
 μαι, τελειοποιῶ.
ritocco, *m.*, *pr. e fig.*, ἀνάψαυσις;
fig., (ἐπι)διορθώσεις, ἐπεξεργασία.
ritogliere, *v.* riprendere.
ritorcere, ἀναστρέφω, (ξανάστρή-
 φω, -στρέφω) || *fig.*, ἀντιστρέφω,
v. ribattere. [-στρέψιμος.
ritorcibile, *m. f.*, ἀντιστρεπτός,
ritornare, *att. e n.*, ἐπιστρέφω;
n., ἐπανακάμπτω, ἐπανέρχομαι,
 (ξανά(ἐ)ρχομαι), ἀπέρχομαι, ἀπο-
 χωρῶ || — a fare ecc., ἐπαναλαμ-
 βάνω, (ξαναρχίζω) || — in sè, *v.*
 rinvenire; rinsavire.
ritornello, *m.*, ἐπωδή, ἐπαύλημα;
fig., ταυτολογία.
ritorno, *m.*, ἐπιστροφή, ἐπάνοδος,
 ἐπανάκαμψις, (γύρισμα, στρέψι-
 μον).
ritorta, *f.*, ἰτέα, οἰσῦα, (λυγαρηά,
 φλαμουρῶσχοινον); *v.* legame, ca-
 tēna. [spediēnte.
ritortola, *f.*, *c. s.*; *v.* sotterfugio, e-
ritrarre, *v.* ritirare || *dipingere*,
ritrattare, ἀπογράφω, ἀποζωγραφῶ,
 ἀπεικονίζω; → || *presentare*, δει-
 κνύω, περιγράφω, παρίστημι || *so-*
migliare, προσομοιοῦμαι, ὁμοιάζω.
ritrattare, *trattare di nuovo*, πάλιν
 πραγματεύομαι, *v.* rimaneggiare
 || *disdire*, (ἀπ)ἄρνοῦμαι, ἀποκη-
 ρύττω, ἀναιρῶ || *far il ritratto*,
 εἰκονογραφῶ, ἐξεικονίζω, *v.* foto-
 grafare || -rsi, *disdirsi*, παλινφθῶ,
 μεταμέλομαι.
ritrattazione, *f.*, νέα πραγματεία ||
 (ἀπ)ἄρνησις, ἀποκήρυξις, ἀναίρε-
 σις, παλινφθία.
ritrattino, *m.*, εἰκόνιον.
ritrattista, *m.*, εἰκονογράφος.
ritratto, *m.*, εἰκὼν, (ἀπ)εἰκόνισμα,
 εἰκονογραφία, προσωπογραφία, (εἰ-
 κόνια, ἑτραττο, κάρτο); *v.* foto-
 grafia || *descrizione ecc.*, εἰκονισμός,

-νογραφία, ὑποτύπωσις, δια-(περι)-
 γραφή. [ζόβολος).
ritrêcine, *f.*, ἀμφίσβληστρον, (πε-
ritrosia; -sità; -sâggine, *f.*, δυσ-
 τροπία, ἰδιορρυθμία || ψευδοσω-
 φροσύνη, -δοσεμνότης, σεμνοτυφία
 || ἐναντίωσις, ἀντίστασις.
ritroso, -a, δύσκολος, δύστροπος,
 δυσπρόσιτος, ἄγριος, στρυφνός ||
 σεμνοσόφρων, ψευδόσεμνος, σε-
 μνότυφος, ὑποκριτής || ἐναντίος,
v. restio || a -o, ἀντιστρόφος, (ξα-
 νάστροφα, ἀνάποδα); ἔμπαλιν,
 (ἀνάτριχα).
ritrovabile, *m. f.*, εὐεύρετος.
ritrovare, *trovâr di nuovo*, ἐπανευ-
 ρίσκω, (ξαναευρίσκω); *trovare*,
 (ἐξ)εὐρίσκω; *v.* scoprire, inventare
 || -rsi, εὐρίσκειται, παρὼν τυγχάνω.
ritrôno, *v.* circolo, riunione, adu-
 nânza. [-όν, (ῥιτουᾶλε).
rituale, *m. f.*, λειτουργικός || *s. m.*,
ritualista, *m.*, λειτουργιο-τυπικο-
 τελετο-(λατρειο)γράφος, θεσμο-
 (τελετο)λόγος, λειτουργιο-(τελετο)-
 γνώστης.
riunione, *f.*, σύναψις, (συν)ἔνωσις;
 ἄθροισμα; συνάθροισις, συναγω-
 γή, ὁμήγουρις, (συν)φιλιώσις.
riunire, *unire, attaccare*, συνάπτω,
 (συν)ένῶ, (-όνω), συγκολλῶ, συν-
 δέω, συνέχω; *adunare*, (συν)ἄθροί-
 ζω, συναγείρω, συλλέγω, συνάγω,
 (συνάζω, μαζόνω); *ricongiungere*,
 (συν)διαλλάσσω, συμβιβάζω, (συν)-
 φιλιῶ, (φιλιόνω, ἀγαπίζω); *ica-*
trizzare, ἐπουλῶ.
riuscire, γίνομαι (κατ' εὐχὴν), ἀπο-
 (ἐκ)βαίνομαι (καλῶς), ἐπιτυγχάνω,
 (-τυ(γ)χάινω), κατορθ(όνω)ῶ, εὐ-
 δοκιμῶ, τελεσφορῶ.
riuscito, -a, καλῶς εἰργασμένος,
 ἐπιτυχής, (-χημένος) || *s. f.*, ἔκβα-
 σις (καλή ο κακή), τέλος; αἴσιον
 ἀποτέλεσμα, ἐπιτυχία, κατορθώσεις,
 εὐδοκίμησις.
rina, *f.*, ὄχθη, (παραποτάμι), χεῖλος,
 (χεῖλι), ἄκρα || *v.* sponda, costa.
rivaccinare, ἐμβολιάζω ἐκ νέου,
 ἀναδαμαλίζω, (ξαναμπολιάζω).

- rivaccinaziōne**, *f.*, ἀναδαμαλισμός, (ξαναμπόλιασμα).
- rivàle**, *m. f.*, ἀντίζηλος, ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής, ἐφάμιλλος; *in amore*, ἀντεραστής.
- rivaleggiàre**, ἀντιζηλῶ, ἀνταγωνίζομαι, ἀνθαμιλλῶμαι.
- rivalêrsi**, *v.* rifàrsi; approfittàre.
- rivalità**, *f.*, ἀναζηλία, ζηλοτυπία, ἀνταγωνισμός, ἄμιλλα, (συνερισμός); *in amore*, ζηλοτυπία ἐρωτική; *d'arte*, ἀντιτέχνις.
- rivàlsa**, *f.*, *leg.* ἀναγωγή, ἀναποζημίωσις; ἀνάσωσις, (ἀπο)λύτρωσις. [*v.* rinvang-.
- rivangàre**, σκάπτω ἐκ νέου || *fig.*, **rivedêre**, ἀνα-(μετα)βλέπω, ((ἐ)ξαναβλέπω) || *ricsaminàre, corrèggere*, ἐξετάζω πάλιν, ἀναθεωρῶ, (ξαναθεωρῶ); ἐπεξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ, (-όνω) || *il -rsi*, ἐπέντευξις, (ξαναεντάμωσις, -ωμα) || *a -rci*, *v.* arrivèdêrci.
- rivelàbile**, *m. f.*, ἀποκαλύψιμος.
- rivelàre**, ἀνα-(ἀπο)καλύπτω, μὴνύω, φανερῶ, ἐκφαίνω, ἐκφέρω, δημοσιεύω.
- rivelatōre**, -tríce, ἐνδεικτικός, μὴνυτικός || *s.*, ἀποκαλύπτῆς, μὴνυτῆς, δείκτης.
- rivelaziōne**, *f.*, ἀποκάλυψις, μὴνυσις, φανέρωσις; † θεία ἀποκάλυψις.
- rivellino**, *m.*, *mil.*, ἡμισέληνον.
- rivêndere**, μετα-(ἀνα)πωλῶ, (μετα-(ξανα)πουλῶ), μεταπιπράσκω.
- rivendibile**, *m. f.*, μεταπωλήσιμος.
- rivendicàre**, ἀντιποιούμαι, διεκδικῶ. [διεκδικήσις.
- rivendicaziōne**, *f.*, ἀντιποίησης,
- rivêndita**, *f.*, μετα-(ἀνα)πώλησις, μετάπρασις, (ξαναπούλησις); μεταπρατεία.
- rivenditōre**, -tríce; -dùgliolo, -a, μεταπωλητής, μεταπράτης, (μετα-**riverire**, *v.* ritornàre. [πουλητής).
- riverberàre**, ἀνταυγάζω, ἀντιλάμπω, ἀντανάκλῶ, ἀποστιλβῶ.
- riverberaziōne**, *f.*, ἀνταύγασμα, ἀντιλαμπις, (ἀντ)ἀνάκλασις (φωτός ο θερμοτήτος).
- riverbero**, *m.*, ἀντανάκλαστρον; *c. s.*
- riverênte**, *m. f.*, *v.* rispettôso, ossequiôso.
- riverênza**, *f.*, *rispétto, veneraziōne*, σέβας, -ασμός, εὐλάβεια || *inchino*, προσκύνημα, -ησις, ὑπόκλισις, (ἔβερεντσα).
- riverîre**, σέβομαι, εὐλαβοῦμαι, αἰδοῦμαι; *adoràre e inchinàrsi*, προσκυνῶ.
- riversàre**, μεταφέρω, μεταβιβάζω || *v.* rovesciàre; trasbordàre.
- riversibile**, *m. f.*, ἀπο-(δια)δόσιμος, ἐπιστρέψιμος, μεταβιβάσιμος.
- riversibilità**, *f.*, ἐπιστρέψιμον, -στρεπτικότης; μεταβιβάσιμον; βιβαστικότης.
- riversiōne**, *f.*, ἐπιστροφή.
- rivestîre**, ἐνδύω πάλιν, μετενδύω, (ξαναενδύνω) || παρέχω ἀξίωμα, περιβάλλω; *architettura*, ἐπιχρῶ.
- rivestimênto**, *m.*, ἐπένδυσις || περίβλημα.
- riviera**, *f.*, ὄχθη, παραλία (χώρα), παραθαλάσσιον, *v.* lido || *fiùme*, ποταμός, (-άμι).
- riverâsco**, -a, παρόχθιος, παρα-(ἐπι)ποτάμιος; *rispétto a una strada*, παρόδιος.
- rivincere**, νικῶ ἐκ δευτέρου; κερδαίνω ο κερδίζω πάλιν, (ξανακερδίζω).
- rivincita**, *f.*, ἀνταπόδοσις, ἀντιμέτροις, ἀντεκδίκησις || *prendere la —*, ἀνταποδίδω, ἀντεκδικούμαι, ἀντιμετρῶ τὰ ἴσα || *seconda partita*, δευτέρωμα.
- riverràre**, ἀνακρούομαι, στρέφομαι ἐκ νέου, (ξαναπέρω τῆ βόλτα) || *fig.*, μεταστρέφομαι, (μεταγυρίζω).
- rivisitàre**, ἐπισκέπτομαι ἐκ νέου; ἀντεπισκέπτομαι || *v.* rivedêre.
- rivista**, *v.* rassègna.
- riverire**, ἀναζῶ, (ξαναζῶ, -ζειῶ) || *fàr —*, *v.* risuscitàre.
- riveriscênza**, *f.*, ἀναζωογόνησις, -ζωοποίησης, -ζωούρωσις, (ξαναζωντάνεψις).
- rivo**, *v.* ruscèllo, rivoio.
- rivocàre**, *v.* rev-.

rivôlgere, ἀνα-(μετα)στρέφω, (μετα-(ξανα)γυρίζω) || — in mente, ἐξετάζω, διαβουλεύομαι κατ' ἐμαυτόν || *indirizzare*, ἀπευθύνω, ἀποτείνω, στρέφω || *stornare*, ἀποτρέπω, ἀποστρέφω.

rivo(lo), *m.*, *v.* ruscellêtto || *fig.*, κρουνός, χείμαρρος.

rivôlta, *f.*, (ἐπανά)στάσις, στασιασμός, ἀποστασία, ἀνταρσία.

rivoltâre, (ἐπ)ἀναστατῶ || *destâr rivugnanza o indignazione*, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν || *mêtter sossopra*, ἀνατρέπω, συγχέω, συνταράττω; *lo stômaco*, ἀνατρέπω τὸν στόμαχον, κινῶ ναυτίαν, ἀηδί(ά)ζω, (στομα)χιάζω || *rovesciare*, ἀνα-(ἀντι)στρέφω, ἀνατρέπω, (ἀναποδο)γυρίζω || *sentirsi* —, ἀγανακτῶ, ἀδημονῶ, δυσανασχετῶ; ἀηδιάζω, -δίζομαι, (στομα)χιάζω || -rsi, ἐπαναστατῶ, (σηκόν)ομαι, σηκόνω κεφάλι; *a qed.*, ἐξανίσταμαι κατά τινος, ἀποστρέφομαι.

rivoltêlla, *f.*, περίστροφον (πιστόλιον), πολύκροτον, (ξεβολ)βέρι(ν).

rivoltolâre, περιελίσσω, περιστρέφω, περικυλινδῶ, -λίω || -rsi, κυλινδοῦμαι, περικυλλομαι.

rivoltôso, -a, *v.* ribêlle.

rivoluzionârio, -a, ἐπαναστατικός || *s.*, -στάτης.

rivoluziône, *f.*, in *gènere*, μεταβολή; *turbamênto*, ταραχή, σάλος, ἐκπληξις; *politica*, (ἐπανά)στάσις; *astronomîa*, περιστροφή, περιφορά, περίοδος.

rizzâre, *v.* drizzâre, alzâre.

roâno, -a, λευκοσποδοβάϊος, ἀσπροψαροκόκκινος.

rôba, *f.*, *bêni*, τὰ κτήματα, τὰ ὑπάρχοντα || *mercanzia*, τὰ ἐμπορεύματα || *masserizie, abiti*, τὰ ἐπιπλα, τὰ σκεύη; τὰ ἱμάτια, τὰ φορέματα; τὰ πράγματα || *stôffa*, ὕφασμα, (κουμάσι) || *côsa*, πρᾶγμα.

robâccia, *f.*, ἄθλιον τι, ῥυπαρία; πρᾶγμα μηδαμινόν, σκύβαλον; κακοδουλευμένον πρᾶγμα, ἄτεχνον ἔργον, (χονδροκοπία); πρᾶγμα κα-

τωτέρας ποιότητος, εὐτελές ἐμπόρευμα, πάρεμπόρευμα, (προστυχάντσα).

rôbbia, *f.*, *bot.*, ἐρυθρόδανον, (ρίζαρι) || *colôre*, ῥιζαροβαφή.

robbiâre, ἐρυθρόδανῶ.

rôbbio, *m.*, *bot.*, μελαμπράσιον.

rôbbo, *m.*, καρπόχυλος.

***robinêtto**, *m.*, *barb.*, *v.* *chianêtta*.

robînia, *f.*, ῥοβίνειον, ψευδακακία.

robône, *m.*, τήβεννος, -εννα, -εννίς, ἐπενδύτης.

robustêzza, *f.*, ῥώμη, εὐρωστία, ἰσχύς; σταθερότης.

robûsto, -a, ῥωμαλέος, εὐρωστος; δυνατός, καρτερός, ἰσχυρός; σταθερός, ἀσάλευτος.

rocâggine, *v.* raucêdine.

rôcca, *f.*, *fortezza*, φρούριον || *da filâre*, ἡλακάτη, (ῥόκα, σκουλί) || *cânna del camîno*, καπνοδόχη || *cristallo di* —, πετροκρύσταλλον.

roccêtto, *m.*, γλαμύδιον.

rocchêtto, *m.*, πηγίον, καλαμίσκος, (μασούρι, καρούλι). [*chi*, πύργος.

rôcco, *m.*, *v.* *pastorâle* || *agli scâc-*

rôcchio, *m.*, τέμαχος ἀλλάντος, (λουκάνικο, σαλτσισότο) || τμήμα, τροχίσκος || πρέμνον.

rôccia, *f.*, κρημνός, βράχος, πέτρα || *di* —, λίθινος, πετρένιος.

roccîôso, -a, βραχώδης.

rôco, *v.* râuco; fîco.

rococò, *inv.*, ἀρχαιότροπος.

rôdere, *stôffe ecc.*, διαβιβρώσκω, (φαγόνω); *ôssa ecc.*, (περι)τρώγω, (ῥοκανίζω, κοκκαλίζω, γρατσουνίζω) || *fig.*, φθείρω ὀλίγον κατ' ὀλίγον; δάκνω; (κατα)τήκω, κατατρώγω, βασανίζω.

rodimênto, *m.*, διάβρωσις, (φάγωμα) || *fig.*, ἀδημονία, καταλύτησις.

roditôre, -trîce, διαβρωτικός, τρωκτικός || *vêrme -tôre, fig.*, σκώληξ (τῆς συνειδήσεως), (σκουλίκι, βάσανον) || *s.m. pl.*, τὰ τρωκτικά (ζῶα), οἱ τρωκται.

rododêndro, *m.*, ῥοδόδενδρον.

rodomontâta; -nterîa, *f.*, κομπασμός, -πορρημοσύνη, ἀλαζόνευμα,

- v(ε)ία, καύχησις, (-χησιά, φαρ-
φαριά, ψευτοπαλληκαριά).
- rodomônte, *m.*, κομπαστής, -πόρ-
ρήμων, μεγάλαυχος, καυχηματίας,
μεγαλόλογος, ἀλαζών, (καυχησιά-
ρης, φαρφαρᾶς, ψευτοπαλληκα-
ρον). [ἀλαζονικός.
- rodomontêscô, -a, κομπαστικός,
rogâre, *v.* redigere.
- rogatôrio, -a, αἰτητικός, δεητικός.
- rogazîone, *f.*, προβούλευμα || † *pl.*,
εὐχαί, τριήμεροι δεήσεις.
- rôgito, *m.*, συμβόλαιον, ἔγγραφον,
rôgna, *f.*, ψώρα. [(τεμεσσοῦτι),
rognône, *m.*, νεφρός.
- rognôso, -a, ψωραλέος, -ριῶν, (-ρια-
ρης, -ριάρικος, -ριασμένος).
- rôgo, *m.*, πυρά || *v.* rôno. [λέττα).
- *rolêtta, *f.*, barb., κυλίστρα, (ρου-
rollio, *v.* rullio. [gua, τὰ -ά.
- româico, -a, ῥωμαϊκός || *s. m.*, *lin-*
romaiôlo, *v.* ram-.
- româncio, -a, ῥομανδ(ικ)ός.
- româno, -a, ῥωμαϊκός, -μαῖος || *nû-*
mêri -i, ῥωμαϊκοὶ ἀριθμοὶ || lattû-
ga -a, θρίδαξ ῥωμαϊκός, (μαρούλι
μάκρόφυλλον) || *s. m.*, *contrappêso*,
ἀντίρροπον, στατήρ, (καντάρι).
- romanticismo, *m.*, ῥομαντικότης,
-τισμός. [manzêscô.
- romântico, -a, ῥομαντικός; *v.* ro-
românza, *f.*, ιστοριωδία; ἄσμα,
(τραγούδι).
- romanzeggiâre, μυθιστοριογραφῶ.
- romanzêscô, -a, μυθιστορικός, -ρη-
ματικός; φανταστικός, -σιώδης,
-σιοκόπος.
- romanziêre, *m.*, μυθιστοριογράφος.
- românzo, -a, ῥομαν(ικ)ός || *s. m.*,
μυθιστορία, -ρημα.
- rombâre, *delle api, degli orêcchi ecc.*,
βομβῶ, (βοῦ-(βοῦ)ζω, μπουμπου-
νίζω) || *fig.*, θορυβῶ, βοῶ, (βοῦ-
(βοῦ)ζω, σβουρίζω).
- rombâzzo, *v.* diavolio, frastuôno.
- rômbo, *m.*, κλαγγή, βοή; *v.* ronziô
|| *geom.*, ῥόμβος || *itt.*, ῥόμβος,
σῦαξ, (-άκι).
- romboêdro, *m.*, ῥομβόεδρον.
- romboidâle, *m. f.*, ῥομβοειδής.
- rombôide, *m.*, ῥομβοειδής.
- romêo, *v.* pellegrino.
- rômice, *f.*, ἵππολάπαθον.
- romîto ecc., *v.* romôto, solitário;
- romîdre, *v.* rum-. [eremita.
- rômperre, θραύω, συντριβῶ, κατα-
κλῶ, (διαρ)ῥηγνύω, θλῶ, (τσακί-
ζω, σπ(άνω)ῶ || *infrângere, violâre*,
ἀθετῶ, παραβαίνω || *annullâre*,
ἀκυρῶ, διαλύω || *interrômperre ecc.*,
διακόπτω; καταλύω || *divîdere*, δια-
χωρίζω || *sbaragliâre*, ῥηγνύω τὰς
τάξεις, κατατροπῶ, τρέπω εἰς φυ-
γὴν, νικῶ || -*fla con qcd.*, διακό-
πτω τὰς σχέσεις μου πρὸς τινα,
(τὰ χαλῶ μαζύ τινος) || — *le scâ-*
tole, le tâsche, la têsta, ἐνοχλῶ,
βαρύνω, ἀηδ(ι)άζω, (τσακίζω τ' ἀρ-
χίδια); ὠτοκοπῶ, ζαλίζω, (τρώγω
τ' αὐτιά).
- rompicâro, *m.*, μέριμνα, φροντίς,
περισπασμὸς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν,
(πονοκεφάλιασμα); ἐργασία ἐπί-
πνος; *v.* rompicâtole.
- rompicôllo, *m.*, εὐόλισθος, (γλι-
στερὸς,) τόπος, ὄλισθος || *di per-*
sôna, ὀλέθριος ὀλιποκίνδυνος ἀν-
θρωπος || *a* —, ἐσπευσμένως, (βια-
στικά, μὲ βίαν).
- rompighiâccio, *m.*, παγορρήκτης,
ἀλεξίπαγος.
- rompimênto, *m.*, θραῦσις, διάρρη-
ξις, σύνθριψις, (σπάσιμον) || — *di*
scâtole ecc., *v.* nôia, seccatûra,
rompicâro.
- rompinôci, *m.*, καρυοθραύστης,
-οκατάκτης, (τσακιστήρι).
- rompicâtole; -stivâli, *m. f.*, ἐνο-
χλητικός, ἀνιαρὸς, ἐπαχθής, φορ-
τικός, (βαρετὸς), ἀνυπόφορος ἀν-
θρωπος.
- roncâre, κλαδεύω; βοτανίζω.
- rônchio, *m.*, βάτος, *v.* nôdo.
- roncigliâre, *v.* arronc-.
- roncigliô, *v.* rampône, uncino.
- rônco, *v.* vîcolo; roncône.
- rône(ol)a, *f.*, κλαδευτήρι(ον).
- roncône, *m.*, δρέπανον, *c. s.*
- rônda, *f.*, περίπολος, -λία, -λησις,
ἔφοδος, ἐπίσκεψις, περιφορά || *fâr*

la —, περιπολῶ, ἐφοδεύω, -ομαι, (περιτριγυρίζω).

rondello, *m.*, ὁδὸς τῆς ἐφοδείας.

rôndine, *f.*, *zool. e itt.*, χελιδών, (-δόνι) || *ábito a côda di* —, ἔνδυμα ἀνοικτὸν μετὰ πτερυγίων, φράκος, βελάδα.

rondinella, *c. s.*; → [νάκι].

rondinotto, *m.*, χελιδονεύς, (-δο-

rondò, *m.*, *mus.*, ἀνακύκλημα || *poesia*, ἐγκύκλιον. [δονον].

rondône, *m.*, κύψελος, (πετροχελί-

rônfa, *f.*, συνέχεια τριῶν τοῦλάχιστον χαρτίων ταυτοχρόων, συναρουνφάρε, *v.* russâre. [κολουθία.

ronzinate, *m.*, *v.* rôzza, →

ronzino, *m.*, ἵππος μικρόσωμος, ἱπάριον, (ἀλογάκι); *v.* rôzza.

ronziò, *m.*, βόμβος, (βόυ-(βόϊ)σμα, μπουμπουνητό).

rôrido, -a, δροσερός, *v.* rugiadôso.

rôsa, *f.*, ῥόδον, (τριαντάφυλλον); *pidanta*, ῥοδῆ, -δωνιά, (τριανταφυλλιά) || — *canina*, κυνόσβατος, (ἀγριοτριανταφυλλιά) || *acqua di*

-e, ῥοδόσταγμα, (-σταμνο, -σταμον) || *essenza di* -e, ῥοδέλαιον, (-δόλαδον, τριανταφυλλόλαδον) || *frêscio còme ùna* —, δροσερὸς ὡς ῥόδον. [τὰ -δῆ.

rosâceo, -a, ῥοδοειδής || *s. f.*, *pl.*,

rosâio; -sêto, *m.*, ῥοδ(ε)ών, -δοφυτεία.

rosârio, *m.*, (ῥοδο)κομβολόγιον, κομβοσχοίνιον, (κορονέτα, τὰ πατερμά) || *dire il* —, προσεύχομαι διὰ τοῦ κομβολογίου μου.

rosâto, -a, ῥοδωτός, -δομικής.

rosbiffe, *m.*, ψητὸν βόειον, ῥοσμπίφ(ι).

rôseo, -a, ῥόδινος, -δοειδής, -δόχρους, (τριανταφυλλόχρους, -φυλλύς); *v.* rossiccio || *esser* —, ῥοδίζω.

rosêta, *f.*, ῥόδ(άρ)ιον, (τριανταφυλλάκι) || κόσσυμβος || ἀστήρ || διακά-

rosicânte, *m. f.*, *v.* roditôre. [ριον.

rosicchiâre, διαβιβρώσκω, (φαγόνω), περιτρώγω, (ῥοκανίζω). [μα].

rosicchiatûra, *f.*, διάβρωσις, (φάγω-

rosignôlo, *v.* usign(u)ôlo.

rosino, -a, ῥόδι(ν)ος, *v.* rôseo.

rosmarino, *m.*, λιβανωτὶς, δένδρο-λίβανον, (ῥοσμανί).

rosolâccio, *m.*, αὐτοφυῆς μήκων, ῥοιάς, (παπαρούνα, παπαδοῦλα).

rosolâre, φρύγω, φλογίζω, (κοκκινίζω, ξε-(ξη)ροψήνω, -στηγανίζω, τσιγαρίζω, καβουρδίζω).

rosolia, *f.*, ἐρυσθῆτις, ἰλαρά, (ἴ(ῆ)λερη, κοκκινάδα, ἀστρακιά).

rosôlio, *m.*, ῥοσόλι(ον). [θεμον.

rosône, *m.*, κόσσυμβος, ῥόδον, ἄν-

rôspo, *m.*, φρύνος, φύσαλος, (κούβακας, ζάμπα, πρασινοβάτραχας) || *fig.*, ἄνθρωπος χαμερπῆς, αἰσχρός, δυσειδής.

rossâccio, *v.* -ssiccio.

rossâstro, -a, ὑπόπυρρος, ὑπόξανθος, (ὑποκόκκινος), *c. s.* [νίζω].

rosseggiâre, (ὑπ)ἐρυσθῆϊ, (κοκκι-

rossêto, *v.* -ssiccio, -seo; bellêto.

rossêzza, *f.*, ἐρυσθρότης, (κοκκινά-

rossiccio; -ssigno, -a, ὑπέρυσθος, ἐρυσθρόδης, -ωπός, (κοκκινωπός; -νοπρόσωπος, -νομάγουλος); — *di capelli*, ὑποπυρρόθριξ, (ξανθοκοκκινότεριχος).

rôssio, -a, ἐρυσθρός, (κόκκινος); πυρρός; (ξανθοκόκκινος); πυρρό-

θριξ, (κοκκινότεριχος, -νομάλλης) || *rovênte, infocato*, πεπυρακτωμένος, (ἀναμμένος, πυρωμένος) ||

s. m., *colôre*, ἐρυσθρόν, μέλτος, (κόκκινον).

rossôre, *m.*, ἐρύθημα, (κοκκίνισμα, -νάδα, -νιά) || *rudôre, vergôgna*,

αἰδώς, αἰσχύνη, ἐντροπή.

rosticceria, *f.*, ὀπτανεῖον, ὀπτοπωλεῖον, (κεμπάπτσιδικον).

rosticciêre, *m.*, ὀπτανεύς, ὀπτοπώλης, (ψήστης, κεμπάπτσῆς).

rosticcio, *m.*, *v.* scôgia.

rostrâto, -a; -âle, *m. f.*, ῥαμφώδης, -φοειδής, ἐπίρραμφος || ἐμβολικός;

nâve -a, χαλκέμβολος ναῦς || *colonna* -a, ἐμβολοκόσμητος στήλη ||

corôna, -a, ἐμβολόσημος στέφανος.

rôstro, *m.*, *bêcco*, ῥοφητήρ || *mar.*

- ἔμβολον || *pl.*, *tribùna*, βῆμα, ἔ-
rosûra, *v.* rosicchiatûra. [βολοί.
rotâbile, *m. f.*, ἀμαξιτός.
rotâia, *f.*, *sôlco*, τροχιά || *di fêrro*,
 (σιδηρο)τροχιά.
rotâre, κυλινδῶ, -λίω, (-λ(ί)ζωῶ);
in basso, κατακυλινδῶ, -λίω, (κα-
 τρακυλῶ); *in alto*, ἀνακυλίω, (-λῶ),
 τροχαλίζω, περιστρέφω || — *gli*
occhi, ὀφθαλμοστροφῶ || *n.*, κυ-
 λινδοῦμαι, -λίομαι, (-λιοῦμαι),
 τροχηλατῶ.
rotatôrio, -a, περιφορικός, περι-
 στροφικός, κυκλοφορικός || *mûscolo*
 -o, περιστροφεύς.
rotaziône, *f.*, περιφορά, περιστρο-
 φή; κυκλοφορία.
roteâre, *v.* rotâre || *fâr la ruôta*,
 κάμνω τὸν τροχόν.
rotêlla, *f.*, τροχίσκος || *rôtula*, ἐπι-
 μυλῖς, ἐπιγονατῖς, (καρῦδι τοῦ
 γόνατος).
rotolâre, *v.* rotâre; *precipitâre* ||
andâr rotolône, κυβιστῶ, (κουλου-
 μουνδρίζω) || *avvolgere ecc.*, τυλίσ-
 σω, συστρέφω, συνειλῶ, (κουλου-
 ριάζω).
rôtôlo, *m.*, σύστρεμμα, φάκελλος,
 δέμά(τι), τύλιγμα; κύλινδρος; *ar-*
chitettûra, ἔλιγμα.
rotolône, *m.*, κατακύλισις, κατο-
 λίσθησις; κυβίστημα, (τακλᾶς,
 τούμπα, κουλουμούνδρα) || *avv.*,
 κατακυλίω, κατακέφαλα.
rotondâre, *v.* arroto.
rotondeggiâre, ὑποστρογγυλεύω,
 κλίνω πρὸς τὸ στρογγύλον.
rotondêtto, -a, ὑποστρογγύλος,
 (στρογγυλούτσικος); παχυλός, (πά-
 χούλης, -λούτσικος).
rotondità, *f.*, στρογγύλον, -λότης,
 (-λάδα) || *grassèzza*, πάχος, πολυ-
 σαρκία.
rotôndo, -a, στρογγύλος, (-λός); κυ-
 κλοτερής, περιφερής || *s. f.*, στρογ-
 γύλη, -λιον κτίριον, (κουμπές).
rôtta, *f.*, *v.* rottûra; *scorfitta* || *mar.*,
 πορεία; *fâr* —, κάμνω πορείαν || *a*
 — *di còllo*, ἐσπευσμένως, (βια-
 στικά); *fig.*, κάμιστα, χείριστα.

rottâme, *m.*, *em. pl.*, γυφοχλιδή,
 (τὰ ἀσβεστοχαλάσματα); *frammên-*
ti, τὰ θραύσματα, τὰ θρούμματα;
rouîne ecc., τὰ ἐρείπια, (τὰ χα-
 λάσματα, τὰ κρημνίσματα).
rôtto, -a, συντριβείς, συντετριμμέ-
 νος; *interrôtto*, *spezzâto*, διακεκομ-
 μένος, ἀνακόλουθος || *scorfitto*,
 ἤττηθεις || *s. m. pl.*, *v.* fraziôni.
rottûra, *f.*, θραῦσις, ῥῆξις, διάρ-
 ρηξις, σύνθρυψις, (σπάσιμον); σχί-
 σμα, (σχίσσιμον, σχισμάδα); θραῦ-
 σμα, (διάρ)ῥῆγμα, (σπάσμα, τσά-
 κισμα) || *fig.*, ῥῆξις, σχίσμα, δια-
 χωρισμός, διάστασις; φιλίας δια-
 κοπή, διχόνοια; διάλυσις, ἀκύρω-
rôtula, *v.* rotêlla. [σις; παράβασις.
rovâio, *v.* aquilône, bôrea.
rovâno, *v.* roâno. [ὄρη.
rovêllo, *m.*, πάραφορά, λυσσώδης
roventâre, *v.* arrovo.
rovênte, *m. f.*, πεπυρακτωμένος,
 (ἀναμμένος, πυρωμένος).
rôvere, *f.*, στρεβλόδρυς.
roverêto, *m.*, (στρεβλο)δρυών, (πρι-
 νότοπος).
rovesciamênto, *m.*, ἀναστροφή, ἀ-
 νατροπή, (ἀναποδογύρισμα).
rovesciâre, *carovôlgere ecc.*, ἀντι-
 (ἀνα)στρέφω, ἀνατρέπω, (ἀνα(πο-
 δο)γυρίζω) || *gettâr giù*, ῥίπτω
 κάτω ο ὑπτιον, (ἀνάσκελα) || *ab-*
battere, *distruggere*, καταβάλλω,
 ἀνατρέπω, (χαλῶ) || *versâre*, *spân-*
dere, ἐκ-(κατα)χέω, (χύνω).
rovêscio, -a, ὑπτίος, -ιασμένος, ἀ-
 νάστροφος, (ἀνάποδος), ἀνατε-
 τραμμένος, (ἀναποδογυρισμένος)
 || *s. m.*, τὸ ὀπίσθιον μέρος, τὸ
 ὀπίσω, τὸ ὀπισθεν, (ἀνάποδη);
 -o *di fortuna*, συμφορὰ ἀπροσδό-
 κητος, ἀ-(δυσ)τύχημα; -o *di ridg-*
gia, ὄμβρος, ῥαγδαία βροχή || *il*
 -o *della medaglia*, *pr.*, τὸ ὀπι-
 σθότυπον μέρος τοῦ νομίσματος;
fig., τὸ ἐλαττωματικὸν μέρος πράγ-
 ματός τινος, τὸ κακὸν μέρος, (ἡ
 κακὴ μεριά), ἡ κακὴ ὄψις || *al* -o,
 ὑπτίος, -ίως, ἀναβάδη, ἀναστρέ-
 φως, (ἀνάσκελα) || *il mûndo al* -o,

ὁ ἀνάστροφος κόσμος, τὰ παράξενα πράγματα.

ρονέτο, *m.*, βατών, ἀκανθεών.

ρονίνα, *f.*, ἐρείπωσις, (κατά)πτῶσις, φθορά: *fig.*, ἀπώλεια, ὄλεθρος, καταστροφή, ἀφανισμός || *pl.*, τὰ ἐρείπια, (τὰ χαλάσματα, τὰ καταλύματα, τὰ λείψανα, (τὰ ἀπομεινάρια).

ρονιῖνᾱρε, ἐρείπω, καταρρίπτω, κατακρημνίζω, κατεδαφίζω, καταβάλλω, κατασκιάπτω; φθείρω, (χαλῶ), καταστρέφω, ἀφανίζω || ἐξολοθρεύω || *n.*, καταπίπτω, (κατα)κρημνίζομαι, καταρρέω || *-rsi, seiu-prare, ridársi dlla miséria*, διασκορπίζω, (χάνω,) ὅσα ἔχω, πτωχαίνω.

ρονινατίccio, *-a*, ἡμίπτωτος, ἐτοιμόρροπος, σαθρός.

ρονιῖνῶσο, *-a, c. s.* || *dispendiῖnῶσο*, πολυδάπανος, πολυέξοδος, καταστρεπτικός, ἀφανιστικός || *dannῶσο*, ὀλέθριος || *impetuῖnῶσο*, δεινός, ὀρμητικός, βίαιος. [λίξω].

ρονιστῆρε, ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ, (σκαρῶνο, *m.*, βάτος, (βατσινιά) || *pl.*, *fig.*, ἀκανθαί, τὰ ἐμπόδια, τὰ προσκόμματα, δυσκολίαί.

ρόττῶζα, *f.*, (προ)παλαιάλογον, (παληάλογον, παρίππι, ψοφίμι, ζαμπούνικον).

ροττῶττῶζα, *f.*, ἀκατέργαστον, χονδροειδές || ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαιότης, ἀπολίτευτον, (χωριατιά).

ρόττῶζο, *-a*, ἀκατέργαστος, ἄτεχνος, ἀπελέκητος, ἀτελής, χονδρό(ειδή)ς || *di persῶne*, ἀγροῖκος, ἀπειροκαλιος, σκαιός, ἄχαρις, ἄμουσος, ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος.

ρόττα, *f.*, κλοπή; λεηλασία, λαφυραγωγία || *mētter a —*, λεηλατῶ, λαφυραγωγῶ, (διαγουμίζω) || *andār a —*, ἀρπάζομαι.

rubacchiῖnᾱρε, ὑποκλέπτω, κλέπτω μικρὰ πράγματα; καρποκλοπῶ κλ.

rubacῶrri, *m. f.*, ἐπαγωγικός, ἐλκυστικός, θελξικάρδιος.

rubamῆnῶσο, *m.*, κλοπή, (κλεψιά).

rubῆρε, κλέπτω, (κλέβγω), ἀρπάζω, |

ὑπεξαίρω; — *alla strada*, ληστεύω; *in politica ecc.*, σφετερίζομαι.

rubῆccio, *m.*, ῥόμβος, μάγγανον, (κι-(τσι)κρίκι, ῥοδάκι).

rubefaciῖnῶte, *m. f.*, ἐρυθρωτικός || *s. m., medic.*, -όν, ἐρεθιστικόν, φλογιστικόν. [νισμα].

rubefaziῖnῶne, *f.*, ἐρύθρωσις, (κοκκί-ruberiῖa, *v.* ladreriῖa.

rubicῶndo, *-a*, ῥοδοκόκκινος, φοινικοπάρειος, κοκκινοπρόσωπος, ἐρυθρός.

rubificῶre, *medc.*, ἐρυθρ(οποι)ῶ, ἐρεθίζω, φλογίζω, (κοκκινίζω).

Rubicῶne (passῶre il —), ἀναρρίπτω τὸν κύβον.

rubigine, *f.*, *bot.*, ἐρυσίβη, (δαυλίτης, καπνιά).

rubina, *f.*, *bot.*, πυρράπιον, (κοκκινάπιδον).

*rubinῆtto, *m.*, *barb.*, *v.* chianῆtta.

rubino, *m.*, λυχνίς, -ίτης, (ῥουμπί(νι), ῥουβί(νι)).

rubizzo, *-a*, ζωηρός, εὔρωστος.

rūblo, *m.*, ῥωσσικὸν τάλληρον, ῥούβλι(ον).

rūbrica, *f.*, *terra rōssa*, σινωπίς || *título*, τίτλος, ἐπιγραφὴ ἐρυθρόγραφος || † ὀδηγίαί ο εἰδήσεις ἐν τῷ τυπικῷ ο κανόνες τῆς ἀκολουθίας, ἐρυθρόγραφον, (ῥούμπρικα).

rubricatῶre; *-cista, m.*, ὀδηγιολγνώστης.

rūc(hῆtt)a, *f.*, *bot.*, εὔζωμον, ῥόκα.

rūcolo, *m.*, *bot.*, ἄγρωστις, (ἀγριάδα).

rūde, *m. f.*, *v.* áspro, dúro, rōzzo.

rudentῶto, *-a*, ῥαβδόγλυφος.

ruderῶle, *m. f.*, *bot.*, ἐρειπιοφυής.

rūdero, *m.*, *v.* rovina, rottῶme.

rudimentῶle, *m. f.*, στοιχειώδης; ὑποτετυπωμένος.

rudimῆnto, *m.*, *cm. pl.*, τὰ στοχεῖα, ἀρχικαὶ γνώσεις, ἀρχαί, προπαίδια; προῦποτύπως.

rūffa, *f.*, *v.* fōlla, cālca || a — —, διὰ τῆς βίας, βιαίως; ἀρπακτικῶς.

ruffian(eggi)ῆnᾱρε, μαστροπεύω, προαγωγεύω, ἐκπορνεύω, ἐπαγγέλλομαι τὸν πορνοβοσκόν.

ruffianeria, *f.*; *-nῆsimo, m.*, μα-

στροπεία, προαγωγή, (τὰ τσακμάκια).

ruffiâno, *m.*, μαστροπός, προαγωγός, πορνοβοσκός, (ξουφιᾶνος).

rûga, *f.*, ἔντις, (ζαρωματιά, -μάδα, σούφρα) || *brûco*, κάμψη, (-πια).

ruggênte, *m. f.*, βρυχώμενος, -ώδης, ὠρούμενος, (βρυχώντας, μουγγρίζοντας); βοῶν.

ruggiâre, *v.* ruggire.

rûggine, *f.*, ἴος, σκωρία, (σκουριά) || *v.* rubigine.

rugginire, *v.* arrugg-.

rugginôso, -*a*, ἰώδης, ἰωμένος, (σκουριασμένος) || *colôr rûggine*, ἰό-(σκωριό)χρωμος || *bot.*, ξρυσιβώδης.

ruggire, βρυχώμαι, ὠρούμαι, (βρυχ(ίξω)ῶ, οὔρλιάζω, μουγγρίζω).

ruggîto; **rûgghio**, *m.*, βρυχηθμός, -χημα, -γμός, ὠρυγή, βοή, (οὔρλιασμα, μούγγρισμα).

rugiâda, *f.*, δρόσος, (-σιά).

rugiadêzza; -*dosità*, *f.*, δροσερότης; (-ράδα).

rugiadôso, -*a*, δροσερός; ὑγρός || *fig.*, νεαρός, νωπός, πρόσφατος, (φρέσκος), ἀνθηρός, ζηηρός.

rugiâre, *v.* borbottâre, gorgogliâre; muggire.

rugositâ, *f.*, ῥικνότης, ῥυτίδωμα, (ζαρούκλιασμα, -κλάδα).

rugôso, -*a*, τραχύς, ἀνώμαλος; ῥικνός, ῥυτιδώδης¹, (ζαρουκλιασμέ-
ruîna, *v.* rovîna. [νος).

rullâre, περιστρέφομαι, *v.* rotolâre || *mar.*, σαλεύω.

rullio, *m.*, παρακύλισμα, (-λημα, -λητόν), σάλος, -λευμα, (-λιντί, καραντί).

rûllo, *m.*, *cilindro ecc.*, κύλινδρος, κύλιστρον || *di tambûro*, διατυμ-
rum, *v.* rhum. [πανισμός.

ruminânte, *m. f.*, μηρυκαστικός, -κάζων, -κόμενος || *s. m. pl.*, τὰ μηρυκαστικά, τὰ -κάζοντα, τὰ -κόμενα.

ruminâre, ἀναμασσῶ, (ξαναμασσῶ), μηρυκάζω -κί(ά)ζω, (ἀνα)μηρυκῶ-
μαι, (μαμουλλίζω) || *fig.*, μελετῶ, σκέπτομαι, στοχάζομαι.

ruminaziône, *f.*, ἀναμάσσησις, μηρυκισμός, ἀναμηρύκησις.

rumôre, *m.*, κρότος, θόρυβος, ταραχή, (σαματᾶς) || *sediziône*, *tumulto*, ὄχλοβοή, ὄχλαγωγία, ταραχή, σύγχυσις || *fdama*, *vôce*, θρόυλος, φήμη, λόγος.

rumoreggiâre, θορυβ(οποι)ῶ, ταράττω, συγγέω.

rumorôso, -*a*, θορυβώδης, ταραχώδης, θορυβο-(ταραχο)ποιός || διαθρυλλούμενος.

rûnici (*caratteri* —), *m. pl.*, ῥοῦναι.

ruôlo, *m.*, κατάλογος; *leg. ecc.*, πινάκιον.

ruôta, *f.*, *pr. e fig.*, τροχός, (ῥόδα) || *fâr la* —, κάμνω τὸν τροχόν; *fig.*, βρενθύομαι, γαυριῶ, (καμαρόνω, κὸρδόνομαι).

rûpe, *f.*, βράχος, κρημνός, πέτρα.

rurâle, *m. f.*, γεωργικός, χωρικός, ἀγροτικός.

ruscellêtto, *m.*, ῥύακι(ον).

ruscêllo, *m.*, ῥεῖθρον, ῥύαξ, -άκι(ον), (ποταμάκι). [τόπο.

rûsco, *m.*; **rûschia**, *f.*, *v.* pugni-

rusignôlo, *v.* usign(u)ôlo.

ruspâre, *v.* razzolâre, raspâre.

russâre, ῥέγγω, ῥογγάζω, (ῥο(υ)-χαλίζω, ῥουχου-(ῥουθου)νίζω).

rûsso, *m.*, ῥόγγος, -χασμός, (ῥο(υ)-χάλισμα, -λητό, ῥουχούνισμα).

rusticâggine, *v.* -chêzza. [stico.

rusticâle, *m. f.*; -*câno*, -*a*, *v.* rû-
rustichêzza; -*citâ*, *f.*, ἀκομπία, ἀγροικία, σκαιότης, (χωρατιά), *v.* rozzêzza.

rûstico, -*a*, χωρικός, ἀγροτικός, γεωργικός || *fig.*, ἄτεχνος, ἀκἀτέρ-
γαστος, ἄξεστος, ἀκόμψευστος; *di persône*, ἀγροϊκος, ἀπολίτευτος, σκαιός, ἄπρακτος, (χωριάτικος, χοντράνθρωπος) || *legâre âlla* -*a*, βιβλιογραφῶ.

rûta, *f.*, ῥυτή, πήγανον, (ἀπήγανος).

rutilânte, *m. f.*, ἔρυθρῶπός, διαυγής, λαμπρός, χρυσολαμπής.

rutilâre, (ἐκ)λάμπω.

ruttâre, ἐρεύγομαι, ἐρυγγᾶνω, (ῥεύ-
γομαι).

rûtto, *m.*. ἐρ(ε)υγμός, (ῥευξ-(ῥεύ-
σιμον, ῥυγή).

ruvidêzza; -dità, *f.*, τραχύτης,
ἀδρότης || *fig.*, τραχύτης, ἀγροικία,
στρυφνότης, δυσχέρεια.

rûvido, -a, ἄνισος; ἀνώμαλος, τρα-
χύς, ἀδρός || *fig.*, τραχύς, στρυ-
φνός, ἀπότομος; ἄχαρις, χάλεπος,
βίαιος.

rûvistico, *m.*, κύπρος, (λιγοῦστρον,

rûzza, *f.*, *v.* dissênso. [νεροβεργιά].

rûzz(amênt)o, *m.*, παιδιά.

ruzzâre, παίζω, (κάμνω τρέλλαις).

rûzzola, *f.*, τροχίσκος, -χίλιον, ὑ-

πόκυκλον, κυλίστρα, (τροχούλι,
-χίτσα, καρούλι).

ruzzolâre, (κατα)κυλί(ζ)ω, ((κα-
τ(ρ)α)κυλῶ), (κατα)κυλινδῶ || *n.*,
καταβαίνω ο καταπίπτω κυλινδού-
μενος, κατολισθαίνω, (κατα)κυ-
λίομαι, ((κατ(ρ)α)κυλῶ, κυλιοῦμαι),
κατακυλινδοῦμαι; τρέχω, τροχη-
λατῶ.

ruzzolône, *m.*, κατολίσθησις, (κατα)-
κύλισις, -λισμός, (κατ(ρ)α)κύλισμα),
(κατα)κυλινδησις; *v.* rotolône.

ruzzolôni, *avn.*, κυλιστά; ἀναβάδην,
(ἀνάσκελα).

S

s-, ἀπο-, ἐκ-, (ξε-).

sab(b)âtico; -tîno, -a, σαββατικός.

sabbatârî, *m. pl.*, σαββατισταί.

sabbatizzâre, σαββατίζω.

sâb(b)ato, *m.*, σάββατον || — sânto,
μέγά(λον) —.

sâbbia, *f.*, ἄμμος, ψάμμος || bânco
di —, σύρτις, ἀμμόλοφος, (ἄμ-
μουδιά, ξέρα) || bâgno di —, ψαμ-
μισμός, ψαμμοχωσία.

sabbîâia, *f.*, ἀμμών, ψαμμαθών,
φαμμωρυχεῖον || ἀμμοδοχεῖον, ἄμ-
μοθήκη, (ἄμμο(υ)δερόν).

sabbîâre, καθαρίζω δι' ἄμμον; ἐπι-
χέω ἄμμον.

sabbioncêllo, *m.*, ἄμμος λεπτοτά-
τη, ψάμμιον, ψάμ(μ)αθος, (ἀρένα).

sabbîône, *m.*, χονδρὴ ἄμμος, ψάμ-
μος. [ψαμμος, ψάμμινος.

sabbîô(nô)so, -a, ἀμμώδης, πολύ-

sabeismo, *m.*, σαβα-(σαβε)ϊσμός.

sabîna, *f.*, bot., σαβίνα, βράδυ,
(κυπάρισσόχοτρον).

sabôrdo, *m.*, τηλεβολήθρα, θυρίς,
(μπουκαπόρτα).

sabûrra, *f.*, medc., κακούλια.

sâccâ(ia), *v.* bisâccia, sâcco.

saccârico, -a, ζαχαρικός.

saccarifero, -a, ζαχαροφόρος.

saccarificâre, ζαχαροποιῶ.

saccarîmetro, *m.*, ζαχαρομέτρης,
-μετρον.

saccarîno, -a, ζαχαρώδης, -ροῦχος,
-ροσκεπής.

saccarûro, *m.*, ζαχαρόβαμμα.

saccâta, *f.*, σάκκος, σάκκ(ου)λιά,
(ἕνα σακκί γεμάτον).

saccênte, *m. f.*, ἡμιμαθής, δοξό-
(κενό)σοφος, δοκησίσοφος; σχολα-
στικός; ἀλαζών, οἰηματίας, κου-
φόνους. [ζονεῖα, οἷησις.

saccenteria, *f.*, ἡμιμάθεια; ἀλα-
saccentône, *m.*, σοφώτατος; μέγας
οἰηματίας. [φόνους.

saccentûzzo, *m.*, ἡμιμαθής; κου-
saccheggiâre, ἐκπορθῶ, δηῶ, λεη-
λατῶ, διαρπάζω, (διαγουμίζω).

saccheggiatôre, *m.*, ἐκπορθητής,
λεηλάτης, διαρπακτής, (διαγουμι-
στής).

sacchêggio, *m.*, ἐκπόρθησις, λεη-
λασία, -λάτησις, διαρπαγή, (δια-
γουμίσμα; -σμός).

sacchêtto, *m.*, σακκίδιον, θυλακί-
σκος, (σακκουλάκι).

sâcco, *m.*, σάκκος, (-κκί, -κκούλα),
θύλακος, -άκιον, (σακκούλι) || *v.*

saccôccia, *v.* tâsca. [sacchêggio.

saccômêttete, *v.* saccheggiâre.

saccône, *v.* pagliericcio.

sacêllo, *m.*, ναΐδιον, (ἐκκλησίτσα).

sacerdotâle, *m. f.*, ιερατικός.

sacerdôte, *m.*, ιερεὺς; *v.* prôte.

sacerdotêssa, *f.*, ἱέρεια, -ρισα.

sacerdôzio, *m.*, ἱερατεία, -ρωσύνη; -ρατειὸν, κλήρος.

sacramentâle, *m.f.*, μυσταγωγικός, -στικός, -στηριώδης, ἱερουργικός || ὀριστικός, τελεσιουργός.

sacramentâre, *somministrâre i sacramenti, comunicâre, v.*, μεταδιδωμιτῶν ἀχράντων μυστηρίων || *giurâre*, ὀμνῶ, ὀρκίζομαι.

sacramentârio, *m.*, εὐχολόγιον τῆς μυσταγωγίας || *pl.*, *erétici*, ἀντιμυσταγωγικοί.

sacramênto, *m.*, μυστήριον; *pl.*, Εὐχαριστία, θεία κοινωνία, ἀγιώτατον μυστήριον, ἀγία μετάληψις ὁ δωρεά, τὰ (παν)ἄχραντα μυστήρια.

sacrâre, *v.* consacr-; bestemmiâre.

sacrârio, *m.*, ἱερὸς τόπος, ἱερόν; ἄβατον, ἄδυτον; λουτήρ.

sacrificâbile, *m.f.*, θυσιαστός.

sacrificâre, κάμνω θυσίαν, προσφέρω εἰς θυσίαν, θύω, θυσιάζω || *dîr la mēssa*, μυσταγωγῶ, λειτουργῶ || *-rsi*, ἀφοσιοῦμαι καθ' ὀλοκληρίαν, θυσιάζομαι, γίνομαι θυσία; στεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων.

sacrificatôre, *m.*, *pagâno ecc.*, (ἱερο)θύτης, (θυσιαστής) || *cristiâno*, ἱερουργός.

sacrificio; -fizio, *m.*, *pr. e fig.*, θυσία || *mēssa*, θεία μυσταγωγία, λειτουργία || *fig.*, στέρησις, προσ-

sacrificolo, *v.* -ficatôre. [φορά.

sacrilêgio, *m.*, ἀνοσιότης, -σιουργία; ἱεροσυλία, -λησις.

sacrîlego, -a, ἀνόσιος, -σιουργός, ἀσεβής, ἐναγής, ἱερόσυλος.

saeripânte, *m.*, *v.* rodomônte; ἀνθρῶπος ταραχοποιός ὁ φιλόνομος,

sacristia, *v.* sagrestia. [μαστιγίας.

sâcro, -a, ἱερός || ἅγιος; θεῖος; ὄσιος; σεβαστός || *i libri -i*, τὰ ἱερὰ βιβλία, ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Νέα Διαθήκη || *ordini -i*, ἱεραὶ τάξεις, τὰ ἱερὰ τάγματα; ἱερωσύνη, διακονία ἢ ὑποδιακονία.

sacrosânto, -a, ἱερός καὶ ἅγιος, πανάγιος, πανἱερός; ἀπαράβατος, -βίαστος.

saëtta, *f.*, *fréccia, dârdò*, βέλος || *fûlmine, fôlgore*, κεραυνός || *mat.*, βέλος, (σαίπτα, σαγίπτα) || *sfêra, indice*, ὠροδείκτης. [lanciâre.

saettâre, *v.* frecciâre, dardeggiâre, saettatôre; saettiêre, *v.* arcieêre.

saettia, *f.*, *mar.*, δρομάς, (μπρατσέρα). [γιπτειά.

saettône, *m.*, *zool.*, ἀκοντίας, (σα-

safêna, *f.*, φλέψ σαφηνής, σφυρῖτις.

sâffico, -a, σαπφικός.

sagâce, *m. f.*, ὄξύ-(ἀγχι)νοὺς, διορατικός, φρόνιμος. [τικότης.

sagâcia, *f.*, ὄξύ-(ἀγχι)νοια, διορα-

sagacità, *f.*, *v.* accorgimênto, penetrazionê, *e. s.*

sagarêno, *m.*, σαγάπηνον.

sagêna, *f.*, *rête*, σαγίνη, σύρμα.

saggèzza, *f.*, σοφία, φρόνησις, σύνεσις; σωφροσύνη, ἐγκράτεια.

saggiâre, *v.* assagg-, sperimentâre, provâre.

saggina, *f.*, σῖτος μέλας, τραγόπυρον, ἀραβοσίταρον, (μαυροσίταρον).

sagginâre, παχύνω, σιτεύω (ζῶον).

sagginêlla, *f.*, ὄψιμον τραγόπυρον.

sâggio, -a, σοφός; ἔμφρων, φρόνιμος, συνετός; σώφρων, σεμνός, εὐτακτος; *di còse*, εὐπρεπής, κατάλληλος || *s. m.*, *v.* πρόνα; *campiône*; *tâsso*. [arcieêre.

sagittârio, *m.*, *astron.*, τοξότης || *v.*

sâgo, *m.*, σάγος, -γιον.

sagoîno, *m.*, *zool.*, σαγούινος. [δος]

sâgola, *f.*, *mar.*, σχοινίον (τῆς βολί-

sâgoma, *f.*, *architettura*, χεῖλωμα, κυμάτιον || *mar.*, (ναυσί)τύπος || *modêllo*, τύπος || *contrappêso, româno*, ἀντίρροπον.

sagomâre, ἐκτυπῶ, (-όνω).

sâgra, *f.*, *fêsta*, ἐορτή, πανήγυρις || *v.* consacraziône.

sagrâre, *v.* bestemmiâre.

sagrâto, *m.*, πλατεία τῆς ἐκκλησίας (χορεφταριό) || ὄρκιον, *v.* bestêmnia. [(σακριστᾶνος).

sagrestâno, *m.*, ἱερο-(σκευο)φύλαξ, sagrestia, *f.*, ἱερο-(σκευο)φυλάκιον, σκευοφυλακεῖον, (σακριστία).

sagrinhãre, κοκκῶ.

sagrinhãto, -a, μιμούμενος τὸ κοκκό-
 δερμα, (σαγρί, -γρές, τελατίνι), κοκ-
 sagrista, v. sagrestãno. [κωτός.

sãgro, m., zool., κίρκος. [δενδρον.

sagù, m., σάγουδον || bot., σαγουδό-

sãia, f., σάγη, -γος, -γιον, (-γιάκι,

saica, f., mar., σαϊκα. [σάϊα).

saiëtta, f., λεπτοσάγη, (σαγιακάκι).

saime, m., στέαρ, (γλύνα).

sainëtta, f., ἄσματοκωμῶδία.

sãiô(ne), m., κολόβιον, προστερνί-
 διον, (σκακάρδι, κοντόσι, καβαδάκι,
 τζουμπές); v. sãgo.

sãla, f., αἴθουσα, πρόδομος, (σάλ-
 (λ)α) || — da piãnzo, ἐστιατόριον,
 (τραπεζαριά, -ρειον) || — da ri-

cevimênto, αἴθουσα (τῆς συνανα-
 στροφῆς, διὰ τὰς ἐπισκέψεις), ἄ-

σπαστικόν, (πρό)δόμος, ἐξέδρα,
 (σάλ(λ)α) || — d' udiênza, ἐντευ-

κτήριο, ἀκροατήριο || — di bãl-
 lo, χοροδιδασκαλεῖον; ὀρχηστή-

ριον || — d' àrmi, ὄπλοφυλάκιον;
 ὄπλασκητήριο || da ruóta, ἄξων,
 (ἄξόνι) || bot., βούτομον.

salãcca, f., σάρδα, (-δέλλα), μαι-
 νίς, (ῥέγκα). [κόλαστος.

salãce, m. f., ἀσελγής, λάγνος, ἄ-
 salacità, f., ἀσέλγεια, λαγνεῖα,
 ἀκολασία, τὰ ἀφροδίσια.

salaiôlo, m., ἀλατοποιός, -τοπη-
 γός, -τοπήκτης; -τέμπορος, -το-

πώλης; -τοφύλαξ.
 salamelêcche, m., προσκύνησις,
 σαλαμαλέκι(ον). [λισαύρα).

salamãndra, f., σαλαμάνδρα, (κω-
 salãme, m., τάριχος, παστόν, ἄλ-
 λας, (λουκάνικο, σαλτσισότο) || v.

babbêo, imbecille.
 salãre, ἄλ(ατ)ίζω, (-τόνω); mëtter
 in salê ecc., ταριχεύω, (παστόνω),
 ἄλμυρίζω, (ἄρμυρίζω) || — la scuô-

la, δὲν πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον,
 λειποσχολῶ, (τὸ σκάνω).
 salariãre, μισθοδοτῶ, μισθοφορῶ,
 (μισθόνω).

salariãto, -a, μισθωτός.

salãrio, m., μισθός, πληρωμή, ἄ-
 μοιβή.

salassãre, pr. e fig., φλεβοτομῶ,
 ἀφαιμάσσω, (ἐβγάζω αἷμα).

salãssò, m., φλεβοτομία, ἀφαιμασις.

salãto, -a, ἠλισμένος, (ἀλατισμέ-
 νος); ἄλμυρός, τεταριχευμένος,
 ἄλιστός, (ἄρμυρός, παστός) || fig.,

cãro, costôso, ἀκριβός, ἄλμυρός;
 vênider -o, ἀκριβοπωλῶ; amãro,
 pungênte, πικρός, δριμύς, ἄλμυρός.

salatûra, f., ἀλάτισις, ταρίχευσις,
 -χεῖα, (πάστωμα).

salcerëlla, f., bot.; ὕδροπέπερι.

sãlcio, v. sãlice.

salciôlo, m., οἰσύα, -υον, οἶσός,
 ἰτέα, λύγος, ((ἄ)λυγαριά).

sãlda, f., ἀμυλῖς, -υλον, (κόλλα,
 μάζαλη).

saldãre, συγκολλῶ, (κολνῶ); συν-
 δέω, συνάπτω; v. insald-; cica-
 trizzãre || comm., ἀποτιῶ, ἐξοφλῶ,
 ἐξισῶ, λείω λογαριασμούς.

saldãto, -a, (συγ)κολλητός || pagã-
 to, ἐξοφληθεῖς, ἐξισωθεῖς, ἐκα-
 θαρισθεῖς; sôtto le fattûre, ἐξω-

φλήθη. [κολλητήριο.
 saldatôio, m., συγκολλητήρ, (συγ)-
 saldatûra, f., (συγ)κόλλησις, -ημα.

sãldo -a, v. sôlido, stãbile, fêrmo.
 || s. m., ἔκ-(ἀπό)τισις, ἐξώφλησις,
 πληρωμή; ὑπόλοιπον, -λειμμα.

sãle, m., ἄλας, ἄλς, (ἀλάτι, -άτσι)
 || — comûne, di cuiãna, ἄλας κοι-
 νόν, μαγειρικόν, θαλάσσιον || —

ammoniãco, νιτρικὴ ἄμμωνία ||
 — d' Inghiltêrra ἀνθρακικὴ ἄμ-
 μωνία || di —, ἀλάτινος, (-τένιος)
 || fig.. ἄλας ἀπτικόν, χάρις λόγου,
 γλαφυρότης, λεπτότης, ἠδύτης,
 χαριεντισμός, ἄλας, ἄλες, (νοστι-

μάδα); v. spîrito || Imparerãi sic-
 côme sa di — lo pãne altrûi
 (Dãnte), ἐννοήσεις πόσον πικρὸς
 ὁ ξένος ἄρτος (Δάντης).

saleggiãre, ψιλαλατίζω.

salêp, m., bot., διδύμιον, (σαλέπι).
 salgemma, m., ἄλας ὀρυκτόν.

sãlica (lêgge —), f., σαλιανικὸς νό-
 salicãstro, m., ἰτέα ἢ ἀγρία. [μος.
 sãlice, m., ἰτέα, (ἰ-(ἐ)τιά, σουιτιά)
 || — piangênte, — ἡ κλέουσα.

salicêto, *m.*, ἰτεών.
 salicôrnia, *f.*, *bot.*, ἀνθυλλίς.
 saliêra, *f.*, ἀλα(το)δοχεῖον, ἀλόδο-
 χον, ἀλία, (ἀλατερό).
 salificâbile, *m.f.*, ἀλατοποιήσιμος.
 salificâre, ἀλατοποιῶ, μεταβάλλω
 εἰς ἄλας.
 salificaziône, *f.*, ἀλατοποιήσις.
 saligno, *-a*, ἀλατοειδής.
 salina, *f.*, ἀλατορucheῖον; ἄλις, ἄ-
 λά(το)πήγιον, ἄλυκή.
 salinarôlo; *-natôre*, *v.* salaiôlo.
 salino, *-a*, ἀλατώδης, -τουχος.
 salire, ἀναβαίνω, (ἀναιβαίνω), ἀνέρ-
 χομαι; *di cöse*, ἀνυψοῦμαι || *au-
 mentâre*, αὐξάνομαι, ὑπερτιμῶμαι,
 (ἀκριβαίνω) || *progredîre*, προά-
 γομαι.
 saliscêndi, *m.*, μάνδαλος, λύκος,
 κόραξ, καρκίνος, (μάνταλον, κο-
 ράκι).
 salita, *f.*, *il salire*, ἀνάβασις, (ἀ-
 ναίβασμα, -μός), ὑψωσις || *pendio
 ecc.*, ἀνοδος, ἀνάκλιμα ὁδοῦ, ἀ-
 νωφέρεια. [λον, (σάλιο(ν)).
 saliva, *f.*, σία-(σίε)λος, -ον, πτύ-
 salivâle, *m.f.*, σία-(σιε)λικός, -λώ-
 δης. [-όν.
 salivatôrio, *-a*, σιαλαγωγός || *s.m.*,
 salivâre, *v.* -vâle || *vb.*, σιαλίζω,
 πτυελίζω, (σαλιάζω).
 salivaziône, *f.*, σιαλισμός, πτυαλι-
 σμός, (σαλίασμα).
 sâlma, *f.*, σῶμα, πτώμα, λείψανον
 || *r.*, *v.* sôma, pêsô.
 salmâstrô(so), *-a*, ἄλμυρός, ὑφάλ-
 μυρος, (γλυφός, ἄρμυρός, ἄλμυ-
 ρούτζικος).
 salmeggiâmêto, *m.*, ψαλμωδία.
 salmeggiâre, ψαλμωδῶ, (-διάζω),
 ψαλμολογῶ; *fig.*, ἀπαγγέλλω ὁ
 ἕδω μονοτόνως, ψαλμολογῶ.
 salmeria, *f.*, τὰ σκευή, (ἀπο)σκευή;
 τὰ σκευοφόρα ζῶα. [-μογράφος.
 salmista, *m.*, ψαλμωδός, -μιστής,
 salmístico, *-a*, ψαλμικός.
 salmodia, *f.*, ψαλμωδία, -μολογία.
 salmodiâre, *v.* -meggiâre.
 salmône, *m.*, ἀττακεύς, ἴσοξ, (σο-
 λομός, σαλμών).

salnitrião, *m.*, νιτροποιός.
 salnitraziône, *f.*, νιτρογονία, νι-
 τροφυΐα; νιτροποιήσις.
 salnitro, *m.*, νίτρον, (σαλνίτρι,
 γκιουβερετζιλές). [ρος.
 salnitroso, *-a*, νιτρώδης, νιτροφό-
 salône, *m.*, (μεγάλη) αἶθουσα, ὑ-
 ποδεκτῆριον; *v.* sâla.
 salôtto, *m.*, μικρὰ αἶθουσα, *v.* sâla.
 sâlpa, *f.*, *itt.*, σάρπα, -η.
 salpâre, ἀνέλω, ἀνάγω τὴν ἄγκυραν,
 (σηκόνω τὸ σίδηρον, σαλπάρω).
 sâlsa, *f.*, ἔμβασμα, (σάλ(τ)σα), ἄρ-
 τυμα, καρύκευμα, περίχυμα, ὄξυ-
 λίπαρον, μυττωτός, ζώμευμα.
 salsamentârio, *v.* salumâio.
 salsapariglia, *f.*, *bot.*, σμίλαξ ἢ
 Περουβία, τραχεῖα σμίλαξ, τρα-
 χυσμίλαξ, (σάλτσα παράλλια, σαλ-
 σαπαρίλια).
 salsêdine; *-sêzza*, *f.*, ἄλμυρότης,
 -ύρα, (ἀρμύρα, -υράδα).
 salsiccia, *f.*, ἀλλᾶς, (λουκάνικο(ν)).
 salsicciâio, *m.*, ἄλλαντοποιός, -πώ-
 λης. [(χονδρὸν λουκάνικο).
 salsicciône, *m.*, χονδρὸς ἀλλᾶς,
 salsicciôtto, *m.*, τέμαχος ἀλλάντος,
 φύσκιον, (λουκάνικο, σαλτσισότο).
 salsiêra, *f.*, ἐμβάφιον, ἀρτυματο-
 δόχι(ον), (σαλτσιέρα).
 sâlso, *-a*, ἄλμυρός, (ἀρμυρός).
 saltabellâre, *v.* salte(re)llâre. [ριον.
 saltaleône, *m.*, ἐλικοειδὲς ἐλατή-
 saltâre, (ὑπερ)πηδῶ, ὑπερβαίνω ||
tralasciâre, παράλειπω, παρατρέ-
 χω || *n.*, πηδῶ, σκιρτῶ, ἄλλομαι;
 — *dâlla contentêzza*, πηδῶ ὁ
 σκιρτῶ ἀπὸ τὴν χαρὰν; — *sôpra*,
 ἀνα-(ἐπι)βαίνω, ἐπιπηδῶ; — *in
 âria*, ἐκρηγνύομαι ὑπὸ πυρίτιδος,
 ἀνατινάσσομαι; *fâr* — *in âria un
 edifizio ecc.*, ἀνατινάσσω, (τινάζω,
 πετῶ στὸν ἀέρα); — *di pâllo in
 frâsca*, μεταπηδῶ ἀφ' ἐνὸς εἰς
 ἄλλο πρᾶγμα, ἐκφέρω λόγους ἀ-
 συναρτήτους ὁ ἀνακολούθους.
 saltatôre, *-trîce*, πηδητικός || *s.*,
 -δητής, (-δηκτής), ἄλτης; ὀρη-
 στής, σχοινοβάτης, (τζαμπάζης,
 σαλταδόρος).

saltellamênto, *m.*, ὑποπήδησις, ὑποσκίρτησις, (συγχο-(κοντο)πήδημα, τζιλιπούρδημα).

saltellôni; *-e*, *ανν.*, πηδητικῶς, σκιρτηδόν, (πηδηχτά, -δηστά).

salte(re)llâre; *-ticchiâre*, ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ, (συγχο-(κοντο)πηδῶ, τζιλιπουρδῶ).

salterêllo, *m.*, *saltino*, ὑποπήδημα, (πηδηματάκι) || *bâllo*, πηδητός

|| *mus.*, κρουστήριον || *v.* *petârdo*.

saltêrio, *m.*, ψαλτήριον, (-τήρι, σαντούρι).

saltimbânco, *m.*, θαυματοποιός, σχινοβάτης, ἀγύρτης; *v.* *ciarlatâno*, *salatôre*.

sâlto, *m.*, πήδημα, σκίρτημα, ἄλμα || *cadûta*, κατάπτωσις, (καταπέσιμον) || *omissióne ecc.*, παράλειψις || *in un* —, ἐν τῷ ἅμα, αἴφνης.

saltuariamênte, *ανν.*, ἐκ διαλειμ-

salûbre, *m.f.*, ὑγιεινός, ὑγιής.

salubrità, *f.*, ὑγιεινόν, -νότης.

salumâio, *m.*, ταριχευτής, -χοπώλης, ἀλλαντοποιός, -πώλης, (παστουρματζής).

salumeria, *f.*, ταριχο-(ἀλλαντο)πω-

salûmi, *m. pl.*, παστόν; τὰ ἄλμαῖα, (τουρσί).

salutâre, *m.f.*, σωτήριος, -ριώδης; ὑγιεινός || *vb.*, χαιρετῶ, -τίζω, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, προσκυνῶ; *v.* *proclamâre* || *-rsi*, χαιρετᾶν ἀλλήλους, χαιρετᾶσθαι ἀμοιβαίως, χαιρετίζεσθαι.

salutaziône, *f., v.* -lûto || — *angélica*, ἀσπασμός τοῦ ἀγγέλου, ἀγγελοχαιρετισμός, τὸ χαῖρε Μαρία.

salûte, *f.*, *del còrpo*, εὐεξία, τὸ καλῶς ἔχειν; *del còrpo e dell' ânima*, ὑγεία, (γεία, γερωσύνη) || *costituziône física*, κρᾶσις || *salvêzza*, σωτηρία || —! χαῖρε(τε), ὑγιαίνετε!

salutêvole, *m.f.*; *-tiferò, -a, v.* -târe.

salûto, *m.*, χαιρετισμός, ἀσπασμός, πρόσρησις, προσαγόρευσις.

sâlva, *f.*, κανονοβολισμός ο τουφεκισμός, σύγχρονος ἐκφυροκρότησις σφαιροβόλων, (ρίψιμον κανο-

νίων ο τουφεκίων διὰ μιᾶς) || — *d' applâusi*, πολυπληθῆς συγχειροκρότησις, ῥαγδαῖα χειροκροτή-

salvacondôtto, *v.* *salvoc*-. [ματα.

salvadanâio, *m.*, ἀργυροδόχη πήλινος, πήλινον ἀργυρο-(χρηματο)φυλάκιον, κερματοπυξίς, (κουμπα-

salvaggîna, *v.* *selv*-. [ρᾶς).

salvaguârdia, *f.*, φύλαξις, ὑπεράσπισις, ἀσφάλεια, προστασία.

salvamênto, *m.*, διάσωσις, σωτηρία, διατήρησις; *v.* *salvatâggio*.

salvâre, (δια)σώζω; διαφυλάττω, ἀσφαλιζώ; λυτρώνω; (γλυτόνω) || — *le apparênze*, ἀποσκεπάζω τὰ φαινόμενα, κολάζω τὸ πρᾶγμα ||

si sâlvi chi pud! ὁ σώζων σώζου, ὁ σώζων σωθήτω, σώζου σώζου, (ὅποιος μπορεῖ νὰ φεύγη, ὅπου φύγη φύγη).

salvatâggio, *m.*, διάσωσις, (γλύτωμα,) τῶν ναυαγίων, σωσιναυγία, ναυαγιαρεσία.

salvâtico, *v.* *selv*-.
salvatôre, *m.*, σωτήρ (-τήρας), σώστης || *il S-*, ὁ Σωτήρ, ὁ Λυτρωτής.

salvaziône, *f., v.* -vamênto, -vêzza.
sâlve, χαῖρε, ἔρρωσο! [τωμένη.

salveregîna, *f.*, τὸ χαῖρε Κεχαρισ-
salvêzza, *f.*, σωτηρία, λύτρωσις.

sâlvia, *f.*, ἐλελισφακον, -ος, (ἀλιφασκιά, ἀλισφακιά, φλασ-(σφα)κομηλιά).

[τσέτα).
salviêtta, *f.*, χειρόμακτρον, (πε-

sâlvo, *-a*, σῶος, (γερός), ἀβλαβής, ἀκέραιος, ἀκίνδυνος, ἀσφαλής || *sâno e -o*, ἀκέραιος || *s. m.*, τόπος ἀσφαλής, ἀσφάλεια || *-o, prep.*, πλὴν, ἐκτός (*gen.*), (ἔξω ἀπό *acc.*); — *che*, ἐκτὸς ἐάν; — *a tornâr da câpo*, ἐπὶ ἐπιφυλάξει τῆς ἀναλήψεως, ἐκτὸς ἐάν γείνη ἐπανάληψις; — *il tûo permêssò*, τῆ σῆ ἀδεία; — *il vôro*, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀληθείας; — *errôre*, ἐπὶ ἐπιφυλάξει ο ἐπιφυλαττομένου λάθους.

salvocondôtto, *m.*, προπεμπτήριον, διαβατήριον, ἀσφαλιστήριον.

salvocondôtto, *m.*, προπεμπτήριον, διαβατήριον, ἀσφαλιστήριον.

samaritâno, -a, σαμαρειτικός, -ρείτης.

sambûco, *m.*, ἀκτέα, -ταία, -τῆ, (κουφοζυλιά, ζαμποῦκος, σάμψυχος || *v.* canôtto.

san-, ὁ ἅγιος, (ἅϊ-).

sanáre, *v.* guarire, risanáre.

sanatôrio, *m.*, νοσοκομεῖον ἰδιωτικόν, ἰατρεῖον, νοσηλευτήριον.

sancire, ὀρίζω, ἀποφασίζω, (ἐπι)κυρῶ. [κράτης, (ξεβράκωτος).

*sanculôtto, *m.*, *barb.*, ἄκρος δημοσândalo, *m.*, σανδάλι(ον), (παπούτσι) || *bot.* σάνταλον. [-ράχη.

sandarâca; -drâcca, *f.*, σανδαράκη,

sandolino, *m.*, ἀκάτιον, (βαρκάκι).

sangiacâto, *m.*, νομαρχία, νομός, διοίκησις, (σαντζάκι).

sangiâcco, *m.*, *pr.*, σημαία; *fig.*, νομάρχης, διοικητής.

sângue, *m.*, αἷμα || *fig.*, ζωή, *v.*

vivacità, vigôre; φυλή, γένος, γενεά, σπέρμα, συγγένεια, καταγωγή; τέκνον, τὰ -α, συγγενής,

-νεῖς, ἀπόγονος; αἷμα || — frêddo, ἀπάθεια, ἀταραξία, ἡσυχία;

a — frêddo, μὲ ψυχρὸν αἷμα, ἀοργήτως, ἀπαθῶς, ἀταράχως,

ἐξεπίτηδες || fâr buôn —, εὐφραίνω τὴν καρδίαν || cavâlllo di —, ἵππος εὐγενῆς ὁ καλῆς καταγωγῆς.

sanguificâre, αἱματοποιῶ.

sanguigno; -guîneo, -a, *di temperamento*, αἱματώδης, πολυαἷμ(α)τος;

appartenente al sângue, αἱματικός, -τινος; *colôr sângue*, αἱματόχρους, -τόχρωμος, -τιαῖος, -τώδης,

-τοειδής. [(λουκάνικον).

sanguinâccio, *m.*, αἱματίτης χορδή,

sanguinânte, *m. f.*, *v.* -guinolênto || *di ferite mordli*, νωπός, πρόσφατος, νεαρός.

sanguinâre, αἱμορροῶ, -ρραγῶ, (μοῦ τρέχει αἷμα).

sanguinârio, -a, αἱμόδιψος, αἱμ(α)τοβόρος, αἱμ(α)τοχαρής, (-τοφᾶς),

-τηρός, φονικός; σκληρός, ἄγριος || *s. f.*, *bot.*, πολύγόν(α)τον.

sânguine, *m.*, *bot.*, κρανεία, (-νιά).

sanguinolênto, -a, αἱμάσσω, -μο-

στάγῆς, -μόφυρτος, -ματηρός, -ματώδης, ((αἷ)ματωμένος); *di bistécche* μόλις ψημένος, (μὲ τὸ αἷμα, ἀκόμη). [θανατηφόρος, φονικός.

sanguinôso, -a, *c. s.*; αἱματηρός, sanguisûga, *v.* mignâtta.

sânie, *f.*, αἷμα πυῶδες, ἰχώρ, *v.* pus.

saniôso, -a, ἰχωρώδης, (γεμάτος sanificâre, *v.* risanáre. [ἔμπυον).

sanità, *f.*, ὑγεία, (γεία, γερωσύγη), *v.* salute; -lubrità.

sanitârio, -a, ὑγειακός, ὑγειονομικός || cordône -o, φρουρά ὑγειονομική || *s. m.*, *v.* médico.

sânnâ, *v.* zânnâ.

sâno, -a, ὑγιής, ὑγιαίνων, εὐρωστος; *igiênico, salûbre*, ὑγιεινός || *illêso, intêro, sâlvo*, ἀβλαβής, ἀκέραιος;

ὀλόκληρος; σῶος, (γερός) || *rêtto, mordle ecc.*, ὀρθός, εὐθύς, ὑγιής.

sanscritîsta, *m.*, σανσκριτιστής.

sânscrito, -a, σανσκριτικός || *s. m.*, ἡ -ή, τὰ -ά. [-μόνειος.

sansimonîâno, -a, σαινσιμωνιανός, sansimonismo, *m.*, σαινσιμωνισμός,

δόγμα τοῦ κόμητος Σαινσίμωνος.

sansimonista, *m.*, σαινσιμωνιστής.

sansûco, *m.*, *v.* maggiorâna.

santêlmo (fuôco, -chi di —), πυρά, (φωτιά), τελώνιον, τὰ τελώνια, Διόσκουροι.

santerêllo; -llino, *m.*, ὑποκριτής; *cm. -a, f.*, ὑποκριτρια, ὅσια Μαγδαληνή, μὴ μοῦ ἄπτου.

santificâre, ἁγιοποιῶ, ἁγιάζω; † καθαγιαζῶ, καθιερῶ || — *la fêsta*, τηρῶ τὴν ἑορτήν, ἑορτάζω.

santificativo, -a; -cânte, *m. f.*, ἁγιαστικός, ἁγιάζων.

santificatôre, -trice, ἁγιοποιός, ἁγιαστής, ἁγιάζων.

santificaziône, *f.*, ἁγιοποίησις, ἁγιασμός; καθαγιασμός, καθιερωσις.

santino, *m.*, εἰκόδιον ἁγίου.

santissimo, -a, ἀγιώτατος || *s. m.*, Ἅγία μετάληψις, *v.* sacramênto.

santità, *f.*, ἀγιότης, ἁγιωσύνη; *di cöse*, ὁσιότης, ἱερότης || Sûa S-, Vôstra S-, ἡ Αὐτοῦ, ἡ Ἅγιομετέρα Ἅγιότης.

sânto, -a, ἅγιος, (ἅϊ-); ιερός, σεβάσμιος; *pío*, εὐσεβής, εὐλαβής || *s.*, ἅγιος; εἰκὼν ἁγίου || *il -o* Pádre, ὁ ἅγιος Πατήρ, ὁ Πάπας || *la -a* sêde, ἡ ἱερὰ ἔδρα; ἡ ῥωμαϊκὴ αὐλή || *il -o* ufficio, τὸ ἱεροδικεῖον || *la* settimána -a, ἡ ἅγια ὁ μεγάλη ἐβδομάς || *l'òlio -o*, τὸ εὐχέλαιον, (τὰ ἅγια λάδια), τὸ ἅγιον μῦρον || *acqua -a*, ἁγιασμός, -ασμα, || *la -a* Bárbara, ἡ πυριταποθήκη, (ἡ σάντα μπάρμπαρα) || *quálche -o* ci aiuterà, ὁ Θεὸς βοηθήσεται, *v. bacchettone*. [θός. *santolina*, *f.*, χαμαικυπάρισσος, σαντόνιον, ἑλμινθοβότανον, (λεβιδόχορτον). *sântolo*, *v. padrino*; -a, *v. madrina*. *sântone*, *m.*, μέγας ἅγιος || τουρκοκαλόγερος. *santonina*, *f.*, σαντονίνα. [πη]. *santoréggia*, *f.*, θύμβρα, -η, (ἄρ(ο)ύμ-*santuária*, *v. reliquia*. [sacrário. *santuário*, *m.*, ἱερόν; *v. sacello*, *sanzionare*, ἐπικυρῶ; ἐπιψηφίζω. *sanzione*, *f.*, ἐπικύρωσις. [πετμέζι]. *sâpa*, *f.*, οἶνοσίραιον, (κρασοσόροπο, *sapere*, γινώσκω, ἐπίσταμαι, οἶδα, (ἡ-(ἐ)ξεύρω, ξέρω, γνωρίζω); *avér prática*, ἐξεπίσταμαι, ἐπιτηδεύομαι εἰς τι, ἔχω τριβὴν ὁ πείραξ ἐπὶ τι, εἶμαι ἐγκρατῆς τινος || *potere*, δύναμαι || *sentire di*, *avér odore*, ἰν γένερε, ὄζω ὡς, (μυρίζω τι); *buono*, εὐωδιάζω; *cattivo*, βρωμῶ; *fig.*, ὄζω τινός, φαίνομαί τι || *avér sapore*, ἔχω γεῦσιν || *non —*, ἀγνοῶ, ἀπορῶ; δὲν δύναμαι, ἀδυνατῶ || *fâr —*, *v. informare*, *avertire* || *un non so chi o che*, εἰς ὁ ἐν ἀγνοῶ τις ὁ τι || *s. m.*, κερτημέναι γνώσεις, μάθησις, παιδεία, σοφία, ἐπιστήμη || *il — fâre*, ἡ ἐμπειρία, ἡ ἐπιδεξιότης, ἡ ἱκανότης || *il — vivere*, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ, ἡ κοσμο-(βιο)γνωσία. *sapidità*, *f.*, εὐχυμον, -μία. *sápido*, -a, εὐχυμος. *sapiênte*, *m. f.*, σοφός, πολυμαθής, πολὺ πεπαιδευμένος, (διαβασμένος,

γραμματισμένος), ἐπιστήμων, -μονικός; *abile ecc.*, ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος, ἔμπειρος; *di opere ecc.*, σπουδαῖος, βαθύς. *sariênza*, *f.*, σοφία, μάθησις, παιδεία, *v. sapere* || *v. università*. *sarouâceo*, -a, σαπωνώδης, (-πουνώδης), -πωνοειδής, σμηγματώδης. *saponâio*, *m.*, σαπωνουργός, -νοποιός, -νοπώλης, (σαπουντζής). *saponâ(r)ia*, *f.*, στρουθίον, κέρδον, (σαπουνόρριζα, τσογένι, τσουνέι). *saponâta*, *f.*, σαπωνισμός, στρουθισμός, (σαπούνισμα); *schiuma e acqua di sapone*, ἀφρόνιτρον, (σαπουνάδα). [(γ)μα, (σαπούνι). *sapone*, *m.*, σάπων, -πώνιον, σμῆ-*saponeria*, *f.*, σαπωνουργεῖον, -νοποιεῖον, (σαπουναργιό). *saponêta*, *f.*, σαπωνίδιον, (σαπουνάκι), μοσχοσάπωνον (-σάπουνον). *saponificâre*, μεταβάλλω εἰς σάπινα, σαπωνοποιῶ. *saponina*, *f.*, *chim.*, στρουθιίνη. *saporâre*, *v. assap-*, *assaggiâre*. *sapôre*, *m.*, γεῦσις, χυμός, οὐσία; *v. -rosità*. *saporifico*, -a, γευστικός, χυμοποιός. *saporitamênte*, *adv.*, ἡδέως, ἡδονικῶς, ἀπολαυστικῶς. *saporito*; -*rôso*, -a, γευστικός, εὐχυμος, ἡδύς, ὀρεκτικός, (νόστιμος) || *fig.*, εὐφυής; πικρός; εὐάρεστος, τερπνός, ἐπιτερπής; δηκτικός; (νόστιμος). *saprosità*, *f.*, εὐχυλία, εὐχυμον, ἡδύτης, (νόστιμον, -μάδα, -μιά). *sapûta*, *v. conoscência*. *saputêllo*, -a, *v. saccênte*. *sapûto*, *v. sâggio*, *accôrto*. *sarabânda*, *f.*, σαραβάνδα, χορὸς *sarâcca*, *v. salâcca*. [ἰσπανικός. *saracînêscia*, *f.*, τριβόλος, σιδηροῦν δρύφακτον. *saracîno*; -*cêno*, -a, σαρακηνικός; *s.*, -νός, (ἄραψ) || *grâno -o*, σῖτος μέλας, τραγόπυρον, (μαυροσίταρον), *v. frumentône*. *sarcâsuo*, *m.*, σαρκασμός, χλεύη, εἰρωνεία πικρά.

sarcástico, -a, σαρκαστικός, γλευστικός. [νίζω, (ξεχορταριάζω).
 sarchiàre, σκαλεύω, -λίζω, βοτα-sarchiatûra, f.; -amênto, m., σκάλευσις, -λισμός, -λεία, (-λισμα, -λεμμα), βοτανισμός.
 sarchiêllo, m., μικρὸν σκαλιστήρι(ον), σκαλίσ, (-ίδα). [λευθρον.
 sârchio, m., σκαλιστήρι(ον), σκά-sarcocêle, m., σαρκοκήλη.
 sarcocôlla, f., σαρκοκόλλα. [ναξ.
 sarcôfago, m., σαρκοφάγος, λάρ-sarcologîa, f., σαρκολογία.
 sarcôma, m., σάρκωμα.
 sarcomatôso, -a, σαρκωματώδης.
 sarcôtico, -a, σαρκωτικός. [-dêlla.
 sârda, f., min.. σάρδιος, -ον || v.
 sardanapalêscio, -a, σαρδαναπαλικός.
 sardanâpalo, m., Σαρδανάπαλος; ἄσωτος, φιλήδονος ἄνθρωπος.
 sardêlla; -dîna, f., ἀφύη, τριχίας, σάρδα, (-δέλλα, τριχίος). [σάρδιον.
 sardônica, f.; -ônio, m., σαρδόνυξ,
 sardônico, -a, σαρδωνικός, -δόνιος, πικρός, δηκτικός, ειρωνικός.
 sargâsso, m., bot., σταφυλή τοῦ τροπικοῦ, βρουσταφυλή.
 sarîga, f., zool., δίδελφους, σαρίγιον.
 sarîssa, f., σάρισσα. [ειδής.
 sarmênto, m., κλήμα. [ειδής.
 sarmentôso, -a, κληματώδης; -to-sarônido, m., σαρωνίδης.
 sarrocchîno, m., χλαμύδιον, δερμάτινον περιώμιον (τῶν προσκυνητῶν τοῦ ἁγίου Τάφου).
 sârta, f., ῥάπτρια, (-ταινα, ῥάπτρα), κόπτρια. [ἔξάρτια, (τὰ ξάρτια).
 sârte; -tîe, f. pl., πρότονοι, τὰ
 sartîame, m., mar., ἅπαντα τὰ σχοινία, τὰ καλώδια, ἔξαρισμός, -σις.
 sârto(re), m., ἱματιουργός, ῥάπτης, (ῥάφτης) || arte del —, ἱματιουργική, ῥαπτική || fattûra del —, ῥαπτικόν. [(ῥαπτάδικον).
 sartoria, f., ῥαπτρεῖον, ῥαφεῖον,
 sartrice, v. sârta.
 sassafrâsso, m., bot., σασσάφρα.
 sassâla, f., ἀνάχωμα, κρηπίς.
 sassalôla, f., πετροβολία, -λημα, πετροπόλεμος.

sassâta, f., λίθου βολή, λιθοβόλημα,
 sassâtile, m. f., πετραῖος. [(πετριά).
 sassificâre, v. pietrificâre.
 sassîfraga, f., bot., ἔμπετρον.
 sâsso, m., λίθαξ, -ἄρι(ον), χάλιξ (-ικί, πετραδάκι); πέτρα, λίθος, μάρμαρον || v. rôccia; tómba || che ha cuôr di sâsso, λιθοκάρδιος.
 sassolino, m., χαλίικι(ον), πετράδιον, (-δάκι).
 sassôfono, m., mus., σαξοφῶνον.
 sassôso, -a, πετρώδης, λιθώδης || simile a sâsso, χαλικώδης, πετρωειδής. [v. diâvolo.
 sâtanâ(sso), m., δαίμων, σατανᾶς,
 satânico, -a, σατανικός, διαβολικός.
 satêllite, m., σωματοφύλαξ, δορυφόρος, (ἔνοπλος) ἀκόλουθος, οπαδός || astron., δορυφόρος, σελήνη πλανήτου.
 sâtira, f., σάτυρα, σίλλος.
 satireggiâre, σατυρίζω, λαμβίζω, περιπαίζω, διασύρω; σατυρο-(σιλλο)γραφῶ.
 satirîasi, f., σατυρίασις, -ιασμός.
 satîrico; -rêscio, -a, σατυρικός, δηκτικός, σκωπτικός || di o da sâtiro, σατυρικός; ἀναιδής, ἀκόλαστος || -rico, s. m., v. -rista.
 satirîdne, m., bot., σατύριον.
 satirîsta, m., σατυριστής, σιλλογράφος.
 sâtiro, m., σάτυρος, τίτυρος || fig., ἀγριάνθρωπος; cm., ἠηλυδρίας, ἄνθρωπος ἀκόλαστος.
 satollâre, v. saziâre, riempire.
 satrapêscio, -a, σατραπικός.
 satrapîa, f., σατραπία.
 sâtrapo, m., σατράπης.
 saturâre, ἐμφορῶ, φέρω εἰς κορεσμόν; fig., v. saziâre, riempire.
 saturaziône, f., ἐμφορησις, κορεσμός. [κρόνια, (τὰ σατουρνάλια).
 saturnâle, m. f., κρόνιος || pl. m., τὰ
 saturnîno, -a, κρόνιος.
 satûrno, m., dio e pianêta, κρόνος || chim., μόλυβδος, (-ύβι).
 sâturo, -a, κεκορεσμένος, ἀτακορής, v. sâzio.
 sauriâni, m. pl., τὰ σαυροειδῆ (ζῶα).

σαύρο, -α, ὠχρόφαιος, (κιτρινόμαυ-
 sâvio, v. sâggio, prudênte. [ρος].
 saziâbile, m. f., κορεστός.
 saziâre, pr. e fig., κορεννύω, (ύ-
 περ)πληρῶ, χορτάζω, (-ταίνω);
 v. annoiâre, disgustâre, ristuc-
 câre || -rsi, κορεννύομαι, χορτά-
 ζομαι, (-ταίνω).
 sazietà, f., κόρεσις, κόρος, πλη-
 σμονή, (χορτασμός, -ασμα, -ασία);
 fig., κόρος, πλησμονή, ἀηδία, ἄση,
 (μπούχτισμα) || a —, εἰς ο κατὰ
 κόρον, κατὰ-(ὑπερ)κόρος.
 saziêvole; -ziânte, m. f., κορεστι-
 κός, πλήσμιος; ἄφθονος; (χορτα-
 στικός); v. ristucchêvole.
 sâzio, -a, κεκορεσμένος, κατακορής,
 ἐμπεπλησμένος, μεστός, (χορτά-
 τος), ἀηδισμένος.
 sbaccellâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ,
 ἐκλοβίζω, (ξεφλουδίζω). [chiâre.
 sbacchiâre, v. abbacch-, sbatac-
 sbaciucchiâre, συχνοφιλῶ.
 sbatatâggine, f., ἀπερισκεψία, ἀ-
 βουλία, ἀπροσεξία, (ἀστοχασία);
 ἀδεξιότης, ἀφύα, (ἀναποδιά).
 sbadâto, -a, ἀπερίσκεπτος, ἄβου-
 λος, ἀπρόσεκτος, ἀνόητος, (ἀστό-
 χαστος, ξεμυαλισμένος, ζαβός);
 ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος, ἀφύης, (ἀ-
 νάποδος).
 sbadigliacciâre, χασμῶμαι ἐπανει-
 λημένως.
 sbadîgli(amênt)o, m., χάσμη(μα),
 -μησις, (-μουρ(γ)ητόν, -μούρημα).
 sbadigliâre, χασμῶμαι, (-μουρ(γ)ιού-
 μαι, -μουριάζομαι).
 sbadigliatôre, -trice, χασμητής,
 (-μουργιάρης). [φαγῶ.
 *sbaffiâre, τρώγω λαιμάργως, ἀδη-
 sbagliâre, ἀμαρτάνω, σφάλλω, -ο-
 μαι, ἀπατῶμαι, λανθάνομαι, (λα-
 θαίνομαι), v. errâre || mancâre,
 non colpire nel sêgno, ἀποτυγχά-
 νω, ἀστοχῶ.
 sbâglio, m., errôre, ἀμάρτημα,
 σφάλμα, λάθος, παραδρομή, πλά-
 νη, ἀπάτη; fâllo, còlpa, σφάλμα,
 παράπτωμα, πταῖσμα, (φταῖξιμον).
 sbaldanzîre, ἀποθαρρύνω, ἐκφοβῶ

|| n., ἀπαθαρρύνομαι, ἐκπλήττο-
 μαι.
 sbalestrâre, pr., τοξεύω ἐκτὸς τοῦ
 σκοποῦ, ἀστοχῶ || fig., παρεκτρέ-
 πομαι τοῦ προκειμένου; cm., ῥί-
 πτω, (ῥίχνω); περιφέρω, περιάγω;
 ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω.
 sbalestrâto, -a, ἐρριμμένος, ἀπο-
 κευωρισμένος || v. disordinâto;
 scervellâto.
 sballâre, pr., λύω μπαλλότον, (ἀν-
 οίγω μπάλλ(λ)αν), ἐκτυλίσσω || fig.,
 -rle grôsse, μεγαλαυχῶ, μεγαλο-
 (κομπο)ρημονῶ, φλυαρο-ψευδο-
 (μωρο)λογῶ, (λέγω παλάβραις,
 τὰ πουλῶ).
 sballâto, -a, ἀνεπιτυχής, ἐλλειπής.
 sballône, v. spaccone, rodomonte.
 sbalordire, v. assordâre, stordire;
 stupefâre.
 sbalzâre, ῥίπτω, (ῥίχνω), ἔξακον-
 τίζω, ἀφήμι; ἀπολύω, παύω; ἀ-
 ποπέμπω; v. balz-; lanciâre; sba-
 sbâlzo, v. bâlzo, sâlto. [lestrâre.
 sbancâre, κερδαίνω τὸ ὄλον, (πα-
 στρεύω τὸν μπάγκον).
 sbandamênto, m., διασκορπισίς,
 σκορπισμός.
 sbandâre, διασκορπίζω.
 sbandeggiâre, v. (s)bandire, esiliâre.
 sbarâgli(amênt)o, m., κατατρόπω-
 σις, v. sconfitta.
 sbaragliâre, τρέπω εἰς φυγὴν, κα-
 τατροπῶ, φυγαδεύω; v. dispêrdere.
 sbaraglino, m., giuôco, πεσσειά,
 (τάβλι); tavoliêre, παλαμήδιον,
 πεσσευτήριον, (τάβλι).
 sbarazzâre, ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια,
 ἀπαλλάττω, (ξεμπερδεύω), ἐλευ-
 θερῶ, (-όνω) || v(u)otâre, evacûdre,
 κενῶ, (ἀδειάζω).
 sbarazzino, m., πονηρὸν, (κατεργ-
 γάρικον,) ο προπετὲς παιδίον; v.
 bellimbûsto.
 sbarbâre, ἀποφιλῶ, ἀποπιτῶ, ἀ-
 ποτίλλω || cm., κουρεύω, ξυρίζω,
 (μσορμπερίζω).
 sbarbatêllo, m., νέος ἀγένειος, σπα-
 νοπόγων, σπανός; νέος ἄπρακτος,
 παιδάριον.

sbarbazzâre, ἀνασειώ; ἀνατινάσσω (τὸν ἵππον διὰ τραβίγματος τοῦ χαλινοῦ) || *fig.*, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, (μαλ(λ)ώνω).

sbarcâre, ἀποβιβάζω, (ξεβαρκάρω, ἐβγάλω), ἐκφορτῶ, (ξεφορτόνω) || *n.*, ἀποβιβάζομαι, ἀποβαίνω, (ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ καράβι, ἐκβαίνω στὴν ξηρὰν) || — il lunârio, ἀποζῶ.

sbarcatôio, *m.*, ἀποβάθρα, ἐκβατηρία.

sbârco, *m.*, *d'uómîni o di merci*, ἀποβιβασμός, -ασις, (ξεβαρκάρωμα); *di merci*, ἐκφόρτωσις, (ξεφόρτωσις).

sbardellâto, *v.* esagerâto; ἐπὶρμε.

sbârta, *f.*, ῥάβδος; λoστός; μοχλός, (ἀμπάρα, μπάρο(ρ)α) || *del timône*, οἶαξ, (δοιάκι) || *barriêra*, (διά-περί)-φράγμα, (μπαρριέρα); φράκτη, χάραξ, φραγμὸς ὁδοῦ || *leg.*, περίβολος.

sbarrâre, *chiûter a catendaccio*, μοχλῶ, (-όνω, ἀμπαρόνω, φράζω) || *chiûtere il passo*, κλείω πέρασμα, φράττω, παρεμποδίζω || *scatenacciâre*, ἀπομοχλῶ, (σηκόνω τὸν μοχλὸν ὁ τὴν μπάρο(ρ)αν, ξαμπαρόνω). [φαγῶ.

*sbassoffiâre, τρώγω λαμάργωγος, ἀη-sbassâre, *v.* abbassâre, calâre.

sbastâre, ἀποσάττω, (ξεσαμαρόνω).

sbatacchiâre, συνεχῶς, βιαίως ὁ ζωηρῶς τύπτω ὁ κτυπῶ; σαλεύω, σείω || *v.*, ῥίπτω καταγῆς, καταβάλλω. [*dêlle uóna ecc.*, κτυπῶ.

sbâttere, *v.* bätt-, agitâre, *c. s.* ||

sbattezzâre, ἀποβαπτίζω, (ξεβαφτίζω), ἀλλάσσω τὸ ὄνομά τινος || -rsi, ἀλλάσσω τὸ ὄνομά μου, μεταβάλλω ὄρησειαν; *fig.*, ὀργίζομαι.

sbattûto, -a, κεκτυπημένος, κτυπηθεῖς, (-ητός); τεταραγμένος; καταβεβλημένος; κατάπονος, ἄτονος, ἀδύνατος || *uóna -e*, αὐγὰ κτυπητά.

sbaulâre, διαλύω τὸ κιβώτιον, (ἀνοίγω τὸ σεντούκι), ἐκβάλλω, (ἐβγάζω,) τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ.

sbavagliâre, ἀφαιρῶ τὸ φίμωτρον.

sbavâre, σιαλίζω, (σαλιάζω).

sbavatûra, *f.*, *v.* bâna || κακοτυπία, μαύρισμα, (μουντζούρωμα); ὄγκωσις. [re.

sbeff(eggi)âre, *v.* beffâre, deride-sbellicârsi (dâlle risa), *v.* ridere (a sbendâre, ἀποκαλύπτω. [creparêlle).

sberleffâre, τραυματίζω κατὰ πρόσωπον || μορφάζω; *v.* beffâre.

sberlêffo, *v.* sfrêgio; σμόρφια.

sberrettârsi, *v.* scappellârsi.

sbert(eggi)âre, *v.* beffâre, deridere.

sbertucciâre, *v.* gualcêre; irritâre.

sbevazzâre, κωθωνίζω, (σβανάρω), → [(σιγο)πίνω

sbevucchiâre, χειλοποτῶ, (κουτσο-

sbezzicâre, *v.* beccâre, pûngere.

sbiadire, μαραίνω ὁ σβέννυμι τὴν βαφήν. ἐκβάπτω, (ξεβάφω) || *n.*, ἀποβάλλω τὴν βαφήν, ἐκβάπτομαι, (ξεβάφω, ξεθωριάζω), *v.* scolorire.

sbiadîto, -a, χλωμός.

sbiancâre, γίνομαι ὑπόλευκος, λευκαίνομαι; σβέννυμαι, ἐξίτηλος γίνομαι, μαραίνομαι, ἐξανθῶ, (ξεθωριάζω); *v.* impallidire, imbiancâre, sbiadire (*n.*)

sbiêco, -a, διάστροφος, διεστραμμένος, στρεβλός, (στραβός) || *di -o*, πλαγίως, ἐκ πλαγίου, (ἀπὸ τὰ πλάγια); λοξῶς, (-ξά), ἐγκαρσίως; ὑπόδρα; διαστρόφως, (ἀνάποδα) || *guardâr di -o*, ὑποβλέπω, λοξὸν (ἐν)ὄρῳ, (στραβοκνττάζω).

sbigottimênto, *m.*, ἐκπληξις, τρόμος, (-μαγμα).

sbigottire, ἐκ-(κατα)πλήττω, ἐκφοβῶ, ἐκπτοῶ, διαταράττω, (τρομάζω, ξυπάζω) || -rsi, ἐκπλήττομαι, πτύρομαι, ἀποθάρρυνομαι, (τρομάζω, ξυπάζομαι).

sbigottîto, -a, ἐκπληκτος, ἐκπεπληγμένος, περίφοβος, περιδεής, ἐντρομος, (τρομασ-(τρομαγ)μένος, παραζαλισμένος, παραλογισμένος).

sbilanciâre, *v.* squilibràre, sconcertâre.

sbilâncio, *v.* sconcerto; déficit.

sbilênco, -a, διάστροφος, στρεβλός,

(στραβός, -βοδίβολος), τρεβλό-
πους, θαιβός, -βοσσελής, βλαισός,
(στραβοκάνης, -βοπόδης).
sbireiàre, ύποβλέπω, (κρυφοκυ-
τάζω, -κοιτάζω, -ματιάζω).
sbirciàta, *f.*, ύπόβλεψις, (κρυφο-
μάτιασμα, κρυφή ματιά).
sbirràglia; -rrerià, *f.*, άστυνομικοί
ύπάλληλοι, κλητήρες, *v.* polizià.
sbirro, *m.*, κλητήρ τής άστυνομίας,
θάβδουχός, -βδοφόρος.
sbizzarrire, άποβάλλω τās ιδιο-(φρε-
νο)τροπίας, (παραξενιάς) || *v.* sbri-
gliàre, sfogàre.
sbloccàre, άπαλλάττω τοῦ άποκλει-
σμοῦ, λύω τὸν άποκλεισμόν.
sblocco, *m.*, άρσις ο λύσις άποκλει-
σμοῦ.
sbloccàre, *di fiammi*, εκ-(εισ)βάλλω,
(χύνομαι) || *di rite*, άγω || *botlaglie*
ecc., άπολαιμιζω, άποχειλιζω, (κου-
τσολαιμιζω, -οχειλιάζω) || *balzar*
fuòri, έξέρχομαι όρμητικῶς || *par-*
lar indecentemēnte, έξέρχομαι τῶν
όρίων τής σεμνότητος, αίσχρολογῶ.
sbloccàto, -a, αίσχρολόγος, -ρορη-
μων, άπρεπής, (άπρεπος, άσύστο-
sbocciàre, άνοιγῶ. [λος].
sbòccio, *m.*, άνοιξις; άνάπτυξις.
sbòcco, *m.*, στόμα, -μιον; εκβολή
|| — *di sangue*, αἰμό-(αἰμά)πτυσις.
sbocconcellàre, τρώγω κατ'όλίγον,
ύποτρώγω, (όροκανίζω); μασσῶ
δυσχερῶς, άναμηρνεκῶμαι, (μασ-
sbofonchiàre, *v.* bof-. [σουλιζω).
sbollire, *v.* calmàrsi, estinguersi.
sbordellàre, επιφοιτῶ εἰς τὰ πορ-
νοστάσια, πορνοκοπῶ.
sbòrnia, *f.*, μέθη, (-θύσι); *fàr la*
—, *v.* ubbriaçàrsi.
sborràre, άφαιρῶ τὸ γνάφαλον,
εκβάλλω τὸ βύσμα || *b.*, άποσπερ-
ματίζω.
sbòrs(amēnt)o, *m.*, καταβολή χρη-
μάτων, πληρωμή, δαπάνη, (έξό-
δευμα, -διασμα); προκαταβολή.
sborsàre, εκβάλλω εκ τοῦ βάλαντιου
ο κιβωτίου χρήματα, (ξεσακκουλιά-
ζω). καταβάλλω, (πληρόνω), δα-
πανῶ, (έξοδεύω, -διάζω); — anticì-

patamēnte, προκαταβάλλω, (προ-
sboscàre, άποδασῶ. [πληρόνω).
sbottonàre, άπο-(εκ)κομβῶ, εκπορ-
πῶ, (εκκομβόνω, κεκουμπόνω, ξε-
θηλυκόνω) || -rsi, *fig.*, λύω τήν
γλῶσσαν μου, παρρησιάζομαι.
sbottoneggiàre, (άπο)σκώπτω, πε-
sbozzacchiàre, *v.* rifàrsi. [ριπαίζω.
sbozzàre, *v.* abbozz- || *mar.*, λύω
τήν κάμιλον, (γούμεναν).
sbozzimàre, άπολύω τήν κόλλαν,
άπομαζαλιζω, (ξεκολλάρω).
sbracàrsi, εκβάλλω τās περισκελί-
δας, εκβρακοῦμαι, (ξεβρακόνομαι)
|| *fig.*, επιτεινομαι, άγωνίζομαι.
sbracàto, -a, άνευ περισκελίδων,
(ξεβράκωτος) || *v.* grande, ricco.
sbracciàre, εκβάλλω άπό τοῦ βρα-
χίονος || -rsi, γυμνῶ τοὺς βρα-
χίονας, άνάστέλλω (τὸ φόρεμά
μου), άνακομβοῦμαι, (άνασκουμπό-
νομαι); *fig.*, επιτεινομαι, άγωνίζο-
μαι επί τι. [λην.
sbraciàre, άνασκαλεύω τήν αἰθά-
sbraciòne, *v.* fanfaròne, spaccòne.
sbraiàre, διατάράττω κραυγάζων,
φωνάζω δυνατά, (κατα)κραυγάζω,
φωνασκῶ, (φωνοκοπῶ).
sbranàre, *v.* saziàre, appagàre,
soddisfàre.
sbranàre, σπάράττω, διαμελιζω.
sbrancàre, άποχωρίζω εκ τής άγέ-
λης, διασκορπιζω || *agr.*, κλαδεύω.
sbra-(sbri)ndellàre, άποσπῶ, φθει-
sbrattàre, *v.* pulire; sbarazzàre. [ρω.
sbravazzòne, *v.* bravaccio, spaccò-
ne, rodomònte.
sbréndoli, *m. pl.*, τὰ ράκια, (τὰ
κουρέλια) || *àbiti a* —, κουρελια-
σμένα φορέματα, ράκια, (κουρέ-
λια).
sbriciolàre, τρίβω εἰς ψίχια, (-χαλα),
εἰς μικρὰ τεμάχια, ψίω, θρύπτω.
sbrigàre, επιείγω, επισπεύδω, επι-
ταχύνω τι, περαίνω ταχέως ο
έσπευσμένως, (δίδω δρόμον), διεκ-
περαιῶ, άποτελειῶ, (ξετελειόνω) ||
άπαλλάττω, (ξεμπερδεύω,) ταχέως,
άπολύω, άποπέμπω, έλευθερῶ,
(-όνω) || -rsi, επιείγομαι, (επι)σπεύ-

δω, (κάμνω (ὀ)γλίγωρα, βιάζομαι)
 || sbrigati! σπεῦσον, ὑπάγε τα-
 χέως! (γλίγωρα!)

sbrigativo, -a, ταχυεργός, ταχύς,
 ((ὀ)γλίγωρος), δραστηκός, σπευ-
 στικός.

sbrigliâre, λύω ο ἐκβάλλω τὸν χα-
 λινόν, (βγάζω τὸ χαλινάρι), ἀπο-
 χαλινῶ, (ἀπο-(ξε)χαλινόνω).

sbrigliâto, v. sfrenâto; dissolûto.

sbroccâre, καθαρίζω τὴν μέταξαν ||
 ἀποφυλλίζω || λαλῶ ἀπερισκέπτως.

sbrôcco, m., μεταξογνάφαλον.

sbrogliâre, διαλύω, διακρίνω, δια-
 πτύσσω, ἐκτυλίσσω, (ξεμπερδεύω,
 ξεχωρίζω, ξεδιαλέγω); ἔξακριβῶ,
 διευκρινίζω, (ξεκαθαρίζω); τακτο-
 ποιῶ, διευθετῶ; v. sbarazzâre ||
 — i capelli, κτενίζω τὰς τρίχας.

sbrôscia, f., νερόπλυμα.

sbruffâre, v. spruzzâre, aspêrgere.

sbruffo, m., περίχυσις || fig., δωρο-
 δόκημα; v. mância.

sbucâre, ἐξάγω ἀπὸ τινος ὀπῆς;
 ἐξιχνεύω, -νιάζω; (ξετρυπόνω) ||
 n., προκύπτω, ἐκτρυπῶ, (ξετρυ-
 πόνω). [τίζω, (ξεφλουδίζω).

sbucciâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ, φλο-
 sbudellamênto, m., ἐξεντέρισις, ἐκ-
 κοίλισις, (ξεκοιλιασμα).

sbudellâre, ἐξεντερίζω, ἐκκοιλί(ά)-
 ζω, (ξεκοιλιάζω); φονεύω.

sbuffamênto, m., ἐκφύσημα, (φυ-
 σηματιά).

sbuffâre, φυσῶ, (φουσκόνω); ἀ-
 σθμαίνω; frêmere, φρυάττω.

sbuffo, m., (ἐκ)φύσημα, (φυσημα-
 τιά), ἐκπνοή.

sbugiardâre, ψεύστην ἐξελέγχω;
 ἀποδεικνύω τι ψευδές.

sbuzzâre, v. sventrâre, sbudellâre.

scâbbia, f., ψώρα || avêr la —,
 ψωριάζω.

scabbioso, -a, ψωρικός, -ρώδης,
 -ροειδής || s. f., bot., ψωρανθεμής.

scabino, m., σαβίνος.

scabrosità; -brêzza, f., τραχύτης,
 ἀνωμαλία || δυσχέρεια, δυσκολία,
 περιπλοκή.

scabrôso, -a, τραχύς, ἀνώμαλος ||

fig., ἀκανθώδης, δυσχερής, δυσμε-
 ταχειριστος, (δυσκολοοικονόμητος),
 ἐργώδης, ἐπίπονος, δύσκολος; κιν-
 δυνώδης.

scacazzâre, b., ἔχω διάρροϊαν, τιλῶ,
 (τσιρλίζω, καταχέζω τῆδε κάκεισε).

scaccâto, -a, τετραγωνισμένος, -νοει-
 δής, ἀβακοειδής.

scacchiâre, m., ἀβάκιον ζατρικίου,
 (σκακιέρα) || mil., ἀβακοειδής διά-
 ταξις στρατοῦ, πλινθίον.

scacciamôsche, v. cacciâm-.

scacciapensiêri, m., ὄδοντοφῶνον.

scacciâre, v. cacc-, espellere.

scaccino, m., ὑπηρέτης ἐκκλησίας,
 κανδηλάπτης, εὐταξίας.

scâcco, m., τετράγωνον || pl., giuô-
 co, ζατρικίον, (σαντράτσι, ισκάκι);

giocâr a -cchi, ζατρικίζω; — mât-
 to, τροπή καὶ νίκη (σάχ ῥούχ) ||

fig., ἀποτυχία, συμφορά, ἦττα,
 ὄλεθρος || tenêr in iscâcco, κρατῶ

ἐν ἀμηχανία, ἀπειλῶ, στενοχωρῶ

|| vedêr il sôle a -cchi, ὑπάρχω

ἐν εἰρκτῆ, (εἶμαι φυλακισμένος).

scadênte, m. f., v. ordinârio, pòco
 (da —).

scadênza, f., ἐκπτώσις, παρακμή ||
 comm., λῆξις (προθεσμίας), λη-

ξιπροθεσμία, διορία.

scadêre, declindre, decadêre, ἐκπί-
 πτω, (ξεπέφτω), παρακμάζω, ἀπο-

κλίνω; ἔξασθενοῦμαι || comm., λή-
 γω, ἐκπίπτω. [φος; v. schifo.

scâfa, f., λέμβος ἀκατάστρωτος, σκά-
 scafândro, m., σκάφανδρον.

scaffâle, m., γείσωμα, (ῥάφι); ἄρ-
 (ἐρ)μάριον, (ντ-(δ)ουλάπι); βιβλιο-

θήκη; ἀνοχεύς, (ἐταζέρα).

scâfo, m., σκάφη τοῦ πλοίου, σκά-
 φος, (σκαρί).

scafôide, m. f., σκαφοειδής.

scagionâre, v. discolpâre, scusâre.

scâglia, f., ἔκρηγμα, θραῦσμα,
 θρύμμα, κλάσμα, σύντριμμα, (σχί-
 ζα, κομμάτι) || di pêsce ecc., φολίς,
 λεπίς, λέπος, (λέπι).

scagliâre, lanciare, ῥίπτω, (ῥίχνω),
 (ἐξ)ἄκοντίζω, ἐκσφενδονῶ || smi-
 nuzzâre, συντρίβω, ἐκρηγνύω, συν-

ὑραύω, σπῶ, (σπάνω) || *levdr le scâglie*, ἀφαιρῶ τὰ λέπη, ἐκλεπίζω, (ξελεπ(ιδ)ιάζω).

scagliôla, *f.*, *scagliétta*, λέπιον || *min.*, γύψος || *bot.*, φαλαρίς.

scagliônâre, τάσσω κλημακηδόν.

scagliône, *v.* gradino.

scagliôso, -a, φολιδώδης, -λιδοειδής, -λιδωτός, λεπιδώδης, -δωτός.

scagnôzzo, *m.*, *préte*, ἄθλιος, ἀδέξιος, χαλαστής.

scâla, *f.*, κλι-(κλι)μαξ, ἀναβάθρα, (σκάλα) || — *móbile, portátile*, κλιμαξ κινητή, φορητή, (ἀνεμόσκαλα) || — *a chiócciola*, κλιμαξ κοχλιο-(έλικο)ειδής || *di náve*, ἀποβάθρα, ἀπο-(ἐκ)βατηρία, (σκάλα) || *mus. ecc.*, κλιμαξ || *fig.*, βαθμολογία, κλιμαξ, (σκάλα) || *in iscâla*, βαθμιαίως, -μηδόν; κλημακηδόν, (σκάλαις σκάλαις).

scalappiâre, ἀπαλλάττω τῆς παγίδος, ἐλευθερῶ, (-όνω).

scalâre, ἐπιβαίνω ο ἔφορμῶ διὰ κλιμάκων, (ἀνάβαίνω μὲ σκάλαις), εἰσέρχομαι δι' ἀναβάσεως, ἐπιπηδῶ || *v.* calâre, ribassâre.

scalâta, *f.*, ἔφοδος ο εἴσοδος δι' ἀναβάσεως, ἐπιπήδησις.

scalcagnâre, στραβοπατῶ πέδιλον, πτερνοπατῶ.

scalcinâre, ἀφαιρῶ ο χαλῶ τὸ κονίαμα, ἀποκονιῶ, (ξεσουβαδίζω, ξασβεστόνω).

scalcinatûra, *f.*, ἀποκονίασις, (ξεσουβάδισμα, ξασβεστόωμα).

scâlco, *m.*, τραπεξοποιός, -ζοκόμος, ἀρχιτρικλινος.

scaldalêtto, *m.*, κλινο-(στρωματο)-πύραυνον, (σκανδαλέτον).

scaldamênto, *v.* riscald-.

scaldapânche; -*dasêggiòle*, *m. f.*, ὀκνηρός, φυγόπρονος, (ἀκαμάτης, τεμπέλης).

scaldapiêdi, *m.*, ποδοθερμάστρα.

scaldâre, θερμαίνω, ζεσταίνω, *v.* riscald-; *inflammâre* || -*rsi*, θερμαίνομαι; *fig.*, ἐμψυχοῦμαι, ἐξάπτομαι. [(ζέσταμα).

scaldâta, *f.*, θερμανσις, -ασμα,

scaldatôio, *m.*, θερμαντήριος θάλαμος, ζεστατήριον.

scaldatôre, *m.*, θερμοστής.

scaldavinânde, *m.*, ὄψοπύραυνον.

scaldino, *m.*, αἰθρακος, -ανος, θερμάστρα.

scalêa, *f.*, κλι-(κλι)μαξ, (σκάλα).

scalêno (triângolo —), *m.*, σκαληνόν (τρίγωνον).

scalêo, *m.*, διπλή κλιμαξ; *v.* scâla; *sgabêllo*. [λέτο).

scalferôtto, *m.*, παιδεῖον, (στιβασcalêtta, *f.*, κλιμάκιον, -κίς, μικρὰ κλιμαξ. [τζαγγρουνῶ).

scalfire, ἀμύσσω, (τζουγγρανίζω, **scalfitûra**, *f.*, ἀμυχή, (τζουγγρανισμα, -γγρουνισμα, -γγρουνιά).

scalino, *v.* gradino.

scalmanâre, *f.*, πλευρίτις.

scalmanâre, πάσχω ἐκ πλευρίτιδος.

|| -*rsi*, *v.* affannârsi, riscaldârsi.

scâlmo, *v.* scârmo; barchêtta.

scâlo, *m.*, λιμήν; ἐμπόριον, -ρεῖον, ἐπίνειον, (σκάλα) || ἐπι-(ἀπο)βάθρα (λιμένος) || *v.* staziône; ribâsso || *gli -i levantîni*, οἱ ἐμπορικοὶ λιμένες ἐν Ἀνατολῇ, τὰ ἐπίνεια τῆς Ἀνατολῆς. [ον, σκορδόπρασον.

scalôgno, *m.*, ἀσκαλώνιον κρόμυ-

scalpell(in)âre, ἐντέμνω, ἐγχαράττω διὰ τῆς σμίλης, σμιλεύω.

scalpellino, *m.*, γλύπτης, λιθοξόος. || *piccolo scalpêllo*, σμιλλιον, -λάρι(ον). [*v.* scultôre.

scalpêllo, *m.*, σμίλη, (-α) || *fig.*,

scalpicciâre, ποδοτριβῶ, -οκτυπῶ, -οκροτῶ, ποδαρίζω, πτερνοκοπῶ.

scalpicciô; -*cciamênto*, *m.*, ποδοκρουσία, ποδοτριβησις. [σκιροτῶ.

scalpitâre, ποδοκροτῶ, -οκτυπῶ,

scalpitio; -*tamênto*, *m.*, ποδοκρότημα, ποδόκτυπος. [mênto.

scalpôre, *v.* rumôre, chiâsso; *la-*

scaltrîre, ἐξυπνῶ, συντερίζω, σω-

φρονίζω, καθιστῶ πανοῦργον.

scâltro; -*trito*, -a, *svêglio*, *âbile*, *astûto*, ἐξυπνος, ἐπιτήδειος, συνετός; *furbacchiône*, *malîgno*, πανοῦργος, δόλιος, (μαριόλος, κουτοπόνηρος).

scalvâre, ἐντέμνω, ἐγκόπτω || *agr.*, κλαδεύω, περικαθαρίζω.
 scalzacâne, *m.*, ἀνυπόδητος, ((ἐ)ξυπόλυτος, σουρτούκης), ἄθλιος, ἀχρεῖος, οὐτιδανός, μηδαμινός ο πάμπτωχος ἄνθρωπος.
 scalzâre, ἐκβάλλω τὰ ὑποδήματά τινος, ἐξυποδῶ, -πολύω, (ξυπολιάζω, ξεποδένω) || *un mûro e fig.*, ὑπορούσσω, ὑποσκάπτω.
 scâlzo, -a, ἀνυπόδητος, γυμνόπους, -πόδης, (-πόδαρος, (ἐ)ξυπόλυτος).
 scamatâre, ψήγω, (βουρτζίζω, -τσάρω), ῥαβδίζω, ἐκκονίζω, (ξεσκονίζω).
 scamâto, *m.*, ψήκτρα, (βούρτσα), μικρὰ ῥάβδος (ῥαβδάκι, βεργίτσα).
 scambiâre, (ἀντ)ἀλλάσσω || — *per*, ἐκλαμβάνω, (παίρνω,) ἀντί.
 scambiettâre, ἀνα-(ὑπο)σκιρτῶ, διασκελιζω, διαπηδῶ.
 scambiêtto, *m.*, ἀνασκίρτημα, διασκελισμός, διαπήδημα; θερμαστρίς, συμποδισμός. [mûtuο.
 scambiêvole, *m. f.*, *v. reciproco*,
 scâmbio, *m.*, (ἀντ)ἀλλαγὴ, ἀντάλλαγμα || *in iscâmbio*, ἀντί (*gen.*).
 scambista, *m.*, *ferroviâ*, βελονοστροφός. [τοῦ χοίρου.
 scamerîta, *f.*, ψόα, (φιλέτο, ἀπάκι),
 scamiciâre, ἐκβάλλω τὸν χιτῶνα, (ποκάμισον) || -*rsi*, ἀπεκδύομαι ο φέρω μόνον τὸν χιτῶνα.
 scamiciâto, -a, ἀνευ τοῦ χιτῶνος; φέρων μόνον τὸν χιτῶνα, (ποκάμισον); ἀτάκτως ἐνδεδυμένος, τετραηλισμένος, (ξεστηθιασμένος, -θωμένος) || *fig.*, ἐπαναστάτης.
 scamonêa, *f.*, σκαμμονία.
 scamosciâre, *v. cam-*.
 scamozzâre, κορυφοτομῶ.
 scampafôrea, *v. birbâ(nte)*.
 scampagnâre, ὑπάγω εἰς τὴν ἐσχὴν πρὸς διασκέδασιν. [ἐσχόην).
 scampagnâta, *f.*, ἐκδρομὴ (εἰς τὴν
 scampagnâre, συγκωδωνίζω, κρούω τοὺς κώδωνας, (τὰς καμπάνας,) γοργῶς, εὐρύθμως, διαρκῶς.
 scampanellâre, κτυπῶ τὸ κωδώνιον, (κουδούνι), κωδωνίζω, (κουδονίζω), κρούω τὸ κωδώνιον γοργῶς.

scampanellâta, *f.*, κωδωνοκρουσία.
 scampaniò, *m.*, συγκωδωνισμός, κωδωνοκρουσία, -νόρρυθμος, τῶν κωδῶνων συμφωνία.
 scampâre, *v. salvârsi*; (s)fuggire.
 scâmpolo, *m.*, περίσσευμα; *v. avânzo*.
 scanalâre, *v. scannellâre*.
 scancellâre, *v. cancell-*.
 scanceria, *f.*, τραπεζοσκευοθήκη.
 scandagliâre, *pr. e fig.*, βολίζω, βολιδοσκοπῶ, (σκανταλίζω, σκανδαλιάρω).
 scandâglio, *m.*, βολίς, (σκαντ-(σκανδ)άλι, σκανδήλι); βολισμός, -ιδοσκόπησις.
 scandalizzâre, σκανδαλίζω, δίδω σκάνδαλον || -*rsi*, σκανδαλιζομαι, (παίρνω σκάνδαλον ο κακὸν ξόμπλι); ἐξάπτομαι, ὀργίζομαι.
 scândalo, *m.*, σκάνδαλον, -λισμός || *piêtra d'ello* —, πέτρα σκανδάλου.
 scandalôso, -a, σκανδαλώδης, -λοποιός, -λουργός, -λοπλόκος, (-λιάρης, -λερός); αἰσχρός.
 scandêlla, *f.*, ὄλυρα, ζέα, (ζεία).
 scândere; -*dire*, μετρῶ.
 scannamêto, *m.*, σφαγή.
 scannâre, σφάττω, (σφάζω), λαιμοτομῶ || *fig.*, *v. rovinâre*.
 scannatôio, *m.*, σφαγεῖον, κρεουργεῖον || *mil.*, ἐνέδρα, (καρτέρι).
 scannellatûra, *f.*; -*llamêto*, *m.*, ῥάβδωσις, αὐλάκισις, -λάκιον.
 scannellâre, *una colônnâ ecc.*, ῥαβδῶ, (-όνω), αὐλακ(ίζω)ῶ, (-κόνω) || *stoffe*, καλαμῶ, (κάμνω κανονέ), κάμνω σωληνοειδεῖς πτυχάς || *svôlgere il filo*, ἐκτυλίσσω, (ξετυλίζω,) τοὺς καλαμίσκους.
 scânno, *v. sêggio*, sgabêllo.
 scansafatiche, *v. fannullône*.
 scansâre, *v. evitâre*; scostâre.
 scansîa, *f.*, *v. scaffâle*.
 scantonâre, ἀφαιρῶ ο κόπτω, (τσακίζω,) τὰς γωνίας ο τὰ ἄκρα, ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ || *fig.*, ἀλλάσσω δρόμον κρυφίως, ἐτέραν τρέπομαι, ἀπο-(δια)φεύγω.
 scapacciône, *m.*, ῥάπισμα ο παλαμιά κατὰ τοῦ αὐχένος, (σβερικιά),

κόνδυλος, (κατακεφαλιά) || *dâr -i*, κονδύλους έντρίβω, (δίδω σβερχιαίς ο κατακεφαλιαίς, κατάκεφαλιάζω).

scapâto, *v.* stordîto, scervellâto.

scapecchiâre, έκκαθαίρω (τὸ λίνον).

scapestratâggine, *f.*, άσωτία, άκολασία, άκρασία, άχρειότης.

scapestrâto, *-a*, άσωτος, άσελγής, άκόλαστος, άχρεϊός, άχάλιν(ωτ)ος, (παραλυμένος) || *fâr vita -a*, *v.* scapezzâre, *v.*-*pâre*. [*pigliâre (fig.)*].

scapigliâre, συγχέω τήν κόμην, βάλλω τήν κόμην εις άταξίαν, (άναμαλλιάζω, ξεχτενίζω) || *n.*, *fig.*, άκολασταίνω, άκρατεύομαι, άσελγαίνω.

scapigliâto, *-a*, έκκεχυμένος τήν κόμην, λυσίκομος, άκτένιστος, (άναμαλλιάρης) || *fig.*, *v.* disordinâto, scapestrâto. [*bohême.

scapigliâtûra, *v.* scapestratâggine;

scapitâre, ζημιούμαι, (χάνω).

scâpito, *m.*, *v.* pèrdita, dâнно.

scapitozzâre, άκρο-(κορυφο)τομῶ, *v.*

scâpo, *m.*, σκάπος. [-*pâre*.

scâpola, *f.*, ὀμοπλάτη, (πλάτη, κουτάλα).

scapolâre, *v.* evitâre, (s)fuggire,

scappâre || *s. m.*, † *mandto*, έπωμίς, ὀμοφόριον, ἄμφιον Ιερατικόν; *cap-pûccio*, καλύπτρα, (κουκκούλα); *immâgine apprésa al còllo*, περιεπτον, -ιαμμα, φυλακτήριον, (-κτόν, -κτάρι). [άνυπανδρος).

scâpolo, *m.*, άγαμος, άνύμφ(ευτ)ος,

scaponire, νικῶ τήν Ισχυρογνωμοσύνην, μεταπειθῶ.

scappamênto, *m.*, *v.* scappâta || *meccapîsmo*, διεκφευκτικός μηχανισμός.

scappâre, (έκ-δια-άπο)φεύγω, άποδιδράσκω, δραπετεύω, σώζομαι, (ξεφεύγω, σκαπουλίζω, γλυτόνω) || *mi scâppa la paziênza*, άποκαρτεῶ, (χάνω τήν ύπομονήν) || *-rla bella*, σώζομαι έκ μεγάλου κινδύνου, (τήν γλυτόνω εύθηνά).

scappâta, *f.*, *fûga ecc.*, λαθραία έξοδος, φυγή αϊφνιδια, έκ-(δια)-

φυγή, έξολίσθησις, (ξεγλίστρημα) || *còrsa*, *capatîna ecc.*, δρόμος, έκδρομή; μικρά διάρχεια, παροδική εμφάνισις || *trâtto di spîrito*, *schêrzo ecc.*, εύφυία, -φυολογία, άστειολογία, χαριέντισμα, (χωρατᾶς, -τόν) || *stranêzza*, *stravagânza*, μωρία, παραλογισμός, (τρέλλα, άλλοκοτιά) || *di* —, δρομαίως, -μάδην; διακεκομμένως, πως, (πότε και πότε); έν παρέργῳ, έν παρόδῳ, κατὰ πάροδον, έκ παρόδου.

scappatôia, *f.*, ύπεκφυγή, προφασιολογία, πρόφασις.

scappellâre, αφαιρῶ ο έκβάλλω τὸν πῖλον || *-rsi*, έκβάλλω τὸν πῖλον μου (χαιρετίζων), έκκαλύπτομαι τήν κεφαλήν.

scappellâta, *f.*, άποκάλυψις τῆς κεφαλῆς (πρὸς χαιρετισμόν), χαιρετισμός, -τημα.

scappellôtto, *v.* scapaccîone.

scappîno, *m.*, πέλημα τοῦ περιποδίου, (τῆς κάλτσας).

scappucciâre, άποκαλύπτω, αφαιρῶ τὸ καράκαλλον, (τήν κουκκούλαν) || *v.* inciampâre; sbagliâre.

scapricciâre, *v.* sbizzarrire; *appascâpula*, *v.* scâpola. [*gâre*.

scarabâttola, *f.*, ύάλινη, (βιτρίνα).

scarabêo, *m.*, κάνθαρος, σκάραβος, (κατσαριδα).

scarabocchiâre, μολύνω μέλανι, μελαν(όνω)ῶ; σπιλῶ, (πασαλείφω, μουντσοурόνω, -τσαλόνω); κακογραφῶ, γράφω πεφυρμένως.

scarabocchîo, *m.*, μελάνωμα, (μουντσούρ(ωμ)α); σπῖλωμα, (πασάλειμμα, μουντσούρωμά), ποταπή ζωγραφία; κακογραφία, γραφή δυσανάγνωστος, τὰ ὀρνιθοσκαλισματα, (γράψιμον δυσανάγνωστον, μουντζούραις).

scaracchiâre, *v.* sput(acchi)âre, scatarrâre.

scarafâggio, *m.*, κάνθαρος, (κατσαριδα). [άψιμαχία.

scaramuccia, *f.*, άκροβολισμός, -λία, scaramucciâre, άκροβολίζω, -ομαι, άψιμαχῶ.

- scaraventâre, (ἐξ)ἀκοντίζω, ἐκτο-
ξεύω, ἐκσφενδονίζω, ῥίπτω, (ῥίχνω).
scarceramênto, *m.*; -aziône, *f.*
ἀποφυλάκισις, ἄφεσις, ἀπόλυσις.
scarcerâre, ἀποφυλακίζω, ἀπολύω,
(ἔξφυλακόνω, ἐλευθερόνω).
scardassâre, *v.* cardâre.
scârica, *f.*, *mil.*, (συμ)πυροβολήσις,
(ῥίψιμον) || *medc.*, κένωσις; *v.* e-
vacuaziône; cacâta.
scaricabarile (fâre a —), ἐνοχο-
ποιου̅μεν ἀλλήλους, ἀντεγκαλῶ.
scaricamênto, *m.*, ἐκφόρτωσις, ἀ-
ποφορτισμός, (ἔξφορτωμα) || *di*
ân' arma da fuoco, ἄδειασμα πυ-
ροβόλου, ἐκκένωσις, (ἔξγεμισμα).
scaricâre, ἀφαιρῶ τὸ φορτίον, ἐκ-
φορτῶ, ἀποσκευάζω, (ἔξφορτόνω);
ἀνακουφίζω, *v.* sgravâre || *un fu-*
cile ecc., *vuotârlo*, ἀδειάζω ὄπλον,
ἐκκενῶ, (ἔξγεμίζω); *sparârre*. πυ-
ροβολῶ, ῥίπτω || *una bôtta, un*
côlpo, ἐντείνω πληγὴν, (καταιβά-
ζω μίαν) || -*rsi*, ἀποφορτίζομαι,
(ἔξφορτόνομαι), ἀπαλλάττομαι; *di*
acqua, ἐκρέω, ἐκβάλλω; *andâr di*
côrpo, evacuâre, (ἐκ)κενῶ τὴν κοι-
λίαν, ἀφοδεύω, (χέζω).
scaricatôio, *m.*, ἐκ-(ἀπο)δοχεῖον
ὑδάτος; ἐκκενωτήριον || τόπος ἐκ-
φορτώσεως. [φορτωτής].
scaricatôre, *m.*, ἐκφορτωτής, (ἔξ-
scârico, -a, ἀφόρτωτος; κενός, ἄ-
δειος || *s. m.*, *v.* -camênto; *fig.*,
ἀπολογία, ἀθώωσις, *v.* giustifi-
caziône, difêsa; ἀπαλλαγὴ, ἀνα-
κούφισις, (ἔξφορτωμα); *comm.*,
ἀπαλλαγὴ, ἔξόφλησις, *v.* quietân-
za; *sgrâvio*.
scarificâre, ἐντέμνω, (ἐγ)χαράττω,
σκαριφῶμαι. [ριφητήρ].
scarificatôre, *m.*, *strumênto*, σκα-
scarificaziône, *f.*, ἐντομή, χάραξις,
σκαριφήσις.
scarlattina, *f.*, πορφυρεᾶ, ὄστρακιά,
(σκαρλατίνα, κοκκινάδα).
scarlâtto, -a, ἀλουργοβαφής, (ἄλι-
κος), ὑσγίνοβαφής || *s. m.*, *colôre*,
ἀλουργόν, ὑσγινον, (ἄλικον, σκαρ-
lâtton; *stôffa*, ἀλούργημα.
scârmo, *m.*, *mar.*, σκαλμός, (σκαρ-
μός, πάσσαλος).
scarnâre, ἀφαιρῶ τὴν σάρκα, ἐκ-
σαρκίζω, (ἔξσαρκίζω); ἰσχνεύω,
-ναίνω, κατασκελετεύω, (λιγνεύω,
ἄχαμναίνω).
scarnificâre, *c. s.*; *v.* scarificâre.
scârno, -a, λειπό-(ἄ)σαρκος, (κάτ)-
ἰσχνός, σκελιφρός, -λετώδης, ξη-
ρός, -ρόσαρκος, (λιγνός, ξερακια-
νός), *v.* mágro || *fig.*, ἰσχνός, ξη-
ρός; ἄχαρις.
scarnoalâre, ἀποκρεῶ, -κρεύω,
ἐπιδίδομαι εἰς τὴν κραιπάλην τῆς
scârno, *m.*, σκάρος. [ἀπόκρεω].
scârpa, *f.*, πέδιλον, κρηπίς, ἐμβά-
διον, (παντόφλα); *in gènere*, ὑπό-
δημα; (παπούτσι) || λοξὴ κλίσις,
(γέρσιμον), ἐπίκλιμα, πλαγίαμα;
a —, λοξῶς.
scarpâlo, *m.*, ὑποδηματο-(σανδα-
λο)πώλης, -ποιός, (ὑποδηματᾶς,
πάπουτσῆς), *v.* calzolaio.
scarpêllo, *v.* scalp-. [rôtto].
scarperôtto; -poncêllo, *v.* scalfe-
scarpêtta, *f.*; -*pîno*, *m.*, σανδά-
λιον, ἐμβάδιον, κρηπίς, (σκαρπίνι).
scarpicciâre, *v.* scalpicc-.
scarrozzâre; -ârsi, ἐποχοῦμαι, περι-
φέρομαι τῆδε κακεῖσε ἐφ' ἁμάξης.
scarrozzâta, *f.*, ἀμαξοδρομία || ἀμα-
ξιά, οἱ ἐν ἁμάξῃ. [τον].
scarsapêre, *m.*, μάρον, (γατόχορ-
scarseggiâre, *mancâre ecc.*, σπα-
νίζω, στεροῦμαι, ἐνδέομαι, ἐλλει-
πῶ || *esser pârco ecc.*, φειδομαι.
scarsêlla, *v.* tâsca; bôrsa.
scarsità; -sêzza, σπανιότης, σπάνις,
ἔλλειψις, ἐνδεια.
scârso, -a, σπάνιος, ἐλλ(ε)ιπής, ὀλι-
γος; *avârro, pârco*, φειδωλός; *di*
misûre, ἐλλιπής, μὴ ἰσοβαρής;
— a denâri, ἐνδεὴς χρημάτων.
scartabellâre, φυλλολογῶ, φυλλο-
μετρῶ, (γυρίζω τὰ φύλλα), ἀνε-
λίττω, διέρχομαι (ἐπι)τροχάδην.
scartafâccio; -tabêllo, *m.*, ἄχρη-
στον χειρόγραφον, παλαιόχαρτον,
(παληό-(στουπό)χαρτο); πρὸ χειρῶν.
scartâre, *v.* rifiutâre, rigettâre ||

alle carte, ἀποβάλλω τὰ περιττὰ χαρτία, ἐξωφυλλίζω, (ξωφυλλίζω, σκαρτάρω) || *mil.*, ἀποπέμπω, ἀποστρατεύω.

scârto, *m.*, ἀποβολή, ἀπόρριψις; *scagliaticcio, rifiuto*, ἀπόβλημά, σκύβαλον, πράγματα οὐτιδανά ο εὐτελεῖ || τὰ ἐξωφυλλιζόμενα χαρτία, ἐξωφύλλισμα, (σκάρτα) || *mil.*, ἀπόστρατος.

scartocciare, ἐκφακελλῶ, λύω ο ἀνοίγω φάκελλον ο δέμα, (πακέτο) || *agr.*, ἀποφυλλίζω, (ξεφυλλίζω).

scartoccio, *v. cart.*

scasâre, *sgomberare*, μετακομίζομαι, μετοικῶ, σκευαγωγῶ, συσκευάζομαι, (κουβαλῶ, -οῦμαι τὰ πράγματά μου).

scassâre, ἐκβάλλω ἀπὸ κιβώτιον, (κάσσαν), (ξεσεντουκιάζω).

scassinâre, διαρρηγνύω, συντρίβω, θραύω, (τσακ(κ)ίζω).

scâsso, *m.*, (διάρ)ῥῆξις, θραῦσις, (τσάκ(κ)ισμα) || *agr.*, νεασμός.

scatarrâre, ἐκ-(κατα)πτύω τὰ φλέγματα, ἀποχρέμπτομαι, ἀποφλεγματοίζω.

scatarrâta, *f.*, ἀπόχρεμψις; -εμμα φλέγμα, (ῥόχαλον, πτύσμα).

scatenamento, *m.*, (ἀπό)λύσις || κατα-(παρα)φορά, ὄρμη; ἔξαψις.

scatenâre, ἀπαλλάττω τῶν δεσμῶν, ἀπολύω, (ξαλυσιδόνω) || ἐρεθίζω, παροργίζω || -rsi, ἀπολύομαι; καταφέρομαι.

scâtola, *f.*, κυτίον, (κουτί), πυξίς, θήκη || *lettere di* —, κεφαλαῖα γράμματα.

scatolina, *f.*; -o, *m.*, κυτίδιον, πυξιδιον, (κουτάκι).

scatricchiare, *v. sbrigare, sbrogliare.*

scattâre, ἐκλύομαι, ἀνίεμαι, χαλῶμαι || *d'armi*, πυροκροτῶ, (παίρω φωτιά); — a vuoto, ἀστοχῶ, δὲν πυροκροτῶ, (δὲν παίρω φωτιά) || *fig.*, παραφέρομαι, ἀφηνιάζω, ὀργίζομαι, (θυμόνω).

scâtto, *m.*, ἔκλυσις, χάλασις; *v. scoppio* || ἰδιοτροπία; παραφορά.

scaturigine, *f.*, ἀνάβρυσις, -βλυσις, -πήδησις, πηγῆ.

scaturire, ἀναβρύω, -βλύζω, -πηδῶ, -διδῶ; ἐκρέω, ἐκχέομαι; *v. derivare.*

scavalcâre, καταβιβάζω ο κρημνίζω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἐκτραχηλίζω; *fig.*, κρημνίζω, ῥίπτω (ἐκ τῆς θέσεως), ἐκβάλλω τοῦ βαθμοῦ, ὑποσκελίζω, (παραγκωνίζω) || διασκελ(ίζω)ῶ, (ἀδρασκελ(ιάζω)ῶ); *fig.*, ὑπερπηδῶ || *n.*, *v.*, ἀποβαίνω τοῦ ἵππου, (ξεπεζεύω). [*v. scâno.*

scavamênto, *m.*; -aziône; -atûra, *f.*, scavarôzzi, *m.*, φρε(ατ)ορύχος, -τορύκτης, (πηγαδοσκάφτης, πηγαδάς).

scavâre, ἀν-(ἐξ)ῥούσσω, (ἀνα)σκάπτω, (σκάβγω) || κοιλαίνω, βαθύνω, (-θουλόνω); χαράσσω; ἐκθάπτω, (ξεθάπτω, -θάβω, -χόνω) || *fig.*, ἀναζητῶ, ἐξιχνεύω, ἀνευρίσκω. [|| ἀναζητητής, ἐξιχνευτής.

scavatôre, *m.*, σκαφεύς; ἐκθάπτης

scavezzacôllo, *v. rompicôllo.*

scavezzâre, *v. rômpere, spezzare.*

scavigliâre, ἀφαιρῶ τὴν φορβείαν, λύω.

scâno, *m.*, (ἀν-ἐξ)ῥουξις, ἀνασκαφή, (σκάψιμον) || *cavità*, ὄρυγμα, λάκκος; κοιλότης, κοῖλον, κοίλωμα; κενόν.

scazzônte, *m.*, χωλίαμβος. [σόλα).

scedône, *m.*, κατοπτροστάτης, (κον-

scêgliere, ἐκ-(δια)λέγω; *v. elêggere.*

scagliaticcio; sceltûme, *m.*, ἀπόβλημα, ἀπορριψιμον, ἐμβόλιμον, -μαῖον, (ἀποδιαλεγούδι), κάθαρμα, σκύβαλον. [λής).

scêico, *m.*, σέχης, ἀρχηγός (φυσcellerâggine; -lletâzza, *f.*, κακουργία, μιαιρότης, μοχθηρία, ἀνοσιουργία.

scellerâto, -a, κακοῦργος, μιαιρός, ἀλιτήριος, παγκάκιστος, μοχθηρός, ἀνόσιος, ἀποτρόπαιος.

scellîno, *m.*, σελ(λ)ίνιον.

scêlta, *f.*, ἐκλογή, (διάλεγμα); ἐκλεκτόν, ἄριστον, *v. fiôre* || a —, κατ' ἐκλογὴν.

sceltêzza, *f.*, ἐκλεκτόν, ἐξαίρετον, ἔξοχον. [ἐξαίρετος.]
 scêlto, -a, ἐκλεκτός, (διαλεκτός),
 scemâre, *v.* diminuire, calâre.
 scêmo, -a, *v.* sciôcco, idiôta || ἐλαττωθεὶς, ἔλλιπής || lûna -a, σελήνη φθίνουσα.
 scempiâ(tâ)ggine, *v.* balordâggine, bestialità, sciocchêzza.
 scêmpio, -a, *v.* idiôta, imbecille, sciôcco || *sêmplice*, ἀπλοῦς || *s. m.*, σφαγή, αἱματοχυσία, (σφάξιμον, μαχαιροσφάγι, σκοτομός); φθορά, καταστροφή.
 scêna, *f.*, *luôgo*, *aziône ecc.*, σκηνή; *vedûta*, *spettâcolo*, σκηνή, θέαμα || *v.* *chiassâta*, *chiâsso*.
 scenârio, *m.*, σκηνογραφία.
 scenâta, *v.* *chiassâta*, *chiâsso*.
 scêndere, *v.* *disc-*.
 sceneggiâre, ἀπαγγέλλω ἐπὶ τῆς σκηνῆς, σκηنيκεύομαι; διαιρῶ κατὰ σκηνάς.
 scênico, -a, σκηνικός, θεατρικός.
 scenografia, *f.*, σκηνογραφία.
 scenografico, -a, σκηνογραφικός.
 scenôgrafo, *m.*, σκηνογράφος.
 sceriffâto, *m.*, σεριφάτον, (σερισceriffò, *m.*, σεριφης. [φλίκι].
 scêrnere, *v.* *disc-*, *distinguere*.
 scerpellâto; -lino (*ôcchio* —), *m.*, ὀφθαλμὸς μὲ τὰ βλέφαρα ἀνεστραμμένα, (ξαναστροφισμένα).
 scerpellône, *m.*, ἀστόχημα, μέγα λάθος.
 scervellâre, ἐκμαίνω, (ξεμυαλίζω, ξετρελλαίνω); ἐνοχλῶ, βαρύνω, ζαλίζω, (πονοκεφαλῶ).
 scervellâto, -a, κουφόνους, ἀμύαλος, (ξεμυαλισμένος); *v.* *pâzzo*.
 scetticismo, *m.*, ἀπορητική φιλοσοφία, σκεπτικισμός, πυρρωνισμός; ἐφεκτικότητα. [τικός; ἐφεκτικός.]
 scêttico, -a, σκεπτικός, ἀπορη(μά)-scettrâto, -a, σκηπτοῦχος, *v.* *sovrâno*, *re*.
 scêttrò, *m.*, σκῆπτρον || *fig.*, βασιλεία; κράτος, ὑπεροχή.
 sceverâre, *v.* *distinguere*.
 scêvro, -a, *v.* *immune*, *pûro*.

schêda, *f.*, δελτ(άρ)ιον; — *elettogâle*, ψηφοδέλτιον.
 schêggia, *f.*, *di lêgno*, σχίζα, -ζιον, -διον; *v.* *scâglia*.
 scheggiâre, (δια)σχίζω, σχιδακίζω.
 schêletro, *m.*, *pr. e fig.*, σκελετός, -όν; *fig.*, *di ûna càsa*, ξύλωσις; *di un discôrso ecc.*, σχεδίασμα, κάνναβος; *mar.*, ἐσχάριον, (σκαρί).
 schêma, *m.*, σχῆμα; διάγραμμα, σχέδιον; — *di lêgge*, νομοσχέδιον.
 scherâno, *m.*, κακοῦργος, ἀνδρο(δολο)φόνος, (φονιάς).
 schêrma, *f.*, ξιφομαχία, ὄπλ-(ξιφ)ασκία, ὄπλομαχητική || *sâla di* —, ὄπλασκητήριον || *maêstro di* —, ὄπλοδιδάσκαλος.
 schermâglia, *v.* *zûffa*. [διαξιφιστής.
 schermidôre; -itôre, *m.*, ξιφομάχος;
 schermire, ξιφο-(ὄπλο)μαχῶ, ὄπλασκοῦμαι || -rsi, ἀμύνομαι, ἀνθίσταμαι; ἀρνοῦμαι, ἀποποιοῦμαι; προφασίζομαι.
 schermistico, -a, ὄπλομαχ(ητ)ικός.
 schêrmo, *m.*, *v.* *difêsa*, *ripâro*.
 schernire *ecc.*, *v.* *deridere*, *bef-fâre*; *disprezzâre*. [λίδα].
 scheruôla, *f.*, *bot.*, πικρίς, (-κρα-scherzâre, ἀστείζομαι, -τειεύομαι, χαριεντίζομαι, παίζω, (χωρατεύω); *v.* *giocâre*, *divertirsi* || *sapêr* —, *fâre schêrzi urbdni*, εὐτραπελεύομαι; *non prênder gli schêrzi in mâla parte*, ἀνέχομαι τοὺς ἀστεϊσμούς, δὲν παροξύνομαι.
 scherzêvole, *m.f.*; -zôso, -a, ἀστεϊος, εὐτράπελος, γελοῖος, φιλοπαίγμων, ἐμπαίκτης, περιγελαστής, τερπνός.
 schêrzo, *m.*, ἀστεϊσμός, -ειότης, χαριεντισμός, (χωρατό, -τάς); *v.* *bûrla*; *giuôco* || *sênza* —, ἀνευ ἀστεϊσμοῦ, (χωρὶς τὰ χωρατά, κατὰ μέρος οἱ ἀστεϊσμοί) || *per ischêrzo*, ἀστεϊσμοῦ χάριν || *dico per ischêrzo*, παίζω λέγων, παίζων λέγω.
 schiacciânte, *m. f.*, συντριπτικός, καταθρυπτικός || *fig.*, καταπληκτικός.

schiacciamênto, *m.*, συμπίσεις; σιμότης; συντριμμός, κατάθρυψις, (ζούλισμα, -λημα) || ἐξευτελισμός, ἐκμηδένισις.

sciaccianôci, *v.* rompin-.

schiacciâre, (συμ)πιέζω; καταπατῶ; σιμῶ; συντρίβω πλακόνων, καταθρύπτω, καταθλίβω, (πλακόνω, ξουλιζῶ) || *fig.*, ἐξευτελιζῶ, μηδενίζω; ἀπελπίζω; καταπατῶ; νικῶ, καταστρέφω, ἀφανίζω.

schiacciâto, -*a*, *di nâso*, σιμός, πλακωτός || *s. f.*, πλακοῦς, ζυμαρικόν, (πήττα).

***schiaffâre**, *v.* gettâre, cacciâre.

schiaffeggiâre, ῥαπίζω, κολαφίζω, (μπατσιζῶ, ζαγλιζῶ, μαζελιζῶ).

schiaffo, *m.*, ῥάπισμα, κόλαφος, (μπάτσος, χαστούχι, ζαγλίκι).

schiamazzâre, θορυβῶ, (κάμνω σαματᾶν), κραυγάζω, βοῶ; φωνασκῶ, (φονοκοπῶ); *di galline ecc.*, κακκά(ρί)ζω.

schiamazzâtore, *m.*, θορυβο-παταγο-(ταραχο)ποιός, (σαματατζής), κραυγαστής.

schiamâzzo, *m.*, μέγας ο ἀδιάπαυστος θόρυβος, πάταγος, (σαματᾶς).

schiantâre, *v.* strappâre, sradicâre; rômpere.

schianto, *m.*, σχίσμα, ῥήγμα, ἔκ(διά)ρρηξις, (σπάσιμον, σχίσιμον); *fracasso*, *scoppio*, αἰφνίδιος κτύπος. κρότος, ψόφος, (βρόντος); — *di cuore*, καρδίας σπαραγμός.

schiappa, *f.*, σχιστὸν ξύλον, ξύλον καύσιμον, σχίζα, *v.* schèggia.

schiappare, σχίζω, κόπτω ξύλον εἰς σχίδας. [rischiarâre.

schiarâre; -*rire*, *v.* chiarificâre,

schiatta, *v.* râzza, progénie.

schiatâre, *v.* crepare.

schiatfire, *v.* squittire.

schian(acci)âre, ἀνοίγω, ἀφαιρῶ τοὺς μοχλοὺς. [αἰχμαλωσία.

schianiti, *f.*, δουλεία, (σικλαβιά);

schiano, -*a*, δοῦλος, (σιλάβος); *fig.*, ὑποκειμένος, ἐξηρητημένος, (δεσμευμένος). [saccênte.

schiccherâre, *v.* scarabocchiâre || ὁμολογῶ πάντα; λέγω ἀναφανδὸν τὸ φρόνημά μου.

schidionâre, διοβελίζω, (σουβλιζῶ).

schidionâta, *f.*, ὀβελὸς πλήρης κρέατος ψηθέντος, ὀβελιά, (σουβλιά).

schidiône, *m.*, ὀβελός, (σοῦβλα).

schiena, *f.*, νῶτον, τὰ -*a*, ῥάχις, (ῥάχη) || — *di môte*, ῥάχις, ὀφρὺς || *a* — *d'âsino*, μὲ κατωφέρειαν ἐκατέρωθεν, ἀμφικλινής; *avv.*-νῶς.

schienâle, *m.*, *c. s.*, *v.* spalliêra.

schienûto, -*a*, πλατύνωτος; εὔρωστος.

schiera, *f.*, *fila ecc.*, σειρά, στοῖχος, (ἀράδα); *mil.*, *drappello ecc.*, τάγμα, λόχος; — *d'operâi*, συνεργεῖον, *compagnia*, *brigata*, ὀμηγυρις, ὄμιλος, σύλλογος; *gruppo*, *moltitudine ecc.*, πλῆθος, ὀμάς || -*e angêliche*, ἀγγέλων λεγεῶνες.

schieramênto, *m.*, κατά-(παρά)ταξις, (ἀράδιασμα).

schierâre, βάλλω κατὰ σειράν, τίθημι κατὰ στοῖχον ο ἐφ' ἐξῆς, κατατάσσω; *mil.*, παρατάσσω στρατόν; ((ἀ)ραδιάζω).

schiettèzza, *f.*, εἰλικρίνεια, ἀπλότης; παρρησία || ἀμύξια, καθαρότης.

schietto, -*a*, εἰλικρινής, ἀπλοῦς, ἄδολος, ἀνυπόκριτος || *di vino ecc.*, ἄκρατος, ἄμικτος, καθαρός.

schifèzza, *v.* sporcizia; — [fo.

schifiltà, *v.* ritrosia, risêrbo, schischifiltôso, -*a*, δύστροπος, δύσκολος; *v.* ritrôso.

schifo, *m.*, *mar.*, ἐφόλκιον, -κίς, (καῖν(άν)ι, βάρκα) || *disgusto*, *ripugnânza*, *pr.*, ἀνορεξία; *fig.*, ἀποστροφή, ἀηδία, βδελυγμός || *fâr* —, φέρω ἀηδίαν, ἐμπνέω ἀποστροφήν || *avêr a* —, βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι.

schifôso, -*a*, *sâdiccio ecc.*, ἔυπαρός, ἀκάθαρτος, βρωμερός, (λερωμένος, ἄπαστρος, μουρδάριμος); *oseêno*, αἰσχρός, (ἄτσαλος, ἀρσίζικος, ἄσχημος); *ripugnânte*, *ributtânate*, ἀπεχθής, βδελυκτός, -υρός.

schinière, *m.*, (περι)κνημίζ.
 schioccâre, κροτ(αλίζω)ῶ, παταγ(ιζω)ῶ.
 schiôcco, *m.*, κρότσημα, παταγή, -γημα. [νω].
 schiodâre, ἀποκαθηλῶ, (ξεκαρφό-
 schiôppo, *v.* fucile.
 schisto, *m.*, σχιστόλιθος.
 schistôso, -a, σχιστώδης, πλακώδης.
 schitarrâre, κρούω τὴν κιθάραν,
 schiûdere, *v.* aprire. [κιθαρίζω.
 schiûma, *f.*, ἀφρός; ἀφρισμα, -μός;
v. báva || *fig.*, φαυλότατον μέρος,
 ἀπόβρασμα, περιτριμμα; ἄνθρω-
 πος φαυλόβιος, μοχθηρός.
 schiumânte, *m. f.*, ἀφριῶν, -ίζων,
 -ώδης || *fig.*, λυσσώδης.
 schiumâre, ἐξ-(ἀπ)αφρίζω || *n.*,
 ἀφρίζω || — di râbbia, ἀφρίζω ἐκ
 τοῦ θυμοῦ ο ἀπὸ τὸν θυμόν μου,
 ὑπεροργίζομαι.
 schiumatôlo, *m.*, ἐξ-(ἀπ)αφριστή-
 ρ(ιον), (ξαφριστήρι), ἡθητήριον.
 schiumôso, -a, ἀφρώδης.
 schivâre, *v.* evitare, (s)fuggire.
 schivo, *v.* ritrôso, riservâto.
 schizzâre, balzâre, saltâr fuôri,
 ἐκ-(ἀνα)πηδῶ || *tracciâre ûno schiz-
 zo*, προσχεδιάζω, ὑποτυπῶ, σκια-
 γραφῶ || — il fânco, ἀνάρριπτο
 λάσπην, λασπ(όνω)ῶ, πιτυλίζω,
 (πιτυλίζω) || →
 schizzettâre, ἐγγέω, ἐγχυματίζω,
 κάμνω ἔνεσιν.
 schizzetto, *m.*, σύριγγ, κλυστήριον.
 schizzinôso, *v.* ritrôso, schifiltôso.
 schizzo, *m.*, *v.* gêtto, scaturigine
 || προσχεδιάσμα, ὑποτύπωσις, σκια-
 γράφημα || πιτύλισμα, ((λασπο)πι-
 τυλιά, πιτύλισμα).
 scià, *m.*, σάχης. [πλέοντος.
 sciâ, *f.*, ἴχνος, αὔλαξ, ὄλκδος πλοίου
 sciâbola, *f.*, σπάθη, (-θί) || —
 baionétta, ξιφολόγη.
 sciabolâre, σπαθίζω, (δίδω σπα-
 θιαίς), σπαθοκοπῶ, (πετσοκόβω).
 sciabolâta, *f.*, σπάθης πληγή, (σπα-
 θιά). [νάλι].
 sciacâllo, *m.*, θῶς, κυνόλυκος, (τσα-
 sciacquâre *ecc.*, *v.* risciacq-, lavâre.

sciagûra *ecc.*, *v.* disgrâzia, sven-
 tûra. [sumâre.
 scialacquâre *ecc.*, *v.* dissipâre, con-
 sciâl(amênt)o, *v.* lûsso, pômpa;
 dissipaziône.
 scialâre, επιδεικνύω, (-δείχνω),
 ἐκθétω πομπωδῶς || *cm. n.*, μεγα-
 λοπρεπέυομαι, (-λοπιάνομαι), ἀ-
 φειδῶ, ἀσωτεύομαι; (κατα)δαπα-
 νῶ τὴν περιουσίαν, ἐντροφῶ,
 ἡδυπαθῶ. [câre.
 scialbâre, *v.* imbiancâre, intona-
 sciâlbo, -a, di mâri, κεκονιασμένος,
 ἀσβεστωμένος || *pallido*, *sbiadito*
ecc., ὠχρός, ἄχρους; ἀμαυρός,
 ἀμυδρός; ἄψυχος, νεκρός.
 sciâlle; -o, *m.*, περιώμιον, -μῖς,
 (μποξᾶς, σάλι).
 scialône, *v.* dissipâtore.
 scialûppa, *f.*, λέμβος μεγάλη, ἄκα-
 τος; κέλης, (σαλοῦπα). [scôncio.
 sciamannâto, *v.* disordinâto, sciâtto,
 sciamâre, σμηνουροῦμαι.
 sciâme, *m.*, σμήνος, (σμάρι, με-
 λισσι, κοπάδι); *fig.*, ἀπειρον πλήθος.
 sciampâgna, *m.*, οἶνος Καμπανίας,
 καμπανίτης, (σαμπάνια).
 sciancâre, ἐξαρθρῶ τοὺς γόμφους,
 ἀπογλουτῶ, (ξεγο(μ)φιάζω, ξεγκου-
 φιάζω).
 sciancâto, -a, ἀπόγλουτος, ἔκλυτος,
 (ξεκαρφωμένος, ξεγο(μ)φιασμένος,
 ξεγκουφιασμένος).
 sciarâda, *f.*, συλλαβόγραφος.
 sciârpa, *v.* ciârpa.
 sciarpellâto, *v.* scerp-.
 sciâtico, -a, ισχιακός, -αδικός ||
s. f., ισχιάς, (τὰ σχιάτικα).
 sciattâre, *v.* rovinâre.
 sciatteria; -èzza; -âggine, *f.*, ἀ(τη)-
 μέλεια; σκαιότης, ἀπειροκαλία;
 ἀδεξιότης.
 sciâtto, -a, ἀτάκτως ἐνδεδυμένος,
 τετραχηλισμένος; ἀμελής, ἀτημέ-
 λητος, (ἀσυγύριστος, ἀστόλιστος);
 ἄκομπος, ἀκόσμητος, ἄρρυθμος;
 σκαιός, ἄχαρις, (ἄνοστος), ἀπειρό-
 καλος; ἀδέξιος, ἄστοχος.
 scibile, *m.*, μαθητόν, γνωστόν,
 νοητόν, ἐπιστήμη.

sciēnte, *m. f.*, εἰδῶς, *v. consarênvole*.
 scientemēnte, *avn.*, ἐπιστημόνως,
 εἰδημόνως, προβεβουλευμένως, ἐν
 γνώσει, (ἐξεπίτηδες).

scientifico, *-a*, ἐπιστημονικός.

sciēnza, *f.*, ἐπιστήμη; μάθησις,
 σοφία, παιδεία; *arte, artificio*,
 τέχνη; *conoscēnza, esperiēnza*, γνώ-
 σις, πείρα, ἐμπειρία.

scienziâto, *m.*, ἐπιστήμων, σοφός.

scilinguâgnolo, *m.*, ὑπογλωττίς, ἀγ-
 κύλη, ἀγ-(ἐγ)κυλόγλωσσον, (γλωσ-
 σοδέτης, ῥαμματάκι) || sciôgliar lo
 —, ἄρχομαι τοῦ λαλεῖν, ἀρχίζω
 νὰ λαλῶ || avêr lo — sciôlto, ἀθυ-
 ρογλωσσῶ.

scilinguâre, *v. balbettâre*.

scilinguâto, *-a*, τραυλός, ψελλός,
 βραδύγλωσσος, (τσεβδός).

scilla, *f.*, *bot.*, σκίλλα, (-λλοικρό-
 μυδον) || scôglio, Σκύλλα; da —
 a Cariddi, μεταπίπτω ἀπὸ τῆς
 Σκύλλας εἰς τὴν Χάρυβδιν; ἀπο-
 φεύγω κακόν τι, ἐμπίπτω εἰς χει-
 ρότερον. [ραντο-(κενο)λογία.

scilôma, *m.*, μαρκο-περισσο-ἀπε-

scilôppo, *v. scirôppo*.

s(c)îma, *f.*, σκαπτὸν κυμάτιον, ἔγ-
 κοιλον, (σκάλισμα).

scimitârra, *f.*, ἀκινάκη, ῥομφαία,
 (σπαθί, πάλλα, γιαταγάκι).

scim(m)ia, *f.*, *pr. e fig.*, πίθηκος,
 πίθηξ, (μαίμου); *fig.*, ἄνθρωπος
 ἀσχημότατος, δυσειδῆς γυνή; →

scim(m)îlesco, *-a*, πιθηκοειδής, -κώ-
 δης, -κόμορφος; πιθήκειος.

scim(m)iettâtore, *-trice*, πιθηκιστής,
 μιμητής ἀπειρόκαλος ὁ γελοῖος.

scim(m)îdne, *m.*, κερκοπίθηκος.

scim(m)îottâre, πιθηκίζω, μιμοῦ-
 μαι πιθηκικῶς, γελοῖως, (-λαστικά).

scim(m)îotto, *m.*, πιθηκιδεύς, -κιος,
 -κίς. [idiôta.

scimunîto, *v. sciôcco*, imbecille,

scîndere, *v. separâre*.

scîngere, λύω τὴν ζώνην, ἀποζών-
 νυμι, *v. sciôgliere*.

scîntilla, *f.*, *pr. e fig.*, σπινθήρ,
 ((ἀ)σπίθα).

scîntillânte, *m. f.*, σπινθηρίζων,

σπινθηρο-(ἀκτινο)βόλος, ἔξαστρά-
 πτων; λαμπρός, διάπυρος.

scîntillâre, σπινθηρίζω, σπινθηρο-
 (ἀκτινο)βολῶ, ἔξαστράπτω; δια-
 (ἐκ)λάμπω.

scîntillîo, *m.*, σπινθηρισμός, ἀκτι-
 νοβολία, μαρμαρυγή, διάλαμψις.

scîocchêzza; *-ccâggine*; *-ccherîa*,
f., βλακία, εὐθήθεια, ἡλιθιότης,
 ἀβελτερία, ἀνοησία, μωρία, (πα-
 λαβάδα), *v. balordâggine*, imbec-
 illità.

sciôcco, *-a*, βλάξ, ἡλίθιος, (μπουντ-
 (μπουδ)αλᾶς, μαμμάκουθος, πα-
 λαβός, κουζουλός); *dî persône e*
dî cöse, μωρός, ἀνόητος, ἀσύνη-
 τος, *v. imbecille*; insípido.

sciôgliere, (δια)λύω, χαλῶ || *libe-
 rrâre, assôlvere*, ἀπολύω, ἐλευθε-
 ρῶ, (-όνω) || *effettûare*, ἀποτελῶ,
 ἐκπληρῶ; *v. risôlvere*; *salpâre* ||
 — *la lingua*, *v. scilinguâgnolo* ||
 — *il vêntre*, ἐκκενῶ ὁ λύω τὴν
 κοιλίαν, προξενῶ ὁ φέρω διάρροϊαν.

sciôglimênto, *m.*, λύσις, τέλος,
 ἔκβασις; καταστροφή; *v. risolu-*

sciôlo, *-a, v. saccênte*, -tûzzo. [*ziône*.

scioltêzza, *f.*, *agilitâ ecc.*, εὐκινη-
 σία, εὐστροφία, ἐπιδεξιότης || *fran-
 chêzza, disinvolta*, εἰλικρίνεια,
 θαρραλεότης, ἀφέλεια || *dî vêntre*,
 εὐκολιότης, διάρροϊα.

sciôlto, *-a*, λυτός, (λυμένος), ἄδε-
 τος; *disciôlto*, διάλυτος, διαλελυ-

μένος; *libero*, ἐλεύθερος || εὐστρο-
 φος, ἐπιδέξιος || εἰλικρινής, ἀφε-

λής || *a brîglia -a*, *v. brîglia* ||
vêrsi -i, στίχοι ἀνομοιοκατάληκτοι.

scioperâggine; *-ratêzza*, *v. disoc-
 cupaziône, oziosità*. [γία, ἄπεργος.

scioperânte, *m. f.*, ἐργάτης ἐν ἀπερ-

scioperâre, *r.*, καθιστῶ ἀπράγμονα;
 διαφθείρω || *cm. n.*, καθίσταμαι

ἀπράγμων, ὀκνῶ, *v. ozîare*; ἀφί-
 νω τὴν ἐργασίαν ὁ ἐργαστήριον,
 γίνομαι ὁ εἶμαι ἄπεργος. [so.

scioperâto, *-a, v. fannullône*, ozîo-
 sciôpero, *m.*, ἀπεργία.

sciorinâre, ἐκθέτω εἰς τὸν ἀέρα,
 ἀερίζω, ἔξαιθριάζω, ἔξ-(δι)ανεμῶ

|| *fig.*, διαδίδω, διαθρυσθῶ, δια-
κωδωνίζω, κοινολογῶ, φανερῶ,
sciôrre, *v.* sciôgliere. [(όνω).
scipîto; -pido, *v.* insipido, sciôcco.
scirôcco, *m.*, νοτιοανατολικὸς ὁ
ἀνατολικονότιος ἄνεμος, φοινικίας,
εὖρος, (σι-(σο)ρόκος, σαμγέλι).
scirôcco-levânte, *m.*, εὐρόνοτος,
(σιροκολεβάντες, ὀστριασιρόκος).
scioppâre, *v.* confettâre, giuleb-
bâre. [χύλισμα, (σι-(σο)ρόπι).
scirôppo, *m.*, σίραιον, -ράπιον,
scirro, *m.*, σκίρρος, -ρρωμα.
scirrôso, -a, σκιρρώδης.
scisma, *m.*, σχίσμα; *v.* scissidne.
scismâtico, -a, σχισματικός, ἀπο-
τελῶν σχίσμα.
scissile, *m. f.*, (εὖ)σχιστός.
scissionârio, -a, *v.* -smâtico; ἀπο-
χωριζόμενος ἀπὸ τοῦ κόμματος,
ἐτερόφρων, διχοψηφῶν.
scissidne, *f.*, διαίρεσις κόμματος,
σχίσμα, (σχίσιμον, ξεχώρισμα);
διάστασις, διχόνοια, -χοστασία,
-χογνωμία, -χοψηφία.
sciugâre, *v.* asciug-. [logorâre.
sciupâre, *v.* consumâre, guastâre,
sciupîo, *m.*, κακὴ ἐξόδευσις, (κα-
κοεξόδευσις), σκορπισμός, διασπά-
θῆσις, σπατάλη, φθορά. [tôre.
sciupône, *v.* dissipâtôre; guasta-
scivolâre, *v.* sdrucciolâre.
scivol(êtt)o, *m.*, *mus.*, μετάπτωσις,
μεταβολὴ τόνου; τερετισμός, μι-
νυρισμός. [*v.* sâlvia.
sclarêa, *f.*, ἐλελίσφακος ὁ ἄγριος,
sclerîasi, *f.*, σκληρίασις.
scleroftalmia, *f.*, σκληροφθαλμία,
(ξεροπονόμματος).
sclerôtico, -a, σκληροτικός || *s. f.*, —
χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπιπεφυκῶς.
scocâre, ἐξακοντίζω, ἐκτοξεύω,
ἐκσφενδονῶ || *n.*, ἐκπηδῶ, ἐξορμῶ
|| *di ôre*, ἠχῶ, σημαίνω; mezzo-
giôrno è scocâto, ἐσήμανε τὸ
μεσημέρι.
scocciâre, *v.* rômperre.
scôcco, *m.*, ἐξακοντισμός, βολή ||
ἠχησις τῆς ὥρας.
scodêlla, *f.*, λεκάνιον, κύαθος, κώ-

θων, (γαβάθα, -ι; ξυλοπινάκα,
κανκί).
scodellâta, *f.*, λεκανιά, (γαβαδιά).
scodellâre, ἐκχέω τὸν ζωμόν.
scodellîno, *m.*, κυαθίσκος, κωθῶ-
νιον, (γαβαθάκι); *v.* piattellino.
scodinzolâre, σείω τὴν οὐράν. σαίνω
scogliêra, *f.*, περίκρημνος ἀκτὴ,
ῥηγγίν, σειρὰ σκοπέλων.
scôglio, *m.*, σκόπελος, βράχος,
(ξέρα, πέτρα) || *fig.*, πρόσκομμα,
-κρουσμα, ἐμπόδιον, κώλυμα, δυσ-
κολία. [δης.
scogliôso, -a, σκοπελώδης, βραχώ-
scoiâtto, *m.*, σκίουρος, (βερβερί-
scoiâre, *v.* seuoiâre. [τσα).
scolamênto, *m.*, (ἐκ)ῥοή, ἔκρους,
(τρέξιμον) || στράγγισμα; ἐκκένω-
σις || *medc.*, γονό-(βλεννό)ρροια,
βλεννορραγία, (σκολαμέντο); ῥοῦς,
ῥοή, (τρέξιμον).
scolâre, *colâre*, στραγγίζω || *vuotâre*,
ἐκκενῶ || *n.*, ἐκ-(ἀπο)ρέω, ἐκχέο-
μαι; ἀποσταλάζω; στραγγίζομαι.
scolarêtto, *m.*, μαθητάριον.
scolarêscio, -a, σχολικός, ὁ σχολεῖων
|| *s. f.*, μαθηταί, -τολόγιον.
scolâro; -e, *m.*, μαθητῆς. [*s. f.*, -ή.
scolâstico, -a, *c. s.*, σκολαστικός ||
scolatôio, *v.* scôlo; colatôio.
scolatûra, *f.*, ὑποστάθμη, ὑπόλοι-
πον, (καταπάτι). [mentâtôre.
scoliâste, *m.*, σχολιαστής; *v.* com-
scôlio, *m.*, σχόλιον, σημειώσεις ἐξ-
ηγητική.
scollacciârsi, τραχηλίζομαι, (ξεστη-
θιάζομαι, ἐνδύομαι δεκολτέ).
scollacciâto, -a, γυμνοτράχηλος,
(ξεστηθιασμένος) || dôpna -a, γυνή
—, (ξεστηθιασμένη), ἐνδεδυμένη
δεκολτέ || *fig.*, *licenziôso*, *oscéno*,
ἀναίσχυντος, ἄσεμνος, αἰσχρολόγος.
scollacciâtûra, *f.*, τραχηλισμός;
-ισμα, (δεκολτέ). [*âbiti*, τραχηλίζω.
scollâre, ἐκκολλῶ, (ξεκολλῶ) || *di*
scollatûra, *f.*; -amênto, *m.*, ἐκ-
κόλλησις, -ημα, (ξεκόλλησις, -ημα)
|| ἄνοιγμα τοῦ φορέματος ὁ σχίσις
ἡμικύκλιος ἐσθῆτος περὶ τὸν τρά-
χηλον, *v.* -acciatûra.

scollegàre, *v.* slegàre, sconnnèt-scolmàre, ἀπομάσσω. [tere.

scôlo, *m., v.* -lamênto || *canàle ecc.*, ὑδραγωγεῖον, διωρυξί, ὄχετός, ἀμάρα, (αὐλάκι, λαγούμι).

scolorpêndra, *f., v.* millepièdi.

scoloramênto, *m.*, ἀποχρωμάτισις, (ξεχρωμάτισμα), ἀπόχρωσις, ἀμύδρωσις, (ξεθώραισμα).

scolorîre, ἐξαφανίζω τὸ χρωμα, ἀποχρωματίζω, (ξεχρωματίζω, ξεβάφω), ἀμυδρῶ, (ξεθωριάζω); *v.* sbiadire. [χλωμός; *v.* pàllido.

scolorito, -a, ἄχρους, ἐξίτηλος, scolpàre, *v.* discolp-, giustificàre, scusàre.

scolpire, (ἐγ)γλύφω, λαξεύω, (ἐγ)χαράττω; *in rilievi*, ἀναγλύφω || *fig.*, ἐντυπῶ, (-όνω), ἐγκολάπτω; *pronunciàr bene*, καθαρθῶς, σαφῶς, εὐκρινῶς προφέρω.

scolpito, -a, γλυπτός, λαξευτός, (σκαλιστός) || ἔγγραπτος; σαφής, scôlta, *v.* sentinèlla. [εὐκρινής.

scoltûra, *v.* scult-. [pôrre.

scombinàre, *v.* disordinàre, scomscômbro, *m.*, σκόμβρος, (σκουμπρί).

scombuiàre, *v.* disordinàre, oscurràre. [fôndere.

scombussolàre, *v.* disordinàre, scommèssa, *f.*, στοίχημα, περιδοσις; *côsa scommèssa*, ῥήτρα.

scommèttete, βάλλω, (βάζω, βάνω), στοίχημα, στοιχηματίζω, περιδιδομαι. [ζων, -τιστής.

scommettitôre, -trice, στοιχηματίscommettitûra, *v.* sconnessiône.

scommôvere, *v.* conquassàre, turbàre. [sturbàre.

scomodàre *ecc.*, *v.* incomod-, discompaginàre, *v.* disordinàre, confôndere.

scompagnàre, διαλύω, φθείρω τὸ συγκρότημα, καταστρέφω τὰ ταιρία των, διαξευγνύω, διαχωρίζω, διαρμόζω, (ξεταιριάζω).

scomparire, γίνομαι ἀφανής ο ἄφαντος, ἀφανίζομαι, (χάνομαι); *dissôlversi*, διαλύομαι; *venîr méno*, *èsser distrutto*, ἐκλείπω, ἐξολοθρεύ-

ομαι || *sfiguràre, parère o èsser da méno*, φαίνομαι ὑποδεέστερος, κατώτερος, ἐλάττων, κάμνω κακὴν ἐντύπωσιν, ἐλαττοῦμαι || *fâr* —, (ἐξ)ἀφανίζω.

scompârsa, *f.*, ἀφανισμός, ἔκλειψις.

scompartimênto, *v.* comp-. [dere.

scompartire, *v.* distribuîre, diviscompiacênte, *m.f.*, ἀνευχάριστος, ἀφιλόφρων, ἄχαρις, ἀγροῦκος, (χωριάτης), *v.* scortèse.

scompiacênza, *f.*, ἀνευχαριστία, ἀφιλοφροσύνη, ἐπάχθεια, σκαιότης, ἀγροικία, (χωριατιά).

scompiacêre, φέρομαι ἀνευχαρίστως, ἀγροίκως, (χωριατικά), δυσαρεστῶ, προσκρούω. [confôndere.

scompigliàre *ecc.*, *v.* disordinàre, scompisciàre, ἐπουρῶ || -rsi, ἐνουρῶ, (κατουριοῦμαι); — *dalle rîsa*, γέλῳ ἐκθνήσκω, (κατουριοῦμαι ο σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια).

scompôrre *ecc.*, *v.* decomp-, confôndere, turbàre.

scomposiziône, *f.*, ἀνάλυσις; διαφθορά || *tipografia*, διάλυσις (τῶν στοιχείων) || *perturbaziône, turbamênto*, σύγχυσις, ταραχή.

scompostèzza, *f.*, ἀκοσμία, ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη.

scompôsto, -a, ἄκοσμος, ἄτακτος || ἀναλυτός || συγκεχυμένος, τεταραγμένος.

scomûnica, *f.*, ἀφορισμός, ἀνάθεμα.

scomunicàre, ἀφορίζω, ἀναθεματίζω.

scomunicâto, -a, ὑποπεσῶν εἰς τὸ ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας, ἀφωρισμένος || *fig.*, βδελυρός, ἀποτρόπαιος || *fâccia da -o*, ἀνθρῶπος δυσειδέστατος; κακοῦργος φυσιογνωμία.

sconcertàre, *v.* turbàre, dissestàre.

sconcêrto, *m.*, ἀσυμφωνία || *fig.*, ἀταξία, ταραχή; *v.* dissèsto.

sconciàre, *v.* guastàre; incomodàre || -rsi, *v.* abortire.

scôncio, -a, *scompôsto, disadôrno*, ἄκοσμος, -μήτος || *sconveniênte*, ἀπρεπής, ἀνάρμοστος || *schifôso, vergognôso*, ἀηδής, αἰσχρός || *lâido*,

deforme, δυσειδής, ἄσχημος || *slogâto*, ἔξαρθρος || *s. m.*, ἄσχημον (πραγμα); *disórdine*, ἀταξία, σύγχυσις; *ostacolo*, κώλυμα, ἐμπόδιον; *danno*, *gudio*, βλάβη, ζημία, δυστυχία.

sconclusionâto, -a, ἀναποφάσιστος || *discorso* -ο, κενορρημοσύνη, λόγια συγκεχυμένα, κενός, ἄσκοπος, ἀσυνάρτητος, ἀνακόλουθος

sconcordânza, *v.* discord-. [λόγος.

sconcordia, *v.* discórdia. [sadâto.

sconfacêvole, *v.* sconveniênte, dis-

sconfessâre, (ἀπ)ἀρνοῦμαι (λόγον ο πρᾶξιν), ἀποποιοῦμαι; *disapprovâre*, *condannâre*, *disdîre*, ἀποδοκιμάζω, καταδικάζω, παλινῳδῶ, ἀντιφάσκω. [tere.

sconficcâre, *v.* schiodâre, *sconnet-*

sconfiggere, τρέπω εἰς φυγήν, κα-

sconfinâre, *v.* eccêdere, [ἐχθρόν.

sconfitta, *f.*, ἀπώλεια μάχης, ἦττα,

(τσάκ(κ)ισμα), τροπή, κατατρό-

sconfortâre, ἀθυμίαν παρέχω, ἀελ-

sconfortâto, -a, ἄθυμος; *v.* scon-

sconfôrto, *m.*, ἀθυμία, ἀπελπισία.

scongiurâre, *esorcizzâre ecc.*, ἐξορ-

scongiuro, *m.*, ἐξορκισμός || παρά-

sconnessiône, *f.*, διάλυσις, διαχω-

sconnettêre, διαλύω, ἐξαρμόττω,

sconoscênte, *m. f.*, *v.* ingrâto.

sconoscere, *v.* discon-

sconosciûto, *v.* incôgnito.

sconquassâre, *v.* conq-

sconsacrâre, βεβηλῶ.

sconconsiderâto; -sigliâto, -a, *v.* im-

sconsigliâre ecc., *v.* dissuadêre,

sconsolâre, *v.* sconfortâre.

sconsolâto, -a, ἀπαρηγόρητος, ἀ-

scontâbile, *m. f.*, ἐμπορεύσιμος,

scontâre, *una pèna ecc.*, (ἐκ)τίνω

scontâre, *una pèna ecc.*, (ἐκ)τίνω

scontentâre, δυσαραεστῶ, (κακοευ-

scontentêzza, *f.*, δυσαραέσκεια, -ρέ-

scontento, -a, δυσάρεστος, δυσηρε-

scontentista, *m.*, προεξαργυρωτής,

scontnto, *m.*, προεξαργύρωσις, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωσις, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

scontnto, *m.*, προεξαργύρωμα, προ-

νατρέπω, ἀναστρέφω, τίθημι ἄνω κάτω, *v. confôndere, turbâre.*

sconvolgimêto, *m.*, (δια)ταραχή, ἀκαταστασία, ἀνατροπή, ἀναστροφή, κυκεών.

sconvôlto, *v. stravôlto, turbâto.*

scôpa, *f.*, σάρωθρον, (σκοῦπα, φροκαλιά) || *bot.*, ἐρείκη.

scopâre, σαρῶ, (-όνω, σκουπίζω, φροκαλῶ). [στῆς, -πιδιάρης].

scopatôre, *m.*, σαρωτής, (σκουπισcopatûra, *f.*, *v. spazzatûra; immondizia; σάρωσις, -ωμα, (σκούπισμα, φροκάλισμα).*

scoperchiâre, ἀφαιρῶ τὸ πῶμα ὁ σκέπασμα, ἐκπωματίζω, ἀποκαλύπτω, (ξεσκεπάζω).

scopêrto, -a, ἀνοικτός, γυμνός, (ξέσκεπος); *sênza carrêllo*, ἀσκεπής, ἀσκεπ(ασ)τος; *indifêso*. ἀπροφύλακτος; *di liôgo*, ὑπαιθρος || ἄλλο -ο, ἀπο:εκαλυμμένος; ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς τὸ ὑπαιθρον || *s. m.*, ὑπαιθρον; *comm.*, ἀποκάλυμμα || *s. f.*, ἀνακάλυψις, (ἐφ)εὔρεσις, εὔρημα; *mil.*, κατόπτευσις, κατα-

scopêto, *m.*, ἐρεικίων. [σκόπευσις.

scopettâre *ecc.*, *v. spazzolâre.*

scôpo, *m.*, σκοπός, τέλος || *sênza* —, ἄσκοπος; ἀσκόπως.

scoppiâre, διαρ-(ἐκ)ρήγνυμαι; *d'ârmi ecc.*, ἐκπυρσοκροτῶ, ἐκρήγνυμαι; *di suôni*. κροτῶ, παταγῶ, βρέμω; *di persône*, ἐκρήγνυμαι εἰς αἰφνιδίαν ὀργήν, ἐξοργίζομαι, παραφέρομαι, ἐκσπῶ, (θυμόνω) || *v. esplôdere; crepâre.*

scoppiettâre, κροταλίζω, σμαραγίζω; ψοφῶ, παταγῶ; τρίζω; σπινθηροβολῶ.

scoppiettio, *m.*, κροτάλισμα, ψόφος, πάταγος, τριγμός, (τριξιμον); σπινθηρισμός.

scôppio, *m.* *pr. e fig.*, ἐκρηξις || ἐκπυρσοκρότησις; κρότος, βροντός, -τημα || — *d' applâusi*, τὰ ῥαγδαία χειροκροτήματα, συγχειροκρότησις.

scoprimento, *m.*, ἀπο-(ἀνα)κάλυψις; εὔρεσις; *v. scopêrta.*

scoprire, ἀπο-(ἀνα)καλύπτω, (ξεσκεπάζω); *métter a nâdo, sguernire*, ἀπογυμνῶ, (ξεγυμνόνω); *fâr ûna scopêrta*, ἀποκαλύπτω, (ἀν-ἐφ-ἐξ)εὔρισκω; *manifestâre, palesâre*, ἀπο-(ἀνα)καλύπτω, φανερῶ, (-όνω), δηλῶ, (-όνω), γνωστοποιῶ || -rsi, *il cârpo*, ἐκβάλλω τὸν πῖλον μου, ἀποκαλύπτομαι, (ξεσκεπάζομαι); *espôrri*, ἐκτίθεμαι.

scopritôre, -trice, ἀνακαλυπτῆς, (ἐφ)εὔρετης.

scora(ggia)mêto, *m.*, ἀποθάρρυνσις, ἀθυμία, λειποψυχία, ἀπελπισία, κατάπληξις.

scoraggiânte, *m. f.*, ἀποθαρρυντικός, ἀθυμοποιός, ἀπελπιστικός.

scor(aggi)âre, ἀποθαρρύνω, ἀπελπίζω, (ἀποκαρδιώνω, κόβγω τὸ θάρρος ὁ τὰ ἥπατα) || -rsi, -ομαι, ἀποδυσπιστῶ, ἀθυμῶ, (χάνω τὴν καρδίαν ὁ τὸ θάρρος).

scoraggiâto, -a, ἀθαρής, ἄτολμος, ἄθυμος, (κακοκαρδισμένος). [re.

scorbîâre, *v. sgorb-, scarabocchiâscorbûtico, -a*, στομακάκιος, (σκορβ-(σκορμπ)ουτικός).

scorbûto, *m.*, στομακάκη, (σκορβοῦτον, σκορμποῦτο).

scorciâre, *v. abbreviâre.*

scorciatôia, *f.*, συντομοτέρα ὁ ἐπιτομος ὁδός, πλάγιος δρόμος, πάροδος, (παραστράτι).

scôrcio, *m.*, *fîne*, τέλος, ἐσχατία || *pittûra*, μικρέμφασις || *in iscôrcio*, ἐκ πλαγίου; ἐν συνόψει, ἐν περιλήψει.

scordâre, *v. dimenticâre; discordâre* || *mus.*, ἀποχορδίζω, (ξεκουρδίζω). [νος.

scordâto, -a, ἀπόχορδος, ἀσύμφωscorêggia, *f.* *ecc.*, *v. pêtto.*

scôrgere, *v. discernere, vedêre.*

scôria, *f.*, σκωρία, σπόδιον || *v. rifiûto, schiûma.* [-ριοποίησις.

scoriaziône, σκωριασμός, -ρίας, scornacchiâre, *v. gracchiâre, cicâlâre; →*

scornâre, *pr.*, θραύω ὁ κολοβ(όνω)ῶ τὰ κέρατα || *fig.*, καταισχύνω, ἀτι-

μ(άζω)ῶ, στιγματίζω; *v.* deridere, beffâre. [μία.

scôrno, *m.*, αίσχύνη, ὄνειδος, ἀτι-
scoronâre, *bol.*, ἀκροτομῶ, *v.* sea-
pâre.

scorpacciâta, *f.*, μεγάλη βρῶσις,
(κοιλιδιά) || *fâr ûna* —, ἐσθίω κα-
τακόρως, τρώω ἀφθόνως, μέχρι
κόρου, καθ' ὑπερβολήν, παρα-
τρώω. [-πίος, (-πίδι).

scorpiône, *m.*, *pr. e fig.*, σκορπίος,
scorporâre, ἀποχωρίζω; διαμελίζω.
scorrazzâmento, *m.*, περιδρομή;
incursiône, scorreria, ἐπιδρομή,
εἰσβολή; λεηλασία.

scorrazzâre, *vagâre*, περιτρέχω, πε-
ριπλανῶμαι; *saccheggiaire ecc.*, λεη-
λατῶ, (ἐκ)πορθῶ, δηῶ, φθειρώ.
scorredâto, -a, ἐστερημένος, ἐνδεής,
ἐλλ(ε)πίης.

scorrênte, *m. f.*, ῥέων, ὀλισθηρός.
scorrênza, *v.* diaggâa.

scôrrere, (καταρ)ῥέω, τρέχω; κατ-
ολισθαίνω, (γλιστρῶ); ὑπερχέομαι,
(ξεχειλίζομαι) || *passâre*, διαβαίνω;
del ténpo, παρέρχομαι, (περνῶ) ||
un libro ecc., διέρχομαι, ἐπιτρο-
χάδην ἀναγινώσκω, ἐπιτρέχω, (ῥί-
πτω μίαν ματιάν) || *v.* scorrazzâre.

scorreria, *f.*, ἐπι-(κατα)δρομή, εἰσ-
βολή; λεηλασία. [θυογραφία.

scorrettêzza, *f.*, πλημμελής, ἀνορ-
scorrêtto, -a, μὴ ἀκριβής, πλημμε-
λής, ἐσφαλμένος, ἀνορθόγραφος,
ἀμαρτημάτων πλήρης || *v.* indeli-
câto, disonêsto.

scorrêvole, *m. f.*, εὔρους; ὀλισθη-
ρός, (γλιστερός) || *di períodi ecc.*,
ἀφελής, ἀνεπιτήδευτος, εὔρυθμος.

scorrevolêzza, *f.*, εὔροια, ὑγρότης;
ὀλισθηρόν || ἀφέλεια, εὔρυθμία.

scorreziône, *f.*, ἀμάρτημα, ἐσφαλ-
μένον, σφάλμα γραφικόν.

scorribânda, *v.* -rgeria.

scorridôre, *m.*, κατάσκοπος, κατό-
πτης, πρόσκοπος (στρατιώτης).

scorrûccio, *v.* sdêgno; affânno.

scôrso, -a, *v.* passâto || *s. f.*, *v.*
côrsa; occhiâta. [(συρτο)θηλειά).

scorsôio (nôdo —), *m.*, βρόχος,

scôrta, *f.*, φρουρά, συνοδία ἐνοπλος,
προπομποί, φύλακες; *v.* guida;
pronvista; rispârmio.

scortâre, περιφρουρῶ, συνοδεύω,
παραπέμπω, παρακολουθῶ.

scortecciâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ,
(ξεφλουδίζω).

scortêse, *m. f.*, ἀφιλόφρων, σκαιός,
ἄχαρις, ἀγροῖκος, (χωριάτης).

scortesia, *f.*, ἀφιλοφροσύνη, σκαιό-
της, ἀγροικία, (χωρατιά).

scorticamênto, *m.*; -aziône, *f.*,
ἐκδαρσις, ἀποδερμάτισις, (γδάρ-
σιμον).

scorticâre, ἐκδέρω, ἀποδερματίζω,
(ἐξ)γδέρνω, ξεπετσόνω; σχάζω,
διασχίζω, (ξεπετσόνω); ἀμύττω,
(τσουγγρανίζω); *fig.*, *v.* pelâre.

scorticâria, *f.*, σαγήνη, γρίπος.

scorticatôio, *v.* pelatôio.

scorticatûra, *f.*, ἔγδαρμα, (ξέγδαρ-
μα, ξέσχισμα), ἀμυχή, (τσουγγρά-
νισμα).

scortichino, *m.*, διαμελιστής; μα-
χαίριον ἐκδαρτικόν; ἐκδορεύς; *v.*
usurâio.

scôrza, *v.* búccia; cortêccia.

scorzâre, *v.* sbucciâre, scortecciâre.

scorzonêra, *f.*, τραγοπώγων, (σκου-
λι).

scoscêndere, θραύω, σχίζω || -rsi,
διαρρήγνυμαι, σχίζομαι, ἀνοίγο-
μαι; κατακρημνίζομαι, καταπίπτω,
περιολισθαίνω, καταρρέω, (βου-
λι(άζω)ῶ).

scoscendimênto, *m.*, κρημνός, -νι-
σμα; περιολισθησις γῆς, περιανα-
τροπή, (βούλιασμα).

scoscêso, -a, κρημνώδης, ἀπόκρη-
μνος, ἀπότομος, ἀπορρώξ.

scôssa, *f.*, σεισις, (δια)σεισμός,
(τραντανισμός), (ἀνα)τιναγμός,
κλονισμός || — *di terremôto*, σει-
σμός, κλονισμός ἐκ τοῦ σεισμοῦ ||
— *elêtttrica*, ἠλεκτρικὴ κλόνησις ||
fig., κλόνησις ὑγείας, διασάλευσις
τῆς ἡσυχίας, ταραχή, διατάραξις.

scossône, *m.*, ἀνατίναγμα, ἀναπή-
δημα. [re.

scostâre, *v.* allontanâre, rimuôve-

scostumâto, *v.* scapestrâto, dissoluto; incivile.

scôtano, *m.*, θαψία, χρυσόξυλον.

scotennâre, κρανιογυμνῶ || ἀφαιρῶ τὴν φορὴν. [πανεύω.

scoticâre, *c. s.* || *agr.*, καυσοσκα-

scotimênto, *m.*, διάσεις, (ἀνα)τιναγμός, ἀποτίναξις; *v.* scôssa.

scotolâre, σπαθίζω τὸ λίνον. [τις].

scôtisch, *m.*, bállo, σκωτικός, (σώ-

scotodiniâ, *f.* σκοτοδινία. [τα].

scôtta, *f.*, κεραίαξ, -αιούχος, (σκό-

scottâre, (ἐπι)καίω, (κάβγω, ζεμα-

τίζω) || *n.*, καίω, -ομαι, θερμαίνω;

fig., καίω || -rsi, καίομαι, (ζεμα-

τίζομαι).

scottatûra, *f.*, καῦσις; πληγὴ ἐκ

καύσεως. καῦμα, (καύσιμον), ἔγ-

καυμα.

scôtto, *m.*, parte individua del

cônto, ἔρwanos, (ῥεφενές, κουρα-

μᾶς) || bollôre, ζέσις, ζεμάτισις,

-τισμα; dâr úno —, ζεματῶ, -τί-

scov-, *v.* scov-. [ζω; βράζω.

scovâre, ἐκβάλλω τῆς κοίτης, ἀνα-

καλύπτω θηρίον; *pr. e fig.*, ἐξι-

χνεύω, (ξετρουπόνω); *fig.*, ἀνευ-

ρισκω.

scôzia, *f.*, architettura, σκοτία.

scovzâre, *v.* mescolâre (le carte).

scovzonâre, δαμάζω, ἔξασκῶ, ἐκπο-

νῶ ἵππον; *fig.*, μεταποιῶ δεξιῶ-

τερον, ἔξυπνῶ, ἐκπαιδεύω, μορφῶ.

scovziône, *m.*, πωλοδάμνης, ἐκπο-

scrânnâ, *v.* sédia. [νητής.

screanzâto, -a, ἀνάγωγος, ἀγοραῖος,

(κακροαναθρεμμένος), *v.* incivile.

scrêdito ecc., *v.* discrêd-.

screpolâre, (δια)σχίζομαι, διαρρή-

γνυμι, -μαι, (σκάνω).

screpolatûra, *f.*; -polo, *m.*, ῥῆξις,

ῥῆγμα, (σκάσιμον); ῥαγᾶς, (σχα-

σμάδα). [λασπιδῶ.

screziâre, ποικίλλω, κάταστιζω,

screziâto, -a, ποικίλος, -λόστικτος,

-λόχρους, λασπιδώδης.

screziatûra, *f.*, ποικιλμός, -λόχροια,

λασπιδώσις.

scrêzio, *m.*, *c. s.* || *cm. fig.*, διαφω-

νία, διχόνοια, διαίρεσις.

scrîba, *m.*, ἀντιγραφεύς || γραμμα-
τεύς, νομοδιδάσκαλος.

scribacchiâre, (συ)γράφω ἀμελῶς,
ἀνοφελῶς, ἀτάκτως, ἀπειροκάλως,
σπιλῶ τὸν χάρτην, γραφοκοπῶ,
πολυκακογραφῶ.

scribacchîno, *v.* scrittorello.

sericchiolâre, κρίζω, (ὑπο)τρίζω,
κροταλίζω; κροτῶ.

sericchiolio, *m.*, κριγμός, (ὑπο)-
τριγμός, (τριξιμον).

sericciolo, *v.* forasière.

serigno, *m.*, κιβωτός, χρηματοκι-
βώτιον, -τοθήκη, (κάσσα); δακτυ-
λιο-(ἀδάμαντο)θήκη.

seriminatûra, *v.* dirizzatûra. [tûra.

scrîtta, *v.* iscriziône, ἐπίγραφε, scrit-

scrittorello, *m.*, ἀδέξιος συγγρα-

φεύς, γραφοκόπος, πολυκακο-λη-

ρο-(μωρο)γράφος.

scrîtto, -a, γεγραμμένος || *s. m.*,

γραφή; συγγραφή, -αμμα; βιβλί-

ον; ἔγγραφον; *v.* scrittûra || per

o in iscritto, ἔγγράφως.

scrîttoio, *m.*, γραφεῖον || -φοθήκη,

(καλαμαριά).

scrîttoire, *m.*, συγγραφεύς.

scrîttoira, *f.*, γραφή, (γράψιμον) ||

átto, ἔγγραφον, συμβόλαιον, ὁμό-

λογον; || fâr úna —, διατυπῶ ἔγ-

γραφον || la S —, † ἡ (Ἁγία)

Γραφή, αἱ Γραφαί.

scritturâle, *v.* scrivâno.

scritturâre, μισθῶ; καταγράφω.

scrivacchiâre, *v.* scribacch-.

scrivanîa, *f.*, γραφεῖον.

scrivâno, *m.*, (ἀντι)γραφεύς, γραμ-

ματεύς, -τικός.

scrivênte, *m. f.*, γράφων.

scrîvere, γράφω || *compôrre libri*

ecc., συγγράφω; συντάσσω, συντί-

θημι || *per lettera*, ἐπιστέλλω,

γράφω || -rsi, ἔχω ἀλληλογραφίαν,

ἀλληλογραφῶ.

scrocâre, αἰσχροκερδῶ, ὑποκλέπτω,

δολοκλοπῶ, κοβαλεύω.

scrôcco, *m.*, αἰσχροκερδεία, δολο-

πλοκία, παρασιτία.

scrocône, -a, αἰσχροκερδής, δολο-

πλόκος, παράσιτος.

- scrôfa, *v.* pôrea. [φουλα].
- scrôfola, *f.*, χοιράς, (χελώνι, σκρό-
scrofolâria, *f.*, χοιράδιον, (χελωνό-
χορτον).
- scrofolôso, -a, χοιραδώδης, χοιραδι-
κός, (χελωνάρης, σκροφουλιάρης,
-λιάρικος).
- scrollâre, *v.* croll-, scuôtere.
- scrosciâre, ψοφῶ || *di líquido che*
bolle, παφλάζω, κο-(κα)χλάζω,
(χοχλακίζω) || *di pioggia*, βρέχει
ῥαγδαίως ο κρουνηδόν.
- scrôscio, *m.*, ψόφος, κρότος, πά-
ταγος; *v.* scôppio || κόχλασμα,
(χοχλάκισμα) || — *d'acqua*, ὄμβρος,
ῥαγδαία βροχή || — *di risa*, καγ-
χασμός, σφοδρὸς γέλως.
- scrostâre, ἀπο-(ἐκ)λέπω, -πίζω, (ξε-
πετσόνω, ξεφλουδίζω).
- scrôto, *m.*, ὄσχεον, ὄσχεός, ὄσχεα,
ὄσχη, (σακκούλι(ον) (τῶν ὄρχεων)).
- scrupoleggiâre, εὐλαβοῦμαι; δι-
στάζω.
- scrûpolo, *m.*, εὐλάβεια, φόβος τῆς
συνειδήσεως, ἀνησυχία, ἐνδόμυχος
ταραχή; δισταγμός, ἐνδοιασμός ||
misûra, γραμμαρίον (ὄρχαιον);
fig., ἐλάχιστον ποσόν, κόκκος,
(κουκκί).
- scrupolosità, *f.*, ἄκρη ἀκρίβεια ἐν
λόγοις καὶ ἔργοις, μεγάλη λεπτο-
λογία, *c. s.*
- scrupolôso, -a, εὐλαβής; (ὑπερ)ἀ-
κριβής; λεπτολόγος; ἐνδοιαστικός,
- scrutâre, *v.* investigâre. [δειλός.
- scrutatôre, -trice, ἐξεταστής, ἐξε-
ρευνητής || *déi vóti*, ψηφολέκτης.
- scrutinâre, ψηφη-(ψηφο)φορῶ.
- scrutinio, *m.*, ψηφη-(ψηφο)φορία,
ψήφων ἐκλογή || — *di lista*, κα-
ταλογικὴ ψηφηφορία.
- scucîre, διαλύω τὰς ῥαφάς, (ξερ-
ράπτω, ξη-(ξι)λόνω).
- scucîto, -a, ἀσύρραπτος, (ξερραμ-
μένος, ξη-(ξι)λωμένος) || *fig.*, ἀσυν-
άρτητος, ἀσύνδετος.
- scucîtûra, *f.*, ῥαφῆς διάλυσις, μέρος
ἀσύρραπτον, (ξέρραμμα, ξή-(ξί)-
λωμα). [(ἀχούρι).
- scuderîa, *f.*, ἵπποστάσιον, ἵππών,
- scudicciôlo, *m.*, *agr.*, ἔμπλαστον,
(κεντράδι).
- scudiêra, *f.*, ἵππεύτρια, ἵππηλάτις
|| *stivâli àlla* —, ὑποδήματα ἵπ-
πικά, (τῆς καβάλας).
- scudiêre, *m.*, ἵπποκόμος; ἵππο-
δαμαστής || ἀσπίδο-(θυρεο)φόρος;
(παρ)ἀκόλουθος.
- scudisciâre, μαστιγῶ, (-όνω).
- scudiscio, *m.*, μάστιξ τῶν ἵππέων,
μαστιγιον, ὑσπληγξ, -(καμ(η)τσί,
καμπτζιάκι).
- scûdo, *m.*, *monéta*, πεντάφραγκον,
(σκοῦδον) || *mil.*, ἀσπίς, πέλτη,
(σχουτάρι, τάργα) || *blasône*, θυ-
ρεός, οἰκόσημος || *fig.*, *difesa*, ὑπερ-
ἀσπισις, προστασία || *levâta di -i*,
ἔνοπλος ἐπίδειξις, ἀντίστασις, ἀν-
scûffia, *v.* cûffia. [ταρσία.
- sculacciâre, τύπτω ο ῥαπίζω ἐπὶ
τῶν γλουτῶν, πυγίζω.
- sculacciâta, *f.*; -ccione, *m.*, -πύγι-
σμα, (χεροκωλιά).
- scultôre, *m.*, γλύπτης, ἀγαλματο-
ποιός, ἔρμογλύφος.
- scultôrio, -a, γλυπτικός, γλυφικός.
- scultûra, *f.*, *arte*, γλυπτική; *opera*,
γλυφή, γλύμμα.
- scumarôla, *f.*, *v.* schiumatôio.
- scuoîâre, *v.* scorticâre.
- scuôla, *f.*, *pr. e fig.*, σχολή, -λεῖ-
ον; *v.* classe.
- scuôtere, *agitâre*, *crollâre*, πέλλω,
σαλεύω, (δια)σειώ, (ἀνα-ἐκ)τινάσ-
σω; — *il cârpo*, ἀπο-(ἀνα)νεύω ||
mandâr via scotêndo, ἀποτινάσσω,
(ξετινάζω) || *allontanâre, rimuôvere*,
ἀποτινάσσω, ἀποσειώ, ἀπαλλάττω;
— *il giôgo*, ἀποτινάσσω ο ἀπο-
σειώ τὸν ζυγόν || *smuôvere, eccitâ-
re*, κινῶ, ἐγείρω || *turbâre*, ταράτ-
τω, βασανίζω.
- scûre, *f.*, ἀξίνη, (τσεκούρι), πέλε-
κυσ, (μπαλτᾶς) || — *dôppia*, δίστο-
μος πέλεκυσ.
- scurêtto, -a, ὑποσκότεινος || *s. m.*,
(παρα)θυροφύλλον, θύρωμα, κλει-
σία, -ιάς, (κανάτι).
- scurêzza, *v.* oscurità, cupêzza.
- scuriâda, *f.*, μάστιξ δερμάτινος.

scûro, -a, v. oscûro || *s. m.*, v. scurrêtto. [viâle.

scurrile, *m. f.*, v. buffonêscio, triscûsa, *f.*, *giustificaziône*, ἀπολογία, δικαιολόγησις, -ημα, λόγος; *perdôno*, *vénia*, συγγνώμη, συγχώρησις; *pretêsto*, *sofferfâgio*, πρόφασις, πρόσχημα, ὑπεκφυγή || *domandâr* —, ζητῶ δικαιολογήσεις ο συγγνώμην, (συμπάθειον) || *fâr le prôpriê* -θ, κάμνω δικαιολογήσεις, αἰτῶ συγγνώμην.

scusâbile, *m. f.*, συγγνωστός, συγχωρητέος, ἀξιουσχώρητος.

scusâre, *giustificâre*, *difêndere*, δικαιολογῶ || *ricêver le scûse*, *perdonâre*, *compatîre*, δέχομαι τὰς δικαιολογήσεις, συγχωρῶ, συμπαθῶ || -*rsi*, ἀπολογοῦμαι; ἀποποιοῦμαι; προφασίζομαι. [μόνος.

scûsso, -a, ἐνδεής, γυμνός, ψιλός, sdaziâre, πληρόνω τὸ διαπύλιον ο τελώνιον, τελωνίζω.

sdebitârsi, ἀποτίνω, (πληρόνω), διαλύω ο ἀποσβέννυμι τὰ χρέη μου, ἐξοφλῶ, χρεωλυτῶ; ἐκπληρῶ τὸ καθήκον.

sdegnâre, *disprezzâre*, *rigettâre*, περι-(κατα)φρονῶ, ἀπαξιῶ, (δὲν) χρῆζω, δὲν ψηφῶ, δὲν καταδέχομαι || *mi dñvere a sdêgno*, *indignâre*, προάγω ο κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν, ἐξοργίζω || -*rsi*, ἀγανακτῶ, (παρ)ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, θυμοῦμαι, βαρυσυμῶ.

sdegnâto, -a, ἀγανακτήσας, ὠργισμένος, τεταραγμένος.

sdêgno, *m.*, καταφρόνησις, ὑπεροψία, (ἀκαταδεξία) || ἀγανάκτησις, θυμός, ὀργή.

sdegnôso, -a, περιφρονητικός, ὑπερόπτης, ἀκατάδεκτος.

sdentâre, ἐξοδοντίζω, (κουτσοδοντίζω, ῥηξιδοντῶ).

sdentâto, -a, ἄνευ ὀδόντων, νωδός, ἀνόδους, (κουτσοδόντης, ξεδοντιάρης, φαγούτης) || *gli -i*, *zool.*, τὰ νωδά. [νηστείαν.

sdigiunâre, καταλύω, (χαλνῶ,) τὴν sdilinquimênto, v. deliquio; moîna.

sdilinquîre, v. ammollîre; -*rsi*, v. svenîre; ammoînâre.

sdoganâre, v. sdaziâre.

sdolcinâto, -a, γλυκάζων, (-κάνοστος) || *cm. fig.*, θωπευτικός, ἡδύλογος, (γλυκομίλητος); ψευδοπροσηνής, (ἀνοστόχαρος).

sdolenzîre, ἐκ τῆς νάρκης ἐγειρω, sdondolâre, v. dond-. [(ξεμουδιάζω).

sdoppiâre, *svôlgere*, ἐκτυλίσσω, (χαλῶ, ξετυλίσσω,) τὸ διπλοῦν, ἐξελίσσω εἰς ἕν || *dividere in due*, διαίρω εἰς δύο, διχοτομῶ || — *un dbito*, ἀφαιρῶ τὸ ὑπόρρομα, (ξασταρόνω).

sdorâre, ἐκχρυσῶ, (ξεχρυσόνω).

sdossâre, ἐκφορτ(ίζω)ῶ, (ξεφορτόνω); v. svestîre, smêttete.

sdottorâre, *privâr del dottorâto*, ὑποβιβάζω διδάκτορα || *n.*, *spudâr sentênze*, *fâr il saccênte*, γνομοδοτῶ ἀκαίρως, ἐπιδεικνύω σοφίαν, προσποιοῦμαι τὸν σοφόν; γνωμολογῶ; ἀλαζονεύομαι.

sdraiâre, ῥίπτω ἐκτάδην, ἐκτείνω, κατακλίνω, πλαγιάζω, ((ἐ)ξαπλόνω, στρώννω) || -*rsi*, κατακλίνομαι, ἀναπίπτω, (πέφτω), πλαγιάζω, εὐνάζομαι, ((ἐ)ξαπλόνομαι).

sdraiâto, -a, ἐκτεταμένος, ἐκτάδην κείμενος, κατακείμενος, κατάκεκλιμένος, (πλαγιασμένος, -στός, ἐξηπλωμένος). [τρον.

sdrâio (sêdia a —), *f.*, ἐγκοίμη sdrucciolamênto, *m.*, ὀλισθησις, -ημα, (γλιστριά, -στρημα).

sdrucciolâre, *pr. e fig.*, ὀλισθαίνω (γλιστρῶ) || παγοδρομῶ || *fig.*, εἰσχωρῶ, παρεισδύω, παρεισέρομαι; ἐξολισθαίνω, παρεισπίπτω εἰς ἀκολασίας, παρεκτρέπομαι τῆς τιμῆς, ἐξοκέλλω. [v. pattinatôre.

sdrucciolatôre, -*trîce*, ὀλισθητής; sdrucciolêvole, *m. f.*, ὀλισθηρός, (γλιστερός) || ἐπικίνδυνος, δυσχερής.

sdrucciolo, -a, *gr.*, προπαροξύτονος || *s. m.*, ὀλισθος, (γλίστρα), ὀλισθητήριον.

sdrucciolône, *m.*, ὀλισθημα, ὀλισθος, (γλίστρα) || *avn.*, ὀλισθηρῶς.

- sdrûcio**, *m.*; **-citûra**, *f.*, ῥαφῆς διάλυσις, *v.* seucitûra || ῥῆγμα, σχίσμα, (σχίσσιμον), *v.* rottûra.
- sdru(s)cîre**, *v.* seucîre; logorâre || ἀνοίγω, διασχίζω.
- se**, *cong.*, *condizionâle*, εἰ, ἔάν, ἄν, (ἀνίσως); **se no**, εἰ δὲ μή, ἄλλως δέ || *deprecatîva*, εἴθε, (ἄμποτε)! **sè**, *pron.*, ἑαυτόν (του). || fuôr di —, ἐκτὸς ἑαυτοῦ. [-τογόνος.
- sebâceo**, **-a**, στεατώδης || *anat.*, **sebbène**, *v.* benchè. [μή].
- secânte**, *f.*, (δια)τέμνουσα (γραμ-
sêcca, *f.*, ὕφαλος, σκόπελος, ῥακία, σύρτις, ἀμμόλοφος, (ξέρα, τὰ ῥη-
χὰ νερά).
- seccâggine**, *v.* -cchêzza; -ccatûra.
- seccamêto**, *m.*, (ἀπο)ξήρασις.
- seccâre**, (ἀπο)ξηραίνω, (ξεραίνω); ψύχω, (στεγνόνω); *v.* asciugâre, inaridîre || *importundre*, *infastidîre*, ἐνοχλῶ, βαρύνω, (-ραίνω), ἀνιῶ, δυσαραεστῶ, πιέζω, (πειράζω).
- seccatîccia**, *f.*, ξηρὸν ξύλον, ξηροὶ κλάδοι. [ρος.
- seccatîccio**; **-ccherêccio**, **-a**, ἡμίξη-
seccatîo, *m.*, ξηραντήριον, ψυχεῖ-
ον, ψυκτήριον, στεγνωτήρι(ον), (ἀπλωσιά).
- seccatîre**, *m.*, ἄνθρωπος ἐνοχλη-
τικός, φορτικός, ἀνιαρός, (πειρα-
στικός).
- seccât(ûr)a**, *f.*, ὀχληρότης, ἐνόχλη-
σις, ἀνία, βάρος, (πειραξις).
- secchêzza**, *f.*, ξηρότης, -ρασία, (ξε-
ρότητα, -ράδα); ἀνυδρία, ἀνομ-
βρία, ἀναβροχία, (ἀβρεξιά) || *fig.*,
ψυχρότης; τραχύτης, σκληρότης;
ἀπότομον.
- sêcchia**; *f.*; **-o**, *m.*, κάδος, ἀντλη-
τήρι(ον), ὕδρια, (κουβᾶς, σικλί) ||
piône a -i, βρέχει ῥαγδαίως ο κρου-
νηδόν, (μὲ τοὺς κουβάδας).
- sêccia**, *f.*, καλάμη, (-μιά).
- sêcco**, **-a**, ξηρός, (ξερός), στεγνός,
ἀνικμος, ἀνυδρος, *v.* asciûtto ||
madro, ισχνός, ἄ-(λειπό)σαρκος,
λεπτός, (λιγνός, ξερακιανός) || *di*
stîle ecc., ψυχρός, ἄχαρις, ἀκομ-
ψος, ξηρός || *di tîno*, *rispôsta ecc.*,
πικρός, σκληρός, ἀπότομος, ἄγριος
|| *ûna -a*, ξηρὰ σταφυλή, σταφίς,
(-ίδα) || *fichi -echi*, ξηρὰ σῦκα,
ισχάδες || *tirâr in -o*, *mar.*, νεολ-
κῶ, ἀνεγκύω ἐπὶ τῆς ξηραῖς.
- seccôre**, *m.*, *v.* secchêzza, aridità.
- seccûme**, *m.*, ξηροὶ κλάδοι, τὰ
ἀχυρόκλαδα, τὰ -όφυλλα.
- secentîsta**, *m. f.*, (συγγραφεὺς) τοῦ
δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος.
- secessiône**, *f.*, ἀποχωρισμός, ἀπο-
σκήρτησις, ἀποστασία. [|| *s.*, -στής.
- secessionîsta**, *m. f.*, ἀποχωριστικός
- secessso**, *v.* recêssso. [μετ' αὐτοῦ.
- sêco**, σὺν ἑαυτῷ, μεθ' ἑαυτοῦ,
- secolâre**, *m. f.*, αἰώνιος; -νικός, ἑκα-
τονταέτηρος; παμπάλαιος, γεραι-
ός || † λαϊκός, (λάϊκος), κοσμικός
|| *giôchi*, -i, ἀγῶνες ἑκατονταέτη-
ροι. ἔγκοσμιος.
- secolarêscio**, **-a**, λαϊκός, κοσμικός,
secolarità, *f.*, λαϊκότης, ἐγκοσμιό-
της; κοσμικὴ δικαιοδοσία ἐπισκο-
πῆς, κοσμικότης.
- secolarizzâre**, κάμνω λαϊκόν, (ἐκ)-
λαϊκεύω, λαϊκῶ || -*rsi*, -κοῦμαι.
- secolarizzaziône**, *f.*, (ἐκ)λαϊκευσις.
- sêcolo**, *m.*, *pr.*, ἑκατονταετηρίς;
pr. e fig., αἰών, (αἰῶνας); *fig.*,
κοσμικός βίος, κόσμος.
- secônda**, *f.*, *v.* placênta.
- secondâre**, συνεργῶ, συμπράττω,
(ὑπο)βοηθῶ, προστατεύω, εὐκο-
λύνω, εὐνοῶ; χαρίζομαι; ὑπείκω.
- secondârio**, **-a**, δευτέρας τάξεως,
δευτέρος, -ρεύων, ἐπουσιώδης,
πάρεργος, συνακόλουθος.
- secondîna**, *v.* placênta.
- secondîno**, *v.* carneiêre.
- secôndo**, **-a**, δεύτερος || ἄλλος, ἔτε-
ρος; *v.* favorevole || *in -o luôgo*,
εἰς δεύτερον τόπον, κατὰ δεύτερον
(λόγον); ἀκολουθῶς, ὕστερον; δευ-
τερευόντως, ἐν παρέργῳ || *coman-*
dânte in -a, *mar.*, ὑποπλοίαρχος
|| *s. m.*, δεύτερον (λεπτόν), δευ-
τερόλεπτον, ἐξηκοστόν; *fig.*, ἀκα-
ρές; *testimônio*, μάρτυς || *-o*, *prep.*
e avv., κατὰ (*acc.*), συμφόνως πρός
τι; κατὰ τὴν γνώμην τινός, κα-

θώς; — le circostânze, κατὰ τὰς περιστάσεις, (κατὰ ποῦ τύχη); — pârre, καθὼς φαίνεται; — che, καθ' ἃ, καθ' ὅσον, καθὼς, καθότι, (κατὰ ποῦ) || a secônda, κατὰ (γνώμην), κατ' εὐχὴν.

secondogênito, -a, δευτερότοκος.

secretâre, ἐκκρίνω.

secrêto, v. segreto.

secretôre, m.; -tôrio, -a, ἐκκριτικός.

secreziône, f., ἐκκρίσις, ἀποχώρησις.

sêdano, m., σέλινον.

sedâre, v. calmâre, addolcêre.

sêde, f., (καθ)ἔδρα, θρόνος, v.

residênza || fig., ἔδρα, κέντρον, πηγὴ || la Sânta Sêde, ἡ ἅγια ὁ ἀποστολικὴ ἔδρα, ὁ ἀποστολικὸς θρόνος, ἡ δυτικὴ ἐκκλησία, ἡ παπασύνη.

sedentârio, -a, καθιστικός, ἔδραϊος, ἀκίνητος || vîta -a, ζωὴ καθιστική, οἴκου(ικ)ὸς βίος.

sedêre, m., ἀφεδρῶν, ἔδρα, πρωκτός, πυγὴ, τὰ ὀπίσθια, τὰ πυγαῖα, κάθισμα (κῶλος, πάτος) || vb., pôrsi a sedêre, καθίζω, τοποθετοῦμαι, κάθημαι; êsser sedûto, κάθημαι || sêgga, πρέγο, καθίσατε, παρακαλῶ.

sêdia, f., ἔδρα, κάθισμα, καθέκλα, θρανίον, (καρέγλα) || — di pôsta, ταχυδρομικὴ ἄμαξα, φορεῖον περικλειστον, (σέδια, σέντια).

sedicênte, m., λεγόμενος, αὐτοκαλούμενος, αὐτεπάγγελτος, αὐτοχειροτόνητος.

sedicêsimo, -a, ἐκκαιδέκατος, δέκατος ἔκτος || s. m., δέκατον ἕκτον (μέρος), ἐκκαιδεκατημόριον.

sêdici, num., ἐκκαίδεκα, δεκαἕξ, (δέκα ἕξι, δεκάξι).

sedile, m., κάθισμα, βάνθρον, ἐδώλιον, (σκαμνί).

sedimênto, m., κατακάθισμα, ὑποστάθμη, (καταπάτι, ἀμούργη) || πρόσχωμα; terrêni di —, προσχωματικὸν ἔδαφος.

sedimentôso, -a, ὑποσταθμικός, -μώδης || geologia, προσχωματικός, -τώδης.

sedîolo, m., διαφοτὶλβουρον.

sediziône, f., στάσις, ἀποστασία, δημεγεροσία, ταραχὴ.

sediziôso, -a, στασιαστικός, στασιώδης, δημεγερτικός, θορυβώδης || s. m., στασιαστής, (ῥεμπελλευτής), δημεγέρτης.

seducênte, m. f., θελκτήριος, -τικός, δელεαστικός, ἐπαγωγός, ἐπαφρόδιτος, τερπνός.

sedûrre, dônne ecc., διαφθείρω; in gènere, ἐξ-(φρεν)απάτῶ, (ἀπο)πλανῶ; attrârre, allettâre, θέλω, δελεάζω, γοητεύω; (ξεπλανῶ, ξε-

sedûta, v. adunânza. [λογιάζω).

seduttôre, -ttrice, πλανητικός, ἀπατηλός; v. -ducênte || s., λυμεών, (δια)φθορέυς, ἀπατητής, ἀποπλανητής, πλάνος, (ξεπλανέτης, ξελογιαστής).

seduziône, f., διαφθορά, ἐξαπάτησις, ἀπάτη, ἀποπλάνησις, (ξεπλάνησις, -νεμα, ξελόγιασμα) || v. attrattiva, vèzzo.

sêga, f., πρίων, (πριόνι).

sêgale; -a, f., βρίζα, (σίκαλη) || — cornûta, ἐρυσσιβώδης βρίζα.

segaligno, v. mâgro, scârno, spasegânte, v. secânte. [rûto.

segantîno, v. segatôre.

segâre, πρίω, πριονίζω || falciâre, miêtere, δρεπανίζω, κορτοκοπῶ, θερίζω || v. solcâre.

segatôre, m., πρίστης, πριονιστής || v. falciatôre.

segatûra, f., πρίσις, πριόνισμα; pôlvete, (ἀπό)πρίσμα, (πριονίδι, τὰ -νίδια) || agr., χορτοκοπία, -τολογία, -τοκομιδὴ; v. mietitûra.

seggêtta, f., ἔδρα τῆς ἀνάγκης, τρυσπητὸν κάθισμα, (κάθισμα μεκάθικι ὁ ἄγγελος).

sêggio, v. sêd(il)e; cattedra; trôno.

sêggiola, v. sêdia. [γλᾶς).

seggjolâio, m., διαφοπηγός, (καρε-seggjolône, m., θρονί(ον), ἔδρα, δίφρος, (πολτρόνα).

seghêtta, f., πριόνιον || φίμωτρον.

segmênto, m., τμήμα. [sêgno.

segnâcolo, v. segnâle, (contras)-

segналâre, σημειῶ; δηλῶ, (κατα)-

δεικνύω; διαφημίζω || -rsi, ἀναδεικνύομαι, διακρίνομαι, διαπρέπω, ἀριστεύω, λαμπρύνομαι, δοξάζομαι.

segналáto, -a, ἀξιοσημειωτος, ἀξιολογος, διακεκριμένος, διαπρεπής, ἐπίσημος, περίφημος, ὀνομαστός.

segnâle, m., σημεῖον, σῆμα, (-μάδι, σενιάλο); *paróla d'ordine*, σύνθημα || *dâi il —*, σημαίνω, δίδω τὸ σύνθημα. [*marcâre, firmâre.*

segnâre, (ἐπι)σημειῶ; v. notâre,

segnatamênte, ανν., ἰδίως, ἰδιαιτέρως; πρὸ πάντων.

segnatûra, f., ὑπογραφή.

sêgno, m., σημεῖον, σῆμα, (-μάδι);

dî un libro, fettúccia ecc., σημαδολόγος, ταινία, -νιδιον; *dîmostrazióne, prôna*, ἀπόδειξις, δείγμα, τεκμήριον; *indizio*, γνώρισμα, σημεῖον; *costellazióne*, ζώδιον, ἀστερισμός.

sêgo, m., στέαρ, λίπος, ἄλειμμα, (ἀ-(ὀ)ξύγγιον, ξύγγι) || *candêla dî —*, ἀλειμματο-(ξύγγο)κέρι.

segôso, -a, στεατώδης, ἀλειμματώδης, (ξύγγώδης). [κρύνω.

segregâre, (ἀπο)χωρίζω, ἀπομα-

segregazióne, f., (διά)χωρισμός.

segrêta, f., ἀπόκρυφος τόπος ||

εἰρκτή, δεσμοτήριον, (χάψι, -η) || † μυστική (προσευχή).

segretariâto, m., γραμματεία.

segretariêscó, -a, τοῦ γραμματέως;

γραφειοκρατικός.

segretârio, m., γραμματεὺς, -τικός,

(σεκρετάριος) || *libro*, ἐπιστολάριον.

segreteria, f., γραμματεῖον, γρα-

φείον, γραμματοφυλάκειον, (σε-

κρεταρία). [θία.

segretêzza, f., μυστικότης, ἔχεμυ-

segrêto, -a, κρύφιος, ἀπόκρυφος,

(κρ(ο)υφός), λαθραῖος, ἀπόρρη-

τος, μυστικός; *dî persóna*, κρυφί-

νους, μυστηριώδης, (-τικός), ἐχέ-

μυθος || s. m., ἀπόρρητον, μυστι-

κόν, (κρυφόν, σεκρέτο).

seguâce, m. f., ὀπαδός, ἀκόλουθος.

segûgio, m., κύων ἰχνηλατικός,

ἰχνη-(ῥινη)λάτης, (ζαγάρι).

seguîre, ἔπομαι, ἀκολουθῶ || v. in-

seguîre; capitâre; →

seguitâre, v. continuâre, c. s.

sêguito, m., συνοδία, -δοί, ἀκολου-

θία || *continuazióne*, (ἔξ)ἀκολουθή-

σις, συνέχεια || *série, fila*, ἀλλη-

λουχία, διαδοχή, σειρά || *conse-*

guênza, effêto, ἐπακολούθησις,

-ημα, ἐπόμενον, ἀποτέλεσμα || in

—, ἔπειτα, εἰς τὸ ἐξῆς; ἔνεκα,

ἔξ αἰτίας || dî —, κατὰ τάξιν ο

σειράν, ἀκολουθῶς, συνεχομένως,

ἔφ-(καθ)εξῆς, ἀδιακόπως.

sêi, num., ἕξ, (ἕξι).

se(i)cênto, num., ἑξακόσιοι || s. m.,

ὁ δέκατος ἕβδομος αἰών.

sêlce, f., πυρίτης, (τσακμακόπετρα).

selciaiôlo; -ciatôre, v. lastricatôre.

selciâre, λιθοστρώνω, -στρωτῶ,

χαλικ(όνω)ῶ.

selciâto, -a, λιθόστρωτος || s. m.,

-ωτον, -ωμα, (ντοσεμές), χαλίκω-

selênio, m., σελήνιον. [μα.

selenîte, f., σεληνίτης.

selenítico, -a, σεληνιτικός, -τώδης.

selenografia, f., σεληνογραφία.

selenogrâfico, -a, σεληνογραφικός.

selezióne, f., ἐπιλογή.

sêlla, f., ἐπίπριον, (σέλλα) || *cavâllò*

da —, κέλης, (ἀλογο τῆς σέλλας).

sellâio, m., ἐφιππο-σαγματο-(ἵππο-

σκευο)ποιός, (σελλάς, σαμαράς).

sellâre, (ἐπι)σάττω, (σελλόνω, βάλ-

λω τὴν σέλλαν, στρώνω, σαμαρόνω).

selleria, f., ἵπποσκευοποιεῖον, -πω-

λία; *arte*, -ποιία || -θήκη, -φυλά-

κιον. [fig., πλήθος.

sêlva, f., δρυμός, -μών, δάσος ||

selvaggîna, f.; -ggiûme, m., ἄγρα,

θῆραμα, (ἀγρίμι, κυνήγι).

selvâggio; -âtico, -a, ἄγριος; αὐ-

τοφυής; *non addomesticâto*, ἀνή-

μερος || fig., ἄγριος, ἀγροϊκος, ἀ-

πειρόκαλος, ἀπολιτευτος, -λίτι-

στος, φιλέρημος, ἀκοινώνητος.

selvatichêzza, f., ἀγριότης; σκαιό-

της ἡθῶν. [δενδρώδης, v. boscêso.

selvôso, -a, δασώδης, -σύς, -σερός,

semâfôrico, -a, σημα(το)φορικός.

semâforo, m., σημα(το)φόρος.

semâta, *v.* orzâta.

sembiãnte, *m.*; -ânza, *f.*, πρόσωπον, ὄψις; *v.* aspêtto, môstra.

sembrãre, *v.* parêre.

sême, *m.*, σπόρος, σπέρμα || *spêrma*, σπέρμα || *fig.*, *generaziõne*, *rãzza ecc.*, γένος, -νεά; *fõnte*, *cãusa*, σπέρμα, ἀφορμή, αἰτία, ἀρχή, πηγὴ. [(tûra).

semênta; -e, *v.* semênza, sêmina-
sementãbile, *m. f.*, σπόριμος.

sementãre, σπείρω, (σπέρνω).

semênza, *f.*, σπόρος, τὰ σπέρματα, τὰ σπειρόμενα, τὰ σπόριμα, τὰ σπαρτά.

semenzãio, *m.*, *pr. e fig.*, φυτῶ-
ρ(ε)ιον; *pr.*, -τούργιον, -τευτήριον,
(-τότοπος, -ταλιά).

semenzina, *f.*, ἔλμινθοβότανον,
(λεβιδόχορτον), *v.* santolina.

semenzire, σπερματοῦμαι, -μοφυῶ.

semesãnto, *m.*, ἔλμινθαγωγόν, (σκου-
ληγοβότανον, τὰ κουφετάκια).

semestrãle, *m. f.*, ἕξαμηνιαῖος.

semêstre, *m.*, ἕξαμηνία, -ηνον,
ἡμίετες || *stipêndio di un* —, ἕξα-
μηνιαῖον, (-νιατικόν).

semi-, ἡμι-, (μισο-).

semiapêrto, -a, ἡμιανοιγμένος, ἡμί-
κλειστος, (μισ(ο)ανοιγμένος, μισο-
κλεισμένος).

semibãrbaro, -a, ἡμιβάρβαρος.

semibrêve, *f.*, *mus.*, ἡμίβραχυς.

semicircolãre, *m. f.*, ἡμικυκλικός,
-κύκλιος. [κλιον.

semicircolo; -cêrchio, *m.*, ἡμικύ-

semicrõma, *f.*, ἡμίχρωμα.

semicûpio, *m.*, ἡμίλουτρον, ἐγκά-
θισμα, (μισὸν λουτρόν). [πέντε.

semidiapênte, *m.*, *mus.*, ἡμιδια-
semidïo, *m.*, ἡμίθεος.

semidõtto, -a, ἡμιμαθής, ἡμίσοφος.

semiellisse, *f.*, ἡμιέλλειψις.

semigigãnte, *m.*, ἡμιγίγας.

semilunãre, *m. f.*, μηνοειδής, ἡμι-
σεληνόμορφος.

semilunio, *m.*, ἡμισέληνον, -ος.

semiminima, *f.*, ἡμιφθόγγου σχῆμα.

semimõrto, -a, ἡμιθανής, (μισα-
ποθαμένος).

seminãle, *m. f.*, σπερματικός.

seminãre, *pr. e fig.*, σπείρω, (σπέρ-
νω); *fig.*, διασπείρω, διαδίδω,
διασκορπίζω.

seminãrio, *m.*, ἱερὸν σπουδαστή-
ριον, ἱεροσπουδαστήριον, ἱεροδι-
δασκαλεῖον || *v.* semenzãio.

seminarista, *m.*, μαθητῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς σχολῆς, ἱεροσπουδαστῆς,
ἱερότροφος.

seminãto, -a, (σιτό)σπαρτός, ἔσπαρ-
μένος; διεσπαρμένος || *s. m.*, τόπος
σπαρτός, ἄρουρα.

seminatõio, *m.*, *sãcco*, σποροθύλα-
κος; *mãccina*, σπαρτήριον, σπερ-
μοφόρος μηχανή.

seminatõre, -trice, σπορεύς, (-ρέας)
|| *fig.*, διασπορεύς, διαδότης; —
di scãndali, σκανδαλοποιός.

sêmina(tûra); -agiõne; -aziõne, *f.*,
σπερματισμός, σπορά, (σπάρισμον);
têmpo, καιρὸς τῆς σποράς, σπορη-

seminãdo, -a, ἡμίγυμος. [τός.

semiografia, *f.*, σημειογραφία.

semiologia, *f.*, σημειολογία.

semiaprõna, *f.*, ἡμιαπόδειξις.

semiprõtico, -a, ἡμιποιητικός.

semisfêrico, -a, ἡμισφαιρικός.

semítico, -a, σημιτικός; *s.*, -μίτης.

semitismo, *m.*, σημιτισμός.

semitõndo, -a, ἡμικυκλοειδής, ἡμι-
στρογγυλος. [ἡμίφωνον.

semitõno, *m.*, *mus.*, ἡμιτόνιον;

semiũmo, *m.*, ἀνδράριον.

semivestito, -a, ἡμίγυμος. [to.

semivivo, -a, ἡμίζωος, *v.* semimõr-

semivocãle, *f.*, ἡμίφωνον.

sêmola, *f.*, πίτυρον || *v.* lentiggine.

semolino, *m.*; -lêtta; -lêlla, *f.*, ἀ-
θάρα, τράγος, κοκκοσεμιδαλις (σι-
μιγδάλι τῆς σούπας, τραχανάς).

semovênte, *m. f.*, αὐτόματος, αὐ-
τοκίνητος.

sempitêrno, -a, αἰώνιος, αἰδῖος, ἀ-
τελεύτητος, ἀθάνατος, (παντοτει-
νός).

sêmplice, *m. f.*, *pr. e fig.*, ἀπλοῦς,
(ἀπλός); *pũro*, *non misto*, ἄμικτος,
καθαρός; *sõlo*, μόνος; *ingênuo*,
schietto, ἀφελής, ἀπλοϊκός, ἀκα-

κος, ἄδολος, εἰλικρινής, ἀπονή-
ρευτος, *v.* *sempliciône*; *fácil*.

sempliciário, m., βοτανολόγιον.

sempliciône; *-ciôtto, m.*, εὐήθης,
βλάξ, (μπουδαλαῖς, ζευζέκης).

semplicista, v. *erborista*.

semplicità, f., ἀπλότης, ἀφέλεια,
ἀκακία, εἰλικρίνεια || εὐήθεια, ἀ-
semplicifcare, ἀπλοποιῶ. [νοησία.

sêmpre, avv., ἀεί(ποτε), πάντοτε,
(πάντα); *incessantemênte*, ἀπαύ-
στως, ἀδιακόπως || — *che*, ὁσάκις.

semprevêrde, m. f., ἀειθαλής || *s. m.*,
-λής, περικλύμενον.

semprevîna, f., ἀμάραντον, ἐλαιό-
χρυσον, ἀείζωον, ἀθάνασια.

sêna, f., κολουτέα; *farmacia*, σινα-
senâle, m., *mar.*, σέναυον. [μική.

sênapa, f., σίνηπι, (σινάπι).

senapiêra, f., σιναποδοχείον.

senapismo, m., σιναπισμός. [λαβος.

senârio, -a, ἐξαδικός, -διαίος; -σύλ-
senâto, m., *in gènere*, γερουσία;

specialmênte ateniêse, βουλή; *spe-
cialmênte româno*, σύγκλητος.

senatoconsûlto, m., ψήφισμα τῆς
γερουσίας ὁ τῆς συγκλήτου, βού-
λευμα, δόγμα. [σιαστοῦ.

senatorâto, m., ἀξίωμα τοῦ γερου-

senatôre, m., γερουσιαστής; βου-
λευτής, συγκλητικός || *esser* —,
γεροντεύω.

senatoriâle, m. f.; *-tôrio, -a*, γε-
ρουσιαστικός, συγκλητικός.

sênici, v. *orecchiôni*. [τικός, -τειος.

senile, m. f., πρεσβυτικός, γερον-

senilità, f., γῆρας, (τὰ γεράματα).

seniôre, v. πρεσβύτερος.

sênno, m., φρόνησις, σύνεσις, κρί-
σις ὀρθή; *v.* *sapiênza*, *sapêre* ||
da —, σπουδαίως.

sennonchè, cong., εἰμή, εἰ μὴ ὅτι,
πλὴν ὅτι; *v.* *ma*.

sêno, m., *umâno*, κόλπος, (κόρφος),
στέρνον, στήθος, τὰ στήθη, μα-
στοί; *bráccia*, ἀγκάλη; *vêntre*, μή-
τρα, γαστήρ, κοιλία || *gôlfo*, κόλ-
πος, (κόρφος) || *mat.*, ἡμίτονον ||
fig., κόλπος, βυθός, τὰ ἔγκατα,
μέσον, κέντρον, καρδία, ψυχή.

sensâle, m., (ἐμπορο)μεσίτης, (σεμ-
σάρης); *v.* *mezzâno*. [*saggêzza*.

sensatêzza, f., σωφροσύνη, *v.* *sênno*,

sensâto, -a, σώφρων, ἔμφρων, νουν-
εχής, φρόνιμος, συνετός, (γνω-
στικός). [πάθησις; ἐντύπωσις.

sensaziône, f., (ἐπ)αἴσθημα, -ησις,

senseria, f., μεσιτικόν, -τεία, (σεμ-
σαλίκι).

sensibile, m. f., *in sênso passivo*,
λαμβάνων αἰσθήσεις, αἰσθητικός,

αἰσθαντικός || *att.*, παρέχων αἰσθη-
σιν, ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις,

αἰσθητός || *tênero ecc.*, εὐαἰσθητος,
αἰσθηματικός, αἰσθαντικός, εὐ-

(συμ)παθής; *eccitâbile*, εὐερέθι-
στος; *di termômetro ecc.*, ὀξύρ-
ροπος; *percettibile, notêvole, evi-*

dênte, (ἐπ)αἰσθητός, ὀρατός, φα-
νερός, εὐδιάγνωστος, μέγας, ὀξύς,

σφοδρός, ἄκρος.

sensibilitâ, f., αἰσθητικότης, -κόν
|| εὐαἰσθησία, εὐπάθεια; φιλαν-

θρωπία; εὐερέθιστον, -στία.

sensibilizzâre, εὐαἰσθητοποιῶ.

sensismo, v. *sensualismo*.

sensista, m., αἰσθητόφρων.

sensitîva, v. *sensibilitâ*; *mimôsa*.

sensitîvo, -a, αἰσθητικός, *v.* *-sibile*.

sênso, m., αἴσθησις || *impressiône*,
ἐντύπωσις || *significâto*, σημασία,

νόημα, ἐν-(διά)νοια || *lâto, dire-*
ziône, πλευρά, μέρος, (-ριά), διεύ-

θυνσις || *môdo, pûnto di vîsta*,
τρόπος, ὄψις || — *comûne*, κοινός

νοῦς ὁ λόγος, φρένες || *buôn* —,
ὀρθὸς λόγος, εὐθυκροσία, ὀρθο-

φροσύνη, λογισμός, νοῦς, φρόνη-
σις, ὑγιεῖς φρένες || *v.* *sensualità*.

sensoiâle, m. f., φρενικός.

sensôrio, m., αἰσθητήριον, φρήν,
(φρένα).

sensuâle, m. f., αἰσθητικός, σαρ-
κικός, σωματικός, ἀπολαυστικός,
ἡδυπαθής, φιλήδονος.

sensualismo, m., αἰσθητισμός, ἐπι-
κουρισμός.

sensualità, f., ἡδυπάθεια, φιληδο-
νία; τρυφή, ἡδονή σαρκική.

sentênza, f., ἀπόφθεγμα, ἀξίωμα,

γνώμη, -μικόν, -μολογία || *leg.*, *ecc.*, (δικαστική) απόφασις.

sentenziäre, αποφασίζω, κρίνω, όρίζω; (κατα)δικάζω.

sentenziôso, -a, αποφθεγματικός, γνωμ(ολογ)ικός.

sentiêro, *m.*, άτραπός, στενωπός, (-νάδακι, μονοπάτι) || *v. via.*

sentimentâle, *m.*, αισθηματικός, ευαίσθητος, περιπάθης.

sentimentalità, *f.*, αισθηματικότητας, ευπάθεια.

sentimênto, *m.*, αισθησις, -ημα, -ητήριον || *sensibilità*, ευαίσθησία; πάθος || *conoscenza*, συναίσθησις, συνείδησις || *pensiêro*, *oripitiône*, φρόνημα, γνώμη.

sentina, *f.*, άντλος, (σεντίνα) || *fig.*, δοχεϊόν, καταγώγιον.

sentinella, *f.*, σκοπός, φρουρός, φύλαξ, (μπεκτζής, βιγλάτορας) || *fâr la* —, φρουρώ, φυλάττω, (βιγλίζω); *fig.*, κατασκοπῶ, σκοπι(ά-ζω)ῶ, παραμονεύω, παραφυλάττω, (βιγλίζω).

sentire, αισθάνομαι, ακούω, (νοιώθω, νοιόνω, άγροικῶ, γρυνῶ); *v. udire*; *provâre*; *sapêre*.

sentôre, *v. indizio*; *odôre*.

sênza, *prep.*, άνευ (*gen.*), χωρίς (*acc.*), δίχα (*gen.*), (δίχως *acc.*).

separâbile, *m.f.*, (δια-άπο)χωριστός.

separâre, (δια-άπο)χωρίζω, (ξεχωρίζω), διαιρώ, διαζευγνύω.

separatamênte, *adv.*, (άπο)κεχωρισμένως, χωριστῶς, κατά μέρος, ιδίᾳ, ((ξε)χωριστά, χώρια).

separatîsmo, *m.*, άποχωρισμός, σχισματισμός. [σχισματικός.

separatista, *m.f.*, άποχωριστής,

separatîvo, -a, διαχωριστικός, διαιρετικός, διαζευκτικός.

separâto, -a, διακεχωρισμένος, (άπο)χωριστός, διακεκριμένος. [ζων.

separatôre, -tríce, (δια-άπο)χωρίζω,

separaziône, *f.*, (δια-άπο)χωρισμός, (άπο)χώρισις, (χωρισιά) || *diaframma ecc.*, διάφραγμα, (δια-άπο)χώρισμα || — *di bēni*, χωρισμός παρουσίας || — *di cōpro*, χωρισμός

άπο κοίτης και τραπέζης, διάστασις συζύγων, διάζευξις, (χωρισιά). *sepolerâle, m.f.*, επιτύμβιος, -τάφιος, τοῦ μνήματος || *di vóce*, βαθύς, βόθριος, ύπόκωφος || *di aspétto*, νεκρικός, νεκρώδης, στυγερός, κάτωχρος.

sepolerêto, *m.*, τύμβοι (άρχαῖοι), τάφοι, τὰ μνήματα, νεκροταφεϊόν.

sepôlero, *m.*, τύμβος, τάφος, μνήμα, (-μούρι, κιβούρι); *di un erôe*, ήρωῶν || *il Sânto* —, ὁ Ἅγιος Τάφος. [φω || κεκαλυμμένος.

sepôlto, -a, τεθάμμένος, ὁ ἐν τά-
seppellimênto, *m.*, ταφή, ένταφιασμός, (θάψιμον) || κατάκρυψις.

seppellire, θάπτω, (θάβγω), ένταφιάζω || *fig.*, κατα-(άπο)κρύπτω, καλύπτω.

seppellitôre, *m.*, ένταφιαστής, (νεκρο)θάπτης || κατακρύπτης.

sêppia, *f.*, σηπία, (σουπιά) || μέλαν, (-άνι,) τῆς σηπίας.

sequêla, *f.*, είρμός, όρμαθός (άρμαθιά), άκολουθία, σειρά.

sequênza, *v. rônfa*.

sequestrâre, κάμνω κατάσχεσιν, κατάσχω, βάλλω εις μεσεγγύην, μεσεγγυῶ, (άμαχεύω, άμανατεύω, άμαχοβάνω) || — *qed.*, περιορίζω, καθέλρω, (φυλακίζω); άπομονῶ, άποχωρίζω. [τος, μεσεγγυημένος.

sequestratârio, *m.*, κάτασχεσίβλη-

sequêstro, *m.*, κατάσχεσις; μεσεγγύη(σις), -ύημα, -ον, (πιάσιμον, άμάχευσις, -ευμα, άμάνάτευσις, άμάχι).

sêra, *f.*, έσπέρα, όψία, (βράδυ) || *di* —, έσπέρας || *quêsta* —, άπόψε, (τὸ βράδυ) || *iêri* —, χθὲς τὸ έσπέρας ο (τὸ) βράδυ || *domâni* —, αύριον τὸ έσπέρας ο (τὸ) βράδυ || *vêrso* —, περὶ ο πρὸς τὸ έσπέρας, (πρὸς τὸ βράδυ) || *si fa* —, όψία γίνεται, (βραδυάζει, άρχίζει νά βραδυάζη) || *buôna* —! καλήν έσπέραν, καλησπέρα σας, (καλὸν βράδυ).

serâfico, -a, σεραφικός, άγγελικός.

serafino, *m.*, σεραφεῖμ.

seràle, *m. f.*, ἐσπέριος, (βραδυνός, ἀποσπερινός). [ράσκέρης].
 seraschière, *m.*, στρατάρχης, (serràta, *f.*, ἐσπέρα, ὄψια, (βραδυά, -δειά, -δυνή) || *véglià, trattenimènto. conversaziòne*, ἐσπερίς, ἐφεσπερεία, ἐσπερινή συναναστροφή ο διασκέδασις, (βεγγέρα, βεγκέρα); *con bállo*. ἐσπερίς μετὰ χοροῦ || *passàr la —*, ἀποσπερίζω.
 seratànte, *m. f.*, εὐεργετούμενος.
 serbàre, *v.* conservàre. [σέσελι.
 serbastrèlla, *f.*, *bot.*, σιλλικύπριον,
 serbatòio, *m.*, συναγωγή ὑδάτων, δεξαμενή, (χαβούζα) || ἰχθυοτροφείον || ταμειυτήριον, ἀποθήκη.
 sêrbo, *m.*, φύλαξις, ἐπι-(δια)τήρησις; ἀποταμίευσις || *tenêr in —*, φυλάττω, (δια)τηρῶ.
 sêre, *v.* sîre, signòre.
 serenàre, *v.* rasserenàre.
 serenàta, *f.*, νυκτωδία, παρακλαυσίθυρον, (πατινάδα, καντάδα).
 serenissimo, -a, *títolo*, γαληνότατος.
 serenità, *f.*, αἰθρία, εὐδία, γαλήνη, νηνεμία, καθαρός οὐρανός, καθαρωσύνη, (καλοκαιριά, ξαστεριά; *délla nôtte*, ἀστροφεγγιά) || *fig.*, γαλήνη, ἡσυχία, ἀταραξία, φαιδρότης, ἰλαρότης; *títolo*, γαληνότης.
 serêno, -a, αἰθριος, εὐδιος, γαλήνιος, -νιαῖος, -νός, νήνεμος, καθαρός, (ξάστερος) || *fig.*, γαλήνιος, ἡσυχος, ἀτάραχος, φαιδρός, ἰλαρός; ἀπαθής; *v.* imparziàle.
 serfaccènda, *m.*, *v.* factòtum; intrigànte.
 sergènte, *m.*, *mil.*, λοχίας, ἀνθυπολοχαγός, πεντηκόνταρχος || *leg.*, *r.*, κλητήρ. [δης, (-ξένιος).
 sêrico, -a, σηρικός, μεταξωτός, -ξώsericultòre, *m.*, μεταξοκαλλιεργός, βομβυκο-(σηρο)τροφός.
 sericultûra, *f.*, μεταξουργία, -ξοκαλλιέργεια, βομβυκο-(σηρο)τροφία.
 sêrio, *f.*, σειρά, εἰρμός, στίχος, συνακολουθία, συνέχεια, τάξις; *mat.*, συνάφεια.
 serietà, *f.*, σπουδαιότης, σοβαρόν, -ρότης, ἐμβρίθεια, σεμνότης.

sêrio, -a, σπουδαῖος, σοβαρός, ἐμβριθής, σεμνός, -οπρόσωπος || *sòlido, importante ecc.*, σπουδαῖος, οὐσιώδης || *grave, pericoloso*, χαλεπός, βαρύς, ἐπισφαλής, κινδυνώδης || *sul -o*, σπουδαίως, σοβαρῶς, ἀληθῶς, (μὲ τὰ σωστά μου).
 sermollino, *m.*, *bot.*, ἔρπυλον.
 sermòne, *m.*, διδαχή, (πρόδικα) || *fig.*, ἐπίπληξις, νουθεσία.
 sermon(eggi)àre; -mocinàre, *v.* predicàre || *ammonire, rimproverare*, ἐπιπλήττω, νουθετῶ.
 seròtino, -a, *v.* -ràle; tardivo. [le.
 sêrpe, *m. f.*, *v.* -pònte, rêttilè; sediserpeggiàre, (δι)έλισσομαι, ἔρπω, (στριφογυρίζω).
 serpentària, *v.* dragontèa.
 serpènte, *m.*, ὄφις, ((ὀ)φίδι, φείδι).
 serpentèllo, *m.*, ὄφ(ε)ιδιον, (ὄφιδάκι, φειδάκι).
 serpentifero, -a, ὄφιοφόρος.
 serpentifòrme, *m. f.*, ὄφ(ε)ιοειδής, ὄφε-(ὄφι)ώδης.
 serpèntino, -a, *c. s.*; *fig.*, δηκτικός, φαρμακερός, ἰοβόλος || *s. m.*, *marino*, ὄφίτης || *s. f.*, *bot.*, τραγοπύγων, (σκούλι); *chim.*, ψυκτῆρ.
 serpigine, *f.*, *v.* èrpete, impetig(g)iserpillo, *m.*, *bot.*, ἔρπυλον. [ne.
 sêrra, *f.*, χειμερινός κήπος, ὑπόστεγον φυτοκομείον, φυτοχείμαστρον, (σέρρα, λεμονλούκι) || *v.* cãlea; importunità. [της].
 serràfila, *m.*, οὐραγός (στρατιώserràglio, *m.*, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτάνου, μέγαρον, (σεράγι); *harém*, γυναικωνίτης, -νίτις, (χαρέμ(ον)) || *di animalì*, ζωρεῖον, θηριοτροφείον || *v.* chiàso; chiu-dènda, palizzàta.
 serràre, *stringere, prèmere*, (συ)σφίγγω, (συν)θλίβω, (συμ)πιέζω, (ζουλίζω); συμπυκνῶ; — *le file*, πυκνῶ, (-όνω) || *rènder conciso*, συντέμνω, συστρέφω, (συντομεύω) || — *il cuòre*, καταλυπῶ, θλίβω τὴν καρδίαν || ἐγκλείω, *v.* chiàdere.
 serràto, -a, (περι)κλειστός || βραχύς, σύντομος.

serratūra, *f.*; -άμε, *m.*, κλειθρον, κλειδωμα, (-δαριά, -δωνιά).

sêrto, *m.*, *poet.*, *v.* κοτόνα.

sêrva, *f.*, θεράπαινα, ὑπηρέτρια, οἰκέτις, (δούλη, δούλα, -λεύτρια, κοπέλα). [vitù.

servâggio, *m.*, *v.* schiavitù, servâre, *v.* conser-

servênte, *m. f.*, *v.* sêrva; infermiêre, -a, || cavaliêr —, εὐπατρίδης διακονῶν.

serventêse, *m.*, θεραποντίς.

servêtta, *f.*, θεραπαινίς, (κοπέλα).

servidorâme, *m.*, ὑπηρετικόν, οἰκετικόν, ὑπηρετάει, οἰκέται, ὁμὰς τῶν ὑπηρετῶν, (δοῦλοι).

servigio, *v.* -vizio.

servile, *m. f.*, δουλικός, -λιος; -λοπρεπής, χαμερπής.

servilità, *f.*, δουλοπρέπεια, -λοφροσύνη, χαμέρπεια, ἀνδραποδισμός || ὑπερακρίβεια, ὑπερβολικὴ μίμησις.

servire, *ésser sêrvo*, ὑπηρετῶ, εἶμαι ὑπηρετῆς παρά τι, δουλεύω; *éssere schiâno*, δουλεύω || *rênder*

servizio, ὑπηρετῶ, κάμνω ἐκδουλεύσεις ο καλοσύνην, ὠφελῶ, βοηθῶ || *giòdre*, *ésser útile a qcc.*,

χρησιμεύω εἷς τι, λυσιτελῶ, ὠφελῶ || *a távola*, παρατίθεμαι, παραθέτω, βάλλω τὸ φαγί, (σερβίρω) || *offrîre, dare*, προσφέρω, (σερβίρω)

— Dio, δουλεύω ο λατρεύω τὸν Θεόν || — *la mêssa*, διακονῶ τὸν ἱερουργοῦντα || *mil.*, ὑπηρετῶ ἐν τῷ στρατῷ, στρατεύομαι || — *da*,

χρησιμεύω ἀντί ο ὧς, προτίθεμαι ὧς, εἶμαι διὰ || *-rsi di*, κάμνω χρῆσιν, χρῶμαί τι πράγματι, μεταχειρίζομαι τι.

servito, *v.* -vizio, pietânza.

servitôre, *m.*, ὑπηρετῆς, θεράπων, οἰκέτης, παῖς, (δοῦλος, κοπέλι) || — *sûo!* εἶμαι δοῦλός σας! || *vôstro amilissimo* — (εἶμαι) ταπεινότητος δοῦλός σας.

servitù, *f.*, *schiavitù*, δουλεία, (σιλαβιά); ὑποδούλευσις, βάρος, (ἀγγαριά) || *leg.*, δουλεία || *v.* serviziale, *v.* clistêre. [vidorâme.

serviziale, *v.* clistêre. [vidorâme.

serviziale, *v.* clistêre. [vidorâme.

servizlêvole, *m. f.*, ὑπηρετικός, περιποιητικός, πρόθυμος, χαριστικός, φιλόφρων.

servizio, *m.*, ὑπηρεσία, (δούλευσις, σερβίτσιο) || *piacêre, favôre*, χάρις, ἐκδούλευσις, ὑποχρέωσις; εὐεργεσία || *utilità, cómodo*, ὠφέλεια, χρῆσις || *faccênda, negôzio*, ἔργον, πρᾶγμα || *da távola*, ἐπιτραπέζωμα, (σερβίτσιο); *pietânza*, παράθεσις, -θεμα, (σερβίτσιο) || — *divino*,

ἱεουργία, λειτουργία; μνημόσυνον || *mil.*, στρατιωτικὴ ὑπηρεσία || *offrîre i prôpri -i*, προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ο τὴν βοήθειάν μου, προτείνω ο προσφέρω ἑμαυτὸν εἰς ὑπηρεσίαν.

sêrvo, *v.* -vitôre; schiâno; vassâllo.

sêsamo, *m.*, σήσαμον, -σάμη, -σάμι(ον), (σουσάμι). [-μώδης.

sesamôide, *m. f.*, σησαμοειδής, sesêli(o), *m.*, *bot.*, σέσελι.

sesquipedâle, *m. f.*, τριημιποδιαῖος; ὑπέρομετρος. [-ντούτης.

sessagenârio, -a, ἐξηκονταετής, sessagêsimo, -a, ἐξηκοστός || *s. f.*, † -ή; ἡ τῶν ψυχῶν. [(ἐξῆντα).

sessânta, *num.*, *inv.*, ἐξήκοντα, sessantêsimo, -a, ἐξηκοστός || *s. m.*, -τόν, -τημόριον.

sessantina, *f.*, ἐξηκοντάς, (-ταριά, ἐξηντάρι, -ταριά) || — *d'ânni*, ἐξηκονταετία, (ἐξηντάρα).

sessennâle, *m. f.*, ἑξαετής.

sessennio, *m.*, ἑξαετία.

sêssile, *m. f.*, ἄνευ μίσχου, ἄμισχος.

sessiône, *f.*, σύνοδος; συνεδρ(ε)ία, -δρίασις.

sêssο, *m.*, φῦλον, γένος || *il bel* —, τὸ ὠραῖον γένος, τὸ γυναικεῖον φῦλος, τὸ θῆλυ γένος, αἱ γυναῖκες.

sêssola, *f.*, ἀντλητήριον, (σέσολα).

sessuâle, *m. f.*, τοῦ γένους ο φύλου, φυλετικός; γενετικός, γεννητικός.

sêsta, *f.*, διαβήτης, (κομπάσο, πριγέλι) || *mus.*, — *maggiôre*, ἐξάτονον; — *minôre*, τετράτονον.

sestânte, *m.*, ἐκτόκυκλον || *mar.*, ἑξᾶς, (σεστάντε).

sestêrziο, *m.*, σηστέριος.

sestêtto, *m.*, *mus.*, ἑξάφωνον, ἑκτοφωνία, ἑξαφωδία.
 sestière; -o, *m.*, *v.* quartiêre || *misúra*, ἑκτεύς; ἑξέστης.
 sestile, *m. f.*, ἑξηκοντάμοιρος.
 sestina, *f.*, *número di séi*, ἑξάς, (-άρι) || *strófe*, ἑξάστιχον.
 sêsto, -a, ἕκτος || *s. m.*, -ον, ἑκτημόριον || *architettura*, ψαλῖς, ἀψίς, τόξον || *di un libro*, σχῆμα || -o, *avn.*, ἕκτον.
 sestuplicâre, ἑξαπλασιάζω.
 sêstuplo, -a, ἑξαπλάσιος, -πλοῦς.
 sêta, *f.*, μέταξα (-τάξι, -τάξη), σηρικόν || *âbito di* —, μεταξοφορεσία.
 setacciâre, κρησερίζω, (δια)σήθω, κοσκινίζω, (σητίζω, περνώ ἀπὸ τὸ κόσκινον). [(κνησάρα, σήτ(τ)α).
 setâccio, *m.*, κρησέρα, σήτρον,
 setâceo, -a, μεταξο-(σηρικο)ειδής.
 setaiòlo, *m.*, μεταξουργός, σηρικοπλόκος, (καζάσης, μεταξᾶς) || ἔμπορος μεταξίνων ὑφασμάτων, μεταξοπώλης, (μεταξᾶς).
 sête, *f.*, δίψα || *fig.*, ἄμετρος ἐπιθυμία, διακαῆς πόθος || *avnêr* —, διψῶ || *morir dâlla* —, θνήσκω ο πνίγομαι ἐκ δίψης.
 seteria, *f.*, μεταξουργία || τὰ μεταξουργήματα, τὰ μεταξωτά; τὰ σηρικά.
 setificio, *m.*, μεταξουργεῖον.
 sêtola, *f.*, μῆριγξ, θριξ, (τριχα, γουρουνότριχα) || *v. scerpolarura*.
 setolòne, *m.*, *bot.*, ἵππουρις.
 setolòso, -a, λασιόθριξ.
 setòne, *m.*, δίεσμα, λημνίσκος, (διάσυρτος, κορδέλ(λ)α). [ωρία.
 sêtta, *f.*, αἵρεσις || συνωμοσία, σκευsettâgono, *v.* ettâg-.
 settânta, *num.*, *inv.*, ἑβδομήκοντα, (-μῆντα) || *la versióne dêi* —, ἡ μετάφρασις τῶν —.
 settantésimo, -a, ἑβδομηκοστός.
 settârio, -a, αἰρετικός, ὀπαδὸς αἰρέσεως.
 sêtte, *num.*, *inv.*, ἑπτὰ, (ἑφτά); *âlle carte*, ἐπτάσημον (-τάρι) || — *vólte*, ἐπτάκις, (ἑφτὰ φοραῖς).

settecênto, *num.*, *inv.*, ἑπτακόσιοι.
 settêmbre, *m.*, Σεπτέμβριος, (τρυγητής).
 settembrino, -a, Σεπτεμβριανός.
 settêmplice, *m. f.*, ἑπταπλοῦς, -πλάσιος. [σύλλαβος.
 settenârio, -a, ἑβδομαδικός || ἑπτα-
 settênn(â)le, *m. f.*, ἑπταετής.
 settênnio, *m.*, ἑπταετία.
 settentrionâle, *m. f.*, βόρειος, -εινός, ἀρκτικός, -τῶς || *i -i*, οἱ βόρειοι.
 settentríone, *m.*, τὰ βόρεια μέρη, βορρᾶς, βορέας, (-ρηᾶς), ἄρκτος.
 sêttico, -a, σηπτικός.
 setticòrdo, *m.*, ἐπτάχορδον.
 sêttile, *m. f.*, τμητός, σχιστός.
 settimanâna, *f.*, ἑβδομάς, (-άδα) || *lanòro o pága*, ἑβδομαδιαῖον, (βδομαδιατικόν) || *la — sânta*, ἡ μεγάλη ἑβδομάς || *èsser di* —, εἶμαι τῆς ἑβδομάδος. [(διάρικος).
 settimanâle, *m. f.*, ἑβδομαδιαῖος,
 settimanalmênte, *avn.*, καθ' ἑβδομάδα. [ἐπτάφωνον, ἑπταφωδία.
 settimino, *m.*, ἑπταμηνιαῖον || *mus.*,
 sêttimo, -a, ἑβδομος || *s. m. e avn.*,
 sêtto, *m.*, διάφραγμα. [-ον.
 settòre, *m.*, *mat. ecc.*, τομεύς || *v. quartiêre*.
 settuagenârio, -a, ἑβδομηκονταετής, -ντούτης, (ἑβδομηκοντάρης).
 settuagésima, *f.*, ἑβδομηκοστή; ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου.
 settuplicâre, ἑπταπλασιάζω.
 sêttuplo, -a, ἑπταπλοῦς, -πλάσιος.
 severità, *f.*, *in gènere*, αὐστηρότης; *durézza, asprézza*, σκληρότης, τραχύτης; *decénza, gravità*, σεμνότης; *esattézza, rigóre*, ἀκριβεία.
 sevêro, -a, αὐστηρός, τραχύς, πικρός; ἀπότομος, ἀδυσώπητος; σεμνός; -οπρεπής; ἀκριβής.
 sevîzie, *f. pl.*, αἰκίαι, αἰκισμοί, κα-
 sêvo, *v.* sêgo. [καὶ μεταχειρίσεις.
 sezionâre, τμηματοποιῶ, τέμνω.
 sezíone, *f.*, τομή, τμήσις, διαίρεσις; τμήμα, μέρος || νεκροψία.
 sfaccendâre, πολυπραγμονῶ, ἀσχο-

λοῦμαι, εἶμαι ἐνεργητικός ο δραστήριος. [so.]

sfaccendâto, *v.* disoccupâto, oziósfaccettâre, *v.* face-

sfacchinâre, κατα-(ἐκ)πονοῦμαι, ((κατα)κουράζομαι).

sfacciâto, -a, *v.* impudênte, sfrontâtato, svergognâto.

sfacêlo, *m.*, *medc.*, σφάκελος, γάγγραινα || *v.* dissoluzióne, rovina.

sfaldâre, διαιωῶ εἰς ἐλάσματα, *v.* scagliâre. [*v.* saziâre.

sfamâre, καταπαύω τὴν πείναν;

sfangâre, ἐκκαθαίρω τοῦ βορβόρου, τὸν πηλὸν ἀποσμήχω, (ξελασπόνω) || -rsi, *fig.*, ἐξέρχομαι τοῦ βορβόρου, (ξελασπόνω).

sfâre, *v.* dis-, guastâre.

sfarinâre, λειοτριβῶ. [gnificênza.

sfârzo, *m.*, *ecc.*, *v.* pômpa, fâsto, ma-

sfasciâre, *levâr le fâsce* (a un

bambino), ἀφαιρῶ τὰ σπάργανα,

ἀποσπαργανῶ, (-όνω, ξεφασκιόνω)

|| *una ferita ecc.*, ἀφαιρῶ, λύω,

σηκόνω τὸν κατάδεσμον, (ξεφα-

σκιόνω) || *mandâr in fâscio*, δια-

(κατά)λύω, διαφθείρω, (χαλνῶ).

sfasciûme, *m.*, τὰ ἐρείπια, τὰ

λείψανα.

sfatâre, ὀλιγορῶ, περιφρονῶ; ἀφ-

αιρῶ τὴν ὑπόληψιν. ἐξευτελίζω;

ἀποδεικνύω τι ψευδές.

sfavillâre, *v.* scintillâre, brillâre.

sfavorêvole, *m. f.*, δυσμενής, δύσ-

νους, ἐναντίος; ἄκαιρος.

sfebrâre, καταπαύω τὸν πυρετόν

|| -rsi, ἀπαλλάττομαι τοῦ πυρετοῦ.

sfegatârsi, *v.* sgolarârsi || *affannârsi*

ecc., σπουδάζω πρὸς τι, περιπαθῶς

διατίθεμαι, ἀγωνίζομαι, φιλοτι-

μοῦμαι. [nâto, ardênte.

sfegatâto, *v.* sviscerâto, appassio-

sfenoidâle, *m. f.*, σφηνοειδικός.

sfenôide, *m.*, σφηνοειδές (ὄστουν).

sfêra, *f.*, *pr. e fig.*, σφαῖρα; *fig.*,

κύκλος, τάξις, ἔκτασις, δύναμις,

τὰ ὄρια || *lancetta di orologio*, ὠρο-

sfericitâ, *f.*, σφαιρικότης. [δείκτης.

sfêrico, -a, σφαιρικός.

sferoidâle, *m. f.*, σφαιροειδής.

sferôide, *m.*, σφαιροειδές.

sferômetro, *m.*, σφαιρομέτρης.

sfêrra, *f.*, τὰ παλαιὰ σιδηρώματα,

παλαιο-(σχωριο)σίδηρα || *v.* anti-

câglia. [φόριον.

sferraiolâre, ἐκβάλλω τὸ ἐπανω-

sferrâre, ἀφαιρῶ τὸ σίδηρον, ἐκσι-

δηρίζω; λύω τὰ δεσμὰ || *un ca-*

vâllo, ἀφαιρῶ τὰ πέταλα, ἐκπετα-

λῶ, (ξεπεταλόνω) || *v.* scagliâre.

sfervorâre, *v.* raffreddâre, intie-

pidire.

sfêrza, *f.*, *v.* staffile, scudiscio,

frûsta || — del sòle, ἀκμὴ τοῦ

καύσωνος, καύσων, καῦσος.

sfertzâre, *pr. e fig.*, μαστιγῶ, -ίζω;

punire, percuotere. τιμωρῶ, ξυλίζω

|| *fig.*, (ἐκ)πλήττω: προσβάλλω;

del sòle, καίω; *della pióggia ecc.*,

καταφέρομαι; *v.* eccitâre.

sferzâta, *f.*, μάστιγμα || τιμωρία.

sferzatôre, *m.*, μαστιγωτής || τιμω-

sflaccolâto, *v.* fiâcco, sfnîto. [ρός.

sflancâre, νωτο-(νεφρο)κοπῶ, (κο-

ψο-(κουτσο)μεσιάζω); κατασκε-

λεύω, κατισχναίνω, καταδυνατίζω,

χαυν(όνω)ῶ, ἐκνευρίζω, (ξενεφρί-

(ά)ζω).

sflatamêto, *m.*, ἀναθυμιασις, ἐξά-

τμισις, ἀναπνοή; πνευστίασις,

φυσιασμός, (λαχάνιασμα).

sflatâre, ἀναθυμιῶ, ἐξατμίζομαι ||

-rsi, *v.* sgolarârsi. [γώγιον, ἀνοιγμα.

sflât(atô)io, *m.*, ἐξατμιστήριον, ψυχα-

sflbbiâre, ἐκπορπῶ, (ξεθηλυκόνω).

sflibrâre, *v.* fiaccâre, sfnîre, esaurire.

sfida, *f.*, πρόκλησις, -κλητήριον

(εἰς μονομαχίαν). [χην *ecc.*).

sfidâre, προκαλῶ, -οῦμαι (εἰς μά-

sfidatôre, *v.* provocatôre.

sfduciâto, *v.* sconfortâto.

sfigurâre, παραμορφῶ, ἀσχημίζω,

(χαλῶ) || *n.*, *v.* scomparire.

sflacci(c)âre, δια-(παρα)λύω, ἀπο-

διαξαίνω, (ξεφτῶ, ξεφαίνω, ξεφτ(ι-

δ)ίζω) || -rsi, παραλύομαι, (ξεφτῶ).

sflâccio, *m.*, ἀποδιάξασμα, (ξεφτίδι).

sflilâre, *v.* -lac(c)icâre; sfiancâre ||

pérle ecc., ἐξορμαθίζω, (ξαρμα-

θιάζω, ξεμπουρλιάζω, ξεπερνῶ) ||

- n., πορεύομαι κατὰ σειράν, (πηγαίνω ἀράδα), παρελαύνω.
- sfilâta**, *f.*, στοῖχος, τάξις, (ἀράδα); παρέλασις; *v.* rassègna.
- sfilâto**, -a, ἔκνευρος, κατάπονος, (κοψομεσιασμένος).
- sfînge**, *f.*, *pr. e fig.*, σφίγξ.
- sfinimêto**, *v.* esaurimêto.
- sfinire**, ἔξαντλῶ, παρα-(ἐκ)λύω, ἔξασθενίζω, ἔκνευρίζω, (ξενεφρί(ά)-sfinîtere, *m.*, σφιγκτήρ. [ζω]).
- sflorâre**, ἀπανθίζω, ἀνθοβολῶ, ἀνθολογῶ, (ξελουλουδίζω) || *toccar leggermente*, ἐφάπτομαι, ἐγγίζω ἑλαφρῶς ο ἀκροθιγῶς, ἐπιψάύω || *trattâr di vôlo*, πραγματεύομαι ἐπιπολαίως, παρεφάπτομαι || -rsi, *v.* sfiorire.
- sfiorimêto**, *m.*; -ritûra, *f.*, ἀπάνθησις, (ξελουλουδισμα). [κμάζω.
- sfiorire**, *n.*, ἀπανθῶ || *fig.*, παρα-sfitt(ât)o, -a, κενός, μὴ ἐνοικιασθεὶς, ἀμίσθωτος, ἀνοικίαστος,
- sfoconâre**, *v.* attizzâre. [(ασμένος).
- sfoderâre**, *sguainâre*, ἐξάγω τῆς θήκης, γυμνῶ, ἔλκω, σπῶμαι (τὸ ξίφος), ξιφουλκῶ, (ξεφουκαρόνω, ξεθηκαρόνω, ξεσπαθόνω, ξεμαχαιρόνω) || *levâr la fôdera*, ἀφαιρῶ τὸ ὑπόρροαμα, (ξασταρόνω).
- sfogâre**, ἐκ-(δια)χέω; ἔξατμίζω, ἀναθυμιῶ || -rsi, *fig.*, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, διακοινῶ τὰ ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς, διαχέομαι; ἑλαττῶ λύπην ο ὀργήν, ἐκχέω τὴν ὀργήν, (ξεθυμαίνω). [νωτήριοιον.
- sfogatôio**, *m.*, *v.* sfiatatôio; ἔκκε-sfoggiâre, ἐκθῆτω πομπωδῶς, ἐπιδεικνύω || ἐνδύομαι πολυτελῶς || ὑπερβαίνω τὰ ὄρια. [lûsso.
- sfôggio**, *m.*, πομπή, ἐπίδειξις; *v.* sfôglia, *f.*, λεπτὸν ἔλασμα, φύλλον.
- sfogliâre**, φυλλοτομῶ, ἀποφυλλίζω. (ξεφυλλίζω) || *un libro*, ἀνελίττω ο γυρίζω τὰ φύλλα, φυλλολογῶ, φυλλομετρῶ; διέρχομαι ἐπιτροχάδην || *la pasta*, φυλλοπλαστῶ.
- sfogliâta**, *f.*, φυλλόπλαστον, πτυχωτόν, στρεπτός.
- fogliâzzo**, *v.* scartafâccio.
- sfôgo**, *m.*, ἔκχυσις; ἐξάτμισις, διαφύρησις, ἔξοδος, (ξεθύμασμα) || *fig.*, φιλικὴ διακοίνησις, διάχυσις; ἀνακούφισις; ἔκρηξις, ἔκχυσις ὀργῆς, (ξεθύμασμα); *comm.*, πώλησις, διάπρασις, ἐξόδευσις. [διάλαμψις.
- sfolgoramêto**, *m.*, σπινθηροβολία,
- sfolgorânte**, *m. f.*, ἀστράπτων, ἀστραπη-φωτο-σπινθηρο-(ἀκτινο)-βόλος, λαμπρός || *fig.*, λαμπρός, διάπυρος. [θηρο-(ἀκτινο)βολῶ.
- sfolgorâre**, ἀστράπτω, λάμπω, σπιν-sfolgoriô, *m.*, λάμψις, λαμπηδών, *v.* -ramêto; λαμπρότης; ἐπίδειξις, πομπή.
- sfondâre**, ἀφαιρῶ τὸν πνυθμένα, (τὸν πάτον), (ξεπατόνω), || *fig.*, διαρρηγνύω; ἀνατρέπω, καταστρέφω.
- sfondâto**, -a, *senza fôndo*, ἀπύθμενος || *fig.*, *rovinato*, *abbattuto*, κατεστραμμένος || *smisurato*, ὑπέρμετρος || *insaziabile*, ἀκόρεστος || *ricco -o*, *v.* ricco. [ἀπόστασις.
- sfôndo**, *m.*, *pittura ecc.*, ἄποπτον,
- sforacchiâre**, διατρυπῶ.
- sforbiciâre**, ψαλ(ιδ)ίζω.
- sforbiciâta**, *f.*, ψαλιδιά.
- sformâre**, *v.* deform-, sfigurâre.
- sformâto**, -a, ἄ-(δύσ)μορφος, δυσειδής, (ἀσχημος) || *smisurato*, ἄμετρος, ὑπέρμετρος || *s.m.*, ἔτνος, (πυρές, φάβα). (ξεφουρνίζω).
- sfornâre**, ἐξάγω ἐκ τοῦ κλιβάνου,
- sfornire**, (ἀπο)στερῶ, ἀπογυμνῶ.
- sfornito**, *v.* privo, mancante.
- sfortûna**, *f.*, δυσ-(κατα)τυχία, (κακορριζικιά), *v.* disgrâzia, disdétta.
- sfortunâto**, *v.* disgraziâto, infelice.
- sforzâre**, (κατ-ἐξ)ἀναγκάζω, (παρα-ἐκ)βιάζω; στενοχωρῶ; φέρω πέραν τοῦ μέτρου, ὑπερχορῶμαι, (παραμεταχειρίζομαι) || -rsi, ἐπιτείνομαι, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ, πειροῦμαι.
- sforzâto**, -a, ἀναγκασθεὶς, βεβιασμένος; ἀκούσιος, ἄκων || *non naturale*. ἐπιτετηδευμένος || *esagerato*, ὑπέρμετρος.
- sfôrzo**, *m.*, συνολκὴ. σύντασις; δύναμις, ἐνέργεια; ἀγών, προσπάθεια,
- sfracassâre**, *v.* frac-. [σπουδή.

sfracellâre, θραύω, συντριβώ, καταστρέφω, διαρρηγνύω, (σπ(άνω)ῶ, τσακ(ν)ίζω).
 sfrangiâre, (ἐκ)παραλύω, τίλλω, (ξεφτ(ίζω)ῶ). [Iere, licenziâre.
 sfrattâre ecc., v. cacciâre, espêl-
 sfregacciolâre, τριβώ ἐλαφρῶς.
 sfregâre ecc., v. fregâre.
 sfregiâto, -a, τετραυματισμένος, ὑλοφόρος.
 sfregiâre, τραυματίζω κατὰ πρόσωπον || βλάπτω, v. scalfire, graffiâre || *fig.*, καταισχύνω, ἀτιμάζω, ὑβρίζω.
 sfrêgio, *m.*, τραῦμα (σπαθιά, μαχαιριά,) ἐπὶ τοῦ προσώπου, σημεῖον πληγῆς, οὐλή || v. affrônto.
 sfrenâre, ἀποχαλινῶ, (ἀπο-(ξε)χαλινόνω). [λασία, ἀταξία.
 sfrenatêzza, *f.*, ἀχαλίνωτον, ἀκο-
 sfrenâto, -a, ἀχαλίνωτος, ἀκράτητος, ἀκάθεκτος; ἀκόλαστος, ἄσωτος.
 sfringuellâre, κελαδῶ, μινυρίζω || *fig.*, καταλαλῶ, v. chiacchierâre.
 sfrondâre, φυλλοτομῶ, ἀποφυλλίζω, (ξεφυλλίζω).
 sfrontatêzza; -ntatâggine, *f.*, ἀναί-
 δεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπία, ἀποτσιπωμα).
 sfrontâto, -a, ἀναιδής, ἀναίσχυν-
 τος, (ἀδιάντροπος, ἀρσιζικος, ἀποτσιπωμένος).
 sfruttamênto, *m.*, *di un terrêno ecc.*, ἐκπόνησις, ἐξεργασία; *di una miniêra*, ἐκμετάλλευσις, μεταλλω-
 ρυχία, ἐξόρυξις; *di un bôscio*, ξύ-
 λευσις, -λοτομία || *fig.*, κέρδος ἐκ τοῦ ξένου κόπου, αἰσχροκέρδεια, ἐξάντλησις.
 sfruttâre, καλλιεργῶ, δουλεύω, ἐκ-
 πονῶ, ἐξεργάζομαι || ἐκμεταλλεύ-
 ομαι, ἐξορύττω || ξυλεύομαι || *fig.*, αἰσχροκερδῶ, ἐξαντλῶ καθ' ὅλο-
 κληρίαν.
 sfruttatôre, *m.*, δουλευτής, ἐκπο-
 νητής, ἐξεργάτης; ἐκμεταλλευτής
 || ἐξαντλητής, σφετεριστής.
 sfuggêvole, *m.f.*, v. passeggiêro.
 sfuggire, v. evitâre, fuggire.
 sfumâre, ἐξατμίζομαι, ἀναθυμῶ-

μαι; διαλύομαι, ἀφανίζομαι || *pit-
tûra*, ἀπωχραίνω, διαποικίλλω.
 sfumatûra, *f.*, ἀπόχρωσις; *fig.*, παρ-
 αλλαγή, λεπτή διαφορά.
 sfumino, *m.*, μολυβδωτήρ || disê-
 gno a —, -δογραφία. [dâre.
 sfuriâre, v. infur-, sfogârsi, (s)gri-
 sgabellâre, v. sdaziâre || -rsi, ἀπαλ-
 λάττομαι, (γλυτόνω).
 sgabellino, *m.*, ὑποπόδιον, (πατι-
 στήρι); *da sedere*, θρανί(δι)ον,
 σκολύθριον, (σκαμνάκι).
 sgabêllo, *m.*, *c. s.*, σκόλυθρος, ἐ-
 δώλιον, διφρίσκος, (σκαμνί).
 sgambâto, -a, ἄπους, ἄκνημος.
 sgambettâre, ταχυδρομῶ, τρέχω
 ταχέως || ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ.
 sgambêtto, v. gamib-.
 sganasciâre, ἐξαρθρῶ ο συντριβώ
 τὰς σιαγόνας, (ξεμασελιάζω) || -rsi,
 v. ridere (a crepapêlle). [θύραν.
 sgangherâre, ἐξάγω τῶν στροφέων
 sgangheratamênte, *avv.*, ἀκόμπως,
 ἀναρμόστως || ridere —, v. ri-
 dere (a crepapêlle).
 sgangherâto, -a, ἀτακτος, ἀκομ-
 ψος, ἄχαρις, βάνανσος.
 sgannâre, v. disingannâre.
 sgarbatêzza, *f.*, ἀγροικία, ἀπειρο-
 καλία, σκαιότης.
 sgarbâto, -a, ἀγροϊκος, ἄχαρις, ἀ-
 πειρόκαλος, σκαίος, v. rûnido;
 ὑβριστικός; ἄσεμνος, αἰσχροός.
 sgârbo, *m.*; -beria, *f.*, ἀγροικία,
 σκαιότης; ὕβρις.
 sgarrâre, σφάλλομαι, ἀπατῶμαι.
 sgattaiolâre, v. sgabellârsi; ὑπεκ-
 φεύγω, φεύγω ἀπαρατήρητος,
 ἀποχωρῶ, (κρυφοφεύγω).
 sgavazzâre, v. gav-, crapulâre.
 sgelâre, διαλύω ο τήκω τὸν πά-
 γον, ἐκπαγῶ, (ξεπαγόνω).
 sgêlo, *m.*, λύσις τοῦ πάγου ο τῆς
 χιόνος, ἐκπάγωσις, (ξεπάγωμα).
 sghêmbò, -a, πλάγιος, λοξός, διά-
 στροφος, ἐγκάρσιος || di -o, πλα-
 γίως, λοξῶς, (-ξά, στραβά) || an-
 dâr di -o, λοξοπατῶ, -ξεύω.
 sgheronâto, -a, πλαγιότηματος.
 sghêrro, v. satêllite, sbirro.

sghiacciâre, *v.* sgelâre.

sghignazzamêto, *m.*; -zzâta, *f.*, κάγχασμός, γέλως ὑπέρμετρος.

sghignazzâre, καγχάζω.

sghimbêscio, *v.* sghêmbō.

sgobbâre, φέρω ἐπ' ὤμων || *cm.*, ἐργάζομαι ο κοπιάζω πολύ, δουλεύω φοβερά, μοχθῶ, (σπῶ, ξεγοφιάζομαι).

sgobbône, *m.*, φιλόπονος, φοβερός ἐργάτης ο δουλευτής.

sgocciolâre, *v.* gocc-, (s)colâre.

sgôccioli (êsser âgli —), εἶμαι εἰς τὰ ἔσχατα; πνέω τὰ λοισθία.

sgolârsi, φωνάζω ο ἄδω μέχρι βραγχιασμοῦ, βραγχνιάζω ἐκ τῶν πολλῶν φωνῶν, ἀνακράζω, ἀναβοῶ, λαρυγγίζω, (ξελαρυγγίζομαι, ξεσγαρίζομαι ἀπὸ τὰς φωνάζ).

sgomb(e)râre, *vuotâre, liberâre.* ἐκκενῶ, ἀπαλλάττω; *ripulîre ecc.*, ἀνακαθαίρω, ἐκσκευάζω; — *il paêse*, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ || — *il terrêno, fig.*, ἐξομαλύνω τὰς δυσχερείας || *v.* scasâre.

sgomb(e)ratôre, *m.*, μετακομιστής, (κουβαλητής).

sgômb(e)ro, *m.*, ἐκκένωσις, ἀνακάθαρσις, ἐκσκευή || μετοίκησις, μετακόμισις, σκευαγωγή, (μετοικεσία, γκιότσι) || *v.* scômbro.

sgomentâre, *v.* sbigottîre, impaurîre. [gliâre.

sgominâre, *v.* disordinâre, sbarasgonfiamêto, *m.*, ἐλάττωσις ο διάλυσις τοῦ οἰδήματος, ἀποίδησις, (ξέπρησμα) || ἐκπνευμάτωσις, (ξεφούσκωμα).

sgonflâre, οἶδημα, (πρήξιμον,) διαλύω, ἀποιδῶ, (ξεπρήσκω) || ἐξάγω τὸν ἀέρα. ἐκπνευματῶ, (ξεφουσκόνω) || *fig.*, ταπεινῶ.

sgôrbia, *f.*, σμίλη, ἐγκοπεύς.

sgorbiâre, *v.* scarabocchiâre.

sgorgâre, χύνομαι ἔξω, ἐκ-ὑπερ-(δια)χέομαι, ἐκρῶω, πλημμυρῶ, -ρίζω, (ξεχειλίζω); *v.* scaturîre, sbocçâre.

sgôrgo, *m.*, ὑπέρχυσις, πλημμυρίς, (ξεχειλισμα).

sgovernâre, κυβερνῶ κακῶς, παραδιοικῶ. [τομῶ.

sgozzâre, σφάττω, (σφάζω), λαιμο-

sgracimolâre, *v.* racim-

sgradevôle, *m.f.*, δυσάρεστος, ἄχαρις, ἀτερπής, ἀηδής, ἀνιαρός, (ἀνοστος). [νί.

sgradîre, δυσάρεστῶ, ἀπαρέσκω τισgradîto, -a, *v.* -dêvole, importûno,

sgrâffa, *f.*, ζεῦγμα. [grâve.

sgraffiâre, *v.* graff-, scalfire.

sgraffignâre, *c. s.*; *v.* rubâre.

sgrammaticâre, ὁμιλῶ ο γράφω ἐσφαλμένως, σολοίκως, ἀσυντάκτως. [λοικισμός, ἀσυνταξία.

sgrammaticatûra, *f.*, σφάλμα, σσgranchîre, διαλύω τὴν νάρκην, ἐκκινῶ, (ξεμω-(ξεμου)διάζω).

sgran(ell)âre, ἐκκοκκίζω, (ξεκουκκίζω), ἐκπυρηνίζω, (ξεπυρηνίζω), ἐκλεπίζω, (ξεφλουδίζω) || -nâre il rosârio, διακοκκίζω, (παίζω,) τὸ κομβολόγιον.

sgranocchiâre, τραγανίζω, τρα(τω)γαλίζω, (κοκκαλίζω); ὑποτρῶγω, (ῥοκανίζω).

sgravâre, *alleggerîre ecc.*, ἐλαττῶ, (-όνω), ἀνακουφίζω, ἐλαφρ(όνω)ῶ, -φρύνω || -rsi, *partorîre*, τίκτω, ἀπελευθεροῦμαι.

sgrâvio, *m.*, ἐλάττωσις φόρου, ἀνακουφισμός; *v.* alleggerimêto, scârico. [partorîre.

sgravidâre; *cm.* -rsi, *v.* -vârsi, sgraziâtâggine, *f.*, ἄκομψον, -ψία, ἀγροικία, ἀπειροκαλία, (χωριατιά), ἀφυῖα, ἀδεξιότης, ἀνεπιδεξιοσύνη, ἀνεπιτηδειότης, (ἀναποδιά).

sgraziâto, -a, ἄχαρις, ἄκομψος, σκαιός, ἀγροῖκος, (χωριάτης. ἀπολίτευτος); ἀφύης, ἀ(νεπι)δέξιος, ἀνεπιτηδειος, (ἀνάποδος) || *v.* disgraz-.

sgretolâre, θρῦπτω, (θρῦβω), συντριβῶ, κατακερματίζω, καταθραύω, κοπανίζω, (στουμπίζω); *v.* sgranocchiâre.

sgretolio, *m.*, θρῦψις, (-ψιμον), (σύν)τριψις, (κοπάνισμα).

sgridâre, ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, ἐπι-

πλήττω, (μάλ(λιόνω); μεμψιμοι-
 ρῶ, (μουρμουρίζω).
sgridâta, *f.* ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις,
 (μάλ(λ)ωμα).
sgridatôre, -*trice*, (φιλ)ἐπιτιμητής,
 (μαλ(λ)ώτρης); δύσκολος, ιδιό-
 τροπος. [gliere.
sgro-(**sgru**)ppâre, *v.* snodâre, sciô-
sgropponâre, *v.* sgobbâre.
sgrossâre, λεπύνω, πελεκῶ, περι-
 ξέω; σχεδιάζω || *fig.*, ἐκπαιδεύω,
 ἀνθροπίζω.
sgrufolâre, *v.* gruf-.
sgruguâta, *f.*; **sgrûgno**, *m.*, γρον-
 θοκόπημα, (γρο(ν)θιά), ἐπὶ τοῦ
 προσώπου; *manrouésçio*, ὀπισθο-
 κόλαφος, (ἀνάποδη, ξανάστροφη).
sguaiatâggine, *f.*, ἀναίδεια, ἀναι-
 σχυντία, (ἀδιαντροπιά), ἄσεμνον,
 αἰσχρότης, -ροῦργημα, -ροουργία;
 σκαιότης.
sguaiâto, -*a*, *impudente*, *sfacciato*,
osceno, ἀσύστολος, (ἀδιαντροπος);
 ἄσεμνος, αἰσχρός; *rôzzo*, σκαιός,
 ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος.
sguainâre, *v.* sfoderâre.
sgualcîre, *v.* guale-.
sgualdrîna, *f.* φαυλόβιος ὁ κακοή-
 θης γυνή, πόρνη, -νίδιον, *v.* pro-
 stitûta.
sgualdrinêlla, *f.*, πορνίδιον. [νοῦ.
sguância, *f.*, ἀνιστάτης τοῦ χαλι-
sguârdo, *m.*, βλέμμα, ὀφθαλμοῦ
 βολή, (πρόσ)βλέψις, ((ὀμ)ματιά,
 κύτταγμα, βλέψιμον).
sgua-(**sgue**)rûire, ἀφαιρῶ τὴν στο-
 λήν, τὴν ἐπικόσμησιν, τὰ προσαρ-
 τήματα, ἀποκοσμῶ, (ξεστολίζω),
 γυμνῶ, *v.* sfornîre || — *una for-*
tèzza, ἐρημῶ φρούριον || — *una*
città, γυμν(όνω)ῶ ἀπὸ φρουράν,
v. disarmâre || — *una câmera ecc.*,
sguâttero, *v.* guât-. [ἀποσκευάζω.
sguazzâre, *v.* diguazz-; **guadâre** ||
fig., τέρπομαι, (διασκεδάζω); *v.*
 dissipâre.
sguinzagliâre, λύω τὸν ἱμάντα,
 ἀπολύω, ἀποξεύγω, (-γαρόνω) ||
v. aizzâre, sfrenâre.
sguisciâre; **sguizzâre**, *v.* guizz- ||

scivoldre, *sfuggîr di mâno ecc.*,
 ἐξολισθαίνω.
sguscîare, *sbucciâre*. ἐκλοβίζω (ξε-
 φλουδίζω) || *introdûrsi*, παρεισδύω,
 εἰσχωρῶ || *sottrârsi*, *sgattaioldre*,
 ἐξολισθαίνω, ἀποδιδράσκω, σώζο-
 μαι.
sî, *pron.*, ἐαυτόν; εἰς ἐαυτόν (του);
riempitîvo; *ségno del pass.*, *del*
riflessîvo ecc. || *indeterminâto*, τις,
 (κανείς) || *s. m.*, *mus.*, τὸ σί, νί.
sì, *avn.*, ναί, μάλιστα, (ναῖσκε) ||
v. tânto, così.
sîa, εἶεν, ἔστω, (ἄς ἦναι), καλῶς
 || *così* —! εἶθε, (μακάρι), γένοιτο,
 ἀμήν! || *ossia*, δηλαδή, τουτέστι ||
 —... —, εἶτε... εἶτε.
sialismo, *m.*, σια-(πτυα)λισμός.
sibarîta, *m.*, συβαρίτης, τρυφερό-
 βιος, φιλήδονος, ἀβροδίαιτος.
sibarîtico, -*a*, συβαριτικός.
sibaritismo, *m.*, συβαριτισμός.
sibilânte, *m. f.*, συριστ(ικ)ός. [σίζω.
sibilâre, συρίττω, -ίζω, (σφυρίζω),
sibilla, *f.*, σίβυλλα, μάντισσα, προ-
 φήτισσα || *fig.*, γραῖα σίβυλλα, γραῖ-
 διον μωρολόγον, πονηρὰ γραῖα,
 (πονηρόγρηα).
sibillîno, -*a*, σιβυλλικός, -λλειος.
sibilo, *m.*, συριγμός, -ισμός, (σφύ-
 ριγμα), σιγμός. [ραλλάκτως.
sic, *avn.*, οὔτω(ς), αὐτολεξί, ἀπα-
sicârio, *m.*, μισθωτὸς σφαγεύς, ἀν-
 δρο-(ἀνθροπο)κτόνος κατ' ἐντο-
 λήν, (σικάρως).
sicchè, *avn.*, ὥστε, (εἰς τρόπον ὅτι),
 ὅθεν, θι' ὅ || —! ? τὸ λοιπόν!
siccioll, *v.* cicc-.
siccità, *v.* secc'hèzza.
siccôme, *cong.*, *avn.*, *v.* giacchè;
 ἐπειδή, ἐνῶ || *côme*, ὡς, καθὼς ||
côme se, ὡς εἰ, ὡσάυτως. [ziône.
sicumêra, *v.* presunziône, ostenta-
sicurêzza, *f.*, βεβαιότης, ἀσφάλεια;
 σταθερότης, εὐστάθεια, βασιμότης,
 ἐδραιότης; ἀφοβία || *di* —, ἀσφαλ-
 τικός || *v.* assicuraziône; polizia.
sicûro, -*a*, *in genere*, βέβαιος; *cêrto*,
indubitâto, *vêro*, ἀναμφίβολος, ἀ-
 λάνθαστος, ἀληθής; *difêso*, *sénza*

pericolo, ἀσφαλής, (σίγουρος), ἀνεπικίνδυνος, ὀχυρός; *stabile*, *sólido*, σταθερός, στερεός, βάσιμος; *ardito*, *padrone di sé*, τολμηρός, θαρραλέος; *abile*, *franco*, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος; *fedele*, πιστός, ἀξιοπιστος.

sicurtà, *v.* *sicurezza*; *garanzia*, *cauzione*.

siderale, *m. f.*; *-reo*, *-a*, ἀστρικός, *-ρός*, *-ρονομικός* || *luce* *-a*, φῶς αἰθέριον || *anno* *-o*, ἔτος ἀστρολογικόν. [ἀστροβολία, *-βλησία*].

sideraziōne, *f.*, ἀστερεπίδρασις, *siderite*, *f.*, σιδερίτις, ξεροβοτάνη. *siderostato*, *m.*, ἀστροζύγιον. *siderurgia*, *f.*, σιδηρουργία. *siderurgico*, *-a*, σιδηρουργικός || *stabilimento* *-o*, *-γεῖον*. [λόκρασον].

sidro, *m.*, τὸ σίκερα, μηλίτης, (μησienite, *f.*, συηνίτης λίθος. *siepiaglia*, *f.*, πυκνή αἵμασιά, θαμνών, *siepare*, *v.* *assiepare*. [ἀκανθών. *siēpe*, *f.*, αἵμασιά, ἔρκος, φράκτης, φραγμός, περίφραγμα || — *vina*, ζωντανός, θαλερός φράκτης; — *morta*, νεκρός, ξηρός, ἀθαλής φράκτης || *fig.*, στοιχος.

siēro, *m.*, ὄρ(ρ)ός, (τυρογάλα, τσύ(τσί)ρος) || *ixōre*. [ἰχωρῶδες. *sierosità*, *f.*, ὄρρός, ἰχώρ, ὄρρῶδες, *sieroso*, *-a*, ὄρρῶδης, (νερουλός); ἰχωρῶδης.

siēsta, *f.*, μεσημβριασμός, *-βρινόν*, (μεσημεριάτικον) || *fār la* —, μεσημβριῶν, *-βριάζω*.

siffatto, *-a*, *v.* *tāle*.

sifilide, *f.*, ἀφροδισιακὸν οὐγαλλικὸν πάθος, σύφιλις, (σύφιλη).

sifilitico, *-a*, συφιλιτικός.

sifōne, *m.*, σίφων, *-φώνιον*, (*-φούνη*) || *trōmba*, σίφων, (*-φωνας*, ἀνεμοστρόφιλας).

sigarēta, *f.*, σιγάριον, κάπνοσυστρεμματίον, (τσιγαράκι, *-ρέτον*).

sigaro, *m.*, σιγάρον, (τσιγάρο (ποῦ-*sigillo*, *v.* *suggello*. [ρο]).

sigla, *f.*, σίγλη, *-a*.

sigmōide, *m. f.*, σιγματοειδής.

significānte, *m. f.*, σημαίνων, *-μαντικός*, δηλωτικός; *v.* *-cativo*.

significāre, *pr. e fig.*, σημαίνω || *indicare*, *notificare*, ἐμφαίνω, δηλῶ, (*-ών*), ἐκφράζω, λέγω, κοινογνωστο-(εἶδο)ποιῶ, ἀναγγέλλω.

significatīvo, *-a*, *pr. e fig.*, σημαντικός; *fig.*, *espressivo*, ἐμφαντικός, ἐκφραστικός.

significāto, *m.*, σημαίνόμενον, σημασία, νοῦς; *fig.*, σημασία, *v.* *importānza*.

significaziōne, *f.*, *c. s.*; δήλωσις, κοινοποίησις.

signōra, *f.*, κυρία, δέσποινα, (κυρά, κοκ(κ)ώννα), ἀρχόντισσα.

signōre, *m.*, κύριος, (κύρ, ἀφέντης); *padrone ecc.*, κυριάρχης, ἄρχων, (*-χοντας*), δεσπότης, (αὐθέντης, ἀφέντης; *v.* *ricco* || *un gran* —, μέγας κύριος, *v.* *riccone*; *da gran* —, μεγαλοπρεπῶς || *il Signōre*, ὁ Κύριος || *fār il* —, γαυριῶν, ἀσωτεύω, (κάμνω τὸν μέγαν, μεγαλοπιάνομαι). [nāre.

signoreggiāre, *v.* *domināre*, *governare*, *signoria*, *f.*, κυριότης, ἀρχοντεία, δεσποτεία, (ἀφεντιά), *v.* *dominaziōne*, *governo* || *titolo*, κυριότης, εὐγενία, (ἀφεντιά).

signorile, *m. f.*, εὐγενής, ἐπιφανής, ἐπίσημος; μεγαλοπρεπής || *κυριαρχικός*, ἀρχοντικός, δεσποτικός, (αὐθεντικός, ἀφεντικός).

signorina, *f.*, δεσποινίς, *-ποσύνη*, κυρία, (δεσποινίτσα, κοκ(κ)ωνίτσα).

signorōne; *-rizzo*, *v.* *riccone*. *signorotto*, *m.*, μικρὸς ἄρχων, δεσποτίδιον.

silēnte, *m. f.*, *poet.*, *v.* *silenziōso*.

silēzio, *m.*, σιγή, σιωπή, *-ησις*; ἡσυχία, ἤρεμία || *fār* —, σιγῶν, σιωπῶν, τηρῶν σιγῆν, (σιωπῶν, *-παίνω*) || *impōr* —, ἐπιβάλλω σιγῆν || *passār sōtto* —, ἀποσιωπῶ || *in* —, σιωπῶν, με σιωπῆν, (σιγά(νά)) || —! σίγα; σιγάτε! σιωπή! σιώπα; *-πάτε!* (σώπα; *-πάτε!*)

silenziōso, *-a*, σιγηλός, σιωπηλός, (σιγανός); ἡσυχος, ἤρεμος.

silēos, *m.*, ψύλλιον, (ψυλλοβότα-*silfo*, *m.*, *bot.*, σίλφιον. [νον).

silfo, *m.*; *silfide*, *f.*, τελώνιον, ἀέριος δαίμων.

silicâto, *m.*, πυριτικόν ἄλας.

silice, *f.*, πυρίτης (λίθος), (τσακμακόπετρα), χάλιξ.

siliceo, *-a*, πυριτώδης, χαλικώδης.

silicico, *-a*, πυριτικός, χαλικικός.

silicio, *m.*, χαλικίνη. [ξύλον].

silio, *m.*, τετραγωνία, (τρυφερό-

siliqua, *f.*, λοβός. θύλακος, κερά-

sillaba, *f.*, συλλαβή. [τιον.

sillabâre, συλλαβίζω. [φαβητάριον.

sillabârio, *m.*, συλλαβιστάριον, ἄλ-

sillabaziône, *f.*, συλλαβισμός.

sillábico, *-a*, συλλαβικός.

sillabismo, *m.*, συλλαβισμός.

sillabo, *m.*, σύλλαβος.

sillêpsi, *f.*, σύλληψις.

sillogismo, *m.*, συλλογισμός.

sillogístico, *-a*, συλλογιστικός.

sillogizzâre, συλλογίζομαι.

silografia, *f.*, ξυλογραφία.

silôgrafo, *m.*, ξυλογράφος*, χαράκτης ἐπὶ ξύλου. [φημα, -φία.

**siluêta*, *f.*, *barb.*, (περι)σκιαγρά-

silûro, *m.*, σίλουρος.

silvâno, *-a*, → || *zool.*, δασόβιος || *s. m.*, *mit.*, σιλουανός, αἰγίπαν, φαῦνος.

silvêstre, *m. f.*, δασικός, -σώδης, -σοφυής, -σογενής; ἄγριος, ἄγρο-

silvia, *f.*, σιλβία. [τικός.

silvîcolo, *-a*, δασόβιος.

silvicultôre, *m.*, δασοκόμος.

silvicultûra, *f.*, δασοκομία.

sîma, *f.*, ἔγκοιλον, (σκάλισμα).

simoleggiâre; *-lizzâre*, συμβολίζω, εἰκονίζω ὁ σημαίνω διὰ συμβόλων || ἔχω σχέσιν, ὁμοιότητα, ἀναλογίαν, προσομοιάζω. [τικός.

simbólico, *-a*, συμβολικός, ἀλληγο-

simbolismo, *m.*, συμβολισμός.

simbolo, *m.*, σύμβολον; σημεῖον || † τὸ Πιστεύω.

simigliânte ecc., *v. som-*.

similâre, *m. f.*, ὁμοειδής, ὁμοιογενής, ὁμοιοφυής, ὁμοιομερής, ὁμοιος. [μέρεια, ταυτότης.

similarità, *f.*, ὁμοιογένεια, ὁμοιο-

símile, *m. f.*, παραπλήσιος, παρεμ-

φερής, (παρ)ὅμοιος, ἀπαράλλακτος, τοιοῦτος; ἀνάλογος || *s. m.*, ὁ πλησίον, ὁ ὅμοιος.

similitudine, *f.*, *retórica*, παραβολή, παρομοίωσις, σύγκρισις || *mat.*, σχέσις, ἀναλογία || *sonniglianza*, ὁμοιότης, ἀναλογία.

similôro, *m.*, ψευδόχρυσος, *-ον*.

simmetria, *f.*, συμμετρία.

simmiétrico, *-a*, συμμετρικός, *-ετρος*.

sîmo, *v. camûso*. [ρά, δωροληπτῶ.

simoneggiâre, καπηλεύομαι τὰ ἑ-
simonia, *f.*, σιμωνία, *-νισμός*, τῶν ἱερῶν καπηλεία.

simoniaco, *-a*, σιμωνιακός, κάπηλος τῶν ἱερῶν, δωροληπτικός.

simpatia, *f.*, συμ-(ὅμοιο)πάθεια.

simpático, *-a*, συμπαθητικός, *-θής*. || *gran -o*, *-θητικὸν νεῦρον*.

simpatizzâre, συμπαθῶ, ἔχω συμπαθειαν, συμβιβάζομαι, (ταιριάζο-

simposiaco, *-a*, συμποσιακός. [μαι].

simpôsio, *m.*, συμπόσιον, *v. ban-*
chêtto, *convîto*.

simulâcro, *m.*, *fantasma*, *figûra*, *ômbra*, φά(ντα)σμα, Ἴνδαλμα; *ri-*
trâtto, *immâgine*, *rappresentaziône*, εἰκῶν, εἶδωλον, ἄγαλμα, ὁμοίωμα, παράστασις || *fig.*, ὁμοίωμα, σκιά, μίμησις, προσποίησης || *un — di battâglia*, ὁμοίωμα μάχης, (ψευτοπόλεμος). [μαι, πλάττω.

simulâre, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνο-
simulâto, *-a*, προσποιητός, ὑποκκριμμένος, πλαστός, (καμωτικός, ψεύτικος).

simulatôre, *-trice*, προσποιητικός, ὑποκριτικός || *s.*, προσποιητής, ὑποκριτής. [κρσις.

simulaziône, *f.*, προσποίησης, ὑπό-

simultaneità, *f.*, σύγ-(ταυτό)χρονον.

simultâneo, *-a*, σύγ-(ταυτό)χρονος.

simûn, *m.*, λίψ, (λίβας, τὸ σιμούν).

sinagôga, *f.*, συναγωγή, (-αγώγι).

sinalêfe, *f.*, συναλοιφή. [τικός.

sinallagmâtico, *-a*, συναλλαγμα-

sinantêree, *f. pl.*, *bot.*, τὰ συνανθηλωτά. [δεσιν, συναμοργή:

sinârtrôsi, *f.*, συνάρθρωσις, σύν-

sinâsse, *f.*, † σύνναξις.

- sincerâre, *v.* chiarî(ficâ)re, persuadere. [κρισία.]
- sincerità, *f.*, ειλικρίνεια, άνυπο-sincêro, -a, ειλικρινής, άφελής, άψευδής, άνυπόκριτος, άδολος.
- sinchisi, *f., gr.*, σύγχυσις. [κρανικός.]
- sincipitâle, *m. f.*, βρεγματικός, μεσο-sincipite, *m.*, βρέγμα, μεσόκρανον.
- sincopâre, συγκόπτω.
- sincope, *f.*, *mede.*, συγκοπή (καρδιάς), λειποθυμία || *gr. e mus.*, συγκοπή; *per* —, κατὰ συγκοπήν, συγκοπτικῶς.
- sincretismo, *m.*, συγκρητισμός.
- sincronismo, *m.*, συγχρονισμός.
- sincrono, -a, σύγχρονος; -νικός || *tâvola* -a, πίναξ -νικός, συμβιβάζων τὰς ἐποχάς.
- sindacâle, *m. f.*, συνδικιακός.
- sindacâre, συνδικιοποιῶ; *v.* controllâre, biasimâre.
- sindacâto, *m.*, δημαρχία || συνδικία, -κάτον; *v.* contróllo.
- sindaco, *m.*, δήμαρχος || *comm.*, σύνδικος; *v.* controllôre.
- sindêresi, *f.*, *v.* rimârso.
- sindône, *f.*, σινδών, -δόνιον, -δόννη.
- sinecûra, *f.*, ανάσχος θέσις, άργομισθία, άμεριμνομέριμνα.
- sinêddoche, *f.*, συνεκδοχή || *per* —, sinêdrîo, *m.*, συνέδριον. [-χικῶς.]
- sinêresi, *f.*, συναίρεσις.
- sinergîa, *f.*, συνέργεια, -γία.
- sinfisi, *f.*, σύμφυσις.
- sinfonîa, *f.*, συμφωνία.
- singhiozzâre, εκβάλλω λυγμούς, (όλο)λύζω; (λυγκιάζω, λυγιγκιάζω); έχω λόξυγγα.
- singhiôzzo, *m.*, (όλο)λυγμός, λύγξ, (λυγκιό, αναφυλλητόν, λύξιγκας, λόξυγγας).
- singolâre, *m. f.*, μοναδικός, ενιάϊος, *v.* particulâre || *fig.*, παράδοξος, (παρά)ξένος, ιδιό-(ξενό)τροπος; έξοχος, έξαιρετος, σπάνιος, έκτακτος, έξαίσιος; θαυμαστός, τεράστιος || *gr.*, ενικός.
- singularità, *f.*, παράδοξον, άλλο-ιδιο-(ξενο)τροπία, άλλόκοτον, τρόπος άλλόκοτος, (παραξενιά).
- singularizzâre, παραδοξοποιῶ || *n.*, ιδιάζω, ξενοτροπεύομαι. [(κάθε).]
- singolo, -a, έκαστος (ιδιαιτέρως),
- singûlto, *v.* singhiôzzo.
- siniscalcâto, *m.*, σενεσκαλκαϊον.
- siniscâlco, *m.*, σενέσκαλκος || *v.* maggiordômo.
- sinistro, -a, άριστερός, εὐώνυμος, (ζεργός) || *fig.*, δυσσίωνος, -ώνιστος, άπαίσιος, εναντίος; στυγνός, άποτρόπαιος, κατηφής, δυσάρεστος || *s. m.*, συμφορά, δυστύχημα, όλέθριον συμβάν || *s. f.*, άριστερόν μέρος, τὰ άριστερά, (ζεργόν); Ia (mâno) -a, ή άριστερά (χείρ), (τὸ ζεργί) || a -a, άριστερῶς, (πρὸς τὰ) -ρά, (εἰς τὰ ζεργά).
- sinîzesi, *f.*, συνίζησις.
- sinodâle, *m. f.*; -dicco, -a, συνοδικός.
- sino, *v.* fino.
- sîno, *m.*, σύνοδος.
- sinonimîa, *f.*, συνωνυμία.
- sinonimico, -a, συνωνυμικός.
- sinônimo, -a, ταυτόσημος, συνώνυμος || *s. m.*, λέξις ταυτόσημος, συνώνυμον.
- sinôpia, *f.*, σινωπία, μίλτος σινωπική, (σιναπίδι, λώκι), πράσινον χρῶμα, χλωρόν.
- sinôssi, *f.*, σύνοψις, *v.* compêndio.
- sinôttico, -a, συνοπτικός.
- sinôvia, *f.*, άρθροσίαλον.
- sintâssi, *f.*, σύνταξις; *parte della gr.*, -τακτικόν. [συντάξεως.]
- sintâtico, -a, συντακτικός, τῆς
- sintesi, *f.*, σύνθεσις.
- sintêtico, -a, συνθετικός.
- sintomâtico, -a, συμπτωματικός.
- sintomo, *m.*, σύμπτωμα; σημεϊον, (-μάδι); πρόσσημον, προμήνυμα.
- sinuosità, *f.*, κόλπωμα, έλιγμός, καμπή, γύρος, (στρηφογύρισμα).
- sinuoso, -a, κολπωτός, -πώδης, έλικοειδής, έλιγματώδης, (στρηφογυρισμένος, κορφικός).
- sipârîo, *m.*, παραπέτασμα τῆς σκηνῆς, αὐλαία.
- sire, *m.*, *signôre*, άρχων, κύριος || *cm.*, *título vocatîvo*, μεγαλειότητα, βασιλεῦ.

sirêna, *f.*, *pr. e fig.*, σειρήν; *fig.*, γυνή καλλικέλαδος ο θελξικάρδιος.
sirînga, *f.*, *medc.*, σύριγξ, κλυστή-
 ρ(ιον), (σερβιτσάλι) || *sifône*, σί-
 φων || *mus.*, σύριγξ || *bot.*, φιλά-
 δελφος. [ζω), κλύζω.
siringâre, συριγγοβολῶ, (συριγγιά-
sîrio, *m.*, *astron.*, σειρίος.
sir-, *v.* scir-.
sîrte, *f.*, σύρτις, (ξέρα).
sîsamo, *v.* sês-.
sîsaro, *m.*, σίσαρον, (κερεβίτζι).
sîsîmbro, *m.*, σισύμβριον, σίσυμβρον.
sismôgrafo, *m.*, σειсмоγράφος.
sistêna, *m.*, σύστημα; μέθοδος;
 λελογισμένη συναρμογή. [regolâre.
sistemâre, *v.* assestâre, ordinâre,
sistemâtico, -a, συστηματικός.
sistemattzâre, συστηματοποιῶ;
 -ματίζω.
sistemaziône, *f.*, συστηματοποίησης,
 -μάτισις, -ματισμός || τάξις, τακτο-
 ποίησις.
sîstilo, -a, σύστυλος; *s. m.*, -ον.
sîsto, *m.*, ξυστός.
sîstole, *f.*, συστολή.
sîstro, *m.*, *mus.*, σείστρον.
sitibôndo, -a, *assetâto*, διψαλέος ||
desiderôso, *âvido*, ἐπιθυμητικός,
 πλεονέκτης, ἄπληστος.
sîto, -a, κείμενος, (τοποθετημένος)
 || *s. m.*, τόπος; θέσις, τοποθεσία
 || *câsa*, κατοικία || *pûzzo*, δυσωδία.
situâre, *v.* collocâre, pôrre.
situaziône, *f.*, τοποθεσία, θέσις,
 (κατά)στάσις.
sîzigia, *f.*, *astron.*, συζυγία.
slacciâre, ἀποσύρω τὸ σειρήτιον,
 λύω, (ξεσφίγγω, ξεσθηλυκόνω).
slanciâre, *v.* lanc-.
slâncio, *m.*, ὀρμή, φορά; πήδημα ||
fig., ὀρμή, ἐνθουσιασμός, οἷστρος.
slargâre, *v.* allarg-.
slattamênto, *m.*, ἀπογαλακτισμός,
 (ἀποβύζασμα, ἀπόκομμα).
slattâre, ἀπογαλακτίζω, ἀποθηλά-
 ζω, (ἀποβυζάνω, ἀποκόπτω).
slavâto, *v.* dilav-.
slêale, *m. f.*, ἄπιστος, δόλιος, ἄτι-
 μος, προδότης.

slaltà, *f.*, ἀπιστία, δολιότης, ἀτι-
 μία, προδοσία. [ἀπελευθέρωσις-
slegamênto, *m.*, λύσις, ἄφειςις,
slegâre, λύω; ἀπολύω, ἐλευθερῶ,
 (-όνω, γλυτόνω).
slentâre, *v.* rallent-. [(σάνια).
slîtia, *f.*, χαμουλκός, ἔκλυθρον,
slogâre, *v.* lussâre.
sloggiâre, ἐκβάλλω τῆς οἰκίας ο-
 θέσεως, ἀποβάλλω, ἐξελαύνω,
 (ἐβγάλλω ἀπό), διώκω, (διώχνω)-
 || *n.*, ἐξοικίζομαι, (ξεσπιτόνομαι),
v. scasâre.
slombâre, συντριβῶ τὴν ῥάχιν, (ξε-
 κατινιάζω), νεφροκοπῶ, (κοψομε-
 σιάζω), *v.* sfiancâre || *stancâre*,
sfînîre, καταπονῶ, ἐκνευρίζω, (ξε-
 νεφρίζω) || *percuôtere*, δέρω ἀνη-
 λεῶς, καταπλευροκοπῶ.
slontanâre, *v.* allontan-.
slungâre, *v.* allung-.
smaccâre, *v.* svergognâre, avviliire.
smacchiâre, ἀποσμήχω, (ξελεκιάζω,
 ξελερόνω).
smacchiâtore, *m.*, ὑποσμίκτης, (κη-
 λιδο)καθαριστής, (ξελεκιαστής).
smâcco, *m.*, αἰσχύνη, περιφρόνησις,
 ὕβρις, ἐξευτέλισμός.
smagliânte, *m. f.*, (περι)λαμπρός,
 θαμβωτικός, φωτο-(σπινθηρο)βό-
 λος; διαπρεπής, ἔξοχος.
smagliâre, *pr.*, ῥήγνυμι τὰ κρικία
 θώρακος; ἀποσπῶ τὰς μαινίδας.
 δικτύου || περιαστρέπτω, σπινθη-
 ροβολῶ; ἐκπλήττω.
smagrâre; -grîre, *v.* dimagrîre.
smaliziâre, *v.* scaltrîre, svegliâre.
smallâre, ἀποφλοιῶ, (ξεφλουδίζω).
smaltâre, ἐγκαίω, μιльтῶ, (σμαλ-
 τόνω) || *fig.*, διαποικίλλω, διαν-
 θίζω.
smaltatôre, *m.*, ἐγκαυστουργός,
 -στής, -στοτέχνης, μιльтουργός,
 (σμαλτωτής).
smaltatûra, *f.*, ἐγκαυστούργησις,
 -ημά, μιльтωσις, -ωμα, (σμάλτωμα).
smaltîre, *digerîre*, πέπτω, χωνεύω
 || *véndere*, διαπιπράσκω, ἀπεμ-
 ἔξεμ-(δια)πολῶ, ἐκποιῶ, (ξεπουλῶ).
smaltitódio, *v.* scôlo, cloâca.

smâlto, *m.*, ἔγκαυμα, -αυστον, μίλτος, (σμάλτο).
 smanceria, *v.* leziosággine, moína.
 smânia, *f.* παραφορά, μανία, ὄργασμός, *v.* agitazione || *fig.*, ὄργασμός, ἄμετρος ἐπιθυμία, ἔφεις.
 smaniâre, παραφέρομαι, μαίνομαι || ὄργῶ, περιπαθῶς ποθῶ, ὀρέγομαί τινος ο τι.
 smaniâso, -a, μανιώδης, φρενήρης || ἐπιθυμητής. ἄπληστος.
 smantellâre, κατεδαφίζω, κρημνίζω, καταβάλλω, καταστρέφω, κατασκάπτω τὰ ὄχυράματα, ἀποτειχίζω. [εὐνε.
 smargiâsso, *v.* rodomônte, sprac-
 smarrimênto, *m.*, ἀπώλεια, ἀποπλάνησις || ταραχή, τρόμος, ἔκπληξις, (τρόμαγμα), ἀθυμία || λειποθυμία.
 smarrîre, ἀπόλλυμι, στεροῦμαι, ἀποβάλλω, (χάνω) || — la via, ἐξέρχομαι τῆς ὁδοῦ, παρεκτρέπομαι, (χάνω τὸν δρόμον) || -rsi, *confondersi*, *sbigottirsi*, θορυβοῦμαι, ταράττομαι, (τὰ χάνω), ἐκπλήττομαι; *scoraggiarsi*, ἀθυμῶ, (χάνω τὴν καρδίαν).
 smarrîto, -a, ἀπολωλός, (χαμένος); ἀπολέσας τὴν ὁδόν, πεπλανημένος; *v.* confuso, sbigottito, scoraggiato.
 smascellâre, *v.* sganasciâre.
 smascherâre, αἰρω τὸ προσωπεῖον, (ξεμασκαρόνω) || *fig.*, καταδηλῶ, φανερῶ, (-όνω, ξεσκεπάζω).
 smelâre, συλλέγω τὸ μέλι.
 smembrâre, διαιρῶ τὰ μέλη, (δια-)μελίζω; διασπῶ, διαμερίζω.
 smemoratâggine, *f.*, ἀμνημοσύνη; ἀπερικοπεψία, ἀπροσεξία, ἀβουλία.
 smemorâto, -a, ἐπιλήσιμων, *v.* dimentico || *stordito*, ἀπερικοπεπτος, ἄβουλος; *insensato*, ἄφρων, ἡλίθιος. [στην, διαψεύδω.
 smentîre, ἐλέγχω ο ἀποδεικνύω ψεύ-
 smentîta, *f.*, ἔλεγχος ο ἀπόδειξις ψεύδους, διάψευσις.
 smeraldîno, -a, σμαράγδινος, -δειος, (-δένιος); -δῶδης || πράσινος.

smerâldo, *m.*, σμάρραγδος (-ράγδι).
 smerciâre, *v.* vèndere, smaltîre.
 smêrcio, *m.*, πώλησις, -ημα, πρᾶσις, (πουλησία, -ημα); ἐκποίησησις, ἀπεμπόλησις, -λία, -λή, κοτυλισμός, (ξεπούλημα, λιανοπούλι) || ἀπεμπολητοῦ ἐργαστήριον, ἀποθήκη; πωλητήριον.
 smerdâre, *b.*, (δια)σκατῶ, (σκατόνω, καταχέζω) || ἀποσμήχω, καθαίρω, (παστρεύω,) ἀπὸ τοῦ κόπρου.
 smêrgo, *m.*, κολυμβίς, (βουταναριά). [τῆς σμύριδος.
 smerigliâre, σμυρίζω, στιλβῶ διὰ
 smeriglio, *m.*, σμύρις, (σμυρί(γ)λι).
 smerlâre, κρασπεδῶ μὲ δαντέλλας || *v.* smantellâre.
 smêrlo, *m.*, ἄκρα τριχάπτου, (δαντέλλας); ὀδοντωτόν, τριχαπτον, (δαντέλλα).
 smêttete, τίθημι κατὰ μέρος, ἀποτίθημι; ἀπεκδύομαι, *v.* deporre || παύω, -ομαι, *v.* finire.
 smezzâre, *v.* dimezz-
 smidollâre, ἐκβάλλω τὸν μυελόν, *fig.*, *v.* sfiancâre, esaurire; approfondire.
 smilâce, *m.*, σμίλαξ, (σμιλάγι).
 smilzo, -a, *v.* sottile, languido.
 sminuîre, *v.* dimin-
 sminuazzâre, κατακόπτω, (κατα)κερματίζω, κατατέμνω, λειοτριβῶ, λεπτοτομῶ, (κατακομματιάζω, λιανίζω) || *fig.*, διηγοῦμαι λεπτομερῶς.
 sminuazzolâre, *c. s.*, *v.* sbriciolâre.
 smîrnio, *m.*, bot., σμύριον.
 smisuratêzza, *f.*, ὑπέρμετρον, ἄπειρον, -ρία.
 smisurâto, -a, ἄ-(ὑπέρ)μετρος, ὑπερβάλλον, ὑπερμεγέθης, ἄπειρος, *v.* immenso.
 smobiliâre, ἀφαιρῶ τὰ ἐπιπλα, (σηκόνω τὰ μόμπιλα), ἀπεπιπλῶ, ἀποσκευάζω, (ξεμομπιλάρω). [νόσ.
 smobiliâto, -a, ἄνευ ἐπίπλων, kes-
 smoccolâre, προμύσσω, προβύω, (ξεφτι-(ξεφτυ)λίζω, βγάλω τὴν μύξαν τοῦ λύχνου).
 smoccolâtûra, *f.*, μύξα, πρόμυγμα, (καύτρα, καρβουνήθρα).

smodâto, *v.* -derâto, smisurâto, eccessivo.

smoderatêzza, *f.*, ἀμετρία, ὑπερβολή, *v.* eccêssio. [κός.

smoderâto, -a, ἄμετρος, ὑπερβολισ-

smontâre, *scomporre, disfare* δια-
(ἐκ)λύω; — un cannône, καθιστῶ
ἄχρηστον, καταστρέφω τηλεβόλον
|| *discendere, in genere*, καταβαίνω;
da cavallo, ἀφιππεύω, καταβαίνω
ἐκ τοῦ ἵππου; *sbarcare*, ἀποβαίνω
τοῦ πλοίου || — *la guardia*, ἀν-
τικαθίσταμαι || *v.* sbiadire. [τόιο.

smontatôio, *v.* predellino; sbarca-

smôrta, *f.*, διαστροφή, (στραβογύ-
ρισμα,) τοῦ προσώπου, μορφασμός
|| *finta, rosa*, προσποιήσις, ὑπό-
κρισις || *pl., moine, smancerie*, ἀκ-
κισμοί, (τά τσακκίσματα, κερατσι-
τσιά) || *fâr le -e*, διαστρέφω πρό-
σωπον, μορφάζω, (στραβομουτσου-
νιάζω); ἀκκίζομαι, (κάμνω τσακ-
κίσματα); *fig.*, δεικνύω δυσἀρέ-
σκειάν.

smorfôso, -a, μορφαστικός, ἀκκί-
στικός || *s.*, μορφαστής, ἀκκιστής,
(τσακκίστριας, τζερεμουνιέρης; *f.*,
κερα(τσι)τσα).

smôrto, *v.* pâlido, scolorito.

smorzâre, *v.* spêgnere, estinguere.

smôtta, *f.*; -ttamênto, *m.*, περι-
νατροπή, (βούλιασμα), κρημνός,
τόπος κρημνώδης.

smottâre, περιολισθαίνω, καταρρέω,
(βουλιάζω), κρημνίζομαι, καταπί-
πτω.

smozzâre, *v.* troncâre, tagliâre.

smozzicâre, ἀκροτηριάζω, ἐπι-(ἀ-
πο)κόπτω.

smûgnere; smûgnere, ἐκθλίβω,
(ἀπο)ξηραίνω, ἐξαντλῶ.

smûnto, -a, ξηρός, ἰσχνός, ἄτονος,
ἐξηντλημένος.

smûgnere, (ἀνα-μετα)κινῶ; — *la*
têrra, ἀνασκάπτω || *commuovere*,
incitare, συγκινῶ, διεγείρω, παρ-
οξύνω || *per* -(dis)suadere, (μετα)-
πείθω.

smurâre, ἀποτελιζώ, (ξετοιχόνω).

smussâre, γωνίαν περικόπτω, (ἀπ)-

ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ, (στομόνω,
τσακ(κ)ίζω || *fig.*, ἐλαττῶ, ἐξασθε-
νίζω.

snaturâre, τὴν φύσιν μετατρέπω ο
διαφθείρω, ἐκφυλίζω || *fig.*, μετα-
βάλλω, ἄλλοιῶ, διαστρέφω.

snaturâto, -a, ἐκφυλος, ἐκπεφυλι-
σμένος, ἐκτραπείς τῆς φύσεως;
ἀνιλέης, ἀπάνθρωπος, ἀπηνής.

snebbiâre, διασκεδάζω τὴν νεφέλην.
snellêzza, *f.*, ταχύτης, εὐστροφία,
ἐλαφρότης, εὐστάλεια. [νητος.

snêllo, -a, ταχύς, εὐστροφος, εὐκί-
snervamênto, *m.*, ἐκνευρισμός.

snervânte, *m. f.*, ἐκνευριστικός,
ἐξασθενητικός, χαυνωτικός.

snervâre, ἐκνευρίζω, ἐξασθενίζω,
ἀσθεν(οποι)ῶ, παρα-(ἐκ)λύω, χαν-
ν(όνω)ῶ, ἐκθηλύνω, (ἀδυνατίζω).

snervatêzza, *f.*, ἐκνεύρισις, ἐξασθέ-
νησις, ἔκλυσις, ἀδυναμία, ἀτονία,
χαυνότης.

snervâto, -a, ἐκνευρισμένος, χαῦ-
νος, ἀδύνατος.

snidâre, ἐκφωλῶ, (-λεάζω, ξεφω-
λιάζω) || *fig.*, ἐξιχνεύω, (ξετρυ-
πόνω); μετατοπίζω, διώκω, (διώ-
χνω).

snocciolâre, ἐκπυρηνίζω || *fig.*, *spie-*
gare, ἀναπτύσσω, (δια)σαφηνίζω,
δηλ(οποι)ῶ; *pagâr a contânti*,
ἀποτίω τοῖς μετρητοῖς.

snodâre, λύω, χαλῶ τὸν κόμβον,
v. slacciâre, sciôgliere; *spiegare*.

snudâre, *v.* denudâre; *sguainare*.

soâtto, *m.*, ἰμάς, (λουρί).

soâne, *m. f.*, ἡδύς, γλυκύς, μελιχίος,
εὐώδης, νόστιμος.

soavitâ, *f.*, ἡδύτης, γλυκύτης, τερ-
πνότης, (νοστιμάδα).

sobbalzâre, *v.* salt(ell)âre, balzâre.

sobbarcârsi, ἀναδέχομαι. [τίζω.

sobbissâre, καταβυθίζω, καταπον-

sobbollire, ἀνα-(ὑπο)ζέω, (σιγοβρά-
sobbôrgo, *m.*, προάστειον. [ζω).

sobillamênto, *m.*, διαφθορά, ἀπο-
πλάνησις, (ξελόγιασμα, ξεπλάνη-
σις); δωροδοκία, δεκασμός.

sobillâre, διαφθείρω, ἀποπλανῶ,
ἐξ-(φρεν)απατῶ, (ξελογιάζω, ξε-

- μαυλίζω, ξεπλανῶ); *corrômpere con dōni*, δωροδοκῶ, δεκάζω.
- sobillatôre, *m.*, διαφθορεύς, ἀποπλανῶν, (ξεμαυλιστής), δεκάζων.
- sobrietà, *f.*, ἐγκράτεια, λιτότης, νηφαλιότης, μετριότης; μετριο-(ὀλιγο)φαγία, -οποσία.
- sôbrio, -a, *nel mangiare e nel bere*, ἐγκρατής, νηφάλιος, λιτοδίαιτος, μετριόσιτος, ὀλιγόφαγος, (λιγοφάγος); μετριοφάγος, -οπότης; *in genere*, σώφρων, μέτριος.
- socchiûdere, ἡμικλείω, ὑπ-(δι)ανοίγω, (μισοανοίγω).
- socchiûso, *v. semiaperto*. [λεγγιά].
- sôccida, *f.*, κτηνομίσθωσις, (κολ-sôccio, *m.*, *c. s.*, κτηνομισθωτής || τὰ συντροφικῶς παραχωρηθέντα κτήνη || *a* —, κτηνομισθωτικῶς, (συντροφικά, κολλεγγιά).
- sôcco, *m.*, ἐμβιάς, ποδεῖον || *fig.* κωμῶδία.
- soccômbere, ὑποπίπτω, ὑποκύπτω; ἀποκάμνω || *esser vinto*, ἠττῶμαι || *morire*, ἀποθνήσκω.
- soccorrênza, *v. diarrêa*. [assistere.
- soccorrere, βοηθῶ, ἐπικουρῶ; *v.*
- soccorso, *m.*, βοήθεια, -θημα, ἐπικουρία, ἀρωγή, συνδρομή || —! βοήθεια! τρέξτε!
- sociabilità, *f.*, κοινωνικόν, ὀμιλητικόν; κοινωνικότης, -κὸς βίος.
- sociâle, *m. f.*, κοινωνικός; (συν)ἐταιρικός.
- socialismo, *m.*, κοινωνισμός, παν(κοιν)εταιρισμός, σοσιαλισμός.
- socialista, *m. f.*, κοινωνιστής, παν(κοιν)εταιριστής.
- società, *f.*, κοινωνία, αἱ κοινὰ σχέσεις || *riunione*, ὀμιλήσεις, ὀμιλία, συναναστροφή; συντροφία || *comm.*, ἐταιρία, συντροφία || *alta* —, ὑψηλή κοινωνία || — *in accomandita*, ἐτερόρρουθμος ἐταιρία.
- sociêvole, *m. f.*, κοινωνικός, ὀμιλητικός, εὐκοινωνήτος.
- sôcio, *m.*, κοινωνός, (συν)ἐταῖρος, σύντροφος, μέτοχος. [λογία.
- sociologia, *f.*, κοινωνιολογία, σοσιο-sociôlogo, *m.*, κοινωνιολόγος.
- socrâtico, -a, σωκρατικός.
- sôda, *f.*, ἀντισπώδιον, (σόδα); *chim.*, ὑδροξείδιον || *solfâto di* —, θεϊκὸν ἀντισπώδιον, θεϊκὴ σόδα.
- sodalizio, *m.*, ἐταιρία, συντροφία.
- soddisfacente, *m. f.*, ἱκανοποιῶν, ἱκανός, ἀρκετός, ἀρεστός, εὐάρεστος; εὐχάριστος.
- soddisfare, ἱκανοποιῶ, εὐαρεστῶ, ἀρέσκω, εὐφραίνω, τέρω; *v. (ap)pagare*, contentare.
- soddisfaziône, *f.*; -facimênto, *m.*, *in genere*, ἱκανοποιήσις; *appagamento*, contento. εὐαρέσκεια, εὐχαρίστησις, εὐφροσύνη, τέρψις || *d' ingiuria o danno*, δικαίωσις, ἔκτισις; *dâr-faziône*, δικαῖῶ, ἐκτίω, ἱκανοποιῶ || *di un debito*, ἔκτισις, πληρωμή.
- soddisfatto, -a, ἱκανοποιημένος, ἄσμενος, (εὐχαριστημένος, ἀναπαυμένος).
- sodêzza, *f.*, στερεότης.
- sôdico, -a, σοδιοὔχος.
- sôdio, *m.*, σόδιον.
- sôdo, *v. sólido*, δῦρο.
- sodomîa, *f.*, σοδομία, -μιτεία, παιδεραστία, ἀρρενοκοιτία. [στής.
- sodomîta, *m.*, σοδομίτης, παιδερα-
- sodomîtico, -a, σοδομιτικός, παιδεραστικός. [φᾶς).
- *sofà, *m.*, *barb.*, ἀνάκλιτρον, (so-
- sofferente, *m. f.*, ἀλγῶν, πάσχων || καρτερικός, ὑπομονητικός, ἀνεκτικός.
- sofferênza, *f.*, πάθος, -θημα, -θησις; ἄλγος, πόνος; βάσανος; κατοπάθεια, ταλαιπωρία, (πατίρισμα) || *tellerânza*, *raziênza*, καρτερία, -ρησις, ἀνοχή || *leg.*, ἀποχή || *comm.*, ἐκκρεμότης.
- sofferire, *v. soffrire*.
- soffermare, *v. ferm-*, arrestare.
- soffiâre, φυσῶ; πνέω || -rsi il nâso, ἀπομύττωμαι, (ξεμυξίζομαι, ἐβγάζω τὴν μύξαν μου).
- sôffice, *m. f.*, μαλακός, ἀπαλός.
- soffiêtto, *m.*, φυσητήρ, φῦσα, (-σερόν, -σητήρι, -σοῦνα, -σοῦνι) || στέγασμα ἀμάξης || *v. reclame*.

sôffio, *m.*, φύσημα, (ἀνα)πνοή, πνεῦμα. [ηματίας.]
soffiône, *m.*, *fig.*, κατάσκοπος || οἰ-
soffitta, *f.*, ὑπόστεγον, ὑπερῶον, ἀνώγειον, (-ώγι, σερβανί, σεφίτα).
soffittâre, φατνῶ, ὄροφῶ, (φατνό-
 νω, ταβανόνω).
soffitto, *m.*, φάτνωμα, ὄροφωμα, -φή, οὐρανὸς τῶν θαλάμων, (ταβάνι). [πνιγμός.]
soffocamênto, *m.*; **-caziône**, *f.*,
soffocânte, *m.f.*, πνιγηρός, -γώδης.
soffocâre, (ἐκ-ἀπο)πνίγω; *fig.*, κατενοχλῶ; πιέζω; κατέχω, καταστέλλω || *n.*, πνίγομαι, (σκάνω).
soffregâre, τρίβω ἐλαφρῶς, ὑπο-
 τρίβω.
soffrîbile, *m.f.*, ἀνεκτός, φορητός.
soffrîggere, τηγανίζω.
soffrîre, πάσχω, κακοπαθῶ, ἀλγῶ, πονῶ, (παθαίνω, πατίρω) || *tolle-
 rare, durâre*, ὑπομένω, ὑποφέρω, (νταγιαντῶ); *sopportâre, permê-
 tere*, ἀνέχομαι, ἐπιτρέπω, ἀφίνω; *subîre*, ὑφίσταμαι.
soffrîtto, *m.*, τηγάνισμά.
soffumicâre, (ὑπο)καπνίζω.
sofî, *m.*, σοφῆς.
sofisma, *m.*, σόφισμα.
sofista, *m.*, σοφιστής.
sosticâre, σοφιστεύω, -φίζομαι ||
v. adulterâre ecc.
sosticheria, *f.*, σοφιστεία.
sostico, **-a**, σοφιστικός || *s. f.*, -ή.
soggettâre, *v. assogg-*, **soggiogâre**.
soggettivo, **-a**, ὑποκειμενικός.
soggêtto, **-a**, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ὑποχείριος, εὐπειθής || *s. m.*, *persôna*, ἀνθρώπος, ἄτομον; *argomênto*, θέμα, ὑπόθεσις λόγου *ecc.*, ὑποκείμενον, λόγος || *gr.*, ὑποκείμενον.
soggeziône, *f.*, ὑπόταξις, -ταγή, -δούλωσις, ὑπεξουσιότης; ὑπακοή, εὐπειθεία; *v. timôre*, **-midêzza**, **imbarâzzo** || **sênza** —, ἀφελῶς, ἀπλῶς, ἐλεύθερα. [(κρυφογελῶ).
sogghignâre, ὑπομειδιῶ, ὑπογελῶ,
sogghigno, *m.*, σαρδωνικός γέλως, ὑπομειδιάμα.

soggiacêre, *v. sottostâre*; **soccômbere**.
soggiogâre, (καθ)ὑποτάσσω, ὑποβάλλω, ὑποδουλῶ, ὑποχείριον καθίστημι. [βω, οἰκῶ.
soggiornâre, διαμένω, (ἐν)διατρι-
soggiôrno, *m.*, διαμονή, διατριβή; τόπος διαμονῆς, ἐνδιαιτήριον, οἰκητήριον. [τω.
soggiûngere, προστίθηναι, προσθέ-
soggiuntîvo, *m.*, ὑποτακτικὴ (ἔγκλισις). [στήθιον.
sôggolo, *m.*, περιτραχήλιον, περι-
soggiuardâre, ὑποβλέπω, βλέπω πλαγίως, (κρυφοκυττάζω).
sôglia, *f.*, οὐδός, βητός, κατώφλιον || *fig.*, ἔναρξις, ἀρχή, οὐδός.
sôglio, *v. trôno*. [(γλῶσσα).
sôgliola, *f.*, πλάταξ, βούγλωστος,
sognâre, ὀνειρεύομαι, βλέπω ὄνειρον ο εἰς τὸν ὕπνον, ὀνειροπολῶ, φαντασιοκοπῶ, ῥεμβάζω || παραληρῶ; μωρολογῶ; ὑπερεπιθυμῶ; φαντάζομαι. [τασιοκόπος, ῥεμβαστής.
sognatôre, **-trîce**, ὀνειροπόλος, φαν-
sôgno, *m.*, ἐνύπνιον; *pr. e fig.*, ὄνειρον, -ος, ὄναρ; *fig.*, χίμαιρα.
sol, *m.*, *mus.*, τὸ σὸλ, τὸ κέ.
solâio, *m.*, ὄροφή, (πάτωμα, ταβάνι) || *cm.*, ὑπερῶον, *v. granâio*.
solanêe, *f. pl.*, *bot.*, τὰ στρυγνοειδή.
solâno, *m.*, στρύχνος.
solâre, *m.f.*, ἡλιακός || *vb.*, *v. risol-*
solatîo, **-a**, προσήλιος, ἐκτεθειμένος πρὸς τὸν ἥλιον || *s. m.*, ἡλιαστήριον, (ἡλιακωτόν).
solcâre, ἀλοκίζω, αὐλακίζω, (-κόνω), -κοτομῶ; *fig.*, (δια)χαράσσω, (δια)σχίζω; *di rûghe*, ῥυτίσσω, (-τιδόνω); *mar.*, διατρέχω, διασχίζω τὸ πέλαγος, (ἀρμενίζω, ταξιδεύω).
soleâto, **-a**, ἠύλακωμένος, αὐλακώδης || *χαραδρῶδης; di frônte*, ἐρρυτιδωμένος, ῥυτιδώδης, ῥυσσός.
sôleo, *m.*, *agr.*, ἄλοξ, αὐλαξ, (-λάκι, ἀλετριά), ὄλκος; ἔχνος || *v. scîa*;
soldâno, *v. sultâno*. [rûga.
soldatâglia, *f.*, ἄθλιοι ο οὐτιδανοὶ στρατιῶται, ὄμιλος ἀτάκτων στρατιωτῶν.

soldatêscō, -a, στρατιωτικός || *s. f., cm. pl.*, ὄχλος στρατιωτικός, στρατιωτικοί, στρατιῶται. [τος].

soldâto, *m.*, στρατιώτης, (σολδᾶ-
sôlto, *m.*, μισθός (στρατιώτου), μισθοφορία, (ῥόγα, (οὐ)λεμές || *monêta*, σολδίων, ὀβολός, πεντάλεπτον, (πεντάρα).

sôle, *m.*, ἥλιος || *fig.*, φωστήρ || *côlpo di* —, *v. insolaziône*.

solecīsmo, *m.*, σολοικισμός.

soleggiâre, ἠλιάζω, ἠλιῶ, ἐκτίθημι πρὸς τὸν ἥλιον.

soleggiâto, -a, ἠλιαστός, -ασμένος, -ὀβλητος, προσήλιος, ἐκτεθειμένος πρὸς τὸν ἥλιον.

solêne, *m.*, *bot.*, σωλήν, (σουλήνα).

solênne, *m. f.*, πομπώδης, πανηγυρικός, δημοτελής, πάνδημος; ἑορταστικός, -τάσιμος || *fig.*, ἔμφα(ν)-τικός, στομφώδης; σεμνός; ἐπίσημος, λαμπρός, δημόσιος, πάνδημος; *leg. ecc.*, αὐθεντικός.

solemnità, *f.*, πομπή, πανήγυρις, ἐπίσημος ἑορτή, δημόσιος τελετή || *fig.*, πομπή, μεγαλοπρέπεια, παράταξις; ἔμφασις; σεμνότης; λαμπρότης; αὐθεντικότης.

solemnizzâre, ἑορτάζω (πομπωδῶς), πανηγυρίζω (πανδήμως), τελῶ.

solêre, συνει-(συνη)θίζω, εἶθθα, συνοικειοῦμαι. [diligente].

solêrte, *m. f.*, *v. attivo*, laborioso,

solêtta, *f.*, *v. scappino*.

solêtto, -a, μόνος, (ὄλομόναχος, μο-
sôlfa, *f.*, κλίμαξ. [ναχούτσικος].

solfanêllo, *m.*, θειοκηρίς, πυρεῖον, (σίρτο).

solfâre, θειῶ, (θειαφόνω, σουφρ(αν)όνω, καπνίζω με θειάφι).

solfatâra, *f.*, θειωρυχεῖον, θειωτή-
solfâto, *m.*, θειικόν (ἄλας). [ριον.

solfeggiâre, ἄδω φωνάσικῶς, ψάλ-
λω παραλλαγὴν, μελίζω.

solfêggio, *m.*, ἄσκησις εἰς τὸ με-
λίξειν, παραλλαγὴ.

solfidrico, -a, ὑδροθειικός.

solfino, *v. solfanêllo*, fiammifero.

sôlfo, *m.*, θεῖον, (θειάφι, σούφρα-
solforâre, *v. -fâre*. [νον, ἀπυρί].

solforatôio, *m.*, θειωτήριο.

solfôrico, -a, θειοειδής, θειικός.

solforôso, -a, θειώδης, θειούχος.

solfûreo, -a, θειόχρους, θειώδης.

solfûro, *m.*, θειωτόν, θειούχον.

solidâle, *m. f.*; -**dârio**, -a, συνυπό-
χρεως, ἀλληλέγγυος. [ληλεγγύη.

solidarietà, *f.*, συνυποχρέωσις, ἀλ-
solidità; -**dêzza**, *f.*, στερεότης,
σταθερότης, -ροσύνη, βεβαιότης.

solidificâre, καθιστῶ στερεόν, στε-
ρε(οποι)ῶ, (-ρεόνω).

sôlido, -a, στερεός; πάγιος, πυ-
κνός; *fig.*, σταθερός, βέβαιος,
ἀνεξάλειπτος || *s. m.*, στερεόν.

solilôquio, *m.*, μονολογία.

solimâto, *v. sublimâto*.

solingo, *v. solitârio*, rimôto.

solino, *m.*, χειρίς, (μανίκι) || περι-
λαίμιον. [-όχηλος.

solipede, *m. f.*, μονώνυξ, -ώνυχος

solissimo, -a, μονώτατος, (ὄλομό-

solista, *m.*, μονωδός. [ναχος].

solitârio, -a, μόνος, -νάζων, -νήρης,
-νώτης, -νωτικός, ἔρημικός, φιλέ-

ρημος; *di lioghi*, ἔρημος, -μι-
τικός, (μοναχικός, παραμερισμέ-

νος), *v. rimôto* || *vêrme* -o, *v.*
tênia || *s. m.*, ἀναχωρητής, ἔρη-

μίτης, μοναστής, ἀσκητής.

sôlito, -a, κοινός, συνήθης, εἰωθός,
(συν)εἰθισμένος || *di* —, συνήθως,
κατὰ τὸ εἰωθός, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-

στον. [*v. desêrto*; *ritiro*].

solitûdine, *f.*, ἔρημία, (μοναξιά).

sollazzâre, τέρω, διασκεδάζω, *v.*
divertire, *ricreâre ecc.*

sollecitamênto, *m.*; -**citaziône**, *f.*,
σπουδή, βία; παρόρμησις, προ-

τροπή || προσλιπαρήσις, ἱκεσία.

sollecitâre, *affrettâre*, *eccitâre*, ἐπι-
ταχύνω, ἐπειγώ, ἐπισπεύδω, πα-

ρακινῶ, παροτρύνω, παρορμῶ ||
pregâre ecc., παρακαλῶ ο ἔξαιτοῦ-

μαι ἐπιμόνως, προσ-(ἐκ)λιπαρῶ, ἱ-
κετεύω || *n.*, ἐπειγομαι, ἐπισπεύδω.

solleccitatôre, -**trice**, ἐξαιτούμενος,
αἰτητής, ὑηρευτής.

sollêcīto, -a, περι-(ἐμ)φροντις ||
πρόθυμος, περιποιητικός, ἐπιμελής.

solleci-tú-dine, *f.*, *cúra*, *pensiêro*, φροντίς, (-ίδα), μέριμνα, προσπάθεια || *prontezza*, *diligénza*, ταχύτης, σπουδή, προθυμία; ἐπιμέλεια.

solleticâre, κνήθω, γαργαλίζω, (-λεύω) || *fig.*, ψυχαγωγῶ, τέρω, ἠδύνω.

sollêtico, *m.*, κνησμός, γαργαλισμός, -ισμα || ψυχαγωγῆμα, τέρωσις.

sollevamênto, *m.*, (ἀν)ύψωσις, (ἀνασῆκωμα) || *v.* *solliêno*; *ribelliône*.

sollevâre, ἀναίρω, ἀνυψῶ, ((ἀνα)σηκόνω) || παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἐξεγείρω, (ἐπ)ἀναστατῶ, καταστασιάζω; *v.* *rivoltâre*, *indignâre* || — *lo spîrito*. (ἀνα)κουφίζω, ἐλαφρύνω, ((ξ)ἐλαφρόνω) || — *ûna questiône*, προτείνω ο διεγείρω, (γεννῶ,) ζήτημα. [ζιὶδνε.

sollevaziône, *v.* *ribelliône*, *rivolu-*

solliêno, *m.*, ἀνακούφισις, ἀνεσις, ἐλάφρυνσις, (ξελάφρωμα). [cola.

solliône, *m.*, κυνόκαυμα, *v.* *canî-*

sollûchero, *m.*, ἀγαλλίασις || *andâr*

in —, ἀγαλλιῶ, ἐξίσταμαι ὑπὸ χαρᾶς, (τὰ χάνω ἀπὸ τὴν χαρὰν μου).

sôlo, -*a*. μόνος, (μονάχος) || *èsser*

—, μονάζω || *mus.*, μονωδία || -ο, *ανν.*, μόνον, (-ναχά).

solstiziâle, *m. f.*; -*ârio*, -*a*, τροπικός.

solstizio, *m.*, τροπή ἡλίου, ἡλιο-

soltânto, *ανν.*, μόνον, (-ναχά).

solûbile, *m. f.*, εὐδιάλυτος, διαλυτός, λύσιμος; *di problêmi ecc.*, εὐλυτος. [διαλυσιμότης.

solubilità, *f.*, εὐδιάλυτον, διαλυτόν,

soluziône, *f.*, (διά)λύσις.

solvênza; -*vibilità*, *f.*, ἀξιόχρεων, φερ-(ἐχ)έγγυον.

sôlvere, *v.* *dissôlv-*, *sciôgliere*.

solvibile, *m. f.*, ἀξιόχρεως, -όπιστος, φερ-(ἐχ)έγγυος.

sôma, *f.*, φορτίον, -τωμα, (γο(υ)-

somâro, *v.* *âsino*. [μάρι).

somiêre; -*o*, *m.*, ζῶον φορηγόν; *c. s.* [ὁμοιάζων.

somigliânte, *m. f.*, (παρ)ῶμιος,

somigliânza, *f.*, (παρ)ῶμιότης, ὁμοίωσις, συμμορφία.

somigliâre, (παρ)ῶμοιάζω, εἶμαι ὁμοιος || *v.* *assomigl-*, *confrontâre*.

sômma, *f.*, ἄθροισμα, κεφάλαιον, ποσὸν ἀργυρίου, ποσότης, (σούμμα) || *conclusiône*, συμπέρασμα, πόρισμα || *in* —, συλλήβδην, τέλος πάντων, ἐν συντόμῳ, ἐν κεφαλαίῳ.

sommâcco, *m.*, ῥοῦς, (ῥούδι), χρυσόξυλον.

sommâre, ἀθροίζω, *v.* *addizionâre*.

sommârio, *v.* *riassûnto*.

sommêrgere, καταδύω, καταβυθίζω, (βουτῶ), καταποντίζω, (βουλιάζω).

sommèrgibile, *m. f.*, καταδύσιμος, καταποντιστός, κατάκλυστος.

sommersiône, *f.*, κατάδυσις, καταβύθισις, καταποντισμός.

sommessiône, *f.*, ὑποταγή; ὑπακοή, εὐπειθία.

sommêssô, -*a*, *sottomêssô*, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, εὐπειθής, (ὑπακουτερός) || *umile*, *bâsso*, ταπεινός, χαμηλός || *parlâre a vóce -a*, ὀμιλῶ χαμηλά.

sommêttete, *v.* *sottomêtt-*.

somministrâre ecc., *v.* *fornîre*.

sommità, *f.*, κορυφή, (κορφή), κορύφωμα, ἄκρα, ἄκρον; κολοφών; *v.* *sublimità*, *eccellênza*.

sômmo, -*a*, ὑψιστος, ἀνώτατος, ἀκρότατος, ὑπέρτατος; *v.* *eccellên-*

te || *s. m.*, *c. s.*

sômolo, *m.*, ἄκρα, ἄκρον.

sommôssa, *v.* *rivôlta*.

sommuôvere, *v.* *eccitâre*, *sollevâre*.

sonagliâre, κρούω τοὺς κωδωνίσκους, κωδωνίζω.

sonagliêra, *f.*, περιδέριον κωδωνοφόρον ο -νοτόν.

sonâglio, *m.*, κώδων, κωδώνιον, κωδωνίσκος, κρόταλον, (κουδούν(άκ)ι, κυπρί, λέρι) || *serpente a -i*, κροταλιάς.

sonânte, *m. f.*, ἠχητικός, ἠχώδης.

sonâre, κρούω, σημαίνω, (χτυπῶ); — *le campâne*, — τοὺς κώδωνας, κωδωνίζω; — *ûno strumênto*, κρούω, παίζω; — *la trômba*, σαλπίζω || — *âlla pôrta*, κρούω τὸν κώδωνα, (τραβῶ τὸ κουδούνι ο

καμπανάκι) || *n.*, (άντ)ήχῶ, κρούω, σημαίνω; *v.* risuonâre.
sonâta, f., κροῦμα, (σονάτα).
sonatina, f., κρουμάτιον.
sonatôre, -trice, μουσικός, παίκτης.
sônco, m., σόγγος, -γκος, (ζόχος).
sonerîa, f., συγκωδωνισμός, κωδωνοκρουσία || ήχειον, σήμαντρον.
sonettista, m., φδοαριοποιός.
sonétto, m., φδάριον, (σονέτ(τ)ο(ν)).
sonnacchiôso, -a, ύπναλέος, -νηλός, -νώδης, νυσταλέος, (ύπνιαρης, -άρικος); *fig.*, άδρανής, νωθρός.
sonnambulismo, m., ύπνο-(νυκτο)-βασία. [της, νυκτιπόλος.
sonnâmbulo, m., ύπνο-(νυκτο)βά-
sonnecchiâre, ύπνώττω, νυστάζω, (ύπο)καθεύδω. [πνος, ύπνιον.
sonnellino; -nnétto, m., έλαφρός ύ-
sonnifero, -a, ύπνοφόρος, ύπνο-
 ποιός, καρωτικός, ύπνωτικός; *fig.*, άηδής, φορτικός || *s. m.*, ύπνωτι-
 κόν, ναρκωτικόν (φάρμακον).
sôhno, m., ύπνος || *vôglia di dor-
 mîre*, νυσταγμός, -αγμα, -αξις, (νύστα) || *avêr* —, ύπνώσσω, νυ-
sonnolênto, v. -nnacchiôso. [στάζω.
sonnolênza, f., νυσταγμός, (-τάγρα),
 ύπνηλότης, ύπνωδία; νυσταγία,
 νάρκωσις, βαθεία ύπνωσις, ληθαργ-
 γία || *fig.*, άδράνεια, νωθρότης.
sonoritâ, f., ήχῶδες, ήχητικόν,
 -κότης, ήχησις, πολυηχία.
sonôro, -a, ήχώδης, ήχητικός, εϋη-
 χής, εϋηχος, (καλοσήμαντος), πο-
 λύηχος. [λοπρέπεια.
sontuosità, f., πολυτέλεια, μεγα-
sontuôso, -a, πολυτελής, μεγαλο-
 πρεπής, πολυέξοδος, πολυδάπανος,
 πλούσιος, λαμπρός.
sopêrchio ecc., v. sovêrchio.
sopîre, περιστέλλω, μετριάζω, *v.*
assop-, calmâre.
sopôre, m., κάρωσις, κάρος, νάρ-
 κωσις, νυσταγμός, λήθαργος, ύ-
 πνος βαρύς.
soporifero; -rôso, v. sonnifero.
soppâlco, m., φάτνωμα, σανίδωμα.
soppannâre, v. foderâre; ovattâre.
sopperîre, v. provvedêre; supplîre.

soppesâre, ύποζυγίζω, (χειροζυγιά-
 ζω).
soppiantâre, ύποσκελίζω, (παραγ-
 κωνίζω), σηκώνω ο ύστερῶ τινα
 εκ τής θέσεως. [μικρομυστικότης.
soppiatteria, f., μικροκρυφίότης.
soppiâtto (di —), λάθρα, κρυφίως,
 κρύβδην, μυστικῶς, (-κά), άθορεύβως.
soppiattône, m., κρυψίνους, ύπου-
 λος, σιωπηλός, διπρόσωπος.
soppôrre, v. sottopôrre.
sopportâbile, m. f., άνεκτός, φο-
 ρητός, ύποφερτός, (βασταχτικός).
sopportâre, (ύπο)στηρίζω, (ύπο)βα-
 στάζω, (σηκώνω, νταγιαντίζω) ||
fig., (ύπο)φέρω, άνέχομαι, πάσχω,
 (παθαίνω).
soppôrto, m., (ύπο)στήριγμα, ύπο-
 βάσταγμα, ύπόβαθρον, (νταγιάντι).
soppressa, f., πιεστήριον.
soppressâre, πιέζω, μαγγανῶ || κυ-
 λινδρῶ, στυλβῶ; *v. stirâre.*
soppressiône, f., κατάργησις, κα-
 τάλυσις; άφαιρέσις, άφάνισις.
sopprimere, καταργῶ, παύω, κατα-
 λύω, άν-(άφ)αιρῶ, έξαλείφω, (έξ)ά-
 φανίζω.
sôpra, prep., επί (*gen.*), (έ-(ά)πάνω
 εις), ύπέρ (*acc.*), ύπεράνω (*gen.*),
 (άπάνω άπό) || εις, κατά, προς, περί
 || *avv.*, άνω, έπάνω, (άπάνω), ύπε-
 ράνω; άνωτέρω; *dal di —*, (έπ)άνω-
 θεν, (άπό έπάνω) || *sopra-*, ύπερ-;
 έπ(ι)-, έφ-, έπανω-; άρχι-; *super-
 latîno.* [ύπεράφθονος.
soprabbondânte, m. f., πλεονάζων,
soprabbondânza, f., ύπεραφθονία,
 (ύπερ)περισσειά.
soprabbondâre, (ύπερ)πλεονάζω,
 (ύπερ)περισσεύω, παρέλκω, είμαι
 ύπεράφθονος.
soprabbûsto, v. copribûsto.
soprâbito, m., έπενδύτης, έπανω-
 φόριον, (σουρτοϋκον); έπιγονατίς,
 (ρεδεγκότα). [soprintendênte.
sopraccâpo, m., v. cûra, molêstia;
sopraccârîcâre, έπιφορτίζω, (παρα-
 φορτόνω); έπιβαρύνω, εκτραχηλίζω.
sopraccârîco, m., ύπερφορτισμός,
 -ισμα, (παραφόρτωμα), έπιβύρησις.

sopracciglio, *m.*, ὄφρυς, ὕδιον, (φρύδι).

sopracciò, *v.* soprintendênte, κάρο.

sopraccitàre; -ccennâre, προλέγω, προονομάζω.

sopraccollônnio, *m.*, ἐπιστύλιον.

sopraccopêrta, *f.*, ἐπικάλυμμα, περιβλήμα, περιτύλιγμα; *v.* copêrta.

sopraccuôco, *m.*, ἀρχιμάγειρος.

sopraddênte, *m.*, παροδόντιον, (παροδόντι). [νος ἄνωτέρω.

sopraddescrîtto, -a, περιγεγραμμέ-

sopraddotâre, ἐπιπροικίζω.

sopraddôte, *v.* parafêrna.

sopraceminênte, *m. f.*, ὑπερέξοχος.

sopraffâre, καταπιέζω, νικῶ || ἔξασπατῶ. [-τοφυής, ἔξαιρετος.

sopraffîno, -a, ἐκλεκτός, ἄριστος,

sopraggittâre, ἐπιρράπτω, ἐπανωροφῶ, (-νωβελονιάζω).

sopraggîto, *m.*, ἐπι-(ἐπανω)ροφή, (-νωβελονιά).

sopraggiûngere, ἐπέρχομαι, ἐφικνοῦμαι, ἐπιγίνομαι, ἐπισυμβαίνω

αἴφνης, ἔρχομαι ἀπροσδοκῆτως.

sopraggravâre, *v.* sopracearicâre.

sopraintendênte, *m. f.*, (ἀρχι)ἐπιστάτης, ἀρχιδιευθυντής, ἔφορος, *v.* sorvegliânte.

sopraintendênza, *f.*, (ἀρχι)ἐπιστάσια, διεύθυνσις, ἐφορεία.

sopraintêndere, ἐπιστατῶ, διευθύνω, ἐφορεύω.

sopralâseio, *m.*, ἀναβολή.

soprallêtto, *m.*, κλίνης οὐρανός.

soprallodâto, *v.* prelod-, predêtto.

sopranimentovâre, *v.* sopraccitàre.

soprammattône, *m.*, τοίχος ἐκ πλίνθων. [più. giûnta (per —).

soprammercâto (per —), *v.* soprap-

soprammôdo, *avv.*, ὑπερβολικῶς, -βαλλόντως, ἀ-(ὑπερ)μέτρως, ἀπειρώς, *v.* oltremôdo.

soprammondâno, *v.* oltrem-

soprannaturâle, *m. f.*, ὑπερφυσικός, -φυής; τεράστιος, μοναδικός || *s. m.*, ὑπερφυσικόν, -κότης.

sopranpôme, *m.*, ἐπικλήσις, ἐπώνυμον, -νύμιον, ἐπ-(προσ)ωνυμία, (παρανόμι, παρατσούκλι(ον)).

soprannominâre, *v.* sopraccitàre || δίδω ἐπικλήσιν, ἐπικαλῶ, ἐπ-προσ-

(παρ)ονομάζω.

soprannominâto, -a, *v.* predêtto, prelodâto || ἐπ-(προσ)ονομαζόμενος. [sopraccitàre.

soprannotâre, σημειῶ ἄνωτέρω; *v.* soprannumerârio, -a, ὑπεράριθμος.

soprâno, *m.*, ὄξυφωνία || (μελωδός) ὄξύφωνος.

sopraintêndere, *v.* sopraint-

sopraornâto, *m.*, θριγκός, γείσωμα, στεφάνη; ἐπιστύλιον.

soprappârto, *m.*, τοκετός.

soprappêso, *v.* sopraccârico.

soprappiù, *m.*, περιπλέον, (παράπάνω), περίσσευμα; πλεονασμός; ἐπίμετρον, ἐπίδομα, ἐπαύξεισις ||

per —, προσέτι; ἐπιπλέον, περίπλεον; ἐκτὸς τοῦ συμφωνηθέντος, (παραπάνω).

soprappôrre, ὑπερ-(προσ)ἐπιθέτω, ἐπι-(προσ)τίθημι.

soprapposiziône, *f.*, ὑπερ-(προσ)επίθεσις, (ἐπανωβάλισμον).

soprarriâre, *v.* sopraggiûngere.

sopraschiêna, *f.*, κατανωτιαίον.

soprascrîtto, -a, ἐπιγεγραμμένος, ἐπισημειούμενος; *v.* predêtto || *s. f.*, ἐπιγραφή, διεύθυνσις.

soprascrîvere, ἐπιγράφω.

soprassâlto, *m.*, ἀναπήδημα, ἀνατίναγμα ἀποσπίρτησις || *v.* riliêno.

soprassêgno, *m.*, σημεῖον, γνώρισμα; *v.* sêgno, mârea.

soprassêllo, *v.* sopraccârico, soprappiù, giûnta.

soprassôglio, *v.* architrâve.

soprassôldo, *m.*, ἄδρος μισθός, μισθὸς ἄνωτερός τοῦ συνήθους, ἐπιμίσθιον. [σιος.

soprassustanziâle, *m. f.*, ὑπερού-

soprastânte, *m. f.*, ὑπερ-(ἐξ)έχων, ὑπέροχος; ἐπικείμενος, *v.* imminênte || *s. m.*, *v.* soprintendênte, sorvegliânte.

soprastâre, *dominâre*, ἄρχω, δεσπόζω || *soprintêndere*, ἐπιστατῶ, διευθύνω || *sopra(v)anzâre*, ὑπερ-(ἐξ)έχω || *èsser imminênte*, ἐπικει-

- μαι, πλησιάζω || *differrere, indugiare*, ἀναβάλλω.
- sopratâssa**, *f.*, πρόσθετος ο ἄνομος φόρος, ἐπιφορολογία, (παραδόσιμον).
- sopratâtto**, *avv.*, πρὸ πάντων, ἐξαιρέτως, μάλιστα, (ἀπάνω εἰς ὄλα).
- sopran(v)anzâre**, *v.* *soprabbondâre*, *oltrepassâre*. [dânza, *soprappiù*.
- sopran(v)ânzo**, *m.*, *v.* *soprabbon-*
- sopranvenîre**, *v.* *sopraggiungere*.
- sopranvênto**, *v.* *vantâggio*.
- sopranvêste**, *f.*, ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον. [supêrstitute.
- sopranvivênte**, *m. f.*, ἐπιζῶν, *v.*
- sopranvivênza**, *f.*, ἐπιζῶσις. [γνομαι.
- sopranvîvere**, ἐπιζῶ, (-ζειῶ), περιγί-
- sopreminênte**, *v.* *sopraem-*.
- soprintêndere**, *v.* *sopraint-*.
- soprôssso**, *m.*, ἐξόστωσις, σκλήρωμα.
- soprûso**, *m.*, ἀδικία, αὐθαιρεσία, ἀγγαρεία, ὕβρις.
- soqquâdro (a —)**, *v.* *sottosôpra*: mêtter a —, καταστρέφω, ταράττω.
- sôrba**, *f.*, ὄον, οὔον, (σοῦρβον).
- sorbettâre**, πήγνυμι, (παγόνω) || *v.* -bîre. [(σερμπετιέρα).
- sorbettiêra**, *f.*, ψυκτήριον, κρατήρ,
- sorbêtto**, *m.*, παγωτόν, μελίκρατον, ζαχαρόκρατον, (σερμπέτι).
- sorbîre**, (καταρ)δροφῶ, (ῥουφῶ).
- sôrbo**, *m.*, ὄα, (σουρβιά, αὐγαριά).
- sorbôna**, *f.*, Σορβώνα.
- sôrcio**, *v.* τόπο.
- sôrcolo**, *v.* *innêsto*.
- sordâggine**, *v.* -dità. [(κουφαλαῖς).
- sordâstro**, -a, δυσήκοος, ὑπόκωφος,
- sordidêzza**, *f.*, ῥύπος, -παρία, αἰσχρότης || ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης, αἰσχρόκέρδεια.
- sôrdido**, -a, ῥυπαρός, αἰσχρός || *avarissimo*, φειδωλότατος, γλισχρος, αἰσχροκερδής.
- sordîna**, *f.*; -o, *m.*, *mus.*, ἤχοκράτης, κωφωσίηχον || *alla -a*, *v.* *sopriâtto (di —)*. [φάδα, -φαμάρα).
- sordità**, *f.*, κωφότης, -φωσις, (κου-
- sôrdo**, -a, κωφός, (κουφός) || *fig.*, ἄηχος, ἀμβλύηχος, ἄψοφος, (κουφός); *v.* *cûpo* || *fâr il -o*, κωφεύω,
- ἐθελοκωφῶ, προσποιουῖμαι τὸν κωφόν, (κάμνω τὸν κουφόν).
- sordomûto**, -a, ἐνεός, κωφάλαλος.
- sorêlla**, *f.*, ἀδελφή, (ἀδερφή).
- sorellâstra**, *f.*, ἀδελφή ἑτεροπάτριος ο -ομήτριος, ἑτεροπάτωρ, -ομήτωρ, -οθαλῆς (ἀδελφή).
- sorellêvole**, *m. f.*, ἀδελφικός.
- sorellîna**, *f.*, μικρὰ ἀδελφή, (ἀδελφούλα, -φίτσα).
- sorgênte**, *m. f.*, ἀνατέλλων; ἀναβρυτικός, -βλυστικός || *s. f.*, πηγῆ, κρήνη, βρύσις, (μπουνάρι), ὕδωρ ἀναβρύν; *fig.*, ἀρχή, αἰτία, γένεσις, ῥίζα, πηγῆ.
- sôrgere**, ἀνίσταμαι, ὑποῦμαι; ἀναφύομαι, ἐπιφαίνομαι, γεννῶμαι; *v.* *nâscere*; *scaturire* || *di âstri*, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
- sorgîna**, *agg. f.*, *di âcqua*, πηγαῖος, (βρύσινος) || *s.*, *v.* *sorgênte*.
- sorîte**, *m.*, σωρείτης.
- sormontâbile**, *m. f.*, εὐὑπέρβλητος, ὑπερβατός.
- sormontâre**, ὑπερβάλλω, -βαίνω, -πηδῶ, νικῶ. [râre.
- sorpassâre**, *v.* *oltrepassâre*, *super-*
- sorprendênte**, *m. f.*, θαυμάσιος, ἐκπληκτικός, ἐξαισιος; ἀπροσδόκητος.
- sorprêndere**, κατα-(συλ)λαμβάνω, λαμβάνω ἐπ' αὐτοφῶρῳ, (πιάνω, πλακόνω); ἐπέρχομαι αἴφνης || *meravigliâre*, προξενῶ θαυμασμόν, ἐκπλήττω, ξενίζω || — *un segreto*, ἐκκλέπτω, ἀρπάζω || — *la buona fêde*, ἐξαπατῶ, φενακίζω.
- sorprêsa**, *f.*, θαυμασμός, ἐκπληξις, ἀπορία, (σάστισις) || ἐξάφνισμα, -μός || *per —*, ἀπροσδοκῆτως, ἔξαφνα.
- sorrêggere**, *v.* *rêgg-*, *sostenêre*.
- sorridênte**, *m. f.*, (ὑπο)μειδιῶν, φιλομειδής, (γελαστός). [(χαμογελῶ).
- sorridere**, (ὑπο)μειδιῶ, ὑποδιαγελῶ,
- sorriso**, *m.*, μειδίημα, (χαμογέλασμα, -γελον, -γέλιον).
- sors(eggi)âre**, χειλοποτῶ, (σιγο(κουτσο)πίνω); ἀπορροφῶ, (πίνω ῥοφηκτά). [(ῥουφησιὰ, γουλιὰ).
- sôrso**, *m.*; -sâta, *f.*, ῥόφημα, -ησις,

sôrta, *v.* spêcie, qualita, gênerē.
 sôrte, *f.*, τύχη, μοῖρα, πεπωμένον; κληρὸς, λαχμός, (λαχνός); *stato*, κατάστασις || *tentâr la* —, δοκιμάζω τὴν τύχην || *per buôna* —, ἀγαθῆς τύχης, κατὰ καλὴν τύχην.
 sorteggiâre, ῥίπτω κληρὸν, κληρῶ.
 sortêggio, *m.*, κλήρωσις.
 sortilêgio, *m.*, μαγεία, -γευμα, -γγανεία, τὰ μάγια.
 sortîre, (δια)κληρῶ || *avér in sôrte*, λαγχάνω, κληροῦμαι || *v. uscîre*.
 sortîta, *f.*, *mil.*, ἐξόρμησις, ἐξοδος.
 sorvegliânte, *m. f.*, ἐπιτηρητής, ἐπιστάτης, ἔφορος; φύλαξ, (-ἀκάτωρας). [γρούπνησις, ἐπιστάσις].
 sorvegliânza, *f.*, ἐπιτήρησις, ἐπασορvegliâre, ἐπιτηρῶ, ἐπαγρυπνῶ, ἐπιστατῶ; (παρα)φυλάττω.
 sorvenîre, *v. sopraggiungere*.
 sorvolâre, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτα-soscrivere, *v. sottoscr-*. [μαι.
 sospêndere, ἀναρτῶ, αἰωρῶ, κρεμ(ν)ῶ || *differîre*, ἀναβάλλω, ἀναστέλλω, διακόπτω, παρέλκω || *da un ufficio ecc.*, παύω (προσωρινῶς), κάμνω ἀργόν, ἀργεύω.
 sospensîone, *f.*, ἀνάρτησις, αἰώρησις, (κρέμασμα) || *dubbio*, *incertezza*, ἀμφιβολία, δισταγμός || *differimênto*, *indugio*, ἀναβολή, ἀναστολή, διακοπή, ὑπέρθεσις || *d'impietà ecc.*, προσωρινὴ παύσις, ἀργευσίς, -γία.
 sospensîvo, -a, διακόπτων, ἀνακοπτικός, ἀναβλητικός.
 sospensôrio, *m.*, ἀνάδεμα, σφενδόνη, κρεμαστήρ.
 sospêso, -a, μετέωρος, κρεμαστός; ἀμφιρρεπής, ἀναποφάσιτος, ἀμφίβολος || παυθεῖς, ἠργευσμένος, ἀργός.
 sospettâre, ὑποπτεύω, -ομαι, ἔχω ὑποψίαν ὁ θεωρῶ ὑποπτον; δυσπιστῶ || εἰκάζω.
 sospêtto, -a, ὑποπτος || *s. m.*, ὑποψία, ὑπόνοια; δυσπιστία.
 sospettôso, -a, ὑπόπτῃς, ὑποψιαστικός, (-ψιάρης), ταχ-(φιλ)ὑποπτος, δύσπιστος.

sospîngere, *cacciâr vîa*, ἀπελαύνω, ἀποθῶ || *spînger innânzi*, (προ)θῶ, προάγω, (σπρώχνω) || *affret-târe*, ἐπείγω, ἐπισπεύδω || *eccitâre*, παρορμῶ, προτρέπω, παροτρύνω.
 sospirâre, *n.*, στένω, (ἀνα)στεναάζω || *att.*, *desiderâre*, ἐπιθυμῶ πολύ, (ἐπι)ποθῶ, γλίχομαι, (λαχ-(λακ)-τάρῶ, -ρίζω). [(λαχταριστός).
 sospirâto, -a, ἐπιθυμητός, ποθητός,
 sospîro, *m.*, στόνος, (ἀνα)στεναγμός, -αγμα; l'último -o, ἡ τελευταία ἀναπνοή || πόθος, διακαῆς ἐπιθυμία, ὄνειρον, (λαχτάρα).
 sospirôso, -a, (ἀνα)στενακτικός, πολυ-(φιλό)στονος, θρηνηῶν.
 sossôpra, *v. sottosôpra*. [trêgua.
 sôsta, *f.*, (ἀνά)παῦσις; *v. ripôso*;
 sostantivo, *m.*, οὐσιαστικὸν (ὄνομα).
 sostânza, *f.*, οὐσία; ὑπαρξίς, ὑπόστασις, ὕλη || *in* —, κατ' οὐσίαν, κεφαλαιωδῶς. [στατικός.
 sostanziâle, *m. f.*, οὐσιώδης, ὑπο-sostanzialità, *f.*, οὐσιώδης.
 sostanziôso, -a, θρεπτικός, τροφιμὸς, οὐσιώδης.
 sostâre, ἐφίσταμαι, (στέκομαι); ἀλίζομαι, (σταματῶ); *v. fermârsi*, *riposâre*.
 sostêgno, *m.*, *pr.*, ἔρεισμα; *pr. e fig.*, (ὑπο)στήριγμα, -ριξίς; *fig.*, βοήθεια, προστασία, ὑπεράσπισις.
 sostenêre, (ὑπ)ερείδω, (ὑπο)στήριζω, (ὑπο)βαστάζω, βαστῶ, (νταγιαντίζω) || *sopportâre*, *tollerâre*, *durâre*, ἀνέχομαι, ὑποφέρω, ὑπομένω, διαρκῶ, ἀντέχω || *difêndere*, *protêggere*, βοηθῶ, προστατεύω, ὑποστηρίζω, (διαφεντεύω) || *confermâre*, διατεινόμενα, δισχυρίζομαι, ὑποστηρίζω || *v. sostentâre* || -rsi, στηρίζομαι, (στέκω, -ομαι).
 sostenibile, *m. f.*, στηρίξιμος || φορητός, (ὑποφερός) || ὑπερασπιστός, εὐὑπεράσπιστος, εὐαπολόγητος || ἀποδεικτός.
 sostenitôre, -trice, ὑποστηρίζων, -ρικτής, διίσχυρίζομενος.
 sostentamênto, *m.*, (δια)τροφή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια.

sostenûto, -a, σοβαρός, ἐμβριθής, σπουδαίος, σεμνός, -νοπρεπής || fâr il —, σοβαρεύομαι, σεμνοποιούμαι. [νω.
 sostituire, ἀντικαθιστῶ, -κατασταλ-sostitûto, *m.*, ἀντικατάστατος ὁ ἀναπληρωτικός βοηθός, ἀντικαταστάτης, ἀναπληρωτής; ἀντεισαγγελεύς. [στασις.
 sostituziône, *f.*, ἀντι-(ὑπο)κατά-sottâcqua, *avn.*, ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὑποβρυχίως; λάθρα, κρυφίως.
 sottâcqueo, -a, ὑποβρύχιος.
 sottâna, *f.*, ὑποζώνιον, (φοῦστὰ-(νι)); *di sôtto*, ὑπεσθής, ἐσωφόριον, (μεσοφόρι, μεσο-(ὑπο)φούστανον); *dêi prêti*, ὑποχίτων, κολάσιρις, (ἀντερί, σουτάνα).
 sottangênte, *f.*, ὑπεφαπτομένη.
 sottanîno, *m.*; -a, *f.*, ὑποχιτώνιον, (σουτανίτσα). [θρα, -θραίως.
 sottâcchi (di —), *avn.*, κρυφίως, λά-sottêndere, ὑποτεινῶ.
 sottentrâre, ὑπεισέρχομαι || διαδέχομαι, *v. succêdere*, *sostituire*.
 sotterfûgio, *m.*, ὑπεκφυγή, διάδουσις, πτόφασις. [ὑποχθονίως.
 sottêrra, *avn.*, ὑπὸ τὴν γῆν,
 sotterrâneo, -a, ὑπόγειος, κατα-(ὑπο)χθόνιος || *s. m.*, ὑπόγειον.
 sotterrâre, χώννυμι ἐν τῇ γῆ, θάπτω; *v. seppellire*.
 sottigliâre, *v. assott-*; *sottilizzâre*.
 sottigliêzza, *f.*, λεπτότης; ὀξύτης, διεισδυτικότης; *v. scarsità* || — *d' ingêgno*, εὐφυΐα, ὀξύτης || *minûzia, sofisticherîa*, λεπτολόγημα, λεπτο-(ἀκριβο)λογία.
 sottîle, *m. f.*, λεπτός; ψιλός; μικρός; *v. fino*; *mâgro* || *mâl* —, *v. etisia*.
 sottilizzâre, ἐξονυχίζω, λεπτο-μικρο-(ἀκριβο)λογῶ, (λεπτο-(ψιλο)-γυρεύω). [μαι; *gr.*, (ἐξ)ὑπακούω.
 sottintêndere, ὑπονοῶ, ὑπαινίσσο-sottintêso, -a, ὑπονοούμενος, *gr.*, συνυπακουόμενος || *s. m.*, -ον; ὑπονόημα, ὑπαινιγμός.
 sôtto, *prep.*, *luôgo* ὑπό (*acc.*), (ἀπο-(ὑπο)κάτω ἀπό *acc.*); *têmpo*,

ἐπί (*gen.*, *dat.*) || — *rêna*, ἐπιποινῆ, (μὲ καταδίκην) || — *la direziône*, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν || — *giuramênto*, μεθ' ὄρκου || — *gli ôcchi*, ὑπὸ τὰ ὄμματα, ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν, (ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια) || — *mâno*, ἐν τῇ χειρί, πρόχειρον || — *vênto*, ὑπήνεμος, (στοταβέντο) || — *la repûbblica*, ἐπί, (εἰς τὸν καιρὸν,) τῆς δημοκρατίας || *avn.*, (ὑπο)κάτω, (ἀπο)κάτω, -κάτου); *dal di* —, (ἀπο)κάτωθεν || *in composiziône*, ὑπο-, ἀντι(-), δεύτερος...
 sottocalzôni, *m. pl.*, ἐσώβρακον.
 sottocancelliêre, *m.*, ὑπογραμματεὺς. [διευθυντής.
 sottocâpo, *m.*, ὑπαρχηγός, (ὑπο)-
 sottocôda, *m.*, ὑπογλούτιον. [τεία.
 sottocommissiône, *f.*, ὑπεπιμελη-sottocôppa, *f.*, ὑποκύπελλον, (πιατάκι), ὑποκρατήριον, (πιάτο).
 sottocutâneo, -a, ὑποδόριος.
 sottodelegâto, *m.*, ἀντεπίτροπος.
 sottodivisiône, *f.*, ὑποδιαίρεσις.
 sottogôla, *m.*, ὑποτραχήλιον; *mil.*, ὑποσιαγόνιον.
 sottointendênte, *m.*, ὑποδιευθυντής; ὑποεπιμελητής. [μειῶ.
 sottolineâre, ὑπογραμμίζω, ὑποση-sottomarîno, -a, ὑποθαλάσσιος, ὑπο-sottomêssô, *v. sommêssô*. [βρύχιος.
 sottomêttete, *v. sottopôrre*.
 sottomissiône; -messiône, *f.*, ὑποταγή, ὑπακοή, εὐπειθεία.
 sottomûltiplo, -a, ὑποπολλαπλάσιος.
 sottomurâta, *f.*, οἰκοδομῆς θεμέλιον, κρηπίς, βάσις.
 sottopôrre, *in gènere*, ὑποβάλλω; *assoggettâre*, ὑποτάσσω, (-τάζω) || — *al giudizio ecc. altrûi*, ἀναθέτω εἰς κρείσιν ὁ θέλησίν τινος.
 sottoprefêtto, *m.*, ὑπονομαρχῆς, ἑπαρχος, ὑποδιοικητής.
 sottoprefettûra, *f.*, ὑπονομαρχία, ὑποδιοίκησις || ὑπονομαρχεῖον, ἑπαρχεῖον.
 sottopriôre, *m.*, ὑψηγούμενος.
 sottoscâla, *m.*, ὑπόγειον, κρύπτη, δωμάτιον ὑπὸ τὴν κλίμακα.

sottoscritto, -a, ὑπογεγραμμένος.
 sottoscrittôre, -trîce, *c. s.*, ὑπο-
 γραφεύς || συνδρομητής.
 sottoscrivere, ὑπογράφω || *n. e*
 -rsi, ἐγγράφομαι συνδρομητής;
 συντρέχω, συνεισφέρω.
 sottoscriziône, *f.*, ὑπογραφή || συν-
 δρομή.
 sottosegretârio, *m.*, ὑπογραμμα-
 τεύς || — di Stâto, δεύτερος
 ὑπουργός, ὑφυπουργός.
 sottosôpra, *avv.*, ἄνω κάτω, (ἀνά-
 ποδ(ογυρισμέν)α) || mêtter —, ἀ-
 νατρέπω, ἀνασκευάζω, συγχέω,
 (ἀναποδογυρίζω) || andâr —, ἀνα-
 τρέπομαι.
 sottospêcie, *f.*, δεύτερον γένος,
 ὑποδιαίρεσις τοῦ γένους.
 sottostâre, ὑπόκειμαι; ὑπέικω;
 ὑφ-
 ισταμαι, ὑποφέρω.
 sottosuôlo, *m.*, ὑπόστρωμα.
 sottotenênte, *m.*, ἀνθυπολοχαγός.
 sottotenênza, *f.*, ἀνθυπολοχαγία.
 sottovêste, *f.*, ἔσωφόρεμα.
 sottovôce, *avv.*, ὑφιμένως, σιγαλῆ
 τῆ φωνῆ, (μὲ χαμηλὴν φωνήν,
 χαμηλά, σιγά).
 sottraêndo, *m.*, ἀφαιρέτης.
 sottrârre, ὑφ-(ἀφ)αιρῶ; ὑπεξαίρῶ,
 ὑποκλέπτω, σφετερίζομαι || *mat.*,
 ἀφαιρῶ, ἐκπίπτω, (ξεπέπτω, ἐβ-
 γάλλω).
 sottraziône, *f.*, ὑφ-(ἀφ)αίρεσις, ὑπ-
 εξαίρεσις, κλοπή, σφετερισμός ||
mat., ἀφαίρεσις.
 sottufficiâle, *m.*, ὑπαξιωματικός.
 sovâtto, *v.* soâtto.
 sovênte, *v.* spêso.
 soverchiâre, *sopravvanzare*, ὑπερ-
 τερῶ, ὑπερβαίνω, ἐξ-(ὑπερ)έχω;
 πλεονάζω, περισσεύω; *vincere*, νι-
 κῶ; *traboccare*, ἐκχειλίζω, (ξεχει-
 λίζω); *fâr soverchierie*, ὑβρίζω,
 προσβάλλω, δολιεύομαι.
 soverchiâtore, -trîce, ὑβριστής, ἐπ-
 αλαζών, ἀπατεών, *v.* prepotênte.
 soverchieria, *f.*, αὐθαιρεσία, ὕβρις,
 προσβολή; ἀπάτη, δολιότης, πο-
 νηρία, πανουργία, (κατεργαρία).
 soverchio, -a, πλεονάζων, περιττός,

ὑπεράφθονος, ὑπερβολικός || *s. m.*,
 πλεονάζων, περιττόν.
 sovra-, *v.* sopra-.
 sovraneggiâre, *v.* dominâre.
 sovrànità, *f.*, ἀνωτάτη ἀρχή ο κυ-
 ριότης; *possedimênti*, κυριαρχία.
 sovrâno, -a, ἀνώτατος, ὑπέρτατος,
 ὕψιστος, προϊστάμενος, πρῶτος,
 ἔξοχος, κορυφαῖος; κυριαρχικός ||
s. m., ἀνώτατος ἄρχων, μονάρχης,
 κυριάρχης, βασιλεύς.
 sovrîmpôrre, ὑπερφορολογῶ || *v.* so-
 prappôrre.
 sovrîmpôsta, *f.*, ἐπιφορολογία.
 sovrumâno, -a, ὑπεράνθρωπος, -θρῶ-
 πινος.
 sovenîre, *aiutare*, βοηθῶ, συντρέ-
 χω || *-rsi, *barb.*, *v.* ricordâr(si).
 soventîdre, *m.*, βοηθός, εὐεργέτης,
 ἐπίκουρος. [ἐπιχορηγητικός.
 sovenzionâle, *m. f.*, βοηθητικός,
 *sovenzionâre, δίδω ἐπιχορήγησιν,
 ἐπιχορηγῶ.
 sovenziône, *f.*, βοήθεια, ἀνακού-
 φισις; χρηματικὴ συνδρομή ο ἐπι-
 κουρία, ἐπιχορήγησις.
 soversîno, -a, ἀνατρεπτικός, κα-
 ταστρεπτικός; ἐπαναστατικός.
 sovertimênto, *m.*, ἀνατροπή.
 sovertîre, ἀνατρέπω, καταστρέφω,
 καταλύω; *v.* sconvôlgere, corrôm-
 pere.
 sovertitôre, -trîce, *v.* -rsîno; ἀνα-
 τροπεύς, καταστροφεύς; διαφθο-
 sôzzo, *v.* lôrdo, sôrdido, lâido. [ρεύς.
 sozzûra, *f.*; -ûme, *m.*, *v.* sporci-
 zia, lordûme.
 spaccalêgna, *m.*, ξυλοσχίστης.
 spaccamontâgne; -mônti, *v.* spac-
 cône, rodomônte.
 spaccapiêtire, *m.*, λαξευτής, λιθο-
 (πετρο)κόπος, (πετρᾶς).
 spaccâre, (δια)σχίζω, διαρρηγνύω,
 τέμνω, θραύω.
 spaccâto, *m.*, *v.* sezîone.
 spaccâtûra, *f.*; spâcco, *m.*, *v.* cre-
 pâccio, fenditûra.
 spaccettâre, λύω φάκελλον, (πα-
 κέτο), ἐκφακελλῶ. [sbrigâre.
 spacciâre, *v.* vândere, smaltîre;

spacciâto, -a, *vendûto*, πωληθείς || *spedito*, *disperâto*, ἀηληπισμένος || *libero*, ἀηλληλαγμένος. [têga.
 spâccio, *v.* smêrcio, *vëndita*; bot-
 spaccônâta, *f.*, κομπασμός, καύχη-
 σις, (φαρφαριά), *v.* rodoinontâta.
 spaccône, -a, κομπορρήμων, -παστής,
 ἀλαζών, μέγалаυχος, καυχηματίας,
 (-χησ(ι)άρης, φαρφαράς, ψευτο-
 παλληκαρον). [ξιφίας, -φίος.
 spâda, *f.*, ξίφος, (σπαθί) || *pêsee* —
 spad(acci)âta, *f.*, ξίφους πληγή,
 ξιφισμός, (σπαθιά).
 spadaccino, *m.*, ξιφομάχος; πλή-
 κτης, (μαχαιράς, -ροβγάλης).
 spadacciôla, *f.*, ξιφίον, (σπαθόχορ-
 τον). [θο]ποιός; όπλοκαθαριστής.
 spadâio, *m.*, ξιφουργός, ξιφο-(σπα-
 spadiglia, *f.*, ἄσσοσ τῆς πίκας,
 σπαθῆς.
 spadino, *m.*, ξιφίδιον, σπαθίον.
 spadône, *m.*, μέγα ξίφος, βαρυσί-
 δηρος όμοφαία, σπάθη.
 spadroneggiâre, δεσποζώ, μεταχει-
 ρίζομαι δεσποτικῶς.
 spaghëtto, *m.*, θώμιγξ, (σχοινάκι),
 σπαρτίον, (λεπτὸς σπάγος) || *pl.*,
pâsta, πολφοί, (φιδές).
 spagliâre, ἀφαιρῶ τὰ ἄχυρα, ἐκ-
 ψαθῶ, (ξεψαθῶνω).
 spagnolâta, *v.* iattânza, spaccônâta.
 spagnolêscio, -a, ισπανικός, κατὰ
 τὸν ισπανικὸν τρόπον.
 spagnolëtta, *f.*, *dëlla finëstra*, ζύ-
 γωθρον, μοχλὸς ισπανικός || *v.*
sigarëtta. [σπαρτίον, (σπάγος).
 spâgo, *m.*, θώμιγξ, (σχοινάκι),
 spai, *m.*, *mil.*, σπάχῆς.
 spaiâre, *v.* disp-
 spalancâre, ἀνοίγω ὀλοκλήρως || —
gli occhi, ἀνατείνω τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, (γουρλόνω).
 spalâre, ἀφαιρῶ τοὺς χάρακας ||
 ἀνεμιζώ, πτυαρίζω (σίτον *ecc.*).
 spalatôre, *m.*, πτυαριστής.
 spâldo, *m.*, τοίχου προβολή, ἐξοχή
 || στοὰ πύργου ἐξέχουσα.
 spâlla, *f.*, ὄμος, τὰ νῶτα, (πλάτη)
 || *alle* -e, ἐκ τῶν νώτων, ἐκ τῶν
 ὀπισθεν || *stringersi nelle* -e, ἀν-

υψῶ τὰ νῶτα || *alzâta di* -e, τῶν
 ὤμων ἀνάσεισις.
 spallâre, ἐξαρθρῶ ο συντριβῶ τὸν
 ὄμον, (ξεκουταλιάζω).
 spallâto, -a, *pr.*, ἐξηρθρηκῶς || *fig.*,
 κατεστραμμένος, ἀηληπισμένος;
 ἄθλιος || *s. f.* ὠθησις διὰ τοῦ ὄ-
 μου, προσώμισμα.
 spalleggiâre, χαρακῶ, φράσσω ὀ-
 δόν || *em.*, προστατεύω, βοηθῶ,
 ὑποστηρίζω. [χωμα.
 spallëtta, *f.*, *v.* parapëtto; ἀνά-
 spalliêra, *f.*, ἐρεισίνωτον, ἐρεισμα
 ἔδρας *ecc.*, (ράχισ, ῥάχη) || *agr.*,
 ἐπίστοιχος φυτεία, ὄρχατος.
 spallina, *f.*; -o, *m.*, *mil.*, ἐπωμίς,
 (σπαλέττα) || *di un abiti*, ὄμος
 ἱματίου, ἐπώμιον.
 spalmâre, ἐπιχρίω, (παλαμιζώ),
 ἀλείφω; *v.* *ungere*, *calafatâre*.
 spâlto, *m.*, κατωφερὲς πρόχωμα.
 spampanâre, κλαδεύω, οἰναρίζω,
 βλαστοτομῶ, ὀμματοκοπῶ.
 spampanâta, *f.*, κλάδευμα κλήμα-
 τος, οἰναρισμός, βλαστοτομία,
 ὀμματοκοπία.
 spanciâta, *v.* scorpacciâta.
 spândere, *v.* spârgere; versâre.
 spaniâre, ἀπογλιῶ.
 spânnâ, *f.*, σπιθαμή.
 spannâre, συλλέγω τὸ ἀνθόγαλα.
 spannocchiâre, (ἐκ)κόπτω τοὺς στά-
 χυς τοῦ ἀραβοσίτου; *v.* scartoc-
 spantanârsi, *v.* sfangârsi. [ciâre.
 spappagallâre, κωτίλλω, λαλ(αγ)ῶ,
 φλυαρῶ || ἐκ-(δια)λαλῶ. [λαλῶ.
 spappolâre, διαλύω || *fig.*, ἐκ-(δια)-
 sparadrâppo, *m.*, ἀνακόλλημα, (τσε-
 (τσι)ρότο(v)). [χος).
 sparaghëlla, *f.*, *bot.*, σόγγος, (ζό-
 spâragio *ecc.*, *v.* aspârago.
 sparâgno, *v.* rispârmio.
 sparâre, *sventrâre*, ἐκκοιλίζω, ἐξεν-
 τερίζω || *tagliâr in due*, διχοτομῶ,
 διαιρῶ || *disornâre*, σκευαγωγῶ ||
di armi, ἐκκενῶ, (ἀδειάζω), πυρο-
 βολῶ, ῥίπτω, (ῥίχνω, τραβῶ) || —
 (câlei), λακτιζώ, (τσινῶ, κλωτσῶ).
 sparâto, *m.*, ἀνοιγμα τοῦ προσθίου
 τῶν χιτώνων, ἐπιστήθιον.

sparecchiâre, ἀποσκευάζω ο αἶρω, (σηκώνω,) τὴν τράπεζαν, (παίρνω τὰ πιάτα) || *divorâre*, τρώγω λαίμαργως, ὑπερεσθίω, γαστριμαργῶ, λαφύσσω, (τὰ παστρεύω ὅλα, τὰ κάμνω ὅλα πάστρα).

spareggiâre, ἀνομοιῶ, ἑτεροζυγῶ.

sparêggio, *m.*, ἀνομοιότης, ἀνισότης, διαφορά.

spârgere, διασκορπίζω, διασπείρω, ἔξαπλῶ, διαδίδω; *distribuire*, διανέμω, (δια)μοιράζω; *versâre*, ἐκχέω, χύνω. [ἔκχυσις.

spargimêto, *m.*, διασκορπισμός || **sparigliâre**, *v.* *dispariâre*.

sparire, *v.* *semparire*, *dileguâre*.

sparlâre, κακολογῶ, καταλαλῶ, δυσφημῶ, διασύρω.

sparlatôre, *-trice*, κακολόγος, κακόγλωσσος, καταλαλητής, (φιλο)κατήγορος. [sipâre.

sparnazzâre, *v.* *sparpagliâre*; *dis-*

spârto, *m.*, πυροβόλησις, (ρίψιμον).

sparpagliâre, σκορπίζω τῆδε κάκεισε, διασκορπίζω, διασπείρω.

spârso, *-a*, διεσπαρμένος, διαδεδομένος; διαθρυλλούμενος; κοινός.

spartire, *v.* *distribuire*; *dividere*, *separâre*. [διάγραμμα.

spartito, *m.*, *mus.*, μελοποίημα, **spartûzza**, *f.*, ἰσχνότης, νοσαλεότης, ὠχρότης, (ἀδυναμία).

sparûto, *-a*, ἰσχνός, -οκίτρινος, ἐπίνοσος, νοσαλέος, καχεκτικός, ἀδύνατος, (ἀχαμνός).

sparviêre; *-o*, *m.*, ἰέραξ, (γεράκι).

spasimânte, *m. f.*, σπασμωδικός, -μώδης, ἔχων σπάσμούς || *fig.*, ἔραστής, μνηστήρ, θρηνέρωσ.

spasimâre, ἔχω σπασμούς, πάσχω, (παθαίνω,) πολὺ || — *di sête*, ἔχω μεγίστην δίψαν, σφόδρα διψῶ, θνήσκω ὑπὸ δίψης || *fig.*, μαίνομαι, φλέγομαι ἐκ τοῦ ἔρωτος; ὑπερορέγομαι; *v.* *sospirâre* (*fig.*); *affannârsi*.

spâsimo, *m.*, σπασμός, σπάσμα; δεινὸν ἄλγος || διακαῆς ἐπιθυμία.

spasmôdico, *-a*, σπασμωδικός, -μώδης.

spassârsela, *v.* *divertirsi*, *ricreârsi*.

spasseggiâre, *v.* *passegg-*

spassionârsi, ἀποδύομαι τὰ πάθη, φέρομαι ἀπαθῶς ο ἀμερολήπτως, *v.* *disinteressârsi* || ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, διαχέομαι. [no.

spassionâto, *-a*, *v.* *imparziâle*, *serê-spâsso*, *m.*, *v.* *divertimêto*, *distrattione* || *andâr a* —, ὑπάγω εἰς τὸν περίπατον, (πάω περίπατο), *v.* *passeggiâre* || *mandâr a* —, ἀποβάλλω, ἀποπέμπω.

spastâre, ἀφαιρῶ τὴν μάζαν.

spastoiâre, λύω, ἐκβάλλω τὰς πέδας, (ξεπεδουκλώνω); ἀπαλλάττω.

spâta, *f.*, *bot.*, σπάθη.

spâto, *m.*, *min.*, σπάθιον.

spâtola, *f.*, σπάθη, (σπάτουλα).

spatriâre, ἀπελαύνω ἐκ τῆς πατρίδος, ἐξοικίζω, ἐκπατρίζω || *n. e* -*rsi*, ἀποδημῶ, ἐξοικίζομαι, ἐκπατρίζομαι.

spaurâcchio, *m.*, φόβητρον, μορμολύκειον, (σκιάκτρον, σκάντζαρον, ξυππαστήρι).

spaurire, *v.* *impaurire*, *spaventâre*.

spavâldo, *-a*, *v.* *petulânte*, *sfrontâto*, *arrogânte*. [ησις, (ξύππασμα).

spaventamêto, *m.*, ἐκφόβησις, πτό-

spaventâre, (ἐκ)φοβ(ίζω)ῶ, ἐκπτοῶ, πτύρω, ἐκ(κατα)πλήττω, (ξυπ(π)άζω) || -*rsi*, ἐκφοβοῦμαι, ἀναπτοοῦμαι, (ξυπ(π)άζω, τρομάζω).

spavênto, *m.*, φόβος, ἐκφόβησις, κατάπληξις, τρόμος, (-μάρα, ξύππασμα).

spaventôso, *-a*; *-têvole*, *m. f.*, φρικώδης, -κτός, -καλέος, τρομερός, -μαλέος, ἐκ(κάτα)πληκτικός, (τρομαχτικός, ξυππαστικός) || ὑπερμεγέθης; *δυσειδέστατος*. [|| ἐκτείνομαι.

spaziâre, περιφέρομαι τῆδε κάκεισε

spâzio, *m.*, ἔκτασις τόπου ο χρόνου, διάστημα || *determinâto*, χῶρος, τόπος || *vuôto*, κενόν || *pâusa*, *fermâta*, παῦσις, παῦλα, διάλειμμα || *tipografia*, διάστημα, διάστιχον || *nêllo* — *di diêci ânni*, ἐντὸς δέκα ἐτῶν. [ρυχωρία.

spaziosità, *f.*, εὐρύτης χώρου, εὐ-

spaziôso, -a, εὐρύς, -ύχωρος.
 spazzacamîno, *m.*, καπνοδοχοκαθαριστής, ἀσβολοσαρωτής, ἐστιοκόρος, (καμινοκαθαριστής).
 spazzafôrno, *m.*, κλιβανοσμήκτρα, περίμακτρον, -μάκτρα, (φουρνόπανον, πάνα, πατσαβούρα).
 spazzâre, σαρῶ, (-όνω, σκουπίζω), *v.* scopâre; pulire || *fig.*, καθαρίζω, σκουπίζω, (ἐκ)διώκω. [*v.* pulitûra].
 spazzâta, *f.*, σάρωσις, (σκουπίσμα);
 spazzatûra, *f.*, σκύβαλον, τὰ σαρώματα, τὰ καθάρματα, (τὰ σαρίδια, τὰ σκουπίδια), *v.* pattûme.
 spazzaturâio; -zzîno, *m.*, ὀδοκαθαριστής, σαρωτής, (σκουπιστής, -πιδᾶς, -πιδιάρης).
 spâzzola, *f.*, ψήκτρα, -τρίς, (βούρτσα, σκουπίτσα).
 spazzolâre, (ἀπο)ψήχω, τρίβω, (βουρτσίζω, σκουπίζω με τὴν βούρτσαν).
 spazzolâta, *f.*, ἀπόψηγμα, (βούρτσισμα). [τσίτσα].
 spazzolino, *m.*, ψηκτρίον, (βουρ-
 specchiâio, *m.*, κατοπτροποιός, -πώλης, (καθρεφτᾶς).
 specchiâre, *v.* riflettêre || -rsi, βλέπω (ἐμαυτὸν) εἰς τὸ κάτοπτρον, (κυττάζω, -ομαι στὸν καθρέφτην), ἐν-(κατ)οπτριζομαι; *fig.*, — in *qed.*, παρατηρῶ τὰ ἔργα τινὸς πρὸς παραδειγματισμὸν ὁ ἀπομίμησιν, *v.* imitâre.
 specchiâto, -a, *di persôna*, ἀνέγκλητος, ἄμωμος, χρηστός, *v.* incensurâbile || *di onestâ ecc.*, σαφής, βέβαιος, μέγας.
 specchiâra, *f.*, μέγα κάτοπτρον, τοιχοκάτοπτρον, (καθρέφτης τοῦ τοίχου).
 specchiâtto, *m.*, μικρὸν κάτοπτρον.
 spêcchio, *m.*, κάτοπτρον, (καθρέπτης, -έφτης) || — ustôrio, κανυτικὸν ὁ διάπυρον κάτοπτρον || *fig.*, *modêllo*, παράδειγμα; *immâgine*, κάτοπτρον, (καθρέπτης).
 speciâle, *m.f.*, εἰδικός, ἴδιος || *conoscênze -i*, εἰδικαὶ γνώσεις. [στης].
 specialista, *m.f.*, εἰδικός, ἰδιογνώ-
 specialità, *f.*, εἰδικότης, ἰδιάζον.

specializzâre, εἰδικεύω.
 specialmênte, *avn.*, εἰδικῶς, ἰδίως, ἰδίᾳ, ἰδιαιτέρως.
 spêcie, *f.*, εἶδος, γένος.
 specificâre, εἰδικεύω, εἰδοποιῶ, δεικνύω τὰ καθ' ἕκαστα, μερικεύω, προσδιορίζω. [ζόντως, ὀριστικῶς].
 specificatamênte, *avn.*, εἰδικῶς, ἰδια-
 specificatîvo, -a, εἰδικ(ευτικ)ός, εἰδοποιητικῆς; μερικευτικός, προσδιοριστικός.
 specificaziône, *f.*, διάκρισις τῶν εἰδῶν, εἰδοποίησις; ὀριστικὴ κατονομασία, ἐξήγησις τῶν καθ' ἕκαστα, μερίκευσις, προσδιορισμός.
 specifico, -a, εἰδικός; pêsso -o, -ῆ βαρύτης || *s. m.*, εἰδικὸν (φάρμα-
 specillo, *m.*, καθετήρ, μήλη. [κον].
 speciosità, *f.*, εὐλογοφανές, -νεῖα, εὐπρόσωπον, πιθανόν, προσποιητόν, προσπεποιημένον.
 speciôso, -a, εὐσχημος, εὐπροφασιστος, εὐλογοφανής, εὐπρόσωπος, πιθανός; ἀπάτηλός; προσποιητός.
 spêco, *m.*, *v.* cavêrna, ἀντρο.
 spêcola, *f.*, *v.* osservatôrio.
 spêcolo; -culum, *m.*, δι-(κατ)οπτήρ, διαστολεύς.
 specularê, *m.f.*, στυλπνός, διαφανής || *vb.*, θεωρῶ προσεκτικῶς, ἐξετάζω ἀφηρημένως, κατοπτρεύω, μελετῶ || κάμνω χρηματικᾶς ἐπιχειρήσεις, κερδοσκοπῶ. [ματιστικός].
 speculatîvo, -a, θεωρητικός || *χρη-*
 speculatôre, -trîce, *c. s.* || *s.*, θεωρητής; οὐρανοσκόπος || *χρηματι-*
 stής, κερδοσκόπος.
 speculariône, *f.*, θεωρία, μελέτη φιλοσοφικὴ || *χρηματιστικὴ* ἐπιχειρήσεις, κερδοσκοπία.
 spedâle, *v.* osped-.
 spedaliêre, *m.*, ἱπότης τοῦ τάγματος τῆς Ἱερουσαλήμ.
 spedîente, *v.* esped-.
 spedîre, *invîare*, ἀποστέλλω, ἐκπέμπω || *v.* sbrigâre.
 speditêzza, *v.* lestêzza, agilitâ.
 speditîvo, -a, ταχύεργος, δραστήριος, -τικός, (δγλιγωρος).
 spedito, -a, *v.* lêsto, prônto; spac-

ciâto || *libero*, ἐλευθέρος, ἀπηλλαγμένος. [πομπή.
spediziōne, *f.*, (ἐξ)ἀποστολή, ἐκ-
spedizioniêre, *m.*, (ἐξ)ἀποστολεύς
 (ἐμπορευμάτων), παραγγελιοδόχος
 || διεκπεραιωτής.
spêglio, *poet.*, *v.* spêcchio.
spêgnere, σβεννύω, -υμι, (σβύνω);
v. estinguere.
spegnibile, *m. f.*, σβεστός.
spengitôio, *m.*, σβεστήρ, (σβυστήρι).
spelacchiâre, τίλλω, ἀποτριχῶ,
 μαδ(ίζω)ῶ || -rsi, τριχο-(περο)ρ-
 ροῶ, ἀποψιλοῦμαι.
spelâre, *v.* pel-. [δέρμα.
spellâre, (ἐκ)δέρω, διασχίζω τὸ
spelônce, *v.* canêrna.
spêlta; **spêlda**, *f.*, ὄλυρα, ζέα, (ζεία).
spê(me); **spêne**, *poet.*, *v.* sperânza.
spêndere, δαπανῶ, (ἐξοδεύω) || κατ-
 αναλίσκω, χρῶμαι.
spenderêccio, -a, δαπανηρός, πο-
 λυδάπανος. [κτικός.
spendibile, *m. f.*, δαπάνης ἐπιδε-
spenditôre, -trice, δαπανητής, πο-
 λυδάπανος || ὀψώνης, ἀγοραστής,
 (ἐξοδευτής).
spenn(acchi)âre, ἀφαιρῶ τὰ πτερά,
 τίλλω, (μαδῶ), *v.* spelacchiâre.
spennâto, -a, ἀποβαλὼν τὰ πτερά,
 ἄπτερος.
spensieratêzza; -tâggine, *f.*, ἀμε-
 ριμνησία, ἀφροντισία, ἀμέλεια,
 ἀκηδεία, νωχέλεια; ἀπερισκεψία,
 ἀβουλία.
spensierâto, -a, ἀμέριμνος, ἀφρον-
 τισ, ἀμελής, νωχελής, ῥάθυμος;
 ἀπερίσκεπτος, ἀπρόσεκτος, ἄβουλος.
spenzolâre, ταλαντεύομαι κρεμα-
 σμένος, ἀνεμίζομαι, αἰωροῦμαι,
 κρέμαμαι, (κρέμομαι).
spenzolôni, *v.* penz-.
spêra, *f.*, *v.* glôbo; spêcchio.
sperâbile, *m. f.*, ἐλπιστικός. [κία.
sperânza, *f.*, ἐλπίς, (-ίδα); προσδο-
speranzôso, -a, ἐλπιστικός, ἐλπί-
 ζων. [δοκῶ, πέποιθα.
sperâre, ἐλπίζω, (ὀλπίζω); προσ-
spêrdere, *v.* (dis)pêrd-.
spergiurâre, *violâr il giuramento*,

ἐπιορκῶ, παραβαίνω τὸν ὄρκον;
giurâre il falso, ὀμνύω ὄρκον ψευ-
 δῆ, ψευδορκῶ. [ψεύδορκος.
spergiuratôre, -trice, ἐπιορκός,
spergiûro, -a, *c. s.*, ἐπιορκήσας ||
s. m., ἐπιορκία; ψευδορκία.
spêrgula, *f.*, *bot.*, ἀλσίνη.
spericolârsi, *v.* spaventârsi.
sperimênto ecc., *v.* esper-.
spêrma, *m.*, σπέρμα, γόνος τῶν ζῶων.
spermacêti, *m.*, κητόσπερμα, λεύ-
 κωμα φαλαίνης.
spermâtico, -a, σπερματικός.
spermatocêle, *m.*, σπερματοκῆλη.
spermatorrêa, *f.*, σπερματορροία.
sperône, *v.* sprône.
sperperâre, *v.* dissipâre, consumâre.
sperticâto, -a, ὑπερύψηλος; ἄμετρος.
spêrto, *v.* esp-.
spêsa, *f.*, δαπάνη, ἀνάλωμα, (ἐξο-
 δον, τὰ ἐξοδα) || *nutrimênto*, τροφή
 || -e minûte, μικραὶ δαπάναι || im-
 parâre a prôprio -e, σωφρονίζο-
 μαι ἐκ τῆς πείρας, τὰ παθήματα
 μοὶ γίνονται μαθήματα. [μασι.
spesâre, διατρέφω ἰδίους ἀναλώ-
spesseggiâre, ἐπαναλαμβάνω ὁ γί-
 νομαι πολλάκις.
spessêzza, *f.*, πυκνότης, δασύτης.
spessîre, (συμ)πυκνῶ.
spessîssimo, *avv.*, συχνότατα.
spêssso, -a, πυκνός, δασύς; στερεός;
frequênte, συχνός || -o, *avv.*, πολ-
 λάκις, συχνάκις, συνεχῶς, (συχνά,
 πολλαῖς φοραῖς).
spetezzâre, πέρδω, -ομαι, ἀποπέρδω
 συνεχῶς, (κλάνω). [λένολε.
spettâbile, *v.* onorâbile, ragguâr-
spettâcolo, *m.*, θέα(μα); παρὰστα-
 σις θεατρική, δρᾶμα; θέατρον.
spettacolôso, -a, ἐντύπωσιν ἐμποιῶν,
 ἐντυπωτικός, ἐπιβλητικός, κατα-
 πληκτικός, μεγαλοπρεπής, θαυμά-
 σιος; δεινός. [οικεῖος.
spettânte, *m. f.*, ἀνήκων τινί, ἴδιος,
spettânza, *f.*, *dipendênza*, *apparte-
 nênza*, ἀπάρτησις, ἀνήκον; *compe-
 tênza*, ἀρμοδιότης; *proprietà*, ἰ-
 διότης. [dâre.
spettâre, *v.* appartenêre, riguar-

- spettatôre, -tríce, θεατής, θεωρός; spettegolâre, *v.* pett-. [αὐτόπτης. spettinâre, χαλῶ τὴν διακόσμησιν τῆς κεφαλῆς, διαλύω τὸν κερύφαλον, (ξεχτενίζω), βάλλω τὴν κόμην εἰς ἀταξίαν, συγχέω τὴν κόμην, (ἀναμαλλιάζω). spettorârsi, ἀποκαλύπτω τὸ στήθος μου, (ξεστηθιάζομαι). spettrâle, *m. f.*, φασματικὸς. spêttro, *m.*, φά(ντα)σμα, *v.* fantâsma || — solâre, ἡλιακὸν φάσμα. spettroscôpio, *m.*, φασματοσκόπιον. speziâle, *v.* farmacista || pân —, ἄρτος ἄρωματίτης, ἀμόρα, (τσουρέκι). spêzie, *f. pl.*, ἥδυσμα, (μπαχάρι), ἄρτυματικὸν ἄρωμα, τὰ ἄρωματικά. spezzâre, θραύω, συντριβῶ, *v.* rompere, spezzettâre. spezzâto, *m.*, *monêta*, κερμάτιον, (λιανὸν νόμισμα). spezzatûra, *f.*, ῥωγμὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα, (τσάκισμα, σπάσμα). spezzettâre, κάτατέμνω, διαμελίζω, (κατακομματιάζω). spîa, *f.*, ὠτακουστής, κατάσκοπος; *mil.*, κατάσκοπος, (σπιούνης); *de-latôre ecc.*, κατα-(προ)δότης, (μαντατευτής, μαντατούρης). spiacêre, *v.* dispiac-. spiacêvole, *m. f.*, δυσάρεστος, λυπηρὸς, ὀχληρὸς, ἀνιαρὸς, (βαρετός), *v.* sgradêvole. spiâggia, *f.*, ἀκτὴ, παραλία, αἰγιαλός, ἡϊών, (περιγιαλί, ἀκρογιαλιά). spiamênto, *m.*, κατασκόπευσις, *v.* spionâggio. [μάλυνσις. spianamênto, *m.*, ἐπιπέδωσις, ἐξο-spianâre, *v.* appian-. spianâta, *f.*; spîano, *m.*, τόπος ἀπλωτὸς καὶ ἐπιπέδος, πλαταμὼν, πρόπεδον, πλατεία. spianatîo, *m.*, *v.* matterêllo; πλατυστής; κύλιστρον. spiantâre, ἐκφυτεύω, (ξεφυτεύω), ἐκριζῶ, (ξερριζώνω), ἀποσπῶ φυτὸν || *fig.* κατασκάπτω, κατεδαφίζω, *v.* rovinâre; -rsi, καταστρέφομαι, κατανατῶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἐπαιτείαν. spiantâto, -a, *fig.*, ἐνδεής, ἀνάργυρος, (ἀπένταρος). spîâre, ἀνερευνῶ, ἀνιχνεύω τὰ ξένα ἀπόκρυφα, ὠτακουστῶ, κατοπτεύω, κατασκοπεύω; παρατηρῶ || — l'ocasidone, καιροφυλακῶ, -στηρῶ. spiattellâre, λέγω τι παρηρησία, ἀσυστόλως, ἐλευθέρως. spîca, *v.* spîga. spiccânte, *m. f.*, ἐναργής, προδήλος, φαινός, περιφανής, λαμπρός. spiccâre, καθαιρῶ, ἀφέλω, ἀποσπῶ, (ξεκρεμῶ) || *separâre, staccâre*, διαζευνύω, (ἀπο)χωρίζω || — le parôle, προφέρω εὐκρινῶς, καθαρῶς || — salti, *v.* saltâre || *n.*, προ-(ὑπερ)έχω; διαπρέπω, διαλάμπω; καθορῶμαι, ἐκδηλοῦμαι || -rsi, *allontanârsi*, ἀναχωρῶ ἀπὸ τινος, ἐγκαταλείπω τινά. spiccatamênte, *avn.*, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς, λαμπρῶς; *distintamênte*, εὐκρινῶς, σαφῶς, καθαρῶς. spicchio, *m.*, *di mèla ecc.*, τέταρτον, τεταρτημόριον, τεμάκιον, τμήμα, (κομματί, φέτα); *v.* fêtta || *d'âglîo*, σκελ(λ)ίς, ἀγλῖς, (σκελ(λ)ίδα, ἀγλίδι); *di cipôlla*, ὑμήν, χιτῶν || *di pêtto*, μέσον τοῦ στήθους (τῶν ζώων). [scaturîre. spicciâre, *v.* sbrigâre; sgorgâre, spicciâtivo, *v.* speditivo. spiccio, *c. s.*, *v.* prônto. spicciolâre, ἀποσπῶ ἐκ τοῦ μίσχου; ῥαγολογῶ || *v.* cambiâre (*monête*). spicciolâta (alla —), *avn.*, χωρῖς(τά), κατ' ὀλίγον. spicciolo, -a, *v.* minûto || *s. m.*, κέρμα, (λιανόν, ψιλόν). spicco, *m.*, λαμπρότης, διάλαμψις, κάλλος; ὑπεροχή. [λογία. spicilêgio, *m.*, *pr. e fig.*, σταχυο-spilocchiâre, φθειρίζω, (ψειρίζω). spîedo, *m.*, ὀβελός, (σοῦβλα). spiegâbile, *m. f.*, ἐξηγήσιμος, ἐρμηνεύσιμος, εὐηξήγητος, ἀποδεικτικός. [λιγμός, (ἀνοιγμα). spiegamênto, *m.*, ἀνάπτυξις, ἐξο-spiegâre, *aprire, distêndere*, ἀναπτύσσω, ἀν-(ἐξ)ελίσσω, ἀνατυλί-

σω; ἀνοίγω; ((ἐξ)ἀπλόνω, ξεδιπλόνω) || *esporre*, ἐκθέτω || *ostentare*, ἐπιδεικνύω, (-δείκνω) || *chiarrire*, *dàr la spiegaziðne*, ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω, διασαφηνίζω || *tradurre*, μεταφράζω || — *Io vèlo*, ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία, ἀνάγομαι, ἀπαίρω, (σαλπάρω) || -*rsi*, ἐξηγοῦμαι, ἐκφράζομαι, ἐκφράζω τὸ φρόνημά μου.

spiegaziðne, *f.*, ἐξήγησις, ἐρμηνεία, διασάφησις || *dichiaraziðne*, *giustificaziðne*, διασάφησις, δικαιολογία || *traduzziðne*, μετάφρασις.

spiegazzâre, ῥυσῶ, ῥυτιδόνω, (ζαρώνω, τσαλακόνω).

spiegazzâto, -*a*, ῥυσός, ἐρρυσωμένος, ἐρρυτιδωμένος, (ζαρωμένος, τσαλακωμένος). [πία, σκληρότης.

spietatêzza, *f.*, ὀμότης, ἀπανθρωπια || *spietâto*, -*a*, ἀνηλεής, ἄσπλαγχνος, ὀμός, σκληρός, ἄσπονδος, ἀδυσώπητος, ἀμείλικτος.

spifferâre, λέγω ἄρρητ' ἀθέμιστά, φλυαρῶ; δια-(κατα)δίδω, διασαλπίζω, ἐκτίθημι, (ἐκθέτω), ἀφ-(δι)η-

spiga, *f.*, στάχυς. (στάχι). [γοῦμαι.

spigâre, σταχουῦμαι, (-χυάζω).

spighêta, *f.*, πλοκαμιά, -αμος; ταινία, (σειρήτι).

spigionâto, *v.* *sfitto*. [gnâre.

spigliâre, *v.* *sbarazzâre*, *disimpe-*

spigliâto, *v.* *disinvôlto*, *frânco*.

spigo, *m.*, *v.* *lavânda*.

spigolâre, καλαμῶμαι, σταχυολογῶ, (ἀσταχολογῶ, μάζευω ἀστάχυα).

spigolatôre, -*trice*, σταχυολόγος.

spigolatûra, *f.*, σταχυολόγημα, -γία.

spigolistro, *v.* *baechettône*.

spigolo, *m.*, γωνία, προεξοχή.

spigrîre, ἐγείρω, ἐξυπνῶ || -*rsi*, ἀποπέμπω τὴν ὄκηθριαν, ἐξυπνῶ.

spilla, *f.*, περόνη, (καρφίτσα), ἐνετή, (κόψα).

spillâre, ἀνοίγω βυτίον οἴνου, (βαρέλι); ἐξάγω οἶνον ἐκ τῆς ὀπῆς || *fig.*, *v.* *estôrceere*.

spillâtico, *m.*, ἐπίδομα. [λης.

spillettâio, *m.*, καρφιδοποιός, -πώ-

spillo; -*lêtto*, *m.*, καρφίς, περο-

νίς, (καρφίτσα); *côlpo di —*, *fig.* μικρὰ προσβολή, ἀμυχή, (πείραγμα) || *dêlla bôtte*, ὀπή, (τύπα). *spilluzzicâre*, ἀπογεύομαι, (τσιμπῶ); ἐκτέμνω.

spilorcerîa, *f.*, ἄκρα φιλαργυρία, γλισχροτής, (τζιγκουνιά), ῥυπαρία.

spilôrcio, -*a*, εἰς ἄκρον οἴλιαν φιλάργυρος, γλίσχρος, κυμνοπρίστης, καρδαμογλύφος, κίμβιξ, ἀνελεύθερος, (γύφτος, ἐξηνταβελόνης).

spilungône, *m.*, ἀνθρωπος ἰσχνόμακρος, (ψιλόλιγνος, ξαραχνίστρα).

spîna, *f.*, ἄκανθα, ἀκίς, (ἀγκάθι, κεντρί) || *di pêsce*, ἄκανθα, (ψαροκόκκαλον) || — *dorsâle*, ῥάχις,

-*χητρον*, σπονδυλική στήλη, (ῥακοκοκκαλιά, -αλον) || *v.* *pungigliðne* || *fig.*, δυσαρέσκεια, λύπη, θλίψις, δυσχέρεια, ἄκανθα; ἔσσερ σὺλλε -*e*, εἶμαι εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν, δυσανασχετῶ, στενοχωροῦμαι.

spinâce, *m.*, ὀνόβλιτον, (σπανάκι).

spinâle, *m.f.*, σπονδυλικός, ῥαχιαῖος.

spinapêsce (a —), ἄκανθοειδῶς.

spinêllo, *m.*, *itt.*, ἄκανθίας || *min.*, *spinêto*, *v.* *prunêto*. [-*θολυχνίτης*.

spinêtta, *f.*, ἄκανθοκύμβαλον.

spingârda, *f.*, λιθοβόλος || μικρὸν τηλεβόλον.

spingâre, κινῶ τὰ σκέλη ὧδε κἀκεῖσε, ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ.

spîngere, ὠθῶ, (σπρώχνω) || *fig.*, παρορμῶ, παροτρύνω.

spîno, *v.* *prûno*, *spîna*.

spinosità, *f.*, ἄκανθῶδες || δυσχέρεια, πολύπλοκον.

spinôso, -*a*, ἄκανθῶδης, (-*θωτός*) || *difficile*, *imbrogliâto*, δυσχερής, περιπλοκος.

spînta, *f.*, ὄσις, ὠθησις, (σπρώξιμον); προαγωγή, παρότρυνσις.

spîntône, *m.*, μεγάλη ὠθηθης; σφοδρὰ σύγκρουσις.

spionbâre, ἀπομολυβδῶ, (ξεμολυβδόνω) || ἀποσφαγίζω, (ξεσφαγίζω) || *pesâr mólto*, ἔχω μέγα βάρος, καταβαρῶ.

spionâggio, *m.*, ὠτακουστία, κατοπτία, κατασκοπεία.

spirône, *m.*, *v.* spîa. [ricadêre. spirôvere, παύεται ἢ βροχή || *v.* spîra, *f.*, σπειρα || ἔλιγμός, ἔλιξις. spirâbile, *v.* respir-.

spirâglio, *m.*, ἀναπνευστήριον, φεγγίτης, ψυχαγωγίον; ὀπή, χάσμα.

spirâle, *m. f.*, σπειρο-(ἔλικο)ειδής || *s. f.*, σπειρα, ἔλιξις; *môlla*, σπειραμα.

spirânte, *m. f.*, *moribôndo*, ἐκπνέων, ἐπιθανής, θνήσκων; *che términa*, ἐκλείπων, φθίνων.

spirâre, *v.* respirâre, soffiâre || *ispirâre, infôndere*, ἐμπνέω || *esalâre*, ἐκπέμπω, ἐκχέω ὁσμήν || *morîre*, ἐκπέμπω τὴν τελευταίαν πνοήν, ἐκπνέω, (ἀπο)θνήσκω || *finîre*, συμπληροῦμαι, λήγω, ἐκλείπω, φθίνω, τελευτῶ.

spirâtare, δαιμονιῶ, (-νίζομαι) || καταπλήττω, ἐκφοβῶ, φοβίζω, τρομάζω.

spirâtato, -a, *v.* indemoniâto || ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος; φρενοβλαβής.

spirâtello, *m.*, πνεύματιον.

spiritismo, *m.*, πνευματισμός.

spiritista, *m. f.*, πνευματιστής.

spirito, *m.*, πνεῦμα, ψυχή; νοῦς, διάνοια; *indole, natûra ecc.*, ἦθος, χαρακτήρ, διάθεσις; *ingégnio acûto, argûzia*, ἀγχίνοια, εὐφυΐα, πνεῦμα, χαριεντότης, κομπότης; *corâggio*, θάρρος, γενναϊότης, εὐτολμία; *sénso*, νόημα; *orinîdne*, γνώμη || *ángelo, gênio ecc.*, ἄγγελος, δαιμόνιον, πνεῦμα; *fantâsma*, φάντασμα, (στοιχειό) || *lo S- Sânto*, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα || *liquôre*, μεθυστικόν, ποτόν, (σπίρτο); *di vîno*, οἴνοπνευμα || *gr.*, πνεῦμα.

spiritosâggine, *f.*, ψυχρολογία, βωμολοχία, (ἀνοστοχωρατό, -σιτία).

spiritosità, *f.*, χαριεντισμός, εὐφυολογία || μεθυστικότης.

spiritôso, -a, *di persôna*, χαριεντο-(κομπο)λόγος, ἀγχίνους, εὐφυής, πνευματώδης || *di vîno ecc.*, ἀλκολικός, οἴνοπνευματώδης, μεθυστικός.

spirituâle, *m. f.*, πνευματικός, νοερός; ἄυλος, ἀσώματος; ἀλληγο-

ρικός, μυστικός || † πνευματικός, θρησκευτικός, ἐκκλησιαστικός.

spiritualismo, *m.*, πνευματοδοξία, -τοφροσύνη. [-τόφρων.

spiritualista, *m. f.*, πνευματόδοξος.

sparitalità, *f.*, πνεῦμα(τικόν), ἄυλον, νοερότης; πνευματικὸς βίος, ὁσιότης. [λίζω.

spiritualizzâre, ἐκπνευματῶ, ἀφυσπîro, *poet.*, *v.* sôffio, respiro, spirito.

spirto, *poet.*, *v.* spirito.

spiumacciâre, ἀνακινῶ στρωμνήν.

spiumâre, *v.* spenn(acchi)âre, pelâre.

spizzico, *v.* rîzz- || a —, ὀλίγον.

splênu, *v.* splêne. [κατ' ὀλίγον.

splendênte, *m. f.*, (ἔκ-δλό)λαμπρός, περιλαμπής, περιφεγγής, φεγγοβόλος.

splêndere, (δια-περι)λάμπω, φεγγοβολῶ, ἀπαυγάζω, ἀπαστραπτῶ, *v.* brillâre. [gnificênza.

splendidêzza, *f.*, *v.* splendôre; *ma-splêndido, -a*, λαμπρός, ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, πολυτελής, θαυμάσιος, *v.* magnifico, splendênte.

splendôre, *m.*, λαμπρότης, αἴγλη, (ἔκ)λάμψις; περιλαμπή, ἀπαύγασμα || *fig.*, λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια; δόξα, εὐκλεία.

splêne, *n.*, *anat.*, σπλήν, (σπλήνα) || *malîncônîa*, σπλήν, ὑποχονδρία, μελαγχολία. [σπληνός.

splênico; -nêtico, -a, σπληνικός, τοῦ splênit(id)e, *f.*, σπληνίτις, (σπλήνα).

spodestâre, ἀφαιρῶ τὴν κτῆσιν, ἀποστερῶ, ἀφαιρῶ τὴν ἡγεμονίαν, ἐκθρονίζω. [μονίας, ἐκπτωτος.

spodestâto, -a, ἄνευ ἀρχῆς ὁ ἡγε-spôglio, *f.*, *dégli animâli*, δέρμα, ἀπεσπασμένη δορά, (τουλούμι), ἐκδυμα, ἀπόδεσμα, (ποκάμισο) || *di persôna*, λείψανον, πτώμα, νεκρὸν σῶμα, νεκρός || *di guêrra e fig.*, λάφυρον, σκῦλον, λεία.

spogliâre, *v.* svestire: (ἀπο)γυμνῶ, (ξε)γυμνῶ; στερῶ; λαφυρεύω, σκυλεύω, ὑπεξαιρῶ, ἀρπάζω, κλέπτω, ληστεύω, συλῶ || *un libro*, κάμνω συνοπτικὴν ἐξέτασιν, συγκεφαλαίῳ; ἐκλέγω || -rsi, (ἀπο)γυ-

μνοῦμαι, (ξεγυμνόνομαι), ἐκδύομαι; καταλείπω, ἀποτίθημι, ἀποβάλλω. [μῶνιον, καμάριον.

spogliatōio, *m.*, ἀποδυτήριον; ti-spogliatōre, *-trice*, ἀπογυμνωτής, ἄρπαξ, ληστής, συλητής.

spōglio, *m.*, ἀπογύμνωσις, σκύλευσις, λαφυραγωγίαις || ἐξέτασις συνοπτική, συγκεφαλαίωσις; *dēi vōti ecc.*, συλλογή.

spōla, *f.*, κερκίς, (σαῖτα).

spoliticāre, πολιτικολογῶ, -τεύομαι.

spollonāre, βλαστολογῶ, -στοκοπῶ.

spolmonārsi, *v.* sgolārsi.

spolpāre, *v.* scarnāre.

spoltrire, *v.* spigrire. [|| *v.* impolv-

spolverāre, ἐκκονίζω, (ξεσκονίζω)

spolveratūra, *f.*, ἐκκόνισις, -νισμός, (ξεσκόνισμα).

spolverina, *f.*, ἐπενδύτης.

spolverizzāre, *v.* polver-

spōlvero, *m.*, *v.* -ratūra || καλή ἄλεσις; καλὸν ο λεπτὸν ἄλευρον, παιπάλη, ἀθήρ, (ἀθήρας) || στυκτογραφία; προ-(ἀντι)τύπωμα.

spōnda, *f.*, *in genere*, χεῖλος, (χελί), ἄκρα, ἄκρον; *di fūme*, ὄχθη, (παραποτάμι); *spriāggia*, *lido*, παραθαλάσσιον, (γιαλός); *fiāneo (di nāve ecc.)*, πλευρά, (πλά(γ)ῆ); *v.* parapētto, ὄρλο.

spōndāggio, *m.*, τὰ προκυμαῖκά.

spōndāico, *-a*, σπονδειακός, -δεῖος.

spōndēo, *m.*, σπονδεῖος.

spōngāta, *f.*, πλακούντιον (ἐκ μέλιτος, καρύων *ecc.*).

spōngiāri, *m. pl.*, σπογγοειδῆ (ζωόφυτα). [-γγώδης, -γγωτός.

spōngifōrme, *m. f.*, σπογγοειδής,

spōngiosità, *f.*, σπογγῶδες.

spōngite, σπογγίτης.

spōnsāle, *m. f.*, *v.* nuziāle; *s. m. pl.*, *v.* matrimōnio, sposalizio. [μητον.

spōntaneità, *f.*, αὐτόματον, αὐθόρ-spōntāneo, *-a*, αὐτόματος, αὐθόρ-μητος, αὐτοκίνητος.

spōpolamēnto, *m.*, ἐρήμωσις, λειψαν-spōpolāre, ἐρημῶ, (-όνω). [δρία.

spōppāre, *v.* slattāre.

spōrādico, *-a*, σποραδικός.

sporeāre, μολύνω, μαιίνω, ὀυπαίνω, (λερόνω, μουρδαρεύω, ἄτσαλεύω).

sporeiziā; *-cheriā, f.*, ὀυπαρία, -ρότης, (λέρα, ἀπαστριά); *v.* lordūme, porcheriā.

spōrco, *-a*, ὀυπαρός, βρωμερός, ἀκάθαρτος, (λερωμένος, ἄτσαλος, μουρδάρικος, ἄπαστρος) || *oscēno*, *impūro*, αἰσχρός, ἄσεμνος, ἀρεπής, ἀσχήμεν, (-ημος, ἄτσαλος, ἀρσίζικος). [εξέχων.

spōrgēntē, *m. f.*, προ-(ἐξ)έχων, προ-spōrgere, προ-(ἐξ)έχω || *v.* pōrgere.

spōrta, *f.*, καλάθιον, -αθος, -αθόσακκος.

spōrtello, *v.* port-, impōsta.

spōrto, *m.*, μέρος προέχον, προ-(ἐξ)-οχή, προβολή. [σις, ἐπίδομα.

spōrtula, *f.*, δικαστική ἀποζημιώ-

spōrsa, *f.*, *fidanzāta*, *promēssa*, μνηστή, μεμνηστευμένη, -κατηγγυημένη, (ἀρραβωνι(α)στική), νύμφη, (νύφη); *mōglie*, ἡ σύζυγος, συμβία, γαμετή || — *di Cristo*, νύμφη τοῦ Χριστοῦ, μοναχή, (καλογραῖα).

sposalizio, *m.*, μνηστεία, -τευμα, (ἀρραβώνι(α)σμα), γάμοι, γάμος, *v.* nōzze, matrimōnio.

spōsāre, ὑπανδρεύω, νυμφεύω; † εὐλογῶ; *dlla grēca*, στεφαν(όνω)ῶ || -rsi, *v.* ammogliārsi, maritārsi.

spōserēccio, *-a*, γαμήλιος, τοῦ γάμου.

spōsīna, *f.*, νύμφη, (νύφη, νυφοῦλα), ἡ νεόνυμφος, -όγαμος, (νιόνυφη, ἡ νεοπάνδρεμένος).

spōso, *m.*, *fidanzāto*, *promēssso*, μνηστήρ, μεμνηστευμένος, μελλόγαμος, -όνυμφος, κατηγγυημένος, (ἀρραβωνι(α)σμένος, -νι(α)στικός), γαμβρός; *novello*, νυμφίος, νεόνυμφος; *marito*, ὁ σύζυγος, ἀνήρ, (ἄνδρας). [debolire.

spōssāre, *v.* fiaccāre, sfinire, in-spōssessāre, *v.* spōdestāre.

spōstamēnto, *m.*, μετατόπισις, μετάρθεσις; ἐνόκλησις, συντάραξις, σύγχυσις; ἀποκατάταξις.

spōstāme, μετα-(ἀπο)κινῶ, μετατοπίζω, μεταθέτω || *disturbāre*, in-

comodâre, ἐνοχλῶ, ταράττω || *socialmênte*, ἀνατρέπω τὴν ὑπάρχουσαν κατάταξιν προσώπου, ἀποκατατάσσω. [τακτος.

spostâto, -a, *di persôna*, ἀποκατάsprânga, *f.*, μοχλός, (ἀμπάρα), *v.* sbârra.

sprangâre, συνδέω ο συναρμόζω διὰ μοχλοῦ, μοχλῶ, (-όνω, ἀπαρόνω), *v.* sbarrâre || — *câlci*, λακτίζω, (κλωτσῶ).

spranghêtta, *f.*, μικρὸς μοχλός || *delle finêstre*, στρόφιγξ, μάνδαλος.

sprâzzo, *m.*, *v.* sprûzzo || — *di luce*, διάμεσον φῶς; *pr. e fig.*, ἀκτίς. [sipâre.

sprecâre ecc., *v.* consumâre, *disprêco*, *v.* sciupio, *dissipaziône*.

spregiâre ecc., *v.* disprezzâre.

spregiudicâto, -a, προλήψεων ἐλευθερος, διαφωτισθείς. [rire.

spregnârsi, *v.* sgravârsi, *partosprêmere*, ἐκθλίβω, ἐκπιέζω, στραγγίζω, -γγεύω, (ζουλῶ).

spremitûra, *f.*, ἐκθλιψις, (ἐκ)πίσεις, στράγγισμα || (ἐκ)πίσμα, χυλός, χυμός, (ζουμί).

spremitûto, -a, στραγγιστός.

spretârsi, ἀπεκδύομαι τὸν ἱερατικὸν ἔνδυμα, καταλείπω τὸν ἱερατικὸν βίον, (ξεκαλογηρεύω, -γερίζομαι).

spretâto, *m.*, ἀπεκδεδυμένος τὸν ἱερατικὸν ἔνδυμα, (ξεκαλογερεμένος, ξεπαππαδεμένος).

sprezzâre ecc., *v.* disprezzâre.

sprigionamênto, *m.*, ἀποφυλάκισις || ἐξαέρωσις, ἐξάτμισις.

sprigionâre, ἀπολύω ο ἀποβάλλω τῆς φυλακῆς, ἀποφυλακίζω, (ξεφυλακόνω) || *liberâre*, ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω || *mandâr fuôri, esalâre*, ἐξαερῶ, ἐξατμίζω.

sprillâre, *v.* sprêmere; *scaturîre*.

sprimacciâre, *v.* spiumacciâre.

sprizzâre, *v.* scaturîre; *spruzzâre*.

sprôcco, *v.* rampollo, pollône; stêcco.

sprofondamênto, *m.*, κατάπτωσις, καταστροφή, (βούλιασμα).

sprofondâre, καταπίπτω, κρημνί-

ζομαι, (βουλιάζω) *v.* affondâre || -rsi, *umiliârsi*, ταπεινούμαι.

sprolôquio, *m.*, περισσο-ἀπεραντομαρο-(κενο)λογία.

spronâre, κεντῶ διὰ τοῦ περνεστήρος, περνερίζω, μυωπιζω, κεντῶ, (σπ(ε)ιρουνίζω, δίδω σπ(ε)ιρουνιαις) || *fig.*, παροθύνω, παρορμῶ, διεγείρω.

spronâta, *f.*, κέντισμα, (σπ(ε)ιρουνιά) || παρόρμησις.

sprône, *m.*, περνεριστήρ, ἐγκεντροίς, μύωψ, (περνεριστήρι, σπειρούνη) || *dêi gallinâcci*, κέντρον, πλήκτρον || *di nâve*, ἔμβολον, ἄγκρα || *fig.*, *stimolo*, κέντρον, παρότρυνσις, παρόρμησις. [νιστήρος, πλήκτρον.

spronêlla, *f.*, τροχίσκος τοῦ περ-
sproporzionâre, δυσαναλογῶ, -γίζω.

sproporzionâto, -a; -âle, *m.f.*, δυσανάλογος. [λογία, ἀσυμμετρία.

sproporzziône; -nalità, *f.*, δυσανα-
spropositâre, λέγω ἄρρητ' ἀθέμιτα, σφάλλομαι, (σφάλλω), ἀμαρτάνω, πλημμελῶ.

spropositâto, -a, ἐσφαλμένος; (παρ)ἄλογος, ἄτοπος || *smisurâto*, ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος.

spropôsito, *v.* sbâglio, *errôre*, *bestialità* || a —, ἀτόπως, ἀκαίρως,

spropriâre, *v.* espr-. [ἀφρόνως.

sprovvedêre, *v.* sfornîre.

sprovvedûto; -nnîsto, -a, *v.* prîvo, *mancânte* || *alla* -a, ἀπροσδοκήτως, ἀπροπαρασκευάστως. [λα).

spruzzâgna, *f.*, ψεκάς, (ψη-(ψι)χά-
spruzzâre, (περιρ)θαίνω, θάντιζω, καταβρέχω, δροσίζω || *v.* spolverizzâre. [κατάβρεξις.

spruzzâta, *f.*, θαντισμός, -ισις,

sprûzzo, *m.*, θάνις, θάντισμα, -μός

|| *v.* gêtto.

spruzzolâre, *v.* piovigginâre.

spudoratêzza, *f.*, ἀνάιδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπία).

spudorâto, -a, ἀναιδής, ἀναισχυντος, (ἀ-(ξε)διάντροπος), *v.* sfrontâto.

spûgna, *f.*, σπόγγος, (σφόνγγος, σφο(υ)γγάρι) || *pescatôre di* -o, σπογγαλιευτής, -γγοθήρας; -γγεύς,

(σφο(υ)γγαράς) || pulir con la —, σπογγίζω, (σφο(υ)γγ(αρ)ίζω).
spugnôso, *v.* spongiôso.
spulâre, λικμ(ίζω)ῶ, -μαίνω, (λιχνίζω), ἀερίζω.
spulcellâre, *v.* sverginâre.
spulciâre, κυνηγῶ τοὺς ψύλλους, ψυλλίζω || -rsi, -ομαι.
spulezzâre, φεύγω κατεσπευσμένως, *v.* sgambettâre. [zâre.
spumâre ecc., *v.* schiumâre, friz-
spuntâre, *smussâre*, (ἀπ)ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ, (στομόνω, κουτσομυ-
 τίζω, τσακίζω); *fig.*, ἐλαττῶ, ἐξ-
 ασθενίζω, ἀδυνατίζω || *n.*, *nâscere*,
sôrgere, γεννῶμαι, ἀναφαίνομαι;
di piânte, (ἀνα)φύομαι, βλαστάνω,
 (φυτρώνω); *di âstri*, ἀνατέλλω,
 ἀναφαίνομαι || -rîa, ἀπεργάζομαι,
 κατορθῶ τι, ὑπερνικῶ τὰς δυσκο-
 λίας. [ἐμφανισθεῖς.
spuntâto, -a, ἀμβλύς || γεννηθεῖς,
spuntatûra, *f.*, περιτμησις τῆς ἄ-
 κρας, ἄμβλυσις, (κουτσομύτισμα);
 περιτμημα. [τα.
spuntellâre, ἀφαιρῶ τὰ στηρίγμα-
spuntino, *m.*, γευμάτιον, πρόδει-
 πνον, δειλινόν. (κεντιάτικο).
spûnto, -a, *v.* pàllido, squâllido ||
s. m., ὀξύτης, (ξινάδα).
spuntône, *m.*, ἡμιλόγχιον; ὀβελός.
spunzecchiâre, *v.* punz-
spurgâre, *v.* purg-; espettorâre,
 scatarrâre.
spûrgo, *m.*, κάθαρσις || *espettora-*
ziône, ἀπόχρεμψις, ἀποφλεγмати-
 σμός, (πτύ-(φτύ)σιμον); *spûto*, ἀ-
 πόχρεμμα, (ῥόχαλον).
spûrio, -a, *illegittimo*, *bastârdo*, νό-
 θος, (μπάσταρδος) || *impûro*, ἀκά-
 θαρτος, νενοθευμένος.
sputacchiâre, πτυαλίζω συνεχῶς,
 συχνοπτύω || — nel vîso a qcd.,
 καταπτύω ἐπὶ τοῦ προσώπου τινός.
sputacchiêra, *f.*, πτυσματο-(φλε-
 γματο)δόχη, ψύτταρον, (χοκᾶς).
sputacchio, *m.*, *v.* spûto; πτύσις,
 (πτύ-(φτύ)σιμον).
sputâre, πτύω. (φτύω) || — sângue,
 πτύω αἷμα, ἔχω αἰμοπτυσίαν || —

sentênze, γνωμοδοτῶ ἀκαίρως,
 προσποιουῖμαι τὸν σοφόν, ἐπιδει-
 κνύω σοφίαν. [λόγος, σχολαστικός.
sputasentênze; -sênno, *m.*, γνωμο-
spûto, *m.*, πτύσμα, φλέγμα, πτύε-
 λον, -ελος, ἀπόχρεμμα, βήγμα,
 (φτύσμα, ῥόχαλον) || — di sângue,
 αἰμοπτυσία. [stêrco.
squâcquera, *v.* diarrêa; cacâta,
squadernâre, ἀνελίττω, φυλλολογῶ
 βιβλίον || *mostrâre*, γνωστοποιῶ,
 δηλῶ, φανεροῶ, προτίθημι ||
esaminâre, θεωρῶ προσεκτικῶς.
squâdra, *f.*, *strumênto*, ὀρθογώνιον,
 (ἀλφάδι); in isquâdra, ὀρθογώνως;
 uscîr di —, *fig.*, ἐξέρχομαι τῶν
 ὀρίων, ἐκτρέπομαι || *di operâi*
ecc., συνεργεῖον, ὀμάς, σύστρεμμα
 || *mil.*, τάξις, οὐλαμός || *mar.*,
 στόλος, ἀπόστολος, μοῖρα.
squadrâre, καθιστῶ τετράγωνον,
 τετραγωνίζω, γωνιοτομῶ, γωνιο-
 μετρῶ || θεωρῶ ὁ ἐξετάζω ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν.
squadratûra, *f.*, τετραγωνισμός,
 γωνιοτόμησις. [λίσκος.
squadriglia, *f.*, σύστρεμμα || στο-
squâdro, *m.*, *v.* squâdra(tûra) ||
itt., ῥίνη, ῥινό-(λειό)βατος, (ῥινά).
squadrône, *m.*, λόχος ἱππικοῦ, ἴλη
 || σπάθη, (-θί), *v.* sciâbola.
squagliamênto, *m.*, (ἐκ)τῆξις, (λυώ-
 σιμον).
squagliâre, (συν)τήκω, ἀναλύω,
 (λυόνω) || -rsi, τήκομαι, ἀναλύο-
 μαι; *fig.*, ἐξαφανίζομαι, ἐκλείπω.
squallidêzza, *f.*, *pallôre*, ὠχρότης,
 (χλωμάδα) || *tristêzza*. ἐλεεινότης.
squâllido, -a, *pâllido*, ὠχρός; *mê-*
sto, μελαγχολικός; *sciûro*, σκοτει-
 νός; *desêrto*, *abbandonâto*, ἔρημος;
miserâbile, *pôvero*, ἀύχμηρός, -μώ-
 δης; *disadôrno*, ἀποκεκοσμημένος,
 (ξεστολισμένος), ἄκομπος.
squallôre, *m.*, ὠχρίασις || μελαγχολία
 || ἐρήμωσις, καταστροφή || ἀύχη-
 ρότης, -μός, ἐσχάτη πενία, πτωχία.
squâlo, *m.*, σκύλιον, (-λόψαρο).
squâma, *f.*, λέπος, (-πι), -πῖς, φολίς.
squamâre, *v.* scagliâre.

squamôso, -a, λεπιδωτός, φολιδωτός, -δώδης.

squarciagôla (a —), *ανν.*, μεγαλοφώνως, τρανότατα || *gridâr a —*, *v. sgolârsi*.

squarciâre, (δια)σπαράττω, (δια)σχίζω, διαμελίζω, διαρρήγνυμι.

squarcio, *m.*, κάταγμα, σχίσμα, (διάρ)ρήγμα, (ξέσχισμα) || *di un' ópera*, απόσπασμα συγγράμματος, χωρίον, περικοπή, τμήμα.

squarcióne, *v. spaccóne*.

squarquôio, -a, (γέρων) ὑπώδης, μιαρός; ἐσχατό-(ὑπέρ)γηρος.

squartamênto, *m.*, διασπάραξις εἰς τέσσαρα, τετραχισμός, (τετάρτιασμα).

squartâre, διαμελίζω, διασπῶ, διασπαράττω εἰς τέσσαρα μέρη, τετραχίζω, (τεταρτιάζω).

squilibrio, *m.*, ἰσορροπίας ἔλλειψις || *v. irragionevolèzza*.

squilla, *f.*, *campanello*, κωδώνιον, -νίσκος, (κουδούνι, -νάκι) || *itt.*, κάρις, (γαρίδα) || *bot.*, *v. scilla*.

squillânte, *m.f.*, ἀντίφθογγος, ἀντηχῶν -χητικός || λιγυρός, ὀξύς.

squillâre, (ἀντ)ήχῶ, (ἀντιλαλῶ).

squillo, *m.*, ἦχος, φθόγγος; *di trómba*, σάλπισμα.

squinternâre, *v. rovinâre*.

squisitèzza, *f.*, ἐκλεκτόν, ἐξαιρετόν, ἔξοχον, -χότης; κομψότης, χάρις.

squisito, -a, ἐκλεκτός, ἐξαιρετός, ἐξεζητημένος, τέλειος; ἔντεχνος,

squittinio, *v. scrutinio*. [γλαφυρός.

squittire, κνυζῶ, (γαυγίζω).

sradicâbile, *m.f.*, ἐκριζωτός.

sradicâre, *pr. e fig.*, ἐκριζῶ, (ξεκριζόνω), ἀποσπῶ; *fig.*, ἐξαφανίζω, (ξεπατόνω). [παραλογίζομαι.

sragionâre, παραλαλῶ, (παραμιλῶ),

sragionêvole, *v. irrag-*.

sregolâre, ἐκτρέπω, παραλύω, διαφθείρω, (χαλνῶ).

sregolatèzza, *f.*, *v. disòrdine*; *disolutèzza*, *scapestratâggine*.

sregolâto, -a, ἄτακτος, ἀκανόνιστος; ἀκρατής, ἀκόλαστος, (παραλυμένος).

srugginire, ἐξιῶ, ἀποσκωριάζω, (ξεσκωριάζω).

stabbiâre, σηκάζω, μανδρεύω, (μανδμαντ)ρίζω, σταυλιάζω, -λόνω).

stâbbio, *m.*, σηκός, μάνδρα, (σταῦλος) || κοπρία ζώων, *v. concime*.

stâbile, *m. f.*, στερεός, ἀσφαλής, μόνιμος, ἀκίνητος, διαρκής; εὐσταθής, σταθερός || *s. m.*, *v. proprietâ*, *possèssso*.

stabilimênto, *m.*, ἀποκατάστασις, (καθ)ἵδρσις || κατάστημα, καθίδρυμα.

stabilire, (ἀπο, -ἐγ)καθιστῶ, (ἀποκατασταίνω), καθιδρύω; *v. fissâre* || βεβαιῶ, ἀποδεικνύω || -*rsi*, διαμένω, κατοικῶ διαρκῶς, (ἀποκατασταίνομαι).

stabilitâ, *f.*, στερεότης, μονιμότης, διάρκεια; εὐστάθεια, σταθερότης.

stabulâre, *v. stabbiâre*.

staccâre, ἀποχωρίζω, ἀφέλκω, ἀποσπῶ, (ξεκρεμῶ), *v. spiccâre* ||

cavâlli, *buòdi*, ἀποζευγνύω, -ζυγῶ,

stâccio *ecc.*, *v. set-*. [(ξεξεύγω).

stadêra, *f.*, στατήρ, (στατέρι);

αἰωροτρυτάνη. [λης-

staderâio, *m.*, στατηροποιός, -πώ-

stâdio, *m.*, *pr. e fig.*, στάδιον;

còrrer lo —, σταδιοδρομῶ; *fig.*,

περίοδος, φάσις.

stâffa, *f.*, ἀναβολεύς, (σκάλα, ζεγκί) ||

pêrder lo -e, ἐξέρχεται ὁ ποῦς

μου ἀπὸ τοῦ ἀναβολέως; ἐκπίπτω

τοῦ ἵππου; *fig.*, ταράττομαι, θο-

ρουβοῦμαι. [φόρος.

staffètta, *f.*, ταχυδρόμος, ἀγγελιο-

staffiêre, *m.*, ἵπποκόμος || ὑπηρέτης,

παρακόλουθος.

staffilâre, *v. sferzâre*, *scudisciâre*.

staffile, *m.*, μάστιξ, (κάμτσι(κ)) ||

pèna dèllo —, μαστίγωσις, (καμ-

τσικαίς).

staffilino, *m.*, *zool.*, σταφυλίνος.

stafilôma, *m.*, *medc.*, σταφύλωμα.

stafisâgra, *f.*, ἀγριοσταφίς, (-ίδα,

ψειρόχορτον).

staggiâre, ὑποστυλῶ, ὑποστηρίζω.

stâggio, *m.*, κάμαξ || ῥάβδος τῶν

δικτύων || *v. stâllo*.

staggiare, *v.* sequestrare.
stagionâre, τελειοποιῶ, ὠριμάζω; ξηραίνω; συν-(δια)τηρῶ.
stagiône, *f.*, ὥρα (τοῦ ἔτους), καιρός || *fig.*, καιρός, χρόνος, ἐποχή || *di* —, ἔνωρος, ἔγκαιρος || *fuôr di* —, ἀκαιρος; *ανν.*, ἀ-(παρα)-καίρω.
stagliâre, (κατα)κόπτω ἀνεπιτηδείως; λογίζομαι, (λογαριάζομαι,) κατὰ προσέγγισιν.
stagnâio; -gnarôlo; -gnîno, *m.*, κασσιτερωτής, -ρουργός, (γανωτής, -τῆς, καλαϊτῆς).
stagnânte, *m. f.*, μὴ ῥέων, λιμνάζων || *fig.*, ἀκίνητος, στάσιμος, σηπόμενος.
stagnâre, *arti*, κασσιτερῶ, (γανόνω) || *arrestâre, di liquidî ecc.*, στεγανῶ, (σταματῶ) || *n.*, μένω ἀκίνητος, λιμνάζω: *fig.*, ἐφίσταμαι, (σταματῶ); σήπομαι.
stagnatûra, *f.*, κασσιτέρωσις, (γάνωσις), κασσιτέρωμα, (γάνωμα).
stâgneo, -a, κασσιτέρινος. (στάινος).
stagnîfero, -a, κασσιτεροφόρος.
stâgno, *m.*, κασσίτερος, (καλαΐ, στάινον) || *d' acqua*, λίμνη, ἔλος, τέλμα, (βάλτος).
stagnôlo, *m.*, δοχεῖον κασσιτέρινον || φύλλον ο ἔλασμα κασσιτέρου.
stâio, *m.*, στάριον, κοιλόν.
stalagmîte, *f.*, σταλαμίτης.
stalattîte, *f.*, σταλακτίτης.
stâlla, *f.*, *per cavalli*, ἵπποστάσιον, ἵππών, (ἀχοῦρι); *per buôi*, βουστάσιον, -σταθμον; *ovile*, μάνδρα; *in genere*, σηκός, (σταῦλος).
stall(aggi)âre, *v.* stabbiâre.
stallâggio, *m.*, πληρωμὴ διὰ σταύλισμα, ἐπαυλισμός, (τὰ σταλιάτικα). [*stâlla*.
stallâtico, *v.* concîme, stâbbio;
stallia, *f.*, διαμονὴ πλοίου, (σταλία).
stallière, *m.*, ἵπποκόμος, σταυλίτης. [*τῷ σταύλω*.
stallio, -a, πολὺ ἀναπαυθεῖς ἐν stâllo, *m.*, *v.* -a || βάθρον, ἔδρα, ἐδώλιον, στασίδι(ον).
stallône, *m.*, ἵππος ἀνευνούχιστος,

ἔνορχος, ὄχευτής, ἀναβάτης, (βαρβᾶτον ο ἀμουνούχιστον ἄλογον, ἄτι). [τὸ πρῶτ' ο τὴν πρῶταν.
stamattîna; -mâne, *ανν.*, σήμερον
stambecchîno, *m.*, τοξότης. [φος.
stambêcco, *m.*, αἶγαγρος, τραγέλα-
stambêrga, *f.*, παλαιὸν ο ἐτοιμόροπον κτίριον, πενιχρὰ κατοικία,
stambûgio, *v.* bugigâtto. [τρύπα.
stamburâre, κρούω τὸ τύμπανον, τυμπανίζω, -ν(ι)οκροτῶ, -ν(ι)οπαί-κτῶ; *fig.*, διαδίδω, διασαλπίζω.
stamburâta, *f.*, τυμπανοκρουσία, -νοπαίξια.
stâme, *m.*, *della lana*, λεπτόξασμα || *bot.*, στήμων, κροκίς || *fig.*, νῆμα, ζώη. [ῥόπανον).
stamîgna, *f.*, κρησέρα, (-σάρα, -σα-
stamignâio, *m.*; κρησεροποιός.
stâmpa, *f.*, *arte*, τυπογραφικὴ τέχνη, τυπογραφία || *giornali ecc.*, ἐφημερίδες, τύπος || *tiratûra*, ἐκτύπωσις || *incisîone*, ἔντυπος εἰκὼν, ἐκτύπωμα, χαλκογράφημα, -φία, (στάμπα) || *v.* stâmpo; râzza.
stampâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς τυπώσεως, τυπώσιμος.
stampâre, *imprimere, pr. e fig.*, ἐντυπῶ, ἐγγαράσσω; *fig.*, ἐμβάλλω, ἐμπνέω || *effigiâre, formâre*, μορφῶ, διαπλάττω || *fâr un lavôro tipografico*, (ἐκ-ἐν)τυπῶ, (τυπώνω, σταμπάρω) || *pubblicâre*, δημοσιεύω διὰ τοῦ τύπου, (τύποις), ἐκδίδω(μι).
stampatêllo, -a, τύποις προσόμοιος.
stampâto, -a, ἔντυπος.
stampâtore, *m.*, τυπογράφος, ἐκτυπωτής, (σταμπαδόρος).
stampêlla, *v.* grâccia.
stamperîa, *f.*, τυπογραφεῖον, -φία.
stampîglia, *f.*, *madrechio*, σημαντήριον, ἐπισφραγιστήρ; -γισμα || *v.* bollettino.
stâmpo, *m.*, τύπος, (χαλούπι), μήτρα || ἐκτυπωτήριον, ἐγκολαπτήρ || *fig.*, εἶδος, γένος: *dello stesso* —, ὁμοειδής, ὅμοιος.
***stampôni**, *m. pl.*, διορθώσεις, τὰ -θώματα, τὰ δοκίμια.

stanâre, *v.* scovâre.

stancâre, προξενῶ κούρασιν, καταπονῶ, κοπῶ, (-πιάζω, κουράζω); *fig.*, ἀνιῶ, ἀηδίζω, βαρύνω, (-ραίνω), ἐνοχλῶ || *rsi*, καταπονοῦμαι, κοπιῶ, ἀπαυδῶ, (ἀπο)κάμνω, (κοπιάζω, κουράζομαι); *fig.*, ἀηδιάζω, -δίζομαι.

stanchêzza, *f.*, κάματος, κόπωσης, (κούρασις, -ασμα) || *fig.*, ἀηδία, κόρος, ὀχληρία, (βαρεμός).

stâncο, -a, κατάπονος, -άκοπος, κευκοπιακῶς, κεκμηκῶς, ἀπηυδηκῶς, (κοπιασμένος, κουρασμένος, ἀποσταμένος), βεβαρημένος, (ἀηδιασμένος).

stânga, *f.*, μοχλός, (ἀμπάρα), ῥάβδος, λοστός || *di vettûra*, ὑποκυφώνιον. [sbarrâre.

stangâre, κλείω διὰ μοχλῶν, *v.*

stanghêtta, *f.*, μικρὸς μοχλός; *chiusûra*, παράπαγος, (μανδάλι).

stanôtte, *avv.*, τὴν νύκτα ταύτην, ἀπόψε.

stânte, *prep.*, ἔνεκα (*gen.*), διὰ, (γιά *acc.*) || — *che*, ἐπειδὴ, διότι.

stantîo, -a, *in genere*, κλούβιος, παλαιός, πεπαλαιωμένος, *v.* rân-cido || *râne* -o, ἄρτος ἕωλος, (ψωμι μπαγιατικό) || *uôno* -o, ὠδὸν ὑπηνέμιον, (αὐγὸν κλούβιον).

stantûffo, *m.*, ἔμβολον.

stânza, *f.*, δωμάτιον; *v.* câmera; *dimôra*, allôggio.

stanziâle, *v.* permanênte.

stanziamênto, *m.*, προσδιορισμὸς χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς ἕξοδον, ἐπισηφισις, πίστωσις.

stanziâre, *v.* stabilîre; ordinâre; collocâre || *em. di sômmе*, ἐγκρίνω, παραχωρῶ, ἐπιψηφίζω.

stanzîno, *m.*, δωμάτιον, *v.* gabinêtto; bugigâtto.

stappâre, *v.* sturâre.

stâre, *essere (situâto)*, εἶμι, εἶμαι, ὑπάρχω, (διά)κεῖμαι; *essere in un môdo o in un âltro*, εἶμαι, ἔχω οὕτως ο ἄλλως; — *fêrmo, fermârsi*, μένω, ἴσταμαι, (στέχω); *dimorâre*, (κα)τοικῶ, (δια)μένω,

τρίβω που || *sto scrivêndo*, (τῶρα) γράφω || — *bêne, v.* convenîre; *adattârsi*; *di salûte*, ἔχω καλῶς, (εἶμαι καλά), ὑγιαίνω || — *mâle, v.* sconvenîre; *di salûte*, ἔχω κακῶς, (δὲν εἶμαι καλά), ἀσθενῶ || *côme stâte?* πῶς ἔχετε; ὑγιαίνετε;

|| *v.* appartenêre; consistere; *an stârna, f.*, πέρδιξ, (-ικα). [*dâre. starnazzâre*, πτερυγίζω, -ρύσσομαι. *starnûto ecc.*, *v.* stern-.

stasâre, ἀναστομῶ, ἐκπωματίζω.

stasêra, *avv.*, τὴν ἐσπέραν ταύτην, ἀπόψε, (τὸ βράδυ).

stâsi, *f.*, στάσις.

stâte, *v.* estâte.

statêre, *m.*, στατήρ.

staticêa, *f.*, *bot.*, στατική.

stâtico, -a, στατικός || *s. f.*, -ή.

statîsta, *m.*, πολιτευτής, -λιτειογράφος, στατιστικός, διπλωμάτης.

statîstico, -a, στατιστικός, πολιτειογραφικός || *s. f.*, -ή, πολιτειογραφία.

stâto, *m.*, *condiziône*, κατάστασις, τάξις, (διά)θέσις || — *civile*, ἀστικός κατάλογος, ληξιαρχικὸν βιβλίον || — *politico, govêrno, nazionê*, κράτος; ἀρχή, κυριότης || -i *generâli*, γενική συνέλευσις τῶν τάξεων || *têrzo* —, τρίτη τάξις, μέσοι πολῖται || *ragion di* —, πολιτικαὶ αἰτίαι, λόγος πολιτικός, συμφέρον τοῦ κράτους || *côlpo di* —, πολιτικὸν τόλμημα, πραξικόπημα.

stâtua, *f.*, ἀνδριὰς, ἀγαλμα. [*ma. statuârio, -a*, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)-ποιητικός, ἐρμογλυφικός || *s. m.*, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)ποιός, ἐρμογλύφος || *s. f.*, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)ποιῖα, ἐρμογλυφική.

statuêtta, *f.*, ἀνδριάντιον, ἀγαλμάτιον, (-ματάκι). [*tenziâre.*

statuîre, *v.* stabilîre, ordinâre, *senstatu quo, m.*, τὸ καθεστῶς, ἡ αὐτὴ ἰδία ο ἢ ἐνεστῶσα κατάστασις.

statûra, *f.*, ἀνάστημα, (κορμοστασιά). *statûto, m.*, θεσμός, κανονισμός, (κανόνας), διάταξις, διάταγμα, καταστατικόν.

stâza, *f.*, μέτρον νομίμου χωρητικότης πλοίου, ἐκμετρητής.
 stazâre, καταμετρῶ τὴν χωρητικότητα δοχείου.
 stazatôre, *m.*, ἐκμετρητής.
 stazatûra, *f.*, καταμέτρησις.
 *stazionâre, εἶμαι →, μένω, ἵσταμαι, (στέκομαι); *mar.*, σταθμεύω.
 stazionârio, -a, στάσιμος, ἀκίνητος; ἔμμονος, χρόνιος.
 staziône, *f.*, σταθμός; κατάλυμα, (κονάκι) || *ferroviâria*, σταθμός (σιδηροδρόμου) || *delle vetture*, σταθμός; -μευσις || *mar.*, σταθμὸς ναυτικός, ὄρμος; ἐπίνειον || † ἐπίσκεψις. [uâre.
 stazzonâre, *v.* gualcîre, malme-
 *steâmer, *m.*, *barb.*, ἀτμόπλοιον.
 steârico, -a, στεατινικός || *candêla* -a, λαμπὰς -ή, (ἀλειμματοκέρι).
 steârîna, *f.*, στεατίνη.
 steatite, *f.*, στεατίτης.
 steatôma, *m.*, στεάτωμα.
 stêcca, *f.*, στενόμακρος σχίζα ξύλου, πλάξ ξύλινος, σχιζάριον, ῥάβδος || — *di balèna*, βαλαίνα || *da bigliârdo*, στέκα; *fâr* —, στραβοκτυπῶ τὴν σφαιρα, (κάμνω φάλσα στέκα) || *de' calzoldi*, σιλβωτρον, ὀμάλιστρον || *per ferîte*, συγκρατητής, -ατητής, νάρθηξ.
 steccadênti, *v.* stuzzicadênti.
 steccâre, περιχαρακῶ, δρυφακτῶ || *medc.*, περισυγκρατῶ, ναρθηκίζω.
 steccâto, *m.*, χαράκωμα, δρύφακτον, ἔρκος, *v.* palizzâta || στάδιον, ἱππόδρομος.
 stecchêtto (*stâre a* —), διάγω πενιχρὸν ο φειδωλὸν βίον.
 stecchîno, *v.* stuzzicadênti.
 stecchîre, σκληρύνω || αὐτίκα ἀποκτείνω || *n. e -rsi*, γίνομαι ἄ-(δυσ)λύγιστος, (ξυλιάζω,) ο ἄ-(δύσ)καμπτος, σκληρύνομαι; *seccârsi*, ξηραίνομαι; *v.* dimagrîre.
 stêcco, *m.*, κλάδος ξηρός; ἄκανθα, κάρφος.
 stecconâto, *m.*, περίφραγμα, ἔρκος, πασσάλωμα, -λόφραγμα.
 steccône, *m.*, πάσσαλος.

*steep-le-chase, *m.*, *barb.*, ἱπποδρομία (διὰ μέσων τῶν ἀγρῶν).
 stêga, *f.*, κατάστρωμα τῆς πρύμνης, ὑπερκατάστρωμα.
 steganografia, *f.*, στεγανογραφία.
 stêgola, *f.*, ἐχέτλη.
 stêgolo, *m.*, (ἀνεμομύλου) δοκός.
 stêla, *f.*, στήλη.
 stêlla, *f.*, ἀστήρ, ἄστρον, (ἀστέρι); — *di mâre*, θαλάσσιος ἀστήρ, σταυρός || *fig.*, ἔξοχον πρόσωπον, ἐπισημότης; *destîno*, τύχη, μοῖρα || *vedêr le -e*, *fig.*, αἰσθάνομαι σφοδρὸν πόνον, βλέπω τὰ ἄστρα ἀπὸ τὸν πόνον.
 stellânte, *m.f.*, λαμπρὸς ὡς ἀστήρ, διά-(ὑπέρ)λαμπρος; *v.* -âto.
 stellâre, ἀστρικός, ἀστερικός || *vb.*, *v.* -lleggiâre.
 stellâto, -a, ἀστεροεῖς; ἑναστρος, δι-(κατ)άστερος, ἀστρῶος, -ώδης; -οφόρος.
 stelliggiâre, (ἐπι)κοσμῶ δι' ἀστέρων, καταστερίζω, διαστερῶ.
 stellêtta, *f.*, ἀστερίσκος.
 stellifôrme, *m.f.*, ἀστεροειδής.
 stellionatârio, *m.*, δολιοπώλης, ἀντιβαδιστής. [βαδίασις.
 stellionâto, *m.*, δολιοπωλία, ἀντι-
 stellîone, *m.*, *zool.*, σαυρίδιον, ἀ-
 stêlo, *v.* gâmba. [σκαλαβώτης.
 stêmma, *m.*, στέμμα; *v.* ârma, corôna.
 stemperâre, τήκω, διαλύω, (λύω,) ἐν ὑγρῷ, δια-(ἐμ)βρέχω || *tôglîer la têmp(era)*, ἀφαιρῶ τὸ στόμωμα, ἀναστομῶ, (ξεβάφω) || *fig.*, ἐκφράζω διὰ μακρολογίας, μακρολογῶ. [gna.
 stendârdo, *m.*, *v.* bandiêra, insê-
 stêndere, δια-ἐν-(ἐκ)τείνω, ἐξαπλῶ, (παρατεντόνω, ἀπλόνω); ἐπιμηχύνω, διευρύνω; *v.* spiegâre || *compilâre, scrivere*, συντάσσω, γράφω. [prografia, ἀπλωτήριο.
 stenditôio, *m.*, στεγνοτήριο || *ti-*
 stenebrâre, φωτίζω.
 stenografâre, στενογραφῶ.
 stenografia, *f.*, στενογραφία.
 stenogrâfico, -a, στενογραφικός.

stenôgrafo, -a, στενογράφος.
 stentâre *ecc.*, *v.* soffrire, penâre; faticâre.
 stentâto, -a, ἐνδεής, ταλαίπωρος; ἀσθενής, ἀδύνατος || *sforzâto*, ἐπιμοχθός, βαρύς, βεβιασμένος; ἐπιτετηθευμένος. [νος.
 stêntore, *m.*, Στέντωρ, μεγαλόφωνος.
 stentôreo, -a, στεντόρειος.
 stenuâre, *v.* esten-
 stêppa, *f.*, πεδιάς ἐκτεταμένη καὶ ἀκαλλιέργητος, ἔρημος, στέπση.
 steratûra, *f.*, στερομέτρημα.
 stêreo, *m.*, σκῶρ, κόπρος, (σ)πέλεθος, περίττωμα, ἀποπάτημα, (κοπριά, σκατόν, τὰ σκατά) || *di animâli, concime*, κόπρος τῶν ζώων, ὄνθος, βόλιτος, (κουτσουλιά, βιρβιλιά, κοπριά); *di bûe*, κόπρος βοός, βουβωνία, (σβουνιά).
 stercorâle, *m. f.*; -ârio, -a, κοπρικός, -πρι(ι)ώδης.
 stercorâre, *v.* concimâre.
 stercoraziône, *f.*, κοπρισμός.
 stereografia, *f.*, στερεογραφία.
 stereogrâfico, -a, στερεογραφικός.
 stereôgrafo, *m.*, στερεογράφος.
 stereometria, *f.*, στερεομετρία.
 stereomêtrico, -a, στερεομετρικός.
 stereoscôpio, *m.*, στερεοσκόπιον.
 stereotipâre, στερεοτυπῶ, (-όνω) || *fig.*, καθιστῶ, ἀναλλοίωτον, διαωνίζω. [bilimênto, -πειῶν.
 stereotipia, *f.*, στερεοτυπία; *stastereôtip(ât)o*, -a, *pr. e fig.*, στερεότυπος.
 stereotomia, *f.*, στερεοτομία.
 stêrile, *m. f.*, στείρος, ἄγονος, ἄτεκνος, ἄτοκος; *di terrêni*, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος || *fig.*, *inûtile*, ἀνωφελής, μάταιος; *di un soggêtto*, ἰσχνός; *dell'ingêgno*, ἀφυής.
 sterilire, *v.* ister-
 sterilità, *f.*, στειρώσις, ἀγονία, ἀγεννησία, ἀτεκνία, ἀτοκία, ἀσυλληψία || *agr.*, ἀγονία, ἀκαρπία, ἀφορία || *fig.*, ἀνωφέλεια, ματαιότης; ἰσχνότης; ἀφυσία.
 sterilizzâre, στειροποιῶ. [λίρα.
 sterlina, *f.*, λίρα στερλίνα, ἀγγλική

sterminâre, (ἐξ)όλοθρεύω, (ἐξ)ἀφανίζω, (ἐξοντόνω).
 sterminâto, *v.* smisurâto.
 sterminatôre, -trice, ἐξολοθρευτικός, καταστρεπτικός || *s. m.*, ἐξολοθρευτής, καταστροφεύς.
 sterminio, *m.*, ἐξολοθρευσις, πανωλεθρία, ἐξόντωσις, καταστροφή; σφαγή, αἱματοχυσία.
 stêrno, *m.*, στέρνων.
 sternutâre, παρνώομαι, (πτερνίζομαι, φτα(ι)ρνίζομαι).
 sternutatôrio, -a, παρμικός, -ρνιστικός || *s. m.*, παρμικόν.
 sternûto, *m.*, παρμός, (πτέρνισμα, φτά(ι)ρνισμα).
 stêro, *m.*, στέρον, μέτρον κυβικόν (τῶν καυσοξύλων).
 sterpâre, *v.* sradicâre.
 stêrpo, *m.*, κλαδίσκος, βλαστός, πρέμνον, (κουτσοῦρα); *v.* prûno, rûno. [la.
 sterquilinio, *m.*, *v.* concimâia; stâl-
 sterramênto, *m.*, (ἀνα)σκαφή, (σκάψιμον). [ἐκβάλλω χῶμα.
 sterrâre, (ἀνα)σκάπτω, ἀφαιρῶ ο
 sterzâre, *v.* tripartire.
 stêssere, παρα-(δια)λύω (τὸ ὕφασμα), (ξεφτίζω).
 stêssso, -a, μὴ διαφέρων, οὐχὶ ἄλλος, ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος || *io -o*, ἐγὼ ὁ ἴδιος, (ἀτός μου) || *di me -o*, ἔμαυτοῦ || *dico fra me -o*, λέγω κατ' ἑμαυτόν || *tu -o*, σὺ αὐτός, σὺ ὁ ἴδιος, (ἀτός σου) || *il te -o*, (*in persôna*), αὐτός ὁ βασιλεύς; *lo -o te (non un altro te)*, ὁ αὐτός βασιλεύς || *è lo -o*, εἶναι τὸ αὐτὸ (πρᾶγμα).
 stetoscôpio, *m.*, στηθοσκόπιον.
 stîa, *f.*, κλωβός, (κλουβί), (ἐνθα τρέφονται οἱ ὄρνιθες).
 stiaciâre, *v.* schiace-
 stiâre, (ἐγ)κλείω ἐντὸς κλωβοῦ.
 stibiâto, -a, στιμμιοῦχος, ἀντιμο-
 stiepidire, *v.* intier-. [νιοῦχος
 stîgio, -a, τῆς Στυγός, καταχθό-
 stigmatizzâre, *v.* stimat-. [νιος.
 stîle, *m.*, χαρακτήρ λόγου, λεκτικόν, λέξις; ὀρθμός; *in gènere*,

ύφοϛ || *strumēnto da scrīvere*, στύ-
λος, γραφίον, -φίς || *vēcchio o*
nuóno —, (*nélle dáte*), ἀρχαῖος ο
νεώτερος τρόπος, γρηγοριανὸν ο
νέον μνηνολόγιον, παλαιὸν ο νέον
stilētto ecc., *v. pugnāle*. [ἔτος || →
stilismo, *m.*, ἀκριβεία λόγου ο ὕ-
φους, καλλιλεξία, καλλιπέπεια.

stilista, *m. f.*, ἀκριβῆς ο καλλιπέπης
συγγραφεύς. [gōcci(ol)a.

stilla, *f.*, σταγών, ψα-(ψε)κός, *v.*
stillāre, *v. gocciolāre*; (d)istillāre;
ispirāre. [(ξίμον).

stillicidio, *m.*, στά(λα)ξις, -λαγμός,
stilobāto, *m.*, βάρθρον στύλου, στυ-
λοβάτης.

stīma, *f.*, ὑπόληψις, (στίμα), τιμή,
σέβας || ἐκ-(διά)τίμησις, (ξετίμη-
σις). [ξιότιμος.

stimābile, *m. f.*, εὐὑπόληπτος, ἀ-
stimabilità, *f.*, ἀξιότιμον.

stimāre, *fār stīma* ο *cōnto*, ὑπολή-
πτομαι, (ἐκ)τιμῶ, ποιοῦμαι περὶ
πολλοῦ, (ψηφῶ) || *giudicāre*, κρίνω,
νομίζω, θεωρῶ, ὑπολαμβάνω ||
comm., ἐκ-(διά)τιμῶ, (ξετιμῶ).

stimate, *f. pl.*, αἱ πέντε οὐλαὶ τῶν
πληγῶν τοῦ Ἰησοῦ, τὰ στίγματα
|| *fig.*, στίγμα, σημεῖον, (-μάδι),
ἀτιμίας. [τιμος, ἐντιμώτατος.

stimatissimo, -a, *título*, λίαν ἀξιό-
stimatizzāre, *fig.*, στηλιτεύω.

stimativo, -a, ἐκ-(δια)τιμητικός.

stimatōre, *m.*, ἐκ-(δια)τιμητής.

stimolo e der., *v. eccitāmēnto*,
sprōne ecc.

stīneo, *m.*, κνήμη, *v. tibia*.

stingere, *v. seolorīre*.

stīpa, *f.*, σωρός (φρυγάνων), τὰ
φρύγανα, τὰ ξυλάρια.

stipāre, *v. stivāre*. [ρῶ, (-σθόνω).

stipendiāre, μισθ(οδοτ)ῶ, -σθοφο-

stipendiāto -a, μισθωτός, μισθιος.

stipēndio, *m.*, μισθός, (ρόγα); *v.*

stipettāio, *v. ebanīsta*. [sólido.

stīpite, *m.*, *di pōrta*, παραστάς,
(-τάτης), ὀρθοστάτης || *bot.*, στέ-
λεχος, κορμός, πρέμνον, (κούτσου-
ρον, -σούρα) || *pálo*, πάσσαλος,
χάραξ || — *genealógico*, οἰκογε-

νειακὸν στέλεχος, ῥίζα, γενάρχης.
stīpo, *m.*, σκευο-(ἀγγειο)θήκη.

stipulānte, *m. f.*, συμφωνῶν, συμ-
βαλλόμενος. [συμβάλλομαι.

stipulāre, συμφωνῶ, (συν)ὀμολογῶ,

stipulaziōne, *f.*, συμφωνία (διὰ
λόγου ο διὰ συμβολαίου), ὀμολο-
γία, συνθήκη.

stiracchiamēnto, *m.*; -*chiatūra*,
f., ἔλκυστασμός, περισυρμός, (συ-
χνοτραβήγμα) || σκορδίνημα, (τέν-
τωμα, ξεροτάνισμα) || *spāsimo déi*
múscoli, στρόφος || *fig.*, σόφισμα,
-φιστεία, λεπτολογία.

stiracchiāre, ἔλκυστάζω, περισύρω,
διέλκω, (συχνοτραβῶ) || *sofisticāre*,
σοφίζομαι, -φιστεύω, λεπτο-μικρο-
(τριχο)λογῶ || — *il pṛēzzo*, λεπτο-
λογῶ περὶ τῆς τιμῆς μέχρι λεπτοῦ;
n., δυσωνῶ, -νοῦμαι || -*rsi*, *stirārsi*,
σκορδινῶμαι, (ξερο)τανύζομαι, (τεν-
τόνω, -ομαι, τσιτόνομαι, κορδί-
ζομαι).

stiracchiāto, -a, (ἐν)τεταμένος; βε-
βιασμένος, ἐπιτετηθευμένος.

stirāre, ἐκτείνω, (τεντόνω), *v. sti-*
racchiāre || *biancherīa ecc.*, σιδηρῶ,
(-δερόνω). [(δερώτρα).

stiratōra; -*trīce*, *f.*, σιδηρώτρια,
stiratūra, *f.*, σιδήρωμα, (-δέρωμα).

stirpāre, *v. estirp-*.

stīrpe, *v. rāzza*. [cm. →

stitchēzza; -*cherīa*, *f.*, δυστροπία;

stiticità, *f.*, δυσκοιλιότης, στυπτι-
κότης.

stītico, -a, δυσκοίλιος, στυπτικός ||
fig., δύστροπος, ἀνιαρός, ιδιότρο-
πος.

stīna, *f.*, *mar.*, κῦτος, ἐχέτλιον,
ἔλυτρον, μυχός, (ἀμπάρι); *v. za-*
vōrra || *déll'arātro*, ἐχέτλη.

stivāggio, *m.*, στοιβασμός, -βασία.

stivalāre, βάλλω ὑποδήματα, ὑπο-
δέω.

stivāle, *m.*, ὑπόδημα; *v. scārpa*.

stivalētto, *m.*, ὑποδημάτιον, (στι-
βάλι).

stivāre, στοιβάζω, (ἐπι)σωρεύω.

stīzza, *f.*, ἀγανάκτησις, ὀργή.

stizzire, *v. adirāre*, indispettīre.

stôa, *v.* pôrtico.
 stoccâta, *f.*, ἡ ἐκ δολιχορομφαίας ο σπάθης πληγή || κτύπημα διὰ αἰχμῆς, διάληψις, (μψηξιά).
 stôcco, *m.*, δολιχορομφαία; δάβδος ἐμπεριέχουσα ξίφος, (στόκος).
 stoccofisso, *m.*, στοκοφίσι(ον), ὄντισκος τεταριχευμένος καὶ ἐξηραμένος. [ματος, προμήθεια.
 *stock, *m.*, *barb.*, ποσὸν ἐμπορεύ-
 stôffa, *f.*, ὕφασμα, (κουμάσι) || *fig.*, ὕλικόν.
 stôgliere, *v.* allontanâre, dissuadêre.
 stôia, *v.* studia.
 stoicismo, *m.*, στωϊκισμός; ἀπάθεια, καρτερία.
 stôico, -a, *pr. e fig.*, στωϊκός; *fig.*, ἀπαθής, καρτερικός.
 stoïno, *m.*, *v.* persiâna.
 stôla, *f.*, στολή || † περι-(ἐπι)τραχήλιον, (πετραχήλι, στόλα).
 stôlido, *v.* sciôcco, imbecille, idiôta.
 stôlto, *c. s.*, *v.* pazzo. [τικός.
 stomacâle, *m. f.*, στομαχικός, -μα-
 stomacâre, *v.* rivoltâre, nauseâre, disgustâre. [stânte.
 stomachêvole, *v.* ripugnânte, disgustômaco, *m.*, στόμαχος, (-μάχι), ἐπιγαστριον. [-όν.
 stomâtico, -a, στομαχικός || *s. m.*,
 stonâre, παραφωνῶ, παρᾶδω, ἀπφδῶ || *fig.*, εἶμαι ἀσύμφωνος, (δὲν ταιριαζῶ).
 stonâto, -a, παρᾶφωνος, ἀσύμφωνος.
 stonatûra, *f.*, παραφωνία, ἀσυμφωνία.
 stôppa, *f.*, στυπ(π)εῖον, -π(π)ιον, (στουπ(π)ί) || di stôppa, -π(π)ειος, -π(π)ινος.
 stoppâccio, *m.*, στυπ(π)εῖον, -π(π)ιον, βύσμα, (στουπ(π)ί, σπιλάτσο, τὰ δακῶματα, πατσαβοῦρα).
 stoppâre, *v.* turâre, ostruire.
 stôppia, *f.*, ἄχυρον, καλάμη, (-μιά); *campo*, καλαμών, (-μιάνας).
 stoppîno, *v.* lucignolo.
 stoppôso, -a, χνοῶδης, στύπ(π)ινος.
 storâce, *m.*, στύραξ.
 stôrcere, διαστρέφω, στρεβλῶ; ἀνελίσσω; *v.* slogâre.

stordimêto, *m.*, θάμβος, ἐκπληξίς, σκοτοδινία, ζάλη; ταραχή.
 stordire, *v.* assordâre, stupefâre; (ἐκ)πλήττω, ζαλίζω; ἐνοχλῶ, ταραττώ; καταδολεσχῶ, ὄτοκοπῶ, (πονοκεφαλῶ) || -rsi, ἐπιλανθάνομαι, (λησμονῶ, ξεχνῶ).
 storditêzza, *f.*, ἀβουλία, ἀπροσεξία, ἀπερισκεψία.
 stordîto, -a, ἐκπληκτος, ἐμβρόντητος || ἄβουλος, ἀπρόσεκτος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων.
 stôria, *f.*, ἱστορία; διήγημα || *invenzione*, *panzâna*, φλυαρία, λῆρος; raccontâr delle -e, μυθολογῶ, storiâre, *v.* istor-. [φλυαρῶ.
 stôrico, -a, *agg. e s.*, ἱστορικός; *s. m.*, -ρητής, ἀφηγητής.
 storiêlla, *f.*, ἱστοριδίων, διηγημάτων, ἀνέκδοτον; μυθιστόρημα; φλυαρία, λῆρος.
 storiôgrafo, *m.*, ἱστοριογράφος.
 storiône, *m.*, ὀξύρρυγχος, ἔλλοψ, (χαβιαρόφαρον, ξαρρίχι, μερσίσι).
 stormîre, θορυβῶ; *v.* mormorâre.
 stôrmo, *m.*, πλῆθος, ἀγέλη, (κοπάδι); συνάθροισις. [dissuadêre.
 stornâre, *v.* rimuôvere, allontanâre;
 stornêllo, *m.*, *proesia*, ἑσματίον, (τραγουδάκι,) τοσκάνον || *zool.*, →
 stôrno, *m.*, *zool.*, ψάρ, (ψάρος, -ρῶνι, μαυροπούλι) || cavâllo —, ἄλογον ψαρόν || *stornamêto*, ἀνάκλησις; δολία ὑπεξαίρεσις, ὑπόκληψις.
 storpiamêto, *m.*; -atûra, *f.*, πῆρωσις, κολόβωσις || παραφθορά.
 storpiâre, κυλλαίνω, ἀναπηρῶ, κολοβῶ, ἀκροτηριάζω, (κουλαίνω, κολοβόνω, μισερόνω, σακατεύω) || *fig.*, παραμορφῶ. παραφθείρω; διαστρέφω, προφέρω ἐσφαλμένως.
 storpiâto, -a, πεπηρωμένος, → || παραμεμορφωμένος, παρεφθαρμένος.
 stôrpio, -a, κυλλός, ἀνάπηρος, πεπηρωμένος, κολοβός, (κουλός, μισερός, σακάτης).
 stôrta, *f.*, συ-μετα-(ἀντι)στροφή; ἐλιγμός || *medc.*, διάστρεμμα, πα-

ράρθημα, (στραγγούλισμα) || *chim.*, βίκος.

stôrto, -a, διάστροφος, στρεβλός, (στραβός); ἐξηρθρωμένος || *fig.*, v. *errâto*, *fâlsô*.

stovigliâio, *m.*, κεραμεύς, -μοποιός, -μοπώλης, χυτρεύς, (τσουκαλᾶς).

stoviglie, *f. pl.*, τὰ κέραμα, τὰ ἀγγεῖα, τὰ σκεύη, τὰ μαγειρικά

strabalzâre, *v. trab-*. [χαλκώματα.

strabêre, ὑπερπίνω.

strabiliâre, ἐκπλήττομαι καθ' ὑπερβολήν, ὑπερεξίσταμαι.

strabismo, *m.*, στραβισμός, παραβλοπία, (ἀλληθωράδα, ἀλλοιθω-

straboccâre, *v. trab-*. [ριά).

strabocchêvole, *m. f.*, ἄ-(ὑπέρ)μετρος, ὑπερβολικός.

strabuôno, -a, ἐξαιρετος, κάλλιστος.

strabuzzâre, περιστρέφω.

stracârico, -a, κατά-(ὑπέρ)φορτος.

stracâro, -a, προσφιλέστατος || ἀκριβέστατος. [*v. bretêlle*.

straccâle, *f.*, ὑπουργός, (πιστιά) ||

straccâre ecc., *v. stancâre*.

stracchîno, *m.*, τυρὸς τῆς Λομβαρδίας ὑπόξανθος.

stracciafôglio, *v. scartafâccio*.

stracciaiuôlo, *m.*, ῥακοςυλλέκτης, (κουρελᾶς) || γρυτοπώλης.

stracciâre, ῥακῶ, (κουρελιάζω), (δια)σχίζω, διαρρηγνύω.

strâccio, *m.*, *pr. e fig.*, ῥάκος, λακίς, (κουρέλι; παληόπανον); *strofinâccio*, ἀπόμακτρον, (πατσαβοῦρα); *pl.*, *âbiti*, *cienciafrûscole*, τὰ γέλγια, (τὰ κουρέλια) || *fig.*, *côsa vile*, εὐτελὲς πρᾶγμα, ῥῶπος.

stracciône, -a, *v. lâcero*, *ceenciôso*,

strâcco, *v. stâneo*. [*miserâbile*.

stracollâre, *v. cadêre*; *stôrcere*.

stracontênto, ὑπερευχαριστημένος.

stracôrrere, ὑπερτρέχω. [κατόπτης.

stracorrîdôre, *m.*, *mil.*, πρόδρομος,

stracôtto, -a, ὑπερεψημένος || *s. m.*, πνικτόν, (ψητὸ στὸ τέντζερι).

strâda, *f.*, ὁδός, (στράτα), δρόμος, ἀγυιά, ῥύμη, (ῥούγα); *cammiño*, πορεία; *côrso*, *direzîone*, δρόμος || —

facêndo, ἐν τῷ ὁδεύειν, καθ' ὁδόν

|| *mêttersi in istrâda*, βάλλομαι εἰς δρόμον.

stradâle, *m. f.*, τῶν ὁδῶν; ὀδηγητικός, ὁδοιπορικός || *s. m.*, ὁδός, (τῶν ἀγρῶν), (στράτα).

stradâre, *v. anvîare*, *indirizzâre*.

stradêlla; -*dêtta*, *f.*, μικρὰ ὁδός, δρομίσκος, (στρατάκι, ῥουγίτσα).

stradîno, *m.*, ἐπιστάτης τῶν ὁδῶν, ὁδεπιστάτης, ὁδοτηρητής.

stradiôtto, *m.*, στρατιώτης ἰππεύς.

stradône, *m.*, μεγάλη ὁδός, (στρά-
stradotâle, *v. estr-*. [τα], λεωφόρος.

stradûcola, *f.*, στενωπός, (σοκάκι, στενάδα), *v. -della*, *sentiêro*.

strafalciâre, *pr.*, ἐγκαταλείπω τι. *θερίζων* || *fig.*, γράφω ο ὀμιλῶ ἀμελῶς, ἀτάκτως, ἐσφαλμένως.

strafalciône, *m.*, λάθος, παραδρομή, ἀστόχημα.

strafâre, πρᾶττω, (κάννω,) τι κακῶς, καθ' ὑπερβολήν, ὑπὲρ τὸ δέον.

strafâtto, -a, *di frûtti ecc.*, ὑπερ-
straf(f)îno, *v. sopraff-*. [ῥοιμος.

strafôro, *v. traf-* || *di* —, λάθρα,

-ραίως, κρυφίως, κρύφα, (-ά, μυστι-
strafôttersi, *b.*, *v. infischiârsi*. [κά).

strâge, *f.*, (κατα)σφαγή, αἵματοχυσία, *v. eccidio*.

stragiudiziâle, *v. estrag-*.

strâglio, *m.*, *mar.*, πρότονος, χονδρὸν σχοινίον. [τὸ δέον.

stragodêre, ἀπολαύω πολὺ ο ὑπὲρ

stragrânde, *m. f.*, μέγιστος, ὑπερμεγέθης, ὑπερβολικός, ὑπερμετρος.

stralciâre, ἐκκόπτω τοὺς κλάδους τῶν κλημάτων, ἀμπελουργῶ || *fig.*, *tôgliere*, ἀφαιρῶ, ἀπο-(ἐκ)κόπτω, ἀποσπῶ, (ξεκκόπτω); *sbrigâre*, *finîre*, ἀποτελεῖω, (-όνω), περαίνω; *un cònto*, ἰσολογίζω (λογαριασμόν); *accòmodâre una controvérsia*, συμβιβάζω, συμφωνῶ.

strâlciô, *m.*, ἐκκοπή, ἀφαίρεσις τοῦ κλήματος, ἀμπελούργημα || ἀφαίρεσις; τέλος, πέρας; συμβιβασμός, συναλλαγὴ, συμφωνία

strâle, *m.*, *v. frêccia*. [συνθήκη.

stralucênte, *m. f.*, ὑπέρλαμπρος.

stralunamênto, *m.*, ὀφθαλμοστροφία.
stralunâre, περιάγω ο περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγρῶς ο θυμοειδῶς, ὀφθαλμοστροφῶ.
stramazâre, καταβάλλω, κἀτάρριπτω || *n.*, καταπίπτω (ἀναίσθητος).
stramazône, *m.*, κατὰπτωσις, (πέσιμον), *v.* capitômbolo || *schërma*, καταφορά, (κοψιά, καταίβασμα).
strâmba, *f.*, σπάτος, -ον. [no.
strâmba, *v.* lôseo; *eccêntrico*, *strâstrambôitto*, *m.*, ἕσμα ὀκτάστιχον || *v.* *errôre*, *strafalcione*.
strâme, *m.*, ἄχυρον, τὰ ἄχυρα, καλάμαι; χόρτος; -τόστρωμα.
stramônio, *m.*, στραμόνιον, στρύχνος ὁ μανιακός.
strampalâto, -*a*, ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος, παράξενος, γελοῖος, μωρός.
strampalatâggine; -*leria*, *f.*, ἰδιοτροπία, ἰδιορρυθμία, παραλογισμός, (ἀλλοκοτιά, τρέλλα).
stranêzza, *f.*, ἰδιοτροπία, παράξενον, παράδοξον, ἀτοπία, *c. s.*; ἀλλόκοτον πρᾶγμα.
strangolamênto, *m.*, στραγγαλισμός || στένωσις, -ωμα.
strangolâre, ἄγχω, πνίγω, στραγγαλίζω || *fig.*, συστέλλω τὸν λαιμόν, συσφιγγω; στεν(οχωρ)ῶ, -νεύω.
strangolatôre, -*trice*, ἀπαγχονιστής, στραγγαλιστής. [ἀγχη, κυνάγχη.
strangugliône, *m.*, (ἵππο-βοο)συν-
strangûria, *f.*, στραγγ-(δυσ)ουρία.
straniêro, -*a*, ξένος, ἀλλοδαπός, ἀλλογενής, μὴ οἰκεῖος.
strâno, -*a*, ἰδιότροπος, παράξενος, παράδοξος, ἄτοπος, ἀλλόκοτος.
straordinârio, -*a*, ἔκτακτος, ἀσυνήθης, ἄτοπος; ὑπερβολικός; *c. s.*
strapagâre, ἀποτίνω ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ο πλέον τοῦ δέοντος, παρα-πέρισσο-(ὑπερ)πληρόνω.
strapazzâre, *maltrattâre*, κακοποιῶ, αἰκίζω, κακομεταχειρίζομαι; *sgridâre*, ἐπιτιμῶ, περιυβρίζω, ἐπιπλήττω, (μαλ(λ)όνω); *spossâre*, καταπονῶ, (κουράζω); *fâr pòco cònto*, περιφρονῶ; *fâr trascura-*

tamênte, ἐργάζομαι ἀμελῶς, χαλῶ || -*rsi*, μοχθῶ ὑπὲρ τὸ δέον, κοπιᾶζω καθ' ὑπερβολήν, ἀσελγαίνω, ἀκολαστεύω, καταχρῶμαι τὴν ὑγείαν ο τὰς σωματικὰς δυνάμεις.
strapazzâta, *f.*, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλ(λ)ωμα).
strapâzzo, *m.*, κάκομεταχειρισμός (κακοπάρισμιον), μόχθος, κάματος, καταχρήσεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν, *v.* *disòrdine* || *v.*, περι-(κατα)φρόνησις || *da* —, τῆς κοινῆς χρήσεως.
strapiôvere, ῥαγδαίως βρέχει.
strapotênte, *m. f.*, ὑπερ-(παντο)-δύναμος.
strappâre, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ; *stradicâre*, ἐκρίζω, (ξερρίζων); *straccidâre*, *lacerâre*, διαρρήσσω, διασχίζω, (ξεσχίζω), διασπαράττω; *portâr via*, ἀναρπάζω.
strappâta, *f.*, ἀπόσπασις, ἐκρίζωσις || *di còrda*, σχοινομός. [νος].
strappâto, -*a*, διερωγός, (ξεσχισμέ-
strâppo, *m.*, διάρρηγμα, σχίσμα, (ξέσχισμα).
strapegâre, θερμῶς παρακαλῶ, θερμοπαρακαλῶ, καθικετεύω.
straricco, *v.* *riccône*.
straripamênto, *m.*, ἐκχειλίσις, πλημμύρα, -ρισμα, (ξεχειλισμα).
straripâre, (ὑπερ)ἐκχέομαι, ὑπερ-χέομαι, πλημμυρῶ, -ρίζω, (ξεχειλίζω).
strasciamênto, *m.*, συρμός, (σύρσιμον), ἔλκυσις, -υσμός.
strasciâre, (κατα)σύρω, ἔλκω, (τραβῶ) || -*rsi*, (κατα)σύρομαι, ἐπιπόνως ο μόλις βαδίζομαι ο περιπατῶ, (κωλοσύρομαι).
strâscico, *m.*, συρμὸς ἱματίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, συρομένη ἄκρα ἐσθῆτος, οὐρά || *v.* *sêguito*.
stratagêmma, *m.*, στρατήγημα, τέχνασμα, τέχνη; δολιότης, πανουργία. [λέμαρχος].
stratêga, *m.*, στρατηγ(ικ)ός; πο-
strategia, *f.*, στρατηγία, -τηγική (τέχνη).
stratêgiko, -*a*, στρατηγικός.

stratificâre, καταστρώννυμι, διαστρώννω, στοιβάζω.

stratificaziône, *f.*, διάταξις κατά στρώματα, διά-(κατά)στρωσις, στοιβασμός.

stratifôrme, *m. f.*, στρωματόμορφος.

strâto, *m.*, στρώμα; έδαφος, δαπέδωμα; τάπης || στρωματονεφέλη.

stratografia, *f.*, στρατογραφία.

strâtôso, *-a*, κατά στρώματα.

strâtta, *v.* strappâta.

strav-, *v.* trav-.

stravagânte, *m. f.*, *v.* eccêntrico, strâno, strampalâto.

stravîncere, υπερνικῶ, καταχρῶμαι τὴν νίκην.

straviziâre; **-vizzâre**, άσωτεύομαι, άσελγαίνω, άκολασταίνω; εύωχοῦμαι, κραιπαλῶ, μεθοκοπῶ, τρώγω ο πίνω υπερμέτρως.

stravîzio, *m.*, άσωτ(ε)ία, άκολασία, εύωχία, κραιπάλη.

stravôlgerere; **-ltâre**, άντι-(άνα)στρέφω, άνατρέπω; έξαρθρῶ || *v.* snaturâre. [κεχυμένος.

stravôlto, *-a*, διεστραμμένος; συγ-

straziânte, *m. f.*, σπαραξικάρδιος, κατασπαράττων τὴν καρδίαν.

straziâre, (κατα)σπαράττω, σχίζω || *tormentâre*, βασανίζω, (κατά)τυράννῶ, κατατρύχω || *befâre*, *schernîre*, *oltraggiâre*, χλευάζω, έμπαίζω, ύβρίζω; *dir mâle*, κάκολογῶ, καταλαλῶ, διασύρω || *dissipâre*, *sciupâre*, καταδαπανῶ, κατασπαταλῶ || — *gli orécchi*, ὠτοκοπῶ.

strâzio, *m.*, σπαραγμός, βάσανος, έλγος ψυχῆς || χλευασμός, ύβρις, προσβολή, αικία || άσωτ(ε)ία, σπατάλη.

strecciâre, έκπλέκω, (ξεπλέκω).

strêga; **-gôna**, *f.*, μάγισσα, γραία διεστραμμένη, έμπουσα, έριννύς, (ρίχτρα, στρίγλα).

stregâre, γοητεύω, μαγεύω, βασκαί-

strêgghia, *v.* striglia. [νω.

stregoneria; **-gheria**, *f.*, γοητεία, μαγεία, μαγγανεία; γοήτευμα, μάγευμα; βασκανία.

stregône, *m.*, γόης, μάγος, (ρίχτης).

strêgua, *v.* pârte, porziône || *trattâr tûtti a ûna* —, μετρῶ πάντας διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

strelizzi, *m. pl.*, *mil.*, στρελίτσιοι.

stremâre, *v.* diminuîre; fiaccâre, esaurîre,

stremenzîre, έξασθενίζω, *c. s.*

strêmo, *v.* estrêmo.

strêna, *f.*, έπινομίς, (άγιοβασιλιάτικον, άίβασιλειάτικο, μποναμῆς).

strênuo, *v.* valorôso, coraggiôso.

strepitâre, *poet.* strêpere, θορυβ(οποι)ῶ, (χαλῶ τὸν κόσμον), κροτῶ; — *côntro qed.*, (κατα)θορυβῶ, καταβοῶ τινος.

strêpito, *m.*, θόρυβος, πάταγος, -γή, -γμός, μέγας κρότος, βοή, κραυγή, ταραχή.

strepitôso, *-a*, θορυβώδης, παταγώδης; ήχώδης; καταπληκτικός, πολύκροτος.

strêtta, *f.*, (σύ-περί)σφίγξις, (σφίγγιμον); *abbracciio*, έναγκαλισμός, περίπτυξις, (σφιχταγκάλιασμα) || *mus.*, συντονία, τελικὸν μέρος γοργῆς έπωδίας || *passo strêtto*, στενόν, κλεισώρεια, αὐλών || *mêttete alle -e*, στενοχωρῶ || *v.* câlca, fôlla; toccamâno.

strettamênte, *adv.*, συνεσφιγμένως, σφιγκτῶς, (-τά), στενῶς; *rigorosamênte*, αὐστηρῶς, άκριβῶς; *caldamênte*, θερμῶς; *brevemênte*, συντόμως.

strettêzza, *f.*, στενότης, -νοχωρία, περιορισμός || φειδώ(λία) || σμικρότης || οικειότης, φιλία || *v.* angûstia, bisôgno, imbarâzzo.

strêtto, *-a*, σφιγκτός, συνεσφιγμένος, συνημμένος; στενός, -νόχωρος || *dênsso*, πυκνός, άθρόος || *avâro*, σφιγκτός, (-τοχέρης), φειδωλός, άνελεύθερος || *rigorôso*, *precîso*, αὐστηρός, άκριβής || *piccolo*, μικρός, έλλειπής || *estrêmo*, μέγιστος, υπερβολικός || *întimo*, οικειότατος, προσφιλέστατος, στενός || *s. m.*, στενόν, πορθμός.

strettôia, *f.*, σφιγκτήριον, δέσμη, σφιγκτή.

strettôio, *m.*, πιεστήριον, *v.* tôrchio; laminatôio.
 stria, *f.*, στρίξ, ῥάβδωσις.
 striâto, *-a*, στριγωτός, ῥάβδωτός.
 striatûra, *f.*, στρίγωμα, ῥάβδωμα.
 stricinina, *f.*, στρουχνίνη.
 stridênte, *m. f.*, σίζων, τρίζων; ὄξύς, διάτορος, (διαπεραστικός) || *fig.*, ἀντίθετος, ἀντικείμενος; δυσάρεστος. [τρικτικόν || κραυγάζω.
 stridere, σίζω, τρίζω, ἐκφέρω ἤχον
 strido, *m.*, κραυγή, βοή; κλαγγή; →
 stridôre, *m.*, τριγμός, (τριξιμον).
 strigâre, *v.* sbrogliâre, sbrigâre.
 strîge, *f.* zool., νυκτάρπαξ, στρίγξ.
 strîgio, *v.* solâno.
 striglia, *f.*, στλεγγίς, ξύστρα, (-τρί,) ο ψήκτρα τῶν ἵππων.
 strigliâre, στλεγγίζω, ξυστρίζω, ψηκτρίζω ο καθαρίζω, (παστρεύω,) ἵππον διὰ τῆς ψήκτρας || *fig.*, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ, δέρονω, στυφελίζω, (ξυλοφορτόνω).
 strillâre, ἀναβοῶ, κραυγάζω, φωνασκῶ, (-νοκοπῶ).
 strillo, *m.*, βοή, κραυγή.
 strimpellâre, ἀπειροκάλως κρούω, (παίζω,) ὄργανον ἔγχορδον, κακοπαίζω, (τριγουνίζω).
 strinâre, *v.* bruciacciâre.
 stringa, *f.*, *v.* laccêtto.
 stringâre, *v.* (re)stringere. [τομος.
 stringâto, *-a*, di stile, βραχύς, σύνstringere, (συ)σφίγγω, (στρυμόνω); συνδέω, συνάπτω, συμπιέζω, συμπυκνῶ, (πυκνόνω); *v.* abbracciâre || — amicizia, familiarità con qcd., φιλίαν συνάπτομαι πρὸς τινα, συντίθεμαι οικειότητα μετὰ τινος || — alleanza, συμμαχῶ || — il frêno, *pr. e fig.*, σφίγγω τὸν χαλινόν || — il cuôre, θλίβω, βασανίζω, στενοχωρῶ. παράτεινω τὴν καρδίαν || — da vicino, στενοχωρῶ, (πλησιάζω νὰ φθάνω) || — il giuôco, παίζω μετὰ φειδοῦς, (περιορίζω τὸ παίξιμόν μου) || — la mâno, σφίγγω τὸ χέρι.
 strîone, *v.* istriône, commediante.
 strippâta, *v.* scorpacciâta.

striscia, *f.*, ταινία; τμήμα || *traccia*, rîga ecc., σημείον, γραμμή, σειρά, (ἀράδα), ὀλιός.
 strisciânte, *m. f.*, ἔρπων, -πυστικός, -πετός, -πετώδης || *fig.*, χαμερπής, χαμαίζηλος, ταπεινόφρων, ποταπός.
 strisciâre, *v.* stropicciâre; sfiorâre || *n.*, *pr. e fig.*, ἔρπ(ύζω)ω; *fig.*, θωπεύω, προσκυνῶ τοὺς ἰσχυροὺς.
 strisciâta, *f.*; -amênto, *m.*, ἔρπυσμός. [τοὺς πόδας.
 strisciôni, *avn.*, ἐπισύρτως, σύρων
 stritolâre, (συν)τρίβω, καταθραύω, θρύπτω, λειοποιῶ.
 strizzâre, *v.* sprêmere || — gli occhi, σκαρδαμύσσω, -μυκτῶ, ἱλωπ(ίζω)ῶ, (μισοκλειῶ τὰ μάτια).
 strizzâta, *f.*, σκαρδαμυγμός.
 strôfa; *-e, f.*, στροφή.
 strofinâccio(lo), *m.*, ἀπόμακτρον, (πατσαβοῦρα).
 strofinâre, *v.* stropicciâre, fregâre.
 strologâre, *v.* astrol-, almanaccâre.
 strombâre, διαπλατύνω.
 strombazzâre; -bettâre, *pr. e fig.*, (δια)σαλπίζω; *em. fig.*, διαλαλῶ, διαθρυλλῶ, διακωδωνίζω.
 stroncâre, *v.* tronc-
 stronziâna, *f.*, στροντιανή.
 strônzio, *m.*, στρόντιον.
 strônzo(lo), *m.*, (σ)πέλεθος, (κουράδα, σκατοῦλα).
 stropicciamênto, *m.*, τρίψις, ἐπιτριβή, (τριψιμον), ἀπόσμηξις.
 stropicciâre, τρίβω (διὰ τῆς χειρός), ἐπι-(προσ)τρίβω || ἀποσμήχω, στυλβῶ, (ὑαλίζω) || — i piêdi, ποδο(περνο)κτυπῶ.
 stropiccio, *m.*, *v.* -cciamênto; συχνή τρίψις || — di piêdi, ποδοκρουσία, ποδοπάτημα, ποδοβολή.
 strôppa, *f.*, λύγος, οισύα.
 stroppiâre ecc., *v.* storpiâre.
 strosciâre ecc., *v.* serosciâre.
 strôzza, *f.*, λάρυγξ, (-υγγας), φάρυγξ, λαιμός, (τά λαιμά).
 strozzâre, *v.* strangolâre, soffocâre || τοκογλυφῶ, ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανείζω.
 strozzatûra, *f.*, strangolamênto,

στραγγαλισμός || *restringimênto*,
 στένωσις, λαιμός (ἀγγείου *ecc.*).
strozzino, *v.* usurâio.
strubbiâre, *v.* consumâre, logorâre.
strucinâre, *v.* gualcîre.
strûggere, φθείρω, τήκω, διαλύω;
v. distr-, consumâre.
struggicuôre, *v.* crepacuôre.
struggimênto, *m.*, φθορά, τήξις,
 ἀνάλυσις || ἀδημονία, πάθος, δει-
 νή ἀνία, σφοδρὸς ἔρωσ, μέγας πό-
strullo, *v.* sciôcco, imbecille. [φος.
strumentâre ecc., *v.* istrum-
strusciâre, *v.* consumâre, logorâ-
 re; gualcîre. [γουρουνὸξυγγον).
strûtto, *m.* χοίρινον λίπος, (ξύγγι,
struttûra, *f.*, κατασκευὴ (οἰκίας),
 σύστασις || διοργάνωσις || ἑνθμός
 (τοῦ λόγου), σύνταξις || *fig.*, σύν-
 θεσις, οἰκονομία.
strûzzo, *m.*, στρουθοκάμηλος, στρου-
 θός, (καμηλοπούλι) || *stômaco di*
 —, δυνατὸς στόμαχος, χωνεύων
 καὶ πέτρας.
stuccâre, ἐμφράσω ο συγκολλῶ
 διὰ μαρμαροχρίσματος || ἐνοχλῶ,
 παραζαλίζω, (πονοκεφαλῶ), κο-
 ρέννυμι, προξενῶ κόρον ο ἀηδίαν.
stuccatôre, *m.*, μαρμαρωτής, -ρο-
 χρίστης. [φορτικός, ἀηδής.
stucchêvole, *m.f.*, ἀνιαρός, ἐπαχθής,
stûcco, -*a*, κεκορεσμένος, διάκορος,
 (χορτάτος), ἀηδισμένος, ἀνίαν
 αἰσθανόμενος || *s. m.*, μαρμάρωμα,
 -ρόχρισμα, -ροκονία.
studênte, *m.*, μαθητής, σπουδα-
 στής, (*universitârio*) φοιτητής.
studiacchiâre, σπουδάζω ἀμελῶς.
studiâre, σπουδάζω, μελετῶ || φιλο-
 πονῶ || *osservâre*, παρατηρῶ || *v.*
affrettâre || -*rsi*, ἀγωνίζομαι, ἀσχο-
 λοῦμαι, καταγίνομαι.
studiatamênte, *v.* appôsta.
studiâto, -*a*, ἐξειργασμένος μετ' ἐπι-
 μελείας, πεφιλοπονημένος; κεκαλ-
 λωπισμένος, ἐπιτετηδευμένος.
stûdio, *m.*, σπουδὴ, μελέτη || (*stân-
 za da*) —, μελετητήριον; σπου-
 दाστήριον; *ufficio*, γραφεῖον; *di
 artista*, τεχνουργεῖον, ἐργοστά-

σιον; *v.* scuôla || *dissertaziône*,
 μελέτη || *esercizio*, γύμνασμα || *cû-
 ra*, φροντίς; *diligênza*, ἐπιμέλεια;
sfôrzo, προσπάθεια, ἀγών; *ricer-
 catèzza*, ἐπιτήδευσις. [φεῖον.
studiôlo, *m.*, σπουδαστήριον, γρα-
studiôso, -*a*, φιλόσπουδος, φιλο-
 μαθής; ἐπιμελής || φροντιστικός,
 προσεκτικός.
stûello, *m.*, μοτός.
stûfa, *f.*, *bâgno*, πυριατόριον, ἀφι-
 δρωτήριον || *da riscaldâre*, θερμά-
 στρα || *da seccâre ecc.*, ἰπνός, (φοῦρ-
 νος), ὑπόκαυστον. [ρης).
stufaiôlo, *m.*, βαλανεύς, (λουτρᾶ-
stufâre, *lavâr nêlla stûfa*, ὑπηρε-
 τῶ ο λούω ἐν βαλανείῳ || *cucêcere*,
seccâre, ἰπνεύω, (φουρνίζω) || *v.*
stancâre, *stuccâre*.
stufâto, *m.*, πνικτόν, (στουφάτον).
stûfo, *v.* stânco, stûcco.
stûmia, *v.* schiûma.
stûoia, *f.*, ψίαθος, (ψάθα).
stuoiaio, *m.*, ψιαθοποιός, -πλόκος,
 -πώλης, (ψαθᾶς).
stûolo, *m.*, πλήθος, -θύς, ἀγέλη,
 (κοπάδι); στρατός.
stunôre, *v.* ston-
stupefaciênte, *m.f.*, καταπληκτικός,
 ἐκθαμβητικός, *v.* meravigliôso ||
 ναρκωτικός, καρωτικός.
stupefâre, κατα-(ἐκ)πλήττω, ἐκ-
 θαμβῶ || *r.*, ναρκῶ.
stupefâtto, -*a*, ἐκπληκτος, ἐκστα-
 τικός, ἐμβρόντητος, ἐξεστηκῶς ||
 νευαρκωμένος, ἀναισθητος.
stupefaziône, *f.*, κατά-(ἐκ)πληξις,
 ἐκστασις, θάμβος || νάρκωσις.
stupendamênte, *avn.*, θαυμασίως,
 ἄριστα.
stupêndo, -*a*, θαυμάσιος; ἐξαιρετος,
 ἄριστος; *v.* splêndido, meravigliôso.
stupidâggine, *v.* balordâggine, scioc-
 chèzza. [do; *r.*, stupefâtto.
stûpido, -*a ecc.*, *v.* imbecille, balôr-
stupîre, *v.* -pefâre, meravigliâre.
stupôre, *m.*, ἐκπληξις, θαυμασμός,
 θάμβος, ἐκστασις || ἀναισθησία,
 νάρκη, -κωσις.
stuprâre, παραβιάζω, δυναστεύω;

φθείρω παρθένον, ἐκπαρθενεύω, *v.* deflorâre.

stupratôre, *m.*, παραβιαστής.

stûpro, *m.*, βιασμός, βία, ἢ μετὰ βίας φθορά, βίαιος ἐξαναγκασμὸς πρὸς ἀσέλγειαν.

stûra, *f.*, ἐκπωμάτισις, ἀπόβυσις, ἀναστόμωσις, (ξεστούπωμα).

sturâre, ἐκπωματίζω, ἀποβύω, (ξε-sturbâre, *v.* disturb- [στουπόνω]).

stuzzicadênti, *m.*, ὀδοντογλυφίς, (ξεδοντιστήρι, σκαλιστήρι).

stuzzicamênto, *m.*, ἐρεθισμός.

stuzzicâre, νύττω, κεντῶ; προκαλῶ, παροξύνω, πειράζω; γαργαλίζω τὰ νεύρα, ἐρεθίζω || — 1' appetito o il desidêrio, διεγείρω τὴν ὄρεξιν ο τὴν θέλησιν || — i dênti, ξύω ο καθαίρω τοὺς ὀδόντας || *v.* attizzâre; eccitâre. [λάλι].

stuzzicorêcchi, *m.*, ὠτογλυφίς, (χισυ, *v.* sôpra || — ! ἐμπρός! θάρρει, θάρρεϊτε! ἐγερεθῆτε! σπεύσατε!

suaccennâre, *v.* sopraccitâre.

subâcqueo, -a, ὑποβρύχιος.

subaffittâre, ὑπενουικιάζω. [σθωσις.

subaffitto, *m.*, ὑπενουικίαςις, ὑπεκμί-

subalpino, -a, ὑπάλπειος || πεδεμόντιος, -τικός, τοῦ Πεδεμοντιοῦ.

subalternâre, ὑποτάσσω, ἐξαρτῶ.

subaltêrno, -a, κατώτερος, ὑποτελής, ὑποκείμενος, ὑπάλληλος.

subappaltâre, ὑποεργολαβῶ.

subappaltatôre, *m.*, ὑποεργολάβος, ὑποπροσποριστής.

subappâlto, *m.*, ὑποεργολαβία.

subâsta ecc., *v.* âsta.

sûbbia, *f.*, προτυπωτήρ.

subbiâre, προτυπῶ, προχαράττω, προσχεδιάζω. [ὑφαντοῦ.

sûbbi(êllo), *m.*, ἀντίον, κύλινδρος

subbiêtto, *v.* soggêtto.

subbisso ecc., *v.* subbisso.

subbûglio, *v.* subûglio.

subcutâneo, *v.* sottocut-. [tôre.

sûbdolo, *v.* fraudolênto, inganna-

subentrâre, διαδέχομαι, ἀναπληρῶ, ἀντικαθιστῶ, (-κατασταίνω).

subire, ὑφίσταμαι τι, ὑπομένω, ὑπέχω, ὑποφέρω.

subissâre, *v.* rovinâre, sprofondâre.

subisso, *m.*, καταστροφή, ἀνατροπή, ἀναίρεσις || σωρός, πλῆθος, μέγιστον ποσόν.

subitanità, *f.*, αἰφνίδιον, -διότης.

subitâneo, -a, αἰφνίδιος, ἐξαφνικός, (ἐ-(ἄ)ξαφνος), ἀπροσδόκητος.

sûbito, -a, ταχύς, ἔτοιμος, πρόθυμος; *c. s.* || *avn.*, (παρ)εὐθύς, ἀμέσως; τώρα; (ἐξ)αἰφνης, (ἐξ)αφνα, -νικά. [ρίζω, αἰθαλῶ, ἐξαχνίζω.

sublimâre, (ἀν)ύψῶ || *chim.*, μετεω-

sublimâto, *m.*, *chim.*, αἰθάλωμα, ἐξάχνισμα || *cm.*, ὑδροχλωρικός, ὑδράργυρος, (σουλιμᾶς).

sublimatôre, *m.*, *chim.*, αἰθαλωτήριον, ἐξαχνιστήριον.

sublime, *m. f.*, ὑψηλός, μεγαλοπρεπής, ἔξοχος || 1a — Pôrta, ἡ ὑψηλὴ Πύλη, ἡ τουρκικὴ κυβέρ-
νησις.

sublimità, *f.*, ὕψος, ὑψηλότης, μεγαλεῖον, -λοπρέπεια; ὑψηλοφρο-
σύνη.

sublinguâle, *m. f.*, ὑπογλώττιος.

sublunâre, *m. f.*, ὑποσέληνος, -λήνιος.

subodorâre, ὑπαίσθάνομαι, ὑπονοῶ, ὑποπτεύω, (ὑποτοπαζῶ). [ἐξαρτῶ.

subordinâre, ὑποτάσσω, ὑποβάλλω, subordinatamênte, *avn.*, ὑπαρχικῶς; ἐξηρητημένως, ἐν ἐξαρτήσει.

subordinâto, -a, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑποτακτικός, ὑπήκοος; ἐν ἐξαρτήσει, ἐξηρητημένος.

subordinaziône, *f.*, ὑποταγή, πειθαρχία; ἐξάρτησις.

subornâre, *v.* sobillâre. [μενον.

substrâto, *m.*, ὑπόστασις, ὑποκεί-

subûglio, *m.*, ταραχή; συμπλοκή, ἔρις; *v.* confusiône, disôrdine.

suburbâno, -a, προ-(περι)άστειος, περιπόλιος, ἀστυγείτων.

subûrbio, *v.* sobbôrgo.

suburbicârio, -a, προ-(περι)άστειος.

subventâneo (uôno —), *m.*, ὠδν ἄγονον.

succedâneo, -a, ἀναπληρωτικός, ἀντιβαλλόμενος || *s. m.*, ἀναπληρω-
τικὸν (φάρμακον).

succêdere, *venir dôpo, seguirê*, ἐπέρ-

χομαι κατόπιν, ἐπακολουθῶ || *nel régno ecc.*, εἰσέρχομαι εἰς τὸν βαθμὸν τινος, διαδέχομαι || *ereditaire*, τὴν περιουσίαν διαδέχομαι, γίνομαι κληρονόμος, κληρονομῶ || **v. acadêre*, *avvenire*.

successibile, *m. f.*, διαδεκτός.

successibilita, *f.*, διαδοχή, διαδεκτόν, δικαίωμα οὐ τάξις διαδοχῆς.
successiône, *f., pr. e fig.*, διαδοχή; *séquito*, *série ecc.*, συνέχεια, ἀκολουθία, ἐπαλληλία.

successivamênte, *adv.*, διαδοχικῶς, ἀλληλοδιαδόχως, (ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον). [ληλος.

successivo, *-a*, διαδοχικός, ἐπάλ-
successo, *m.*, (καλὴ οὐ κακὴ) ἐκβασις, ἀποβησόμενον, ἀποτέλεσμα; *cm.*, καλὴ ἐκβασις, ἐπιτυχία, -τευξις.

successôre, *m.*, *in genere*, διάδοχος, ὁ διαδεχόμενός τινα; *erêde*, κληρονόμος. [νομικός.

successôrio, *-a*, διαδοχικός, κληρο-
succhiâmênte, *m.*; *-âta*, *f.*, θήλασις, ἐκμύζησις, -ξηθμός, (πιπίλισμα, -λισμός, -λησις).

succhiâre, *pr. e fig.*, θηλάζω, (ἐκ-)μυζῶ, ἀπορροφῶ, (πιπιλίζω); *v. porpâre*.

succhiatôre, *-trice*, θηλαστικός, ἐκμυζητικός; *v. -cchiône* || *i -i*, *zool.*, τὰ ἐκμυζητικά.

succhiellâre, τρυπανίζω, τιτραίνω, (τρυπῶ,) διὰ τοῦ τρυπάνου.

succhiellinâio, *m.*, τρυπανοποιός, -πώλης. [νιον, (-πανάκι, τρυβελάκι).

succhiellîno, *m.*, τερέτριον, τρυπά-
succhiello, *m.*, τέρετρον, τρύπανον, -πάνη, (-πάνι, τρυβέλι), ἀρίς,

succhio, *c. s.*; *v. sùgo*. [(-ιδι).

succhiône, *m.*, θηλαστής, ἐκμυζη-
τής, (πιπιλιστής) || *bot.*, *v. rimes-*

succhiâre, *v. succhiâre*. [siticcio.
succidere, ὑποσκάπτω; ἀποκόπτω.

succingere, ὑποξώννυμι. [πάρι.
succino, *m.*, ἤλεκτρον, (κεχριμ-

succinto, *-a*, ὑπεξωσμένος; *v. brêve*, *conciso*, *riassunto*.

succiola, *f.*, κάστανον βραστόν.

sueclânio, *m.*, ὑποκλείδιος.

sûcco, *v. sùgo*.

sueculênte, *-a*, χυλώδης, ἔγχυλος, χυμώδης, εὐ-(πολύ)χυμος, ζωμερός, (ζουμερός).

suecursâle, *f.*, ὑποκατάστημα βοηθητικόν || † παρενοριακὴ ἐκκλησία, παρεκκλήσιον, παρενορία, (μετόχι).

suecursalista, *m.*, παρενορίτης.

suecutâneo, *v. sottocut*.

sûcido, *v. sùdicio*.

sud, *v. mezzogiôrno*.

sudâre, ἰδρῶ, ((ἰδρόνω); *v. trasud-*, *traspirâre* || — *sângue*, *fig.*, μοχθῶ πολὺ, ὑπεραγωνίζομαι, (πτύω αἷμα) || — *ûna canícia*, ἰδρόνω ἀφθόνως; μοχθῶ, κοπιᾶζω καθ' ὑπερβολήν.

sudârio, *m.*, ἐντάφιον, (σάβανον), σουδάριον, σινδών, (σενδόνη) || *il sânto* —, τὸ ἅγιον σουδάριον, ἡ ἅγια σινδών, τὰ σάβανα τοῦ

sudâta, *f.*, ἰδρωσις, -ωμα. [Ἰησοῦ.

sudaticcio, *-a*, ὀπωσοῦν ἰδρωμένος.

sudâto, *-a*, ἰδρωμένος; *affaticato*, κατάπονος; *faticosamênte fatto*, ἐπιπόνως κατεσκευασμένος.

sudatôrio, *v. sudorifero*.

suddelegâto, *v. sottodel*.

suddêtto, *v. predêtto*, *precitato*.

suddiaconâto, *m.*, ὑποδιακονία.

saddiâcono, *m.*, ὑποδιάκονος.

suddistinguere, ἐπιδιακρίνω, διακρίνω αὐθις; *v. suddividere*.

suddistinziône, *f.*, νέα διάκρισις.

sudditânza, *f.*, ὑπόταξις; πολιτεία.

sûddito, *m.*, ὑπήκοος, ἀρχόμενος.

suddivîdere, ὑποδιαίρειν.

suddivisibile, *m. f.*, ὑποδιαίρετος.

suddivisiône, *f.*, ὑποδιαίρεισις.

sudiceria, *f.*, ἔυπαρία, -ρότης, ἀκαθαρσία, (ἀπαστρια), *v. porcheria*.
sûdicio, *-a*, ἔυπαρός, ἔυπών, πιναρός, αὐχμηρός, βρωμερός, (λερός, -ρωμένος), *v. spôrco*.

sudiciûme, *m.*, ἔυπος, ἀκαθαρσία, (λέρα, βρώμα), *v. immondèzza*.

sudôre, *m.*, ἰδρώς, (ἴδρος, ἴδρωτας) || *fig.*, πόνος, μόχθος, κάματος || *gnadagnârsi il pâne col — dèlla*

pròpria frònte, καρδίζω τὸν ἄρτον ο τὸ ζῆν ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μου, διὰ πολλῶν πόνων, (μὲ τὸν κόπον μου).

sudorifero; -fleo, -a, ἰδρωτικός, -ωποιός, -ωτήριος, διαφορητικός || *s. m.*, ἰδρωτικόν.

sufficiēnte, m. f., ἱκανός, (-νετός), ἐπαρκής, ἀρκῶν, ἀρκετὸς πρὸς τι || *più che* —, ὑπεραρκής.

sufficiēnza, f., ἱκανόν, ἀρκετόν, ἐπάρκεια || *abilità*, ἱκανότης.

suffragàre, v. aiutàre, appoggiàre; scolpàre.

suffrâgio, m., ψῆφος; -φορία || *aiuto, soccòrso*. συνδρομή, βοήθεια.

suffumicàre, (ὑπο)καπνίζω.

suffumìgio, m., ὑποκαπνισμός.

sûfòlo ecc., *v.* zûf-, fischietto.

sugànte (cârta —), f., στ(ο)υπόχαρτον, σπογγιστικός χάρτης || *rûllo di* —, μελανορρόφον.

sugàre, v. assorbìre.

suggellàre, (ἐπι)σφραγίζω, (βουλ(λ)όνω) || *chiudere ermeticamente*, συγκολλῶ, συγκλείω πανταχόθεν, ἐπιστομιζῶ || *fig.*, ἐπισφραγίζω; ἐντυπῶ, (-όνω). [γισμένος.

suggellâto, -a, σφραγιστός, ἐσφρα-suggellatûra, *f.*, (ἐπι)σφράγισις, -γισμα.

suggello, m., σφραγίς, (-ίδα, βούλλα), σήμαντρα; σφραγιστήριον || *comprimènto*, συμπλήρωσις, ἀποπεράτωσις.

suggerimènto, m., ὑποβολή, ὑπαγόρευσις, παραίνεσις, *v.* consiglio.

suggerìre, pr. e fig., ὑποβάλλω, ὑπαγορεύω; *rammenlàre*, ὑπομιμνήσκω; *ispiràre*, ἐμπνέω; *consigliàre*, συμβουλεύω, παραινῶ.

suggeritòre, m., ὑποβολεύς; σύμβουλος.

suggestiòne, f., ὑπαγόρευσις, ὑποβολή, εἰσήγησις (ἀπατηλή).

suggestivo, -a, ὑπαγορευτικός, εἰσηγητικός || ἀπατηλός, σοφιστικός.

sugherêto, m., δάσος ἐκ φελλοδρυῶν. [δρυς || *di* —, φέλλινος.

sùghero, m., φελλός || *bot.*, φελλό-

sugheròso, -a, φελλώδης, -λλοειδής. **sùgna, f.**, χοίρειον λίπος ἀναλυτόν, (γουρουνόπαχος, -νόξυγγον), στέαρ, (γλύνα, ξύγγι).

sugnòso, -a, λιπώδης.

sùgo, m., χυμός, χυλός, ὀπός, ζωμός, (ζουμί) || *essénza, sostânza*, οὐσιῶδες, οὐσία, κύριον, ἄνθος || *scòrro*, σκοπός.

sugòso, -a, γυμώδης, πολύχυμος, ζωμώδης, (ζουμερός) || σπουδαῖος; πολυμαθής.

suicìda, m. f., αὐτοκτόνος, αὐτόχειρ, αὐτοφόνος, -φονευτικός, αὐτοθάνατος.

suicidârsi, φονεύομαι αὐτοχειρῶς, αὐτοκτονῶ, αὐτοχειρίζομαι.

suicidìo, m., αὐτοκτονία, αὐτοχειρία, αὐτοφονία. [ρουνήσιος).

suìno, -a, χοίρειος, -ρινος, (γου-sulfûreo, *v.* solf-.

sullodâto, v. prelòd-, predètto.

sultâna, f., σουλτάννα, -η || *mar.*, σουλτάννα.

sultanîna (ûna —), f., σουλτανίνη.

sultanîno, m., *monèta*, σουλτανῖνον.

sultâno, m., σουλτάνος; αὐτοκράτωρ, ἀπόλυτος βασιλεύς.

summentovâto, v. precitâto.

summùltiplo, v. sottomùlt-.

sùnto, v. riassùnto.

suntuârio, -a, δαπανητικός || *lègge* -a, νόμος κανονιστικός τῶν δαπανημάτων, κατὰ τῆς πολυτελείας.

sùo, -a, agg., αὐτοῦ; του; ἐκείνου || ἑαυτοῦ || *pron.*, ὁ... αὐτοῦ ο του; (ὁ) ἰδικός, ((εἰ)δικός, ἐδικός,) του; ἐός || *il -o (denâro ecc.)*, τὸ ἴδιον ο ἰδικόν του, τὸ κτῆμα ο ἡ περιουσία του || *i suði (parènti ecc.)*, οἱ οἰκτεῖοι ο ἰδικοὶ του, οἱ συγγενεῖς ο φίλοι του || *ciascúno dicèna la sùa*, ἕκαστος ἔλεγεν ὃ, τι ἐφρόνει || *ne fa dèlle sùe*, κάμνει τὰς συνήθας ἀνοησίας του, τὰ ἰδικά του.

suðcera, f., πενθερά, ἐκυρά. [κυρός.

suðcero, m., πενθερός, κηδεστής, ἐ-

suðla, f., κάρτυμα, πέλμα, ((ἀ)χνάρι, κιοσελές, πάτος, σιόλα).

suôlo, *m.*, ἔδαφος, δάπεδον, γῆ.
 suon-, *v.* son-
 suôno, *m.*, ἦχος; φθόγγος, φωνή.
 suôra, *f.*, μοναχὴ, καλογραῖα, ἀ-
 δελφὴ || — *i* di carità, νοσοκόμος
 καλογραῖα, ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους ||
poét., *v.* sorella.
 superâre, περιγι(γ)νομαι, ὑπερέχω,
 νικῶ; ὑπερβάλλω, -βαίνω.
 supêrbia, *f.*, ὑπεροψία, ὑπερηφά-
 νεια, ἀλαζονεία.
 superbîre, *v.* insup-. [νεια.
 superbîùzza, *f.*, μικρὰ ὑπερηφά-
 supêrbo, -a, ὑπεροπτικός, -όπτης,
 ὑπερήφανος, ἐπηρμένος, ἀλαζών,
 || *v.* magnífico, sontuoso.
 superfetaziône, *f.*, ἐπισύλληψις,
 ἐπικύησις || *fig.*, πλεονασμός, πε-
 ρισσεῖα.
 superficiâle, *m.f.*, κατ' ἐπιφάνειαν
 μόνον; *pr. e fig.*, ἐπιπόλαιος; ἐλα-
 φρός. [ότης; γυνῶσις ἀτελής.
 superficialità, *f.*, ἐπιπόλαιον, -λαι-
 superficialmênte, *adv.*, ἐπιπολαίως,
 (ἐξόπετσα). [ῥψις.
 superficîe, *f.*, ἐπιπολή, ἐπιφάνεια;
 superfluità, *f.*, περιττότης, περισ-
 σεῖα, -σσευμα, πλεονασμός; πε-
 ριττόν, τὰ περιττά.
 supêrfluo, -a, περιττός, -τεύων,
 (περίσσιος), πλεονάζων; *inùtile*,
 ἀνωφελής, μάταιος.
 superinfùso, -a, ὑπερέγχυτος.
 superiôra, *f.*, προεστῶσα, ἡγουμέ-
 νισσα.
 superiôre, *m. f.*, ὑπεράνω κείμενος,
 ὑψηλότερος, ἀνώτερος; *maggiôre*,
 μεγαλύτερος; *in potênza, valôre*
ecc., κρείττων, ὑπέρτερος, ὑπέροχος
 || *i denti* -i, οἱ ἄνωθεν ὀδόντες,
 (τὰ πανώδοντα) || *s. m.*, *principâ-
 le, capo*, ἀνώτερος, προϊστάμενος,
 προεστῶς; *mil.*, ἀνώτερος ἀξιω-
 ματικός; *di un convênito*, ἡγού-
 μενος. [προτίμησις, τὰ πρωτεῖα.
 superiorità, *f.*, ὑπεροχὴ, πλεονεξία,
 superlativamênte, *adv.*, ὑπερθετι-
 κῶς, εἰς τὸν ὑπερθετικὸν ο ὑπέρ-
 τατον βαθμόν; ὑπερβαλλόντως,
 ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.

superlativo, -a, ὑπερθετικός || *s. m.*,
 -όν. [θεῖος, *v.* suprêmo.
 supêrno, -a, ὁ ἄνωθεν, οὐράνιος.
 supêrstitute, *m.f.*, περιγι(γ)νόμενος,
 ἐπιζῶν, ἐπιβιῶν.
 superstiziône, *f.*, δεισιδαιμονία,
 -σιθεῖα, περισσοθρησκεία; *v.* pre-
 giudizio. [νας), περισσόθρησκος.
 superstiziôso, -a, δεισιδαίμων, (-μο-
 supinâre, -rsi, ὑπτιάζω, -ομαι, (πλα-
 γιάζω ἀνάσκελα).
 supinatôre, *m.*, ὑπτιαστής, -στικός.
 supinaziône, *f.*, ὑπτίασις, -ασμός.
 supîno, -a, ὑπτίος, ἀνάστροφος ||
ignorânza -a, παχυλή καὶ ἀσύγ-
 γνωστος ἀμαθεια || *s. m.*, *gr.*, σου-
 πῖνον || -ο, *adv.*, ὑπτίως, ἀναβά-
 δην, (ἀνάσκελα). [πόδιον.
 suppedâneo, *m.*, σανίδωμα, ὑπο-
 suppellêttile, *f.*, τὰ σκευή, τὰ ἐπι-
 suppergiù, *v.* circa. [πλα, *v.* mobilità.
 supplantâre, *v.* soppiantâre.
 supplementâre, *m. f.*, ἀναπληρω-
 (μα)τικός, συμπληρωτικός.
 supplemêto, *m.*, *in gènere*, συμ-
 πλήρωμα; *di pàgna*, ἐπιμίσηιον;
di un giornâle ecc., παράρτημα;
di un libro, ἀπάρτισμα.
 supplênte, *m. f.*, ὁ ἀναπληρῶν ἀπ-
 όντα, ὁ λαμβάνων τὸν τόπον τι-
 νός, ἀναπληρωτής, ἀντικατάστα-
 τής; *v.* sostitùto. [κατάστασις.
 supplênza, *f.*, ἀναπλήρωσις, ἀντι-
 suppletivo; -tôrio, -a, συμπληρω-
 ματικός.
 sùpplica, *f.*, (ἱκετικὴ) ἀναφορὰ,
 ἱκετηρία, (ἄρζοκάλι, σούπλικα);
 ταπεινὴ παράκλησις.
 supplicânte; sùpplice, *m. f.*, ἱκετι-
 κός; *s.*, ἱκέτης; ὁ ἱκετεύων (δι' ἀ-
 ναφορᾶς).
 supplicâre, θερμο-(τάπεινο)παρα-
 καλῶ, ἱκετεύω, προσδέομαι.
 supplicatôrio, -a, ἱκε(ευτ)ικός.
 supplicaziône, *f.*, ἱκεσία, ἱκετεία.
 supplichêvole, *m. f.*, ἱκετικός.
 supplîre, *in gènere*, ἀναπληρῶ,
 (-όνω); *a qcc.*, προσθέτω ὃ, τι
 λείπει, συμπληρῶ; *qcd.*, ἐκτελῶ
 τὰ χρέη τινός, εἶμαι ἀντικατα

στάτης, ἀντικαθιστῶ, (-κατασταί-
νω, κάμνω διά).
suppliziâre, (κατα)βασανίζω, κατα-
 τρύχω || θανατῶ, (-όνω,)κατάδικον.
supplizio; **-pplicio**, *m.*, βασανι-
 σμός; **-νιστήριον**; *fig.*, βάσανος,
 ἀλγηδών, βαθεία λύπη || — (*di*
môrte), ἐσχάτη τιμωρία ο κατα-
 δίκη, θανατική ποινή || — *eterno*,
 αἰώνια ποινή, κόλασις.
suppliziâto, **-a**, θανατωθεὶς.
supponibile, *m.f.*, υποθέσιμος, **-θε-**
τός, **-θετός**. [κάζω, ὑπολαμβάνω.
suppôrre, ὑποθέτω; *congetturare*, εἰ-
suppôrto, *v. sopp-*.
suppositivo, **-a**, ὑποθετικός. [στός.
suppositizio, **-a**, *c. s.*; νόθος, πλα-
supposiziône, *f.*, ὑπόθεσις; *conget-*
tûra, εἰκασία, συμπέρασμα || *leg.*,
 ὑποβολή || — *di pârto*, δόλια ἀν-
 τικατάστασις βρέφους.
suppôsto, **-a**, (ὑπο)τεθεὶς || *ciò -o*,
 τούτου (ὑπο)τεθέντος || **-o che**,
 (ὑπο)τεθέντος ο δεδοσθῶ ὅτι, ἐν
 ὑποθέσει ὅτι || *s. f.*, *medc.*, ὑπό-
 θετον, βάλανος. [ἐμπυάζω.
suppurâre, πνοῦμαι, ἐμπύσκομαι,
suppurativo, **-a**, ἐμπυητικός || *s. m.*,
 -ὄν (φάρμακον).
suppuraziône, *f.*; **-ramêto**, *m.*,
 (ἐμ)πύησις, ἐμπύασμα, (ὄμπιασμα).
supputaziône, *f.*, συναρίθμησις,
 ὑπολογισμός, (λογαριασμός).
supremazia, *f.*, πρωτεία, ὑπεροχή,
 ὑπερεξουσία, κυριαρχία || *avêr la*
 —, πρωτεύω, ὑπερέχω.
suprêmo, **-a**, πρώτιστος, ἀνώτατος,
 ὑπατος, ὑπέρτατος, ἄκρος || *il mo-*
mêto -o, ἡ ἐσχάτη ο τελευταία
 στιγμή, ὁ θάνατος.
sur (= *su*), *v. sopra*.
surrettizio, **-a**, λαθραῖος, ὑφάρπα-
 στος, κλοπαῖος, παράνομος.
surrogâre, *v. sostituire*, *supplire*.
suscettibile, *m.f.*, ἐπιδεκτικός, δυ-
 νάμενος νὰ λάβῃ τι || *sensibile*,
 ὑπεραισθητικός, εὐπαθής; *irritâ-*
bile, ὀργίλος, ὀξύχολος, ὀξύθυμος,
 εὐερέθιστος, (μυιόγγιχτος).
suscettibilità, *f.*, ἐπιδεκτικότης ||

ὑπεραισθητικότης, εὐπάθεια || ὀρ-
 γιλότης, ὀξύθυμία, εὐερέθιστον,
 -στία. [κάλῶ, προξενῶ, (σηκόνω)
suscitâre, ὑποκινῶ, διεγείρω, προ-
suscitatôre, **-trice**, ἀνεγείρων, παρ-
 οτρύνων, αἷτιος. [νον.
susina, *f.*, κοκκύμηλον, δαμάσκη-
susino, *m.*, κοκκύμηλος, δαμασκη-
 νῆ, **-νέα**, (**-νιά**). [ψία.
suspiciône, *f.*, *leg.*, ὑπόνοια, ὑπο-
sussequente, *m. f.*, (ἐπ)ἀκόλουθος,
 ἐπόμενος.
sussequire, ἐπέρχομαι ο γίνομαι
 κατόπιν ο ὕστερον, (ἐπ)ἀκολουθῶ,
 (ἐφ)έπομαι. [κουρικός.
sussidiârio, **-a**, ἐπιβοηθικός, ἐπι-
sussidio ecc., *v. aiuto*, *soccorso*,
sovvenziône.
sussieggo, *m.*, βαρύτες, σεμνοπρέ-
 πεια, σοβαρότης, **-ρόν**, σπουδαιό-
 της || *stâre in* —, ἐπιτηδεύομαι
 σοβαρότητα, γαυριῶ, (καμαρόνω).
sussistente, *m. f.*, ὑπάρχων ο ζῶν
 εἰσέτι, ὑφιστάμενος; διαρκής, μό-
 νιμος.
sussistenza, *f.*, ὑπάρξεις, ὑπόστασις,
v. esistenza || τὰ σιτία, ζωοτρο-
 φία, τὰ τρόφιμα, (δια)τροφή.
sussistere, ὑπάρχω, ζῶ, διατηροῦ-
 μαι εἰσέτι, ὑφίσταμαι, σῶζομαι.
sussultâre, (ἀνα)πηδῶ, (ἀνα)σκιρ-
 τῶ, (ἀνα)τινάσσομαι.
sussulto, *m.*, ἀναπήδημα, **-δησις**,
 (ὑπο-ἀνα)σκιρτησις, πάλμος.
sussultôrio, **-a**, ἀναπηδητικός, σκιρ-
sûsta, *v. molla*. [τητικός.
sustrâto, *v. substrato*. [gliâre.
sus(s)urrâre, *v. mormorâre*, *bisbi-*
sutûra, *f.*, (συρ)ῥαφή, συγκόλλησις.
svagâre, *v. distrarre*, *ricreare*.
svagarsi, (ἀπ)ἄλλοτριουμαι.
svaginâre, *v. sfoderâre*.
svâgo, *m.*, *v. distraziône*, *passa-*
têmpo, *ricreaziône*.
svaligiamêto, *m.*, λωποδυσία, γύ-
 μνωσις, λήστευσις, κλοπή, (κλε-
 ψιμιόν).
svaligiâre, *pr.*, ἐκβάλλω τὰ ἐν
 μαρσίπῳ || *em.*, λωποδυτῶ, ἀπογυ-
 μνῶ, (γδύνω), ληστεύω, κλέπτω.

svaligiatiôre, *m.*, λωποδύτης, ἀπο-
γυμνωτής, ὀδοστάτης, ληστής,
κλέπτης. [calmârsi.
svampâre, *v.* divamp-; sfogârsi;
svanîre, *evaporâre*, ἔξατμίζομαι,
διαλύομαι || *s(com)parîre*, ἀφανί-
ζομαι, γίνομαι ἀφαντος, ἐκλείπω,
ἔξολοθρεύομαι; φεύγω ταχέως,
ἀποχωρῶ || *di vîni*, (ἐκ)τρέπομαι,
ἀποξύνομαι, (χαλ(ν)ῶ, ξυ-(ξοι)-
νίζω).
svantâggio, *m.*, ἐλάττωμα, μειο-
νέκτημα; βλάβη, ζημία, ἀπώλεια.
svantaggiôso, *-a*, ἀνωφελής, ἀσύμ-
φορος, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
svaporâre, *v.* evaporâre.
svariâre, *v.* var-; distrârre. [ne.
svariône, *m.*, *v.* svîsta, strafalcio-
svecchiâre *ecc.*, *v.* rimodernâre,
ringiovanire, rinnovâre.
svêglia, *f.*; ἐγερετήριο, ἐξυπνητι-
κὸν ὠρολόγιον, ἐξυπνητήριο,
(ξυπνητήρι) || *soneria*, σήμαντρον
|| *mil.*, ἐγερετήριο.
svegliâre, (ἀν)ἐγείρω, ἀφ-(ἐξ)υπνί-
ζω, ἐξυπνῶ, (ξυπνῶ); *fig.*, ἐξε-
γείρω, κεντῶ, παροτρύνω, ὑποκινῶ
|| -rsi, ἐγείρομαι, ἀφυπνίζομαι; *pr.*
e fig., ἐξυπνῶ, (ξυπνῶ), ἐξίσταμαι
τῆς ληθαργίας.
svegliarîno, *m.*, *v.* svêglia.
svegliatêzza, *f.*, ὀξύνοια, εὐφροσύ-
νη, ζωηρότης, (ξυπνητάδα).
svêgli(ât)o, *-a*, *pr. e fig.*, ἔξυπνος,
(ξυπνός), ἄγρυπνος, ἄυπνος || *da*
—, καθ' ὑπαρ, (ξύπνο) || *fig.*,
ὀξύνους, ζωηρός.
svelâre, *v.* rivelâre, scoprire.
svelenîrsi, καθησυχάζομαι, πρᾶυ-
νομαι; ἐκθέω τὴν ὀργήν, (ξεθυ-
μαίνω).
svèllere, *v.* sradicâre, strappâre.
svêlto, *v.* lêsto, rápido, pronto.
svenâre, κόπτω τὰς φλέβας.
svenevolêzza, *v.* leziôsâggine, af-
fettaziône, moîna.
svenimênto, *m.*, λειπο (λιγο)θυμία,
λειποψυχία, συγκοπή.
svenîre, λειπο-(λιγο)θυμῶ, λειπο-
ψυχῶ.

sventâre, ματαιῶ, (-όνω), κωλύω,
ἐμποδίζω || *v.* -tolâre.
sventâto, *v.* stordito.
svêntola, *v.* vent-.
sventolâre, *arieggiâre*, ventilâre,
(δι)ἀνεμῶ, ἀνεμίζω, (ἐξ)ἀερίζω,
λιμῶ; (ri)muovere, ἀνεμ(ίζω)ῶ ||
n., *ondeggiâre al vènto*, κινεῖσθαι,
κυμαίνομαι.
sventolio, *m.*, κυματισμός.
sventrâre, ἐξεντερίζω, ἐκκοιλιάζω,
(ξεκοιλιάζω); *fig.*, διανοίγω, τέμνω,
σχίζω || -rsi, διασχίζω τὴν κοιλίαν
μου, αὐτοκτονῶ.
sventûra, *f.*, συμφορὰ, δυσ-(ἀ)τυ-
χία; -χημα, συμβὰν ὀδυστηρόν.
sventurâto, *v.* disgraziâto, infelice.
svenûto, *-a*, λειπόθυμος.
sverginâre, *v.* deflorâre.
svergognâre, καταισχύνω, στιγμα-
τίζω, ἀτιμῶ; *v.* disonorâre.
svergognâto, *-a*, ἀναιδής, ἀναισχυν-
τος, (ξεδιάντροπος). [σία.
svernamênto, *m.*, δια-(παρα)χειμα-
svernâre, δια-(παρα)χειμάζω, (ξε-
χειμ(ωνι)άζω).
svêrza, *v.* schêggia; pietrûzza.
svêscia, *v.* lôffa.
svesciâre, πέρδομαι ὑποκώφως, ἐκ-
φυσῶ, (κουφοκλάνω, βδέω) || *fig.*,
φλυαρῶ, διακηρύττω, διασαλπίζω
(ἀπόρρητόν τι).
svestire, *v.* spogliâre.
svettâre, ἀφαιρῶ τὴν ἀκρᾶν, ἀκρο-
τομῶ, ἐκκορυφῶ, (ξεκορυφώνω).
svezzâre, ἀπεθίζω, (ξεσυνθηθίζω,
ξεκόπτω); *v.* slattâre. [χιασμός.
sviamênto, *m.*, ἀποπλάνησις || ἐκτρο-
sviâre, παρεκτρέπω ὁ ἀποπλανῶ (τῆς
ὁδοῦ); — *una bottêga*, ἀπομα-
κρύνω ὁ ἀποδιώκω τοὺς ἀγορα-
στάς || *fig.*, ἀποπλανῶ, ἐκτρέπω
(τὸν νοῦν); *v.* distrârre || -rsi,
pr. e fig., ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέ-
πομαι; *di trêni*, ἐκτροχιάζομαι.
svignâre, *mar.*, αἴρω τὴν ἀγκυρᾶν,
ἐκπλέω, (σαλπάρω) || -rsela, φεύγω
ταχέως καὶ κρυφίως, ὑπεκφεύγω,
(κρυφοφεύγω), ἀναχωρῶ κατεσπευ-
σμένως, (τὰ κἀπνίζω).

svigorire, *v.* indebolire, fiaccâre, sfinire. [prézzo].
svilîre, *v.* avvilire; ribassâre (*il svillaneggiâre*, *v.* ingiuriâre, insultâre).
sviluppare, *in gènere*, ἀνάπτυσσω; *svòlgere*, ἐξ-(ἀν)ελίττω, ἐκτυλίσσω, (ἀπλόνω, ξεδιπλόνω); *spiegâre*, ἐξηγῶ, διευκρινῶ, (ξεδιαλύω, ξεμπερδεύω); *distrigâre*, ἀπαλλάττω; *umentâre*, *esténdere*, αὐξάνω, ἐκτείνω || -rsi, *fisicaménte*, *mental-ménte ecc.*, ἀναπτύσομαι, ἐπιδίδω(μι).
sviluppo, *m.*, ἀνάπτυξις; ἐξέλιξις, ἐκτύλιξις, (ἀπλωμα, ξεδιπλωμα); ἐξηγήσεις, διευκρινήσεις; αὐξήσεις, ἐπίσνινâre, μεταγγίζω (οἶνον). [δοσις.
svinatûra, *f.*, μετάγγισις.
svincolâre, ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ, (-όνω), λύω, (λυόνω); *v.* staccâre.
svisâre, παραμορφῶ, ἀλλοιῶ.
sviscerâre, *pr.*, *v.* sventrâre || *fig.*, ἐξακριβῶ, διερευνῶ, ἐξαντλῶ.
svisceratêzza, *f.*, ἐγκάρδιος ἀγάπη, περιπαθῆς ἔρωσ.
sviscerâto, -a, ἐγκάρδιος, περιπαθῆς, προσφιλέστατος, φίλτατος; ὑπερβολικός.

svista, *f.*, παρόραμα, παραδρομή, ἀστόχημα.
svitâre, ἐκστρέφω, (ξεβιδόνω).
sviticchiâre, ἀν-(ἐξ)ελίττω, ἀποσπῶ, ἀναλύω, διακρίνω, (ξεχωρίζω, ξεμπερδεύω).
svociârsi, *v.* sglârsi.
svogliâre, ἀφαιρῶ τὴν θέλησιν, τὸν πόθον, τὴν ὄρεξιν, ἐμπνέω ἀποστροφὴν, φέρω ἀηδίαν; ἀπομακρύνω; μεταπειθῶ || -rsi, ἀποβάλλω τὸν πόθον, ἀηδίζομαι, -διάζω.
svogliatêzza, *f.*, *v.* disgûsto; nôia; negligênza.
svogliâto, -a, ἀνόρεκτος, ἀποστρεφόμενος πᾶν ὄψον; ἀηδισθεὶς; ἀμελής, (ἀνάμελος).
svolâre, ἀφιπταμαι, πετῶ.
svolazzâre, διαπτερούσομαι, (πεταρίζω, κοντοπετῶ); περιίπταμαι, ἵπταμαι τῆδε κάκεισε, (γυροπετῶ).
svòlgere; **svòlvere**, *v.* spiegâre; **sviluppare**. [suadere.
svoltâre, *v.* volt-; *distôgliere*, *dis-svolticchiârsi*, (ἀνα)στρέφομαι, (ἀν)-έλισσομαι, περιπλέκομαι.
svòlto, *m.*; -a, *f.*, *v.* voltâta.
svotâre, *v.* vuotâre, evacuâre.

T

tabaccâio, *m.*, καπνο-(ταβακο)πώλης || *bottêga del* —, καπνοπωλείον.
tabaccâre, πίνω, παίρνω ο τραβῶ ταβάκον, ῥινορροφῶ, (ταμπακίζω).
tabacchiêra, *f.*, ταβακοθήκη, (ταμπακιέρα).
tabâcco, *m.*, *da fûlmo*, καπνός, -όχορτον, νικοτιανή, (τουτούνη, ταμπάκος) || *da fûlto*, ταβάκος, (ταμπάκος); *ûna prêsa di* —, ἀκροδακτυλιὰ ταβάκου.
tabaccône, -a, καταχραστῆς ταβάκου, ῥινορρόφος, (ταμπακᾶς, *f.* -κοῦ). [βάκου.
tabaccôso, -a, μεμολυσμένος ἐκ τα-
tabârro, *v.* mantêllo.

tâbe, *f.*, σῆψις, μαρασμός, φθίσις.
tabêlla, *f.*, πλάξ, (πλάκα), πλακίδιον, (-κάκι) || σημειοματάριον, πινακίς || πινάξ, κατάλογος || κρέμβalon, κρόταλον, (ροκάνα).
tabellâre, *m. f.*, πινακοειδῆς.
tabellionâto, *m.*, ταβελλιονία; -νεῖον. [ταβελλιών.
tabelliône, *m.*, συμβολαιογράφος,
tabernâcolo, *m.*, σκηνή, -νωμα || παναγιάριον, ἀρτοφόριον || παρεκκλήσιον, ναῖδιον || *fêsta dêi* -i, σκηνοπηγία. [κηλῖς, ἐλάττωμα.
tâcca, *f.*, ἐγκοπὴ, ἐντομή || *fig.*,
taccâgno, *v.* tîrchio, ἀνάρο, piccino. [δ-(ντ)ιάνα, ντίντια).
tacchina, *f.*, ἰνδόρσις, (κοῦρκια,

tacchino, *m.*, ἰνδαλεκτροῦών, (κοῦρ-
κος, δ-(ντ)ιάνος, ντίντιος).
tacchinotto, *m.*, ἰνδορνίθιον, (κουρ-
κό-(διάνό)πουλον, κουρκάκι).
tâccia, *v.* mâcechia, accûsa.
tacciâre, *v.* accusâre.
tâcco, *v.* tallône.
tâccola, *f.*, κίσσα, κρέξ, (κάργα).
taccônâre, *v.* rappezzâre. [ματάριον.
taccuino, *m.*, *v.* portafogli; σημειω-
tacêre, ἀποσιωπῶ(μαι), σιωπῶ, σι-
γῶ, (σωπαίνω); ἤρεμῶ, ἡσυχάζω ||
fâr —, κατασιγάξω, ἀποστομόνω.
tachigrafia, *f.*, ταχυ-(στενο)γραφία.
tâcito, *-a*, *silenziôso*, σιωπηλός,
-πηρός, σιγηλός, ἡσυχος; *sottin-
têso*, ἔξυπακουόμενος.
taciturnità, *f.*, σιωπηλότης, *-πηρό-*
της, σιγηλότης; σκυθρωπότης.
taciturno, *-a*, σιωπηλός, *-πηρός*,
σιγηλός, σκυθρωπός.
tafanârio, *b.*, *v.* sedêre.
tafâno, *m.*, μύψ, οἶστρος, (βοϊδό-
-(ἀλογό)μυ(ι)γα), ντάβανος).
tafferûglio, *m.*, ταραχή, θόρυβος,
ἔρις, συμπλοκή, (μάλωμα); *v.* con-
têsa.
taffettâ, *m.*, ταφετᾶς, (τζανφέσι).
tâglia, *f.*, *statûra*, *corporatûra*,
ἀνάστημα, μέγεθος, *v.* *vita* || *ri-
scatto*, λύτρον, τὰ λύτρα; λύτρω-
σις || *imposiziône*, *gravêzza*, δασμός,
φόρος || *prémio per cattûra*, τιμὴ
προγραφῆς, ἀμοιβή.
tagliabôrse, *m.*, βαλαντιοτόμος.
tagliâlêgna, *m.*, ξυλοτόμος.
tagliamâre, *m.*, προεμβολίς, θα-
λασσοσχίστης. [σμα, (κουπόσι).
tagliândo, *m.*, τοκομερίδιον, *-μέρι-*
tagliapiêtre, *v.* spaccap-
tagliâre, τέμνω, κόπτω, (κόβγω);
διαιρῶ, διαχωρίζω; *σχίζω* || —
a pèzzi, *mil.*, κατατέμνω, κατα-
θραύω, κατακερματίζω, ἔξολοθρεύω
|| — *le comunicaziôni*, διακόπτω
τὴν συγκοινωνίαν. [(ταγιαδέλαις).
tagliatêlle, *f. pl.*, ἐκ ζύμης ταινίαι,
tagliatôio, *m.*, κοπίς, *-πεύς*, (*-πίδι*).
tagliatôre, *-trice*, κόπτων, κόπτης;
sârto -e, ἱματιοκόπτης.

taglieggiâre, ἐπιβάλλω λύτρα; ἀρ-
γυρολογῶ, ληστεύω.
tagliênte, *m. f.*, τμητικός, κοπτερός,
ὄξυτενής, ὄξύστομος || *fig.*, ἀπότο-
μος. [τοκόπανον, *-τοσάνιδον*.
tagliêre, *m.*, ἐπίκοπ(αν)ον, κρεα-
tâglio, *m.*, *di coltello ecc.*, κόψις,
ἀκμή, στόμα, ἀθήρη, (ἀθέρας) || *il
tagliâre*, (ἀπο)τομή, κοπή, (κόψι-
μον) || *ferîta*, τομή, πληγή, τραῦμα.
tagliôla, *f.*, σιδηρὰ παγίς, (*-ίδα*),
ἀλοπεκάγρα, δελεάστρα.
tagliuzzâre, κατατέμνω, κατακό-
πτω, κατακερματίζω, λεπτομερῶ,
(κατακομματιάξω, *λιανίζω*).
tâla mo, *m.*, γαμήλιος θάλαμος,
νυμφικὸς κοιτῶν.
talâre, *m. f.*, ποδήρης.
talâri, *m. pl.*, τὰ περυνόπτερα.
talchè, *v.* *così* (echè).
tâlco, *m.*, τάλκον, (μαρκάσι).
talcôso, *-a*, ταλκώδης.
tâle, *m. f.*, τοιοῦτος, (τέτοιος), παρ-
όμοιος; *così grande o forte ecc.*
τοσοῦτος, τόσος, τηλικοῦτος, το-
σοῦτω μέγας || *un* —, (εἷς) τις,
(κάποιος); *il* —, ὁ τάδε, ὁ δεῖνα;
il — *dèi -i*, ὁ δεῖνα τοῦ δεινός.
talentâre, ἀρέσκω, εὐαρεστῶ.
talênto, *m.*, *vôglia*, *desidêrio*, βού-
λησις, ἐπιθυμία, κλίσις || *monêta*,
τάλαντον || *barb.* *v.* *ingêgno*.
talismâno, *m.*, περιάπτον, φυλα-
κτόν, (χαῖμαλί, τιλσίμι).
tâllero, *m.*, τάληρον.
tallire, θάλλω, σπερματίζω. *-ομαι*;
ἀναφύω βλαστούς, ἀναβλαστῶ,
(ξαναβλαστάνω).
tâllo, *m.*, θαλλός, ἀναβλάστημα,
παραφυάς, (κωλορρίζι).
tallône, *m.*, πτέρνα, (τακούσι).
talmûd, *m.*, ταλμούθι.
talmûdico, *-a*, ταλμουθικός.
talôra, *v.* *quâlche* (*vôlta*).
tâlpa, *f.*, ἀσπάλαξ, (τυφλοποντι-
κός, *-ικον*, *-ικας*).
talûno, *v.* *quale* (head) *ûno*.
talvôlta, *v.* *quâlche* (*vôlta*).
tamarindo, *m.*, *âlbero e frûtto*, ταμα-
ρίνιον; *âlbero*. *-ρίνθος*, ὄξυφοῖνιξ.

tamarisco, *m.*, μυρτίκη.
 tamburâre, τυμπαν(ι)οκροτῶ, -(ι)ο-
 παικτῶ, -ρίζω, (ταμπουρλίζω, τουμ-
 πίζω) || *fig.*, διασαλπίζω.
 tamburêllo, *m.*, κροταλοτύμπανον,
 (ντέφι); τυμπάνιον, (νταουλάκι).
 tamburino, *m.*, τυμπαν(ι)οκρού-
 στης, -(ι)οπαίκτης στρατιώτης,
 (ταμπουρ(λι)άρης, -ρίνος).
 tambûro, *m.*, τύμπανον, (τούμπα-
 λον, ταμπούρολο, τουμπί, νταούλι)
 || — *maggliote*, ἀρχιτυμπανιστής,
 ἐπιλοχίας τυμπανιστής.
 tamerice, *v.* -marisco.
 tamrêco, *r.*, ἐλάχιστον μηδέν.
 tam-tam, *m.*, χαλκοτύμπανον, τὰμ-
 τάμ. [γλη, (τρύπα).
 tâna, *f.*, φωλεά, σπήλαιον, τρώ-
 tanâglia, *f.*, (σιδηρο)λαβίς, σχέν-
 δυλα, -ύλη, (τανάλια,τσιμπίδι,
 μέγγενες); *da dentista*, (δ)δοντά-
 γρα, (τανάλια).
 tanagliâre, *v.* attan-
 *tanè, *m. f.*, *barb.*, δρυοφλοιόχρω-
 μος, (φαιοκίτρινος).
 tânfô, *m.*, ὁσμὴ εὐρώτος, εὐρώς,
 μούχλα, βώκα. [-μένη.
 tangente, *m. f.*, ἐφαπτόμενος || *s. f.*
 tangenza, *f.*, ἐπαφή.
 tânghero, *m.*, ἡλίθιος, *v.* imbecille.
 tangibile, *m. f.*, ἀπτός, (πιαστός),
 ψηλαφητός. [γάζω).
 tannâre, βυρσεύω, -σοδεψῶ, (ἀρ-
 tannino, *m.*, δρυοφλοιίς, (τανίνη).
 tânno, *m.*, δρυόφλοιος, κόνις βυρ-
 σοδεψική, (πίτυκα).
 tantafêra, *v.* filastrôcca.
 tântalo, *m.*, Τάνταλος; *supplizio*
 di —, ταντάλειος καταδίκη || *min.*,
 ταντάλιον. [(δ)λιγούλι, λιγουλάκι).
 tantino, *m.*, ὀλίγιστον (-γούτσικον,
 tânto, -a, τόσος, τοσοῦτος || *avn.*,
 -ον || di — in —, ἀπὸ καιροῦ εἰς
 καιρόν, ἐκ διαλειμμάτων.
 tantôsto, *avn.*, *r.*, εὐθύς, μετ' οὐ
 πολὺ, ἀμέσως.
 tapino, -a, *v.* ùmile, infelice.
 tapiôca, *f.*, ταπίοκον, ἄλευρον ἐκ
 τῆς ῥίζης τοῦ μανιόκου. [mâta.
 tâppa, *f.*, σταθμός, *v.* staziône, fer-

tappâre, *v.* turâre, χιῦνδере.
 tappetino, *m.*, μικρὸς τάπης.
 tappêto, *m.*, τάπης, (πεύκι, χαλί,
 στροσίδι) || — *vêrde*, τράπεζα τοῦ
 χαρτοπαιγνίου || *mêtter sul* —,
fig., τίθημι ἐν μέσῳ, προτείνω τι.
 tappezzâre, καλύπτω ο περικοσμῶ
 διὰ ταπητώματος, ταπητῶ, (-όνω),
 δαπηδῶ, ἐπιστρώννυμι, καταπε-
 τάννυμι; ἐνδύω, ἐπικαλύπτω, στο-
 λίζω γύρου γύρου.
 tappezeria, *f.*, ταπήτωμα, περι-
 πέτασμα, (ταπιτσαρία), ταπητούρ-
 γημα || *fâr da* —, (*in un ballo*),
 δὲν χορεύω, ἀργοστατῶ.
 tâppo, *m.*, (ἐπί)πωμα, (στούμπωμα).
 târa, *f.*, ἐλάττωσις ο ἔκπτωσις τοῦ
 βάρους, ἀπόβαρον, φύρα ((ν)τάρα,
 δάρα). [-τίνη.
 tarantêlla, *f.*, *ballo*, ταραντία,
 tarântola, *f.*, φαράγγιον, (ῥωγα-
 λίδα). [σμός.
 tarantolismo, *m.*, *medc.*, ταραντι-
 tarâre, ἐκπίπτω ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὀλι-
 γοστεύω, ἐπιφέρω φύραν, φυραί-
 νω; προζυγίζω, (παίρνω τὴν τάραν).
 tarchiâto, -a, πολύσαρκος, εὐτρα-
 φής, ἄδρός, βραχυστρογγυλος,
 (κοντόπαχος, -τόχονδρος).
 tardâre *ecc.*, *v.* rit-
 târdi, *avn.*, ὀψὲ (τῆς ὥρας), δει-
 λης ὀψίας, (ἀργά, (ἐ)ξῶρα) || *sul*
 —, *perli o pròs* τὸ ἔσπερας, τὸ
 βράδυ, (τὸ ἀργόν) || *al più* —, τὸ
 βραδύτερον || *tôsto o* —, τάχιον
 ἢ βράδιον || *si fa* —, (*séra*), γίνε-
 ται ἔσπερα, (βραδυάζει). [πόρα.
 tardigradi, *m. pl.*, *zool.*, τὰ βραδυ-
 tardivo, -a, βραδύς, ἀργός, -οκίνη-
 τος; πάρωρος; *di frùtti*, ὄψιμος.
 târdo, *c. s.*, *v.* lênto.
 târga, *f.*, *sciudo*, πέλτη, (τάργα,
 σκουτάρι) || *plâcca*, πλάξ, (πλάκα).
 tariffa, *f.*, τιμή, διατίμησις, τιμο-
 λόγιον, (ταρίφα).
 tarlâre, σκωληκι(άζω)ῶ.
 tarlâto, -a, σκωληκό-(θριπό)βρωτος,
 (σαρακιασμένος); τετριμμένος.
 tarlatûra, *f.*, σκωληκίαισις, -κωσις,
 θριποκόπημα, (σαρακοφάγωμα).

târlo, *m.*, θρόψ, τερηδών, (σάρα-
κας, σαράκι).
târma, *f.*, σής, (σκῶρος, βώτρουδα,
μόλιτσα, μαμούνι).
tarocçâre, παίζω ταρόκον ο ταρόκα.
tarôechi, *m. pl.*, τὰ ταρόκα, παι-
γνοχάρτια διχρωμάτιστα.
tarpâre, περικόπτω (τὰς πτέρυγας).
tarsiâre, *v. intars-*.
târso, *m.*, ταρσός. [(τσευδίξω).
tartagliâre, τραυλίξω, ψελλίξω,
tartagliône, *m.*, τραυλός, ψελλός,
tartâna, *f.*, ταρτάνα. [(τσευδός).
tartâreo, -a, ταρτάρειος, καταχθό-
νιος.
tartârico, -a, τρυγώδης, ταρταρώδης
|| ácido -o, τρυγικὸν ὄξύ. [γός.
tartarizzâre, καθαίρω διὰ τῆς τρυ-
târtaro, *m.*, *mit.*, τάρταρος, τὰ
τάρταρα || *chim.*, τρύξ, (τρυγιά),
τάρταρον; *cremôr di* —, ταρτα-
ρικὸν ἄλας.
tartarûga, *f.*, χελώνη, (ὄνι) || *fig.*,
ἄνθρωπος ὀκηγρός, βραδυνίκτητος
|| *a pârso di* —, βραδέως, -δυ-
πόρως, (ἀργά).
tartassâre, κακομεταχειρίζομαι, *v.*
tormentâre, maltrattâre.
tartufâia, *f.*; -fêto, *m.*, ὑδνών.
tartufaiôlo, *m.*, ὑδνοδίφης, -οπώ-
λης. [ὑποκριτής.
tartûfo, *m.*, ὑδνον, (ὑτανον) || *fig.*,
tâsca, *f.*, θυλάκιον, κόλπος, (τσέ-
πη, κόρφος) || *v. bisâccia.* [ρος.
tascâbile, *m. f.*, εὐφόρητος, πρόχει-
tascâta, *f.*, θυλακιά, (σακκουλιά).
tascêttia, *f.*, σακκίδιον, (σακκου-
λίτσα). [τσα).
taschîno, *m.*, θυλακίδιον, (τσεπί-
tâso, *v. târtaro.* [ρος, δασμός.
tâssa, *f.*, ὄρος, (δια)τίμησις; φό-
tassâre, ὀρίζω, διατιμῶ; (ἐπι)τάσ-
σω, φορολογῶ.
tassatîno, -a, διατιμητικός, φορο-
λογήσιμος || *precîso, specificâto*, ἀ-
κριβής, ὀριστικός, ἴδιος.
tassatôre, *m.*, (δια)τιμητής.
tassaziône, *f.*, διατίμησις; φορο-
λογία.
tassêllo, *m.*, ὑπέρεισμα; τεμάχιον

(ξύλου, ὑφάσματος *ecc.*) || *per mo-
nête*, ἐγκολαπτήρ.
tâsso, *m.*, *bot.*, σμίλαξ, (-άκι) ||
zool., μέλης, -λός, (ἄσβος) || *v. in-
cûdine.*
tâsta, *f.*, μοτόν, -ός, (ξαντόν).
tastâre, (ἐπι)ψαύω, ψηλαφῶ, ἄπτο-
μαι || *fig.*, (ἀπο)πειρῶμαι, δοκιμά-
ζω. [κτρων, γλωσσίδωμα.
tastiêra, *f.*, συγκρότημα τῶν πλή-
tâsto, *m.*, θίξεις, ἀφή || *mus.*, πλή-
κτρων, γλωσσίς.
tastône; -i, *avn.*, ψηλαφητί, ἐπι-
ψηλαφῶν, (πασπατευτά); *fig.*, ἀ-
βεβαίως || *andâr* —, ψηλαφῶ, (πα-
σπατεύω, πηγαίνω εἰς τὰ τυφλά);
ἀγνοῶ τί ποιητέον. [terâre.
tattamellâre, *v. chiacchierâre, blat-
tâtico, -a*, τακτικός || *s. f.*, -ή ||
s. m., -ός; *fig.*, πολυμήχανος.
tâttille, *m. f.*, ἀπτός, ψαυστός, θι-
κτός, (πιαστός).
tâtto, *m.*, ἀφή; ψαῦσις, θίξεις,
(πιάσιμον) || *fig.*, ὄξύνοια, διαγνο-
στικότης, ἔμπειρία, ἰκανότης.
tatuâggio, *m.*, διά-(κατά)στιξις.
tatuâre, δια-(κατα)στίζω.
tanmatûrgo, *m.*, θαυματοποιός,
-τουργός.
taurîno, -a, ταύρειος, -ρικός.
tâuro, *poet.*, *v. tôro.*
tautologîa, *f.*, ταυτολογία.
tavêrna *ecc.*, *v. bêttola.*
tâvola, *f.*, *da pâsti ecc.*, τράπεζα
(τοῦ φαγητοῦ κτλ.), (τραπέζι,
σοφρᾶς) || — *rotônda (nêgli albêr-
ghi)*, κοινὴ τράπεζα, συσσίτιον ||
cavaliêri dêlla — *rotônda*, στρογ-
γυλοτραπεζίται || *dsse*, σανίς, -ίδιον
|| *quâdro, specchiêtto, índice*, πί-
ναξ; κατάλογος || — *pitagôrica*,
πυθαγορικός πίναξ, ἄβαξ.
tavolâre *ecc. v. intân-*. [ζιά.
tavolâta, *f.*, ὀμοτράπεζοι, τραπε-
tavoleggîante, *v. garzône.*
tavolêtta, *f.*, πλακίδιον, (-κάκι) ||
da scrîvere, antidamênte, πινακίς,
σημειωματάριον.
tavolière, *m.*, τράπεζα τοῦ χαρτο-
παιγνίου || *v. sbaraglîno.*

tavolino, m., τραπέζιον; γραφεῖον.
tâvolo, m., *da lavôro ecc.*, τράπεζα, (-πέζι); *da scrîverre*, γραφεῖον.
tavolôzza, f., πυξίς, -ιον.
tâzza, f., κύαθος, κύπελλον, κυμβίον, (τάσ(σ)ι, κιασές, φλυ-(φλι)-τζάνι); *il contenúto*, φλιτζανιά.
te, pron., (*v. tu*), σέ, (έσένα); σοί,
tè, m., τέιον, (τέι, τσαί). [(εις σέ).
teatino, m., θεατίνος.
teatrâle, m.f., θεατρικός.
teâtro, m., θέατρον.
têcnico, -a, τεχνικός || *s. f.*, -όν; -ή.
tecnologiã, f., τεχνολογία.
têco, μετὰ σοῦ, (μὲ σένα).
têda, v. fiâccola.
tediãre, v. annoiãre, stancãre.
têdio, m., *v. nôia*, fastidio.
tegamãta, f., τηγάνημα, (βαθυ)-τηγάνισμα, (τηγανιά).
tegãme, m., χύτρα, (κασαρόλα), θερμάστριον, → || *ôna nel —*, *ô* à τηγανητά, (αὐγὰ τηγανισμένα).
tegamino, m., τηγάνιον, (-νάκι).
têgla, f., έψάνη, (ταψί).
têgola, f., κέραμος, -μῖς, (-μίδι).
tegolãia, f., κεραμεῖον.
teidra, f., τεῖέρα, (τσαίνικον, τσαῖέρα, ἱμπρῖκι διὰ τὸ τζαί).
teismo, m., θεῖσμός.
teista, m. f., θεῖστής.
têla, f., ὀθόνη, ὑφασμα, (πανί(ον)) || *pittûra*, πλῖναξ, ζωγράφημα || *v. sipãrio*; *intrêccio*; *insidia*.
telãio, m., ἰστός, (έξ-(άρ)γαλειός) || *πλαῖσιον*, (περβάζι, τσερτσιβές).
telefonãre, τηλεφωνῶ.
telefonico, -a, τηλεφωνικός.
telêfono, m., τηλεφῶνον.
telegrafãre, τηλεγραφῶ.
telegrafia, f., τηλεγραφική (τέχνη), τηλεγραφία.
tegrãfico, -a, τηλεγραφικός.
telegrafista, m. f., τηλεγραφετής.
telêgrafo, m., τηλέγραφος.
tegrãmma, m., τηλεγράφημα.
teleria, f., ὀθονεμπορία, -νοπωλεῖον; ὀθόναι, (τὰ πανικά).
telescôpico, -a, τηλεσκοπικός.
telescôpio, m., τηλεσκόπιον, (κιάλι).

***telêtta, f.**, *banb.*, κοσμοτραπέζα, ((*v*)τουαλέττα) || *accosciatûra*, εὐτρεπισμός, στολισμός, καλλωπισμός || *fâr —*, εὐτρεπίζομαι, στολίζομαι, (συγγυρίζομαι).
tellina, f., τελλίνη, ξιφιδιον.
tellûrico, -a, γήϊνος.
tellûrio, m., τέλλουρον.
têlo, poet., *v. dãrdo*.
telôno, v. sipãrio.
telônio, v. bãnco; dogãna.
têma, m., θέμα, ἀντικείμενον, ὑπόθεσις || *f.*, *poet.*, *v. timôre*.
temãtico, -a, θεματικός.
temerãrio, -a, παράτολμος, ἱταμός, θρασύς, προπετής, ἀπερίσκεπτος || *giudizio -o*, κρίσις ἄλογος, (χωρίς θεμέλιον).
temêre, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι; δὲν τολμῶ, συστέλλομαι; dubitãre ecc., ὑποπτεύομαι.
temerità, f., μεγάλη ὁ ἀναίσχυντος τόλμη, ἱταμότης, προπέτεια, (ἀποκοτιά).
temibile, m., ἐπίφοβος, φοβερός.
tempãccio, m., ἀχρεῖος καιρός, κακοκαιρία.
tempellãre, v. scuôtere; *dubitãre*.
têmp(e)ra, f., βαφή, στόμωσις; -ωμα || *fig.*, φύσις, ἔξις, κρᾶσις; διάθεσις, χαρακτήρ; ιδιότης, τρόπος.
temperamênto, m., *mitigamênto*, συγκερασμός, μετρίασις || — *fisico*, κρᾶσις, ἰδιοσυγκρασία; *natûra*, *carãttere*, φύσις, χαρακτήρ || *misûra*, μέτρον; *v. pronvedimênto*.
temperãre, έμβρέχω, (μουσκευῶ), συγκιρνῶ, μετριάζω (οῖνον) || metãlli, βάφω, στομῶ || *fig.*, μετριάζω, πρᾶννω, κατευνάζω; συ-(περι)-στέλλω, χαλινῶ.
temperãto, -a, βεβαμμένος, έστομωμένος || *di clima*, εὐκραής, εὐκρατος || *fig.*, μεμετρημένος, μέτριος; *v. sóbrio*.
temperatûra, f., βαθμὸς τοῦ θερμομότητος, θερμο-(ἀερο)κρασία.
temperino, m., κονδυλομάχαιρον, (τσακᾶς, τεμπεράκι, σουγιά).

tempêsta ecc., v. bufêra, burrâsca; grândine. [lestâre.

tempestârê, v. imperversâre; mo-

tempestâto, -a, πεποικιλμένος; — di diamânti, ἀδαμαντοκόλλητος.

tempestîvo, v. opportûno.

tempestôso, v. burrascôso.

têm pia, f., κρόταφος, (μελίγγι).

tempiâle, m.f, τῶν κροτάφων, κροταφιαῖος, -φικός.

têm pio, m., ναός; ἐκκλησία.

templâre, m., νάτης, ἱερότης τοῦ ἱεροῦ τάγματος τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ ναοῦ.

têm po, m., χρόνος, καιρός; etâ, ἡλικία; durâta, διάρκεια; cômodo, libertâ, σχολή, ἄδεια: gr. e mus., χρόνος || — bello o brûtto, καλο-(κακο)καιρία || nêllo stêssô —, συγ-(ταῦτο)χρόνος, ἐν ταῦτῳ || a —, ἐγκαίρως, ἐν καιρῷ, (εἰς καιρόν).

têm pora, f. pl., † αἱ τέσσαρες ὥραι ο νηστεῖαι, (τὰ κουάτρο τέμπορα).

temporâle, m.f., v. -piâle; -porâneo || βιωτικός, λαϊκός, κοσμικός, ἐγκόσμιος || s. m., καταγίς, χειμῶν, v. bufêra, burrâsca.

temporalità, f., κοσμικόν, -κότης.

temporaneità, f., ἐπίκαιρον, ἐφήμερον, φθαρτόν.

temporâneo, -a, ἐπί-(πρός)καιρος, προσωρινός, ὀλιγοχρόνιος, φθαρτός.

temporeggiâre, χρονοτριβῶ, -νίζω, (μακροκαιρίζω, τραβῶ τὸν χρόνον).

temporeggiatôre, -trîce, χρονοτριβῶν, ἀναβάλλων. μελλητής, χρονοιστής, (μακροκαιριστής).

tenâce, m.f., attaccatîccio, γλισχρος, ἰξώδης, κολλώδης, -λλητικός || ostinâto, testârdo, ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος || fôrte, δυνατός, στερεός || avâro, φιλάργυρος, γλισχρος, (σφιχτός).

tenâcia, f., κολλητικότης || ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή; della memôria, ἰσχύς || γλισχρότης, (τζιγκου-νιά).

tênda, f., mil. ecc., σκηνή, (τέντα,

σαντήρι, -τήρα) || per finêstre ecc., παρα-(κατα)πέτασμα, αὐλαία, ((μ)περντές, περδές, κουρτίνα, προ- tendênza, v. inclinaziône. [σβέρι]. *tênder, m., barb., παρατμάμαξα, (τεντέρι).

têndere, τείνω, τανύω, (τεντόνω, τσιτόνω, κορδίζω) || stêndere, ἐκτείνω, ((ξ)ἀπλόνω) || inclinâre, τείνω, ἀποβλέπω εἰς ο πρὸς.

tendîna, f., μικρὸν παραπέτασμα, παραπετασμάτιον.

têndine, m., τένων.

tendîneo; -nôso, -a, τενοντώδης.

tendône, m., μεγάλη σκηνή || v. sipârio.

tênebre, f. pl., σκότος, τὰ σκότη, ζόφος, γνόφος, (σκοτάδι, τὰ σκοτίδια). [γίς.

tenebrosità, f., σκότος, c. s.; κατα- tenebrôso, -a, σκοτεινός, -τιος || di persôna, φιλόσοφος, κατηφής, σκυθρωπός; v. misterîôso.

tenênte, m., ὑπολοχαγός || — colo- nêllo, ἀντισυνταγματάρχης || mar., ὑποπλοίαρχος. [αρχία.

tenênza, f., ὑπολοχαγία || ὑποπλοι-

tenêre, βαστάζω, κρατῶ; avêre, possedêre, (κατ)ἔχω; prêndere, λαμβάνω; v. ri-(trat)tenêre.

tenerêzza, f., ἀπαλότης, μαλακό- της, τρυφερότης, (-ράδα) || affêtto ecc., φιλοστοργία, περι-(συμ)παθές, ἔρως, ἀγάπη, στρογγή; cûra, φροντίς, ζήλος; pl., περιποιήσεις, θωπεῖαι, ἀκκισμοί, (χάδια).

tenerîno; -rêllo, -a, ὁπωςοῦν μα- λακός, ὀλίγον τρυφερός.

tênero, -a, ἀπαλός, μαλακός, τρυ- φερός || affettûso ecc., τρυφερός, φιλόστοργος, περι-(συμ)παθής, εὐαίσθητος; delicâto, τρυφερός, λεπτός, ἀδύνατος; gelôso, ζηλό- τυπος; di etâ, τρυφερός, νέος, νεαρός; di parôle, γλυκός. [δρος.

tenerûme, m., τραγανοστήθιον, χόν- tenêsmo, m., τεινεσμός, (τὰ πηλώ- ματα). [ληξ-

tênia, f., ταινία, μεμονωμένος σκώ- tenimênto, v. possêssô, proprietâ.

tenôre, *m.*, *contenúto, sênso*, (ἐμ)-
περιεχόμενον, κείμενον, ἔννοια ||
fôrma, môdo, τρόπος, εἶδος || *mus.*,
ὄξυφωνος, (τενόρος).

tensiône, *f.*, (διά)τάσις, τάνυσμα,
(τέντωμα); σύντονον, συντονία
(τοῦ νοῦ).

tênta, *v.* sônda. [τάκι].

tentâcolo, *m.*, προσακτρὶς, (κερα-
tentâre, κάμνω ἀπόπειραν, (ἀπο)-
πειρῶμαι, δοκιμάζω, ἐπιχειρῶ ||
fig., πειράζω, δελεάζω, ἐρεθίζω,
κινῶ τὴν ὄρεξιν.

tentatîvo, *m.*, (ἀπό)πεῖρα, δοκιμή.

tentatôre, -tríce, πειραστικός, ἔλ-
κυστικός, ὄρεκτικός, παρακινητι-
κός || *s. m.*, πειραστής, *f.* -άστρια.

tentaziône, *f.*, πειρασμός.

tentennâre, *v.* oscillâre, dubitâre.

tentône, *v.* tastône.

tênuê, *m. f.*, ψιλός, *v.* dêbole, pic-
colo, sottile || *consonânti -i*, ψιλὰ
σύμφωνα.

tenûta, *f.*, στάσις, (-ιμον); κράτη-
μα || *âbito*, στολή, ἐνδυμασία || *déi*
libri, διπλογραφία || *v.* possêssô,
proprietà. [στιχολόγος].

tenzône, *v.* contêsa; duêllo || *poesîa*,

teocrâtico, -a, θεοκρατικός.

teocrazîa, *f.*, θεοκρατία.

teodicêa, *f.*, θεοδικία.

teodosiâno, -a, θεοδοσιανός.

teogonîa, *f.*, θεογονία.

teologîa, *f.*, θεολογία.

teolôgico, -a, θεολογικός.

teologizzâre, θεολογῶ.

teólogo, *m.*, θεολόγος.

teorêma, *m.*, θεώρημα.

teôrîca, *f.*, θεωρητική, -ρία.

teôr(êt)ico, -a, θεωρητικός.

teorîa, *f.*, θεωρία.

teosofîa, *f.*, θεοσοφία.

tepefâre, *v.* intiepidire.

tepidârio, *m.*, πυριατήριο.

tepidêzza, *f.*, *pr. e fig.*, χλιαρότης,
(-ότητα, χλιομάδα, συχλιότητα);
fig., ψυχρότης.

têpido, -a, χλι(αρ)ός, σύχλιος; *fig.*,
χλιαρός, ψυχρός, χαῦνος, χαλα-
ρός, ἀπρόθυμος, ἀδιάφορος.

tepôre, *m.*, χλιαρότης, (-ότητα).

terapêutico, -a, θεραπευτικός ||

terebentîna, *v.* trementîna. [*s. f.*, -ή].

terepînto; -rebînto, *m.*, τερέβινθος.

têrgere, *v.* asciugâre.

tergiversâre, διαδύομαι, ὑπεκφεύγω.

tergiversatôre, -tríce, διαδύτης,
μελλητής.

tergiversaziône, *f.*, διά-(διέκ)δυσις,
ὑπεκφυγή, ἀναβολή, μέλλησις.

têrgo, *v.* dôrso; spâlla.

teriâca, *f.*, θηριακή, (θερ(γ)ιακή).

teriacâle, *m. f.*, θηριακός.

termâle, *m. f.*, θερμ(ομεταλλικ)ός.

têrme, *f. pl.*, θέρμαι. [-δωρινός].

termidôro, *m.*, θερμόδωρος || *di* —,

terminâle, *m. f.*, ἄκρος, -ρόληκτος,
ὠριαῖος.

terminâre, *v.* finire; limitâre.

terminaziône, *f.*, κατάληξις.

têrmine, *m.*, *v.* confine, limite ||
di tempo, προθεσμία, ὠρισμένος
χρόνος || *espressiône, parola*, λέ-
ξις, ὄρος, φράσις.

terminologîa, *f.*, λεξιολογία. [σμός].

termoelettricitâ, *f.*, θερμηλεκτρι-

termoelêtrico, -a, θερμηλεκτρι-
κός. [σις].

termometriâ, *f.*, θερμομετρία, -τρη-

termomêtrico, -a, θερμομετρικός.

termidmetro, *m.*, θερμόμετρον.

termoscopîa, *f.*, θερμοσκοπήσις.

termoscôpio, *m.*, θερμοσκόπιον.

têrna, *f.*, τριπλή ἀπογραφή; τριάς,

ternârio, -a, τριαδικός. [-ἀριθμος].

têrno, *m.*, τριάς, -ἀριθμον.

têrra, *f.*, *in genere*, γῆ, (γῆς) ||
sfera terrêstre, môndo, γῆϊνη ο
ὑδρογείος σφαῖρα; ἡ ὑφήλιος;
οἰκουμένη || — *fêrma, continênte*;
ξηρά, στερεά, ἡπειρος || *in cúmulo*,
zolle ecc., χοῦς, χῶμα || *podere*,
possêssô, ἀγρός, κτῆμα, ὑποστατι-
κόν || *suôlo*, ἔδαφος, δάπεδον ||
luôgo. χώρα, τόπος || *città, castél-
lo*. πόλις, φρούριον || *spidaggia*,
ἀκτή, αἰγιαλός || *da stoviglie*, κε-
ραμίτις, (-μιδόχωμα).

terrâcqueo, -a, ὑδρογείος. [στερεά].

terrafêrma, *f.*, ἡ ἡπειρος, ξηρά,

terrâglia, *f.*, πήλινα δοχεῖα ὁ σκεύη, τὰ κεράμια. [ματίζω.
 terrapienâre, ἀναχώννυμι, ἀντιχω-
 terrapiêno, *m.*, ἀνά-(σύ)γωμα.
 terrâzza, *f.*, *v.* -ο.
 terrazzâno, *m.*, (συμ)πολίτης.
 terrazzâre, ἀντιχωματίζω.
 terrâzzo, *m.*, ἡλιαστήριον, ἡλιακός, (-κωτόν, ταράτσα), *v.* altâna || ἐπίχωμα; *v.* spianâta, altipiâno.
 terremôto, *m.*, σεισμός.
 terrêno, -*a*, *v.* -êstre; piâno (-ο) || *s. m.*, γῆ, γῆπεδον; ἀγρός, (χωράφι); τόπος || *pêrdere o guadagnâr* —, ὑποχωρῶ, (χάνω); προχωρῶ, προβαίνω || *disputâre il* —, ὑπερμαχῶ || *scêndere sul* —, μονομαχῶ.
 têrreo, -*a*, χλωμός, πελιδνός.
 terrêstre, *m. f.*, ἐπίγειος, γήινος || *v.* mondâno.
 terribile, *m. f.*, φοβερός, τρομερός, καταπληκτικός; ἀνιαρός, ἀνυπόφορος; ὑπερβολικός. [φρικαλέον.
 terribilitâ, *f.*, φοβερόν, τρομερόν,
 terriccio, *m.*, γῆ κοπρ(ι)ώδης, κοπρόχωμα, κόπρος.
 territoriâle, *m. f.*, ἔγγειος || *milizia* —, ἐπιχώριος στρατός.
 territôrio, *m.*, χώρα, περιοχή, δι-
 καιοδοσία, περιφέρεια ἐπικρατείας.
 terrôre, *m.*, τρόμος, (-μάρα), μέγας φόβος, τάρβος, κατάπληξις; →
 terrorismo, *m.*, κράτος τοῦ τρόμου, τρομοκρατία; -τισμός.
 terrorista, *m. f.*, τρομοκρατιστής.
 terrôso, -*a*, γεώδης, γεώμικτος, -μιγής; -ρρυπος.
 têrso, -*a*, καθαρός, (παστρικός), κομψός; στιλπνός, (ύαλιστός).
 terzâna (fêbbre —), *f.*, πυρετός τριταῖος. [γρόν).
 terzâre, τριβωλίζω, τρισεεύω (ἀ-
 terzeruôlo, *m.*, ἰστίον τοῦ προτόνου.
 terzêtto, *m.*, *triade*, τριάς || *mus.*, τριωδία, τριφωνία || *v.* -zina.
 terziârio, -*a*, τριτογενής.
 terzina, *f.*, τριστιχον.
 têrzo, -*a*, τρίτος || *s. m.*, -ον, τρι-
 τημόριον || *s. f.*, *mus.*, ἡ διὰ τριῶν (φωνή); *schërma*, τρίτευσις; †

τρίτη ὥρα || *in -o luôgo*, ἐν τρίτῃ τάξει, κατὰ τρίτον λόγον, ἐκ τρίτου, τρίτον. [γενής.
 terzogênito, -*a*, τριτότοκος, τριτο-
 têsna, *f.*, *v.* *tensiône* || *del carrpêllo*, τὰ ἄκρα τοῦ πῖλου || *misûira*, πῆ-
 χυς ἔξ ποδῶν, ὀργυιά. [καλον).
 têschio, *m.*, κρανίον, (κάρα, καύ-
 têsî, *f.*, θέσις; θέμα, συζήτησις.
 tesmotêta, *m.*, θεσμοθέτης.
 tesoreggiâre, θησαυρίζω.
 tesoreria, *f.*, θησαυροφυλάκιον; ταμεῖον (τοῦ δημοσίου). [μίας.
 tesoriêre, *m.*, θησαυροφύλαξ, τα-
 tesôro, *m.*, θησαυρός, (χασνές) || θησαυροφυλάκιον, (χασνές) || — *pûbblico*, δημόσιον ταμεῖον; οἱ πόροι τοῦ δημοσίου, αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους.
 têssera, *f.*, σημεῖον. σύμβολον, γνώρισμα; *v.* bigliêtto.
 têssera, ὑφαίνω, ἰστουργῶ, (φαίνω, φαδιάζω); *intrecciâre*, (περι-συμ-
 δια)πλέκω || *fig.*, ὑφαίνω, πλέκω, μηχανορραφῶ, ῥαδιουργῶ.
 tessitôre, *m.*, ὑφαντής; -*trice*; -*tôra*, *f.*, ὑφάντρια.
 tessitûra, *f.*, ὑφανσις; -ντούργη-
 μα; -ντική (τέχνη); πλοκή.
 tessûto, -*a*, ὑφασμένος, ὑφαντός, (φαντός) || *s. m.*, ὑφασμα, ὑφαν-
 τούργημα, πλέγμα, (ὑφαμια, πλέ-
 ξιμον); *anat.*, ἰστός, πλέγμα, (πλέ-
 ξιμον); *fig.*, ὑφασμα, (πλέξιμον); εἰρμός, σειρά.
 têssta, *f.*, κεφαλή, (-άλι), *v.* câpo || *mênte ecc.*, διάνοια, λογικόν, κρί-
 σις || *di prôpria* —, αὐτοκεφάλως.
 testâceo, -*a*, δοστράκινος, -κώδης, -κώδεσμος.
 testamentârio, -*a*, τῆς διαθήκης, διαθετικός || *esecutôre -o*, ἐκτελε-
 στῆς τῆς διαθήκης.
 testamêto, *m.*, διαθήκη || *l'antico*, *il nuôvo* —, ἡ παλαιά, ἡ καινή —.
 testârdo; -*terêccio*, *v.* *ostinâto*.
 testâre, κάμνω, συντάσσω, ποιῶ
 διαθήκην, διατίθεμαι τὰ ἑμαυτοῦ, διαθέτω.
 testâta, *f.*, ἄκρα, κορυφή.

- testático, *m.*, ἐπικεφάλαιον, (κεφαλιάτικον). [δότης.
- testatôre, -trice, διαθέτης, κληρο-
têste, *v.* testimonio. [γου, ἀρτίως.
- testè, *adv.*, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλί-
testicolâre, *m.f.*, τῶν ὄρχεων, ὄρ-
χιακός.
- testicolo, *m.*, ὄρχις, (ὄρ-(ἀρ)χίδι).
- testiêra, *f.*, κορυφαία, προμετω-
πίς, -πίδιον. [niâre.
- testificâre, *v.* attestâre, testimo-
testimoniâle, *m.f.*, μαρτυρικός;
πιστοποιητικός.
- testimoniânza, *f.*, μαρτυρία, κα-
τάθεσις; *fig.*, τεκμήριον, δεῖγμα,
ἀπόδειξις, πίστωμα.
- testimoniâre, μαρτυρῶ, καταθέτω
μαρτυρίαν || *fig.*, ἐμφανῶ, δεικνύω,
(δειχνῶ), φανερῶ, (-όνω), πιστο-
ποιῶ.
- testimônio, *m.*, μάρτυς, (-υρας, *f.*
-ύρισα) || — oculâre αὐτόπτης.
- têsto, *m.*, κείμενον || *tipografia*,
χονδρὸς χαρακτήρ || *fâr* —, χρη-
σιμεύω ὡς κανὼν καὶ τύπος.
- testuâle, *m.f.*, κειμενικός, κατὰ
τὸ κείμενον, κατὰ γράμμα ὁ λέξιν.
- testûggine, *v.* tartarûga.
- testûra, *f.*, πλοκή, *v.* tessitûra.
- têtano, *m.*, τέτανος.
- tetracôrdo, *m.*, τετράχορδον.
- tetraêdro, *m.*, τετράεδρον. [της.
- tetrâggine, *f.*, σκοτεινόν; στυγνό-
tetrâgono, -a, τετραγωνικός, -γω-
tetralogîa, *f.*, τετραλογία. [νος.
- tetrâmetro, -a, τετράμετρος.
- tetrârca, *m.*, τετράρχης.
- tetrarchîa, *f.*, τετραρχία.
- tetrâstico, -a, τετράστιχος.
- tetrâstilo, *m.*, τετράστυλον.
- têtro, -a, *oscuro*, σκοτεινός, ἀμαυ-
ρός; *câpo, malincônico*, στυγνός,
κατηφής; *spraventôso, orribile*, φρι-
tettâre, *v.* porpâre. [κώδης, δεινός.
- têtto, *m.*, ὄροφή, τέγος, στέγη, (σκε-
πή) || *fig.*, οἶκος, (σπίτι). [σταγον.
- tettôia, *f.*, παράπηγμα; πρό-(ὑπό)-
teurgîa, *f.*, θεουργία, μαγεία.
- tî, *pron.*, (*v.* tu), σοί, σοι, (σοῦ,
εἰς σέ); σέ, (ἐσένα).
- tiâra, *f.*, τιάρα, μίτρα.
- tîbia, *f.*, αὐλός, (καλάμι) || *stru-
mento*, αὐλός. [(ἀντι)κνημικός.
- tibiâle, *m.f.*, τῆς κνήμης, προ-
tîcchio, *v.* capriccio, νόγλια.
- tiêpido *ecc.*, *v.* têp-.
- tîfo, *m.*, τύφος.
- tîfôide, *m.f.*, τυφοειδής, -φώδης.
- tîfône, *m.*, τυφών. [ναβόφλοιος.
- tîglia, *f.*, κάστανον ἐψητόν || καν-
tîglio, *f.*, φιλύρα, (φιλουριά, φλα-
μούρι(ά), ἀχλαμούρι). [κος.
- tîgliôso, -a, ἰνώδης; σκληρόσαρ-
tîgna, *f.*, κνύος, τριχοκείρας, (κασ-
(σ)ίδα) || *bot.*, ψώρα || *avér la* —,
λειχηνῶ, (κασ(σ)ιδιάζω) || *fig.*, *v.*
avâro, tîrchio. [ἔξηράνθεμον.
- tîgnâmica, *f.*, ἐλειόχρυσον, ἀεῖζων,
- tîgnere, *v.* tingere.
- tîgnôso, -a, κινώδης, (κασ(σ)ιδιά-
ρικός, -άρης). [σαράκι, μαμούνι).
- tîgnuôla, *f.*, σῆς, (σκῶρος, βότρυδα,
- tîgrâto, -a, τιγροειδής, στικτός,
(παρδαλός).
- tîgre, *m.f.*, τίγρις, (καπλάνι) ||
fig., τίγρις, θηρίον, σκληρὸς ὁ
ἄσπλαγχνος ἄνθρωπος.
- tîmbâllo, *m.*, κρόταλ(οτύμπαν)ον,
(τουμπελέκι).
- *tîmbrâre *ecc.*, *v.* bollâre.
- tîmico, -a, θυμικός.
- tîmidêzza, *f.*, ἀτολμία, δειλία;
συστολή, αἰδημοσύνη.
- tîmido, -a, ἀτολμος, δειλός, (φοβι-
τσ(ι)άρης); συνεσταλμένος, αἰδή-
μων, (ἐντροπαλός).
- tîmo, *m.*, θυμός, (-μάρι).
- tîmône, *m.*, *di càrrô(zza)*, ῥυμός,
(ῥούντα) || *mar.*, πηδάλιον, (τιμό-
νι), οἶαξ, (δοιάκι). [νῶ.
- tîmoneggiâre, πηδαλιουχῶ, κύβερ-
- tîmonêlla, *f.*, ἄμαξα, (ἀμάξι).
- tîmoniêre, *m.*, πηδαλιοῦχος, (τι-
μονιέρης), οἰακοστρόφος.
- tîmorâto, -a, εὐσυνειδητος, δεισι-
θεος, (θεοφοβούμενος).
- tîmôre, *m.*, φόβος; σέβας || *sênza*
—, ἀφόβως, (ἄφοβα).
- tîmorôso, -a, δειλός, περιδεής, πε-
ρίφοβος, (φοβιτσ(ι)άρης).

timpaneggiàre, τυμπανίζω.
timpànico, -a, τυμπανικός.
timpanîte, *f.*, τυμπανίτης ὕδρωψ, τυμπανίτης.
timpano, *m.*, *in genere*, τύπανον; *strumento*, —, (τούμπανον, -πετῖνα, *f.*, *v.* -ο. [λέκι, σαντούρι].
tinàia, *f.*, οἰνοθήκη, *v.* cantina.
tınca, *f.*, ψύλλων, (τίγκα).
tinèlla, *f.*, λεκάνη, →
tinèllo, *m.*, καδίων, (μαστέλά(κι)), ληνίς, (πατητηράκι) || *salòtto da pranzo, ἐστιατόριον, -τήριον, (τραπεζαριά). [τίζω.
tingere, βάπτω, (βάφω), χρωματίζω.
tino, *m.*, κάδος, (μβούτα), ληνός, (πατητήρι). [στέλλά(κι)].
tinòzza, *f.*, λουτήρ, καδίσκος, (ματῖνα, *f.*, βαφή, (μπογιά), βάψις, (-ιμον, μπογιάντισμα), χρωματισμός, χρῶσις; *del vólto*, χροιά || *mézza* —, ὑπόχρωσις.
tintinnio, *m.*, κωδωνισμός || *dalle orecchie*, βόμβος, συριγμός. [ζω].
tintinnire, (ἀντ)ήγῳ; βομβῶ, (βουτῖνι).
tintóre, *m.*, βαφεύς, (μπογιατζής).
tintoria, *f.*, βαφείον, (μπογιατζῆδικο) || *arte*, βαφική.
tintúra, *f.*, βαφή, (μπογιά), χρῶμα || *liquore*, βαφή, βάμμα, (μπογιά).
tiórba, *f.*, τεόρβιον. [κός.
típico, -a, τυπικός; χαρακτηριστικός.
típo, *m.*, τύπος. [-φική, -φία.
típografia, *f.*, τυπογραφείον; *arte*, τυπογραφικός.
típografo, *m.*, τυπογράφος; *v.* stampatore. [ἔλκυσίγραμμον.
tiralinee, *m.*, γραμμοχαράκτης,
tiramântici, *m.*, (ἐμ)φυσητῆς ὀργάνου. [σανίζω, κάκοποιῶ.
tiranneggiàre, (κατα)τυραννῶ; βαρύνω.
tirannèllo, *m.*, τυραννίσκος.
tirannía; -nnide, *f.*, τυραννία.
tirannicida, *m. f.*, τυραννοκτόνος.
tirânnico; -nnesco, -a, τυραννικός.
tirânno, *m.*, *pr. e fig.*, τύραννος; *fig.*, ἀνὴρ ἄδικος, σκληρός, -στράχηλος, ἀπηνής.
tirânte, *m.*, *in genere*, ἔλκυστήρ; *delle scârpe*, —, (αὐτί).

tirâre, (ἐξ)έλκω, ἔλκω, σύρω, (σύρνω, τραβῶ, -βίζω) || *lanciare*, βάλλω, ἐκτοξεύω, ῥίπτω, (ῥίχνω), σύρω || *stampare*, ἐκτυπῶ, (τυπώνω, τραβῶ) || *allettare*, ἔλκω, προσάγομαι || *distendere*, ἐκ-(δια)τείνω || *soffiare*, πνέω || *riscuotere*, εισπράττω || — *linee*, χαράσσω || *v.* attingere; dedurre; trarre.
tirastivâli, *m.*, ὑποδηματοσύρτης.
tirâta, *f.*, ἔλκυσμός, -σις, ἔλξις, συρμός, (σύρσιμον, τράβηγμα) || περικοπή; μακρὰ σειρὰ ο συνέχεια, σωρεία; πλατυσμοί; δρόμος || *in una* —, διὰ μιᾶς, ἄνευ συγκοπῆς, κατὰ συνέχειαν.
tirâto, -a, εἰλκυσμένος, (τραβηγμένος); τεταμένος, τεντωμένος) || *v.* anato, tirchio.
tiratóre, *m.*, πυροβολητής, (τουφεκιστής) || *tipografia*, πιεστής.
tiratúra, *f.*, *stampa*, (ἐκ)τύπωσις || *di metalli*, ἔλασις, (συρματοποιήσις) || *della seta*, ἐκτύλιξις, (τυλιγάδιασμα).
tirchieria, *f.*, (ἄκρα) φιλαργυρία, γλισχρότης, (τζιγκουνιά), ἑυπαρία.
tirchio, -a, φιλάργυρος, γλίσχρος, (γύφτος, ἐξηνταβελόνης).
tirèlla, *f.*, ῥυτήρ, λῶρος.
tirètto, *v.* cassétto.
tiritèra, *v.* filastròcca.
tiro, *m.*, *in genere*, βολή; ῥίμμα, (ῥίψιμον ὄπλου, τράβιγμα); — a ségno, βολή κατὰ σκοποῦ, (ῥίψιμον στὸ σημάδι), σκοποβολή; *ludgo*, σκοποβολεῖον, (τόπος ὅπου ῥίχνουν) || — *d' artiglieria*, κανονοβολισμός || *a* —, ἐντὸς βολῆς || *armida* —, πυροβόλα ὄπλα || *equipaggiato*, ἄμαξα; — *a due*, συνωρίς, (ζευγάρι) || *fig.*, πανούργημα, περιπαιγμα, (μεζές); *m' ha giocato un brutto* —, μοῦ ἔκαμεν ἄσχημον πανούργημα, (μοῦ ἔπαιξεν ἄσχημον παιγνίδιον ὁ ἕνα παιγνίδι, μιὰ δουλειά, μοῦ τὴν ἐκατάφερε).
tirocinio, *v.* noviziato, prática.
tirso, *m.*, θύρσος.
tisàna, *f.*, πτισάνη.

tisi, *v.* etisia *ecc.*

titânico, -a, τιτανικός, -νειος; γιγαντιαῖος, ἡράκλειος.

titânio, *m.*, τιτάνιον.

titillâre, γαργαλίζω, ὑποκνίζω.

titillo, *m.*, γαργάλισμα, -μός, ὑποκνισμός. [ριος] || *vb.*, τιτλοδοτῶ.

titolâre, *m. f.*, ἔντιτλος, (τιτουλά-

titolarità, *f.*, τίτλωμα, ἀξίωμα.

titolâto, -a, δικαιοῦχος, τιτλοκάτοχος, τιτλοφόρος, εὐπατριδης.

título, *m.*, *in génere*, τίτλος; *di un libro ecc.*, ἐπιγραφή; *nobiliâre*, προσηγορία; *nóme*, ὀνομασία, ὄνομα; *diritto*, ραγίδνε, δικαίωμα, λόγος; *capítulo di un' ópera*, ὑποδιαίρεσις, μέρος || *a — di*, ὡς, λόγω. [ρεπής.

titubânte, *m. f.*, διστάζων, ἀμφι-

titubâre, *v.* dubitâre.

toccamâno, *m.*, σφίγις, (σφίξιμον,) τῆς χειρός, λαβή, (χειροπιασμα).

*toccânte, *barb.*, *v.* commovênte.

toccâre, ἄπτομαι, (ἐπι)ψαύω, θίγω, ἐγγίζω, (ἀγγίζω, πιάνω) || *mus.*,

παίζω, κρούω, ἐγγίζω || *commuó-*

vere, (συγ)κινῶ, ἐγγίζω || — *sul*

vino, ἐγγίζω κατάκαρδα || — *têrra*,

προσορμίζομαι, προσεγγίζω, ἀράζω,

πιάνω || — *di vôlo*, (*un argoménto*),

ἀναφέρω συντόμως, ἐγγίζω ἀκρο-

θιγῶς *ti* || — *il pólso*, πιάνω τὸν

σφυγμόν; *fig.*, ἀποπειρῶμαι τινός

|| — *le bússe*, ξυλοκοποῦμαι ||

-rsi, ἐγγίζομαι, εἶμαι συναφής,

(κολλητός).

tocco, *m.*, *toccata*, *tatto*, ἀφή || *cólpo*,

κτύπος, φθόγγος || *pézz(ét)to*, τε-

μάχιον || *induménto*, καλύπτρα.

tôga, *f.*, τήβεννος, -ννα || ἐπενδύτης

|| — *pretêsta*, περιπόρφυρος ἐσθῆς

ο τήβεννα || *la gênte di —*, οἱ δι-

κανικοί, οἱ δικαστικοί.

togâto, -a, τηβεννοφόρος.

tôgliere; tôrre, *v.* prêndere, trârre.

toh! *inter.*, ὦ! λάβε!

tôlda, *f.*, κατάστρωμα, (κουβέρτα).

*tolêtta, *v.* *tel-.

tollerâbile, *v.* sopportâbile.

tollerânte, *m. f.*, *v.* sofferênte,

paziênte; *in religióne*, ἀνεξιθρη-

σκος.

tollerânza, *f.*, ἀνοχή, ἐπιείκεια, συγ-

κατάβασις; ἀνεξικακία; -ξιθρησκεία

|| *câsa di —*, *v.* bordéllto.

tollerâre, *v.* soffrire, sopportâre,

permettere.

tomâio, *m.*, κεφαλῖς, (ψίδι).

tômba, *f.*, τάφος, τύμβος, μνήμα

|| θάνατος; τέλος.

tombâcco, *m.*, τομβάκι(ον).

tômbola, *f.*, τόμπολα.

tom(bol)âre, *v.* capitombolâre.

tômo, *m.*, τόμος || *v.* capitômbolo;

tipo, suggétto.

tônaca, *f.*, χιτών, μανδύας, ιερα-

τικὸν ἄμφιον || *anat.*, χιτών, ὑμήν.

tonâle, *m. f.*, τονικός.

tonalità, *f.*, τονικότης.

tonânte, *m. f.*, βροντῶν, -ταῖος,

-τώδης, -τητικός; θορυβώδης,

tonâre, *v.* tuon-. [παταγώδης.

tônchio, *m.*, τρώξ, τρώκτης, (σι-

ταρόπειρα, μαμουῖνι).

tondâre, *v.* arrotond-. [στρογγυλος.

tondeggiâre, *c. s.*; *n.*, εἶμαι ὑπο-

tôndere, *v.* tosâre.

tondêzza, *f.*, στρογγυλότης.

tôndo, -a, σφαιροειδής, στρογγυλός

|| *di cóntri*, ὀλοκληροτικός || *fig.*,

di persóne, εὐήθης, στενοκέφαλος

|| *s. m.*, *v.* círculo; *piátto*. [ριον.

tônfanò, *m.*, βόθρος || μέγα ποτή-

tônfo, *m.*, κατάδυσις, (βούτημα);

πτῶσις; ψόφος, κρότος.

tonicêlla, *f.*, ὑποχίτων; στιχάριον.

tônico, -a, *in génere*, τονικός;

medc., τονωτικός; *mus.*, τῶν τό-

νων, τονικός || *accênto -o*, τονική

προσῳδία || *s. m.*, τον(ω)τικὸν

tonnâra, *f.*, θυννεῖον. [(φάρμακον).

tonneggiâre, *mar.*, ὄυμουλκῶ.

tonnêggio, *m.*, ὄυμουλκία.

tonnellâggio, *m.*, χωρητικότης,

καταμέτρησις χωρητικότητος || *di-*

ritto di —, χωρητικὸν τέλος.

tonnellâta, *f.*, χίλια χιλιόγραμμα.

tonnina, *f.*, ταριχευτὸς θύννος.

tônno, *m.*, θύννος, (θύνος) || *di —*,

θύννειος.

tôno, *m.*, *mus.*, τόνος; ῥυθμός || *pittura*, χροιά, ἀπόχρωσις, τόνος || *v.* intonaziône; importânza.
 tonsillâre, *m. f.*, παρισθημακός.
 tonsille, *f. pl.*, τὰ παρίσθημα, ἀμυγδαλαί.
 tonsillite, *f.*, ἀμυγδαλίτις.
 tonsûra, *f.*, τριχοκουρία, κούρευμα, -ρά, στέφανος, (τονσοῦρα, κίερικα).
 tonsurâre, κείρω, χειροτονῶ, (κουρεύω). [τονημένος, κουρευμένος].
 tonsurâto, -a, κεκαρμένος, (χειρο-
 toutina, *f.*, τοντίνη.
 topâia, *f.*, μυωπία, (ποντικοφωλιά) || *fig.*, εὐτελής οἰκία, οἶκημα πεπαλαιωμένον, (παληόσπιτο).
 topâzio, *m.*, χρυσόλιθος, τοπάξι(ον).
 tôpico, -a, τοπικός || *s. f.*, -ή; *fig.*, ἀστόχημα. [topolino.
 torîno, -a, μύχρους || *s. m.*, *v.*
 tôpo, *m.*, μῦς, (ποντικός, -τίκι) || — *campagnuolo*, μῦς ἀρουραῖος, ἀγρόμυς, (γαιοπόντικος).
 topografia, *f.*, τοπογραφία.
 topografico, -a, τοπογραφικός.
 topôgrafo, *m.*, τοπογράφος.
 topolino, *m.*, μνάριον, (ποντικάνι).
 tôppa, *f.*, serratâra, κλειῦθρον, (κλειδωνιά, -δαριά) || *pézza*, ἐπίβλημα, ἐμβάλωμα, (μπάλωμα).
 *toppè, *m.*, *barb.*, προκόμιον; λόφος, (περτσές, ζουλούφι, τοῦπα) || *fig.*, αὐθάδεια, θρασύτης.
 tôppo, *m.*, στέλεχος, κορμός, πρέμνον, (κουτσοῦρα).
 torâce, *m.*, θώραξ, στήθος.
 torâcico, -a, θωρακικός; στηθικός.
 tôrba, *f.*, ποάνθραξ, (τόρφη).
 torbidâre, *v.* intorb-.
 torbidêzza, *f.*, θολότης, -λωσις || *di vista*, ἀμβλυωπία.
 tôrbido, -a, ἀμαυρός, (θαμπός), θολός, τεθολωμένος, θολερός; τεταραγμένος; *di persôna*, κατηφής, σκυθρωπός || *s. m.*, ταραχή, σύγχυσις, ἀταξία, ἀνησυχία; ἀσυμφωνία; *c. s.*
 torbiêra, *f.*, ποανθρακωρυχειόν.
 torbôso, -a, ποανθρακώδης.
 tôrcere, (συ)στρέφω, στρήφω, (στρή-

βω); κάμπτω, λυγίζω || *snaturdre*, *guastâre*, στρεβλῶ, διαστρέφω, ἄλλοιῶ || *allontanâre*, *vôlgere al-trove*, ἀποστρέφω, ἀπο-(παρεκ)-τρέπω || *dâr del filo da* —, παρέχω πρᾶγματα εἰς τινα, (τοῦ ἀνοίγω δουλειαίς) || -rsi, (συ)στρέφομαι, κάμπτομαι, συσπείρομαι. [μίζω].
 torchiâre, (ἐκ)πιέζω, (στύβω, ξεζου-
 tôrchio, *m.*, (ἐκ)πιεστήριον || *esser sûtto i* -i, εἶμαι ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ἐκτυποῦμαι.
 tôrcia, *f.*, δᾶς, (δαδί), πυρσός.
 torcicôllo, *m.*, στρεψαυγενισμός, τενοντάγρα, (σραβολαίμιασμα) || *zool.*, πιπῶ, πίπος, (κνιπολόγος) || *v.* bacchettône.
 torigliâre, *v.* (at)tôrcere.
 torcitôio, *m.*, ῥόμβος, κλωστήρ;
 torcoliêre, *m.*, πιεστής. [*v.* tôrchio.
 tôrcolo, *v.* tôrchio.
 tôrdella, *f.*, τεφροκίχλα.
 tôrdo, *m.*, κίχλα, (τσίχλα).
 toreadôre, *m.*, ταυρομάχος.
 torêllo, *m.*, ταυρίδιον.
 tôrma, *f.*, ὄχλος, ἀγέλη, τύρβη.
 tormalina, *f.*, τουρμαλίνη. [ταιγίς.
 tormênta, *f.*, θύελλα, λαίλαψ, κα-
 tormentâre, βασανίζω, τυραννῶ; ἀνιῶ, ἐνοχλῶ, ἀνησυχῶ, λυπῶ, κατατρύχω || *un lavôro*, ἐπεξεργάζομαι ὑπερβαλλόντως, διασμιλεύω, ἐξονυχίζω, στρεβλ(όνω)ῶ.
 tormentilla, *f.*, ἐπτάφυλλον.
 tormênto, *m.*, βάσανος, τυραννία; ἀδημονία, ἀγωνία, ἀνησυχία; ἀλγηδών. [γεινός; ἀνιαρός.
 tormentôso, -a, βασανιστικός, ἀλ-
 tornacônto, *m.*, ὠφέλεια, ὄφελος,
 tornâre, *v.* ritorn-. [κένδρος.
 tornasôle, *v.* girasôle.
 tornâta, *f.*, *v.* ritôrno; *adunânza*.
 torneâre, (λογχο)μονομαχῶ ἔφιππος. [(ἔφιππος).
 torneatôre, *m.*, λογχομονομάχος
 tornêo, *m.*, μονομαχία ἔφιππος, λογχομονομαχία; ἀγών, πάλη.
 torni(â)re, τορνεύω.
 tôrnio, *m.*, τórνος. [-νιδόρος].
 tornitôre, *m.*, τορνευτής, (-νάρης,

tôgno, *m.*, περίοδος, περιφορά || *ανν.*, κυκλοτερώς, περιφερῶς.
 tôro, *m.*, ταῦρος, (-ρί).
 torpêdine, *f.*, *itt.*, νάρκη || →
 torpediniêra, *f.*, *mar.*, ναύκλαστρον, (τορπίλλα), πλοῖον ναρκο-(τορπιλλο)βόλον, τορπιλλοφόρον. [βόλος.
 torpediniêre, *m.*, ναρκο-(τορπιλλο)-
 tôrpidò, -*a*, ναρκώδης, ἀναίσθητος; νωθρός, ὀκνηρός.
 torpôre, *m.*, -pidêzza, *f.*, νάρκωσις, νάρκη, ἀναισθησία, (μούδιασμα). [γος ἐτοιμόρροπος.
 torracchiône; torrâzzo, *m.*, πύρ-
 torraiôlo, *m.*, φάσσα, (ἀγριοπερίστερον). [|| *vb.*, *v.* prêndere, trârre.
 tôrre, *f.*, πύργος, τύρσις, (κουλάς)
 torrefâre, *v.* tostâre. [δής; ὑψηλός.
 torreggiânte, *m.f.*, πυργώδης, -γοει-
 torreggiâre, πυργοῦμαι, ὑψοῦμαι ὡς πύργος.
 torrênte, *m.*, χείμαρρος || *fig.*, πλήθος, ἀφθονία; ὄρμη.
 torrêtta; torricella, *f.*, πυργίον, -γίσκος, (-γάκι), ἀποσκοπεῖον.
 tôrrido, -*a*, ὑπερκαυστικός, φλογερός, διάκεκαυμένος; κατάξηρος || *zôna* -*a*, διακεκαυμένη ζώνη.
 torriêre, *m.*, πυργοφύλαξ.
 torriône, *m.*, μέγας πύργος.
 torrône, *m.*, ἀμυγδαλωτόν, καρωτόν, (ἀμυγδαλό-(καρυδό)πηττα).
 torsêllo, *m.*, τολύπη, ἀγαθίς, (κουβάρι); *v.* rôtolo; cuscinêtto || *dêlle monête*, σημαντήρ. [μον).
 torsióne, *f.*, σύστρεψις, (στρήψι-
 tôrso, *m.*, κορμός, (-μί); *v.* trônco; →
 tôrsolo, *m.*, *di frùtti*, ἀποτράγημα, καρδιά, (κούτσουρον); *di càvolo ecc.*, καυλός, (γουλί, κοτσάνι).
 tôrta, *f.*, κριβάνη, πλακοῦς, στρέμμα, (πήττα, τούρτα).
 tortêll(in)o, *m.*, πλακούντιον; τηγανολάγηνον, (τηγανήτα).
 tortiêra, *f.*, κρίβανος, (τουρτιέρα,
 tortigliôso, *v.* -tuôso. [ταψί, σινί).
 tôrto, -*a*, κυρτός; στρεπτός, διάστροφος, (στρεμμένος) || *s. m.*, ἄδικον, -κία, -κημα; ὕβρις, προσ-

βολή || *avêr* -*o*, ἔχω ἄδικον || *dâr* -*o*, καταδικάζω || *a* -*o*, ἄδικως.
 tôrtora; torêlla, *f.*, τρυγών, (-γό-
 νι), -γώνιον, (-γονάκι).
 tortuosità, *f.*, στρεβλότης, (στραβάδα), σκολιότης, ἔλιγμός.
 tortuôso, -*a*, στρεβλός, σκολιός, ἑλικοειδής, -κώδης || *fig.*, δόλιος, διεστραμμένος.
 tortûra, *f.*, στρέβλωσις, βάσανος, *v.* tormênto || *strumênto di* —, στρέβλη, βασανιστήριο, (σκεντζές).
 torturâre, στρεβλῶ, βασανίζω, ὑποβάλλω εἰς τὰ βασανιστήρια, (σκεντζεύω), *v.* tormentâre.
 torvitâ, *f.*, αὐστηρότης, σκυθρωπασμός, ἀγριότης, βλοσυρότης.
 tôrvo, -*a*, αὐστηρός, σκυθρωπός, ἄγριος, -ιωπός, βλοσυρός.
 tôsa, *v.* ragâzza.
 tosâre, κείρω, κουρεύω.
 tosâto, -*a*, καρτός, κεκαρμένος, (κουρεμένος, -ρευτός).
 tosâtûra, *f.*, πόκος, ἀπόκαρμα, (ἀπό)καρσις, κούρευμα; ἔκκοπή τῆς κόμης, ἀπόκαρσις, κούρευσις.
 toscaneggiâre, τυρρηνίζω, τοσκανίζω. [σκανισμός.
 toscanêsimo, *m.*, τυρρηνισμός, το-
 tôsc(ân)o, -*a*, τυρρηνικός, (τοσκαν(ικ)ός).
 tosône, *m.*, πόκος, μαλλός, δορά || — *d'* ôro, χρουσοῦν δέρας.
 tôsse, *f.*, βήξ, (βήχας).
 tôssico, *v.* velêno. [λογία
 tossicologia, *f.*, τοξικο-(δηλητηριο)-
 tossimênto, *m.*, βῆξις, (-ξιμον, -γη-
 tossire, βήχω. [μα), συχνοβηχία.
 tostâre, φρύγω, (καβουρδίζω).
 tostâto, -*a*, φρυκτός, (καβουρδιστός). [(καβούρδισμα).
 tostâtûra, *f.*, φρύξις, φρυγμός,
 tostîno, *m.*, φρύγετρον, -γεύς.
 tôsto, -*a*, *v.* sfrontâto || -*o*, *ανν.*, *v.* súbito.
 totâle, *m.f.*, σύμπας, ὀλικός, ὅλος, ὀλόκληρος, ὀλοσχερής || *s. m.*, ὀλικὸν ποσόν, ὅλον; κεφάλαιον.
 totalità, *f.*, (σύν)ὅλον, ὀλότης.
 totalizzâre, ἀθροίζω, συγκεφαλαιῶ.

tótano, m., τευθίς, (καλαμάρι).
tonâglia, f., τραπεζομάνδηλον,
 (-μάντιλον, πανί τοῦ τραπεζιοῦ).
tonagli(u)ôlo, m., χειρόμακτρον,
 (πετσέτα).
tôzzo, -a, βραχυστρογγυλος, (κον-
 τόπαχος, -τόχονδρος), παχύς || *s. m.*,
tra, v. fra. [τμήμα, κομμάτιον.
trabâcca, v. baiâcca. [πάκολον).
trabâccolo, m., τράπαρον, (τραμ-
traballâre, κλονοῦμαι, δονοῦμαι,
 σαλεύομαι; →
trabalzâre, ἀνα-(δια)σείω, ἀνατι-
 νάσσω, (τραντάζω, τραν-(ταρ)τα-
 νίζω).
trabâlzo, m., ἀνά-(διά)σεισις, ἀνατι-
 ναξις, -ναγμα, κλόνος, -νησις, κρα-
 δασμός, (τράνταγμα, τραν-(ταρ)-
trabêa, f., ἀμοργίς. [τάνισμα).
trabeaziône, f., ἐπιστύλιον.
traboccâre, ὑπερβάλλω, (ὑπερ)ἐκ-
 χέομαι, πλημμυρῶ, (ξεχειλίζω) ||
 βρίθω || πλήθω || ὑπερσταθμίζο-
 μαι, ὑπερβάλλω. [στρα.
trabocchêto, m., παγίς, δελεά-
trabôcco, m., ἔκχυσις, ἐκχείλισις,
 πλημμύρ(ισμ)α, (ξεχειλισμα).
tracannâre, κωθωνίζω; ὑπερπίνω.
traccagnôto, v. tôzzo.
traccheggiâre, v. temporeggiâre.
trâccia, f., ἔχνος; σημεῖον || ὁδός,
 δρόμος. [χάραξις.
tracciamêto, m., διαγραφή, (δια)-
tracciâre, διαγράφω, διαχαράσσω
 || ὑποδεικνύω. [χάραγμα.
tracciâto, m., διάγραμμα, (δια)-
trachiâ, f., τραχειᾶ ἀρτηρία.
tracheotomia, f., τραχειοτομία.
tracôlla, v. bandoliêra.
tracollâre, εἶμαι ἐτοιμόρροπος, (κα-
 τὰ)πίπτω || κλονοῦμαι, δονοῦμαι.
tracôllo, m., καταστροφή, πτώσις,
 ὄλεθρος || *dâr il* —, ἀνατρέπω,
 (ἀνα)ποδογυρίζω).
tracotânte, v. arrogânte.
tradimêto, m., προδοσία, ἀπιστία,
 (τραντίρισμα); *alto* —, ἐσχάτη
 προδοσία. [(κατα)δίνω).
tradire, προδίδω, ἀπιστώ, (προ-
traditôre, -trice, προδοτικός, ἀπι-

στος, ἐπίβουλος || *s.*, προ-(κατα)δό-
 τής, (τραϊτόρος).
tradizionâle, m. f., ὁ ἐκ παραδό-
 σεως ο κατὰ παράδοσιν, πατροπα-
tradiziône, f., παράδοσις. [ράδοτος.
traducibile, m. f., ὁ δυνάμενος με-
 ταφρασθῆναι, μεταφραστός, μεθ-
 ερμηνεύσιμος.
tradûrre, μεταφράζω, μεθερμηνεύω,
 μεταγλωττίζω || (*tras*)*portâre, con-*
dûrre, μεταφέρω, (μετα)κομίζω,
 (μετ)ᾄγω || *leg.*, ἐγκαλῶ εἰς δικα-
 στήριον, ἐνάγω, κλητεύω.
traduttôre, -trice, μεταφραστής,
 μεθερμηνευτής, μεταγλωττιστής.
traduziône, f., μετάφρασις, μεθερ-
 μήνευσις, μεταγλώττισις || μετα-
 κόμισις, μεταγωγή; πρόσκλησις
 εἰς τὸ δικαστήριον, κλήσις.
traênte, m., comm., ὁ σύρων συν-
 αλλαγματικῆν, ἐκδότης (συναλ-
 λαγματικῆς).
trafelamêto, m., καταπόνησις;
 πνευστίασις, φυσιασμός, ἀγχομα-
 χητόν, (λαχάνιασμα).
trafelâto, -a, ἀσθματώδης, πνευ-
 στιῶν, (ἀγχομαχῶν).
trafficcâre ecc., v. commerciâre, ne-
goziâre.
traffiggere, (δια)τιτρώσκω, διαπεί-
 ρω, διαπερ(ν)ῶ || θλίβω, λυπῶ,
 πικραίνω; (ὑπο-παρα)κεντῶ, (κεν-
 τρόνω); δάκνω; *v. ferire*; *rûn-*
trafila, f., σύρτης, ὀλκός. [gere.
trafilâre, συρματοουργῶ.
trafitt(ûr)a, f., τραῦμα, πληγή;
 ἀμυχή, κέντημα, (κέντρωμα); *v.*
traforâre, v. (per)for-. [fitta.
trafugamêto, m., ὑφ-(ὑπεξ)αίρε-
 σις. [κλέπτω.
trafugâre, ὑφ-(ὑπεξ)αιρῶ, (ὑπο)-
tragêdia, f., τραγωδία || *fig.*, φο-
 βερὸν συμβάν.
traghattâre, v. tragitt-. [γωδός.
trâgico, -a, τραγικός || *s. m.*, τρα-
tragicômico, -a, τραγικοκωμικός,
 κωμικοτραγικός, ἱλαροτραγωδικός.
tragicommêdia, f., τραγικοκωμω-
 δία, κωμικο-(ἱλαρο)τραγωδία.
tragittâre, διαβιβάζω, διαβάλλω ||

- n.*, διαβαίνω, διέρχομαι, διαπερ-(*v*)ῶ. [δόδος, πορεία.]
- tragitto**, *m.*, διάβασις, διάπλους; **traguârdo**, *v.* livello.
- traiettôria**, *f.*, παραβολή.
- trainâre**, ἔλκω, (τραβῶ).
- trâino**, *m.*, ἔλκυσμός, -υσις || -υθρον, χαμουλκός || φορτίον || βάδισμα, βῆμα τοῦ ἵππου || *v.* trêno.
- tralasciâre**, *v.* lasc-, s-(o)mêttete.
- trâlêcio**, *m.*, κλάδος, βλαστός.
- traliccio**, *m.*, κανναβοδιμιτον, -βόπανον, (μεντερο-(στρωματσό)πανον, λινάτσα).
- tralignâre**, *v.* degenerâre.
- tralûcere**, *v.* trasparire.
- trâma**, *f.*, κρόκη, ὑφάδιον, πηνίον, (φάδι) || *fig.* σκευωρία, μηχανορραφία, δολοπλοκία.
- tramâglio**, *m.*, δίκτυον.
- tramandâre**, μεταδίδω, μεταβιβάζω || *v.* esalâre.
- tramâre**, κροκίζω, κερκίζω, (φαίνω) || *fig.* σκευωρῶ, μηχανορραφῶ, δολοπλοκῶ, ὑφαίνω δόλους, μηχανῶμαι ἐπιβουλήν. [στενοχωροῦμαι.]
- trambasciâre**, ἀδημονῶ, ἀγωνιῶ,
- trambûsto**, *m.*, (δια)ταραχή, σύγχυσις, *v.* confusiône, tumûlto.
- tramenio**, *m.*, ταραχή, σκίρτησις, *c. s.*
- tramescolâre**; -*stolâre*, *v.* (ri)mesc-, confôndere.
- tramêssa**, *f.*, παρένθεσις || μεσιτεία.
- tramêssô**, *m.*, παρόψημα, δεύτερον παράθεμα. [pôrre.]
- tramêttete**, *v.* framezzâre, inter-
- tramezzâre**, *v.* fram-.
- tramêzzo**, *m.*; -*a*, *f.*, διάγραμμα, διατειχισμα, παρέμβλημα, μέσον.
- trâmite**, *v.* sentiêro, vîa.
- tramôggia**, *f.*, χώνη, μυλική χοάνη.
- tramontâna**, *f.*, *v.* bôrea; setten-
- triône** || pèrder la —, ἀμηχανῶ, συγχέομαι, (μπερδεύομαι, τὰ χάνω). [ζομαι, βασιλεύω].
- tramontâre**, δύω, -ομαι, ἔξαφανί-
- tramônto**, *m.*, δύσις, (βασίλευμα).
- tramortire**, λειποθυμῶ, -οψυχῶ.
- trâmpolo**, *m.*, κἀλόβαθρον, (ξύλο-πόδαρον, ῥόπαλον).
- trampoliêro**, *m.*, *zool.*, μακρόταρ-
- trampolino**, *m.*, ἀλματήριον. [σον.]
- tramutâre**, *v.* cambiâre, trasferire.
- tramvîa**, *f.*; ***tramwâg**, *m.* *barb.*, τροχίο-(ἑμποσιδηρό)δρομος, (τραμβάι). [πλεκτάνη.]
- tranêllo**, *m.*, παγίς, (-ίδα), ἐνέδρα,
- trangugiâre**, *v.* inghiottire.
- trânne**, *v.* eccêtto.
- tranquillânte**, *m. f.*, (κατα)πραῦν-τικός, καθησυχαστικός; παυσώδυνος. [συχάζω, κατευνάζω.]
- tranquillâre**, καταπραῦνω, (καθ)ῆ-
- tranquillità**, *f.*, ἡσυχία, ἡρεμία, ἀταραξία, γαλήνη.
- tranquillo**, -*a*, ἡσυχος, ἡρεμος, ἀτάραχος, γαλήνιος; πρᾶος; εὐθυμος.
- transalpino**, -*a*, ὑπεράλπειος, πέραν τῶν Ἑλλησπονδίων.
- transatlântico**, -*a*, ὑπερωκεάνειος, ὑπερατλαντικός; *s. m.*, -όν (ἀτμόπλοιο).
- [φωνία.]
- transaziône**, *f.*, συμβιβασμός, συμ-
- transigere**, συμβιβάζομαι, διαλλάττομαι || ὑποχωρῶ, ἐνδίδω. [sâre.]
- transitâre**, διαμετακομίζω; *v.* pas-
- transitino**, -*a*, μεταβατικός; *vêr-*bo -*o*, ῥῆμα -όν.
- trânsito**, *m.*, διαμετακόμισις, (τράνσιτο); *v.* passâggio; môrte.
- transitório**, -*a*, μεταβατικός, πρόσκαιρος, ἐφήμερος.
- transiziône**, *f.*, μετάβασις.
- translûcido**, -*a*, διανγής, διάφωτος.
- transmarino**, -*a*, ὑπερθαλάσσιος, ὑπερπελάγιος. [δου.]
- transpadâno**, -*a*, ὁ πέραν τοῦ Πά-
- transteverino**, *v.* trast-.
- transûnto**, *v.* estrâtto.
- transustanziâre**, μετουσιῶ. [σις.]
- transustanziazîone**, *f.*, μετουσιώ-
- trapanâre**, τρυπανίζω.
- trapanaziône**, τρυπανισμός.
- trâpano**, *m.*, τρύπανον || *medc.*, κεφαλοτρύπανον.
- trapassâre**, *v.* trafiggere; (oltre)-passâre; morire.
- trapâssô**, *m.*, διά-(μετά)βασις; παρεκβασις || τελευτή, θάνατος.
- trapelâre**, δια-(ἀπο)ρρέω || διυλίζω,

ἀποστάζω || *fig.*, (ὕπ)ἐξέρχομαι, ὑπεκφεύγω.

trapêzio, *m.*, τραπέζιον. [*s. m.*, -ές.
trapezôide, *m. f.*, τραπεζοειδής ||
trapiautamênto, *m.*, μεταφύτευσις, -ευμα || μεταφορά, μετατόπισις.
trapiantâre, μεταφυτεύω || *fig.*, μετατοπίζω, μετακομίζω. [*μα.*
trapônte, *m.*, *par.*, μεσοκατάστρω-
trâppa, *f.*, τράππη. [-σινή.
trappista, *m.*, τραππιστής; *f.*,
trâppola, *f.*, *per tôpi*, μνάγρα, (ξύ-
λόκατα, ποντικοπαγίδα, φάκα); *in*
gènere e fig., παγίς, (φάκα); δό-
λος, ἀπάτη, μηχανορραφία.
trappolâre, παγιδεύω: δελεάζω,
ἀπατώ. [τεών, πανουργος.
trappolatôre, -trice, δόλιος, ἀπα-
trappoleria, *f.*, δολιότης, ἀπάτη,
πανουργία. [(τσατίζω), ξαψιδεύω.
trapuntâre, διαρράπτω, διακεντώ,
trapûnto, *m.*, ἐπιρραφή, (πισοβε-
λονιά), διακέντημα, ξαψιδευσις.
traripâre, *v.* strar-
trârre, ἐξάγω, ἀφαιρώ, ἐκβάλλω,
(βγάλλω, ἐβγάζω, -άνω) || — *una*
cambiale, ἐκδίδω, (τραβῶ) || *v.* ti-
râre. [(ἀνα)τινάσσομαι; τρέμω.
trasalîre, (ἀνα)σιριτώ, (ἀνα)πηδῶ,
trasandâre, *v.* trascurâre.
trascêgliere, ἐκ-(δια)λέγω.
trascendentâle, *m. f.*, ὑπεροχικός,
ὑπερτερός, ὑπέροσφος || *mat.*,
ὑψηλός. [πέρτερος.
trascendênte, *m. f.*, ὑπέροχος, ὑ-
trascendênza, *f.*, ὑπεροχή, ὑπερ-
τερία, ὑπερβολή.
trascendere, ὑπερέχω, ὑπερτερῶ,
ὑπερβάλλω, -βαίνω.
traseinâre, ἔλκω, (τραβῶ), (κατα)-
σύρω || ἀναβάλλω || -rsi, ἔλκομαι,
(κατα)σύρομαι, (κωλο)σύρομαι);
ἀναβάλλομαι.
trascolorâre, *v.* scolorire.
trascôrrere, *s.*, se-; (oltre)passâre.
trascôrso, *m.*, παραδρομή, ἀμάρ-
τημα, σφάλμα.
trascrittôre; -trice, μεταγράφω,
μετα-(ἀντι)γραφεύς.
trascrivere, μετα-(ἀντι)γράφω.

trascriziône, *f.*, μετα-(ἀντι)γραφή.
trascurânte, *m. f.*; -âto, -a, *v.* ne-
gligênte.
trascuratêzza; -rânza; -ratâggine,
f., ἀμέλεια, (ἀναμελεία, ἀνεγνοι-
σιά); ὀλιγορῖα; ἀνακαλλωπισία.
trascurâre, (παρ)ἀμελῶ, (ἀναμελῶ,
-λεῦω), ὀλιγορῶ; παραβλέπω, πα-
ράλείπω, (δὲν) λογαριάζω).
trasecolâre, ἐκπλήττομαι.
trasferibile, *m. f.*, μεταφερτός,
μετακομιστέος.
trasferimênto, *m.*, μεταφορά, με-
τακόμισις, -μιδή; μεταβίβασμός.
trasferire, μεταφέρω, μετακομίζω,
μεταβιβάζω. [βίβασις.
trasfêrta, *f.*, παραχώρησις, μετα-
trasfigurâre, μεταμορφῶ, (-όνω) ||
-rsi, -οῦμαι, ἀλλοιοῦμαι.
trasfiguraziône, *f.*, μεταμόρφωσις.
trasfôndere, μεταγγίζω || μεταδίδω,
μεταβιβάζω.
trasformâre, μετασχηματίζω, μετα-
πλάττω, μεταποιῶ, μεταμορφῶ,
(-όνω). [τής.
trasformatôre, -trice, μεταμορφω-
trasformaziône, *f.*, μετασχηματι-
σμός, μετάπλασις, μεταμόρφωσις.
trasfusiône, *f.*, μετάγγισις, -γγισμός.
transgangêtico, -a, ὑπεργάγγειος.
trasgredire, παραβαίνω, ἀθετῶ,
(χαλῶ).
trasparênte, *m. f.*, διαυγής, διαφα-
νής, διαφεγγής || *s. m.*, διάφαντρον.
trasparênza, *f.*, διαύγεια, διαφάνεια,
-νές. [διαλάμπω.
trasparire, διαυγάζω, διαφαίνομαι,
traspirâre, διαπνέομαι, ἐφιδροῦμαι,
ιδρῶ, (-όνω). [δρωσις, -ωμα.
traspiraziône, *f.*, διαπνοή, (ἐφ)ῖ-
traspirare, μεταθέτω, μετατοπίζω;
mus., μετατονίζω. [(μεταφερτός).
trasportâbile, *m. f.*, μετακομιστός,
trasportâre, μεταφέρω, μετακομίζω;
μεταβιβάζω.
trasporto, *m.*, μεταφορά, μετακό-
μισις; μεταβίβασις || *fig.*, ἐνθου-
σιασμός, ἔκστασις; παραφορά, ἔξ-
αψις. [τατοπιστικός.
traspositivo, -a, μεταθετικός, με-

trasposiziōne, *f.*, μετάθεσις, μεταστάσις, μετατοπισμός; μετάθεμα.
 trasterverino, *-a*, ὑπερτιβέριος.
 trastùllo *e der.*, *v.* giuòco, diver-timênto *ecc.* [spiràre.
 trasudàre, ἐξ-ἄφ-(ἄν)ιδρῶ, *v.* tra-
 trasversàile, *m. f.*, πλάγιος, ἐγκάρσιος, λοξός || *s. f.*, ἐγκαρσία (γραμ-
 trasvêrso, *c. s.*, *v.* obliquo. [μή].
 trasvolàre, ὑπερίπταμαι; διαβαίνω
 δρομαίως, παρέρχομαι ταχέως.
 tràttn, *f.*, stràtta, strappàta, ἔλκυσμός, ἀποσπασμός || *estraziōne*, (δια)κλήρωσις || *moltitùdine*, πλήθος, ὄμιλος || — *dèi nèri*, ἀγοροπωλησία, (δουλεμπόριον,) τῶν μαύρων || *comm.*, συναλλαγματική.
 trattàbile, *m. f.*, μαλακός, εὐμάλακτος, εὐκαμπτος, εὐμεταχειρίστος || εὐπροσήγορος, εὐάγωγος, πρᾶξος.
 trattabilità, *f.*, εὐπροσηγορία, ἠπιότης, πραότης.
 trattamênto, *m.*, *condòtta ecc.*, μεταχειρισμός, -ρισις, συμπεριφορά, ἄγωγή || *pàga ecc.*, μισθός, -οδοσία || *nutrimênto*, διατροφή || *ricevime-
nto*, *fèsta*, εὐωχία, συμπόσιον, ἐστίαμα, (τραπέζι) || *medc.*, θεραπεία, (κούρα).
 trattàre, φέρομαι πρὸς τινα καλῶς ἢ κακῶς, προσφέρομαι, μεταχειρίζομαι || *maneggiàre*, διαχειρίζομαι, ἐφάπτομαι || *lavoràre*, καλλιεργῶ || *un argomênto*, *un affàre*, (δια)πραγματεύομαι; *ragionàre*, διαλέγομαι, συζητῶ || *dàr da mangiàre ecc.*, φιλεύω, ἐστιῶ || *medc.*, θεραπεύω, (κουράω). [γματειῶν.
 trattatista, *m.*, συγγραφεὺς πρα-
 trattatìve, *f.*, *pl.*, συμφωνία; *v.* *contrattaziōne*.
 trattàto, *m.*, *pàtto ecc.*, σύμβασις, συνθήκη || *libro*, πραγματεία.
 trattaziōne, *f.*, πραγματεία.
 tratteggiàre, δια-(παραλληλο)γραμ-
 μίζω || σκιαγραφῶ, σχεδιάζω; ἀνα-(περι)γράφω, ἐξιστορῶ.
 trattèggio, *m.*, παραλληλογράμ-
 μισμα.
 trattenêre, συγκρατῶ, κατέχω,

συντηρῶ || λαλῶ τινι, ὀμιλῶ || εὐ-
 φραίνω, τέρπω.
 trattenimênto, *m.*, τέρψις, διασκέ-
 δασις; συνομιλία, συνδιάλεξις.
 trattenùta, *v.* ritenùta.
 tràtto, *m.*, *v.* *-a*; *spàzio*, *distànza*, διάστημα, -στασις || *tiro*, βολή, βλήμα || — *di còrda*, σχοινισμός || *manièra*, συμπεριφορά, διαγωγή; τρόπος || — *di spìrito*, εὐφυσολογία, χαριεντισμός || *sègno*, γραμμή, ση-
 μεῖον || *di un libro*, *v.* *pàssò* || *in un* —, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλ-
 μοῦ, αἴφνης, ἀπροσδοκῆτως.
 trattòre, *m.*, ξενοδόχος, ὑποπώλης,
 trattoria, *f.*, ξενοδοχεῖον. [κάπηλος.
 traumàtico, *-a*, τραυματικός.
 travagliàre, βασανίζω, κατατρύχω,
 τλαιπωρῶ, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ || *n.*,
 μοχθῶ, (κοπιάζω), *v.* *faticàre*,
lavoràre.
 travàglio, *m.*, ἀδημονία, ἐνόχλησις,
 ἀνία, μέριμνα || *lavorò* (*faticòso*),
 ἐργασία, κόπος, (δουλειά) || *dèi
pàrto*, πόνοι τοκετοῦ, ὠδίνες ||
ordìgno dèi manisicàlchi, ὀπλοπέδη.
 travagliòso, *-a*, ἀλγεινός, ἐπίπονος,
 ἐπιμοχθός, ὀδυνηρός. [βαίνω.
 travalicàre, διέρχομαι, δια-(μετα)-
 travasàre, μεταγγίζω, μετεγγέω.
 travàso, *m.*, μετάγγισις, -γγισμός,
 μετάχυσις. [ολον τῶν δοκῶν.
 travatùra, *f.*, δόσισις, δοκοί, σύν-
 tràve, *m. f.*, δοκός; (-κάρι, γρεντία,
 βουρδουνάρι, ἀσμάνι, τράβα).
 travedêre, βλέπω λοξῶς, ἀπατῶμαι
 ἐν τῷ βλέπειν.
 travèggole, *f. pl.*, σκοτοδινιάσεις,
 (σκοτούραις) || *avèr le* —, βλέπω
 ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, κρίνω ἐσφαλμέ-
 νως, παραλογίζομαι.
 travêrsa, *f.*, διαδοκίς, διάπηγμα,
 πλαγία δοκίς, πλάγιον ξύλον.
 traversàile, *v.* *trasv-*.
 traversàre, *v.* *attrav-*.
 traversàta, *f.*, ταξείδιον, (-ξίδι),
 διάπλους, πέρασμα.
 traversià, *f.*, δυστυχία, συμφορά,
v. *disgràzia*.
 travêrso, *v.* *obliquo*, *sghémbo* || *vìa*

di —, πλάγιος δρόμος, πλάγια ἀτραπός, πάροδος, (παραστράτι).

travertino, *m.*, τραβερτινίτης.

travestimênto, *m.*, μεταμφίσεις, μετασηματισμός, μεταμόρφωσις.

travestire, μεταμφιεννύω, μετ-(παρ)ενδύω, μεταμορφῶ, μετασηματίζω. [τα-(παρα)μεμορφωμένος.

travestito, *-a*, μετημφιεσμένος, μεταβίβαση, παρεκτροπή, ἀναπλάνησις; φθορά.

traviâre, παρεκτρέπω, ἀποπλανῶ; φθείρω, χαλ(ν)ῶ. [ράκι].

travicêllo, *m.*, δοκίς, -κίδιον, (-κα-travisâre, *v.* svisâre, snaturâre.

travôlgere, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω; κατασύρω, ἔλκω, (τραβῶ).

traziône, *f.*, ἔλκυσμός, -σις.

tre, *num.*, *inv.*, τρεῖς.

trebbiâre, ἀλωνίζω, (στουπίζω).

trebbiatrice, *f.*, ἀλωνίστρα.

trebbiatûra, *v.* battitûra.

trêbbio, *v.* trívio.

trêccia, *f.* *in genere*, πλέγμα, πλοκάμις, -αμος; *di capèlli*, πλεξίς, (-ξίδα, -ξοῦδα), βόστρυχος.

trecentêsimo, *-a*, τριακοσιοστός.

trecentîsta, *m. f.*, συγγραφεὺς τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

tredecêsimo, *-a*, δέκατος τρίτος, τρισκαιδέκατος.

trêgna, *f.*, ἐκχειρία, ἀνακωχή || *fig.*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.

tremânte, *m. f.*, τρομάδης, τρέμων; ἔντρομος, περιφοβός, (τρομαγμένος).

tremâre, *pr. e fig.*, τρέμω, (-μουλιάζω); *pr.*, σείομαι, κλονοῦμαι; *per frêddo o febbre*, ἰγῶ; φρίσσω; (τουρτουρίζω, τσιτσιρίζω); *temêre*, τρομάζω, φοβοῦμαι.

tremarêlla, *f.*, πανικός τρόμος, (τρομάρα). [*v.* -inânte.

tremebôndo, *-a*, τρέμων, πάλλων, tremêndo, *-a*, *v.* terribile.

trementina, *f.*, τερεβ-(τερμ)ινθίνη, (τερε-(τερ)μεντίνη).

trêmîto; -môre, *m.*, τρόμος, (τρεμούλα, *fig.*, -μάρα); φρίκη, ῥίγος, (τουρτούρισμα, τσιτσιρισμα).

tremolâre, ὑποτρέμω, (τρεμουλιάζω, τσιτσιρίζω). [μούλιασμα].

tremolio, *m.*, τρόμος. παλμός, (τρε-

trêmolo, *-a*, ὑποτρέμων, -τρομος, πάλλων, (τρεμουλιάζων) || *s. m.*

mus., τερέτισμα, -μός.

trêmula, *f.*, *bot.*, κερκίς.

tremuôto, *v.* terremôto.

trêno, *m.*, *ferroviário*, ἀμαξοστοιχία, (τραῖνος) || *séquito*, συνοδία,

ἀκολουθία, (ἀλαί, καλαμπαλίκι) || *mil.*, πολεμική ἀποσκευή, τὰ πολεμικὰ ἐφόδια || *elegia*, θρήνος.

trênta, *num.*, *inv.*, τριάκοντα, (τριάντα). [-όν, -ημόριον.

trentêsimo, *-a*, τριακοστός || *s. m.*, trentênne, *m. f.*, τριάκοντα ἐτῶν,

(τριάντα χρόνῶ), τριακονταετής, -τούτης, -τάετηρος.

trentina, *f.*, τριακοντάς, (-τάρα, τρια(κο)νταριά).

trepestio, *m.*, ποδόκτυπος, ποδο(περνο)κρότημα, περνοκιύπημα.

trepidâre, τρέμω, φοβοῦμαι.

trepidaziône, *f.*, τρόμος, φόβος.

treppiêde; -î, *m.*, τρίπους, (-πόδι, παραστασιά, σιδερωσιά).

trêscâ, *f.*, σχέσις (ἔρωτική).

trêscâre, χορεύω, ὀρχοῦμαι || *v.* macchinâre.

trêscône, *m.*, συρτός (χορός).

trêsêtte, *m.*, *giuôco*, τρισέτον.

trêspolo, *m.*, δοκίβας, (στρίποδον);

triâca, *v.* teriâca. [ὑποστήριγμα.

triade, *f.*, τριάς.

triangolâre, *m. f.*, τριγωνικός, -γωνος, (τρικάντουνος) || *vb.*, τριγωνίζω.

triangolaziône, *f.*, τριγωνισμός.

triângolo, *m.*, τρίγωνον, (τρικάντουνον) || ῥίνη τριγώνος, τριστο-

triário, *m.*, τριάριος. [μος.

tribolâre, *v.* travagliâre, tormentâre.

trîbolo, *m.*, *bot.*, τρίβολος, (-βόλι) || *fig.*, *pl.*, δυστυχία, συμφορά, θλίψις, ταλαιπωρία, τὰ παθήματα.

trihôrdo, *m.*, ἡ δεξιά, τὰ δεξιά (πλευρά).

tribrâchio, *m.*, τρίβραχυσ ποῦς.

tribù, *f.*, φυλή, φατρία.
 tribùna, *f.*, *per oratóri*, βήμα || *pálco*,
 (in *chiésa o fuóri*), (ἐξ)ἔδρα, βά-
 θρον, ἐδώλιον, (στασίδι); *per dón-
 ne*, in *chiésa*, χορός, -ροστάσιον,
 (στασίδι); *per i cantóri*, βάθρον
 τῶν ὑμνοργάνων, χορός, -ροστά-
 σιον, (στασίδι) || *v. pulpito*.
 tribunâle, *m.*, δικαστήριον, πριτή-
 ριον || — *di príma istânza*, πρω-
 τοδικεῖον.
 tribunalêseo, -a, δικαστικός.
 tribunâto, *m.*, δημαρχία.
 tribunízio, -a, δημαρχικός.
 tribùno, *m.*, δήμαρχος || — *militâ-
 re*, στρατιωτικός — || *fig.*, δημα-
 γωγός, στασιάρχης.
 tributâre, *telw* φόρον || *cm.*, ἀπο-
 νέμω, προσφέρω, ἀποδίδω.
 tributârio, -a, *pr.*, δασμοφόρος ;
pr. e fig., ὑποτελής || *di fúmi*, ἐκ-
 βάλλων ; *s. m.*, παραπόταμον.
 tribùto, *m.*, *pr. e fig.*, φόρος, δα-
 τικήνα, *f.*, τριχίνη. [σμός.
 triciclo, *m.*, τρίτροχον.
 tricípite, *m.*, τρικέφαλος.
 triclinio, *m.*, τρικλίνιον.
 tricolóre, *m.f.*, τρίχρους, -χρωμος.
 tricórne, *m.f.*, τρίκερως, -ρατος.
 tricórno, *m.*, τρίγωνος πῖλος, τρί-
 κερως, (τρικαντό).
 tric-trac, *v. sbaraglino*.
 tricuspíd(âl)e, *m.f.*, τριβελής, τρι-
 κρανής. [να, (τρικράνι).
 tridênte, *m.*, τριόδους κάμαξ, τριαι-
 τριδουάνο, -a, τριήμερος.
 triduo, *m.*, τριημερία.
 triêdro, *m.*, τριεδρον.
 triennâle, *m.f.*, τριετής, τρίχρονος.
 triênio, *m.*, τριετία, -τηρίς.
 trierârea, *m.*, τριήραρχος.
 trifâuce, τριτόστομος.
 trifido, -a, τρισχιδής.
 trifôglio, *m.*, τρίφυλλον, (-φύλλι).
 trifôrme, *m.f.*, τρίμορφος.
 trigamo, *agg. m.*, τρίγαμος.
 trigésimo, -a, τριακοστός.
 triglia, *f.*, τρίγλα, -η, ἐρυθρίνος,
 (τριγλί, μερτζάνι, κοκκινόψαρον,
 μπαρμπούνι).

triglifo, *m.*, τριγλυφον.
 trigono, *m.*, τρίγωνον.
 trigonometriâ, *f.*, τριγωνομετρία.
 trigonomêtrico, -a, τριγωνομετρι-
 κός. [ρος.
 trilâtero, -a ; -terâle, *m.f.*, τρίπλευ-
 trilîngne, *m.f.*, τρίγλωσσος.
 triliône, *m.*, τρισεκατομμύριον,
 (τριλλιό(ύ)νι(ον)).
 trillâre, *τρειρίζω*, ἄδω *τερειρίζω*,
 διαποικίλλω ο *ἐπανθίζω* ᾠδήν.
 trillo, *m.*, *τερεισμός*, -ισμα, (τρίλ-
 trilogya, *f.*, τριλογία. [λος).
 trilîstre, *m.f.*, δεκαπενταετής.
 trimêubre, *m.f.*, τριμελής. [νος.
 trimestrâle, *m.f.*, τριμηνιαίος, -μη-
 trimêstre, *m.*, τριμηνία, -μηνον.
 trimetro, -a, τρίμετρος.
 trina, *f.*, τρίχαπτον, (δαντέλλα),
 παρۇφασμα. [τελλουῦ).
 trinâia, *f.*, ἡ τριχαπτοποίος, (δαν-
 trincâre, *v. cioncâre*.
 trincêa, *f.*, ὄρυγμα, τάφος, χάραξ,
 χάνδαξ, (-δάκι).
 trinceramênto, *m.*, ὄχυρωμα, (πε-
 ρι)χαράκωμα, χάραξ, (ταμπούρι).
 trincerâre, ἀσφαλίζω *διὰ* χαρακω-
 μάτων, περιχαρακῶ, (ταμπουρό-
 νω); *v. fortificâre*.
 trincêtto, *m.*, τομεύς, κοπίδι(ον).
 trinchêtto, *m.*, ἀκάτιον, (τρίγκος)
 || *álbero di* —, ἐπίδρομος ο *δεύ-
 τερος* ἰστός, (τρίγκος) || *vêla di* —,
 τρίγωνον, (τριγκέτο).
 trinciânte, *m.*, κόπτης, κρεωκοπής.
 trinciâre, κρεωκοπῶ, κρεουργῶ.
 trinciatôre, *m.*, κρεωδαίτης, κρεω-
 trinità, *f.*, (ἀγία) τριάς. [κόπος.
 trinitârio, -a, τριαδίτης. [τος.
 trîno, -a, τριπρόσωπος, τρισυπόστα-
 trinônio, *m.*, τριώνυμον.
 triô, *m.*, τριωδία. [ἐπινίκιος.
 trionfâle, *m. f.*, τριαμβ(ευτ)ικός,
 trionfânte, *m.f.*, *pr. e fig.*, θριαμ-
 β(ευτ)ικός.
 trionfâre, θριαμβεύω. *νικῶ*; πρω-
 τιστεύω, ἐπικρατῶ || ὑπερχαίρω,
 ὑπερήδομαι. [-βέυων, νικητής.
 trionfatôre, -trice, θριαμβευτής,
 triôno, *m.*, θρίαμβος, ἐπινίκιος

πομπή; νίκη || λαμπρά ἐπιτυχία, εὐδοκίμησις. [τριμερίζω.

tripartire, διαιρῶ εἰς τρία μέρη,

tripartito, -a, τριμερῆς, τρισχιδής, τριφυής. [τριτόνω).

triplicare, τριπλ(ασιάζω)ῶ, (-πλόνω,

triplicità, f., τριπλόη, -πλότης.

tríplice, m. f., τριπλοῦς, -πλάσιος, (-πλός). [πλάσιον.

tríplo, -a, c. s. || s. m., τριπλοῦν,

tripode, m., τρίπους.

trípolo, m., τριπολίτης, (τρίπολι).

trípota, f., τὰ ἐντόσθια ο ἔντερα, ἡτρίδια, (τὰ τζιέρια) || πόνα in —, κρομμυοκαρύκευτα ὠά || b., κοιλία, γαστήρ. [(πατζατζής).

trippâio, m., ἔντερο-(ἡτρίδιο)πώλης,

trippône, m., προγαστρωρ, (κοιλαρᾶς). [πάπα, τριστέφανος.

trirêgno, m., τιάρα, μίτρα τοῦ

trirème, f., τριήρης.

trisâvolo, m., τρίτος πάππος, τρι-ἐπί-(ἀπό)παππος, (προ-(ἀπο)πάππους, ἀποπαππούλης); -a, f., τριμάμμη, (τρίτη νενέ ο γιαγιά).

trisezîone, f., τριτομία, τριμερισμός. [-βικός.

trisillâb(ic)o, -a, τρισύλλαβος,

tristanzuôlo, -a, ισχνός, νοσηρός || em., μικρὸς πανοῦργος.

triste, m. f., v. inêsto, dolorôso, →

trîsto, -a, malincônico, afflîtto, μελαγχολικός, κατηφής, σκυθρωπός, περίλυπος, (πικραμένος, λυπημένος) || dolorôso, spiaccévole, λυπηρός,

θλιβερός, δυσάρεστος, ἀνιαρός || cûro, oscûro, σκοτεινός, ὀρφνός || da pòco, εὐτελής, οὔτιδανός,

ἄθλιος || malvâgio, μοχθηρός, κακοήθης, κακοῦργος.

trisûlo, -a, τρικράνης, τρισχιστος.

tritâme, m., ὑπότριμμα.

tritâre, v. pestâre, sminuzzâre.

tritêllo, m., πιτυράλευρον.

trito, -a, tritâto, (συν)τετριμμένος || nôto, πᾶσι γνωστός, τετριμμένος || comûne, volgâre, συνήθης, κοινός || frequentâto, πολυπάτητος || prácticô, ἐμπειροπράγμων.

tritône m., τρίτων.

tritôno, m., τρίτονον.

tritôssido, m., τριτοξείδιον.

trîttrico, m., τρίπτυχον.

trittôngo, m., τρίφθογγος.

tritûme, m., τὰ θρύμματα, τὰ μικρὰ κομμάτια, τὰ ψυχία.

triturrâre, v. sminuzzâre, pestâre.

triumvirâle, m. f., τριαρχικός, τριανδρικός.

triumvirâto, m., τριαρχία, -ανδρία.

trîumviro, m., τριάρχης, -αρχος.

trivèlla, f., τέρετρον, τρυπάνη, -ανον, (-άνι).

trivellâre, τρυπῶ, -πανίζω.

trivèllo, m., v. -a, succhiello.

triviâle, m. f., χυδαῖος, ἀγοραῖος, ἐκ τριόδου, τῶν τριόδων, (πρόστυχος); uômo —, τριοδίτης.

trivialità, f., χυδαιότης, -δαῖσμός, -δαῖον, ἀγοραῖον, (προστυχάδα), χυδαιο-(αἰσχρο)λογία, λόγοι τῶν τριόδων.

trîvio, m., τριοδία, -οδος, -όδιον, σταυροδρόμιον || ârti del —, τρι-

trocâico, -a, τροχαϊκός. [τεχνία.

trocantêre, m., τροχαντήρ.

trochêo, m., τροχαῖος (ποῦς).

trôchilo, m., τροχίλος.

trôclea, v. carrûcola; manovèlla.

trofêo, m., τρόπαιον; νίκη.

troglodîte, m., τρωγλοδύτης.

trôia, v. pôrea.

trômba, f., σάλπιγξ, (-ιγγα, τρο(υ)μπέ(τ)α) || — di mâre, târbine, στρόβιλος, τυφών, σιφών, (σίφουνας) || — marina, portanôce, σάλπιγξ ναυτική, φωνητήριον || — parlânte, corno da caccia ecc., κερατίνη, βυκάνη, (βούκανο) || — d' Eustâchio, εὐσταθιανή σάλπιγξ

|| probôscide, προβοσκίς, (-ίδα) || pômpa, άντλία, v. sifone || mus., τρανοσάλπιγξ; sonatôre, τρανοσαλ-

trombâre, v. pompâre. [πιγκτής.

trombêta, f., σάλπιγξ, (σάλπιγγα, τρο(υ)μπέ(τ)α).

trombettâre, σαλπίζω, βυκανίζω (τρουμπετάρω) || fig., ἀγγέλλω πανταχοῦ, διασαλπίζω, διακωδωνίζω,

διαλαλῶ, διαθρυλλῶ.

trombettière; -bêtto, *m.*, σαλπικ-
κτής, -πιστής, (τρουμπετιέρης).
trombône, *m.*, κλειδοσάλπιγξ; *so-*
natôre, -πιγκτής || *arma*, πλατύ-
στομον (όπλον), (τρο(υ)μπόνι).
troncamênto, *m.*, άποτομή, άκρω-
τηριάσις || *gr.*, άποκοπή.
troncâre, άποκόπτω, άποτέμνω,
άκρωτηριάζω; *mutilâre*, κολοβῶ,
(-όνω), άκρωτηριάζω || καταπαύω.
trôneo, -a, άποτειμημένος, ήκρω-
τηριασμένος; έλλιπής, άτελής ||
gr., ό κατ' άποκοπήν; όξύτονος ο
περισπώμενος || *s. m.*, *bot.*, στέλε-
χος, πρέμνον, κορμός, (κουτσου-
ρον, -ούρι, κορμ(άλ)ι); *anat. e fig.*,
κορμός, (-μί); *fig.*, στέλεχος, (κού-
τσουρον); — *genealôgico*, γενεά,
γένος; *babbéo*, *imbecille*. ήλίθιος
άνθρωπος, (;ούτσουρον).
troncône, *m.*, άπόκομμα, άπόθραυ-
σμα, (κομμάτι, κούτσουρον).
trônfio, *v.* gônfio, ampollâso.
trôno, *m.*, θρόνος, (-ví) || *pl.*, †
tropicâle, *m. f.*, τροπικός. [θρόνοι.
trôpico, *m.*, τροπικός || *il* — *del*
cânero o del capricôrno, ό —
(κύκλος) τοῦ καρκίνου ο τοῦ αἰγό-
κερω.
trôpo, *m.*, τρόπος, *v.* traslâto.
tropologîa, *f.*, τροπολογία.
trôppo, -a, ύπερβολικός, ύπέρολυς,
(παράπολυς) || -ο, *avn.*, λίαν, ύπερ-
βαλλόντως, καθ' ύπερβολήν, πα-
ραπολύ, άγαν, ύπερ τὸ δέον, πλέον
ο πέραν τοῦ δέοντος, ύπερ-, (παρα-)
|| —... *per*, τόσον... ὥστε δέν.
trôta, *f.*, τρώκτης, (πέστροφα,
τροῦτά).
trottâre, τριποδίζω, (δια)τροχάζω,
καλπάζω, (προπατῶ λιγκλεμέ).
trottatôre, *m.*, τριποδιστής, καλ-
παστής; ταχυβάτης, -υπόρος.
trotterellâre, τριποδίζω συνεσταλ-
μένως, ύποτριποδίζω; *di persône*,
ύποσακκίζω.
trôtto, *m.*, τρίποδος δρόμος, τρι-
ποδισμός, διατροχασμός, (λεγκλε-
μές).
trôttola, *f.*, στρόμβος, κῶνος, βόμ-

βηξ, βέμβιξ, στρόβιλος, στρόφος,
((ά)σβοῦρα, σβοῦρι(λ)ος, τούρτου-
λας).
trottolâre, βεμβικῶ, περιδινοῦ-
μαι, περιστρέφομαι, (γυρίζω σάν
άσβοῦρα) || *fâr* —, βεμβικίζω,
στροβιλίζω, στρομβῶ, (στρηφο-
(κλωθο)γυρίζω).
tronâre, (έξ)εύρισκω, (βρίσκω), συν-
αντῶ, έντυγχάνω || *inventâre*,
fabbricâre, έφευρίσκω; πλάττω ||
indovinâre, μαντεύω, εύρισκω || *sor-*
prendere, κατα-(συλ)λαμβάνω ||
giudicâre, έγκρίνω, εύρισκω, μοί,
(μοῦ,) φαίνεται || -rsi, εύρισκομαι,
εἶμαι, κεἶμαι. [invenziône.
tronâta, *f.*, εύρημα, (βρετήκι), *v.*
trovatêllo, -a, έκθετος, εύρετός;
έκθετον (βρέφος) || *ospizio dêi* -i,
έκθετο-(βρεφο)κομείον. [ψωδός.
trovatôre, (έφ)εύρέτης || *poêta*, εα-
truccâre, ψιμυθίζω. (φκια-(φτεια)-
σιδόνω); μετασχηματίζω.
trûcco, *m.*, ψιμυθισμός, (φκιασί-
δωμα, φτειασίδι) || μυστήριον; τέ-
χνη, -νασμα || *giûoco*, μακροσφαι-
ρίστρα. [δης; σκυθρωπός.
trûce, *m. f.*, άπηνής, άγριος, θηριώ-
trucidâre, *v.* massacrâre.
trûciolo, *m.*, ξέ-(ξῦ)σμα, (άπορ)ρुकά-
νημα, (ξοκανίδι); *pl.*, *v.* corronî.
truculênza, *f.*, άπήνεια, άγριότης,
σκληρότης, άπανθρωπία.
trûffa, *f.*, αἰσχοκέρδεια, δολοκλοπία,
λωποδυσία, κοβαλία; άπάτη, δόλος,
κλοπή, (μαργιολιά).
truffâre, αἰσχροκερδῶ, δολοκλοπῶ,
κοβαλεύω; *al giûoco*, άπατῶ, κλέ-
πτω; *v.* frodâre.
truffatôre, *m.*, αἰσχροκερδής, δολο-
κλόπος, άρπαξίβιος; *bâro*, κλέπτης.
trullâre, (άπο)πέρδω, (κλάνω).
trûllo, *v.* pêto.
truôgolo, *m.*, σκάφη.
trûppa, *f.*, πληθός, άγέλη, (κοπά-
δι) || *mil.*, *barb.*, σῶμα στρατιω-
τῶν, στρατιῶται, στράτευμα.
tu, *pron.*, σύ, έσύ || *dâr del* —,
λαλῶ τινι διὰ τοῦ δευτέρου προ-
σώπου, όμιλῶ ο άποτεινομαι διὰ

συσεισμοῦ, (μιλῶ με τὸ σὺ καὶ σέ),
συσειζω. [δροειδῆς πῖλος.

tâba, *f.*, *poet.*, *v.* trômba || κυλιν-
tubâre, οἰμῶζω.

tuberculâre, *m.f.*, φυματώδης.

tubêrcolo, *m.*, φῦμά(τιον) || -i pol-
monâri, φύματα πνευμονικά.

tuberculôsi, *f.*, φυματοδιαθεσία;
v. etisia.

tuberculôso, -a, φυματικός. [βός.
tûbero, *m.*, ὕδρον, (ὔτανον); βολ-

tuberôsa, *f.*, πολυάνθεμον, (ταμ-
περόζα). [φῦμα.

tuberosità, *f.*, κόνδυλος, -λωμα,
tuberôso, -a, βολβώδης, κονδυλώ-

tûbo, *m.*, σωλήν, σίφων. [δης.
tubolâre, *m.f.*, σωληνοειδῆς, -νώ-

δης, σιφωνοειδῆς || *v.b.*, ἐνσωλη-
νίζω. [φος.

tucâno, *m.*, χονδρό(μακρό)ρραμ-
tufâceo; -fôso, -a, τυφώδης.

tuffâre, καταδύω, (ἐμ-κατα)βυθίζω,
(βουτῶ), *v.* immêrgere.

tuffatôre, -trice, δύτης, (βουτη-
κτής), κολυμβητής || gli uccelli -i,
τὰ νηχαλέα ο κολυμβητικά.

tuffêtto, *m.*, κολυμβίς, (βουτανα-
ριά). (βούτσημα).

tûffo, *m.*, κατάδυσις, ἐμβύθισις,
tûfo, *m.*, τόφος, πῶρος, (-ρι).

tugûrio, *m.*, ἀγροτική καλύβη, κα-
λιά, (καλυβόσπιτο), ἄθλιον οἰκί-
διον, ῥυπαροκατοικία, (παληόσπι-

tulipâno, *m.*, λείριον, (λαλές). [το].
tulle, *f.*, *barb.*, τούλλι(ον).

tullifício, *m.*, τουλλιοποιία, -ποιεῖον.
tumefâre, *v.* gonfiâre. [ξιμον).

tumôre, *m.*, οἴδημα, πρήσμα, (πρή-
tûmolo; -mulo, *m.*, ἥριον, τύμβος,
v. sepôlcero, tûmba. [χυσις; στάσις.

tumûlto, *m.*, ταραχή, θόρυβος, σύγ-
tumultuâre, ταραττώ, θορυβῶ, στα-
σιάζω. [τακτος, →

tumultuârio, -a, συγκεχυμένος, ἄ-
tumultuôso, -a, ταραχώδης, τετα-
ραγμένος, θορυβώδης; στασιαστι-
κός, στασιώδης.

tûnica, *f.*, *v.* tûnaca || ὑμενώδης
περίβλημα, ὑμήν, μεμβράνα.

*tûnnel, *m.* *barb.*, σῆραγξ, (τουῦνελ).

tûo, -a, σός, (l-(ἐ)δικός) σου ||
il —, ó —.

tuonâre, βροντῶ, (μπομπουνίζω)-
tuôno, *m.*, βροντή; scôrpio di —,
κτύπημα βροντῆς, βρόντημα || *v.*
tôno.

tuôrlo, *m.*, ὄχρον ο κρόκος τοῦ
ῶου, λέκιθος, (κροκάδι ο κιτρινάδι-

turâcciolo, *v.* tâppo. [τοῦ ἀγγοῦ].
turâre, πωμά(τί)ζω, βύω, (στουπ-
πόνω), *v.* chiâdere.

tûrba, *f.*, πλῆθος, πολὺς ὄχλος,
θωρυβώδης πληθύς.

turbamênto, *m.*, ταραχή, ταραγμός,
σύγχυσις, ἀνησυχία.

turbânte, *m.*, κυρβασία, κίδαρις,
(σαρίκι, καβούκι, πόσι).

turbâre, (δια)ταράττω, συγχέω, -χύ-
ζω || θολῶ, (-όνω); ἀμαυρῶ, σκο-
τίζω || φοβίζω, πτοῶ; *v.* confôn-

dere, disturbâre. [ραξίας.

turbatôre, -trice, ταραχοποιός, τα-
turbîna, *f.*, τροχόμυλος.

turbînâre, κινῶ στροβιληδόν, πε-
ριδινῶ, συγχύζω || *n.*, κινουμαι-
δινωδῶς, περιδινουμαι, συ-(περι)-
στρέφομαι, περιελίσσομαι.

tûrbine, *m.*, (ἀνεμο)στρόβιλος, ἀ-
νεμοζάλη, καταιγίς; (ὔδατο)στρό-
βιλος, δίνη; *di pôlvare*, κονιορ-
τός, (κονιαρχτός, σκόνη).

turbolênto, -a, ταραχο-(θορυβο)-
ποιός, ταραχώδης, θορυβώδης;
στασιαστικός, στασιώδης; ἀνήσυ-
χος, ζωηρός, ἀεικίνητος. (σερπετός).

turbolênza, *f.*, ταραχώδες, θορυ-
βῶδες, στασιαστικόν; *v.* tumûlto.

turcâsso, *m.*, *v.* farêtra.

turchêscio, -a, τουρκικός.

turchêse; -chîna, *f.* κάλαϊς, κύανος,
(γαλαζόπετρα, περουζές).

turchiniccio, -a, ὑποκύανος, *v.*
azzurrôgnolo.

turchîno, -a, κυανοῦς, γαλανός,
(-λάζιος), *v.* azzûrro. [διον.

*turf, *m.*, *barb.*, ἵπποδρομιον, στά-

*turfîsta, *m.*, *barb.*, ἵπποδρομιστής.

turgidêzza; -gescênza, *f.*, (ἐξ)οἴδη-
σις, (ἐξ)ὄγκωσις, (φούσκωμα).

tûrgido, -a; -gescêute, *m.f.*, (ἐξ)-

οιδούμενος, (ἐξ)όγκούμενος, *v.*
gônflō. [λιβανωτρίς.
turibolo, *m.*, θυματήριον, (-τόν),
turiferário, *m.*, θυματής, λιβανο-
φόρος || *fig.*, κόλαξ, ἐγκωμιαστής.
turlupinâre, βωμολοχῶ, (ἀνοστοχω-
ρατεύω) || *cm.*, χλευάζω, περιγελῶ,
ἐπισκώπτω, (μασκαρεύω).
túrma, *v.* tórma.
turmalína, *v.* torm-.
túrno, *m.*, τάξις, σειρά, περιτροπή,
διαδοχή, (ἀράδα) || *per* —, ἀμοι-
βαδόν, ἀλληλοδιαδόχως.
túrpe, *m. f.*, αἰσχρός, -όβιος, -ουρ-
γός, -οποιός; -ολόγος, -ορρήμων,
(ἀχρεολόγος, -ειόστομος).
turpilôquio, *m.*, αἰσχρολογία, (ἀχρει-
ολογία, -λογον).
turpitûdine, *f.*, ἡθικὴ ἀσχημία,
αἰσχος, αἰσχροτής, -ουργία, -ούρ-
γημα, ἀχρειότης.
turrító, -a, πυργωτός, -γοφόρος.

tutêla, *f.*, ἐπιτροπεία, -πή, κηδεμο-
νία || *fig.*, προστασία, ὑπεράσπισις.
tutelâre, *m. f.*, ἐπιτροπικός, κηδε-
μονικός || προστατευτικός, προστά-
της, -τατεύων, ἀρωγός || *vb.*,
ἐπιτροπεύω, κηδεμονεύω; *fig.*,
προστατεύω, ὑπερασπίζω, φυλάττω
tutôre, -tríce, ἐπίτροπος, κηδεμών
|| προστάτης, ὑπερασπιστής, φύλαξ,
(φυλακάτωρας).
tuttavía; -vôlta, *avn.*, καὶ ὁ ἄλλ' ὀ-
μως, ἐν τούτοις, πλήν, (μ' ὄλον
τοῦτο, μ' ὄλα ταῦτα) || ἀδιαπαύ-
στως, συνεχῶς, πάντοτε, *v.* tuttôra.
tûtto, -a, (ἅ)πᾶς, ὄλος; ὀλόκληρος
|| *s. m.*, πᾶν, τὰ πάντα, σύνολον ||
da *per* -o, πανταχοῦ.
tuttochè, *v.* benchè. [χῶς, πάντοτε.
tuttodì, *avn.*, καθ' ἐκάστην, συνε-
tuttôra, *avn.*, καὶ νῦν (ἔτι), (καὶ
τώρα). [φόλυξ.
tûzia, *f.*, ἄνθος ψευδαργύρου, πομ-

U

ubbía, *f.*, *pregiudizio*, πρό(κατά)-
ληψις; *superstizione*, δεισιδαιμο-
νία, περισσοῦθησκεία; *scrápulo*,
ἐνδόμυχος ταραχὴ, ἀνησυχία, ὑπερ-
ubbidire *ecc.*, *v.* obb-. [ευλάβεια.
ubbriacâre, μεθύσκω; *fig.*, ἐνθου-
σιάζω; ζαλίζω || -rsi, -ομαι, μεθύω.
ubbriacatûra, *f.*; → *fig.*, παρα-
φορά, ἐνθουσιασμός. [οἶνοφυλγία.
ubbriachêzza, *f.*, μέθη, (-θύσι),
ubbriâco, -a, μέθυσος, οἶνοβαρής,
-όφυλξ, (μεθυσμένος) || παράφορος,
ἕξαλλος.
ubbriacône, -a, μεθυστής, μέγας
μέθυσος, (μεθύστακας, κρασοκα-
νάτας, -οπατέρας), οἶνο-(φιλο)πό-
ubertà, *v.* fertilità. [της.
ubicaziône, *f.* θέσις, τοποθεσία.
ubiquità, *f.*, ἡ πανταχοῦ παρουσία,
τὸ πανταχοῦ παρεῖναι.
*ucâse, *m.*, *barb.*, διάταγμα τοῦ
αὐτοκράτορος, οὐκάκιον.
uccellagiône, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)-
θηρία; ἄγρα τῶν πτηνῶν.

uccellâme, *m.*, τὰ πτηνάρια, (τὰ
πουλάκια), ἄγρα πτηνῶν.
uccellâre, παγιδεύω πτηνά, ὀρني-
θεύω || *fig.*, θηρεύω, ἐπιδιώκω;
χλευάζω, μυκτερίζω.
uccellatôio, *m.*, ὀρνιθοθηρεῖον.
uccellatôre, *m.*, ὀρνιθο-(πτηνο)-
θήρας. [φεῖον.
uccelliêra, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)τρο-
uccellino, *m.*, πτηνάριον, (πουλά-
κι), ὀρνιθάριον.
uccello, *m.*, πτηνόν, (πουλί), ὀρ-
νις || a vôlo d' —, (ὑπερ)ἄνωθεν.
uccidere, (ἀπο)κτείνω, φονεύω,
(θανατόνω, σκοτόνω), *v.* ammaz-
zâre. [νικόν, σκοτομός).
uccisiône, *f.*, φόνος, σφαγή, (φο-
uccisôre, *m.*, φονεύς, σφαγεύς,
σφάκτης.
udiênza, *f.*, ἀκροάσις; *leg.*, συνε-
δρίασις || sála di —, ἀκροατήριον.
udire, ἀκούω, ἀκροῶμαι, (ἀγροικῶ,
(ἄ)γρουκῶ). [per —, ἐξ ἀκοῆς.
udita, *f.*, ἀκουσις, -ουσμα, -οή ||

uditivo, -a, ἀκουστικός.
 uditôre, -trice, ἀκροατής; *leg.*, πάρεδρος, σύμβουλος; *scolaro*, μαθητής.
 uditório, *m.*, ἀκροατήριον, -ταί.
 udiziône, *v.* audiz-.
 ufficiâle, *m. f.*, ἐπίσημος || *s. m.*, υπάλλληλος, λειτουργός; *mil. ecc.*, ἀξιωματικός || -i *superiôri*, ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, λοχαγοί || *bassi* -i, κατώτεροι ἀξιωματικοί, (ἐπι)λοχίαι, δεκανεῖς || — *d'ordinânza*, διαγγελεύς. [ἀξιώματι.
 officialità, *f.*, ἀξιωματικοί, οἱ ἐν
 ufficiâre, λειτουργῶ, ἱερουργῶ, ψάλλω λειτουργίαν || **v. pregâre*, *raccomandâre*.
 ufficio, *m.*, *cârica*, ἐπάγγελμα, ὑπηρεσία, τάξις, (ὄφφικιον, ὄφφισιο, μανσοῦπι) || *douère*, χρέος, καθήκον || *ôpera*, *servizio*, ἔργον, πράξις, (ἐκ)δούλευσις, ὑπηρεσία || *lûdgo*, γραφεῖον, κατάστημα, || † ἀκολουθία, λειτουργία, ἱερουργία || *il sânto* —, τὸ ἱεροδικεῖον || *d' —*, ἀνευ αἰτήσεως, αὐτεπαγγέλτως.
 ufficiôso, -a, ἀνεπίσημος || *serviziêvole ecc.*, ὑπηρετικός, περιποιητικός. [φροσύνη.
 ufficiosità, *f.*, περιποίησης, φιλοῦφο (a —), *avn.* ἀδαπάνως, δωρεάν, (ἀνεξόδως).
 ûggia, *v.* *avnersiône*, νόια, ὀδιο.
 uggiolâre, ὠρύομαι, (οὐρλιάζω).
 uggîoso, *v.* noiôso, *insopportâbile*.
 ûgna, *v.* ûnghia.
 ûgnere, *v.* ûgnere.
 ûgola, *f.*, ἐπιγλωττίς, γαργαρεών, σταφυλίτης, (γλωσσίδι).
 ugonottismo, *m.*, οὐγγενοτισμός.
 ugonûtto, *m.*, οὐγγενοτός, ἐνώμοτος. [ποίησης.
 uguagliamênto, *m.*, ἐξίσωσις, ἰσοuguagliânza, *f.*, ἰσότης; ταυτότης.
 uguagliâre, (ἐξ)ἰσῶ, ἰσοποιῶ; *v.* *pareggiâre*.
 uguâle, ἴσος, -ομεγέθης, -οβαρής, -οδύναμος; *immutâbile ecc.*, ἀμετάβλητος, σταθερός; *indifferênte*, ἀδιάφορος; *pâri*, *levigâto ecc.*, ὀμαλός, ἰσόπεδος, λείος.

uh! *inter.*, φεῦ! ὦ! [φόρος-
 ulâno, *m.*, οὐλάνος. Ἰππεὺς λογχο-
 ûlcera, *f.*, ἔλκος; πληγή; (γιαρᾶς).
 ulcerâre, (ἐξ)έλκῶ, ἐλκοποιῶ || *fig.*, ἐξαγριῶ, παροξύνω; πικραίνω, λυπῶ; (πληγόνω).
 ulcerâto, -a, (ἐξ)ήλκωμένος.
 ulceraziône, *f.*, ἔλκωσις, -ωμα.
 ulcerôso, -a, ἐλκώδης.
 ulêma, *m.*, νομοδιδάσκαλος ο θεολόγος, οὐλεμάς. [γῆς.
 uligine, *f.*, τὸ φύσει ἔνυδρον τῆς
 ulivo *ecc.*, *v.* ol-.
 ûlva, *f.*, ὠλένη, κύβιτον.
 ulteriôre, *m. f.*, περαιότερος, περαιότερος, ὁ πέραν (κεείμενος).
 ultimamênte, *avn.*, ἐσχάτως, τελευταῖον, πρὸ ὀλίγου.
 ultimâre, περαίνω, τελειοποιῶ.
 ultimâtum, *m.*, τελεσίγραφον.
 ûltimo, -a, ἐσχάτος, τελευταῖος, ὕστερος, (-ρινός).
 ultôre, *poet.*, *v.* *vendicatôre*.
 ultra-, *v.* oltra-.
 ululâre, ὠρύομαι, ὀλολύζω, (οὐρλιάζω); *fig.*, ὀλολύζω, ὀδύρομαι.
 ululâto, *m.*, ὠρυγή, -γμός, (οὐρλιασμα), ὀδυρμός. [λον).
 ûlva, *f.*, βούτομον; θρύον, (βοῦρumanâre, ἀνθρωπίζω. [γία; *v.* -nitâ.
 umanêsimo, *m.*, (κλασική) φιλολο-
 umanista, *m. f.*, φιλόλογος; γυμνασιακός, ἐγκυκλοπαιδικός.
 umanità, *f.*, ἀνθρωπίνη φύσις & ἀνθρωπινον γένος, ἀνθρωπότης || *sentimênto*, φιλανθρωπία, εὐσπλαγχία || *stûdio*, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἐγκύκλιος παιδεία, γυμνασιακὴ ἐκπαίδευσις; τὰ γραμματικά; φιλολογία. [-πιστής.
 umanitàrio, -a, φιλανθρωπικός;
 umâno, -a, ἀνθρώπινος || εὐμενής, εὐσπλαγχνος, φιλάνθρωπος.
 umbêlla, *f.*, *bot.*, πέτασος, σκιάς.
 umbilico, *v.* omb-.
 umettâre, *v.* inumidire.
 umidèzza, *f.*; -dôre, *m.*, ὑγρασμός, νοτίς, (-τισμα).
 umidiccio; -dêtto, -a, ὀλίγον τι ὑγρός, ἐφυγρός, νοτερός, (-τισμένος).

umidità, *f.*, ὑγρότης, ὑγρασία, (ὑγρότητα, ὑγράδα).
âmido, *-a*, ὑγρός, νοτερός, (όγρός, βρεμένος) || *s. m.*, *c. s.*; *cucina*, ἄρτυμα, καρύκευμα, (γιαχνί).
âmile, *m. f.*, ταπεινός, ταπεινό- (μετριό)φρων; εὐτελής, πενιχρός, χαμερπής; μικρός, μέτριος.
umiliante, *m. f.*, ταπεινωτικός, ἐξευτελιστικός, ἐπονείδιστος.
umiliare, ταπεινῶ, (-όνω), ἐξευτελλίζω || *-rsi*, ταπεινοῦμαι, μετριοφρονῶ.
umiliazióne, *f.*, ταπείνωσις, ἐξευτελισμός; εὐτελεῖς λέξεις; ποταπὰ ἔργα. [τατος, εὐσεβέστατος.
umilissimo, *-a*, *firmandosi*, ταπεινό-
umiltà, *f.*, ταπεινότης, -νοφροσύνη.
umóre, *m.*, χυμός, ὑγρόν || *cardittere*, *disposizióne*, διάθεσις || *béll'* —, ἰλαρός, εὐθυμος, ἀστεῖος ἄνθρωπος || *buón* —, ἰλαρότης, εὐθυμία, (κέφι) || *cattivo* —, ἀθυμία, κατήφεια, σκυθρωπότης.
umorismo, *m.*, *medc.*, χυμοπαθητική || *cm.*, χαριεντότης, ἀστειότης, -εἰσμός, εὐτραπελία.
umorista, *m. f.*, χυμοπαθητικὸς (ιατρός) || ἀστειολόγος, (χωρατατζής). [εὐτράπελος.
umoristico, *-a*, ἀστεῖος, χαρτεῖς,
unânime, *m. f.*, ὁμόψηφος; ὁμόθυμος, ὁμόφωνος; ὁμόφρων, ὁμόγνωμος, σύμφωνος.
unanimità, *f.*, ὁμοθυμία, ὁμοφωνία, ὁμο-(μονο)ψυχία, ὁμογνωμία, συμφωνία || *a* —, ὁμοψήφως, παμψηφί, ὁμοθυμαδόν, ὁμοφρόνως, συμφώνως. [-στρωτός.
uncifórme, *m. f.*, ἀγκιστροειδής,
uncinàre, δράττομαι δι' ἀγκύλης.
uncinétto, *m.*, ἀγκύλιον, (γαντσάκι); *da lavóro*, ἀγκυλοβελόνη, (κροσές). [τος.
undécimo; **undicésimo**, *-a*, ἐνδέκα-
ûndici, *num.*, *inv.*, ἔνδεκα.
ûngere, ἀλείφω, χρί(ζ)ω.
ûnghia, *f.*, ὄνυξ, ((ὀ)νύχι); *del cavállo ecc.*, ὄπλή.
unghióne, *v.* *artiglio*.

unguento, *m.*, ἀλοιφή; μύρον.
uni-, *v.* *mono-*. [της.
unicità, *f.*, ἐνιαῖον, ἐνότης, μονό-
único, *-a*, ἐνιαῖος, μονοδικός, μόνος || μέγιστος, ἔξοχος || *figlio -o*, υἱὸς μονογενής. [μος.
unicolóre, *m. f.*, μονόχρους, -χρω-
unicórno, *m.*, μονόκερως.
unificàre, ἐν(οποι)ῶ, (συνενώνω).
unificazióne, *f.*, ἔνωσις, ἐνοποιήσις.
uniformàre, ὁμοιομορφ(οποι)ῶ || *-rsi*, συμμορφοῦμαι, προσομοιούμαι, συγκατανεύω.
unifórme, *m. f.*, ὁμοιό-(ισό)μορφος, ὁμοειδής, ὁμοιότροπος, (παρ)ῶμοιος; μονότονος, πάντοτε ὁμοιος.
uniformità, *f.*, ὁμοιόμορφον, ὁμοειδές, ὁμοιότροπον, παρομοίωσις, μονοτονία, ὁμοιότης.
unigênito, *-a*, μονογενής.
unilateràle, *m. f.*, ἑτερο-(μονο)μερής, -ρόπλευρος, -ροβαρής || *contrátto* —, συμβόλαιον μονομερές ο ἑτεροβαρές.
unióne, *f.*, (συν)ἔνωσις, (σμίξις), συναρμογή, συνάφεια, σύνδεσις, -δεσμός || *matrimónio*, γάμος, συνοικέσιον, γαμικὴ συμβίωσις || *di persóne ecc.*, ἑταιρία, συνεταιρισμός, ἔνωσις, (σμίξις) || *politica*, συμπολιτεία, τὰ ὁμόσπονδα κράτη || *concordia ecc.*, ἄρμονία, ὁμόνοια, συμφωνία || *connessióne*, συνέπεια.
uniparo, *-a*, μονοτόκος. (πος.
unipersonàle, *m. f.*, μονο-(ἀ)πρόσω-
unire, (συν)ἐνῶ, (ἐνόνω, σμίγω), ἐνοποιῶ, συνάπτω, συνδέω, συζευγνύω.
unisessuàle, *m. f.*, μονο-(ἐνο)γενής.
unisono, *m.*, μονο-(ὄμο)φωνία, συνήχησις, συνῳδία || *fig.*, συμ-(ὄμο)φωνία, ὁμοφροσύνη || *all'* —, ἐκ συμφώνου; συμφώνως.
unità, *f.*, μονάς, (-άδα), *v.* *unicità* || *fig.*, ταυτότης, ἄρμονία, συμφωνία.
unitàrio, *-a*, ἐνωτικός || † μονοποστατικός, μονοφυσίτης, μονοθε-
univàlvo, *-a*, μονόθυρος. [λήτης.
universàle, *m. f.*, παγκόσμιος; καθολικός, οἰκουμενικός, γενικός, κοινός

|| *d' uómo, d' ingégno*, πάνσοφος, πάντων ἔμπειρος || *s. m. pl., filoso-fía*, τὰ κοινά, τὰ κατηγορήματα, γενικότητες. [πᾶν, σύνολον.]

universalità, *f.*, γενικότης; ὀλότης; **universalizzâre**, καθολικεύω, γενι-
università, *f.*, πανεπιστήμιον. [κεύω.
universitário, -*a*, πανεπιστημιακός; ἀκαδημιακός.

univérso, -*a*, *v.* -*sâle* || *s. m.*, (σύμ)-
πᾶν, κόσμος; οἰκουμένη. [φωνος.

unívoco, -*a*, προσηγορικός; ὁμό-
ûno, -*a*, εἷς, (ἕνας) || ἀπλοῦς, μό-
νος || τις || —... *l' âltro*, ὁ μέν...
ὁ δέ, ἄλλος... ἄλλος || *a — a —*,
καθ' ἕνα, καθ' ἓν ἕκαστον, δια-
κεκριμένως, τὸ ἓν μετὰ τὸν ἄλ-
λον, (ἕνα πρὸς ἕνα, ἕνας ἕνας,
unítare, *v.* úngere. [ἀπ' ἕνα].

ûnto, -*a*, κεχρισμένος || *s. m.*, λίπος,
ἄλειμμα; πάχος.

unítame, *m.*, λίπος, -παρία; ῥυπα-
ρία, ῥύπος, ἀκαθαρσία.

untuositâ, *f.*, λιπαρότης, -ρόν,
ἐλαιῶδες || *fig.*, κατοχυκτικότης;
ταπεινότης; ὑποκρισία.

untuôso, -*a*, λιπαρός, ἐλαιώδης;
ῥυπαρός || κατοχυκτικός; ταπει-
νός; ὑποκριτής.

unzîdne, *f.*, ἀλειψις, (ἐπί)χρίσις,
χρίσμα || *estrêma* —, τελευταῖον
χρίσμα, ἅγιον μῦρον.

unômo, *m.*, ἀνθρώπος, ἀνήρ, (ἄν-
δρας); ἄτομον, πρόσωπον.

unôro, *m.*, ἀνάγκη, χρεία || ὠφέλεια,
ὄφελος.

unôno, *m.*, ὠόν, (αὐγόν) || — *frêscio*,
— πρόσφατον || — *a bêre*, —
ῥουφητόν, ῥουφιστόν || — *fritto*,
— τηγανισμένον || — *al bûrro*,
— μὲ τὸ βούτυρον || — *sôdo*, —
σφικτόν || — *bazzôtto*, — ἡμιπα-
γές, (μελάτον).

unônolo, *v.* ônolo.

ûpas, *m.*, *bot.*, ὑπασον. [πετεινός].

ûrura, *f.*, ἔποψ, (ποῦπος, ἀγριο-
uragâno, *m.*, λαῖλαψ, καταιγίς,
θύελλα, ἀνεμοστρόβιλος.

urângo, *v.* orangotâno.

urânio, *m.*, οὐράνιον; -νοξείδιον.

urâno, *m.*, οὐρανός.

uranografia, *f.*, οὐρανογραφία.

urbanità, *f.*, ἀστικότης, εὐγένεια,
κομψότης. [εὐγενής, εὐχαρις.

urbâno, -*a*, ἀστικός, πολιτικός ||
urêa, *f.*, οὐρίνη.

uretêre, *m.*, οὐρητήρ. [ἄρα].

urêtra, *f.*, οὐρήθρα, (κατρουλή-
uretrotomia, *f.*, οὐρηθροτομία.

urgênte, *v.* pressânte *ecc.*

urgênza, *f.*, κατεπείγουσα ἀνάγκη,

ûrico, -*a*, οὐρικός. [κατεπεῖγον.

urîna *ecc.*, *v.* or-.

urlâre, ὠρύω, -ομαι, (οὐρλιάζω),
ὀλολύζω; κράζω, κραυγάζω; *fig.*,
ὀλολύζω, ὀδύρομαι, θρηνῶ.

urlatôre, -*trice*, ὠρυόμενος, ὀλο-
λύζων, ὀλολυκτόλης.

urlîo, *m.*, ταραχή, πάταγος, πολ-
λαὶ κραυγαί, →

ûrlo, *m.*, ὠρυγή, -γμός, (οὐρλια-
σμα); βοή, κραυγή; ὀλολυγμός,
ὀδυρμός, κλαυθμός.

urlône, *m.*, κραυγαστής, φωνα-

ûrna, *f.*, κάλπη. [σκός, (-νακλᾶς).

ûro, *m.*, οὐρος, ἀγριόταυρος, (-ό-
βωδον).

urtâre, (ἀπ-ἐξ)ὠρθῶ; προσκρούω,
(σκουντρῶ), κτυπῶ, προσκόπτω,
(σκοντάπτω) || *fig.*, ἀντιτείνω, ἀν-
τιλέγω; δυσαρεστῶ, (πειράζω).

articâria, *f.*, κνίδωσις.

ûrto, *m.*, ὠθισμός, ἄπωσις, (πρόσ)-
κροῦσις, (σκούντρισμα), πρόσκοψις,
(σκόνταμμα). [ρίσιμος.

usâbile, *m. f.*, εὐχρηστος, μεταχει-
usânza, *f.*, ἔθος, ἔθιμον, εἰωθός,
συνήθεια; ἔξις, τριβή, πείρα.

usâre, *adoperâre*, χρῆσιν ποιῶμαι,
χρῶμαι, μεταχειρίζομαι || *ésser sô-
lito*, εἶωθα, συνειθίζω || *frequen-
târe*, συχνάζω || *carnalménte*, συν-
έρχομαι, συνευρίσκομαι, συνου-
σιάζομαι, συγκοιμῶμαι, συγκοιτά-
ζω, βινῶ (γαμῶ, πλακόνω).

usâto, -*a*, *lôgoro dall' uso*, τετριμ-
μένος, ἀνάτριπτος, πεπαλαιωμένος
|| *sólito*, *abitudle*, ὁ ἐν χρήσει, ὁ
ἐν συνηθείᾳ, συνήθης, εὐχρηστος,
(πάγ)κοινός || *s. m.*, *v.* usânza.

usbêrgo, *m.*, θώραξ.
 uscênte, *m. f.*, ἐξερχόμενος || κλη-
 ρούμενος || ἀπολυόμενος || *gr.*, κα-
 ταλήγων.
 usciêre, *m.*, κλητήρ, (θυρωρός).
 ûscio, *m.*, θύρα, (πόρτα), εἴσοδος.
 uscîre, ἐξερχομαι, ἐκβαίνω, ((ἐ-
 βγαίνω) || *esser tratto a sorte*,
 κληροῦμαι || — *in liceo*, δημοσιεύ-
 ομαι || *esser destituito ecc.*, ἀπολύ-
 ομαι || *liberarsi*, ἀπαλλάττομαι ||
gr., *terminare*, καταλήγω.
 uscita, *f.*, ἔξοδος, (ἐβγαλμα), θύ-
 ρα, (πόρτα) || ἐκβασίς, τέλος ||
 κατάληξις || *v. spêsa, passivo.*
 usignôlo, *m.*, ἀηδών, (-δόνι).
 usitâto, *v.* usâto, sôlito.
 ûso, -a, *c. s.*, (συν)εἰθισμένος || *s. m.*,
 χρῆσις, μεταχειρίσις; ἔθος, ἔθιμον,
v. usânza.
 ûssero; ûssaro, *m.*, ούσσάρος.
 ussoriciâda, *v.* uxor-
 ustîdne, *f.*, (ἐπί)καῦσις, καυτηρίασις.
 ustôrio, -a, διάπυρος.
 usnâle, *m. f.*, ἐν χρήσει, συνήθης,
 εἰωθός, κοινός.
 usucapiône, *f.*, χρησιοκτησία, πα-
 ραγραφή ιδιοκτησίας.
 usucapîre, ἀποκτῶ διὰ παραγραφῆς.
 usufruttâre, καρποῦμαι, νέμομαι.
 usufrûtto, *m.*, ἐπικαρπία.
 usufruttuârîo, -a, ἐπικαρπωτικός ||
s. -τής, ἐκκαρπωτής.
 usûra, *f.*, τόκος παράνομος οὐπέρογ-
 κος, τοκογλυφία, βαρυτοκία, (ζοῦ-
 ρα, μαμελές) || *a* —, *fig.*, μετὰ
 προσθήκης, πολλαπλασίος.
 usurâio, -a, τοκογλυφικός, βαρύ-

τοκος || *s.*, τοκογλύφος, τοκιστής,
 (ζουράρης, μαμελεντζής).
 usureggiâre, δανείζω ἐπὶ τοκογλυ-
 φία, τοκογλυφῶ, τοκίζω, (ζου-
 ρεύ(γ)ω).
 usurpâre, σφετερίζομαι ἀδίκως,
 ιδιοποιῶμαι, ἀρπάζω ἀλλότριον
 κτῆμα ο ξένον δικαίωμα, μετα-
 χειρίζομαι παρανόμως. [θεῖς].
 usurpâto, -a, δόλω ο βία ιδιοποιη-
 usurpatôre, -trice, σφετεριστής,
 ἄρπαξ, -ακτής.
 usurpaziône, *f.*, σφετερισμός, ἀρ-
 παγή, -αγμα.
 utensile, *m.*, ἐργαλεῖον, ὄργανον,
 σκεῦος, (σύνεργον).
 utênte, *m. f.*, ιδιοκτήτης.
 uterîno, -a, *anat.*, μητρικός, ὑστε-
 ρικός || *di figli*, ὀμογάστρωρ, -γά-
 στριος, -μήτριος.
 ûtero, *m.*, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
 ûtile, *m. f.*, ὠφέλιμος, χρήσιμος
 || *s. m.*, -ον; ὄφελος, κέρδος.
 utilità, *f.*, ὠφέλεια, χρησιμότης,
 λυσιτέλεια. [μος].
 utilizzâbile, *m. f.*, χρησιμοποίησι-
 utilizzâre, χρηστο-(χρησιμο)ποιῶ,
 ὠφελοῦμαι ἀπό.
 utopîa, *f.*, οὔτοπία.
 utopîsta, *m. f.*, οὔτοπιστής, φαν-
 τασιοκόπος (πολιτικός).
 ûva, *f.*, σταφυλή, (-φύλι) || —
 râssa, -φίς, (-φίδα).
 unâggio, *m.*, γλεῦκος, (μοῦστος).
 unizzolo, *m.*, ἀγριοστάφυλον.
 uxoriciâda, *m. f.*, συζυγοκτόνος.
 ûzzo, *m.*, βυτίου ἐξόγκωμα.
 ûzzolo, *m.*, μέγας πόθος, ὄργασμός.

V

vacante, *m. f.*, χηρεύων, ἥρεμος,
 κενός, (ἄδειός).
 vacânza, *f.*, *di pòsti, uffici ecc.*,
 χηρεία, κενότης || *scolastica ecc.*,
 (ἀνά)παῦσις, διακοπαὶ μαθημάτων,
 δικαστηρίων *ecc.*, (βακάντζαις).
 vacâre, χηρεύω, σχολάζω.
 vacaziône, *f.*, χηρεία, κενότης ||
 παύσεις, διακοπαὶ || ἐργασία.

vâcca, *f.*, ἡ βοῦς, (ἀγελάδα) || *car-
 ne di* —, ἀγελάς, (-άδα).
 vaccâro; -âio, *m.*, βοηλάτης,
 βουκόλος, (ἀγελαδοβοσκός, -δά-
 ρης). [λάδα].
 vaccherèlla, *f.*, δάμαλις, (νέα ἀγε-
 vaccherîa, *f.*, βουστάσιον.
 vacchètta, *f.*, *v.* -erèlla || *cuòio*,
 βοόβυρσα, (βωδοτόμαρον).

vaccinâre, δαμαλιζω, ἐμβολιάζω, (μπολιάζω, βατσινάρω).

vaccinâto, -a, δεδαμαλισμένος, ἤμβολι(α)σμένος, (μπολιασμένος).

vaccinatôre, m., δαμαλιστής, ἤμβολι(α)στής, (μπολιαστής).

vaccinaziône, f., δαμαλισμός, ἐμβολίασις, -(α)σμός, (μπόλιασμα, βατσινάρισμα).

vaccino, -a, di vacca, ἀγελαδινός, (δήσιος) || s. f., ἡ βοῦς, δάμαλις, (ἀγελάδα); malattia, βοοφυζακίασις, (ἀγελαδοβλογιά, βατσίνα) || s. m., δαμαλῖς, βούπυον, (δαμαλικόν, μπόλι, βατσίνα).

vacillânte, m. f., pr. e fig., κλονοῦμενος, -νιζόμενος, ταλαντεύομενος; fig., malfermo, ἀσταθής, -ατος, ἀβέβαιος; incerto, irresoluto, ἀμφίβολος, ἀναποφάσιτος.

vacillâre, κλονοῦμαι, -νίζομαι, ταλαντεύομαι; (ὑπο)τρέμω || ἀστατῶ, εἶμαι ἀβέβαιος; διστάζω, ἐνδοιάζω, ἀμφιρρέπω, ἀμφιβάλλω. [δα].

vacuità, f., κενόν, -νότης, (ἀδειανά-
vâcuo, -a, κενός, (ἀδειος); ἔρημος, ἔστερημένος. [ον εὐκόμιστον.

vademêre, m., ἐγκόλπιον, βιβλί-
vagabondaggio, m., ἀλητεία, πλα-

νώδης ο -νητικός βίος, περιπλάνησις, (σουρτουκιά), φυγοπονία.

vagabondâre, ἀλητεύω, περιπλάνωμαι, (σουρτουκέω).

vagabôndo, -a, πλανητικός, -νώδης || s., ἀλήτης, πλάνος, ἀνέστιος, τυχοδιώκτης, (σουρτούκης), φυγό-

vagâre, v. errâre. [πονος, νωθρός.

vagêllo, m., λέβης τῶν βαφέων; κακκάβιον μέγα.

vagheggiâre, ἐμβλέπω ἀτενῶς, θεωρῶ περιπαθῶς; ἐπιποθῶ; ἀγαπῶ, ἐρωτεύομαι, -τοθηρῶ, ἐργολαβῶ, (κορτεζάρω).

vagheggiino, m., φιλεράστης, γυναικάρεσκος, καλλωπιστής, (μυρωδάτος), γυναιοκίπης, (-κούλης).

vaghèzza, f., attrattiva, grâzia, bellezza, θέλγητρον, χάρις, ὠραιότης, κάλλος; piacere, τέρψις; ἡδονή; desidèrio, πόθος, κλίσις.

vagîna, f., κολεός || v. fôdero.

vaginâle, m. f., τοῦ κολεοῦ.

vagire, κλαυθμυρίζω, κλαίω.

vagîto, m., κλαυθ(μυρισ)μός, (κλάψιμον).

vâglia, f., γενναιότης, ἱκανότης, ἀξία || m., comm., ἔνταλμα πληρωμῆς, χρηματικόν.

vagliâre, κοσκινίζω, σινιάζω, λι-
κῶ, -μαίνω, -μίζω, (λιχνίζω) ||
fig., ἐκλέγω. [στής.

vagliatôre, m., κοσκινιτής, λιμι-

vagliatûra, f., κοσκίνισμα, σινίασις, λίκμησις, (λίχνισμα) || ἀποκοσκίνισμα, τὰ σκύβαλα, (τὰ ἀποκοσκι-

vâglio, m., κόσκινον, σινίον. [νίδια).

vâgo, -a, attraente, θελκτικός, χα-
ρίεις, ὠραῖος; piacevole, τερπνός,
χαρίεις, εὐάρεστος || desideroso,

ἐπιθυμῶν, -μητικός || errante, πλά-
νης, περιπλανώμενος || incerto, ἀθ-
ριστος; ἀσαφής, ἀβέβαιος. [ξα.

*vagdne, m., barb., βαγόνι(ον), ἄμα-
vaiâto, -a, ποικιλόχρους, στικτός ||

cavâllo -o, ἵππος ἐτερόφθαλμος.

vainîglia, f., βανίλλη, (-ίλλια).

vainigliâto, -a, ἠρωματισμένος διὰ
βανίλλης, βανιλλωτός, (-ίλλιαρι-
σμένος).

vâio, -a, μελανόχρους, -νωπός; ποι-
κιλόχρους || s. m., zool., σκρίουρος
ὁ λευκόφαιος.

vaiolôso, -a, εὐλογιακός || s. -γιῶν,
(-γιάρης). [γία, (-ά, φλογιά).

vai(u)ôlo, m., φλυζικίανος, εὐλο-
vainôda, m., βοε-(βοϊ)βόδας.

vainodâto, m., βοε-(βοϊ)βοδία.

valâlla, m., ὀδίνειος παράδεισος,
βαλαλλάλη. [βάς, χιονόσφαιρα.

valânga, f., χιονοκύλισμα, νιφροστι-
valchiria, f., ἄγγελος ὀδινεία,
vâle, v. addio. [βαλκυριάς.

valênte, v. âbile; valorôso.

valentuômo, m., ἀνήρ χρηστός,
καλοκάγαθος, γενναῖος, ἔντιμος,
ἀξιόλογος, συνετός.

valêre, ἔχω τιμὴν ο ἀξίαν, ἀξίζω,
v. costâre; potêre, δύναμαι, ἰσχύω;
giouâre, ὠφελῶ, λυσιτελῶ; signi-
ficâre, σημαίνω, δηλῶ || fârsi —,

φυλάττω τὴν ἀξιοπρέπειάν μου, κρατῶ τὸ εἶναι μου; ἐπιδεικτιῶ, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι.
valeriàna, *f.*, ἄσαρον, (βαλεριάνα).
valetudinàrio, *-a*, ἀσθενικός, ἐπίνοσος, φιλάσθενος, νοσηματικός, (ἀρρωστιάριος, -άριος).
valèvole, *m. f.*, ἀξιῶν, ἄξιος || ὠφέλιμος, λυσιτελής || ἔγκυρος, ἔννομος, ἔχων ἰσχύν ο κῦρος, (ποῦ βαστᾶ).
valicàre, *v.* passàre; guadàre.
validàre, (ἐπι)κυρῶ, (κυρῶν), νομιμοποιῶ.
validità, *f.*, εὐρωστία, ῥώμη || *em.* ἔγκυρον, κῦρος, νόμιμον, νομιμότης, ἰσχύς.
vàlido, *-a*, ἱκανὸς δι' ἐργασίαν, ὑγιής, (γιερός), εὐσθενής, ἰσχυρός, ῥωμαλέος || *leg. ecc.*, ἔγκυρος, νόμιμος. [τσάμμα-(τ)ζαμε)δάνι].
valìgia, *f.*, μάρσιπος, (βαλίτσα, valigiàio, *m.*, μαρσιποποιός, -πῶλης, σκυτο-(λεπαδνο)γράφος.
vallàre, (περι)χαρᾶκῶ. [φάραγξ.
vallàta, *f.*, κοιλάς, (-άδα), αὐλών,
vàlle, *f.*, κοιλάς, (-άδα, λαγκάδι); *selòsa*, νάπη, -ος || *per mōnti e per -i*, ἄναντα κάταντα, (εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια), ἄνω καὶ κάτω || — *di piànto*, κοιλάς ὄδυρμου καὶ θρήνου.
vallètta, *f.*; **-lione**, *m.*, μικρὰ κοιλάς, αὐλών, ἄγκος, κοιλάδιον, (καγκάδι, -διά, ῥεματιά).
vallettina, *f.*, μικροτάτη κοιλάς, (λαγκαδάκι).
vallètto, *m.*, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος, οἰκέτης, (κοπέλλι, φαμέγιος).
valligiàno, *m.*, κοιλάδος κάτοικος.
vàllo, *m.*, (περι)χαράκιωμα, ὀχύρωμα, *v.* palizzàta.
vallòne, *m.*, μεγάλη κοιλάς.
vallonèa, *f.*, δρυόφλοιος, (πίτυκα), βυρσοδεψικὴ κόνις.
valòre, *m.*, ἀξία, τιμή, ἀντίτιμον; *sòmma*, ποσότης || *fòrza*, ῥώμη, δύναμις; *virtù*, ἀρετή; *prodèzza*, ἀνδρεία, γενναϊότης, ἀλκή, (παλληκαριά) || *mus.*, διάρχεια τόνου,

μέτρον, χρόνος, δύναμις || *gr.*, σημασία, δύναμις || *pl.*, *comm.*, ἀξίαι.
valoròso, *-a*, ἀνδρεῖος, (ἀντρεωμένος), γενναῖος, ἀλκιμος, (παλληκαρί.) [μον; τὰ χρήματα.
valsènte, *m.*, ἀξία, τιμή, ἀντίτι.
valùta, *f.*, *c. s.* || *per* — *ricevùta* *in contànti*, δι' ἀξίαν ληφθεῖσαν τοῖς μετρητοῖς || *per* — *in mèrci*, δι' ἀξίαν ἐμπορευμάτων || *per* — *in cònto*, δι' ἀξίαν εἰς λογαριασμόν. [μητος.
valutàbile, *m. f.*, ἐκτιμητός, εὐεκτί.
valutàre, (προσδι)δρίζω τὴν τιμήν, (ἐκ-ἀπο)τιμῶ.
valutaziòne, *f.*, (ἐκ)τίμησις, ὑπολογισμός. [τελῆ.
valvassòro, *m.*, ὑποτελῆς εἰς ὑπο.
vàlva, *f.*, *zool.*, θυρίς, θύρα, πτυχή || *bot.*, λοβός, σποροθήκη.
vàlvola, *f.*, *anat.*, δικλῆς, πυλῆς || *meccànica*, ἐπιστόμιον, δικλῆς, γλωσσίς, (-ίδι) || — *di sicurèzza*, ἔξασφαλιστικὴ δικλῆς, ἑυθμιστήρ.
vàlzer, *m.*, στρόβιλος, (βάλσι) || *ballàr il* —, χορεύω τὸν στρόβιλον, στροβιλίζω, (βαλσίζω, βαλλίζω); *ballerìno di* —, στροβιλιστής, (βαλσιστής, βαλλιστής).
vàmpa e der., *v.* fiamma *ecc.*
vampìro, *m.*, μορμολύκειον, βρυσκόλαξ, (-λακας), ἔμπουσα; *fig.*, βδέλλα; δημοβόρος.
vanaglòria, *f.*, *ecc.*, *v.* vanto, vanità.
vandalismo, *m.*, βανδαλισμός.
vàndalo, *m.*, βάνδαλος.
vaneggiàre, *v.* deliràre.
vanerèllo, *-a*; ὀλίγον κενόδοξος, ὅπως οὖν κοῦφος ο οἰηματίας.
vanèsio, *-a*, περιφίλαυτος, κοῦφος, πέρεπερος; φιλάρεσκος, φιλόκομ.
vànga, *f.*, λίσγος, (-γάρι). [ψος.
vàngare, λισγαρίζω, (ἀνα)σκάπτω ο καλλιεργῶ ἄγρον διὰ τοῦ λίσγου.
vàngatòre, *m.*, λισγαριστής.
vàngèlo, *v.* evang-.
vàngile, *m.*, στήριγμα τοῦ λίσγου.
vanguàrdia, *v.* avang-.
vanilòquio, *m.*, κενο-(ματαιο)λογία, ἐπουσιῶδεις ο κενοὶ λόγοι.

vanità, *f.*, ματαιότης; κενοδοξία, ματαιοφροσύνη, οίησις, μεγαλαυχία.

vanitôso, *-a*, κενόδοξος, ματαιόφρων, φιλόκομπος; περιφίλαυτος; οίηματίας, ἐπηρμένος, ἀλαζών.

vânni, *m. pl.*, *poet.*, πτέρυγες, τὰ πτερά.

vâno, *-a*, *inutile*, μάταιος, ἀνωφελής, κενός, κοῦφος, ἄχρηστος, ἐπουσιώδης; *v.* vanitôso, vanêsio || *s. m.*, κενόν. [râre.

vantaggiâre, *v.* migliorâre, *super-*vantâggio, *m.*, *preminenza ecc.*, ὑπεροχή, πλεονέκτημα, προτέρημα || *profitto*, *utile*. ὄφελος, -λεία, συμφέρον, κέρδος || *fortuna*, εὐτυχία. [λής, σύμφορος.

vantaggiôso, *-a*, ἐπωφελής, λυσιτεvantamênto, *m.*; *vanteria*, *f.*, καύχησης, -χισμα, κομπορορημοσύνη, (φαρφαριά).

vantâre, ἐγκωμιάζω, ἔξυμνῶ, ὑπερεπαινῶ, ἐκθειάζω || *-rsi*, καυχῶμαι, κενοδοξεύομαι.

vantâto, *-a*, περιφημος.

vantatôre, *-trice*, καυχηματίας, (-ησ(ι)άρχης), κομπαστής, -πορρήμων, ἀλαζών; *v.* spaccone.

vânto, *m.*, ἔπαινος, δόξα; καύχημα, κομπασμός. [κατεσπευσμένως.

vânvera (*a* —), *avn.*, τυχαίως, εἰκῆ, *vâporâre*, *v.* evaporâre.

varôre, *m.*, ἀτμός, -μῖς, (-ίδα), ἄχνη, -νός; — *d'acqua*, ὕδατος || *mâchina a —*, ἀτμήλατος μηχανή, ἀτμομηχανή || *nâve a —*, ἀτμόπλοιο, ἀτμοκίνητο, (βαπόρι, -ε) || *pl.*, *del vino*, καπνοί; *medc.*, καπνοί, ζάλοι.

varoriêra, *f.*, ἀτμάμαξα.

varosità, *f.*, ἀτμ(ιδ)ῶδες, ἀναθυμίασις || *fig.*, ἀοριστία, ἀσάφεια.

varorôso, *-a*, ἀτμώδης || ἀόριστος, *varcâre*, *v.* (oltra)passâre. [ἀσαφής.

variâbile, *m. f.*, μεταβλητός, εὐμετάβλητος, -βλος; ἀσταθής, ἀκατα-(ἀσύ)στατος; παλίμβουλος.

variabilità, *f.*, εὐμετάβλητον, -βλησία; ἀσταθία, -ασία.

variânte, *m. f.*, πολυμετάβλητος, -βλος, (συχνοαλλάζων), ἀσταθής || *s. f.*, διπτογραφία, διάφορος γραφή.

variâre, μεταβάλλω, μεταλλάσσω, (-λλάζω), ποικίλλω, (-κίλων) || *n.*, μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω; *differire*, διαφέρω. [(*-ρετικός*).

variâto, *-a*, ποικίλος, διάφορος, **variazîone**, *f.*, μεταβολή, ἀλλαγῆ, τροπή; διαφορά; *mus.*, ποίκιλμα.

varîce, *f.*, κίρσος, ἴξια, (φλεβόπρησμα). [γιά).

varicella, *f.*, ἀνεμοευλογία, (-μοβλοvaricoscèle, *m.*, κίρσοκῆλη.

varicôso, *-a*, κίρσώδης.

variegâto, *-a*, ποικίλος, κατὰστικτος.

varieggîare, ποικίλλω.

varietà, *f.*, ποικιλία, -λότης; *differenza*, *diversità*, διαφορά, ἀνομοιότης || *scritti vari*, τὰ ποικίλα ἢ ἀνάμικτα. [μοιος; *v.* -riâbile.

vârio, *-a*, ποικίλος; διάφορος, ἀνόvariorînto, *-a*, ποικίλος, -λόχρους.

vâro, *m.*, καθέλκυσις, καταγωγή, (ῥίξιμον).

vâsca, *f.*, δεξαμενή, λεκάνη; *da bagno*, λουτήρ, ἀσάμινθος.

vascêllo, *m.*, πλοῖον, ναῦς, (καράβι), πλοῖον πολεμικόν, δι-(τρι)κροτον.

vascolâre, *m. f.*; *-lôso*, *-a*, ἀγγειώδης, -ειακός, τῶν ἀγγείων.

vas(ell)âio, *m.*, κεραμεύς, -μοποιός, -μοπώλης, (τσουκαλᾶς).

vasellame, *m.*, τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα.

vasêtto; *-êllo*, *m.*, ἀγγεῖδιον.

vâso, *m.*, ἀγγεῖον, δοχεῖον, (βάζος); σκεῦος || *anat.*, ἀγγεῖον || — *da acqua*, νεροκάνατον, (μπαρδάκι), ὕδροδοχεῖον, (κουμάρι) || — *da notte*, *v.* originale.

vassallâggio, *m.*, ὑποτελία, πελατεία; *fig.*, ὑποταγή, ὑπηκοότης.

vassâllo, *-a*, ὑποτελής; ὑποκείμενος, ὑποταγής, ὑπήκοος.

vassôio, *m.*, δίσκος, ἄβαξ, -άκιον, ὀψοφόριον, (ταβλᾶς). [μέγεθος.

vastità, *f.*, εὖρος, -ρύτης, -ρυχωρία; **vâsto**, *-a*, εὐρύς, εὐρύ-(ἀπλό)χωρος, ἐκτεταμένος; μέγας, ὑπερμεγέθης.

vâte, *m.*, *poet.*, ποιητής; μάντις.
vaticâno, *m.*, Οὐατικανόν, (Βατικανόν), παπική αὐλή.
vaticinâre, *v.* profet(izz)âre.
ve, *pron.*, ὑμᾶς, ὑμῖν, σᾶς.
've, *poet.*, *v.* ðve.
ve', βλέπεις; ὄρα.
vêchia, *f.*, γραῖα, γραῦς, (γρηά, γερόντισσα), πρεσβῦτις.
vechiâia; -cchiêzza, *f.*, γῆρας, -ραϊότης, (-ρατεῖα, γερατιά, -ροντιά, -ρατιόν, τὰ γεράματα); γέροντες || παλαιότης, -αίωσις.
vecchierêlla, *f.*, γραῖδιον, (γρηίτσα, γρηούλα, μικρογρηά).
vecchiêtto; -erêllo, *m.*, (πενιχρὸν) γερόντιον, (γεροντάκι).
vêchio, -a, γηραιός, -ραλέος, παλαιός, (-ληός), ἀρχαῖος || *s. m.*, γέρων, (γέρος, -ροντάς), πρεσβύτης.
vecchiône, *m.*, γέρων σεβάσιμος || κάστανον ξηρὸν ἐψημένον.
vecchiôtto, *m.*, γεροντοφανής, -τωπός, (-τούτσικος), γέρων ὑγιής ο εὔρωστος.
vecchiûmo, *m.*, τὰ παλαιώματα, (παληγάτσαις), τὰ παλαιὰ ῥάκη, (τὰ κουρέλια), τὰ πράγματα παμπάλαια; *di idêe ecc.*, ἀρχαιοτροπία, ιδέαι παλαιαί, (σκουριασμέναις).
vêcia, *f.*, βίκος, ἄρακος, (λαθούρι, ἀρακάς).
vêce, *f.*, θέσις, τόπος, τάξις || *in — di*, ἐν τῇ θέσει, ἀντί (*gen.*) || *fâr le -i di qed.*, ἀντικαθίσταμαι
vêda, *m.*, ἡ βέδα. [τινα.
vedêre, ὄρῶ, βλέπω, (γλέπω), θεωρῶ, (θωρῶ); *comprêndere*, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, (νοιόνω) || *fâr —*, δεικνύω, (δείχνω, -χτω), φανερῶ, (-όνω).
vedêtta, *f.*, σκοπός, φρουρός; *luôgo*, σκοπία, (καλύβα); *nâve*, προφυλακίς.
vêdico, -a, τῶν βεδῶν, βεδικός.
vêdona, *f.*, χήρα, (-ρευμένη).
vedonânza, *f.*, χηρεία, (-ρεία, -ρευμα, -ρευμός).
vedonâre, *χηρῶ*, καθιστῶ χῆρον ο

χήραν || *fig.*, ἀποστερῶ, ἀπογυμνῶ, (γυμνόνω). [χήρα.
vedonêlla, *f.*, νέα(ρὰ) ο τάλαινα
vedovile, *m. f.*, χήρειος.
vêdono, -a, χῆρος, -ρευῶν, (-ρευμένος); *fig.*, ἐστερημένος, γυμνός, ἔρημος, μόνος.
vedûta, *f.*, θέα, ἄποψις || *fig.*, βουλή, σκοπός, βλέψις.
veemênte, *m. f.*, ὀρμητικός, παράφορος, σφοδρός, βίαιος, δεινός.
veeniênza, *f.*, ὀρμητικότης, ὀρμή, παραφορά, σφοδρότης, βία. [τόν.
vegetâle, *m. f.*, φυτικός || *s. m.*, φυτοvegetâre, βλαστάνω, φύομαι, (φυτρόνω), αὐξάνομαι || *fig.*, διάγω βίον ὅλως ὑλικόν, φυτοζωῶ.
vegetatîvo, -a, βλαστ(ητ)ικός, φυτικός || *vita -a*, φυτική ζωή.
vegetaziône, *f.*, βλάστη(σις), -ημα, (φύτρωμα); τὰ βλαστήματα, τὰ φυτά. [εὐσθενής, ὑγιής, (γιερός).
vêgeto, -a, εὔρωστος, ῥωμαλέος,
veggênte, *m. f.*, βλέπων || γνωστικός, προφήτης.
vêglio, *f.*, ἀγρυπνία; διανυκτέρευσις, (νυκτέρι; *prêssu un infôrmo*, ζενύκτισμα) || ἐσπερίς, νυκτερινή συναναστροφή, (βεγγέρα), *v. se-
vêgli(ârd)o*, *v. vecchiône*. [râta.
vegliâre, *stâr vêglio*, ἀγρυπνῶ, διανυκτερεύω ἐν ἐργασίᾳ ο συναναστροφῆ; *passâr la nôtte prêssò qed.*, διανυκτερεύω, (ξενυχτιζῶ), παραμένω δι' ὅλης τῆς νυκτός, παραμονεύω || *custodire, guardâre*, (ἐπ)ἀγρυπνῶ, φυλάττω, ἐπιτηρῶ, προσέχω.
vegliône, *m.*, χορὸς προσωπιδοφόρων (ἐν τῷ θεάτρῳ), μετημφιεσμένος χορὸς.
vêicolo, *m.*, φορεῖον, ὄχημα, ἄμαξα || *fig.*, μέσον, τρόπος, διοχευτήριον.
vêla, *f.*, ἱστίον, ἄρμενον, (πανί) || *nâve*, πλοῖον, ναῦς; (καράβι) || *nâve a —*, ἄρμενον, πλεούμενον || *fâr —*, ἐκπλέω τοῦ λιμένος, (κάμνω πανιά) || *a -e gônfiê*, πλησιςτιώς, (μὲ γεμάτα πανιά).

velâme, *m.*, (ἐπι)κάλυμμα, παρὰπέ-
 τασμα, σκέπασμα || τὰ καλύμματα.
velâre, (ἐπι)καλύπτω, (σκεπάζω) ||
fig., (ἀπο)κρύπτω, συγκαλύπτω,
 (ἀποσσκεπάζω). [*ecc.*, νεφώδης.
velâto, -*a*, κεκαλυμμένος; *di vóce*
velârio, *m.*, σκέπασμα.
velatûra, *f.*, ιστιοφορία, ἅπαντα
 τὰ ιστία, τὰ ἄριμενα, (τὰ πανιά).
veleggiâre, διαπλέω, ιστιοδρομῶ,
 θαλασσοπλοῶ, ἄρμενίζω.
velenífero, -*a*, φαρμακερός, -κοφό-
 ρος, δηλητηριος.
velêno, *m.*, δηλητήριο, (φαρμάκι);
fig., λύμη; χολή; μῖσος, πικρία,
 (φαρμάκι).
velenosità, *f.*, δηλητηριῶδες, -τή-
 ριον, ἴος; *fig.*, μοχθηρία, ὀργή,
 κακία, πικρία.
velenôso, -*a*, *pr. e fig.*, δηλητη-
 ριώδης, ἰοβόλος, φαρμακερός; *fig.*,
 δηκτικός, κακόγλωσσος, κακολό-
 γος. [*προσωποκάλυμμα*, *v. vélo.*
velêtta, *f.*, *v. vedêtta* || *da dônnâ*,
veliêre; -*o*, *m.*, ιστιοφόρον || *buô-*
no, *cattivo* —, ταχύ-(βραδύ)πλου-
 πλοῖον.
velîna (*cârta* —), *f.*, λεπτόν ο δια-
 φανὲς χαρτίον; χάρτης περγαμη-
 νοειδής, μοσχειοχάρτης.
vêlite, *m.*, ἀψίμαχος, ἀκροβολιστής,
 γυμνός, εὖζωνος, γροσφομάχος.
velleità, *f.*, ὑποβούλησις, ὑποθέ-
 λησις.
vellicâre, *v. titillâre*, *solleticâre*.
vêllo, *m.*, *v. pèlle*, *lâna*, *pêlo* || *il*
 — *d' ôro*, τὸ χρυσομαλλον δέρας.
vellôso, *v. pelôso*, *lanôso*.
vellutâre, δίδω τὸ γνοῶδες, δίδω
 ὄψιν βελούδου. βελουδοποιῶ, (κά-
 μνω ὡς βελούδο ο κατυφέ).
vellutâto, -*a*, γνοῶδης, βελουδοει-
 δής, -δοῦφής, -δωτός, (-δένιος).
vellûto, *m.*, μεταξό-(σηρικό)χνουν,
 (βελούδο, κατηφές); *di cotône*,
 τριχόχνουν βαμβακερόν, (φέλπα).
vêlo, *m.*, μεταξωτόν, λεπτώτατον
 ὕφασμα; (ἐπι)κάλυμμα, (σκέπη);
da tēsta, καλύπτρα, (βέλο); *lîngo*,
 πέπλος, (μεχρέμι); *da suôra*, κά-

λυμμα, (μπόλια, μπερδές) || *scûsa*,
pretêsto, πρόσχημα, πρόφασις.
velôce, *m. f.*, ὠκύς, ταχύς, εὐκίνη-
 τος, ὠκύπους. [*lâton*, ὠκύπουν.
velocîpede, *m.*, ποδήλατον, τροχη-
velocipedista, *m. f.*, ποδηλάτης,
 τροχηλάτης. [*γωράδα*].
velocità, *f.*, ὠκύτης, ταχύτης, (ὄγλι-
vêltro, *v. levriêro*.
vêna, *f.*, *in gènere*, φλέψ, (φλέβα)
 || *fig.*, τύχη; διάθεσις; οἴστρος.
venagiône, *v. câceia*(*giône*).
venâle, *m. f.*, ὄνιος, ὠνητός, πρα-
 τός, πράσιμος, ἄγοραστός, (που-
 λητικός); *di persôna*, ἀργυρώνητος,
 δωροδόκος, μισθαρνος, (πουλημέ-
 νος).
venalità, *f.*, ὠνιον, ὠνιότης, πρά-
 σιμον; ἀργυρώνητος συνείδησις,
 δωροδοκία, μισθαρνία.
venâre, φλεβοχρωμῶ, ἀπεικονίζω
 διὰ χρωμάτων τὰς φλέβας.
venâto, -*a*, φλεβώδης.
venatûra, *f.*, φλέψ, (φλέβα), ποι-
 κιλία χρωμάτων. [-γησις, -γημα.
vendêmmia, *f.*, τρυγητός, τρύγος,
vendemmiâle, *m.*, *mése*, τρυγητής.
vendemmiâre, τρυγῶ, -γίζω, κάμνω,
 τρύγον.
vendemmiatôre, -*tríce*, τρυγῶν,
 -γητής, (βεντεμιστής; *f.*, -ίστρ(ι)α).
vêndere, πωλῶ, (πουλῶ) || *tradire*,
 προδίδω || -*rsi*, πωλοῦμαι.
venderêccio, -*a*, *v. venâle*.
vendêtta, *f.*, ἐκδίκησις, (ξε(κ)δίκη-
 σις), ἀντιτιμώρησις, τιμωρία.
vendibile, *m. f.*, πωλητός, -λήσιμος,
 πράσιμος, εὐπράτος, (εὐκολοπώ-
 λητος).
vendicâre, ἐκδικῶ, (ξεδικ(ηόνω)ῶ) ||
 -*rsi*, κάμνω ἐκδικησιν, ἐκδικοῦμαι
 κατὰ τινος, τιμωρῶ τινα, ἀποδίδω
 κακὸν ἀντὶ κακοῦ, (ξεδικηόνομαι,
 κάμνω τὸ δίκη μου, παίρνω ξε-
 δίκησιν ἀπό).
vendicatîvo, -*a*, ἐπιδικητικός.
vendicatôre, -*tríce*, ἐκδικος, τιμω-
 ρός || *s.*, ἐκδικητής, (ξεδικηωτής;
f., -τρια), τιμωρός. [*λησία*, -λημα).
vêndita, *f.*, πώλησις, πρῶσις, (που-

venditôre, -tríce, πωλητής, (πουλητής), *f.* πωλήτρια, (πουλήτρ(ι)α); πράτης.
 venificio, *v.* avvenenamento.
 venêflico, *v.* velenôso.
 venerâbile, *m. f.*; -rândo, -a, σεβάσμιος, σεπτός, σεβαστός, αιδέσιμος || -râbile, *s. m.*, *di lôggia massônica*, πρόεδρος σκηνώματος έλευθεροτεκτονικού, σεβάσμιος, αιδέσιμος. [αιδεσιμότης.
 venerabilità, *f.*, σεβάσμιον, -μιότης,
 venerâre, σέβομαι, (-βάζομαι), εύλαβοῦμαι. [εὐλάβεια, προσκύνησις.
 veneraziône, *f.*, σεβασμός, σέβας,
 venerdì, *m.*, παρασκευή || — sânto, μεγάλη —.
 venêreo, -a, άφροδισιακός.
 venêtta, *f.*, φλεβίδιον, (-βούλα).
 vênia, *f.*, *v.* perdôno, scûsa.
 veniâle, *m. f.*, άφέσιμος, συγγνωστός, έλαφρός.
 venire, έρχομαι; άφικνοῦμαι || *derivâre*, προέρχομαι, κατάγομαι || *nâscere, créscere*, γίνομαι, γεννώμαι, αύξάνομαι.
 venôso, -a, τών φλεβών, φλεβικός; πλήρης φλεβών, φλεβώδης.
 ventâglio, *m.*, ριπίς, -πίδι(ον), άνε-
 ventâre, φυσώ, πνέω. [μιστήρι(ον).
 ventarôla, *v.* banderuôla; vântola.
 ventêsimo, -a, είκοστός || *s. m.*, -όν (μέρος), είκοστημόριον.
 vènti, *num.*, *inv.*, είκοσι(ν).
 venticêllo, *m.*, αύρα, ζέφυρος, (άεράκι). [τε, (είκοσπέντε).
 venticinque, *num.*, *inv.*, είκοσι πέν-
 ventilâbro, *m.*, πτύον, (φτυάρι), λιμητήριον, λίκνον.
 ventilâre, άερίζω, άνεμιζώ, διανεμώ || *fig.*, έξετάζω, συζητώ, έρευνώ.
 ventilatôre, *m.*, άεριστήρι(ον), άεροκίνητρον. [σμα, -ισμός.
 ventilaziône, *f.*, άερισμός, άνέμυ-
 ventîna, *f.*, είκ(οσ)άς, (-σαριά, -σάρα). [πνοή || *v.* -tosità; pèto.
 vènto, *m.*, άνεμος, άήρ, (άέρας),
 vântola, *f.*, *del lûme*, σκιαδίων || *per il fûoco*, άνεμιστήρι(ον), έπιστήριον, (φυσητήρι).

ventôsa, *f.*, σικύα, κύαθος, (βεντούζα).
 ventosità, *f.*, φύσα, (φλάτο), άνεμος.
 ventôso, -a, άνεμώδης || *che dà vènti*, φυσώδης, άνεμώδης || *s. m.*, *mése*, άνεμώδης. [κός.
 ventrâle, *m. f.*, γαστρικός, κοιλιά-
 vèntre, *m.*, γαστήρ, κοιλία || — a
 têrra, πρηνής, (μέ την κοιλίαν κάτω, προύμυτα); ταχύτατα, (σάν πουλί).
 ventricolâre, *m. f.*, στομαχικός.
 ventricolo, *m.*, κοιλίδιον τής καρδιάς, κόλπος || στόμαχος.
 ventriêra, *f.*, περιζωμα, ύπόζωμα,
 ventriglio, *v.* gôzzo. [γγλα.
 ventrilôquio, *m.*, έγγαστρομυθία.
 ventriloquo, *m.*, έγγαστρίμυθος.
 ventûra, *f.*, τύχη; εύτυχία || *âlla* — τυχαίως, κατὰ τύχην || *v.* ανν-*ecc.*
 ventûro, -a, μέλλων, προσεχής, έπερχόμενος.
 venûsto, *v.* bêllo, graziôso.
 venûta, *f.*, άφιξις, έλευσις, (έρχομός, φθάσιμον).
 veprâio, *m.*, *v.* prunâia.
 ver, *v.* vèrso.
 verâce, *m. f.*, vèr(itiêr)o, sincêro.
 verbâle, *m. f.*, προφορικός || *gr.*, ρηματικός || (procêss)o —, πρακτικόν, τὰ πρακτικά. [χορτον).
 verbêna, *f.*, ιεροβοτάνη, (σταυρό-
 verbigrâzia, *avn.*, παραδειγματος χάριν. [γος || *gr.* ρήμα || Λόγος.
 vèrbo, *m.*, λέξις, έπος, ρήμα, λό-
 verbosità, *f.*, πολυλογία, περισσολόγον, πολυέπεια, φλυαρία.
 verbôso, -a, πολυ-περισσο-μακρο-άπεραντο-κενο-(μωρο)λόγος.
 verdâstro, -a, ύπόχλωρος, ύποπράσινος, πρασινωπός, (-νούτσικος).
 vèrde, *m. f.*, χλωρός, πράσινος; *di frùtti*, άωρος, στυφ(ν)ός, άγίνωτος: *di piânte*, χλωρός, θαλερός, δροσερός; *di legâmi novèlli*, χλωρός, νεόδρεπτος, νωπός || *fig.*, *giovane, jôrte*, νε(α)ρός, άκμαίος, θαλερός, εύρωστος; *vivâce ecc.*, ζωηρός, πλήρης έλπίδων || *s. m.*, *êrba ecc.*, χλόη, χλωρός χόρτος,

(πρασινάδα), γράστις, (-σίδι), πράσινον (χῶμα); *colóre*, χλωρόν, πράσινον χρῶμα || *essere al* —, εἶμαι ἄπορος, εἰς ἀναργυρίαν || *restare al* —, ἀπομένω στεγνός, μένω ἄνυδρος ὁ χωρὶς ὄβολόν.

verdeggiante, m. f., χλοάζων, χλοερός, πρασινίζων, χλωρός, εὐθαλής, θαλερός.

verdeggiare, χλοάζω, πρασ(ιν)ίζω.

verdemare, m. f., θαλασσοειδής, γαλάσιος. [μα, χαλκοσκουριά].

verderame, m., πράσιον, ἰός, (ἰῶ-verdêto, *m.*, *leg.*, ἐτυμηγορία.

verdèzza, f., χλωρότης, (-ράδα); στυφνότης, (-φάδα) || θαλερότης, ἀκμή. [-dâstro.

verdognolo; -dicio; -digno, v.

verdone, m. zool., χλωρίς, -ρίων, (φλῶρος, -ρί).

verdura, v. verdè(zza), verzura.

verecôndo, v. pudico, -dibôndo, vergognoso.

vêrga, f., ῥάβδος, ῥαπίς, (ῥαβδί, βίτσα, βέργα) || — *mágica*, μαγική ῥάβδος || *tremar* — *a* —, τρέμω ὡς φύλλον ὁ ῥαβδίον, τρέμω καθ' ὑπερβολήν || *v. mêmbro.*

vergare, listare, ῥαβδῶ || *v. scrivere, stêndere.*

vergato, -a, ῥαβδωτός, γραμμοποικίλος, (ἄραδωτός, ῥιγᾶτος) || γεγραμμένος. [(ἰξόβεργα).

vergello, m., ἰξευτικός κάλαμος,

verheggiare, τύπτω, δέρω, τιμωρῶ διὰ ῥάβδων, ῥαβδίζω, ῥαπίζω || *battere (dbiti)*, ῥαβδίζω, ἐκκονίζω, ἐκτινάσσω.

verghetta, f., ῥαβδίον, (-δάκι, βιτσάκι, βεργίτσα) || *anello*, δακτύλιος, (-λίδι, βεργέτα).

verginale, m. f., παρθενικός, -νιος.

vêrgine, m. f., παρθένος || *di metalli*, ἄμικτος, καθαρός || *olio* —, ἄωρέλαιον, (ἀγουρῶλαδον) || *cera* —, ἄπαστρον κερὶ || *fig.*, παρθένος, ἀνέπαφος, ἄθικτος; καθαρός, ἀγνός || *s. f.*, παρθένος; † ἀειπάρθενος ὁ Θεοτόκος Μαρία, Παρθενομήτωρ, ἁγία Παρθένος, Παναγία.

verginella, f., (νέα) παρθένος.

vergineo, -a, v. -nale.

verginità, f., παρθενία, (-ά).

vergogna, f., *pudore ecc.*, αἰδώς,

-δημοσύνη, αἰσχύνη, ἐντροπή ||

infamia, ônta, obbrobrio, (κατ)αἰ-

σχύνη, (ἐντροπιασμα), αἶσχος, ἐν-

τροπή, ὄνειδος, ἀτιμία || *aziône*

vergognosa, αἰσχροουργία, αἰσχρό-

της, αἶσχος, (ἀχρειότης) || *le -e,*

αἰσχύνη, τὰ κρύφια μέλη, τὰ αἰδοῖα.

vergognare, v., *v. infamare* || -*rsi,*

αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι,

(ἐντροπιάζομαι), ἐρυνθιῶ.

vergognoso, -a, pudibôndo. tímido,

αἰδήμων; αἰσχυντηλός, δειλός,

(ἐντροπαλός) || *vergognato, confû-*

so, κατησχυμένος, (ἐντροπιασμένος)

|| *disonorante, vituperévole*, αἰσχροός,

ἄτιμος, (ἐντροπιαστικός), ἐπονεί-

διστος, ἄσεμνος, (ἀχρεῖος). [κτος.

vergolato, -a, ῥαβδωτός; κατάστι-

veridicità, f., φιλαλήθεια, ἀληθι-

νότης, -θοσύνη, -θ(ιν)ολογία, ἀ-

λήθεια, ἀψεύδεια, -δία.

verídico, v. vér(itier)o.

verificabile, m. f., ἐπαληθεύσιμος.

verificare, ἐξελέγχω, ἐξακριβῶ,

ἀναθεωρῶ; (ἐπι)βεβαιῶ, (-όνω).

verificatore, -trice, (ἐξ)ἐλεγκτής,

ἐξεταστής.

verificaziône, f., ἐξέλεγξις, ἐξακρι-

βωσις, ἀναθεώρησις, ἐξέτασις,

(ἐπι)βεβαιώσις; ἀλήθεια. [της.

verisimiglianza, f., εἰκός, πιθανό-

verisimile; -migliante, m. f., εἰκώς,

ἀληθοφάνης, πιθανός.

verità, f., ἀλήθεια, -θές, *v. -idicità,*

sincerità || *in pittúra*, ὁμοιότης,

ἀκριβεία.

veritiêro, -a, φιλαλήθης, ἀληθής,

-θινός, -θινολόγος, ἀψευδής.

vêrme, m., σκώληξ, (σκουλήκι, μαμ-

μούνι); *dell' intestino*, ἔλμινς, (λε-

βίθα), σκώληξ || — *solitârio, v.*

tênia.

vermêna, f., βλαστός, κλαδίσκος.

vermicellâio, m., πολυφοποιός, -πώ-

λης, (μακαρονᾶς).

vermicello, m., σκωλήκιον, (σκου-

ληκάκι) || *pl.*, *pásta*, πολφοί, (φιδές); *minêstra di -i*, ῥόφημα ἐκ πολφῶν, (σοῦπα φιδέ). [-κίζων.
vermicolàre, *m. f.*, σκωληκώδης,
vermicolària, *f.*, *bot.*, σκωληκίτις.
vermicolàto, -*a*, σκωληκωτός, -κόσχημος, -κώδης.
vermicolòso, -*a*, σκωληκώδης, -κόβρωτος, (σαρακιασμένος, σκουληκοφαγωμένος, -κιασμένος, -κιάρικος).
vermifòrme; *m. f.*, σκωληκοειδής, -κόμορφος, -κόσχημος. [*m.*, -όν.
vermifugo, -*a*, ἀνθελμινθικός || *s.*
vermigliàre, ἐρυθραίνω διὰ μίλτου, μιλτῶ, (κοκκινίζω, -νοβαφῶ, βάφω με κόκκινον).
vermiglio, -*a*, ῥοδαπός, -δοκόκκινος, -δόχρους, -δινός; ἐρυθρός, (κόκκινος) || *s. m.*, πορφυροῦν χρώμα, *v. chêrmes; delle gudnie*; ῥοδόχροια, (ῥοδοκοκκινάδα) || *s. f.*, χρυσομηλόπετρα.
vermigliòne, *m.*, *min.*, κιννάβαρι, (κοκκινόχρωμα) || *colòre*, μίλτος; (κοκκινοβαφή).
verminaziòne, *f.*, ἐλμινθίασις; ἔλμινθες, (λεβίθαις).
verminòso, -*a*, σκωληκογένης, ἐλμινθώδης. [βόρος.
vermìnoro, -*a*, σκωληκοφάγος, -κο-
vermocàne, *m.*, ἴψ, (σκαθάρι) || *malattìa*, κεφαλοζάλη, (-λοσκοτούρα) || *che ti vènga il — !* σκάσε!
vêrnât(t)e, *m.*, ἀψινθίτης οἶνος,
vernàcolo, *v. dialètto*. [βερμουθιον.
vernàle, *v. invern-*; *primaverile*.
vernìce, *f.*, βερνίκιον, (βερνίκι) || *fig.*, ἐπίδειξις, σχῆμα, ἐπίπλασμα, βαφή, ἐπίχρωσις.
verniciàre ecc., *v. invern-*.
vêrno, *v. invèrno*.
vêro, -*a*, ἀληθής, -θινός; *redle*, πραγματικός; *genuîno*, γνήσιος; *cêrto*, βέβαιος || *s. m.*, ἀληθές,
veròne, *v. balcòne*, *terràzzo*. [-θεια.
verònica, *f. bot.*, βερονίκη || † ἄγιον
verosímile, *v. veris-*. [κανδήλιον.
verricèllo, *m.*, βαροῦλκον.
vêrrò(cchìo), *m.*, κάπρος, (γουρούνη ἀρσενικόν).

vèrrêca, *f.*, *v. pôrro (medc.)*.
vèrrucària, *f.*, ἡλιοτρόπιον.
versamênto, *m.*, (ἐκ)χύσις || ἀπόθεσις, παράδοσις, καταβολή.
versànte, *m.*, κλιτύς, κατωφέρεια, (πλαγιά).
versàre, (ἐκ)χέω, χύνω; *da bêre*, ἐγγέω, (κε-(κι)ρνῶ) || *ána sómma*, ἀποθέτω, παραδίδω, καταβάλλω || *aggiràrsi intòrno*, στρέφομαι περί. [τος, ἀγγίστροφος.
versàtile, *m. f.*, εὐμετάβολος, -βλη-
versatilità, *f.*, εὐμετάβολον, -βλη-
τον, ἀγγίστροφον.
versàto, -*a*, (ἐκ)χυθείς || *fig.*, ἔμπειρος, (γυμνασμένος), εἰδήμων, ἐντριβής, δεινός, ἐγκρατής τινος
verseggiàre, στιχουργῶ. [γνώσεως.
verseggiatòre, -*trìce*, στιχουργός; στιχογράφος; *v. poetàstro*.
verseggiatùra, *f.*, στιχουργία; ὁ τοῦ στιχουργεῖν τρόπος.
versètto, *m.*, στιχίδιον, (-χάρι(ον)); † στίχος, ἐδάφιον.
versìèra, *f.*, ἔμπουσα, (μπαμπούλα, μπουμπούλας, στρίγκλα, καλλικάνταρος).
versificàre, *v. -seggiàre*. [χνη).
versificaziòne, *f.*, στιχουργική (τέ-
versìone, *f.*, *traduziòne*, μετάφρασις, μεταγλώττισις || *nel riportàre un fàtto ecc.*, τρόπος τοῦ διηγῆσθαι τι, ἐξήγησις.
vêrso, *m.*, *poesìa*, στίχος; *in -i*, διὰ στίχων, στιχηδόν, ἐμμέτρως || *úrlo*, *grìdo*, βοή, κραυγή || *mòdo*, *vìa*, τρόπος, μέσον; *fàr qcc. pel sùo —*, ποιῶ τι ὡς πρέπει || *pàrte*, μέρος || *di un fòglio*, ἡ ὀπισθεν ὀπισθία σελίς || *prep.*, πρὸς (*acc.*), περί (*acc.*), εἰς (*acc.*).
vêrsta, *f.*, βέρστι(ον).
vêrtebra, *f.*, σπόνδυλος, (σπ-(σφ)ονδύλι, ῥακοκόκκαλον).
vertebràle, *m. f.*, σπονδυλικός || *colòna* —, -ῆ στήλη, (ῥακοκοκκαλιά).
vertebràto, -*a*, σπονδυλωτός, ἐνσπόνδυλος || *s. m.*, σπονδυλωτὸν (ζῷον). [νεικία, (νταβās).
vertênza, *f.*, διαφορά, ἕρις, φιλο-

vêrtere, ύφ (συν)ίσταμαι, ύπάρχω.
verticâle, *m. f.*, κἀθετος (ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος), ὁ κατὰ κἀθετον, ὀρθός, κατακόρυφος || *s. f.*, κἀθετος ὁ κατακόρυφος (γραμμή).
vêrtice, *m.*, κορυφή, ἄκρα.
verticillo, *m.*, σπόνδυλος.
vertigine, *f.*, ἕλιγγος, σκοτοδινία(-σις), ζάλη, (-λάδα, ἀντρέα(λ)α) || *fig.*, ἔκστασις, παράνοια, παραφροσύνη, παραλόγιασμα, τρέλλα) || *avêr le -i*, ἕλιγγιῶ, ζαλιζομαι; παραφρονῶ, παραλογίζομαι.
vertiginôso, *-a*, *che dà le vertigini*, σκοτωματικός, σκοτῶν, ζαλιστικός || *che sôffre di vertigini*, ἕλιγγιῶν, σκοτοδινῶν, σκοτωματικός.
verûno, *v.* nessuno.
verziâre, *v.* verdeggiâre.
verziêre, *v.* orto, giardino.
verzino, *m.*, βρασιλιανὸν ξύλον, ἐρυθροξύλον, (μπακάμι).
verzûra, *f.*, *êrba vêrde ecc.*, ἡλωρὸς χόρτος, χλόη, (πρασινάδα, πρασιά); *erbâggi*, χορταρικόν, τὰ -ά.
vêscia, *f.*, *v.* lôffa || *bot.*, λυκοπέριδιον, (πορδομανιτάριον, -ταρον).
vescica, *f.*, *in gènere*, κύστη, -τις, (φούσκα); *per bruciatûra o âltro*, φλύκταινα, (φουσκάλιδα).
vescicânte, *m.*, ἐκδόριον, (βι-(βυ)-ζικάντε, -κάντι, -κατόρι) || *fig.*, ἄνθρωπος ὀχληρὸς. [σκίτσα].
vescichêtta, *f.*, κυστιδίων, (φου-
vescicolâre, *m. f.*, κυστεώδης, φλυκταινώδης, -νοειδής, πομοφυλγώδης. [-πειῶν].
vescovâdo; **-âto**, *m.*, ἐπισκοπή;
vescovile, *m. f.*, ἐπισκοπικός.
vêscovo, *m.*, ἐπίσκοπος, ἀρχιερεὺς.
vêspa, *f.*, σφήξ, (σφήκα, μπάμπουρας).
vespâio; **-pêto**, *m.*, σφηκιά, -κοφωλεά || *fig.*, δυσάρεστος ὑπόθεσις, περιπλοκή. [sêra, ἐσπέρα].
vêspero, *m.*, *astron.*, ἔσπερος ||
vespertilio, *v.* pipistrello. [ριος].
vespertino, *-a*, τῆς ἐσπέρας, ἐσπέ-
vêspro, *m.*, † ἔσπερινός, -νὴ ἀκο-
 λουθία, ((ἐ)σπερινός) || *i -i sici-*

liâni, ὁ σικελικὸς ἔσπερινός ||
v. vêspero. [βασανίζω].
vessâre, (κατα)πιέζω, (κατα)θλίβω,
vessatôrio, *-a*, (κατα)πιεστικός,
 (κατα)θλιπτικός, βασανιστικός,
 τυραννικός.
vessaziône, *f.*, (κατα)πίεσις, κατά-
 θλιψις, κάκωσις, βάσανος.
vessillifero, *m.*, σημαιοφόρος.
vessillo, *m.*, σημαία, *v.* bandiêra,
insêgna. [οικίδιον φουστάνι].
vestâglia, *f.*, οἰκιακὴ ἐσθῆς, (κατ-
vestâle, *f.*, ἐστίας || *fig.*, παρθένος
 μεγίστης ἀγνείας, κόρη ἀγνοτάτη,
 γυνὴ σωφρονεστάτη.
vêste, *f.*, ἐσθῆς, (ρόμπα, φουστάνι);
 μακροῦπενδύτης, (ἀντερί) || *fig.*,
 ἀνθρώπινον σῶμα; *v.* apparêntza.
vestiârio, *m.*, ἱμάτιον, τὰ -α || ἱμα-
 τιοφυλάκιον, -τιοθήκη || ἡ πρὸς
 ἱματισμὸν δαπάνη.
vestibolo, *m.*, προεισόδιον, πρό-
 δρομος, προαύλιον, πρόστοον, (χα-
 γιάτι).
vestigio, *m.*, *v.* orna, traccia.
vestimênto, *m.*, ἱματισμὸς, ἱμάτιον,
 ἔνδυμα, (φόρεμα).
vestire, (ἐπ)ἐνδύω; *v.* abbigliâre ||
n. e -rsi, βάλλω, (βάζω,) τὰ φο-
 ρέματά μου, (ἐπ)ἐνδύομαι, (φο-
 ρένομαι).
vestito, *-a*, ἐνδεδυμένος || *s. m.*,
v. -imênto, âbito. [ρία].
vestiziône, *f.*, † ἐνδυσις, ἡσσοφο-
veterâno, *m.*, ἀπόμαχος.
veterinârio, *-a*, ἱπ-(κτην)ιατρικός
 || *s. m.*, ἱπ-(κτην)ίατρος || *s. f.*,
 ἱπιατρία, κτηνιατρική.
vêto, *m.*, ἀρνησικυρία, ἀντίθεσις;
fig., ἄρνησις, ἀποδοκιμασία.
vetrâio, *m.*, ὑαλουργός, ὑαλο-(φεγ-
 γιτο)πῶλης, ((γ)υαλᾶς, τσαμιτζῆς).
vetrârio, *-a*, ὑαλουργικός.
vetreria, *f.*, *fâbrica e negôzio*, ὑα-
 λουργεῖον, -λοπωλεῖον, (-λάδικον);
arte, -λουργία, -λοτεχνία, (τζαμι-
 κή) || *vêtri*, τὰ ὑαλικά, τὰ ὑαλουρ-
 γήματα.
vetriâto, *-a*, ὑαλωτός, φεγγιτωτός,
 (τζαμένιος, με τζάμια), *v.* invetr-

vētrice, *m.*, οἰσῦα, ἰτέα, λύγος, vetrificāre, ὑελ(οποι)ῶ. [(-γαριά).
 vetrina, *f.*, ὑάλινη, (βιτρινα).
 vetriōla, *v.* parietāria.
 vetriōlo, *m.*, θειῖκόν ἄλας, χάλ-
 κανθον, βιτριόλι(ον). [της, (τζάμι).
 vētro, *m.*, ὑαλος, ((γ)ὑάλι), φεγγί-
 vetrōso, -a, ὑελώδης, -λοειδής.
 vētta, *f.*, κορυφή, ἄκρα, ἄκρον.
 vettōre, *agg. m.*, ἐπιβατικός; *v.*
 vetturāle.
 vettovāglia, *f., cm. pl.*, τὰ ἐπισίτια
 ο ἐπιτήδεια, τροφαί, ζωοτροφία.
 vettovagliamēnto, *m.*, ἐπισιτισμός.
 vettovagliāre, ἐπισιτίζω, ἐφοδιάζω.
 vettovagliēre, *m.*, ἐπισιτιστής, ἐφο-
 διαστής.
 vettūra, *f., in genere*, μεταφορεῖον;
carrōzza, ὄχημα, ἄμαξα, (ἀμάξι) ||
prēzzo. ἀγώγιον.
 vetturāle; -rino, *m.*, ἀμαξεύς, (-ξᾶς),
 -ξαγωγεύς, -ξηλάτης, (ἀγωγιάτης
 ἀμάξης).
 vetūsto, *v.* antīco, vēcchio.
 vezzeggiāre, θωπεύω, ὑποκορίζο-
 μαι, (χαδεύω, καλοπιάνω). [κός.
 vezzeggiatīvo, -a, *gr.*, ὑποκοριστι-
 vōzzo, *m.*, *carēzza*, θωπεία, -πνευμα,
 ὑποκορισμός, (χάδι, καλόπιασμα)
 || *attrattīva*, θέλγητρον, χάρις ||
ornamēnto, περιδέριον || *abitū-
 dine*, συνήθεια.
 vezzōso, -a, χαρίεις, προσφιλής,
 ἐράσμιος, θελκτικός.
 vī, *pron.*, ὑμῖν; ὑμᾶς; σᾶς || *avn.*,
 ἐκεῖ(σε), ἐνταῦθα.
 vīa, *f.*, ὁδός, (στράτα), δρόμος, *v.*
strāda || *mōdo, mēzzo*, τρόπος, μέ-
 σον || *eh* —! ἐμπρός λοιπόν || *va*
 —! φεῦ! ἄπαγε || —! θάρσει! ἐμ-
 πρός! [στασις τῶν ὁδῶν || ὁδοί.
 viabilitā, *f.*, εὐοδον, -δία || κατὰ-
 viadōtto, *m.*, ὁδογέφυρα, ὁδαγωγός.
 viaggētto, *m.*, μικρὸν ταξειδι(ον),
 γύρος. [περιοδεύω.
 viaggiāre, ταξειδεύω, περιηγοῦμαι,
 viaggiatōre, -trice, περιοδευτικός
 || *s.*, ταξειδευτής, -διώτης, (-διά-
 ρης), περιηγητής, περιοδευτής,
 ὁδοι-(θαλασσο)πόρος.

viāggio, *m.*, *in genere*, ταξειδι(ον),
 περιήγησις; *per māre o per tērra*,
 πλοῦς ο ὁδοιπορία; *dall' ēstero*. ἀ-
 ποδημία || *vīa, cammīno*, ὁδός,
 δρόμος.
 viāle, *m.*, στοιχάς, δενδροστοιχία,
 ὄρχατος, δρόμος δενδρόφυτος. [te.
 viandānte, *v.* passeggiēto, passān-
 viātico, *m.*, ἐφόδιον, τὰ -α, ὁδοι-
 πόριον; † ἀγία μετάληψις ο κοι-
 νωνία. [seggiēto.
 viatōre, *poet.*, *v.* viaggiatōre, pas-
 vianāi, *m.*, διαδρομή, (πήγαινε
 κ' ἔλα, πηγαινοερχομός).
 vibrāre, τινάσσω, ἔξακοντίζω || *n.*,
 πάλλω, -ομαι, δονοῦμαι, κραδαί-
 νομαι, τρέμω.
 vibratēzza, *f., r., v.* -aziōne || *cm.*,
 ἐνέργεια, δύναμις, ζωηρότης.
 vibrātile, *m.f.*, παλτός, -τικός, παλ-
 μώδης, δονητικός. [τικόν.
 vibratilitā, *f.*, παλμῶδες, δονη-
 vibrāto; -a, *fig.*, ἐνεργητικός, ζωη-
 vibratōrio, -a, παλμώδης. [ρός.
 vibraziōne, *f.*, παλμός, δόνησις,
 κραδασμός, τίνασμα.
 vibūrno, *m.*, κληματῖς, -τίτις, (-τί-
 δα, κλεμαξίδα).
 vicariāle, *m.f.*, ἐπιτροπικός, ἐξαρχ-
 κικός; παρεφημεριακός.
 vicariāto, *m.*, τοποτηρητεία, ἐξαρχ-
 χία; παρεφημερία.
 vicārio, *m.*, ἐπίτροπος, τοποτηρη-
 τής, ἔξαρχος, (βικάρης); παρεφη-
 μέριος, (βικάριος) || *il* — *di G.*
Cristo, ὁ τοποτηρητής τοῦ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, ὁ πάπας || — *gene-
 rāle*, πρωτοσύγγελος.
 viceammirāglio, *m.*, ἀντιναύαρχος.
 vicebibliotecārio, *m.*, ὑποβιβλιο-
 φύλαξ. [(ἀντικαγκελ(λ)άριος).
 vicecancelliēre, *m.*, ὑπογραμματεὺς,
 viceconsolāto, *m.*, ὑποπροξενεῖον.
 vicecōnsole, *m.*, ὑποπρόξενος.
 vicecurāto, *m.*, ὑπεφημέριος.
 vicegerēnte, *m.*, ὑποδιευθυντής,
 -διαχειριστής. [λεγάτος).
 vicelegāto, *m.*, ἀντέξαρχος, (ὑπο-
 vicelegaziōne, *f.*, ἀντεξαρχία.
 vicēnda, *f.*, μεταλλαγὴ, μετατροπή,

περίοδος; *incostanza*, ἀβεβαιότητα, ἀστασία, ἀκατα-(ἀσυ)στασία || *avventura*, περιπέτεια || *a* —, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ; ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. [μήτιο.

vicendevole, *m. f.*, *v. reciproco*, *viceprefetto*, *v. sottopr.*

vicepresidente, *m.*, ἀναπληρωτῆς τοῦ προέδρου, ἀντιπρόεδρος.

vicepresidenza, *f.*, ἀντιπροεδρία.

vicepretore, *m.*, ἀντι-(ὑπο)πραι-
vicere, *m.*, ἀντιβασιλεύς. [τωρ.

vicereame, *m.*, ἀντιβασιλεία.

viceregina, *f.*, ἀντιβασιλίσα.

vicerettore, *m.*, ἀντιπρύτανης.

viceseretario, *v. sottosegr.*

vicésimo, *v. ventesimo*.

vicerversa, *avv.*, ἀντιστρόφως, τὸ ἀνάπαλιν, τἀνάπαλιν, τοῦναντίον.

vicinâle, *m. f.*, πλησιόχωρος, γει-
τνιαζών. [|| ὁμοιότης, ἀναλογία.

vicinânza, *f.*, γειτνιάσις, ἐγγύτης

vicinâto, *m.*, γειτονία, (-ονιά, -ονι-
κόν), -ονες.

vicino, *-a*, *di casa ecc.*, γείτων, γει-
τονικός, -νιάζων, -νεύων; πλησιό-
χωρος; *témpo ecc.*, ὁ ἐγγύς, ὁ πλη-
σίον, ἐγγίζων; *somigliânza*, παρα-
πλήσιος || -ο, *avv. e prep.*, *v. presso*.

vicissitudine, *v. vicenda*.

video(lo), *m.*, στενωπός, στενὸς ὁδός,
δρομίσκος, (ῥουγίτσα, στρατάκι);
chiúso, τυφλὴ ὁδός, ὁδὸς ἀδιέ-
ξοδος, (τσικμὰ-σωνάκι). [βίδαμος.

vidamo, *m.*, ἐπισκοπικὸς ἔκδικος,
vie, *avv.*, πολὺ || — *più*, πολὺ

vietâre, *v. proibire*. [πλέον.

viêto, *v. vecchio*, γάncido.

vigênte, *m. f.* ἔχων κῦρος, ἰσχύων.

vigere, *difet'ivo*, ἔχω κῦρος, ἰσχύω,
vigésimo, *v. ventesimo*. [κρατῶ.

vigilânte, *m. f.*, ἀγρυπνος, ἐγρη-
γορός, προσεκτικώτατος, προσφυ-
λακτικός.

vigilânza, *f.*, ἐπαγρύπνησις, ἐγρη-
γορσις, προσοχή, ἐπιμέλεια; φύ-
λαξις.

vigilâre, *v. vegliâre*, *sorvegliâre*.

vigile, *v. -lânte* || *s. m.*, φύλαξ,
ἀστυνομικός.

vigilia, *f.*, παραμονὴ (ἑορτῆς) ||
végliâ, ἀγρυπνία || *mil.*, φυλακή.

vigliâcco, *-a*, *v. vile*.

vigliêto, *v. bigl.*

vigna, *f.*; *-gnêto*, *m.*, ἀμπελοφυ-
τεία, -ελόφυτον, -ελών, -ελ(ότο-
π)ος, -ελουργεῖον, (-έλι, -ελοχώ-
ραφον, τὰ -έλια) || *a* —, -ελόφυ-
τος || *la* — *del Signore*, ἡ ἄμ-
πελος τοῦ Κυρίου. [στάτης.

vignaiuolo, *m.*, ἀμπελουργός, -ελο-
vignâre, ἀμπελουργῶ, -ελοστατῶ.

vignêta, *f.*, περιπλεγμάτιον, ἰχνο-
γραφημάτιον, χαλκο-(ξύλο)γραφία
|| *piccola vigna*, ἀμπέλιον. [μηλος.

vigôgna, *f.*, βιγόνιον, προβατοκά-
vigôre, *m.*; *-ria*, *f.*, ἰσχύς, δύνα-
μις, ῥώμη, σθένος; ἐνέργεια, ζωή;
leg., κῦρος, ἰσχύς; *dello stile ecc.*,
ζωηρότης.

vigoreggiâre, ἰσχύω, δυναμόνω.

vigorôso, *-a*, ἰσχυρός, δυνατός,
ῥωμαλέος, σθεναρός, κρατερός,
ἀκμαῖος, ἐνεργός, ζωηρός, τρανός.

vile, *m. f.*, *codârdo*, ἄνανδρος, δει-
λός, ἄτολμος, ἀκάρδιος, (ἄκαρδος,
φοβιτσιάρης) || *abiêtto*, *da rôco*,
ἀγενής, ταπεινός; εὐτελής, ποτα-
πός, οὐτιδανός, μηδαμινός || *spre-
gêvole*, *ignôbile*, εὐτελής, φαῦλος,
χαμερπής, ἀχρεῖος, βδελυρός, αἰ-
σχρός, (ἄσχημος) || *bâsso*, *di prézzo*,
εὐτελής; *vêndere a prézzo* —,
εὐθηνοπωλῶ, εὐωνίζω.

vilipêndere, (ἐκ)φαυλίζω, ἐξευτε-
λίζω, ὀλιγορῶ, (κατα)φρονῶ, ἐπ-
ονειδίζω. [φρόνησις, περίπαιγμα.

vilipêndio, *m.*, ὀλιγορία, κατα-
villa, *f.*, *câsa*, ἔπαυλις, ἐπαύλιον,
(παλάτι στήν ἐξοχήν) || *contâdo*,
χωρίον, (χωρ(γ)ιό) || *barb.* *v. città*.

villâggio, *m.*, χωρίον, (χωρ(γ)ιό),
κώμη || *grôsso* —, *raése*, κωμόπο-
λις, (κεφαλοχώρι).

villaneggiâre, *v. ingiuriâre*, *insul-
târe*. [της).

villanêllo, *m.*, νέος χωρικός, (-ριά-
villanêscο, *-a*, ἄγροικος, -οτικός,
κωμητικός, (χωριάτικος); ἀπολι-
τευτος, ἀγροῖκος.

villania, *f.*, ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαιότης || ὕβρις, προσβολή, λοιδορία.

villano, *-a*, *v.* -nêscō || *s.*, ἀγρότης, χωρίτης, -ικός, (-ιανός, -ιάτης, *f.* -ιάτισσα) || *fig.*, ἀνθρωπος ἀγροϊκος, ἀπαίδευτος, σκαιός, ἀνάγωγος, ἀπολίτευτος, (χωριάτης).

villanzōne; -nâccio, *m.*, ξύλον ἀπελέκητον, ἀνθρωπος χυδαῖος, σκαιός, *c. s.* [γροδιαίτος.

villeggiante, *m. f.*, ἀγραυλῶν, ἀvilleggiare, διατρίβω εἰς τὴν ἐξοχὴν (κατὰ τὸ θέρος), ἀγραυλῶ.

villeggiatūra, *f.*, διατριβὴ ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἀγραυλία, ἐπαυλισμός || *v.* villa. [stico, villanêscō.

villerêccio, *-a*, *v.* campêstre, rûvillico, *v.* villano, contadino, campagnuolo.

villino, *m.*; -llêtta, *f.*, ἐπαύλιον.

villôso, *v.* pelôso, lanôso.

viltà, *f.*, codardia, ἀνανδρία, δειλία, ἀκαρδία, χαυνότης || ignobiltà, ἀ-(δυσ)γένεια, μηδαμινότης, χαμέρπεια, εὐτέλεια, ἀχρειότης || bassèzza, di prèzzo, εὐθηνία, εὐωνία.

vilâcchio, *m.*, κισσάμπελος.

vilûppo, *m.*, σύστρεμμα; περιπλοκή, σύγχυσις. [(-γαριά).

vimine, *m.*, οἰσῦα, ἰτέα, λύγος,

vimineo, *-a*, οἰσῦϊνος, λύγιнос.

vinâccia, *f.*, τὰ βρύτεια, στέμφυλον, (τσίπουρον).

vinâccio, *m.*, κακὸς οἶνος, (κακόκρασον), ὀξίνης. [τσι).

vinacciuôlo, *m.*, κόκκος, (κουκ(κ)οῦ-
vinâiô(lo); -attiêre, *m.*, οἴνοπώλης, (κρασᾶς), κάπηλος.

vinarêllo, *v.* -nêllo. [σιου], οἴνηρός.

vinârio, *-a*, τοῦ οἴνου, (τοῦ κρα-

vincâstro, *m.*, ῥάβδος, ῥαπίς, (βεργίτσα).

vincere, νικῶ, κρατῶ; *superâre*, ὑπερέγω, ὑπερτεροῶ, ὑπερβαίνω; *estirpâre*, ἐκρίζω; *guadagnâre*, κερδαίνω, -δίζω || lasciârsi —, ἠττώμαι; ὑποχωροῶ || -rsi, νικῶ ἑμαυτόν, συγκρατῶ τὰ πάθη μου, κρατοῦμαι.

vincêto, *m.*, ἰτεών.

vincibile, *m. f.*, νικητός, εὐνικητος, (εὐκολονικητος).

vincita, *f.*, νίκη, πλεονέκτημα || κέρδος, ὄφελος || ἄθλον, ἀριστεῖον, βραβεῖον.

vincitôre, -trîce, νικητής, νικηφόρος, *v.* vittoriôso. [χρεῶ.

vincolâre, (συν)δέω, (δένω); ὑποvincolo, *m.*, *pr. e fig.*, δεσμός.

vîndice, *m. f.*, ἐκδικητής.

vinêllo, *m.*, οἶνος στεμφυλίτης, λάκουρος, (λάγκι- (λάγκε)ρας).

vinêtto, *m.*, οἶνος ἐλαφρὸς ὁ ἀδύνατος, (ἀδύνατον κρασί), οἰνάριον, ἐλαφρόκρασον. [φόρος.

vinîcolo, *-a*, ἀμπελουργικός; οἰνοvinicoltūra, *f.*, ἀμπελουργία.

vinifero, *-a*, οἰνοφόρος.

vinificaziōne, *f.*, οἰνοποίησις.

vîno, *m.*, οἶνος, (κρασί) || — buôno, καλὸς —; — sottile, λεπτὸς —;

— fôrte, γενναῖος, δυνατὸς —, (ποῦ ῥίχνει γαῖδαρον); — rōsso, ἐρυθρὸς, κόκκινος —; — da râsto, κοινὸς, πρόστυχος —; — re-

sinâto, ῥητινίτης, (ῥετσινάτο); — dûro, brûseo, δριμύς, (μπροῦ-

σκο); *per la mēssa*, ἀναμα.

vinolênto, *-a*, μέθυσο.

vinosità, *f.*, οἰνώδες.

vinôso, *-a*, οἰνώδης.

vînto, *-a*, νενικημένος, ἠττημένος, ἠττηθεὶς; κατάπονος, κεκμηκῶς || dârla *-a*, ὑπέικω, ἐνδίδωμί τι.

vinûccio, *v.* -nêtto.

viôla, *f.*, ἴον, (βιόλα, μενεξές); — ciôcca, λευκόϊον, δενδροῖον, (ἀσπρομενεξές); — del pensîero, φλόγιον, (πανσές) || *mus.*, βαθύ-

violâbile, *m. f.*, παραβατός. [τονον.

violâceo, *-a*, λοιδής, λόχρους, (μενεξελύς, παονάτσος).

violâre, *trasgredire*, παραβαίνω, ἀθετῶ; *violentâre*, (παρα)βιάζω, φθειρω; *profanâre*, βεβηλῶ, (-όνω), μολύνω.

violatôre, -trîce, παραβάτης, ἀθετητής, (παρα)βιαστής.

violaziōne, *f.*, παράβασις, ἀθέτη-

σις, παραβίασις; βιασμός, διαπαρ-
θένευσις; βεβήλωσις.

violentâre, (παρα)βιάζω, καταναγ-
κάζω, δυναστεύω; — *una donna*,
βιάζω, -ομαι γυναῖκα, παρθένον
βία διακορεύω, δυναστεύω.

violênto, -a, βίαιος, σφοδρός, όρ-
μητικός, δεινός, δυναστικός.

violênza, *f.*, βία, (ζόρι), βιαιότης,
σφοδρότης, όρμη; *costrizione ecc.*,
βία, (ζόρι), ανάγκαισις; βιαιοπρα-
γία, βιασμός, δυναστεία. [τ)α).

violêtta, *f.*, ίον, (μενεξές, βιόλ(έτ-
violêtto, -a, ίόχρους, ιώδης, ίοει-
δής, (μενεξελύς), ίάνθινος, (μόρι-
κος) || *s. m.*, ίόχρουν, ίοειδές, ίαν-
θον, ίάνθινον χρῶμα.

violinista, *m. f.*, ό παίζων τὸ βιο-
λίον, βιολιστής, (-λιτζής).

violino, *m.*, βιολίον, (-λί(νον)), τε-
τράχορδον. [στής.

violoncellista, *m. f.*, μεγαβιολι-
violoncêllo, *m.*, μεγαβιόλιον, (βιο-
λονσέλλο). [-λητής.

violône, *m.*, βαρύαυλον; *sonatore*,
viôttola, *f.*; -o, *m.*, *v. sentiêro*.

vîpera, *f.*, *pr. e fig.*, ἔχις, ἔχιδνα,
(όχιά, όχενδρα, άστρίτης).

vîperino; -reo, -a, ἔχιδνοειδής,
-νώδης, -νιος; φαρμακερός, κα-
κολόγος.

vîrâgo, *f.*, άρρενωπός παρθένος,
άντιάνειρα, (άντρογυναῖκα).

vîrâre, στρέφομαι, (γυρίζω); — *di*
bârdo, κάμνω τήν στροφήν, (παίρ-
νω τή βόλτα), στρέφω τὸ πλοῖον.

vîratûra, *f.*, περιστροφή, γύρισμα
τοῦ άργάτου.

vîrênte, *v.* *verdeggiante*.

vîrgiliâno, -a, τοῦ Οὐϊ-(Βι)ργιλίου;
κατά Οὐϊ-(Βι)ργίλιον.

vîrginâle ecc., *v.* *verg.*. [διαστολή.

vîrgola, *f.*, ύποστιγμή, κόμμα, ύπο-
vîrgol(eggi)âre, *mêtter le vîrgole*,
ύποστίζω, σημειῶ τὰς ύποστιγμάς;
childer fra virgolêtte, διακρίνω
δι' εισαγωγικῶν, ἔγκλειῶ.

vîrgolêtta, *f.*, εισαγωγικόν, μηνί-
σκος.

vîrgûlto, *m.*, κλάδος, -δίον, θάλλος.

virile, *m. f.*, άνδρικός, άρρενωπός,
άνδρώδης, άνδροπρεπής, άνδρεῖος-

virilità, *f.*, *in gènere*, άνδρότης;
fôrza ecc., ίσχύς, ῥώμη, άρρενω-
πόν, άνδρεία || *etâ virile*, άνδρική
(καθεστηκυῖα) ἡλικία, ἡλικία τοῦ
τελείου άνδρός, άνδρότης || *entrâr*
nêlla —, άνδροῦμαι.

virtù, *f.*, *in gènere*, άρετή; *onestà*,
purezza ecc., χρηστότης, άγνότης,
τιμιότης; *potêre*, *energia*, *efficacia*,
ίσχύς, δύναμις, ἔνεργεια || *in* —
dî, δυνάμει (*gen.*), κατά (*acc.*),
διά (*gen.*).

virtuâle, *m. f.*, ἔν-(αὐτο)δύναμος,
δυναμικός, ό ἔν δυνάμει.

virtualità, *f.*, ἔνδυναμία, αὐτοδύ-
ναμις, δυναμικότης.

virtuosità, *f.*, άριστοτεχνία.

virtuôso, -a, ἑνάρετος, χρηστός,
άγαθός, άγνός, καθαρός || *s. m.*,
άριστος μουσικός, άριστο-(εὐφυο)-
τέχνης.

virulênto, -a, ἔμπυῶδης, μiasμα-
τικός, -τώδης || *fig.*, βίαιος, πικρός,
φαρμακερός.

virulênza, *f.*, μίασμα, μiasματι-
κότης, πικρία, φαρμακερότης,
(-κάδα).

vîrus, *m.*, ἔμπυον, ίός, μίασμα.

viscerâle, *m. f.*, σπλαγγνικός.

vîscere, *m.*, ὄργανον, σπλάγγνον ||
pl., -e, *f.*; -i, *m.*, τὰ σπλάγγνα,
τὰ ἔγκοιλια, τὰ ἔγκατα, τὰ ἔν-
τερα, τὰ ἑντόσθια; *fig.*, κοιλία;
μυχός, βάθος; αἴσθημα, στοργή.

vîschio, *m.*, ίξός, (όξός) || *bot.*, ίξια,
ίξός, (όξός) || *uccellâr col* —,

vîscido, *v.* *viscôso*. [ίξεύω.

vîsciola, *f.*, μαράσκιον, άγριο-(όξυ)-
κέρασον, βυ-(βί)σσινον.

vîsciolâto, *m.*, ποτὸν ἔξ ὄξυκερά-
σων, (βυ-(βί)σσινάδα).

vîsciolo, *m.*, μαρασκία, άγριο-(όξυ)-
κέρασος, (-σία, βυ-(βί)σσινιά).

viscontâdo, *m.*, ύπο-(άντι)κομη-
viscônte, *m.*, ύποκόμης. [τεία.

viscontêssa, *f.*, ύποκόμησσα.

viscosità, *f.*, ίξῶδες, γλισχρότης,
γλοιῶδες, κολλῶδες.

viscôso, -a, ἰξώδης, γλίσχος, γλοιώδης, κολλώδης.

visêt(în)o, *m.*, μικρό(τατο)ν πρόσωπον, πρόσωπον λεπτοφυές καὶ εὖμορφον, προσωπίδιον, (-πάκι).

visibile, *m. f.*, δυνάμενος ὄραθῆναι, ὄρατός || *che ricéve*, ἔντευκτος, προσιτός || *evidénte ecc.*, φανερός, ὀφθαλμο-(προ)φανής, πρόδηλος.

visibílio, *m., v.* folla, moltitudine || *andâr in* —, ἐξίσταμαι, ἐκπλήττομαι.

visiêra, *f.*, *dell' êlmo*, προσκόπιον; *del berrétto ecc.*, γεῖσον, παρωπῖς, (κεραμίδι).

visionârio, -a, ὀραματιστής, φαντασιοκόπος, ὄνειροπόλος, φανταστικός.

visiône, *f.*, *il vedére*, ὄρασις; *appariziône ecc.*, ὄραμα, ὀπτασία; φαντασμός, -ασμα; *fantasia ecc.*, πλάσμα τῆς φαντασίας, φαντασία, -σιοκοπία, χίμαιρα.

visirâto, *m.*, βεξιράτον, -ρεία.

visir(e), *m.*, βεξίρης, βιζήρης; *grân* —, μέγας, —, πρωθυπουργός. [*gliêtto di* —, ἐπισκεπτήριον.

visita, *f.*, ἐπισκεψίς, (βιζιτα) || *bivisitâre*, ἐπισκέπτομαι; *esaminâre*, ἐπιθεωρῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω; (βιζιτάρω).

visitâto, -trice, ἐπισκέπτης, *f.* -τρια, (βιζιτατῶρος, *f.* -α).

visitaziône, *f.* † χαιρετισμός, ἀσπασμός. [κός.

visivo; -sôrio, -a, ὀρατικός, ὀπτινῖσο, *m.*, πρόσωπον, (μοῦτρον, τὰ μοῦτρα, μούρη); *aspétto*, ἀρία, ὄψις, φυσιογνωμία || *a* — *a* —, *in faccia*, ἀντίκρυ, ἀπέναντι, (ἀγνάντια, καρσί); *sôli*, μόνος πρὸς μόνον, κατ' ἰδίαν, μόνοι τῶν || *a* — *apêrto*, θαρραλέως, γενναίως || *sul* —, κατὰ πρόσωπον, ἀνα-

vispèzza, *f.*, ζωηρότης. [φανδόν.

vîspo, -a, ζωηρός, *v.* vivâce.

vîsta, *f.*, ὄρασις, ὄψις || *aspétto*, ὄψις, θέα, φαινόμενον || *consideraziône*, (διά)σκέψις || *sembianza*, ἔνδειξις || *sôpro, míra*, σκοπός ||

— *côrta*, ἀμβλυωπία || *fâr* —, (ἐπι)δεικνύω, ὑποκρίνομαι || *a prima* —, ἐκ πρώτης ὄψεως || *guardâr a* —, φυλάττω προσεκτικῶς, κατοπτεύω || *condscer di* —, γνωρίζω ἐξ ὄψεως || *mêtter in* —, ἐπιτίθημι, ἐπιδείκνυμαι || *pêrder di* —, δὲν βλέπω πλέον, (χάνω ἀπὸ τὰ μάτια μου) || *a* —, *comm.*, ἅμα τῇ ἐμφανίσει, (ἅμα παρουσιασθῆ) || *in* — *di*, διὰ (*acc.*), ἔνεκα (*gen.*), ἐπὶ (*dat.*) || *v.* *vedûta*, *visiône*. [ρησις, ἐπικύρωσις.

vîsto, *m.*, τὸ ἐθεωρήθη, ἐπιθεώ-
vistosità, *f.*, εὐσχημον, εὐπρέπεια, λαμπρότης. [λαμπρός.

vistôso, -a, εὐσχήμων, εὐπρεπής,
visuâle, *m. f., v.* -sivo || *s. f.*, ὄρασις, (ἄπ)ὄψις.

vîta, *f.*, *in genere*, βίος; τὸ ζῆν, ζωή; χρόνος τῆς ζωῆς; *esistenza*, ὑπαρξις; *mêzzi di sussistenza*, τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὰ ζωαρχή, τροφή, (ψωμί μου); *genere di vîta*, τρόπος τοῦ ζῆν, διαγωγή, συμπεριφορά, τὰ ἦθη, βίος, ζωή || *biografia*, βιογραφία, βιολογία || *taglia*, *côrpo*, μέση; ἀνάστημα, (μπόϊ, κορμιοστασιά) || *a* —, ἰσόβιος, -βίως, διὰ βίου || *per tutta la* —, ἔσαεί, διὰ παντός, διὰ ὄλην τὴν ζωὴν || — *mîa!* ζωή μου! ὦ φιλότατη ζωή! ὦ ψυχὴ μου!

vitâlba, *f.*, βρουνία, -νιάς, κληματίς, (κλεμαξίδα). [ἔμψυχος.

vitâle, *m. f.*, ζωτικός, ζωϊκός;
vitalità, *f.*, ζωτικότης, ζωϊκότης, (ζωντανότης), ζωτικὴ δύναμις, ζωή. [ἰσόβιον.

vitalizio, *m.*, ἰσόβιος πρόσοδος,
vîte, *f.*, ἔλιξ, κοχλίας, (βίδα) || *a* — ἔλικοειδής; -δῶς || *bot.*, ἄμπελος, (-πέλι). [(νέα ἀγελάδα).

vitêlla, *f.*, μοςχάς, μικρὰ δάμαλις,
vitêllo, *m.*, μόςχος, -χάρι(ον), (δαμάλι, βιδέλ(λ)ο, τανᾶς) || — *di lâtte*, μοςχίον, -χάριον, (-χαράκι) — *d'ôro*, χρυσοῦς μόςχος || *cuôio*, δέρμα μόςχου, μοςχῆ, (τομάρι μοςχαριού, βιδέλλο) || (*carne di*)

—, κρέας μόσχ(ε)ιον (-χαρήσιον, -χάρινον, δαμαλερόν, βιδέλλο).
viticchio, *m.*, κισσάμπελος.
viticcio, *m.*, *bot.*, ἔλιξ, (σγουρόν) || *architettura*, στελέχιον.
viticolo, *-a*, ἀμπελουργικός.
viticoltóre, *m.*, ἀμπελουργός.
viticoltúra, *f.*, ἀμπελουργία.
vitifero, *-a*, ἀμπελοφόρος.
vitreo, *-a*, ὑέλινος, -λοιιδής, -λώδης.
vitrescēnte, *m. f.*, ὑαλώσιμος, -λο-
vitriòlo, *v. vetr.* [ποιήσιμος.
vittima, *f.*, θῦμα, σφάγιον, ἱερεῖον; *fig.*, θῦμα.
vitto, *m.*, τροφή, ζωοτροφία, τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
vittòria, *f.*, *pr. e fig.*, νίκη; *della* —, ἐπινίκιος || *carròzza*, βικτόριον.
vittoriòso, *-a*, νικητής, -κηφόρος, τροπαιοῦχος, -αιοφόρος; ὑπέροχος.
vituperēvole; *-râbile*, *m. f.*, (ἐπι)-μεμπτός, ἐπίψογος, αἰσχρός.
vituperâdo, *-a*, *c. s.*, *v.* -ròso.
vituperâre, ἀτιμῶ, στιγματίζω, δυσφημῶ, ἔξονειδίζω, λοιδορῶ.
vitupêrio, *m.*, αἴσχος, αἰσχροτής, ἀτιμία; ὄνειδος, λοιδορία; βδέλυγμα. [ἐπονειδιστος, βδελυρός.
vituperòso, *-a*, αἰσχρός, ἄτιμος.
viùzza, *v. stradicola*, -della, *sen-
vîva*, *v. evvîva*. *tiêro*.
vivacchiâre, ζῶ πτωχῶς ο εὐτελῶς, ζῶ μόλις, ἀποζῶ, (κακοζ(ι)ῶ, ζ(ι)ῶ φτωχά ο στενοχωρημένα).
vivâce, *m. f.*, *sáno ecc.*, εὐζωος, εὐρωστος || *vîspo ecc.*, ζωηρός, ζωντανός, (σερπετός) || *irascibile*, ὀξύθυμος || *di mente*, ἀγχίνους, ἔξυπνος || *di tinte*, ζωηρός, λαμπρός || *di parole ecc.*, ζωηρός, πικρός || *di piante*, διαρκής, μακροχρόνιος.
vivacità, *f.*, *in gènere*, ζωηρότης || *prontezza*, *ardóre*, προθυμία, δραστηριότης, ζέσις; *impeto*, *fóga*, σφοδρότης, ὄρμη, (ἀψάδα) || *irrequietezza infantile*, ἀνηρέμητον, (σερπετιά) || *acutèzza (di mente)*, ἀγχίνοια || *acerbità*, πικρία || *di co-*

lori ecc., ζωηρότης, λαμπρότης, στιλπνότης.
vivâgno, *m.*, παρυφή, ἄκρα, (κενάρι, τζιμοῦχα, τσιμούσα).
vivâio, *m.*, *pr. e fig.*, φυτώριον, -τούργιον, (-τίστρα, -ταριά, -τότοπος); *per pèsci*, ἰχθυοτροφεῖον, (βιβάρι). [τόν, φαγί).
vivânda, *f.*, ὄψον, ἔδεσμα, (φαγη-
vivandiêre, *m.*, (στρατο)κάπηλος, τροφοπώλης; *-a*, *f.*, στρατοκαπή-
vivēnte, *m. f.*, ζῶν, ἔμψυχος, ζωντανός || *di lingua*, καθομιλούμενος || *somigliantissimo*, ὁμοιότατος, ζωντανός.
vivere, ζῶ, βιῶ, (ζιῶ); *esistere*, ὑπάρχω || *durâre*, διαρκῶ, ὑφίσταμαι || *comportârsi*, φέρομαι, πολιτεύομαι || — *di*, *nutrîrsi*, τρέφομαι ο ζῶ μέ || *s. m.*, *v. vita*; *pl.*, τροφαί, ζωοτροφίαι, τὰ σιτία.
vivêzza, *v. vivacità*.
vivificâre, δίδω ψυχὴν ο δύναμιν, ζωογονῶ, ζωοποιῶ; ἔμψυχῶ; (ζωντανεύω).
vivificatîvo, *-a*; *-tôre*, *-trice*, ζωογονικός, -γόνος, -ποιῶν, -ποιός, -δότης, ζωντανοποιῶν.
vivîparo, *-a*, ζωοτόκος.
vivisettôre, *m.*, ζωοτόμος.
viviseziòne, *f.*, ζωοτομία.
vivo, *-a*, *v. -vênte*, *-vâce* || *di fede*, θερμός || *di dolóre*, διαπεραστικός, δυνατός || *di luce*, λαμπρός || *argénto -o*, ὑδράργυρος || *al -o*, κατὰ φύσιν || *sùl -o*, κατάκαρδα || *non v' è anima -a*, οὐδεὶς πάρεστιν, οὐδὲ ψυχὴ ζῶσα ἐνταῦθα || *s. m.*, ζῶσα σάρξ, (ζωντανὸν κρέας), ζῶν μέρος; *fig.*, μᾶλλον εὐαίσθητον μέρος, καρδία.
viziâre, (δια)φθειρῶ, χαλῶ; *un bambino*, διαθρύπτω, (πολυχαδεύω, κακοςυνηθίζω) || *leg.*, ἀκυρ(όποι)ῶ.
viziâto, *-a*, (δι)έφθαρμένος, (χαλασμένος); *bambino -o*, παιδίον μαμμόθρεπτον, (παιδί χα(ῖ)δευμένον ο κανακάρικον, κανακάρης).

vizio, *m.*, κακία, κακή ἔξις; *difetto*, ἐλάττωμα, (ψεγάδι) || *pl.*, *sovèrchie carèzze*, διάτρεψις, (χάδια).
viziosità, *f.*, κακία, μοχθηρία.
viziòso, -*a*, *di persòne*, κακο-(φαιλο)ήθης, φαῦλος, -λόβιος διεφθαρμένος, πονηρός; *di cose*, ἐλαττωματικός, ἐλλιπής, πλημμελής, ἡμαρτημένος; παράνομος.
vizzo, -*a*, ξηρός, στεγνός; μαρανθείς, χαλαρός. [ὄνομαστικόν.
vocabolàrio, *m.*, λεξικόν, -ιλόγιον,
vocàbolo, *m.*, λέξις, ὄνομα, λόγος.
vocàle, *m. f.*, φωνητικός || *s. f.*, φωνήεν.
vocalizzàre, *mus.*, φωνοῦν, -νασκῶ.
vocalizzo, *m.*, φωνάσκημα.
vocatìvo, *m.*, κλητικὴ (πτῶσις). [σις.
vocaziòne, *f.*, προορισμός, κλίσις, τά-
vòce, *f.*, φωνή || *suòno*, *grìdo*, βοή, κρότος || *vocàbolo*, λέξις, ὄνομα || *détto*, ῥήσις, ῥητόν || *fàma*, *ripu-taziòne*, φήμη, ὄνομα || *opiniòne*, γνώμη || — *attiva o passiva*, διά-
vina —, διὰ ζώσης φωνῆς, προ-
vociàre, κραυγάζω, φωνάζω ο βοῶ
vociatòre, -*trice*, κραυγαστής, φω-
vociferàre, *v.* **vociàre**, *gridàre*.
vociferaziòne, *f.*, κραυγασμός, τὰ
vociòne, *m.*, μεγάλη φωνή.
vòga, *f.*, *mar.*, κυλισμός κωπήλα-
fig., δόξα, φήμη, ὄνομα; εὐδοκί-
in —, εὐδόκιμος, περισπού-

δαστος ο περιζήτητος εἰς τὸ κοι-
vogàta, *f.*, ἐρεσεία, κωπηλασία.
vogatòre, -*trice*, ἐρέτης, κωπηλάτης
vòglia, *f.*, θέλησις, βούλησις, πό-
gràvida, ὄρεξις || *ségno sùlla pèlle*,
voglìoso, -*a*, ἐπιθυμητικός; ἄσμε-
vòlè, *pron.*, ὑμεῖς, ((ἐ)σεῖς); ὑμᾶς,
voinòda, *v.* **vaiiv**-.
volànda, *f.*, *v.* -*ante*. [τίνδα).
volàno, *m.*, *giòco*, ἀρπαστόν, (ἐφε-
volànte, *m. f.*, ἰπτάμενος, πτερω-
volàre, *pr.*, ἵπταμαι; *pr. e fig.*,
volàta, *f.*, πτήσις, (πέταγμα, -αξιά);
volàtica, *f.*, ἔρπης, λειχήν, (-χῆνα).
volàtile, *m. f.*, πτητικός, πτηνός,
volatilità, *f.*, πτητικότης.
volatilizzàre, ἐξατμίζω, ἀτμιδῶ.
volatilizzaziòne, *f.*, (ἐξ)ἄτμισις.
volatòre, -*trice*, *v.* -*lante*, -*latile*.
volènte(ròso), *v.* **volont**-.
volère, θέλω, βούλομαι || *desiderà-re*, *cercàre*, ἐπιθυμῶ, (ἐπι)ποθῶ,
volènte, ζητῶ || *richièdere*, ἀπαι-
ordinàre, κελεύω, ἐντέλ-

λομαι, προστάττω, (-άζω) || — *di-*ge, *significãre*, σημαίνω, -μαδεύω, δηλῶ, ἐκφράζω || — *bène o mâle*, ἀγαπῶ ο μισῶ || *Dio lo nôglia!* γένοιτο, (μακάρι νὰ γίνη!) || *qui ti nôglia!* ἐδῶ σὲ θέλω, ἰδοῦ τὸ κύριον ζήτημα! || *s. m.*, *v.* *volontà*, *nôglia*.

volgãre, *m. f.*, *popolare*, *comune*, δημῳδης, κοινός; *τετριμμένος*; *basso ecc.*, ἀγοραῖος, ἀγελαῖος, χυδαῖος, (πρόστυχος) || *lingua* —, κοινή, δημῳδης, καθομιλουμένη, χυδαῖα διάλεκτος, ἀπλή (γλῶσσα); *v.* *neoellenico*, *greco* || *cadêr nel* —, περιπίπτω εἰς τὰ κοινά, χυδαῖζω.

volgarità, *f.*, χυδαιότης, (προστυχία), χυδαιολογία, ἀγροικία.

volgarizzamênto, *m.*; *-zzaziône*, *f.*, γενίκευσις, διάδοσις, κοινοποίησις; *traduziône*, μετάφρασις, μεθερμήνευσις, μεταγλώττισις.

volgarizzãre, γενικεύω, διαδίδω; *μεταφράζω* (εἰς τὴν δημῳδὴ ο καθομιλουμένην γλῶσσαν), μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω.

volgarizzatôre, *-trice*, γενικευτής, κοινουργός, -νοποιός; *μεταφραστής*, μεθερμηνευτής, μεταγλωττιστής. [*rivôlg-*, *voltãre*.

vôlgere, (μετα-ἀνα-περι)στρέφω, *v.* *vôlgo*, *m.*, ὄχλος, κοινὸν πλῆθος, οἱ πολλοί, οἱ κοινοὶ ο χυδαῖοι ἄνθρωποι.

volicchiãre, *v.* *svolazzãre*.

volitívno, *-a*. τοῦ θέλειν, τῆς θελήσεως, βουλευτικός. [*μοσύνη*.

voliziónè, *f.*, βουλευτικόν, θελην-
vôlo, *m.*, πτῆσις, (πέταγμα, -αξιά) || *fig.*, ὀρμητικὴ κίνησις, ὀρμή, δρόμος; ὕψωσις || *innalzãrsi a* —, ἀφίπταμαι; *fig.*, φέρομαι μετέωρος, μετεωροπολῶ || *comprêndere a* —, ἐννοῶ δι' ὀλίγων, (μισόλογα) || *di* —, αὐθωρεῖ, παραχρῆμα, παρευθός; ἀπερισκέπτως, (ἀστόχαστα) || *a* — *d' uccello*, ἄνωθεν.

voluntà, *f.*, θέλησις, βούλησις; *côsa volúta*, θελόμενον, θέλημα;

v. *nôglia* || *a* —, κατὰ θέλησιν; κατὰ τὸ δοκοῦν.

voluntariãto, *m.*, ἐθελοντότης.

voluntãrio, *-a*, ἐθελούσιος, αὐτοθέλης, ἐκούσιος, ἐκόν, (θεληματικός) || *s. m.*, *mil.*, ἐθελοντής.

volonterôso, *-a*; προθύμος, ἔτοιμος; ἐπιθυμητικός, δραστήριος, ἔνζηλος.

volontiêri, *avn.*, προθύμως, ἀσμένως, εὐχαρίστως, μετὰ χαρᾶς.

volpacchiôtto; *-picino*, *m.*, ἄλωπέκιον, -κιδεύς, (ἄλωπόπουλον, ἄλεπιδάκι). [*ποφωλιά*].

volpãia, *f.*, ἄλωπεκοφωλέα, (ἄλε-

vôlpe, *f.*, *zool. e fig.*, ἄλώπηξ, (ἄλω-ἄλου-(ἄλε)ποῦ); *fig.*, ἄνθρωπος πανοῦργος || *medc.*, ἄλωπεκίας, τριχόρροια || *bot.*, ἐρυσίβη, (δαυλίτης), μαυρόκωλον, μελάνθιον, (μαυροκούκι).

volpeggiãre, ἄλωπεκίζω, φέρομαι πανοῦργως. [*-πέκιος*.

volpívno; *-pívno*, *-a*, ἄλωπεκώδης;

volpône, *m.*, *fig.*, ἄνθρωπος πανοῦργος ο παμπόνηρος, (διαβολάνθρωπος). [*δης*.

volpôso; *-pãto*, *-a*, *bot.*, ἐρυσιβώ-

vôlta, *f.*, *architettura*, θόλος, ἀψίς, καμάρα, -ρωμα, (κουμπές, δοξάρι, κεμέρι, βόλτα) || *lãrno ecc.*, τάξις, σειρά, γύρος; φορά, (βολά) || (fãtto) *a* —, θολοειδής, -λωτός, καμαρωτός || *la* — *azzurrã*, ὁ κυανοῦς θόλος, ὁ οὐρανός || *chiãno di* —, κορυφαῖος ψαλιδόλιθος; *fig.*, κλεις (τοῦ θόλου) || *dãr di* — *al cervello*, παραφρονῶ || *ãna*, *dñe*, *tãnte -e*, ἅπαξ, δῖς, τοςάκις, (μιά(ν) φορά(ν), δύο φοραῖς, τόσαις φοραῖς) || *ãna* —, *un tẽmpo*, ποτέ, (μιά(ν) φορά(ν)) || *tãtte le -e che*, ὅσάκις || *ãna* — *che*, ἅμα ὅταν || *ùn'ãltra* —, ἄλλοτε, (ἄλλη(ν) φορά(ν)).

voltacãrro, *m.*, *ferrouia*, περιεκτος πλάξ.

voltafãccia, *m.*, ἐπαναστροφή, (γύρισμα ἐμπρὸς ὀπίσω) || *fig.*, μεταστροφή, μετάγνωσις; *di persôna*,

ἄνθρωπος εὐμετάβολος, ἄλλοπρόσ-
αλλος.

voltâico, -a, βολταιικός, τοῦ Βόλτα.

voltâre, (περι)στρέφω, (γυρίζω,
γυρνῶ) || *rotolare*, κυλινδῶ, -λίω;
v. tradurre; dis (per)suadere ||
— le spalle o i tacchi, στρέφω
τὰ νῶτα, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνο-
μαι, τρέπομαι εἰς φυγὴν, φεύγω ||
— bandiera, ἀλλάσσω φρόνημα
ο κόμμα, ἀναστρέφω, ἀποσκι-
τῶ, (τὰ γυρίζω) || — la testa a
ged., μετατρέπω τὸν νοῦν τινος,
παραζαλίζω τινά, (γυρνῶ τὰ μυα-
λά τινος, ξεμυαλίζω τινά) || —
in ridere, στρέφω εἰς τὸ γελοῖον,
παίρνω τι διὰ γελοῖον, γελοιοποιῶ
|| n. e -rsi, (ἐπανα)στρέφομαι,
(γυρίζω); *ri volgarsi*, *ricorrere*,
προστρέχω, καταφεύγω.

voltâta, f., (περι)στροφή, (γύρισμα),
τροπή; *angolo di una strada*,
γωνία, ἀγκών, καμπή, (γωνιά,
ἀγκωνή, -νάρι, κώχη).

volteggiare, περιστρέφομαι, (τρι-
γυρίζω); *ginnastica*, πεταυρίζω,
σχοινοβατῶ; *a cavillo*, γυμνιπ-
πεύω; περιῖππεύω, περιελαύνω.

volteggiatore, m., πεταυριστής;
γυμν-(περι)ιππεύων; *mil.*, εὐζωνος,
ἀπίμαχος.

voltèggio, m., πέταυρον; -ρισμός;
σχοινοβατική. [σμός.

volterianismo, m., βολταιρι(ανι)-
volteriâno, -a, ὁ τοῦ Βολταίρου,
βολταιρικός; ὁπαδὸς τοῦ Βολταί-
ρου, βολταιριανός.

vôlto, v. viso, fâccia. [t(ol)âre.

voltolâre, (κατα)κυλινδῶ, v. ro-
voltûra, f., μεταβίβασις.

volubile, m. f., *incostante*, *leggiero*,
ἄστατος, -αθής, κοῦφος, περὸεις
|| *mòbile*, εὐστροφος || *bot.*, κισσο-
ειδής, ἐλικώδης.

volubilità, f., ἀστάθεια, -ασία,
κουφότης || εὐστροφία, εὐτροχον ||
nel parlare, ταχυπολυλογία, λογο-
διάρροια, στωμυλία, ταχύτης.

volûme, m., ὄγκος || *tômo*, *libro*,
τόμος, τεῦχος; βιβλίον.

voluminôso, -a, ὀγκώδης; μέγας,
πολύς || πολύτομος.

volûta, f., *architettura*, ἔλιξ, σπεῖρα,
(-ροκέφαλον) || *cârta*, καμπύλη
ἐλικοειδής.

voluttà, f., ἡδονή, ἡδυπάθεια;
dai sensi, τρυφή; *dello spirito*
τέρψις. [λός

voluttuârio, -a, πολυτελής, τρυφη-
voluttuôso, -a, ἡδυπαθής, φιλήδο-
νος, τρυφηλός; *di cose*, ἡδονικός,
τρυφώδης, τερπνός, μαλακός.

vôlvolò; -vulo, v. miserere (mâle
del —).

vômero; -e, m., ὕννις, ὕννι(ον).

vômica, f., *medc.*, ἐμπύωμα, ἀπό-
στημα || *pôce* —, ἐμετικὸν κάρυον,
στρυγνοκάρυον, (φόλα).

vomitâre, pr. e fig., (ἐξ)έμῶ, ἐξε-
ρεύγομαι, (ξερνῶ); *fig.*, *fiamme*
ecc., ἐκσφενδονίζω, ἐκβάλλω, (βγάλ-
λω); *ingiurie*, ἐκφέρω.

vomitâto, -a, ἐμετός.

vomi(ta)tôrio, v. -mitivo.

vomitâtura, f., ἐμετός, -εσμα, (ξε-
ρατ(ι)ό). [|| s. m., -όν.

vomitîvo, -a, ἐμετικός, (ξεραστικός)

vômito, m., ἔμεσις, -ετός, ἐξέραμα,
(ξέρασμα) || *sfôrzo del* —, ναυτία,
(ἀναγούλα).

vorâce, m. f., βορός, γαστρίμαργος,
(πολυ)φάγος, (φαγᾶς) || *fig.*, v.
distruttore. [φαγία.

voracità, f., βορότης, ἀδη-(πολυ)-

vorâgine, f., βάρανθρον, ἄβυσσος,
χάσμα, βόθρος. [ειδής.

voraginôso, -a, βαρανθώδης, -θρο-

vôrtice, m., (ὕδατο)στρόβιλος, δίνη;
fig., τύρβη, φορά; v. *târbine*.

vorticôso, -a, στροβηλητικός, πο-
λυδινής.

vossignorîa, f., ἡ ὑμετέρα εὐγε-
νία, ἡ εὐγενία ο κυριότης σας, (ἡ
ἀφεντιά σας); ὑμεῖς, κύριε.

vôstro, -a, *agg.*, ὑμέτερος, ὑμῶν,
σας || *pron.*, ὁ ὑμέτερος, (ὁ (l-ê))-
δικός σας || *tâtto -o (nelle lettere)*,
ὄλος ὑμέτερος || s. m., τὰ ὑμέτερα;
pl., οἱ συγγενεῖς ὑμῶν, οἱ ὑμέ-
τεροι, οἱ περὶ ὑμᾶς, (οἱ ἰδικοί σας).

votacêssi, *m.*, κοπρολόγος.
 votante, *m.f.*, ψηφοφορῶν, ψηφοφόρος.
 votapôzzi, *m.*, καθαριστής, (ἀδεια-στής,) τῶν φρεάτων.
 votâre, (ἐκ)κενῶ, (κενόνω, ἀδειάζω) || *purgâre*, καθαρίζω || *dâr il vôto*, δίδω ψήφον μου, ψηφο-(ψηφη)φορῶ, ψηφίζω || *fâr vôto*, ὑπόσχομαι δι' εὐχῆς, (τάζω, κάμνω τάμμα), ἀφιερῶ, ἀφοσιῶ || -rsi, ἀφιεροῦμαι, ἀφοσιοῦμαι, παραδίδομαι. [σμα].
 votatûra, *f.*, (ἐκ)κένωσις (ἀδεια-
 votaziône, *f.*, ψηφο-(ψηφη)φορία, -φόρησις. [λα, σαψάκι].
 votâzza, *f.*, ἀντλ(ητήρ)λον, (σέσσο-
 votîno, -a, εὐκτικός, εὐκτήριος; κατ' εὐχὴν ἐκπληρούμενος, ἀναθηματικός, (ταγμένος) || *dôno -o*, ἀναθηματικὸν δῶρον, ἀνάθημά, ἀφιέρωμα, (τάξιμον).
 vôto, *m.*, *suffrâgio*, ψῆφος; (ἐπι-)ψήφισις || *preghiêra*, *desidêrio ecc.*,

εὐχή; *desidêrio*, ζωηροτάτη ἐπιθυμία, πόθος; † ὑπόσχεσις, τάγμα, (τάξιμον, τάμμα) || *ex —*, ἀφιέρωμα, ἀνάθημα, (τάξιμον).
 vôto, -a, *v.* vuôto. [κός, -στειώδης.
 vulcânico, -a, ἠφαιστεῖος, -στειανvulcanismo, *m.*, ἠφαιστεϊῶδες.
 vulcanizzâre, ἠφαιστεῖω.
 vulcanizzaziône, *f.*, ἠφαιστεῖωσις.
 vulcâno, *m.*, ἠφαιστεῖον.
 vulgâta, *f.*, † δεδημοσιευμένη (Βίβλος), (βο(υ)λγάτα).
 vulnerâbile, *m.f.*, τρωτός, τρώσιμος, (πληγωτός, -γώσιμος).
 vulnerâre, *v.* ferîre.
 vulnerârio, -a, τραυματικός, ἐπουλωτικός || *s. f.*, *bot.*, σπαθόχορτον.
 vûlva, *f.*, κολεός, -όστομα, ἐλυτρώστομα, (μουνότροπα).
 vulvârio, -a, κολεακός || *s. f.*, *bot.*,
 vuotâre, *v.* votâre. [ἄφραξις.
 vuôto, -a, κενός, (ἀδειος, ἀδειανός) || *s. m.*, κενόν; *fâr il -o*, ἀποτελεῶ κενόν || a -o, κενῶς, (ἀδεια).

W

walkyria, *v.* val-
 walhâlla, *v.* valâlla.

| whig, *m.*, *barb.*, οὐίγος.
 | wist, *m.*, *barb.*, οὐίστ(ιον).

X

xilo-, *v.* silo-.

| xîsto, *v.* sîsto.

Y

y-, *v.* i-.
 yâct, *v.* iâch(êtto).

| yâch, *m.*, *barb.*, ἵπποβούβαλος.
 | yânkee, *m.*, *barb.*, ὑάγκος.

Z

zabaiône, *m.*, ζαμπα(γ)ῖόν.
 zâcchera, *f.*, βόρβορος, πίτυλος, (λάσπη, πιτσύλισμα).

| zaffâre, ἐπιπωματίζω, (στουπόνω).
 zafferanâre, ἀρτύω ο βάφω με κρόκον, κροκῶ, (ζαφρόνω, -φουριάζω).

zafferanâto, -a, κροκωτός, -κώδης.
zafferâno, *m.*, κρόκος, (ζαφρά, σαφράνι, ζαφουράς).
zaffiro, *m.*, σάπφειρος, (ζαφείρι).
zâffo, *m.*, πῶμα, (στούπ(π)ωμά).
zagâglia, *f.*, ἀζαγάϊον.
zâino, *m.*, σάκκος, (σακκί).
zambrâcca, *v.* donnâccia, prosti-
zamârra, *v.* zim-. [tâta.
zâmpa, *f.*, ποῦς, (πόδ(άρ)ι).
zampêtto, *m.*, ποδάρι.
zampillâre, ἀνάβρουω, -βλύζω.
zampillo, *m.*, ἀνάβρουσμα, κρουνός, πίδαξ, (σαδιρβάνι).
zampôgna, *f.*, ποιμενικός αὐλός, κάλαμος, τίτυρος, (φλογέρα, δουδοῦκα). [câlla.
zâna, *f.*, κάλαφος, κάνιστρον; *v.*
zânca, *f.*, κνήμη; ποῦς, (πόδ(άρ)ι).
zânco, *v.* mancino.
zângola, *f.*, γαυλός, (καρδάρι).
zânnâ, *f.*, χαυλιόδους.
zânni, *v.* arlecchino, buffône.
zanzâra, *f.*, κώνωψ, (κουνούπι).
zanzariêre, *m.*, κωνωπεῖον, (κουνουπιέρα). [πα, -πί, ξινάρι).
zâppa, *f.*, σκαπάνη, μάκελλα, (τσά-
zappâre, σκάπτω, (τσαπίζω).
zappatôre, -trîce, σκαφεύς, σκάπτης, -πανεύς, (σκαφιᾶς, -φτιᾶς) || *mil.*, σκαπανεύς, σκαφεύς.
zappatûra, *f.*, σκαφή, σκάλισμα, (σκάψιμον, τσάπισμα).
zappêtta, *f.*, σκαπάνιον, (τσαπάκι, ξιναράκι); σκαλιστήρι(ον).
zappettâre, σκαλεύω, -λίζω.
zapponâre, σκάπτω.
zappône, *m.*, σκαπάνη, λίσγος,
zâra, *f.*, κύβος. [δίκελλα, (-κέλι).
zarlêtto, *m.*, νωτοκόφινος.
zâtt(er)a, *f.*, σχεδία, (σάλι, σκουβιά).
zavôrra, *f.*, ξρμα, (σαβούρα) || *fig.*, κάθαρμα, (σκύβαλον). [νω).
zavorrâre, ἐρμά(τί)ζω, (σαβουρό-
zâzzera, *f.*, ἐπιμήκης κόμη.
zazzerûto, -a, βαθυθύριξ, πολύ-(βα-
 θυ)κομος, (μακρομάλλης).
zêbra, *f.*, ζέβρας, ὤρυξ, ἵππαγρος.
zebù, *m.*, ἱπτόβους.
zêcca, *f.*, νομισματοκοπεῖον, (ζαρ-

πανᾶς) || *zool.*, κρότων, κυνορραϊ-
 στής, (τσιμπούρι). [τσι-(τσε)κίλι).
zecchino, *m.*, φλωρίον, (φλουρί,
zêf(f)iro, *m.*, ζέφυρος, αὔρα, (ἀε-
 ράκι). [-τής, πρόθυμος.
zelânte, *m. f.*, ἐνζήλος, ζηλωτικός,
zêlo, *m.*, ζῆλος, μεγάλη προθυμία,
 σπουδή.
zend, ζενδικός; *s. m.*, τὰ -ά, -ῆ
 γλῶσσα || — avêsta, ζένδη.
zenît, *m.*, τὸ ζενίθ, κατακόρυφον.
zenitâle, *m. f.*, ζενιθικός, κατακό-
zenonismo, *m.*, ζενωνισμός. [ρυφος.
zênzero, *m.*, ζιγγίβερις, (τζεντζε-
 φίλι, πιπερόριζα).
zeolîte, *f.*, ζεόλιθος.
zêppa, *v.* biétta, cônio.
zèppâre, *v.* inzèppâre.
zêppo, -a, ὑπερπεπληρωμένος, ἀνά-
 πλεως, (ὑπεργεμάτος), ὑπερχειλής,
 (ξεχειλισμένος). [bûsto.
zerbînô(tto), *v.* damerino, bellim-
zêro, *m.*, μηδέν(ικόν), (νοῦλα).
zêta, *f.*, ζῆτα; *fig.*, τέλος.
zetêtico, -a, ζητητικός.
zeû(g)ma, *m.*, ζεῦγμα.
zîa, *f.*, θεία, (τσάτσα, ἄμμα).
zibaldône, *m.*, πρόχειρον; σχέδιον
 || *miscellânea*, τὰ ἀνάλεκτα, συγ-
 γραφαὶ ποικίλαι.
zibellino, *m.*, σίμωρ, (σαμούρι).
zibêtto, *m.*, μοσχογαλή.
zibibbo, *m.*, στάφυλη δαμασκηνή.
zîgolo, *v.* verdône.
zîgoma, *m.*, ζύγωμα, γναθικὸν ὀ-
 στοῦν, (κόκκαλον τοῦ μαγούλου).
zîgomâtico, -a, ζυγωματικός.
zigrinâre, κοκκῶ. [τὸ σαγρί.
zigrinâto, -a, κοκκωτός, μιμούμενος
zigrino, *m.*, δέρμα κοκκῶδες, κοκ-
 κόδερμα, (σαγρές, -γρί, τελατίνι).
zîgzâg, *m.*, ἐλιγμογραμμία, -γραμ-
 μον || a —, -γραμμος, -ειδής;
 -γράμμως, -ειδώς.
zimârra, *f.*, ἐσθῆς ποδήρης, ὑπό-
 σουρα, (σιμάρα, ἀντερί).
zimbèllâre, παλεύω, δελεάζω.
zimbèllo, *m.*, παλευτής, -τρια,
 -τρις, κράκτης || δέλεαρ || παλγνιον.
zimologia, *f.*, ζυμολογία.

zincâio, *m.*, ψευδαργυρουργός, (ζιγκουργός, -κοδουλευτής).
 zincâre, ψευδαργυρῶ, (ζιγκόνω).
 zincatûra, *f.*, ψευδαργύρωσις, -ωμα, (ζιγκωσις, -ωμα).
 zincêo, *m.*, ψευδάργυρος, (ζίγκος, τσίγκος).
 zingarêscio, -a, ἀθιγγανικός, βοημικός, (ἀτσιγγανικός, γύφτικος).
 zîngaro, *m.*, ἀθίγγανος, βοημός, (ἀτσιγγανός, γύφτος); *fig.*, τυχοδιώκτης, ἀνέστιος, ἡμερόβιος.
 zînna, *v.* mammella.
 zin(n)âle, *v.* grembiûle.
 zinzinâre, μικρο-χειλεο-(συχνο)ποτῶ, (σιγοπίνω).
 zinzîno, *v.* briciol(in)o.
 zîo, *m.*, θεῖος, (μπάρμπας).
 zircônio, *m.*, ζιρκόνιον.
 zirlâre, φωνάζω ὡς ἡ κίχλη.
 zirlo, *m.*, φωνή τῆς κίχλης || *zool.*, κίχλα, -η, (τσιχλα).
 zitella, *f.*, κόρη; *v.* nubile.
 zitellôna, *f.*, παρηβηκυῖα παρθένος, ὑποπάρθενος, γεροντοκόρηττον; *v.* cenerentola. [συρίζω].
 zittire, φωνάζω σίγα, ἀποδοκιμάζω,
 zitto, -a, σιωπηλός, σιγηλός; ἤσυχος, ἀτάραχος || —! σιώπα, -ᾶτε! σιωπή! σίγα! σιγή! (σώπα, -ᾶτε! σούς! τσίτο!).
 zizzânia, *f.*, bot., αἶρα, (ἦρα): bot. e *fig.*, ζιζάνιον, τὰ -α; *fig.*, διχόνοια, διαίρεσις, σκάνδαλον.
 zizzola, *v.* giuggiola.
 zoccolâio, *m.*, σανδαλο-(κρουπεξο)-ποιός, -πώλης, (τσοκαρᾶς, -ρατζῆς).
 zoccolânte, *m. f.*, σανδαλοφόρος.
 zoccolêtto, *m.*, σανδάλιον.
 zoccolo, *m.*, κρούπεξα, (τσόκαρο), ξυλοπέδιλον, ξύλινον ὑπόδημα, (ξυλοπάπουτσο, παπούτσι ξυλέ-
 zodiacâle, *m. f.*, ζωδιακός. [γιον].
 zodiaco, *m.*, ζωδιακός (κύκλος).
 zôilo, *m.*, ζώϊλος, φθονερός καὶ ἀμαθῆς ἐπικριτής.
 zôlfo e der., *v.* solf.
 zôlla, *f.*, βῶλος, (σβῶλος).
 zollôso, -a, βωλώδης.
 zôna, *f.*, ζώνη || — glaciâle, tem-

perâta, tórrida, κατεψυγμένη, εὐκρατος, διακεκαυμένη —.
 zônzo (andâr a —), περιφέρομαι ἀσκόπως, φέρομαι τῆδε κάκεισε, περιπλανῶμαι.
 zoôfito, *m.*, ζωόφυτον.
 zoografia, *f.*, ζωογραφία.
 zoogrâfico, -a, ζωογραφικός.
 zoôgrafo, *m.*, ζωογράφος.
 zoiâtra, *v.* veterinârio.
 zoolâtra, *m.*, ζωολάτρης.
 zoolatρία, *f.*, ζωολατρεία.
 zoolítico, -a, ζωολιθικός.
 zoôlito, *m.*, ζωόλιθος.
 zoologia, *f.*, ζωολογία.
 zoologico, -a, ζωολογικός.
 zoôlogo, *m.*, ζωολόγος.
 zoonomia, *f.*, ζωονομία. [ζωοτομία].
 zootomia, *f.*, ἀνατομία τῶν ζῴων,
 zootomista, *m.*, ζωοτόμος.
 zoppâggine, *f.*, χωλότης, (κούτσα-μα). [ὑποχωλεύων, (κουτσός)].
 zoppicânte, *m. f.*, χωλαίνων, -λόπους,
 zoppicâre, *pr. e fig.*, χωλαίνω, -λεύω, (κουτσαίνω); ὑποχωλεύω, ὑποσκάζω.
 zoppicône; -i, *avn.*, διὰ βαθίσματος χωλοῦ, ὑποχωλεύων, (κούτσα κούτσα). [τσός].
 zôppo, -a, χωλός, κυλλοπόδης, (κου-
 zôtico, *v.* rústico, rôzzo, ignorânte.
 zuâno, *m.*, ζουάβος.
 zûcea, *f.* bot., κολοκύνθη, -υνθα, -ύντη (-ύ(ν)θι); *pidanta*, -υνθέα, -υ(ν)θιά || — sêcca, ξηροκολοκύνθη, (φλασκή) || *fiâsca*, ψαθοφιάλη || *di* —, κολοκύνθινος || *fig.*, κεφαλή; ἀνήρ κουφόνους, ἀμαθῆς, ἠλίθιος. [(κρομμυοφάγος)].
 zuccaiôla, *f.*, *zool.*, βούπρηστις,
 zuccherâre, *v.* inzucch-
 zuccheriêra, *f.*, σακχαροδοχεῖον, -ροθήκη, (ζαχαριέρα, -ροκούτι).
 zuccherificio, *m.*, σακχαρουργεῖον, -ροποιεῖον.
 zuccherino, -a, *di zûcchero*, σακχαρικός, (ζαχαρένιος) || *dolce*, σακχαρώδης, (ζαχαρώδης); ἡδύς, γλυκός || *s. m., v. dolce*. [(ζάχαρι)].
 zûcchero, *m.*, σάκχαρ(ον), ζάχαρις,

zucchêtta, *f.*, κολοκύνθιον, -ντιον.

zucchêtto, *m.*, *v.* calôtta. [λακρῶ.

zucconâre, ψιλῶ τὴν κεφαλὴν, φα-

zuccône, *m.*, *pr.* μεγάλη κολοκύνθη

|| *fig.*, κεφαλὴ φαλακρά; *em.*, ἀνὴρ

κουφόνους, στενοκέφαλος, (μπου-

δαλᾶς, μαμμάκουθος).

zûffa, *f.*, ἔρις, συμπλοκή, (μάλ-

(λ)ωμά, καυ(καβ)γᾶς; μάχη.

zufolâre *ecc*, *v.* fischîâre. [(τσορβᾶς).

zûppa, *f.*, ῥόφημα, ζωμός, (σοῦπα,

zuppiêra, *f.*, τρυβλίον, ζωμοδοχείον,
(σουπιέρα, τσορβαλήκι).

zûppo, -a, ἔμ-(διά)βροχος, (κατα-
βρεγμένος, μουσκευμένος).

zurîlâre, ἀστεΐζομαι, -ειεύομαι, παί-
ζω, (χωρατεύω, κάμνω τρέλλαις).

zûrro; zûrro, *m.*, εὐτραπελία, ἀ-
στειότης, παιδιά, (τρέλλαις) ||

allegria, *tripûdio*, εὐθυμία, χα-

ρά, ἀγαλλίασις || *vôglia*, ἐπιθυ-
μία, πόθος.

NOMI PROPRII ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Nel seguente dizionarietto, oltre che delle solite, si fa uso delle seguenti abbreviazioni:

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον, ἐκτὸς τῶν συνήθων, γίνεται χρῆσις καὶ τῶν ἐπομένων συντετμημένων λέξεων·

Nome storico		st.		᾽Όνομα ἱστορικόν
» geografico		g.		» γεωγραφικόν
» di persona		p.		» προσωπικόν
Cognome		c.		᾽Επώνυμον.

Α

Abdêra, *g.f.*, τὰ ᾽Αβδηρα || -ρίτε,
 Abêle, *p.m.*, ᾽Αβελ. [*m.f.*, -ρίτης.
 Abîdo, *g.f.*, ᾽Αβυδος.
 Abissînia, *g.f.*, ᾽Αβυσσινία.
 Abrâmo, *p.m.*, ᾽Αβραάμ.
 Acâia, *g.f.*, ᾽Αχαῖα, (᾽Αχαΐα) || achêo,
 -a, ᾽Αχαΐός; ἀχαΐικός.
 Acarnânia, *g.f.*, ᾽Ακαρνανία || acar-
 nâno, -a, ᾽Ακαρνάν; -νανικός.
 Acâsto, *st. m.*, ᾽Ακάστος.
 Acâte, *st. m.*, ᾽Αχάτης. [(πόταμο)ς].
 Achelôo, *g.m.*, ᾽Αχελῷος, (᾽Ασπρο-
 Acherônte, *g.m.*, ᾽Αχέρων, (-ροντας).
 Achille, *p.m.*, ᾽Αχιλλεύς (-έας, -ηάς)
 || di —, ἀχιλλεύς. [μαῖς].
 Acri (S. Gioânui d' —), Πτολε-
 Acteône, *mit. m.*, ᾽Ακταίων.
 Adâmo, *p.m.*, ᾽Αδάμ(ης).
 Adelâide, *p.f.*, ᾽Αδελαΐς.
 Admêto, *p.m.*, ᾽Αδμητος.
 Adôlfo, *p.m.*, ᾽Αδόλφος.
 Adône, *p.m.*, ᾽Αδων(ις).
 Adria, *g.f.*, ᾽Αδρία.
 Adriâno, *p.m.*, ᾽Αδριανός.

Adrianôpoli, *g.f.*, ᾽Αδριανούπολις.
 Adriático (mâr —), *g.m.*, ᾽Αδρια-
 τικόν πέλαγος, ᾽Αδριατική θάλασ-
 Afganîstan, *g.m.*, ᾽Αφγανιστάν. [σα.
 Àfrica, *g.f.*, ᾽Αφρική || -câno, -a,
 ἀφρικανός; -νικός.
 Agamênnone, *p.m.*, ᾽Αγαμέμνων;
 (-έμνος, -έμνονας).
 Àgata, *p.f.*, ᾽Αγάθη.
 Agesilâo, *p.m.*, ᾽Αγησίλαος.
 Agênore, *p.m.*, ᾽Αγήνωρ.
 Àgide, *p.m.*, ᾽Αγίς.
 Aglâia, *p.f.*, ᾽Αγλαΐα.
 Agnêse, *p.f.*, ᾽Αγνή.
 Agostîno, *p.m.*, ᾽Αύγουστίνος, (-στής).
 Agrîppa, *p.m.*, ᾽Αγρίππας.
 Agrîppina, *p.f.*, ᾽Αγριππίνη, (-α).
 Aîâce, *p.m.*, Αἶας, (Αἴαντας).
 Alarîco, *p.m.*, ᾽Αλάριχος.
 Alâska, *g.f.*, ᾽Αλάσκα, -η.
 Albanîa, *g.f.*, ᾽Αλβανία, (᾽Αρβανι-
 τιά) || -nêse, *m.f.*, ᾽Αλβανός, (᾽Αρ-
 βανίτης); ἀλβανικός, (ἀρβανίτικος).
 Albêrto, *p.m.*, ᾽Αλβέρτος.

Alcêo, *st. m.*, Ἀλκαῖος.
 Alcibiáde, *p. m.*, Ἀλκιβιάδης.
 Alcide, *p. m.*, Ἀλκίδης.
 Alcinoo, *st. m.*, Ἀλκίνοος.
 Alemêna, *p. f.*, Ἀλκμήνη.
 Alessândria, *g. f.*, Ἀλεξάνδρεια ||
 -drino, -a, Ἀλεξανδρεὺς, *f.* -δρίς ;
 -δρεῖος, (δρινός).
 Alessândro, *p. m.*, Ἀλέξανδρος,
 (Τσάντος, Ντάντος).
 Alêssio, *p. m.*, Ἀλέξιος.
 Alêo, *g. m.*, Ἀλφειός, (ῥουφιᾶς).
 Alfêri, *c.*, Ἀλφιέρης.
 Alfônso, *p. m.*, Ἀλφόνσος.
 Alfrêdo, *p. m.*, Ἀλφρέδος.
 Algêri, *g. f.*, Ἀλγέριον. [-ρεῖνός.
 Algeriá, *g. f.*, Ἀλγερία || -ρίνο, -a,
 Alighiêri, *c.*, Ἀλιγιέρης.
 Alì, *p. m.*, Ἀλῆς.
 Àlpi, *g. f. pl.*, Ἀλπεις.
 Alsâzia, *g. f.*, Ἀλσατία.
 Altâi, *g. m. pl.*, τὰ Ἀλτάια.
 Amaltêa, *mit. f.*, Ἀμάλθεια.
 Amasiá, *p. m.*, Ἀμασίας.
 Ambrôgio, *p. m.*, Ἀμβρόσιος.
 Amedêo, *p. m.*, Ἀμεδαῖος.
 Amêlia, *p. f.*, Ἀμέλια. [-κανός.
 Amêrica, *g. f.*, Ἀμερική || -câno, -a,
 Amileare, *p. m.*, Ἀμίλκας.
 Amôrgo, *g. f.*, Ἀμοργός.
 Àmsterdam, *g. f.*, Ἀμστελόδαμον.
 Amûlio, *p. m.*, Ἀμούλιος.
 Anacârsi, *p. m.*, Ἀνάχαρσις.
 Anacreônte, *st. m.*, Ἀνακρέων,
 (-κρέοντας).
 Anassâgora, *p. m.*, Ἀναξαγόρας.
 Anassimândro, *p. m.*, Ἀναξιμανδρός.
 Anastâsia, *p. f.*, Ἀναστασία, (Στα-
 σιά, Τάσιω, (Ἄνα)Στασοῦλα).
 Anustâsio, *p. m.*, Ἀναστάσιος, ((Ἄ-
 να)Στάσις, Τάσις).
 Anchise, *p. m.*, Ἀγχίσης.
 Aucôna, *g. f.*, Ἀγκών(α).
 Andalusia, *g. f.*, Ἀνδαλουσία.
 Andrêa, *p. m.*, Ἀνδρέας, (Ἄντρης).
 Àndro, *g. f.*, Ἄνδρος.
 Andrôgeo, *p. m.*, Ἀνδρόγεως. [χη).
 Andrômaca, *p. f.*, Ἀνδρομάχη, (Μά-
 Andromêda, *p. f.*, Ἀνδρομήδα, -μέδα.
 Anfipoli, *g. f.*, Ἀμφίπολις.

Anfítrite, *p. f.*, Ἀμφιτρίτη. [λικα).
 Angêlica, *p. f.*, Ἀγγελική, (Ἄγγέ-
 Angelo, *p. m.*, Ἄγγελος. [γέλω).
 Angiolina, *p. f.*, Ἀγγιολίνα, (Ἄγ-
 Anglosâssoní, *g. m. pl.*, Ἀγγλοσά-
 ξωνες. [τα, Νίνα.
 Ànna; Annêtta, *p. f.*, Ἄννα, Ἄννέτ-
 Annibale, *p. m.*, Ἀννίβας.
 Antênore, *p. m.*, Ἀντήνωρ.
 Antêo, *mit. m.*, Ἀνταῖος.
 Antigone, *p. f.*, Ἀντιγόνη.
 Antille, *g. f. pl.*, Ἀντίλλαι.
 Antinoo, *st. m.*, Ἀντίνοος.
 Antiôchia, *g. f.*, Ἀντιόχεια || an-
 tiochêno, -a, Ἀντιοχεὺς, *f.* -χίς.
 Antiope, *p. f.*, Ἀντιόπη.
 Antipatro, *p. m.*, Ἀντίπατρος.
 Antônia; -niêtta, *p. f.*, Ἀντωνία,
 (Ἄν)Τωνιέττα.
 Antonino, *p. m.*, Ἀντωνῖνος.
 Antônio, *p. m.*, Ἀντώνιος, (Τώνις).
 Àpelle, *p. m.*, Ἀπελλῆς.
 Areunino, *g. m., cm. -i, pl.*, Ἀπέν-
 νινος; τὰ Ἀπέννινα. [νας, -όλλος).
 Àpôllo, *mit. m.*, Ἀπόλλων, (-όλλω-
 Apollodôro, *p. m.*, Ἀπολλόδωρος.
 Àppiâno, *p. m.*, Ἀππιανός.
 Àppio, *p. m.*, Ἀππιος.
 Àrâbia, *g. f.*, Ἀραβία, (Ἄραπιά) ||
 Àrabo, -a, Ἀραβ, (Ἄραπης), *f.*
 Ἀράβισσα, (Ἄραπισσα) || arábico,
 -a, ἀραβικός.
 Arcâdia, *g. f.*, Ἀρκαδία, (-ά) ||
 Àrcade, *m. f.*, ἀρκάδιος; -δικός.
 Arcâdio, *p. m.*, Ἀρκάδιος.
 Archiá, *p. m.*, Ἀρχίας.
 Archimêde, *p. m.*, Ἀρχιμήδης.
 Arcipêlago, *g. m.*, Αἰγαῖον (πέλαγος).
 Argentîna (repúbblíca —), *g. f.*,
 Ἀργεντινή (δημοκρατία).
 Àrgo, *g. f.*, Ἀργος || *mit. m.*, Ἀργος.
 Argôlide, *g. f.*, Ἀργολίς, (-ίδα).
 Ariâna, *p. f.*, Ἀριάδνη.
 Ariône, *mit. m.*, Ἀρίων, (Ἄρίωνας).
 Àriôsto, *c.*, Ἀριόστος.
 Ariovisto, *st. m.*, Ἀριόβυστος.
 Aristâgora, *st. m.*, Ἀρισταγόρος.
 Aristâreo, *st. m.*, Ἀρίσταρχος.
 Aristêo, *mit. m.*, Ἀρισταῖος.
 Àristide, *p. m.*, Ἀριστείδης, (Τείδης).

Aristippo, *st. m.*, Ἀρίστιππος.
 Aristôbulo, *p. m.*, Ἀριστόβουλος.
 Aristodêmo, *p. m.*, Ἀριστόδημος.
 Aristôfane, *st. m.*, Ἀριστοφάνης.
 Aristomêne, *p. m.*, Ἀριστομένης.
 Aristôtele, *p. m.*, Ἀριστοτέλης, (Τέ-
 Arkhângel, *g. f.*, Ἀρχάγγελος. [λης].
 Armênia, *g. f.*, Ἀρμενία || armêno,
 -a, ἀρμένιος, -νιακός.
 Armôdio, *p. m.*, Ἀρμόδιος.
 Àrta, *g. f.*, Ἄρτα.
 Artabâzo, *st. m.*, Ἀρτάβαζος.
 Artasêrse, *p. m.*, Ἀρταξέρξης.
 Artêmidê, *mit. f.*, Ἄρτεμις.
 Artemisia, *p. f.*, Ἀρτεμισία.
 Artûro, *p. m.*, Ἀρθούρος.
 Asdrûbale, *p. m.*, Ἀσδρούβας.
 Asfáltide (lâgo —), *g. m.*, Ἀσφαλ-
 τῆτις λίμνη.
 Àsia, *g. f.*, Ἀσία || — Minôre, Μι-
 κρὰ Ἀσία, Ἀνατολή || asiático, -a,
 Ἀσιάτης, *f.* -άτις; Ἀσιανός, -ατι-
 Asmodêo, *p. m.*, Ἀσμοδαῖος. [κός.
 Aspâsia, *p. f.*, Ἀσπασία, (-άσια,
 Σπάζια).
 Assalônnue, *p. m.*, Ἀβεσσαλώμ.
 Assíria, *g. f.*, Ἀσσυρία.

Astiâge, *p. m.*, Ἀστυάγης.
 Astrakhân, *g. f.*, Ἀστραχάν.
 Atalânte, *p. f.*, Ἀταλάντη.
 Atália, *p. f.*, Ἀθαλία.
 Atamânia, *g. f.*, Ἀθαμανία. [σις.
 Atanâsio, *p. m.*, Ἀθανάσιος, (Θανά-
 Atêne, *g. f.*, Ἀθῆναι. (Ἀ(ν)θήνα)
 || ateniêse, *m. f.*, Ἀθηναῖος; -ναϊ-
 Áthos, *g. m.*, Ἄθως. [κός.
 Atlântê, *g. e mit. m.*, Ἄτλας.
 Atlântico (ocêano —), *g. m.*, Ἀ-
 τλαντικός (ὠκεανός).
 Atrêo, *st. m.*, Ἄτρεύς.
 Àtalo, *p. m.*, Ἄτταλος.
 Àttica, *g. f.*, Ἀττική.
 Àttila, *p. m.*, Ἄττίλας.
 Augûsta, *p. f.*, Αὐγούστα, (Γούστα).
 Augûsto, *p. m.*, Αὐγουστός.
 Aurêlia, *p. f.*, Αὐρηλία.
 Aurêlio, *p. m.*, Αὐρήλιος.
 Anstrália, *g. f.*, Αὐστράλια. [-τριακός.
 Àustria, *g. f.*, Αὐστρία || -τρίακο, -a,
 Automedônte, *mit. m.*, Αὐτομέδων.
 Avâna, *g. f.*, Ἀβάνα.
 Aventino, *g. m.*, Ἀβεντῖνον.
 Àzof (mâr d' —), *g. m.*, Ἀζοφική
 (θάλασσα).

B

Babilônia, *g. f.*, Βαβυλών, (-λώνα)
 || *região.* -λωνία.
 Bâcco, *mit. m.*, Βάκχος.
 Bâgdad, *g. f.*, Βαγδάτιον.
 Baldassâre, *p. m.*, Βαλταζάρ.
 Baleâri, *g. f. pl.*, Βαλεαρίδες (νήσοι).
 Balkânî, *g. m. pl.*, τὰ Βαλκάνια.
 Báltico (mar —), *g. m.*, Βαλτική
 θάλασσα.
 Barâbba, *st. m.*, Βαραββᾶς.
 Bârbara, *p. f.*, Βαρβάρα.
 Barcellôna, *g. f.*, Βαρκελώνη.
 Bâri, *g. f.*, Βάριον.
 Bartolomêo, *p. m.*, Βαρθολομαῖος.
 Basilio, *p. m.*, Βασίλειος, (Βασίλης).
 Batûn, *g. f.*, Βατούμ.
 Baviêra, *g. f.*, Βαυαρία || bavariêse,
m. f. Βαυαρός; -ρικός.
 Beatrice, *p. f.*, Βεατρίκη.

Beccaria, *c.*, Βεκκαρίας.
 Bêhring (strêto di —), *g. m.*, Βε-
 ρίγγειος πορθμός.
 Bêlgio, *g. m.*, Βέλγιον || bêlga,
m. f., Βέλγος; -γικός.
 Belgrâdo, *g. f.*, Βελιγράδιον.
 Belisârio, *p. m.*, Βελισάριος. [της.
 Bellerofônte, *mit. m.*, Βελλεροφόν-
 Belzebû, *m.*, Βεελζεβούλ.
 Benedêtto, *p. m.*, Βενέδικτος, (Μπε-
 νέτος).
 Beniamino, *p. m.*, Βενιαμίν.
 Beôzia, *g. f.*, Βοιωτία || beôta, *m. f.*,
 Βοιωτός, *f.* -ῶτις; beôtico, -a, βοι-
 Berenice, *p. f.* Βερενίκη. [ώτιος.
 Berlino, *g. f.*, Βερολῖνον.
 Bêrna, *g. f.*, Βέρνη.
 Bernârdo, *p. m.*, Βερνάρδος.
 Bêrta, *p. f.*, Βέρθα.

Betlêmmē, *g. f.*, Βηθλεέμ.
 Biante, *st. m.*, Βίας.
 Boccaccio, *c.*, Βοκκάκιος.
 Boêmia, *g. f.*, Βοημία || βοέμο, -α,
 Βοημός; -μικός.
 Bolôgna, *g. f.*, Βονωνία.
 Bombây, *g. f.*, Βομβάη.
 Bonaparte, *c.*, Βοναπάρτης.
 Bonifazio, *p. m.*, Βονιφάτιος.
 Bordeaux, *g. f.*, Βορδίγαλα, Βορδώ.
 Borgôgna, *g. f.*, Βουργουνδία.
 Bôrneo, *g. f.*, Βόρνεος.
 Bôsforo, *g. m.*, Βόσπορος.
 Bôsnia, *g. f.*, Βοσνία.
 Boulôgne, *g. f.*, Βουλώνη.
 Braïla, *g. f.*, Βραϊλα, (Μπραϊλα).

Brasile, *g. m.*, Βρασιλία || -liáno, -α,
 -λιανός. [νία (Μεγάλη —).
 Brettâgna (Gran —), *g. f.*, Βρεττα-
 Brîndisi, *g. f.*, Βρε-(Βρι)ντήσιον,
 (Μπρίντεζε).
 Brîstol, *g. f.*, Βριστόλη.
 Brûto, *p. m.*, Βροῦτος.
 Bruxêlles, *g. f.*, Βρυξέλλαι.
 Budapêst, *g. f.*, Βουδαπέστη.
 Bûdda, *st. m.*, Βούδδας.
 Bukarêst, *g. f.*, Βουκουρέστιον.
 Bulgaria, *g. f.*, Βουλγαρία || búlga-
 ro, -α, -γαρος.
 Buôna Sperânza (câpo di —), *g. m.*.
 Ἄκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος.
 Byron, *c.*, Βύρων, Μπαΐρον.

C

Câbria, *st. m.*, Χαβρίας.
 Cãmo, *st. m.*, Κάδμος.
 Cãdice, *g. f.*, Κάδιξ, (Γάδειρα).
 Caïno, *st. m.*, Κάϊν.
 Cãio, *p. m.*, Γάϊος.
 Cãiro, *g. m.*, Κάϊρον.
 Calãbria, *g. f.*, Καλαβρία || calabrese,
m. f., Καλαβρός, *f.* -βρείς; -βρινός.
 Calcãnte, *p. m.*, Κάλχας. [να].
 Calcedônia, *g. f.*, Χαλχηδών, (-δώ-
 Cãlcide, *g. f.*, Χαλκίς, (-ίδα).
 Calcûtta, *g. f.*, Καλκούττα. [-δαῖος.
 Caldêa, *g. f.*, Χαλδαία || -dêo -α,
 Califôrnia, *g. f.*, Κα(λ)ιφορνία.
 Calîpso, *p. f.*, Καλυψώ.
 Callicrate, *st. m.*, Καλλικράτης.
 Calliope, *p. f.*, Καλλιόπη, (Πόπη).
 Calliroe, *g. f.*, Καλλιρρόη.
 Callistêne, *st. m.*, Καλλισθένης.
 Cambise, *p. m.*, Καμβύσης.
 Camilla, *p. f.*, Καμίλλα.
 Camillo, *p. m.*, Κάμιλλος.
 Campânia, *g. f.*, Καμπανία || cam-
 pãno, -α, Καμπανός; -νικός.
 Campidôglio, *g. m.*, Καπιτώλιον.
 Canadã, *g. m.*, Καναδάς.
 Cãndia, *g. f.*, Κρήτη || candiôtta,
m. f., Κρής; κρητικός.
 Canêa, *g. f.*, τὰ Χανία, (-ά).
 Cappadôcia, *g. f.*, Καππαδοκία.

Cãrua, *g. f.*, Καρ(ο)ύη.
 Cãrlo, *p. m.*, Κάρο(σ)λος, (Τσάρλης).
 Carlôtta, *p. f.*, Καρλόττα.
 Carolina, *p. f.*, Καρολίνα.
 Caroline, *g. f.*, *pl.*, Καρολίνας.
 Carônte, *mit. m.*, Χάρων, (-ωντας).
 Carpãzi, *g. m.*, *pl.*, τὰ Καρπάθια.
 Cartãgine, *g. f.*, Καρχηδών, (-δόνα).
 Cãspio (mâr —), *g. m.*, Κασπία
 θάλασσα.
 Cassãndra, *p. f.*, Κασσάνδρα.
 Castãlia, *g. f.*, Κασταλία.
 Castiglia, *g. f.*, Καστίλλη.
 Cãstore, *mit. m.*, Κάστωρ, (-στορας).
 Catãnia, *g. f.*, Κατάνη.
 Caterina, *p. f.*, Αικατερίνη, (Κα-
 τερίνα, Κάτε).
 Catilina, *st. m.*, Κατιλίνας.
 Catône, *p. m.*, Κάτων.
 Cãncaso, *g. m.*, Καύκασος.
 Cavoûr, *c.*, Καβούρ.
 Cecília, *p. f.*, Καικίλια, (Τσιτσιλία).
 Cêcrope, *st. m.*, Κέκρωψ, (-ροπας).
 Cefalônia, *g. f.*, Κεφαλληνία, (-λλονία)
 || cefaloneso, *m. f.*, Κεφαλλήν,
 (-λλονίτης); -λλήνιος.
 Cêfiso, *g. m.*, Κηφισός.
 Celestino, *p. m.*, Κελεστίνος.
 Cerãuni, *g. m.*, *pl.*, τὰ Κεραύνια ὄρη.
 Cêrbero, *mit. m.*, Κέρβερος.

Cêrere, *p. f.*, Δήμητρα.
 Cerígo, *g. f.*, Κύθηρα, (Τσιρῆγο).
 Cêsare, *p. m.*, Καῖσαρ, (-σαρας).
 Cêylan, *g. f.*, Κεϋλάνη.
 Cibêle, *mit. f.*, Κυβέλη.
 Cicerône, *st. m.*, Κικέρων, (-ρωνας).
 Cicladi, *g. f. pl.*, Κυκλάδες νῆσοι.
 Cîle, *g. m.*, Χιλῆ.
 Cina, *g. f.*, Κίνα.
 Cipro, *g. f.*, Κύπρος.
 Circe, *mit. f.*, Κίρκη.
 Clândio, *p. m.*, Κλαύδιος.
 Cleârcó, *st. m.*, Κλέαρχος.
 Clemênte, *p. m.*, Κλήμης.
 Clementina, *p. f.*, Κλεμεντίνη.
 Cleomêne, *st. m.*, Κλεομένης.
 Cleopâtra, *p. f.*, Κλεοπάτρα, (Πάτρα).
 Clío, *p. f.*, Κλειώ.
 Clistêne, *st. m.*, Κλεισθένης.
 Clitennêstra, *p. f.*, Κλυταιμνήστρα.
 Clêde, *p. f.*, Χλόη.
 Clotilde, *p. f.*, Κλοτίλδη.
 Clóto, *p. f.*, Κλωθώ.
 Cnîdo, *g. f.*, Κνίδος.
 Cnôssó, *g. f.*, Κνωσσός.
 Cólchide, *g. f.*, Κολχίς.
 Colofône, *g. f.*, Κολοφών.
 Colômbó, *c.*, Κολόμβος.
 Colûmbia, *g. f.*, Κολομβία.

Connêno, *c.*, Κομνηνός.
 Conône, *p. m.*, Κόνων, (Κόνωνας).
 Copâis, *g. f.*, Κοπαῖς, (-ῖδα).
 Corfú, *g. f.*, Κέρκυρα, (Κορφοί) ||
 corfiôtta, *m. f.*, κερκυραῖος, (κορ-
 φιάτης). [-a, κορίνθιος].
 Corînto, *g. f.*, Κόρινθος || corînzio,
 Cornêlia, *p. f.*, Κορνηλία.
 Côrsica, *g. f.*, Κορσική || côrso, -a,
 -κανός, κόρσος.
 Costânte, *p. m.*, Κωνστάντιος.
 Costantîno, *p. m.*, Κωνσταντῖνος,
 ((Κωστα)Ντῆς, Κώστας, -στῆς,
 Ντάντης). [νού)πόλις, (Πόλη).
 Costantinôpoli, *g. f.*, (Κωνσταντι-
 Crêso, *st. m.*, Κροῖσος.
 Crêta, *g. f.*, Κρήτη, *v.* Cândia.
 Crêusa, *p. f.*, Κρέουσα.
 Crimêa, *g. f.*, Κριμαία.
 Crisípโป, *st. m.*, Χρῦσιππος.
 Cristiâno, *p. m.*, Χριστιανός.
 Cristina, *p. f.*, Χριστίνη, -α.
 Cristo, *m. †*, Χριστός.
 Cristôforo, *p. m.*, Χριστόφορος.
 Critône, *p. m.*, Κρίτων, (-τωνας)-
 Crízia, *p. m.*, Κριτίας.
 Croâzia, *g. f.*, Κροατία.
 Crotône, *g. f.*, Κρώτων.
 Cûma, *g. f.*, Κύμη.

D

Dácia, *g. f.*, Δακία.
 Dâfne, *p. f.*, Δάφνη.
 Damâsco, *g. f.*, Δαμασκός.
 Damiâno, *p. m.*, Δαμιανός.
 Dâmocle, *p. m.*, Δαμοκλῆς.
 Dânae, *p. f.*, Δανάη.
 Dânao, *mit. m.*, Δαναός.
 Dânte, *p. m.*, Δάντης, Ντάντες.
 Danûbio, *g. m.*, Δούναβις, Ἰστρος.
 Dardanêlli, *g. m. pl.*, τὰ Δαρδανέλ-
 Dârio, *p. m.*, Δαρεῖος. [λια.
 Dâti, *st. m.*, Δάτις.
 Deianira, *p. f.*, Δηϊάνειρα.
 Dêlfo, *g. f.*, Δελφοί.
 Dêlo, *g. f.*, Δῆλος.

Demêtrio, *p. m.*, Δημήτριος, (Μῆ-
 τρος, Μῆτσος, Μήμης, Δῆμος;
 Δημητράκης, -τρούλης).
 Demôstene, *p. m.*, Δημοσθένης.
 Dencaliône, *mit. m.*, Δευκαλίων.
 Diâna, *p. f.*, Ἄρτεμις.
 Didône, *p. f.*, Διδώ.
 Diôcle, *p. m.*, Διοκλῆς.
 Diôgene, *p. m.*, Διογένης.
 Diomêde, *p. m.*, Διομήδης. [(Νῦσις).
 Dionîgi; -nîsio, *p. m.*, Διονύσιος.
 Dodôna, *g. f.*, Δωδών.
 Dôride, *g. f.*, Δωρίς.
 Dorotêa, *p. f.*, Δωροθέα.
 Drêsda, *g. f.*, Δρέσδη.

E

- Èbe, *p.f.*, Ἔβη.
 Êcate, *mit.f.*, Ἐκάτη.
 Ecbâtana, *g.f.*, τὰ Ἐκβάτανα.
 Ecûba, *p.f.*, Ἐκάβη.
 Edimbûrg, *g.f.*, Ἐδιμβουῦργον.
 Edîpo, *mit.m.*, Οἰδίπους, (-ποδας).
 Edmôndo, *p.m.*, Ἐδμόνδος.
 Edoârdo, *p.m.*, Ἐδουάρδος.
 Êfeso, *g.f.*, Ἐφεσος.
 Eflâlte, *st.m.*, Ἐφιάλτης.
 Egêo, *g.m.*, Αἰγαῖον (πέλαγος).
 Egîna, *g.f.*, Αἴγινα.
 Egisto, *p.m.*, Ἄγισθος.
 Egîtto, *g.m.*, Αἴγυπτος || egiziâno, -a, -πτιος, -πτιακός. [Ἄλβις.
 Èiba, *g.f.*, Αἰθαλία, Ἐλβα || *flûme*,
 Èlena, *p.f.*, Ἐλένη, (Ἐλέγχω, Λένη, -νιώ, -νίτσα, Ἐλενάκι).
 Elêtra, *p.f.*, Ἠλέκτρα.
 Elêusi, *g.f.*, Ἐλευσίς, ((Ἐ)Λευσίνα) || -sîno, -a, -sînios.
 Elîa, *p.m.*, Ἠλίας, (Λιᾶς).
 Elicôna, *g.m.*, Ἐλικών, (-κώνας).
 Èlide, *g.f.*, Ἠλιδίς, (-ίδα).
 Elîsa, *p.f.*, Ἐλίσα, (Λίσα). [βε].
 Elisabêtta, *p.f.*, Ἐλισάβητ, (Λισάβητ).
 Elisêo, *p.m.*, Ἐλισ(σ)αῖος; -σσαῖέ.
 Èllade, *g.f.*, Ἐλλάς, (-άδα), *v.* Grêcia.
 Ellespônto, *g.m.*, Ἐλλήσποντος.
 Eloîsa, *p.f.*, Ἐλοῖζα.
 Emanuêle, *p.m.*, Ἐμμανουήλ(ης), (Μανόλης).
 Emîlia, *p.f.*, Αἰμιλία, (Μίλια).
 Emiliâno, *p.m.*, Αἰμιλιανός.
 Emîlio, *p.m.*, Αἰμίλιος, (Μίλιος).
 Êmma, *p.f.*, Ἐμμη, -ά.
 Eupêdocle, *st.m.*, Ἐμπεδοκλῆς.
 Endimíone, *mit.m.*, Ἐνδυμίων, (Ἐνδυμίων).
 Enêa, *p.m.*, Αἰνείας. [(-μίνας).
 Eurichêtta, *p.f.*, Ἐρριέττα.
 Eurico, *p.m.*, Ἐρρίκος.
 Èolo, *mit.m.*, Αἰολός.
 Eraminônda, *p.m.*, Ἐπαμεινώνδας.
 Epicûro, *st.m.*, Ἐπίκουρος.
 Epidâuro, *g.f.*, Ἐπίδαυρος.
 Epîro, *g.m.*, Ἐπειρός, (Στερηρά) || epirôta, *m.f.*, ἠπειρωτικός; -ρωτής, *f.* -ρωτίς, (Στερηρώτης).
 Èra, *p.f.*, Ἐρα.
 Erâto, *mit.f.*, Ἐρατώ.
 Eratôstene, *st.m.*, Ἐρατοσθένης.
 Êrcole, *p.m.*, Ἐρακλῆς, (Ἐράκλης).
 Erettêo, *st.m.*, Ἐρεχθεύς.
 Erôde, *st.m.*, Ἐρῳδός.
 Erzegovîna, *g.f.*, Ἐρζεγοβίνη.
 Êschilo, *st.m.*, Αἰσχύλος.
 Êschine, *st.m.*, Αἰσχίνης.
 Esculâpio, *st.m.*, Ἐσκληπιός.
 Esîodo, *st.m.*, Ἐσίοδος.
 Esôpo, *st.m.*, Ἐσωπός.
 Êster, *p.f.*, Ἐσθήρ.
 Etêocle, *p.m.*, Ἐτεοκλῆς.
 Etiôpia, *g.f.*, Αἰθιοπία.
 Ètna, *g.m.*, Αἴτνη, (-α). [τωλός.
 Etôlia, *g.f.*, Αἰτωλία || étolo, -a, αἰ-
 Èttore, *p.m.*, Ἐκτωρ, (-τορας).
 Eubêa, *g.f.*, Εὐβοία.
 Euclide, *p.m.*, Εὐκλείδης.
 Eufràte, *g.m.*, Εὐφράτης. [σω].
 Eufrôsine, *p.f.*, Εὐφροσύνη, (Φρό-
 Euriclêa, *p.f.*, Εὐρύκλεια.
 Eurípide, *st.m.*, Εὐριπίδης.
 Eurôpa, *g.f.*, Εὐρώπη || europêo, -a, -παῖος, -παϊκός.
 Eurôta, *g.m.*, Εὐρώτας.
 Eusêbio, *p.m.*, Εὐσέβιος. [θης].
 Eustâchio, *p.m.*, Εὐστάθιος, (Στά-
 Entêrpe, *p.f.*, Εὐτέρπη.
 Èva, *p.f.*, Εὐα.

F

- Falêro, *g.m.*, Φάληρον || del —, Faustîna, *p.f.*, Φαυστίνα.
 Fanny, *p.f.*, Φανή. [-ρεύς].
 Fârsalo, *g.f.*, Φάρσαλος. | Fâusto, *p.m.*, Φαῦστος.
 Feâci, *g.m. pl.*, Φαίαιες. | Feâci, *g.m. pl.*, Φαίαιες.

Fêbo, *mit. m.*, Φοῖβος.
 Federico, *p. m.*, Φρειδερίκος.
 Fêdra, *p. f.*, Φαίδρα.
 Fêdro, *st. m.*, Φαῖδρος.
 Fenícia, *g. f.*, Φοινίκη, -κιά || fenício, -a, Φοῖνιξ, *f.* -νίσσα; -νικεῖος, -νικικός.
 Ferdinâdo, *p. m.*, Φερδινάνδος.
 Fêre, *g. f.*, Φεραί.
 Fídia, *st. m.*, Φειδίας.
 Filadêlfa, *g. f.*, Φιλαδέλφεια.
 Filippo, *p. m.*, Φίλιππος, (-ππής).
 Filomêla, *mit. f.*, Φιλομήλα.

Filomêna, *p. f.*, Φιλομένα.
 Filorêmene, *st. m.*, Φιλοποίμην.
 Finlândia, *g. f.*, Φιν-(Φιλ)λανδία.
 Firênze, *g. f.*, Φλωρεντία || fiorentino, -a, -τινός.
 Flôra, *p. f.*, Φλωρίς. [*m. f.*, Φωκεύς.
 Fôcide, *g. f.*, Φωκίς, (-ίδα) || focêse,
 Francêseo, *p. f.*, Φραγκίσκος.
 Frância, *g. f.*, Γαλλία, (Φράντσα) || francêse, *m. f.*, Γάλλος, (Φραντσέζος); γαλλικός. [φρῦγιος.
 Frigia, *g. f.*, Φρυγία || frigio, -a,
 Frine, *p. f.*, Φρῦνις.

G

Galatêa, *p. f.*, Γαλάτεια.
 Gâlatz, *g. f.*, Γαλάτσιον, -λάτσι.
 Galiêno, *st. m.*, Γαληνός.
 Galilêa, *g. f.*, Γαλιλαία.
 Galilêo, *st. m.*, Γαλιλαῖος.
 Gâuge, *g. m.*, Γάγγης.
 Garibâldi, *c.*, Γαριβάλδης. [τε).
 Geltrûde, *p. f.*, Γερτρούδη, (Τοῦν-
 Gênova, *g. f.*, Γένουα.
 Genoviêlfa, *p. f.*, Γενοβέφα.
 Gerâsimo, *p. m.*, Γεράσιμος, (-μής, -μάκης). [μίας).
 Geremia, *p. m.*, Ἰερεμίας, (Γερε-
 Germânia, *g. f.*, Γερμανία || germânô; -nicio, -a, Γερμανός; -νικός.
 Gerasalêmmie, *g. f.*, Ἰερουσαλήμ, (Ἰεροσόλυμα).
 Gesù, *m. †*, Ἰησοῦς.
 Giâcomo, *p. m.*, Ἰάκωβος, (Ἰάκουμος, -μής, -μέττος).
 Gibiltêrra, *g. f.*, Γιβραλτάρ
 Ginêvra, *r. f.*, Γενεύη.
 Gioachino, *p. m.*, Ἰωακείμ.
 Giordâno, *g. m.*, Ἰορδάνης.
 Giôrgio, *p. m.*, Γεώργιος, (Γιῶργις, -γάκης, Τσώρτζις, -τζέτος).
 Giôvanna, *p. f.*, Ἰωάννα, (Γιάννα).

Giôvanni, *p. m.*, Ἰωάννης, (Γιάννης, -ννάκης, Γιάγκος).
 Giôve, *mit. m.*, Ζεὺς, (Δίας).
 Giûda, *st. m.*, Ἰούδας, (Γιούδας).
 Giúlia, *p. f.*, Ἰουλία, ((Τ)Ζούλια).
 Giuliâno, *p. m.*, Ἰουλιανός.
 Giúlio, *p. m.*, Ἰούλιος.
 Giunône, *mit. f.*, Ἥρα.
 Giusêppe, *p. m.*, Ἰωσήφ, (-σήφης, Γιουσέπε(ς), Πέππες).
 Giuseppina, *p. f.*, Ἰωσηφίνη, -α, (Πεππίνα).
 Giustiniâno, *p. m.*, Ἰουστινιανός.
 Giustino, *p. m.*, Ἰουστῖνος.
 Glâsgow, *g. f.*, Γλασκώβη.
 Goldôni, *c.*, Γολδόνης.
 Granâda, *g. f.*, Γρενάδα.
 Grêcia, *g. f.*, Ἑλλάς. (-άδα, Γραικία) || grêco, -a, Ἕλλην, (-ηνας, ῥωμηός); ἑλληνικός, (ῥωμαίικος, γραικός). [ρης).
 Gregôrio, *p. m.*, Γρηγόριος, (-γό-
 Guascôgna, *g. f.*, Γασκωνία.
 Guglielmîna, *p. f.*, Γουλιελμίνα, Οὐελμίνη.
 Gugliêlmo, *p. f.*, Γουλιέλμος.
 Gustâno, *p. m.*, Γουσταῦος.

I

Íbico, *st. m.*, Ἰβυκος.
 Ícaro, *mit. m.*, Ἰκαρος.
 Idomenêo, *st. m.*, Ἰδομενεύς.

Ificrate, *st. m.*, Ἰφικράτης.
 Ifigênia, *p. f.*, Ἰφιγένεια.
 Illiria, *g. f.*, Ἰλλυρία.

Imalâia, *g. m. pl.*, τὰ Ἴμαλάια.
 Índia, *g. f.*, Ἰνδία || indiâno, -a, Ἰνδός; Ἰνδικός, (-διάνος).
 Inghiltêrra, *g. f.*, Ἀγγλία || inglêse, *m. f.*, Ἀγγλος, (Ἐγγλέζος); ἀγγλικός. [τσέντες].
 Innocênzo, *p. m.*, Ἰννοκέντιος, (Νοῖνο, *p. f.*, Ἰνώ.
 Iônia, *g. f.*, Ἰωνία || iônio, -a, Ἰώνιος; ἰωνικός. (τη).
 Ippôlita, *p. f.*, Ἰππόλυτος, (-λύ-

Ippôlito, *p. m.*, Ἰππόλυτος.
 Irêne, *p. f.*, Εἰρήνη, (Ῥήνη).
 Irlânda, *g. f.*, Ἰρλανδία || -dêse, *m. f.*,
 Isabêlla, *p. f.*, Ἰσαβέλλα. [-δός.
 Isaia, *p. m.*, Ἰσαΐα. [*m. f.*, -δός.
 Islânda, *g. f.*, Ἰσλανδία || -dêse,
 Isôcrate, *st. m.*, Ἰσοκράτης.
 Itaca, *g. f.*, Ἰθάκη, (Θιακί) || itacêse, *m. f.*, Ἰθακήσιος, (Θιακός).
 Itália, *g. f.*, Ἰταλία || italiâno, -a, Ἰταλός; -λικός.

L

Lacônia, *g. f.*, Λακωνική, -νία || lacôno, -a, Λάκων; λακωνικός.
 Laêrte, *st. m.*, Λαέρτης.
 Lamia, *g. f.*, Λαμία. [οντας].
 Laocoônte, *st. m.*, Λαοκόων, (-κό-
 Larissa, *g. f.*, Λάρισα.
 Latôna, *mit. f.*, Λητώ.
 Lâura, *p. f.*, Λάουρα, (Λάβρα).
 Lâurio, *g. m.*, Λάυριον.
 Lâzio, *g. m.*, Λάτιον.
 Lâzzaro, *p. m.*, Λάζαρος.
 Leândro, *p. m.*, Λεάνδρος.
 Lêda, *p. f.*, Λήδα.
 Leonârdo, *p. m.*, Λεονάρδος.
 Leône, *p. m.*, Λέων.
 Leônida, *p. m.*, Λεωνίδας.
 Leopârdi, *c.*, Λεοπάρδης.
 Leopôlido, *p. m. f.* Λεοπόλδος.
 Lêsbia, *p. f.*, Λεσβία.
 Lêucade, *g. f.*, Λευκάς, (-άδα, Ἁγία Μαύρα) || di —, λευκάδιος.
 Leucippo, *st. m.*, Λεύκιππος.
 Lêutra, *g. f.*, τὰ Λεύκτρα. [βικός].
 Líbia, *g. f.*, Λυβίη || libico, -a, λυ-

Lídia, *g. e p. f.* Λυδία || lídio, -a, Λύδιος; -δικός.
 Lína, *p. f.*, Λίνα.
 Líno, *st. m.*, Λίνος.
 Lípsia, *g. f.*, Λειψία.
 Lisândro, *p. m.*, Λύσανδρος.
 Lisbôna, *g. f.*, Λισσαβών, Λισβόνα.
 Lîverpool, *g. f.*, Λιβερπούλη.
 Livôrno, *g. f.*, Λιβόρνον.
 Lôcride, *g. f.*, Λοκρίς, (-ίδα).
 Lodovico, *p. m.*, Λουδοβίκος.
 Lombardia, *g. f.*, Λομβαρδία || lombârdo, -a, λομβαρδ(ιν)ός.
 Lônbra, *g. f.*, Λονδῖνον.
 Lôth, *st. f.*, Λώτ.
 Lorêntza, *p. f.*, Λαυρεντία. [τιος].
 Lorêntzo, *p. m.*, Λαυρέντιος, (Ῥέν-
 Lûca, *p. m.*, Λουκάς.
 Lucânia, *g. f.*, Λουκανία.
 Lucia, *p. f.*, Λουκία.
 Lucião, *p. m.*, Λουκιανός.
 Luigi, *p. m.*, Λουδοβίκος.
 Lûisa, *p. f.*, Λουίζα.
 Lyôn, *g. f.*, Λούγδουνον, Λυών.

M

Macedônia, *g. f.*, Μακεδονία || macêdone, *m. f.*, Μακέδων, (-δόνας); -δονικός.
 Machiavêlli, *c.*, Μακιαβέλλης.
 Madagascâr, *g. m.*, Μαδαγασκάρη.
 Maddalêna, *p. f.*, Μαγδαληνή.
 Madêra, *g. f.*, Μαδέρα.

Madrid, *g. f.*, Μαδρίτη.
 Magnêsia, *g. f.*, Μαγνησία.
 Mâlaga, *g. f.*, Μαλάγα.
 Mâlta, *g. f.*, Μελίτη, Μάλτα || maltêse, *m. f.*, μαλτέζος.
 Mânchester, *g. f.*, Μαγχεστρία.
 Mânica, *g. f.*, Μάγχη.

Mânto, *p. f.*, Μάντω || *m.*, Μάνθος.
Mântova, *g. f.*, Μάντουα || -νάπο,
Manzôni, *c.*, Μανζόνης. [-α, -ουάνος.
Maomêtto, *st. m.*, Μωάμεθ.
Maratôna, *g. f.*, Μαράθων, (-θώνας)
 || *di* —, θώνιος.
Màrco, *p. m.*, Μάρκος.
Margherita, *p. f.*, Μαργαρίτα.
Maria; -riêtta, *p. f.*, Μαρία, (Μάρω,
 -ριέττα, -ριεττίνα, -ριγώ, -ρι-
 γούλα, -ρικά, -ρούλα, Μέρη).
Mário, *p. m.*, Μάριος.
Marôcco, *g. m.*, Μαρόκον.
Mársia, *mit. m.*, Μαρσύας. [σίλια).
Marsiglia, *g. f.*, Μασσαλία, (Μαρ-
Mârta, *p. f.*, Μάρθα.
Mârte, *mit. m.*, Ἄρης.
Martino, *p. m.*, Μαρτίνος.
Massimiliâno, *p. m.*, Μαξιμιλιανός.
Mâssimo, *p. m.*, Μάξιμος.
Matilde, *p. f.*, Ματθίλδη.
Mattêo, *p. m.*, Ματθαῖος, (Ματταῖος).
Maurízio, *p. m.*, Μαυρίκιος.
Medêa, *p. f.*, Μήδεια. [λασσα).
Mediterrâneo, *p. m.*, Μεσόγειος (θά-
Medûsa, *mit. f.*, Μέδουσα.
Mêgara, *g. f.*, τὰ Μέγαρα || -rêse,
m. f., -ρεύς.
Meleâgro, *mit. m.*, Μελέαγρος.
Melpômene, *mit. f.*, Μελπομένη.
Menândro, *st. m.*, Μένανδρος.
Menelâo, *st. m.*, Μενέλα(ο)ς.
Mênfil, *g. f.*, Μέμφις.
Menippo, *st. m.*, Μένιππος.
Mêntore, *p. m.*, Μέντωρ, (-τορας).
Mercûrio, *mit. m.*, Ἑρμῆς.

Mêrope, *p. f.*, Μερόπη.
Mesopotâmia, *g. f.*, Μεσοποταμία.
Messalina, *p. f.*, Μεσσαλίνη.
Messêne, *g. f.*, Μεσσήνη || *messênio*,
 -α, μεσσήνιος.
Messênia, *g. f.*, Μεσσηνία.
Mêssico, *g. m.*, Μεξικόν.
Messina, *g. f.*, Μεσσήνη.
Metapônto, *g. f.*, Μεταπόντιον.
Metastâsio, *c.*, Μεταστάσιος.
Metêllo, *p. m.*, Μέτελλος.
Micêne, *g. f.*, Μυκῆναι || *di* —, -ναῖος.
Michêle, *p. m.*, Μιχαήλ, (Μίκιος).
Mîda, *mit. m.*, Μίδα. [Μιλάνον.
Milâno, *g. f.*, Μεδιόλανον, τὰ -λανα,
Milêto, *g. f.*, Μίλητος || *milêsio*, -α,
Milône, *st. m.*, Μίλων. [-λήσιος.
Milziade, *p. m.*, Μιλτιάδης.
Minêrva, *mit. f.*, Ἄθηνᾶ.
Misia, *g. f.*, Μυσία.
Missolûngi, *g. f.*, Μεσολόγγι(ον).
Mitilêne, *g. f.*, Μιτυλήνη.
Mnemôsiue, *mit. f.*, Μνημοσύνη.
Môdena, *g. f.*, Μοδένη. [-α, -δαιικός.
Moldâvia, *g. f.*, Μολδαβία || -dâno,
Mônaco, *g. f.*, Μόνακον (τῆς Ἰτα-
 λίας) || *di Baviêra*, Μόναχον.
Mongôlia, *g. f.*, Μογγολία || -golo, -α,
 -γόλιος. [|| -grîno, -α, -νιότης.
Moutenêgro, *g. m.*, Μαυροβούνι(ον)
Morâvia, *g. f.*, Μοραβία.
Morêa, *g. f.*, *v.* Peloponnêso.
Morfêo, *mit. m.*, Μορφεύς, (-φέας).
Môsea, *g. f.*, Μόσχα.
Mosè, *st. m.*, Μωϋσῆς, (Μωσές).
Mozambico, *g. m.*, Μοζαμβίκη.

N

Nabûcco(dônosor), *st. m.*, Ναβουχο-
 δονόσωρ, (-σωρας).
Nântes, *g. f.*, Νάντη.
Nâpoli, *g. f.*, Νεάπολις, (Νάπολι)
 || -letâno, -α, -λε(-λι)τάνος.
Narciso, *mit. m.*, Νάρκισσος.
Nâsso, *g. f.*, Νάξος.
Nâuplia, *g. f.*, Ναύπλιον, (Ἄνἀπλι).
Nausícaa, *p. f.*, Ναυσικάα, (-κᾶ).
Navarino, *g. f.*, Ναυαρίνον.

Neâreo, *p. m.*, Νέαρχος.
Neêra, *p. f.*, Νέαιρα.
Nerône, *st. m.*, Νέρων, (-ωντας).
Nêstore, *p. m.*, Νέστωρ, (-τορας).
Nettûno, *mit. m.*, Ποσειδών (-δῶ-
 νας).
Newcâstle, *g. f.*, Νεοκάστελ.
New-Jôrkh, *g. f.*, Νέα Ἐγὼρκη.
Nêwton, *c.*, Νεύτων (-τωνας).
Nicêa, *g. f.*, Νικαία.

Nicêforo, *p. m.*, Νικηφόρος.
 Nícia, *st. m.*, Νικίας.
 Nicôla, *p. m.*, Νικόλαος, (Νίκος).
 Nicomêde, *p. m.*, Νικομήδης.
 Nicomêdia, *g. f.*, Νικομήδεια.
 Nîlo, *g. m.*, Νεῖλος.

Nîlive, *g. f.*, Νινευῖ.
 Niobe, *g. f.*, Νιόβη.
 Nizza, *g. f.*, Νίκαια.
 Noè, *st. m.*, Νῶε.
 Nûbia, *g. f.*, Νουβία.
 Nûma, *st. m.*, Νουμᾶς.

O

Oceânia, *g. f.*, Ὠκεανία.
 Odêssa, *g. f.*, Ὀδησσός.
 Oêta, *g. m.*, Ὀῖτη.
 Olânda, *g. f.*, Ὀλλανδία || -dêse, *m. f.*,
 -δός; -δικός. [-a, -πιακός.
 Olimpia, *g. f.*, Ὀλυμπία || olímpico,
 Olimpo, *g. m.*, Ὀλυμπος.
 Olinto, *g. f.*, Ὀλυνθος.
 Omêro, *st. m.*, Ὀμηρος.
 Onôrio, *p. m.*, Ὀνώριος.

Orâzio, *st. m.*, Ὀράτιος.
 Orêste, *p. m.*, Ὀρέστης.
 Orfêo, *mit. m.*, Ὀρφεύς, (-φέας).
 Origêne, *st. m.*, Ὀριγένης.
 Orlândo, *p. m.*, Ὀρλάνδος, Ὀρ-
 Ortênsia, *p. f.*, Ὀρτενσία. [λάνδος.
 òssa, *g. m.*, Ὀσσα.
 Ottâvia, *p. f.*, Ὀκταβία.
 Ottâvio, *p. m.*, Ὀκτάβιος.
 Ottône, *p. m.*, Ὀθων, (-ωνας).

P

Pâdova, *g. f.*, Παταύιον, Πάδοβα.
 Paffagônia, *g. f.*, Παφλαγονία.
 Pâfo, *g. f.*, Πάφος.
 Palamêde, *p. m.*, Παλαμήδης.
 Paleólogo, *c.*, Παλαιολόγος.
 Palêrmo, *g. f.*, Πάνορμον, Παλέρ-
 μον || -mitâno, -a, -μήτης.
 Palestina, *g. f.*, Παλαιστίνη.
 Pállade, *mit. f.*, Παλλάς, (-άδα).
 Panamá, *g. m.*, Ἰσθμὸς τοῦ Πανα-
 Pandôra, *mit. f.*, Πανδώρα. [μᾶ.
 Panfilia, *g. f.*, Παμφυλία.
 Paolina, *p. f.*, Πανλίνα.
 Pâolo, *p. m.*, Παῦλος.
 Pâride, *p. m.*, Πάρις.
 Parígi, *g. f.*, Παρίσιοι, τὰ -σια
 (Παρίσι) || -gîno, -a, -σι(α)νός,
 Pârma, *g. f.*, Πάρμα. [(σιάνικος).
 Parnâso, *g. m.*, Παρνασσός.
 Pâro, *g. f.*, Πάρος.
 Pâtmo, *g. f.*, Πάτμος.
 Patrâsso, *g. f.*, Πάτραι, (Πάτρα) ||
 di —, -τραῖος, -τρινός.
 Patrízio, *p. m.*, Πατρίκιος.
 Pâtroclo, *p. m.*, Πάτροκλος.
 Pechino, *g. f.*, Πεκῖνον.

Pelêo, *mit. m.*, Πηλεύς, (-λέας).
 Pêlla, *g. f.*, Πέλλα.
 Pêlope, *mit. m.*, Πέλοψ, (-οπας).
 Pelôpida, *p. m.*, Πελοπίδας.
 Peloronnêso, *g. m.*, Πελοπόννησος,
 Μωρηᾶς) || -siaco, -a, -ννησιακός,
 (μωραῖτης).
 Penêlope, *p. f.*, Πηνελόπη, (Πόπη).
 Penêo, *g. m.*, Πηνειός, (Σαλαβριᾶς).
 Pentêlio, *g. m.*, Πεντελικόν.
 Pêrgamo, *g. f.*, Πέργαμος.
 Pêricle, *p. m.*, Περικλῆς, (Πέρικλες).
 Persêfone, *p. f.*, Περσεφόνη, (Φόνη).
 Pêrsia, *g. f.*, Περσίς, -σία || persiâno,
 -a, Πέρσης; -σικός.
 Pêsto, *g. f.*, Παῖστος.
 Petrârca, *c.*, Πετράρχης.
 Pídna, *g. f.*, Πύδνα.
 Piêria, *g. f.*, Πιερία.
 Pierîna, *p. f.*, Πιερίνα.
 Piêtro, *p. m.*, Πέτρος, (Πιέρος,
 Πετρούκης, -ράκις).
 Pilâto, *st. m.*, Πιλάτος.
 Pilo, *g. f.*, Πύλος.
 Pindaro, *st. m.*, Πίνδαρος.
 Pindo, *g. m.*, Πίνδος.

Pío, *st. m.*, Πίος.
 Píramo, *mit. m.*, Πύραμος.
 Pirenêi, *g. m. pl.*, Πυρρηναῖα (ἄρη).
 Pirêo, *g. m.*, Πειραιεύς, (-ραϊᾶς).
 Piritôo, *mit. m.*, Πειριθόος.
 Pirra, *p. f.*, Πύρρα.
 Pírro, *p. m.*, Πύρρος.
 Písa, *g. f.*, Πίσα.
 Pisistrato, *p. m.*, Πεισίστρατος.
 Pitâgora, *st. m.*, Πυθαγόρας.
 Platêa, *g. f.*, Πλαταιαί.
 Platône, *st. m.*, Πλάτων, (-τωνας).
 Plínio, *st. m.*, Πλίνιος.
 Plutârco, *st. m.*, Πλούταρχος.
 Plutône, *mit. m.*, Πλούτων, (-τωνας).
 Pnice, *g. f.*, Πνώξ.
 Polibio, *st. m.*, Πόλυβιος.
 Policlêto, *st. m.*, Πολύκλειτος.
 Polidôro, *p. m.*, Πολύδωρος.
 Polifêmo, *mit. m.*, Πολύφημος.
 Polímnia, *mit. f.*, Πολύμνια.
 Polínice, *mit. m.*, Πολυνεικής.

Polissêna, *p. f.*, Πολυξένη, (Ξένη).
 Pollûce, *mit. m.*, Πολυδεύκης.
 Polônia, *g. f.*, Πολωνία.
 Pomerânia, *g. f.*, Πομερανία.
 Rompêi, *g. f.*, Πομπήιοι.
 Rompêo, *p. m.*, Πομπήιος.
 Rônto, *g. m.*, Πόντος, (-δώνας).
 Roseidône, *mit. m.*, Ποσειδών,
 Potidêa, *g. f.*, Ποτίδαια.
 Prassítele, *st. m.*, Πραξιτέλης.
 Príamo, *st. m.*, Πρίαμος.
 Procôpio, *p. m.*, Προκόπιος, [ας].
 Promêteo, *mit. m.*, Προμηθεύς, (-θέ-
 Propôutide, *g. f.*, Προποντις, (-ίδα).
 Prosêrpina, *p. f.*, Περσεφόνη, (Φόνη).
 Prôteo, *mit. m.*, Πρωτεύς, (-τέας).
 Pronêza, *g. f.*, Προβηγγία.
 Prússia, *g. f.*, Πρωσσία (Προυσσία)
 || -âno, -a, Πρωσσοί; -σσιικός,
 (Προῦσσοι, -σσιάνοι).
 Prúth, *g. m.*, Προϋθός.
 Pulchêria, *p. f.*, Πουλχερία.

Q

Quirinâle, *g. m.*, Κυρινάλιον.

Quiríno, *p. m.*, Κυρίνος.

R

Radamânto, *mit. m.*, Ῥαδάμανθυς.
 Raffaêle; -êllo, *p. m.*, Ῥαφαήλ.
 Ragûsa, *g. f.*, Ῥαγούζα.
 Ravênnia, *g. f.*, Ῥαβέννα.
 Rêa, *p. f.*, Ῥέα.
 Réaumûr, *c.*, Ῥεώμυρος.
 Rêggio, *g. f.*, Ῥήγιον, (Ῥέγιον).
 Rêmo, *p. m.*, Ῥήμος.
 Rêno, *g. m.*, Ῥήνος.
 Rênzo, *p. m.*, Ῥέντιος.
 Riccârdo, *p. m.*, Ῥιχάρδος.
 Rio Janêiro, *g. f.*, Ῥίον Ἰαένειρον.
 Robêrto, *p. m.*, Ῥοβέρτος.
 Rôdano, *g. m.*, Ῥοδανός.

Rôdi, *g. f.*, Ῥόδος || rodiêse, *m. f.*,
 -διος, -διακός.
 Rodôlfo, *p. m.*, Ῥοδόλφος.
 Rodrigo, *p. m.*, Ῥοδρίγος.
 Rôma, *g. f.*, Ῥώμη || româno, -a,
 Ῥωμαῖος.
 Rômolo, *st. m.*, Ῥώμυλος.
 Rôsa; -sina, *p. f.*, Ῥόζα, -ζίνα.
 Rubicône, *g. m.*, Ῥουβίκων.
 Rumania, *g. f.*, Ῥουμανία.
 Rumelia, *g. f.*, Ῥωμυλία.
 Rússia, *g. f.*, Ῥωσσία, (Ῥουσ-
 σία) || rússio, -a, Ῥώσσοι, (Ῥούσ-
 σοι).

S

Sâffo, *p. f.*, Σαπφώ, (Σάφω).
 Sahâra, *g. m.*, Σαχάρα.

Salamina, *g. f.*, Σαλαμίς, (-ῖνα).
 Sallústio, *st. m.*, Σαλλούστιος.

Salomône, *st. m.*, Σολομών.
 Saloniceo, *g. f.*, Θεσσαλονίκη, (Σα-
 sâmo, *g. f.*, Σάμος. [λονίκι].
 Samotrâcia, *g. f.*, Σαμοθράκη.
 Santippo, *p. m.*, Ξάνθιππος.
 Saragôzza, *g. f.*, Σαραγόσσα.
 Sardanâpalo, *st. m.*, Σαρδανάπαλος.
 Sardêgna, *g. f.*, Σαρδηνία, (Σαρδώ)
 || sârdo, -a, -δινιακός, σάρδος.
 Sârdi, *g. f.*, Σάρδεις.
 Sarmâzia, *g. f.*, Σαρματία.
 Satûrno, *mit. m.*, Κρόνος.
 Saûlle, *st. m.*, Σαούλ(ης).
 Scamândro, *g. m.*, Σκάμανδρος.
 Scandinâvia, *g. f.*, Σκανδιναβία.
 Schêria, *g. f.*, Σχερία.
 Scipiône, *p. m.*, Σκηπίων, (-πίονας).
 Scizia, *g. f.*, Σκυθία || scita, *m. f.*
 Σκύθης, *f.* Σκῦθις.
 Scôzia, *g. f.*, Σκωτία.
 Sebastião, *p. m.*, Σεβαστιανός.
 Sebastôpoli, *g. f.*, Σεβαστούπολις.
 Selêuco, *st. m.*, Σέλευκος.
 Selinûnte, *g. f.*, Σελινούς.
 Sêneca, *st. m.*, Σενέκας.
 Sênna, *g. f.*, Σηκουάνας. [τας].
 Senofônte, *st. m.*, Ξενοφών, (-φών-
 Sêrbia, *g. f.*, Σερβία || sêrbo, -a,
 Sêrse, *st. m.*, Ξέρξης. [σέρβος].
 Shâskespeare, *st. m.*, Σαιξπήρος.
 Sîbari, *g. f.*, Σύβαρις.

Sibêria, *g. f.*, Σιβηρία. [σικελός].
 Sicilia, *g. f.*, Σικελία || -liânο. -a,
 Siciône, *g. f.*, Σικυών, (-ώνας).
 Sigêo, *g. m.*, Σίγγειον.
 Sigismôndo, *p. m.*, Σιγισμόνδος.
 Simoênta, *g. m.*, Σιμόεις.
 Simône, *p. m.*, Σιμων, (-ωνας).
 Simônide, *st. m.*, Σιμωνίδης.
 Sinône, *st. m.*, Σίνων, (-ωνας).
 Sîria, *g. f.*, Συρία.
 Sísifo, *mit. m.*, Σίσυφος. [-ναῖος].
 Smîrne, *g. f.*, Σμύρνη || -πέο, -a,
 Sôcrate, *st. m.*, Σωκράτης.
 Sofia, *p. f.*, Σοφία, (Σόφω, -φιέτα,
 Φόφω).
 Sôfoele, *st. m.*, Σοφοκλής. [-νός].
 Spâgna, *g. f.*, Ἰσπανία || -gnuêlo, -a,
 Spârta, *g. f.*, Σπάρτη || -tânο, -a,
 Sperchêo, *g. m.*, Σπερχειός. [-τιάτης].
 Spiridiône, *p. m.*, Σπυριδών, (Σπῦ-
 ρος, -ράκης, Πίπτης).
 Spôradi, *g. f. pl.*, Σποράδες νῆσοι.
 Stanislão, *p. m.*, Στανίσλαος.
 Stêfano, *p. m.*, Στέφανος, (-νής).
 Stoccolma, *g. f.*, Στοκχόλμη.
 Strasbûrgo, *g. f.*, Στρασβούργον, Ἰσ-
 Sûsa, *g. f.*, Σοῦσα. [γεντόρατον].
 Susânnna, *p. f.*, Ζουζάνα.
 Svêzia, *g. f.*, Σουηδία || Svedêse,
m. f., Σουηδός.
 Svîzzera, *g. f.*, Ἐλβετία || -ο, -a, -τός.

T

Tácito, *st. m.*, Τάκιτος.
 Tâgo, *g. m.*, Τάγος.
 Taigêto, *g. m.*, Ταῦγετον.
 Talête, *st. m.*, Θάλης.
 Talia, *mit. f.*, Θάλεια.
 Tântalo, *mit. m.*, Τάνταλος.
 Târanto, *g. f.*, Τάρας.
 Tarpêa, *st. f.*, Ταρπηία.
 Tarquínio, *st. m.*, Ταρκίνιος.
 Târso, *g. f.*, Ταρσός.
 Tâso, *g. f.*, Θάσος.
 Tâsso, *c.*, Τάσσος.
 Têbe, *g. f.*, Θῆβαι || -bânο, -a, -βαῖος.
 Tegêa, *g. f.*, Τεγέα.
 Telêmaco, *p. m.*, Τηλέμαχος.

Temístocle, *p. m.*, Θεμιστοκλής.
 Têmpo, *g. f.*, τὰ Τέμπε.
 Tênarò, *g. m.*, Ταίναρον.
 Tênedo, *g. f.*, Τένεδος.
 Teôcrito, *st. m.*, Θεόκριτος.
 Teodôra, *p. f.*, Θεοδώρα, (Θοδώρα).
 Teodôro, *p. m.*, Θεόδωρος, (Θοδω-
 ρής).
 Teôfane, *p. m.*, Θεοφάνης, (Φάνης).
 Teôfilo, *p. m.*, Θεόφιλος.
 Teofrâsto, *st. m.*, Θεόφραστος.
 Teramêne, *st. m.*, Θηραμένης.
 Terêsa, *p. f.*, Θηρεσία.
 Termôpili, *g. f. pl.*, Θερμοπύλαι.
 Tersicore, *mit. f.*, Τερψιχόρη.

Tersite, *st. m.*, Θεροσίτης.
 Tesêo, *st. m.*, Θησεύς, (-σέας).
 Tessália, *g. f.*, Θεσσαλία || -αλο, -α, -αλός.
 Têvere, *g. m.*, Τίβερις.
 Tibêrio, *p. m.*, Τιβέριος.
 Tiêste, *mit. m.*, Θνέστης.
 Tigri, *g. m.*, Τίγρης.
 Timôteo, *p. m.*, Τιμόθεος.
 Tirêsia, *mit. m.*, Τειρεσίας.
 Tirinto, *g. f.*, Τίρυνς.
 Tiro, *g. f.*, Τυρός.
 Tirrêno, *g. m.*, Τυρρηνικὸν πέλαγος.
 Tirtêo, *st. m.*, Τυρταῖος.
 Tisbe, *p. f.*, Θίσβη.
 Tisifone, *mit. f.*, Τησιφώνη.
 Tissafêrne, *st. m.*, Τισσαφέρνης.
 Tito, *p. m.*, Τίτος.
 Tobia, *p. m.*, Τωβίας.

Tolomêo, *p. m.*, Πτολεμαῖος.
 Tolône, *g. f.*, Τουλών.
 Tolôsa, *g. f.*, Τουλούση.
 Torino, *g. f.*, Το(υ)ρεῖνον || -nêso, *m. f.*, -ρεῖνιος. [-ανός.
 Toscâna, *g. f.*, Τοσκάνη || -âno, -a,
 Trâcia, *g. f.*, Θράκη || trâce, *m. f.*,
 Traiâno, *st. m.*, Τραιανός. [Θράξ.
 Trasibulo, *p. m.*, Θρασύβουλος.
 Trasimêno, *g. m.*, Τρασιμένη λίμνη.
 Trezêne, *g. f.*, Τροιζήν || di —, -ζήνιος. [γέστη.
 Triêste, *g. f.*, Τριέστη, -i, Τερ-
 Trôade, *g. f.*, Τρωάς, (-άδα).
 Trôia, *g. f.*, Τροία.
 Tucidide, *st. m.*, Θουκυδίδης.
 Tullia, *p. f.*, Τυλλία.
 Tullio, *p. m.*, Τύλλιος.
 Tûrio, *g. f.*, Θούριον.

U

Ûgo, *p. m.*, Οὔγος.
 Ulisse, *p. m.*, Ὀδυσσεύς, (-σέας, -σηᾶς, Δυσσεάς, -σηᾶς).
 Umhêrto, *p. m.*, Οὐμβέρτος.

Ûmbria, *g. f.*, Ὀμβρική || ùmbro, -a,
 Urânia, *mit. f.* Οὐρανία. [ὄμβρος.
 Urbâno, *p. m.*, Οὐρβανός. [-καῖος.
 Ûtica, *g. f.*, Ἰτούκη || uticênse, *m. f.*

V

Valênte, *p. m.*, Οὐ-(Β)αλέντιος.
 Valentina, *p. f.*, Βαλεντίνη.
 Valentiniâno, *st. m.*, Βαλεντινιανός.
 Valentino, *p. m.*, Βαλεντίνος.
 Valênza, *g. f.*, Βαλεντία.
 Valêria, *p. f.*, Βαλερία.
 Valeriâno, *p. m.*, Βαλεριανός.
 Valêrio, *p. m.*, Βαλέριος.
 Vaticanôno, *g. m.*, Βατικανόν.
 Vêio, *g. f.*, Οὐήϊοι. [δω).
 Vênere, *mit. m.*, Ἀφροδίτη, (Φρό-
 Venêzia, *g. f.*, città e região, Βε-
 νετία, (-ά) || -ziâno, -a, Βενετός;
 βενετικός, (Βενεζιάνος).
 Verôna, *g. f.*, Βερόνη.

Vespasiâno, *st. m.*, Οὐ-(Βε)σπασια-
 Vêsta, *mit. f.*, Ἐστία. [νός.
 Vesûnio, *g. m.*, Βεσούβιος.
 Viênnna, *g. f.*, Βιέννη, (-α).
 Vincênza, *p. f.*, Βικεντία.
 Vincênzo, *p. m.*, Βικέντιος.
 Virgílio, *st. m.*, Β-(Οὐ)εργίλιος.
 Virgínia, *p. f.*, Βιργινία.
 Visigôti, *st. m. pl.*, Βισιγότθοι.
 Vittôria, *p. f.*, Βικτωρία.
 Vittôrio, *p. m.*, Βικτωρ, (-τορας).
 Vladimiro, *p. m.*, Βλαδίμηρος.
 Vólga, *g. m.*, Βόλγας.
 Vólta, *c.*, Βόλτας.
 Vulcâno, *mit. m.*, Ἡφαιστος.

W

Wâsington, *c.*, Οὐάσιγκτων.

| Württemberg, *g. m.*, Βυρτεμβέργη.

Z

Zacaria, *p. m.*, Ζαχαρίας.

Zacinto; Zânte, *g. f.*, Ζάκυνθος,
(Ζάκυνθο) || di —, -κύνθιος, (-κυν-
θινός).

Zalêuco, *p. m.*, Ζάλευκος.

Zâncle, *g. f.*, Ζάγκλη.

Zanzibâr, *g. m.*, Ζανζιβάρη.

Zâra, *g. f.*, Ζάρα.

Zêa, *g. m.*, Ζέα.

Zelânda, *g. f.*, Ζηλανδία.

Zenôbia, *p. f.*, Ζηνοβία.

Zenône, *st. m.*, Ζήνων, (-ωνας).

Zêuzi, *st. m.*, Ζεῦξις.

Zêe, *p. f.*, Ζωή, (Ζωήτζα).

Zôilo, *st. m.*, Ζώιλος.

Zoroâstro, *st. m.*, Ζωροάστρος.

Zorobâbele, *st. m.*, Ζωροβάβελ.

Zurigo, *g. f.*, Ζυρίγη.

1600 MANUALI HOEPLI

Publicati a tutto Agosto 1917.

Che cosa sono i Manuali Hoepli?

- I.** — *Una raccolta iniziata e continuata col proposito di diffondere la cultura; che tratta in forma popolare le lettere, le scienze, le arti e le industrie.*
- II.** — *I Manuali Hoepli sono sempre compilati da specialisti per ogni materia e sempre ove occorra illustrati copiosamente, e, ad ogni ristampa riveduti ed arricchiti di nuove aggiunte per tenerli al corrente delle più recenti conquiste della scienza.*
- III.** — *Nella Collezione dei Manuali Hoepli ognuno può trovare un testo riguardante i suoi studi, e, se mai, rintrac-*

cerà sempre uno o più capitoli di suo interesse nei Manuali di indole affine.

IV. — *I Manuali Hoepli formano un'Enciclopedia perennemente viva di scienze, lettere ed arti, perchè la loro grande diffusione permette all'editore di rinnovarli e rifarli di continuo.*

Ulrico Hoepli

AVVERTENZE

- ☛** I libri si spediscono *franchi di porto* nel Regno e nelle Colonie italiane dietro semplice invio di una cartolina vaglia. — Per le spedizioni all'estero aggiungere il *dieci per cento in più* sul prezzo del libro.
- ☛** Le spedizioni sono fatte con cura e puntualità, r.a i volumi non raccomandati viaggiano a *rischio e pericolo* del committente.
- ☛** Per ricovere i libri raccomandati — onde evitare smarrimenti dei quali l'editore non si rende responsabile — aggiungere *cent. 30 in più*.
- ☛** Si fanno anche spedizioni per assegno (eccettuato in zona di guerra ove tali spedizioni non sono ammesse), ma siccome le spese d'assegno sono ingenti, è meglio *inviare sempre l'importo anticipato con cartolina vaglia*.

*I manuali Hoepli non esistono
in brochure; essi sono tutti solidamente ed elegantemente legati.*

ELENCO COMPLETO DEI MANUALI HOEPLI

disposti in ordine alfabetico per materia

	L. C.
Abbreviature latine ed italiane (Dizionario di usato specialmente nel medio evo, di A. CAPPELLI, 2 ^a ediz., di pag. LXVIII-528 (legato in tutta pergamena)	8 50
Abitazioni animali domestici di U. BARPI, 2 ^a ediz. p. XVI-479 e 255 figure	4 50
Abitazioni popolari (Case operaie) di E. MAGRINI, 2 ^a ediz. pag. XVI-465 e 219 incisioni	5 50
Abiti per signora. Taglio e confezione di E. BOVETTI — pag. XX-296, 55 tavole (in ristampa)	
Acciai (Lavor. e tempera degli). Indurimento superficiale del ferro e cementazione, di A. MASSENZ, 3 ^a ediz. riveduta, pag. XX-184 con 60 inc.	2 50
Acciai (Tecnica moderna degli), di C. GOFFI. Produzione, lavoraz. a caldo, trattamenti termici, lavoraz. a freddo, proprietà, impiego degli acciai al carbonio e speciali. Manuale per gli operai aggiustatori meccanici pag. XVI-260 con 83 inc. e 3 tav. a colori.	4 50
Acciaio (Tempera e cementaz. dell'), di M. LEVI-MALVANO, di pag. XII-261	4 —
Accumulatori — vedi: Correnti alternate - Illuminazione elettrica - Ingegnere elettricista - Operaio elettrotecnico - Sovratensioni - Ricettario del elettricista.	
Acetilene (L') e le sue applicazioni di S. CASTELLANI e U. ROMANELLI, 3 ^a ediz. di pag. XX-335 e 115 illustr.	4 —
Acido solforico, nitrico, muriatico, ecc. (Fabbricaz. dell') di V. VENDER, pag. VIII-312 107 inc.	3 50
Acquaforte (L') di F. MELIS-MARINI, di pag. 178, con 10 tav. e 15 prove originali	3 50
Acqua potabile (Condottura di), di P. BRESADOLA, di p. XVI-334 e 37 fig.	3 50
Acque minerali e termali d'Italia di L. TIOLI, di pag. XXII-552	5 50
Acque minerali artificiali, acque gazose, ecc., di M. GIUA, con 42 illustrazioni.	2 —
Acque sotterranee e giacimenti minerali, di M. GROSSI di pag. XVI-380, con 68 incis. e una tavola	4 50
Acrobatica e atletica di A. ZUCCA, di pag. XXX-267, 100 av. e 42 inc.	6 50

	L. C.
Acustica musicale , di A. TACCHINARDI, di p. XII-189, con 85 inc.	2 50
Adulterazioni del vino e dell'aceto di A. ALOI, di pag. XII-227 e 10 incis.	2 50
Aerostatica, Aeronautica, Aviazione di G. G. BASSOLI, p. VIII-184 e 94 incis. (esaurito).	
Affari (Vademecum dell'uomo di), di C. DOMPÈ, di p. XII-472 (in ristampa)	
Aggiustatore meccanico , di F. MASSERO, di pag. XII-263 con 296 inc.	4 50
— Vedi Acciai.	
Agraria — vedi: Abitazioni animali - Agricoltore - Agronomia - Alimentazione del bestiame - Ampelografia - Catasto italiano - Computisteria agraria - Economia fabbricati rurali - Estimo rurale - Geometria pratica - Legislazione rurale - Macchine agricole - Mezzeria - Pomologia - Telemetria - Triangolazioni topografiche e catastali.	
Agricoltore (Prontuario dell') e dell'Ingegnere agronomo, di V. NICCOLI, 6 ^a ediz., p. XL-588 e 41 incis.	5 50
Agricoltore (Il libro dell'). Agronomia, agricoltura, di A. BRUTTINI. 3 ^a ediz., di p. XXIII-464 con 313 figure	3 50
Agrimensura (Elementi di) di S. FERRERI-MITOLDI, 2 ^a edizione, di pag. XVIII-324, con 240 incisioni	3 50
Agronomia di CAREGA DI MURICCE, 3 ^a ed. (esaurito).	
Agronomia e agricoltura moderna di G. SOLDANI, 3 ^a ediz., di p. VIII-416 e 134 incis.	3 50
Agricoltura — vedi: Botanica - Chimica agraria - Coltivazione piante tessili - Coltura montana - Concimi - Eletticità (L') nella vegetazione - Floricoltura - Frumento e mais - Frutta minori - Frutticoltura - Funghi e tartufi - Gelsicoltura - Giardiniere - Insetti nocivi - Insetti utili - Malattie crittogamiche delle piante erbacee coltivate - Molini - Olivo ed olio - Oli vegetali, animali e minerali - Orticoltura - Piante e fiori - Piante industriali - Pomologia artificiale - Prato - Prodotti agricoli del Tropico - Selvicoltura - Tabacco - Uva passa - Viticoltura.	
Agrumicoltura in Italia (L') e nella Libia , di E. FERRARI, di pag. XIV-228, con 35 tavole	3 50
Albanese parlato . Cenni grammaticali e vocabolario, proverbi, dialoghi, di A. LEOTTI, di p. 433	4 50
Alcool . Fabbricazione e materie prime, di F. CANTAMESSA, 2 ^a ediz., di p. XII-447	4 —
Alcool industriale , di G. CIAPETTI. Produzione e applicazione, p. XII-262 e 105 figure	3 —
Alcoolismo (L') di G. ALLEVI, di p. XI-221	2 —
Algebra complementare di S. PINCHERLE, 2 vol.	
I. Analisi algebrica, 3 ^a ediz. di p. VIII-174 con 8 inc.	1 50
II. Teoria delle equazioni, 3 ^a ediz., p. IV-167 e 4 inc.	1 50
Algebra elementare di S. PINCHERLE, 12 ^a ediz. di p. VIII-210	1 50
— (Esercizi di) di S. PINCHERLE, 2 ^a ediz., p. VIII-135	1 50
Allimentazione di G. STRAFFORELLO, di p. VIII-122	2 —
Allimentazione del bestiame di MENOZZI e NICCOLI 2 ^a ediz. p. XVI-407	4 —

	L. C.
Alligazione (Tavole di) per l'oro e l'argento di F. BUTTARI, p. XII-220	2 50
Alluminio (L') di C. FORMENTI, di p. XXVIII-324	3 50
Alpi (Le) di I. BALL, traduz. di I. Cremona, p. IV-120	1 50
Alpinismo di G. BROCHEREL, di p. VIII-312	3 —
Amatore (L') di oggetti d'arte e di curiosità di L. DE MAURI, 2 ^a ediz., di p. XV-720, (in ristampa).	
Amatore (L') di majoliche e porcellane di L. DE MAURI 2 ^a ediz. di pag. XVI 843 con 430 incisioni e 43 tavole	12 50
Amministrazione comunali, provinciali e opere pie , pei Segretari e aspiranti Segretari comunali di E. MARIANI, di p. XXXII-979, legato in pelle	9 50
Ampelografia . Viti per uve da vino e da tavola, di G. MOLON, p. XLIV-1243, 2 vol.	18 —
Analisi chimica qualitativa di sostanze minerali e organiche , di P. E. ALESSANDRI, 3 ^a ediz. rifatta, di pag. XVI-470 con 55 incis. e 63 tabelle	5 50
Analisi chimica qualitativa (Tabelle di) di F. P. TREADWELL. Ediz. ital. con un compendio di ricerche sulla purezza dei reattivi ed un cenno sulle soluzioni titolate, per cura di G. PANIZZON, di pag. VII-238	5 50
Analisi chimica quantitativa ponderale e volumetrica , di P. E. ALESSANDRI. 2 ^a edizione, di pag. XX-662 con 73 incisioni	6 50
Analisi chimiche per Ingegneri di L. MEDRI, di p. XIV-313 e 80 figure	3 50
Analisi delle urine (L'urina nella diagnosi delle malattie), di F. JORIO (in ristampa). — vedi - Urologia.	
Analisi del vino , di M. BARTH e E. COMBONI, 2 ^a ed., di p. XVI-140	2 —
Anatomia e fisiologia comparate di R. BESTA, p. VII-229 e 59 incis.	1 50
Anatomia microscopica , di D. CARAZZI, di p. XI-211, con 5 incis.	1 50
Anatomia pittorica , di A. LOMBARDINI, 4 ^a ediz. a cura di V. LOMBARDINI di p. XII-195 e 56 incis.	2 —
Anatomia topografica di C. FALCONE, 3 ^a ediz., di p. XII-887 e 48 fig.	7 50
Anatomia vegetale di A. TOGNINI, di p. XVI-724	3 —
Anfibi d'Italia (Gli), di C. VANDONI, di pag. XII-176, con 32 figure	2 50
Animali da cortile . Polli, Tacchini, Fagiani, Oche, Conigli, ecc., di F. FAELLI, 2 ^a ediz., di pag. XXIV-388, con 56 incisioni e 19 tavole colorate	5 50
— — vedi: Colombi domestici - Coniglicoltura - Fagiani - Malattie dei polli - Pollicoltura - Uccelli canori.	
Animali domestici . — vedi: Abitazione degli - Cammello - Cane - Cani e gatti - Cavallo - Maiale - Porco - Razze bovine - Suinicoltura - Zebra.	
Animali parassiti dell'uomo di F. MERCANTI, di p. IV-179, con 33 incis.	1 50
— Vedi: Insetti delle case.	
Antichità greche, pubbliche, sacre e private , di V. INAMA, 2 ^a ediz. di p. XV-224 e 19 tav.	2 50
Antichità private dei romani , di N. MORESCHI e W. KOPP, di p. XVI-181, illustr.	1 50

	L. s
Antichità pubbliche romane , di I. G. HUBERT e W. KOPP, di p. XIV-324	3 -
Antologia provenzale , di E. PORTAL, di p. VIII-674	4 50
Antologia stenografica , di E. MOLINA, (esaurito)	
Antropologia , di S. SERGI, in sostituzione del manuale esaurito, di G. CANESTRINI (in corso di stampa).	
Antropologia criminale , di G. ANTONINI, di pagine VIII-167	2 -
Antropometria , di R. LIVI, di p. VIII-237 e 32 incis.	2 50
Ape latina . Dizionario di frasi, sentenze ecc., a cura di G. FUMAGALLI, p. XVI-353	3 50
Apicoltura , di G. CANESTRINI, 8ª ediz. ampliata, a cura di V. ASPREA, pag. VIII-239, con 55 inc.	2 50
Appalti di opere pubbliche , di A. CUNEO, di pag. VIII-571	5 -
Apparecchiatura dei tessuti di lana , di G. STROBINO, di pag. VIII-618, con 404 incisioni.	8 50
Apprendista meccanico , di V. GOPPI, di pagine XVI-315, con 203 incisioni	3 -
Arabo parlato in Egitto . Grammatica e vocabolario, di A. NALLINO, 2ª ediz., di pag. XXVI-531	7 50
Arabo parlato in Libia . Grammatica e repertorio di vocaboli e frasi di E. GRIFFINI, di pag. LII-378	5 -
- vedi: Grammatica Italo-Arabo.	
Araldica (Grammatica), di F. TRIBOLATI. 4ª edizione a cura G. CROLLALANZA (in ristampa).	
- vedi: Vocabolario Araldico.	
Araldica zootecnica di E. CANEVAZZI, di p. XIX-342 e 43 incis.	3 50
Arazzo (L'arte dell') (Gobelins) di G. B. ROSSI, di p. XV-239 e 130 illustr.	5 -
Archeologia e storia dell'Arte greca di I. GENTILE, 3ª ediz. rifatta da S. Ricci, (esaurito).	
Archeologia - vedi: Atene - Antichità greche - Antichità romane - Epigrafia - Paleografia - Rovine Palatino - Topografia di Roma.	
Architettura italiana antica e moderna , di A. MELANI. 5ª ediz., di p. XXXII-688, con 180 tavole	12 -
- vedi: Stili architettonici.	
Archivista (L'), di P. TADDEI, Man. teorico pratico, di p. VIII-486	5 -
Archivisti (Manuale per gli), di P. PECCHIALI, di pagine VI-229	3 -
Argentatura - vedi: Enciclopedia galvanica - Galvanizzazione - Galvanoplastica - Galvanostegia - Metallocromia - Metalli preziosi - Piccole industrie - Ricettario dell'elettricista.	
Argentina (Repubblica), storia e condizioni geografiche di E. COLOMBO, di p. XII-380	3 50

	L. C.
Aritmetica pratica , di F. PANIZZA, 2 ^a ediz., di p. VIII-188.	1 50
Aritmetica razionale , di F. PANIZZA, 6 ^a ediz., di p. XII-210	1 50
— (Esercizi di) F. PANIZZA, di pag. VIII-150	1 50
Aritmetica e geometria dell'operato , di E. GIORLI. 5 ^a ed., p. XII-239, 79 inc., 136 eserc, 150 probl.	2 50
Armi antiche (Guida del raccoglitore) di I. GELLI di p. VIII-389, 23 tav. e 432 incis.	6 50
Armonia , di G. BERNARDI, 2 ^a ediz., di pag. XX-338	3 50
Aromatici e nervini nell'alimentazione , di A. VALENTI, di p. XV-338	3 —
Arsenico (L') nella scienza e nell'industria, di L. MAURANTONIO, di p. XII-256	2 50
Arte decorativa antica e moderna , di A. MELANI, 2 ^a ediz. di p. XXVII-551, 83 incis. e 175 tav.	12 —
Arte del dire (Retorica) di D. FERRARI, 9 ^a ediz. di p. XVI-340	1 50
Arte della memoria . Storia e teoria di B. PLEBANI, 2 ^a ediz., di pag. XXVI-235 con 13 illustrazioni.	2 50
Arte nel mestieri di I. ANDREANI, in 3 volumi.	
I. Il falegname, 2 ^a ed. di p. 309, 264 incis. e 25 tav.	3 —
II. Il fabbro, di p. VIII-250, con 266 incis. e 50 tav.	3 —
III. Il muratore, 2 ^a ediz. di p. VIII-273, con 235 incis.	3 —
Arti grafiche fotomeccaniche , di P. CONTER. 4 ^a ediz., di p. XII-228, 43 incis. e 8 tav.	2 50
Asfalto (Fabbricazione e applicazione), di E. RIGHETTI, di p. VIII-152 e 22 incis. (in ristampa).	
Assicurazione (Manuale di), di G. ROCCA, p. XIX-634	5 50
Assicurazione in generale , di U. GOBBI, di pagine XII-308	3 —
Assicurazioni sulla vita , di C. PAGANI, di pagine VI-161	1 50
Assicurazioni e stima danni aziende rurali di A. CAPILUPI, di p. VIII-284 e 17 incis.	2 50
— vedi: Matematica attuariale - Patologia infortuni lavoro - Scienza attuariale.	
Assistenza e terapia degli ammalati di mente , di M. U. MASINI e G. VIDONI, di p. VIII-233	2 50
Assistenza infermi , di C. CALLIANO, 2 ^a ediz., di p. XXIV-148 e 7 tav. (esaurito).	
Assistenza degli infermi — vedi: Epidemie esotiche - Malattie infanzia - Malattie dei lavoratori - Malat. paesi caldi - Medicatura antisettica - Medicina sociale - Medicina d'urgenza - Medico pratico - Rimedi - Soccorsi d'urgenza - Tisi - Tisici e sanatori - Tubercolosi.	
Assistenza del pazzi , di A. PIERACCINI, e pref. di E. Morselli, 2 ^a ediz., p. XX-279	2 50
Astronomia , di J. N. LOCKYER e G. CELORIA. 5 ^a ed., di p. XVI-275 e 54 incis.	1 50
Astronomia nautica , di G. NACCARI, 2 ^a ediz., di p. XVI-348 e 48 fig.	3 50

	L. d.
Astronomia antico testamento , di G. V. SCHIAPARELLI, di p. 204	1 50
Atene antica e moderna. Cenni , di S. AMBRROSOLI, di p. LV-170, e 22 tavole	3 50
Atlante geografico storico d'Italia , di G. GAROLLO, p. VIII-67 e 24 tav.	2 —
Atlante geografico universale di R. KIEPERT e testo di G. Garollo, di p. VIII-88 e 27 carte. 11 ^a ed.	2 50
Attrezzatura navale , di F. IMPERATO, 2 volumi: I. Attrezzatura navale , 6 ^a ediz. di pag. 570, con 423 fig. nel testo	6 50
II. Manovra delle navi a vela e a vapore, segnalazioni marittime , 5 ^a di pag. XX-904, 294 inc. e 29 tav.	8 50
Autocromista (L') . fotografia a colori, di L. PELLERANO, di pag. XXXII-544 con 75 fig. e 38 tavole	9 50
Autografi (L'Amatore di) di E. BUDAN, p. XIV-426 e 361 facsimili	4 50
Autografi (Raccolte e raccoglitori di) , di C. VANBIANCHI, di p. XVI-376 e 102 tav.	6 50
Automobilista (Man. del) a guida per i meccanici conduttori d'automobili, di G. PEDRETTI, 3 ^a ediz. di p. XX-900 con 984 illustrazioni (in ristampa).	
Automobili — vedi: Caldaie a vapore - Chauffeur - Ciclista - Locomobili - Motociclista - Trazione a vapore.	
Avarie e sinistri marittimi , Manuale del liquidatore di V. ROSSETTO, p. XV-496 e 23 fig.	5 50
Aviazione (Aeroplani, Idrovolanti, Eliche) di E. GARUFFA, di pag. 650, con 548 figure	9 50
Avicoltura — vedi: Animali da cortile - Colombi - Fagiani - Malattie dei polli - Ornitologia - Pollicoltura - Uccelli canori - Uovo di gallina.	
Bachi da seta , di F. NENCI, 4 ^a ed. (in ristampa).	
Balbuie. Cura dei difetti d. pronuncia di A. SALA, di p. VIII-214	2 —
Ballo (Il). I balli di jeri , di I. GAVINA. 3 ^a edizione riveduta da G. FRANCESCHINI, di pag. VIII-253 con 103 fig.	2 50
Ballo (Il). I balli d'oggi , di F. GIOVANNINI di p. VIII-183.	3 50
Bambini — vedi: Balbuie - Malattie d'infanzia - Nutrizione del bambino - Ortofrenia - Rachitide.	
Bandiere, insegne e distintivi dei principali Stati del Mondo , di F. IMPERATO, di pagine XVI-220, con 50 tavole a colori.	5 50
Barbabetola da zucchero. Storia, lavorazione, ecc. , di A. SIGNA p. XII-225 e 29 fig.	2 50
Barbabetola da zucchero. Coltivazione di B. R. DEBARBIERI, p. XVI-220 e 12 fig.	2 50
Batteriologia . G. CANESTRINI. 2 ^a ed., (esaurito).	
Beneficenza (Manuale della) , di L. CASTIGLIONI e G. ROTA, di p. XVI-340	3 50
Bestiame e agricoltura in Italia , di F. ALBERTI. 2 ^a ed. di U. BARPI p. XII-322, 47 tav. e 118 fig.	4 50

Bestiame — vedi ai singoli titoli: Abitazioni di animali - Alimentazione del bestiame - Araldica zootecnica - Cammello - Cavallo - Coniglicoltura - Igiene veterinaria - Majale - Malattie infettive - Polizia sanitaria - Policoltura - Razze bovine - Suinicoltura - Veterinario - Zebre - Zoonosi - Zootecnia.	
Biancheria. Disegno, taglio e confezione di E. BONETTI. 4 ^a ediz. di p. XX-269 e 71 tav.	5 —
Bibbia (Manuale della), di G. ZAMPINI, 2 ^a ediz. di pagine XX-312	3 —
Bibliografia. G. FUMAGALLI 3 ^a ed. interamente rifatta di pag. 360, con 87 fig.	4 50
Bibliotecario (Man. del), di G. PETZHOLDT, traduzione di G. Biagi e G. Fumagalli, (esaurito).	
Billardo (II) e il giuoco delle bocce , di I. GELLI, 3 ^a edizione, di pag. XII-197 e 80 illustrazioni.	2 50
Biografia — vedi: C. Colombo - Dantologia - Dizionario di botanica - Dizionario biografico - Manzoni - Napoleone I - Omero - Shakespeare.	
Biologia animale , di G. COLLAMARINI, di p. X-426 e 23 tav.	3 —
Birra , fabbricazione, ecc., di S. RASIO e F. SAMARANI, di p. 279 e 25 fig.	3 50
Bonificazioni. Amministrazioni, ecc., di G. MEZZANOTTE, p. XII-294	3 —
Bonificazioni (La pratica delle), di A. FANTI, di pagine XX-368, con 75 inc.	4 —
Borsa e valori pubblici , di E. BONARDI di pagine XXVI-916	7 50
Boschi e pascoli. Storia, importanza idro-geologica, ecc., di E. FERRARI, di pag. 380, con 15 tavole	3 50
Botanica , di I. D. HOOKER-PEDICINO N., 5 ^a ediz. a cura G. Gola. di p. XVI-144 e 74 fig.	1 50
Botanica — vedi ai singoli titoli: Ampelografia - Anatomia vegetale - Barbabietola - Caffè - Dizionario di botanica - Fisiologia vegetale - Floricoltura - Funghi Jucca - Garofano - Giardiniere - Malattie crittogamiche - Orchidee - Orticoltura - Piante e fiori - Piante erbacee a seme oleoso - Piante industriali - Pomologia - Prodotti del tropico - Rose - Selvicoltura - Uve - Tabacco.	
Bottalo (II). Fabbricazione e misura delle botti, di L. PAVONE, riveduto da A. Strucchi, di p. 240, con 127 fig.	3 —
Boyscout — vedi Scoutismo.	
Bromatologia. I cibi dell'uomo, di S. BELLOTTI, di p. XV-251	3 50
Buddismo , di E. PAVOLINI, di p. XVI-164 (esaurito).	
Cacclatore (Manuale del), di G. FRANCESCHI, 5 ^a ediz., aumentata, di p. XVI-489 con 83 inc. e tavole schem.	5 50
Caffè. Suo paese e importanza, di B. BELLI, di p. XXIV-395 e 48 tav.	4 50
Caffettiere e sorbettiere , di L. MANETTI, di pagine XII-311 e 65 fig (in ristampa).	

	L. €.
Calcestruzzo (Costruzioni in) ed in cemento armato, di G. VACCHELLI, 5 ^a ediz., di p. XIX-387 e 274 fig.	4 50
Calci e cementi , di L. MAZZOCCHI. 4 ^a ediz., di pagine XII-256 e 64 fig.	2 50
Calcolazioni mercantili e bancarie — vedi: Affari - Calcoli fatti - Commerciante - Computisteria - Contabilità - Interesse e sconto - Prontuario del ragioniere - Monete inglesi - Ragioneria - Usi mercantili - Valori pubblici.	
Calcoli fatti . 90 tabelle di calcoli fatti di E. QUAIO. 2 ^a ediz. di p. XII-342	4 50
Calcolo dei canali in terra e in muratura , di C. Sandri, di p. VIII-305	3 50
Calcolo infinitesimale , di E. PASCAL:	
I. Calcolo differenz., 3 ^a ediz. (in ristampa).	
II. Calcolo integrale, 3 ^a ediz., di p. VIII-330, 16 inc.	3 —
III. Calcolo delle variazioni e delle diff. finite, p. XII-300 (in ristampa)	
— Esercizi critici di calcolo differenziale e integrale , di E. PASCAL, di p. XVI-275	3 —
Calcolo infinitesimale — vedi ai singoli titoli: Determinanti - Funzioni analitiche - Funzioni ellittiche - Gruppi di trasformazione - Matematiche superiori.	
Caldale a vapore e istruzione ai conduttori, di L. CEI, 3 ^a ediz. di p. XVI-474 e 282 fig.	4 —
Calderato pratico e costruttore di caldaie a vapore, di G. BELLUOMINI: 2 ^a ediz., di p. XII-248, con 220 inc.	3 —
Calligrafia . Cenni storici e insegnamento di R. PERCOSSI, 2 ^a ediz., di p. XII-151 e 66 tav.	5 50
Calore , di E. JONES, trad. Fornari, p. 304 e 98 fig.	3 —
Camera di Consiglio Civile , di A. FORMENTANO, di p. XXXII-574	4 50
Cammello (II) di E. PLASSIO, di pag. XII-303 con 2 tav.	3 —
Campicello scolastico (II). Agricoltura pratica per maestri di AZIMONTI e CAMPI; di p. 186 e 126 incis.	1 50
Candele (L'industria delle). Estrazione e purificazione della Glicerina, del Dott. V. SCANSETTI di p. 450 e 98 inc.	6 —
Cane (II), razze, allevamento, ecc., di A. VECCHIO, 3 ^a ed. con appendice " Le malattie dei cani ", di P. A. PESCE, di p. XX-521 e 168 incisioni nero e colori	3 50
Canì e gatti , costumi e razze, di F. FAELLI, di p. XX-429 e 153 fig.	4 50
Canottaggio , del Cap. G. CROPPI, di p. XXIV-456, 387 incis. e 91 tavole	7 50
Cantiniere (II). Man. di vinificazione di A. STRUCCHI. 4 ^a ediz., di p. XII-260 e 62 incis.	2 —
Canto (II) nel suo meccanismo, di P. GUETTA, di p. VIII-253 e 24 incis. (in ristampa).	
Canto (Arte e tecnica del), di G. MAGRINI, di p. VI-166	2 —
Canto gregoriano , di A. OTTOLENGHI, di p. XVI-1 9	2 —

	L. C.
Caoutchouc e guttaperca , di L. SETTIMI, di pagine XVI-253 e 14 ill.	3 —
Capitano marittimo (Il) di G. ALBI, pag. xxiv-665 con 13 fig., 2 quadri fuori testo, 16 tav. a colori e un Dizionario commerciale marittimo in 5 lingue	8 50
Capomastro (Man. del) . Impiego di materiali idraulici-cementizi, di G. RIZZI, 3 ^a ediz., di pag. XVI-433 e 32 incisioni nel testo	3 50
Capomastro (Il) pratico , G. VIVARELLI (in lavoro).	
Capo-meccanico (Il) . Nuovo trattato di meccanica industriale, di S. DINARO, di pag. 783, con 536 fig.	6 50
Cappellato . di L. RAMENZONI, di p. XII-222 e 68 incis.	2 50
Carboni fossili inglesi, Coke, Agglomerati , di G. GHERARDI, di p. XII-586 e 5 carte geogr.	3 —
Carni conservate col freddo artificiale , di U. FERRETTI, di p. XVI-499 e 83 fig.	5 —
Carta (Industria della) , di L. SARTORI, di p. 329 e 106 inc.	5 50
Carte fotografiche . Preparazioni, ecc. di L. SASSI, p. XII-353	3 50
Carte magiche (Le) , Giochi di destrezza, di PH. DE-FRANK, di pag. XII-148 con 36 illustrazioni	2 50
Cartografia . Teoria e storia di E. GELCICH, di p. VI-257, con 36 fig.	2 —
Cartografia — vedi ai singoli titoli: Catasto - Celerimensura - Compensazione errori - Disegno topografico - Estimo - Lettura delle carte - Telemetria - Topografia - Triangolazioni.	
Casa dell'avvenire (La) . Vade-mecum dei costruttori, ecc. di A. PEDRINI, 2 ^a ed. di p. XVII-917 e 445 fig.	9 50
Casaro (Man. del) , di L. MORELLI. Fabbricazione del burro e del formaggio di p. XII-258 con 124 incis.	2 50
Case operaie — vedi: Abitazioni popolari - Casa dell'avvenire - Casette popolari - Città moderna - Fabbricati civili - Progettista moderno.	
Casificio , di G. FASCETTI, storia e teoria della lavorazione del latte, di p. XX-550 (in ristampa)	
Casette popolari , villini economici e abitazioni rurali, di I. CASALI 4 ^a ediz., di pag. VIII-508 con 570 fig.	6 50
Catasto Italiano , di E. BRUNI (in ristampa).	
Catrame (Il) e suoi derivati di G. MALATESTA, di pag. 628, con 180 fig.	7 50
Cavalli (L'arte di guidarli) di C. VOLPINI, di pagine XXIV-216 e 100 illustrazioni	4 —
Cavallo (Il) , di C. VOLPINI, 5 ^a ediz., di p. XX-543, con 93 fig. e 43 tav. a cura di A. GIANOLI	7 50
— (Proverbi sul) raccolti da C. VOLPINI, di p. XIX-172	2 50
Cavi telegrafici sottomarini , di E. JONA, di p. XVI-338 e 188 fig.	5 50
Celerimensura e tav. logarit. di F. BORLETTI. 2 ^a edizione, di pag. XVI-293 e 30 incisioni	4 —
Celerimensura (Tavole di) di G. ORLANDI, di p. 1200	18 —
Cellulosa, cellulolide, ecc. , di G. MALATESTA, di p. VIII-176	2 —
Cemento armato — vedi: Calcestruzzo Calci e cementi - Capomastro - Mattoni - Vocabolario tecnico vol. VIII.	

- Centrali elettriche** — vedi: Correnti alternate - Elettrotecnica - Illuminaz. elettrica - Ingegn. elettricista.
- Ceramiche** — vedi: Prodotti ceramici - Maioliche e Porcellane - Fotosmaltografia applicata alle.
- Cere** — vedi: Imitazioni e succedanei - Industria stearica - Materie grasse - Merceologia tecnica - Ricettario industriale.
- Chauffeur** (Guida del) e conducente d'automobili, e di motori d'aviazione di G. PEDRETTI. 4^a edizione di pagine 980 con 905 illustraz., (in ristampa).
- Chauffeur di se stesso.** Man. pratico ad uso di chi guida la propria automobile senza chauffeur, di G. PEDRETTI 2^a ediz. di pag. 495. con 336 fig. e 12 tavole 6 50
- Chimica**, di H. E. ROSCOE, 7^a ediz. a cura E. Ricci, di pag. VIII-238 1 50
- Chimica** (Storia della) di E. MEYER. Ediz. ital. a cura dei Dott. U. e C. GIUA e pref. I. GUTRESCHI, di pagine xxviii-721 7 50
- Chimica agraria**, di A. ADUCCO, 3^a ediz. di pag. 572 4 —
- Chimica agraria** — vedi: Adulterazione vino - Alcool - Birra - Casaro - Caseificio - Cognac - Densità dei mosti - Distillazione vinacce - Enologia - Fecola - Fermentazione e fermenti - Fosfati - Humus - Liquorista - Malattie vini - Terreno agrario - Zucchero.
- Chimica analitica.** di W. OSTWALD, trad. di A. Bolis, 2^a edizione, di pag. xvi-296 2 50
- Chimica applicata alla igiene** — vedi: Analisi chimica qualitativa - Bromatologia - Chimica clinica - Chimica legale - Chimica delle sostanze alimentari - Disinfezioni - Elettrochimica - Farmacista - Igienista - Reattivi e reaz. - Spettrofotometria - Urina - Urologia - Veleni.
- Chimica applicata alle industrie** — vedi: Acido solforico - Alcool industriale - Alluminio - Analisi volumetrica - Birra - Chimica sostanze alimentari, coloranti - Chimico - Conservazione prodotti, sostanze - Colori e vernici - Distillazione legno - Enologia - Esplosivi - Gas illuminante - Industria della carta, frigorifera, saponiera, stearica, tartarica, tintoria - Metallocromia - Merceologia - Pirotecnia - Prodotti e procedimenti - Ricettario domestico, dell'elettricista, industriale - Sale e saline - Soda caustica - Specchi - Tintore - Vetro - Zolfo - Zucchero.
- Chimica clinica**, di R. SUPINO (in ristampa).
- Chimica fotografica**, di R. NAMIAS, di p. xii-230 2 50
- Chimica legale** (Tossicologia), di N. VALENTINI, di p. xii-243 2 50
- Chimica delle sostanze alimentari**, ad uso dei Medici, dei Farmacisti, ecc., di P. E. ALESSANDRI. 2^a ediz. di p. xv-627, due tav. e 149 incis. 5 50
- Chimica delle sostanze coloranti.** (Tintura di fibre tessili di A. PELLIZZA, di p. viii-480 5 50
- Chimico** (Man del) e dell'Industriale di L. GABBA, 5^a ediz. colle tavole di H. Will di pag. xxiv-588 6 50
- Chiromanzia e tatuaggio**, di G. L. CERCHIARI, di p. xx-232 e 60 ill. 4 50

	L. €.
Chirurgia operativa , di R. STECCHIE e A. GARDINI, di p. VIII-322, con 118 inc.	3 —
Chitarra (Studio della), di A. PISANI, di p. XVI-138, 52 fig. e 27 esempi	2 —
Cibi — vedi: Aromatici - Bromatologia - Carni conservate - Conservazione sostanze alim. - Macelli moderni - Gastronomo moderno - Pane - Pasticciere - Pastificio - Patate - Tartufi e funghi.	
Ciclista (Manuale del), di U. GRIONI, 3 ^a ediz., di p. XVI-496, 285 incis. e 8 tav.	5 —
Cinematografia (Guida pratica della) di V. MARIANI, di pag. XXIII-312, con 151 illustraz.	4 —
Città moderna , (La), ad uso degli ingegneri, di A. PEDRINI, di p. XX-510, 194 fig. e 10 tav.	5 —
Città (Costruzione delle) di A. CACCIA, di pag. 299 con 270 incisioni	4 50
Classificazione delle scienze , di C. TRIVERO, di p. XVI-292	3 —
Climatologia , di L. DE MARCHI, di p. X-294 e 6 carte	1 50
Codice del bollo . Testo unico commentato da E. CORSI, di p. C-564	4 50
Codice cavalleresco italiano , di J. GELLI, 12 ^a ediz. di pag. 336	3 50
Codice civile del Regno , riscontrato e coordinato da L. FRANCHI, 6 ^a ediz. con appendice, p. 243	1 50
Codice di commercio , riscontrato da L. FRANCHI, 6 ^a ediz. di p. 208	1 50
Codice doganale italiano , commentato da E. BRUNI, di p. XX-1078	6 50
Codice dell'Ingegnere Civile, Industriale, Navale, Elettrotecnico , di E. NOSEDA, 2 ^a edizione rifatta, di pag. XXIV-1005	9 50
Codice nuovo del lavoro . Manuale di legislazione sociale, di E. NOSEDA, di pag. XXIII-605	6 50
Codice di marina mercantile , 4 ^a ediz a cura di L. FRANCHI, di p. IV-290	1 50
Codice penale e nuovo codice di procedura penale , a cura di L. FRANCHI, 4 ^a ediz., di p. IV-209	1 50
Codice penale per l'esercito e penale militare marittimo per L. FRANCHI, 4 ^a ediz. colle disposizioni emanate per la Guerra di p. 240	1 50
Codice del perito misuratore , di L. MAZZOCCHI e E. MARZORATI, 3 ^a ediz., di p. VIII-582 e 18 ill.	5 50
Codice di procedura civile , riscontrato da L. FRANCHI, 3 ^a ediz., di p. 181	1 50
Codice del teatro , di N. TABANELLI, di p. XVI-328	3 —
Codici (I cinque) del Regno d'Italia (Civile - Procedura civile - Commercio - Penale e nuovo Codice di Procedura penale), edizione Vade-mecum, a cura di L. FRANCHI, 6 ^a ediz., di pag. 902, legatura imitaz. pelle	6 50
Codici e leggi usuali d'Italia , riscontrati sul testo ufficiale e coordinati e annotati da L. FRANCHI, raccolti in sette grossi volumi legati in pelle.	

- Vol. I. Codici** — Codice civile - di procedura civile - di commercio - penale - procedura penale - della marina mercantile - penale per l'esercito - penale militare marittimo (*otto codici*) 4^a ed. (in prepar.)
- Vol. II. Leggi usuali d'Italia.** Raccolta coordinata di tutte le leggi speciali più importanti e di più ricorrente ed estesa applicazione in Italia; decreti regolamenti, ecc. **Parte I.** Dalla voce "Abbordi di mare", alla voce "Croce rossa", 3^a ediz. di pag. XII-1320 12 50
- **Parte II.** Dalla voce "Dazio consumo", alla voce "Mutuo soccorso", 3^a ediz. pagine 1321 a 2744 12 50
- **Parte III.** Dalla voce "Navigazione interna", alla voce "Stazzatura", pag. 2725 a 3605 12 50
- **Parte IV.** Dalla voce "Strade ferrate", a fine (in corso di stampa).
- **Appendice** alla 2^a ediz. Le leggi dal 15 maggio 1905 al 1° gennaio 1911, di p. 1910 a due colonne, legatura in tutta pelle 10 50
- Vol. III. Leggi e convenzioni sui diritti d'autore,** raccolta generale delle leggi italiane e straniere di tutti i trattati e le convenzioni esistenti fra l'Italia ed altri Stati. 2^a ediz. di p. VIII-617 6 50
- Vol. IV. Leggi e convenzioni sulle privative industriali.** Disegni e modelli di fabbrica. Marchi di fabbrica e di commercio. Legislazione italiana e straniera. Convenzioni fra l'Italia ed altri Stati, di pagine VIII-1007 6 50
- Cognac.** Spirito di vino e distillazione delle focce e di vinacce, di DAL PIAZ-PRATO. 2^a ediz. a cura di A. F. Sannino, di p. XII-210, con 38 incis. 2 —
- Coleotteri italiani,** di A. GRIFFINI, di p. XVI-334 e 215 incis. 3 —
- Collaudazione di materiali,** di V. GOFFI, di p. XV-260, 25 incis. e 8 tav. 3 50
- Colle animali e vegetali,** gelatine e fosfati d'ossa, di A. ARCHETTI, di p. XVI-195 2 50
- Colombi domestici e colombligoltura,** di P. BONIZZI, 3^a ediz., di p. X-212 e 26 fig. 2 —
- Colonie.** Manuale coloniale, di P. REVELLI, pubblicato per cura della Società di Esplorazioni Geografiche di Milano, di pag. XII-240. 3 50
- Colonie.** Elenco delle località abitate nelle Colonie italiane, di C. TRIVERO, di pag. IV-66 con 4 carte geogr. 1 50
- Colori** (La scienza dei) e la pittura, di L. GUAITA, 2^a ediz., di p. IV-368 3 —
- Colori e vernici,** ad uso dei pittori di M. MEYER e P. BONOMI DA-PONTE. 5^a ediz. del Man. GORINI-APPIANI di pag. XVI-308 con 39 incisioni 3 —
- Colori e vernici** (Industria dei). Materie prime, fabbricazione, applicazioni, di E. RIZZINI, di pag. XVI-564, con 142 fig. e 10 tav. 6 50
- Coltivazione industriale delle piante aromatiche e medicinali** di C. CRAVERI, di pagine XXIX-307 - 75 incisioni e 24 tavole a colori 8 50

	L. C.
Coltura montana , di G. SPAMPANI, di p. VIII-424 e 171 incis.	4 50
Commerciante (Manuale del), di C. DOMPÉ, 4 ^a ediz., di p. 768	6 05
Commercio (Storia del) di R. LARICE, 2 ^a ed., p. XII-299	3 —
Commercio — vedi ai singoli titoli: Affari - Codice di comm., doganale - Corrispondenza - Geografia economica, commerciale - Produzione e commercio vino - Scritture affari - Storia del Comm. - Usi mercantili.	
Commissario giudiziale — vedi: Curatore dei fallimenti.	
Compensazione degli errori e rilievi geodetici , di F. CROTTI, di p. IV-160	2 —
Composizione delle tinte nella pittura a olio e ad acquerello , di G. RONCHETTI, di pagine VIII-186	2 —
Computisteria , di V. GITTI: Vol. I. Computisteria commerciale , 8 ^a ediz. di p. VII-206 (in ristampa).	
— Vol II. Computisteria finanziaria , 6 ^a ediz., p. VIII-157	1 50
Computisteria agraria , L. PETRI, 3 ^a ed. p. VII-210	1 50
Concia delle pelli . L'Arte del conciatore, del cuoiaio e del pellicciaio, di G. VENTUROLI. 4 ^a ediz., del Manuale di G. GORINI, di pag. XVI-206.	2 50
Concia e tintura delle pelli , di V. CASABURI, di pag. 445 e XXX tabelle	4 50
Conciatore (Manuale del) di A. GANSSER, di pagine XXIV-382 con 22 incisioni e 2 tavole.	4 50
Conciliatore (L'ufficio di Conciliazione) di C. CAPALLOZZA, di p. XLIII-461, con 144 formule di atti	4 50
Concimi , di A. FUNARO, 3 ^a ediz. di p. VIII-306	2 50
Condottura d'acqua potabile , di P. BRESADOLA, di p. XV-334, con 37 fig.	3 50
Congelamenti . Patogenesi e cura del Maggiore Medico P. CASALI e Capitano Medico F. PULLÈ, con prefazione Prof. LUIGI DEVOTO, di pag. XVI-365, con 117 illustrazioni	6 50
Confere (Le), da rimboschimento , di C. CRAVERI, di pag. XII-322, con 85 figure	4 —
Conigliicoltura pratica , di G. LICCIARDELLI, 5 ^a ediz., di pag. XX-321, 116 fig. e 12 tavole colorate	3 50
Conservazione delle sostanze alimentari , di G. GORINI, 4 ^a ediz. a cura Franceschi e Venturolli, di p. VIII-231	2 —
Conservazione prodotti agrari , di C. MANICARDI, di p. XV-220	2 50
Conserven alimentari (L'industria delle) di G. D'ONOFRIO, di pag. XX-654, con 165 incisioni	5 50
Consigli pratici — vedi: Assistenza infermi - Caffettiere - Infortuni lavoro - Liquorista - Medicina d'urgenza - Pasticciere e confettiere - Ricett. domestico - Ricett. d. elettricista - Ricett. fotografico - Ricett. industriale - Ricettario industrie tessili - Ricettario di metallurgia - Soccorsi d'urgenza - Special. medicinali.	
Consoli, Consolati e Diritto consolare , di M. ARDUINO, di p. XV-277	3 —
Consorzi difesa del suolo . Idraulica, rimboschimento, di A. RABBENO, di p. VIII-296	3 —
Contabilità aziende rurali , di A. DE BRUN, di p. XIV-539	4 50

	L. C.
Contabilità bancaria , di A. FALCO, di pag. XII-289	4 50
Contabilità comunale , di A. DE BRUN, 2 ^a ediz., di p. XVI-650	5 50
Contabilità domestica per le famiglie e le scuole, di O. BERGAMASCHI — vedi Ragioneria domestica.	
Contabilità e amministrazione imprese elettrotecniche , di F. MIOLA, di p. XVI-262	3 —
Contabilità generale dello Stato , di E. BRUNI 4 ^a ediz., di p. XVI-457	3 —
Contabilità — vedi: Computisteria commerciale, Finanziaria, Agraria - Contabilità comunale, domestica - Contabilità generale dello Stato - Interessi e sconti - Logismografia - Paga giornaliera - Ragioneria - Ragioneria delle Cooperative, Industriale, pubblica - Scritture d'affari - Società di mutuo soccorso.	
Contrappunto , di G. BERNARDI, di p. XVI-238	3 50
Contratti e collaudi di lavori edili , di F. ANDREANI, di pag. XVI-355.	3 59
Conversazione italiana neo-ellenica , di E. BRIGHENTI, di p. XII-143	2 —
Conversazione italiana-tedesca , di A. FIORI e G. CATTANEO. 9 ^a ediz., di p. VIII-484	3 50
Conversazione francese-italiana , di E. BAROSCHI-SORESINI, 2 ^a ediz., di p. XV-288	2 50
Cooperative rurali , di V. NICCOLI. 2 ^a ediz., di pagine VIII-394	3 50
Cooperazione nella sociologia e nella legislazione , di P. VIRGILII, di p. XII-228	1 50
Corano (II) . Versione letterale italiana, di A. FRACASSI di pag. LXIV-463	5 —
Corano . Testo arabo e versione letterale italiana a fronte, di A. FRACASSI, di pag. LXX-700	9 50
Correnti elettriche alternate, ecc. , di A. MARRO, 3 ^a ediz., di pag. XLVIII-862, 379 inc. e 81 tab.	8 50
Corrispondenza bancaria , di A. FALCO, di pagine VIII-338	3 —
Corrispondenza commerciale poliglotta , Italiana, Francese, Tedesca, Inglese, Spagnuola e Portoghese, di G. FRISONI, in sei parti	
I. Parte italiana, 5 ^a ediz., pag. XX-520	4 —
II. , spagnuola, 2 ^a ediz., di pag. XXIV-515	5 —
III. , francese, 3 ^a ediz., p. XX-449	4 —
IV. , inglese, di p. XVI-448	4 —
V. , tedesca, 2 ^a ediz., di pag. XX-512	4 —
VI. , portoghese di pag. XVI-511	5 —
Corrispondenza telefonica . Norme di servizio, ecc., di O. PERDOMINI, di p. XII-375	3 50
Corse . Dizionario delle voci più in uso, di G. FRANCESCHI, di p. XII-305	2 50
Corti d'Assise . Guida dei dibattimenti, di C. BALDI, di p. XX-401	3 50
Cosmografia , (Lezioni di) di G. BOCCARDI (in sostituzione del Manuale del LA LETA), di pag. XII-233, con 20 inc. e 2 tav.	3 —

	L. C.
Costruttore navale , di G. ROSSI, 2 ^a ediz. rifatta, di pag. xvi-817, con 674 figure.	8 50
Costruzioni — vedi: Abitazioni - Appalti - Architettura - Calcestruzzo - Calci - Capomastro - Casa dell'avvenire - Casette popolari - Città (La) moderna - Codice dell'ingegnere - Contratti e collaudi - Costruzioni enotecniche, lesionate, metalliche, rurali - Fabbricati civili - Fabbricati rurali - Fognatura - Fondazioni terrestri e idrauliche - Imitazioni - Ingegn. civile - Ingegn. costrutt. meccanico - Lavori marittimi - Laterizi - Mattoni e pietre - Muratore - Peso metalli - Progettista moderno - Prontuario agricoltore ingeg. rurale - Resistenza dei materiali - Resist. e pesi di travi metalliche - Riscaldamento - Stime di lavori edili.	
Costruzioni in cemento armato , di G. BALUFFI, di pag. xii-271, con 85 illustr.	3 —
Costruzioni enotecniche , di S. MONDINI, di p. iv-251, con 53 incis.	3 —
Costruzioni lesionate. Cause e rimedi di I. ANDREANI, di pag. xii-243 con 122 incisioni	3 50
Costruzioni metalliche , di G. PIZZAMIGLIO, di p. l-947, con 1643 incis. e 52 tav.	18 50
Costruzioni rurali in cemento armato , di A. FANTI, 2 ^a ediz. completamente rifatta, di pag. xvi-315, con 160 inc.	4 50
Cotone (Guida per la coltivazione del), di C. TROPEA, p. x-165 e 21 incis.	2 50
Crestomazia neo-ellenica , di E. BRIGHENTI, di p. xvi-405	4 20
Cristallografia , di F. Sansoni, (esaurito, 2 ^a ediz. rifatta da C. Viola, in lavoro).	
Cristoforo Colombo , di V. BELLIO, p. iv-136, 10 fig.	1 50
Crittografia diplomatica e commerciale , di L. GIOPPI, di p. 177	3 50
Cronologia e calendario perpetuo , di A. CAPPELLI, di p. xxxiii-421	6 50
Cronologia delle scoperte e delle esplorazioni geografiche , di L. HUGUES, di p. viii-487	5 50
Cronologia e storia medioevale e moderna , di V. CASAGRANDI, 3 ^a ediz. di pag. 262	1 50
Cubatura del legnami rotondi e squadrati , di G. BELLUOMINI, 11 ^a ediz., di p. vi-229	3 —
Cultura e vita greca (Disegno storico della), di D. BASSI ed E. MARTINI, di p. xvi-791, 107 fig. e 13 tav.	7 50
Cuore (II). Suoi mali e sue cure, di G. FORNASERI, di pag. xii-421, con 99 figure	4 —
Cuore (Terapia fisica del) di L. MINERVINI, di p. xii-475	5 50
Curatore di fallimenti (Manuale del) e del Commissario Giudiziale, di L. MOLINA (2 ^a ediz. di p. lx-892	8 50
Curve circolari e raccordi. Tracciamento delle curve , di C. FERRARIO, (in ristampa).	
Curve graduate e raccordi per tracciamenti ferroviari , di C. FERRARIO, di p. xx-251 e 41 fig.	3 50

	L. C
Curve. Tracciamento delle ferrovie e strade, di G. H. A. KRÖHNKE, trad. di L. Loria, 3 ^a ediz. p. VIII-167	2 50
Dantologia. Vita e opere di Dante, di G. A. SCARTAZZINI, 3 ^a ediz. a cura N. Scarano, di p. XVI-424	3 —
Dattilografia. Manuale teorico pratico di scrittura a macchina, di I. SAULLE, di pag. XII-225, con 50 inc.	3 —
Dazi doganali del Regno d'Italia (Tariffa del) al 1° maggio 1909, di G. MADDALENA, di p. 152	1 50
Debito pubblico italiano, E. BRUNI, di p. XII-444.	3 50
Determinanti e applicazioni, di E. PASCAL, di p. VII-330	3 —
Diabete mellito e sua cura di A. RODELLA, 2 ^a edizione di pag. XVI-204	2 50
Dialetti italiani, grammatica, ecc. di O. NAZARI, di p. XVI-364 (vedi anche Italia dialettale a pag. 31)	3 —
Dialetti letterari greci, di G. BONINO, di pagine XXXII-214	1 50
Didattica per le scuole normali, di G. SOLI. (2 ^a ediz. in lavoro).	3 —
Dinamica elementare, di G. Cattaneo, di p. VIII-146	1 50
Dinamometri. Misura delle forze e loro azione lungo determinate traiettorie, di L. CAMPAZZI, di p. XX-273 e 132 inc.	3 —
Diplomazia e agenti diplomatici, di M. ARDUINO, di p. XII-269	3 —
Diritti d'autore - vedi: Codici e leggi, Vol. III (pag. 14).	
Diritti e doveri dei cittadini, ad uso delle scuole di D. MAFFIOLI, 14 ^a edizione, di p. XVI-230	1 50
Diritto amministrativo e cenni di Diritto costituzionale, di G. LORIS, 9 ^a ed. di p. XXIII-461	3 —
Diritto amministrativo — vedi: Beneficenza - Catasto - Codice doganale - Esattore comunale - Giustizia amministrativa - Imposte dirette - Legge sanità - Legislazione sanitaria - Morte vera - Municipalizzazione servizi - Polizia sanitaria - Ricchezza mobile.	
Diritto civile. Compendio di G. LORIS, 7 ^a ed., p. XX-400	3 —
Diritto civile — vedi: Camera di Consiglio - Codice civile - Codice procedura civile - Codice dell'Ingegnere - Conciliatore - Diritti e doveri - Diritto italiano - Espropriazione - Ipotecche - Lavoro donne - Legge infortuni lavoro - Legge lavori pubblici - Legge registro e bollo - Legislazione acque - Legislazione rurale - Notaio - Prontuario legislativo - Proprietario di case - Storia del diritto - Testamenti.	
Diritto commerciale italiano, di E. VIDARI, 4 ^a ediz. di p. X-448	3 —
Diritto costituzionale, di F. P. CONTUZZI, 3 ^a ediz., p. XIX-456	3 —
Diritto ecclesiastico, di G. OLMO, 2 ^a ed., pag. XVI-483	3 —
Diritto internazionale penale di S. ADINOLFI, di pag. VIII-258	1 55
Diritto internazionale privato, di F. P. CONTUZZI 2 ^a ediz., di p. XXXIX-626	4 50

	L. G.
Diritto internazionale pubblico , di F. P. CON- TUZZI, 2 ^a ediz., di p. xxxii-412	3 —
Diritto italiano , di G. L. ANDRICH; di p. xv-227	1 50
Diritto marittimo italiano , A. SISTO, pag. xii-556	3 —
Diritto penale romano , di C. FERRINI, 2 ^a ediz., di p. viii-360	3 —
Disegnatore meccanico , di V. GOFFI, 6 ^a ediz., di p. xii-532 con 475 fig.	7 50
Disegno (Principi di), e gli stili dell'ornamento di C. BOITO, 6 ^a ediz., di p. xii-182 con 61 inc. e append. di A. MELANI: L'insegnamento dell'arte decorativa di pa- gine 250 con 50 inc.	5 50
Disegno (Corso di), di J. ANDREANI, 3 ^a ediz., di p. viii- 74 e 80 tav.	3 50
Disegno (Grammatica del), di E. RONCHETTI, di p. iv- 190 con 96 fig. e atlante di 106 tavole	7 50
Disegno assonometrico , di P. PAOLONI, di p. iv- 122, 23 fig. e 21 tav., (in ristampa).	—
Disegno geometrico , di A. ANTILLI, 4 ^a ediz., di p. xii-88 e 28 tavole	2 —
Disegno — vedi anche Acquaforte - Disegno industriale - Disegno di proiezioni ortogonali - Disegno topogra- fico - Monogrammi - Oreficeria floreale - Ornamenti sulle stoffe - Ornatista - Teoria delle ombre.	
Disegno industriale , di E. GIORLI, 5 ^a ediz., di p. viii-435, con 554 inc.	3 50
Disegno di proiezioni ortogonali , di D. LANDI, 2 ^a ediz., di p. viii-152, con 132 figure	2 —
Disegno topografico , di G. BERTELLI, 4 ^a ediz., di p. vi-158, con 12 tav.	2 —
Disinfezione pubblica e privata , di P. E. ALES- SANDRI e L. PIZZINI, 2 ^a ediz. di p. viii-258 e 29 inc.	2 50
— vedi Profilassi e disinfezione.	
Distillazione del legno , di F. VILLANI, di p. xiv-312	3 50
Distillazione delle vinacce, delle frutta fer- mentate e di altri prodotti agrari , di M. DA PONTE, 3 ^a ediz., di p. xx-826, con 100 fig.	8 50
Ditteri italiani , di P. LIOY, di p. vii-356, con 227 fig.	3 —
Divina Commedia , di DANTE ALIGHIERI in tavole schematiche di L. Polacco, di p. x-152 e 6 tavole di- segnate da G. Agnelli	3 —
Dizionario albanese — vedi Albanese parlato.	
Dizionario alpino-italiano , di E. BIGNAMI-SOR- MANI e C. SCOLARI, di pag. xxii-310	3 50
Dizionario di abbreviature latine e ita- liane , di A. CAPPELLI, 2 ^a ediz., di pag. lxxviii-528	8 50
Dizionario bibliografico , di C. ARLIA, di p. 100	1 50
Dizionario biografico universale , di G. GA- ROLLO, due vol. di p. 1118 a 2 colonne	18 —
— legato in mezza pelle	20 —
Dizionario di botanica generale , di G. BILAN- CIONI, di p. xx-926	10 —
Dizionario dei Comuni e frazioni di Comuni del Regno d'Italia , secondo il Censimento 1911, di C. TRIVERIO, con un elenco delle località abitate nelle Colonie italiane, di pag. xii-512	4 50

	L. G.
Dizionario enologico , di A. DURSO-PENNISI, di p. VIII-465 con 161 inc.	5 —
Dizionario Eritreo-Italiano-Arabo-Amarico , di A. ALLORI, di p. XXXIII-203	2 50
Dizionario fotografico in quattro lingue , di L. GIOPPI, di p. VIII-600, 95 inc. e 10 tavole	7 50
Dizionario francese-italiano , di G. LE BOUCHER, di p. LXIV-556	3 50
Dizionario geografico universale , di G. GAROLLO, 2 ^a ediz. di p. XII-1451	10 —
Dizionario Italiano-Giapponese , di S. CHIMENZ, di p. XVIII-219	8 —
Dizionario giuridico — vedi: Dizionario Legale.	
Dizionario Greco moderno-Italiano e viceversa , di E. BRIGHENTI, di p. LX-848-612	12 50
Separatamente:	
Vol. I, Greco moderno-Italiano	7 50
Vol. II, Italiano-Greco moderno	5 50
Dizionario Italiano-Inglese e Ingl.-Ital. , di J. WESSELY, 16 ^a ediz. a cura di G. Rigutini e G. PAYN, di p. VI-226-190	3 —
Dizionario Hoepli della lingua italiana , compilato da G. MARI — vedi Vocabolario.	
Dizionario legale , di S. TRINGALI, di pag. XVI-1386	12 —
Dizionario milanese-italiano e italiano-milanese , di C. ARRIGHI, 2 ^a ediz., di p. 912	9 50
Dizionario russo — Vedi Vocabolario russo.	
Dizionario di scienze filosofiche , di C. RANZOLI, 2 ^a ediz. aumentata e corretta, di pag. VII-1252	12 50
Dizionario serbo di BILINICH (in preparazione).	
Dizionario Spagnuolo-Italiano e Italiano-Spagnuolo di G. FRISONI:	
I. <i>Italiano-Spagnuolo</i> . Vol. di 1018 pag. L. 9.50 - leg.	12 50
Dizionario etimologico stenografico , di E. MOLINA, di p. XVI-624	7 50
Dizionario tecnico in 4 lingue , di E. WEBBER, 4 volumi	
I. Italiano-Tedesco-Francese Inglese, 2 ^a ediz. di p. XII-533	6 —
II. Deutsch-Italienisch-Französisch-Englisch (3 ^a ed. in lavoro).	
III. Français-Italien-Allemand-Anglais, 2 ^a ediz., di p. VI-679	6 50
IV. English-Italian-German-French, 2 ^a ed. aumentata di oltre 5000 termini di pag. iv-921	11 —
Dizionario italiano-tedesco e ted-ital. , di A. FIORI, 5 ^a ediz. per G. CATTANEO, di p. 754	3 50
Dizionario italiano-tedesco e tedesco-italiano , di G. SACERDOTE, di p. XII-470, XXXII-480	5 —
Dizionario universale delle lingue italiana, tedesca, inglese, francese , disposte in un unico alfabeto, di p. 1200	5 —

	L. e.
Dogana — vedi: Codice doganale - Codici e Leggi usuali d'Italia. Vol. II, Parte 1 ^a - Commerciante - Dazi doganali - Trasporti e tariffe.	
Dottrina popolare in 4 lingue , (Italiana-Francese-Inglese-Tedesca) Motti, frasi, proverbi di G. Sessa. 2 ^a ediz., di p. IV-112	2 —
Overi del macchinista navale , di V. Goffi, di pag. XVI-310	2 50
Droghe e piante medicinali (Materia medica vegetale e animale) di P. A. ALESSANDRINI, 2 ^a edizione di pag. XV-778, con 207 inc.	7 50
Droghiere (Manuale del), di L. MANETTI, di p. XXIV-322	3
Duellante (Manuale del), di F. GELLI, 2 ^a ediz., di pag. VIII-250 e 26 tav.	2 50
— vedi anche Scherma.	
Economia matematica , di F. VIRGILII e C. GARBALDI, i p. XII-210 e 19 inc.	1 50
Economia politica , di W. JEVONS, trad. L. COSSA, 7 ^a ediz., di p. XV-180	1 50
Elettricità , di FLEEMING JENKIN, traduzione di R. FERRINI, 5 ^a ediz. riveduta, di pag. XII-237 e 40 incis.	1 50
Elettricità — vedi: Cavi telegrafici - Contabilità imprese elettrotecniche - Correnti elettriche - Elettricità industriale - Elettrotecnica - Elettrochimica - Elettromotori - Enciclopedia galvanica - Frodi sui misuratori elettrici - Fulmini - Galvanizzazione - Illuminazione - Ingegnere elettricista - Magnetismo - Metallogromia - Onde Hertziane - Operaio elettrotecnico - Pila elettrica - Radioattività - Ricettario dell'elettricista - Röntgen - Sovia-tensioni - Telefono - Telegrafia - Unità assolute.	
Elettricità industriale , di P. JANET, trad. di G. U. Brovedani, di p. XX-375 e 163 fig.	3 50
Elettricità e materia , di J. J. THOMSON, trad. di G. FAÈ, di p. XL-299 e 18 fig.	2
Elettricità medica , di A. D. BOCCIARDO, di p. X-201, con 54 inc. e 9 tav. (in ristampa).	
Elettricità (Influenza dell') sulla vegetaz. e sui prodotti delle industr. agrarie di A. BRUTTINI, p. XVI-459 e 59 fig.	4 50
Elettricità sorgente di calore . Riscaldamento elettrico domestico di G. LO PIANO, di pag. VIII-188, con 153 illustrazioni	2 50
Elettrochimica . di A. COSSA, di p. VIII-104 e 10 inc.	1 50
Elettromotori campioni e misura delle forze elettromotrici , di G. P. MAGRINI, di pag. XVI-185 e 73 fig.	2 —
Elettrotecnica , (Principi di) di F. DESSY, di p. XII-128	2 59
Elloterapia (L') in alta montagna e trattamento della tubercolosi, di O. BERNHARD, traduzione R. CURTI, di pag. VII-125 con 49 tavole	3 50
Elloterapia (L') nella pratica medica e nell'educazione, di G. B. ROATTA, di pag. XV-155 con 77 tavole	4 —
Eloquenza civile e sacra , L. ASIOLI, di p. IV-290	3 —

	L. G.
Embriologia e morfologia generale , di G. CATTANEO, di p. X-242 e 71 fig. (esaurito).	
Embrione umano. Embriogenia e organogenia dell'uomo , di C. FALCONE, di p. XV-431, con 90 inc.	4 50
Emigrazione ed immigrazione , di M. ARDUINO, di p. X-248	3 —
Enciclopedia galvanoplastica, elettrochimica e fotomeccanica , di P. CONTER, di pag. VIII-555 e 279 illustr.	5 50
Enciclopedia Hoepli (Piccola) 2ª ediz. completamente rinnovata dal dott. G. GAROLLO:	
Volume I - lettere A-D di pag. X-1522	12 50
Volume II - lettere E-M, pag. 1523 a 3114	15 —
(Il Vol. III ed ultimo è in corso di stampa).	
Enciclopedia legale , di S. TRINGALI — vedi Dizionario legale.	
Energia fisica , di R. FERRINI, 2ª ediz., di p. VIII-187 e 47 inc.	1 59
Enigmistica. Enimmi, sciarade, rebus, ecc. , di D. TOLOSANI, di p. XII-516 e 29 illustr.	6 50
Enologia , di O. OTTAVI, 7ª ediz. rifatta da A. Strucchi, di p. XVI-293, con 50 inc.	2 50
Enologia domestica , di R. SERNAGIOTTO, 2ª ediz., di p. XIV-223, con 26 inc.	2 —
Enologia — vedi ai singoli titoli: Alcool - Ampelografia - Adulterazione vino - Analisi vino - Bottaiolo - Cantiniere - Cognac - Costruzioni enotecniche - Densità dei mosti - Distillazione - Dizionario enologico - Liquorista - Malattie vini - Mosti - Produzione del vino - Tannini - Uva - Vini bianchi - Vini speciali - Vinificazione - Vino.	
Epidemie esotiche , di F. TESTI, di p. XII-203	2 —
Epigrafi cristiana , di O. MARUCCHI, di p. VIII-453, con 30 tav.	7 50
Epigrafi italiana moderna , di A. PADOVAN, di pag. XXVI-270	3 —
Epigrafi latina , di S. RICCI, di pag. XXXII-448 e 65 tavole	6 50
Epilessia. Eziologia, patogenesi e cura , di P. PINI, di p. X-277	2 50
Equazioni integrali (Teoria delle) di G. VIVANTI, di pagine 414	2 50
— vedi Algebra complementare.	
Equilibrio dei corpi elastici , di R. MARCOLONGO, di p. XIV-316	3 —
Eritrea. Storia, geografia e note statistiche , di B. MELLI, di p. XII-164	2 —
Errori e pregiudizi volgari , di G. STRAFFORRELO, 2ª ediz., di p. XII-196	1 50
Esattore comunale, ad uso dei Ricevitori, ecc. , di di R. MAINARDI, 2ª ediz., di p. XVI-480 (esaurito).	
Esercizi e quesiti sull'Atlante geogr. di R. Kiepert , di L. HUGUES, 3ª ediz., di p. VIII-208	1 50

	L. G.
Esercizi sintattici francesi , di D. RODARI, di p. XII-403	3 —
Esercizi greci , di A. V. BISCONTI, 2 ^a ediz., di pag. XXVII-234	3 —
Esercizi di grammatica italiana , di D. FERRARI, di pag. VIII-236	1 50
Esercizi latini , di P. E. CERETI, di p. XII-333	1 50
Esercizi di traduzione a complemento della gramm. francese , di G. PRAT, 3 ^a ediz., di p. XII-174	1 50
Esercizi di traduzione a complemento della gramm. tedesca , di G. ADLER, 3 ^a ediz. di p. VIII-244 (esaurito).	
Esplodenti e modi di fabbricarli , di R. MOLINA. 4 ^a ediz. riveduta e ampliata con trattazione completa degli esplosivi moderni di pag. xxxii-422	5 50
Espropriazioni per causa di pubblica utilità , di E. SARDI, di p. VII-212-83	3 —
Essenze naturali . Estrazione - Caratteri - Analisi, ecc., di C. CRAVERI, con 73 figure	4 —
Essenze artificiali . Fabbricazione - Caratteri - Analisi, ecc., di C. CRAVERI, con 44 figure	3 50
Estetica . Lezioni sul bello, di M. PILO, di p. XXIII-257	2 50
— Lezioni sul gusto, di M. PILO, di p. XII-255	2 50
— Lezioni sull'arte, di M. PILO, di p. XV-286	2 50
Estimo rurale , di P. FICAI, 2 ^a ediz., di pag. XVI-308.	3 —
Estimo dei terreni , di P. FILIPPINI, di p. XVI-328	3 —
Etica (Elementi di), di G. VIDARI, 4 ^a ediz., di pag. XII-389	4 —
Etnografia , di B. MALFATTI, (esaurito).	
Euclide emendato , di G. SACCHERI, trad. di G. Boccardini, di p. XXIV-126 e 55 fig.	1 50
Evoluzione . Storia e bibliografia evoluzionistica, di C. FENIZIA, di p. XIV-389	3 —
Ex libris italiani (3500) , illustrati da J. GELLI, di p. XII-535, 139 tav. e 757 figure	9 —
Fabbricati civili di abitazione , di C. LEVI, 5 ^a ediz., di p. XII-516 con 261 inc.	6 —
Fabbricati rurali . Costruzione ed economia, di V. NICCOLI, 4 ^a ediz., di p. XIX-410, con 185 fig.	4 50
Fabbro (II) , di J. ANDREANI, di p. VIII-250, 266 fig. e 50 tavole	3 —
Fabbro ferralo (Manuale del), di G. BELLUOMINI, 3 ^a ediz. di p. VIII-242 e 233 inc.	2 50
Fagiani . Razze, allevamento, di C. BELTRANDI, di p. VIII-182 e 26 fig.	2 50
Falconiere moderno , di G. E. CHIORINO, di p. XV-247, 15 tav. e 80 illustr.	6 —
Falegname (II) , J. ANDREANI, 2 ^a ed. p. 309, 264 fig., 25 tav.	3 —
Falegname ebanista , di G. BELLUOMINI, 5 ^a ediz., di pag. XVI-230 con 120 incisioni	2 50
Farfalle (Le) , di A. SENNA. 24 tav. e testo di pag. 195	6 50
Farmacista (Man. del), di P. E. ALESSANDRI, 4 ^a ediz. di p. 984	8 50

	L. G.
Farmacologia e Formulario , di P. PICCININI, di p. VIII-382	3 50
Fecola . Sua fabbricazione e trasformazione in destrina, glucosio, ecc., di N. ADUCCI, di p. XVI-285, con 41 fig.	3 50
Fermentazioni e fermenti , di R. GUARESCHI, di p. XI-350	3 —
Ferrovie e Tramvie . Costruzioni, Materiali, Esercizio, Tecnologie dei trasporti, di P. OPPIZZI, di pagine XXII-1067 con 414 incisioni	12 50
Ferrovie e Tramvie (I più recenti progressi della tecnica nelle) di P. OPPIZZI, di pag. XIX-291, e 124 inc.	5 50
Ferrovie — vedi: Automobili - Macchinista - Strade ferrate - Trazione ferroviaria - Trazione a vapore - Trasporti e tariffe - Vocabolario tecnico vol. V e VI.	
Flammiferi e fosforo , di C. A. ABETTI, di p. XII-172, e 5 av.	2 50
Fiori dei prati stabili italiani di A. PUGLIESE, con prefazione di G. Lo Priore, di pag. XII-418	4 50
Figure grammaticali a complemento della grammatica , di G. SALVAGNI, di p. VII-308	3 —
Filatura del cotone , di G. BELTRAMI, di p. XV-558 e 196 inc. (in ristampa).	
Filatura e torcitura della seta , di A. PROVASI, di p. VII-281 e 75 fig.	3 50
Filossera (La) della vite . Risultati dei nuovi studi italiani, di R. GRANDORI, di pag. XVI-256 e 17 tavole.	3 —
Filossera e malattie crittogamiche della vite , di V. PEGLION, di p. VIII-302 e 39 fig.	3 —
Elms — vedi: Cinematografo.	
Filologia classica, greca e latina , di V. INAMA, 2ª ediz., di p. XVI-222	1 50
Filonauta (Navigazione da diporto), di G. OLIVARI, di p. XVI-286	2 50
Filosofia del diritto , di A. GROPPALI, di p. XI-378	3 —
Filosofia morale , di L. FRISO, 3ª ediz., di p. XVI-380	3 —
Filosofia — vedi ai singoli titoli: Dizionario di scienze filosofiche - Estetica - Etica - Evoluzione - Logica - Psicologica.	
Finanze (Scienza delle), T. CARNEVALI, 2ª ed, p. IV-173	1 50
Fiori — vedi: Floricoltura - Garofano - Giardinere - Orchidee - Orticoltura - Piante e fiori - Rose.	
Fiori artificiali , di O. BALLERINI, 2ª ed. di p. XVI-368, con 246 figure	3 50
Fisica , di O. MURANI 10ª ed. accresciuta, di p. XXIII-956	6 50
Fisica cristallografica , di W. VOIGT, trad. di A. SELLA, di p. VIII-392	3 —
Fisica medica . (Fisiologia - Clinica - Terapeutica), di G. P. GOGGIA, pag. XII-954, 300 inc. e una tav. a colori	3 50
Fisiologia , di M. FOSTER, trad. di G. Albini, 4ª ediz., di p. VII-223 e 35 inc.	1 50
Fisiologia vegetale , L. MONTEMARTINI, p. XVI-230	1 50
Fisionomia e mimica , di G. CERCHIARI, di p. XII-335, 77 inc. e 38 tav.	3 50
Flora delle Alpi, illustrata di O. PENZIG, 2ª ed., di pag. XX-136 con 43 tavole in cromo	6 50
Floricoltura , di G. RODA. 6ª ediz., di p. VIII-284 e 100 inc.	2 50

	L. G.
Flotte moderne , E. BUCCI DI SANTA-FIORA, p. IV-204	5 —
Fognatura biologica (depurazione delle acque luride), di F. LACETTI, di pag. XII-376	4 —
Fognatura cittadina , D. SPATARO, (esaurito).	
Fognatura domestica , di A. CERUTTI, di p. VIII-421 e 200 fig.	4 —
Fondazioni delle opere terrestri e idrauliche e notizie sui sistemi più in uso in Italia, di R. INGRIA, di pag. XX-674 con 409 incisioni	7 50
Fonditore in metalli , di G. BELLUOMINI, 4 ^a ediz., di p. VI-189 e 45 inc. (in corso di ristampa).	
Fonologia italiana , di L. STOPPATO (esaurito).	
Fonologia latina , di S. CONSOLI, di pag. 208	1 50
Formole e tavole per il calcolo delle risvolte ad arco circolare , di F. BORLETTI, di p. XII-69	1 50
Formulario scolastico di matematica elementare (aritmetica, algebra, geometria, trigonometria), di M. A. ROSSOTTI, 3 ^a ediz. riveduta di p. XII-201	2 50
Fosfati e concimi fosfatici , A. MINOZZI, p. XII-301	3 50
Fotocromatografia , di L. SASSI, p. XXI-138 e 19 fig.	2 —
Fotografia (i primi passi in), di L. SASSI, 4 ^a ediz. ampliata di pag. XII-367 con 200 incisioni e 20 tavole	4 —
Fotografia industriale , di L. GIOPPI, di p. XIII-208, con 12 inc. e 5 tav.	3 50
Fotografia per dilettanti . (Come dipinge il sole), di C. MUFFONE, 8 ^a ediz., (in ristampa).	
Fotografia a colori . Immagini fotografiche a colori ottenute con sviluppi e viraggi su carte all'argento e su diapositive, di L. SASSI, di pag. XVI-153	2 —
Fotografia a colori — vedi Autocromista.	
Fotografia ortocromatica , di C. BONACINI, di p. XVI-227, 83 fig. e 5 tav.	3 50
Fotografia senza obiettivo , di L. SASSI, di p. XVI-135, 127 inc. e 12 tav.	2 50
Fotografia turistica , di T. ZANGHIERI, di p. XVI-279, 84 inc. e 18 tav.	3 50
Fotografia — vedi: Arti grafiche - Autocromista - Carte fotog. - Dizionario fotog. - Fotocromatografia - Fotogr. industriale - Fotogr. ortocromat. - Fotogr. per dilettanti - Fotogr. senza obiettivo - Fotogr. turistica - Fotogrammetria - Fotominiatura - Fotosmaltografia - Primi passi in fotografia - Processi fotomeccanici - Proiezioni - Ricettario fotogr.	
Fotogrammetria, fototopografia e applicazioni , di P. PAGANINI, di pag. XVI-288, 200 fig. e 4 tavole	3 50
Fotominiatura , di F. TUCCARI, pag. X-136 e 33 tav.	3 50
Fotosmaltografia applicata , di A. MONTAGNA, di p. VIII-200 e 16 inc.	2 —
Fresatore e tornitore meccanico , di L. DUCA, 3 ^a ediz. ampliata, di pag. 188, con 30 inc.	2 50
Fumento . Come si coltiva, di E. Azimonti, 3 ^a ediz., di pag. XVI-311, con 88 incisioni e 12 tavole	3 —

	L. C.
Frutta minori. Fragole, poponi, ecc., di A. PUCCHI, di pag. VIII-193 e 96 inc.	2 50
Frutticoltura, di D. TAMARO, 6 ^a ed., di p. 252 c. 111 inc.	2 50
Fulmini e parafulmini, di G. CANESTRINI, di pag. VIII-166 (2 ^a edizione in corso di stampa).	
Funghi mangerecci e velenosi, di F. CAVARA, di p. XVI-192, e 43 tavole, (in ristampa).	
Furetto. Allevamento e ammaestramento, di G. LICGIARDELLI, di p. XII-172 e 39 fig.	2 50
Funzioni analitiche, di G. VIVANTE, di p. VIII-432	3 —
Funzioni ellittiche, di E. PASCAL, di p. 240	1 50
Funzioni poliedriche e modulari, di G. VIVANTI, di p. VIII-437	3 —
Galvanizzazione, pulitura e verniciatura del metalli, di F. WERTH, 3 ^a edizione rifatta, di pag. XXVII-700, con 309 incisioni.	7 50
Galvanoplastica in rame, argento, oro, ecc. di F. WERTH, 2 ^a ediz., di p. XIV-333, con 167 inc.	4 —
Galvanostegia, di I. GHERSI, 2 ^a ediz., rifatta da P. CONTER, di p. XII-383	3 50
Garofano (Dianthus). Coltura e propagazione, di G. GIRARDI e A. NONIN, di p. VI-179, con 98 inc. e 2 tav.	2 50
Gastronomo moderno (II), di E. BORGARELLO, con 200 Menus, di p. VI-411	3 50
Saz illuminante (Industria del), di V. CALZAVARA, di p. XXXII-672 e 375 fig. (esaurito).	
Gelati, dolci freddi, bibite refrigeranti, conserve di frutta, di G. CIOCCA, di pag. XIX-220 con 146 illustrazioni	3 —
Gelsicoltura, di D. TAMARO, 2 ^a ediz., di p. 274 e 80 inc.	2 50
Geografia, di G. GROVE, trad. di G. GALLETTI. 2 ^a ed., di p. XII-160 e 26 fig.	1 50
Geografia classica, di H. TOZER, trad. di I. Gentile, 5 ^a ediz., di p. IV-168	1 50
Geografia commerciale economica universale, di P. LANZONI, 5 ^a ediz. (in ristampa).	
Geografia economica sociale d'Italia, di A. MARIANI, di p. XXVIII-477	4 50
Geografia fisica, di A. GEIKIE, trad. di A. Stoppani, 3 ^a ediz., di p. IV-132 e 20 inc. (esaurito).	
Geologia, di A. GEIKIE, trad. di A. Stoppani, 5 ^a ediz., a cura G. Mercalli, di p. XII-180 e 49 inc.	1 50
Geologo (II) in campagna e nel laboratorio, di L. SEGUENZA, di p. XV-305	3 —
Geometria analitica, I. Il metodo delle coordinate, di L. BERZOLARI, di p. XVI-409 e 54 fig.	3 —
Geometria analitica, II. Curve e superficie del secondo ordine, di L. BERZOLARI, di pag. 439, con 19 inc.	3 —
Geometria descrittiva (Elementi di), di C. RANELLETTI, di pag. XII-197, con 141 incisioni	2 —
Geometria descrittiva (Applicazioni di), di C. RANELLETTI, di pag. XII-201, con 133 figure	2 —

	L. C.
Geometria descrittiva (Metodi della), di G. LORIA, di p. XVI-325 e 102 fig.	3 —
— vedi: Poliedri, curve e superficie, di G. LORIA, di p. XVI-231	3 —
Geometria elementare (Complementi), di C. ALASIA, di XV-244 e 117 fig.	1 50
Geometria e trigonometria della sfera , di C. ALASIA, di p. VIII-208 e 34 fig.	1 50
Geometria metrica e trigonometria , di S. PINCHERLE, 7 ^a ediz., di p. IV-160, con 47 fig.	1 50
Geometria pratica , di E. EREDE, 4 ^a ediz., di p. XVI-258 e 34 inc.	1 50
Geometria proiettiva del piano e della stella , di F. ASCHIERI, 2 ^a ediz. (esaurito).	
Geometria proiettiva dello spazio , di F. ASCHIERI, 2 ^a ediz., di p. VI-264 e 16 fig.	1 50
Geometria pura elementare , di S. PINCHERLE, 7 ^a ediz., di p. VIII-176, con 121 fig.	1 50
Geometria elementare (Esercizi), di S. PINCHERLE, 2 ^a ediz. di p. VIII-136, con 50 fig.	1 50
Geometria elementare. Problemi e metodi per risolverli , di I. GHERSI, 2 ^a ediz. con 311 problemi e esercizi, di pag. VI-271 e 185 figure	2 50
Gesu (Vita di), di L. ASIOLI, 2 ^a ediz. riveduta, con una carta topografica della Terra Santa, di pag. XII-253	3 —
Giacimenti minerali e acque sotterranee (Ricerca dei), di M. GROSSI, di pag. XVI-380	4 50
Giardinere (Il libro del), di A. PUCCI, 2 volumi.	
I. Il giardino e la coltura dei fiori, 2 ^a ediz., di pagine XI-317 e 144 incisioni	3 50
II. La coltivazione delle piante ornamentali da giardino, 2 ^a ediz., di p. VIII-325 e 186 inc.	3 50
Giardino infantile , di P. CONTI, di p. IV-213 e 27 tav.	3 —
Ginnastica (Storia della), di F. VALLETTI, di pag. VIII-184	1 50
Ginnastica femminile , di F. VALLETTI, di p. VI-12 e 67 fig.	2 —
Ginnastica da camera, da scuola e palestra , di J. GELLI, 2 ^a ediz., di p. VIII-168, con 253 fig.	2 50
Gioielleria, oreficeria, oro, argento e platino — vedi ai singoli titoli: Orefice - Leghe metalliche - Metallurgia dell'oro - Metalli preziosi - Saggiatore - Tavole alligazione.	
Giuochi — vedi: Biliardo - Lawn-Tennis - Scacchi.	
Giuochi ginnastici per le scuole e per il popolo , di F. GABRIELLI, 2 ^a ediz., di pag. XXIII-217 con 24 illustrazioni	2 50
Giuoco del pallone e affini (Foot-Ball, Lawn-Tennis, Pelota, Palla a maglio) di G. FRANCESCHI, di p. VIII-214, con 34 fig. (in ristampa)	
Giurato (Manuale del), di A. SETTI, 2 ^a ediz., di p. 280	2 50
Giurisprudenza — vedi: Amministrazioni comunali - Avarie - Camera di Consiglio - Codici - Conciliatore - Curatore fallimenti - Digesto - Diritto - Economia -	

Finanze - Giurato - Giustizia - Leggi - Legislazione - Mandato commerciale - Notaio - Psicopatologia legale - Polizia giudiziaria - Prontuario tecnico legislativo - Ragion. - Socialismo - Strade ferr. - Testamenti.	
Giustizia amministrativa (Principi fondamentali e procedura), di C. VITTA (esaurito).	
Glicerina — vedi: Candele.	
Glottologia , di G. DE GREGORIO, di p. XXXII-318	3 —
Gnomonica. L'orologio solare a tempo vero, di G. BORTINO BARZIZZA, p. VIII-199, 33 inc. (sost. il LA LETA)	2 50
Somme, Resine, Gommoresine e Balsami , di L. SETTIMI, di p. XVI-373 e 17 fig.	4 50
Grafologia , di C. LOMBROSO, (esaurito).	
Grammatica albanese , di V. LIBRANDI, p. XVI-200	3 —
Grammatica albanese — vedi Albanese parlato.	
Grammatica catalana con esercizi pratici e Dizionario di G. FRISONI, di pag. XXIV-279	3 —
Grammatica croato-serba , G. ANDROVIC, (esaur.)	
Grammatica danese-norvegiana , di G. FRISONI, di p. XX-488	4 50
Grammatica ebraica , di I. LEVI fu I. 2 ^a edizione, di pag. IV-200	2 50
Grammatica egiziana antica, geroglifica , di G. FARINA di p. VIII-185	4 50
Grammatica francese , G. PRAT, 4 ^a ed., p. XII-207	1 50
Grammatica galla (Oromonica), di E. VITERBO, in 2 vol.	
I. Galla-italiano, di p. VIII-152	2 50
II. Italiano-galla, di p. LXIV-106	2 50
Grammatica greca , di V. INAMA, 2 ^a ed (in ristampa)	
Grammatica del greco-moderno. di R. LOVERA, 2 ^a ediz., di p. VI-220 (in ristampa).	
Grammatica inglese , L. PAVIA, 3 ^a ed. (in ristampa)	
Grammatica Italo-Araba con vocabolario comparativo tra l'Arabo letterario e il Dialecto libico, di G. SCIALHUB, di pag. XVI-389	5 50
Grammatica italiana , di C. CONCARI, rifatta da G. B. MARCHESI, 4 ^a ediz., riveduta e corredata di esercizi di applicazione del Prof. D. FERRARI, dip. VIII-201	50
Grammatica italiana (Esercizi di), per le scuole secondarie, di D. FERRARI, di pag. VIII-236	1 50
Grammatica latina , L. VALMAGGI, 2 ^a ed., p. VIII-256	1 50
Grammatica magiara , di A. ALY-BELFÄDEL, di p. XIX-332	3 —
Grammatica olandese , di M. MORGANA, p. VIII-224	3 —
Grammatica persiana , A. DE MARTINO, p. VI-207	3 —
Grammatica portoghese-brasiliana , di G. FRISONI, 3 ^a ediz., di p. XVI-356	3 50
Grammatica provenzale , di E. PORTAL, di pagine VIII-232	1 50
Grammatica della lingua romena , R. LOVERA, 3 ^a ed. con l'aggiunta di modelli di lettere e di un vocabolario delle voci più usuali, di pag. VIII-211	
Grammatica russa di VOINOVICH, di pag. XII-272	—
— vedi anche: Lingua russa - Vocabolario russo.	
Grammatica serba di B. GUYON, (in corso di stampa).	
Grammatica slovena , di B. GUYON (in ristampa)	

	L. G.
Grammatica somala. Elementi di Somalo e di Ki-Suahili parlato al Benadir, di E. CARCOFORO di pagine VIII-154	2 50
Grammatica spagnuola, di L. PAVIA, 4 ^a ediz., di p. XII-194	1 50
Grammatica storica della lingua e dei dialetti italiani, di F. D'OVIDIO e G. MEYER-LÜBK, trad. di E. Polcari di p. XII-301	3 —
Grammatica svedese, di E. PAROLI, di p. XV-293	3 —
Grammatica tedesca, L. PAVIA, 4 ^a ed. di p. XX-296	3 —
Grammatica turco-osmanli, di L. BONELLI, di p. VIII-200	3 —
Gravitazione. Spiegazione delle perturbazioni solari, di G. B. AIRY, trad. F. PORRO, di p. XXII-176 e 50 fig.	1 50
Grecia antica — vedi: Antichità greche - Archeologia - Atene - Cultura greca - Mitologia greca - Monete greche - Storia antica.	
Greco moderno — vedi: Conversazione ital.-neoellenica - Crestomazia - Grammatica - Dizionario.	
Gruppi continui di trasformazioni, di E. PASCAL, di p. XI-378	3 50
Guida numismatica universale, di F. GNECCHI, 4 ^a ediz., di p. XV-612	8 —
Humus. Fertilità e igiene dei terreni, di A. CASALI, di p. XVI-210	2 —
Idraulica, di E. ZENI, 2 ^a ediz. rifatta del Manuale di T. Perdoni, di p. XXXI-480, 290 fig. e 3 tav.	7 50
— vedi: Fondaz. terrestri e idrauliche. - Sistemaz. torrenti.	
Idraulica fluviale, di A. VIAPPIANI, p. XI-259, 92 fig.	3 50
Idrobiologia applicata, di F. SUPINO, di pag. 290 con 134 incisioni	3 50
Idroterapia, di G. GIBELLI, di p. IV-238 e 30 inc.	2 —
Igiene della bocca e dei denti, di L. COULLIAUX, di p. XVI-330 e 23 fig. (in ristampa).	
Igiene del lavoro, di A. TRAMBUSTI e G. SANARELLI, di p. VIII-262 e 70 inc.	2 50
Igiene della mente e dello studio, di G. ANTONELLI, di p. XXIII-410	3 50
Igiene ospedallera, di C. M. BELLI:	
Vol. I. - Costruzioni degli Ospedali-Ospizi e stabilimenti affini, di pag. VII-503, con 253 incisioni	5 50
Vol. II. - Ordinamento dei servizi negli ospedali, di pag. 366, con 167 incisioni	4 —
Igiene della pelle, di A. BELLINI, di p. XVI-240	2 —
Igiene del piede e della mano. Pedicure e manicure, di G. ANTONELLI, di p. XVI-459 e 33 fig.	4 50
Igiene della vita pubblica e privata, di G. FARALLI (in ristampa).	
Igiene privata e medicina popolare, di C. BOCK, 3 ^a ediz. ital. di G. GALLI, di pag. XVI-303	2 50
Igiene rurale, di A. CARRAROLI, di p. X-470	3 —
Igiene scolastica, di A. REPOSSI, 2 ^a ediz., p. IV-246	2 —
Igiene della scuola e dello scolaro, di M. RAGAZZI, di pag. XII-386	3 50

	L. €
Igiene sessuale , di G. FRANCESCHINI, 2 ^a edizione di p. XII-192	3 —
Igiene del sonno , di G. ANTONELLI, di p. VI-224	2 —
Igiene veterinaria , di U. BARPI, di p. VIII-221	2 —
Igiene della vista , di A. LOMONACO, di p. XII-272	2 50
Igienista (Manuale dell'), ad uso degli Ufficiali sanitari, studenti, ecc., dei dott. C. TONZIG e G. Q. RUATA, di p. XII-374 e 243 fig.	5 —
Igroscoopi, igrometri, umidità atmosferica , di P. CANTONI, di p. XII-142 e 24 fig.	1 50
Illuminazione elettrica . Impianti ed esercizi, di E. PIAZZOLI, 6 ^a ediz., p. XII-955, 468 fig. (in ristampa).	
Imbalsamazione umana , di F. DI COLO, di p. X-174 e 15 fig.	2 50
— vedi: Naturalista preparatore.	
Imbianchino decoratore , D. FRAZZONI, p. X-193	2 50
Imenotteri, neurotteri, pseudoneurotteri, ortotteri e rincoti , di E. GRIFFINI, di p. XVI-687 e 243 fig.	4 50
Imitazione di Cristo , di G. GERSENIO, volgarizzazione di C. GUASTI e note di G. M. ZAMPINI, 2 ^a ediz. di pag. L-462	4 50
Imitazioni — vedi Prodotti e procedimenti nuovi.	
Immunità e resistenza alle malattie , di A. GALLI-VALERIO, di p. VIII-218	1 50
Impianti elettrici a correnti alternate , di A. MARRO, 3 ^a ediz., di pag. XLVIII-862, con 379 incisioni e 81 tabelle	8 50
Imposte dirette . Riscossione, ecc., di E. BRUNI, di p. VIII-158	1 50
Incandescenza a gaz . Fabbricazione reticelle, di L. CASTELLANI, di p. X-140 e 33 inc.	2 —
Inchostri da scrivere , R. GUARESCHI, p. VIII-162	2 50
Industria frigorifera , di P. ULIVI, 2 ^a ediz., di p. XVI-272 e 74 fig.	3 —
Industria dei saponi — vedi: Sap.	
Industria tartarica , di G. CIAPETTI, di p. XV-276 e 52 fig.	3 —
Industria tessile . Analisi e fabbricazione dei tessuti tinti in filo e tinti in pezza, di F. Fachini, di pagine XII-211, con 30 incisioni	2 50
Industria tintoria , di M. PRATO, p. XXI-292, e 7 fig.	3 —
Industrie (Piccole), di I. GHERSI, 3 ^a ediz., di p. XII-388	3 50
Infanzia — vedi: Rachitide - Malattie dell' - Giardino infantile - Nutrizione - Ortofrenia - Posologia - Sorodomuto.	
Infermieri (Istruzioni per gli) — vedi: Assistenza.	
Infezione — vedi: Disinfezione - Medicatura antisettica.	
Infortuni sul lavoro . (Mezzi tecnici per prevenirli, di E. MAGRINI, di pag. 285 con 257 incisioni.	3 —
Infortuni in montagna . Manuale per gli alpinisti, di O. BERNHARD, trad. R. Curti, di p. XVII-60, e 55 tav.	3 50
Ingegneria civile e industriale (Manuale dell')	

	L. G.
di G. COLOMBO, 36 ^a e 37 ^a ediz. (101 e 106 ^o migliaio), di pagine 494, con 236 fig.	7 50
Ingegnere costruttore meccanico , di C. MALAVASI, 3 ^a ediz. di pag. xxxiv-862, con 1564 fig.	10 50
Ingegnere elettricista , di A. MARRO, 2 ^a ediz., di xxxv-862 e 254 fig.	8 50
Ingegnere navale , di A. CIGNONI, di pag. 324 e 36 fig.	5 50
Insegnamento dell'italiano , di G. TRABALZA, di p. xvi-254	1 50
Insetti delle case e dell'uomo e malattie che diffondono , con riguardo al modo di difendersene nelle città, nelle campagne, al fronte, di A. BERLESE, p. xii-293, con 100 inc.	4 50
Insetti nocivi all'agricoltura e alla selvicoltura , di C. CRAVERI, di pag. x-481, con 229 fig.	4 —
Insetti utili , di F. FRANCESCHINI, p. xii-160, 42 fig.	2 —
Interesse e sconto , di E. GAGLIARDI, 3 ^a ed., di p. 209	2 —
Invecchiamento artificiale dei vini, aceti e spiriti di A. DURSO-PENNISI, di pag. 185, con 35 inc.	2 50
Inventore (Guida dell'), di I. GHERSI. Consigli, istruzioni, leggi, di pag. xii-511	4 —
Invenzioni utili (Piccole), di S. PAOLETTI, di p. xvi-252 e 156 fig.	2 50
Ipotecche (Man. per le), di A. RABBENO (in ristampa).	
Islamismo , di I. PIZZI, di p. viii-494	3 —
Italia dialettale di G. BERTONI, di pag. 257	3 50
Ittiologia italiana , di A. GRIFFINI, di p. 487 e 244 fig.	4 50
Jucche (Le), di G. MOLON, di pag. viii-247, con 53 tavole in nero e 8 colorate	6 50
Laminazione del ferro e dell'acciaio , di M. BALSAMO, di p. viii-139, 50 fig. e 5 tav.	2 —
Laterizi , di G. REVERE, di p. xii-298 e 134 fig.	3 50
Latino volgare (II), di C. H. GRANDGENT, traduzione di N. MACCARONE, di pag. xxiv-298.	3 —
Latte e latterie sociali cooperative , di E. REGGIANI, di p. xii-444, con 96 fig.	4 —
Lavorazione dei metalli , di C. ARPESANI, 2 ^a ediz. rinnovata, di pag. xvi-603, e 547 inc.	5 50
Lavorazione dei legnami , di C. ARPESANI, 2 ^a ediz. (in corso di stampa).	
Lavori femminili , di T. e F. ODDONE, di p. viii-543, 822 inc. e 48 tav.	5 50
Lavori femminili — vedi anche: Abiti per signora - Biancheria - Macchine da cucire - Monogrammi - Trine a fuselli.	
Lavori marittimi e impianti portuali , di F. BASTIANI, di p. xxiii-424, con 209 fig.	6 50
Lavori in terra , di B. LEONI di p. xi-305 e 38 fig.	3 —
Lavoro donne e fanciulli . Legge, regolamento con note di E. Nosedà, di p. xv-174	1 50
Lawn-Tennis — vedi: Tennis.	
Lectures françaises et thèmes italiens , di J. PRAT, di pag. vi-158	1 50
Legatore di libri , di G. G. GIANNINI, 2 ^a ediz. ampliata, di pag. 263, con 27 tavole di cui 2 a colori	4 50
Legge comunale e provinciale , annotata da E. MAZZOCCOLO. 7 ^a ediz. (in corso di stampa).	

	L. e.
Legge elettorale politica (La nuova), accuratamente riveduta sul testo ufficiale	0 50
Legge sugli infortuni sul lavoro , di A. SALVATORE, di p. 312	3 —
Legge sui lavori pubblici e regol. , di L. FRANCHI, di p. IV-110-XLVIII (esaurito).	
Legge Notarile (La nuova) e Regolamento Settembre 1914, commentata da E. BRUNI, di pag. XII-571	4 50
Legge sull'ordinamento giudiziario , di L. FRANCHI, di p. IV-92-CXXXVI	1 59
Leggende popolari , di E. MUSATTI, 3 ^a ediz., di p. VIII-181	1 50
Leggi — vedi: Codici.	
Leggi sulla sanità e sicurezza pubblica , di L. FRANCHI, di p. IV-108-XCII	1 50
Leggi sulle tasse di registro e bollo , di L. FRANCHI, di p. IV-124-CII (esaurito).	
Leghe metalliche ed amalgame , di I. GHERSI, 2 ^a ediz., di p. XII-433 e 22 ff	4 —
Legislazione agraria italiana (Codice della) di E. VITA, di pag. XXVII-718	6 50
Legislazione sulle acque , di D. CAVALLERI, di p. XV-274	2 50
Legislazione rurale , di E. BRUNI, 3 ^a ediz., di p. XII-450	3 —
Legislazione sanitaria italiana , di E. NOSEDA, di p. VIII-570	5 —
Legnami indigeni ed esotici. Usi e provenienze , di O. FOGLI, di p. VIII-197, con 37 fig.	2 50
Lepidotteri italiani , di A. GRIFFINI, di p. XIII-248, con 149 fig.	3 —
Letteratura albanese , di A. STRATICÒ, di pag. XXIV-280	3 —
Letteratura americana , di G. STRAFFORELLO, di p. 158	1 50
Letteratura araba , di I. PIZZI, di p. XII-388	3 —
Letteratura assira , di B. TELONI, di p. XV-268	3 —
Letteratura bizantina (Storia della) (324-1453) di G. MONTELATICI, di pag. VIII-292	3 —
Letteratura drammatica , di C. LEVI, di pag. XII-339	3 —
Letteratura ebraica , 2 volumi, di A. REVEL, di p. 364	3 —
Letteratura egiziana , di L. BRIGIUTI, (in lavoro).	
Letteratura francese , dalle origini ai nostri giorni, di G. PADOVANI, di pag. XX-525	3 —
Letteratura e cretostomia giapponese , di P. ARCANGELI, di pag. XVI-299	3 50
Letteratura greca , di V. INAMA, 18 ^a ediz. ampliata ed in parte rifatta da D. BASSI e E. MARTINI, p. XVI-316	3 —
Letteratura indiana , di A. DE GUBERNATIS, di p. VIII-159	1 50
Letteratura inglese , di F. A. LAING e I. CORTI, di pag. VIII-208	1 50

	L. G.
Letteratura italiana , di C. FENINI, 6 ^a ediz. rifatta da V. Ferrari, di p. XII-268 (in ristampa).	
Letteratura italiana moderna e contemporanea , di V. FERRARI. 3 ^a ediz., di p. VIII-340	3 —
Letteratura italiana. Insegnamento pratico , di A. DE GUARINONI, di p. XIX-336	3 —
Letteratura militare , di E. MARANESI (esaurito).	
Letteratura norvegiana , di S. CONSOLI, di p. 288	1 50
Letteratura persiana , di I. PIZZI, di p. X-208	1 50
Letteratura provenzale moderna , di E. PORTAL, di p. XVI-221	1 50
Letteratura romana , di F. RAMORINO, 8 ^a ediz. di p. VIII-349	1 50
Letteratura rumena , di R. LOVERA, di p. X-198	1 50
Letteratura spagnuola , di B. SANVISENTI, di p. XVI-202	1 50
Letteratura tedesca , di O. LANGE, 3 ^a ediz. ital. di R. Minutti (in ristampa).	
Letteratura ungherese , di ZIGANY-ARPAD, di p. XII-205	1 90
Letteratura universale , di P. PARISI, di pag. 399	3 —
Letterature slave , di D. CIAMPOLI, 2 vol.	
I. Bulgari Serbo-Croati, Jugo-Russi, di p. IV-144	1 50
II. Russi, Polacchi, Boemi, di p. IV-142	1 50
Lettura delle carte topografiche , di A. FERRARI, di pag. XII-365, con 98 incisioni e 10 tavole	5 50
Limnologia. Studio dei laghi , di G. P. MAGRINI, di p. XV-212 e 53 fig.	3 —
Lingua cinese parlata , di F. MAGNASCO, di p. 130	2 —
Lingua giapponese parlata , di F. MAGNASCO, di p. XVI-110	2 50
Lingua gotica , di S. FRIEDMANN, di p. XVI-833	3 —
Lingua italiana — vedi: Arte del dire - Corrispondenza - Dialetti - Enciclopedia Hoepli - Figure grammaticali - Grammatica - Insegnamento d. italiano - Italia dialettale - Morfologia - Ortoepia - Retorica - Ritmica - Verbi Italiani - Vocabolario ital.	
Lingua latina — vedi: Abbreviature latine - Ape latina - Epigrafia - Esercizi - Filologia classica - Fonologia - Grammatica - Latino volgare - Letteratura romana - Metrica - Sinonimi lat. - Verbi.	
Lingua russa. Grammatica ed esercizi , di P. G. SPERANDEO, 4 ^a ediz. di p. IX-274	4 —
— vedi: Grammatica russa - Vocabolario russo e italiano.	
Lingue dell'Africa , di C. CUST, trad. di A. De Gubernatis, di p. IV-110	1 50
Lingue germaniche — vedi: Grammatica danese-norvegiana, inglese, olandese, tedesca, svedese.	
Lingue neo-elleniche — vedi: Conversazione Crestomazia - Dizionario greco mod.	
Lingue slave — vedi Grammatica croato-serba, Grammatica slovena, Grammatica albanese, L'albanese parlato.	
Lingue neo-latine , di E. GORRA. (2 ^a ediz. in lavoro).	
Lingue straniere , di C. MARCEL, trad. di G. DAMIANI, di p. XVI-136	1 50

Linguistica — vedi Grammatica storica della lingua Figure (Le) grammaticali - Verbi italiani.	
Liquorista , di A. CASTOLDI, 2000 ricette pratiche, 3 ^a ediz. rifatta del Man., A. Rossi, pag. XVI-731 e 19 inc.	7 50
Litografia , di C. DOYEN, di p. VIII-261, con 8 tav.	4 —
Livellazione pratica , di A. VEGLIO, p. XII-129, 47 fig.	2 =
Locomobili e trebbiatrici . Man. pel conduttore, di L. CEI. 3 ^a ediz. di p. XVI-376, 227 fig. e XXXVII tab.	3 —
Logaritmi a 5 decimali , di O. MULLER, 13 ^a ediz. a cura di M. RAINA. di p. XXXVI-191	1 50
Logica , di W. JEVONS, trad. C. CANTONI. 5 ^a ediz., di p. VIII-156, con 15 fig.	1 50
Logica matematica , di C. BURALI-FORTI, p. VI-158	1 50
Logismografia , di C. CHIESA, 4 ^a ediz. con note del prof. A. MASETTI, di p. XV-196	1 50
Lotta greco-romana con cenni storici sulla Storia della lotta, di A. COUGNET, di pag. VIII-490 con 168 fo- tografie di celebri lottatori e 126 figure nel testo.	5 50
Lotte libere moderne . Svizzera, Islandese, Giappo- nese, Americana, Turca, di A. COUGNET, di pagine XXIV-223, con 190 incisioni.	2 50
Luce e colori , di G. BELLOTTI. (2 ^a ediz. in lavoro).	
Luce e suono , di E. JONES, trad. di U. Fornari, di p. VIII-336 e 121 inc.	3 —
Luce e salute . Fototerapia e radioterapia, di A. BEL- LINI, di p. XII-362 e 65 fig.	3 50
Macchine e caldaie (Altante di). S. DINARO, di pa- gine XV-80, con 112 tav. e 170 fig. (in ristampa).	
Macchine (Il montatore di) di S. DINARO, 2 ^a ediz. di p. XVI-502 e 62 incis.	4 —
Macchine per cuocere e ricamare , di A. GALAS- SINI, di p. VII-230 e 100 fig.	2 50
Macchine utensili moderne (I problemi pratici delle), di S. DINARO, di pag. XVI-157	2 50
Macchine a vapore e Turbine a vapore , di H. HAEDER e E. WEBBER, 2 ^a ediz. ital., di p. XX-627, con 1822 incis.	8 50
Macchinista e fochista , di G. GAUTERO e L. LO- RIA, 14 ^a ed. rifatta da C. Malavasi, p. XVI-318 e 188 fig.	3 50
Macchinista navale e Costruttore Mecca- nico di E. GIORLI, 2 ^a ed. rifatta, di pag. 591 e 350 fig.	8 50
Macelli moderni . Conservazione delle carni, di P. A. PESCE, di p. XV-510 e 73 fig.	6 50
Madrepereia . Suo uso nella industria e nelle arti, di E. ORILIA, di p. VIII-258, 40 fig. e 4 tav.	4 50
Magnetismo ed elettricità , di F. GRASSI, 4 ^a ed., di p. XXII 878, con 398 fig. e 6 tav.	7 50
Magnetismo e ipnotismo , di G. BELFIORE, 4 ed., di pagine VIII-465	3 50
Maiale . Razze, riproduzione allevamento, di E. MAR- CHI. 3 ^a ediz. a cura C. PUCCI, di pag. XVI-602 e 103 inc.	6 —
Maloliche e porcellane , di L. DE MAURI. 2 ^a ediz., di pag. XIV-843, con 430 incis., 43 tav. e 3500 marche	12 50

	L. C.
Mais o granoturco. Coltivazione, di E. AZIMONTI. 2 ^a ediz., di p. XII-196 e 61 inc	2 50
Malaria e risale in Italia , di G. ERCOLANI, di p. VIII-203	2 —
Malattie degli animali utili all'agricoltura , di P. A. PESCE, di pag. XII-611	4 50
Malattie crittogamiche delle piante erba- cee , di R. WOLF, trad. di P. Baccarini, di p. X-263 e 50 inc.	2 —
Malattie dell'infanzia , di G. CATTANEO, di pa- gine XII-506	4 —
Malattie infettive degli animali , di U. FER- RETTI, di p. XX-582	4 50
Malattie dei lavoratori e igiene industria- le , di G. ALLEVI, di p. XII-421	3 50
Malattie mentali. di L. MONGERI, di p. XVI-263 con 28 tav.	3 50
Malattie dell'orecchio, del naso e della gola , di T. MANCIOLI, di p. XXIII-540, con 98 inc.	5 50
Malattie dei paesi caldi , di C. MUZIO, di p. XII- 562, con 154 fig. e 11 tav.	7 50
Malattie della pelle , di G. FRANCESCHINI, di pa- gine XVI-217	2 50
Malattie dei polli ed altri volatili , di P. A. PESCE, di p. XVI-297 e 50 incis.	2 50
Malattie del sangue. Ematologia di E. REBU- SCHINI, di p. VIII-432	3 50
Malattie sessuali , di G. FRANCESCHINI, 3 ^a ediz., di pag. XV-280	3 50
Malattie e alterazioni del vino , di S. CETTO- LINI, 2 ^a ediz., di p. VIII-380 e 15 fig.	3 —
Malattie dei vini. Chiarificazione, di R. AVERNA- SACCA, di p. XII-400 e 23 fig.	3 50
Mandato commerciale , di E. VIDARI, di p. VI-160 Mandolinista (Man. del) di A. PISANI (2 ^a ediz. in corso d stampa).	1 50
Maniscalco pratico , di C. VOLPINI. Anatomia, fer- ratura, di p. XVI-398 e 193 fig.	4 50
Manzoni A. , Cenni biografici di L. BELTRAMI, di p. 109, con 9 autografi e 68 inc.	1 50
Mare (Il) di V. BELLIO, di p. IV-140 e 6 tav.	1 50
Maria (Vita di), di L. ASIOLI, pag. VIII-202	3 —
Marina — vedi: Attrezzatura navale - Bandiere - Capita- tano marittimo - Canottaggio - Ingegnere navale - Filo- nauta - Flotte moderne - Marine da guerra - Marino - Nautica stimata - Astronomia nautica - Codice di ma- rina - Avarie e sinistri marittimi.	
Marine da guerra del mondo al 1897 , di L. D'ADDA, di p. XVI-320 e 77 ill.	4 50
Marino (Manuale del) Militare e mercantile, di G. DE AMEZZAGA, 2 ^a ediz. con appendice di E. B. di Santa- flora, di p. VIII-438, con 18 silografie	5 —
Marmista , di A. RICCI 2 ^a ediz., di p. XII-154 e 48 inc. Massaggio , di R. MAINONI, p. XII-179 (2 ^a ed. in lavoro).	2 —

	L. S.
Matematica attuariale , di U. BROGGI, di pagine XV-347	3 50
— vedi: <i>Scienza attuariale</i> .	
Matematica (Compiementi di) ad uso dei chimici, di G. VIVANTI, di p. X-381	3 —
Matematica dilettevole e curiosa . Problemi, Giuochi, ecc., di I. GHERSI, di pag. 740 con 693 figure	9 50
Matematiche — vedi: <i>Algebra - Aritmetica - Astronomia - Calcolo Celerimensura - Compensazione errori - Computisteria - Contabilità - Cubatura - Lagrangi - Curve - Economia matematica - Equazioni integrali - Formulario - Gruppi di trasformazione - Interesse - Logaritmi - Logica matematica - Ragioneria - Storia della matematica - Trigonometria - Tracciamento curve - Triangolazioni</i> .	
Matematiche superiori (Repertorio di), di E. PASCAL. 2 vol.	
I. <i>Analisi</i> , di p. XVI-642	6 —
II. <i>Geometria e indice per i due vol.</i> , di p. 950	9 50
Materia medica moderna , di G. MALAGRIDA, di p. XI-761 (esaurito).	
Materie grasse (Industria), I grassi e le cere, di S. FACHINI, di p. XIII-651	6 50
Mattoni e pietre di sabbia e calce (Arenoliti), di E. STOFFLER e M. GLASENAPP, con aggiunte di G. Revere, di p. VIII-232, 85 fig. e 3 tav.	3 —
Meccanica , di R. S. BALL, trad. I. Benetti, 6 ^a ed., riveduta e ampl. da C. MAVAVASI, di p. XVI-198 e 87 fig.	2 50
Meccanica agraria , di V. NICCOLI, 2 vol.	
I. <i>Lavorazione del terreno</i> , 2 ^a ed. di p. 470 e 176 inc.	4 50
II. <i>Dal seminare al compiere la prima manipolazione dei prodotti</i> , di p. XII-426 e 175 fig.	4 —
Meccanica applicata (Man. elem. di) di F. MASSERO, per le offic. e scuole operaie. Pag. XX-434 con 371 inc.	6 50
Meccanica Industriale nelle scuole e per l'officina , di S. DINARO, (in ristampa)	
Meccanica del macchinista di bordo , di E. GIORLI, di p. XIII-297 e 92 fig.	2 50
Meccanica razionale , di R. MARCOLONGO, 2 vol.	
I. <i>Cinematica - Statica</i> , 2 ^a ediz. di pag. xv-323, con 32 inc.	4 50
II. <i>Dinamica-Idromeccanica</i> , di p. vi-324 e 24 inc.	3 —
Meccanica (Tecnologica) - v.: <i>Aeronautica - Aggiustatore - Appr. meccan. - Automobilista - Aviazione - Caldare - Chauffeur - Costruzioni metalliche - Dinamica - Disegnatore meccanico - Disegno industriale - Fresatore - Ingegnere civile - Ingegnere costruttore meccanico - Lavorazione dei metalli - Locomobili - Macchine (Atlante di), (Montatore di) - Macchine utensili - Macchinista e fuochista - Macchinista navale - Meccanico - Meccanismi - Modellatore meccanico - Momenti di inerzia - Orologeria - Termodin. - Tornitore meccan.</i>	
Meccanico (II), di E. GIORLI. 7 ^a ediz., di p. XVI-537 e 341 fig.	4 50
Meccanico moderno (guida pratica del) di A. MASSENZ. Manuale teorico-pratico ad uso dei capi-officina ed alunni delle scuole ind. e d'arti e mestieri, meccanici, tornitori, fabbri, di pag. XXIV-3 1 con 331 inc.	4 50

- Medicamenti** — vedi: Diabete melito - Droghe - Elioterapia - Farmacista - Farmacoter. - Materia med. - Medicatura - Med. d'urgenza - Med. prat. - Posologia
Prodotti chimici organ. - Rimedi - Sieroterapia - Sifilide - Soccorsi urgenza - Specialità medicinali - Veleni.
- Meccanismi** (500). Dinam., Idraul., Pneumat., ecc., di T. BROWN. (2^a ediz. ital. a cura di C. Malavasi, (in corso di stampa).
- Medicatura antisettica**, di A. ZAMBLER, con prefazione di E. Tricomi, di p. XVI-124 e 6 inc. 1 50
- Medicina d'urgenza**, di E. TROMBETTA (esaurito).
- Medicina legale militare**, di E. TROMBETTA, di p. XVI-330 (esaurito)
- Medicina sociale**, di G. ALLEVI, di p. 400 3 50
- Medicina dello spirito**, di C. GIACHETTI, pag. 235. 2 50
- Medico (II) a bordo e nei paesi tropicali**, di R. RIBOLLA, di pag. XIX-326 3 50
- Medico pratico**, di C. MUZIO, 4^a ediz., di p. XV-962 . 8 50
- Membra artificiali** (Vitalizzazione delle) di G. VANGHETTI, di pag. 241, con 137 figure 3 50
- Merceologia tecnica**, di P. ALESSANDRI, due vol.
 Vol. I. Materie prime, p. XI-530, 142 tav. e 93 inc. 6 —
 Vol. II. Prodotti chimici, di p. 526, 83 tav. e 16 inc. —
- Merceologia e Istituzioni commerciali**, di E. BIANCHI (in sostituzione del Manuale di LUXARDO) di pag. XVI-488 4 50
- Mesotorio (II) nella cura di alcune dermatosi e neoplasie maligne della pelle**, di A. MASOTTI, di pag. 140, con 49 inc. nel testo 2 —
- Metalli preziosi. Argento, oro, platino**, di A. LINONE, di p. XI-315 3 —
- Metallocromia**. Colorazione e decorazione dei metalli, di I. GHERSI, 2^a ediz., di pag. XVI-317 3 50
- Metallografia applicata ai prodotti siderurgici**, di U. SAVOIA, di p. XVI-205 e 94 fig. 3 50
- Metallurgia** — vedi: Acciai - Coltivazione delle miniere - Fonditore - Lavorazione metalli - Leghe metalliche - Meccanica industriale - Metallografia - Ricettario dell'elettricista - Ricett. di metallurgia - Saldature - Siderurgia - Tecnologie per giovani - Tempera e cementazione - Zinco.
- Metallurgia dell'oro**, di E. CORTESE, di p. XV-262 e 35 inc. 3 —
- Meteorologia agricola**, di G. COSTANZO e C. NEGRO, di p. VIII-208 e 27 inc. 2 50
- Meteorologia generale**, di L. DE MARCHI, 2^a ediz., di p. XVI-225 con 13 fig. 1 50
- Metrica dei greci e dei romani**, di L. MÜLLER, 2^a ediz. ital. di G. Clerico, di p. XVI-186 1 50
- Metrologia universale e codice metrico internazionale**, di A. TACCHINI, di p. XX-482 6 50
- Mezzeria pratica**, di A. RABBENO (Esaurito).
- Microbiologia**. Malattie infettive, di L. PIZZINI, di p. VIII-142 2 —
- Microscopia** — vedi: Anatomia microscopica - Animali parassiti - Batteriologia - Chimica clinica - Microscopio - Protistologia - Tecnica protistologica.

	i. c.
Microscopio (II), di C. ACQUA, 2 ^a ediz., di p. XII-230 .	2 —
Militaria — vedi: Armi antiche - Arte militare - Codice cavalleresco - Duellante - Scherma - Tattica - Telemetria - Tiro a segno - Ufficiale esercito.	
Mineralogia descrittiva , di L. BOMBICCI, 3 ^a ediz. a cura di P. Vinassa De Regny, di p. IV-330, con 138 fig.	3 —
Mineralogia generale , di L. BOMBICCI. 3 ^a ediz. a cura di P. Vinassa De Regny, di p. XVI-210, con 193 fig. e 2 tav. (in ristampa)	
Minerall (I), per E. ARTINI, di pag. XVI-422, con 40 tav. e 132 incisioni.	9 50
Miniere (Coltivazione delle), di S. BERTOLIO. 3 ^a ediz., di pag. VIII-371, con 112 incisioni	3 50
Minimi quadrati . Formole, Esercizi e Applicazione alla Topografia, di P. FANTASIA, di pag. XVI-339, con 107 esercizi	4 —
Misuratori elettrici (Frodi nei), di M. LANFRANCO, di p. XI-277, con 27 inc. e 39 tavole	4 50
Mitologia classica illustrata, di F. RAMORINO, 5 ^a ediz. di p. X-356 e 91 fig.	3 —
Mitologia (Dizionario di), di F. RAMORINO (in lavoro).	
Mitologia greca , in due vol. I. Divinità. II. Eroi, di A. FORESTI (2 ^a ediz. in lav.)	
Mitologia tedesca , di R. MINUTTI, di p. XX-348 .	3 —
Mitologie orientali , di D. BASSI. I. Mitologia Babilonese, Assira, di p. XVI-219 .	1 50
Modellatore meccanico, falegname, ebanista , di V. GOFFI. 2 ^a ediz. di p. XVII-435	5 50
Mollni . Industria. Costruzioni ecc. di C. SIBER MILLOT, 3 ^a ediz. rifatta da C. MALAVASI, di pag 425, con 226 figure e dieci tavole	6 —
Momenti d'inerzia e loro applicazioni , di E. GIORLI, di pag. VIII-166 con 148 figure	2 50
Moneta e falsa monetazione , di U. MANNUCCI, di p. XI-271	3 —
Monete, pesi e misure Inglesi , di I. GHERSI, di p. XII-196, 46 tabelle di conti IAU (in ristampa).	
Monete greche , di S. AMBROSOLI. 2 ^a ediz. rifatta da S. RICCI, di pag. XXV-609 con 670 inc., 2 tav. e 4 carte	9 50
Monete papali moderne di S. AMBROSOLI, di pagine XII-131 e 200 inc.	2 50
Monete romane , di F. GNECCHI. 3 ^a ediz. di p. XVI-418 con 203 fig. e 25 tav. (in ristampa).	
Monete romane . I tipi monetari di Roma Imperiale, di F. GNECCHI, di p. VIII-119 e 28 tav.	5 —
Monogrammi , di A. SEVERI, 73 tavole a serie di due e di tre cifre (esaurito).	
Monogrammi moderni , di A. SORESINA, in 35 tav.	3 —
Morfologia greca , di V. BETTEI, di p. XX-376	3 —
Morfologia italiana , di E. GORRA, di p. VI-142	1 50
Morte vera e morte apparente , di F. DEL- L'ACQUA, di p. VIII-136	2 —
Mosche - Vedi Insetti della casa.	

	L. G.
Mosti del vini e degli spiriti. Densità ecc. , di E. DE CILLIS, di p. XVI-230	2 —
Mosto (Dal) al vino. Fermentazione alcoolica , di S. CATTOLINI di p. XII-490, con 62 inc.	4 50
Motociclista (1 ^a ed.) <i>Side-cars e Motorettes</i> , di F. BORRINO, 3 ^a ediz., rifatta, di p. (ristampa). Motori Diesel — vedi Motori a olio pesante.	4 50
Motori a gaz , di V. CALZAVARA (2 ^a ediz. riveduta, di pag. XXXVI-423 con 160 incisioni	4 50
Motori a olio pesante , a pressione ed a forza viva, di E. GARUFFA, di pag. VIII-493, con 363 incisioni	6 50
Motori a scoppio , di E. GARUFFA, 3 ^a ediz., di pagine 659 con 617 fig. (in ristampa).	
Motrici ad esplosione, a gaz povero, ad olii pesanti, a petrolio, per aviazione, Diesel , di F. LAURENTI, 3 ^a ed. ampliata di p. 598, con 355 inc.	6 50
Municipalizzazione dei servizi pubblici , di C. MEZZANOTTE, di p. XX-324	3 —
Muratore (II) , di I. ANDREANI, 2 ^a ed. di p. 280 e 235 fig.	3 —
Musica. Espressione e interpretazione , di G. MAGRINI, di p. VIII-119 e 228 fig.	2 —
Musica (Manuale teorico pratico della) , per le famiglie e le scuole di G. MAGRINI, 2 ^a ediz. di pag. 615	5 5
Musica — vedi anche ai singoli titoli: Acustica musicale - Armonia - Arte e tecnica del canto - Ballo - Canto - Chitarra - Contrappunto - Mandolinista - Musica - Pianista - Psicologia musicale - Ritmica - Semiografia musicale - Storia della musica - Strumentazione - Strumenti ad arco - Violoncello - Violino.	
Napoleone I. , di L. CAPPELLETTI, 3 ^a ed. di p. 306	3 —
Naturalista preparatore (Imbalsamatore) , di R. GESTRO, 5 ^a ediz., di p. XVI 214 e 52 fig.	2 50
Naturalista viaggiatore , di A. ISSEL e R. GESTRO, di p. VIII-144 e 38 inc. (esaurito).	
Nautica — vedi: Astronomia nautica - Attrezzatura navale - Avarie e sinistri marittimi - Bandiere - Canotaggio - Codice di marina - Costruttore navale - Doveri macchinista navale - Filonauta - Flotte moderne - Ingegnere navale - Lavori maritt. - Macch. navale - Nautica stimata - Nave	
Nautica stimata o navigazione plana , di F. TAMI, di p. XXXII-179 e 47 fig.	2 50
Nave (La) moderna da battaglia , di G. ALMAGIÀ, di pag. VIII-237, con 60 figure e tavole	3 —
Nave (La) in terra , di E. GIORLI, di pag. VIII-113, con 497 illustrazioni	3 50
Nave (La) subacquea. Sottomarini e sommergibili di E. CAMPAGNA, di pag. 358, con 108 inc. e 8 tavole	5 50
Navigazione aerea (Aviazione) , di A. DE MARIA, di p. XVI-338 e 103 fig. (in ristampa).	
Nevrastenia , di L. CAPPELLETTI di p. XX-490 (esaur.)	
Notalo (Man. del) , di A. GARETTI, 9 ^a ediz. interamente rifatta. ampliata e messa al corrente con le nuovissime disposizioni di legge per cura dell'avv. G. V. BIANCOTTI, di pag. XX-904	9 50

	L. G.
Numismatica. Atlante numismatico italiano , di S. AMBROSOLI, di p. XVI-428 e 1746 inc.	8 50
Numismatica (Manuale di) , di S. AMBROSOLI, 5 ^a ediz., rifatta di F. GNECCHI, di pag. 248, con 40 tav. eliottipiche	5 50
Numismatica — vedi anche ai singoli titoli: greche, papali, romane Guida numismatico.	
nuoto (Il). L'arte di nuotar bene , di A. BERETTA, di pag. XII-278, con 109 incisioni	2 50
Nutrizione del bambino , di L. COLOMBO, di p. XX-228 e 12 inc.	2 50
Ocullistica (Manuale di) , per Medici e Studenti, di D. BRUNO, di pag. XII-288, con 29 incisioni.	3 50
Occultismo , di N. LICÒ, di p. XVI-328	3 —
Occultismo — vedi anche ai singoli titoli: Chiromanzia - Dizionario di scienze occulte - Magnetismo - Spiritismo - Telepatia.	
Oceanografia , di G. MAGRINI (in lavoro).	
Oftalmojatria veterinaria , di P. NEGRI e V. RICCIARELLI, di p. XVI-279, con 87 ill. e 15 tavole	3 50
Oli vegetali. Piante erbacee a seme oleoso , di G. DEL NERO, di p. XV-313 e 41 inc.	3 50
Oli e grassi vegetali, animali e minerali , di G. Fabris, di pag. 546, con 23 inc.	5 50
Olivicoltura e industria dell'olio d'oliva , di F. R. SIMARI, di pag. XIX-465, con 146 incisioni	4 50
Omero , di W. GLADSTONE, trad. di R. Palumbo e C. Fiorilli (esaurito).	
Operalo Manuale dell' , di G. BELLUOMINI, 8 ^a ediz., riveduta da I. GHERSI di p. 314 con 33 inc.	2 50
Operalo elettrotecnico , di G. MARCHI, 5 ^a ediz., di p. XX-670 con 417 fig. (in ristampa).	
Operalo (L') meccanico al macchinario moderno d'officina , di G. CHIOVATO, curata da C. ARPESANI, di pag. VIII-333 con 131 incisioni	3 50
Orchidee , di A. PUCCI, di p. VI-303, e 95 inc.	3 —
Ordinamenti degli Stati liberi d'Europa , di F. RACIOPPI, 2 ^a ediz., di p. XII-316	3 —
Ordinamento degli Stati liberi fuori d'Europa , di F. RACIOPPI, di p. VIII-376	3 —
Orefice (Man. per l') , di E. BOSELLI, 2 ^a ed., (in ristampa).	
Oreficeria floreale (Modelli) , di A. MYLIUS, 50 tavole e testo	3 —
Organista (Man. dell') , di C. LOCHER e pref. di E. Bossi, di p. XIV-187	2 50
Organoterapia , di E. REBUSCHINI, di p. VIII-432	3 50
Ornamenti sulle stoffe (L'arte di disporre gli) , di E. CASARTELLI, di p. XI-37, 38 tav. e 170 disegni	3 50
Ornatista (Man. dell') , di A. MELANI, 2 ^a ediz., XXVIII tav. e testo	4 50
Ornitologia italiana , di E. ARRIGONI DEGLI ÖDDI, di p. 907, 36 tav. e 401 fig.	15 —
Orologeria moderna , di E. GARUFFA, 2 ^a ediz., di p. VIII-384 e 366 fig.	5 50

	L. G.
Orticultura , di D. TAMARO, 5 ^a ediz. rifatta, di pag. 630, con 237 inc.	5 50
Ortoepia e ortografia italiana moderna , di G. MALAGOLI, 2 ^a ediz. riveduta, di pag. XX-294	3 —
Ortofrenia. Educazione dei fanciulli , di P. PARISE, di p. XII-231	2 —
Ortopedia — vedi: Membra artificiali.	
Ospedali — vedi: Igiene ospedaliera.	
Ostetricia. Ginecologia minore , di L. M. BOSSI 2 ^a ediz. curata da V. DE BLASI, di pag. XV-497 con 127 figure	4 50
Ostricoltura e mitilicoltura , di D. CARAZZI, di p. VIII-302	2 50
Ottica , di E. GELCICH, di p. XVI-576 e 261 fig.	6 —
Ottica (L') di Euclide di G. OVIO. (In corso di stampa).	
Paga giornaliera (Prontuario della), da L. 0,50 a L. 10, di C. CARREGARO-NEGRIN. 2 ^a ediz., di p. X-463.	5 50
Paleoetnologia , di G. PINZA (in sostituzione del Manuale di REGAZZONI, in corso di stampa).	
Paleografia greca e latina , di E. A. THOMPSON, trad. di G. Fumagalli, 3 ^a ediz., di p. XII-208, con 38 inc. e 8 tavole	3 —
Paleontologia , di P. VINASSA DE REGNY, di p. XVII-512, con 356 fig.	5 50
Pane e panificazione , di G. ERCOLANI, di p. VIII-261, con 61 inc. e 4 tav. (in ristampa)	
Parrucchiere (Manuale del), di A. LIBERATI, di p. XII-219 e 88 inc.	2 50
Pasticciere e confettiere moderno , di G. CIOCCA, 2 ^a ediz., di pag. LXXII-470, con 136 illustrazioni e 36 tavole in cromo	8 50
Pastificio (Industria del), di R. ROVETTA, di p. XVI-240, 107 inc. e 4 tav.	3 —
Patate . Coltura e usi, di N. ADUCCI pag. 245 e 20 fig.	2 50
Patologia degli infortuni sul lavoro in rapporto alla assicurazione, di T. CASAROTTI, pag. XV-642	6 —
Pedagogia (Storia della), di A. MORGANA, con prefazione di A. STRATICÒ, di pag. XIX-553	4 —
Pedagogia (Elementi di), di G. VIDARI.	
Vol. I. I dati della pedagogia, di pag. 412	3 50
Vol. II. La dottrina generale dell'educazione (in corso di stampa).	
Vol. III. La Didattica (in corso di stampa).	
Pellagra . Storia, patogenesi, ecc., di G. ANTONINI, di p. VIII-166 e tav.	2 —
Perito meccanico (II) nello studio di macch. idrovivere, idrauliche, pneumofore, impianti industriali, ecc., di S. Dinaro, di pag. VIII-252	2 50
Pescatore (Man. del), di L. MANETTI (in ristampa).	
Peso dei metalli , a U, a Y, a Z, a T e a doppio T, di G. BELLUOMINI, 2 ^a ediz., di pag. XXIV-248 (in ristampa).	
Pianista (II). Pensieri, giudizi e consigli sullo studio del pianoforte di V. RICCI, di pag. 263	2 50
Piante aromatiche e medicinali (Coltivaz. delle) di C. CRAVERI, di pag. XXIX-307, con 71 incisioni	8 50
Piante e fiori sulle finestre, nei cortili, ecc. di A. Pucci, 3 ^a ediz. di p. VIII-214 e 107 fig.	2 50

	L. C
Plante erbacee a seme oleoso , di G. DEL NERO, di p. XV-313 e 51 fig.	3 50
Plante industriali , A. ALOI, 3 ^a ed., p. XI-274, 64 inc.	2 50
Plante tessili , di M. A. SAVORGNAN D'OSOPPO, di p. XII-476 e '72 inc.	5 —
Pietre preziose , di U. MANNUCCI, di p. XVI-308, 23 inc. e 14 tav.	6 50
Pila elettrica (La) , di A. ASTOLFONI, di p. XV-297, con 105 incis.	3 —
Pino da pinoli , di L. BIONDI e E. RIGHINI, p. XII-142	2 50
Protecnica moderna , di F. DI MAJO, 3 ^a ediz. riv. e ampliata da G. FIORINI, di pag. 198, con 130 inc.	2 50
Piscicoltura pratica del Prof. F. SUPINO di p. VIII-327, con 79 incisioni e 14 tavole.	5 50
— vedi: Idrobiologia applicata.	
Pittura. Fiori all'acquarello , ad olio ed a guazzo sulle stoffe, di G. RONCHETTI, di p. VIII-167, e 11 tav.	3 —
Pittura pel dilettanti , ad olio, acquarello e miniatura, G. RONCHETTI, 5 ^a ed., p. XVI-405, 30 inc. 32 tav.	4 50
Pittura italiana antica e moderna , di A. MELANI, 3 ^a ediz., di p. XVIII-527 e 164 tav.	9 50
Pittura murale. Affresco, tempera, ecc. , di G. RONCHETTI, di p. XV-358	3 —
Pittura — vedi anche: Anatomia pittorica - Colori e vernici - Composizione delle tinte - Decorazione - Disegno - Luce e colori - Restauratore dipinti - Scenografia - Storia dell'arte.	
Planetologia di E. CORTESE, di pag. VIII-387 con 12 figure e 2 tavole	3 —
Pneumonite crupale e sua cura , di A. SERAFINI, di p. XVI-222	2 50
Polledri, curve e superfici , secondo i metodi della Geometria descrittiva, di G. LORIA, di p. XVI-231	3 —
Pollgonazione tacheometrica di A. BARBIERI, di pag. XVI-246	2 50
Pollzia giudiziaria , ad uso dei Periti e Magistrati di L. TOMELLINI, di p. XX-352 e 161 inc.	5 —
Pollzia sanitaria degli animali , di A. MINARDI, di p. VIII-333 e 7 fig.	3 —
Polli — vedi: Malattie dei polli - Avicoltura.	
Pollicoltura , di G. TREVISANI, 9 ^a ediz., di pag. XVI-224 ed 88 incisioni.	2 50
Pomodoro. Coltivazione - Industria, ecc. , di R. ROVETTA, di pag. 295, con 90 figure	3 —
Pomologia , G. MOLON, p. XXXII-717 86 inc. e 12 tav.	3 50
Pomologia artificiale , di M. DEL LUPO, di p. VI-132 e 34 inc.	2 —
Pompieri moderno. Manuale del vigile del fuoco , di P. COGOLI e R. RAMPINI, di p. 500, con 14 tav. e 526 fig.	7 50
Porco (Il) , Razze, allev., ecc., di F. FAELLI, di p. XIX-461, con 100 fig. e 5 tavole	5 —
Posologia dei rimedi più usati nella terapia infantile , di A. CONELLI, di p. VIII-186	2 —
Posta. Manuale postale di A. PALOMBI, di p. XXX-309	3 —
Prati (I) . Prati naturali, artificiali, pascoli, ecc., di E. MARCHETTANO, di p. VIII-392 e 162 inc.	4 —

	L. G.
Prealpi bergamasche. Valsassina, Valtellina e Valcamonica, di A. STOPPANI e A. TARAMELLI, 3 ^a ediz. di p. 290, 15 tav. e 3 carte. 2 vol. in busta	6 50
Privative governative, Uffici di vendita e loro funzionamento. Rivendite, di I. GUASTALLA, p. XIX-406	3 50
Privative industriali — vedi: Codici e leggi Vol. IV (p. 14).	
Processi fotomeccanici moderni, di R. NAMIAS, 2 ^a ediz., di pag. XI-321, con 76 figure e 12 tav.	4 —
Prodotti agricoli del tropico, di A. GASLINI, di p. XVI-276 (in ristampa).	
Prodotti ceramici. Majoliche, porcellane, grès, di G. MADERNA, di p. XII-345 e 92 fig.	4 50
Prodotti chimici organici usati come medicinali (Fabbric. dei) di C. CRAVERI. Preparaz. caratteri, reazioni, usi, dosi di 1600 prodotti Pag. VIII-730 con 27 inc.	8 50
Prodotti e procedimenti nuovi nelle industrie (succedanei, surrogati, ecc.) di I. GHERSI, di pag. 986, con 148 inc.	9 50
Produzione e commercio del vino in Italia, di S. MONDINI, di p. VII-303	2 56
Profilassi e disinfezione per uso del R. Esercito del Cap. Medico V. CH'ODI, di pag. XII-196 con 32 inc.	4 50
Profumiere (Man. del), di A. ROSSI, 2 ^a ed., p. XXIV-650	6 50
Progettista moderno di costruzioni architettoniche, di I. ANDREANI, 2 ^a ediz. ampliata di pag. XV-559, con 196 inc. e 67 tavole	6 50
Proiezioni fisse e cinematografo, di L. SASSI, di p. XVI-484, con 308 fig.	5 —
Prontuario tecnico legislativo, di G. VIVARELLI, di p. 300, con 131 inc.	3 —
Proprietario di case e opifici, di G. GIORDANI, di p. XX-264	1 50
Prospettiva, di C. CLAUDI, 3 ^a ed., p. XII-76 e 33 tav.	2 50
Prospettiva per gli scultori, il Bassorilievo, di A. NOELLI, di pag. XII-78, con 53 disegni	2 50
Protezione degli animali, di N. LICÒ, di p. VIII-200	2 —
Protistologia, di L. MAGGI, 2 ^a ed., di p. 294 e 93 inc.	3 —
Proverbi e modi proverbiali italiani, di G. FRANCESCHI, di p. XIX-380	3 —
Proverbi sul cavallo, di C. VOLPINI, di p. XIX-172	2 50
Psichiatria. Confini, cause e fenomeni della pazzia, di J. FINZI, di p. VIII-225 (esaurito).	
Psicologia, di C. CANTONI, 2 ^a ediz. (esaurito).	
Psicologia fisiologica, di G. MANTOVANI, 2 ^a ediz., di p. XII-175 e 16 inc.	1 50
Psicologia musicale, di M. PILO, di p. X-259	2 50
Psicopatologia legale, di L. MONGERI, di p. XX-421	4 50
Psicoterapia, di G. PORTIGLIOTTI, p. XII-318 e 22 inc.	3 —
Pugilato e lotta libera per difesa personale, di A. COUGNET, 2 ^a ed., p. XXXV-396 e 222 inc.	4 50
Raccogliatore di oggetti minuti e curiosi, di J. GELLI, di p. X-344 e 310 inc.	5 50
Rachitide e deformità da essa prodotte, di P. MANCINI, di p. XXVIII-300 e 116 fig.	4 —

	L. G.
Radioattività , di G. A. BLANC, pref. di A. Sella e Append. di G. D'ORMEA, di p. VIII-266 e 72 inc.	3 —
Raggi Röntgen e loro pratiche applicazioni , di I. TONTA, di p. VIII-160 (esaurito) — vedi: Röntgen tecnica.	
Ragioneria , di V. GITTI, 6 ^a ediz., di p. VIII-115	1 50
Ragioneria delle cooperative di consumo , di G. ROTA, (esaurito).	
Ragioneria domestica , di A. MASETTI. 2 ^a ediz. di pag. XII-186	1 50
Ragioneria industriale , di O. BERGAMASCHI, 3 ^a ediz. a cura di A. MASETTI, di p. VIII-404	4 —
Ragioneria pubblica , di A. MASETTI, di p. XV-293	3 —
Ragioniere (Prontuario del), di E. GAGLIARDI. 2 ^a ed. rifatta ed aumentata, di pag. XII-603	6 59
Razze bovine, equine, suine, ovine e caprine , di F. FAELLI 2 ^a ediz. ampliata di pag. XXXIII-512 con 197 tav.	12 50
Reattivi e reazioni di E. TOGNOLI, di pag. 289.	3 50
Regolo calcolatore e applicazioni nelle operazioni topografiche , di G. POZZI, 2 ^a ediz., di p. XVI-303 e 150 fig.	3 —
Religione — vedi Bibbia - Corano - Imitazione Cristo - San Giovanni - San Paolo - Vangelo - Vita di Gesù - Vita di Maria.	
Religioni primitive (L'idea di Dio nelle) di F. B. JEVONS e di U. PESTALOZZA, di pag. XVI-178	2 —
Religioni e lingua dell'India inglese , di R. CUST, trad. di A. De Gubernatis, di p. IV-124	1 50
Residui agricoli , Utilizzazioni, ricuperi, di C. FORMENTI, di pag. 620, con 139 inc.	5 —
Residui industriali . Utilizzazioni Ricuperi, di C. FORMENTI, di p. XX-376	3 59
Resistenza dei materiali e stabilità delle costruzioni , di G. SANDRINELLI, 3 ^a ediz., di p. XVIII-495 e 274 inc.	5 50
Resistenza e pesi di travi metalliche composte , di E. SCHENCK, 2 ^a ediz. (in corso di stampa).	
Retorica, ad uso delle scuole , di F. CAPELLO, di p. VI-122	1 50
Rettili d'Italia , di C. VANDONI, di pag. 288 e 55 fig.	3 50
Ricami - v. Biancheria - Lavori femm. - Macch. da cucire - Monogrammi - Piccole ind. - Ricett.domest. - Trine.	
Ricchezza mobile (L'imposta sui redditi di), di E. BRUNI, di pag. 240	1 50
Ricerca di giacimenti minerali e acque sotterranee , di M. GROSSI (in lavoro).	
Ricettario domestico , di I. GHERSI 6 ^a ediz., con 7192 ricette, di pag. 1299 e 172 inc.	14 50
Ricettario dell'elettricista , I. GHERSI, p. VIII-585 con oltre 2000 ricette e provvedimenti pratici e 43 inc.	5 —
Ricettario fotografico di L. SASSI, 5 ^a ediz., di pag. XXXII-362	3 50
Ricettario industriale , di I. GHERSI, 6 ^a ediz., comprendente 8500 procedimenti utili, di p. 1344 e 67 inc.	9 50

	L. €.
Ricettario pratico per le industrie tessili e affini , di O. GIUDICI, di p. VIII-270	3 59
Ricettario pratico di metallurgia , di G. BELLUOMINI, di p. XII-328	3 50
Rimedi. L'arte di prescriberli e di applicarli , di G. MALACRIDA, di p. 400	3 50
Rimedi — vedi: Specialità medicinali.	
Riscaldamento, ventilazione e impianti di motori , di C. RUMOR e H. STROMENGER, di p. XVI-270 e 115 fig.	4 50
Riscaldamento elettrico. — Vedi Elettricità sorgente di calore.	
Risorgimento italiano 1814-1871 , di F. QUINTAVALLE, di pag. XVI-528	4 —
Ris restauratore dei diplomi , di G. SECCO-SUARDO. 2ª ediz., con una introduz. di G. PREVIATI (in c. stampa)	
Ritmica e metrica razionale italiana , di R. MURARI, 3ª ediz. di p. XV-230	1 50
Ritmica musicale , di A. TACCHINARDI, di p. XVI-254	3 —
Rivoluzione francese 1789-1799 , di G. P. SOLERIO, (2ª ediz., in lavoro).	
Roma antica — vedi: Antichità priv. - Antichità pubbliche - Archeologia - Epigrafia - Mitologia - Monete - Rovine (Le) del Palatino - Topografia - Mitologia.	
Rontgen tecnica (I fondamenti della) , di J. SCHINCAGLIA, di pag. XII-263, con 118 incisioni e 46 tavole.	5 50
Röntgen — vedi: Raggi di - Elettricità medica - Luce e salute - Radioattività.	
Rose. Storia, coltivazione, varietà , di G. GIRARDI, di p. XVIII-284, 96 ill. e 8 tav.	3 50
Rovine del Palatino , di C. CANCOGNI, con pref. di R. Lanciani, di p. XV-173. 44 tav. e una pianta	3 50
Saggiatore (Man. del) , di F. BUTTARI, di p. VIII-245	2 50
Saldature autogene dei metalli , di S. RAGNO. 2ª ediz., di pag. VI-129, con 18 inc.	3 —
Sale e saline , di A. DE GASPARIS, di p. VIII-358 e 24 fig.	3 50
Salvamentario , di L. MANETTI, di p. 224 e 76 inc.	2 —
San Giovanni, il Discepolo che Gesù amava , di G. M. ZAMPINI, di pag. XII-314	4 50
San Paolo, Epistole , di G. M. ZAMPINI, di pag. XVI-405	4 —
Sansevero (Studio del) , F. G. FUMI, 3ª ediz. p. XVI-343	4 —
Saponi (L'industria dei) , di V. SCANSETTI, con prefazione di E. MOLINARI, di pag. XX-475, (in ristampa).	
Saponi da toeletta , di C. FRANCHI, di pag. XV-467 con 59 incisioni	5 50
Sarto tagliatore italiano (II) , di G. PETERLONGO, di p. XII-232 e 47 tav.	3 50
Scacchi (Giucò degli) , di A. SEGHERI, 4ª ediz., a cura di E. MILIANI, di pag. VIII-550	5 50
Scenografia , G. FERRARI, p. XXIV-327, 16 inc. e 160 tav.	12 —
Scherma italiana , J. GELLI. Terza edizione riveduta di pag. 250 con 108 inc.	3 —
Scienza attuariale (Nozioni di). Matematica delle assicurazioni , di G. MINUTILLI, di pag. XIII-329	4 —
Scienze (Le) esatte nell'antica Grecia , di G. LORIA, 2ª ediz., di pag. XXIV-974	9 50

	L. G.
Scienze occulte (Dizionario di), di A. PAPPALARDO, di p. VIII-338	3 —
Scienze occulte — vedi: Chiromanzia - Fisionomia - Grafologia - Magnetismo - Occultismo - Spiritismo - Telepatia.	
Scoutismo. Nozioni pratiche ad uso dei giovani esploratori italiani, di F. ROMAGNOLI, di pag. 598, con 132 inc. e 51 tav.	5 50
Scrittura a macchina — vedi Dattilografia.	
Scrittura doppia americana , di C. BELLINI, 2 ^a ediz. accresciuta, di pag. XII-154 e 4 tabelle	2 —
Scritture d'affari , di D. MAFFIOLI, 5 ^a ed., p. VIII-221	1 50
Scultura italiana antica e moderna , di A. MELANI, 3 ^a ediz., di pag. XXXII-692, 170 tavole e 40 fig.	10 50
Segnalazioni marittime — vedi: Attrezzatura navale - Bandiere.	
Selfacting o flatojo intermittente , di L. TONELLI, di p. VIII-159 e 41 inc.	2 50
Selvicoltura , estimo e economia forestale, di A. SANTILLI, 2 ^a ediz. di p. XII-292 e 54 inc.	3 —
Selvicoltura — vedi: Boschi e pascoli - Consorzi di difesa del suolo - Coltura montana - Pino da pinoli.	
Semeiotica. Esame degli infermi, di U. GABBI, 2 ^a ediz., di pag. XVI-216 e 11 inc.	3 50
Semiografia musicale , di G. GASPERINI, p. VIII-317	3 50
Seta (Industria della), di L. GABBA, 2 ^a ediz. (esaurito).	
Seta — vedi ai singoli titoli: Bachi da seta - Filatura e torcitura - Gelsicoltura - Tessitore - Tessitura - Tintura - Ricettari domestico e industriale.	
Seta artificiale , di G. B. BACCIONI, di p. VIII-221	3 59
Sfere cosmografiche e geografia matematica , di L. A. ANDREINI, di p. XXIX-326 e 12 inc.	3 —
Shakespeare , di E. DOWDEN, trad. di A. Balzani, di p. XII-242	1 59
Siderurgia , di E. ZOPPETTI e E. GARUFFA, (in ristampa).	
Sieroterapia , di E. REBUSCHINI, di p. VIII-424	3 —
Sifilide (Patologia e terapia della) di A. PASINI, di pagine VI-151	2 —
Sinonimi latini , di D. FAVA, di p. LXIV-114.	1 50
Sintassi francese razionale pratica , di D. RODARI, di p. XVI-206	1 59
Sintassi greca , di V. QUARANTA di p. XVIII-175	1 50
Sintassi latina , di T. G. PERASSI, 2 ^a ediz., di p. VII-168	1 50
Sismologia , di L. GATTA, di p. VIII-175 e 16 inc.	1 50
Sismologia moderna , di G. B. ALFANO, di p. XII-357	4 —
Smacchiatura industriale e casalinga di abiti, ecc., di G. TISCORNIA, di pag. XII-219 con 13 fig.	2 59
Smalto (Industria dello), di E. VERMA, di p. 246 e 30 inc.	3 —
Sistemazione dei torrenti e dei bacini montani , di C. VALENTINI, p. XII-298, 165 inc. e 46 tav.	4 50
Soccorsi d'urgenza , di C. CALLIANO, 9 ^a ediz. ampliata rispetto ai feriti in guerra, a cura del Dott. B. Anglesio, di pag. LII-439, con 135 inc.	3 50
Socialismo. di G. BIRAGHI, di p. XV-285 (in ristampa)	
Società industriali per azioni , di F. PICCINELLI, di p. XXXVI-534	5 50

Società di mutuo soccorso. Pensioni sussidi, di G. GARDENGHI, di p. VI-152	1 50
Sociologia generale, di E. MORSELLI, (esaurito).	
Soda caustica, cloro e clorati alcalini per elettrolisi, di P. VILLANI, di p. VIII-314	50
Somalo (Elementi di) vedi Gramm. somala.	
Sordo-muto e sua istruzione, di P. FORNARI, di p. VIII-232 e 11 inc.	2 —
Sottomarini — vedi: Nave subacquea.	
Sovratensioni negli impianti elettrici. Cause, effetti e protezioni, E. PIAZZOLI, pag. XVI-401 e 125 fig.	5 50
Specchi (Fabbricazione degli) e la decorazione del vetro e del cristallo, di R. NAMIAS, 2ª ediz. rifatta, di pag. XII-195 con 26 incisioni e 11 tavole	2 50
Specialità medicinali (Formulario delle) di C. CRA- VERI, di pagine XX-524	4 40
Speleologia, Studio delle caverne, C. CASELLI, p. XII-163	1 50
Spettrofotometria applicata, di G. GALLERANI, di p. XIX-395, 92 inc. e 3 tav.	3 50
Spettroscopio e sue applicazioni, di R. A. PROCTOR, trad. di F. Porro, di p. VI-179 e 71 inc.	1 50
Spiritismo, A. PAPPALARDO, 5ª ediz. aumentata, di pa- gine XVI-290. con 10 illustrazioni	3 50
Sports invernali. Pattinaggio, slitta, ecc., di N. SAL- VANESCHI, di p. XV-171 e 100 ill.	3 —
Stampaggio a caldo e bulloneria, di G. SCAN- FERLA, di p. VIII-160 e 62 inc.	2 —
Stati del mondo (Gli), G. GAROLLO. Notiziario statist.	1 —
Statistica, di F. VIRGILII, 6ª ediz., di p. XX-228	1 50
Statmografia, di G. ROSSI, di pag. XII-214	3 —
Stearineria — vedi: Candele.	
Stenografia, di G. GIORGETTI, 4ª ediz., di p. YV-239	3 —
Stenografia (Guida allo studio della), di A. NICO- COLETTI, 10ª ediz., riveduta da D. NICOLETTI, pag. 183	1 50
Stenografia (Esercizi di lettura e scrittura), di A. NICOLETTI. 6ª ediz. di p. VIII-160	1 50
Stenografia. Antologia sten. di E. MOLINA, di p. 200	2 —
Stenografia. Dizionario etimologico stenografico, di E. MOLINA, di p. XVI-624	7 50
Stenografia. L'abbreviazione logica nella stenografia, di D. NICOLETTI, di pag. VIII-123	1 59
Stenografo pratico, di L. CRISTOFOLI, di p. XII-131	1 50
Stereometria. Sviluppo dei solidi e loro costruzione in carta, di A. RIVELLI, di p. 90, con 92 inc. e 41 tav.	1 59
Stili architettonici (Gli), di B. CANELLA, di pagine XVI-133, con 114 illustrazioni e 64 tavole.	3 50
Stilistica, di F. CAPELLO, di p. XII-164 (esaurito).	
Stilistica latina, di A. BARTOLI, di p. XII-210	1 50
Stime di lavori edili, di I. ANDREANI, di pag. 339	4 50
Storia antica, di I. GENTILE e G. TONIAZZO, in 2 vol. I. L'Oriente antico, (esaurito).	
II. La Grecia, di p. IV-216	1 50

	L. G.
Storia dell'arte , di G. CAROTTI.	
Vol. I. L'Arte nell'Evo-antico, di pag. LV-413 (esaurito).	
Vol. II. L'Arte nel Medio-evo:	
Parte I. - Arte cristiana, di pag. VIII-421 e 360 incis.	5 50
Parte II. - L'arte regionale italiana nel medio-evo, di pag. 667 con 553 incisioni	10 —
Parte III. - L'Apogeo dell'arte italiana nel medio- evo, di pag. 581 a 1390, con 591 incisioni	12 —
Vol. III. L'Arte nel rinascimento (in lavoro).	
Vol. IV. L'Arte dell'Evo-moderno (in lavoro).	
Storia dell'arte militare , di V. ROSSETTO, di p. VIII-504 e 17 tav.	5 50
Storia e cronologia medioevale e moderna , di V. CASAGRANDE, 3 ^a ediz. di p. VIII-254	1 50
Storia d'Europa , di E. T. FREEMANN, trad. di A. GALANTE, di p. XII-472	3 —
Storia di Francia , di G. BRAGAGNOLO, di p. XVI-424	3 —
Storia d'Inghilterra , G. BRAGAGNOLO, p. XVI-367	3 —
Storia d'Italia , di P. ORSI, 5 ^a ediz., continuata fino al 1915, di pag. XIII-295	3 —
Storia — vedi: Antichità - Archeologia - Argentina - Astronomia nell'antico testamento - Atene - Commercio - Cristoforo Colombo - Cronologia - Dizionario bio- grafico - Etnografia - Islamismo - Leggende - Manzoni - Mitologia - Monete - Numismatica - Omero - Risorgi- mento - Rivoluzione francese - Shakespeare - Topo- grafia di Roma.	
Storia delle matematiche (Guida allo studio della) di G. LORIA, di pag. XVI-227	3 —
Storia della musica , di A. UNTERSTEINER, 4 ^a ediz. di pag. 500	4 50
Storia naturale — vedi: Anatomia e fisiologia - Ana- tomia microscopica - Animali parass. - Antropologia - Batteriologia - Biologia animale - Botanica - Cam- mello - Coleotteri - Cristallografia - Ditteri - Embrio- logia - Farfalle - Fisica cristallografica - Fisiologia - Geologia - Imenotteri - Insetti - Ittiologia - Lepidotteri - Limnologia Mineralogia - Naturalista preparatore - Naturalista viaggiatore - Oceanografia - Ornitologia - Ostricoltura - Paleoetnologia - Paleontologia - Piscic- oltura - Sismologia - Speleologia - Tecnica protistol - Uccelli canori - Vulcanismo - Zebre - Zoologia.	
Strade ferrate in Italia . Regime legale ammini- strativo, di F. TAJANI, di p. VIII-265	2 50
Strade ordinarie e loro manutenzione , di F. FROSALI, di p. XI-216 e 37 inc.	2 50
Strade urbane e provinciali e loro pavi- mentazione di P. BRESADOLA, p. XVI-330 e 40 inc.	4 —
Strumentazione , di E. PROUT, trad. di V. Ricci, 2 ^a edizione, di pag. XVI-314 e 95 incisioni (in ristampa).	
Strumenti ad arco e musica da camera , del Duca di CAFFARELLI, di p. X-235 (esaurito).	
Strumenti diottrici , V. REINA, p. XIV-220 e 103 fig.	3 —
Strumenti metrici . Costruzione delle bilance, ecc., di E. BAGNOLI, di p. VIII-252 e 192 inc.	3 50
Sucedanei — vedi: Prodotti e procedimenti.	

	L. G.
Sughero scorze e applicazioni industriali , di A. FUNARO e N. LOJACONO, di p. VII-170 .	2 50
Suinicoltura pratica , di I. STANGA, di pag. 200, con 36 illustrazioni .	2 50
Superstizione , di G. FRANCESCHI, di pag. XII-264 .	2 50
Surrogati — vedi: Prodotti o procedimenti.	
Tabacco (II) e sua coltura , di G. BEVERSEN, di pagine XXVIII-219, 9 inc. e 31 tav. .	3 50
Tabacco , di G. CANTONI, di p. IV-176 e 6 inc. .	2 —
Tabelle di analisi — vedi: Analisi chimica qualitativa.	
Tannini (I) , nell'uva e nel vino, di R. AVERNA-SACCÀ, di p. VIII-240 .	2 50
Tartufi e funghi , coltura e cucinatura, di FOLCO-BRUNI, di p. VIII-184 .	2 —
Tattica applicata , di A. PAVIA di p. VIII-214 .	3 50
Teatro antico greco-romano , di V. INAMA, di p. XX-248 e 32 fig. .	2 50
Tecnica protistologica , di L. MAGGI, di p. XVI-318 .	3 —
Tecnologie per i giovani operai , secondo i programmi governativi, di I. ANDREANI:	
I. — Legno, metalli, ecc., di pag. 780, con 511 inc. .	7 —
II. — Matematica, di pag. XII-488, con 210 inc. .	6 —
III. — Fisica, (in preparazione).	
Tecnologia e terminologia monetaria , di G. SACCHETTI, di p. XVI-191 .	2 —
Telajo meccanico (II) . Guida pratica, di A. PIOMBO di p. XII-159 e 28 fig. .	2 —
Telefono (II) , di G. MOTTA, (in ristampa).	
Telegrafia elettrica, aerea, sottomarina e senza fili di R. FERRINI. 4 ^a ed. ampl. da C. CANTANI, di pag. 352, con 137 inc. .	3 50
Telegrafista (Guida del), di G. CANTANI, 3 ^a ediz., di pag. 255, con 138 inc. .	2 50
Telegrafo senza fili e onde Hertziane , di O. MURANI, 2 ^a ediz., di p. XV-397 (in ristampa).	
Telemetria , misura delle distanze in guerra, di G. BERTELLI, di p. XIII-145 e 12 fig. (in ristampa).	
Telepatia . Trasmissione del pensiero di A. PAPPALARDO, 3 ^a ediz., di p. XVI-343 .	3 —
Tempera — Vedi acciaio.	
Tennis (II) , di A. BONACOSSA e G. PORRO LAMBERTENGGI, di pag. XX-240 con 84 illustrazioni .	3 —
Teoria dei numeri , di U. SCARPIS, di p. VIII-152 .	1 50
Teoria delle ombre , di E. BONCI 3 ^a ediz. di pagine XVI-134, con 48 fig. e 6 tav. .	2 50
Teosofia , di G. GIORDANO, di p. VIII-248 .	2 50
Terapeutica — vedi ai singoli titoli: Chimica clinica - Chimica legale - Farmacista - Farmacoterapia - Medicina d'urgenza - Medico pratico - Organoterapia - Posologia rimedi - Rimedi - Terapia malattie infanzia.	
Termodinamica , di G. CATTANEO, p. X-196 e 4 fig. .	1 50
Terreno agrario . Chimica del terreno, di A. FUNARO, di p. VIII-200 .	2 —
Tessili — vedi Tecnologie per i giovani - Tessitura - Filatura.	

Tessitore (Man. del), di P. PINCHETTI, 3 ^a ediz., di p. XIV-298 e illustr.	3 50
- vedi: Apparecchiatura dei tessuti - Industrie tessili.	
Tessitura meccanica della lana e del cotone , di E. G. FRANZI, di p. VII-329	3 50
Tessitura meccanica della seta , di P. PONCI, di p. XII-346 e 179 inc.	5 50
Tessuti (Man. del compositore di), di P. PINCHETTI, di p. VIII-321, ill. da 2000 armature	4 50
Tessuti di lana e cotone (Analisi e fabbricazione), di O. GIUDICI, di p. XII-864, con 109 ⁸ inc.	16 50
Testamenti (Manuale dei), di G. SERINA, 3 ^a ediz. riveduta ed ampliata, di pag. XIV-380	4 50
Tigré italiano . Idiomi parlati in Eritrea, con 2 dizionari, di M. CAMPERIO, di p. 180	2 50
Tintore (Man. del), di R. LEPETIT, 4 ^a ediz., di p. 482	5 —
Tintura della seta , di T. PASCAL, di p. XV-432	5 —
Tipografia . Vol. I. Guida per chi stampa e fa stampare di S. LANDI, 2 ^a ediz. postuma, di pag. XXII-279.	2 50
- Vol. II. Lezioni di composizione, di S. LANDI 2 ^a ediz. postuma, con appendice - Linotype - Monotype - Lettera-tipo - Vocabolario tecnico, di pag. 370	3 50
Tiro a segno nazionale , di A. BRUNO, p. VIII-335	3 —
Tisi (Come si vince la). Profilassi e diagnosi di F. MOTOLA, e pref. di A. De Giovanni, di p. XII-208	2 50
Tisici e sanatori , di A. ZUBIANI, con pref. di B. Silva, di p. XLI-240	2 —
- vedi: Tubercolosi.	
Topografia (Man. di), di G. DEL FABRO. 3 ^a edizione, di pag. XLIII-629 con 165 incisioni	6 50
Topografia (Guida per i calcoli di), di G. DEL FABRO, di p. XVI-216 e 71 fig.	3 50
Topografia e rilievi - vedi: Cartografia - Catasto - Celerimensura - Codice del perito - Compensazioni errori - Curve - Disegno topogr. - Estimo terreni - Estimo rurale - Fotogrammetria - Geometria pratica - Prospettiva - Regolo calcolatore - Telemetria - Tracciamento curve - Triangolazioni.	
Topografia di Roma antica , di L. BORSARI, di p. VIII-436 e 7 tav.	4 50
Tornitore meccanico (Guida del), di S. DINARO, 9 ^a ediz. riveduta con appendice "La tornitura dei proiettili per le artiglierie", di pag. 308 e 106 fig.	2 50
Tornitore e fresatore meccanico , di L. DUCA, 3 ^a ediz., di p. 188, con 30 inc.	2 50
Torrenti - v. (Sistemazione dei).	
Tracciamento delle curve delle ferrovie e strade , di G. H. A. KRÖNKHE, trad. di L. Loria, 3 ^a ediz., di p. VIII-167	2 50
Traduttore tedesco (II), di R. MINUTTI, pag. XVI-224	1 50
Tramvie - vedi: Ferrovie.	
Trasporti aerei , di G. CAPPELLONI, di pag. XVI-367 con 259 figure.	5 50
Trasporti, tariffe e reclami ferroviari , di E. PELIZZARO, di pag. XVI-319	3 50

	L. G.
Trazione ferroviaria , di P. OPPIZZI, di p. VII-204, con 2 tav. e 51 fig.	3 50
Trazione a vapore sulle ferrovie ordinarie , di G. OTTONE, di p. LXVIII.469	4 50
Triangolazioni topografiche e catastali , di O. JACOANGELI, di p. XIV-340 e 33 inc.	7 50
Trigonometria plana (Esercizi di), di C. ALASIA, di p. XVI-292 e 30 inc. (In ristampa).	
Trine a fuselli , di G. ROMANELLI-MARONE, di p. VIII-331 e 200 illustr.	4 56
Tubercolosi (La), di M. VALTORTA e G. FANOLI, con pref. di A. Murri, di p. XIX-291 e 11 tav.	3 —
Turbine idrauliche moderne. Teoria e costruzione , di C. MALAVASI (in lavoro)	
Turbine a vapore , di E. GARUFFA (in corso stampa).	
Turco parlato. Grammatica, dialoghi, vocabolario , di L. BONELLI e S. JASIGIAN, di p. VIII-343	4 —
Uccelli canori. Caratteri, costumi e loro cura , di L. UNTERSTEINER, 2 ^a ediz., di p. VIII-226 e 6 inc.	2 50
Ufficiale italiano (L') di U. MORINI (esaurito).	
Unita assolute. Definizione, dimensione, problemi , di G. BERTOLINI, di p. X-124	2 50
Uovo (L') di gallina. Conservazione e commercio , di C. VIVIANI, di pag. 394 con 48 incisioni	3 50
Urina (L') nella diagnosi delle malattie , di F. JORIO, di p. XVI-216 (in ristampa).	
Urologia chimica e microscopica , di P. E. ALESSANDRI, di pag. 485, con 144 inc. e 2 tav.	7 50
Usi mercantili riconosciuti dalle Camere di Commercio in Italia , di G. TRESPIOLI, di pagine XXXIV-689	6 —
Uve da tavola. Coltivazione e commercio , di D. TAMARO, 3 ^a ediz. di p. XVI-278, 8 tav. e 57	4 —
Vademecum dell'uomo d'affari , di C. DOMPÉ, di p. XII-427 (in ristampa).	
Vangelo Manuale del) di G. M. ZAMPINI . XLVII-480	4 50
Veleni e avvelenamenti , di C. FERRARIS, di pagine XVI-208 e 20 inc.	2 50
Verbi greci anomali P. SPAGNOTTI, pag. XXIV-107	1 50
Verbi italiani , di E. POLCARI, di p. XII-260	1 50
Verbi latini di forma particolare nel perfetto e nel supino , di A. PAVANELLO, p. VI-215	1 50
Vernici, lacche, mastici e inchiostrici da stampa. Fabbricazione, ecc. , di U. FURNARI, 3 ^a ediz., di pag. XVI-272	2 50
Vernici — vedi Colori e Vernici.	
Veterinaria — vedi: Araldica zootecnica - Bestiame - Cavallo - Igiene veterinaria - Malattie infettive - Majale - Oftalmiatria veterinaria - Polizia sanitaria - Porco - Profilassi malattie - Razze bovine - Zootecnia.	
Veterinario (Man. del), di C. ROUX e V. LARI, di pagine XX-356 e 16 fig. (esaurito).	
Vetro. Fabbricazione, lavorazione, applicazioni , di G. D'ANGELO, di p. XIX-527 e 321 fig: (esaurito).	

	L. *
Vigile urbano (Vademecum pel) di G. SACCHIERO, di pag. XIV-178	1 50
Vini bianchi da pasto e vini mezzocolore , di G. A. PRATO. 2 ^a ediz. riv. da A. Strucchi, p. XII-280	2 50
Vini dai residui della vendemmia e vini sussidiari. Secondi vini e vinelli - Modo di aumentare la produzione di S. CETTOLINI di pag. 338 con 40 inc.	3 50
Vini (I migliori d'Italia), di A. STRUCCHI, di p. XX-25, 42 tav. e 7 carte	3 50
Vini non genuini , di A. DURSO-PENNISI di pag. 198,	2 50
Vini, aceti, spriti (invecchiamento artificiale del) , di A. DURSO-PENNISI, di p. 185, con 35 inc.	2 50
Vini speciali provenienti da uve da tavola e vini artificiali , di A. DURSO-PENNISI, di p. XII-212 e 68 fig.	2 50
Vinificazione (Man. di), U. GALLO, p. XI-253 e 33 inc.	2 50
Vino (II), di G. GRAZZI-SONGINI, 2 ^a edizione riveduta da A. STRUCCHI, con appendice sui vini spumanti, di pag. XX-229 e 17 incisioni	2 50
Violini, violinisti e musica per violino , di A. UNTERSTEINER, con app. di A. Bonaventura, di pagine VIII-228	3 50
Violoncello, violoncellista e violoncellisti , di S. FORINA, di p. XVII-444	4 50
Viti meccaniche, calcolo e costruzione , di A. MASSENZ, di p. XVII-215, con 100 inc.	2 50
Vita di Gesù di L. ASIOLI, 2 ^a ediz. con carta di Terra Santa. Pag XII-253	3 —
Vita di Maria di L. ASIOLI. Pag VIII--202	3 —
Viticultura (Precetti di). di O. OTTAVI, 7 ^a ediz. riv. da A. Strucchi, di p. XVI-244, con 30 incisioni	2 50
Vocabolario Albanese — vedi Albanese parlato.	
Vocabolario araldico italiano , di G. GUELFU, di p. VIII-294 e 356 inc. (in ristampa).	
Vocabolario Hoepli della lingua italiana , compilato da G. MARI, di pag. 2226 a due colonne in mezza pergamena e tela	18 —
— legato in un solo volume in mezza pelle e tela	18 —
Vocabolario russo-italiano e italiano-russo , di V. FOMIN, con la pronunzia figurata seguita da un dizionaretto pografico dei nomi proprii, da un frasario e da due piccole grammatiche russa e italiana, di pag. X-812.	11 50
Vocabolario numismatico , in 7 lingue, di S. AMBROSOLI, di p. VIII-134.	1 50
Vocabolario tecnico illustrato nelle sei lingue: Italiana, Francese, Tedesca, Inglese, Spagnuola, Russa, sistema Deinardt-Schloman, diviso in volumi per ogni singolo ramo della tecnica industriale.	
Vol. I. — Elementi di macchine e gli utensili più usuali per la lavorazione del legno e del metallo, in-16, p. VIII-403, con 823 inc. e prefazione dell'Ing. Prof. G. COLOMBO (esaurito).	
Vol. II. — Elettrotecnica, con circa 1000 inc. e numerose formule di p. XII-2100, a 2 e a 4 colonne	30 —

	L. €
Vol. III. — Caldaie a vapore, Macchine a vapore, Turbine a vapore. p. XI-1322, con 3500 incis.	13 —
Vol. IV. — Motori a combustione, di p. X-613 con 1900 inc. e numerose formule	10 —
Vol. V. — Ferrovie: Costruzione ed esercizio, di p. XIII-870, con oltre 1900 inc. e numerose formule	14 —
Vol. VI. — Ferrovie: Materiale mobile, con oltre 1560 illustr.	12 50
Vol. VII. — Apparecchi di sollevamento e mezzi di trasporto, di p. 650, con oltre 1500 inc.	12 50
Vol. VIII. — Il calcestruzzo armato nelle costruzioni, di circa 600 pagine, con oltre 1200 inc.	7 —
Vol. IX. — Macchine utensili, di pagine X-706 con 2400 incisioni	12 50
Vol. X. — Veicoli a motore (automobili, motoscafi, aeronautica ed aviazione), con 1773 inc.	15 —
Vol. XI. — Siderurgia, di pag. XII-735 con 1600 inc.	12 50
Volapuk (Dizion. Italiano-volapük), nozioni di gram., di C. MATTEI, secondo i principi dell'inventore M. Schleyer, di p. xxx-198	2 50
Volapuk (Dizion. volapük-ital.), di C. MATTEI, p. xx-204	2 50
Volapuk (Manuale di conversazione, di M. ROSA TOMMASI e A. ZAMBELLI, di p. 152	2 50
Vulcanismo , di L. GATTA, di p. VIII-268 e 28 inc.	1 50
Zebre (Le) di A. GRIFFINI. Studio zoologico popolare illustrato, di pag. XXVIII-298, con 41 tavole	4 —
Zinco . Caratteri e proprietà, di R. MUSU-BOY, di pagine XVI-219, 10 inc. e 4 tav.	3 50
Zolfo (Miniere di), di G. CAGNI, di p. XII-275 e 34 inc.	3 —
Zoologia , di E. H. GIGLIOLI e CAVANNA G.	
I. Invertebrati, di p. 200, con 45 figure (esaurito).	
II. Vertebrati, Parte I, Generalità, Ittiopsidi (Pesci e Anfibi), di pag. XVI-153, con 33 inc.	1 50
III. Vertebrati. Parte II, Sauropsidi, Teriopsidi (Rettili, Uccelli e Mammiferi), di p. XVI-200, con 22 inc.	1 50
Zoonosi , di G. GALLI VALERIO, di p. xv-227	1 50
Zootecnia , di G. TAMPELLINI, 2 ^a ediz., di p. xv-444, 179 inc. e 12 tav.	5 50
Zootecnia — vedi: Abitazioni animali - Animali da cortile - Alimentazione del bestiame - Araldica zootecnica - Bestiame - Cane - Cani e gatti - Cavallo - Maiale - Ornitologia - Porco - Razze bovine - Veterinario - Maniscalco.	
Zucchero (Industria dello):	
I. Coltivazione della barbabietola da zucchero, di B. R. DEBARBIERI, di p. XVI-220 con 12 inc.	2 50
II. Commercio importanza economica e legislazione doganale, di L. FONTANA-RUSSO, di p. XII-244	2 50
III. Fabbricazione dello Zucchero di barbabietola, di A. TACCANI, di p. XII-228 con 71 inc.	3 50
Zucchero e alcool nei loro rapporti agricoli, fisiol. e soc. , di S. LAURETI, di p. XVI-426	4 50

INDICE ALFABETICO PER AUTORI

(I numeri indicano le pagine).

- Abbo P.** *Nastatore* 40
Abetti C. A. *Fiammiferi* 24
Aequa C. *Microscopio* 38
Adnolfi S. *Diritto Intern. pen.* 18
Adler G. *Eserc. dilingua tedesca* 23
Aducci N. *Le patate* 41
 — *La Feccola* 24
Aducco A. *Chimica agraria* . . . 12
Agnelli O. *Divina Commedia* . . 19
Airy Q. B. *Gravitazione* 29
Alasia C. *Trigonometria (Eser.)* 51
 — *Geomet. elem. (Complem. di)* 27
 — *Geometria della sfera* 27
Alberti F. *Il bestiame e l'agricol.* 8
Albi G. *Capitano marittimo* . . 11
Albini Q. *Fisiologia* 24
Alessandri P. E. *Anal. chim. qual.* 5
 — *Analisi chimica quantitativa* 5
 — *Analisi volumetrica* 5
 — *Chimica sostanze alimentari* 12
 — *Disinfezione* 19
 — *Farmacista* 23
 — *Merceologia tecnica* 37
 — *Droghe medicinali* 21
 — *Urologia* 51
Alfano G. B. *Sismologia moderna* 46
Allevi G. *Alcoolismo* 4
 — *Le malattie dei lavoratori* . 35
 — *Medicina sociale* 37
Allori A. *Dizionario Eritreo* . . 20
Almagià G. *La nave in battaglia* 39
Aloi A. *Adulterazioni del vino* 4
 — *Piante industriali* 42
Aly-Belfadel A. *Gram. magiara* 28
Ambrosoli S. *Atene* 8
 — *Numismatica* 40
 — *Atlante numismatico* 40
 — *Monete Greche* 38
 — *Vocabolario pel numismatici* 52
 — *Monete papali* 38
Andreani I. *Il progettista mod.* 43
 — *Costruzioni lesionate* 17
 — *Corso completo di disegno* . 19
 — *L'arte nei mestieri: Falegname - Fabbro - Muratore* . 7 23 39
 — *Contratti e collaudi* 16
 — *Tecnologie per i giovani* . . . 49
 — *Stime di lavori edili* 47
Andreini A. *Sfere cosmografiche* 46
Andrich G. L. *Diritto italiano* . 19
Androvic G. *Gr. Serbo-croata* . 28
Antilli A. *Disegno geometrico* 19
Antonelli G. *Igiene del sonno* . 30
 — *Igiene della mente* 29
 — *Igiene del piede* 29
Antonelli G. *Antropol. Criminale* 6
Antonini E. *Pellagra* 41
Appiani G. *Colori e vernici* . . . 14
Arcangeli P. *Letter. giapponese* 32
Archetti A. *Colle anim. e veg.* 14
Arduino M. *Consoli e consolati* 15
 — *Diplomazia* 18
 — *Emigrazione* 22
Arlia C. *Dizionario bibliogr.* . . 19
Arpesani C. *Lav. metalli e legn.* 31
 — *Operaio meccanico* 40
Arrighi C. *Dizionario milanese* 20
Arrigoni E. *Ornitologia* 40
Arti grafiche, ecc. 7
Artini E. *I minerali* 38
Aschieri F. *Geom. projet. d. piano* 27
 — *Geometria project. d. spazio* 27
Asioli L. *Eloquenza* 21
 — *Vita di Gesù* 27-52
 — *Vita di Maria* 35-52
Asprea V. *Apicoltura* 6
Astolfoni A., *La pila elettrica* 42
Averna-Sacca R. *I tannini-
l'uva e nel vino* 49
 — *Malattie dei vini* 35
Azimenti E. *Fumento* 25
 — *Campicello scolastico* 10
 — *Mais* 33
Baccarini P. *Malatt. crittogam.* 35
Baccioni G. *Seta artificiale* . . 46
Baddeley V. *Law-Tennis* 31
Bagnoli E. *Strumenti metrici* . 48
Baldi C. *Corti d'assise* 10
Ball J. *Alpi (Le)* 5
Ball R. *Stawel. Meccanica* . . . 36
Ballerini O. *Fiori artificiali* . . 24
Balsamo M. *Laminaz. del ferro* 31
Baluffi G. *Cemento armato* . . . 17
Balzani A. *Shakepeare* 46
Barbieri A. *Poligonazione* . . . 42
Baroschi E. *Conversaz. franc.* 16
Barpi U. *Igiene veterinaria* . . 30
 — *Bestiame* 8
 — *Abitaz. d. animali domestici.* 3
Barth M. *Analisi del vino* 5
Bartoli A. *Stilistica latina* . . . 47
Bassi D. *Mitologie orientali* . . 38
 — *Cultura greca* 17
Bassoli G. *Aerostatica* 4
Bastiani F. *Lavori marittimi* . . 31
Belfiore G. *Magnetis. ed ipnotis.* 34
Belli B. *Il Caffè* 9
Belli C. M. *Igiene ospedaliera* 29
Bellini A. *Igiene della pelle* . . 29
 — *Luce e salute* 34

Bellini C. Scritt. dopp. all'americ.	46
Bellio V. Mare (II)	35
— Cristoforo Colombo	17
Bellotti S. Luce e colori	34
Bellotti G. Bromatologia	9
Belluomini G. Calderaio pratico	10
— Cubatura dei legnami	17
— Fabbro ferraio	23
— Falegname ed ebanista	23
— Fonditore	25
— Operaio (Manuale dell')	40
— Peso dei metalli	41
— Ricettario di metallurgia	45
Beltrami G. Filatura di cotone	24
Beltrami L. Aless. Manzoni	35
Beltrandi C. I fagioli	23
Benetti J. Meccanica	36
Beretta A. Il nuoto	40
Bergamaschi O. Contabilità dom.	16
— Ragioneria industriale	44
Berlese A. Insetti delle case e dell'uomo	31
Bernardi G. Armonia	7
— Contrappunto	16
Bernhard. Infortuni di mont.	30
— L'elioterapia in montagna	21
Bertelli Q. Disegno topografico	19
— Telemetria	49
Bertolini G. Unità assolute	51
Bertolio S. Coltiv. Miniere	38
Bertoni G. Italia dialettale	31
Berzolari L. Geom. analit. I.	26
— id. II.	26
Besta R. Anat. e fisiol. compar.	5
Bettei V. Morfologia greca	38
Bettoni G. Piscicoltura	42
Beverzen G. Tabacco	49
Biagi G. Bibliotecario	9
Bianchi E. Merceologia	37
Biancotti G. V. Man. del Notaio	39
Bignami-Sermani E. Diz. alpino	19
Bilancioni G. Diz. botanica gen.	19
Bilinich, Dizionario serbo	20
Biondi L. Pino da pinoli	42
Biraghi G. Socialismo	46
Bisconti A. Esercizi greci	23
Blanc G. A. Radioattività	44
Boccardini G. L'Eulcide emend.	23
Bocciardo A. D. Elettr. medica	21
Bock C. Igiene privata	29
Boito C. Disegno (Princ. del)	19
Bolis A. Chimica analitica	12
Bombicci C. Mineral. generale	38
— Mineralogia descrittiva	38
Bonacossa A. Il tennis	49
Bonacini C. Fotografia ortoer.	25
Bonardi E. Borsa e valori pubbl.	9
Bonaventura A. Viol. e violinist.	52
Bonci E. Teoria delle ombre	49
Bonelli L. Grammatica turca	29

Bonelli L. Turco parlato	51
Bonetti E. Biancheria	9
— Abiti per signora	3
Bonino G. B. Dialetti greci	18
Bonizzi P. Colombi domestici	14
Bonomi Da Ponte. Colori vern.	14
Borgarello E. Gastronomia	26
Borletti F. Celerimensura	11
— Form. per il calc. di risvolte	25
Borrino F. Motociclista	39
Borsari L. Topogr. di Roma ant.	50
Boselli F. Orefice	40
Bossi L. M. Ostetricia	41
Bottini-Barzizza G. Gnomonica	28
Bragagnolo G. Storia di Francis	48
— Storia d'Inghilterra	48
Bresadola P. Condotte d'acqua	3
— Strade urbane e provinciali	48
Brighenti E. Diz. greco moderno	20
— Crestomazia neo-ellenica	17
— Conversazione neo-ellenica	16
Brigiuti L. Letterat. egiziana	32
Brocherel G. Alpinismo	5
Broggi U. Matemat. attuariale	36
Brovedani G. U. Elettività ind.	21
Brown H. T. Meccanismi (500)	37
Bruni F. Tartufi e funghi	49
Bruni E. Catasto italiano	11
— Codice doganale italiano	13
— Contabilità dello State	16
— Imposte dirette	30
— Legislazione rurale	32
— Ricchezza mobile	44
— Debito pubblico	18
— Legge notarile	32
Bruno A. Tiro a segno nazionale	50
Bruno D. Oculistica	40
Bruttini A. Libro dell'agricoltore	4
— L'elett. nell'agricoltura	21
Bucci di S. Flotte moderne	25
Budan E. Autografi (Amat. di)	8
Burali-Forti C. Logica matem.	34
Buttari F. Saggiatore (Mad. di)	45
— Alligazione	5
Caccia A. Costruzione d. città	13
Caffarelli F. Strumenti ad arco	48
Cagni G. Le miniere di zolfo	53
Calliano C. Soccorsi d'urgenza	46
— Assist. degli infermi	7
Calzavara V. Industria del gas	26
— Motori a gaz.	39
Campagna E. Nave subacquea	39
Campazzi E. N. Dinamometri	18
Camperio M. Tigrè-italiano	50
Campi C. Campicello scolastica	10
Cancogni D. Il Palatino	45
Canella R. Gli stili architettonici	47
Canestrini G. Fulmini e parafr.	26
— Apicoltura	6
Canestrini G. Antropologia	6

Canestrini G. Batteriologia	8
Canevazzi E. Araldica zootec.	6
Cantamessa F. Alcool	4
Cantani. Telegrafista	49
— Telegrafia	49
Cantoni C. Logica	34
— Psicologia	43
Cantoni G. Tabacco (II)	49
Cantoni P. Igroscoopi, igrom.	30
Capalozza C. Ufficio di conciliaz.	15
Capello F. Rettorica	44
— Stilistica	47
Capilupi A. Assicuraz. e stima	7
Cappelletti L. Napoleone I.	39
— Nevrastenia	39
Cappelli A. Diz. di abbreviat.	3 19
— Cronologia e calend. perpetuo	17
Cappelloni G. Trasporti aerei	50
Carazzi D. Ostricoltura	41
— Anat. microsc. (Tecn. di)	5
Carcoforo E. Elea. di somalo	29
Carega di Muricce Agronomia	4
Carnevali T. Finanze	24
Carotti S. Storia dell'arte	48
Carraroli A. Igiene rurale	29
Carregarò Negrin C. Paga giorn.	41
Casaburi V. Concia, tintura pelli	15
Casagrandi V. Storia e Cronol.	48
Casali A. Humus (L')	29
Casali I. Casette popolari	11
Casali P. Congelamenti	15
Casarotti T. Pat. infortuni lav.	41
Casartelli E. Ornam. sulle stoffe	40
Caselli C. Speleologia	47
Castellani L. Acetilene (L')	3
— Incandescenza	30
Castiglioni L. Beneficenza	8
Castoldi A. Liquorista	34
Cattaneo C. Dinamica element.	18
— Termodinamica	49
— Embriolog. morfolog.	22
— Malattie infanzia.	35
Cattaneo G. Convers. tedesca	16
— Dizionario italiano-tedesco	20
Cavalleri D. Legis. delle acque	32
Cavanna G. Zoologia	53
Cavara P. Funghi mangerecci.	26
Cel L. Locomobili	34
— Caldaie a vapore	10
Celoria G. Astronomia	7
Cerchiari G. L. Chir. e tatuag.	12
— Fisionomia e mimica	24
Cereti P. E. Esercizi latini	23
Cerutti A. Fognat. domestica	25
Cettolini S. Malattie dei vini	35
— Dal mosto al vino	39
— Vini da residui e artificiali	52
Chimenz S. Diz ital.-giapponese	20
Chiesa C. Logismografia	34
Chiodi V. Profilassi e disinfez.	43

Chiorino E. Il falconiere mod.	40
Chiovato G. L'operaio meccanico	40
Ciampoli D. Letterature slave	33
Giappetti G. L'alcool industriale	4
— Industria tartarica	30
Cignoni A. Ingegnere navale	31
Ciocca G. Pasticcere e confett.	41
— Gelati	26
Claudi C. Prospettiva	43
Clerico G. v. Müller, Metrica	37
Codici del Regno d'Italia	13
Cogoli P. Pompieri moderno	42
Collamarini G. Biologia	9
Colombo E. Reputbl. Argentina	6
Colombo G. Ingegnere civile	30-52
Colombo L. Nutriz. del bamb.	40
Comboni E. Analisi del vino	5
Concari T. Gramm. italiana	28
Conelli A. Posologia nella te- rapia inferiore	42
Consoli S. Fonologia latina	25
— Letteratura norvegiana	33
Conter P. Industrie galvan.	22
— Galvanostegia	26
— Arti grafiche	7
Conti P. Giardino infantile	27
Contuzzi F. F. Diritto costituz.	18
— Diritto internaz. privato	18
— Diritto internaz. pubblico	19
Corsi E. Codice del bollo	13
Cortese E. Metallurgia dell'oro	37
— Planetologia	42
Corti I. Letteratura inglese.	32
Cossa A. Elettrochimica	21
Cossa L. Economia politica	21
Costanzo G. Meteorologia agric.	37
Cougnat Pugilato antico e mod.	43
— La lotta greco-romana	34
— Lotte libere moderne.	34
Coulliaux L. Igiene della bocca	29
Craveri C. Insetti nocivi	31
— Conifere.	15
— Essenze naturali.	23
— — artificiali	23
— Piante aromatiche	14 41
— Prod. chim. org. come medic.	43
— Specialità medicinali	47
Cremona I. Alpi (Le)	5
Cristofoli a. Stenografo pratico	47
Crollanza G. Araldica (Gr)	6
Croppi G. Canotaggio	10
Crotti F. Compens. degli errori	15
Cuneo A. Appalti Opere Pubbl.	6
Curti R. Infortuni della mont.	30
— L'elioterapia in montagna.	21
Cust R. Relig. e lingue d. India	44
— Lingue d'Africa	33
D'Adda L. Marine da guerra	35
Dal Piaz. Cognac	14
Damiani Lingue straniero	33

D'Angelis G. Vetro	51
Dante Alighieri. Tavole	19
Da Ponte M. Distillazione	19
De Amezaga. Marina militare	35
De Barbieri R. Zucchero (Ind. d.)	8 53
Da P. A. Contab. comunale	16
— Contabilità aziende rurali	15
De Cillis E. Mosti (Densità dei)	39
De Franck Ph. Le carte magiche	11
De Gasparis A. Sale e saline	45
De Gregorio G. Glottologia	28
De Guarinoni A. Lett. italiana	33
De Gubernatis A. Lett. indiana	32
— Lingue d'Africa	33
— Relig. e lingue dell'India	44
Del Fabro G. Topografia	50
— Calcoli di topografia	50
Dell'Acqua F. Morte vera e ap.	38
Del Lupe M. Pomol. artificiale	42
Del Nere G. Piante erbacee a seme oleoso	42
De Marchi L. Meteorologia	37
— Climatologia	13
De Maria A. Man. di Aviazione	8 39
De Martino A. Gram. persiana	28
De Mauri L. Maioliche (Amatore)	34
— Amatore d'oggetti d'arte	5
Oessy. Elettrotecnica	22
Devoto L. Congelamenti	15
Di Colo F. Imbalsamaz. umana	30
Di Maio F. Pirotecnia	42
Dinaro S. Tornitore meccanico	50
— Macchine (Montatore)	34
— Atlante di macchine	34
— Meccanica industriale	36
— Perito meccanico	41
— Macchine utensili	34
— Capo-meccanico	11
Dizionario univ. in 4 lingue	21
Dompè C. Man. del commerc.	15
— Vademecum uomo d'affari	51
D'Onofrio G. Conserve aliment.	15
D'Ormea G. Radioattività	44
D'Ovidio Fr. Grammatica sto- rica di lingua ital.	29
Dowden Shakespeare	46
Doyen C. Litografia	34
Duca L. Fres. torn. meccanico	25-50
Durso-Pennisi Diz. enologico	20
— Vini speciali e artif.	52
— Invecchiamento artifc. vini	31-52
— Vini non genuini	52
Enciclopedia Hoepli	22
Ercolani G. Malaria e risaie	35
— Il pane	41
Erede G. Geometria pratica	27
Fabris G. Olii e grassi vegetali	40
Fachini S. Materie grasse	36
— Industria tessile	30
Faè G. Elettricità e materia	21

Faelli F. Razze equine	44
Faelli F. Cani e gatti	10
— animali da cortile	5
— Il porco	42
Falco A. Contabilità bancaria	16
— Corrispond. bancaria	16
Falcone C. Anat. topografica	5
— Embrione umano	22
Fanoli G. Tubercolosi	51
Fantasia P. Metodi minimi qua- drati	38
Fanti A. Costruzioni rurali	7
— La pratica delle bonificazioni	9
Faralli G. Ig. d. vita pub. e pr	99
Farina G. Grammatica egiziana	28
Fascetti G. Caseificio	11
Fava D. Sinonimi latini	46
Fenini C. Letteratura italiana	33
Fenizia C. Evoluzione	23
Ferrari A. Lettura carte topogr.	33
Ferrari D. Arte (L') dal dire	7
— Esercizi di grammatica	23
— Grammatica italiana	28
Ferrari E. Boschi e pascoli	9
— L'agrumicol. in Italia e in Libia	4
Ferrari G. Scenografia (La)	45
Ferrari V. Lett. mod. italiana	33
— Lett. moderna e contemp.	33
Ferrario C. Curve circolari	17
— Curve graduate	17
Ferraris C. Veleni ed avvelen.	51
Ferreri Mitoldi S. Agrimensura	4
Ferretti U. Mal. inf. di animali	35
— Carni conservate	11
Ferrini C. Diritto pen. romano	19
Ferrini B. Energia fisica	22
— Elettricità	21
— Telegrafia	49
Ficai P. Estimo rurale	23
Filippini P. Estimo dei terreni	23
Finzi J. Psichiatria	43
Fiori A. Dizionario tedesco	20
— Conversazione tedesca	16
Fiorilli C. Omero	41
Fiorini G. Pirotecnia	42
Fogli O. Legnami ind. ed esotici	32
Fomin V. Vocabolario russo	52
Fontana-Russo Zucchero	53
Foresti A. Mitologia greca	38
Ferino L. Il violoncello	52
Formentano A. Camera di cons.	10
Formenti C. Alluminio	5
— Residui agricoli	44
— Residui industriali	44
Fernaseri G. Il cuore e suoi mali	17
Fernari P. Sordomuto (II)	47
Fernari U. Vernici e lacche	51
— Luce e suono	34
— Calore (II)	10
Foster M. Fisiologia	24

Fracassi A. Il Corano	46	Falli Valerio B. Zoonosi	53
Franceschi G. Cacciatore	9	— Immunità e res alle malattie	30
— Corse	46	Gallizia P. Resist. dei materiali	44
Franceschi G. Ginoco del pall.	27	Gallo U. Vinificazione	52
— Proverbi	43	Jansser A. Man. del Conciatore	15
— Superstizione	49	Cardonghi G. Soc. mutuo socc.	47
Franceschi G. B. Conserve alim.	15	Carretti A. Notaio (Man. del)	39
Franceschini F. Insetti utili	31	Cardini A. Chirurgia operator.	13
— Insetti nocivi	31	Caribaldi C. Econ. matematica	24
Franceschini G. Malattie sess.	35	Carnier-Valetti Pomologia art.	42
Franceschini G. Malattie d. pelle	35	Garollo G. Atlante geografico . . .	8
— Igiene sessuale	30	— Dizionario biograf. univ.	19
Franchi C. Saponi da toeletta	45	— Enciclopedia (Piccola) Hoepli	22
Franchi L. I cinque Codici	13	— Dizionario geogr. univers.	20
— Codici e Leggi usuali d'Italia	13	— Gli Stati del mondo	47
— Gli otto codici	14	Garuffa E. Orologeria	40
— Gli stessi, separati	13	— Siderurgia	45
— Leggi sui lavori pubblici	32	— Motori a scoppio	39
— Legge s. tasse di reg. e bollo	32	— Motori a olio pesante	39
— „ sull'Ordin. giudiz.	32	— Aviazione	8
— „ sanità e secur. pubbl.	32	— Turbine a vapore	51
— Leggi sulle priv. industr.	14	Gaslini A. Prodotti del Tropico	43
— „ diritti d'autore	14	Gasperini G. Semiogr. musicale	46
Franzi E. G. Tess. lana e cotone	50	Gatta L. Sismologia	46
Frazzoni D. Imbianchino decor.	30	— Vulcanismo	53
Freemann E. T. Storia d'Europa	48	Gautero G. Macch. e fuochista	34
Friedmann S. Lingua gotica	33	Gavina F. Ballo (Manuale del)	8
Friso L. Filosofia morale	24	Geikie A. Geografia fisica	26
Frisoni G. Gram. portogh. bras.	28	— Geologia	26
— Corrispondenza italiana	16	Gelgich E. Cartografia	11
— „ spagnuola	16	— Ottica	41
— „ francese	16	Gelli J. Armi antiche	7
— „ inglese	16	— Ex libris	23
— „ tedesca	16	— Billardo	9
— „ portoghese	16	— Codice cavalleresco	13
— Dizionario spagnuolo	20	— Duellante	21
— Gram. Danese-Norveg.	28	— Ginnastica maschile	27
— Gram. catalana	28	— Scherma	45
Frosali F. Le strade ordinarie	48	— Il raccogliore	43
Fumagalli G. Bibliotecario	9	Gentile I. Archeologia	6
— Bibliografia	9	— Geografia classica	26
— Paleografia	41	— Storia antica	47
— Ape latina	6	Gersenio G. Imitaz. di Cristo	30
Fumi F. G. Sanscrito	45	Gestro L. Natural. viaggiat.	39
Funare A. Concimi (I)	15	— Naturalista preparatore	39
— Sughero, scorze e applic.	49	Gherardi G. Carboni fossili	11
— Terreno agrario	49	Gherzi I. Galvanostegia	26
Gabba L. Chimico (Man. del)	12	— Industrie (Piccole)	30
— Seta (Industria della)	46	— Inventore	31
Gabbi U. Semeiotica	46	— Matematica dilettevole	35
Gabelsberger-Noë Stenografia		— Leghe metalliche	32
(Dizionario di)	47	— Metallocromia	37
Gabrielli F. Giochi ginnastici	27	— Monete, pesi e misure ingl.	38
Tagliardi E. Interesse e sconto	31	— Geometria (Problemi)	27
— Ragioniere. (Pront.)	44	— Ricettario domestico	44
Galante T. Storia d'Europa	48	— Ricettario industriale	44
Galassini B. Macc. cuc. e ricam.	34	— Ricettario dell'elettricità	44
Gallerani G. Spettrofotometria	47	— Prodotti e procedim. nnovi	43
Galletti E. Geografia	26	Giachetti C. Medicina d. spirito	37
Galli G. Igiene privata	29	Giannini G. G. Legatore di libri	31

Balli G. Idroterapia	29	Guastalla I. Privative govern. 43	
Biglioli E. H. Zoologia	53	Guasti C. Imitazione di Cristo. 30	
Gioppi L. Crittografia	17	Guelfi C. Vocabolario araldico. 52	
— Dizionario fotografico	20	Guetta P. Il canto	10
— Fotografia industriale	25	Guyon B. Grammatica slovena 28	
Giordani G. Proprietario di case 43		— Grammatica serba	28
Giordano G. Teosofia	49	Haeder H. Macchine a vapore. 34	
Giorgetti S. Stenografia	47	Hooker I. Botanica	9
Giorni E. Disegno industriale . 19		Hubert I. C. Antich. pubbl. rom. 6	
— Aritmetica e Geometria	7	Hugues L. Esercizi geografici . 22	
— Meccanico (II).	36	— Scoperte geografiche	17
— Macchinista navale	34	Imitazione di Cristo	30
— Meccanica del macc. di bordo 36		Imperato F. Attrezz. delle navi 5	
— La nave in ferro	39	Inama V. Letteratura greca . 32	
— Momenti d'inerzia	38	— Grammatica greca	28
Giovannini F. I Balli d'oggi . . . 8		— Filologia classica	22
Grardi G. Le rose	45	— Antichità greche	22
— Il garofano	26	— Teatro antico greco-romano 49	
Gitti V. Computisteria	15	Ingria R. Fondazioni idrauliche 25	
— Ragioneria	44	Issel A. Naturalista viaggiat. 39	
Giua M. Acque minerali	3	Jacoangeli O. Triangol. topeg. 51	
Giudici O. Tessuti di lana e cot. 50		Janet P. Elettricità industriale 21	
— Ricettario industrie tessili . 45		Jasigiau S. Turco parlato . . . 51	
Gladstone W. E. Omero	40	Jenkin F. Elettricità	21
Glasenapp M. Mattoni e pietre 36		Jevons F. B. L'idea di Dio nelle	
Gnecchi F. Monete romane	38	religioni primitive.	44
— Guida numismatica	29	Jevons W. S. Economia polit. 21	
— Tipi monetari di Roma imp. 38		— Logica	34
Gobbi U. Assicuraz. generale . . . 7		Jona E. Cavi telegrafici	11
Goffi C. Acciai	3	Jones E. Calore (II)	10
— Apprendista meccanico	6	— Luce e suono	24
Goffi V. Disegnat. meccanico . 19		Jerio F. L'urina nella diagnosi 5 51	
— Collaudazioni	14	Kiepert R. Atlante geografico . 8	
— Modellatore meccanico	38	— Esercizi geografici	22
— Doveri del macchinista nav. 21		Kopp W. Antich. priv. dei rom. 6	
Goggia G. P. Fisica medica	24	Kröhnke G. Tracciam. curve 18 50	
Gola G. Botanica	9	Laing F. A. Letteratura inglese 32	
Gorini G. Colori e vernici	14	Lacetti F. Fognatura biologica 25	
— Concia delle pelli	15	La Leta B. M. Cosmografia . . 16	
— Conserve alimentari	15	— Gnomonica	28
Sorra E. Lingue neo-latine	33	Lanciani R. Lerovine d. Palatine 45	
— Morfologia italiana	38	Landi D. Dis. di proiez. ortog. 19	
Grandgent C. H. Latino volgare 31		Landi S. Tipografia (vol. I e II) 50	
Grandori R. La flossera d. vite 24		Lanfranco M. Frodi nei mis. elet. 38	
Grassi F. Magnetismo e elettr. 34		Lange O. Letteratura tedesca . 32	
Grazzi-Soncini G. Vino (II).	52	Lanzoni P. Geografia commer. 26	
Griffini A. Coleotteri italiani . . 14		Lari V. Manuale del veterinario 51	
— Ittiologia italiana	31	Larice R. Storia del commercio 15	
— Lepidotteri italiani	32	Laurenti F. Motrici ad esplos. 29	
— Imenotteri italiani	30	Lauretì S. Zucchero e alcool . 52	
— Le zebre	53	Le Boucher G. Diz. francese . 20	
Griffini E. Arabo parlato in Libia 6		Leoni B. Lavori in terra	31
Grioni U. Ciclista	13	Leotti A. Albanese parlato . . . 4	
Groppali A. Filosofia d. Diritto 24		Lepetit R. Tintore	50
Grossi M. Ricerca giacimenti mi-		Levi C. Fabbricati civ. di abt. 23	
nerali e acque sotterr. 3 27 44		Levi C. Letteratura drammat. 32	
Grove G. Geografia	26	Levi I. Gramm. lingua ebraica 22	
Guaita L. Colori e la pittura . . . 14		Levi-Malvano. Acciaio	3
Guareschi R. Fermentazioni . . . 24		Liberati A. Parrucchiere	41
— Inchiestri	30	Librandi V. Gramm. albanese 28	

Licciardelli G. Coniglicoltura	15
— Il furetto	26
Lico N. Protez. degli animali	43
— Occultismo	40
Linone A. Metalli preziosi	37
Lioy P. Ditteri italiani	19
Livi L. Antropometria	6
Locher C. Man. dell'organista	40
Leskyer I. N. Astronomia	7
Lojaccono N. Sughero e scorze	49
Lombardini A. Anat. pittoriae	5
Lombroso G. Grafologia	23
Lemonaco A. Igiene della vista	30
Le Piane G. Elettricità e calore	21
Loria G. Geometria descrittiva	27
— Poliedri curve e superfici	42
— La scienza dell'antica Grecia	45
— Storia delle matematiche	48
Loria L. Tracciamento curve	18 50
Loris. Diritto amministrativo	18
— Diritto civile	18
Lovera R. Gramm. greca mod.	28
— Grammatica rumena	28
— Letteratura rumena	33
Luxardo O. Mercologia	37
Maccarone N. Latino volgare	31
Maddalena G. Tariffa dazi dog.	18
Maderna G. Prodotti ceramici	43
Maffioli D. Diritti e dov. dei cit.	18
— Scritture d'affari	46
Maggi L. Protistologia	43
— Tecnica protistologica	49
Magnasco F. Lingua giapponese	33
— Lingua cinese parlata	33
Magrini E. Infortuni sul lavoro	30
— Abitazioni popolari	3
Magrini G. Limnologia	33
— Oceanografia	40
Magrini G. Arte tecn. di canto	10
— Musica	39
Magrini G. P. Elettromotori	21
Mainardi G. Esattore	22
Mainoni R. Massaggio	35
Malacrida G. Materia medica	36
— L'arte di prescriv. i rimedi	45
Malagoli C. Ortoepia italiana	41
Malatesta G. Cellulosa	11
— Il Catrame	11
Malavasi C. Ing. costrut. mecc.	31
— Turbine idrauliche	51
— Macchinista e fuochista	34
— 550 meccanismi	37
Malfatti B. Etnografia	23
Mancini P. La rachitide	43
Manciolli T. Malattie orecchio	35
Manetti L. Man. del pescatore	41
— Caffettiere	9
— Salsamentario	45
— Droghiere	21
Manicardi C. Conser. prod. agr.	15

Mannucci M. Moneta e monetas	38
Mannucci M. Pietre preziose	42
Mantovani G. Psicolog. fisiol.	43
Maemetto. Il Corano	19
Maranesi E. Letterat. militare	33
Marazza E. Stearineria	47
Marcel C. Lingue straniere	33
Marchesi G. B. Gramm. italiana	28
Marchettano E. I prati	42
Marchi E. Maiaie (II)	34
Marchi G. Operaio elett.	40
Marcolongo R. Eq. d. corpi elast.	22
— Mecc. razionale	36
Mari G. Vocabolario italiano	52
Mariani A. Geografia economica	26
Mariani E. Amm. ni comunali	5
Mariani V. Cinematografia	13
Marro A. Correnti alternate	16-30
— Ingegnere elettricista	31
Martini E. Cultura greca	17
Marzochi O. Epigrafia cristiana	22
Marzorati E. Codice perito mis.	13
Masetti A. Logismografia	34
— Ragioneria pubblica	44
— Ragioneria industriale	44
— Ragioneria domestica	44
Masini M. U. Assist. ammalati	7
Masotti A. Il Mesotorio	37
Massenz A. Lavorazione acciai	3
— Meccanico moderno	36
— Viti meccaniche	57
Massero F. Agginst. mecc.	4
— Meccanica applicata	36
Mattei C. Volapük (Dizion.)	53
Maurantonio L. L'arsenico	7
Mazzocchi L. Calci e cementi	10
— Codice del perito misuratore	13
Mazzeccolo E. Legge comunale	31
Medri. Analisi chimiche	5
Melani A. Architettura italiana	6
— Arte decorativa	7
— Insegnamento - Disegno	19
— Pittura italiana	42
— Ornataista	40
— Scultura italiana	46
Melis-Marini F. Acquaforte	3
Melli B. L'Eritrea	22
Menozi. Alimentaz. bestiame	4
Mercalli G. Geologia	27
Mercanti F. Animali parassiti	5
Meyer E. Storia della Chimica	12
Meyer M. Colori e vernici	14
Meyer-Lübke G. Gram. storica	29
Mezzanotte C. Bonificazioni	9
— Municipaliz. dei serv. pubbl.	39
Miliani E. Scacchi	45
Minardi A. Polizia sanitaria	42
Minervini L. Terapia del cuore	17
Minozzi A. Fosfati	25
Mintilli G. Scienza attuariale	45

Misutti R. Letteratura tedesca	33
— Traduttore tedesco	50
Minetti Mitologia tedesca	32
Miolo F. Cont. imprese elettrotec.	16
Molina E. Antologia stenogr.	6 47
Molina E. Dizionario stenogr.	20 47
Molina. Curatore dei fallimenti	17
Molina B. Esplosivi	23
Molon G. Pomologia	42
— Ampelografia	5
Molon G. Ue jucche	31
Mondini S. Produzione dei vini	43
— Costruz. enotecniche	17
Mengeri L. Malattie mentali	35
— Psicopatologia legale	43
Montagna A. Fotosmaltografia	25
Mentelatici G. Letter. bizant.	32
Montemartini L. Fisiol. veget.	24
Morelli L. Man. del Casaro	11
Moreschi N. Antichità private	5
Mergagna A. Storia d. pedagog.	41
Mergana G. Gramm. olandese	28
Merini U. Ufficiale (Man. p. 1°)	51
Merselli E. Social. generale	47
Metta G. Telefono	49
Mettola F. Come si vince la tisi	50
Muffene G. Fotografia	25
Müller L. Metrica Greci e Rom.	37
Müller O. Logaritmi	34
Murari O. Fisica	24
— Telegrafia senza fili	49
Murari L. Ritmica	45
Musati E. Leggende popolari	32
Musu-Boy R. Lo zinco	53
Muzio C. Medico pratico	37
— Malattie dei paesi caldi	35
Mylus A. Oreficeria fioreale	40
Naccari P. Astronomia nautica	7
Nallino A. Arabo parlato	6
Nannas R. Fabbr. degli specchi	47
— Processi fotomeccanici	43
— Chimica fotografica	12
Nazari O. Dialetti italiani	18
Negri P. Oftalmojatria veter.	40
Negrin C. Paga giornaliera	41
Negro C. Meteorol. agricola	37
Nenci T. Bachi da Seta	8
Niccoli V. Alimentaz. bestiame	4
— Cooperative rurali	16
— Costruzioni rurali	23
— Frontuario dell'agricoltore	4
— Meccanica agraria	36
Nicoletti A. Stenografia (Guida)	47
— Esercizi di stenografia	47
Nicoletti D. Abbreviaz. stenogr.	47
Noelli A. Prospettiva p. scult.	43
Noseda E. Il garofano	26
Noseda E. Legislaz. sanitaria	32
— Lavoro delle donne e fanciulli	31
— Codice ingegnere	13

Noseda E. Colice del lavoro	13
Noseda E. T. Lavori femminili	31
Novari G. Filonauta	24
Novati C. Diritto ecclesiastico	18
Novati P. Trazione ferroviaria	51
Novati P. Ferrovie e tramvie	24
Novati E. La madreperla	34
Novati G. Celerimensura	11
Novati P. Storia d'Italia	48
Novati W. Chimica analitica	12
Ottavi O. Enologia	22
— Viticoltura	52
Ottolenghi A. Canto gregoriano	10
Ottone G. Trazione a vapore	51
Ovilo G. Ottica di Euclide	41
Padovan A. Epigrafia italiana	22
Padovani G. Letterat. francese	32
Pagani C. Assic. sulla vita	7
Paganini P. Fotogrammetria	25
Palombi A. Manuale postale	42
Palumbo R. Omero	40
Panizza F. Aritmetica razion.	7
— Aritmetica pratica	7
— Esercizi Aritmetica raz.	7
Panizzon G. Analisi qualitativa	5
Paoletti S. Invenzioni utili	31
Paoloni P. Disegno assonom.	19
Pappalardo A. Spiritismo	47
— Dizionario scienze occulte	46
— Telepatia	49
Parise P. Ortofrenia	41
Parisi P. Letteratura univers.	33
Paroli E. Grammatica sved.	29
Pascoli T. Tintura della seta	50
Pascal E. Calcolo differenziale	10
— Calcolo integrale	10
— Calcolo delle variazioni	10
— Determinanti	18
— Esercizi di calcolo	10
— Funzioni ellittiche	26
— Gruppi di trasformazioni	29
— Matematiche superiori	36
Pasini A. Sifilide	46
Pavanello F. A. Verbi latini	51
Pavia A. Tattica applicata	49
Pavia L. Grammatica tedesca	29
— Grammatica inglese	28
— Grammatica spagnuola	29
Pavolini E. Buddismo	9
Pavone L. Man. del bottale	9
Payn G. Dizionario inglese	20
Pecchiai P. Man. per gli archivi	6
Pedicino N. Botanica	9
Pedretti G. Automobilista (U ^o)	8
— Guida d. mecc. Chauffeur	12
— Chauffeur di sè stesso	12
Pedrini. Casa dell'avvenire	11
— Città moderna	13
Peglion V. Fillossera	24
Pelizzaro E. Trasporti e tariffe	50

Pellerano L. Autocromista . . .	8
Pellizza A. Chimica sost. color. .	14
Penzig O. Flora delle Alpi . . .	22
Perassi T. G. Sintassi latina . .	46
Percossi R. Calligrafia	10
Perdomini O. Corrisp. telefonica .	16
Perdoni T. Idraulica	29
Pesce P. A. Macelli moderni . . .	34
— Malattie dei cani	10
Pesce P. A. Malatti dei polli . .	35
— Malattie degli animali utili .	35
Pestalozza U. Relig. primitive . .	44
Peterlongo G. Man. del sarto . . .	45
Petri L. Computisteria agraria . .	15
Petzholdt. Bibliotecario	9
Piazzoli E. Illuminaz. elettr. . . .	30
— Sovraten. negli imp. elettr. . .	47
Piccinelli F. Società per azioni . .	46
Piccinini P. Farmacoterapia	24
Pieraccini A. Assist. dei pazzi . .	7
Pilo M. Estetica	23
— Psicologia musicale	43
Pincherle S. Algebra element. . . .	4
— Algebra (Esercizi)	4
— Algebra complementare	4
— Geometria (Esercizi)	27
— Geom. metrica e trigometria . .	27
— Geometria pura	27
Pinchetti P. Tessitore	50
— Compositore di tessuti	50
Pini P. Epilessia	22
Pinza G. Paleoetnologia	41
Piombo A. R. Telaio meccanico . .	49
Pisani A. Mandolinista	35
— Chitarra	13
Pizzamiglio G. Costruz. metall. . .	17
Pizzi L. Letteratura persiana . . .	33
— Islamismo	31
— Letteratura araba	32
Pizzini L. Disinfezione	19
— Microbiologia	37
Plassio E. Il cammello	10
Plebani B. Arte della memoria . . .	7
Polacco L. Divina Commedia	19
Polcari E. Grammatica storica . . .	29
— Verbi italiani	51
Ponci P. Tessitura seta	50
Porro F. Spettroscopio	47
— Gravitazione	29
Porro-Lambertenghi G. Il tennis . .	49
Portal E. Letterat. provenzale . . .	33
— Antologia provenzale	6
— Grammatica provenzale	28
Portigliotti C. Psicoterapia	43
Pozzi G. Regolo calcolatore	44
Prat G. Grammatica francese	28
— Esercizi di traduzione	23
— Lectures françaises	31
Prato G. Cognac	14
— Vini bianchi	52

Prato M. Industria tintoria	30
Proctor R. A. Spettroscopio	47
Provasi A. Pliatura della seta . . .	24
Prout E. Strumentazione	48
Pucci A. Frutta minori	26
— Piante e fiori	41
Pucci A. Orchidee	40
— Il giardiniere I e II	27
Pucci C. Il maiale	34
Pugliese A., Fieni italiani	24
Pullè F. Congelamenti	15
Quao E. Calcoli fatti	10
Quaranta V. Sintassi greca	46
Quintavalle F. Risorg. italiano . .	45
Rabbeno A. Mezzeria	37
— Ipoteche (Manuale per le)	31
— Consorzi di difesa del suolo . .	15
Raccioppi F. Ordinamento degli Stati liberi d'Europa	40
Raccioppi F. Ordinamento degli Stati liberi fuori d'Europa	40
Ragazzi M. Igiene della scuola . .	29
Ragno S. Saldature dei metalli . . .	45
Raina M. Logaritmi	34
Ramenzoni L. Cappellaio	11
Ramorino F. Letterat. romana . . .	33
— Mitologia (Dizionario di)	38
— Mitologia classica illustrata . .	38
Rampini R. Pompiere moderno . . .	42
Ranelletti C. Geom. descrittiva . . .	26
— Applicaz. di geom. descrittiva . .	25
Ranzoli C. Dizion. scienze filos. . .	20
Rasio S. La Birra	9
Re O. Cinematografo	13
Rebuschini C. Malattie sangue . . .	35
— Organoterapia	40
— Sieroterapia	46
Regazzoni J. Paleoetnologia	41
Reggiani E. La produz. del latte . .	31
Reina V. Teoria strum. diottrici . .	48
Reposi A. Igiene scolastica	29
Revel A. Letteratura ebraica	32
Revelli P. Manuale coloniale	14
Revere G. Matt. e pietre sabbia . . .	36
— I laterizi	31
Ribolla R. Il medico a bordo	37
Ricci A. Marmista	35
Ricci E. Chimica	12
Ricci S. Epigrafi latina	12
— Archeologia Arte etr., greca, . .	6
— Monete greche	33
Ricci V. Strumentazione	48
— Pianista	41
Ricciarelli V. Oftalmojatria	40
Righetti E. Asfalto	7
Righini E. Pino da pinoli	42
Rigutini G. Diz. inglese-italiano . .	20
Rizzi G. Man. del Capomastro	11
Rizzini E. Colori e vernici	14
Rivelli A. Stereometria	47

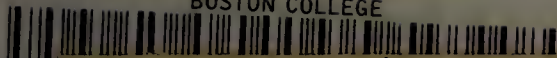
Roatta G. B. L'elloterapia med.	21
Rocca G. Assicurazione	7
Roda Flli. Floricoltura	24
Rodari D. Sintassi francese	46
— Esercizi sintattici	23
Rodella A. Diabete melito	18
Romagnoli F. Scoutismo	46
Romanelli-M. G. Trine al fusello	51
Romanelli U. Acetilene	3
Ronchetti G. Pittura per dilett.	42
— Pittura murale	42
— Grammat. di diseg.	19
— L'arte di dipingere s. stoffe	49
— Composizione delle tinte	15
Roscoe H. E. Chimica	12
Rossetto V. Storia Arte Milit.	48
— Avarie e sinistri marittimi	8
Rossi A. Liquorista	34
— Profumerie	43
Rossi C. Costruttore navale	17
Rossi G. B. L'arte dell'arazzo	6
Rossi G. Statmografia	47
Rossetti M. A. Form. di matem.	25
Rota G. Ragioneria cooperat.	44
Roux C. Man. del Veterinario	51
Rovetta R. Pastificio	41
— Pomodoro	42
Ruata G. Igienista	30
Rumor C. Riscaldamento	45
Sacerdote G. Dizionario tedesco	20
Saccheri P. G. L'Euclide emen.	23
Sacchetti G. Tecnologia monet.	49
Sacchiero G. Vigile urbano	52
Sala A. Balbuzie (Cura delle)	8
Salvagni G. Fig. grammaticali	24
Salvaneschi N. Sports invernali	47
Salvatore A. Leggi infort. lav.	32
Samarani F. Birra	9
Sanarelli. Igiene del lavoro	29
Sandri C. Canali in terra e mur.	10
Sandrinelli G. Resistenz. mater.	44
Sannino F. A. Cognac	14
Sansoni F. Cristallografia	17
Santilli. Selvicoltura	46
Sanvisenti B. Letterat. spagn.	33
Sardi E. Espropriazioni	23
Sartori L. Carta (Industr. della)	11
Sassi L. Carte fotografiche	11
— Ricettario fotografico	44
— Proiezioni (Le)	43
— Fotografia a colori	25
— Fotocromotografia	25
— Fotografia senza obbiettivo	25
— Primi passi in fotografia	25
Saulle I. Dattilografia	18
Savoia U. Metallografia	37
Savergnan M. A. Piante tessili	42
Scanferia G. Stamp. a caldo	47
Scansetti V. Saponi	45
— Candele (l'industria delle)	10

Scarano L. Dantologia	18
Scarpis H. Teoria dei numeri	43
Scartazzini G. A. Dantologia	18
Schenck E. Resis. travi metall.	44
Schiaparelli G. V. L'astronomia	8
Schineaglia J. La Röntgen tec.	45
Scialhub G. Gramm. Italo-Araba	28
Scalari C. Dizionario alpino	19
Secco-Suardo. Ristau. dipinti	45
Seghieri A. Scacchi	45
Seguenza L. Il geol. in camp	26
Sella A. Fisica cristallografica	24
Senna A. Le farfalle	23
Serafini A. Pneumonite crupale	42
Sergi S. L'antropologia	6
Serina L. Testamenti	50
Sernagiotto R. Enol. domestica	22
Sessa G. Dottrina popolare	21
Setti A. Man. del Giurato	27
Settimi L. Caoutchouc	11
— Gomme, resine, ecc.	28
Severi A. Monogrammi	38
Signa A. Barbab. da zucchero	8
Siber-Millot C. Molini e macin.	38
Silva B. Tisici e sanatori	50
Simari F. R. Olivicoltura	40
Sisto A. Diritto marittimo	19
Soldani G. Agronom. moderna	4
Solerio G. P. Rivoluz. francese	45
Soli G. Didattica	18
Soresina A. Monogr. moderni	38
Spagnotti P. Verbi greci	51
Spampani G. Cultura montana	15
Spataro D. Fognat. cittadina	25
Sperandeo P. G. Lingua russa	33
Stanga I. Suinicoltura	49
Stecchi R. Chirurgia operator.	13
Stöffler E. Matt. e pietre sabb.	36
Stoppani A. Geografia fisica	26
— Geologia	27
— Prealpi bergamasche	43
Stoppato L. Fonologia italiana	25
Strafforello G. Alimentazione	4
— Errori e pregiudizi	22
— Letteratura americana	32
Stratiò A. Letteratura alban.	32
Strobino G. Apparecch. d. tessuti	6
Strohmenger H. Riscaldamento	45
Strucchi A. Cantiniere	10
— Enologia	22
— I migliori vini d'Italia	52
— Viticoltura	52
— Man. del bottalo	9
— Vini bianchi	52
Supino F. Idrobiologia	29
— Piscicoltura pratica	42
Supino R. Chimica clinica	12
Suzzi A. Lawn-Tennis	31
Tabanelli L. Codice del teatro	13
Taccani A. Zucchero (Fabbr. di)	53

Tacchinardi A. Ritmica music.	45
— Acustica music.	4
Tacchini A. Metrologia	37
Taddei P. Archivista	6
Tajani F. Le strade f. in Italia	48
Tamara D. Frutticoltura	26
— Gelsicoltura	26
— Orticoltura	41
— Uve da tavola	51
Tami F. Nautica stimata	39
Tampellini G. Zootecnia	53
Taramelli A. Prealpi bergam.	43
Teloni B. Letteratura assira	32
Testi F. Epidemie esotiche	22
Thompson E. M. Paleografia	41
Thomson L. Elett. e materia	21
Tioli L. Acque minerali e cure	3
Tiscornia G. Smacchiatura	46
Tognini A. Anatomia vegetale	5
Tognoli E. Reattivi e reazioni	44
Tolosani D. Enimmistica	22
Tomellini L. Polizia giudiziaria	42
Tommasi M. R. Conv. Volapük	53
Tonelli L. Il Selfacting	46
Toniazzo C. Stati ant. (Grecia)	47
Tonta I. Raggi Röntgen	44
Tonzig C. Igienista	30
Tozer H. L. Geografia classica	26
Trabalza C. Inseg. dell'italiano	31
Trambusti A. Igiene del lavoro	29
Treadwell F. P. Tab. anal. qual.	5
Trespioli G. Usi mercantili	51
Trevisani G. Pollicoltura	42
Tribolati F. Araldica (Gramm.)	
Tricomi E. Medicat. antisettica	37
Tringali S. Enciclopedia legale	20
Trivere C. Classific. di scienze	13
— Dizionario di comuni	19
— Località abitate n. col. ital.	14
Trombetta E. Medic. legale mil.	37
— Medicina d'urgenza	37
Tropea C. Coltivaz. del cotone	17
Tuccari F. Fotominiatura	25
Ulivi P. Industria frigorifera	30
Untersteiner A. Storia musica	48
— Violino e violinisti	52
Untersteiner L. Uccelli canori	51
Vacchelli G. Calcestruzzo	10
Valenti A. Aromatici e nervini	7
Valentini C. Sistemaz. torrenti	46
Valentini N. Chimica legale	12
Valletti F. Ginnastica femmin.	27
— Ginnastica (Storia della)	27
Valmaggi R. Grammatica latina	28
Valtorta M. Tubercolosi	51
Vanbianchi C. Autografi	8
Vandoni C. Anfibi d'Italia	5
— Rettili d'Italia	44
Vanghetti G. Membra artificiali	37
Vecchio A. Cane (Il)	10

Veglio A. Livellazione	
Vender V. Acido solforico	
Venturoli G. Concia pelli	
Venturoli G. Conserve alimentari	
Verma E. Industria dello smalto	
Viappliani A. Idrantica fluviale	
Vidari E. Diritto commerciale	1
— Mandato commerciale	
Vidari G. Etica	
— Pedagogia	
Vidoni G. Assistenza ammalati	
Villani F. Distillaz. del legno	
— Soda caustica	43
Vinassa P. Paleontologia	44
— Mineral. generale	32
— Mineral. descrittiva	32
Viola C. Cristallografia	17
Virgilli F. Cooperazione	11
— Economia matematica	21
— Statistica	47
Vita E. Legislazione agraria	37
Viterbo E. Grammatica Galla	38
Vitta C. Giustizia amministr.	21
Vivanti G. Funzioni analitiche	31
— Funzioni poliedriche	23
— Comp. matematica	23
— Equazioni integrali	23
Vivarelli G. Prontuario legial.	43
— Il capomastro	11
Viviani C. Uovo di gallina	51
Vocabolario Hoepli della lingua italiana	
Vocabolario tecnico illustrato	
Voigt W. Fisica cristallografica	72
Voinovich. Grammatica russa	31
Volpini C. Cavallo	11
— Arte di guidare i cavalli	17
— Proverbi sul cavallo	11
— Il maniscalco	
Webber E. Macchine a vapore	
— Dizionario tecnico	31
Werth F. Galvanizzazione	23
— Galvanoplastica	23
Wessely J. Diz. inglese-italiano	20
Will. Tav. analit. (v. Chimico)	11
Wittgens. Antichità romane	
Wolf B. Malattie crittogam.	
Zambelli A. Volapük	
Zambler A. Medicat. antisettic.	
Zampini G. Bibbia (Man. della)	
— Imitazione di Cristo	
— Il vangelo	
— San Giovanni	
— San Paolo	
Zanghieri. Fotografia turistica	
Zeni E. Idrantica	
Zigany-Apard. Lett. ungheres.	
Zoppetti V. Siderurgia	
Zubiani A. Fisici e sanaterii	
Zucca A. Acrobatica e atletica	

BOSTON COLLEGE

PA1139
.I 8B7

320959

Author Brighenti, Eliseo.

Title Dizionario greco-moderno

BRIGHENTI

Pt. 2

Boston College Library

Chestnut Hill 67, Mass.

Books may be kept for two weeks unless a shorter period is specified.

If you cannot find what you want, inquire at the circulation desk for assistance.

MILANO — EDIZIONI HOEPLI — MILANO

MANUALI HOEPLI DI GRECO-MODERNO

Dello stesso Autore:

CRESTOMAZIA NEOELLENICA

volume di pag. xv-402

L. 4.50

CONVERSAZIONE ITALIANA NEOELLENICA

volume di pag. ix-143

L. 2.—

Dirigere Commissioni o Vaglia all'Editore ULRICO HOEPLI Milano